ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

No. 1. | Lørdag d. 22. Februar 1936 | 1. Aarg.

Tidens Spejl.

Saaledes hændte det paa en Maskinfabrik i Aaret 1918, at Værkføreren en Dag overfusede en Arbejder.

Arbejderens nærmeste Kammerater standsede alle Arbejdet og betragtede de to, Værkføreren, der skældte ud, og Arbejderen, der svarede igen.

Saasnart Værkføreren havde vendt Arbejderen Ryggen, stimlede Kammeraterne sammen om ham, og da han refererede Optrinet for dem, erklærede de alle som een, at den »Pladshund« skulde de nok ordne.

Tre Dage efter kørte Arbejderne i Optog Værkføreren paa en Trillebø r helt ud paa Gaden og lossede ham af i Rendestenen.

Han blev aldrig Værkfører mere.

— — —

Og saaledes hændte det i Slutningen af Januar Maaned 1936 paa den samme Maskinfabrik, at Værkføreren en Dag overfusede en Arbejder.

Arbejderens nærmeste Kammerater standsede ikke Arbejdet, og de stod ikke og betragtede de to, Værkføreren, der skældte ud, og Arbejderen, der — ikke — svarede igen.

Saasnart Værkføreren havde vendt Arbejderen Ryggen, stimlede hans Kammerater — ikke — sammen om ham og erklærede, at den »Pladshund« skulde de nok ordne.

Nej det gjorde de ikke!

De bøjede alle Hovederne over deres Arbejde og øgede Farten lidt, medens de hver især tænkte: *»Saa bliver jeg da ikke den første, der bliver fyret.«*

Det blev de heller ikke, thi tre Dage efter »kørte« Værkføreren den spagfærdige Arbejder helt ud paa Gaden og lossede ham af i den store Rendesten, hvor den industrielle Dødsarmé vandrede de Haabløses March.

— — —

Naar Mindet om en Fortid støder sammen med Nutidens Kendsgerning i en Mands Hjerne, har det ofte dannet sig som et Spejl, hvori Manden pludselig saa, hvem han egentlig var, og hvor det bar hen med ham.

I en saadan alvorlig Stund er mangen Mands Livsvej ændret.

— — —

Det var kun Gavn, om vor Klasse imellem kunde tage det Spejl frem og se Strompilen — se, hvor den Vej, der vandres nu, bærer hen.

— — —

Se op!

Se op til en lysende Fortid, hvor Kammeratskab, Sammenhold og Styrke værnede hver eneste Kammerat paa den enkelte Arbejdsplads — og nu, hvor den enkelte staar frysende alene og taaler Ydmygelse for ikke at komme ud i »den kolde Sne«.

Se op til en straalende Fortid, hvor Troens Kraft svejsede hele Fag sammen i ubrydelig Styrke, hvor Københavns Bygningsarbejdere — efter i 30 Aar at have trampet i ørkesløse Demonstrationer for 8 Timers Arbejdsdag — med eet Slag gennemførte denne paa Trods af Septemberforlig og alt det andet Djævelskab, ja gennemførte den med en saadan uimodstaaelig Kraft, at Herrerne fra Frimurerlogen i Vestervold og det katolske Præsteskab i Farimagsgade i en Hast maatte konfirmere Fremskridtet for alle de øvrige Arbejdere for at redde Anseelsen.

Og nu?

Hvor man beskedent trygler en Offentlighed om Sympati ved kun at stille minimale Krav for de aller lavest lønnede Arbejdsmænd og Kvinder, medens Udbytterne svømmer i Millionudbytter og Arbejdernes Realløn er dalende over hele Linjen.

Sig, at dette Spejlbillede af Tidsforholdene er hensynsløst, ja, sig det er brutalt, men sig ikke, at det ikke er den nøgne Sandhed!

— — —

Sætter vi Reflektionens Søgelys mod Aarsagsforholdet, da er Svaret: Krisen, Arbejdsløsheden!

Vel, men inden vi skjuler vor frysende Ynkelighed bag dette Tidsproblem, lad os da konstatere, at Fagforeningskontingenterne er mindst lige saa rigelige nu som i 1918, at Forbundskasserne ikke er blevet mere slunkne, at de retslige »Beskyttelses«-Paragraffer er blevet endnu mere talrige, at Skrivemaskinerne arbejder i bedste Velgaaende og at Kontorernes levende Inventar ikke er blevet mindre brovtende og pralende, ja, at de siden hin Tid endog er blevet nogle aller-helvedes Karle — ikke mod Udbytterne — men mod de utilfredse Medlemmer.

Lad os endelig hamre ind i Bevidstheden, at den officielle Fagbevægelse lever i bedste Velgaaende — før som nu —, at dette stivbenede konservative Kontorapparat er uden Betydning i Aarsagsforholdet, om Arbejderne har det ondt eller godt.

Ja, Spejlet er atter hensynsløst, ja, det er grusomt, men sig ikke, at det lyver! Sandheden er altid hensynsløs og grusom.

— — —

Og nu Krisen og Arbejdsløsheden?

Se op, Kammerat; er det sandt, at disse Tidsfænomener ene er Skyld i vor Svaghed paa Arbejdsplads og i Fagkampen?

Er dette den nøgne Sandhed, da ser det ondt ud for Arbejderne, thi Krisen og Arbejdsløsheden vil ikke forsvinde, de vil ikke blive mindre. Nej, den vil blive meget, meget større.

Humane Læger vilde give den syge Kapitalisme en voldsom og hurtig Død. Det gik ikke. Demokratiet sejrede — netop i 1918 og 20 — og nu dør den syge Kapitalisme langsomt i stadig tiltagende Kriser, langsomt, men sikkert, holdt i Live til sidste Stund af Millionernes langsomme, lidende Underernæring og Udslettelse.

Se op, Kammerat, du er vel selv Demokrat? Tag da som en Mand Følgerne af din selvvalgte Stilling.

Nu begynder Spejlet at blive grusomt igen.

— — —

Krise! Industrien gaar for fuldt Drøn og Udbytterne skovler Millioner ind.

For dem er der nok ikke Krise.

Men du staar svagt paa Arbejdspladsen, fordi du frygter Arbejdsløsheden.

Det er dig, der er i Krise, i en dyb indre, alvorlig Krise, thi du frygter ikke dine arbejdsløse Kammerater. Du staar og tjener din Ugeløn uden Angst for, at dine arbejdsløse Kammerater i Sult og Galskab skal bryde Klassens Solidaritet.

Det, du frygter, er selv at komme ud i den Nødstilstand, hvori dine arbejdsløse Kammerater befinder sig.

Det, du frygter, er Resultaterne af din egen Uvirksomhed. Du har uden Modstand set Kapitalen grave en dyb, skillende Kløft ned i vor Klasse, den økonomiske og sociale Kløft, der udskiller 100,000 Klassefæller som en Paria under Socialkontorernes og den elendige Understøttelses økonomiske, fysiske og sjælelige Mishandling.

Hvad har du gjort for at udslette dette Skel?

Vel, du har betalt dit Kontingent som en Selvforsikring, men hvad har du gjort for at hindre, at Tusind efter Tusind gled ud af Fagforeningerne, hvad har du gjort for at aabne Adgangen til Fagforeningerne for den opvoksende Arbejderungdom, der nu, Led for Led, mister al Føling med vor Klasses Kamp! Ja, hvad har du gjort for paany at udslette Skellet og trække de Arbejdsløse ind paa Arbejdspladsen og dele Arbejdet, dele Ondt og Godt med dem og igen svejse Klassen sammen til en Enhed.

Alt dette har du forsømt. Derfor staar du tilbage i Dag med bare din Frygt i Behold.

Og denne Frygt æder sig dybere ind Dag for Dag, ikke blot mellem Arbejdende og Arbejdsløse, men ind i Kammeratskabet og Sammenholdet paa Arbejdspladserne, saa Arbejderen mange Steder staar svagt i frysende Ensomhed som et modstandsløst Offer for en forceret Udbytning

Se op, Kammerat, og tag Spejlet frem — endnu er det Tid at ændre Vejens Retning.

Eli.

Arbejderen

af

Per Sivle.

Fra Haanden i Munden, i Dag som i Gaar
— se sig er jo gerne Arbejderens Kaar.
For Evne og Yrke Tilværelsen bød
ham mangen Gang næppe det daglige Brød,
og selv vil han prise, om ej han gik træt,
om han uden Bekymring fik spise sig mæt.

Et efter et rulled Seklerne frem,
Slægter og Meninger skifted med dem
Det buldred og bølged paa Folkenes Hav,
der hæved sig Tanker, der rejste sig Krav.
Legioner af dristige Viljer sig samled
saa man — til Kamp for det Ny mod det Gamle.
Da slog Trikoloren. Melding om Sejr
sin Vinge ud over Frihedens Lejr!

Fornyet stod alt i den sprængte Ramme,
Arbejderen kun var omtrentlig den samme.
Vistnok han midt i det svære Bulder
løfted mod Højden sin brede Skulder,
og vendte sit Blik mod det sælsomme Gry,
men spytted saa raadløs i Næven paany,
greb atter om Skaftet og stræved og kaved
og tænkte paa Føden og rodede og graved.

Det var som fødtes han aandelig stum
med Ryggen som skabt til at være krum,
og dette det voldte den lammende Magt
af tunge Aartusinders Tryk og Foragt.
Og det tog Tid før han blev saa lærd,
at han fatted sit eget Menneskeværd,
hin svære Lære — for det ved Vorherre,
det er smaat med den Kundskab endnu, desværre.

Men imidlertid gryr det nu ogsaa af Dag,
for Arbejderen nu og Arbejderens Sag.
Hans Liv er ej længer den gamle Vane.
Og Verden begynder omsider at ane,
hans Hjerne kan fostre glødende Tanker,
at ogsaa hans Bryst har et Hjerte, der banker.
Hvo Tiderne blot en Smule forstaar,
de véd, at Arbejdernes Tid, det er vor!

Med higende Trang de fra Vinter til Sommer
i tunge Fylkinger endelig kommer
stormende frem efter Brødres Eksempel
mod Menneskerettighedernes Tempel.
Slig Evropas Grundvold i Dag,
da skælver ved Træskotrinenes Slag.

Vi hører alt de knager, de gamle Planker,
naar de barkede Næver paa Porten banker.
Vi hører fra Tusinder Tusinders Nød,
Fordringen tordne: Retfærd og Brød.
Og Rigerne dirrer og Sindene bæver,
mens Stemmer sig samler og Raabet sig hæver:
Luk op! Luk op! skyd Slaaen til Side.
Luk op, før der sprænges, luk op i Tide!

Overenskomst-Situationen

En Udredning af Situationens Problemer.

Kommer Kampen, maa Arbejderne gaa agressivt frem.

Da sidste Aars Overenskomstsituation var afsluttet med, at de 86 forskellige Mæglingsforslag var forkastet af Arbejderne med ca. 23,000 Nej mod ca. 16,000 Ja og vedtaget af D. A. F.s Hovedbestyrelse, dels for Arbejdsmændene og gennem Sammenkædningen ogsaa for de øvrige Fag, erklærede de saavel Nygaard som Julius Madsen, at paa den Maade gik det ikke en Gang til.

Og i hvert Fald havde faglige Reformister i de ³/₄ Aar, der er gaaet siden, ogsaa bestræbt sig paa at hindre en lignende Udgang af den Overenskomstsituation, vi nu er i af den simple Grund, at den skandaløse Maade, de sidste Aars Overenskomstsituationer er »ordnet« paa, har skabt en Del Utilfredshed rundt omkring blandt Arbejderne.

Den reformistiske Taktik.

De ledende Reformisters Taktik har været, dels at faa saa mange Overenskomster som muligt forlænget ved direkte Forhandling mellem Parterne, for derved at undgaa den store Ophobning i Forligsinstitutionen, dels at faa Kompetencespørgsmaalet løst gennem faglig Samling i D. s. F., og her indenfor at faa gennemført Urafstemningens Afskaffelse, saaledes som Lederne hos Arbejdsmændene allerede i en Aarrække har praktiseret det.

Det er dumt af os revolutionære Fagforeningsfolk at skraale op om og indbilde os selv og andre, at Arbejderklassen er kampklar. Stillingen er jo dog desværre den, at Reformisterne har været alt for heldige i deres Bestræbelser paa at likvidere vore faglige Organisationer som Kamporganisationer, og i at sprede Forvirring, Mismod og Selvopgivelse blandt Arbejderne. Tusinder og atter Tusinder af soc. dem. Arbejdere tror fuldt og fast, at den faglige Kamp nu er et forældet og ubrugeligt Vaaben, og at Arbejdernes Kamp i Dag maa bestaa i at stemme paa Stauning ved Valgene — og ikke andet.

Hvis det ikke lykkes os, den faglige Opposition, at udrydde denne Opfattelse hos Arbejderklassens Flertal, kan det med Sikkerhed siges, at dansk Arbejderbevægelse vil faa saa nogenlunde samme Skæbne som Tysklands og Østrigs Arbejdere.

En slagkraftig og uafhængig Fagbevægelse er den absolutte Forudsætning for en selvstændig Arbejderbevægelse overhovedet.

Den reformistiske Taktiks Succes ses dels af Tjenernes, Murernes og Papirarbejdernes Tilslutning til »De samvirkende«, dels af Sommerens og Efteraarets Kongresser, og endelig af de forholdsvis faa Overenskomstopsigelser og de mange ofte fleraarige Forlængelser.

De samv. Fagforbunds virkelige Stilling.

Hvis D. s. F repræsenterede en Centralisation af Arbejdernes samlede Kraft i Kampen mod Arbejdskøberne og havde en demokratisk Organisationsform, maatte forøget Tilslutning fra Forbundene selvfølgelig hilses med Glæde. Men D. s. F.s Stilling til de sidste Aars faglige Kampe, Sømands- og Slagteristrejken, Silkeborg og B. og W.-Strejken, Stillingen til den borgerlige Statsmagts Krænkelse af Foreningsfriheden gennem Lovgivningen mod Fagforeningerne, til den indirekte Beskatning, til de arbejdsløses Krav og meget andet viser, at D. s. F. ikke repræsenterer en Samling af Arbejdernes Kraft mod Kapitalismen, men er de øverste Reformisters Sammensværgelse mod Arbejdernes Interesser. Derfor betyder større Medlemstal i D. s. F. ikke større proletarisk Kampkraft, snarere det modsatte.

Naar undtages, at en Del af Sommerens Kongresser gik imod Forligsmandloven og 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven, var disse

(Fortsættes S. 4)

Sexuel Raadgivning.

Et Spørgsmaal, der har den størst mulige praktiske Interesse for alle Mennesker og for Arbejderne i Særdeleshed, specielt i Krisetider som dem, vi lever i nu, er Børnebegrænsningen og Kønslivet i det hele taget. Børneflokkens Begrænsning er en absolut Nødvendighed, og Arbejderne, specielt Arbejderkvinderne, lider i høj Grad under den paa dette Omraade almindeligt herskende Uvidenhed.

Ganske vist er Seksualnøden uløseligt knytet til Klassesamfundet, men selv indenfor det kapitalistiske Samfunds Rammer er der dog en Mulighed for at bringe Hjælp til enkelte Mennesker mod den specielle Form for Seksualnød, der skyldes Uvidenhed og de deraf følgende uønskede Svangerskaber.

Paa Seksualkliniken i Malmøgade 7 kan ubemidlede Kvinder faa gratis Vejledning i Forebyggelse af Svangerskab hver Tirsdag Kl. 4—5 og Torsdag Kl. 7—8 Dansk Seks-Pol-Gruppe, som opretholder denne Konsultation, har udgivet og forhandler nogle Smaaskrifter, som i letforstaaelig Form udreder de seksuelle Spørgsmaal. Særlig 3 af disse Skrifter fortjener Omtale: *Kønslivet og Sundheden* gør rede for Forplantningen, giver en indgaaende Vejledning i Forebyggelse af Svangerskab, anviser de virkelig gode og paalidelige Midler og advarer mod de daarlige og skadelige Metoder. Til Slut paavises Kønslivets store Betydning for den legemlige og aandelige Sundhed.

Seksuel Viden og Kamp paaviser særligt Sammenhængen mellem Klassesamfundet og Kønslivet og dets Undertrykkelse og paaviser Nødvendigheden af Kampen for den seksuelle Frigørelse

Børneklubben Trekanten giver i en meget fornøjelig Form den Oplysning, som Forældrene næsten altid forsømmer at give deres Børn, og viser, hvorledes Børnene tager sig selv til Rette, naar de Voksne ikke hjælper dem

Alle tre Smaaskrifter staar paa den revolutionære Klassekamps Grundlag og bringer særdeles nyttige Oplysninger til Læserne. De fortjener den videst mulige Udbredning i Arbejderkredse. Foruden paa Seksualkliniken i Malmøgade 7 forhandles de paa dette Blads Ekspedition.

Den faglige Opposition i Danmark.

Som Forholdene, særlig i de senere Aar, har udviklet sig inden for dansk Fagbevægelse, er der tusinder af Medlemmer, der, efterhaanden som Tiden er gaaet, er blevet grundigt utilfredse. Og dette er ikke uden vægtige Grunde. —

Rigsdagen har for at redde Renterne til Obligationsejerne i Kredit- og Hypothekselskaberne belastet Arbejderne med store Byrder i Form af kunstigt opskruede Priser paa deres vigtigste Livsfornødenheder, ligesom Valutaordningen og den hele Saneringspolitik for den raadne Kapitalisme er sket i Form af indirekte Beskatning og kunstige, høje Priser, f. Eks. Sukker, Tekstil og Skotøj, foruden en meget paagaaende Toldpolitik, der fordyrer Importvarerne.

Nu kunde Arbejderne ikke have noget imod at støtte særlig de smaa Landbrugere, naar de gennem en aggressiv Fagpolitik igen kunde rette sin Reallon og lægge Krisens Byrder over paa de virkelige skyldige — de store Industridrivende og Finanskapitalen — de Skuldre, der ogsaa bedst kunde bære den.

Men overfor denne Opgave har dansk Fagbevægelse vist sig ganske latent og umulig.

Overfor denne grovkornede Udmarvning af Lønnens Købeevne kunde D. s. F. og de store Fagforbunds Ledere højst mande sig op til nogle aldeles smaa Krav hist og her. Saaledes gik det sidste Aar, og havde Arbejderne ikke i Aar i visse Brancher presset haardt paa, var det samme Stilstands-Standpunkt blevet Ledelsernes.

Men Stilstand for den nominelle Løn er overfor hele den mægtige Forhøjelse af Varepriserne en lige saa mægtig reel Tilbagegang i Livsvilkaar.

Sidste Aar konfirmerede Forligsinstitutionen denne reelle Tilbagegang for Arbejderne — og hvem tør i Aar haabe noget bedre.

Selv for de Arbejdere, der staar i nogenlunde stabilt Arbejde med en ugentlig Løn fra 48 til 60 Kroner, staar denne Fagbevægelsens Afmagt som en smertelig mærkbar Realitet for Hjem og Livsvilkaar. For de 100,000 arbejdsløse Fagforeningsmedlemmer føles hele Udplyndringen endnu værre.

Til disse Skuffelser paa Interessekampens Omraade føjes nye til i det saakaldte Retsforhold. Selv snart de mindste Forhold kan de lokale Afdelinger ikke komme nogen Vej med.

De maa ikke slaa til en nok saa umedgørlig og krakilsk Udbytter. Nej, det gaar ikke, siger Hovedkontoret. Det skal ind under Regler for Behandling for faglig Strid. Ved Mægling ser man Gang paa Gang Hovedkontorenes Folk gøre Forsøg paa at presse den lokale Afdelings Fordringer ned til et Minimum. Og med de bitre Erfaringer, man har fra de faglige Voldgiftsretter og den faste Voldgift, lykkedes denne Taktik ofte. Og selv om den lokale Afdelingsledelse holder fast paa de berettigede Fordringer, saa ender disse Sager ofte negativt i Voldgiften, og Arbejderne belønnes yderligere med Sagsomkostningen.

Fagbevægelsen har ikke nu i en Aarrække hverken i Interessekampen eller som retslig Værner kunnet tjene Arbejdernes Interesser.

Dertil kommer, at Bureaukratiet, der har bidt sig fast i Fagbevægelsens øverste Instanser ved en energisk, beregnende og aldrig hvilende Kamp, efterhaanden har gjort Arbejderne rets- og hjemløse i deres eget Hus.

Dette Bureaukrati tager ikke blot Fagbevægelsens Afmagt som en given Ting, men har hævet denne op til en Teori, en Lære, hvorefter Fagbevægelsen skal likvideres som Kamporganisation, skal likvidere baade Evne og Vilje til at tage Kampen op mod Udbytterne og prisgive Arbejdernes Løn- og Livsforhold til det borgerlige Statsapparats Forgodtbefindende, dets »Rets«institutioner med Arbejdernes Klassefjender som Dommere.

For at kunne gennemføre denne Ødelæggelse af Fagbevægelsen og udlevere Arbejderne som værgeløse Ofre for den kapitalistiske Udbytning har det faglige Bureaukrati i den senere Tid — for Medlemmernes Penge — organiseret en paa nazistiske Metoder opbygget Forfølgelse mod de Fagforeningsmedlemmer, der vovede at protestere mod denne Ødelæggelse af Fagbevægelsen.

Da vi senere indgaaende skal beskæftige os med denne nazistiske Augiasstald, skal vi blot her fastslaa, at i dansk Fagbevægelse i Dag ligger et Bjerg af Aarsager til almindelig Utilfredshed og Opposition hos de almindelige Fagforeningsmedlemmer.

Denne Utilfredshed er ogsaa tilstede. Titusinder af Fagforeningsmedlemmer ud over Landet er grundigt utilfredse med den hele Udvikling.

Selv blandt den store Masse af kritikløse Medløbere nager de mere og mere trykkende Livsforhold.

At Utilfredsheden er der, og da særlig blandt de mange Tusinde kritisk tænkende Arbejdere, er en Kendsgerning. Selv Oktoberkonferencen, der blev bekæmpet med skamløst løgnagtig Hetz fra Bureaukratiets Side, og som ifølge Sagens Natur ikke kunde blive et fuldgyldigt Udtryk for Utilfredsheden i Fagbevægelsen, samlede Repræsentanter for over 50,000 organiserede Arbejdere, er i denne Henseende Bevis nok.

Naar den radikale Opposition alligevel ikke har formaaet at organisere og samle Utilfredsheden til Modstand imod det borgerlige Bureaukrati, men tværtimod bestandigt har maattet vige for Bureaukratiet, saa skyldes dette ikke blot den alm. Depression blandt Arbejderne som Arbejdsløsheden eller Frygten for Arbejdsløshed — har skabt, men endnu i langt højere Grad Mangler og Fejler ved selve Oppositionens Grundlag og Opbygning.

Oppositionen og Partipolitiken.

Det er hævet over enhver Tvivl, at Grundlaget for Oktoberkonferencen — de rent faglige Krav, hvorpaa den var samlet — var rigtigt.

Men som Bevægelse manglede den fuldstændig Organisation — og derpaa faldt den.

Den faglige Opposition, der var organiseret under Betegnelsen R. F. O., er den eneste organiserede Opposition, der i de senere Aar har bestaaet. Den havde i flere Henseender gode Muligheder for at vinde Arbejderne, men led af en indre Fejl, som maatte forskærtse selv de bedste Muligheder.

Udad til stod R. F. O. som en politisk nevtral, faglig Opposition, men den var reelt undergivet det kommunistiske Partis Centralstyre. Dette foregik paa den Maade, at R. F. O. ingen egentlige Love havde, og at D. K. P.s Ledelse beherskede Organisationen gennem Partimedlemmernes Fraktioner. Medlemmerne havde paa den Maade ingen Indflydelse paa Organisationens Linie eller dens Taktik, som i langt højere Grad blev præget af Partiledelsens politiske Interesser end saglige og faglige Grunde.

Det er givet, at dette moralsk set fordømmelige Maskeringsforhold ikke i Længden kunde skjules for Arbejderne. Lige saa givet er det, at selv nok saa utilfredse socialdemokratiske Fagforeningsmedlemmer aldrig kunde støtte en saadan Opposition.

Et lige saa uværdigt Forhold, som Arbejderne efterhaanden blev klar over, var, at R. F. O.s Medlemmer i Fagbevægelsen krævede Medlemmernes Rettigheder og Indflydelse paa Fagbevægelsen respekteret, medens de som Medlemmer af R. F. O. selv ingen Medlemsrettigheder ejede, men tværtimod blev dirigerede af en politisk Faktor, der stod uden for Fagbevægelsen.

Det er givet, at disse Forhold maatte holde alle de selvstændigt og kritisk tænkende Arbejdere — den faglige Oppositions naturfødte Kærnetropper — uden for R. F. O. Den maatte blive, hvad den var ved sin Likvidation, en lille, betydningsløs, politisk ensrettet Opposition.

Men som R. F. O. i sin Levetid stod i Vejen for Tilblivelsen af en paa saglige Grunde opbygget partinevtral faglig Opposition, saaledes vil Virkningen af dens Eksistens virke hæmmende ud i Fremtiden.

Netop fordi R. F. O. var en maskeret kommunistisk Opposition, kunde det faglige Bureaukrati opfanatisere de mest uvidende og indskrænkede Fanatikere blandt de socialdemokratiske Arbejdere til Forsvar for Ødelæggelsen af Fagbevægelsen. Virkningerne af R. F. O. lever videre i Dag som blind politisk Fanatisme i de saakaldte faglige Klubber, hvis Medlemmer er blinde Redskaber for Bureaukratiets Bekæmpelse af alle utilfredse Medlemmer i Fagbevægelsen, uden Hensyn til, hvor velbegrundet og berettiget denne Utilfredshed er. Mange Fagforeninger er i Dag forgiftet med en politisk Fanatisme, der er til lige stor Skade for faglig Saglighed, Sammenhold og Arbejdernes økonomiske Interessekamp.

Vi, der har taget Initiativet til Dannelsen af den faglige Opposition, som udgiver »ARBEJDET«, har taget Lære af disse for Fagbevægelsen og Arbejdernes økonomiske Klassekamp meget uheldige Forhold.

Vi vender os skarpt mod enhver politisk Opdeling af Fagbevægelsens Medlemmer. Hvad enten en Fagfælle er Socialdemokrat, Kommunist eller politisk Partiløs, er han lige god, naar han paa Arbejdspladsen og i Fagforeningen er en god Kammerat og holder Partikævlet uden for vore Drøftelser i Fagforeningerne. Vi maa bestemt henvise den politiske Agitation til de politiske Partiers Møder.

Fagbevægelsen er en Klassebevægelse, hvis Pligt det er at samle alle Lønarbejdere uden Hensyn til politiske og religiøse Anskuelser til fælles Kamp mod den udbyttende Kapital.

I streng Overensstemmelse hermed vil ingen politisk Fraktionsdannelse blive taalt inden for vor Bevægelse.

Vore Love giver vore Medlemmer den mest demokratiske lige og direkte Indflydelse paa Organisationens Anliggender, og hver ærlig Kammerat, hver organiseret Arbejder, der uden politisk Bagtanke sammen med os vil arbejde for vort faglige Program, byder vi Velkommen i vore Rækker.

Vi véd, hvilke Vanskeligheder vi vil møde. Vi tvivler heller ikke om, at vi vil møde den partipolitiske Fanatisme fra begge Sider. Vi tvivler heller ikke om, at det moralske Slam fra Bengnaveriet, Intrigekampe, store Fraser og brudte Løfter, der har karakteriseret det indre Liv i dansk Fagbevægelse i de senere Aar, og som har aflejret sig i Mistænksomhed og opgivende Haabløshed hos mange Arbejdere — nu vil møde os med Mistro.

Men vi ved ogsaa, at vort Program og Bevægelse vil komme som en Forløsning for Tusinder af tænkende Fagforeningsmedlemmer, der hidtil har savnet en politisk nevtral Faktor til Samling af den over hele Landet spredte faglige Opposition til fælles Kamp for en Genfødelse af dansk Fagbevægelse som vor Klasses mægtige Kamporganisation mod den udbyttende Kapital.

Kammerat! Læs vort Program, og kan du tilslutte dig dette, da kom og vær med i Arbejdet.

Vi opfordre

alle radikale og frisindede Medlemmer af Fagbevægelsen, der kan tilslutte sig vort Program, og som opfylder Pkt. 3 i vore Statutter, til at henvende sig paa vort Kontor, Blaagaards Plads 21, hvor alle Oplysninger vedrørende vor Organisation gives.

Hvem vi er. Hvad vi vil.

Vi er Arbejdere. Vi er Lønarbejdere.

Vi er Klassekampens uforsonlige Mænd.

Vi er navnløse, som Dybets Verden i Lidelse og Kampe er navnløs.

Vi vil give Dybet Mæle.

— — —

Vi har gjort op med Rettens Spøgelse, med Reformernes Naadegaver. Vi lever bestandig, som vor Klasse, vort Liv under Magtens Hæl.

Vi har bortkastet den sidste Las af Tro paa en taalelig Tilværelse under det borgerlige Samfundssystem.

Dette nedrige Lønsystem øger bestandig Udbytningen af de arbejdende Masser, det øger bestandig Usikkerheden i Millionernes Liv og Tilværelse, det styrter bestandig flere og flere Millioner ud i Arbejdsløshedens haabløse Elendighed.

Dette Tyvesystem for borgerlig Tilegnelse af Arbejdernes Frembringelser slæber hele Menneskeheden mod en Afgrund af Ulykke og moralsk Usselhed.

Dette System er det, der har bundfældet den af Massernes Slid skabte Rigdom — den reelle Samfundsmagt — i Hænderne paa en Bande Finansfyrster, der er Statsmagtens virkelige Indehavere, og som misbruger denne til at kaste Millionernes Skæbne fra Elendighed til Elendighed, som Ofre for Bandens Slagsmaal om Jord og Raamaterialer og Markeder i oparbejdet Nationalgalskab og Had og Kriges Massemord.

Vi har gjort op med dette System. Vi hader dette System. Vi vil myrde det. Vi vil give vore Evner og Kræfter for at udrydde det til sidste Atom.

— — —

Men vi er Mændene, der ikke alene har gjort op med selve Systemet, men ogsaa med dets Parasitter, dets aabne og dets maskerede Vaabendragere.

Den borgerlige Klasse, der før var en Herskerklasse, er efterhaanden sunket ned til at blive en social Skøgeklasse, der giver alle sine »Yndigheder« til Fals for Finanskapitalismen for selv at faa Lov til at fylde Vommen af Rovet fra Arbejdernes Slid.

Den borgerlige Nationaløkonomi, den borgerlige Jura, den borgerlige Literatur og Etik er forvandlet til moralsk Kosmetik, der skjuler Skøgens forfaldne Træk — en Bunke straalende Løgne, der dækker over denne Klasses umoralske Eksistensgrundlag.

Og Mellemklassen — denne upaalidelige Folkesubstans —, der for 10 til 33 pCt. svinger frem og tilbage i den politiske Kamp mellem Demokrati og Diktatur, mellem Frisind og Reaktion, den er ikke andet end Finanskapitalens Lakajer ved nederste Bordende.

Saalænge Finanskapitalen — Samfundsmagtens Indehavere — holder Demokratiet som politisk Forvalter af Statsmagten, saalænge løber Mellemklassen med Demokratiet. Den Dag, Finansherrerne ser sin Fordel i Diktaturet, svigter Mellemklassen Demokratiet.

Historisk har Mellemklassen altid spillet Rollen som svigagtig Medløber. Økonomisk rodløs er den bestandig politisk upaalidelig og svigefuld.

Vi nægter at nære Tillid eller Haab til denne Klasse. Vi har ingen Tro paa den politiske Folkefront.

Vi bygger vor Klasses Fremtid paa vor Klasses egen Magt.

— — —

Vor Stilling som Lønarbejdere er en haardhændet Realitet.

Vi foragter Fraserne om Fred mellem Folkene gennem Folkeforbundet og Statsmændene.

Før 1914 stod Fredens demokratiske Folkeførere paa alle Folkemøder og erklærede, at deres parlamentariske Magtposition var en Garanti for Freden.

Efter August 1914 vedtog de samme parlamentariske »Fredsgaranter« rundt i Landene Krigsbevillinger og brugte deres Stillinger og Presse til at jage Millioner af vor Klasse ud til Lemlæstelse og Død, som Ofre for kapitalistisk Storspekulation.

I Aar, 22 Aar efter, staar igen de samme parlamentariske »Fredsgaranter« og lover Folkene Fred »for Stemmesedlen« og de snakker Fred »ud af Vinduerne« i Geneve for de godtroende Millioner, medens de samtidig intrigerer og kapruster for fuld Kraft til det næste Milliondrab i Storfinansens Tjeneste.

Vi ser den Kendsgerning i Øjnene, at det mægtige Flertal af vor Klasse endnu blindt tror paa disse parlamentariske »Fredsgaranter«, og vi tvivler ikke paa, at Millioner af dem skal sondersplittes, slagtes eller lemlæstes til Invalider som Ofre for denne deres blinde Tro i den Krig, Fredsgaranterne nu — netop nu — forbereder.

Idet vi regner med dette saa sikkert som en allerede fuldbyrdet Kendsgerning, og idet vi afslaar og foragter det humanistiske Pladder om det enkelte Livs Hellighed, erklærer vi, at Vejen til Fred mellem Nationerne er, at Arbejderne i hvert Land nedkæmper deres Borgerskab, uskadeliggør Statsmændene og afskaffer Lønsystemet.

I Overensstemmelse hermed vil vi kæmpe for, at Danmarks Arbejdere realiserer en eventuel Mobiliseringsordre til en alt omfattende Arbejdsnedlæggelse — en fuldstændig Lammelse af Regeringens Forsøg paa at lade dansk Arbejderungdom myrde for danske eller udenlandske Kapitalistinteresser.

Vi bygger Freden udelukkende paa Arbejdernes Magt.

— — —

Vi erklærer aabent, at vi er blottet for enhver Illusion om Samfundsforholdenes fredelige Indgroen i Socialismen.

Historiens som Dagliglivets tusinder Kendsgerninger slaar fast, at der ikke findes noget mere grufuldt Vilddyr end en Borger, man rører paa Pengepungen.

Den Dag, Arbejderne vilde forsøge at trække denne dybt moralsk ødelagte Snylterklasse i Arbejdstøj og tvinge den til at dele Arbejds- og Livsvilkaar med os andre, da vil den i bloddrukken Raseri myrde os i Tusindvis og fylde Fængsler og Koncentrationslejre med Arbejdernes bedste Folk — om den kunde.

At vente Fred fra den Side er en Forbrydelse mod Arbejderne og Socialismen.

Men nu »Profeterne«, der foregøgler Arbejderne denne fredelige Indgroen i Socialismen, denne Afvikling af al Klassekamp — hvad dem?

De sidder her i Danmark som ansvarlige Statsmænd og behersker bl. a. Københavns Kommune. Lad deres Gerninger tale.

Som ansvarlige Statsmænd holder de titusinder af arbejdsløse Arbejdere nede under en social »Forsorg«, hvor de enten skal være Bedragere eller langsomt sammen med Hustruer og Børn dø af Underernæring og Sygdom.

Hvad har disse Statsmænd saa foretaget sig, naar disse af Samfundet dybt forurettede Arbejdere engang imellem er gaaet ud paa Gaden med deres Krav om *Arbejde og Brød!?*

De har ladet dem *prygle!*

Fuldt bevidst og med fuldt Overlæg har disse Fredens Profeter med Henblik paa Arbejdernes Strejkekampe og Arbejdsløshedsdemonstrationer i København anskaffet særlige Udrykningsvogne, Taaregasbomber og særlige Knipler til Overfald paa Arbejderne. De har ligesom Nero og Amerikas Slaveejere ladet opdrætte og dressere særlige bidske Hunde til at overfalde de særligt utilfredse Arbejdere. De har ydermere samlet

(Fortsættes S. 4)

Intellektuel Medhjælp søges.

Vi søger unge Nationaløkonomer, der vil hjælpe os med at udfinde (Merværdiraten) denvirkelige Udbytning af Arbejderne i forskellige store Industriforetagender.

Vi søger unge Statistikere, der vil være os behjælpelig med at klarlægge alle kunstige Prisforhøjelser paa Arbejdernes alm. Livsfornødenheder, der har fundet Sted Siden 1928 i Forbindelse med Statistik over den nominelle Løn og Reallønnen.

I samme Forbindelse søger vi Medhjælp til Udarbejdelse af et Pristal for de Tusinder af Familier, der har 1000 Kr. og derunder i aarlig Indtægt.

Vi søger unge Jurister, der en Aften om Ugen vil bistaa Arbejdsløse, Gamle og Invalider, der er undergivet Socialloven, med Raad og Vejledning.

Eventuelle Henvendelser bedes rettet til Red. Chr. Christensen, Blaagaards Plads 21, København N.

Krise-Ofre.

Stauning 1935:

»Vi maa alle vise Samfundssind og ofre i disse Krisetider!«

Derefter puttede Hr. Stauning sin Ministergage i Lommen og ofrede Arbejdernes Reallon til Fordel for Bønderne.

Denne ædle Handling inspirerede Hr. Aksel Larsen.

Han puttede omgaaende sin revolutionære Fortid i Lommen og ofrede de kommunistiske Teser til Fordel for Demokratiet.

Hvis den kapitalistiske Krise kan staa for saa heroiske Ofre, maa man indrømme, at den er ondartet.

Der er dog ogsaa Grænser for mit Samfundssind, sagde Husværten, og lagde 5 Kroner paa Huslejen.

Melodien der blev væk.

I et af Aviserne for nylig rosende omtalt Skuespil med ovenstaaende Titel slaas der et Slag for den individuelle Arbejdsglæde. Kunstneren spinder sin tragiske Traad saa meget rørende paa den urgamle Spinderok: Det personlige Jeg's Udslettelse, der altid har et sikkert Publikum.

Og da særligt, naar det er den lille pæne Kontormand, det drejer sig om. Men den kære Kontorist Larsens personlige Arbejdsglæde og Chancerne opefter, der er »Melodien«, der blev væk, lader sig næppe nogen Sinde genføde. Og Herregud! Hvor meget har det enkelte Individ saa nogensinde betydet.

Et Skib glider ned ad Værftets

„Arbejdet".

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition:
Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—20.

sæbeglatte Bedding og ud i Vandet. Hvilken enkelt Person har saa Æren for denne stolte Nybygning? D'hrr. Aandens Stormænd, Genier, Opfindere osv. maa meget undskylde, men vi maa vist helt tilbage til den vilde Kanomand med hans udhulede Træstamme for at søge Oprindelsen og Ærens Begyndelse.

Nej, den gamle Melodi er og bliver borte, den nye Melodi maa blive: Alles Glæde over Alles Værk, der ikke kan naa nogen virkelig Udfoldelse under det privatkapitalistiske System. Og for overhovedet at være delagtig i nogen kollektiv Arbejdsglæde er det nødvendig at være med i selve Arbejdsprocessen, være et virksomt Led i Produktionsmaskineriet. Her staar de Arbejdsløse udenfor. Her er et saa meget større Omraade end den stakkels Kontorist Larsens, hvor Melodien er blevet væk.

Men Kunstens Dyrkere kan vel ikke se Skoven for bare Træer.

Og Arbejdsløshed og Arbejdsløshed er mere end toTing. Det er mange Ting.

Lige fra Sæson — midlertidig — langvarig — til, kronisk og livsvarig Arbejdsløshed. Og Arbejdsløshed har Tendens til at nedarves. Ligesom Slægtsygdomme reagerer den for Anlæg og Kaar indenfor Familien. Far, Søn og Sønnesøn mødes paa Socialkontoret. —

Saalænge den Arbejdsløse er i Stand til at holde Fagforeningsbogen, er han ikke helt udenfor det pulserende Samfundsliv. Om ikke direkte med i Arbejdet, saa dog gennem Organisationen forbunden med sine arbejdende Kammerater. Først naar denne Traad ogsaa er bristet, er han helt udenfor. Udslettet som medvirkende og medregnet Faktor.

Her kommer stakkels Kontorist Larsens lille Tragedie ynkelig tilkort.

Fra vore uorganiserede Kammeraters Side tales der ofte med stor Bitterhed og dyb Foragt om Fagforeningen. Nu er der noget, som hedder Galgenhumor, og er man først udenfor, dækkes der over Savnet ved at spytte efter det hele.

Og at det ikke er lutter Idyl indenfor Arbejdernes Organisationer, er jo saa sandt, saa sandt, men glemmes maa det ikke, at den kun er leveret de besiddelsesløse Sælgere af Arbejdskraft denne eneste Form for at være med og øve Indflydelse paa det nuværende Samfund. De Faktorer, der øver Indflydelse paa Samfundet, er ikke de politiske Partier, men Erhvervsorganisationerne. Hvorfor et hvert Parti tvinges til at finde sit Basis herindenfor. Partiernes egen Indflydelse er om ikke lig Nul, saa i betydelig Nærhed af Nulpunktet.

Har man ved et Valg nogen Indflydelse paa Ministeriets Navn og Sammensætning, vælger man dog ikke nye Generaler, Politidirektører, Departementschefer, Arbejdsdirektører, Chefer paa Socialkontorerne o. s. v.

Almindeligvis er den politiske Indflydelse og dens Udtryk forudbestemt og kun tilladt med visse Aars Mellemrum. Den Indflydelse, Arbejdernes Organisationer udøver, sker hvert Minut paa Dagen.

Fagforeningsbogen er Arbejdernes eneste Samfundsaktiv. Arbejdere og Kammerater, der er berøvet dette Aktiv, har mistet en faktisk Ret. En politisk og moralsk Ret. Og det bliver ikke bedre ved, at der samtidig er lavet en økonomisk Skillelinje ved at vore uorganiserede Kammerater faar mindre — gennemsnitlig 100 Kr. mindre — om Aaret end vore organiserede Kammerater paa Socialkontoret. Et Beløb, der maa ses i Belysning af det sørgelige Minimum, Socialreformen forudsætter som tilstrækkelig for den Arbejdsløse at leve af. Efter hvilke Ernæringsteorier man har udregnet, at den uorganiserede behøver færre Kalorier og Næringsværdier end den organiserede Arbejdsløse, maa overlades til Lovgiverne at svare paa. —

Den Uret, som her tilføjes en Del og en stadig voksende Del af vor Klasse, maa og skal ophæves. Fagforeningerne maa lukkes op for alle Arbejdere, som staar udenfor. Hele den arbejdende Befolknings Løn- og Levevilkaar er afhængig af og aarsagsbestemt med de Vilkaar, de Arbejdsløse lever under. Lønnens Minimumsgrænse bestemmes af den Størrelse, de uorganiseredes Socialhjælp har. Det er en sort Kokarde paa den danske Fagforeningsbevægelse vedblivende at tolerere en saadan Spaltning af vor Klasse. Emnet synes at være for ringe for Kunstens høje Flugt. Well! Saa løser vi det selv.

O.

Vi har ingen Forbundskasser.

at øse af. Vi har ingen hemmelige Kilder, der forsyner os med Kapital. Vor Startkapital er møjsommeligt samlet sammen af Kammeraters Øre og Kroner.

Vi erkender aabent vor Fattigdom. Vi erkender aabent, at vort Blads Eksistens foreløbig bæres af fattige Kammerater, der i Tro og Tillid til, at vort Blad har en Mission at udføre, giver deres ugentlige Bidrag.

Enhver Arbejder, der i Sympati med Sagen vil støtte os, enten ved et Bidrag eller ved at holde og sælge vort Blad, siger vi paa Forhaand Tak.

Statutter og Program
for
Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Statutter.

Pkt. 1. Organisationens Navn er: »Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark«.

Pkt. 2. Den er en landsomfattende Sammenslutning af organiserede Lønarbejdere i Danmark, med Hovedsæde i København.

Pkt. 3. Den optager alle Medlemmer af Danmarks faglige Organisationer uden Hensyn til Medlemmernes partipolitiske Opfattelse, naar de vil arbejde for Bevægelsens Program, overholde dens Love og iøvrigt ikke har optraadt fjendtlig overfor Arbejderne og deres Interessekamp.

Pkt. 4. Sammenslutningen bestaar af By- og Distriktsafdelinger, opbygget af faglige og industrielle Klubber.

Pkt. 5. Organisationens indre Styre hviler paa Princippet: Medlemmernes lige og direkte Medbestemmelsesret i alle Organisationens Anliggender. Ingen Afdeling eller Klub kan optages i Organisationen eller staa tilsluttet denne, uden i sine Love og Vedtægter at overholde dette Princip.

Pkt. 6. Sammenslutningen er streng partipolitisk neutral med Undtagelse af de Tilfælde, hvor de politiske Magthavere angriber Arbejdernes faglige og økonomiske Interesser, derunder Fagbevægelsens Aktionsfrihed.

Program.

Pkt. 1. Vi vil bekæmpe den partipolitiske Splid indenfor Fagbevægelsen. Vi vil arbejde for, at Fagforeningernes Medlemmer — uden Hensyn til deres partipolitiske Indstilling — i Fagforeningerne arbejder i Samdrægtighed for deres fælles økonomiske Interesser.

Pkt. 2. Vi vil bekæmpe enhver Form for Bureaukrati, Klikevæsen og Bengnaveri indenfor Fagbevægelsen ved at samle Medlemmerne til Kamp for deres kollektive Medlemsrettigheder, den direkte Valgret og Urafstemning i alle afgørende principielle Organisationsspørgsmaal og Overenskomstforhold.

Pkt. 3. Vi vil arbejde for, at Forbundenes økonomiske Midler kun maa anvendes til faglige Formaal i Klassekampen. Vi vil videre virke for, at der indføres den strengeste Kontrol med, at Midlerne kun anbringes paa en saadan Maade, at de til enhver Tid kan frigøres til deres Kampformaal.

Pkt. 4. Vi vil kæmpe for, at den organiserede Arbejderklasse sætter hele sin samlede Kraft ind paa Tilbageerobringen af Fagbevægelsens Aktionsfrihed og, at Organisationerne bruger alle til Raadighed staaende Midler for Reallønnens Bevarelse og Højnelse.

Pkt. 5. Vi vil arbejde for, at Organisationernes Samarbejde og Samhørighed, saavel i Former som Taktik og Kampmetoder, bringes i Overensstemmelse med Arbejdernes økonomiske Interesser under den moderne Industrialisering saavel som overfor de nye indirekte Udbytningsmetoder.

Pkt. 6. I Overensstemmelse hermed vil vi kæmpe for, at Arbejderne paa alle industrielle Virksomheder danner lokale Fællesklubber, hvis Formaal ogsaa bør være at tilkæmpe sig Indsigt i og Indflydelse paa Bedrifternes Styrelser, Arbejdsforhold, Økonomi, Udbytte o. l., og i det hele gøre Arbejderne fortrolige med Tanken om deres Ret til Kontrol af Produktion og Fordeling.

Arbejdsløsheds-Problemet.

Pkt. 7. Vi erklærer:

at den eneste, virkelige Løsning af Arbejdsløshedsproblemet er en retfærdig Fordeling af det forhaanden værende Arbejde mellem alle Arbejdere,

at det er Fagforeningernes uafviselige Pligt, bestandig og utrættelig, at kæmpe for en mere og mere effektiv Forkortelse af Arbejdsdagen med fuld Lønudligning,

at Fagforeningerne aabner Adgang til Medlemsskab for alle ikke fagorganiserede Arbejdsløse og i Særdeleshed for vor arbejdsløse Ungdom,

at Fagbevægelsen alvorligt gaar ind for, at de Goder, Loven levner de Arbejdsløse, nu gøres effektiv, og at alle Udgifter til Understøttelse lægges over paa det ansvarlige kapitalistiske Borgerskab,

at Fagforeningernes lokale Fællesorganisationer, overalt i Byerne, nedsætter Centraludvalg, der med Fagforeningernes Indflydelse og Myndighed varetager alle ikke-fagorganiserede Arbejdsløses retslige og menneskelige Krav over for det offentlige Samfund,

at Fagbevægelsen praktisk opfylder sin Pligt til at organisere alle Arbejdere i Danmark, og at vi i Tilfælde af, at denne Pligt bestandig saboteres, i hele Arbejderklassens samlede Interesse vil organisere Danmarks industrielle Reservearmé i et landsomfattende Kampforbund for Kravet om en retfærdig Fordeling af Arbejdet til tarifmæssig Betaling.

— — —

Under Kampen for Virkeliggørelsen af disse Krav er det vor Opgave utrættelig energisk at gøre alle Arbejdere forstaaeligt, hvor aarsags- og skæbnebunden arbejdende Arbejderes Levestandard og Retsvilkaar er afhængige af de arbejdsløse Klassefællers Levestandard og Retsvilkaar, og at enhver Forbedring af disses Kaar er en Barikade mod Nazismen og enhver anden maskeret kapitalistisk Diktaturtendens.

Pkt. 8. Vi sammenfatter vort samlede Program i en organiseret Bestræbelse for:

Paany at samle alle Danmarks Arbejdere i den faglige Bevægelse, og

paany gøre denne til en aggressiv Magtfaktor i Kampen for vor Klasses øjeblikkelige Eksistensinteresser og for endelig at knuse det kapitalistiske Lønsystem.

Midler.

Pkt. 1. At samle, oplyse og organisere Fagbevægelsens frisindede Medlemmer til Modstand overfor Bureaukratiets systematiske Ødelæggelse af Fagbevægelsen.

Pkt. 2. At udgive Literatur og drive Diskussions- og Studiekredsvirksomhed blandt Fagforeningernes Medlemmer til Underbyggelse af en dybere Forstaaelse af den økonomiske Klassekamps Problemer og Opgaver.

Pkt. 3. At udgive et populært skrevet Ugeblad til Forsvar for Bevægelsens Program og Arbejde. Under denne Opgave skal Bladet forsvare Arbejdernes økonomiske Interesser og deres Klassekamp. Det skal angribe enhver Moral, Bevægelse og Magt, der er Arbejderne fjendtlig og søger at føre deres Kamp paa Afveje. Bladet skal derunder ubarmhjertig afsløre Nazismen i alle dens Forklædninger og forsvare Arbejdernes internationale Solidaritet og Klassekamp.

Tre Lønbegreber.

Naar en Akademiker i en Tale siger: »Den nominelle Løn«, skal man kun forstaa den alm. Pengeløn, altsaa Lønnens Størrelse udtrykt i Kroner og Øre.

— — —

Naar Taleren siger. »Reallønnen«, skal man derimod forstaa: den Værdimængde i Vare, man kan købe for Pengelønnen.

Et Eksempel kan bedre klare Begrebet.

Stiger Varerne i Pris, og du kun faar den samme Pengeløn udbetalt, saa daler din Realløn — den reelle Værdi i din Pengeløn.

Naar Taleren siger: »Den relative Løn«, saa skal du først forstaa, at relativ betyder »forholdsmæssig«, og man ved den relative Løn forstaar: Lønnens Størrelse i Forhold til den Mængde Værdi, Arbejderen skaber for Lønnen.

Et Eksempel vil ogsaa her lettere klare Begreberne.

Lad os forudsætte, at du for 10 Aar siden daglig producerede en Mængde Varer, der i Handel og Vandel var 32 Kr. værd, og at du fik en Løn for dette Arbejde a 8 Kroner pr. Dag.

I de 10 Aar har du faaet hævet din Løn med 2 Kr. pr. Dag, altsaa til 10 Kr. Men samtidig er der indført nye Maskiner og Arbejdstempoet er sat op saaledes, at du nu daglig fremstiller en Varemængde, der i Handel og Vandel er 70 Kr. værd.

Tiltrods for, at din nominelle Løn er steget med 2 Kr. — 25 pCt. —, saa er din relative Løn — den Løn, du faar i Forhold til de Værdier, du skaber — dalet fra en Fjerdedel til en Syvendedel.

Nu kan vi som alm. Arbejdere mene, at disse Lønbegreber kan være os temmelig ligegyldige. Og dog.

Det har alligevel en hvis Interesse, naar du læser i Forbundets Lønstatistik, at din Løn i de sidste 2 Aar er hævet med 2,04 pCt., og at din Kone samtidig plager dig for flere Husholdningspenge, fordi Flæsket er fordoblet i Pris, Lever endnu mere, og Sukker, Kaffe, Mel, Gryn og Brød, alt er steget i Pris.

Det er Forholdet mellem den nominelle Løn og Reallønnen, der opsummeres. Og vær du ganske sikker paa, at din Hustru repræsenterer det reelle i Lønforholdet — Forbundets Statistik, Camouflagen.

Er du saa blevet rigtig klar over, at Forbundets Lønfremskridt er et reelt Tilbageskridt, da var det ikke uden Interesse, om din Forbundsledelse ved de kommende Lønforhandlinger med Udbytternes egne Regnskaber kunde dokumentere, hvorledes den relative Løn er dalet i det uendelige i de sidste Aar og at tilsvarende Selskabernes Udbytning af Arbejderne er steget i samme Grad.

Men stop nu. Lad os ikke stille urimelige Krav. Man kan vel ikke forlange, at en moderne Fagforbundsleder skal have Forstand paa den reelle Udbytning af Arbejderne. Nej, det er urimeligt! Er han ikke samtidig Rigsdagsmand eller noget andet?

Men nu ved du i hvert Fald, hvad Akademikeren mener, naar han nævner de tre Betegnelser paa Arbejdsløn.

Realisten.

Til Salg paa Arbejdspladser og Kontrolsteder kan det nye Numer af Bladet afhentes hver Torsdag Aften Kl. 17 til 20 samt hele Fredagen paa Blaagaards Plads 21.

Løssalgsprisen er 15 Øre, arbejdsløse Forhandlere svarer os 10 Øre pr. Numer.

Information
Februar Nr. 1936.

Med dette Numer af Tidsskriftet fremtræder Bladet i ny og vi maa tilføje i meget smukkere Skikkelse. Det er trykt paa godt Papir, pænt, klart Tryk og paa 3 Spalter.

Af Tidsskriftets Indhold nævner vi: »Den økonomiske Stilling og Overenskomstsituationen«. »Debatten om Stachanov«. »Er Verdenskrisen overvundet« og »Hjælp til Landbrugerne — eller til Obligationsejerne?«.

Disse 4 Artikler behandler betydningsfulde og afgørende økonomiske og sociale Spørgsmaal, medens en femte Artikel omhandler et mere praktisk Spørgsmaal af orienterende Art, nemlig De italienske Kommunisters Stilling i Dag.

Af et kommunistisk Tidsskrift at være, er det værd at fremholde særlig 2 Forhold ved »Information«, nemlig at det behandler de faktiske Realiteter og disse i et klart læseligt Sprog, behagelig fri for alle de fremmede Teseord og Slang, som ellers skænder den kommunistiske Journalistik herhjemme. Naah, Inf. staar jo ogsaa fri og er kritisk indstillet.

Uden hverken at tilslutte os eller tage Afstand fra »Information«s Linje vil vi anbefale de Arbejdere, der interesserer sig for en kritisk Behandling og Belysning af de dybere liggende økonomiske og socialpolitiske Problemer at læse dette Tidsskrift.

Det kan købes i Løssalg (25 Øre) i Kioskerne. Abonnement 1,25 Kr. pr. Halvaar og 2,50 Kr. pr. Helaar. Ekspedition. N. Andersen, Glahns Allè 1, København F.

Til vore Medlemmer.

Siden vi var samlet sidst er sket følgende:

Skotøjsarbejdernes faglige Klub i København, der i flere Aar har arbejdet paa vor partipolitiske nevtrale Linje, har paa deres Møde Onsdag d. 12. Februar med alle Stemmer mod en vedtaget at indmelde sig i vor Bevægelse.

— — —

Arbejdere i Helsingør, der havde faaet Kendskab til vort Program, har paa et Møde Tirsdag d. 11. Februar besluttet at danne en Afdeling i Tilslutning til vor Landsorganisation. Afdelingen tæller foreløbig 22 Medlemmer. I den sidste Meddelelse derfra siger bl. a.: Naar blot Bladet, naar det kommer, klart og afgjort vil præcisere det partipolitiske nevtrale Standpunkt, da vil vor Afdeling faa mange Medlemmer. De bedste af Helsingørs Arbejdere er lede og kede af det politiske Kævl og Klikevæsen i Fagforeningerne.

— — —

Torsdag Aften talte Red. Chr. Christensen for Eleverne paa den internationale Højskole i Helsingør om **den moderne revolutionære Fagoppositions Opgave i Klassekampen.**

Et Par Ord om dette næste Gang.

— — —

Om kort Tid vil Bevægelsen organisere en Agitationsturne i de jyske Købstæder. Arbejdere i disse Byer, der læser dette og sympatiserer med Tanken, bedes omgaaende sende deres Navn og Adresse til Bladets Kontor, Blaagaards Plads 21.

— — —

Vi erindrer Medlemmerne om, at alle, der kan afse Tid, bør hjælpe Ekspeditionen Torsdag Aften og hele Fredagen med Omdeling og Salg af Blade.

Husk vort Kontor er nu Blaagaards Plads 21, aabent fra Kl. 17—20 hver Hverdag Aften.

Hvad skal ikke være Arbejdernes Sag, Folkets Sag, Fædrelandets Sag, Partiernes Sag, Vor Herres Sag, Industriernes Sag, Bøndernes Sag, Borgernes Sag, Lovens og Statens Sag, Krigens og Fredens Sag? Alt skal de tjene — kun ikke deres egen Sag!

(Frit efter Max Stirner.)

Politisk og upolitisk Fagbevægelse.

I Anledning af, at den stakkels Hr. Larsen har mistet »Melodien«, er Spørgsmaalet: »*politisk eller upolitisk Fagbevægelse*« blevet aktuelt.

Baade »K. U.« og de radikale unge Kontorfolk vil nok ind i Fagforeningen, men den maa ikke være politisk.

Dermed mener de i Virkeligheden, at den maa ikke være socialdemokratisk, altsaa partipolitisk.

Dette giver os Anledning til at anholde en Misforstaaelse.

Det er Sammenblandingen af Begreberne: »*politisk*« og »*partipolitisk*«.

Vi stiller os paa Karl Marx' Standpunkt, naar han tolker Begrebet »Politik« saaledes:

»*Politik er den ene Klasses organiserede Magt imod den anden*«.

I denne dybe og rigtige Forstaaelse af Begrebet *Politik* kan en Fagforening *ikke være upolitisk*, saafremt den varetager sin Opgave.

Den rigtige Fagforening er netop Udtryk for Lønarbejderklassens organiserede Magt mod Kapitalistklassen.

Jo mere en Fagforening opfylder sin Mission, varetager Lønarbejdernes Interesser og kæmper for dem og bruger sin Magt mod den udbyttende Kapital, jo mere *politisk* er den.

Men at Fagbevægelsen er *politisk* i denne dybe og sande Forstand, kan netop betyde, at den *ikke* er *partipolitisk*.

Herpaa kan Socialdemokratiet tjene som Eksempel.

I alle Tilfælde arbejder dets ledende Mænd paa, at Fagbevægelsen skal likvideres som Kampbevægelse, at den skal oph[illegible] med at organisere Lønarb[illegible]jderklassens Magtanvendelse overfor Arbejdskøberklassen og i Stedet lade Modsætningsforholdet afgøre ved retslige Domme af »upartiske« Mellemmænd.

I samme Udstrækning som Fagbevægelsen bliver socialdemokratisk partipræget, vil den saaledes ophøre med at være en politisk Organisation i dyb og sand Betydning.

At de unge Mennesker fra K. U. og R. U. ikke forstaar et Muk af det hele, er oplagt, thi i Virkeligheden ønsker de netop et saadant politisk konsløst Monstrum af en Fagforening, som en socialdemokratisk partipolitisk præget Fagforening maa blive, et Sagførerkontor for Indbetaling af Honorarer og Tilskud til en talentløs Presse.

Dette sidste er vel det eneste, de egentlig har imod.

Anderledes med os. Vi kræver netop Fagbevægelsen frigjort for ethvert partipolitisk Præg eller Aa[illegible] fordi vi ønsker, at den skal være vor Klasses stærkeste politiske Magtfaktor i Kampen mod den udbyttende Kapital.

Den skal derfor ikke klemmes inde i et eller andet Partis snærrende Hemninger som Kastebold for deres skiftende Programmer og taktiske Manøvrer. Den skal ikke være afhængig af, om et Parti ligger i Opposition til den borgerlige Regering, eller dets Spidser er anbragt som Gidsler der.

Fagbevægelsen skal være fri og uhæmmet, hele den arbejdende Klasses altfavnende og alt samlende Organisation, der fortætter hele Klassens samlede Sum af Lidelser og Længsel, Haab og Higen og Attraa, Mod og Vilje til Opofrelse i fortættet, fornuftig Kamp mod Udbytterklassen.

Fagbevægelsen saaledes, er den vor største og stærkeste politiske Magtfaktor i Dagen og Historien.

Sig kun, at Fagbevægelsen ikke er saaledes, men sig ikke, at den ikke burde være det.

Overenskomst-Situationen

(Fortsat fra S. 1)

ellers i alt væsentligt præget af det reformistiske Bureaukratis Magt over Forbundene.

Dette betyder dog ikke, at der ingen Opposition er hos Fagforeningernes Medlemmer, men det betyder, at den mangler Organisation og Samling.

Den fordømte Sammenholdning konfrmeres.

Som Led i Reformisternes Overenskomsttaktik vedtog sidste Repræsentantskabsmøde i D. s. F. de af det nedsatte Udvalg udarbejdede Afstemningsregler under Fællesafstemninger.

Man bibeholder Urafstemningen paa Papiret, men som en Begyndelse fastsættes, at under 50 pCt. Stemmer har en kompetent Forsamling Ret til Overenskomstafslutning.

Disse Regler er endnu ikke gennemført i de enkelte Organisationer — i hvert Fald er de ikke godkendt af Medlemmerne, men derfor kan det jo meget vel ske, at de, eller noget endnu værre, vil blive bragt i Anvendelse nu i Overenskomstsituationen.

Forlængelse af Overenskomsterne uden Forbedring.

De mange fagvise Forlængelser uden Opsigelse og som Regel uden Forbedringer af Betydning er andet Led i den reformistiske Taktik. Allerede i 1934 forlængedes flere Overenskomster for to eller tre Aar, saaledes Metalarbejdernes, Bryggeriarbejdernes og Typografernes, og sidste Aar fik Søfolkene 2-aarige Overenskomster.

Paa D. S. og M. F.s Kongres i Sommer fik Ledelsen Ret til at gøre Brug af Opsigelsesretten, som den forlængede Overenskomst indeholdt, eller lade være, alt efter som det passede den. At Overenskomsten ikke blev opsagt, er vel næsten overflødigt at bemærke.

Ogsaa de øvrige faglærte Metalarbejderes Overenskomster løber uændret til næste Aar. Af andre Fag, der ogsaa har forlænget, kan nævnes Tekstilarbejderne.

Da der var Enighed mellem D. s. F. og Arbejdsgiverforeningen om saa vidt muligt at undgaa Forligsmanden, blev Opsigelsesfristerne for de ikke forlængede Overenskomster udskudt for at give Tid til fagvise Forhandlinger.

Disse strandede imidlertid for de flestes Vedkommende; ogsaa Forhandlingerne med Hovedorganisationernes Medvirken og direkte mellem disse strandede.

Grunden var den, at mens »Arbejderne«, d. v. s. de faglige Ledere, i det væsentligste nøjedes med at stille Krav om Forhøjelser af de laveste Lønninger, det er jo særligt Arbejdsmands- og Kvindelønningerne, var Arbejdskøbernes ufravigelige Krav uforandret Forlængelse.

Hensynet til de mange Arbejdere er strøget.

Det kan ikke kraftig nok understreges det forkastelige i, at Fagbevægelsen ikke rejser det vigtige Principkrav om 40 Timers Ugen, og iøvrigt stiller betydelig mere vidtgaaende Krav i de forskellige Fag.

Den kolossale Udbytning, som selv Industriens egne Regnskaber viser, Arbejderne er Genstand for, og de mange Arbejdsløse er tilstrækkelig Grund til at fremføre disse Krav, og ikke blot det, men ogsaa slaa et Slag for deres Gennemførelse, hvad der selvfølgelig vil være nødvendig.

Trods de mægtige Udbytter og Tantiemer giver Arbejdskøberne jo intet godvilligt fra sig.

Den taabelige Taktik.

I alle de Fag, hvor Forhandlingerne strandede, forelaa der Opsigelser pr. 1. Februar. Ialt for ca. 85,000 Arbejdere, hvortil siden er kommet flere Opsigelser, saa der nu vel er opsagt for ca. 100,000 Arbejdere.

Det er selvfølgelig først og fremmest Februaroverenskomsterne, der er opsagt ,men ogsaa mange Marts—April- og Maj-Overenskomster er med allerede nu.

De vigtigste af de Fag, der har opsagt, er Bygningsarbejdernes, Slagteriarbejderne, Skotøjsarbejderne, Træindustriarbejderne, Snedkerne og Hjælpearbejderne i Metalindustrien og en Del Arbejdsmandsoverenskomster.

Et godt Eksempel paa de reformistiske Lederes »Kamp«taktik er Jernindustrien. De andre Aar, hvori de faglærte i denne Industri har opsagt, har D. A. F. og Kv. Arbejderforbund, trods deres Medlemmers Krav derom, undladt Opsigelse. I Aar, hvor Smedene og de andre faglærte Metalarbejdere ikke har optagte, men forlængede Overenskomster, har D. A. F., Kv. Arbforb., Malerne, Karetmagerne m. fl. opsagt og stillet Krav.

Den samme vanvittige Fremgangsmaade anvender i Aar Malerreformisterne overfor de øvrige Byggefag. Malerfaget var et af de faa Fag, hvor Parterne opnaaede Enighed under de sidste direkte Forhandlinger. Den nye Overenskomst, der var toaarig, bød 2 Øres Forhøjelse i Timelønningerne det første Aar og 2 Øre igen det næste Aar.

Tiltrods for, at Københavns Afd. med 1475 St. mod 516 forkastede Forslaget, vedtoges det dog i Landsmaalestok med 2966 Ja mod 2886 Nej. Derimod forkastedes Overenskomsten for Jernindustriens Malere med 2269 Nej mod 1659 Ja.

Foruden Malerne har ogsaa Tobaksarbejderne selv forhandlet sig til en ny Overenskomst med Cigarfabrikanterne. Den byder Haandarbejderne, der udgør under en Trediedel af Fagets Arbejdere, en Lønforhøjelse paa 1 Kr. pr. 1000 Cigarer, hvilket i Gennemsnit bliver ca. 1,25 a 1,50 Kr. pr. Uge. Endvidere indeholder den visse Smaaændringer paa andre Omraader; den er 2-aarig med Ret til Opsigelse til næste Aar i Tilfælde af Prisforhøjelser paa Cigarerne eller hvis Pristallet stiger mere end 10 Points.

Medens dette skrives, er Urafstemningens Resultat, der forelaa d. 19. Februar, endnu ikke kendt, men det vil sikkert blive Vedtagelse.

Arbejdskøber Taktik Masseudsmidning.

Umiddelbart efter Forhandlingernes Stranding forelaa 1. Lockoutvarsel d. 30. Jan. 1. Februar holdt Arbejdsgiverforeningen Generalforsamling, og 2. Lockoutvarsel fik Hovedbestyrelsen Bemyndigelse til at udsende og til iøvrigt at træffe de Foranstaltninger, den skønnede nødvendig. 6 Februar forelaa andet Lockoutvarsel, omfattende de opsagte Februaroverenskomster, ca. 55,000 Arbejdere, og samtidig fulgte et tredie Varsel om fornyet Udsmidning. Lockouten fastsattes til 15. Februar, men i Mellemtiden greb som sædvanlig Forligsmanden ind, paabegyndte Mæglingsforhandlingerne d. 11. og udsatte d. 14. den varslede Lockout. Samme Dag kom fjerde Lockoutvarsel, der omfattede ca. 80,000 a 100,000 Arbejdere, saaledes at ialt 150,000 Arbejdere trues af Lockout. Og med 4. Varsel kom et nyt Varsel om endnu mere Udsmidning. Fjerde Lockoutvarsel er bemærkelsesværdig derved, at det ogsaa omfatter Industrier og Fag, hvis Overenskomster er i Orden, saaledes Metalindustrien, Tekstilindustrien og Malerfaget. Det viser, hvad »Samfundspolitiken« er værd, naar det gælder.

Arbejdskøbernes virkelige Hensigt.

Hvad der vil ske, kan umulig siges, medens disse Linjer skrives.

Men med de minimale Krav, Arbejderne stiller — selv med de københavnske Bygningsarbejderes Krav om forkortet Arbejdstid i Beregning — vil blot nogle faa Dages Arbejdsstandsning berøve Udbytterne større Værdier, end Arbejdernes Krav omfatter.

Man bør derfor se paa Arbejdskøbernes Lockouttrusler mere som en taktisk Manøvre. De er jo vant til, at D. s. F.s Ledere »gaar til Biddet«, bare de buldrer paa Lockout-Potten, og Hensigten er sikkert denne Gang det samme, nemlig at jage det hele sammen til en hastig Generalafgørelse.

Arbejderne bør ikke lade sig bluffe.

Efter »Soc.-Dem.«s Stilling i de sidste Dage kunde det se ud til, at Ledelsen for D. s. F. er inde paa at tage Kampen. Men desværre er Arbejderne altfor ofte før fyldt med tomme Bravader fra den Side, for bag efter at se »de Drabelige« i lutter Samfundssind stikke Halen mellem Benene.

Arbejderne bør derfor være vagtsomme.

Arbejderne i Kamp.

Skulde Kampen komme, da bør Arbejderne ikke i Skikkelighed lade sig udsulte, men med Kraft kræve de Fag ud i Sympatikamp, som det udbyttende Borgerskab ikke kan undvære.

Haardt mod haardt maa være Løsenet.

Stachanov.

Om denne Bevægelse i Sovjet Unionen vil vi i næste Numer bringe en indgaaende Artikel om dens forskellige Problemer.

Byens billigste Tøjbørs
Habit 15 Kr.
Landemærket 10

ANNONCE-REPRÆSENTANT
søges
ARBEJDETS Expedition
Blaagaards Plads 21

B&O
Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Hvem vi er. Hvad vi vil.

et særligt Menneskemateriale, store, grovkroppede Mandfolk med den Indstilling, at de gør alt for »Massa«, naar han fodrer dem godt. Dette »Kød« holdes i god Foderstand og oplæres ligesom Hunden til at overfalde Arbejderne.

Af disse uomtvistelige Kendsgerninger drager vi den Konklusion, at disse »Fredsapostle«, samtidig med at de inden for Fagforeningerne arbejder paa at ødelægge disse som Kamporganisationer, som Storfinansens Lakajer, opbygger et Voldsapparat til fuldstændig Undertrykkelse af den værgeløse Underklasse.

At de ikke selv fuldførte sidste Akt af Voldshandlingen, men som i Tyskland maa overlade det til Reaktionen, og at de til Slut selv faldt som Ofre for den, viser blot, hvor komplet vanvittig Teorien om den fredelige Overgang til Socialismen er.

Vi vil sætte hele vor moralske Kraft ind paa at advare Danmarks Arbejdere mod denne Vandring mod Nazismens Afgrund.

— — —

Vi benægter ikke Nødvendigheden af den politiske, sociale Reform og den økonomiske Lønreform.

Vi vil bestandig opflamme vore Klassefæller til umættelig og utrættelig at fravriste Borgerskabet det mest mulige af Tyvekosterne — de arbejdsskabte Værdier.

Men vi vil lige saa utrættelig advare vore Klassefæller mod Taabeteorien, om at Reformerne er Vejen til den økonomiske Frihed: Socialismen.

Reformen kan kun betyde et relativt og tidsbegrænset Fremskridt, aldrig et reelt historisk Klasse-Fremskridt.

I Aaret 1824 — altsaa for 112 Aar siden — fik Englands Arbejdere den første store politiske Reform, nemlig Loven om 10 Timers Arbejdsdag. Endnu, 112 Aar efter, træller et mægtigt Antal engelske Arbejdere 10 Timer om Dagen.

For over 150 Aar siden begyndte Englands Arbejdere Kampen for den økonomiske Lønreform — højere Løn. Endnu 150 Aar efter sidder det store Flertal af engelske fagorganiserede Arbejdere og kæmper for at faa Lønnen til at dække et strengt nødtørftigt Behov.

Vi fastslaar: Kampen for Reformer er en defensiv Kamp, en Forsvarskamp mod de kapitalistiske Udbyttere, der bestandig søger at underbetale Arbejdskraften og derved drive Arbejderne ned i Forarmelse og Magtesløshed.

Men samtidig med, at vi erkender denne Forsvarskamps strenge Nødvendighed, saa maa vi erkende, at den ikke fører til økonomisk og aandelig Frigørelse for Arbejderne.

Denne Kamp for Reformer fører ikke organisk frem til mindre og mindre kapitalistisk Udbytning af Arbejderne. Tværtimod.

I de ca. 150 Aar, den moderne Lønarbejderklasse har kæmpet for højere Løn, har deres Produktivitet ved Teknik og rationaliserede Arbejdsmetoder overfløjet Lønstigningen flere Gange. Udbytningen af Arbejderne er steget kolossalt, ligesom den haabløse sociale Elendighed gennem Millionhære af permanente Arbejdsløse bestandig svækker Mulighederne for reformistiske Forbedringer.

Vi fremhæver skarpt disse afgørende Kendsgerninger overfor Reformisternes ensidige og gennemløgnagtige Paastand om, at Reformviljen kan føre Arbejderne til Socialismen — bort fra Kapitalismens Udbytning.

— — —

Den samme ensidige Overdrivelse, vi møder hos vore smaaborgerlige Reformister, møder vi i den himmelstormende Revolutionarisme, der i sin Iver for at bekæmpe Kapitalismen fornægter og bekæmper Reformarbejdet og bygger sin revolutionære Klassekamp paa henførende ideologisk Paavirkning af Masserne.

Hver for sig er disse Retninger negative i Klassekampen. Kun ved en Forening af Kampen for Dagskravene og den revolutionære Kamp for at ødelægge Lønsystemet og praktisk opbygge Socialismen, kan der blive Fornuft, Mening og positive Fremskridt i Klassekampen.

Her staar vi som revolutionære Fagforeningsfolk.

— — —

Med Begrebet *»revolutionær«* forbinder vi ikke Spørgsmaalet Vold eller ikke-Vold, som de borgerlige Elementer gør det. Vold er altid en sekundær Tilfældighed i den sociale Kamp. Mange rent reformistiske Strejkekampe er endt i blodig Vold — altid provokeret frem af Borgerskabets Banditkorps. Som paapeget har det danske Borgerskab netop organiseret et helt Voldsapparat med dette Formaal. Borgerskabet er iøvrigt det mest blodige Vilddyr, der har optraadt i de historiske Klassekampe.

Revolution i sand og oprindelig Betydning er den Idé, den Mand, den Handling, der gaar ud paa at afskaffe det økonomiske Samfundsgrundlag for et andet.

Vi erklærer, at vi, med alle de Kræfter og Evner, vi ejer, vil bekæmpe det kapitalistiske Lønsystem til Fordel for Fællesskabets Samfundsgrundlag, hvor alle i Fællesskab ejer Jord og Arbejdsmidler og følgelig ligelig Pligt og Ret til Arbejde og Konsum.

— — —

Grundlaget for denne revolutionære Opgave er Sammenbrudet af den kapitalistiske Økonomi, som nu foregaar i et Tempo, de borgerlige Samfundsmagter ikke mere formaar at tumle.

Dette Sammenbrud ytrer sig bl. a. i den foreliggende mægtige Arbejdsløshed, der paa den ene Side socialt forarmer Ofrene, og paa den anden Side lammer de arbejdende Massers Aktionskraft og Paagaaenhed i Lønkampen og drager deres Livskraft ned mod de Arbejdsløses.

Den hele økonomiske og sociale Proces, der som en permanent Tilstand æder sig dybere og dybere ind i hele Klassens Tilværelse, danner i de mere dybttænkende Arbejderes Bevidsthed paa den ene Side Tvivlen paa en taalelig Tilværelse under Kapitalismen og paa den anden Side en Søgen mod en anden Udvej.

I dette af de økonomiske og sociale Tilstande skabte ideologiske Milieu sætter vi vore revolutionære Paavirkning og Kraft ind.

Alle borgerlige Kræfter, alle konservative bevarende Magter, ogsaa Demokratiet, kæmper for fuld Kraft paa, at dette Mileiu ikke skabes for de Revolutionære.

Foreløbig søger de ved Oprustning at holde Industrierne igang. Dansk Landbrugs noget forbedrede Stilling bæres udelukkende af tysk og engelsk Oprustning. Selv om Oprustningen foreløbig standser den voksende Arbejdsløshedsbølge, saa ender den enten i endnu værre økonomisk Sammenbrud eller mest sandsynligt i en ny Verdenskrig.

Bag Verdenskrigens Ødelæggelse af Bjærge af Vareværdier og ved dens blodige Amputation af den industrielle Reservearmé haaber Storfinansens Intelligens paa en bedre økonomisk Balance for den kapitalistiske Samfundshusholdning.

Verdens revolutionære Arbejdere vil med større Held end i 1918 slaa denne Beregning over Ende.

Vi vil vie denne Opgave vore bedste Kræfter.

— — —

Vi ved, hvad vi vil.

Vort Program siger koncist og klart, hvor vi i den praktiske Klassekamp vil sætte ind og lægge vor Kraft.

Vi er ikke Kontor og Teori.

Vi er Mændene fra Arbejdspladsen og de Arbejdsløses Rækker. Vi er Kød og Blod og Aand af vor Klasse. Vi er intet uden den. Vi er alt med den!

For den vil vi kæmpe — og kun for den! *A.*

Du faar.

»ARBEJDET« Resten af Kvartalet bragt lige ind ad Døren ved at indsende 50 Øre i Frimærker til Bladets Kontor, Blaagaards Plads 21, København N.

Læs.

i de følgende Numre vor udførlige Begrundelse for vort Programs forskellige Punkter.

Læs og forstaa vore Motiver, vore praktiske Opgaver og Maal.

I disse Artikler vil dansk Fagbevægelse blive taget op til grundig og kritisk Undersøgelse og Belysning.

Her vil Fejler og Mangler ved Fagbevægelsen saavel som i Arbejdernes Indstilling og Vejen fremad blive paapeget.

Her vil Behandlingen af de Arbejdsløse uden Skaansel blive klarlagt. Læs og følg med!

Gadespejlet.

Man siger, der er Fejl
i mit Gadespejl,
for jeg ser ikke paa Livet som saa mange,
jeg ser ondt kaldes godt,
jeg ser stort kaldes smaat,
og de store ser jeg ofte kun som lange.
Til den Mening jeg saa kom:
for at faa lidt Harmoni,
maa jeg lave hele Verden om,
som spejler sig deri.

—o—

Søren Kierkegaard har et Sted et Par Linier om Filosofferne. Med en lille Ændring vil det slaaende passe paa Socialdemokratiet. Vi citerer med Ændring:

»Det, Socialdemokratiet taler om Frihed, Lighed og Broderskab, er ofte lige saa skuffende, som naar man hos en Marskandiser læser paa et Skilt. Her rulles! Vilde man komme med sit Tøj for at faa det rullet, saa var man narret; thi Skiltet er til Salgs.«

—o—

Fra Danmark udføres Raaprodukter til Fremstilling af Giftgas til fremmede Stater.

Fra disse Stater indføres til Gengæld Gasmasker til Beskyttelse for den danske Befolkning.

Den internationale Samhandel er da ikke helt standset .Heil! Stauning!

—o—

Spids.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 2. | Lørdag d. 29. Februar 1936 | 1. Aarg.

Klynke-Klaus.

Ja, han er en rigtig »*Klynke-Klaus*«.

Denne Udtalelse faldt i Lørdags Aftes paa Bagperronen af en Linje 15 Sporvogn.

Det var to unge Kvinder, der talte sammen. Det var 2 unge Metalarbejdersker, der lige vår *lockoutet* fra en større Virksomhed i Metalbranchen.

De talte om Petersen.

»Ja, ved du hvad,« sagde den ene, »nu har han som Specialist haft der en 80—90 Kr. om Ugen i flere Aar, og hans Kone lige som os andre 35—40 Kroner om Ugen, og ingen Børn har de, og saa vil han være bekendt og staa der i Aften og klage og halvflæbe over, at han nu skal ud i Lockout et Stykke Tid.«

»Ja, det er det, jeg siger,« gentog den anden, »han er en rigtig Klynke-Klaus! Hvad skal saa vi andre sige med vore 35 Kr. om Ugen. Du har din lille Pige, og jeg maa jo hjælpe Mor, der har Aldersrente.«

Sporvognen standser. Den ene hopper af, idet hun smilende vinker og raaber: »Hejda, du, vi ses paa Mandag ved Kontrollen!«

Ja, Hejda, kære unge Klassesøstre!

— — —

Ogsaa jeg har truffet *Klynke-Klaus*.

Jeg husker tilbage fra min første Deltagelse i Fagbevægelsen, da jeg første Gang traf *Klynke-Klaus*. Da var han en rigtig forhutlet Skikkelse. Reden fuld af Børn, der kun blev halvt forsørget. Og selv drak han kråftig for at dulme Haabløseheden i hans stakkels Tilværelse.

Men hvor kunde han klynke, naar der var Tale om Strejke. Han levede sin økonomiske Balance lige ude paa den yderste Rand af Afgrunden. En lille Standsning i Slid og Indtægter bragte ham i største Angst.

Hvor han klynkede og stred for at beholde sin Fattigdom og sit Brændevin.

Stakkels *Klynke-Klaus*, han gik aldrig op paa Talerstolen, men klynkede i Baggrundens Kroge. Han var en sikker Stemme ved selv det elendigste Forlig.

— — —

Det var nok den Gang, Tankerne om Afholdenhed, Oplysning og Børnebegrænsning begyndte at gro.

Ved moralsk Rankning af vor Klasse skulde socialistisk Klassebevidsthed gro og fortætte Viljen og Kraften til sejrrige Fremstød mod den udbyttende Kapital.

Ja, det var den Gang.

— — —

Siden da har *Klynke-Klaus* faaet andet Tøj paa, men det er nok ogsaa det hele.

Han lever som sin Forgænger sin Tilværelses økonomiske Balance ude paa den yderste Rand over Afgrunden. Det mindste Stød, det mindste Indtægtstab, saa trues hans vante Tilværelse.

Ja, nu husker jeg det. Det var under Silkeborg Strejken, jeg sidst traf ham.

Der var nogle unge Kvinder med 27 Kr. om Ugen i Løn, der i forbitret Harme rejste sig mod et djævelsk Udpresningssystem.

De gik med deres 27 Kroners permanente Fattigdom modigt og uforfærdet ud i Kampen mod den mægtige Tekstiltrust. Og saa henførende var deres Paagaaenhed, at de øvrige Arbejdere fulgte dem ud i deres saakaldte »ulovlige« Kamp.

Mellem disse Arbejdere var det jeg en Dag rendte paa den moderne *Klynke-Klaus*.

Hvor han dog klynkede. Han havde hidtil tjent 70—80 Kroner om Ugen. Han havde købt eget Hus, han betalte af paa. Han havde taget et Klaver paa Afbetaling til Datteren. Spisestuen, som hans Kone absolut vilde have, var heller ikke betalt. Ja, selv Konens nye Dragt var heller ikke helt betalt. Om jeg vilde sige ham, hvad han skulde gøre, hvis Strejken fortsattes, og han kun fik 15 Kr. om Ugen.

Ja, hvor han klynkede, denne stakkels, smaaborgerlige Sjæl, der paa Kredit vil bryde oven ud af Klassen, og dog — stakkels ham — er undergivet Klassens Vilkaar i Kampen mellem Lønarbejdet og den udbyttende Kapital.

Hver Gang *Klynke-Klaus* stilles overfor den Realitet at tilhøre Arbejderklassen og maa tage Kampens Vilkaar — da er det, han klynker.

— — —

Saalænge Lockouten beror paa Udbytternes brutale Vilje, saa tier *Klynke-Klaus*, ja spiller maaske endda lidt radikal i Kammeraternes Kreds. Men vent, til der ligger et eller andet raaddent Forlig, der maaske skærer de lavest lønnede Arbejderes strengt nødtørftige Lønfordring midt over, ja, da venter jeg bestemt at se *Klynke-Klaus* paa Talerstolen i Rollen som »*fornuftig Mand*«, der hellere tager lidt end at risikere en uvis Kamp.

— — —

Ja, *Klynke-Klaus* flytter med vor Klasse gennem Tiden som Nissen — — — »Undskyld, Sporvognen gaar ikke længere!«

Det var Sporvognskonduktøren, der var Skyld i, at Artiklen ikke bliver længere.

Eli.

Vor Slægt.

Fra Romas Slaver i tusinde Led
nedstammer vor Slægt, vore Ahner.
Det var den, der i Spartakushæren var med
under Gladiatorernes Faner.

Da Bastillen faldt for Dybets Armé
og knuste Feudalvældets Alter.
Den var med — en Hær med Pigkæp og Le,
med Hadet bag Laser og Pjalter.

Og Brødre og Søstre vi har mod Øst,
som støber af Tusindaars-Længsel:
Et Menneskesamfund, hvor Sæd og Høst
skal sprænge vort Fattigdoms Fængsel.

I Dag maa vi trælle og staa i Kø,
mens »Stormænd« lægger Kabale.
Vor Slægt skal dog sejre — kan aldrig dø.
— En Dag skal de andre betale.

O.

Den store Fagkamp.

Arbejdernes Krav, Arbejdernes Kamptaktik og Betingelserne for en sejrrig Udgang.

Forud for den Lockout, Arbejdsgiverforeningen nu har iværksat, gik der ca. 135,000 Arbejdere uden Beskæftigelse. Ved Lockoutet har Landets Arbejdsgivere yderligere kastet ca. 125,000 Arbejdere ud af Industrierne.

Dette betyder, at de danske Industriherrer, som ansvarlige Bestyrere af det danske, økonomiske Liv, nu har sat ca. 250,000 Arbejdere, godt Halvdelen af Danmarks Arbejdere, uden for det økonomiske Liv, berøvet dem Eksistensgrundlaget, ca. *kvart Million Mennesker foruden deres Hustruer og Børn.*

Hvis dette ikke er ondartet social Forbrydelse, saa lever dette Begreb ikke mere.

Er Lockouten et taktisk Fejlgreb, eller hvad?

Vi har i en anden Artikel paapeget, hvor taabelig denne Lockout er, set ud fra Arbejdsgivernes almindelige Synspunkt. Hvis ikke der ligger store skjulte Finansinteresser bag Lockoutens Iværksættelse — hvad vi ikke er utilbøjelige til at tro —, saa er den fra Arbejdsgivernes Side et mægtigt taktisk Fejlgreb.

Før Lockoutens Iværksættelse udtalte en Arbejdsgiver affejende til os, at Arbejderne kunde spare sig alle Anstrengelser, for Lockouten kom. Naar den først var en Kendsgerning, blev Statsmagten nødt til at gribe ind, og da maatte Statsmagten lige som sidste Gang bestemme, at alle Overenskomster skulde løbe et Aar til.

Sidste Gang var det Arbejdskøberne, der forlangte Lønreduktioner og ingen fik, denne Gang er det Arbejderne, der forlanger Lønforhøjelser og heller ingen faar.

Vi indvendte her overfor, at Regeringen ifølge hele Valutasituationen og Handelsbalancen ikke kunde have særligt imod et længere Pust i Industriens graadige Krav efter Importprodukter, saa Arbejdskøberne skulde ikke saa sikkert regne med Staunings Støtte denne Gang.

Men Arbejdskøberen var fast i Troen. Har en lignende Tro dannet Grundlaget for Herrerne i Vestervold, da de besluttede Udsmidningen, da maa vi tilstaa, de er større Fæhoveder, end vi havde regnet med.

Statsindgreb i den faglige Kamp er begrænset.

Naar vi og iøvrigt alle frisindede Fagforeningsfolk *principielt* er Modstandere af Statsindgreb i den faglige Kamp, saa er det af den simple Fornuftsgrund, at Statsindgrebet aldrig dikteres af Arbejderinteresser, men af storpolitiske, d. v. s. financielle Interesser — altsaa vore samlede Modstanderes Interesser, Borgerskabets.

Saaledes ser den politiske Regeringsmagt paa Spørgsmaalet. Den griber ind, naar Kampen mellem Arbejderne og deres direkte Udbyttere rammer alle de indirekte Udbyttere — hele Borgerskabet — særlig naar det er ømfindtlige Punkter, f. Eks. Eksporten.

Naar Stauning i dette Tilfælde maaske har drejet Julius Madsen »en Knap« og undladt at gribe ind, da er det ikke for at gavne Landets samlede kapitalistiske Status, Handelsbalancen!

Dette har Stauning heller ikke lagt Skjul paa, idet han i de senere Aar, saasnart Fagkampen berørte Eksporten, har brugt den borgerlige Statsmagt mod Arbejderne.

»Social-Demokraten«s meget energiske Henstilling til Søfyrbøderne i Tirsdags om endelig ikke at gaa ud i Sympatistrejke, er kun forstaaelig paa denne Baggrund.

Søfyrbøderne vilde her komme som en Hund i et storpolitisk Spil Kegler. Med Lockoutens Stilstand i Provokationen daler Importen, medens Eksporten gaar sin gode Gang.

Og saa kommer de fæle Søfyrbødere og vil lamme Eksporten.

De vilde ganske vist tvinge Lockouten til en hurtig Afslutning — men hvad saa med Forbedring af Handelsbalancen?

Nej, kære Hegner, forhold dig endelig i Ro. Du maa da kunne forstaa, at fordi Udbytterne har smidt 250,000 Arbejdere ud af Industrierne, derfor er Hr. Staunings Samfund ikke i Fare — aldeles ikke i Fare, men hvis dine 2000 Eksportfolk kravler op af Fyrrummene, saa er Samfundet i en saadan Fare, at Statsmagten straks maa gribe ind!

Hele Gaaden løses egentlig bedst derved, at man er klar over, at i det kapitalistiske Samfund drejer alt sig om Kapitalens Velbefindende — den nationale Kapitals Velgaaende — saa Fanden med Massernes Liv og Tilværelse.

Vi vil se nærmere paa Spørgsmaalet under Behandlingen af

Arbejdernes Kamptaktik overfor Lockouten.

Det ærede Bureaukrati i D. s. F. har indtrængende henstillet til Arbejderne ikke at tage Hensyn til Paroler o. lign., der udsendes af uansvarlige Personer og Fraktioner o. s. v., men kun marchere som veldisciplinerede Soldater i Kampen under Bureaukratiets Førerskab!

Lad os overfor dette Opraab straks erkende, at disse velaflagde Borgere og Bensamlere med deres 10,000 Kr. om Aaret og derover, som efterhaanden har tiltaget sig Magten over Arbejdernes faglige Organisationsapparat og Formidlingen af Pengene, skulde gaa lidt smaat med Dørene, baade med Hensyn til Førerskab og Ansvar.

D. s. F. har i de ca. 40 Aar, denne Centralorganisation har eksisteret, ikke i et Tilfælde ført Arbejderne til Sejr, hvor Arbejdskøberne, som i dette Tilfælde, har anvendt Storlockoutens Taktik mod Arbejderne.

Og med Henblik paa at tage Ansvaret for Kampens Førelse, saa falder dette Ansvar Tusind Gange tungere paa den almindelige Arbejder, hvis Løn- og Livsforhold er afhængige af Kampens Førelse, end paa dette skrydende Bureaukrati, hvis personlige, økonomiske Eksistens er blevet federe, for hvert raaddent Forlig de fodrede Arbejderne med.

Vi har iøvrigt ikke i Sinde at udstede Paroler eller paa anden Maade tage Konkurrencen op med andre Daarskaber om Førerskab o. lign.

Det, vi vil, og det, vi agter at gøre, uden Hensyn til nok saa megen bureaukratisk Hovmod, det er, at vi som Arbejdere og Fagforeningsfolk siger vor uforbeholdne Mening om den Taktik, Arbejdernes Kampe underlægges under Lockouten netop af Bureaukratiet, og den Taktik, der burde følges, for at Kampen kunde have Sejrens Mulighed for Arbejderne.

Lockoutens Taktik er Udsultning.

Den Magt, Arbejderne staar overfor under en Lockout, er de mægtige Værdier, de gennem Dage og Aar skabte til Udbytterne, medens de selv fik en Løn, de spiste op fra Uge til Uge.

Lockouten er det Kampprincip, at smide saa mange Arbejdere som muligt ud fra Eksistensindkomsten, for derved at tømme Arbejdernes Strejkekasser, udmarve dem for al økonomisk Modstandsevne og derved og derefter at tvinge dem ind paa de Vilkaar, Udbytterne ønsker.

Den Taktik, der hidtil er fulgt.

Under D. s. F.s Førerskab har Arbejderne taalsomme bøjet sig for denne Udsultningstaktik. De har rolige og besindige tømt deres Reserver, til de ikke havde flere og ingen Modstand mere — til de var modne for »Forliget«.

Saa var de svage et Par Aar, til de atter fik fyldt Kasserne, saa kom en ny Lockout og tømte dem paany.

Kunde Arbejderne se dem selv og Udbytterne i mindre Maalestok, da vilde de se 100 Arbejdere, der tilsammen havde 1000 Kr. og 5 Udbyttere, der havde 1000 Kr. hver.

Var det ikke sørgmunter Vanvid, om de 100 Arbejdere vilde til at konkurrere med de 5 Udbyttere, om hvem der kunde sejre ved at holde længst ud!

Det er netop dette Vanvid, Arbejdernes og D. s. F.s Taktik udtrykker i denne som i alle tidligere Lockouter.

Arbejderne skal bringe Lockoutens Udsultning til Ophør, ved at sætte ind mod Udbytterne paa de mest saarbare Steder.

Som den økonomisk daarligst stillede Part er det i Arbejdernes absolutte Interesse at bringe Lockoutens Udmarvning til Ophør hurtigst muligt.

De maa i denne Interesse drage de Arbejdere, som Udbytterne aldrig tager ud i Lockout, d. v. s. de Fag, hvis Arbejdsstandsning rammer hele Borgerskabet, med ud i Kampen. Derved decimerer de hele det borgerlige og kapitalistiske Samfundsmaskineri og bringer andre Dele af Borgerskabet i Modsætningsforhold til de direkte Udbyttere og tvinge Statsmagten til at bringe Kampen til Ophør.

Jo hurtigere og mere effektivt Arbejderne tvinger Kampen frem til en Afslutning, jo stærkere staar de, jo mere vil deres Fordringer blive respekterede, thi saa staar de ikke som en udmarvet for al Modstand udtømt Masse, men med deres økonomiske Resurser i Behold, og som den moralske Magtfaktor, der tvang Udsultningen til Ophør.

Dette er en positiv Fordel, ikke blot ved Afslutningen af Kampen, men ogsaa frem i Tiden, hvor Arbejderne staar som en Magt,

(Fortsættes Side 4)

Gadespejlet.

Gaar Arbejdsløshedstalle tned,
gi'er Stauning altid den Besked:
»I ser jeg føre da en kvik
Beskæftigelses-Politik!«

Naar Arbejdsløshedstallet sti'er,
beklagende straks Stauning si'er:
»det skyldes ikke mig, men Told
og Selvbeskyttelsernes Vold!«

Ja ned og op og op og ned,
hvert Aar den samme Usselhed;
til Arbejderne: Fremtids Illusionerne!
til Kapitalen: Nutids Millionerne!

—o—

Dansk Riffel-Syndikat (Madsen) har udsendt en paa tysk affattet Reklame-Brochure, der reklamerer for Salg af danske Maskingeværer til Tyskland.

I Betragtning af, at Tyskland maaske er den eneste Fare for Danmark ved internationale Forviklinger, maa man unægtelig forundres.

Regeringen, der jo har en vis Kontrol med Vaabensalg og -Fremstilling, er da utrættelig for at tilføre Danmark fremmed Valuta.

Stauning igen!

—o—

Det synes at være almindeligt i Danmark, at politiske Modstandere skænker Gaver for vel udført „socialdemokratisk“ Arbejde!

—o—

Chaplins sidste Film, der har haft saa stor Sukces Verden over, er blevet forbudt i Nazi-Tyskland, efter Sigende paa Grund af en forekommende rød Fane.

Den egentlige Grund er for latterlig at offentliggøre: — nemlig hans lille sjove Overskæg!

—o—

En svensk Rigsdagskommission til Undersøgelse af statsfjendtlig Propaganda har haft den geniale Idé at ville forbyde revolutionære Partier ved Lov.

Efter Forlydende paatænker man endvidere at vedtage et Forbud mod Regnvejr paa de nationale Festdage!

Spids.

„Arbejdet“.

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition: Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—20.

mærksomhed og høstede et varmt Bifald.

Af de efterfølgende Spørgsmaal — der blev omgaaende besvarede — og af Samtaler med Eleverne, fik man et beskæmmende Indtryk af, hvor langt tilbage i socialistisk Kultur saadanne Højskoler for Arbejderungdommen staar. End ikke Værdilæren, Karl Marx' Kritik af den borgerlige Økonomi, kendte Eleverne noget til.

Det er Synd mod vor moderne Arbejderungdom — hvoraf mange har en dybtfølt Trang til virkelig at forstaa vore Tidsforhold —, at de overalt paa vore Arbejderhøjskoler fyldes med overfladisk partipolitisk Tendenslærdom, i Stedet for at lægge Opdragelsen paa et videnskabeligt socialistisk Klassegrundlag.

Alene paa dette Felt ligger der mægtige Opgaver for den revolutionære og radikale Fløj inden for vor Klasse.

Ogsaa vi lærte noget ved Besøget paa Højskolen ved Helsingør. Vi sender Eleverne en Tak for Aftenen.

Refo.

Socialdemokratisk Regering belønner Skruebrækkeri.

Der har i den sidste Tid været Strejke inden for Telefon og Telegrafledningsarbejderne i Sverige.

„Telefon og Telegrafmands Forbundet“ i Sverige oplyser i sit sidste Fagblad bl. a. følgende om denne Kamps Forløb:

Regeringen har gjort alt for at knuse Strejken og tvinge Arbejderne ind paa de gamle Vilkaar. Det første Skridt var at tvinge sine Tjenestemænd til at udføre det nedlagte Arbejde. Da flere af Statstjenestemændene vægrede sig ved at udføre den svinagtige Gerning og i alle Tilfælde udførte Skruebrækkerarbejdet modvilligt, medens andre særlige ivrige Regeringstilhængere viste stor Nidkærhed, har Regeringen nu bevilget 20,000 Kr. til Belønning for disse sidste og som Opmuntring for de mere træge.

Det reformistiske Fagblad tilføjer bittert, at selv om den almindelige Arbejderbefolkning har udvist stor og aktiv Sympati for de strejkende Arbejdere, saa har de forskellige Forbundsledelser som havde Pligt og Magt til at gøre sin Indflydelse gældende overfor Regeringen, ikke rørt paa sig.

Som bekendt sidder Socialdemokratiet inde med Regeringsmagten i Sverige. I Spidsen sidder Sveriges Stauning, Hr. Per Albin Hanson.

Vi erkender

aabent, at vort Blad ikke er økonomisk sikret endnu, at de Indtægter, Bladet har, endnu ikke kan dække Omkostningerne.

Vi skjuler ikke

den Kendsgerning, at vort Blad foreløbig ikke kan gaa uden at de, der interesserer sig for vor Sag, efter Evne støtter Bladet økonomisk.

En god Ide

som en Kammerat en Dag fremsatte, er nu ved at blive realiseret. Den gaar i Korthed ud paa, at hver af os tegnede sig for 10 Numre i 13 Uger og indbetalte hver Uge 1,50 Kr. for at faa Bladene tilsendt. De Kammerater, der har Raad til det, uddeler Bladene gratis i sin Omgangskreds til Agitation eller skænker Bladet dem. De Kammerater, der ikke kan undvære de 1,50 Kr., sælger sine Eksemplarer og faar igen sine Penge hjem.

Denne Form

for økonomisk Støtte har en dobbelt Virkning, den agiterer for Bladet samtidig med, at den danner en fast økonomisk Basis for Bladets Eksistens.

Slaaet an.

I den korte Tid siden Idéen blev fremsat inden for vor snævre Kreds, har 52 Kammerater og Venner tegnet sig for 10 Ekspl. om Ugen.

Numer 53

meldte sig i Dag i Form af et Brev fra en Arbejder i Silkeborg. Han skriver: Jeg har smaa Indtægter og flere Børn, men bliver Bladet ved at blive skrevet som det første Numer, skal jeg nemt sælge de 10 Numre og faa Pengene hjem igen.

Vi søger

endnu 47 Arbejdere i Danmark, der sammen med de 53 Kammerater vil lægge Skuldrene til og bære vort Blad over det første vanskelige Kvartal.

100 Mand

a 1,50 Kr. om Ugen giver ikke blot 150,00 Kr. om Ugen, men det sikrer tillige Bladets Eksistens og Fremtid.

Vi opfordrer enhver Læser, som har Evne og Vilje, til at give Bladet denne Haandsrækning.

Send vort Kontor, Blaagaards Plads 21, København N., Meddelelse om, at du er villig til at give Bladet denne Haandsrækning.

Englands Fanger deltager nu i Krigsforberedelsen.

Dr. Alfred Salts, der har et godt Navn i den engelske Arbejderbevægelse, har afsløret, at Fangerne i de engelske Fængsler er blevet inddraget i Arbejdet til Forberedelse af den kommende Krig, idet det engelske Fængselsvæsen har modtaget Bestilling paa 1 Mill. Sandsække til Militæret, og Arbejdet har en saadan Hast, at Fangerne tvinges til Overarbejde for at fremskynde Leveringen.

Dette har medført et stærkt Røre og Utilfredshed blandt Fangerne og givet sig Udslag i aabent Brud paa Disciplinen.

Fængselsmyndighederne bestrider ikke, at Fangerne er beskæftiget med dette Arbejde, men benægter, at der har fundet Overarbejde og Disciplinbrud Sted.

Denne Oplysning viser med hvor feberagtig Hast England forbereder sig paa Krigen.

Mon det ikke var paa Tide, at Arbejderne i alle Lande ogsaa begyndte at forberede sig — paa at bekæmpe den!

Har Bladet irriteret dig, da giv det endelig bort til en Kammerat!

Er du tilfreds med det, da gør endelig det samme.

En Tyvendedel af det engelske Folk sulter.

En skotsk Læge og Videnskabsmand paa Ernæringens Omraade, Sir John, vil paa egen Bekostning udgive en udførlig Rapport, som den engelske Regering i flere Maaneder har undertrykket, hvori han beviser, at ca. en Tyvendedel af den engelske Befolkning lever under Forhold, der faktisk nærmer sig Hungersnød, og paastaar, at den fattigste Del af Befolkningen kun kan bevare normal Sundhedstilstand, hvis de faar Anledning til at forøge deres Forbrug af Æg og Frugt, Kød og Grøntsager med fra 12—15 pCt., og skal disse Befolkningslag naa op paa et Niveau, der nærmer sig de mere velsituerende Klassers, saa skal hele deres Levnedsmiddelforbrug fordobles.

Desuden vil Sir John i denne Rapport rette en sønderlemmende Kritik mod det officielle Pristal og vil bevise, at de er basserede paa den rene Svindel og har til Grundlag gammel Statistik, der er uden Forbindelse med Forholdene i 1936.

Sir John paastaar tillige, at Regeringens Landbrugspolitik er fuldstændig forfejlet, idet den ved Begrænsning af Tilførslerne bevirker en kunstig Prisstigning, der umuliggør det for Millioner Mennesker at skaffe sig det nødvendigste til Livets Ophold. I Stedet for Statsstøtte til Landbruget vil han kræve højere Arbejdslønninger og højere Arbejdsløshedsunderstøttelser, endda vistnok af en Højde, der vil faa det til at gippe i de mest velmenende borgerlige Patrioter.

— — —

Her har vi i en Nøddeskal alt, hvad Kapitalismen har at byde Underklassen. England er det ældste kapitalistiske Land — og det rigeste! Og saa har det kun Sult at byde sine flittige Samfundsmedlemmer, medens en ganske lille Overklasse — vel 3 pCt. af hele Befolkningen — lever i en Overflod og Overdaadighed, saa det er ufatteligt for almindelige dødelige.

Alle de forskellige Mennesker, der synes det er Synd for de russiske Arbejdere, hvad de maa døje for at opbygge deres eget Samfund, skulde for nogle faa Øjeblikke have deres Opmærksomhed henvendt paa de kapitalistiske Lande og den Sult og Elendighed, der hersker der, saa vilde de maaske undres — og beundre de russiske Arbejdere for, hvad de har naaet paa mindre end 20 Aar: fra intet at bygge et moderne Samfund op — og saa nogenlunde fordele Produktionens Resultater ligeligt imellem sig.

Kun Sovjet-Unionen vinder ved en saadan Sammenligning.

Vi har ingen Forbundskasser.

at øse af. Vi har ingen hemmelige Kilder, der forsyner os med Kapital. Vor Startkapital er møjsommeligt samlet sammen af Kammeraters Øre og Kroner.

Vi erkender aabent vor Fattigdom. Vi erkender aabent, at vort Blads Eksistens foreløbig bæres af fattige Kammerater, der i Tro og Tillid til, at vort Blad har en Mission at udføre, giver deres ugentlige Bidrag.

Enhver Arbejder, der i Sympati med Sagen vil støtte os, enten ved et Bidrag eller ved at holde og sælge vort Blad, siger vi paa Forhaand Tak.

Stachanov Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Danmarks Arbejdere har i nogen Grad været daarligt stillet med Hensyn til objektiv Oplysning om de faktiske Forhold i Sovjet-Unionen.

De to Arbejderpartiers Blade har i alt for høj Grad været bundet til deres specielle Partiinteresser, saaledes at »Oplysningerne« har været præget deraf.

Socialdemokratiets Behandling af Sovjet-Unionens Forhold er helt ud skandaløst. Der har fra dette Partis Side ikke været udvist den mindste Forstaaelse, endsige velvillig Forstaaelse, overfor de uhyre Vanskeligheder, den russiske Arbejderintelligens har været udsat for under Udviklingen af det mægtige Oplysningsværk, som Sovjet-Unionen repræsenterer. Man faar bestandig det Indtryk af dette Partis Stilling, at Forholdene i Sovjet-Unionen med »Djævelens Vold og Magt« skal være værre end den hjemlige kapitalistiske Svinebutik, hvor Socialdemokratiet nyder den tvivlsomme Ære at være ansvarlig Forretningsfører. Det er beskæmmende for et Parti, der kalder sig et socialistisk Arbejderparti, at det opfører sig mindst lige saa nedrigt mod Sovjet-Unionen som den kapitalistiske og borgerlige Reaktion.

Ud fra akkurat samme partibundne Indstilling er Danmarks kommunistiske Parti (D. K. P.) gaaet lige til den modsatte Yderlighed. Som Broderparti til Ruslands kommunistiske Parti, der sidder inde med den politiske Magt i Sovjet, har det følt sig altfor stærkt kaldet til at gøre Sovjet-Rusland til Partiet, og i Overensstemmelse dermed ofte glemt Realiteterne til Fordel for begejstrede Referater af Partikongresser og Forsamlinger, Taler og Resolutioner — særlig Førernes Taler.

Det er muligt, at denne Førerforgudelse, disse rosenrøde Fortællinger om de enkelte Personers heroiske Handlinger saavel som den bestandige Skildring af, hvor godt der er i Sovjet-Rusland, kan indfange naive Sjæle — troende Tilhængere —, men det har netop en ganske modsat Virkning paa de alm. kritisk indstillede Arbejdermasser.

Slutresultatet af de to Fremstillingsmaader er, at Arbejderne i al Almindelighed ikke tror paa nogen af Parterne.

Ogsaa ved Omtalen af Stachanovbevægelsen har Socialdemokratiet fulgt sin gamle Taktik: Alt der vedrører Sovjet-Unionen er slet. Og D. K. P., der endog har udgivet en Pjece om Sagen, er igen falden for Fristelsen at fremstille en dybtgaaende socialøkonomisk Bevægelse i Arbejdermasserne som en Tale af Stalin, med begejstret Hyldest af Kammerat Stalin o. s. v.

Lad os bag den ondsindede Løgnagtighed og bag Partivirakken søge at faa fat i Realiteterne i Klassens Arbejde og Kamp og dens Følge.

En idiotisk Strid.

Stachanov-Bevægelsen kom til Vesteuropa som nogle ganske sensationelle Rekord-Præstationer af nogle enkelte Arbejdere rundt i Unionen.

Denne Form for Oplysning passede udmærket for den fordærvede Smag i Vesteuropa, der langt mere interesserede sig for de enkelte Individers svedende og forpustede Rekordpræstationer end Folkeidræt, langt mere for personlige Kraftprøver end for Massernes Frembringelse af det nødvendige Samfundsbehov — det uden hvilket ingen kan leve.

Det er givet, at Stachanov-Diskussionen under disse Vilkaar maatte forme sig som en idiotisk Strid om, hvorvidt Stachanov og de andre Kammerater virkelig havde præsteret disse Rekorder, om der havde været Tidtagere, om der ikke var snydt, om det ikke var Løgn det hele osv.

En saadan Diskussion kan selvfølgelig ikke interessere alvorligt socialistisk tænkende Arbejdere. Det er dem komplet ligegyldigt, hvad enten den lille Svømmefisk fra Helsingør slaar en eller anden Verdensrekord med 4 Tiendedel Sekund, eller Stachanov og hans Kammerater brøder 10 Tons Kul mere eller mindre i et Skift.

Det, der i Stachanov-Bevægelsen er det aldeles afgørende, er ikke Rekordernes Størrelse, men om disse Rekorder er kunstig oppiskede Resultater fra den øverste Sovjetledelse, eller om de er særlige Fremskridt fra en Bevægelse i Arbejdermasserne, en vaagnende Vilje til i fuldt Maal at udnytte den tilstedeværende Teknik.

Her rammer Stachanov-Bevægelsen et Spørgsmaal af Verdensformat, nemlig

Har den borgerlige Klasse Ret, naar den hævder, at Socialismen kun kan avle Dovenskab, og at et saadan Samfund maa gaa tilgrunde i Elendighed.

Ejer Stachanov - Bevægelsen ikke Muligheder for praktisk at kunne gendrive denne Lære, da er den betydningsløs. Men formaar den gennem sin videre Udfoldelse dette, da vil den ikke blot føre Ruslands Arbejdere og Bønder frem mod Kommunismen, men den vil tillige uvægerlig faa en mægtig Betydning for Lønarbejderkassen i den kapitalistiske Verden.

Ud fra denne Betragtning vil vi undersøge og vurdere Stachanov-Bevægelsen.

Forudsætninger for at forstaa Bevægelsen.

Enhver Arbejder ved, at man for at bedømme en Bevægelses Karakter maa kende noget til baade dens indre og ydre Muligheder. Dette gælder ogsaa Stachanov-Bevægelsen.

Og det Forhold, at de økonomiske, sociale, politiske og aandelige Forhold i Sovjet-Unionen er helt anderledes end i Vesteuropa, gør ikke Bedømmelsen lettere for os.

Men i grove Træk kan det lade sig gøre.

Sovjet Unionen er ikke kommunistisk.

Ved et kommunistisk Samfund forstaar Kommunisterne (og dem er det, man skal spørge i den Sag) et klasse- og statsløst Samfund, hvor Evnen til at fremstille det menneskelige Behov er saa vidt udviklet, at enhvert Samfundsmedlem frit kan yde efter Evne og nyde efter Behov.

Saadanne Tilstande raader ikke i Sovjet-Unionen. Tværtimod maa Arbejderne opretholde en meget koncentreret Statsmagt dels for helt at likvidere de gamle Klasser, dels for at værne Fællesejendommens System og Landets Befolkning mod de uden for liggende Klassesamfund, og dels for at organisere og fremme Udviklingen af Produktionen og ordne Fordelingen paa Fællesskabets Grund.

Sovjet-Unionen er saaledes ikke noget rent og helstøbt Samfundssystem. Den er et Samfund i den revolutionære Støbeske.

Nærmest bedømt er Sovjet-Unionen i Dag et statssocialistisk Samfund, der er ved at afvikle Resterne af Fevdalismen og Kapitalismen paa Vejen mod Kommunismen.

Den sociale Revolution er en lang historisk Proces.

Naar Ruslands Arbejdere og Bondemasser i Oktober (russisk Tid) 1917 rejste sig og kastede de fevdale og borgerlige Magthavere tilside og selv greb Magten, da maa danske Arbejdere ikke opfatte dette Skridt idealistisk eller barnligt i den Forstand, at Masserne vilde gennemføre Socialismen eller Kommunismen.

Paa dette Forhold passer den nøgterne Karl Marx' Ord udmærket, hvor han siger: Arbejderne vil ikke gennemføre Socialismen af ideelle Grunde, men ganske simpelt af den Grund, *at de ikke kan finde en ny Klasse at undertrykke og udbytte!*

Masserne rejser sig ikke i Revolutioner efter politiske Recepter og med bevidste Formaal, men fordi de ikke mere kan leve under de gamle Forhold.

Naar Kerenski blev styrtet i Oktober 1917 var det ikke direkte fordi han økonomisk repræsenterede *Kapitalismen* og politisk *det borgerlige Demokrati*, men fordi dette tilsammen tvang ham til at fortsætte Krigen.

Masserne kunde ikke udholde Krigens frygtelige Elendighed mere. De var drevet til Standpunktet: *Hellere Døden!*

Naar det ikke blev »Kadetterne«, det liberalt borgerlige Parti og de borgerlige Socialdemokrater og heller ikke det ret betydelige socialrevolutionære Parti, men de forholdsvis faa revolutionære Socialdemokrater — det bolchevikiske Parti — der fik Førerskabet af Revolutionen, da bør danske Arbejdere forstaa — og forstaa tilbunds —, at det ikke skete, fordi Masserne vilde Kommunismen, men alene fordi dette Partis Løsen i den øjeblikkelige Situation virkelig betød en Forløsning for Masserne i deres forfærdelige Lidelser.

Dette Løsen var: *Krigens Afslutning, Jorden til Bønderne, Magten til Folket.*

At Masserne ikke opfattede Revolutionen som en socialistisk eller kommunistisk Revolution, og at den sociale Revolution ikke er det samme som den øjeblikkelige politiske Magtomvæltning, fremgaar med al Tydelighed af Bøndernes Stilling i Jordspørgsmaalet.

Den øverste Raadsforsamling vedtog straks efter Magtomvæltningen, at fra nu af skulde Ruslands Jord være Fælleseje for hele Folket.

Bønderne realiserede den Beslutning paa den Maade, at de delte Godsejernes Jord imellem sig og gjorde den til deres *private Eje*. Mange Steder likvideredes endog den gamle *Mir*ordning.

Først ved Udviklingen af den kollektive Brugsform bliver Fællesejet af Jorden gennem Aarene realiseret.

Den sociale Revolution er ikke den øjeblikkelige Magtomvæltning, men en aarelang historisk Udviklingsproces i Produktionens og Fordelingens gradvise Forskydninger hen imod et bestemt Maal.

Jeg fremholder dette saa omstændeligt og skarpt for danske Kammerater, fordi Forstaaelsen af dette Forhold er en af de *absolutte Forudsætninger* for at forstaa Stachanov-Bevægelsen og hvad den egentlig betyder.

Har vi da forstaaet, at den sociale Revolution ikke er noget Skyderi og Vedtagelse af nogle højtidelige Resolutioner, men en gennem Aarene langsom Forskydning i Produktions- og Fordelingsforhold, saa begynder vi ogsaa at forstaa, at Grundlaget for dette igen er Spørgsmaal om Produktivkræfter og Evnen i Folket til at udnytte dem.

Ikke bag »Hurra-Idealisme« med »Thavaris« og »rød Front« og bombastiske Resolutioner og minutlange Ovationer, men bag daggraa Slid bag uhyre Udholdenhed, bag langsigtede Beregninger, bag videnskabelig Økonomi, Kemi og Teknik, bag Handelstraktater og Udenrigspolitik, bag Folkesult og Taalmod, i det hele bag Opsparelse og Tilvejebringelse af en moderne Teknik i et af de gamle Fevdalmagter ødelagt, forhungret, mishandlet og udpint Land, skimter vi først klart Stachanov-Bevægelsens Betydning for det russiske Folks Fremtid.

Derom næste Gang.

(Fortsættes.)

Intellektuel Medhjælp søges.

Vi søger unge Nationaløkonomer, der vil hjælpe os med at udfinde (Merværdiraten) denvirkelige Udbytning af Arbejderne i forskellige store Industriforetagender.

Vi søger unge Statistikere, der vil være os behjælpelig med at klarlægge alle kunstige Prisforhøjelser paa Arbejdernes alm. Livsfornødenheder, der har fundet Sted Siden 1928 i Forbindelse med Statistik over den nominelle Løn og Reallønnen.

I samme Forbindelse søger vi Medhjælp til Udarbejdelse af et Pristal for de Tusinder af Familier, der har 1000 Kr. og derunder i aarlig Indtægt.

Vi søger unge Jurister, der en Aften om Ugen vil bistaa Arbejdsløse, Gamle og Invalider, der er undergivet Socialloven, med Raad og Vejledning.

Eventuelle Henvendelser bedes rettet til Red. Chr. Christensen, Blaagaards Plads 21, København N.

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 3. | Lørdag d. 7. Marts 1936 | 1. Aarg.

To Mødre

Det kan ikke nægtes at denne Moder elskede sin Søn over alt andet her i Verden — ogsaa over sig selv —, det sagde Naboerne ogsaa.

Fra han var lille pylrede hun om ham og sørgede for ham i alle Maader. Hun tog Knubs og Stød af for ham overalt.

Naar de andre Drenge drillede ham nede i Gaarden, kom hun ned og blandede sig i det og tog ham med op. Han skulde ikke være sammen med de uartige Drenge. Nej, han skulde hellere blive oppe hos Mor.

Han skulde rigtignok ingen Byplads have. Hun sled for ham med og sørgede for ham.

Dette fortsatte hun med helt til han blev 20 Aar. Han skulde rigtignok være en pæn, respektabel ung Mand. Altid havde hun sagt til ham, naar der var noget, han vilde udrette: »Det skal du ikke. Lille-Søn, det skal jeg nok gøre for dig.«

Og saa døde hun.

Han stod ene tilbage. Han kunde ingen Ting og han vilde helst ingen Ting.

I et Par Pladser, han fik, kunde han ikke klare Arbejdet. Saa begyndte han at fedte for Principalen. Men det gik ikke. Slapsvansen blev fyret under Kammeraternes Spot.

Saa forsøgte han at handle, men det gik heller ikke. Saa forsøgte han at leve paa Plat.

Det gik godt. Han endte snart paa »Vridsløse«. Det var den bedste Plads, han havde haft, siden Moderen døde. Her var han under Opsigt altid, selv paa Gaardturen, og Maden blev bragt lige ind ad Døren til ham. Jo, nu havde han det endelig godt igen.

— — —

Den anden Moder elskede ikke sin Søn overalt i Verden — det sagde Naboerne da.

Der var Fart i hende. Han var ikke ret stor, før han lærte at »humme« sig lidt hurtig, naar han kom ud for hende.

Han blev hverken bleg eller interessant. Han fik altid »Skrutten« fyldt med Grovkost og blev rund og rødmosset. Han lærte tidlig at knappe sine egne Bukser.

Hun lappede hans Tøj lige saa ofte han rev det i Stykker, og det gjorde han ofte — der var begyndt at komme Fart i ham.

Naar han pylrede over noget, han ikke kunde, saa sagde hun til ham: »Saa maa du se at lære det, Gut, din Mor er ikke Grevinde.«

Da han første Gang kom »tudende« op, fordi de andre Drenge havde »stukket ham en paa Go'daen«, fik han bare den Besked: »Her i vor Verden faar man Tærsk, til man lærer at slaa igen — bare forsvind med dig!«

Nej, hun elskede ham ikke over alt i Verden, men hun lærte ham saa godt, som noget Moderdyr lærer sit Afkom, at klare sig selv i Kampen for Tilværelsen, og det gælder det om overalt i Verden.

Han blev »en Pokkers Prygl« til at slaas som Dreng og »et Jern« paa Arbejdspladsen, da han blev ung Mand. »Tommelfingrene vender s'gu rigtigt paa ham,« sa' Arbejdsformanden, »men han er haard med Priskuranten!«

Han blev en dygtig Arbejder, en prægtig Kammerat og sine Kammeraters Tillidsmand, da han var 22 Aar.

Hans Moder kunde rolig lægge sig til at dø.

— — —

Disse to Mødre er et evigt Tema.

Ogsaa i vor Klasses Liv og Udvikling er de repræsenterede.

— — —

Den første Moder er det repræsentative System, hvor Arbejderne i Klassekampen er befriet for enhver Ulejlighed, hvor Repræsentanter besørger alt, og Medlemmet kun er et afbleget, kontingentbetalende Kartoteksnummer i Fagforeningen.

Hvor vilde de være uheldigt stillede, om Reaktionen en Dag hentede deres Repræsentanter.

De vilde først blive lykkelige igen, naar de kom i Klassens »Vridsløse«, i Nazismens Arbejdsfront. Saa blev de Numre igen med Repræsentanter, de end ikke behøver at vælge!

— — —

Den anden Moder udtrykker det stærke Princip, der kræver hele Afgørelsesretten, hele Ansvaret og hele Aktionsfriheden til Arbejderne direkte.

Formaalet er ikke dygtige Førere, men en dygtig Klasse.

Kun ved selv at drøfte, bestemme, fatte Beslutning og kæmpe vil Klassen gro og vokse til Modenhed for sit historiske Maal: at overtage Produktion og Fordeling i Fællesskabets Aand.

Kun ved at kæmpe, lide, give og ofre faar Arbejderne Kærlighed og Tro til vor Klasse.

— — —

Det repræsentative System er i Dag ved at kvæle den sidste Rest af Tro hos Arbejderne paa deres Klasse og dens Muligheder.

— — —

Ser du Faren, da meld dig paa vor Front!

Eli.

Arbejderne skal igen sælges for ikke at kompromitere Regeringen!

Referat fra de socialdemokratiske Fagforeningers hemmelige Møde i Søndags.

Kampen maa ikke udvides da Regeringen ellers maa jage Arbejderne ind paa de gamle Vilkaar. Hvad D.s.F. i Hemmelighed har tilbudt Forligsmanden at gaa med til. — Alle Overenskomster skal nu udløbe paa ens Tid og Interessekampen skal underlægges Voldgift.

De forskellige socialdemokratiske Fagforeningsmænd i København var gennem Fællesorganisationen indbudt til et særligt fortroligt Møde i Søndags.

Dette Møde afholdtes Søndag Frm. Kl. 10 i »den blaa Sal« i Arbejdernes Forsamlingshus paa Enghavevej.

Mødet blev aabnet af Formanden for Fællesorganisationen, Forretningsfører fra D. A. F., Robert Nielsen. Denne fastslog straks Mødets Karakter som et fortroligt Instruktionsmøde for de Fagforeningsledere, der vilde støtte Regeringen og Socialdemokratiet. Af denne Grund havde Indbyderne sorteret de Formænd, der var tilsagt til Mødet, og ligeledes havde man indbudt Formændene for de socialdemokratiske Klubber, Partiet havde rundt i Fagforeningerne, for at fremme Partiets Interesser her.

Efter disse interessante Oplysninger om Mødets Karakter gav Robert Nielsen Ordet til den konstituerede Formand for »De samvirkende Fagforbund i Danmark« Hr. Chr. Jensen, der i en Tale paa en lille Times Tid instruerede de fremmødte om, hvorledes de skulde arbejde i den kommende Tid.

Vi maa nedkæmpe Kravet om Udvidelse af Kampen, da Regeringen ellers bliver kompromiteret i Arbejdernes Øjne ved at jage dem i Arbejde igen uden Lønforbedring.

Hr. Chr. Jensen gav først et kort Rids af, hvorledes den nuværende Konflikt var fremstaaet, og hvilke Krav Arbejderne havde rejst.

Angaaende Kampens Udvikling havde Chr. Jensen ikke andet Raad end at holde ud. Han skildrede, hvilken Fare, det vilde være for Regeringen, hvis Kravet om Modforholdsregler fra Arbejdernes Side vandt Gehør blandt Fagforeningernes Medlemmer.

Regeringen kunde ikke af Hensyn til de store Finansinteresser, der var bunden til Eksporten og i sit Ansvar herfor tillade, at Arbejderne standsede denne.

Saaledes som Situationen laa, blev Regeringen da nødt til ved særlige Foranstaltninger at forbyde Kampens Fortsættelse og diktere Arbejderne til at gaa ind paa de gamle Arbejdsvilkaar.

Hvis dette skete, vilde Arbejdernes Vrede blive vendt mod Regeringen, idet mange vilde mene, at Regeringen benyttede sin Magt mod Arbejderne og til Skade for dem.

Chr. Jensen indskærpede derfor stærkt de fremmødte Partifæller, hvor nødvendigt det var, overalt i Fagforeningerne at nedkæmpe Kravet om en effektiv Udvidelse af Kampen og særlig at undergrave Kravet om Transportarbejdernes Deltagelse i en saadan.

Det gjaldt først og fremmest, mente Chr. Jensen, under den givne Situation at redde Regeringens Prestige blandt Arbejderne. Derfor burde man med alle Midler forhindre, at Arbejderne greb til aggressive Modtræk mod Lockouten.

De samvirkende Fagforbunds Ledelse har allerede overfor Forligsmanden nedskaaret Arbejdernes Lønkrav.

De næste Oplysninger, Hr. Chr. Jensen fremsatte, var ikke mindre interessante. De drejede sig om, hvad De samv. Fagforbunds Ledelse allerede overfor Forligsmanden var gaaet med til angaaende de fremsatte Lønkrav.

Forligsmanden havde, meddelte Chr. Jensen, bestemt krævet af dem, at de overfor ham fremsatte de Minimumskrav, de kunde gaa med til.

Ledelsen havde derfor udarbejdet en Skala over disse Krav. Denne gik ud paa, at de Arbejdsmænd i Provinsen der endnu arbejdede for 80 Øre i Timen, skulde have 12 Øre mere — altsaa 92 Øre i Timen.

Fra denne Mindsteløn skulde de fremsatte Lønkrav automatisk gøres mindre i Forhold til den gældende Løns Størrelse. Toplønnen, hvortil de krævede en Lønforhøjelse, var Skotøjsarbejdernes Timeløn paa 1,25 Kr., den skulde forhøjes med 2 Øre. Skulde Overenskomsterne være paa 2 Aar, skulde Arbejderne have 2 a 3 Øre mere i Timen.

Saaledes ser den første Nedskæring af Arbejdernes Lønkrav ud. Hvorledes det vil gaa inden Forliget kommer i Stand, har de interesserede Arbejdere — de lavest lønnede — Grund til at frygte.

Men Hr. Chr. Jensen var meget tilfreds med Kravet om de 92 Øre i Timen o. s. v., og han var ikke fri for at prale af at den sociale Linie for Gennemsnitslønnen paa 70 for Kvinder og 1,10 for Mænd, som Storkapitalisten Riis Hansen i sin Tid fastsatte efter Chr. Jensens Statistik, nu var steget henholdsvis til 80 og 1,20.

Chr. Jensen løfter Sløret for de hemmelige Forhandlinger om nye Forhandlingsregler.

Chr. Jensen gav derefter en Række Oplysninger om de Forhandlinger, der finder Sted mellem D. s. F. og Arbejdskøberforeningen angaaende nye Forhandlingsregler o. s. v.

Han erkendte, at Udviklingen havde ført med sig, at alle Overenskomster burde udløbe samtidig. (Han nævnede ikke, at dette er Arbejdskøbernes gamle Krav.)

Ligeledes gik Forhandlingerne i den Retning, at »Normen for Regler for Behandling af faglig Strid« fra 1908 nu skulde videreføres til en Række Voldgiftsretter, der inden for de løbende Overenskomstperioder skulde kunne ændre de gældende Akkordsatser.

Hr. Chr. Jensen glemte at paapege, at der gennem Udviklingen af saadanne Voldgiftsretter, der dømmer i Interessespørgsmaalet angaaende Arbejdspriser, banes Vejen direkte til *den tvungne Voldgift*.

Efter disse intime Oplysninger sluttede Hr. Chr. Jensen med en sidste Appel til sine Partifæller om at gaa ud og slaa Kravet om Kampens Udvidelse ned for at frelse Regeringen ud af Kniben.

Mødet, der havde varet ca. 1½ Time, sluttede uden Debat Kl. 11½ og de Indviede spredtes ud over Byen for med Kraft at tage fat paa den paalagte Opgave at bekæmpe de Arbedere, der kræver aggressive Modforholdsregler mod Lockoutens Udsultning af Arbejderne.

Arbejderne skal nu langsomt sultes til et Forlig for ikke at Regeringen skal afsløre sin Dobbeltrolle.

Kun ved at Indbyderne til dette intime Møde ikke har sorteret de Indbudte skarpt nok, er vi i Stand til forud overfor Arbejderne at afsløre, hvorfor Regeringen ikke standser Lockouten, og Planen om at slaa Arbejdernes Krav om aggressive Modangreb paa Udbytterne ned.

Idet vi henviser til Artiklen paa 2. Side, skal vi i Dag blot gøre følgende Bemærkninger:

Arbejderne er hidtil holdt hen i den Indbildning, at en Regering kan tjene 2 Herrer, altsaa baade kan være den ansvarlige Leder af det kapitalistiske Samfund og samtidig tjene de udbyttede Lønarbejdere.

Denne Fiktion ramler i samme Øjeblik, Arbejderne i deres Kamp rammer Klassesamfundet effektivt

I et saadan Øjeblik maa Regeringen kaste den arbejdervenlige Maske og slaa Arbejderne ned i Henhold til dens Ansvar som politisk Ledelse for Udbyttersamfundet.

Her falder Fraserne for Kendsgerningerne.

Derfor afholdes der nu fortrolige Partimøder af Fagforeningsfunktionærer for at forhindre, at der skabes en Situation, hvor disse Kendsgerninger knuser Fraserne.

Endnu kunde Hr. Stauning paa Mødet i »Forum« i Tirsdags spille Rollen som den upartiske og over Klassekampen højt hævede upartiske Dommer.

Men den Dag, Arbejderne nægter mere at lade sig sulte til et raaddent Forlig, da falder de upartiske Laser af den politiske Skuespiller.

Helten og Kommunen

Der har i de sidste Dage staaet Ry om den unge københavnske Skorstensmurer, der i Søndags gik op paa Raadhustaarnets øverste Spir og nedtog den løsrevne Kontravægt paa Vindfløjen.

Ogsaa vi beundrer den unge Arbejder for hans Vovemod og de øvrige personlige Egenskaber, der skal til for at udføre en saadan Handling.

Men hvem vi ikke beundrer, det er de Mænd, der paa Københavns Raadhus har Ansvaret for hele den Historie.

For os staar det saaledes, at disse Mænd har arrangeret dette livsfarlige Vovestykke for blot at spare nogle Tusind Kroner i Arbejdsløn til nogle Haandværkere for at sætte et forsvarligt Stillads op.

Og er disse Penge saa sparede?

Det er jo givet, at Vindfløjsspiret ikke kan holde ret længe uden Kontravægt, uden at risikere en ny Nedstyrtning af selve Fløjspiret.

Men maaske man saa igen vil udsætte en ung Mands Liv for Fare for at spare Arbejdslønnen til nogle Tømrere.

Os forekommer det, at det forefaldne taler for, at hele øverste Del af Taarnet trænger til et grundigt Eftersyn og en Istandsættelse, hvor der da samtidig bliver anbragt Greb i Taarnets Spir, saa det i Fremtiden ikke kræves livsfarlig Akrobatkunst for at efterse det.

Det forekommer os, at Pengene er givet bedre ud til Daglønne end til en eventuel Enkepension.

Gadespejlet.

Mel.: Refrain'et af Sømandsvalsen „Anne Mari".

Hvem har vist sig igen
som Nazisternes Ven?
Stauning saamænd!
Hvem maa uden at kny
æde i sig sit Spy?
Stauning paa ny!
Medens Landsmænd i Tyskland bli'r pinte i Bur,
indforskrives Professor i Nazi-Kultur!
Sælge hver Kammerat for en Handelstraktat,
Stauning parat!

Hvem sa' Afrustning, men
løb fra Afrustningen?
Stauning igen!
Og hvem hæver mod Sky
Nationaltankens Ry?
Stauning paa ny!
At den Valgkamp-Belønning Befolkningen fik
er en øget brutal Reaktions Politik!
Hvem maa stikke i Rend
for Lockout-Truslens Mænd?
Stauning igen!

—o—

Ved et Radio-Møde forleden udtalte Justitsminister Steincke, at han stærkt overvejede at udvide Teater-Censuren. Det var navnlig Provins-Sommerrevyerne, der var simple og grisede.

Meget muligt! Men hvad med de smaa Sketch, Hr. Steincke selv opfører i Folketinget, der alle kun har til Hensigt at kalde paa Bifaldet hos en Flok Klakører, der altid er parat med „Funktionærgrinet", smager de ikke ofte lidt af „Provins"? Som nu forleden, da han udtalte om Danmarks sidste radikale, Hr. Poul Henningsen, at denne „i de senere Aar har fremsat saa mange forskellige Synspunkter, at han umuligt kan have Uret i dem alle" (Munterhed!), — og senere føjede til, „at dette var en fuldkommen saglig Bemærkning om en forvirret Hjerne" (stormende Munterhed!!) — Er det ikke tvivlsomt, om Hr. Steincke havde høstet samme Latter-Sukces med sine Replikker paa „Ebberød Sommerrevy-Teater"?

Godt at vi har Hr. Steincke til at overvaage Revyerne og Damebenene! — Men hvem skal censurere Justitsministeren?

Spids.

Mindeord om Johan Skjoldborg.

Mandag d. 22. Februar døde Husmændenes Digter **Johan Skjoldborg,** 74 Aar gammel. Et sjældent rigt personligt Liv udslettedes. Hans Forældre var fattige Almuefolk i Hanherred i Jylland. Han begyndte som Vogterdreng og endte som landskendt Digter. Hans Liv har været den æventyrlige Undtagelse, der bekræfter Reglen om, at de rige Evner hos fattige Børn males ned i fysisk Slid og social og aandelig Armod.

Selv med de gode Indtægter, Skjoldborg havde i sine bedste Aar, blev han til sin Død en fattig Mand. Til Held for ham og hans Digtning lærte han aldrig, hvad Penge er. Pengene naaede aldrig at fordærve hans Sjæl. Hver Dag, naar han vaagnede, bad han sin Morgenbøn: **Gid denne Dag maa blive en god Dag, hvor jeg kan være noget for mine Medmennesker.** Og Bønnen blev aldrig bare en Vane.

Johan Skjoldborg.

Husmændenes Digter? Ja, saa sandt som han i sine bedste Bøger: »En Stridsmand«, »Sara«, »Kragehuset« o. s. v. altid har brugt denne Klasses økonomiske og sociale Grund som Rammen og Mulighedens Grænse for Udfoldelse af det **menneskelige** i Liv, i Kærlighed og Kamp.

Overfor den Overdrivelsens Virak nu ved hans Død, der beskylder ham for at have løftet et helt Folkelag op i Kultur, kan anføres, hvad han engang selv sagde om dette Spørgsmaal: Nej, et Samfundslag kan kun løfte sig selv. Min Rolle har været en hel anden. Jeg var saa lykkelig at vaagne som Menneske netop i de Tider, hvor de ydre Forhold gav de mest energiske af den fortrykte Husmandsstand Mulighed for ved Dygtighed at kæmpe sig frem til en mere fri Tilværelse. Jeg følte oprigtig Lykke ved gennem min Skrivning at vise dem, hvor meget menneskeligt sandt og godt der var i dem, og derved give dem Mod til at kæmpe sig frem.

Blaaøjet naiv? Aah, nej, det var Skjoldborg ikke. Engang sagde jeg til ham: Dine kære Husmænd er blevet Kapitalister, kapitalistiske Sjæle uden Penge. De læser dine Bøger, som Bonden læser Biblen. De fælder en Taare over dem i Aften og snyder deres Brøder i Morgen!

Skjoldborg sad lidt, saa sagde han langsomt: »Det er svært at være Menneske, det er svært at være fattig, men det er dobbelt svært at være Menneske og samtidig fattig!«

Jeg rakte ham tavs min Haand, som han knugede. Bag Skjoldborgs Naivetet laa dyb Menneskekundskab.

De aw Skjoldborgs Bøger, der dybest er opfattet af Industriarbejderen, er »Gyldholm«. De forstod bedre denne besiddelsesløse Oprører, der paa Toppen af sit fattige Pjus spillede **»Snart dages det Brødre!«,** da det kørtes ud af Herregaarden. Arbejderne i Byerne har endnu den Dag i Dag ikke fattet den lille Prioritetsbestyrers Trængsler.

Da vi unge Socialister lige efter Aarhundredskiftet slog Bevægelsen fri af Socialdemokratiets borgerlige Favntag for at skabe et frit Aandens Forum for alle Tanke- og Idéretninger, der stred for vor Klasse, var Skjoldborg endog meget demonstrativt en flittig Gæst paa vor fattige Læsestue i Murergade paa Nørrebro.

Et Par af os viste ham i et Par Nætter Bunden af vor store By. Jeg glemmer aldrig en Nat i »Nordpolen« i St. Brøndstræde, hvor sammenbrudte Menneskeskæbner sad grædende om ham og fortalte deres Tragedie. Den Nat steg han op fra »Nordpolen«s jordstampede Kældergulv med den straalende Sandhed, **at der bor en Sjover og en Konge i ethvert Menneske — det gælder blot om hvem, man kalder paa.**

Vi Unge vilde gerne rubricere ham. Allerhelst maatte han være en Discipel af vor kære Krapotkin. Men han smuttede bestandig fra os. Pludselig **blev han Marx,** saa blev han Maks Stirner, for atter igen at blive Krapotkin — men aldrig Bakunin!

Vi kom til at holde af ham for Livet. Han glemte heller ikke os. Hele 26 Aar efter hørte jeg ham ude i en jysk Landsby, hvor han med sit skønne Maal og sin inderlige talende Betoning og Gestus forklarede disse Landsbyfolk, hvor skønne og kærlige disse Socialisters og Anarkisters Tanker egentlig var.

Han var ikke vor Mand. Han var ikke Kampens Mand, men han var Manden og Mennesket, der bestandig mindede os om, at Klassekampens Indhold og Maal ikke blot er Taktik og Kraft, men Millioner levende Menneskesjæles higende Trang til Udfoldelse i Harmoni, Skønhed og Lykke.

Maatte vi aldrig glemme det.

København, i Februar 1936.

Chr. Christensen.

Hovmod staar for Fald!

En Overklasseherre, der nu bliver ferniseret med sine egne hovmodige Fraser.

Hvor ofte har vi Arbejdere ikke hørt, at vi var nogle stakkels umulige Skabninger, hvis ikke der eksisterede en Overklasse, der ved dens enkelte Individers overlegne Intelligens, Dygtighed, Viljestyrke og Mod satte store Virksomheder og Arbejde igang, som vi saa i Naade faar Lov at »snylte« paa som Lønarbejdere.

Det er selvfølgelig ganske umuligt med Ord at overbevise disse Individer, hvor gennemløgnagtig hele dette Overklassehovmod er, men imellem hænder det jo, at al denne Overdygtighed kommer ud for en Intelligensprøve, og saa forstummer Praleriet for en Stund.

Vi er saa ondskabsfulde, at vi ikke vil forskaane vore Læsere for et Eksempel.

I Aaret 1931 skrev en meget fin og konservativ Dr. i Statsvidenskab bl. a. følgende Svada i Tidsskriftet »Gads danske Magasin«:

> »Alle Kulturer, Historien har kendt ...... er blevet skabt og holdt oppe af et forsvindende Mindretal, der ved Dygtighed, Foretagsomhed, Mod og Energi har manifesteret sin Kraft. Dette Mindretal har været det massive Metal, hvori Kulturen er formet, medens Masserne alle Dage har nøjedes med at lade sig fernisere.«

Vore Læsere forstaar, at det er Storindustriens og Finansvæsenets Koryfæer, den fine Dr. taler om.

Den samme fine og stortalende Mand, Hr. Dr. polit. Pio, stod paa Haandværkerbankens Generalforsamling i Mandags og spillede Rollen som Jacob Skomager, der som Formand for »Ebberød Bank« havde ladet den ene Kæltring efter den anden rende med Bankens Midler.

Mon ikke den meget dygtige Herre selv trænger til en Omgang Fernis.

Hold Mund!

Søfyrbødernes faglige Ledelse har i Overensstemmelse med den arbejdende Klasses bærende Solidaritetsprincip tilbudt, at Søfyrbøderne vilde gaa ud i en Sympatiaktion til Fordel for de lock-outede Arbejdere — om de ønskede dette.

Henvendelsen, der bl. a. blev rettet til »De samvirkende Fagforbund«s Ledere, blev ikke besvaret herfra. Derimod begyndte Bladet »Soc.-Dem.« en Polemik mod Henvendelsen, der direkte gik ud paa at modarbejde og forvanske denne og dens Motiver.

Da Søfyrbødernes Ledelse selvsagt ikke ønskede, at deres i alle Henseender rigtige og betimelige Henvendelse til de lock-outede Arbejdere uhindret overfor Arbejderne skulde tilsvines og fordrejes og tillægges falske Motiver, sørgede Ledelsen for, at Ordlyden af Henvendelsen kom til Arbejdernes Kundskab gennem »Ritzaus Bureau« og »Radio-Avisen«.

Formentlig i Raseri over, at »Soc.-Dem.«s gemene Optræden i nogen Grad derved blev afsløret, byder Bladets saakaldte »faglige« Medarbejder Søfyrbødernes Ledelse at *holde Mund.*

Forklaringen paa en saadan Optræden kan ligge deri, at Bladets »faglige« Medarbejder er anvist en Afdeling paa Bladets Børneside — formentlig en Art »Lømmel-Afdeling«.

Har Bladet irriteret dig, da giv det endelig bort til en Kammerat!

Er du tilfreds med det, da gør endelig det samme.

Politik og Fagbevægelse

Skal Arbejdernes Kamp for Forbedring af Løn- og Livsvilkaar være afhængige af en Regerings politiske og taktiske Interesser

Den socialdemokratiske Regerings Behandling af Arbejdernes økonomiske Interesser.

Der foreligger nu afgørende Bevis for (se Artiklen paa Forsiden), at det politiske Socialdemokrati inden for Fagbevægelsen har organiseret en Aktion af dets Tilhængere for derigennem at forhindre Arbejderne i at gribe til Modforanstaltninger overfor Lock-outens Udsultning, ud fra den Motivering, at en saadan Foranstaltning vilde skade Socialdemokratiet og Regeringens Omdømme blandt Arbejderne.

Denne afslørede Kendsgerning, at Fagbevægelsens øverste Tillidsmænd kaldes sammen i lukkede Møder for at bekæmpe Arbejdernes Aktioner mod Udbytterne af Hensyn til deres Partis Interesser, turde hos de almindelige Arbejdere og Fagforeningsmedlemmer paakræve en ikke ringe Interesse.

Det er paa høje Tid, at Arbejderne gør sig rigtig klar over Spørgsmaalene: *Hvem er Socialdemokratiet? Hvis Interesser varetager den socialdemokratiske Regering, og betyder den saa meget for Arbejderne, at det kan betale sig for dem at ofre selve deres faglige Kampe af Hensyn til denne Regerings Interesser?*

Vi skal i Dag anføre nogle Realiteter til Belysning af disse Spørgsmaal.

Hvem er Socialdemokratiet?

Oprindelig var Socialdemokratiet et socialistisk Arbejderparti, der væsentligt bestod af Arbejdere, og som i sit Program højtideligt erklærede, at det kæmpede for og tjente den udbyttede Arbejderklasses Interesser i Kampen mod det kapitalistiske Borgerskab. Det stillede sig paa den internationale Socialismes Grund i Kamp mod enhver Form for Nationalisme.

I sit sidst vedtagne Program ved Aalborg-Kongressen erklærede det sig nu for et Folkeparti, et nationalt Folkeparti! (Danmark for Folket!)

Gang paa Gang erklærer dets ledende Mænd, at det ikke mere er et Klasseparti, men et Samfundsparti, der som Regeringsparti varetager hele Samfundets (det kapitalistiske Samfunds) Interesser.

Vi skal lige straks se, hvis Interesser der varetages.

I Overensstemmelse med disse Ændringer i Program og Virksomhed svarer den klassebestemte Bestanddel i Partiets Medlemsskab og Vælgerhær.

Det er uden for al Tvivl, og det skal slet ikke benægtes fra vor Side, at Flertallet af Partiets Medlemmer og Vælgere endnu er Arbejdere.

Men Udviklingsretningen er med stigende Fart gaaet imod en større og større Iblanding af smaaborgerlige og helt borgerlige Elementer.

Partiets sidste Stemmetal taler her sit tydelige Sprog. Store Dele af Middelstanden og Borgerskabet har ved de to sidste Valg stemt paa Partiets helt borgerlige Kandidater og helt borgerlige Valgprogram.

Den almindelige socialdemokratiske Forsamling udtrykker heller ikke mere Billedet af en Arbejderforsamling. Det er velaflagte Smaaborgere, der samles der, hvem Arbejdsløshed og Bekymring eller Kropsarbejde aldrig har mærket.

Forholdet er, at selve Arbejderelementet i Partiet har forskubbet sig saaledes, at de Arbejdere, der præger Partiet og giver Tonen an, er Toppen af Arbejderne, de højtlønnede, de særlig lønprivilegerede og den økonomiske Funktionærtype.

Tager vi Spidstoppen af Partiet, de Mænd, der ud ad til repræsenterer Partiet, saa repræsenterer de aarligt Indkomster fra 10 til 20,000 Kr. Det er Mennesker, hvis økonomiske Levefod og hele Livsmilieu ikke har det mindste med Arbejderklassen at bestille. Økonomisk og i Livsvaner repræsenterer de den snyltende Overklasse, idet Gennemsnitsindtægten pr. Indbygger aldrig kunde naa op til den Højde, om der var en retfærdig Fordeling af de Værdier, Arbejderne skaber.

Økonomisk og socialt tilhører en mægtig Minoritet af Socialdemokratiets Medlemmer og Vælgere ikke Arbejderklassen.

Og netop denne Minoritet er Partiets aandelige og politiske Førerskab under de sidste 10—20 Aars Udvikling.

Majoriteten — de egentlige Arbejdere — har kun Betydning i og for Partiet som Kontingentbetalere og Stemmer. Den Rolle, Arbejderne alle Dage har spillet i Partierne.

Hvis Interesser varetager den socialdemokratiske Regering.

Til Belysning af dette Spørgsmaal skal vi her anføre et Par Kendsgerninger.

En af de kapitalistiske Sammenslutninger, hvor Landets største Udbyttere, Industrimagnaterne, samles, er Industriraadet.

Ved dettes Jubilæum sidste Aar holdt Formanden, Direktør August Holm, en Tale, hvis Realiteter kan sammenfattes i følgende Punkter:

1. Nedskæring af de offentlige Tilskud til de Arbejdsløse. Begrundelse: Arbejdsløshed er — i Modsætning til Sygdom og Alderdom — for en stor Del selvforskyldt!

2. Offentlige Arbejder kan kun tillades, hvis de ikke hæmmer den private Industris Ekspansion. (Meningen hermed er, at Nødhjælpsarbejderne skal betales under Tariffen, og at de skal finansieres ved Skatter paa Forbruget — ikke ved direkte Skat paa de store Indtægter og Formuer).

3. Ingen Forkortelse af Arbejdstiden — hverken med eller uden Lønudligning.

4. En virkelig Arbejdsløshedspolitik maatte efter Industriens Mening — i Modsætning til de nævnte »kunstige Midler« — bestaa i *Lønnedskæring* og aktiv *Handelspolitik* (d. v. s. Told og Varefordyrelse).

5. Industrien foretrækker Toldbeskyttelse, men finder sig i Valutareguleringen paa Betingelse af,

at den kun bruges til Beskyttelse af den *levedygtige* Industri, d. v. s., at den ikke ophjælper Konkurrenter til Industriraadets Medlemmer,

at Industriens Forsyning med fremmede Raastoffer ubetinget sikres forud for Indførelse af Færdigvarer.

at Industrien faar Lov til at købe Raavarerne, hvor de er billigst,

at Industrien selv i højere Grad faar Indseende med Valutatildelingen,

at al Tale om Prisregulering ophører.

6. Industrien foretrækker »Folkestyret« som det »naturligste« fremfor Diktaturet, men ønsker, at »Erhvervslivet« (d. v. s. Storindustriens Ledere) mere aktivt inddrages i Statsstyrelse n.

Hvad var Socialdemokratiets Stilling overfor dette nederdrægtige Udbytterprogram vendt direkte mod Arbejdernes Interesser?

Partiets Stilling blev manifesteret Dagen efter i Partiets Hovedorgan, der i den ledende Artikel hilste Talen som et Bevis for, *»at Storindustrien nu slutter op bag den socialistiske Idé«!!!*

Dette var Partibladets Stilling, men nu Regeringens?

Ja, vi vil anmode vore Læsere om selv, Punkt for Punkt, at gennemgaa dette frække Udbytterprogram og selv konstatere, at ikke paa et eneste Punkt har denne »Arbejder«-Regering positivt gaaet imod det, men tværtimod tjent det.

Selv i en saa aabenbar Krænkelse af Arbejdernes Interesser, som hele den kunstige Opskruning af Varepriserne, Udbytterne har foretaget i Ly af Regeringens Valutalove, har den ikke gjort den mindste Anstrengelse for at forhindre.

Partiet lovede Arbejderne ved Valget en Prisregulering overfor de værste Aagerpriser.

Selv dette Løfte har Regeringen sveget for at tækkes Arbejdernes Plageaander, de kapitalistiske Hajer.

Det eneste, Arbejderne fik, var nogle pjattede Artikler om opskruede Kaffepriser o. l. og lidt efterfølgende Jammerhyl fra Importørerne, der iøvrigt meget rigtig gjorde opmærksom paa, at Staten var den største Snyltelus paa disse Priser.

Regeringen bærer Ansvaret for en mægtig indirekte Plyndring af Arbejdejderne.

Da i sin Tid det store Kriseforlig, under Staunings Førerskab, blev til mellem de store Partier, og hvorved Bønderne i 1. og 2. Rate fik 60 Millioner Kr. til Prioritetskapitalisterne, og de Arbejdsløse en ringe Brøkdel i Forhold dertil, blev Forliget sluttet mod, at man tog et Kvartals Ekstraskat af Arbejdere som Udbyttere, medens man vedtog en brutal Udplyndring af det brede, forbrugende Folk paa omkring 75 Millioner Kroner.

Som Eksempel paa Varernes Art og Skatteforøgelsens Karakter nævner vi følgende:

Kaffeskat	17½	Mill. Kr.
Sukkerskat	8½	- -
Tobaksskat	5	- -
Benzinskat	16	- -
Kaffetilsætn.skat .	4½	- -
Chokoladeskat ..	3	- -
Ølskat	9½	- -

Tiltrods for, at de fleste af de Udgifter, der bevirkede denne kolossale Udplyndring af Arbejderne, er bortfaldet, saa har man siden bibeholdt den — og den virker endnu hver Dag Arbejderhustruen gør sine Indkøb.

Forholdet er nemlig, at denne kunstige Opskruning af Vareprisern, samtidig med Valuta og Toldlove, virker som en Beskyttelse for Storhandelens og Storindustriens graadige Hajer paa to Maader, nemlig: profitøgende og direkte skattebesparende.

Nu kommer denne Regering og dette Parti, der udplyndrer Arbejderhjemmene, og beskytter de store Udbyttere og forlanger, at Fagforeningerne ikke maa gribe til aggressive Midler, ikke maa gaa i Kamp for de lavestlønnede Arbejdere for at skaffe disse fattige Arbejdere lidt Godtgørelse for det, Regeringen og de store Hajer stjæler fra dem i kunstigt forhøjede Varepriser.

Og hvorfor maa Fagforeningerne ikke dette? Ja, hvorfor maa de ikke trække Eksportfagene ud? Fordi saa tvinges Regeringen til at jage Arbejderne i Arbejde paa de gamle Vilkaar og dermed afsløre sig som den Kapitalisttjener, den er.

Arbejdere, Kammerater! Luk dog Øjnene op og se, hvor langt vor Fagbevægelse er ført ud i borgerligt Morads.

Kan vi ikke snart blive enige om at rense vor Fagbevægelse for dette utaalelige, politiske Formynderskab!

Unge arbejdsløse Kammerater

der vil forhandle vort Blad i Løssalg, bedes henvende sig paa vort Kontor, Blaagaards Plads 21, og høre Betingelserne.

Intellektuel Medhjælp søges.

Vi søger unge Nationaløkonomer, der vil hjælpe os med at udfinde (Merværdiraten) denvirkelige Udbytning af Arbejderne i forskellige store Industriforetagender.

Vi søger unge Statistikere, der vil være os behjælpelig med at klarlægge alle kunstige Prisforhøjelser paa Arbejdernes alm. Livsfornødenheder, der har fundet Sted Siden 1928 i Forbindelse med Statistik over den nominelle Løn og Reallønnen.

I samme Forbindelse søger vi Medhjælp til Udarbejdelse af en Pristal for de Tusinder af Familier, der har 1000 Kr. og derunder i aarlig Indtægt.

Vi søger unge Jurister, der en Aften om Ugen vil bistaa Arbejdsløse, Gamle og Invalider, der er undergivet Socialloven, med Raad og Vejledning.

Eventuelle Henvendelser bedes rettet til Red. Chr. Christensen, Blaagaards Plads 21, København N.

„Arbejdet".

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition: Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—20.

Historien om en Moder

Der sad en Moder hos sit lille Barn, hun var saa bedrøvet, saa bange for, at det skulde dø. —

Moderen er 20 Aar og bor paa en 5te Sal i Saxogade. Barnet, en lille Pige, er kun 2 Maaneder gammel og er meget syg. Hun er kommet lidt ubelejligt til denne Verden, den lille Pige. — Ingen! Slet ingen har ønsket eller glædet sig til hendes Komme. Døden, den gamle, trofaste Svend, gør egentlig en god Gerning ved at tage Barnet med sig.

Men — en Moder er en Moder, enten hun føder sit Barn i Saxogade paa Vesterbro eller i en Bambushytte ved den gule Flod.

Hun har sultet, hun har lidt for sit Barn lige fra det aabnede sine forundrede Øjne. Nu er hun ved at give op. Lægen vil ikke komme. Det var blot lidt Forkølelse, sagde han i Telefonen. Hm! Mødre var altid saa tosset med deres Unger. — »En Skefuld Dit eller Dat 3 Gange om Dagen«. — Røret paa! Huset var tomt. Ingen Mad. Ingen Penge. Hun var dødstræt..

Paa Socialkontoret vilde man intet bevilge hende. Fra Mødrehjælpen fik hun 10 Kr. hver anden Uge og Børnebidraget var 120 hvert halve Aar. Altsaa 5 Kr. til sig selv og 4 Kr. til Barnet om Ugen. Det skulde være til Børnetøj — Renlighed — Husleje — Mad — Varme og Klæder til sig selv. Den spinkle Kvindeskikkelse var et eneste levende Bevis paa Underernæring.

Retfærdighedens Gudinde siges at være blind. »Socialkontoret« er baade blind og døv og uden Følelse. Hver »Enesteskilling« maa tilkæmpes af den Søgende med Loven i Haand.

Hvo ikke kender Socialloven, skal snydes. Det er »Kontorets« Etik. »Kontoret« er en Forbryder, der hver Dag overtræde Loven og bedrager de Mennesker, det skulde betjene.

Det lille Barn hiver og slider efter Vejret og bliver blaa i Ansigtet. »Aa, mit stakkels lille Barn,» hulker Moderen, »det dør ....«

Dørklokken kimer.

Det er Plejetilsynet. Rent tilfældig. Det er en ung, resolut Kvinde, der straks ser, at Barnet er døende.

Ingen Spørgsmaal. Ingen Skemaer. Ingen Kontrolkort eller Personalebog. — En Bil. Ud paa Hospitalet.

Forsent, siger Lægen. Alt prøves. 2 Timer efter er Barnet død.

A.

En Bekræftelse

Sidste Nummer af »Finanstidende« — de store Finanshajers Hoforgan — bekræfter den i »Arbejdet« fremsatte Opfattelse, at det i nogen Grad er Regeringens Valutainteresser, der dikterer den ikke at skride ind og forsøge at standse Lock-outen.

Betegnende for de Kredses Tankegang er, at Bladet forudsætter som en Selvfølge, at det er Arbejderne og Smaafolk, der bag efter skal betale Omkostningerne. Ja, hvor meget end Hajerne foragter deres Lakajgjerning, kan de dog ikke tænke sig, at Regeringen skulde gøre Forsøg paa at kaste Omkostningerne over paa dem selv. Og Hajerne kan være ganske rolige — der er aldeles intet for dem at frygte.

Alle Medlemmer

og Venner af vort Blad bedes omgaaende henvende sig paa vor Ekspedition om Materiale til Tegning af Abonnenter paa Bladet.

For 50 Øre faar alle Abonnenter Bladet Resten af Kvartalet.

Sæt Fart i Abonnementstegningen!

Nazisterne og Lockouten

Den berygtede *Nazist-Central* »Hipa« i Rosenørnsallé, hvis Opgave det er indvendig fra at ødelægge Fagbevægelsen og Arbejdernes faglige Sammenhold, har i Anledning af Lock-outen udsendt et Blad, der bærer Titlen: »*Vor Kamp*«.

Denne Titel svarer udmærket baade til »Hipa«s sande Formaal og Bladets Indhold.

I Halvdelen af Bladet bebrejder Bladet i skarpe Vendinger Lock-out-Herrerne deres brutale Adfærd overfor Arbejderne, men opfordrer samtidig Arbejderne til roligt at lade sig udsulte uden at gribe til Modforholdsregler.

Det er lige paa en Prik Nazisternes Taktik. De aabenbare Nazister kan ikke drive Taktikken mere lumsk.

I den anden Halvdel af Bladet træder Formaalet med at ødelægge og splitte Arbejdernes faglige Enighed — Nazisternes fornemste Opgave — dog mere tydelig frem. Her opfordrer »*Hipa*« utilsløret de socialdemokratiske Fagforeningsmedlemmer til at overfalde og forfølge de Fagfæller, der politisk slutter sig til det kommunistiske Parti.

»Hipa«s Formaal er ifølge dets eget Blad dette, at faa Arbejderne til at ophøre med at bekæmpe Udbytterne og i Stedet geraade i et indre politisk Slagsmaal indenfor Fagforeningerne, medens Udbytterne knuser dem.

Der findes sikkert ikke en nazistisk Slyngel i dette Land, der ikke fuldt og helt vil gaa ind for dette »*Hipa*«s Formaal.

Hvorlænge vil Arbejderne af deres Kontingenter betale denne Nazi-Centrals Virksomhed? Vi ved, at Arbejderne er godmodige, men har deres Godmodighed da slet ingen Grænser?

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

(Fortsat fra sidste Nr.)

En afgørende Forskel i Klassekampens Opgaver og Maal.

Saalænge Arbejderne kæmper under Kapitalismen, er deres Opgave at tilkæmpe sig saa stor Del som muligt af de Værdier, de daglig frembringer.

Denne Opgave tjener de dels ved direkte at sætte Lønnen op og dels indirekte ved at skabe saa lidt som muligt af Overskud til Kapitalen gennem Forkortelse af Arbejdstiden og Bekæmpelsen af raffinerede Udbytningsmetoder, Rationalisering o. l.

Deres Maal er gennem disse Opgaver at samle hele Klassens Kraft for, naar Udviklingen er moden dertil, at forvandle den private Ejendomsret over Jord og Produktivkræfter til Fælleseje for alle Samfundets Medlemmer.

Denne Forvandling af Privateje til social Fælleseje af Kilden til alle Menneskers Behov kalder vi *den politiske Magtomvæltning.*

Med denne Magtomvæltning i Ejendomsforholdet til Jord og Produktivkræfter sker en fuldstændig Revolution i Klassekampens Opgaver og Maal.

Nu er Jorden, Fabrikerne og Maskinerne Bøndernes og Arbejdernes.

Og Produktionens Opgave er med et Slag blevet udvidet i et kolossalt Omfang. Nu skal der ikke mere blot skaffes en forholdsvis lille Overklasse, en behagelig kort Arbejdsdag og Tilfredsstillelse af Tidens Kulturkrav i Føde, Bolig, Klæder, Bøger, Teater o. s. v. og en blot taalsom Tilfredsstillelse af det mest nødtørftige Behov til de enorme Folkemasser.

Nej, nu skal Arbejdets Verden i Landbrug og Industri skaffe hele det store Folk alle de Goder med, som kun den lille Overklasse før nød.

Denne mægtige Udvidelse af Produktionens Opgave er Rygsøjlen i Udviklingen af den sociale Revolution.

Klassekampens sidste Maal er netop paa Fællesskabets Grund at bortsprænge den sidste sociale Skillelinje mellem Samfundets Medlemmer ved at frembringe en saa rigelig Mængde, at hvert enkelt Medlem frit og uhindret kan tilfredsstille sit personlige og individuelle Behov inden for Fornuftens Grænser.

I Kampen for Virkeliggørelsen af dette Maal fremtræder to mægtige Opgaver, overfor hvilke alle andre Opgaver fra Børnepleje, Skolevæsen, Militær o. s. v. kun bliver supplerende, værnende og forebyggende Foreteelser. De to Hovedopgaver bliver:

1. *At skabe en Teknik, der er de kapitalistiske Produktivkræfter aldeles overvældende overlegen i Produktionsevne.*

2. *At skabe et levende Produktionsmateriale, der i Interesse, Intensitet og hensigtsmæssig Fornuft i Produktionsevne langt overstiger det Menneskemateriale, der kun er Lønarbejdere under Kapitalismen.*

Alle Bestræbelser for at tjene disse to Opgaver er selve den sociale Revolution.

Den sociale Revolution i Arbejdernes Hjerner.

Den borgerlige Presse har ynket og begrædt den stakkels russiske Overklasse, fordi den kom ud for den Omvæltning, i den for at leve maatte vænne sig til at arbejde — blive nyttige Samfundsborgere.

Og dog er denne Omvæltning for intet at regne mod den Revolution, der maatte foregaa i Arbejdernes Hjerner i deres Indstilling i selve Produktionsprocessen.

Under Kapitalismen samles Arbejderne i deres Fagforeninger og paa Arbejdspladserne, i deres Fællesklubber, for at drøfte og planlægge Kampen mod Fjenden, der ejer Fabrikerne og udbytter dem. Deres Opgaver tjener de ved at drøfte Modstanden mod Rationalisering, saa ingen af Kammeraterne bliver arbejdsløse. De kender i Kraft af deres Arbejde mange Finesser, hvorved Produktionsevnen kunde stige, men hvad kommer det dem ved, det er jo ikke deres Fabriker, og det vilde blot betyde, at flere Kammerater blev arbejdsløse, og de, der blev igen, blev udbyttet saa meget mere.

Helt modsat stiller Forholdet sig efter Magtomvæltningen.

Fjenden er borte. Fabrikerne er Arbejdernes. De samles i Fabriksraadene og drøfter Forholdene.

Fjenden staar endnu bevæbnet uden for Dørene. Der mangler alt i Landet. Den Vare, de fremstiller, er der stor Mangel paa. Og i Hjemmene mangler de selv det nødtørftigste. Vejen ud af alt dette er at faa Hjulene igang. Der er alle Steder Brug for mere Arbejdskraft, end der er, der er ingen Arbejdsløse. Det gælder derfor om ikke blot at faa Hjulene igang paa den gamle Maner, men at hver Mand anspænder sig, at hver Finesse, de af Erfaring kender til at fremme Arbejdets Produktivitet, nu bliver anvendt. At Maskinerne og de selv som Betjenere af Teknikken yder det højeste, der kan ydes.

For og efter Omvæltningen staar der to Arbejderverdener milevidt fra hinanden, saa langt, at kun de mest intelligente af Arbejderne fatter det.

Tankelænket i den gamle Verdens Forhold stod den mægtige Majoritet af Ruslands arbejdende Folk efter Magtomvæltningen ganske uforstaaende overfor de nye Opgaver — de vilde fortsætte paa den gamle Metode.

Her i det kapitalistiske Danmark viser »Soc.Dem.«s Omtale tale af Stachanov-Bevægelsen, at det Blad regner med, at danske Arbejderhjerner er lige saa tilbagestaaende.

Revolutionens sociale og aandelige Muligheder i Rusland.

Forstaar vi, som her, noget andet og mere ved Revolutionen end lige den brutale Magtomvæltning, forstaar vi den sociale Revolution saa dyb og sand, at den er en historisk Udviklingsproces af Folkets Produktionskraft for Tilfredsstillelse af dens samlede Kulturkrav paa Fællesskabets Grund, da vil selv den mest overfladiske Undersøgelse af Ruslands Forhold 1917 vise os et betydningsfuldt Modsætningsforhold til den øvrige Verden, som vi absolut maa regne med i denne Forbindelse.

Her ude i den kapitalistiske Verden har den borgerlige Klasse gennem Skoleundervisning, Presse og Teater i Forbindelse med stærke Politi- og Militærorganisationer skabt et mægtigt Værn for den selv overfor Arbejderne, der gør selve Magtomvæltningen til en mægtig kompliceret og uhyre vanskelig Opgave for Arbejderne.

Derimod gør den langt fremskredne Teknik Arbejds- og Fordelingsorganisation i den kapitalistiske Verden det forholdsvis let for Arbejderne at udvikle den sociale Revolutions Muligheder efter Omvæltningen.

Og hvad der virker betydeligt ind her er netop, at Arbejderne forud er fortrolig med Betjeningen af denne Teknik, at de er dygtige Fag- og Specialistarbejdere.

Rusland var 1917 lige en Modsætning dertil.

Det gamle Fevdalstyre havde med Vold holdt den kapitalisti-

„Arbejdets" *Kronik. 29—2—1936.*

Italiens Fagbevægelse under Fascismen

Fra det norske Tidsskrift „Mot Dag" offentliggør vi en Samtale den kendte amerikanske Journalist John L. Spivac har haft med Præsidenten for Italiens fascistiske Fagbevægelse.

Denne Samtale, der offentliggjordes første Gang i det amerikanske Tidsskrift „New Masses", har med Rette vakt Opsigt overalt i den intellektuelle Del af Arbejderverdenen ved den Klarhed, hvormed den afslører Fascismen som et renlivet kapitalistisk Diktatur overfor Arbejderne.

Noget af det mest charmerende ved alle store Arbejderførere i Italien er, at hver eneste en af dem kan pege paa en Far eller Bedstefar, som var Arbejder. Men ikke i nogen af de Bedrifter, jeg besøgte, stødte jeg paa nogen Fagforeningsleder af Betydning, som selv havde været Arbejder. De var kort og godt Medlemmer af det fascistiske Parti og ledede Fagorganisationens Virksomhed efter Ordrer ovenfra, Ordrer hvis Indhold var afhængig af Øjeblikkets politiske Krav, enten det nu var Arbejderne eller Arbejdsgiverne, som maatte beroliges akkurat paa det Tidspunkt.

Fascismen raaber højt om, at alle er organiseret. Det viser, hvad Fascismen har gjort for Arbejderne, siger de. Men naar Arbejdere faar et Spark eller bliver kastet i Fængsel, fordi de har protesteret lidt for højrøstet mod Lønnedsættelse og utaalelige Arbejdsvilkaar, saa lærer de andre Arbejdere, at det er bedst at lade være at diskutere Løn- og Arbejdsforhold, selv paa sine egne Foreningsmøder. De højere Funktionærer i Organisationens Underafdelinger er lige saa bange for at sige noget som Arbejderne. Derfor gik jeg resolut til Angreb paa selve Fagorganisationens Hovedkvarter i Rom. Her sidder Mænd og Kvinder, som aldrig har arbejdet paa Fabrik i deres Liv, her sidder de og bestemmer over 3 Millioner „organiserede" Industriarbejderes Skæbne.

Der var Liv og Røre som i en Myretue. Smaa og store Funktionærer løb ud og ind i Kontorerne, slog Hælene sammen og strakte Hænderne i Vejret. Jeg gik fra Kontor til Kontor og forsøgte at faa „Il Presidente" i Tale, men han lod til at være vanskeligere at træffe end „Il Duce" selv. Netop da jeg var ved at opgive Haabet, lød et Brøl udenfor Døren til Chefstatistikerens Kontor, hvor jeg sad og ventede. Døren fløj op, og med et højt Raab kom Il Presidente tilsyne, en pæn, lidt fedladen Mand i skinnende Sortskjorteuniform, med højre Haand løftet til Fascisthilsen, mens han knappede Bukserne med den venstre.

Da han fik mig at se, blev han rød og mumlede en Undskyldning.

„Det er all right," lo jeg, „i Amerika hænder det af og til, at Arbejderførere bliver arresteret med aabne Bukser."

Efter dette var det ikke vanskeligt at faa arrangeret et Interview.

Tullio Cianetti, i hvis velplejede Hænder de italienske Industriarbejderes Ve og Vel hviler, lænede sig tilbage i Stolen paa sit flotte Kontor og kastede sit sorte Haar tilbage, som en Pianist gør, før han skal spille et vanskeligt Stykke.

„I Amerika," sagde jeg let, „kommer Arbejderførerne fra Arbejdernes egne Rækker. Saadan er det altsaa ikke i Italien — —."

Han lænede sig forover i Stolen og viftede ophidset med Hænderne. Denne Gymnastik fortsatte han med under hele Interviewet, som varede i fire Timer.

„Stammer De fra Arbejderfamilie?"

„Nej, jeg er Bondedreng. Jeg har arbejdet, omtrent lige fra jeg begyndte at gaa. Netop da jeg var færdig med Skolen, brød Verdenskrigen ud, og jeg meldte mig som frivillig. Derefter fik jeg Arbejde paa Justitsdepartementets Afdelingskontor paa mit Hjemsted. Det var da jeg begyndte at interessere mig for Dagens politiske Spørgsmaal. I 1921 gik jeg som Fascist i Gang med at organisere Industriarbejderne og Landarbejderne i mit Distrikt."

„Og saa?"

„Ja, fra 1922 til 1935 var jeg Leder for Distriktssammenslutningen af alle Land- og Industriarbejderforeninger. Jeg var Landssekretær i Glasarbejdernes Union og i Grubearbejdernes Union, indtil jeg blev Præsident for Landsorganisationen."

„Har De selv arbejdet i Gruberne eller Glasværkerne?"

Cianetti lænede sig forover og begyndte en lang Tale.

„Det er ikke nødvendigt at være Arbejder for at forstaa en Arbejder. Hvis man bare har Hjertet paa rette Sted — — —"

„Var det Arbejderne, som valgte De til Formand i Landsorganisationen?"

„Jeg blev udnævnt. Men i Virkeligheden blev jeg valgt. Her i Italien sætter Repræsentanter for Fagforeningerne en Liste op med en Del Navne, og saa ansætter Regeringen efter denne Liste."

Vi kom ind paa Spørgsmaalet om Arbejdernes Lønninger. „Det har altid været min Opfattelse," sagde jeg, efter at han havde forsvaret alle Lønnedsættelser, som havde fundet Sted i de sidste Aar, „at en af Fagbevægelsens Hovedopgaver maa være at danne en enig Front af Arbejderne mod Lønnedsættelse."

„Det er rigtig nok. Men under Fascismen kommer Lønspørgsmaal i anden Række. Først kommer Statens Velfærd. — Lønningerne maatte ned. Den Arbejdsløn, som man var blevet enig om i den gode Tid, var for høj til, at Fabrikanterne kunde betale den længer. Det var absolut nødvendigt for Fabrikanterne at faa Produktionsomkostningerne nedad."

„Fascismen hjælper altsaa Fabriksejerne ved at nedsætte Lønningerne for Arbejderne?"

„Naa, det foregik jo lidt efter lidt," forklarede han, „og vi havde forberedt Arbejderne ved at diskutere det i Foreningerne maanedsvis i Forvejen. Vi maatte drive en svær Oplysningspropaganda, fordi de satte sig imod det."

„Det var da hensynsløst af dem," bemærkede jeg.

„Nej, nej," forsvarede han dem, „Arbejderne lider ikke at faa nedsat Lønningerne."

„Sig mig en Ting," sagde jeg, „var det saa, at Fascismen frivillig hævede Arbejdernes Lønninger dengang, da Fabrikejerne tjente store Penge i den gode Tid?"

„Det var ikke frivillig. Arbejderne forlangte det," sagde han, forundret over, at jeg kunde spørge om noget saadant.

„Har Arbejdernes Repræsentanter Rede paa, hvor stor Fortjeneste Fabrikejerne havde i den Tid, Lønningerne blev nedsat?"

„Fortjeneste," sagde han bedrøvet, „der var ikke nogen Fortjeneste. Fabrikanterne gik fallit, og Staten maatte skride ind og nedsætte Lønningerne, for at Bedriften ikke skulde standse."

„Javist. Det staar daarlig til med Størstedelen af det italienske Næringsliv. Men De skulde vel ikke tilfældigvis huske, hvor store Indtægter de 7—8 ledende Industriselskaber i Italien havde i den Periode, da Lønningerne blev nedsat?"

„Nej, det hører ikke under os. Det er Industriforbundet, alle Fabrikanternes Fagforening, som har med det at bestille."

„Men hvordan kan De som de organiserede Arbejderes Repræsentant diskutere Tarifferne med Arbejdsgiverne uden at vide dette?"

„Vi spørger dem naturligvis om det, og de fortæller os altid, hvor meget de tjener. De har Pligt til det."

„Undersøgte De Bøgerne, før De gik med paa Lønnedsættelsen? Undersøgte De, hvor stor Fortjeneste de har haft siden?"

Han saa forbavset hen paa Boghylde paa Væggen og rystede paa Hovedet.

„Antagelig gjorde vi vel det. Jeg husker ikke rigtig. Men Ordren om at nedsætte Lønningerne kom, fordi Bedrifterne gik fallit."

„Vilde De blive forbavset over at høre, at nogen af disse Bedrif-

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 4. | Lørdag d. 14. Marts 1936 | 1. Aarg.

Det bødes der for

I Lørdags marcherede den tyske Nazisthærs Fortrop over Rhinen ind i det demilitariserede Grænseland ind til Frankrig og Belgien.

Nazismens Stormtropper marcherer hurtig.

Fire Aars Regime i Tyskland og Millioner Hjerner kogende i nationalistisk Vanvid, i Race- og Kulturhovmod, i en Vælling af Storhedsvanvid og blind Kadaverlydighed, hvor Millioner Ungdom atter staar parat til at myrde Millioner Ungdom for samme raadne Sag, for Kapitalismens Sag, for den nationale Kapitalismes forbryderiske Sag.

Versailles Traktaten og Locarno og alle Freds- og Sikringstraktater — Papir.

Opmarchen staar der — den er en Kendsgerning i Kød og Blod og teknisk Vidundere af Mordvaaben.

Lad det fordærvede, forløjede Diplomati snakke endnu en Stund for at aflede Opmærksomheden fra Drønet af Oprustningsmaskinen — men snart vil det store Slagteri paany overdøve al menneskelig Tale.

Fredsven, Timen nærmer sig! Gaa hen og læg dit sidste Haab i den nationale Kapitals Krigskolfekt.

— — —

Kunde det ikke være undgaaet?

— — —

Jo, saafremt de revolutionære Arbejdere, der i 1918 kæmpede for det røde Tyskland, havde sejret.

Men de blev slaaet ned af det lumpne Demokratis Lejetropper, dette fusede Demokrati, der altid har kunnet frelse Kapitalismen i Allianer med Reaktionen mod Revolutionen, men end ikke ejer Mod eller Kraft til at frelse sig selv eller Folket, naar Reaktionen stormer frem og kræver Millioner Dødsofre for den fordømte nationale Kapitalisme.

— — —

Det tyske Demokrati sejrede i Troen paa Taaleteorien om en indespærret taalsom tysk Kapitalisme som Grundlag for det tyske Folks økonomiske Eksistens.

Stakkels enfoldige Weimar!

Du fodrede den svækkede tyske Kapitalisme med billige, taalsomme Arbejdslønninger, med nedskaarne Arbejdsløshedsunderstøttelser, med Nødforordninger om Folkeunderernæring og Eksportpræmier, til den blev saa fed og kraftig, at den med Nazismens Jernnæve huggede dit dumme Taalehoved af den tyske Folkekrop.

Du var brugt — i Koncentrationslejren med dig!

Og som Frugt af al din demokratiske Skikkelighed staar i Dag den tyske Ungdom atter bevæbnet ved Frankrigs og Belgiens Grænser.

— — —

Kunde det ikke være undgaaet?

— — —

Jo, i 1932, for blot 4 Aar siden, var der endnu en Mulighed.

Den mægtige Rationaliseringsbølge over hele Verden i Slutningen af Tyverne havde jaget den billige tyske Varestrøm — skabt af underbetalt Arbejde — tilbage over Tysklands Grænser.

Den tyske Højfinans erkendte overfor denne Kendsgerning, at nu kunde kun Oprustning og Krig frelse den tyske Kapitalismes Liv.

Den finansierede og skabte Nazismen i sit Billede og voldtog det tyske Folk, kvalte Demokratiet, Arbejderbevægelsen og enhver Fjende af den nationale Oprustning, Militarisme og Krig.

Men Tysklands Økonomi var meget svag. Den stod og vaklede i Indespærring og Arbejdsløshed og Folkenød.

Og ude i Verden rejste Harmen sig mod Nazismens grusomme Brutalitet mod Jøder, Pacifister, Arbejdere, Videnskabsmænd, Demokrater og alle anderledes tænkende.

Der blev over hele den civiliserede Verden rejst mægtige Bevægelser med tusinder Protestmøder, Konferencer og Protestresolutioner mod det nazistiske Barbari.

Men hvad skulde al det Mundsvejr hjælpe.

De eneste, der greb til Handling, var Jøderne, der i deres Boykot ramte tysk Kapitalisme paa det ømmeste Punkt.

Havde Nazismens øvrige Modstandere den Gang som Jøderne grebet Nazismen — tysk Finanskapital — i Kværken, da var den tumlet rundt i et indre Opgør med det sultne Folk — men hvem vilde gribe til Handling.

Den Røst, der krævede Boykot, der paapegede, at Borgere, Bønder og Arbejdere i alle Lande i den historiske Stund — af mange forskellige Motiver — kunde standse hele Tysklands Eksport og kvæle dens Finanskapitals væbnede Vej mod Grænserne i indre sociale Kampe, ja, den Røst blev forhaanet og undertrykt i Papirresolutioner og Kræmmerinteresser.

Saa hellere lidt Kræmmerforretning med tysk Kapital. Sovjet vilde sælge Benzin og Danmark Flæsk, og et tredie Land Klipfisk for tyske Kul og Koks, og Smaaindustriens Produkter med Tinsoldater i straalende Farver.

Og for at dække over det nationale Kræmmeri saa lod man Internationalerne vedtage endnu mere glødende og harmdirrende Resolutioner — og saa var alt saare godt.

I Dag staar Rykkeren ved Døren og forlanger Regningen betalt for Efterladenheden for alt det tomme Mundskvadder, for den Mangel paa Handlingsmod, som den moderne Arbejderbevægelse i Dag er Dødsens syg af.

Og Rykkeren er Tysklands nazistiske Ungdom, udrustet til **Tænderne og i Sind og Tanke blodforgiftet parat til** at give og tage Millioner Liv for tysk Kapitalismes nye Sejrsgang.

Og Regningen skal betales. Hver Efterladenhed, hver Forsømmelse, hver demokratisk blodsøden Fejghed og Mangel paa Mod til at handle i Aarene, der gik, skal nu betales med vor Ungdoms Liv, med dens Blod, med Savn og Lidelser og Kval i Krigens umaalelige, navnløse Gru.

— — —

Men saa kan Demokratiet jo vedtage et Par Resolutioner til.

Forbandede blodløse Larver.

Eli.

Arbejdernes Modtræk overfor Lockouten

En principiel Manifestation.

Vi er bebrejdet, at vi ikke har udsendt en Parole om hvilke Modforholdsregler eller aktive Modtræk, Arbejderne bør foretage overfor Lockoutens Udsultningstaktik.

Vi har for bemærket, at vi ikke giver os af med at udsende Paroler ud i Vejr og Vind.

Vor Stilling er her klar og ligetil. Det er Fagforeningernes Generalforsamlinger, der baade har Retten og Pligten til her at tale og vedtage de Paroler, der bør følges af Arbejderne.

Og det er som fagorganiserede Arbejdere, som Medlemmer af vore faglige Organisationer, vi paa Generalforsamlingerne vil kæmpe for, at vor Opfattelse vinder frem, vinder Flertallet af vore Fagfæller.

Vi har videre sagt, at vi som en ny Bevægelse ikke kunde tage med nogen Indflydelse i denne Kampomgang. Det at befæste en taktisk Kampopfattelse i Arbejdernes Bevidsthed, er ikke noget »Hu Hej« paa en Eftermiddag. Det drejer sig om et langt, utrætteligt, trofast og udholdende Oplysnings-, Agitations- og Organisationsarbejde.

Vi for vor Part er ikke blot klar over dette, men ogsaa i alt, hvad vi vedtager og foretages os indstillet paa dette Forhold og fast besluttet paa at følge denne Linie.

Naar vi har pointeret dette, saa skal paa den anden Side ingen Arbejder være i Tvivl om vore Medlemmers principielle Stilling i denne Lockoutsituation. Den er kort udtrykt denne:

Lockoutens Taktik er: Ved den mindst mulige Gene for den kapitalistiske Klasse at udsulte det størst mulige Antal Arbejdere for gennem denne Masseudsultning at tvinge Arbejderne til Eftergivenhed i deres Lønfordringer.

Arbejdernes Modtræk bør overfor [illegible] Ved det mindst mulige Antal Arbejdere i Sympatistrejke at ramme hele den kapitalistiske Klasse paa den mest effektive Maade.

Af Fag, der særlig egner sig dertil, er i første Linie:

1. *Alle Medlemmer af »Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund« og alle Motorpassere, der er ansat hos Medlemmer af »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening«.*

2. *Alle Medlemmer af Søfyrbødernes og Sømændenes Forbund, der er ansat i Rederier, som er tilsluttet fornævnte Arbejdskøberorganisation.*

3. *Samt alle Havnearbejdere og Varebilchauffører under »Dansk Arbejdsmands Forbund«, der ligeledes er knyttet til Virksomheder under Arbejdskøberforeningen.*

Denne Sympatistrejke vil med et Slag ramme hele den kapitalistiske Klasse, idet den rammer det økonomiske Blodomløb i det borgerlige Udbyttersamfund og tvinger den Regering, der har det politiske Ansvar for Udbyttersamfundets normale Funktion til at gribe ind og forsøge at bringe Kampen til Ophør.

Skulde Regeringen i dette Forsøg *stille sig paa Udbytternes Side* og kræve, at Arbejderne skulde gaa i Arbejde uden at faa opfyldt sine Lønkrav, da bør Arbejderne straks foretage aggressive Modtræk overfor denne fjentlige Regeringshandling.

Vore Medlemmers Standpunkt er i en saadan givet Situation, at Fagforeningerne øjeblikkelig bør optage Kampen mod den arbejderfjendtlige Regering derved:

1. *At Fagforeningerne erklærer Regeringen og alle andre Statsinstitutioner for inkompetente til at dømme i Striden mellem dem og Udbytterne, og*

2. *at Fagforeningerne forbyder deres Medlemmer at optage Arbejdet paa de paabudte Vilkaar og opretholder Sympatistrejken i dens hele Omfang.*

Skulde den arbejderfjentlige Regering ved Magtanvendelse overfor de faglige Organisationer, ved Idømmelse af Bøder, Beslaglæggelse af Kassebeholdninger, Kontorer og Ejendele eller ved Arrestationer af Organisationens Medlemmer forsøge at tvinge Arbejderne til Underkastelse overfor Udbytterne, da vil vore Medlemmers Stilling i deres faglige Organisationer blive, at Arbejderne som Repræssalier straks optager Kampen med Udbytterregering derved:

1. *At alle organiserede Arbejdere og Funktionærer, der er ansat i Statens Tjeneste, straks gaar ud i Sympatistrejke, derunder Jernbaner, Færger, Telegraf, Postvæsen, Radio, Flyvevæsen, Orlogsværftet, militære Depoter og Mønten samt andre Statstrykkerier og Tjenesteafdelinger i Rigsdag og Ministerialbygningerne og*

2. *At alle organiserede Arbejdere, der er ansat i private Virksomheder, der er beskæftiget med Forsyninger til fornævnte Statsvirksomheder, derunder ogsaa Forsyning af Proviant, Benzin o. s. v. til Militær og Politi, samt alle Bladvirksomheder og andet Efterretningsvæsen, der ikke helt og uforbeholdent stiller sig paa Arbejdernes Side, ogsaa tages ud i Sympatistrejke.*

Dette er vore Medlemmers principielle Stilling i den økonomiske Klassekamp og den indeværende Lockoutsituation.

Som for bemærket nærer vi ingen Illusioner med Henblik paa den nuværende Lockoutsituation og dens Afslutning.

Det politiske Parti [illegible] presse og hele Organisationsapparatet i Fagbevægelsen, men, som vi afslørede i sidste Nummer fra Mødet paa Enghavevej, samle de *Trofaste* sammen til hemmelige Møder for at instrueres om, hvorledes de blandt Fagforeningernes menige Medlemmer skal slaa Kravet om Modforanstaltninger mod Lockoutens Udsultning ned.

Overfor en saa velorganiseret kapitalistvenlig Sammensværgelse indenfor selve Fagbevægelsen er det, vi ikke nærer Illusioner om virkelige Modforanstaltningers Anvendelse fra Arbejdernes Side i denne Omgang.

(Fortsættes Side 4)

Statsministeren og Fagkampen

Vi har modtaget følgende:

Skulde det Tilfælde indtræffe, som Th. Stauning sigtede til, da han paa det store Forum-Møde forleden truede med, at Statsmagten vilde gribe ind, saafremt Arbejderne og Arbejdsgiverne ikke kunde enes, ja saafremt det skulde indtræffe, da vilde jeg gerne have Lov at minde Hr. Stauning om et dybt alvorligt Forhold.

Dette Forhold kan føres helt tilbage til den Tid, da Cigarsorterer Thorvald Stauning gik gamle Handskemager P. Knudsen til Haande paa Socialdemokratisk Forbunds Kontor i Rømersgade 22 i Stuen.

Den Gang var Hovedpunktet i Socialdemokratiets Program:

Arbejdet er Kilden til al Rigdom, og Udbyttet bør tilfalde dem, der arbejder.

Paa dette sande og retfærdige socialistiske Program samlede Socialdemokratiet Arbejdermasserne, og disse bar Partiets Mænd fra den ene Magtposition til den anden, i Tro og Tillid til, at de vilde bruge deres Magt til at virkeliggøre dette sande og retfærdige Krav.

I samme Tro og Tillid har Arbejderne baaret Cigarsorterer Thorvald Stauning op paa den parlamentariske Regeringsmagts højeste Tinde.

Jeg vil minde Statsministeren derom i Dag. Det er ikke de borgerlige Medløbere og Smigrere, der i Dag bejler til hans Gunst, og det var ikke Jul. Madsen og hans Slæng, der nu minder Statsministeren om hans pligtige Neutralitet overfor alle Borgere, nej, det var kun Arbejderne, der bar ham op paa Magtens Tinde under Haan og Spot fra Borgerskabet. Og Arbejderne gjorde det i Tillid til, at Magten skulde bruges til at hjælpe dem ud af Udbytning, Fattigdom og Fornedrelse.

Skulde det ske, at Th. Stauning og hans Regering skulde afslutte den Kamp, der nu føres mellem nogle rige og store kapitalstærke Industriherrer paa den ene Side og de udbyttede Arbejdere paa den anden Side, der ikke faar det fulde Udbytte af deres Arbejde, nej, blot kræver nogle Øre mere i Løn for de allerlavest lønnede Arbejdere, ja skulde det ske, da er det mit oprigtige Haab, at Th. Stauning ikke glemmer, hvem der har givet ham Regeringsmagten og hvorfor han har faaet den.

Ofte er der bebrejdet Socialdemokratiet, at vor Vej frem ligger bestrøet med brudte Løfter og svegne Haab.

Derfor gentager jeg, og husk det nu, Th. Stauning:

Arbejdet er Kilden til al Rigdom, og Udbyttet bør tilfalde dem, der arbejder!

En gammel Socialdemokrat.

Nu ligger

Bestillingssedlerne til Tegning af Abonnenter for April Kvartal ligger klar paa Bladets Kontor, og alle Kammerater bedes afhente Materialet og tage en Tørn bl. Venner og Kammerater for at vinde dem so mAbonnenter for vort Blad.

Gadespejlet.

Den værste Snaps, jeg har smagt, er Eden's
Oliesanktions-Produkt til Fredens Bevarelse — puh! en værre „Genèver“: hvis den skal styrke Menneskehedens Fredstrang — saa skænk den end'lig, imedens
endnu en Abessinier lever!

—o—

For saa vidt har Regeringen Ret, naar den hævder, at der ikke udøves nogen **dansk** Censur.

Det er nemlig Hitler, der er Censor i Danmark!

—o—

Det mest karakteristiske ved den nuværende Lockout er, at den traadte i Kraft Fastelavns Mandag.

Nede i Syden fejrer man Festen med glade Masker. Norden viser bestandig sin kulturelle Overlegenhed.

—o—

Kom ikke til mig og fortæl, at de store Møder, allipa[illegible] afholdt om Lockout-Situationen, ikke var **Kamp**møder, selve Landets Krigsminister var jo med i Talekoret.

—o—

Efterlysning.

Siden Lockoutens Ankomst Fastelavns Mandag er »Broderhjælpen« sporløst forsvundet. Da man frygter for at Stakkelen vandrer om i forvirret Sindstilstand, bedes gode Mennesker, som skulde antræffe ham, venligst ringe til »Politiken«s Redaktion.

—o—

Stauning hævder, at Regeringen altid er »neutral« i Arbejdskonflikter.

Fanden forstaa, at Arbejderne er ivrige efter at sætte saa mange Socialdemokrater ind i Rigsdagen, at de kan danne Regering, naar den ikke tør tage Standpunkt for dem.

—o—

»Berlingske Tidende« mener det vilde være katastrofalt for Landet, hvis Stauning rejste til Amerika.

Det var ønskeligt, om de Konservative Blade vilde ophøre med deres [illegible] Forgudelse.

Partiskriver Alsing Andersen kunde vel, selv om Stauning rejste, stadig skrive hans Taler, og man kunde vel sagtens faa en anden Skuespiller med et majestætisk Organ til at læse op i Radioen. — Jeg vil dog anbefale ikke at lade Chr. X gøre det, han har alt andet end Radio-Tække, hans Stemme er saa flad og kedelig, at det er en Gru.

Splds.

„Arbejdet".

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition: Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—19.

Forligsmanden atter i Sving

Uden nogen ydre Foranledning er Forligsmanden atter traadt i Funktion, efter at han kort forinden havde nedlagt Arbejdet som haabløst.

Det er ikke faa Arbejdere, der nok kunde lide at vide, paa hvilket Grundlag denne Arbejdsiver pludselig er opstaaet.

Som vi kunde meddele vore Læsere i sidste Nummer, blev det oplyst paa det hemmelige Møde paa Enghavevej, at D. s. F.s Ledelse allerede havde meddelt Fodligsmanden, hvor langt de i første Omgang vilde gaa med til at nedskære de lavestlønnede Arbejderes Lønfordringer.

Arbejderne maa ikke blive forbavsede, om Aarsagen til Forligsmandens nye Arbejdsiver stammer fra, at D. s. F.s Ledelse har overrakt ham 2den Omgang Nedskæring af Arbejdernes Lønkrav.

At der er en eller anden Art Rævekage i Ovnen oppe i Forligsinstitutionen, tilberedt for Arbejderne, ja det behøver man ikke at tvivle om.

Den Part, der bare lader Modparten udsulte og gennembanke sig, kan jo ikke møde ved Forligsbordet med nogen Magtposition og kan derfor heller ikke vente andet end Nederlag.

Ifølge Dagspressen skal Rævekagen serveres paa Lordag eller Søndag, selvfølgelig camoufleret med Fløde-Cream a la Samfundssind garneret med blegrød polisk Taaregasgelé.

Vi henstiller til vore Kammerater i Fagforeningerne, at de hensynsløst skraber Camouflagen af Kagen, saa Arbejderne i hvert Tilfælde faar Fornøjelsen at se, hvad de egentlig stemmer om.

Læs næste Nr.

Vi bestjæles paa alle Maader

Et Forhold, som ved Lejlighed fortjener en nærmere Undersøgelse, er den systematiske Forringelse af Varerne, som finder Sted i snart sagt alle Brancher, en Forringelse, der aldrig giver sig Udtryk i Pristal eller Statistik, skønt det i uhyre Grad fordyrer Produktet for Forbrugerne.

Et enkelt Eksempel: Jeg havde lagt Mærke til, at min Cyklelygte ikke brændte halvt saa længe som tidligere og forespurgte min Cyklehandler om Grunden. Han svarede:

»Det er ikke Lygten, der er noget i Vejen med; men Sandheden er, at der er sket en betydelig Forringelse af Elementernes Ydeevne. Næsten alle mine Kunder beklager sig over det — og jeg kan selvfølgelig konstatere det gennem det forhøjede Salg af Elementer.«

Kommentarer er egentlig overflødige. Men Sandheden er, at Arbejderbefolkningen har Forstand nok til at protestere mod en Prisforhøjelse — men næsten aldrig mod en Kvalitetsforringelse; et Forhold, Kapitalen og Socialdemokratiet nu snart i mange Aar har kunnet belyve og bedrage Arbejderne med.

— — —

Papirmanglen begynder at gøre sig gældende. Det gælder saavel Dagbladene som Ugebladene. — Men selv i dette Tilfælde høster Bladene — og ikke mindst de store Ugeblade — Merudbytte af Situationen, idet man indskrænker Sideantallet, hvorved man opnaar at faa Papiropingene til at strække længere samtidig med, at man opretholder Prisen for Bladene

At man undlader at oplyse Køberne om dette Forhold, er i Overensstemmelse med almindelig Forretningsmoral! S.

Vore Medicinere og de Arbejdsløse Vore unge Nationaløkonomer og 40 Timers Arbejdsuge.

Vore unge socialistiske Medicinere har taget en Opgave op, der sikkert af alle Arbejdere hilses med oprigtig Anerkendelse.

Hidtil har det været saaledes, at den akademiske Klasse kun stod til Raadighed med deres Sagkundskab for det besiddende Borgerskab og den siddende Regering.

Naar en enkelt Gang Arbejderne fik Besøg af den akademiske Intelligens, saa vi altfor ofte, at det var Spørgsmaalet om en personlig politisk Karriere og i alle Tilfælde Trangen til at lære Arbejderne at føre »rigtig« Klassekamp. Forsøg, der af mange Grunde maatte ende med Skuffelse hos begge Parter.

Overfor dette hidtidige Forhold mellem Arbejderne og den unge socialistiske Intelligens repræsenterer vore unge socialistiske Medicineres Undersøgelser af de Arbejdsløses fysike Sundhedstilstand et lige saa afgjort som glædeligt Brud med Fortiden.

De Arbejdsløses Klager over den lille Understøttelses slette fysiske Virkninger paa dem selv og Hustruer og Børn blev hidtil Raab i Ørkenen. Det er blot noget de siger for at faa mere Understøttelse.

De unge Medicinere træder til her. De kommer ikke som politiske Agitatorer, som de Forarmedes agitatoriske Frelsere. De kommer med deres Sagkundskab og nøgternt undersøger, om der er saglig Sandhed bag Klagerne.

Viser det sig, at Klagerne er uberettigede, da er det rigtigt, at dette bliver konstateret — og konstateret af Folk, der ikke udfører betalt Arbejde, hverken for de Arbejdsløse eller de offentlige Myndigheder. Og de Arbejdsløse har nok at klage over endda.

Men viser det sig, at Klagerne over Sundhedstilstanden er sagligt berettiget, da har vore unge Medicinere givet de Arbejdsløse et Argument, der er bedre end tusinde klagende Bladartikler.

Den, der paa Sagkundskabens stærke Arm bærer det graablege Barn fra Fattiggadens Skygge frem i den offentlige Debats tindrende Lys, han er Klassekampens fineste Vaabensmed.

— — —

Paa alle Klassekampens Felter staar Arbejderne i Dag og savner den akademiske Sagkundskabs Medvirken.

Jo mere kompliceret Produktion, Handel, Fordeling og Samfundslivet er blevet, jo mere savnes og tiltrænges denne Medhjælp.

Paa Baggrund af den store Arbejdsløshed har Arbejderne Verden over stillet Krav om en effektiv Forkortelse af Arbejdstiden for at give Plads for arbejdsløse Kammerater.

Bortset fra, om 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudbetaling vil aflaste en Del af Arbejdsløsheden eller ikke, saa afvises Kravet ikke blot som et urimeligt Krav, men som ganske afsindigt med Henblik paa Produktionslivets økonomiske Bæreevne.

Hvad skal f. Eks. københavnske Murere stille op mod dette Argument for Bygningsindustriens Vedkommende? De kender til at bruge Murskeen og de kender deres Akkordpriskurant, men de ved intet faktisk om, hvorlænge de under Arbejdet er om at fremstille Værdien af deres Løn. De aner intet om, hvad Kapitalen tjener paa deres Arbejdskraft eller hvor mange Timer der hver Uge bruger til at fremskabe Værdien af deres Ugefortjeneste. Maaske bruger de 35 Timer, maaske kun 20 Timer eller endnu mindre og arbejder gratis Resten af Ugen.

Vel, her er et Felt, hvor Arbejderne — paa et strengt sagligt Grundlag — burde samarbejde med vore unge socialistiske Nationaløkonomer. Kun et saadant Samarbejde kan lægge de faktiske Kendsgerninger paa Bordet om Produktionens økonomiske Evne til at bære flere deltagende Arbejdere og større Løndel.

Jeg har her i Bladet rettet Opfordring til vore unge Nationaløkonomer om at være med til en saadan streng saglig Indsats i Arbejdernes Klassekamp. Kun faa har meldt sig. Vi staar med mere end 10 forskellige Industrier, som burde undersøges.

Kunde Medicinernes Indsats ikke kalde nogle flere af vore unge Økonomer frem til Arbejde i Vaabensmedien.

Chr. Christensen.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

(Fortsat fra sidste Nummer.)

Lad os nu, efter i løse Rids at have peget paa en Del af de vigtigste Forudsætninger, som er nødvendige, for overhovedet at forstaa lidt af den Udvikling, der er foregaaet i det russiske Folkesamfund, vende os mod den sociale Revolutions to Hovedopgaver, at skabe en moderne Industri og det moderne Menneske til at betjene den.

Det vilde være fristende at behandle de to Udviklinger, der her har fundet Sted — for Industrien og for Industrimennesket — paa en Gang, som er sket under den historiske Udvikling i Sovjet Unionen. Men for Klarheds og Forstaaelsens Skyld vil jeg behandle Spørgsmaalene hvert for sig.

Den industrielle Arv fra Zarvældet.

Udover det store Land var i 1917 ikke udviklet et selvstændigt Haandværk, som i Slutningen af Evropas Middelalder. Hverken Bønderne eller den alm. Landadel havde økonomiske eller sociale Muligheder for at bære et saadan.

Kun omkring de store Fyrstebesiddelser og i de større Byer groede en Haandværkerstand frem som Produktionsfaktor, der kunde bygges paa.

Vel havde det gamle Rusland ogsaa en Storindustri, særlig Skibs- og Vaabenværker og der til hørende Grubedrift. Denne Industri var nærmest Grovindustri og var kun knyttet til de meget store Byer.

Ved Siden heraf var der i de store Byer Tilløb til en Finindustri, men da denne kun kunde baseres sin Eksistens paa den faatallige Herskerklasses Behov, var den aldeles uegnet til det Folkebehov, Revolutionen rejste.

Den betydende Grovindustri var lige saa lidt baseret paa Folkebehov og slet ikke paa et Industrisamfunds Behov.

Den var nærmest Leverandør til Zarrigets Krigsmaskine. Den var opflasket af Statstilskud og dens Ledelse protegeret gennem Klike- og Bestikkelsessystemet og aldeles uduelig — nærmest haabløs umulig — for en moderne Tids Krav.

Det er betegnende, at da det kejserlige Værft i St. Petersborg under stor Højtidelighed lod et Panserskib glide ned ad Beddingen, da sank det ude paa Nevaen, saa daarligt var Pladerne nittet sammen.

En Ledelse, der var bundfordærvet af Korruption, Bureaukrati, Bestikkelse, Dovenskab, Uduelighed og Drukkenskab, med en lige saa uduelig og fordrukken Arbejderstab, skulde ikke skænke det nye Samfund nogen industriel Arv, der overhovedet betød noget.

Et Par Eksempler ved Selvsyn 1921.

Da jeg i 1921 besøgte Moskva, gik jeg sammen med min Tolk og saa paa industrielle »Virksomheder«. — Ja, de var nærmest ikke i Virksomhed.

Paa de 4 Maskinfabrikker, jeg besøgte, fandtes der ikke en moderne Revolverbænk, ja ikke en saa moderne som dem, der fandtes hos Eickhoff i København i 1896—97, da jeg var i Lære der.

De fleste Bænke havde ingen Udveksling ud over det almindelige Slædetræk, og selv Tandhjulene var i stor Udstrækning tandløse. Boremaskiner var gamle Monstrumer uden Udveksling, som man endnu render paa dem i afsides jyske Landsbysmedier i Dag.

Forsømte, halvrustne, skumle var disse Fabrikker, disse Arvestykker fra det gamle Moskva, der endnu ca. 4 Aar efter den politiske Omvæltning stod halvtomme, fordi de gamle Industriarbejderes Ben laa blegede ude paa Stepperne som faldne Ofre for den hvide Invasion.

Lad mig tilføje, at de Virksomheder, jeg fik det bedste Indtryk af, var Bagerierne og Cigaretfabrikkerne (Russernes to uundværlige Næringsmidler). De arbejdede allerede i 1921 godt og frembragte gode Produkter. Resten var Bedrøvelighed.

Den hvide Invasion og Industrien.

Paa Vejen fra Reval over Grænsen til Leningrad standsede Toget ved en Flod og sneglede sig forsigtig over en interimistisk Træbro. Nogle reaktionære Terrorister havde faa Dage forud sprængt den gamle Jernbanebro i Luften.

Paa en Station lige efter, hvor jeg skulde vente en Times Tid, talte jeg 23 Lokomotiver, hvis Cylinderkamre alle var knust ved Hammerslag. Saaledes stod der, sagde man, Lokomotiver rundt paa Landets Stationer som Ofre for de hvide Hæres Ødelæggelse.

En Dag jeg var ude ved en af Nansens Opsamlingsstationer for Hungerlidte, gennemkørtes en Strækning paa ca. 100 Kilometer, hvor de hvide Hæres Tilbagetog ikke havde levnet en Hytte og hvor en Fabriks Maskiner var slaaet i Stumper og de brandsværtede Mure var væltede.

Saaledes saa der ud overalt i det vældige Land, hvor de hvide Hære havde traadt. Don, Baku, hvor de kunde naa at ødelægge den tilbagestaaende Industri, Revolutionen havde arvet fra det fevdale Zarvælde, der havde de hvide Horder besørget det.

Dette var Grundlaget, hvorpaa det russiske arbejdende Folk skulde rejse en moderne Industri, da de sidste Banditkorps var jaget af Landet.

Hvad bestaar en Maskine af.

En af den moderne Industris væsentlige Bestanddele er Maskinen.

Naar jeg i denne Forbindelse opstiller Spørgsmaalet: »hvad bestaar en Maskine af?« og helt enkelt svarer: »Den bestaar af oplagret menneskelig Arbejde — fornuftigt Arbejde, og tilføjer: saa mange Dages, Ugers eller Maaneders menneskeligt Arbejde, saa god jeg dette for at fæste i Bevidstheden, at hver eneste af de Millioner Maskiner, der i Dag ar-

„Arbejdets" Kronik *14—3—1936.*

Fascismen og Antifascismen i Frankrig.

En Redegørelse for Stillingen.

(Af Alfred Mogensen)

Efter Hitler-Nazismens Overtagelse af Magten i Tyskland, Arbejdernes Nederlag i Østrig og Reaktionens Sejr i Spanien, var Frankrig det Land i Europa, hvor Faren for Fascismen syntes størst.

Fascismen er et Tidsfænomen, der er nøje knyttet til en bestemt Udvikling i det kapitalistiske Samfund. Erfaringen har vist, at de mest tilbagestaaende Lande, som enten ikke har kunnet hævde sig i Konkurrencen med de førende kapitalistiske Nationer, eller ikke har formaaet at bevare sin Del af Verdensmarkedet og Raastofkilderne, var dem, hvor Forholdene for Indførelse af Fascismen først blev modne.

Frankrig er ikke noget i kapitalistisk Henseende tilbagestaaende Land som Spanien, eller fra Verdensmarkedet udespærret Land som Tyskland. Det er et moderne kapitalistisk Industriland, og dets Højfinans finansierer Krig og Fred overalt paa Kloden, hvor der er Profit at hente.

Men der er dog Forhold til Stede, der gør det til et lettere Bytte for Fascismen end f. Eks. England og Amerika. Den franske Eksportindustri har lidt mere under Krisen end Englands og Amerikas, det har en reel Arbejdsløshed, der tæller mere end en Million Mand. Samtidig med at det er et Industriland, er det et udpræget Landbrugsland med en Befolkning af mange Smaabønder, der som alle Landbrugslande har lidt særlig haardt under Krisen, og det er et Land med et talrig Middelstand, hvis Levetod er forringet i samme Forhold som Arbejdernes og Bøndernes, af hvem de skal leve.

Naar dertil kommer, at Frankrig Gang paa Gang er Skueplads for store fantastiske Finanssvindlerier, hvor Politikere af vist alle politiske Afskygninger er kompromitterede, at Korruptionen sidder som en frodig Svamp i alle Administrationens Grene, og den saakaldte „frie" Presse er til Købs for den højst bydende, som vist ikke i noget andet Land i Europa, saa vil man forstaa, at de demagogiske Fascistagitatorer fandt en god Grobund for deres Virksomhed.

Splittelsen i Arbejderklassen.

Som overalt paa Jorden var også de franske Arbejdere splittede, ja maaske mere der end andet Steds; thi foruden Socialdemokrater og Kommunister findes der blandt de franske Arbejdere ikke saa faa Syndikalister og Anarkister, der selv om de fornægter den parlamentariske Virksomhed, dog virker som skillende Partier i Klassekampen paa samme Maade som de egentlige politiske Partier, og vist ikke giver disse noget efter i fanatisk Hævdelse af deres specielle Evangeliums Saliggørenhed.

Denne Splittelse i Arbejderklassen er ikke skadelig, bare fordi der hersker forskellige Meninger, hvilket kun er naturlig, og er et Vidnesbyrd om, at der er levende Liv og aandelig Interesse til Stede blandt Arbejderne. Men naar disse Meninger forstenes til Religionssystemer og deres Talsmænd og Forkyndere til Præster og ufejlbarlige Paver, naar den kammeratlige Drøftelse og Meningsudveksling blandt Arbejderne afløses af Fanatisme og Intolerance, da bliver den farlig til Døden for Arbejderne, og da er den ikke længere et Tegn paa Liv, men paa Stilstand og Mugteløshed og vor Klasse vil være svag, et let Bytte for vore Modstandere.

I denne Tilstand befandt de franske Arbejdere sig, da Fascismens Fare gik op for dem.

Ildkorset rører paa sig.

Det var særlig ved de berygtede Februar Optøjer i 1934 i Paris ved Stavisky Svindelens Afsløring, hvor Ildkorset satte ind med en hensynsløs Agitation mod den siddende radikale Regering, og truede med at besætte de offentlige Bygninger, der viste deres betydelige organiserede Styrke.

Naar man læser Telegrammerne fra Frankrig om Fascisternes store Demonstrationer eller deres Prøvemobiliseringer af Militærtilsnit med baade Flyvemaskiner og Tanks, tænker man sig uvilkaarlig noget i Retning af den tyske Nazisme lige før Hitlers Magtovertagelse.

Dette er imidlertid en Overvurdering af den franske Fascisme, der aldrig har opnaaet den Fasthed i Organisationen som den tyske Nazisme, eller som den har formaaet at samle hele Lag af Middelstanden og den daarligst stillede Del af Arbejderne.

Fascismens Styrker.

Fascismen i Frankrig repræsenteres af flere forskellige Organisationer, hvoraf dog kun en er af væsentlig Betydning: Ildkorset, organiseret af Oberst de la Roque, hvorimod de andre Organisationers talmæssige Styrke og politiske Indflydelse er ringe og kun vil kunne gøre sig gældende som Hjælpetropper for Ildkorset.

Der har baade af Tilhængere og af Modstandere været nævnt store Tal om Ildkorsets Medlemsstab. Da den stod paa sit højeste opgaves den til over 200.000 til Dels militært organiserede og disciplinerede Medlemmer. Det maa dog bemærkes, at som alle franske politiske Organisationer er ogsaa Ildkorset temmelig løs opbygget. Et Særkende for den er dens stadig skiftende Medlemsstab, og den Omstændighed, at har man en Gang været Medlem og ikke officielt er udtraadt, regnes man stadig som Medlem, selv om man ikke betaler Kontingent eller paa anden Maade støtter Organisationen, gør at man ikke skal tage de opgivne Medlemstal alt for bogstavelig.

Efter Folkefrontens Dannelse og den stærke Tilslutning, den har faaet i alle Dele af den arbejdende Befolkning i Frankrig, har Frafaldet fra de fascistiske Organisationer været stærk, og kyndige Folk ansaar nu Antallet af Ildkorsets Medlemmer i dets forskellige Afdelinger til højst 70.000, hvoraf kun de 30,000 kan regnes for fuldt paalidelige Tropper i en Borgerkrig.

Indenfor Ildkorset har de la Roque under sin egen personlige Ledelse organiseret Elitebrigader, de saakaldte „Disponible", der er udmærket militært uddannet og forsynet med de mest moderne Vaaben og tekniske Hjælpemidler som Flyvemaskiner og Tanks, danner Kernen i Ildkorsets Tropper og til enhver Tid staar Rede til Brug.

Mindre Organisationer.

Af de andre fascistiske Organisationer i Frankrig, der som nævnt sikkert ikke faar nogen selvstændig Betydning, skal nævnes Action Francaice, der er monarkistisk og tidligere ofte har været nævnt i Meddelelser fra Frankrig, men nu er i stærk Tilbagegang. Den har dog i Paris en militært organiseret Afdeling paa nogle tusinde Mand, der i Udrustning og Kampdueligheed maaske er endog „Disponible" overlegne. Foruden den findes der et Par mindre Grupper, der tilsammen vel ikke tæller mere end godt 10,000 Medlemmer.

En Gruppe, der skal nævnes for sig selv, er den, der er organiseret af Marcel Bucart, idet den er en direkte Efterligning af den tyske Nazisme baade i sin Ideologi og i sine Organisationsmetoder, og ligesaa udpræget jødefjendtlig som denne. Den arbejder mest i store Industricentrer og rekrutterer for en stor Del sine Tilhængere fra Pjalteproletariatet. Dens

bejder og virker i Sovjet-Unionens Industri — hvad enten de er købt i Udlandet eller fremstillet i Unionen — er frembragt af dette for blot 15 Aar siden saa dybt af Krig og Overfald forarmede Folk.

Oprindelig næsten uden Værktøj, omtrent med de bare Næver, maatte dette Folk begynde at krybe sig frem af Armoden gennem Nep-Perioden, indtil det fik saa megen opsparet Arbejde samlet, at det vovede selv at tage Haand i Industriens Skabelse.

Hver Dag lige det aller nødvendigste til Mad og Klæder, Resten af Arbejdet opsparet i Maskiner, Millioner Arbejdsdage, opsparet og oplagret i et efterhaanden voksende teknisk Produktionsapparat.

Sovjets vældige Industri og dens Kapacitet.

Det er ikke Pladsen her statistisk at opgøre Sovjetindustriens Omfang og Kapacitet, det er i Dag et Bogværk. Her skal kun paapeges, at baade paa enkelte Felter i Grovindustrien og i Finindustrien har Sovjetindustrien overfløjet Englands og nærmer sig stærkt U. S. A. i Produktionskapacitet.

De mere interesserede Arbejdere, ogsaa her i Danmark, kender i hvert Fald af Navn og Omtale de mægtige nye Industrivirksomheder, der rundt i Unionen er rejst for Specialproduktion af elektrisk Kraft, Raajern, Traktorer, Kuglelejer, Automobiler o. s. v. De kender ogsaa lidt til de mægtige Udvidelser af Kul- og Olieproduktionen, de mægtige Udvidelser af Transportveje, Landeveje, Jernbaner, Lokomotivproduktionen og det gigantiske Vandbygningsarbejde med at forbinde Unionens Floder med et Net af sejlbare Kanaler.

For os i Danmark, hvis Landomraade er at regne for en Sognekommune i Forhold til Sovjet-Unionen, staar disse tekniske Produktionskræfter og deres Produktionskapacitet af svimlende Størrelse, som noget fremmed stort, næsten ufatteligt. Og dog udgør de trods alt i Dag kun en Del af den mægtige Industri, der overalt i det mægtige Omraade har rejst sig blot i de sidste 5 Aar inden for Finindustrien for almindelige Brugsvarer. Tag f. Eks. blot Tekstilindustrien eller Skotøjsindustrien eller den grafiske Industri.

Disse Produktionsfaktorer ligger som et Net af teknisk Produktionskraft ud over Landet i alle større Byer. De regner med Tusinder af Produktionsenheder, hvor vi i Danmark regner med ti.

Og ud over det før saa nøgne Steppeland med dens elendige Landsbyer, hvor Brændevinskedlen og Træploven repræsenterede Højden af tekniske Produktivkræfter, der gror nu de kollektive Landbrugs mægtige Bygningskomplekser op, med dets store Lade- og Oplagsbygninger og Kvægstalde, med rygende Bageriskorstene og Reparationsværksteder af alle Arter.

Hvor Kompagnier af Traktorer og Kombinèr brummende marcherer hen over Kvadratmile Agerland, som før Træplov og Segl i afmægtig Ufuldkommenhed maatte lade ligge udyrket hen, der gror Traktorstationerne op og i deres Kølvand nye Virksomheder igen for Reparation og Nyproduktion.

Det er lige saa umuligt i Enkeltheder at følge den tekniske Nyskabelse i Sovjet fra Dag til Dag, som i Enkeltheder at følge Nyspringet i en Græsmark en Vaardag i Varmregn og Sol.

Det er Millioner Hestekræfter, der for at leve og virke bestandig maa skabe nye Millioner af Hestekræfter.

Naar de sidste 10 Aars Historie engang skal skrives, da kommer Sovjet-Unionens tekniske Udvikling til at staa som alle Tiders mest koncentrerede tekniske Kraftudvikling, Historien overhovedet har kendt indtil i Dag.

Tre Grund-Aarsager.

Vi erindrer bestandig, i hvilken Afgrund af Udmarvelse det russiske Folkesamfund begyndte denne industrielle Opbygning. — Naar det trods dette er lykkedes at naa det storslaaede Resultat, da kommer man ikke uden om følgende tre Faktorer eller Grund-Aarsager:

1. At der ude i den øvrige Verden forud var skabt en moderne Industri og menneskelig Arbejdskraft, der var fortrolig med den.

2. At det russiske Folk var vant til et nøjsomt, spartansk Forbrug og at Jorden havde alle Raastoffer til en moderne Industri i sig og en næsten grænseløs frugtbar Ydeevne, naar den blev underlagt moderne Kulturbehandling.

3. At Folkets Fremstilling det dets Behov efterhaanden blev underlagt et organiseret Fællesskab, saaledes at det samlede Arbejdsoverskud fornuftmæssigt kunde anbringes i industriel Nyskabelse, hvor dette havde størst Betydning for Folkesamfundets samlede Interesse.

Uden denne den tredie Faktor vilde de første ikke have nogen afgørende Betydning, thi i saa Fald var Overskuddet af Folkets Arbejde — det Folket skabte mere end dets Forbrug, gaaet i mange private Udbytteres Lommer som Profit, som de enten levede op i luksuriøs Tilværelse eller anbragte i industrielle Nyanskaffelser efter deres egne Interesser og uden fornuftig Hensigt for hele Samfundet.

Hvad dette Forhold egentlig har betydet for Sovjet-Unionen og det russiske Folk, bliver endnu mere klart, naar vi næste Gang skal opgive, hvad denne mægtige industrielle Opbygning har kostet de russiske Arbejdere og Bønder.

Vestevropas Presse har jo grædt Floder af Taarer over de Folkelidelser, det har kostet at opbygge Sovjet-Unionens Industri. Men derom næste Gang.

(Fortsættes.)

Frit Slag.

Socialkontorernes skandaløse Behandling af de Arbejdsløse.

Kontoret i Ravnsborggade.

Paa Socialkontoret i Ravnsborggade, Nørrebros Distrikt, siden en Forstander eller Kontorchef, en Fru Thomsen, der sikkert betragter det som sin fornemste Opgave at skære de Arbejdsløses i Forvejen urimelige lave Understøttelse endnu mere ned.

Eom Eksempel paa den »menneskelige« Forstaaelse, nævnte Dame udviser, skal blot nævnes, at før 1. Januar kan ingen faa mere end 2 hl Koks hver 3die Uge — uden Hensyn til, om Vinterkulden er nok saa slem og de to hl brændes paa en Uge.

Denne Dame, hvis Mand skal være ansat paa et af Magistratskontorerne, er jo i Kraft af Dobbeltgage selv godt dækket mod Kulden.

Særlig travlt har nævnte Dame eller hendes Kontorpersonale heller ikke. Skal f. Eks. en Arbejdsløs have de 2 hl Koks, maa han først vente de traditionelle $1^1/_2$ til $2^1/_2$ Time. Kommer han i Frokostpavsen, faar han en halv Time ekstra paa. Er han endelig efter denne Ventetid sluppet ind og har forrettet sit Ærinde, saa faar han den Besked, at nu kan han godt gaa ud igen og vente. Denne Ventetid strækker sig fra en halv til en hel Time. Endelig efter op til $4^1/_2$ a 5 Timers (en halv Dags) Ventetid faar han Ret til 2 hl Koks, der skal vare i 3 Uger.

Et andet Eksempel. En Arbejdsløs skal have fornyet sin Understøttelse. Han venter op til $2^1/_2$ Time, før han indlades. Gaar Sagen i Orden, saa skal han ned paa Kassererkontoret. Er Kl. omkring 1, saa atter en halv Times Venten.

Et tredie Eksempel. Den aldeles utilstrækkelige Understøttelse bevirker, at mange af de Lidelsesfæller, der kommer her, er saa underernærede, at de lider meget under den lange Ventetid.

En Dag havde en Arbejderkvinde siddet og ventet i tre stive Timer med det Resultat, at hun tilsidst besvimede.

Medens hun endnu laa besvimet paa Baaren, blev hendes Nr. raabt op.

Da hun endelig vaagnede op og kom til sig selv, var hendes Tur overskredet. Og saa hjerteløst Bureaukrati hersker paa dette Kontor — med en *kvindelig Chef* —, at det afkræftede Menneske maatte vente til alle andre var kommet ind, før hun fik Lov at komme for.

Det er ogsaa betegnende for dette Kontor, hvor Chefen og hendes Mand er garderet med Dobbeltgage, som formentlig udbetales dem *forud*, medens de organiserede Arbejdsløse maa vente paa deres magre og »enkelte« Understøttelse, der betales *bagud*.

Dette Kontor, der er den administrative Repræsentant for »Verdens mest humane Sociallov«, er saa stivbenet hensynsløs bureaukratisk i sin Behandling af de Arbejdsløse, at man sikkert skal helt tilbage til det gamle Fattigvæsen for at finde Mage til umenneskeligt Kontorapparet.

Jeg opfordrer alle Kammerater, der bliver behandlet paa det Kontor, at henvende sig til »Arbejdet«s Redaktion med Klagen. Nu har vi et Sted, hvor vi kan faa vore Klager frem og et Sted, vi kan drøfte vore Sager som Arbejdsløse.

Var det ikke en Tanke, om alle, der er tvungen til at besøge Socialkontoret i Ravnsborggade, engang kom sammen og eventuelt dannede en Organisation til Værn for vore Rettigheder som Mennesker overfor dette Kontor. Hvad mener I, Kammerater?

C. S.

Arbejdernes Modtræk

(Fortsat fra Side 1.

Det borgerlige Bureaukrati i Fagbevægelsen — Regeringens Repræsentanter — har allerede forberedt Arbejdernes Nederlag. Og kender vi dette Bureaukrati ret, viger det ikke tilbage for noget Middel til Underkastelse, som maatte modsætte sig Nederlaget.

Vi vil uden Forbehold støtte og hjælpe disse Fagforeninger i Kampen for deres Medlemmers Løninteresser, men vort egentlige Arbejde begynder først for Alvor, naar det faglige Bureaukrati og dets faglige Taktik igen har dokumenteret den fuldstændige Mangel paa Vilje og Evne til at tjene Arbejdernes Interesser i Kampen mod deres Udbyttere.

Malernes Fagf. i København kræver Kampen skærpet og Arbejdernes Krav udvidet.

Paa Malernes sidste Generalforsamling i København, der var besøgt af 14 til 1500 Medlemmer, vedtoges enstemmigt følgende Beslutninger rettet til Fagforeningens og Forbundets Bestyrelser:

At der stilles Modkrav til Arbejdsgiverne om Revision af Prislisten, om 40 Timers Arbejdsuge og Tillidsmandssystemet indført. Obligatorisk Akkord i alle Forbundets Afdelinger. Forinden Arbejdet optages efter Lockouten, maa disse Krav være opfyldte.

At der tages tilbørligt Hensyn til de Arbejdsløses Kaar, saaledes at deres Økonomi ikke yderligere forringes af Lockouten, at deres Understøttelse ikke bliver ringere end de Lockoutedes.

At der søges Samarbejde med andre Fag, der vil gennemføre Modtræk overfor Arbejdsgiverne, saaledes at der gennemføres Sympatistrejker, eventuelt Generalstrejke, indtil Arbejdernes Krav er opfyldte.

Vi forlanger den paatvungne Kamp skærpet og ført til Sejr for Arbejderne som den producerende Part i Samfundet.

Nr. 1110, Gustav Hansen.

Gode Ord.

bør ikke bortkastes. Naar du har læst Bladet, da giv det til en Kammerat!

„Arbejdets“ Kontor.
Blaagaards Plads 21 St.

er aaben: Mandag, Tirsdag og Onsdag fra Kl. 16—19, Torsdag fra 17—20, Fredag og Lørdag fra Kl. 8—10 og fra Kl. 16—19.

Ekspeditionen.

Red. *Chr. Christenssen* træffes paa ARBEJDET's Kontor hver Torsdag, Fredag og Lørdag Aften fra Kl. 17 til 19.

Bidrag til „Abejdet“

V. H. 1,25, I. W. W. 0,50, S. H. 10,00, A. J. 0,50.

F.S. Til Medlemmerne

Forslag, som ønskes behandlet paa den ordinære Generalforsamling i Marts, bedes indsendt til Blaagaards Plads 21, St., inden Fredag d. 20. Marts 1936.

Bestyrelsen.

Agitationsmødet i Jord- og Betonarb's.

Klub under F. S., hvortil Medlemmerne personligt har inviteret en Del Kammerater fra Fagforeningen, finder Sted Lørdag den 14. ds. Kl. $19^1/_2$ i Cafe »Kommunen«, Gothersgade 155.

Samme Sted afholdes det ordinære Klubmøde Mandag den 16. ds. Kl. $19^1/_2$, hvortil alle Medlemmer maa møde, da vigtige Sager foreligger.

Forslag, der ønskes behandlet, kan afleveres til Formanden samme Aften inden Mødets Begyndelse.

Klubbens Kasserer træffes i Fremtiden hver Tirsdag Aften fra Kl. $18^1/_2$ til $19^1/_2$ paa ARBEJDET's Kontor.

Sexuel Oplysning

J. H. Leunbach: *Kønslivet og Sundheden* . . . Kr. 1,00
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp* . . . . . . - 0,50
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder . - 0,50

Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualkliniken, Malmøgade 7.*

Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

Fra herskabelige Hjem
Brugt Tøj
Landemærket 10

ANNONCE-REPRÆSENTANT
søges
ARBEJDETS Expedition
Blaagaards Plads 21

B & O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Bestillingsseddel.

Underskrevne tegner sig herved som Abonnent paa ARBEJDET for April Kvartal 1936.

NAVN: ....

STILLING: ....

BOPÆL: ....

Skriv Navn og Adresse tydeligt og indsend Bestillingssedlen til ARBEJDET's Kontor, Blaagaards Plads 21, København N.

Medlemstal overstiger sikkert ikke 10,000, hvoraf ca. 2000 i Paris.

Folkefronten.

Overfor disse fascistiske Partier og Magtgrupperinger staar Folkefronten, der er dannet af de to Arbejderpartier: Socialdemokraterne og Kommunisterne og det Socialradikale Parti. Det svageste Led er utvivlsomt de Radikale. Deres Medlemsstab og Vælgermasser — ved sidste Valg mønstrede det mere end 2,000,000 Stemmer — bestaar væsentlig af selvstændige Smaaborgere og Bønder, der selv om de utvivlsomt er absolut antifascistiske indstillede, dog er hildede i en god Portion kapitalistiske Fordomme og Illusioner, som Partiledelsen og Politikkerne ikke er interesserede i at modarbejde. Deres Ideologi er de gamle borgerlige Teser om Menneskerettighederne, deres sociale Sammensætning saa uensartet, som den maa blive, naar den er sammensat af Befolkningselementer fra industrielt interesseret Borgerskab, smaa Handlende, selvstændige smaa Bønder, til Bønder der økonomisk er afhængige af store Godsejeres Forgodtbefindende.

Ligesaa nuanceret disse Vælgermasser er, ligesaa nuanceret er deres Opfattelse, spændende fra den borgerligste Borgerlighed til socialistisk farvet Oprørskhed, hvor Grænserne i visse Egne af Landet bliver meget udflydende mellem Folkefrontens tre Partier. I den senere Tid har der kunnet spores en stærk Marsch til venstre blandt disse Masser i politisk Henseende, der sikkert har sin store Del af Skylden for, at Heriot traadte ud af Lavals Ministerium og dermed tvang ham til at trække sig tilbage.

Partiets Ledelse er overvejende i Hænderne paa professionelle Politikere og borgerlige Intellektuelle, og dets Kongresser domineres af Partifunktionærer, Deputerede og Valgkandidater, og de menige Medlemmer kan faktisk kun komme til at gøre nogen Indflydelse gældende op mod Valgene, hvor Politikerne af Frygt for Vælgerne bliver mere lydhøre overfor de Bevægelser, der er til Stede iblandt dem.

Det gælder utvivlsomt, i alt Fald for Højrefløjen af de socialradikale Førere, at det mere er Frygten for at miste Vælgere end Had til Fascismen, der har faaet dem til at tilslutte sig Folkefronten. I alt Fald er det en Kendsgerning, at Trods Lavals Uvilje mod afgørende Foranstaltninger mod Fascisterne og hans arbejderfjendtlige Nødforordninger spaltedes de Radikale, hver Gang der i Deputeretkammeret skulde stemmes om et Mistillidsvotum mod ham, og deres Ministre støttede ham ved at blive paa deres Poster. Der er sagt, og nogen Sandhed er der vel nok i det, at det var Frygten for at overtage Regeringsmagten under en for Staten vanskelig økonomisk Situation, der foraarsagede denne Splittelse, men en lige saa stor Aarsag er sikkert den, at de frygter for, at en virkelig Kamp mod Fascismen skal gaa ud over Borgerskabets Traditioner for politisk Kamp.

Arbejderne er Folkefrontens Styrke.

Den egentlige Styrke i Folkefronten dannes af Arbejderne, der repræsenteres af de to Partier, Socialdemokraterne og Kommunisterne, der igen støtter sig paa Fagforeningerne, som under Trykket af Fascismens Fare er blevet sammensluttet i en Organisation, saa de nu rummer Medlemmer af alle politiske Opfattelser og Meninger.

Der føres ligeledes Forhandlinger om Sammenslutning af de to politiske Partier, Socialdemokraterne og Kommunisterne, der ved sidste Valg mønstrede henholdsvis 1,600,000 og 1,000,000 Stemmer.

Enhedsfronten mellem Arbejderne i Frankrig er kommet i Stand under Pres fra Arbejderne selv og blev først mødt med stærk Modstand fra Partiledelsernes Side. Arbejdernes Krav var imidlertid saa stærke, at Partierne blev nødt til at rette sig derefter, hvis de vilde blive ved at bevare Førerskabet over Arbejderne, og man enedes om en Ordning, hvor hver Organisation beholder sin Selvstændighed og Ret til at hverve Medlemmer og arbejde for sin specielle Anskuelse. Der arbejdes nu paa en Sammenslutning af de to Partier, men det bliver vist mere vanskeligt.

Der skal være Valg i Frankrig til Foraaret, og alt tyder paa, at Folkefronten vil vinde en stor Valgsejr. Hvis dette sker, og Folkefronten derved tvinges til at danne Regering, vil Vanskelighederne først begynde; thi da vil det vise sig, om den virkelig formaar at tage en Kamp op mod Fascismen.

De reaktionære og fascistiske Partier i Deputeretkammeret er selvfølgelig fødte Modstandere af Folkefronten og en fra den udgaaet Regering og vil lægge den Hindringer i Vejen, men tillige vil Højfinansen sikkert ikke vige tilbage for at bruge sin udenomparlamentariske Magt, bl. a. ved at ødelægge Landets Pengevæsen i Haab om derved at kompromitere Regeringen og bringe Kaos og Forvirring i det økonomiske Liv. Under en saadan Situation er det, at Folkefronten skal staa sin Prøve. Tør den da iværksætte saadanne Foranstaltninger, at den hindrer disse Anslag, vil den vinde mægtig i Styrke og kan give den franske Fascisme Dødsstødet. Mislykkes det, eller tør den ikke bringe de nødvendige Midler i Anvendelse, bliver den fascistiske Fare først rigtig overhængende; thi da vil store Masser af Smaaborgerskabet og Bønderne desillusionerede strømme over til Fascisterne, der vil love dem alt.

Arbejderne maa overtage Kontrollen.

De Beslutninger en saadan Regering vil komme til at bringe til Udførelse om fornødent med Magt, hvis Folkefrontens Overtagelse af Regeringensmagten skal faa nogen Betydning i Kampen mod Fascismen, maa pege ud over det bestaaende Samfunds Rammer, maa være revolutionære. De maa blandt andet være: Opløsning og Afvæbning af de fascistiske Korps. Rensning af Hæren og Politiet for Fascister. Kontrol over hele Frankrigs Bankvæsen og Storindustrien. Der maa foretages virkningsfulde Indgreb mod Arbejdsløsheden, og Bøndernes økonomiske Tryk maa lettes. Disse Foranstaltninger vil selvfølgelig føre andre og mere vidtgaaende efter sig og føre til et Opgør med de borgerlige og kapitalistiske Elementer indenfor Folkefronten, der ikke vil noget andet end en borgerlig demokratisk Kapitalisme. Hvis Folkefronten indskrænker sig til almindelige demokratiske Fraser og parlamentariske Metoder er dens eventuelle Regering dømt til at gøre Fiasko, og den fascistiske Fare vil da først for Alvor blive truende.

Det er klart, at hvis en saadan Politik skal føres, kan det ikke nytte at lade Ledelsen ligge hos det borgerlige socialradikale Parti, der absolut ikke vil noget udover det bestaaende kapitalistiske Samfund, men Førerskabet maa ligge hos Arbejderne. Men det kan ikke nægtes, at hidtil har det i alt for stor Udstrækning været de Radikale, der har givet Tonen an, og glædelig er det ikke for en Arbejder at se, hvor pinlig angst Arbejderpartierne er for at støde de Radikale, saa at de endog gaar saa vidt, at de fralægger sig alt Ansvar og misbilliger Arbejdernes berettigede Modstand mod Lavals Nødforordninger, som de kom til Udtryk i Havnebyerne Brest og Toulon.

Koalitioner med borgerlige Partier rummer altid en Fare og kan fra revolutionær Synspunkt kun være tilladelig under særlige kritiske Situationer og kun under Arbejderklassens absolutte Kontrol; thi vi maa aldrig glemme at det kun er Arbejderklassen, der er i Stand til at bringe Orden og Mening ud af det kapitalistiske Kaos.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK 15 Øre.

No. 5. | Lørdag d. 21. Marts 1936 | 1. Aarg.

Flere Børn

Hvilken kapitalistisk Regering i Verden skriger ikke paa *flere Børn?* — den franske, den italienske, den tyske — og nu den danske!

Mussolini sætter Præmier for mange Børnefødsler og ægger Forplantningen i Nationens hellige Navn, medens han myrder Negerne i Afrika for at faa Plads til hans arbejdsløse Befolkningsoverskud.

Hr. Hitler tumler om med 2 Millioner permanent Arbejdsløse og et helt Folk paa Halvkost og jager samtidig Tysklands Kvinder i Fødeseng og Barnekammer for at formere den sociale Elendighed og skaffe mere Kanonføde.

Gran af Kærlighed til den ufødte Slægt findes ikke i disse Bestræbelser for flere Børn, men satanisk, djævelsk Spekulation: Mere socialt Eksplosionsstof til at sprænge den indespærrede Nations Grænser i Folkevaande og Masser af levende Menneskekød til at myrde og myrdes for en Overklasses skidne, kapitalistiske Interesser.

Stakkels enfoldige Folk!

— — —

Og nu vort eget, oh, saa fredelige Land, nu har vi heller ikke Børn nok!

Vi har 140,000 arbejdsløse Mennesker, hvoraf Halvdelen ikke har den mindste Mulighed for nogensinde at finde en Arbejdsplads.

Men det er ikke nok. Vi maa have flere Børn endnu til at staa uden anden Arbejdsplads end Socialkontoret, og uden andet spiseligt end Sociallovens Tuberkulosekost.

Det er Landets store, selvglade Geni, den forhenværende Hr. Socialminister Steincke, Manden og Faderen til Landets mest vilkaarlige Fattigplager-Lov, der har faaet den geniale Idé, at en Kommission af støvet Kontorinventar skal faa de danske Kvinder til at bæve i forceret Fødselsvirksomhed.

Den Kommission er den bedste Vittighed, Hr. Steincke har brændt a' længe.

— — —

Og Kommissionen er i fuldt Sving.

Tænk, der er et stort Underudvalg igang med at søge efter Aarsagerne til den dalende Fødselshyppighed i — Folkeregistret.

Ikke smile, kære Læser! Husk det er alvorlige Mænd i offentlig Virksomhed. Loven forbyder at haane dem, ja, den paalægger os alle strenge Straffe, hvis vi fornærmer dem, selv om de leder nok saa meget efter nævnte Aarsager i — Folkeregistret.

Vi bør da ogsaa erindre, at disse Udvalgsmedlemmer oppebærer fine Honorarer for deres dybt alvorlige Arbejde, saa om de skulde lede forgæves i Folkeregistret, saa er der jo Tid nok til at begynde forfra i et andet Register — f. Eks. Nationalmuseets Register over fundne Oldtidssager.

Et andet Udvalg undersøger, hvilke Lettelser, der kan indføres i Boligforholdet for Familier med mange Børn.

Se, det begynder at indkredse de Kvinder, man ønsker i Virksomhed som statsunderstøttede Fødemaskiner.

Det er jo ganske sikkert ikke Palæerne i Bredgade eller paa Østerbro, man ønsker at ændre til Fordel for Familier med mange Børn.

Et tredie Udvalg spekulerer paa, hvad der kan gøres i Retning af Svangerskabshjælp, Fødselshjælp og Moderhjælp.

Den Historie gælder heller næppe det højere Dameselskab.

Og et fjerde Udvalg med selve den *anti-vulgære Marxist* Hr. Hartvig Frisch i Spidsen eftersøger en hensigtsmæssig Ordning af Forholdene for gifte og ugifte Mødre, der arbejder uden for Hjemmet.

Det Udvalg rammer lige i Centrum for hele Kommissionens Opgave.

Det er Arbejderklassens Kvinder, der ved Hokus-Pokus-Reformer skal lokkes til at sætte flere Børn i Verden til Hr. Steinckes Sociallovs-Elendighed.

Hvor højhjertet og hvor taabeligt!

Mon de velaflagte Herrer tror, at den moderne Arbejderkvinde er saa letfærdig og umoralsk, at hun sætter Børn i Verden, fordi man vil hjælpe hende og Barnet de første Par Aar, for derefter at slippe dem ud i Arbejdsløshedens og Sociallovens kummerlige Tilværelse.

Et hæderligt Samfund sørger først og forud for, at der findes et Arbejdssted og et Spisebord til hvert eneste Samfundsmedlem.

Findes dette, saa stiger Fødselshyppigheden ganske naturligt uden Hjælp af Humbugsreformer, men som det nu er, kan de Herrer spare sig. Arbejderklassens Kvinder er ikke mere daarede Kælvekøer.

Eli.

Bliv Abonnnent paa „Arbejdet"

Vi retter herved en Opfordring til alle Kammerater og Venner af vort Blad om at tegne sig som Abonnenter for April Kvartal 1936.

Prisen er 1,50 Kr. I Løssalg er Prisen 15 Øre pr. Nr. I Abonnement er Prisen $11^1/_2$ Øre pr. Nr. og Bladet bringes lige ind ad Døren hver Uge.

De Abonnenter, der tegner sig nu for April Kvartal, faar yderligere de 2 resterende Numre af Januar Kvartal gratis.

Udfyld omstaaende Bestillingsseddel og indsend den til Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21 København N.

Mæglingsforslagets Indhold og Formaal

Betydningsløse Lønforhøjelser og nye Lænker om Arbejdernes faglige Aktionsfrihed.

De nye Forhandlingsregler samler alle Arbejdernes Hoveder paa en Hals.

Vær saa god, Rævekagen er serveret!

Vi maa indrømme, at den dufter stærkere af Stryknin, end selv vi havde ventet.

De nye Forhandlingsregler, Forligsforslaget er sammenkædet med. er af en saa ondartet Beskaffenhed, at her er Tale om Fuldbyrdelsen af det, Arbejdskøberne ikke naaede at fuldføre ved Septemberforliget 1899, med Henblik paa at slavebinde Arbejderne og deres Aktionsfrihed.

Mæglingen i den alm. Lønkamp.

Der er ingen Grund for os til indgaaende at beskæftige os med de mikroskopiske »Lønforbedringer«, dette Mæglingsforslag indeholder, dels vil vore Læsere i Dagspressen allerede have Kendskab dertil, og dels er de saa usle og givet under Vilkaar, hvor de er uden reel Betydning for Arbejderne.

Lad os tage et Par Stikprøver.

Teglværksindustriens Timeløn.

Den alm. Timeløn for Arbejdsmænd over hele Landet er 105 Øre. En Undtagelse herfra er Teglværkerne, der bestandig har øvet en strid Modstand overfor Forhøjelsen af Timelønnen, og som har haft en Fordel, at de oftest laa ude paa Bondelandet, hvor de kunde faa Tjenestekarle, fattige Husmænd og Smaabønder, der stod Organisationstanken fjern, til at slide for sig.

Derfor har Teglværkerne hidtil kunnet optræde med en skandaløs lav Timeløn paa 86 Øre for et umenneskeligt haardt og snavset Slid. Denne lave Timeløn holdt den øvrige Arbejdsmandsløn nede, og derfor stod det klart for Landets Arbejdsmænd, at selv om de trængte til en Forbedring, saa maatte alt nu sættes ind paa at hæve de laveste Lønninger, bl. a. Teglværkernes.

Her byder Mæglingsforslaget den Latterlighed at forhøje Lønnen med 3 — siger og skriver tre — Øre pr. Time fra 86 til 89 Øre.

Videre siger Mæglingsforslaget, at Lønnen yderligere skal forhøjes efter 1. August med 3 Øre i Timen. Men efter 1. August er Sæsonen ovre og Værkerne staar tomme. Bluf!

Fra 1. Februar næste Aar skal Timelønnen saa være 95 Øre og alle personlige Lønninger skal stige i Forhold dertil, *dog maa ingen Timeløn komme over 100 Øre.*

Forligsmanden sætter altsaa her en reaktinær Grænse for de Løntillæg, Arbejderne og Afdelingerne kunde tilkæmpe sig i Overenskomstperioden. Mage til Nedrighed skal man lede efter.

Det Lønniveau, Forliget binder Teglværksindustriens Arbejdere paa, er bestandig en Bremseklods for alle andre Arbejdsmandslønninger — det er et Stykke propert Udbytterarbejde, der her er præsteret.

Til Belysning af denne Lønforbedrings Karakter i Forhold til Teglværksindustriens Bærevne skal vi oplyse, at denne Industri er fortrustet gennem saakaldte Salgscentraler, og at 100 Sten, som de faar fra 48 til 55 Kr. for, ikke staar dem i 17 Kr. i Arbejdsløn, Kul, Olie, Forrentning osv. *Her er en kapitalistisk Rovforretning med 200 pCt. i faktisk Fortjeneste, hvor den »upartiske« Forligsmand foreslaar Arbejderne Sultelønninger.*

En nydelig Komedie!

Jernindustriens Arbejdsmænd.

Den samme Rolle, som Teglværksindustriens lave Timelønninger har spillet for de øvrige Arbejdsmænd, har Jernindustriens lave Arbejdsmandslønninger spillet.

Her giver Forliget en Forhøjelse af 5 Øre og tilføjer: dog ikke over 107 Øre pr. Time.

Bortset fra, at Lønninger paa omkring 90 Øre i Timen ingen særlig Fare har for at springe op paa en 107 Øre ved et Tillæg paa 5 Øre, saa ser man her igen den samme infame Tendens til at sætte Bom for, at Arbejderne personlig eller deres Afdelinger hæver Lønnen inden for Overenskomstperioden.

Hvad i Alverden rager det Forligsmanden og hans Opgave. Det er en Infamitet, der maa nedlægges den stærkeste Protest imod. Forligsmanden gaar her de mest umedgørlige Udbytteres Ærinde mod de, der respekterer Arbejdernes personlige Dygtighed og rimelige Belønning.

Han standser de lokale Afdelingers Mulighed for de smaa Fremskridt, der ofte maa leves paa.

Vinduespolererne i København.

Tænk, Forligsmanden har hævet en Sulteløn paa henholdsvis 40, 45 og 54 Kr. pr. Uge til 42, 47 og 56 Kr. og yderligere som Plaster for 2 Aars Varighed 1 Krone mere om Ugen fra 1. Marts næste Aar.

Her burde Forligsmanden samtidig anvise, hvor Arbejderne i København skal hente Resten af den nødvendige Ugeløn fra — maaske paa Socialkontoret?

Den Familie, der skal eksistere paa en saadan Løn, maa bo i elendige Huse og spise en dito Kost for at eksistere.

Kvindernes Sultelønninger.

Kvinderne i Jernindustrien faar deres Timeløn forhøjet med henholdsvis 5 og 6 Øre. Dette betyder, at en Kvinde i København, der i Henhold til den gamle Timeløn tjente 28,32 Kr. pr. Normaluge, nu faar 30,72 Kr. For unge Piger under 18 Aar gælder, at de, der før tjente 25,44 Kr. pr. Uge, nu faar 27,36 Kr.

For Provinsen bliver Forholdet følgende: De Unge under 18 Aar, der før fik 23,52 Kr. pr. Uge, nu maa faa 25,92 Kr.

De voksne Kvinder i Provinsen, der før fik 26,40 Kr., faar nu 28,80 Kr. pr. Normaluge.

Man kan til Nød forstaa, at en hensynsløs Udbytter vil byde saadanne skandaløse lave Lønninger, men at Samfundets officielle Forligsmand gør det, viser med al ønskelig Tydelighed, hvem han egentlig repræsenterer.

Bygningsfagene er noget for sig.

Om de »Forbedringer«, Forligsforslaget indeholder for Bygningsindustrien, kan højst det Tillæg, Murarbejdsmændene i Provinsen har faaet, maaske betyde lidt paa Landet og i de mindste Provinsbyer. De øvrige Tillæg er uden fjerneste Betydning for Arbejderne.

De københavnske Byggefag faar ikke den mindste Forbedring og skal bindes et Aar frem i Tiden.

Det Forhold, at Byggefagene bindes et Aar, de øvrige Fag 2 Aar, har en vis Interesse, naar man overvejer

Arbejdernes Muligheder ved Overenskomsternes Udløb i næste Omgang.

Forligsforslagets mikroskopiske Forbedringer repræsenterer i Forhold til den Stigning i Vare-priserne, der har fundet Sted i de sidste Aar, en reel Tilbagegang i Arbejdernes Livsvilkaar.

Den Nedgangslinie i Arbejdernes Realløn, der har fundet Sted siden Krisen satte ind, faar ved Forliget et stærkt Stød nedad.

Et Motiv for, at Arbejderne derfor skulde vedtage denne kraftige Nedskæring, skulde bl. a. være, at Arbejderne stod særligt svagt nu, men at Forholdene vilde bedres til næste Gang Overenskomsterne udløb.

Det modsatte bliver imidlertid Tilfældet.

For Bygningsarbejderne i København er Forholdet oplagt. De skulde allerede sidste Aar have taget Kampen, da stod Byggeriet i Højkonjunktur. I Aar er det allerede dalet stærkt, og til næste Aar vil de Bestræbelser, som den Kapital, der er bunden i de gamle Huse, bl. a. ogsaa Københavns Kommune, have sat saa stærkt ind, at det meste Storbyggeri er standset.

Vil Københavns Bygningsarbejdere ikke fuldstændig opgive, er det paa høje Tid, at de tager sig sammen, næste Gang er Mulighederne nede paa Nul.

For alle de andre Fags Vedkommende, som bindes paa 2 Aar, er Udsigterne lige saa mørke.

En ny Krisebølge er paa Vej mod Danmark.

Der er i Dag kun Krise for Arbejderne og de mange Arbejdsløse, der ingen Brug er for. For Kapitalen er ingen Krise.

Men ude fra den store Industriverden meldes om en ny Krisebølge af frygteligt Omfang, der i Øjeblikket raser i Amerika med 17 Millioner Arbejdsløse, med en frygtelig social Nød, hvor udhungrede Mennesker hver Dag i Storbyerne samles døende op paa Gaderne.

Denne Krise vil, som alle tidligere, komme over England til Europa, og om 2 Aar har vi den her i Danmark.

Det vil derfor være den største Letsindighed af Arbejderne, om de vedtog det skamelige Forlig med den Tanke, at de til næste Gang skulde have bedre Kampmuligheder.

Vi fremhæver dette stærkt, ja saa stærkt, at alle vore Læsere skal forstaa, at om 2 Aar bliver der ikke blot den Arbejdsløshed, vi har nu, men store Dele af Industrien vil ligge stille.

Vil Arbejderne derfor afbøde Nederlaget og Tilbagegangen, som dette Forlig manifesterer, saa skal de gøre det nu — om 2 Aar har de langt mindre Muligheder.

De ny Forhandlingsregler opfylder Arbejdskøbernes Ønsker.

Læg Mærke til, at Forligets Bestemmelse om, at de Overenskomster, der udløber til April og Maj, i Fremtiden skal udløbe sammen med alle de øvrige Overenskomster til Marts.

I denne Bestemmelse gemmes Udbytternes sande Interesse, deres gamle Krav og Haab om at samle hele Kampen om Lønvil-

(Fortsættes Side 4)

Du ved ikke

om din Kammerat, hvis du vandt ham som Abonnent paa vort Blad, vilde blive vod bedste Mand i Fagforeningen! Derfor, sig et Par Ord til ham om Bladet og vor Sag, netop i Dag.

Gadespejlet.

»De sammen vi kendes«, Politik
er som en »Opera comique«.
med March paa Stedet, saa det gungrer i Jorden
med Kampgny og Teatertorden:
Afsted, afsted, paa ilsomt Fjed
vi iler, vi iler,
til Fjenden beder os om Fred,
vi iler, vi iler!
Vi sparer ej det løse Krudt,
først naar »die ganz' Armé« er skudt,
vi smiler, vi smiler.
(Man hører Lyd af Støvler, Støvler,
Støvler, Støvler,
det er »de sammenvirkende«,
der listende og knirkende
har ført sin Hær paa ilsomt Fjed
afsted afsted, paa samme Sted,
de iler, de iler, osv. osv.).

Paa Grund af Hitlers Agitation blev den fransk-russiske Traktat vedtaget i Frankrigs Senat med overvældende Flertal.

»Danmarks Handels- og Søfartstidende« beretter om et hemmeligt Møde mellem Udenrigsministeren og en Del af Hovedstadens politiske Redaktører og Ledere af større Provins Korrespondentbureauer, der blev informeret om, hvad de burde mene og ikke mene i den storpolitiske Situation.

Ifølge Grundloven er vore »umistelige« Rettigheder Forsamling- og Trykkefrihed.

Forsamlingsfrihed har alle Borgere undtagen Arbejdsløse, og Trykkefrihed eksisterer for enhver, der har samme Mening som Udenrigsministeren.

»Befolkningskommissionen« har afgivet en foreløbig Beretning, af hvilket det **ikke** fremgaar, at det er det kapitalistiske Samfunds jernhaarde Udvikling og den derved opstaaede Nød og Usikkerhed, der er den væsentligste Aarsag til den voksende Børnebegrænsning.

Da det er »en foreløbig Beretning«, har man jo Lov at haabe paa, at Sandheden senere kommer frem.

Nye Molbo-Historier.

Samtidig med at Tyskland bryder een Traktat, tilbyder man Belgien en anden.

Man har opdaget, at Arbejdsløshed undergraver Sundhedstilstanden gennem Underernæring!!

Italien protesterer mod Tysklands Krænkelse af en Traktat, der var godkendt af »Folkeforbundet«.

Naar den nuværende Lockout er endt, vil Arbejderne faa at vide, at de har vundet en stor Sejr, slaaet Arbejdsgivernes Angreb tilbage paa alle Punkter o. s. v.

„Arbejdet".

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition
Blaagaards Plads 21
Kontortid Hverdage Kl. 17—19

[illegible] ›Vagt i Gevær‹ overfor Politikernes Forsøg paa en yderligere Forlængelse af Tidspunktet [illegible] vi faar en Arbejdstid, der svarer til Produktionsforholdene.

Det der i Øjeblikket har en meget større Interesse er paa hvilken Maade vi faar fordelt det forhaandenværende Arbejde, saaledes at alle, der vil og kan arbejde, faar Del heri.

Det eneste effektive Middel til Arbejdsløshedens Afskaffelse er Deling af det forhaandeværende Arbejde.

Den gamle Fattiglov gav enhver Ret til at faa det nødvendige til Livets Ophold.

Ethvert saakaldt civiliseret Samfund bør give alle Individer Arbejde, der sætter dem i Stand til at ernære sig selv og deres Afkom. Vi har set gennem Aarene, at alle hidtil anvendte Hjælpeforanstaltninger mod Arbejdsløsheden har været virkningsløse.

Arbejdsløsheden er ikke et Krisefænomen, men en Følge af Produktionsformerne, og vil aldrig forsvinde, hvis ikke man griber Ondet ved Roden, selve Arbejdsfordelingen.

Er man ikke klar over dette i Organisationerne, da er det paa Tide man faar Øjnene op for den Kendsgerning, at nu gaar det ikke længere med at holde de nuværende 100 000 Arbejdsløse hen med Snak om højere Sulteunderstøttelser og eventuelle Kæmpebroer engang langt ude i Fremtiden.

Det er enhver Arbejdsløs Ret at kræve Arbejde, ikke som et tomt Demonstrationskrav, men som en Ret man er villig til at kæmpe for, selv om Kampen og saa skal føres mod dem, der kalder sig for Arbejdernes Førere.

Lighed og Broderskabskravene skal bare ikke være Faneindskrifter og kønne Talemaader paa Møder og Kongresser, men maa være Realiteter.

Arbejdet maa ikke være et Monopol, hvis Indehavere kan købe sig Syndsforladelse ved Hjælp af [illegible] Ekstrakontingent til sine arbejdsløse Fagfæller.

Løsnenet maa derfor i de kommende Tider være Kampen for Fordelingen af det forhaandenværende Arbejde.

Dette Krav er ikke tænkt som en foreløbig Foranstaltning i en [illegible]situation, men som en blivende Arbejdsordning, da det er den [illegible] Form, der for altid afskaffer de to Kategorier af Arbejdere, Arbejdende og Arbejdsløse.

Jeg er klar over, at den praktiske Tilrettelægning af en saadan Arbejdsdeling kræver et stort Forarbejde og vil møde megen Modstand, [illegible] fra Arbejdere i egen Kreds. Det kan jo ikke fragaas, at det ikke er klassesolidariteten, der i Øjeblikket behersker Fagbevægelsen.

Øjeblikket er ikke til at gaa i [illegible], men til at vække Interessen blandt Arbejderne for Idéen [illegible] en frugtesløs diskuteren [illegible] en yderligere Spaltning mellem de Arbejdende og de Arbejdsløse.

L. H.

En Samtale og en Trøst

[illegible]

[illegible] give vore Børn sund og nærende Kost i Stedet for Kalkpleck. [illegible]

[illegible]

Kunne det ikke tillægges, at denne Hjælp til Bønderne [illegible] direkte Hjælp er ydet dem over 100 Millioner Kroner.

[illegible] betale Bønderne [illegible] Arbejdsløshedskontingent, [illegible] Arbejdere sidste Aar har betalt [illegible] 40 Millioner til Arbejdsløshedskassen [illegible] kan ikke faa en Smule Vinterhjælp.

[illegible] Bønderne ikke [illegible] for at faa til denne Hjælp [illegible] Hjælp til Selvhjælp [illegible] anvender overfor Arbejderne. De Bønderne, der nu er hjulpet af Regeringen, vil ikke stemme for Vinterhjælp til de Arbejdsløse.

[illegible] afbryder Konen os, men hvorfor hjælper Regeringen saa Bønderne, naar disse igen ikke under os Maden. Regeringen er da Arbejdernes Regering, min Mand og [illegible] har da altid stemt paa Stauning.

[illegible] Arbejderkvinden [illegible] Socialdemokratiet [illegible] Arbejderpartiet [illegible] Stemmer og derfor [illegible] Interesser. [illegible] Regeringen maa sørge for at [illegible] ikke hele Systemet skal falde sammen.

Det forstaar denne Arbejderhustru ikke. [illegible] er man Arbejdernes Parti [illegible] det ikke, siger hun.

Vi trækker paa Skuldrene. Saa regelret er Arbejdernes Opfattelse. De forstaar ikke Halvdelen af det, de stemmer for ved Valgene.

Hun staar lidt og ser frem for sig. Tankerne er nok paa Vandring med Børnene og Manden igen, for med et siger hun:

Kunde det da ikke tænkes, at Arbejdernes Regering vil sørge for, at alt det Kød, der ellers bliver ødelagt, kunde sælges til os Arbejdsløse for en lille Pris, vi kunde overkomme?

Vi forklarer hende, at denne Tanke har været fremsat flere Gange, men hvor sand den end er, kan den ikke godt realiseres, fordi saa vilde det bevirke, at alle Kødpriser faldt og Værnet om Bøndernes Interesser vilde svækkes.

Hun ser næsten fjendtlig paa os. Hun [illegible] sikkert kommet for at hente Trøst, og nu svarer vi saaledes.

Pludselig siger hun: [illegible] Fingrene [illegible] om en lille Pakke [illegible] i Haanden. Det vil sige, at vore Børn skal gaa til af Underernæring og Tuberkulose for at redde Bønderne?

Nej, svarer vi, naar først det er kommen saa vidt, at Børnene har faaet Tuberkulose, saa kolliderer det ikke med Bøndernes Interesser. Saa maa Stat og Kommune bruge vel af de offentlige Midler for at helbrede dem igen, hvis man kan. Og Københavns Kommune er i den Henseende meget forudseende, idet den allerede er i Gang med at bygge et stort Tuberkulose-Hospital ude ved Bispbjerg.

Mener De virkelig det er en Trøst? spørger hun.

Vi mener, det er den eneste positive Trøst, det nuværende Regime i Dag skænker de Arbejdsløses Hustruer — en Trøst saa grusom blodig, ironisk, saa selve Satan ikke kunde skabe den mere raffineret. Ingen Penge til sund Barnekost og Pleje, men Penge nok, naar Elendigheden har ødelagt de Smaa.

Den Arbejdsløses Hustru ryster paa Hovedet. Sandheden for hende er ufattelig. Der maa dog kunne skaffes billige Ben, og hun gaar ud i den graa Dag, over Pladsen mod Blaagaardsgades straalende Flæskebutikker.

Nikodemus.

Samlingerne er skrevet 1911 og 1914 [illegible] paa Forlaget 1917. Fra andre Bøger med reformatoriske Formaal er skrevet noget senere, men ikke udgivet, og Digtsamlingen »Mørkets og Lysets Rover« udkom 1933. Men det har maaske altid været Skik og Brug i det lille snobbede Danmark at tillægge udenlandske Forfattere, de Yankee, Franskmænd og Ideer, som fremkommer her i Landet. Ja vist, den [illegible] danske Presse eller rettere sagt dens Mænd er vel nok nogle nydelige Nationalister — Fej for Pokker! Nationen har altsaa holdt sig i Armod for at give Æren til fremmede Skribenter og Lande. Men Henri Barbusse var dog ligefuldt en Mand, som — ærlig talt — var et Hoved højere end de fleste danske Pressemænd. — [illegible] være hans Minde!

Carl Ohlrich.

i U. S. A. —, der opgjorde Tilgangen af Arbejdsløse i Januar Maaned til 1 200 000 Mand og det samlede Antal Arbejdsløse i Staterne til 12 600 000 Mand.

Hvor forfærdende disse Tal end er, har det vist sig, at Tilstanden i Staterne er endnu langt værre.

Det moderate Fagforbund har, bestandig i sin Statistik, kun medtaget den Del af Produktion og Handel og Jordbrug, der laa indenfor dets Organisationsomraade, og det viser sig ved en statistisk Opgørelse, udsendt af »Labour Research Association«, der i sin Opgørelse omfatter hele Staternes økonomiske Liv, og hvis Statistik er en bestandig Dybtbehandling af Arbejdsløshedens Svingninger siden 1930, at de Arbejdsløses Antal i Staterne nu ligger lige ved 17 Millioner Mand.

Alene Landbruget mønstrer allerede i December 1,760,000 Arbejdsløse og er siden steget betydelig i Ledighed.

Skov og Gruber er mindst ramt endnu, idet de henholdsvis har 85,000 og 435,000 Arbejdsløse.

Derimod er Maskinindustrien ramt frygteligt, idet der gaar ialt 1,506,000 Mand ledige, og Antallet forøges dagligt. Transporten har alene 2,052,000 Arbejdsløse, og Handelens Flipproletarer gaar ledige i et Antal af 1,280,000 — Haandværk uden for egentlig Industri 1,719,000 o. s. v.

I de ca. 17 Millioner Arbejdsløse, denne Statistik omfatter, er medtaget 2,054,000 Arbejdsløse, som endnu, da Optællingen afsluttedes, arbejdede for Regeringen i Arbejdslejre ved Vejarbejde o. s. v., for en ringe Betaling, og som ved hele Sammenbrudet af Regeringsplanen var dømt til snarlig Lediggang igen.

Man mener ikke, at Arbejdsløshedstallet vil standse ved disse Tal, men tværtimod stige. I Konkurrencekampen dirrer Industrierne derovre igen i Rationaliseringsfeber.

Vi skal i et kommende Nummer bringe en instruktiv Artikel om Regeringsplanens Sammenbrud og Forholdene derovre, da Forholdene i Staterne ofte er Forløbere for, hvad der venter Europa.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Naar man mangler et Spejl, maa man sammenligne Marie med Anna for at konstatere, hvilke af dem, der er den smukkeste. Skønheden er relativ. Det samme gælder Folkelidelser.

Naar danske Arbejdere efter mit Besøg i Moskva i 1921 kom til mig og ytrede Lyst til at rejse til Rusland og være med i det store Opbygningsarbejde, saa fraraadede jeg dem dette.

Der er saa himmelvid Forskel paa Evnen til at bære Livsvilkaar hos et Folk, der tilhører et primitivt Fevdalsamfund, og et Folk, der er tilvant det moderne Industrisamfund, at selv den mest glødende Idealisme ikke kan udjævne Forskellen, saa sandt som Idealismen ikke kan forebygge Mavekatarr.

Skulde vesteuropæiske Arbejdere i Uger og Maaneder pludselig til væsentlig at leve af en knapt tilmaalt Ration af tørt Brød tilsat en minimal Mængde Fedtstof — en Kost berøvet ethvert nok saa lille Skær af tiltalende Anretning — saa vilde de fleste ikke blot føle det uudholdeligt, men blive syge, medens det for de russiske Arbejdere, der i Aarhundreder var tilvant denne Form for Ernæring, ikke var nogen Lidelse.

Det er denne dybe Forskel i Ernæringsvane, Sovjet Unionens Fjender bestandig har holdt skjult for Evropas Arbejdere, naar de talte om de russiske Arbejderes Lidelser under Bolchevismen.

»Tænk, maa de spise tørt Brød«, sagde den uvidende danske Arbejder.

»Ha«, har sagde den russiske Arbejder, »Tørt Brød smager godt, blot der ikke er blandet Bark i det«.

Det er ikke nok, at danske Arbejdere ryster paa Hovedet og finder det mærkeligt. Nej, vil de virkelig forstaa, hvorledes Sovjet Unionens Arbejdere og Bondefolk i Løbet af et utroligt kort Aaremaal har skabt deres mægtige Industri — det største historiske Vidunder, den menneskelige Civilisationsperiode hidtil kan opvise — da maa de [illegible] Folks Ernæringsvaner [illegible] ninger.

Har vi forstaaet dette, [illegible] industrielle Opbygning [illegible] Sovjet Unionens [illegible]

Og vi kan ikke [illegible] Opbygning [illegible] det russiske [illegible] Fevdalismen [illegible] industrielle Opbyg[illegible]nings mangeartede ændrede og krævende Forhold og Opgaver.

Hvad kostede Englands industrielle Opbygning det engelske arbejdende Folk?

Jeg vil bede de Læsere, der ikke har læst *Gustau Bang's: »Kapitalismens Gennembrud i England«*, om at gøre dette.

Gustau Bang var af politisk Opfattelse Socialdemokrat. Men som Videnskabsmand og Historiker var han Marxist. Han er den eneste danske Mand, der har søgt at løfte Opgaven efter Marx og Engels og skrive Historie ud fra den materialistiske Historieopfattelses Grundsyn — den eneste videnskabelige Metode for Behandling af det historiske Stof.

Det er altsaa ikke Folkemindesamlinger og Krøniker, Gustau Bangs Værk indeholder. Lige som Marx i *»Kapital og Arbejde«* bygger Konklusionerne paa Grundlag af de foreliggende Kendsgerninger i Fabriksinspektørernes officielle Beretninger o. s. v., saaledes bygger Gustau Bang ogsaa sit Værk op paa de officielle Statistiker og offentlige og videnskabelige anerkendte Fakta.

Jeg anfører disse Fakta for at fastslaa denne Socialdemokrats højt hævede Uangribelighed i skærende Modsætning til de uvidende Dværge, der nu huserer i den socialdemokratiske Presse og forsøger at fylde danske Arbejdere med uvidenskabelig, borgerlige Forestillinger om den historiske Nyskabelse, der finder Sted i Sovjet Unionen.

Idet jeg henviser til Gustau Bang, anfører jeg følgende fra den industrielle Opbygningsperiode i England.

[illegible] i Forbindelse med hvad den kostede det engelske arbejdende Folk varede i op til halvandet Aarhundrede.

I denne Periode [illegible] det forhen [illegible] Bondefolk, [illegible] Fevdalismen forvandlet til et [illegible]proletariat, hvis Tilstand i fysisk og moralsk Henseende var [illegible]

[illegible]

[illegible] industrielle Opbygningsperiode, hvor hundrede Tusinde Smaabørn blev underernæret, medens de var Fostre, og fødtes enten dømt til en tidlig Død eller til et Liv fordømt i fysisk Svaghed og moralsk belastet.

Omkring de opvoksende Industricentrer sammenhobedes i Huler, Kaserner og Skure overalt i smaa Rum, hvor der mod Nattekulde og Regn kunde stoppes Mennesker sammen, baade Voksne, Gamle og Unge, Mænd og Kvinder af alle Aldre med Mylder af større og mindre Børn i en Stank af urenlig Fattigdom i Laser og Pjalter, i Drukkenskab, i Raahed og Slagsmaal, i Parringsakter, befriet for ethvert Skær af Skønhed og Blufærdighed, som Hunde parres paa Gaden.

Under Presset af en blodig Udbytning, hvor Kvinder og Børn maatte slide i indtil 16 Timer, og hvor Kvinder og Mænds Arbejde jævnligt kun lønnedes med Løn, der kun dækkede det halve af det nødtørftige Behov, solgte Hustruer og Døtre sig for at leve.

I Underbetalingens Kølvand groede Forbrydelserne i forfærdende Maalestok. Røveri, Tyveri, Overfald, Alfonseri blev den op-

(Fortsættes Side 4)

Naar du alligevel

hver Uge køber vort Blad i Løssalg, hvorfor saa ikke købe det billigere ved at tegne dig som Abonnent og faa det bragt ind ad Døren hver Uge.

Henri Barbusse

Fra Forfatteren Carl Ohlrich har vi modtaget følgende:

Da Budskabet om den franske Forfatter Henri Barbusses Død indløb til Danmark, kom det ret uventet for os alle. Barbusse var med hans store omfangsrige Virksomhed, ikke nogen almindelig Forfatter, og tilbage staar nu hans Livsværk som en talende [illegible] Man at han [illegible] som [illegible]

[illegible]

Information

Marts 1936.

Indhold: Lockouten. Arbejderklassens Opgave under den kommende Krig. Fagoppositionens Sammenslutning. Fra den internationale Fagbevægelse. Er Verdenskrisen overvundet?

I den ellers meget læseværdige Artikel om Lockouten fremsættes den ret opsigtvækkende Opfattelse af Lockouten, at Lockoutens Formaal er en politisk Forberedelse til ved Landstingsvalget at jage Borgerskabets Stemmer fra Socialdemokratiet. Hvis den Hypotese har noget som helst at gøre med Virkeligheden, saa maa man indrømme, at Jul. Madsen som politisk Taktiker er et værre Klumrehoved. — Lockouten under de givne Forhold kan kun faa lige den modsatte Virkning, at alle de smaaborgerlige Kyllinger end nu mere skrækslagne søger ind under Vingerne paa den store »Rothe-Islands Skrukhøne«.

Om F. S. indeholder Tidsskriftet en længere orienterende Artikel, der rent kritisk stærkt beskæftiger sig med vor partipolitiske Nevtralitetsstandpunkt. Da denne Kritik er saa selvmodsigende, som kun Akademikere kan præstere det i deres Mangel paa praktisk Erfaring i den faglige Kamp, vil vi ikke imødegaa Kritiken, men kun anbefale vore Læsere at købe Tidsskriftet og selv dømme. Denne Opfordring er ganske uden Fare for F. S.

Tidsskriftet begynder denne Gang paa en fortsat større Udredning om »Arbejderklassens Opgave under den kommende Krig«. Vil denne Artikelserie fortsætte, som den begynder, da vil den sikkert jage en Del Arbejdere bort fra Tidsskriftet som Læsere. Der er nemlig ikke noget mere ligegyldigt til i Verden end, hvad Bela Kun og den kommunistiske Opposition mener om Arbejdernes Opgaver i den kommende Krig. Det bestemmer og begrænses nemlig ikke af, hvad nogle nok saa dygtige Teoretikere mener om det, men af en praktisk Kombinationssituation, hvori økonomiske, sociale, militære Forhold i Forbindelse med Massepsykosen, der under de givne Forhold spiller ind. Naar saa endda saadanne Afhandlinger talte et Sprog og var formet i et med de arbejdende Massers Tilværelse, saaledes at de kunde paavirke Arbejderne for Krigen, ja, da var der lidt Mening i Galskaben, et lille Glimt af fornuftig Mulighed, men de er milevidt fra Vesteuropas Arbejderes Liv og Tankeverden i Dag, og er højest Legetøj for baralige Sjæle, der leger »klassekamp« i Læsekrogen.

Der hvor »Information« er bedst, er hvor Tidsskriftet rent sagligt beskæftiger sig med Økonomi. Der mærker man straks, at der er Bund under Fødderne, og det var ikke blot ønskeligt fra en Læsers Synspunkt, men ogsaa gavnligt baade for Arbejderne og Tidsskriftet, om det mere og mere vil de hellige sig denne Opgave.

C. C.

Nøden vokser i U. S. A.

Ca. 17 Millioner Arbejdsløse.

Efter de store Finans- og Trustsammenslutninger har kvaset hele Roosevelts kunstige Korthus, det to latterlige Forsøg paa økonomisk Demokrati og Planøkonomi under Privatkapitalismen, vælter denne frem i uhæmmet Magt som en Bølge, hvis Top er mægtige [illegible] i Bank og Finansverden, [illegible] Produktion og Handel, medens Bølgen efterlades en haabløs Arbejdsløshed.

Den første Bekræftelse herpaa fik vi i Januar Rapporten fra *»American Federation of Labour«* det reformistiske Fagforbund

Dr. I. H. Leunbach og Befolkningspørgsmaalet

I Anledning af den foreløbige Betænkning, Kommissionen for hyppigere Børnefødsler i Danmark har afgivet overfor Offentligheden, har vi formaaet Hr. Dr. Leunback til at skrive 2 Artikler om Kommissionens Opgave og Befolkningsspørgsmaalet. Disse Artikler vil fremkomme i de to førstkommende Numre af »Arbejdet«.

Et gement Angreb paa Befrielseskomitéen

Er det Kamfaldet for Hitler, der forberedes?

»Social-Demokraten« for Lørdag den 14. ds. indeholdt et sjældent gement Angreb paa »Befrielseskomitéen for Fascismens Ofre«.

Aarsagen til Angrebet angives i Bladet at være den, at Komitéen har henvendt sig til en Række Organisationer og Enkeltpersoner om moralsk Støtte for dens Virksomhed.

Bladet finder dette [illegible] de Institutioner, bl. a. Matteottifonden, som beherskes af Bladets Meningsfæller, nok skal give, hvad der skal gives.

Man kan forstaa at saa er det Bladets Mening, at der intet skal gives, da disse Institutioner i det sidste halve Aar ikke har ført en Krone til at befri Fascismens Ofre, f. Eks. det mest nærliggende: den danske Styrmand Fribert.

Vi kan videre konstatere, at Bladets Overfald paa Befrielseskomitéen [illegible] Strid med de Beslutninger, der blev vedtaget paa de faglige Internationales Repræsentantskabsmøde i København den 21.—23. Maj sidste Aar, [illegible] Institutioner [illegible] Fascismen [illegible]

og vilde være med til at gøre Boykotten mod Hitler-Tyskland mere effektiv.

Bladets Optræden og Argumentation er altsaa slik [illegible] Internationale har paalagt baade det danske Socialdemokrati og [illegible]

Bladet [illegible] Argument, at der sidder Kommunister i Befrielseskomiteen. Bortset fra den kendsgerning, at de fra erklærede Kommunister [illegible] blandt den Række af Intellektuelle [illegible] Bladmænd, Læger, Lærere og Doktorer, hvoraf [illegible] ubetydeligt [illegible] Argument næppe [illegible] Det forudsætter, at en Kommunist ikke er lige saa god som en Socialdemokrat i Kampen mod Nazismen.

Dette Argument [illegible] Bladets sandelige og moralske Stade. Det skammer sig ikke for i selv denne al[illegible] Sag at appellere til de mest [illegible] Individer blandt dets Tilhængere. Der er dog ingen [illegible] socialdemokratisk Arbejder, der vil tage Bladets Standpunkt i Forsvar.

Men bag denne ubømske Hetz mod Befrielseskomitéen og dens rosværdige Opgave ligger Formaalet, og det er også [illegible] Par Ord værd.

Hr. Munch i London.

Udenrigsminister Munch er taget til London for at afbalancere Danmarks Stilling i det spændte Verdensforhold ved Nazi-Tysklands Besættelse af det demilitariserede Landomraade mellem Rhinen og Frankrigs og Belgiens Grænser.

Motivet i denne Balance er den nationale Flæskehandel med Tyskland og England.

Den danske Regerings Standpunkt i Folkeforbundet er ret og slet dette, at den vil ikke stemme for nogen Sanktion mod Nazi-Tyskland, selv om det bryder nok saa mange Overenskomster, blot Danmark kan sælge Sokroppe til Tyskland.

Dette Standpunkts høje moralske Stade er virkelig betegnende for den høje Regering.

Til dette Standpunkt hører ogsaa, at den danske Presse ikke mere maa tale ordsættende om Retsforholdene i Nazi-Tyskland, og videre, at Danmarks Arbejdere skal opgive al international Solidaritet og ophøre med at kæmpe for Befrielsen af Nazismens Ofre.

Dette er den nøgne Sandhed, men i Stedet for at udvise moralsk Mod og sige dette aabent til Arbejderne, saa foretrækker »Soc.-Dem.« at lade en af Hitlers [illegible] nej uudskyld »Hipadrengene« øse Skidt over de Mennesker, der sætter internationalt Broderskab, Agitation for givne Løfter, Respekten for Ret og Retfærdighed over Handelen med Soflæsk.

Vel, vi der ikke skifter Idealer for skiden kapitalistiske Handelsinteresser, vi tage de Kampens Vilkaar, Hitlers [illegible] Venner byder os.

(Fortsat fra Side 3.

Stachanov-Bevægelsen

voksende mandlige Ungdoms Profession, som ublufærdigt Skøgevæsen og Tyveri blev den kvindelige Ungdoms helt ned til Barnealderen.

Børn avlede Børn sammen.

Og Syfilis, Konssyge og Tuberkulose og Hungertyfus rasede som Pest og mejede bestandig ned af det rotteformerende Proletariats Elendighedsskare, hvor selv Moderkærligheden var ved at forraadne.

Saa usigeligt, saa forfærdende dybt og grusomt maatte det engelske arbejdende Folk betale for Englands industrielle Opbygning.

Og da denne endelig i første Omgang var fuldbyrdet i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede, havde Ødelæggelsen afkræftet Englands Arbejderklasse saa dybt, at den ikke selv kunde rejse sig af Fornedrelsen.

Da [illegible] det engelske Kapitalistiske Borgerskab med en saa forsvækket Arbejderklasse, at man maatte erkende, at den skulde hjælpes, [illegible] man i Fremtid [illegible] udbytte den.

I Erkendelsen heraf vedtoges en Række politiske Hjælpeforanstaltninger [illegible] 10 Timers Arbejdsdag [illegible] ophævede Forbudet mod Fagforeninger og Strejker.

Selv vi [illegible] Stachanov [illegible] Elendighed [illegible] med dens Umenneskelighed og [illegible] Sum af Lidelser og [illegible] ja selv vi [illegible] ved at forstaa den historiske Folkelidelse [illegible] har [illegible] op i [illegible]

Men skulde det hænde dig Kammerat, at du en Dag kommer gennem en af disse Gader i Resten af dette min Barndoms Storbyselvs og ser paa en Trappesten en lille Barneskikkelse sidde med et graabligt Ansigt og disse store, vandblaa tænksomme, trætte Øjne, da forsøg at indsuge dette Barnemilieu i din Sjæl og lad saa din Forstand gange Billedet op i Millioner. Kan du gøre dette uden at svimle, da begynder du at forstaa en Brøkdel af de Folkelidelser, det kostede det engelske arbejdende Folk at opbygge Englands første Industri — under Kapitalismen.

Og lad os da sammenligne Marie med Anna. Lad os da drage en Sammenligning mellem Folkeomkostningen ved den industrielle Opbygning i England og Sovjet-Unionen.

Runde Kinder og glade Øjne.

Vi skal i denne Sammenligning være nøgterne og retfærdige.

Og vi vil begynde med kraftigt at understrege, hvad vi alt har fremført, at Sovjet-Unionens Arbejdere og Bønder havde den store Fordel, at der forud for deres industrielle Opbygning ude i Verden var skabt en moderne Industri, som de kunde importere og arbejde efter.

Men — ja, det skal ogsaa bemærkes — denne Import var ikke gratis, hver Maskine kostede ofte Tusinder af Arbejdstimer foruden at skaffe det daglige Behov.

Den Fordel, at der forud var en Industri ude i Verden, skal ogsaa maales med det Forhold, at Sovjet-Unionens Folk i Løbet af 15 Aar har skabt en Industri, der i Kapacitet ikke blot overflyver, hvad Englands Folk skabte i 150 Aar, men hvad Englands Folk har skabt af Industri indtil i Dag — altsaa i ca. 250 Aar.

I Hurtighed og mægtig Skaberkraft kan ingen Nation staa ved Siden af Sovjet-Unionen i Opbygning af Industrien.

Denne mægtige Kraftanstrengelse i dette ubetydelige Spand af Aar fordobler i mange Led den Mængde Arbejdstimer, Sovjet-Unionens Arbejdere har maattet præstere ud over at skaffe den nødtørftige Mad.

Dette absolutte Forhold maatte faa enhver kapitalistisk Hjerne til at omsætte hele Kraftpræstationen i tilsvarende Folkenød og Folkeafsavn i Kost, Klæder, Husly osv.

Vel, lad os prøve at lodde dette Spørgsmaal. Vi kan ikke gaa rundt hos Arbejderne i Sovjet-Unionen og undersøge deres Ernæringstilstand, og spørger vi den officielle Statistik, svarer den: Den rent fysiske Sundhedstilstand er saa god, som den aldrig har været før, thi Arbejderne faar nu ikke blot tilstrækkeligt at sund, nærende Kost, men de hygiejniske Fremskridt, der er sket gennem Folkeoplysningen, har i høj Grad forbedret Sundhedstilstanden, der ligger højere end i de fleste andre Lande.

Derimod er der Mangel paa Boliger, Husrum og særligt moderne Boliger, ligesom der endnu er Mangel paa Husgeraad og hvad der hører ind under Finindustrien, medens derimod Savnet af Tekstil og Fodtøj er ved at blive afhjulpet.

Men hvad skal vi stille op med Statistik. Den lyver vel, den er lavet osv.

Vel, men naar vi ikke kan faa selve Ruslands Arbejdere at se og føle paa, maa vi nøjes med Fotografiet.

Nu nytter det vel ikke, at jeg oplyser, at jeg personlig har gennemset over 2000 Fotografier af Arbejdere og Bønder i Sovjet-Unionen, hvoraf over Halvdelen var private Amatørfoto. Hvem vil tro paa mig, naar jeg hævder, at jeg ikke paa disse Billeder har set et eneste udtæret eller af Sult præget Ansigt.

Det nytter jo heller ikke at henvise til den kommunistiske Presse eller Sovjet-Unionens Blad, de er [illegible] kompromitteret som Vidner i denne Sag som jeg er.

Lad os derfor [illegible] og [illegible] Vidner i denne [illegible] reaktionære kapitalistiske Presse, alle de Blade, der er [illegible] af Sovjet-Unionen.

Hvis vi [illegible] det oplysende Berlingske [illegible] Ukraine, saa er det bemærkelsesværdigt, at alle de Billeder, den reaktionære Presse bringer fra Sovjet-Unionen, alle er prægede af runde Kinder og glade Øjne.

Det sidste Billede fra Sovjet-Unionen, »Berlingske Tidende« bragte i sit flotte illustrerede Søndagstillæg, er taget fra Flyvepladsen ved Moskva og viser Luften fuld af hvide Faldskærme, bærende en sund og stærk og sportstrænet Ungdom mod Jorden oppe fra Udsigtstaarnet og Flyvemaskinerne, der staar som en Fuglesværm oppe over Pladsen.

Jeg pointerer udtrykkeligt, at Billedet ikke fremstiller nogle underernærede malede Pigebørn, der i skumle Stræder faldbyder deres Kroppe til drukne Sjøvere.

Jeg konstaterer, at Billedet viste nogle unge, kraftige Piger med runde Kinder og glade Øjne, der kappedes om at komme op og hoppe ud.

Danske Kammerater, lad os ikke falde for Fristelsen og foregøgle os, at den industrielle Opbygning i Sovjet-Unionen er en Solstraalefortælling. Nej, den har kostet Millionerne baade Sult og Afsavn og Slid og skuffede Haab og Arbejde, om og om igen. Men vi konstaterer med Stolthed, at dette Broderfolk under denne mægtige Anspændelse ikke blot har bevaret deres fysiske Slægtssundhed, saadan som den straaler imod os fra deres sunde, runde Børn og deres straalende, livsglade Ungdom.

Sovjet-Unionens arbejdende Folk er gaaet frem i fysisk Sundhedstilstand, i Oplysning og Kultur, under den industrielle Opbygning, medens Englands arbejdende Folk under deres Opbygning sank saa dybt i fysisk og moralsk Elendighed, at det maatte kunstig hjælpes for igen at komme til Kræfter.

Og lad os til Slut i Spørgsmaalet om den industrielle Opbygning konstatere, at Englands Arbejdere endnu ikke ejer Jorden, Fabrikerne eller Maskinerne, at de er saa fuldstændigt Træller som før, medens Sovjet-Unionens Arbejdere og Bønder ejer alt, hvad de har opsparet og skabt under hele Opbygningen.

Denne Kendsgerning er ikke mindst betydningsfuld for at forstaa Stachanov-Mennesket, hvis historiske Tilblivelse vi i de kommende Artikler skal beskæftige os nærmere med.

De Arbejdsløse i Malernes Fagf. rører paa sig.

En Protestadresse med 1762 Underskrifter bevirker at Forbundsledelsen bøjer af.

De arbejdsløse Medlemmer inden for Malernes Fagforening i København har længe været utilfredse med Forholdene. Arbejdsløsheden var meget stor og vedholdende, og Understøttelsen paa 21 Kr. om Ugen kan i Længden selv med Supplement af Kontingent og Huslejehjælp ikke holde Hjemmene oppe.

Da nu Lockouten kom og satte Bom for enhver Mulighed for Arbejde, fandt de, at det var urimeligt, at de, der havde gaaet Maaneder arbejdsløse, skulde have mindre i Understøttelse end de Fagfæller, der lige var lukket ude fra Arbejdet idet disse bl. a. ogsaa faar Børnetillæg.

Allerede paa Generalforsamlingen 1. Marts fremholdt man dette Forhold overfor Forbundets Formand Hr. Fr. Jensen og krævede Arbejdsløshedsunderstøttelsen suppleret op. Forbundsformanden afviste imidlertid Kravet med den Motivering, at det forbød Arbejdsløshedskassens Bestemmelser.

Om denne Motivering fremsattes af Uvidenhed eller for at slaa Kravet ned, [illegible] Forbundsformanden om.

De Arbejdsløse lod sig imidlertid ikke standse af denne Modstand. De samledes til Møde og paalagde deres Udvalg at iværksætte en Protestadresse med motiveret Krav om, at de arbejdsløse Medlemmers Understøttelse af Forbundet blev suppleret op i Højde med de lockoutede Kolleger [illegible] ved [illegible] de [illegible] Kolleger, hvoraf flere udtalte, at [illegible] mod.

Imidlertid samlede Udvalget 1762 Underskrifter paa Henvendelsen til Forbundsledelsen. Men endnu inden var der forhandlet mellem Afdelingsstyrelsen og Hovedledelsen om Afdelingens Ret til at foretage det ønskede Supplement og Udskrivning af Ekstrakontingent.

Dette Forhold havde nær bragt Forvirring i hele Forholdet, idet Afdelingens og Forbundets Formænd endnu ikke er blevet helt enige om, hvad der egentlig er sket mellem dem.

Arbejdsløshedsudvalget lod sig dog ikke distrahere af denne Uenighed, men gik til Forbundsledelsen med Adressen og de arbejdsløse Kollegers Krav, som ogsaa omfattede, at Suppleringen af Understøttelsen skulde have tilbagevirkende Kraft ogsaa for de 6 Karensdage, som de lockoutede Kolleger havde faaet Understøttelse for.

Resultatet blev saa vidt en Sejr for de Arbejdsløse, som Forbundsledelsen meddelte, at den nu havde besluttet at yde en Sum til hver af de Arbejdsløse. Hvor meget, kan vi af andre Grunde ikke meddele.

Selv om Resultatet ikke i denne Omgang blev saa godt, som man kunde ønske, saa bør vi Arbejdsløse drage den Lære af Sagen, at vi skal bestandig holde sammen og ikke lade andre end vort eget Udvalg varetage vore Særinteresser som Arbejdsløse. Gør vi det, bliver vor Sag ikke forkludret, og noget opnaar vi altid.

G. H.

Understøttelsen taget igen som Kontingent.

Efter at ovenstaaende var sat, meddeler man Redaktionen, at Afdelingen ved Udbetalingen af den tilstaaede Understøttelse i Onsdags har tilbageholdt saa stor Del af denne, som de forskellige Arbejdsløse skyldte i Kontingent. Flere af de Arbejdsløse fik saaledes intet.

Var en saa streng Haardhed nu ogsaa nødvendig!

Mæglingsforslaget

(Fortsat fra Side 1.

kaarene til et eneste Opgør, hvor de kan sulte alle Fagene paa en Gang uden at de kan hjælpe hinanden, og derved sikre sig Sejren og skaffe sig Udbytningsro helst i flere Aar, som nye Forhandlingsregler gaar ud paa.

Lige modsat staar Arbejdernes Interesse. De er interesserede i, at Kampen spredes i mindre Kampe over hele Aaret, saa kan de hjælpe hinanden og ramme de enkelte Udbyttergrupper hver for sig.

Alene af denne Grund maa man fordømme enhver af Arbejdernes Tillidsmænd, der anbefaler Arbejderne at stemme for disse Forhandlingsregler.

Helt bortset fra, at vi ikke kan indse, hvad den Opgave, at skabe nye Forhandlingsregler — altsaa Opbyggelse af Retsregler — vedkommer Forligsmanden, der har til Opgave at mægle i Interessekampen, saa er det dog en Nederdrægtighed at kæde disse nye Lænker om Arbejdernes Aktionsfrihed sammen med det almindelige Forligsforslag. De Arbejdere, der stemmer for de minimale Lønforhøjelser, skal samtidig stemme for, at Fagbevægelsen lægges i nye Lænker.

Her kommer Karakteren af Rævekage temmelig kynisk frem. De almindelige Arbejdere tænker bare paa Dagen og Vejen og stemmer samtidig for Ødelæggelse af deres Fremtid — uden at tænke over det. Er det ikke »Soc.-Dem.«, der i den senere Tid har snakket om »Luskefronten«?

Hovedorganisationernes Stilling.

I Forbindelse med Forligsforslaget bringer »Soc.-Dem.« nogle Udtalelser af Hovedorganisationernes ledende Kræfter.

Den fungerende Formand for D. s F. Hr. Chr. Jensen mener, at Arbejderne godt kan være tjent med Forliget, medens han ikke rigtig tør tone Stilling til Forslaget om de nye Forhandlingsregler, før D. s F.s Generalforsamling har talt.

Formanden for D. A. F., Hr. Aksel Olsen, er et bedrøveligt Spørgsmaalstegn, og Guderne skal vide, at Formanden for 150.000 danske organiserede Arbejdsmænd ikke har noget at være stolt af, hvis han og Medlemmerne skal sluge den bedske Rævekage. Stakkels Aksel!

Formandinden for »Kvindeligt Arbejderforbund«, Fru Alvilda Andersen er mere hvisglad. Hun synes ikke, at Forligets Sultelønninger til hendes Medlemmer er værre end, at Hovedledelsen godt kan vedtage dem. Naa, det er jo ingen Overraskelse. Alle interesserede Arbejdere kender jo baade Damen og den Forretningsgang, hun driver med de arbejdende Kvinder.

Ifølge disse Udtalelser og Soc.-Dem.s »Leder« behøver man ikke være i Tvivl. Fra den Kant foretrækker man selv det mest raadne Forlig fremfor en Kamp, der tvang Regeringen til at bekende Kulør i Kampen mellem Arbejderne og deres Udbyttere.

Arbejdernes Stilling.

At alle Arbejdere er imod dette Sulteforlig, kan der ikke være Tvivl om, og hvis deres Organisationer var det, de skulde være, vilde Udbytterne faa en Kamp, de ikke før havde oplevet Mage til.

Den Tanke, at vi af al Kraft burde udvide Kampen i Stedet for at gaa og lade os udsulte, er en almindelig Tanke blandt Arbejderne. Deres Sindelag og Forstaaelse er rigtig nok. Men Arbejderne er klemt inde i den Blindgade, at de, der skulde føre dem i denne Kamp, er bundne af politiske Hensyn til Regeringen; Stauning—Munch og Ansvaret for Udbyttersamfundet, at ethvert Modtræk mod Lockouten vil blive bekæmpet af dem, der har Magten over de faglige Organisationer.

Og at flere og flere Arbejdere kan se dette klart og mere og mere beslutter sig for at løse Arbejdernes faglige Bevægelse ud af dette Hensyn, er egentlig det eneste Lyspunkt og det eneste gode Resultat, denne Lockoutsituation kan afføde.

Vi har fra første Stund taget det Standpunkt, at denne Kamp var idiotisk set ud fra Arbejdernes Interesser, og vi agter selv i Afstemningsstunden helt og fuldt at overlade de Mænd Ansvaret ogsaa for dens Afslutning.

Lad nu disse ansvarsbevidste Herrer tilbunds vise Arbejderne, hvad deres »Kamp«metoder fører til.

Ordinær Generalforsamling

i Københavns Afd. F. S. afholdes Mandag d. 23. Marts Kl. 19½ prc. i Kafe Kommunen Gothersgade 155. Det er ethvert Medlems Pligt at give Møde.

Bestyrelsen.

Jord- og Betonarbejdere!
OFFENTLIG MØDE
afholdes Torsdag d. 26. Marts Kl. 7½ i Kafe Kommunen, Gothersg. 155. Emne:
„Hvad er F. S."
Jord- og Betonarb. under F. S.

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Massedupllkering

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. **Træfodtøj** føres. **Alle Reparationer udføres.** **BIRKEGADE 7.**

Elegant Herreklipning	40 Øre
— Dameklipning	40
Børneklipning	30 —
1.Kl. Barbering	15

37, STENGADE 37

Opkrævningen for April Kvartal.

tager nu sin Begyndelse, og Beløbet, Kr. 1,50, skal være os i Hænde senest 27. Marts for at undgaa Standsning af Bladet.

Vi henstiller til Abonnenterne saa vidt muligt at betale første Gang Opkræverne melder sig for at lette dem Arbejdet, da det udføres gratis og mange har et stort Distrikt og skal over.

Kammerater, der har Tid til overs og vil give et Nap med ved Opkrævningen, bedes melde sig paa Kontoret, Blaagaards Plads 21 mellem Kl. 17 og 19.

Ekspeditionen.

„Arbejdet" kan købes

I København: Alle Bladhandlere og Kiosker samt paa de fleste Kontrolsteder Fredag og Lørdag.

I Silkeborg: Arbejdsmand V. L. Storgaard, Tværgade 17, Cigarforretningen, Jernbanevej 23.

I Helsingør: Albert Jacobsen, Svingelport 5.

I Nakskov: Fisker Krøyer, Stormarks Allé 29.

Iøvrigt kan ARBEJDET faas i Bladudsalgene i de flere Provinsbyer.

Hvor Bladhandlerne kan faa Bladet.

Da flere Købere af ARBEJDET har klaget over, at de ikke har kunnet faa Bladet ved deres Avishandler og denne har sagt, at han ikke vidste, hvor han skulde faa Bladet, skal vi oplyse, at Bladhandlere i København kan rekvirere ARBEJDET ved følgende Centraler:

Østerbrogade 45,
Matthæusgade 9,
Henrik Steffensvej 1,
Solitudevej 11,
Overgaden o. Vandet 30 B

samt for indre Bys Vedkommende direkte fra Bladets Kontor Blaagaards Plads 21.

Bladhandlere i Provinsen

kan rekvirere Bladet fra Centralen, Kompagnistræde 9, eller direkte fra Bladets Kontor.

Ekspeditionen.

Bidrag til „Arbejdet"

V. H. 1,00, Libertè 1,00, »teachers« 2,00, Th. 2,00, Esbjerg 10,00. Med det tidligere indkomne ialt Kr. 36,75.

B&O Det danske Kvalitetsmærke

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG

Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Sexuel Oplysning

J. H. Leunbach: *Kønslivet og Sundheden*	Kr. 1,00
Wilh. Reich: *Seksuel Viden og Kamp*	0,50
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder	0,50

Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa Sex-Klinikken, Malmøgade 7.

Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

Fra herskabelige Hjem
◀ **Brugt Tøj** ▶
Landemærket 10

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

Bestillingsseddel.

Undertegnede tegner sig herved som Abonnent paa ARBEJDET for April Kvartal 1936.

NAVN

STILLING

BOPÆL

Skriv Navn og Adresse tydeligt og indsend Bestillingssedlen til ARBEJDET's Kontor, Blaagaards Plads 21, København N.

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 6. | Lørdag d. 28. Marts 1936 | 1. Aarg.

Den uskyldige Tredjemand.

Undskyld, kære Kammerat, men du har vel ogsaa hørt Historien om den uskyldige Tredjemand?

Naah, ikke, men saa hør her: den Historie er nemlig ikke ilde og god at faa Forstand af, og saa er den tilmed meget aktuel.

Den Tredie forudsætter To forud. Og disse to er Arbejderne og deres Udbyttere.

De to Parter er kendt nok, lige saa kendt som deres Slagsmaal er gammelt og vedblivende.

Men den tredie Part — denne uskyldige Trediemand — er af mere ny Dato og derfor mere ukendt.

I gamle Dage, naar vi Arbejdere sloges paa Livet løs med vore Udbyttere, saa Ulden fløj af Pjalterne, hørte vi aldrig noget til den Herre.

Engang imellem kom en følsom Pjaltekræmmer og syntes, at det var Synd for de fattige Arbejdere. Men ham blev vi snart fri for; vi bad ham nemlig omgaaende at omsætte sit »Føleri« i kontante »Gysser« til den slunkne Strejkekasse — og saa forsvandt han, denne Fortidens uskyldige Trediemand!

— — —

Anderledes nu, Kammerat — nu har denne uskyldige Trediemand formeret sig, saa han er blevet saa talrig som Stjernerne paa Himlen.

Aldrig saa snart bryder en Kamp løs mellem Arbejderne og Udbytterne, før vi hører Koret af de Uskyldiges Røster.

Og det er Fredens Røster: »Den Kamp maa ophøre, thi den rammer den stakkels sagesløse, uskyldige Trediemand — alle de øvrige Samfundsmedlemmer — uden for de to stridende Parter!

Og særlig stærkt bliver Kravet om Hensyn til den uskyldige Trediemand, naar Arbejderne blot truer med at tage et aggressivt Skridt og f. Eks. vil tage et Transportfag med ud i Kampen.

Saa inkarneres den uskyldige Trediemand som selve Samfundets, i hvis samlede Interesse nu Statsmagten maa bryde ind og standse Kampen.

Sig derfor ikke, at denne Trediemand ikke er blevet en betydelig Faktor, en social Magt, en politisk Autoritet, der er værd at ofre lidt Omtanke.

— — —

Hvem er han?

Han er mange, han er hele Mellemstanden, Grossister og Detailhandlere, Grundejere og Husejere, Sagførere, Bankmænd, Rentierer, Børsspekulanter, Obligationstanter, Folketingsmænd, Embedsmænd og Kuponklippere, Præster og Officerer, hele Raden fra den trappeslidende Mappemand til Statens højeste Embedsvæsen — ja, det er den uskyldige Trediemand under Kampen mellem Arbejderne og deres *direkte* Udbyttere.

— — —

Lagde du Mærke til, at jeg sagde »*direkte*« Udbyttere, thi det er netop »*Uskyldigheden*« hos denne Trediemand, der er det interessante ved hele Historien.

Hvor faar denne Samling *Uskyldighed* egentlig sine Indtægter fra?

Det var et nærgaaende Spørgsmaal, men kunde det klare Begreberne, om hvorfor de stadig føler sig uskyldigt ramt, naar specielt Arbejderne griber til aggressive Midler, saa har Spørgsmaalet dog en Begrundelse.

— — —

Fremstiller de Husene, de bor i, Tøjet, de bærer, Møblerne i deres Hjem, Bøgerne og Bladene, de læser, Maden, de spiser, og Bilerne, de kører i? Har denne Samling Uskyldighed nogen Sinde forvandlet et eneste Stykke Raastof til en Nyttegenstand?

Nej, de har aldrig skabt det mindste Gran af Værdi!

Men hvem skaber da de Værdier, de lever af, og hvorledes faar de fat i dem?

Vel, se her, Kammerat!

Naar Arbejderne hos deres direkte Udbyttere har skabt Vareværdierne, saa overlades de til Grosserere og Eksportører til Halvdelen af deres Værdi, og Grossereren overlader dem igen til Detailhandlerne for 33 pCt. under Værdien.

Hos de direkte Udbyttere henter Obligationsejere, Banker, Sagførere og Forsikringsselskaber deres Part af de Værdier, de direkte Udbyttere beholdt af de skabte Værdier.

Hos Grosserer og Detaillister henter Sagfører, Husværter, Grundejere, Børsspekulanter osv. deres Part af Udbyttet.

Og hos Arbejderne henter Husværter og Forsikringsselskaberne igen en Del af den udbetalte Løn.

Og hos dem alle henter Skattevæsenet Statens Part af de skabte Værdier, som igen bruges til at fodre Officerer, Præster, Embedsmænd, Folketingsmænd, Regeringsmedlemmer og Kongehuset med.

Saaledes gaar den kapitalistiske Svikmølle sin gode Gang! Den saakaldte *uskyldige* Trediemand deler broderligt med vore direkte Udbyttere de Værdier, vi skaber, og som vi bliver snydt og bedraget for under Lønsystemet.

Denne uskyldige Trediemand er lige akkurat saa uskyldig som en syvaars Ræveunge. Hele Banden, baade de direkte og de indirekte Udbytter, er lige interesserede i at trykke vor Løn ned til det mindst mulige! — Jo mere er der for dem at dele.

Glem ikke det, naar Landets »Alfader« med 30,000 Kr. i aarlig Indtægt af de Værdier, Arbejderne snydes for, igen begynder at tale om Hensynet til den uskyldige Trediemand og Samfundets rolige Gang!

Eli.

Slagteriarbejderne forkaster et skammeligt Tilbud!

I 1932 gik Slagteriarbejderne 2 Kr. ned i Løn for at hjælpe Bønderne. Nu er Flæskepriserne mere end fordoblet, men Arbejderne snydes og holdes nede.

Med overvældende Majoritet har Danmarks Slagteriarbejdere i sidste Uge forkastet det Forslag til Overenskomst, som var anbefalet af Forbundets Hovedbestyrelse. —

Forslaget gik i Lønforholdet ud paa, at Slagteriarbejderne skulde have en Krone mere om Ugen straks og en Krone til næste Aar.

Vi maa dog hertil oplyse, at de ifølge Sammenkædningsforliget sidste Aar alligevel skulde have haft en Krone i Aar, om de ikke havde sagt Overenskomsten op. Altsaa var hele Gevinsten af det nye Forslag en Krone — om et Aar!

En sjofel Optræden af Bønderne og Slagterierne.

For helt at forstaa Slagteriarbejderne, skal vi oplyse følgende:

I 1932, da Krisen brød ind over Landbruget og Flæsket gik ned til 84 Øre pr. kg. gik Slagteriarbejderne med til at slaa 2 Kr. af deres Løn fra 60 til 58 Kr. om Ugen — for at hjælpe Bønderne, mod at de igen fik de 2 Kr., naar Flæskepriserne steg.

I 1933 kom Forbudet mod Strejke og Lockout, og Slagteriarbejderne fik intet tiltrods for, at Flæsket var steget meget i Pris, og ligesaa Kreaturer, fordi de i Tusindvis blev ødelagt til Fordel for en større Pris.

I 1934 blev Slagteriarbejdernes Krav brutalt slaaet ned ved tvungen Voldgift.

I 1935 blev de kædet sammen med de øvrige Fag i det raadne Forlig, der lovede dem en 1 Krone i Aar — om de vilde være skikkelige og ikke sige op.

Kødpriserne er steget stærkt og Flæskepriserne er steget fra 84 til 1,84 Øre pr. kg.

Flæskepriserne er altsaa mere end fordoblet, siden Arbejderne fik 60 Kr. om Ugen for 4 Aar siden, og Arbejderne er bestandig ved Statsmagten holdt nede paa den reducerede Løn.

Paa Hovedbestyrelsens Anbefaling vedtoges derfor at opsige i Aar, og i Henhold til, at de var snydt og narret gennem Aarene, stillede de Krav om 40 Timers Arbejdsuge og 4 Kroner mere i Løn.

Resultatet blev, at Hovedbestyrelsen kom tilbage med — 1 Kr. — til næste Aar!

Det er forstaaeligt, at dette Fags Arbejdere, der nu gennem en Aarække er sjoflet og daarligt behandlet af Bønder og Statsmagt, har sagt nej Tak til det skammelige Tilbud.

Vi forstaar ikke Hovedbestyrelsen og slet ikke Hartmann. Er det igen underjordiske, politiske Kræfter, der har været paa Spil og lagt Pres paa Arbejdernes *faglige* Tillidsmænd?

Vi vil komme tilbage til dette Spørgsmaal i næste Nummer.

Bliv Abonnent

Bygningsarbejderne i København har enstemmigt forkastet.

En skarp Fordømmelse af Sammenkædningen

De københavnske Bygningsarbejdere, Murere, Murarbejdsmænd og Tømrerne har enstemmigt forkastet det mod dem rettede uforskammede Forligsforslag.

Samtidig har disse Fag vedtaget en skarp fælles Fordømmelse af Sammenkædningsbestemmelserne, hvori de meget rigtigt paapeger, at de Fag, der gaar foran i Lønkampen, aldrig vil kunne gøre noget Fremskridt.

Murernes Fagforening i København har videre besluttet ikke at gaa i Arbejde, før de har opnaaet en virkelig Forhandling om de Krav, de stillede, da deres Forhandlere blev afvist fra Forligsmanden efter 5 Minutters Samtale.

Den maskerede Nazisme

Som Bladet gaar i Trykken fremkommer Meddelelsen om at Regeringen Stauning, atter med Statsmagten vil beskytte den snyltende Mellem- og Overklasses Interesser mod Arbejderne.

Læs i næste Nummer vort Opgør med denne maskerede Nazisme!

Den nye faglige Situation og De samv. Fagforbund.

Efter Arbejdskøbernes Forkastelse af Forligsmandens Forslag og ikke mindst med de Motiveringer, hvormed denne Forkastelse blev gennemført, saavel som de stærke Krav om Udvidelsen af Lockouten, foreligger der en dyb alvorlig Situation for Danmarks Arbejdere.

Der gaar forud 135,000 Mand ude i Arbejdsløshed, godt 100,000 Mand er lockoutet, og nu truer Arbejdskøberne med at smide maaske 100,000 Mand ud til.

Det er hævet over enhver Tvivl, at det er Arbejdskøbernes faste Beslutning ved en uhørt Masseudsmidning af Arbejderne hurtigst muligt at tømme Arbejdernes Kasser for gennem Udsultning at tvinge dem til at binde sig for 2 Aar uden Forbedringer af selv de lavestlønnedes Arbejdsvilkaar.

Intet Menneske, der kan tænke, kan være i Tvivl derom.

Vi maa som Arbejdere vurdere Kampens Vilkaar.

Vi maa gøre os klart, at Arbejdskøberne ikke blot har Viljen, men ogsaa økonomisk Evne til at gennemføre dette, om ikke Arbejderne foretager et Fremstød, der med et Slag slaar denne Udsultningstaktik over Ende.

Vi maa som Arbejdere aabent og utilsløret erkende, at vore økonomiske Resurser — hvor store de end i Øjeblikket er — ikke i Længden kan modstaa denne planlagte Udpiningsproces.

Vi skal uden Fejghed se den Sandhed lige i Øjnene, at vi uvægerligt taber denne Kamp og ydmygt maa underkaste os vore Udbytteres Betingelser, om vi lader Udbytterne uantastet faa Lov til at udvide og fortsætte Lockouten.

Situationen er derfor inde, hvor der skal tages en afgørende Beslutning.

Der maa nu fra Arbejdernes Side gøres op i dette Forhold.

Er det Meningen, at Arbejderne skal føre denne »Kamp« som hidtil uden Modstand af nogen Art, bare lade sig udsulte, da kan der ikke være Tvivl om, at da bør Arbejderne hellere bøje sig straks og gaa ind paa Udbytternes tilbudte Vilkaar.

Det er og bliver en Forbrydelse mod Arbejderne, hvis man blot lader dem fortsætte denne defensive Taktik, indtil Strejkekasser og Hjem er udmarvede for al Modstandsevne.

Kun Arbejdernes Fjender kan ønske dette.

Situationen ligger saaledes i Dag, at enten maa Arbejderne nu bøje af eller ogsaa maa de gribe til aggressiv Kamp overfor Udbytterne — et tredie kan ikke forenes med deres Interesser.

I en saadan Situation er det, at Arbejdernes faglige Centralorganisation bliver den bestemmende Faktor.

Det enkelte Fagforbund kan ikke her magte at tjene Arbejderne, ligegyldigt hvor opofrende dets Medlemmer maatte være.

De samv. Fagforbund har tiltaget sig Magten og maa tage Ansvaret.

Baade i Tide og Utide har Centralorganisationens Ledelse slaaet paa sit Ansvar, og i denne Kampsituation afslog den i Henhold hertil Søfyrbøderforbundets Tilbud om Sympatistrejke.

De samv. Fagforbund har derfor det hele og fulde Ansvar for den Defensiv, Arbejderne hidtil har fulgt i de forløbne Uger, Kampen har staaet paa, og ingen, og mindst vi, agter at bestride dette. Tværtimod saa vil vi netop understrege, at Centralorganisationen har det hele og fulde Ansvar ikke blot for den hidtidige Kamp, men ogsaa for dens videre Udvikling og dens Afslutning.

Og netop fordi Situationen nu ligger saa klar, at enten skal der gribes til en offensiv Taktik, eller ogsaa skal Kampen afblæses, er Centralorganisationen tvunget til enten at hævde sig selv som et Kamporgan for Arbejderne, eller fordømme sig selv som uduelig i den moderne faglige Kamp.

Hidtil har denne Centralorganisation ikke kunnet notere en eneste Sejr i de generelle Kampe, hvor den netop skulde vise sin Eksistensberettigelse.

Den har manøvreret sin hidtidige Eksistens gennem halve og hele Nederlag, og i en historisk aldrig ophørt Vigen tilbage for Udbytterne og Statens ødelæggende Angreb paa den faglige Bevægelses Aktionsfrihed, som Fagbevægelsens Pionerer erlagde de tungeste Ofre for at erobre.

Timen er nu inde, hvor den afgjort skal dømme sig selv.

Tager den Nederlaget straks, dømmer den sig selv.

Lader den Arbejderne sulte sig videre til Nederlaget, dømmer den sig selv haardere endnu.

Og kryber den til Statsmagten og beder om Hjælp, da lægger den Vejen aaben for den tvungne Voldgift og udleverer Fagbevægelsens Fremtid i den borgerlige Statsmagts Lænker.

Der findes kun en Vej frem baade for Arbejderne og Centralorganisationen, og det er, at den udvider Kampen til de Felter, der rammer hele Udbyttersamfundet med sin lammende Magt.

Dette vil Centralorganisationens ansvarlige Ledere gøre, om de er ærlige og redelige Fagforeningsfolk. Men de vil ikke gøre det, saafremt de blot føler sig som Tjenere for de Herrer, der har paataget sig det politiske Ansvar for Udbyttersamfundet.

At Arbejdernes store Masser — ogsaa dem, der har stemt for Forliget — nu kræver Handling af Centralorganisationen, derom kan næppe tvivles.

Arbejdernes Øjne hviler paa Centralorganisationens ansvarlige Ledelse, og de venter paa en Kampparole.

A.

Gode Ord.

bør ikke bortkastes. Naar du har læst Bladet, da giv det til en Kammerat!

Alle Medlemmer af ▲ F. S. ▲

opfordres til i en af de nærmeste Aftener at komme ud paa Bladets Kontor og modtage en Indsamlingsliste til Fordel for Bladet.

KONTROLKOMITEEN.

Gadespejlet.

De Afstemningsregler, som Forligsmanden foreslaar
— velsignet af Staten gennem Ministrene —,
minder om Valgmaaden, som den foregaar
nede i Tyskland under Nazisterne.

Jeg sidder og lytter
i Radioen til en Læge, der i sit Foredrag udtaler, at den danske Befolkning spiser for meget, hvad der — rent sundhedsmæssigt set — er meget skadeligt. Derefter kommer Radio-Avisen, hvis Sensation er, at det er lykkedes Politiet at anholde en Mand, der har trukket en Pakke Smørrebrød med en tilslebet 5 Øre i Stedet for et Kronestykke.

Det var da godt — rent sundhedsmæssigt set —, at Manden ikke naaede at faa spist Smørrebrødet.

Dansk Typografforbund laante for Aar siden »Soc.-Dem.« 20,000 Kr. Ifølge Lovene skal Ledelsen anbringe Forbundsmidlerne fordelagtigt, man maa derfor formode, at »Soc.-Dem.« har ydet rimelig Rente af Laanet. De dygtige Forretningsfolk indenfor Typograf-Ledelsen har formodentlig ment, at der kunde opnaas en for Medlemmernes Midler endnu mere fordelagtig Anbringelse, hvorfor man ophævede Laanet og i Stedet for tegnede Aktier i Bladet for Beløbet. Om Udbyttet af Transaktionen er det dog endnu for tidligt at udtale sig.

Atter kaldes den tyske Befolkning til Valgurnen. Der opstilles kun et Parti, der kan kun stemmes Ja, og undlader man at stemme, truer strenge Straffe og Tvangsforholdsregler.

Resultatet af Valget imødeses med megen Spænding, og den danske Radio forbereder Udsendelser efterhaanden som Resultaterne indløber!

Det fortælles, at et af vore største Papir-engros-Firmaer, der meldte sig ud af Arbejdsgiverforeningen umiddelbart før Lockouten, flere Gange har indtjent den Bøde paa 50,000 Kr., det maatte bløde for denne Handling.

En god Løgn søges
af Socialdemokratiet til at bilde Arbejderne ind, at den forberedte Stigning af Militærudgifterne vil blive paalagt Kapitalen. »National-Demokræmmerne« har det slet ikke nemt for Tiden.

„Arbejdet“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition: Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—19.

Arbejdskøbernes virkelige MOTIV.

En Advarsel til Arbejderne.

Som vi gentagende har paapeget, er det ikke de meningsløse beskedne Forbedringer af de lavestlønnede Arbejderes Timeløn, der har vakt Arbejdskøbernes Modstand.

Og endnu mindre kan det være de minimale Forbedringer, Forligsmandens Forslag indeholder for Arbejderne, der fik Arbejdskøberne til at forkaste Forslaget. Disse »Forbedringer« betyder som Udgifter for Industrien i Forhold til hele Økonomien ikke en Dojt. De vil overhovedet ikke mærkes i Industriens Budgetter.

Nej, der ligger et dybere Motiv, som ogsaa glimtvis kom frem i Debatten paa »Arbejdsgiverforeningen«s Generalforsamling.

Dette Motiv hviler paa den Kendsgerning, at *en ny Overproduktionskrise nu gennemryster »De forenede Stater«s økonomiske Liv!*

Over 17 Millioner Arbejdere er kastet ud af **Industri, Landbrug og Handel. Fallitter og forfærdende Nød raser over alle Staterne.**

Af gammel Erfaring ved man, at Kriserne vandrer fra De forenede Stater over England til Evropa.

Før Verdenskrigen var en saadan Krisebølge ofte 5—6 Aar om at naa fra Amerika til Smaastaterne i Evropa. Nu regner man højst med 1—2 Aar. Japans vældige Konkurrenceangreb paa den hvide Races Industri har sat yderligere Fart i Krisens Vandring, idet den paa afgørende Punkter indskrænker Markedets Radius.

Blandt den Intelligens, der staar til Arbejdskøbernes Raadighed, regner man med, at om 2 Aar gennemrystes Danmarks økonomiske Liv med en ny Krise, hvor Industrierne maa køre med halv eller kvart Kraft og mange ligge helt stille.

For under denne Krise snarest at komme paa Benene igen, d. v. s. besidde den størst mulige Konkurrenceevne, skal Lønningerne skæres yderligere kraftigt ned.

Vi skal ikke have de laveste Lønninger op, men vi skal have de højere Lønninger ned i Niveau med de laveste Lønninger, naar Arbejderne om 2 Aar staar med endnu større Arbejdsløshed og er svage.

Vi skal den anden Vej om 2 Aar, derfor skal der ingen Lønforbedringer ske i Aar, og derfor skal Arbejderne bindes netop i 2 Aar!

Dette er Arbejdskøbernes sande og virkelige Motiv til deres nu meningsløse Modstand mod de smaa Forbedringer af de laveste Lønninger.

Hvis dette Forhold **virkelig** stod helt klart for vore **Klassefæller**, da vilde mange, der **nu bare i Blinde** har stemt for den 2-aarige Overenskomst, have betænkt sig.

Det maa allerede staa de mere bevidste Arbejdere klart, at om vi ikke i de to følgende Aar anstrenger os til det yderste med Oplysningsarbejde blandt Fagfællerne, da vil det gaa vor Klasse ilde til næste Opgør.

Vi maa ruste vor Klasse med hele den moralske Modstandskraft, vi er i Stand til at opbygge i den.

Industribaronernes Tak til Regeringen Stauning

Det Kompagni, der forleden førte an ved »Arbejdsgiverforeningens« Generalforsamling med Krav om ekstra Udvidelse af Lockouten, er den samme Bande kapitalistiske Storriddere, som nu siden Krisen indtraadte har indhøstet ekstra Million paa ekstra Million af danske Kroner i Ly af den Beskyttelse, Regeringens Valutaordning og andre Beskyttelseslove har givet dansk Industri i disse Aar.

Det var af Hensyn til dette storindustrielle Ridderskab, at Arbejderne skulde vise *Samfundssind*, skulde vise *Maadehold i Lønkrav* af Hensyn til, at disse *Guldmøller* kunde fortsætte — af Hensyn til Beskæftigelsen!

Og Regeringens Partitilhængere inden for Arbejderne — den socialdemokratiske Presse — og de socialdemokratiske Fagforeningsledere — kvalte i Arbejdernes Dags- og Fagpresse i dette Formaals Tjeneste enhver oppositionel Røst fra de almindelige Arbejderes Side. De indplantede gennem denne bevidste Propaganda i Arbejderne denne Tese om *Samfundssind* og *Hensyn til Beskæftigelsen,* saa det nær havde endt i faarefromme Indbildninger om *Ligeret og Ligekaar med Borgerskabet.*

Denne Tese manifesterede sig ogsaa i denne Lønsituation med smaa beskedne Krav for de allerlavest lønnede Arbejdere.

Arbejderne maatte ikke stille Krav om Lønforhøjelser, der blot i nogen Grad opvejede den indirekte Skatteplyndring, der i de senere Aar havde udhulet Købeværdien i Ugelønnen.

Nej, tiltrods for de mægtige Udbytter, Storindustrien kastede af sig, saa skulde Arbejderne nu ved Overenskomstfornyelsen igen vise *Samfundssind* og *Hensyn til Beskæftigelsen,* kun de, der arbejdede og sled hver Dag for en ussel og luset Løn, maatte kræve et Par Øre mere i Timen.

Hvorfor skulde Arbejderne nu vise al denne økonomiske, sociale og moralske Forsagelse overfor deres Udbyttere?

Ja, de Arbejdere, der endnu kan tænke logisk, de ved, at det sandelig ikke var af Kærlighed til dem, der væltede sig i Storindustriens Gulddynger.

De ved, at det var, fordi det socialdemokratiske Parti laa inde med det officielle Regeringsansvar, fordi Partiet i sin parlamentariske Kamp for at erobre saa mange Borgerstemmer, at det fik Flertal i Rigsdagens to Ting, maatte betale for dette.

De tænkende Arbejdere ser klart, at det var en Nødvendighed for at erobre disse borgerlige Stemmemasser, at Regeringen dokumenterede sin Evne til at holde Arbejdernes Krav nede, at likvidere Klassekampen og dokumentere, at under det socialdemokratiske Styre gaar det kapitalistiske Danmark saa udmærket, som det ikke har gaaet under nogen anden Parti-Regering, trods Krise, Arbejdsløshed og Kummer i hundrede Tusind Arbejderhjem.

Betalingen for denne politiske Triumf var netop Ofret, Arbejderne bragte i Form af Eftergivenhed og Beskedenhed overfor Storindustriens Riddere.

Disse var netop Landets økonomiske Magthavere — de egentlige og virkelige Magthavere — og de stillede deres Krav blandt andet paa Industriraadets Aarsmøder.

De krævede uindskrænket Ret til forceret Udbytning af Danmarks Arbejdere, og Regeringen gav dem — som vi har paapeget — denne Ret, dette Privilegium, for til Gengæld at faa politisk Arbejdsro.

Men i Dag kan Regeringen Stauning gøre Regnskabet op. Den kan gøre en foreløbig Status op for denne politisk-økonomiske Studehandel.

Den har forud lukket Lidelsernes anklagende Røst hos over 100,000 arbejdsløse, sulteunderstøttede Klassefæller, som Storindustriens Riddere har kastet ud af Industrien.

Den har lagt den største Byrde af Understøttelsen over paa de Arbejdere, der blev tilbage i Industrien.

Den har standset de arbejdende Arbejderes **Lønkrav. Den har tvunget dem til at tage Byrden af den indirekte Millionudplyndring i Form af kunstigt forhøjede Varepriser.**

Den har dynget et nyt Bjerg af Lidelser og Bekymring i Danmarks Arbejderhjem og af disse øget Storindustriens skamløse Gulddynger.

Og i Dag har Regeringen som Tak for dette Arbejde faaet *disse Magnaters Samfundssind* og *Samfundshensyn* at mærke i Form af en Lockout paa over 100,000 Mand, og nu forleden brutale Krav om en ny Generaludsmidning, hvis ikke de usselt og lavest lønnede Arbejdere fraskrev sig de kummerlige Smuler, Forligsmanden undte dem.

Regeringen Stauning har som Tak for alt, hvad den har gjort for disse fordømte Kapitalister, nu faaet *et Spark!*

Kan Regeringen Stauning ikke nu indse, at dens Politik er forrykt og taabelig, at *dens Politik er et hensigtsløst Offer af Arbejdernes dyrebareste Interesse,* saa kan da forhaabentlig — om ikke vor Klasse er blevet en Daareanstalt — de første Tusinder af Arbejderne indse dette.

Ethvert Kompromis med den udbyttende Kapital og Borgerskabet kan kun skabe Fortræd og Ulykke for Arbejderne.

Erik Hansen.

Falsk Reklame.

Flere Læsere **har spurgt** os, hvorfor vi kalder **»Arbejdsgiverne«** for **»Arbejdskøberne«.**

Vi svarer: Fordi dem, der **køber** Arbejdernes Arbejdskraft for Løn, er **Arbejdskøbere.**

De er i alle Tilfælde ikke Arbejds-**Givere,** thi de giver ikke Arbejde!

Derimod gør Arbejderne dette.

De fleste Industriarbejdere i Storbedrifterne fremstiller Værdien af deres Løn i de to første Morgentimer. Arbejdet i Resten af Arbejdsdagens 8 Timer **giver de Arbejdskøberne ganske gratis.**

Naar dette er Tilfældet, og **det er det,** saa kan de, der gives alt dette Arbejde gratis, ikke kaldes **Arbejds-givere.**

Udbytternes Selvbetegnelse. **Arbejdsgivere** er ikke blot **falsk Reklame,** men **en umoralsk Tilsnigelse** — som vi ikke agter at understøtte.

Politibil til Tjenernes Fagforening.

Er det galt med Kassen?

Trods al Stilstand kan der alligevel indtræffe visse Forandringer. Sidste Gang Politibilen blev hentet til Tjenernes Fagforeningskontorer i Vendersgade 24, var det til et Par Arbejdere, der stod uden for Bygningen og uddelte en Løbeseddel. Før har det ogsaa været til Medlemmerne, at den reaktionære Ledelse har rekvireret »Kød- og Knippelvognen«, men forleden Dag var det til en af de Herrer selv.

Det var Kasserer Henry Hansen, der i ikke særlig ædru Tilstand mellem et Par Betjente blev fulgt til det ventede Køretøj.

Da Tjenernes Fagblad ikke føler sig beføjet til at oplyse Medlemmerne om Foreningens Forhold, er vi en Del Tjenere, der nok kunde ønske at minde Ledelsen om vor Ret til at faa lidt Oplysning om, hvad der ligger bag den Affære.

Vi har endnu ikke glemt, at den forrige Kasserer, der gled afsted paa lignende Maade, fik »*2 Aar*« for »god og tro Tjeneste«.

De nærmere Omstændigheder ved Anholdelsen skal være et Medlems Spørgsmaal til Kassereren om Grunden til, at Viktor Nielsen havde nedlagt sit Mandat som Bestyrelsesmedlem. Her over geraadede Kassereren i et saadant Raseri, at Halløjet med Politibil o. s. v. blev iværksat.

Det er givet, at det under disse Omstændigheder svirrer med allehaande Gisninger og Rygter. En Ledelse, der overhovedet forstod sit Ansvar, vilde straks give Medlemmerne ren Besked — det vilde skade Organisationen mindst.

Men foreløbig er Medlemmerne i »Dansk Tjenerforbund« underkastet Ledelsens Diktatur, og Fagbladet er gjort til Talerør for Ledelsens Særinteresser, medens Medlemmerne, og hvad der interesserer dem, er gjort hjemløse i deres eget Blad, hvis Udgivelse de dog faar Lov at betale.

Flere Tjenere.

Kammeraternes Indsamling til Bladets Start.

Ved Indsamlingen til **Bladets** Start indsamlede **nedenstaaende Kammerater** følgende Beløb

Liste 1: Sofus Persson 2,00 Kr. Nr. 2: Charles Hansen 10,00. Nr. 3: P. Rasmussen 0. Nr. 4: Ejnar Jørgensen 11,75. Nr. 5: Antonius Andersen 8,75. Nr. 6: Harald Petersen 0. Nr. 7: Børge Olsen 0. Nr. 8: J. Ferdinandsen 0. Nr. 9. A. Worbs 0. Nr. 10: Borgvald 2,00. Nr. 11: Orla Heede 4,00. Nr. 12: Harry Larsen 12,00. Nr. 13: Laurits Hansen 10,00. Nr. 14: H. P. Hansen 10,00. Nr. 15. Thure Jensen 0. Nr. 16: Svend Pedersen 8,50. Nr. 17: Ole Christensen 29,00. Nr. 18. Carl Petersen 2,50. Nr. 19: Osvald Nielsen 0. Nr. 20: Gunner Jensen 1,25. Nr. 21. Sigurd Clausen 7,25. Nr. 22: Knud Nielsen 4,00. Nr. 23: Agerskov Jensen 2,50. Nr. 25: Chr. Christensen 19,00. Nr. 25: Niels Jacobsen 0. Nr. 26. Gunner Andersen 1,00. Nr. 27: Chr. Eli Christensen 12,00. Nr. 28. Kaj Løvholt 4,50. Nr. 29: Ejnar Nielsen 0. Nr. 30: Frederik Andersen 1,35. Nr. 31. J. Stendahl 13,,50. Nr. 32: Chr. Tronier 23,50. Nr. 33: Lauritz Hansen 3,00. Nr. 34: Vald. Sønderholm 21,70. Nr. 35: Edvard Ørum 0. Nr. 36: Aksel Christensen 0. Nr. 37. Vald. Hansen 10 Kr. Nr. 38: Albert Engstrøm 5,00. Nr. 39: Carl Heinrich Petersen 15,00. Nr. 40: Th. Nielsen 0. Nr. 41: Gerhart W. Andreasen 3,45. Nr. 42. Leo Jensen 1,00. Nr. 43: Hans Aller 2,00. Nr. 44: Aage Søndergaard 6,50. Nr. 45: Marius Sørensen 11,19. Nr. 46. N. Lønved 10,00. Nr. 47. Evald Hansen 5,00. Nr. 48: Henry Andersen 0. Nr. 49: H. P. Pedersen 3,00. Nr. 50: A. Agerbæk 0. Nr. 51: Vilhelm Grøndahl 0.

Ialt Kr. 297,19.

Opraab til „Arbejdet“s Venner og Læsere

Kammerater!

Allerede i første Nummer af vort Blad meddelte vi, at Bladet var tilvejebragt ved, at ca. 50 Arbejdere, deriblandt flere Arbejdsløse, havde foretaget en Indsamling og derved bragt **de nødvendige Midler tilveje til Bladets Start.**

Da vi intet har at **skjule,** offentliggør vi i Dag Regnskabet over Indsamlingen og dens Resultat.

Vi har ligeledes oplyst, at vi søgte at sikre Bladets Eksistens ved, at en Del Kammerater tegnede sig for 10 Blade om Ugen à 1,50 Kr.

De indsamlede Midler gik med til selve Starten, og det Ant. Abonnenter paa 10 Blade om Ugen **inddækker ikke det Underskud, Bladet maa give, saalænge det er nyt og endnu ingen Udbredelse har i Provinsen.**

Vi ved af mange Udtalelser og Vidnesbyrd af Arbejdere og Kammerater rundt om, at Bladet i Kraft af det Formaal, det arbejder for, i Kraft af sin principielle Kritik og den Aand, hvori det er skrevet, har vundet Genklang i mange Arbejderes Sind og Tanker.

Mange har erklæret, at Bladet kom som en Forløsning for de Tanker, de længe har næret, men som de ikke selv kunde udløse.

Vel, Kammerater! Det er vor Pligt som Kontrolkomité for Bladet at faa dette til økonomisk at hvile i sig selv, at bære sig.

Men Betingelsen herfor er, at vi en Overgang maa skaffe saa mange ekstra Indtægter, saa Bladets Underskud dækkes ind, og vi samtidig faar Raad til at sende et Par Kammerater rundt til de forskellige Provinsbyer paa Agitation for Bladet.

Vi vil forsøge at løfte denne Opgave ad 2 Veje:

Den ene er, at vi gør Bladets Læsere opmærksom paa den Indsamling, som enkelte af Bladets Venner og Læsere selv har startet ved, at de, uden Initiativ fra vor Side, selv har begyndt at indsamle Bidrag til Bladet.

Som det fremgik af sidste Nr., har denne Indsamling indtil da givet 36,75 Kr.

Vi vil indtrængende henstille til alle Venner og Læsere af vort Blad om efter Evne at støtte denne af Læserne selv startede Indsamling ved at indsende et Beløb, stort eller lille, som de kan undvære, til ARBEJDET's Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København N.

Den anden Vej er, at vi starter en ny Listeindsamling, hvor vore Medlemmer vil henvende sig paa Arbejdspladser og i Vennekredsen for ad denne Vej at skaffe os økonomisk Kraft til at bane Vejen for Bladet blandt Provinsens Arbejdere.

Det er ethvert Medlems moralske Pligt at tage en Liste og sætte den i Arbejde. Listerne ligger til Afhentning i disse Aftener paa Ekspeditionen.

Vort Blad tjener den Idé, at kun en partipolitisk, nevtral, faglig Opposition nu er i Stand til *at rive Fagbevægelsen ud af den borgerlige Stats Lænker og tilbageerobre dens Aktionsfrihed.*

Vi retter en indtrængende Anmodning til alle Arbejdere, der deler denne vor Opfattelse, om at støtte Bladet med et Bidrag efter Evne.

København, i Marts 1936.

Kontrolkomitéen for Ugebladet ARBEJDET.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Fevdal-Proletaren

Første Gang jeg saa »Jeppe paa Bjerget«, morede han mig kosteligt. Det var ligesom dejligt, at han sad der i Sengen og hundsede med de fine Herrer. Jeg ligesom ikke lagde Mærke til Møddingen.

Anden Gang, jeg saa Stykket, var det ligesom noget bedsk blandede sig i Morskaben. Det Stykke gjorde jo egentlig Nar ad os Fattige.

Tredie Gang, jeg saa »Jeppe«, opdagede jeg ham som *historisk social Klassetype,* og da voksede han for Alvor i min Interesse.

Jeg har senere fulgt ham gennem Historien fra Folkevandringens frie Bonde til Middelalderens Trællelod, hvor han forsøgte at rejse sig af Fornedrelsen, i de mægtige Bondeoprør, til Klassen atter, blodtappet af Milliontab, sank ned og blev en Hund, der end frygtede Nilles »Mester Erik«.

Overklassemanden Holberg anbragte ham i Baronens Seng for at berolige Overklassen med, at hvis det halvdrukne, lusede Trækdyr blev Hersker, da vilde han blive meget værre, end hans Tyranner var.

Men hvilke Konklussioner vilde vi drage, om vi anbragte »Jeppe« ved en motordreven Rambuk, en Revolverbænk, en Damphammer, en Sættemaskine, ved en Cigaretmaskine eller paa en Traktors Førersæde?

Holberg maatte drikke Jeppe en rigtig Perial paa for at faa ham anbragt i Baronens Seng. Mon vi kunde tænke os at gøre noget mindre for at faa ham anbragt som Betjener af et af den moderne Industris roterende, spruttende, klaprende Arbejdsuhyrer. Og vaagnede han op og begyndte at betjene det, vilde vi, der til daglig er Kammerat med Maskinerne, sikkert fjerne os for ikke at faa Stumper i Hovedet.

Vel, det er vor Forestilling. Men ikke desto mindre maatte det unge industrielle Rusland Gang paa Gang, Tusind Gange, gøre dette for overhovedet at skaffe Arbejdskraft til Industrien.

Det gamle Ruslands Industriarbejdere var omtrent forsvundne under Krigen og de hvide Hæres Invasion. Men selv om den havde været fuldtallig, havde den kun fyldt lidet op overfor Opbygningen.

Grundvolden for Menneskematerialet i Sovjet-Unionens store industrielle Opbygning blev den unge Fevdal-Proletar, der søgte fra Landsbyens trange Forhold ind til Byerne — og blev hængende. Selv Stachanov var oprindelig et saadan Bondegut, der søgte ind til Grubedistriktet for at samle Penge til at købe sig en Hest og vende tilbage til Landet. Han blev hængende i Industrien og blev en Bebuder.

Fevdal-Proletaren som Arbejdsmenneske

Naar danske Bønder i Dag taler om Byerne, saa er det deres »ophøjede« Mening, at *der* kender man ikke til at arbejde.

For Bonden er Arbejde det dorske Slid. Han fatter i Arbejdet ikke Tempoet. Kun hvor Bonden, som ved Tærskning, kommer ud for, at det mekaniske sætter Tempoet, kommer der Fart i ham. Der stifter han Bekendtskab med Maskintempoet, det industrielle Arbejdstempo, hvor Maskinen er den bestemmende Faktor — ikke Mennesket.

Vi kan sige det mere lige ud.

Menneskets Arbejdstempo staar i direkte Forhold til den Udvikling, hans Arbejdsredskaber har gennemgaaet.

Bondens sejge Sindighed under Arbejdet, som Digterne priser, er kun Vidnesbyrd om, at hans Arbejdsredskaber endnu drives ved dyrisk (fysisk) Kraft.

Men selv inden for denne historiske Inddeling virker selve Arbejdsredskabernes Udvikling stærkt ind paa Graden af Sindighed.

Det er ganske givet, at der er stor Forskel paa Farten, hvor et Par kraftige Heste trækker en moderne amerikansk Plov gennem kultiveret Muld, og hvor Bondens Kone sammen med et elendigt Øg eller Ko spændes for Trækploven i forsømt Jord. Eller hvor Leer mejer Markerne og hvor Bonden kryber frem med Seglen.

Jo mere primitive Arbejdsredskaberne er, jo mere langsom er Mennesket som Arbejdsvæsen, jo lavere Tempo.

Og omvendt, jo mere Arbejdsredskaberne udvikles og forbedres, jo hurtigere bliver Arbejdstempoet og Mennesket som Arbejdsvæsen.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Det danske Kvalitetsmærke
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Stort Udvalg i Cigarer og Cigaretter samt VINE
HERLUF H. SKAFTE,
Vestergade 10 (ved Silkeborg Bank)

Alle Arbejdere i Silkeborg
køber deres Forbrug af Cigarer og Tobak
JERNBANEV. 23
„Arbejdet"s Forhandler.

Men den egentlige store Forandring af Mennesket som Arbejdsvæsen, ja vi kan sige Revolution, sker først, naar Arbejdsredskaberne gaar over fra fysisk til teknisk Drivkraft.

Nu er det den mekaniserede Arbejdsproces, der sætter Tempoet. Dette nye Forhold stiller helt nye Krav til Mennesket. I Stedet for fysisk Kraftudfoldelse kræves nu Hurtighed i Omdømme og Opøvelse af Fingerfærdighed, af hurtige, bevidste Bevægelser. Der sker en tilsvarende Ændring i selve Mennesket som Arbejdsredskab. Hvor før Muskulaturen krævede Kraftfodring, der stiller nu Hjerne og Nerver dette Krav paa Muskulaturens Bekostning.

Ud af det oprindelige primitive fevdale Arbejdsmenneske stiger *det moderne industrielle Arbejdsmenneske.*

Ud af det gamle primitive har den tekniske Udvikling af Arbejdsredskaberne skabt et helt nyt levende Arbejdsvæsen.

Og denne Forvandling er sket under bestandig Modstand af de borgerlige Navlekiggendes Kæphest: det *menneskelige Aandsvæsen,* der under alle Udviklingsfaser afslører sig som *en konservativ Vanemekanisme,* der lever sit Bevidsthedsliv 30 til 100 Aar bagefter den ubevidste tekniske og økonomiske Udvikling.

Men medens Vestevropas Bønder, og deres Fødselsoverskud, Arbejderne, har været 100 Aar og mere om at gennemløbe Processen fra fevdal til moderne industriel Arbejdsvæsen, saa er Sovjet-Unionens Bondefolk ved at gennemløbe denne Udvikling i Løbet af 15—20 Aar.

Her er Tale om en virkelig Revolution, hvis Virkninger i Dag ikke er til at overse.

Det fundamentale for al historisk Udvikling

Vi staar her ved det fundamentale i al historisk Udvikling.

Det er Udviklingen af Menneskenes Arbejdsredskaber, der hævede det over Dyrets Standpunkt, der bestandig har dannet Grundlaget og Begrænsningen for dets Kulturudvikling.

Der var ingen Mulighed for aandelig Kultur, for Videnskab og Kunst, saalænge Arbejdsredskaberne var saa primitive, at hvert eneste Samfundsmedlem var fuldt optaget af at skaffe det fysiske Behov.

Paa sin Udviklingsvej skabte det Grundlaget for Fællesskabets primitive Folkesamfund. Paa den samme Vej undertrykte den Kvinden, idet kun Mandens Arbejdsredskaber skabte Rigdom, Kvindens Kogekar ikke. Den afsatte Patriarkatet som Grundvolden for privat Eje og dermed Klassedannelse.

Udviklingen af Arbejdsredskaberne er Fundamentet for Slavearbejdet og Klassesamfundet. Den er Grundvolden for Rigdomsophobning og for Klassesamfundenes politiske Økonomi. Ikke omvendt.

Denne Arbejdsredskabernes Udvikling er de politiske Revolutionæres forud tilrettelagte Betingelser.

Det er truffet i Centrum, naar Stalin paa Stachanov-Kongressen paapeger, at Kapitalismen maatte forud tilvejebringe en mere produktiv Arbejdsorganisation, en bedre Teknik, for at besejre fevdalismen.

Først efter at dette var tilstede, kunde den borgerlige Revolution sejre.

Det er ogsaa rigtig, naar Stalin i samme Forbindelse hævder, at Betingelsen for Kommunismens Sejr er, at der forud skabes en endnu mere produktiv, end endnu dygtigere Produktionsorganisation end den, hvorpaa Kapitalismen og dens politiske Økonomi (Systemet) hviler.

Her sætter Stalin netop Fingeren paa den fundamentale Grundbetingelse i den historiske Udvikling: *Arbejdsredskabernes Udvikling og Menneskenes Evne til at betjene dem,* som det nødvendige Grundlag for den sociale Revolution.

Vel, vi vil efter disse orienterende Sidebemærkninger nu se lidt nærmere paa det, skal vi sige vældige russiske »Eksperiment«, paa faa Aar at forvandle det primitive fevdale Arbejdsmenneske til et moderne industrielt Arbejdsvæsen.

Maa jeg da først præsentere

Den russiske »Jeppe« paa Arbejdspladsen

Lad os for Forstaaelsens Skyld gaa forsigtigt til ham.

Den københavnske Jord- og Betonarbejder *Anders Jensen* var som Arbejdsformand hos Københavnerfirmaet Christiani og Nielsen tidlig paa Aaret 1917 sendt til Reval, hvor Firmaet for den russiske Regerings Regning skulde opføre nogle Flyvehangarer.

Anders Jensen, der var kæmpestor, var en dygtig Arbejder og en prægtig revolutionær indstillet Kammerat, der altid stod sig godt med Arbejderne, hvor broget end Arbejdsstabene var rundt i Verden, hvor han sendtes hen.

Men her i Reval kom han ud for en Arbejderstab, han ikke kunde klare. Det var russiske Bondearbejdere i et Antal af 25, der var sendt til Arbejdspladsen i Reval.

Naar disse Arbejdere havde »arbejdet« et Kvarter, saa holdt de Pavse. Cigaretterne tændtes og de snakkede og lo overgivent barnligt ad ham, naar han forklarede dem, at den gik ikke!

Det kom ikke dem ved, at Blandemaskinerne gik og aad Strøm til ingen Nytte, eller de stod stille. Det var umuligt at forklare dem, at Blandingen skulde stødes til i Formene inden den stivnede. Det kom ikke dem ved, nu skulde de snakke. Og det hjalp ikke, at han skabede sig rasende, jo mere morsom syntes de han var og lo ad ham, saa Taarerne trillede ned ad Kindernes flere Døgn gamle Snavs.

Anders Jensen erklærede ofte bagefter, at han hellerede vilde være Arbejdsleder for et Hold »Ebberødgaarddrenge«, end han igen vilde ud for Arbejdsholdet i Reval. Og han tilføjede ofte smilende: Nu kan I kritisere Kerenski-Revolutionen saa meget I vil, men jeg er taknemlig for den, thi den bevirkede, at jeg fik Lejlighed til at sige Reval Farvel i Utide.

Det, der hændte denne moderne danske Industriarbejder, var, at han paa en moderne Arbejdsplads med dens moderne tekniske Arbejdsredskaber mødte den primitive Fevdal-Arbejder.

Karakteristisk: de vidste ikke, hvad Tid var, de kendte bogstavelig ikke Klokken og endnu mindre forstod de, at »Tid er Penge«.

De skulde møde Kl. 7 om Morgenen. De første mødte Kl. ca. 9, og naar Anders Jensen tog Uret op og pegede paa 7, saa nikkede de og lo til ham og fandt det hele ganske gemytligt. De forstod ikke og kunde ikke fatte, at disse Hangarer skulde være færdige til en bestemt Tid, at det kostede store Summer for hver Dag, der ikke blev bestilt noget. En Dag, da en af dem legede med en Elevator og ødelagde den, da morede de sig og røg Cigaretter en hel Time over den Begivenhed.

Den moderne Industriarbejder opfattede al denne upaalidelige Dovenskab, denne ligeglade Indstilling overfor Tid og Værdier, som Udtryk for Dumhed hos lavere staaende Mennesker. Men en Dag fik han andre Tanker.

Det var en Dag, da hele »Kompagniet« som sædvanlig holdt Hvilepavse, og nu laa og hylede af Latter. Da han saa derhen, saa han en af Mændene udstyret med hans hvide Kasket og Ravndugsjakke samt hans Tommestok og en Skovl. Og Manden bevægede sig i hurtig nervøs Gang, stoppede pludselig op og begyndte med rasende Fart at bruge Skovlen, som om han fyldte en Bør. Pludselig smed han Skovlen, tog Tommestokken frem og maalte, tog derefter Kasketten af og førte Haanden over Panden og saa vældig spekulativ og alvorlig ud!

Mændenes Latter blev hele Brøl og de vred sig som Orme — men Anders Jensen blev alvorlig. Han opdagede, at disse Mænd opfattede ham mindst lige saa dum og latterlig, som han hidtil havde opfattet dem.

Det var ikke Dumhed og Klogskab, der mødtes her, det var ikke overvældende aandelig Vitalitet og Afstumpethed, der mødtes, men to Verdener, to Arbejdsvæsener, saaledes som henholdsvis primitive og moderne tekniske Arbejdsredskaber havde skabt dem til fornuftig Nytte og Brug i de to Arbejdsorganisationer.

Maatte vi med denne Beskedenhed som moderne Industriarbejdere lære at se paa »Jeppe«, saa vil vi have større Mulighed for at forstaa Stachanov-Bevægelsen i Sovjet-Unionen i Dag.

Jeg har her præsenteret Fevdalismens Arbejdsvæsen paa Besøg i en fremmed Verden — den moderne industrielle Arbejdsplads. Næste Gang vil vi opsøge ham i Moskva paa hans eget Gebet — bogstavelig talt paa Møjbunke —, hvor han organiserer Arbejdsprocessen efter sine egne Principper, det fevdale Arbejdes Organisation. (Fortsættes.)

Frit Slag

Uvederheftigt Angreb paa en Arbejdsløs

I Anledning af en Artikel i ARBEJDET Nr. 2 under »Frit Slag« med Overskrift: **»En Resolution«. De Arbejdsløse i Lyrskovgade frabeder sig partipolitisk Førerskab«,** indeholder **»Kamporganet«,** et Blad udgivet af et Udvalg, der betegner sig **»Arbejdsløshedsudvalget for de personligt Tilmeldte«,** en Imødegaaelse af en meget mærkelig Beskaffenhed.

Nævnte Artikel bestrider ikke Rigtigheden af vor Artikels Indhold, **altsaa Realiteten i det anførte.** Derimod angriber den en Arbejdsløs ved Navn Mejer, idet Artiklens Forfatter paastaar, at det M., der staar under vor Artikel, er det samme som Mejers Underskrift.

Havde Forfatteren af Artiklen i »Kamporganet« i Stedet for at fremsætte løse Paastande først henvendt sig til mig, saa var han blevet oplyst om, **at Mejer ikke har skrevet Artiklen i ARBEJDET eller afleveret den til mig.**

Dernæst paastaar »Kamporganet«, at Mejer har været Medstifter af »Dansk Brancheforbund«, som han betegner som en Skruebrækkerorganisation, og at man af den Grund ønsker mig til Lykke med Mejers Medarbejderskab ved ARBEJDET.

Bortset fra, at Mejer altsaa ikke har været Medarbejder ved ARBEJDET, at Paastanden herom er grebet lige ud af Luften, saa viser Beskyldningen mod Mejer om at have været Medstifter af »Dansk Brancheforbund« sig at være lige saa **uvederheftig,** idet Mejer overfor mig har forelagt fuldgyldigt juridisk Bevis for, at han aldrig har været **Medstifter eller Medlem af eller haft den mindste Forbindelse med »Dansk Brancheforbund«.**

Efter dette tilbød jeg selvfølgelig Mejer Plads i ARBEJDET til en Imødegaaelse af disse grundløse og ærerørige Beskyldninger.

Dette afslog han med følgende Begrundelse:

Var det en almindelig Arbejder, der i Iver i Iverighed havde forløbet sig, vilde jeg indlade mig paa at retlede ham, men det er det ikke

Den Mand, der har skrevet Angrebet, tilhører en Klike, der arbejder for D. K. P.s Ledelse blandt de Arbejdsløse. Angrebet paa mig er ikke enestaaende. Det er blot et enkelt Led i en lang Række af lige saa usande, lige saa uvederheftige Beskyldninger, der systematisk fremsættes mod de partiløse Arbejdsløse, der vover at have en anden Mening end Partiets Redskaber, og nægter at rette sig efter disse.

Snart lyder Beskyldningen paa Kassebedrag eller anden kriminel Forbrydelse, eller som i dette Tilfælde, for Skruebrækkeri. Disse Beskyldninger fremsættes lige saa frækt og afgjort som i dette Tilfælde, og de Arbejdsløse, det gaar ud over, har hidtil intet Blad haft til at forsvare sig i og har endnu mindre Penge til at drage Bagvaskerne til Ansvar ad Rettens Vej. Og de gaar saa stemplede og mærkede blandt deres Kammerater som værgeløse Ofre overfor Bagvaskernes Forfølgelser.

Ved denne aandelige og moralske Mishandling af de partiløse Arbejdsløse, der vil, at det skal være de Arbejdsløse selv og ikke en Partiklike, der skal tale de Arbejdsløses Sag, har Kliken hidtil kunnet spille Rollen som de Arbejdsløses »Repræsentanter«. Men vi er snart mange Arbejdsløse rundt om ved Kontrolstederne, der er fast besluttet paa, at dette Tyranni skal ophøre, og personlig tror jeg, at Tiden nærmer sig, hvor de Arbejdsløse samlet vil tage Kampen op med Kliken.

Personligt har jeg taget den Beslutning at jeg ikke agter at lade mig tilsvine, og har derfor gjort Skridt til, at den Person, der staar bag Tilsviningen af min Person, bliver draget til Ansvar for hans Opførsel.

Saavidt Mejer.

Er det rigtig, hvad Mejer her anfører om Eksistensen af en Klike, der bruger saadanne Midler, skuer man ned i en Pøl af moralsk Uhumskhed, som kun synes muligt i den svinske Sutenør-Verden, men ikke blandt Arbejderne.

Foreløbig vil vi fastslaa, at Angrebet paa Mejer er saa grundfalsk, at det ikke kan være fremsat i god Tro.

Vi skal senere komme tilbage til Sagen. **Chr. Christensen.**

❖

De ansvarsløse Myndigheder.

ARBEJDET bragte i sidste Nr. en Klage over Ekspeditionen paa Socialkontoret i Ravnsborggade, en Klage, der var ligesaa berettiget som den var skandaløs, fordi det er en offentlig Institution med et saakaldt humant Kommune- og Statsstyre.

Der er ogsaa andre Steder, hvor Administrationen forsømmer at hjælpe, hvor det er deres Pligt. — »Soc.-Dem.« skrev den 11. ds. om Tragedien i Wildersgade 50, hvor en arbejdsløs Mand brændte ihjæl. Bladet bringer Billede af en saakaldt Gaard og Beskrivelse af det utrolig snævre Rum, højst 3 Kv. Alen, til en Leje af fra 26 til 34 Kr. om Maaneden.

Man er dybt forarget over, at Husejeren udsuger den Fattige til den sidste Øre og som, for at faa det grundigt besørget, lader det foregaa ved en Forpagter — naa, han skal jo ogsaa leve.

Vi har et Boligtilsyn, men de kender intet dertil, skriver Bladet, og der findes ingen Midler til at forbyde det.

I Sandhed et uhyggeligt Indblik i alt det humane Lovgiveri.

Hvor mange Tusinde forkomne Stakler lever fremdeles under lignende Forhold andre Steder, baade her og i Provinsen.

Men det er ikke Husejeren alene, der har Skyld, Autoriteterne har lagt de Forhold tilrette for ham, under hvilke det lader sig gøre, og Udbytningsobjektet, den forkomne, arbejdsløse Mand, som det er deres Pligt at sørge for, har de overladt til Husejeren, som ikke kunde modstaa Fristelsen.

Men Sagen har en anden Side, som man aldrig taler om — undtagen naar en Person begaar noget forbryderisk — saa opdager man, at Vedkommende er baade eksistens- og hjemløs og derfor ikke maa gaa frit omkring.

Til Trods for Folkeregister og andre Indregistreringer, kender Administrationen intet til Personen, saa længe han i naiv Troskyldighed og Mindreværdsfølelse tror paa, at Autoriteterne er stærkt optaget af alle Krisevanskeligheder og derfor ikke har Til til at tænke paa ham.

Han ser nemlig ikke — til Trods for den forrotte, kulturelle danske Oplysning —, at Administrationen begaar nogen Forbrydelse mod ham, naar de lader ham skøtte sig selv, indtil en Katastrofe indtræffer. Der er virkelig en dansk Lov, hvorefter enhver Borger, der af en eller anden Grund ikke kan skaffe sig Mad, Klæder og Husly, skal have saadant af det Samfund, han er Medlem af.

Ifølge kristelig og social Moral — vi lever jo i et »kristent« Samfund — maa det være ligesaa forbryderisk at undlade at give en Medborger, hvad han ikke selv kan forskaffe sig, som det er forbryderisk at tage, hvad man mangler, fordi ingen giver det.

Lad os derfor snarest komme bort fra den ulogiske Opfattelse, at Hensynsløsheden kun straffes, naar den almindelige Borger gør noget »ulovligt«, men som bliver ustraffet, naar Administrationen forsømmer at gøre noget lovligt.

Enhver har ikke alene Ret til at faa, hvad han behøver til Livets Ophold, men Administrationen har ogsaa Pligt til at give ham det, *før* han begaar en Forbrydelse mod sig selv eller andre.

Vi har Tragedier nok af anden Art *C. B.*

❖

Socialdemokratiet i Teori og Praksis

I to hele Meneskealdre, indtil for fem Aar siden, stod der i Socialdemokratiets Program:

»Arbejdet er Kilden til al Rigdom, og hele Udbyttet bør tilfalde den, der arbejder«.

Dette er godt og sundt og rigtigt, men hvorledes er det nu i Praksis?

Vi har gennemsnitlig over 100,000 Arbejdsløse daglig; med disses Hustruer og Børn bliver det langt over 200,000 Personer. Disse mange Mennesker, de lever ikke; de piner sig igennem fra Dag til Dag — og den usle Understøttelse, som de faar, den skal betales af dem, der arbejder, uden at den nuværende saakaldte *Arbejderregering* betænker, at dette svier til alle, men mest til Smaafolk, d. v. s. Arbejdere og Haandværkere, Smaahandlende og de mange Kontorfolk med de smaa Lønninger!

Regeringen tager altsaa fra de, som arbejder, og giver det som Almisser til de Arbejdsløse!

Der burde for længe siden have været igangsat Arbejde, for vi har her i Danmark saa store og rige Muligheder, saa her behøver ikke at være nogen Arbejdsløse!

Regeringen har i Stedet for svigtet dets eget Program og dermed svigtet Idealerne! Og det er i det store som i det smaa: *Svigter man Idealerne, vil der snart ikke blive andet end et Vrag tilbage!*

Rasmus P. Knudsen.

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

Elegant Herreklipning	40 Øre
— Dameklipning	40 —
— Børneklipning	30 —
1.Kl. Barbering	15 —

37, STENGADE 37.

Sexuel Oplysning

J. H. Leunbach: *Konslivet og Sundheden* ...	Kr. 1,00
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp*	0,50
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder	0,50

Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualklinikken, Malmøgade 7.*

Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

Uden Afsenderadr.
og i lukket Kuv. sendes gratis vort Katalog over hygiejniske kontrollerede Kvalitets-Gummivarer. Kun datostemplede D. F. G. D.-Varer. Prøveordrer mod Frimærker ell. Efterkr. Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K. Telef. Byen 2801. Besøg vort Specialudsalg.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST"
Korsgade 35.

Brugte Jakkesæt og Gabardine Frakker
Mægtigt Udvalg fra 20 Kr.
Alle Slags Benklæder og Arbejdstøj.
Vore kendte Holmens Benklæder er altid paa Lager i stort Udvalg.
Tøjhuset »Blaagaard«, Herman Hansen
Blaagaards Plads 25

Kampen for Hitler-Fascismens Ofre
Skandinavisk Konference i København Søndag den 5. April

Paa Initiativ af **»Befrielseskomitéen for Hitler-Fascismens Ofre«** er der dannet et skandinavisk Udvalg bestaaende af frisindede Intellektuelle fra Norge, Sverige og Danmark, der indbyder til en skandinavisk Konference Søndag d. 5. April i Weinold's Lokaler, Nørrevold 23, København.

Konferencens Formaal er **Kampen for Befrielsen af Hitler-Fascismens Ofre.**

Udvalgets Indbydelse er bl. a. sendt til alle Fagforeninger og Arbejdspladser om at lade sig repræsentere paa Konferencen.

Vi anbefaler vore Kammerater i Fagforeningerne og paa Arbejdspladserne at arbejde for, at Indbydelsen efterkommes, saaledes at Arbejderne bliver fyldigt repræsenteret paa Konferencen.

Det bør ikke kunne siges om Danmarks Arbejdere, at vi sælger vor Overbevisning eller vor Ret til at kæmpe for den, for en Handelsoverenskomst med Hitler-Tyskland om Salg af Flæsk.

Det er det officielle borgerlige Danmarks Opgave at være nevtral i Forholdet til Tyskland, men det er endnu mere de danske Arbejderes internationale Pligt med de Kræfter, de raader over, at bekæmpe Nazismen og utrættelig virke for, at fri dens uskyldige Ofre ud af deres Lidelser.

I denne Aand og ud fra de klare Paabud, »den faglige Internationale« i denne Henseende har paalagt ogsaa de danske Fagforeninger, vil vi henstille til alle Arbejdere at virke for, at deres Fagforeninger og Arbejdespladsens Klubber eller Fællesklubber lader sig repræsentere paa Konferencen.

Vore Annoncører
! støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

ALLE Pengeforsendelser til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto 236.32.

Vil du følge med i den faglige Bevægelse, har du Sans for Betydningen af en kritisk Behandling af Fagbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

Bidrag til „Arbejdet"

W. 1,00, Chr. P. 0,50, W. Esbjerg 4,50, C. B. 25,00, O. C. 1,00, Vald. H. 2,00, H. J. 2,00, Kr. 2,00. Med det tidligere indkomne Kr. 74.75.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 7. | Lørdag d. 4. April 1936 | 1. Aarg.

Parlamentet

Men Dagen vil komme,
hvor Folket i Harme stormer Parlamentsalen og under Udraabet: *»Sidder I endnu der, I Kanaljer!«* jager hele Banden ud.
Bakunin.

Det kan ikke nægtes, man fik uvilkaarlig Kløe i Fingrene, naar man læste de ellers paa Realiteter sparsomme Referater fra Rigsdagsdebatten om Indførelse af *den tvungne Voldgift.*

Og Kløen bliver ikke mindre, naar man kender lidt til d'Herrers Kvalifikationer. Der er ikke 10 af hele Raden, der besidder nogen som helst Sagkundskab i praktiske Produktionsforhold saa lidt som de ejer Forudsætninger for at bedømme Arbejdernes Eksistensgrundlag! Der er jo ikke en af dem, der lever Arbejderens Livsvilkaar!

Men karakteristisk for baade Debat og Forhandlinger var Hovedsagen heller ikke disse Realiteter, men dette, hvem der skulde *»slaa politisk Mønt«* af denne alvorlige Sag.

Netop dette Moment er som en Projektor, der belyser de samme Herrers højtidelige Prat om *deres store Samfundsansvar!*

Det taktiske Partiansvar fik i alle Tilfælde en langt større Plads i Debatten — og det endelige Resultat: Et Kompromis-Forlig, hvor hvert Parti fik en lille Fjer i Hatten — og Arbejderne: *Lænkerne!*

— — —

Det var virkelig rørende at høre Skelettet Hr. Krag erklære, at Samfundet ikke kan bære Arbejdslønninger, der ligger nede paa et Par Tusind Kroner.

Det havde dog været endnu mere rørende, om samme Herre samtidig havde erklæret, at han i Overensstemmelse dermed ogsaa frasagde sig den Del af hans egen Løn, der ligger over de 2000 Kr. Der var straks blevet Løn til 10 andre Familier.

Men hvorfor ikke tage hele Historien deroppe. De er rørende enige om at forbyde Arbejderne at kæmpe for Forbedringer af deres smaa Lønninger, samtidig med, at de uden Skrupler hver putter 5000 Kroner i Lommen — ofte som Lommepenge, da de har Ben uden for Rigsdagen.

Se, det er deres Samfundssind, det er deres Fællesfølelse »i samme Baad«. Det er det, de kalder Ansvar overfor Samfundet.

De, der fremskaffer Værdierne — Samfundets nødvendige Behov —, de skal med Statsmagtens Hæl holdes nede i Armod, de maa kun faa en kummerlig Part af det, de skaber, men rutinerede Talemaskiner og Stemmeautomater, jo, de skal fedes, de skal alene i Diæter have 5000 Kroner om Aaret — det kan Samfundet *godt bære.*

— — —

Det er fuldkommen rigtig, at det ikke er Landets Intelligens, Landets gode Hoveder, der samles i Parlamentet. Det er *de stærke Albuer.*

Men derfor behøver Hr. Krag vel ikke at fornærme Landets intelligente Arbejdere og Bønder ved at paastaa, at Arbejdernes Lønforhøjelser skader Landbruget. Selv et normalt Skvadderhoved ved jo, at Arbejderne omsætter det meste af deres Fortjeneste i Fødevarer, og af hver Krone, Arbejderne faar i Lønforhøjelse, gaar de 75 Øre til Landbruget, særligt af de lavest lønnede Arbejderes Lønforhøjelse, som her var Tale om.

Men her er man igen ude med at sætte Lus i Skindpelsen mellem Bønder og Arbejdere, thi saalænge de to Parter ikke finder hinanden, saa kan Hr. Krags egentlige Arbejdsgivere være ganske rolige og flaa begge Parter med Rente og Lønslaveri.

Var det Samfundsansvar, De talte om, Hr. Krag?

— — —

Og dette Samfundsansvar har alle Partierne. De ligefrem kappedes om at proklamere det som en hellig Overbevisning.

Det var virkelig interessant i de Dage at sidde og blade i »Socialdemokratiets Aarhundrede«.

Da Arbejderne for ca. 40 Aar siden begyndte at stemme rødt og valgte de første Socialdemokrater ind i Parlamentet for at afsløre Klassesamfundet, for at kæmpe for Fagbevægelsens Aktionsfrihed, for Arbejdernes Ret og Frihed til at kæmpe for Forbedringer af deres Kaar, og — ja, lad os ikke glemme det — for efterhaanden at faa valgt saa mange Rigsdagsmænd, at de kunde likvidere det kapitalistiske Udbyttersamfund til Fordel for et Samfund, hvor Arbejderne fik det fulde Udbytte af deres Arbejde!

Endnu har Arbejderne ikke fyldt Rigsdagen med Socialdemokrater, og dem, de har faaet valgt, har nu en hel anden Opgave.

De fratog forleden Dag Arbejderne Friheden og Retten til at kæmpe for Forbedring af deres Kaar af Hensyn til det kapitalistiske Udbyttersamfunds rolige Gang!

— — —

Ærlighed, Principfasthed, moralsk Hæderlighed og Idealitet — aah, gaa til Bloksbjerg. — — — Hvor er du, *Bakunin!*

Eli.

Under Venskabs Maske

Fra Nederlag til Nederlag
vi gik fra Aar til Aar;
hver vunden Skanse blev forladt
foruden Kamp og Slag;
hver Fører, som vi havde valgt,
i Fjendens Rækker staar;
de svigted os, hver Gang det gjaldt
at naa mod Maalet frem.

Alt, hvad vi vandt i Kampens Aar,
gav disse Mænd til Fals.
Vor Frihed er en Skueret,
som paa Papiret staar.
I Slavelænker er vi lagt,
vor Kampkraft den er brudt;
af Vennehaand blev Slaget bragt,
som stjal vor Kraft og Mod.

Men vent, der komme vil en Dag,
da Massen rejser sig
og holder Regnskab med de Mænd,
som svigtet har vor Sag.
Endnu en Gang skal Slaget staa,
da gælder Kampen dem,
som under Venskabs Maske gaa,
men er vor Fjendes Ven.

V. P.

Det største Nederlag i dansk Fagbevægelses Historie

Reaktionære Overklasseherrer fastsætter nu diktaturisk Arbejdernes Løn og Arbejdsvilkaar. Paa Vej mod Nazismen.

Den Overenskomstsituation, der i disse Dage udløses i en eller flere Voldgiftsdomme, er en Mærkepæl i dansk Fagbevægelses Historie.

For sidste Gang er Fagbevægelsen skubbet til Side og frataget enhver Indflydelse i Afgørelsen af Arbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar.

Det er et Princip, der hermed er fastslaaet.

Den borgerlige Statsmagt har fejet Fagbevægelsen til Side og sat nogle reaktionære Overklassemennesker til at diktere Løn- og Arbejdsvilkaar for Arbejderne.

Det er her, *Nederlaget* ligger.

Det er det dybeste og mest afgørende Slag, der endnu har ramt Danmarks organiserede Arbejdere.

Og dette smertelige Slag blev endda tilføjet os i en Situation, hvor Centralorganisationen krøb tryglende frem med nogle usle Lønkrav for de aller lavest lønnede Arbejdere.

Under mere forsmædelige Vilkaar kunde det vel ikke blive.

De politiske Mirakkeldoktorer led ogsaa deres Nederdag.

Det er en ringe Trøst, at de Herrer, der ellers *»nok skal ordne alt for Arbejderne«* — ogsaa deres faglige Interesser — denne Gang ogsaa maatte notere et Nederlag.

Men er det ingen Trøst, saa er det alligevel et Par Ord værd.

Efterhaanden som vor faglige Landsorganisation er sunket ned til en Filial af det borgerlige Socialdemokrati, er Afgørelsen af Arbejdernes Løn- og Livsvilkaar mere og mere blevet et politisk Puslespil med Intriger og indviklede politiske taktiske Manøvrer, som den almindelige Arbejder ikke kan følge med i.

Situationen var denne Gang lagt op for den samme Komedie, hvor den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe skulde spille *»frelsende Engel«* for de stakkels organiserede Arbejdere.

Den faglige Centralorganisation med en Ledelse, der er blodtappet for enhver personlig Kraft, laa som en klynkende Køter paa Ryggen med den tænderskærende Bulbider fra Vestervold over sig.

Ikke det mindste Forsøg paa at bide igen.

Bare et klynkende Haab til Forligsmanden.

Det var nemlig hans Opgave at give Bolden op til de politiske Mirakeldoktorer.

De kunde jo ikke som for et Par Aar siden erklære status quo, thi da var det Arbejderne, der holdt paa dette Standpunkt, men denne Gang var det Udbytterne.

Derfor maatte Forligsmanden — hvor nødig han vilde — deltage i Puslespillet.

Han gjorde det ogsaa meget pænt ved at feje alle Arbejdernes reelle Krav af Bordet og give Bolden op til de politiske Mirakelmagere med nogle usle smaa Forbedringer, som lige var til at trylle lidt smaaborgerlig Medfølelse med de skikkelige og beskedne Arbejdere frem paa — ægte politisk Flødeskum!

Afstemningerne klappede ogsaa tilpas. De skikkelige Arbejdere viste *Samfundssind* og vedtog og de hensynsløse Arbejdskøbere forkastede, dog med en saa stor Minoritet, at der tilsammen var et Flertal for Forliget. Oho!

Nu var Situationen gennem fem Ugers modstandsløs Udsultning endelig lagt op for den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe, som *»frelsende Engel«* for »de stakkels værgeløse Arbejdere«, der efter Sigende snart daarligt kan »knappe deres egne Bukser«!

Nu skulde Slaget slaas. Stauning nappede behændig Bolden, som Forligsmanden havde givet op

Men ak og ve, der sad den politiske Reaktion, som ogsaa havde tænkt ved den Lejlighed at faa en Fjer i Hatten.

Vi skal ikke gøre Forsøg paa at skildre den politiske Kræmmerbod, hvor bl. a. Statsministeren tilbød Hr. Krag nogle Millioner for at overlade Hr. Stauning Fjeren i Hatten som *frelsende Engel overfor Arbejderne.*

Men Hr. Krag vilde ikke og Hr. Christmas endnu mindre, og som Timerne skred, blev Hr. Staunings Kamp mere og mere fortvivlet, indtil han maatte neje sig i Nederlaget og sluge Voldgiften med de fine Overklasseherrer som Dommere paa Grundlag af begge Parters oprindelige Krav.

Som Trøst i al Elendigheden var Reaktionen saa naadig at skænke ham en idiotisk Forligsprøve paa fem Dage, nærmest beregnet som Narresut for de mest fattige i Aanden i den socialdemokratiske Menighed, for hvem Hr. Stauning træder frem i »Soc.-Dem.«s Spalter, forrevet og laset, og siger: Kan I se, hvor jeg klarede mig?

Men for de tænkende Arbejdere er Nederlaget komplet, baade det faglige og politiske

Det bør nu være Slut med den lumske Undergravning af Fagbevægelsens Magt til Fordel for haabløse politiske Spekulationer.

Vi retter denne Opfordring til alle tænkende Medlemmer af Fagbevægelsen.

I aarevis er Fagbevægelsens Anseelse nu blevet undergravet, for at Arbejderne skulde opgive den til Fordel for den fuldstændige Afhængighed af det politiske Socialdemokrati.

Vi formener, at denne sidste Overenskomstsituation har afsløret det farlige for Arbejderne i denne rent ud forbryderiske Ødelæggelse af Arbejdernes Tillid til Fagbevægelsen.

Socialdemokratiet har nu aabent tilkendegivet, at det foretrækker at lade nogle Overklasseherrer bestemme over Arbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar, frem for at lade Arbejderne anvende den Magt, de besidder i den udvidede Sympatistrejke.

Socialdemokratiets Ledelse har prisgivet Arbejdernes Interesser og Fagbevægelsens Aktionsfrihed for at frede om det kapitalistiske Udbyttersamfund.

Den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe er allieret med det radikale Venstre, der har paa sit Program, at *svinebinde Arbejderne i den kapitalistiske Udbytning gennem tvungen Voldgift!*

Selve det politiske Demokrati er Fagbevægelsens Fjende!

Det vil fratage Arbejderne Ret og Frihed til at kæmpe for Forbedring af Løn- og Arbejdsvilkaar.

Det vil fastbinde vor Løn, medens Prisen paa de Varer, vi skal købe for Lønnen, har Frihed til at stige.

Det forhøjer kunstigt selv Vareprriserne og slynger os med vor fastbundne Løn ned i stigende Elendighed!

Det politiske Demokratis Stilling til Arbejdernes økonomiske Interessekamp er og er ikke andet end maskeret Nazisme!

Enhver Arbejder, der ikke er en aandelig Undermaaler, maa nu kunne se dette og maa vel have Mod til at tage Stilling dertil.

Et indre Opgør i Fagbevægelsen.

Den nu afsluttede skandaløse Overenskomstsituation maa nødvendigvis afstedkomme et indre Opgør i Fagbevægelsen.

Dette Opgør kan ikke følge det gamle Skel mellem to politiske Partier, der kæmper om Magten over Fagbevægelsen. Det vil gaa tværs over dette Skel.

Det vil og maa sætte Skel mellem Fagbevægelsens lumske indre Fjender, der indefra vil ødelægge den, og saa Fagbevægelsens Tilhængere, *der vil kæmpe for dens Aktionsfrihed og bruge den!*

Denne indre Udrensning er blevet en Livsens Nødvendighed for Danmarks Arbejdere, om de ikke vil synke ned i en Slaveklasses Kaar i Smag med de tyske Arbejdere.

Vi er paa Vej nedad — lad os stoppe, medens vi endnu har en Mulighed.

Den faglige Opposition bør nu tage Offensiven i alle Organisationer.

Vi lægger ikke Skjul paa at vi er fattige Arbejdere, der udgiver dette Blad og at vi er glade for, om du vil give os et Bidrag til Hjælp for for Bladets Økonomi.

Gadespejlet.

Se, Stauning vandt Sejr i endnu et Slag
— som han dog kan narre Christmas og Krag! —
Og fuldstændig slagen tilbage paa Valen
forbløder og dør Industrikapitalen.
Nu dages det, Brødre — se Blod-Flaget vajer —
nu gælder det Landstinget, endnu en Sejer,
saa baner vi Vejen for vor Socialisme
med Statsdiktatur og maskeret Nazisme!

Efter »Valget« i Søndags taler Nazisterne om et enigt tysk Folk. Samtidig afgøres over 50,000 Processer over hele Landet mod anderledes tænkende.

Det kan jo ogsaa blive for trivielt med al den Enighed.

Forligsmandsforslaget blev vedtaget i første Omgang, udtalte Stauning i Folketinget, naar man lægger Tallene fra Arbejdernes Vedtagelse sammen med Arbejdskøbernes Forkastelse.

Bygningsarbejderne vedtog Forliget, siger Steincke, naar bare man tæller Arbejdsmandsforbundets Stemmer.

Slagteriarbejdernes Nej til Overenskomsten, siger Socialminister Ludvig Christensen, lagt til Højres og Venstres Ja til tvungen Voldgift skaber Enighed om en Forlængelse af det Forslag, Slagteriernes og Arbejdernes Repræsentanter var enedes om, før det blev forkastet ved Urafstemning.

Puh ha! Mon ikke der tiltrænges en statsautoriseret Regnebog for Demagoger og Renegater?

Det danske Socialdemokrati saboterer og modarbejder de Vedtagelser af »2. Internationale«, der repræsenterer Millione og atter Millioner af Arbejderstemmer mod nogle faa Hundrede Tusinde.

Var det ikke naturligere, om Socialdemokratiet meldte sig ud og dannede et nyt »Internationale« sammen med de andre National-Socialister?

(To Arbejdere paa Vej til Arbejde efter Lockouten foran paa en Linie 5):

Første Arbejder: »Thorvaldt er nu alligevel en snu Fyr!«

Anden Arbejder: »Ja, men hvem skal betale?«

Første Arb.: »Socialdemokraterne har da lavet meget godt. Og Thorvaldt er da kommet i Vejret.«

Anden Arb.. »Ja, paa vores Bekostning.«

Første Arb.: »Ja, sikken dejlig Villa han har!«

Anden Arb.: »Det var sgu da det mindste, de ku' gi' ham!«

Første Arb.: »Og Fortjenstmedaljen i Guld fik han osse!«

Anden Arb.: »— sgu da ikke af Arbejderne.«

Første Arb.. »Og sikken dejlig Hund, han har!«

Anden Arb.. »Ja, sikken dejlig Hund, han har!«

Nazismen i Danmark

Det er karekteristisk for Nazismen at den opretholder den kapitalistiske Udbytning af Arbejderne samtidig med at den gennem Statsmagten forbyder dem at forbedre deres Løn- og Arbejdsvilkaar.

Husk Sammenkomsten Langfredag
Se omst. Annonce.

„Arbejdet“

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition:
Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—19.

1) at faa fødselshyppigheden til at stige,

2) at vedligeholde den for det borgerlige samfund nødvendige sexualundertrykkelse.

Kønsdriftens undertrykkelse begynder praktisk talt med barnets indtræden i tilværelsen. Den udøves gennem børneopdragelsen indenfor den borgerlige familie. I de første leveaar er det særlig opdragelsen til renlighed, lydighed og artighed, som — uden at forældrene aner det — stækker børnenes livsdrift og livskraft, især hvis de voksne som opdragelsesmidler anvender straf, straffetrusler og andre former for angstindjagelse. Hos lidt større børn bliver alle yttringer af den naturlige kønsdrift holdt nede, og dette fortsættes ofte langt ud over den kønsmodne alder.

Denne opdragelse skaber lydige, beskedne, uselvstændige, ængstelige og autoritetstro undersaatter, som skikkeligt finder sig i den *udbytning,* som de bliver genstand for fra arbejdsgivernes side, og den undertrykkelse af den *personlige frihed,* som det nuværende samfund paalægger dem. Med andre ord: Børneopdragelsen indenfor den borgerlige (den patriarkalske) familie frembringer netop det menneskemateriale, som den kapitalistiske samfundsordning har brug for.

Dette samfunds magthavere har altsaa i høj grad brug for ægteskabet og familien og sætter alt ind paa at opretholde disse institutioner. Ligeledes har de direkte brug for den sexualfjendtlige moral og religion, som det særlig er kirkens og skolens opgave at opretholde.

Straffeparagrafer mod svangerskabsafbrydelse og hindring af sexuel oplysning tjener begge de to nævnte formaal, idet man paa den maade tvinger folk til at sætte uønskede børn i verden og samtidig sætter en bremse paa kønslivets udfoldelse. Disse foranstaltninger støder i nutiden paa en betydelig modstand fra befolkningens side og er derfor vanskelige at gennemføre konsekvent i et demokratisk land. I de fascistiske diktaturlande benyttes de i større udstrækning og overflødiggør en del af de midler til ophjælpning af forplantningsviljen, som foreslaas i de demokratiske lande.

En andet middel, der forener begge formaal, er den religiøse, moralske og nationalistiske propaganda, der præker ægteskabets og familiens hellighed samt pligterne mod gud, konge og fædreland. Hertil tjener kirke, skole, presse, film, radio og alle andre propagandainstrumenter.

Saalænge befolkningstilvæksten kan opretholdes ved hjælp af disse to slags midler, behøver befolkningspolitikerne ikke at gøre sig særlige anstrengelser.

Udviklingen har imidlertid i de skandinaviske lande naaet et punkt, hvor disse midler alene ikke længer er i stand til at standse den truende nedgang i fødselshyppigheden. Derfor har man nu nedsat kommissioner til undersøgelse af, hvilke andre veje der kan tænkes at føre til det ønskede maal. Den egentlige hovedaarsag til den svigtende forplantningsvilje: tilværelsens stigende usikkerhed er en uundgaaelig følge af det kapitalistiske systems imperialistiske fase. Den kan først forsvinde sammen med dette system. Derfor maa man foreløbig nøjes med forskellige lapperier.

En af de mest iøjnefaldende aarsager til børnebegrænsningen er forældrenes forsørgerbyrder. Man foreslaar derfor skattelettelser, forsørgertillæg og lignende. Man tør dog ikke i *for høj grad* tage forsørgerbyrden fra de enkelte forældre, idet man i saa fald vilde risikere at sætte en præmie paa kønslivets frie udfoldelse — og det er noget, man mindst af alt vil risikere.

I Sovjet-Unionen har man ophævet begreberne: uægte børn og ugifte mødre. Det har vist sig i høj grad at bidrage til en forøgelse af forplantningsviljen. Sovjet-Unionens eksempel tør man ikke følge i Vesteuropa, fordi det vilde betyde en stor fare for moralen, ægteskabet og familien, som er de vigtigste redskaber til befolkningens sexuelle undertrykkelse. Man forsøger sig frem med smaa forsigtige tilnærmelser, som f. eks. *Zahle's* lov om uægtefødte børns retsstilling. Ser man denne lov forsigtigt efter i sømmene, viser den sig i virkeligheden at gaa ud paa en afstivning af det borgerlige ægteskab og monogamiet. Den imødekommer ikke i mindste maade kvindernes krav om retten til at føde børn uanset ægteskab.

Kvindernes selverhverv er en stærkt medvirkende aarsag til børnebegrænsningen. I Nazi-Tyskland jager man derfor kvinderne ud af erhvervslivet og tilbage til køkkenet og barnekammeret. Det er utvivlsomt et effektivt middel til at forøge baade ægteskabernes og børnefødslernes antal. Men det er et middel, som det er meget svært at benytte i større udstrækning i demokratiske lande. Man maa ogsaa paa dette punkt nøjes med lapperier som f. eks. at hindre begge ægtefællers ansættelse i samme kommunes tjeneste. Men selv den slags mindre overgreb møder ret stærk uvilje hos befolkningen.

Ægteparret *Myrdal* har i Sverrig foreslaaet et storstilet boligbyggeri og højnelse af boligstandarden som et middel til at stimulere ønsket om at faa børn. Det er for det første et meget dyrt middel, og for det andet er det yderst tvivlsomt, om det virkelig vil kunne faa børneantallet til at stige, saalænge tilværelsens usikkerhed forbliver uforandret. Det samme gælder i de foreslaaede foranstaltninger til forbedret svangerskabs- og fødselshygiejne.

Om alle de sociale reformer, som befolkningskommissionerne foreslaar, gælder det, at det i sig selv er særdeles ønskelige reformer, som kun kan hilses velkomne af befolkningen ganske uanset, om de er i stand til at forøge fødselshyppigheden eller ej.

Men det, at de foreslaas *netop af den grund,* viser, at det ikke er befolkningens tarv, man har for øje, naar man foreslaar reformer, men det er *udelukkende for at stive det vaklende kapitalistiske samfundssystem af!*

Uden tilførslen af nyt menneskemateriale kan systemet ikke bestaa!

Et samfundssystem, som udsletter menneskenes forplantningsvilje, har dermed dømt sig selv til døde!

Børnebegrænsningen kan for de enkelte kvinder og familier være en stor hjælp til at opretholde en vis levestandard, men den kan aldrig blive et effektivt middel til at afhjælpe nutidens forskellige misforhold, arbejdsløshed, bolignød osv., endsige et middel til at indføre bedre samfundstilstande.

Men den stadigt fremadskridende børnebegrænsning er et ubedrageligt tegn paa, at det kapitalistiske system har spillet fallit. Befolkningskommissionernes anstrengelser og forslag er kun fortvivlede forsøg paa at tilsløre sandheden og udsætte fallitboets endelige likvidering.

Arbejderne har ingen interesse af at afstive det borgerlige samfund. De bør ikke lade sig imponere af de befolkningspolitikere, der raaber op om den truende affolkning, og de burde ikke finde sig i, at de førere, som de selv vælger til at repræsentere deres interesser, føler sig kaldede til at stabilisere det kapitalistiske system. Naar arbejderne har ondt ved at gennemskue det bedrag, de her er udsat for, skyldes det netop for en meget væsentlig del den opdragelse, de selv som børn og unge har faaet indenfor den borgerlige familie og det borgerlige samfund.

J. H. Leunbach.

Bestillingsseddel.

Underskrevne tegner sig herved som Abonnent paa ARBEJDET for April Kvartal 1936.

NAVN: ....

STILLING: ....

BOPÆL: ....

Skriv Navn og Adresse tydeligt og indsend Bestillingssedlen til ARBEJDET's Kontor, Blaagaards Plads 21, København N.

Min sidste...

I en Tid, hvor det danske Socialdemokrati forgæves forsøger at indføre Censur ikke alene i Dagspressen, men ogsaa i Fagorganisationerne overfor Rædslerne i Tyskland, er det forfriskende at læse følgende aabenhjertige Udtalelse i Typografernes Fagorgan:

Naar min sidste Mark er brugt!

Naar min sidste Mark er brugt —

En tysk Typograf har til en Kollega i Udlandet skrevet et Brev, hvoraf vi hidsætter:

»Nu har jeg i siger og skriver 29 Aar staaet i samme Officin. Trods mine seksti Aar kan jeg fuldt ud yde min Præstation .... Men en ubehagelig Historie indtraf forleden, da Chefen gav mig »Sparket«. Han forklarede, at Aarsagen var, at jeg ikke præsterede saa meget Arbejde som før. Jeg tog mine Korrekturbilag frem og viste ham, at min Præstation var fuldt ud paa Højde med de yngres. Men det hjalp ikke. Afskedigelsen skulde staa ved Magt. »Og desuden — føjede Chefen til — har vi gennem vor Faktor faaet Kundskab om, at De ikke har forandret Anskuelse efter den nazistiske »Revolution«, og det er tilstrækkelig Grund til at afskedige Dem.«

Jeg maatte altsaa akceptere Afskedigelsen, og satte nu min Lid til Arbejdsløshedsunderstøttelsen og Invalliderenten fra Forbundet. Men da jeg indgav Ansøgning om Understøttelse, fik jeg følgende Svar: »Paa Grund af Deres politiske Anskuelse maa vi afslaa Deres Begæring om Understøttelse.«

Du ser altsaa, at jeg nu ved 60-Aars Alderen er prisgivet Hunderdøden, og jeg forsikrer dig, at naar min sidste Mark er brugt, skal jeg tage min Revolver — og ved den Lejlighed skal to store »Kreaturer« sammen med mig forlade dette forbandede Liv ....«

Rettelse

Vi skrev i sidste Nr., at Bygningsarbejderne i København enstemmigt havde forkastet Forligsmandens Forslag. Dette var ikke rigtigt. Ved den endelige Optælling viste det sig, at der var nogle faa Hundrede, der var saa tilfreds med de gamle Arbejdsforhold, at de gerne vilde fortsætte paa dem.

Undskyld, at vi i Farten ikke observerede denne »**Bagtrop**« blandt Københavns Bygningsarbejdere.

Se, Stauning vandt Sejr i endnu et Slag

Mere om Politibilen til Tjenernes Fagforening

Vi har modtaget følgende:

Hr. Redaktør Chr. Christensen, »ARBEJDET«, Blaagaards Plads 21.

I Bladet »Arbejdet« Nr. 6 for D. D. indeholdes en Artikel med Overskrift »Politibil til Tjenernes Fagforening«. Er det galt med Kassen?« Artiklen omhandler i misvisende Fremstilling et Optrin i Fagforeningens Kontor d. 13. ds. og tager af denne Episode Anledning til at opkaste Tvivl om Kasserer Henry Hansens Hæderlighed i Varetagelsen af sit Hverv for Foreningen. Da Sigtelsen, der er i høj Grad ærekrænkende, savner ethvert Grundlag, tillader jeg mig paa Hr. Henry Hansens Vegne herved høfligst at forespørge, om De vil være villig til at afgive en skriftlig Tilbagekaldelse. Dersom jeg ikke har modtaget omgaaende Svar paa dette Brev, vil Stævning blive udtaget mod Dem til Straf, Erstatning og Mortifikation.

Ærbødigst.
Th. Thorsteinsson.

Paa denne Henvendelse har vi givet følgende Svar:

Hr. **Højesteretssagfører** Th. Thorsteinsson!

Som Svar paa Deres æ. Skrivelse af 28. ds. angaaende Artiklen i ARBEJDET Nr. 6: »Politibil til Tjenernes Fagforening. Er det galt med Kassen?« tjener følgende.

Indsenderne af nævnte Artikel erklærer overfor mig, at de med Hentydning til »Kassen« har sigtet til den i Artiklen nævnte Viktor Nielsen, der efter deres Opgivende har formøblet en større Sum af hans Arbejdskammeraters sammensparede Penge, og at han for at undgaa Politianmeldelse — som Artiklen paapeger — har maattet nedlægge sine forskellige Tillidshverv i Organisationen.

Da jeg selvfølgelig ikke ønsker at kaste Mistanke paa en Mand for noget, han ikke har gjort sig skyldig i, vil jeg ikke blot hermed overfor Hr. Henry Hansen personlig, men ogsaa i først udkommende Nr. af ARBEJDET meddele, at **nævnte Artikel ikke sigter Hr. Henry Hansen for noget uhæderligt i hans Egenskab af Kasserer,** hvorimod jeg maa fastholde Artiklens Realitet, nemlig at han som Tillidsmand er mødt beruset op i Organisationens Lokaler og her geraadet i Slagsmaal, saa han blev afhentet af Politiet.

København, d. 30. Marts 1936.

Chr. Christensen,
Redaktør.

Den 31. Marts

Fandens Fødselsdag.

I Skyldnernes Verden har man Terminsdage, der betegnes som Fandens Fødselsdag — ogsaa vi Arbejdsløse har en saadan Terminsdag, og det er den 31. Marts. I A-Kassernes Vedtægter kræves, at alt Kontingent skal være indbetalt til og med denne Dag, og Fagforeningernes Bestyrelse har, som det synes med en vis Kærlighed, ladet denne Termin ogsaa være gældende for Medlemsskabet i Fagforeningen.

Naar Kassererne med den klassiske Skulderbevægelse og grødet Stemme meddeler deres fattige Medlemmer, at det er Arbejdsløshedskassens Vedtægter, der kræver, at de skal slettes af *Fagforeningen,* saa er det Løgn og Hykleri. A-Kassens Mønstervedtægter vedrører og indgriber ikke det mindste paa Fagforeningernes Omraade. Arbejdsdirektør Vater er her lige saa uskyldig som Manden paa Maanen.

Naar vi bliver smidt ud af Fagforeningen for Restance den 31. Marts, saa er det Fagforeningen, der gør det. Basta!

Paa denne Dag bliver mangt et Regnskab opgjort. En fattig Partifælle kan hjælpes, en kritisk Opponent kan sparkes. Inden den 31. Marts er de fleste Medlemmer paa Grund af det økonomiske Tryk kommen ud paa Restancens yderste Grænser, og har det knebet med at betale een Maaned, hvorledes skal det saa gaa med at betale 2 Maaneder, som Regel er ogsaa Kontingenthjælpen udløbet. Resultat: Ud af A-Kassen og — ud af Fagforeningen. Endnu mindre i Socialhjælp — og saa? Saa er Løbet gjort! Nej, saadan er det slet ikke. Hvis du er socialinteresseret, hvis du har opfattet Fagforeningen som en organiseret Magtfaktor, saa vil du lide et Savn, der i Almindelighed gaar over i sin Karrikatur og bliver til et negativt Had mod Organisationerne og mod dine egne Lidelsesfæller. Dyrene vender deres Vaaben — deres Horn ud mod deres Fjender. Fattige Mennesker vender Hornene indad mod hverandre indbyrdes. — Den Vej skal vi ikke gaa — vi Hundreder, maaske Tusinder, der nu skal ud af Fagforeningen.

Der findes en anden Vej at gaa. Vejen ind i »De arbejdsløses Landsorganisation«. Her aabnes en hel ny Verden af ivrigt optagne Mennesker, der har stillet sig Ansigt til Ansigt med den Tilværelse, Klassesamfundet kan byde dem, og er indstillet paa at faa det mest mulige ud af det. Og her vil du maaske ogsaa træffe dine egne Kammerater fra Fagforeningen, thi Arbejdsløse, der ser Vejen, de skal vandre, har allerede organiseret sig som det, de er, og det, de under Kapitalens Love altid maa vedblive at være — arbejdsløse!

Naar vi mødes paa det nye Kontrolsted, saa lad os lytte, lytte til, hvad der tales om, og en Dag finder vi et nyt Maal i en ny Organisation. Vi er igen med i Kampen.

En Arbejdsløs.

Den internationale Højskole og de unge Arbejdsløse.

I Nr. 2 af ARBEJDET bragtes en Artikel om den internationale Højskole ved Helsingør. Vi kan her supplere denne Artikel med nogle Oplysninger:

Skolen er ingen Arbejderhøjskole. Den modtager Elever fra alle Samfundsklasser og vil paa den kristelige Etiks Grundlag bygge Bro mellem Samfundslag og Nationer. Bortset fra, om dette overhovedet er praktisk gennemførligt, staar et saadant Program i Modstrid til Arbejdernes økonomiske og politiske Kampe, idet Klassehad er uetisk. En Del Elever kommer derop uden at have andre Kundskaber end dem, Folkeskolen har givet dem. Den Undervisning, de faar paa Skolen, er en »politisk nevtral« Søndags-Undervisning og gaar glat hen over Hovedet paa mange. Lærerne forstaar ikke, at gamle Klassikere ikke interesserer Folk, hvis første Krav er Arbejde og Løn for dette; de forstaar ikke, at »upolitiske« Foredrag om Nazi-Olympiaden i klassebevidste Arbejderes Øjne har en reaktionær Karakter. En saadan Skole kan ikke forvente at faa knyttet Arbejderne til sig, hvilket heller ikke har været Tilfældet med Holdet i Vinter.

Beviset for denne Kritiks Rigtighed ligger i de sidste Dages Begivenheder. 20 Elever har ikke fundet sig stærkere bundet til Skolen, end at de har forladt den i Utide. Den direkte Aarsag til deres Bortgang var, at en Elev uden videre Diskussion skulde bortvises af ikke helt vægtige Aarsager.

Skolens officielle Elevblad behandler dette Problem og skriver bl. a.: »Vi vil ikke proppes med borgerlig Verdensanskuelse og Betragtningsmaade, der ikke viser nogen Vej ud af Kaoset, og som maaske i sidste Instans gør os til aandelige Middelmaadigheder eller Idioter. Er det Etik, religiøse Spørgsmaal, Barnevrøvl o. lign., vi trænger til? Lærer man os at tænke selvstændigt over de økonomiske og kulturelle Misforhold i det vaklende Samfund ved at tilsløre dette med følsomme Sange, Danseaftener og etisk Poesi? Er det til at forundre sig over, at en Gruppe bevidste Elever begaar Handlinger, som afviger fra det daglige, og som ikke venter paa, at man fratager dem de sidste Chancer og Forhaabninger fra deres Livsinteresser.«

Endvidere kan man i Bladet læse Elevernes store Utilfredshed med Skolens Lærere og Ledelse. Det er snart paa Tide, at Højskolerne faar fjernet Skyklapperne fra Bonderejsningens Tid, faar lukket Vinduerne op og muget ud i de kvalme Stuer. De unge Arbejdsløse ønsker en Undervisning, som behandler de for Ungdommen store aktuelle Problemer; en Undervisning, der afspejler deres Uro og Forhaabninger og gør dem til praktisk tænkende Mennesker, der kan være medvirkende til Opbygning af et Samfund, som har Mad og Plads for alle.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Paa Strækningen Leningrad—Moskva saa jeg fra Vaggonvinduet flere Gange Fevdal-Proletaren paa hans alm. Arbejdsplads.

Paa de lange Strækninger af Græsstepper med Birke- og Pilbevoksning drev ensomme Mænd, iførte Lammeskindskofter, omkring med et Par magre Køer mellem Træerne. Det var russisk Bondearbejde paa den Strækning i 1921. Det var i den historiske Udvikling Hyrden, der var blevet fastboende. Uden for de elendige Træhuse, der ensomt laa spredt over det vide Felt, var nogle faa Kvadratmeter opdyrket Jord med Eftersommerens Kaalhoveder. — Det var hans Havebrug.

Da jeg ankom til Moskva Banegaard, hændte det mig — som vel de fleste den Gang —, at ingen anede, hvor jeg skulde bo eller opholde mig.

Dette skænkede mig et Par Timers Ophold paa selve Banegaardsterrænet, hvor jeg straks lærte en Del.

Hvor Jeppe selv organiserer Arbejdet.

Ude paa et afsides Sporafsnit stod en Flok Arbejdere i Virksomhed, og jeg naive Sjæl vilde jo gerne straks over og konstatere, hvorledes russiske revolutionære Arbejdere sled i det for at opbygge deres Land efter den haarde Medfart.

Kureren, jeg havde kort med fra Grænsen, og som nu formodentlig gik og passede paa mig, talte udmærket svensk, indvilligede i, at vi gik over til Arbejderne.

Arbejdets Formaal var at læsse en stor Dynge Opfejning fra Moskvas Gader, nærmest Hestegødning, op i en Jernbanevogn, der holdt lige ud for Dyngen.

Arbejdsholdet var ialt paa 16 Personer, 8 Kvinder og 8 Mænd. Arbejdsredskaberne var 4 smaa Skuffer — som vore smaa Kulskuffer til Ovnfyring i Hjemmene — samt 2 smaa Vidiekurve som en jysk »Løb«, der kan rumme en Skæppe Kartofler.

Arbejdet var delt paa den Maade, at fire Kvinder øste disse to Kurve fulde, hvorefter fire Mænd løftede Kurvene op i Vognen, hvor de andre 4 Mænd tog imod dem og tømte dem. Ved næste Omgang traadte de 4 Kvinder tilbage, som havde fyldt Kurvene, og de andre 4 fyldte saa Kurvene og saaledes fremdeles.

Jeg kom uvilkaarlig til at le ved at betragte denne »Komedie«.

Da Arbejderne saa, at jeg lo, spurgte de Tolken, hvad den »Engelskmand« lo af. Paa Tolkens Oversættelse svarede jeg, at jeg lo, fordi de ikke forstod at arbejde!

Dette blev omgaaende besvaret med, at saa kunde maaske den fine Englænder lære dem det.

Jeg gjorde nu noget, jeg nær havde faaet en Dragt Prygl for.

Jeg havde set en bredbladet, uhaandterlig klodset Skovl staa paa den anden Side Vaggonen. Jeg hentede den, smed Jakken og begyndte for fuld *Speed* at øse Skovlfuld paa Skovlfuld af den tørre, lette Hestegødning lige fra Bunken op i Vognen — noget enhver dansk Arbejder vilde have gjort hjemme. Men det gik ikke her!

Jeg hørte nok, at Arbejderne blev højrøstede og deres smilende Ansigter blev alvorlige, men jeg troede, at det var, fordi de opdagede, at her kunde 15 Par Arbejdshænder undværes til at udføre andet, nyttigt Arbejde. Men jeg tog fejl.

Pludselig greb en Haand i mig — det var Kureren — og jeg forstod af hans Optræden, at den var gal. Jeg stillede Skovlen fra mig og spurgte, hvad Arbejderne sagde.

»Ja, kom du hellere herfra i en Fart,« sagde han, »de truer med at slaa det *Bourgeoisisvin* ihjel, der vil ødelægge deres gode Arbejdsforhold for dem.«

At de sagde meget mere, kunde jeg baade høre og se paa deres Miner. Naa, jeg tog Jakken paa igen, og da vi gik, kom den store Skovl farende hen ad Perronen efter os.

I Timen efter denne Oplevelse begyndte det at dæmre for min Bevidsthed, at jeg indtil da havde bedømt selve Grundlaget for Udviklingen af den sociale Revolution i Rusland ud fra Forudsætninger, der var tilstede i Vesteuropa, men *ikke* i Rusland.

Jeg var rejst til Sovjet-Unionen i samme Indstilling, hvormed naive Sjæle i Dag bedømmer Udviklingen i Sovjet ud fra Forholdene i deres egen lille, beskidte, kapitalistiske Ravnekrogshjerne, eller som den bigotte, driftsløse, visne, gamle Jomfru fordømmer den unge, frodige Kvindes Seksualtrang.

Jeg var rejst til Sovjet-Unionen som Revolutionær i den glødende Overbevisning, at vi i Aarene efter den politiske Omvæltning vilde arbejde 16 Timer i Døgnet for at tilvejebringe Grundlaget for Socialismen. Og saa mødte jeg her et Folk, der endnu stod og

SILKEBORG

Udmaalingen af [illegible] GRATIS

LAURS BAK,
SØNDERGADE 9

Stort Udvalg i Cigarer og Cigaretter samt Vine

HERLUF H. SKAFTE.
Vestergade 10 (ved Silkeborg Bank)

Det betyder Tillredshed hvis De vælger B&O

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 Søndergade 4 SILKEBORG

Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Alle Arbejdere i Silkeborg
køber deres Forbrug af Cigarer og Tobak
JERNBANEV. 23
„Arbejdet"s Forhandler

[illegible] Revolutionen [illegible] Revolutionen [illegible] paa Moskvas [illegible] Parti [illegible] paa Arbejdspladsen at [illegible] paa Arbejdspladsen skulde [illegible] Revolutionens [illegible]

[illegible] barnlige [illegible] Dag [illegible] paa Hotel Revolution og Partifabrikanter [illegible] hedde »Revolutionære«.

Disse russiske Arbejdere begreb ikke, at Revolutionen havde noget at gøre med deres Arbejde. For dem var Revolutionen den politiske Omvæltning. Den var overstaaet, og nu skulde de have det godt paa Arbejdspladsen, efter at de gamle Ejere var jaget væk. Naar jeg der overfor udtrykte min Frygt for, at det hele vilde falde sammen i Elendighed og Sult, om de ikke tog sig sammen og blev flittige og skabte mange Varer, saa lo de medlidende ad mig og erklærede med Varme: *at saa kendte jeg ikke Lenin!*

Her stod den unge russiske Revolution med en arvelig Belastning fra Fevdaltiden i sit levende Arbejdsmateriale, der i sin aandelige Armod og Uformuenhed udstyrede en Gud med alle de evnende Egenskaber, det selv fattede overfor Revolutionens mægtige Opgaver.

Jeg blev ofte bedrøvet i Moskva.

Det fordømte Bureaukrati.

Var det svært at faa Adgang til Fabrikerne, var det endnu mere vanskeligt at faa deres tekniske Ledelser i Tale.

Det var mig komplet umuligt efter flere Dages ihærdig Søgen at finde en virkelig ansvarlig Kammerat for disse Bedrifters tekniske Ledelse.

Jeg gik troligt og udholdende fra Kontor til Kontor og kom igen og kom igen uden nogen Sinde at træffe en Mand, der erklærede, at det var ham, der havde Ansvaret eller blot at han var egentlig medansvarlig, kollektiv ansvarlig. Nej!

Jeg maatte opgive overfor Barrikader af døde Papirer, Beslutninger, Moderesolutioner, Partiparoler, Reglementer samt Upaalidelighed, gemytlig Foragt for Tid og Klokkeslet, Aftaler og Løfter.

Dog en eneste Gang sejrede jeg i denne kvælende Kamp mod Bureaukratiet, men paa et helt andet Felt. For ved min Hjemkomst at organisere en Indsamling til Fordel for Sulteramtes Hungerlidte var jeg lovet en Serie Foto til Lysbilleder, dels af Ofrene og dels af Nansens Hjælpevirksomhed. Disse Billeder eksisterede, jeg havde set Genpart af dem, der skulde blot fremkaldes nogle flere. Jeg gik i samfulde 18 Dage fra det ene Kontor til det andet for at faa disse Billeder, som forud var lovet mig i *Folkekommissariatet for Folkehygiejne*.

Den 18. Dag — Dagen før jeg skulde rejse hjem — forglemte jeg mig selv i et Raserianfald og hamrede min knyttede Næve ned i Skrivebordet for Næsen af Ministeren. Den gamle kultiverede Læge smilede mildt og venligt til mig som Svar paa min Overilelse. Han gav en Sekretær en Ordre, og en halv Time efter fandt man Billederne til mig. De laa i en Skuffe i selve det Rum, hvor jeg stod. Hvor længe de havde ligget der, fik jeg aldrig at vide.

Og dog er dette mit Tilfælde for intet at regne mod det ligefrem svindelagtige Bureaukrati og den forbryderiske Slendrian og Sabotage, der udviklede sig under den saakaldte Nepperiode, og som endnu i Dag lægger sin klamme Haand over Kampen for Fremskridtet i Sovjet-Unionen.

Vi skal i den følgende Artikel se nærmere paa Kampen mellem *de fremaddrivende Kræfter* i denne Arbejderverden og den reaktionære Belastning fra den russiske Fevdalisme: *det fevdale Arbejdsvæsen og Bureaukratiet*.

sang Revolutionssange [illegible] et Folk, som gennem Blod og tunge Ofre havde gennemført den politiske Omvæltning, men som hverken vilde eller kunde arbejde.

Dette var min første Time i Moskva.

Fevdal-Proletaren som Overtager af Fabrikerne og som Arbejdsorganisator.

Oplevelsen paa Moskvas Banegaard ramte mig som en dyb, næsten smertelig Skuffelse, og saa snart jeg fik Tale i min gamle Ven [illegible] Manden Anthon Nielson [illegible] kunde russisk [illegible] ud paa Arbejdspladserne. Derved kom de Besøg i Stand, som jeg tidligere har omtalt under den industrielle Opbygning.

Om ikke det Billede jeg mødte her i Form af Arbejdsorganisation var lige saa vanvittig haabeløs som det paa Banegaarden, saa maa jeg tilstaa, at Helhedsbilledet bevirkede, at jeg to Maaneder efter rejste hjem med Tvivlen i Hjertet om, at den russiske Revolutions mægtige Opbygningsarbejde overhovedet kunde gennemføres med det Menneskemateriale.

Overalt paa de fleste Fabriker det samme ligegyldige Drivert, den samme halvt barnlige Glæde over Revolutionen og Sejren over de [illegible] parret med [illegible] komplette Mangel paa Forstaaelse af, at den sociale Revolution skal opbygges ved Arbejde [illegible] Arbejde!

[illegible]

Festlig Sammenkomst
for
ARBEJDET'S Venner og Læsere.

Efter gentagne Opfordringer indbyder »Arbejdet«s Kontrolkomité sort Blads Venner og Læsere til en festlig kammeratlig Sammenkomst Fredag den 10. April (Langfredag) Kl. 19,30 Aften i Weinolds Selskabslokaler paa Nørrevold.

Entréen er gratis. Indtegningslister til Deltagelse ligger fremme paa Bladets Kontor, Blaagaards Plads 21, hvortil Indtegningen ogsaa kan indsendes pr. Brev eller Kort.

PROGRAM:

Kl. 8 —8½: Festtale af Red. Chr. Christensen
- 8½ — 10: Fælles Kaffebord med Skæmt og Alvor.
- 10½ — 2: En Svingom og Snak mellem gamle Drenge.
Godt Humor medbringes!

Hvad kan vi lære af
Lockouten og dens politiske Afslutning?
Om dette Spørgsmaal taler
Maskinarbejder **Lauritz Hansen**
og Redaktør **Chr. Christensen**
ved et OFFENTLIG MØDE Tirsdag d. 7. April Kl. 20 i
Weinolds Lokaler, Nørrevold.
Fri Diskussion.
Entre 25 Øre. FAGOPPOSITIONENS SAMMENSLUTNING

Smed- & Maskinarb. Klub (F. S.)
afholder
MØDE
Mandag den 6. April Kl. 20 pr. i Kafe „Kommunen", Gothersg. 155
Alle Medlemmer maa møde.
Husk at medtage en interesseret Kollega
Vigtig Dagsorden! BESTYRELSEN

Frit Slag
De Arbejdsløses Landsorganisation dannet

[illegible] Arbejdsløse fra Lyrskovgade [illegible] Statutter, Program og Love [illegible]

[illegible] Vi anbefaler alle vore arbejdsløse Kammerater [illegible] De Arbejdsløses Program [illegible] Organisationen.

Sekretær

Statutter og Program
for
De Arbejdsløses Landsorganisation

Statutter

[illegible]

heder eller har optraadt eller optræder usolidarisk overfor Arbejderklassen.

3. Organisationens indre Styre hviler paa Princippet Medlemmernes lige og direkte Medbestemmelsesret i alle Organisationens Anliggender.

Kun Grupper og Afdelinger, der er organiseret efter dette Princip, kan optages i Organisationen.

Program

1. De Arbejdsløses Landsorganisation betragter alle arbejdsløse Kvinder og Mænd som Lidelsesfæller. Den vil for og sammen med disse føre en bestandig paagaaende Kamp mod selve Arbejdsløsheden, dens Aarsager og økonomiske, moralske og retslige Virkninger.

2. Vi kan ikke betragte de Arbejdsløse, der af Trang til Kulturgoder, Trang til at være gode Forsørgere for Hustruer og Børn, drives til at forøge deres Indtægter ud over de sociale Almisser — som Forbrydere eller Bedragere, men vi maa betragte Samfundet som den virkelige Forbryder og den paatvungne Arbejdsløshed som den største sociale Forbrydelse mod vore Hustruer og Børn og hele den opvoksende Ungdom.

Vi vil paa enhver Maade bekæmpe og latterliggøre »Socialhjælpskriminaliteten« og stille os Side om Side med dens Ofre.

3. Vi anklager Samfundet for, at det har frataget os Kulturmenneskets historiske Ret til ved samfundsnyttigt Arbejde at erhverve os samfundsskabte Livs- og Kulturgoder.

Vi betragter os som en Del af de Arbejdsløses Millionhær [illegible]

[illegible]

mærksomme paa, at de derved kun skader sig selv og prisgiver den arbejdsløse Ungdom til Reaktionen eller politisk Narrespil. De Arbejdendes Tilværelse, Økonomi og Magtstilling i Samfundet er uløselig aarsagsforbunden med de Arbejdsløses.

5. Vi ved, at Arbejdsløshedsproblemet løses ikke under det nuværende Fordelingssystem hverken ved kortere Arbejdstid, offentlige Arbejder, Nødhjælpsarbejder eller lignende, men vi vil være medkæmpende for ethvert Krav om kortere Arbejdstid som et Kulturgode.

Vi vil altid føle os solidarisk forbundne med de lavest lønnede Arbejdere og være medkæmpende i Kamp for økonomisk Lighed med de producerende Befolkningslag.

6. Da vi opfatter vor Tilværelse som Arbejdsløse som det absolutte og permanente og Arbejdet som det rent tilfældige, vil vi med alle Midler indtil Lovens yderste Grænse kæmpe for, at der ydes os en virkelig Erstatning for den fratagne Arbejdsret. Og at denne Erstatning ydes under Former, der er Kulturmennesker værdig.

7. Vi erklærer, at D. A. L., hvis Fagbevægelsen bestandig sabboterer sin Opgave, at organisere alle Arbejdere i Danmark i hele Arbejderklassens samlede Interesse, vil organisere Danmarks industrielle Reservearmé i et landsomfattende Industriforbund, der paa lige Fod med Fagorganisationerne med Løn- og Arbejdsforhold vil kræve sig respekteret paa alle Virksomheder [illegible]

[illegible]

Midler

1. At samle og organisere alle [illegible]

[illegible]

GUNNAR THOMASSEN
[illegible]
Maskinafskrivning

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hele rollo medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7

Elegant Herreklipning 40 Øre
— Dameklipning 40 —
Børneklipning 30 —
1 Kl. Barbering 15 —
17. STENGADE 17.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
Alle forskellige Strengeinstrumenter, Tegnebestik, Trommer, Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes Musikhuset „BILLIGST"
Korsgade 35

Brugte Jakkesæt og Gabardine Frakker
Mægtigt Udvalg fra 20 Kr.
Alle Slags Benklæder og Arbejdstøj. Vore kendte Holmens Benklæder er altid paa Lager i stort Udvalg.
Tøjhuset »Blaagaard« Herman Hansen
Blaagaards Plads 25

Sexuel Oplysning
J. H. Leunbach: *Kønsliv og Sundheden* Kr. 1.00
Wilh. Reich: *Seksuel Viden og Kamp* 0.50
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder 0.50
Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualklinikken, Malmøgade 7*
Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit

Vore Annoncører støtter os, støt dem i naar I gør jeres Indk[øb]

Bemærk!
den nye Radioforretn[ing]
Balaphone [illegible]
Nora 7680 [illegible]

TRE TRIN NE[D]
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SÖMME[R]
Borgergade 3.

Uden Afsender[e]
DFGD
[illegible]
Specialdepotet, Knabrostræde 1, Københ[avn]

Amagers billigste Urmag[er]
Glas 50 Ø. Viser 50 Ø. Fjedre [illegible]
Torvegade 56 og Højdevej

Damer gør et Forsøg
Ca. 255 nymoderne, flotte Damefrakker, Dragter og Swaggers (brugt [illegible] Rejseprøve) skal sælges til Spotp[ris]
Baggesensgade 18 St. tv. Nora 9[illegible]

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. [illegible]bergsgade 4 (skraas Værnedamsvej)

Bidrag til „Arbejdet"

Indkommet paa Liste Nr. [illegible] (Kontoret): Andersen 1,00, [illegible] H. 2,10, J. 0,50, E. M. 2,00, [illegible] 2,00, Valdemar Rasmussen [illegible]gelse 10,00. Med det tidligere [ind]komne Kr. 92,35.

samarbejde med den Presse [illegible] vil tale de Arbejdsløses Sag [illegible] Partiinteresse.

3. At tvinge den borgerlige Presse til at beskæftige sig [med] vore Anliggender.

4. At hætte det sociale [illegible] for det Arbejdsløses Kaar direkte og personlig paa de valgte [illegible] ministre og de ansatte Embedsmænd.

5. At bistaa vore Kammerater med Raad og Daad om muligt [illegible] akademisk Bistand og give Vejledning for tilrejsende Arbejdsløse.

6. At udgive Literatur [illegible] Studiekredsvirksomhed og [illegible] Agitatorskoler.

I det hele at skabe en virkelig Fællesaand, et godt Kammeratskab og en sund Solidaritetsfølelse blandt alle Arbejdsløse.

Ugens Mødeliste

Ugen 4. April til 11. Ap[ril]
Fredag d. 4. Kl. 7 [illegible] Jord- og Betonarbejdernes [illegible] [illegible]
Kl. 7 Enghavevej [illegible] arbejdsmændenes [illegible]
Søndag d. 5. Kl. 9,30 Engha[vevej] 10 [illegible] Special- og [illegible] [illegible]arbejdernes [illegible] forsamling
Mandag d. 6. Kl. 20,00 [illegible] [illegible] Generalforsamling
Tirsdag d. 7. Kl. 20,00 Wein[olds] Fagoppositionens Sammensl[utning] Offentligt Møde.
Fredag d. 10. Kl. 20,00 Wein[olds] ARBEJDET Fest for Læs[ere]

I Anledning af Paasken kan næste Nummer ARBEJDET afhentes paa Ekspeditionen Onsdag Aften.

ALLE Pengeforsendelser til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto 236.32

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 8. | Lørdag d. 11. April 1936 | 1. Aarg.

Retten i Dommersædet

Menneske, vær ærbodig og ydmyg, naar du staar Ansigt til Ansigt med *Retten* i Dommersædet.

Ja, bøj dig, skrøbelige Menneske, i Støvet for Rettens Væsen, der i ophøjet Upartiskhed bærer Bind for Øjnene og aldrig Sværdet forgæves.

Oh, hellige Enfold, saaledes er du præket for Masserne i Tusind Aar, at de aldrig skulde tvivle paa det retfærdige i Rettens Afgørelse, at de aldrig skulde tvivle om, at her behandles Fattige og Rige ens, at her er al Klasseforskel og Klassesyn udelukket, ja at Masserne aldrig skulde se den skrøbelige gebrækkelige Krop, der sad indsvøbt i Dommerkappen paa det af Snedkeren ophøjede Dommersæde.

Og Filmen ruller ustandselig i Gaar som i Dag. Og Tusind efter Tusind af Syndernes evindelige Tog staar for Skranken og modtager Dom og Forstødelse og Straf og Vanære for, hvad de gjorde og ikke gjorde.

Og bestandig dømmer Dommerne retfærdigt, blinde og døve for, hvem de selv er og hvor de kommer fra. Halleluja!

— — —

Saa fik de da endelig for tredie og sidste Gang slaaet stakkels Hauptmann ihjel.

Uden Tilstaaelse og uden afgørende Beviser, ja uden afgørende Beviser mod hans egen sandsynlige Forklaring, dømte Retten ham til Døden i den elektriske Stol.

Tre Gange kronraget, tre Gange iført Dødsdragten, tre Gange lidt de sidste Timers Kval, tre Gange sagt smerteligt Farvel til Hustru og Barn foran Dødens Port.

Det Menneske, der dræbte Lindbergs lille Dreng, er en afskyelig Morder.

Men hvad er saa »Retten«, der uden Brødebevis myrdede Hauptmann tre Gange?

— — — Menneske, vær ærbødig og ydmyg, naar du staar Ansigt til Ansigt med Barbariet i Dommersædet!

— — —

Og det hændte, at en elendig Landarbejderrønne i Hellested paa Langeland en Aften sent stod i lys Lue.

Da den fattige Landarbejderkone havde ytret et inderligt Ønske om at faa et bedre Hus at bo i, var det selvfølgelig en vægtig Grund for Statspolitiet til at mistænke hende.

Denne Kvinde var blevet besvangret 16 Aar gammel og havde siden født 10 Børn til Verden i en endeløs Elendighed af Slid, Underernæring, Barsler og daarlig Behandling af Manden.

Den Aften, der gik Ild i Huset, havde hun ferniseret Gulv, efter at Mand og Børn var gaaet i Seng. Nervøs og træt, som hun var, kom hun til at vælte Lampen, og der gik Ild i Huset.

Alt dette forklarede hun Statsbetjenten, der havde hende i Forhør. Men det var selvfølgelig Løgn! Den Dag havde hun været oppe fra Kl. 6 om Morgenen og Forhøret begyndte Kl. 10 Frm. og varede til Kl. 2 Eftm. Men da faldt ogsaa Tilstaaelsen. Hun havde ikke faaet Mad hele Dagen, syg og oprevet og fuldstændig fortumlet faldt hun for Truslen om, at saafremt hun ikke tilstod, saa blev Børnene taget fra hende og kom under Værgeraadet.

Da Konen kom fra Fængslet paa Sygehuset og Lægerne fik talt med hende, tog hun sin Tilstaaelse tilbage. Og forleden skulde Sagen saa paadømmes ved Nævningetinget i Odense.

Her førtes Arrestforvareren fra Rudkøbing som Vidne, og han erklærede, at han udmærket havde set, at Konen var syg, medens hun var i Arresten og var underkastet Forhørene.

Det fik Retsformanden, Hr. Hoff, til at standse Vidnets videre Afhøring, idet han erklærede: *Nu har jeg aldrig hørt saa galt. Arrestforvareren i Rudkøbing kritiserer Dommeren i Rudkøbing! Naar Dommeren ikke kunde se, at Fru Clausen var syg, hvordan kan Arrestforvareren saa se det?*

Statsadvokaten, Anklageren Hr. Thomsen tilføjede: *»Det ender vel med, at Retsbudene kritiserer Landsrettens Dommere!«*

Lægmændene, Nævningene, frifandt den stakkels, forpinte Arbejderkvinde, men

— — — Menneske, vær ærbødig og ydmyg, naar du staar Ansigt til Ansigt med *det bureaukratiske Hovmod* i Dommersædet.

— — —

Og nu har vi her i Landet faaet en ny »*Ret*«, »*en tvungen Voldgiftsret*«, der skal dømme om, hvad de lavestlønnede Arbejdere skal have i Løn de to kommende Aar.

Loven siger højtideligt, at det skal være *uhildede* Mænd, der skal afsige Dommen mellem Arbejderne og deres Udbyttere. Samtidig siger Loven ganske vist, at Flertallet af disse *»uhildede«* Mænd skal tilhøre Udbytterklassen, idet de skal være i Besiddelse af juridisk Embedseksamen, der kvalificerer dem til at indtage en Dommers Sæde.

Hopla, og saa blev de alle fire rene Overklassemennesker, der ligesaa lidt nogensinde har skabt for 2 Øres reel Værdi, som de har prøvet en usseltlønnet Arbejders Kaar.

Alle »Rettens« høje Dommere repræsenterer Aarsindtægter, der ligger himmelvidt borte fra de Arbejdslønninger, de skal dømme om!

— — — Menneske, fattige Arbejder, vær ærbødig og ydmyg, naar du staar Ansigt til Ansigt med *fire fede Pengesække* i Dommersædet!

Eli.

Den tvungne Voldgifts Dom

Paa en Række Punkter blev Mæglingsforslaget forringet, i intet Tilfælde forbedret.

I Tirsdags Aftes ved Sekstiden faldt den tvungne Voldgifts Dom. Den bestaar af en Række Brøkregningsopgaver over en og to Øre og tilsvarende Decimalbrøks»forbedringer« for Akkordarbejde i nogle Fag, men ikke i noget Tilfælde Forbedring af Mæglingsforslaget, medens flere Poster er en Forringelse af dette.

Forsaavidt er Dommen ingen Skuffelse for Arbejderne, som ingen fornuftig Arbejder overhovedet venter sig noget godt af en *tvungen Voldgift*, hvor en Flok Overklassejurister dikterer, hvad Arbejderne skal have for deres Slid.

Derimod er Dommen en Bekræftelse paa vor Opfattelse af den tvungne Voldgift som en mod Arbejderne født Fjende, vi aldrig under nogen Omstændighed bør godkende, men bekæmpe med alle de Midler, der staar til vor Raadighed i Organisationer og paa Arbejdspladser.

Det er derude, Kampen i de kommende Tider skal staa. Der tager vi Revisionsarbejdet op, saa kan Reformisternes *Paragrafadvokater* tulre videre med deres Slaveretter paa Christiansborg.

Hovedledelsen for Slagteriarbejderne underskriver det Overenskomstforslag Medlemmerne lige har forkastet

Man maa indrømme, at Hovedledelsen for Slagteriarbejderforbundet forstaar stadig at holde Opmærksomheden fangen.

Efter at have anbefalet Medlemmerne at sige Overenskomsten op, hvilket den sikkert i Dag fortryder, kom den med et Overenskomstforslag, som man paa Forhaand kunde sige sig selv ikke kunde vinde Flertal i Forbundet, idet hele Belønningen var en Krone næste Aar for en 2-aarig Overenskomst.

Da Medlemmerne med overvældende Majoritet havde forkastet Forslaget og Slagteriarbejderne sammen med de øvrige Arbejdere skulde dømmes af den tvungne Voldgift, saa skynder Hovedledelsen sig paa Forbundets Vegne at underskrive den Overenskomst, Medlemmerne lige havde forkastet.

Det er da Diktatur i Renkultur, og Motivet maa forekomme noget uklart. Da baade Forbundsledelse og Udbytterne var enige om dette Forslag, kunde der jo i dette Tilfælde ikke være Tvivl om Voldgiftens Dom. Og det forekommer os, baade fra et alment organisationsmæssigt og fra et taktisk Synspunkt mere vigtigt, at overlade den tvungne Voldgift Æren af at paanøde Medlemmerne denne Overenskomst, end at Forbundsledelsen godvilligt gør dette.

Uden at forklejne Hr. Hartmanns Dygtighed, saa vilde det vist ikke være nogen Skade til for Medlemmerne, om der kom lidt ungt, frisk Blod ind i Hovedledelsen. — Dens Handlinger i denne Overenskomstsituation bærer Vidnesbyrd om baade Svaghed og Træthed.

Arbejdernes politiske Garanti

Naar Arbejderne skal opgive sin faglige Kamp til Fordel for Socialdemokratiets politiske Virksomhed, hvilke Garantier ydes der da Arbejderne for at faa deres Interesser varetaget.

Naar man, som i den nu afsluttede Overenskomstsituation, fuldstændigt undlader at bringe de faglige Kampmidler i Anvendelse og dermed overdrager det politiske Socialdemokrati gennem sin Indflydelse at varetage Arbejdernes økonomiske Eksistensinteresser, da er det vel nær for de tænkende Arbejdere at underkaste foranstaaende Spørgsmaal en nærmere Undersøgelse.

Det er jo saaledes, at de senere Aars politiske Virksomhed ikke just er opmuntrende for Arbejderne.

Der kan ikke noteres en eneste reel økonomisk Fordel for Arbejderne. Selv Statsfunktionærerne føler sig ilde behandlet, og alt, hvad vi andre har mærket til den socialdemokratiske Regeringsmagt, er forøgede Udgifter, stigende Varepriser bl. a. frembragt af Socialdemokratiets Politik i Landsbrugs- og Valutaspørgsmaalene.

Og med Henblik paa den faglige Situation, hvor Partiets Folk i D. s. F. bevidst forhindrede Arbejderne i at gribe til faglige Modforholdsregler overfor Lockouten, endte hele Partiets politiske Hjælpeaktion i en topmaalt Skandale, hvor Partiet stemte for en *tvungen Voldgift*, hvor nogle reaktionære Overklasseherrer diktatorisk bestemmer, hvad danske Arbejdere skal have for deres Arbejde.

Værre er det ikke i Tyskland. Den eneste Forskel er, at her er det et saakaldt Demokrati, der har udleveret Arbejderne til Reaktionen, et nazistisk Diktatur.

Skiller vi derfor Fraserne ud, bliver Realiteterne — de nøgne, økonomiske Kendsgerninger —, at Socialdemokratiets Politik — saalænge Partiet har haft Regeringsmagten — ikke i nogen Maade har gavnet Arbejderne, men tværtimod gennem indirekte Beskatning har frastjaalet Arbejderne en Del af den Løn, de havde tilkæmpet sig ad faglig Vej.

En Indvending som bør undersøges.

Masser af ærlige socialdemokratisk sindede Arbejdere vil indrømme Rigtigheden af foranstaaende, men vil tilføje, at Partiet har jo heller ikke Flertallet endnu.

Denne Indvending — om den har nogen Bund — forudsætter dels, at Socialdemokratiet har Mulighed for at vinde Flertallet af Vælgerne og dels, at dette Flertal er en Garanti for, at Arbejdernes Interesser saa bliver forsvarligt varetaget af Partiet.

Lad os da først fastholde den Kendsgerning, at den egentlige Lønarbejderklasse ikke udgør Flertallet af Danmarks Vælgerbefolkning.

Lad os videre fastholde en anden betydelig Kendsgerning — som Statistiken ogsaa bekræfter —, at den egentlige produktive Lønarbejderklasse er i Tilbagegang i Antal, medens Lagene paa begge Sider af dem — de permanente Arbejdsløses Armé — og paa den anden Side Ekspedient-, Forvalter- og Agentklassen, begge er i rivende Udvikling.

Selv om Socialdemokratiet kan regne med en Del af den sidste Kategori som Vælgere, saa vil Frafaldet af de Arbejdsløse til Gengæld vokse, hvis baade Fagorganisationer og Partiet fortsætter med den himmelraabende sjofle Adfærd imod dem, deres Hustruer og Børn. Og efter den hele Indstilling tør man, hele Forholdet nøgtern bedømt, ikke regne med andet.

Arbejderne skal se den Kendsgerning i Øjnene, at de ikke er Flertallet af Vælgerne og at deres Antal ved Teknikens Udvikling bestandig svinder ind.

Socialdemokratiet kan aldrig blive et Flertalsparti baseret paa Arbejdernes Stemmer.

Allerede nu har Socialdemokratiet erkendt dette.

Det har sløjfet sit oprindelige socialistiske Arbejderprogram til Fordel for et nationalt, folkeligt Reformprogram.

Paa dette Program har Socialdemokratiet for nærværende ca. 100.000 borgerlige Stemmer.

Skal Partiet nogensinde naa at repræsentere Flertallet af Vælgerne, maa det opadtil vinde ca. 200.000 Stemmer til.

Vil man nu spørge om, hvem disse borgerlige Stemmer er, hvilke Interesser de repræsenterer, saa er det netop de Lag af Borgerskabet, Socialdemokratiet har gavnet ved sin Valuta- og Understøttelsespolitik til Bønderne. Ja, lige til!

Disse Stemmer repræsenterer netop de Lag af Mellem- og Overklassen, der høstede Gevinsten af det, Partiet berøvede Arbejderne gennem Valutapolitiken og den indirekte Beskatning.

Men dette borgerlige Medløb, der stemmer af rene egoistiske Grunde paa Socialdemokratiet, vil løbe bort igen den Dag, Socialdemokratiet ikke mere er i Stand til at plyndre Arbejderne til Fordel for dem.

Det samme vil ske her som i Tyskland, at det borgerlige Medløb svigter Socialdemokratiet og løber over til Reaktionen naar denne finder Tiden moden til at betale Prisen.

Det vilde være til uvurderlig Gavn for Danmarks Arbejdere, om de alvorligt vilde tage dette Problem op til Eftertanke og blive klar over, at den eneste Grund, de kan bygge en *politisk* Garanti paa for deres Interesser i Fremtiden, er netop disse svigefulde egoistiske borgerlige Mellemklassestemmer, der snart stemmer demokratisk, snart reaktionært, alt efter, hvor de kan opnaa størst Gevinst.

For at bevare disse borgerlige Stemmer bliver Socialdemokratiet upaalideligt overfor Arbejderne — som nu ved at stemme for tvungen Voldgift. Og denne Upaalidelighed overfor Arbejderne gør igen Arbejderne upaalidelige over for Socialdemokratiet. Derpaa bygger igen Kommunistisk Parti sin Eksistens. Men uden Hensyn til disse to Partiers Konkurrence-Kamp om Arbejdernes Stemmer, saa løber alle de borgerlige Stemmer over til Reaktionen, naar denne ser sin Interesse deri og betaler Prisen.

Da har vi Ragnarok — da staa vi overfor Nazismen — om ikke Arbejderne forinden har funden en anden og bedre Garanti for deres Interesser.

Den eneste reelle Garanti.

Denne anden Garanti er ikke en døgnpolitisk Flue i Historiens Løb. Den hviler i selve Klassens Eksistens, som den uundværlige skabende Producent af Samfundets livsnødvendige Behov.

Garantien hviler her i Klassen selv, i dens Tro paa sig selv og i dens Sammenhold.

Reaktionens Horder kan storme en Partibygning og et Bladtrykkeri, men de formaar intet overfor Arbejdets mægtige Verden, over hvilken de hundrede Tusinds Arme kvælende og lammende hviler!

Vi gentager:

Arbejdets Mand vær paa Vagt
og bliv viden om din Magt.
Alle Hjul de vil staa stille
om din stærke Arm det ville.

Bliv Abonnent

1.50 Kr. Kvartalet.

Gadespejlet.

FAG
BE
VÆ
GEL
I SEN

var den Stige,
der gav Førerne Magt og gjorde dem rige,
— den sparker man fra sig — mætte og ræbende —
derfor bliver Faldet — som i Tyskland — saa dræbende!

Naar Lederen af de kommunale Udsalg, Ernst Ottosen, i Løbet af faa Aar har kunnet stjæle en lille Million Kr. fra de allerfattigste Arbejdere, uden at Borgerrepræsentationen eller Borgmesteren, hvorunder Udsalgene sorterer, har kunnet konstatere det mindste Misbrug, er der oplagt noget galt ved Systemet — og »Interessen for de fattigste blandt de fattige« har altsaa ikke engang rakt saa vidt, at man har gidet undersøge, om Priserne i de kommunale Udsalg var lavere end i de private.

Naar Arbejderne skal flaas, kan det selvfølgelig være dem ret ligegyldigt, om det sker af en Bedrager, af Kommunen eller af private Kapitalister — men alligevel — det var de kommunale »socialistiske« Administratorers sidste Fjer i Hatten, der røg. Hvad skal man nu henvise til, naar man vil dokumentere, at man gør noget for Arbejderne?

Gas- og Elektricitetspriserne regner sig jo ikke, vel? — Her bliver Arbejderne flaaet ved indirekte Beskatning, saa at man næsten kunde ønske, det var den mere beskedne Ernst Ottosen, der administrerede.

Det gaar endelig mod lysere Tider for Frisindet, nu har Danmarks demokratiske Censor forbudt Adolf Hitler at optræde i »National Scala«.

Til Kamp mod Landstinget! — denne Frase er nu saa gennemhullet, at den hænger de tænkende Arbejdere langt ud af Halsen. Ingen tror jo dog, at Socialdemokratiet kan opnaa Flertal alene — og »de Radikales« Kærlighed fik Regeringen at føle i Lockout-Situationen. De tre saakaldte »demokratiske« Partier skal nok forlade den synkende Skude og gaa paa ny Privatfart i andre Partier, naar Tid er inde.

Det vil ikke gaa med at bluffe Arbejderne endnu en Menneskealder med parlamentarisk Svindel. De vil gennem Tilbageerobring af Fagbevægelsen længe før den Tid være Herrer i deres eget Hus.

Naar du alligevel

hver Uge køber vort Blad i Løssalg, hvorfor saa ikke købe det billigere ved at tegne dig som Abonnent og faa det bragt ind ad Døren hver Uge.

„Arbejdet“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition: Blaagaards Plads 21.
Kontortid Hverdage Kl. 17—19

arbejdsevne som for samfundets trivsel og kulturens udvikling.

Det store flertal af nutidens mennesker lider mer eller mindre af nervøsitet. Ikke blot denne [illegible] udbredte nervøsitet, men ogsaa de fleste alvorlige nervøse forstyrrelser, der ofte invaliderer fuldstændigt, samt sindslidelser og egentlige sindssygdomme, har som hovedaarsag en forkert regulering af sexuallivet, først og fremmest den undertrykkelse af kønsdriftens tilfredsstillelse, som finder sted i barndommen og ungdommen og for manges vedkommende fortsættes hele livet igennem. Ikke blot sundheden lider stærkt under sexualundertrykkelsen, men ogsaa arbejdsevne og livsglæde.

De egenskaber hos et menneske, der bestemmer hans opførsel overfor omverdenen og medmenneskerne, hans mod eller mangel paa mod, hans evne til at nyde livet eller finde sig i skuffelser, hans fond af godhed eller ondskabsfuldhed, kort sagt et menneskes **karakter,** dannes og opbygges som regel i løbet af de første 5—6 leveaar. Det har vist sig, at karakterdannelsen i højeste grad er afhængig af den maade, hvorpaa sexualdriften behandles — eller mishandles. Børneopdragelsen i den borgerlige (patriarkalske) familie gaar ud paa systematisk at undertrykke alle ytringer af børnenes kønsdrift. Paa denne maade produceres — som omtalt i forrige artikel — de ængstelige, lydige, uselvstændige og autoritetstro undersaatter, der udgør det menneskemateriale, som det kapitalistiske system har brug for.

Senere i livet vedligeholdes disse for de kapitalistiske magthavere saa værdifulde egenskaber gennem den fortsatte undertrykkelse af kønslivet, den borgerlige kønsmoral, religionen, ægteskabsinstitutionen osv.

En meget vigtig faktor til indskrænkning af kønslivet er angsten for uønskede besvangringer. Særlig for kvinderne og for de helt unge virker frygten for uønskede følger i høj grad hindrende paa kønsdriftens naturlige tilfredsstillelse. Hvad enten kønsdriften holdes helt nede eller den søger sig mer eller mindre unaturlige udveje, har det en skadelig indflydelse paa karakter og sundhed.

Naar mennesker lærer at skille kønsliv og forplantning fra hinanden, bliver muligheden for et frit og tilfredsstillende kønsliv større.

Derfor ønsker vi at udbrede sexuel oplysning og kendskab til svangerskabsforebyggelse — og derfor ønsker vi straffen for svangerskabsafbrydelse afskaffet. Den frivillige adskillelse af kønsliv fra forplantning er en **nødvendig betingelse** for at kunne leve et fuldt tilfredsstillende og sundt sexualliv og derigennem en nødvendig forudsætning for legemlig og aandelig sundhed, for forøget livsglæde og arbejdsevne.

Kun en **sikker** beherskelse af forplantningen kan modvirke **angsten** for uønsket besvangring, som er den fornuftigst begrundede form for sexualangst. Og kun en helt gennemført udbredelse af kendskabet til de sikre og uskadelige forebyggelsesmidler kan faa menneskene til at undlade at benytte det afbrudte samleje, som foruden at være en højst usikker forebyggelsesmetode er sundhedsskadelig og i det lange løb ødelæggende for selv de stærkeste nerver.

Det vi ønsker, er altsaa, at **alle** mennesker skal have adgang til at leve et sundt, lykkeligt og tilfredsstillende kønsliv! Sexuel oplysning og sikker forebyggelse mod svangerskab er nødvendige betingelser herfor.

»Men hvordan kan det hjælpe børnene?« spørges der, »de har jo ingen brug for forebyggende midler. Og I siger jo dog, at sexualundertrykkelsen i barnealderen er det, der gør mest fortræd!«

Det er klart, at børnene selv ikke har nogen brug for forebyggelsesmidlerne. Men 1) er der den fordel, de kan have af, at børneflokken ikke bliver saa stor. Og 2) er det jo de voksne, og specielt forældrene, som opdrager børnene og undertrykker deres kønsdrift. De voxne gør det hovedsagelig, fordi de **selv** er sexualundertrykte og fyldte med sexualangst. Sexuelt frigjorte mennesker vilde ikke være saa tilbøjelige til at undertrykke alle ytringer af børnenes drifter. Og de vilde være tilgængeligere for forstaaelse af de moderne psykologers paavisning af barnesexualiteten end sexuelt hæmmede og ængstelige forældre. Mennesker, der i deres eget liv har erfaret den velgørende virkning af et lykkeligt og frit sexualliv og af kendskabet til at skille kønsliv fra forplantning, vilde blive mere

(Fortsættes Side 4.)

Undtagelsesloven mod Arbejderne

Sammenrotningen mod Arbejderne er i Henhold til Grundloven, Loven om Nærings- og Erhvervsfrihed ulovlig.

En Dag vil Floden bryde alle reaktionære Dæmninger.

Staaende overfor den Kendsgerning, at Lovgivningsmagten har vedtaget en Lov, i Henhold til hvilken Arbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar for de 2 første Aar skal bestemmes af et Udvalg af Overklassemennesker, staar vi overfor den skrappeste Undtagelseslovgivning, der siden Grundlovens Givelse er præsteret i Danmark.

De Strejkeforbud, der for Fagforeningernes Dannelse og i Begyndelsen af deres Eksistens med Mellemrum udstedtes, var ofte administrative Fortolkninger af Loven og administrative Overgreb, som Politimestrenes Mødeforbud er det i vore Dage.

Det, der nu er foretaget overfor Arbejderne af selve Lovgivningsmagten, er af langt mere dybtgaaende og vidtrækkende Art.

I Henhold til Grundlovens Paragraffer om Næringsfrihed har ingen Ret til at hindre den enkelte Borger i at drive det lovlige Erhverv, han ønsker.

Den saakaldte »Tugthuslov«, Loven om Erhvervsfrihed, udbygger denne Ret yderligere ved at fastsætte endog strenge Straffe, hvis nogen Person eller Organisation forfølger nogen eller lægger dem Hindringer i Vejen for deres frie Erhvervsret.

Ifølge denne Lov er Fagforeninger og deres Repræsentanter dømt i de Tilfælde, de har boykottet eller paa anden Maade forfulgte en Mand, der sælger sin Arbejdskraft til en Pris, der ligger under den almindelige Pris (Løn) paa vedkommende Art Arbejdskraft.

Det er hævet over enhver Tvivl, at Grundloven, Næringsfriheden og Loven om Erhvervsfrihed alle tilstræber at beskytte den enkelte Borgers frie Ret til at sælge sin Vare til den Pris, han kan opnaa for den.

Det er netop disse Love, man har anvendt mod Fagforeningerne, naar de søgte at lægge en Arbejder Hindringer i Vejen, fordi han solgte sin Arbejdskraft for billigt.

Men hvad gør da den lovgivende Forsamling, naar den giver et Udvalg Bemyndigelse til at fastsætte Maksimumsprisen paa Varen Arbejdskraft for alle, der sælger denne Vare?

Den handler her mindst ligesaa lovstridigt, thi den krænker paa det groveste den Retsbeskyttelse, alle Sælgere af Arbejdskraft — saavel som alle andre Varesælgere — ifølge de nævnte Love har frit at sælge sin Vare til den Pris, de kan faa for den!

Da den lovgivende Forsamling ikke forud paa lovlig Maade har sat de nævnte Love ud af Kraft, er deres Vedtagelse af den tvungne Voldgift med Fastsættelse af Lønstørrelsen absolut og uomtvisteligt *ulovlig!*

Var der her i Landet ligesom i »De forenede Stater« en Højesteret med Bemyndigelse til at ophæve de lovgivende Forsamlingers ulovlige Beslutninger, da vilde Loven om tvungen Voldgift omgaaende blive ophævet, thi den er en ulovlig Undtagelseslov.

Moralsk set er den en Udfordring uden Sidestykke.

Medens Arbejderne som Varesælgere ved denne Lov bliver bunden til en bestemt Pris, som de ikke maa forsøge at højne uden at de kan idømmes Straf, saa har alle andre Samfundsklasser fuld Frihed ved Hjælp af deres Fagforeninger, Læger, Arkitekter, Handlende, Fabrikanter o. s. v. til at sætte deres Varepriser op.

Derved tvinger Lovgivningsmagten Arbejderne til at blive flaaet og trukket op af alle de andre Samfundsklasser, idet de bliver straffet, om de søger at undgaa det ved ogsaa at sætte deres Varepris op.

Denne Lov er derfor ikke blot *ulovlig,* men den er den mest *uforskammede og ondsindede Klasselov, der er vedtaget i den danske Rigsdag siden 1848.*

Arbejderne kan i dette Tilfælde sige med J. J. Ipsen: »*Jeg véd nok, at Statspolitiet skal forsvare mig mod Røverne, men hvem skal forsvare mig mod Statspolitiet?*«

Den eneste Trøst overfor dette uhørte Overgreb fra Statsmagtens Side er, at Arbejderne føler det samme som et Overgreb, og at de før eller senere vil reagere mod al denne Nederdrægtighed.

Længe er Arbejdernes Utilfredshed dæmmet op af Statens Indblanding og Baandlæggelse af deres Aktionsfrihed. Ved den sidste Opdæmning vil Floden sikkert vokse op over alle Dæmninger og skylle hele dette kapitalistiske Dæmagogi i Havet.

Vil Arbejderne ikke arbejde mere end 40 Timer om Ugen, saa kan ingen Magt forhindre dem deri — det har de vist før, og de er snart modne til det en Gang til.

Nogle drabelige Karle

I »Soc.-Dem.«s Omtale af Forhandlingerne i den tvungne Voldgiftsret — som Bladet taktisk kalder »Lockout-Retten« — forekommer følgende Mundfuld:

»Jernindustriens Mænd er haarde at bide Skeer med, men Parterne fra Arbejderside er jo ikke nøvede til det Arbejde. Axel Olsen fra Arbejdsmændene er ikke let at rokke, Sekretær Knud V. Jensen er hurtig i Replikken, Alvilda Andersen kender sine Forhold til Punkt og Prikke, Carlsen, Karetmagerne, er lige saa rolig, som han er stor, og Jensen, Træindustrien, og Sigurdsson, Skibstømrerne, kender ogsaa deres Sager.

Arbejdsgiverne saa lidt sure ud, da Retsmødet sluttede.«

Ja, tænk, Arbejdskøberne saa sure ud, da Slaget sluttede.

Hvilke drabelige Karle Arbejderne dog har til at varetage deres faglige Interesser! Nu sejrer vi nok! Tænk, Axel Olsen er ikke til at rokke, og Knud Jensen er rap i Mundtøjet, og Alvilda hun kender sine Sager! Ja, tænk, Damen kender virkelig sine Sager! Hvor det lyder vidunderligt. Og saa Carlsen, der er lige saa rolig, som han er stor. Manden er rolig i Forhold til sin Størrelse. Vi forstaar godt, at Arbejdskøberne, stillet over for denne steinackske **Relativitet** har set lidt sure ud.

Saa er der sèlvfølgelig kun det at tilføje, at den Gang Slaget kunde have været vundet ved at optage Kampen mod Udbytterne, da var de samme drabelige Karle en Portion **Nathuer,** der hverken kunde eller vilde noget som helst. Det er vel derfor, Bladets faglige Medarbejder nu er henvist til at eksellere i Barnerumpepjat.

Du ved ikke

om din Kammerat, hvis du vandt ham som Abonnent paa vort Blad, vilde blive vor bedste Mand i Fagforeningen! Derfor, sig et Par Ord til ham om Bladet og vor Sag, netop i Dag.

Begærlighed

»Soc.-Dem.« har i Dagene før Paasken været fyldt af Belysning over, at det obligate Paaskeforlig muligt skulde udeblive.

Os forekommer det, at Bladet burde være tilfreds med det Forlig, der kom i Stand før Paaske om Undtagelsesloven mod **Arbejderne — den tvungne Voldgift.** I Stedet for begærligt at glo efter mere, burde Bladet glæde sig over dette herlige Forlig, hvor alle 3 store Partier i rørende Enighed fratog Arbejderne deres grundlovsmæssige Rettigheder til frit at opnaa den højeste Pris for deres Varer — Arbejdskraften.

At være med i et saadant Forlig er ikke noget, der overrasker et Arbejderparti hver Dag, saa »Soc.-Dem.« burde virkelig holde sin Begærlighed lidt i Tømme.

Skandinavisk-Samarbejdskonference for Hitler-Fascismens Ofre

Søndag d. 5. April afholdtes en antifascistisk Konference i Weinold's Lokaler. Indbydere var den danske Befrielseskomité for Hitler Fascismens Ofre. Der var mødt 120 Delegerede, dels Repræsentanter for forskellige Organisationer, dels Folk, der kun repræsenterede sig selv. Ogsaa vort Blad og Organisation havde modtaget Indbydelse og ladet sig repræsentere.

Fra Sverige, hvor de haarde Domme over de to svenske Søfolk, Janssen og Meneur, har rejst en mægtig Protestbevægelse, havde en Del Organisationer sendt Delegerede, saavel fra en Del Fagforeninger, Kom. Parti, Røde Hjælp m. m. Fra Norge var Deltagelsen ringe, kun Røde Hjælp og en Forening i Bergen var repræsenteret. Den danske Deltagelse var præget af den Skare »frisindede« Intellektuelle, som er gaaet igen i de sidste 5 Aar i de forskellige Komitéer og Konferencer af lignende Art, samt af de »nevtrale« Folk fra Røde Hjælp, S. V. V. og andre Kommunistfilialer. Kun et Par danske Fagorganisationer var repræsenteret. Derimod var der Folk fra Venstre og Radikal Ungdom. Konferencen beskæftigede sig med tre Spørgsmaal. 1. Befrielsesarbejdet for de fængslede Skandinaver i Tyskland. Indleder: Advokat Rudling, Sverige, og Dr. Stig Veibel, Danmark. 2. Arbejdet for Freden og Fredsvennerne i Tyskland. Indleder: Læge Moltved. 3. De tyske Landflygtige og Asylrettens Problemer. Indleder: Lise Lindback, Norge.

Efter hver Indledning var der Diskussion, og saavel i denne som i Indledningerne blev der sagt mange rigtige Ord om Fascismens Barbari og det officielle Demokratis Lunkenhed.

En fire-fem Resolutioner i Tilslutning til Emnerne blev vedtaget. Men Resolutioner og Ord er for lidt. Kun en effektiv Boykot, kun revolutionær faglig Aktion kan slaa Fascismen ned.

Derfor er det Befrielseskomitéens største Mangel, at de danske og norske Fagorganisationer mangler. Men er de ledende Mænd i Bevægelsen, de Intellektuelle, mon helt klar over det?

C. H.

Vil du

følge med i den faglige Bevægelse, har du Sans for Betydningen af en kritisk Behandling af Fagbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

Den onde Samvittighed

Det er interestant at se, hvor vedholdende og systematisk »Soc.-Dem.«s faglige Medarbejder benævner **»den tvungne Voldgiftsret«** med Betegnelsen **»Lockout-Retten«.**

Saa langt ned i moralsk Uføre er Socialdemokratiet naaet i deres Forhold til Arbejderne, at Partiets Blad ikke vover at nævne Tingene ved deres rette Navn.

Tendensen er tydelig nok. Nu skal det **luskes** ind Dag for Dag i de tanketomme Læsere, at den Voldgiftsret egentlig er nedsat for at beskytte Arbejderne mod Lockouthererne!!!

Er det ikke den samme »noble« faglige Medarbejder, der for kort Tid siden snakkede om **»Luskefronten«?** — Jo, det er i Sandhed en sød Plante.

Men overfor den tænkende Del af Arbejderne kan Fyren spare al Luskeri. Det staar for dem som en Kendsgerning, at det socialdemokratiske Partis Rigsdagsgruppe har **sammenrottet sig med de kapitalistiske Partier** og gennemført **tvungen Voldgift,** stik imod de fagorganiserede Arbejderes Interesser og Opfattelse.

Virkningerne af denne Kendsgerning kan ikke udslettes ved nok saa meget **Luskeri!**

Vi lægger ikke Skjul paa at vi er fattige Arbejdere, der udgiver dette Blad og at vi er glade for, om du vil give os et Bidrag til Hjælp for for Bladets Økonomi.

Demokrati

Demokrati — dette misbrugte Begreb, som alle politiske Partier herhjemme pynter sig med, og som i moderne Forstand har sin Rod i den amerikanske Uafhængighedskrig, den franske Revolution og den engelske Liberalismes Gennembrud — har **Socialdemokraterne** paahæftet deres Hale som en prangende Paafuglefjer, der skal daare impotente Vælgere. — Det er falsk Reklame, lige saa let gennemskuelig som de kendte Skønhedspleje-Annoncer: »Paa en Nat forsvinder Rynker og alle andre Alderdomstegn«, — men til Trods for, at Haleprydelsen »Demokrati« er knækket, pjusket og farveløs, eksisterer der saa glædesløse og aandsfattige Sjæle, at de synes, Ynkeligheden er en Pryd, der bør bevares.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Begyndelsen famlende i Mørke.

Den unge Sovjet-Union havde vel Resurser til at indkøbe Maskiner, moderne Maskiner —. men hvad hjalp det.

Under den internationale Fagkongres i 1922 i Moskva stod skandinaviske Delegerede i en Maskinfabrik, hvor der stod en Sending hypermoderne amerikanske Maskiner, men som Arbejdslederen forklarede de Delegerede, var nytteløse, fordi Fabriken ikke havde en eneste Arbejder, der forstod at betjene dem.

Produktionen kunde ikke komme i Gang og Økonomien var mangelfuld.

Der manglede opsparede Arbejdsværdier — det, vi i den kapitalistiske Verden benævner Kapital — og der manglede industriel Arbejdskraft.

Man forsonede sig med den saakaldte Nep-Politik, d. v. s. at give Koncessioner til fremmed Kapitalmagt over forskellige Industrier, der saa drev disse paa rent privatkapitalistisk Vis med de Indskrænkninger, som Sovjetstatens Kontrol med Afgifter og Arbejderbeskyttelse gennem Fagforeningerne paaførte de kapitalistiske Udbyttere.

Trods dette, at disse fremmede Ingeniører og Arbejdere ofte holdt de russiske Arbejdere paa Afstand og ikke oplærte flere af dem end højst nødvendig som Specialarbejdere o. lign., saa kan det ikke nægtes — hvad man ellers kan indvende mod Nep-Politiken — at den allerede hos Arbejderne i disse Industrier en Arbejdskultur: at møde præcis, at passe Arbejdet, at behandle Maskinerne med tidt Omtanke og udføre Arbejdet, som det skulde, m. a. Ord: *Individuelt at indordne sig under den organiserede Arbejdsproces.*

Sovjets og Kapitalismens Muligheder for at opdrage Arbejderne i den industrielle Arbejdskultur.

Man møder ofte hos danske Kammerater den Opfattelse, at saaledes som vi er som Arbejdere i Dag, saaledes har danske Arbejdere altid været. Dette er Indbildning.

Vore Olde- og Bedsteforældre, der af Forholdene blev drevet bort fra det individuelle Landsbrugsarbejde til Byernes opvoksende komplicerede Industriarbejde, gled ikke godvillige ind i det organiserede Arbejde. De var drikfældige, langsomme og skødesløse. De vilde ordne alt med Kræfterne og var tankeløse brutale mod Maskinerne.

De var ikke et Haar bedre end den russiske Bondearbejder.

Men Kapitalismen er haardhændet, og den havde et Middel i Afskedigelsen, Arbejdsløsheden, Sulten, som nok skulde ordne de Genstridige.

Som den overvældende Arbejdsløshed i Dag misbruges til at kujonere danske Arbejdere i Interessespørgsmaalet, saaledes blev den bestandig brugt som Kapitalismens Dressurpisk under Forvandlingen af den primitive Fevdalarbejder til moderne Industriarbejder.

Et saadant Vaaben ejede Sovjet-Unionen ikke. Der var bestandig Hunger efter Arbejdskraft. Den kunde heller ikke bruge et saadant Vaaben uden samtidig at kompromittere selve den politiske Omvæltnings mest højtidelige Erklæringer.

Sovjet-Unionen maatte i Modsætning til den kapitalistiske Verden gaa Propagandaens, Oplysningens, Opmuntringens, Belønningens og kun i de grelle Tilfælde Straffens Vej.

Den mægtigste Propaganda nogen Nation har sat ind for at løfte det arbejdende Folk op til en højere Arbejdskultur.

Hvor det skrevne Ord ikke kunde naa ned til Millioner Analfabeter, der mobiliseredes alle Nationens bildende Kunstnere i en Plakatkunst, hvoraf selv den længst tilbagestaaende Bonde bl. a. lærte, at han ikke maatte drikke af Flodens ukogte Vand.

Overalt satte den sproglige og billedlige Propaganda ind og ikke mindst paa at løfte Arbejdskulturen.

Denne Millionpropaganda for en højere Arbejdskultur indskrænkede ikke sit Virkefeldt blot til Arbejdspladsen, i Vægaviser, Plakater, Smaaskrifter og Millioner Foredrag, Studiekredse og Kursus, men gik til Roden, til Ungdommen, i teknisk, teoretisk og praktiske Skoler, men ogsaa til Børnene, hvor selve Æventyret blev industrialiseret, hvor Bilen og Traktoren snakkede sammen og oplevede de mest vidunderlige Ting i Tilblivelse og Nytte for Mennesket, og hvor Børnene efterhaanden ikke bare oplevede Industrien i Æventyrtimen, men hvor de i Sløjdtimerne selv eksperimenterede med de Voksnes moderne industrielle »Legetøj« en Miniature.

Betydningen af denne Propaganda for Højnelse af Folkets Arbejdskultur, hvor Millioner Voksne, Unge og Børn, Aar efter Aar, er paavirket, kan ikke vurderes. Den kan alene give Stof til mange videnskabelige Doktorafhandlinger.

Men det er hævet over enhver Tvivl at den har sin store Andel i det uhyre — ikke Skridt — men vældige Spring, Sovjet-Unionens arbejdende Folk har udført paa disse faa Aar, fra den politiske Omvæltnings tilbagestaaende individualistiske Arbejdskultur til Stachanovbevægelsens uomtvistelige Vidnesbyrd af i Dag.

Dette Spring er enestaaende i Nationernes Historie og mægtige aandelige, eksplosive Kræfter har været i Virksomhed.

Men der maatte ogsaa andet til

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Stort Udvalg i Cigarer og Cigaretter samt VINE
HERLUF H. SKAFTE,
Vestergade 10 (ved Silkeborg Bank)

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Alle Arbejdere i Silkeborg
køber deres Forbrug af Cigarer og Tobak
JERNBANEV. 23
„Arbejdet"s Forhaandler.

end Propaganda, der maatte den langmodig, praktiske Opøvelse.

Importen af fremmede Ingeniører og Special-Arbejdere.

Propagandaen var fra Begyndelsen kun et Løfte til Fremtiden, men Sovjet-Rusland stod bestandig og manglede den praktiske Erfaring ved Betjeningen af den moderne Teknik, og dette Savn blev ikke mindre, som Evnen voksede til at anskaffe denne Teknik.

Den hele Udvikling formede sig som et Kapløb mellem Maskinen og Arbejdsmennesket, der bestandig var bagude.

Sovjet-Rusland maatte derfor samtidig med, at den importerede moderne Teknik, i stor Udstrækning importere moderne Arbejdsmennesker.

Formaalet hermed var selvsagt ikke blot at faa Tekniken betjent, men i meget højere Grad gennem denne fremmede Arbejdskrafts Eksempel og Virksomhed at oplære de russiske Arbejdere til praktisk at betjene den moderne Teknik.

Det har i denne Henseende ikke manglet paa Skuffelser fra begge Sider.

Mange af disse fremmede Ingeniører og Arbejdere manglede Evnen til at forstaa det russiske Folks Mentalitet, og de isolerede sig fra de russiske Arbejdere og hele Forholdet blev ufrugtbart.

En stor Skyld i, at Sovjet-Unionen ikke fik det Udbytte ud af de fremmede og ret dyre Specialarbejdere, som det burde, kan tilskrives det forfærdelige Bureaukrati, der udvikledes under »Nep« under Trustningen af Unionens Industri.

Vel er det et stærkt Folk der. »*En Millionhær i Sovjet-Unionen*« kan le af sin egen Svaghed, men det administrative Bureaukrati er et forfærdende Kapitel i Sovjets Historie og et Kapitel, der desværre ikke er sluttet endnu.

Men hvor de fremmede Ingeniører og Specialarbejdere lykkeligt slap uden om Bureaukratiet og var indstillet for Forstaaelse af den russiske Arbejders Mentalitet, der er selve den rene barnlige Hengivenhed i Renkultur, naar man møder den med Forstaaelse og Gengældelse, ja der er utvivlsomt opnaaet de højeste Resultater i Form af praktisk Erfaring og Fortrolighed med Betjeningen af den moderne Teknik.

Straf og Belønning.

Nogle Kammerater gjorde mig for nogen Tid siden opmærksom paa en Dom over et Par Arbejdere i Moskva, der med en Kran skulde have foraarsaget en mindre Brand. Dommen, der efter Kammeraternes Mening var urimelig haard og uforstaaelig for dem, lød paa tre Aars Fængsel, og, om man skulde tro Telegrammerne, blev den særlig haard, fordi Arbejderne ikke under Forhørene vilde erkende deres Skyld.

Uden at kunne afkræfte eller bekræfte denne Dom eller forsvare dens Nødvendighed, saa er det ganske givet, at den unge Sovjet-Union har været pisket til at gribe til drastiske og haardhændede Midler ikke blot overfor bevidste Sabotører, men ogsaa overfor en Mentalitet, der i bestandig hensynsløs Ligegyldighed ødelagde de dyre Maskiner og Anlæg, der i deres Tilblivelse havde kostet umaadelige Anstrengelser under de tungeste Vilkaar.

Jo mere almindelig denne Mentalitet var, jo farligere var den. Og den var saa farlig, at den i de første Aar bestandig fik det nye Sovjet Samfund til at svømme i en Tilstand af Armod og halv Opløsning.

Hvis der kun fandtes en barnlig og taabelig Drivert for hver ti forstaaende og flittige Arbejdere, ja, da var Problemet mindre farligt, men naar der fandtes ni tankeløse Driverter for hver en flittig Arbejder, da maatte der selvsagt i en Situation, hvor hele Samfundet stod vaklende i en nationaløkonomisk Nødssituation, sættes ind med alle de forebyggende Midler, der fandtes, baade barske og haarde, baade milde og opmuntrende.

De rosenrøde Drømmes fortsatte Dyrkelse betød Tilbagefald under Kapitalismen. Ikke revolutionære Sange, men kun Arbejde og atter Arbejde af alle Livsens Kræfter kunde redde Ruslands arbejdende Folk fra at synke tilbage i den gamle Trældom.

Straffespørgsmaalet var her overfor aabenbare Sabotører og forbryderisk Ligegyldighed ikke blot et nødvendigt Værnemiddel fra Samfundets Side mod en afsporet Individualisme, men ogsaa en psykologisk Faktor i Kampen for en bedre Arbejdskultur.

Naar dette er sagt, lad mig saa straks indrømme, at Straffen aldrig kan blive andet end sekundær i dette Forhold. Det egentlige, det højnende og løftende, maa blive Belønningen, og her har det unge Sovjetsamfund været storstilet og rundhaandet.

Kunde danske Kammerater tænke sig at faa en særlig Belønning for ikke at komme for sent paa Arbejde eller for ikke at løbe bort midt i Arbejdstiden? Eller dette at faa en Præmie eller blive særlig fremhævet, fordi man præsterede et Minimum af Arbejde i Forhold til den Produktionskapacitet, den Maskine kunde yde, som man betjente?

Nej, det kunde ingen dansk Kammerat tænke sig her paa vore kapitalistiske Arbejdspladser. Men saaledes har den revolutionære Intelligens kaldt og lokket og draget det fevdale russiske Arbejdsvæsen i Folket op til en højere Kultur, vækket den kollektive Samvittighed i det fevdale Individ til mere og mere intimt Samvirke med den moderne Industris kollektive Arbejdsmidler og Fællesskabets Moral.

I næste Artikel vil vi beskæftige os med Stødbrigadernes Indsats for den sociale Revolution og dens Betydning for Arbejdskulturens Højnelse i Sovjet-Unionen.

Hvorfor Fødselsregulering

(Fortsat fra Side 3.

tilbøjelige til at følge den vejledning til børneopdragelse, som de moderne psykologer kan give dem, og de vilde ogsaa lettere kunne unde de unge den sexuelle frihed.

Forældre, der vilde forsøge at opdrage deres børn i **fuldstændig** sexuel frihed, vilde imidlertid snart opdage, at de derved uvægerligt vilde bringe baade sig selv og deres børn i konflikt med samfundet og deres nærmeste omgivelser. Selv om de kun giver børnene en **relativ** sexuel frihed, er det næsten uundgaaeligt. De vilde maaske **ad den vej** faa aabnet øjnene for det kapitalistiske systems mishandling af mennesker og undertrykkelse af personlig frihed. De vilde snart opdage, at virkelig sexuel frihed, baade for deres eget og for deres børns vedkommende, slet ikke er mulig indenfor det borgerlige samfunds og den patriarkalske families rammer. De, der ad denne vej naaede frem til en revolutionær overbevisning, vilde næppe blive de daarligste forkæmpere for socialismen.

En sexualbekræftende børneopdragelse er ganske vist den vigtigste betingelse for at kunne skabe en ny menneskeType: det frigjorte, sunde, lykkelige og arbejdsglade socialistiske menneske. Men børnene har ingen mulighed for selv at tilkæmpe sig en ny form for opdragelse.

Derfor maa først de voxne gennem sexuel frigørelse omskabes i saa vid en udstrækning, som det er muligt, paa trods af den sexualundertrykkelse, de selv har været genstand for i deres barndom og ungdom.

Fødselsregulering er et af midlerne hertil. Dette er den principielle hovedaarsag til, at vi propagerer sexuel oplysning og frivillig børnebegrænsning. Men desuden opnaar vi ved hjælp af de sikre og uskadelige forebyggelsesmidler at gøre de enkelte mennesker, der følger vore anvisninger, sundere, gladere og friere. Det er ogsaa et maal, det er værd at kæmpe for.

Sidst men ikke mindst kræver hensynet til kvindernes sundhed, at disse lærer at bruge de sikre forebyggelsesmidler. Dels lider deres sundhed under alt for mange og for hyppige børnefødsler. I nutiden er det dog endnu vigtigere, at forebyggelse er den eneste rationelle maade at undgaa de mange svangerskabsafbrydelser, som fordi de er strafbare, maa foregaa i hemmelighed og derfor ofte bliver aarsag til kronisk underlivssygdom og i visse tilfælde endog til dødsfald.

Mange mennesker tror stadig, at forebyggelse og afbrydelse af svangerskab er omtrent eller helt det samme. Vore modstandere søger med vilje at opretholde denne begrebsforvirring. Børnebegrænsningens forkæmpere bliver gang paa gang kaldt »fostermordere« eller »fosterslagtere« — og det bande af præster, folketingsmænd og andre dannede mennesker. Hensigten er naturligvis at vække sexualangsten hos befolkningen og afskrække kvinderne fra at følge vore anvisninger.

Det kan derfor ikke gentages tit nok, at brugen af moderbeskytter eller præservativ, som **forebygger** svangerskab, er **absolut uskadelig.** Derimod rummer ethvert indgreb, der gaar ud paa at **afbryde** svangerskab, nogen fare for kvindens liv og helbred. Afbrydelse og forebyggelse har kun det til fælles, at begge dele er midler til at undgaa uønskede børnefødsler. Jo mere forebyggelsen kendes og anvendes, des mindre behøver kvinderne at søge den farlige hjælp i afbrydelse af deres svangerskab.

Viljen til at skille kønsliv og forplantning fra hinanden **er** til stede i befolkningen. Foreholder man den de sundhedsbefordrende midler til at realisere denne vilje, opnaar man kun at forøge anvendelsen af de sundhedsnedbrydende midler.

Frit Slag

En Mands Makværk

Søgende, som Onsdag den 1ste April henvendte sig paa Socialkontoret i Ravnsborggade, lagde straks, da de kom indenfor Døren, Mærke til et lille Papskilt, som fortalte, at Fagforeningsmedlemmer, som i et Aar havde været Medlem af Fagforeningen, skulde henvende sig paa Værelset, for de kunde faa deres Penge udbetalt.

Det vil sige, der var ikke noget Skilt, og derfor brændte det hele ogsaa sammen i et Kaos. Hvad skulde man sætte Skilte op for? Kreaturerne kunde vel vente, de havde vel ikke andet at bestille?

Og Kreaturerne ventede. Undertegnede var en af dem. Og medens jeg sad der nøjagtig fire Timer ude i Venteværelset i en ækel elendigt ventileret lille Kobaas, ja saa greb jeg mig selv i at anstille nogle Betragtninger.

Jeg sad og studerede mine medsøgende, mine Lidelsesfæller.

Lige overfor mig sidder en ung Kvinde med en lille Pige hos sig. Hendes Ansigt bærer saadan et underligt hærget Præg, det er, som om den lille Barnesjæl forstaar de Bekymringer, der lyser ud af Moderens daarligt klædte og magre Skikkelse.

Tiden gaar imidlertid og det bliver Frokosttid for — Kontorpersonalet! De skynder sig bort med deres Frokostpakker.

Et Sted i Lokalet græder et lille Barn. Moderen tysser paa det. Saa, saa, du skal nok faa Mad, min lille Ven, vi maa lige vente, til Frokosten er forbi, for dem derinde, altsaa.

Hvorhen jeg vender Blikket, bekymrede Miner, Samtaler om Fattigdommen og Elendigheden. Da tænker jeg pludselig paa den Mand, som bærer Ansvaret for alt dette, for de karrige Understøttelser, for den brøsige Tone, den med Fortjenstmedaljen i Guld belønnede Hr. forhenværende Social-, nuværende Justitsminister K. K. Steincke. Og da ser jeg det hele klart, da giver jeg i mit stille Sind Socialreformen dens rette Betegnelse. Ikke som den er kaldt: En Mands Livsværk, men en Rystepeters elendige Makværk!

En Søgende.

F.S. Møde i Tirsdags

Aftes i Weinold's Lokaler havde samlet fuldt Hus, og den store Forsamling fulgte med stor Interess baade Indlederne og den lange Række af Diskussionsdeltagere.

Diskussionen, der til Tider var meget livlig, sluttede først ved Midnat. Ikke en af de mange Arbejdere, der havde Ordet, tog Ledelsen for D. s. F. eller den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe i Forsvar, og trods alle Meningsforskelligheder, der kom frem i Diskussionen, var der almindelig Enighed om, at der nu for Alvor maatte tages fat i Fagbevægelsen til Kamp for Medlemmernes Medbestemmelsesret og for Tilbageerobringen af den tabte Aktionsfrihed.

Flere af de Problemer, som Diskussionen berørte, vil i de kommende Numre af ARBEJDET blive uddybet og belyst ud fra vor Opfattelse.

Festlig Sammenkomst
for
ARBEJDET's Venner og Læsere.

Efter gentagne Opfordringer indbyder »Arbejdet«s Kontrolkomité vort Blads Venner og Læsere til en festlig kammeratlig Sammenkomst Fredag den 10. April (Langfredag) Kl. 19.30 Aften i Weinolds Selskabslokaler paa Nørrevold.

Entréen er gratis. Indtegningslister til Deltagelse ligger fremme paa Bladets Kontor, Blaagaards Plads 21, hvortil Indtegning gen ogsaa kan indsendes pr. Brev eller Kort.

☛ PROGRAM: ☚

Kl. 8 —8½: **Festtale af Red. Chr. Christensen**
- 8½— 10: **Fælles Kaffebord med Skæmt og Alvor.**
- 10½— 2 : **En Svingom og Snak mellem gamle Drenge.**
Godt Humor medbringes!

Vore Annoncører støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

TRE TRIN NED!
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SOMMER
Borgergade 3.

Amagers billigste Urmager!
Glas 50 Ø - Viser 50 Ø. - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

Damer gør et Forsøg!
Ca. 255 nymoderne, flotte Damefrakker, Dragter og Swaggers (brugt som Rejseprøve) skal sælges til Spotpris
Baggesensgade 18 St tv. Nora 97 X.

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

D F G D
Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrolerede Kvalitetsartikler. Kun D.F.G.D. Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt, Reel Betaling. Schønbergsgade 1 (skraas Værnedamsvej).

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Teknikere.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

Nye og brug e Cykler sælges billigt.
Afbetaling indrommes, lille Udbetaling.
Revalsgade 5. Vester 5490 v.

Brugte Jakkesæt og Gabardine Frakker
Mægtigt Udvalg fra 20 Kr.
Alle Slags Benklæder og Arbejdstøj.
Vore kendte Holmens Benklæder er altid paa Lager i stort Udvalg.
Tøjhuset »Blaagaard«, Herman Hansen
Blaagaards Plads 25

Sexuel Oplysning

J. H. Leunbach: *Kønsliv og Sundheden* . . .	Kr. 1,00
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp*	- 0,50
Borneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder .	- 0,50

Bogerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualklinikken, Malmøgade 7.*

Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bogerne portofrit.

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE

Elegant Herreklipning . . . . 40 Øre
— Dameklipning . . . . 40 —
— Børneklipning . . . . 30 —
1.Kl. Barbering . . . . 15 —
37, STENGADE 37.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ ...
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer, Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST" Korsgade 35.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 G

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer, Vin og Spirituosa

Komplette Lysnetapparater
udsælges i disse Dage for 25 Kr. pr. Stk.
Et Parti Radiolamper for 2 Kr. Stykket.
Alt er garanteret fejlfrit.
COLUMBUS RADIO, Pilestræde 68

ALLE Pengeforsendelser til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto 236.32.

Kan du skaffe os en Annonce

Hvorfor sparer De ikke 15 pCt.
Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 7 Kr. pr. Md. med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker er de landskendte C. F. og Scott Cykler
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146, Øbro 8433, v. A. C. Frøhstad
NB. Tandem udlejes. Alt Cykletilbehør billigst i Byen

Indsendte Artikler

maa til Underretning for Redaktionen altid være ledsaget af Indsenderens Navn og Adresse, ellers optages Artiklerne som Regel ikke. Ønsker en Indsender ikke sit Navn under Artiklen, bliver dette altid respekteret.

Alle skriftlige Henvendelser til Redaktionen stiles til Red. Chr. Christensen, Hvidovrevej 2, St., Valby.

Fra Debatten om den tvungne Voldgift i Folketinget er der enkelte Udtalelser, der bør erindres:

Saaledes udtalte Hr. Rager (R.) bl. a.: »Saa vidt jeg kan skønne, andrager Lønforhøjelserne sig til ca. 3 Mill. Kr. — af en Lønmasse paa 400 Mill. eller kun ¾ Procent.«

Hr. Stauning udtalte bl. a.: »Hr. Krag og Hr. Vald. Thomsen stillede Betingelser. Lad os høre herom i Udvalget — det synes jo, som om der kræves nogle Millioner.«

— Det **skriger** ligefrem gennem Staunings Udtalelse: »Ikke andet end nogle Millioner! dem kan I saamænd faa af Statskassen, dem paalægger vi Arbejderne, som ved Forliget i 1933, da vi sjakrede om en uforandret Forlængelse af Arbejds-Overenskomsterne mod, at Arbejdernes Realløn forringedes med ca. 20 pCt. gennem Kronesænkningen.«

For en anden god Gangs Skyld vil vil vi give Stauning et godt Raad. Stik dog Lockoutherrerne 3 Mill. af Statskassen, de 1½ Million som Dækning af Udgifterne til Arbejdernes Resultat af Voldgiften — og den anden 1½ Mill. til Industribaronerne for Ulejligheden.

Ogsaa økonomisk blev Mødet en Sukces, idet det gav et pænt Overskud til Fordel for vort Blad.

Ugens Mødeliste

Søndag d. 12. April:
Kuskenes Fællesforbund. Stiftelsesfest Kl. 7 Aften, »Folkets Hus«, Jagtvej.

Mandag d. 13. April.
Grovsmedenes Fagforening. Generalforsamling Kl. 10 Frm. Rømersgade 22.

Tirsdag d. 14. April:
Murarbejdsmændenes Fagforening Generalforsamling Kl. 19,30. »Folkets Hus«, Enghavevej 40.

Torsdag d. 16. April:
Blikkenslagernes Fagf. af 1873. Generalforsamling Kl. 19,30, Rømersgade 22.
Kedelsmedenes Fagf. af 1900. Generalforsamling Kl. 19,30, Rømersgade 22 (lille Sal).

Fredag d. 17. April:
Tilskærernes Fagf. Generalforsamling Kl. 20,00, Rømersgade 22.
Ejendomsfunktionærernes Organisation. Generalforsamling Kl. 19,30 Weinold's Lokaler, Nørrevold 23.
Biscuitarbejdernes Fagf. Generalforsamling Kl. 20, »Folkets Hus«, Jagtvej.

Bidrag til „Arbejdet"

Indkommen paa Liste Nr. 86 (Kontoret): K. 2,00. A. M. 2,00. Th. 2,00. B. 1,00. H. K. 2,00. Sigurd Clausen 3,50. V. H. 2,00. — Med det tidligere indkomne Kr. 106,85.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 9. | Lørdag d. 18. April 1936 | 1. Aarg.

Parlamentarisme

Kender I en ung revolutionær Idealist, I ønsker at ødelægge, da vælg ham blot ind i Parlamentet.

Skal Arbejderne og Arbejderbevægelsen deltage i det borgerlige Parlaments Arbejde? Skal Arbejderne gaa til Valg og vælge deres egne Kandidater ind i Parlamentet, og hvad skal disse bestille der, og hvilken Betydning skal man tillægge denne Deltagelse i det borgerlige Lovgivningsarbejde?

Om disse Spørgsmaal har der staaet Strid, siden den moderne Arbejderbevægelses Barndom.

— — —

Denne Strid delte tidligt den socialistiske Arbejderverden i tre Grupper. De rene Reformister, der for enhver Pris vilde deltage i det parlamentariske Arbejde, for derigennem ved Allianccer med borgerlige Partier at paavirke Lovgivningen i demokratisk Retning, skaffe Arbejderne endnu flere politiske Rettigheder og skaffe Arbejderne sociale Reformer.

Den anden Gruppe var dem, der tilsluttede sig Tanken om den parlamentariske Aktion med Valg og Deltagelse i Parlamentets Arbejde med det Formaal at bruge Valget og Parlamentet som Agitationstribune for den revolutionære Socialisme, d. v. s. at afsløre og afklæde Parlamentet som det Redskab, det er for den kapitalistiske Klasse og dens Udbytning af det arbejdende Folk, for derigennem at opflamme Arbejderne til den direkte, *udenomparlamentariske*, Aktion i Kamp for deres Interesser.

Denne Form for parlamentarisk Aktion fik Betegnelsen den *revolutionære* Parlamentarisme.

Og endelig den tredie Gruppe, den parlamentariske Aktions direkte og uforsonlige Modstandere. Denne Gruppe, der omspænder Grundanskuelser, lige fra videnskabelig Marxisme til Anarkismens yderste Skole, den Stirnerske Filosofi, hævder, at den saakaldte *revolutionære Parlamentarisme* er Narreværk og Indbildning, at alle Former for parlamentarisk Aktion ender i Reformisme, i Reformpolitik, hvis sikre Følge er, at Reformpolitiken baade i sin halvborgerlige Indstilling og i sin Taktik gør sig til Herre over hele Arbejderbevægelsen og forvandler Massekampen, Massernes Opdragelse til Kamp for deres økonomiske og historisk politiske Maal til en Biomstændighed i Frasernes Verden, medens Reformpolitiken og de førende politiske Personer bliver Hovedsagen, der i sine taktiske Interesser, i sine Kohandeler med borgerlige Partier, tilsidst kvæler al socialistisk Tænkning, al opflammende Begejstring i de arbejdende Masser, og forvandler dem fra en Klasse af kæmpende Proletarer til aandelige, uselvstændige Smaaborgere, der søger at indrette og forsone sin elendige Tilværelse med Fattigreformer og Understøttelsespolitik i Stedet for paa Klassekampens Selvtillid og kollektive Magt.

— — —

Det er karakteristisk, at alle parlamentariske Arbejderpartier i Verden er *begyndt* som Tilhængere af den *revolutionære* Parlamentarisme og *endt som politiske Reformpartier*.

Denne Proces stod temmelig afklaret ved Verdenskrigens Udbrud.

Efter den russiske Revolutions Sejr fik den revolutionære Parlamentarisme igen en Renæssance, idet de kommunistiske Partier, der dannedes rundt i Landene, stillede sig paa dette Standpunkt.

Ogsaa Danmarks kommunistiske Parti stillede sig paa den revolutionære Parlamentarismes Grund, hvorefter Partiet skulde benytte Valgkampen og Mandaterne i Parlamentet til at afsløre den politiske Humbug og Kapitalismens Forbrydelser mod Arbejderne, benytte Parlamentet som Agitationstribune for den revolutionære Socialisme og til at opflamme Danmarks Arbejdere til udenomparlamentarisk Masseaktion for deres økonomiske og politiske Klasseinteresser.

— — —

Ja, saaledes var Begyndelsen.

Paa Partiets Kongres, der er afholdt nu i Paasken, besluttede man, for at medvirke til en demokratisk Sejr ved Landstingsvalget, *ikke* at opstille særlige kommunistiske Lister ved dette Valg.

Motiveringen herfor er — efter den af Partiet selv udsendte Motivering —, at gøre det muligt, at der i Landstinget blev Flertal for dets Afskaffelse og derefter faa gennemført en Politik, der tilsigter Landstingets fuldstændige Afskaffelse, og endvidere *Gennemførelse af Hjælpeforanstaltninger for Arbejdsløse og Landbrugere, Forbedring af Sociallovgivningen, Afskaffelse af Skattebestemmelserne i den kommunale Valglov, 21-aars Valgretsalder, Lejerbeskyttelse m. v.*

Her er jo ikke noget at tage Fejl af. Kongressen har talt tydeligt nok. Det er reformistisk Parlamentarisme i Renkultur uden Pynteri af Fraser.

— — —

Vi, der staar paa den udenomparlamentariske direkte Masseaktions stærke Klassegrundlag, har blot at tage Beslutningen til Efterretning og paany konstatere: *den revolutionære Parlamentarisme er og bliver Narreværk og Indbildning.*

Eli.

En Jord som i Rigdom forgaar

Jeg ser fra mit Vindu en hæslig Barak
og foran en Strimmel med Grønt;
det minder saa sært om Fattigmands Lod,
for mit Øje det virker ej skønt.
Lad andre kun prise i Toner og Digt
de Fattiges trange Kaar,
for mig er det ondt at eje for lidt
paa en Jord, der i Rigdom forgaar.

Hvor Uretten raader, gror Fattigdom op
langs Trældommens tornede Veje,
hver den, som er rig paa Gods og Guld,
har forbrudt sig mod Folkets Eje,
thi Rigdommens Kilde er Trællenes Slid
i denne forbandede Verden,
hvor dem, som skaber med Iver og Flid
kun høster Skammen og Smerten.

Snart synker et raaddent Samfund i Grus,
jeg fornemmer dets snarlige Fald;
ej bedre Skæbne det har fortjent,
kun Daaren begræde det skal.
Vi andre bygger et Samfund op
paa Frihed og Lighedens Grund,
hvor Retten er sat i Magtens Sted
og mættet hver eneste Mund.

V. P.

Arbejderne skal selv betale Lønforhøjelserne

Maa vi be' om tvungen Voldgift for Varepriser

Forskellen paa den faste Overenskomst og den frie Prisaftale

Aldrig saa snart har den tvungne Voldgift afsagt sin Dom, der med nogle elendige Lønforhøjelser til enkelte lavtlønnede Arbejdergrupper bandt Arbejdernes Løn fast for 2 Aar, før Udbytternes Formand, Hr. Jul. Madsen, offentligt fremsætter Truslen om Vareprisforhøjelse i Anledning af disse elendige Lønforhøjelser.

Denne Trusel viser i et eneste Glimt Arbejdernes Stilling i Lønkampen.

Se denne Opgørelse

1.

Først samles Arbejderne i deres Brancheklubber og vedtager de Lønkrav, de vil stille ved Overenskomstens Opsigelse.

2.

Arbejderne samles ved deres Afdelingsgeneralforsamlinger, hvor Kravene samles og ofte af Styrelsen forsøges nedskaaret.

3.

Kravene behandles i Forbundets Hovedbestyrelse, der ofte giver dem en kraftig Nedskæring.

4.

Ved Forbundets Forhandling med Arbejdskøberne fires der af hist og her.

5.

Ved den endelige Forhandling mellem Hovedorganisationerne (som sidste Gang) generaliseres en ny Nedskrivning, saa kun minimale Krav bliver igen

6.

Forligsmanden fejer alle alm. Lønkrav og Forkortelse af Arbejdstiden af Bordet og foreslaar, at kun de allerlavest lønnede Arbejdere faar en minimal Lønforhøjelse paa et Par Øre i Timen

7.

Den tvungne Voldgift tager endnu nogle Øre hist og her fra et Par af de lavest lønnede Arbejdergrupper, og paa dette Grundlag binder Voldgiftsdommen alle de implicerede Fags Arbejdere til at arbejde i 2 Aar paa de gamle Betingelser.

Naar denné Skærsild er gennemgaaet

saa meddeler Udbytternes Formand, at *de elendige Lønforhøjelser, der er opnaaet, skal Arbejderne selv komme til at betale med højere Varepriser!*

Vi ved ikke, om der skal mere til, om det skal understreges kraftigere for Arbejderne, hvilken Svikmølle hele deres Lønkamp er endt i.

Vi synes egentlig ikke, at dette er muligt.

Vi skriver ironisk over denne Artikel: »*Maa vi be' om en tvungen Voldgift for Varepriser!*«

Vi tilstaar aabent, at vi gør dette for en Stund at hælte Arbejdernes Opmærksomhed ved de Herrer paa Christiansborg, der er nogle drabelige Kraftkarle, naar det gælder at slavebinde Arbejdernes Løn for 2 Aar frem i Tiden, men som aldrig har vovet Forsøget paa at binde de Varepriser fast, som Arbejderne skal købe for den *bundne* Løn

Derimod er det en Kendsgerning, at de samme Herrer ved deres Valutalove, deres Beskyttelse af den nationale Industri har givet Udbytterne en særlig Hjælp til hensynsløst at udplyndre Arbejderne med Aagerpriser paa dets Livsfornødenheder

Vi slaa fast, at

Herrerne paa Christiansborg sørger for at fastbinde Arbejdernes Løn i 2 Aar, og samtidig har de sørget for at Udbytterne frit kan udplyndre den ved forhøjede Varepriser

Vi vil aldrig blive trætte af at banke ind i Arbejdernes Bevidsthed, hvorledes det politiske og retslige Maskineri er lagt tilrette for bestandig at holde dem nede.

Vi vil bestandig foreholde Arbejderne, hvor sindssvagt taabeligt det er, at deres Løn fastbindes i en fast Overenskomst, medens de Varer, de skal leve af, bestandig kan hæves i Pris i Overenskomstperioden.

Vi peger paa de foreliggende Kendsgerninger og dokumenterer, at nu er »Septemberforliget«, »Regler for Behandling af faglig Strid«, »faglig Voldgift«, »den faste Voldgift«, »Forligsmands-Loven med Sammenkædningsparagraffer«, hele dette Væv af Straffebestemmelser for at bryde Overenskomsternes fastbundne Løn, ja nu er disse Lænker ikke nok, nu har vi ogsaa faaet Straffebestemmelserne i Loven om den tvungne Voldgift til at binde Arbejderne, medens de kapitalistiske Vareejere udplyndrer dem, udmarver deres Løn i Overenskomstperioden.

Det er dette System, Nazicentralen »Hipa« kalder Fagbevægelsens »Retsbeskyttelse«, men som de logisk tænkende Arbejdere efterhaanden bliver klar over, er en eneste Række borgerlige kapitalistiske Nederdrægtigheder, med det Formaal at sikre det kapitalistiske Borgerskab Mulighed for bestandig at holde Arbejderne nede i Fattigdom og Afhængighed.

Naar „Kraftkarlene" paa Christiansborg ikke kan værne Arbejderne mod Vareaager i Overenskomstperioden, da bør Arbejderne tage Kampen op for den frie Prisaftale.

Den frie Prisaftale udtrykker det retfærdige Forhold, at Arbejderen skal staa lige saa fri som alle andre Vareejere i Retten til at hæve Prisen paa sin Vare, naar Forholdene tillader det.

Den hviler paa en Aftale mellem Arbejdernes Organisationer og Udbytterne om en bestemt Pris paa Arbejdet, som i de almindelige Prislister, uden den faste Overenskomsts 1, 2 eller 3 aarige Perioder, men med en ganske kort Opsigelsesfrist for begge Parter.

Saalænge kun en Brøkdel af Arbejderne var organiserede, kunde det til Tider være vanskeligt for Arbejderne at opretholde Prisen under Nedgangsperioder, men nu, hvor Organisationerne rummer langt de fleste af Arbejderne og hele Klassen er gennemsyret af Organisationstanken, da er den frie Prisaftale tusinde Gange at foretrække frem for den faste Overenskomst, i Kraft af hvilke Arbejderne bindes, medens de kapitalistiske Vareejere udplyndrer dem.

Tvivler Arbejderne paa, at *den frie Prisaftale* er i deres Interesse, da behøver de blot at rejse Kravet overfor Udbytterne for at høre Kapitalistbrølet om ulovlige Tilstande o. s. v.

Dog lad os ikke være paastaaelige. Det kan være, at Udbytterne i første Omgang overlader deres maskerede Central »Hipa« at brøle mod de Formastelige — men Brølet vil komme.

Den frie Prisaftale vil nemlig betyde, at alle de Lænker, Udbytterne har lagt paa Arbejdernes faglige Aktionsfrihed siden 1899, vil blive sprængt — saa tvivl ikke om, at Brølet melder sig, om Arbejderne sætter ind for dette retfærdige Krav.

Naar du alligevel

hver Uge køber vort Blad i Løssalg, hvorfor saa ikke købe det billigere ved at tegne dig som Abonnent og faa det bragt ind ad Døren hver Uge.

Kan Norden være neutral?

Om dette Emne talte den fra Rigsdagsbrandprocessen kendte svenske Advokat Georg Branting ved et af Studentersamfundet, soc.-dem. Studenter og de soc. Faggrupper arrangeret Møde i Borups Højskole Tirsdag den 14. April.

Entréen var 75 Øre, og dette har vel sin Del af Skylden for, at Mødet kun samlede 150—200 Mennesker, overvejende Studenter og Intellektuelle samt en Del D. K. P.-Spidser.

De, der ikke var til Stede, gik imidlertid ikke Glip af noget, idet saavel Indledningen som Diskussionen med Undtagelse af et enkelt Indlæg var uhyggelig tyndbenet.

Advokat Branting, der ikke var nogen god Taler, gav en almindelig og kedelig Skildring af Verdenssituationen, som den tager sig ud i Dag, med Krigen i Abessinien, Indmarchen i Rhinlandet og Spændingen i Østen. Mente, at det »demokratiske Norden« havde en stor, moralsk Opgave i denne urolige Verden. Det, vi skulde, var at tage en positiv Stilling til Militæret, som det svenske Soc.-dem., der har stillet Forslag om betydelige Forhøjelser paa Forsvarsbudgettet og samtidig tilstræbte en »Demokratisering« af Hæren. Endvidere maatte vi støtte Folkeforbundet og Princippet om kollektive Sikkerhedspagter. For at disse Faktorer kunde være fuldt betryggende for Freden, maatte Demokratiet og Arbejderpartierne imidlertid til Regeringsmagten i de store Lande.

I den paafølgende Diskussion deltog bl. a. Red. Bøgholm (konservativ), Arne Munch Petersen og en anden kommunistisk Student og Trotzkisten Poul Moth, der var Aftenens eneste Lyspunkt. Redaktør Bøgholm og de to Kommunister erklærede sig enig med Branting, dog var Bøgholm bange for Følgerne af vort Medlemsskab i Folkeforbundet paa Grund af dettes Sanktionspolitik, mens Kommunisterne mente, at det norniske, specielt det danske »Demokrati«, ikke optraadte fast nok mod Reaktionen i Ind- og Udland. Arne Munch Petersen haabede paa, at de franske Valg vilde bringe en mere »fredsvenlig« Regering, og saa vilde han selvfølgelig rejse en mægtig Folkebevægelse for Freden. Det skal jo nok hjælpe. Midt i alt dette smaaborgerlige Sludder virkede det forfriskende at høre Poul Moth tage det borgerlige, saa lovpriste Demokrati og det imperialistiske Folkeforbund op til kritisk socialistisk Behandling. Talte for Klassekampens Fortsættelse og for Forvandling af den kommende Krig til Borgerkrig.

Branting sluttede, som han begyndte, borgerligt og kedeligt. Der kan ikke være Tvivl om, at han kan gøre mere Nytte som Jurist end som Arbejderpolitiker. Han har ihvert Fald ikke Begreb om Klassekamp og Socialisme, for saa vidt er han en god Socialdemokrat.

C. H.

Gadespejlet.

De kapitalistiske Landes Traktatbrud følger nu saa tæt paa hinanden, at man maa opgive at følge dem. Efter Japans, Italiens, Tysklands og Østrigs følger nu Tyrkiets Brud med Lausanne-Traktaten ved Befæstningen af Dardanellerne.

Skønne Blomster af en Volds-Politik, der vil sætte sig Frugt i en ny Verdenskrig. I Sandhed et Vaar-Brud, hvis Mage Verden aldrig før har set.

Som et Monument over Rædslerne indvies samtidigt Folkenes Forbunds nye, pragtstraalende Bygningskompleks.

*

De indirekte Skatter er i sidste Finansaar steget til den nette Sum af 319 Mill. Kr. alene for Told- og Forbrugsafgifter.

Endnu en socialdemokratisk Valgsejr, og den halve Milliard er naaet.

*

»Politiken« fortæller om en Intelligens- eller Kundskabsprøve blandt Batteri-Rekrutter i Holbæk i 1935.

De fleste Rekrutter kendte Stauning. En enkelt af dem betegnede ham som Sjusdemokrat, hvilket Bladet mener er en Fejlskrivning for Socialdemokratiet.

Mon ikke den brave Jens har givet det mest intelligente og træffende Svar?

Sjus-Demokrater! Det vrimler formelig med dem i Rigsdagen saavel som indenfor Fagbevægelsen. Og Udtrykket er fuldt saa rammende som »Sam-Marxistere«, med hvilken Betegnelse en fransk Politiker karakteriserer den danske Regerings Repræsentanter.

*

Ifølge den tyske Arbejdsløsheds Statistik var der i Januar 1936 2.735.289 officielt registrerede Arbejdsløse, foruden ca. ½ Mill. i Arbejdstjenesten og et lignende Antal, der ikke mere anerkendes som Arbejdsløse.

Saaledes ser altsaa Sandheden ud om Nazisternes Afskaffelse af Arbejdsløsheden.

*

Niels Bukh og Oxford Bevægelsen har i Paasken hentet sig en katastrofal Fiasko i Ollerup. Selv en aandssvag maatte vide, at aandelig Oxfod-Bræk og nazistisk Armbevægelse er for meget for Danskerne at springe Bukh over.

*

Spids.

„Arbejdet“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition:
Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—19.

skyldig i anti-nazistisk Propaganda.

Skønt saa godt som samtlige socialdemokratiske Rigsdagsrepræsentanter er udgaaet fra Arbejderklassen, skønt de har set i tusindvis af deres egne Meningsfæller blive myrdet eller indespærret i Tyskland, skønt de ser umenneskelige Straffe overgaa danske Arbejdere — saa er de saa jammerlige usle alle til Hobe, at ikke een i deres Egenskab af folkevalgte Repræsentanter i den danske Rigsdag tør staa frem og blot saa meget som protestere.

Ingen forlanger af dem, at de skal være Løver, men Lus behøver de vel ikke at være — og dog er deres Optræden saa ensrettet luset, at man væmmes ved dem.

S.

Vi lægger

ikke Skjul paa at vi er fattige Arbejdere, der udgiver dette Blad og at vi er glade for, om du vil give os et Bidrag til Hjælp for Bladets Økonomi.

Socialdemokratiet i Teori og Praksis

Vi har modtaget følgende:

Den 2. December 1932 udtalte Statsministeren *Th. Stauning* til Repræsentanter for Pressen: *Vejen frem er Arbejde. — Bort med Understøttelsen. — Nyttige Arbejder i Gang —!*

Dette Synspunkt var naturligvis absolut rigtigt, og jeg tror, at Statsministeren vilde faa Tilslutning af de 99 pt. af alle danske Mænd og Kvinder — hvis det blev ført ud i Praksis!

Men det blev kun rent teoretisk; i Praksis ser det helt anderledes ud.

I December udnævnte daværende Socialminister *K. K. Steincke* et saakaldet Arbejdsløshedsraad paa 10 Medlemmer; i Januar 1934 blev Raadet udvidet med 8 Medlemmer.

Ved Udnævnelsen af Arbejdsløshedsraadet skubbede Regeringen Arbejdet og Ansvaret over paa Privatpersoner!

I Februar 1935 kom saa *Regeringens store Arbejdsplan.* Det eneste *store* ved denne *store* Plan, det er de *store* Overskrifter i de *store* Dagblade — for der er vel ingen, der vil paastaa, at den i nogen som helst Retning har gavnet de Arbejdsløse?

For det første gik den *store* Plan ud paa, at der skulde være Arbejde for 30—40,000 Arbejdsløse — hvad saa med de øvrige Arbejdsløse???

For det andet er de 30—40,000 Arbejdsløse jo ikke kommet i Arbejde endnu!!!

Et Eksempel paa Socialdemokratiet i Teori og i Praksis!

Rasmus P. Knudsen.

25 Mill. Kr. nye Skatter

Arbejderne, der er ved at fortvivle under Skattebyrden, skal nu yderligere flaas.

Hvad den bundne Løn betyder

Vi knuges under Stat og Love,
vi flaas af Skatters skarpe Klo.
Og pligtfri kan den Rige sove,
vor Ret kan ingen Steder bo.

Ifølge Regeringsorganet »Politiken« vil de i denne Rigsdagssamling vedtagne Love medføre en øget Skattebyrde paa ca. 18 Mill. Kr., der i Forbindelse med de $6^1/_2$ Mill. Kr., der i Henhold til Loven om Hjælp for daarligtstillede Kommuner yderligere skal udredes, dette bliver ialt en øget Skattebyrde i det nye Skatteaar paa ca. 25 Mill. Kr.

Hvem skal have disse 25 Millioner Kroner?

I Beregningen over, hvem der skal have disse 25 Mill. Kr., er de Arbejdsløse og mindre Bemidlede noteret for 5 Mill. Kr. Af disse er 1 Mill. beregnet til Oksekød til de Arbejdsløse og de 4 Mill. til billigt Flæsk for Mindrebemidlede.

Denne »Rundhaandethed« mod de Arbejdsløse og Fattige er ikke saa lidt af et Taskenspillerfif.

Denne »Gave« er nemlig bundet direkte til en Flæskeordning, hvorved Staten plyndrer Forbrugerne for 10 à 50 Kr. pr. Slagterigris, og en Kødordning, der gennem uforskammede Slagteriafgifter ogsaa plyndrer Forbrugerne for enorme Summer til Fordel for Bønderne. Paa Baggrund af disse »Ordninger« kan man ganske roligt gaa ud fra, at af de 5 Mill. Kr., de Fattige og Arbejdsløse noteres for, er de 2 Mill. Kr. ikke andet end maskeret Tilskud til Bønderne.

Bønderne og deres Kreditorer faar direkte 15 Mill. Kr.

I Henhold til Loven om Lettelse af Amtsskatterne, d. v. s. Bøndernes Ejendomsskatter, skal der betales 5 Mill. Kr.

I Henhold til den saakaldte Kornordning for 16 Mill. Kr. til Fordel for det store Hartkorn, mangler ca. 5 Mill. Kr., som udredes direkte af Skatteyderne.

I Henhold til den nye Lov om Gældssanering, hvorved Staten efterhaanden overtager de værdiløse Obligationer, der er stablet oven paa Bøndernes Skorstenspiber, skal der i Aar udredes direkte i Tab 3 Mill. Kr. og maaske mere.

Disse ialt 18 Mill. Kr. skal udredes gennem Indkomstskatten.

Indkomsttallene øges med 25 pCt.

Da den samlede Indkomstskat til Staten beløber sig til 70—75 Mill. Kr., vil disse øgede Skattebyrder paa 18 Mill. Kr. betyde, at Indkomstskatten til Staten vil stige med ca. 25 pCt.

Det er, hvad de nye Love foreløbig byder Arbejderne af »Fordele« ved at holde en Regering til at varetage deres Interesser.

Vi skal om lidt paapege, hvad der yderligere venter dem.

De vanskeligt stillede Kommuner skal have $6^1/_2$ Mill. Kr. som officielt udredes af Indtægter over 10.000 Kr. og Aktieselskaberne, men reelt af Forbrugerne.

Endelig faar Staten en Merudgift af $6^1/_2$ Mill. Kr. til Hjælp for vanskeligt stillede Kommuner.

Denne øgede Skattebyrde skal inddrives paa den Maade, at Aktieselskaberne i Forhold til deres Udbytte tilsammen skal udrede $2^1/_2$ Mill. Kr., medens de personlige Indkomster over 10,000 Kr. efter stigende Skala skal udrede 4 Mill. Kr.

Disse Bestemmelser ser utvivlsomt meget tiltalende ud for Arbejderne. Det er de store Indkomster og Aktieselskaberne, der skal betale.

Men dette er kun paa »Papiret«, i Praksis bliver Forholdet et andet.

Skattebyrdernes Overvæltning paa Forbrugerne og Betydningen af Arbejdernes fastbundne Løn.

Der findes selvfølgelig Indtægtsformer for mange Velhavere, hvorved den øgede Skattebyrde ikke kan væltes over paa andre.

Men saasnart vi har med Indtægter at gøre, der direkte stammer fra Vareproduktion og Vareomsætning, finder der en bestandig Overvæltning af Skattebyrden Sted fra den ene Befolkningsgruppe til den anden, saa snart de ydre Forhold — Konkurrence o. s. v. — tillader det.

I de tusinder Kontorer lægges hvert Aar Budgettet, hvor Annonceudgifter, Skatter, Husleje osv. glider ind som Udgiftsposter, der forretningsmæssigt skal inddækkes igen med tilsvarende Indtægter.

Den øgede Skattebyrde gaar ind paa Regnskabet som en øget Udgift, der skal inddækkes med en øget Indtægt.

Og hvor der er den mindste Mulighed derfor, sker dette.

Alle Arter af Varesælgere — med Undtagelse af Arbejderne — har jo Frihed til at forhøje deres Vares Pris, og da den øgede Skattebyrde rammer alle Varesælgere, forvandles den øgede Skattebyrde automatisk til øgede (højere) Varepriser.

Aktieselskabet lægger Byrden paa Grossereren, Grossereren paa Detailhandleren og denne igen paa Kunden. Og er Kunden selv Vareformidler, saa smider han igen sin øgede Forbrugsbyrde fra sig over paa hans Kunder.

Denne Overvæltning af Skattebyrden foregaar som en Kamp mellem alle Grupper af Vareejere, indtil Byrden lægges over paa de Grupper, der ikke formaar at vælte den fra sig.

Blandt disse sidste er Arbejderne.

Den tvungne Voldgift og *de faste Overenskomster* — hele *det faglige Retsmaskineri* — binder Arbejdernes Løn, d. v. s. Prisen for deres Varer, fast for 2 Aar.

Grundet herpaa kan Arbejderne for det første ikke kaste sin øgede Skattebyrde over paa andre, men de er tillige tvungne til, gennem Indkøb af deres Forbrug, at betale en stor Del af de andre Klassers øgede Skattebyrde.

For den overfladisk tænkende Arbejder er Skatteproblemet kun et døgnpolitisk Problem. For den logisk tænkende Arbejder er det et *fagligt økonomisk Problem,* nemlig Spørgsmaalet om *den lange bindende Overenskomst* eller *den frie Prisaftale!*

Vi vil senere faa Lejlighed til indgaaende at beskæftige os med disse to Grundproblemer og skal kun i Dag fastslaa, at alle Arbejdernes Fjender selvfølgelig holder paa den faste bindende Overenskomst — ellers kunde de jo bl. a. ikke smide deres Skattebyrde over paa Arbejderne.

Af de 25 Mill. Kr. nye Skatter skal Arbejderne — netop i Kraft af, at Fagbevægelsens Aktionsfrihed er berøvet dem — betale Størsteparten.

Men maaske vi skal pines endnu længere ned i Armod og offentlig Udplyndring, før vi rejser os mod vor Tids dannede Tyranner.

En ny Koncentrationslejr

ved Skjellerup pr. Silkeborg

Vi har modtaget følgende:

Undertegnede, som d. 11. ds. tog ind til Skjellerup Grusgrav for at tale med Arbejderne, fandt Forholdene her af en saadan Beskaffenhed, at de bør fremdrages offentligt, saaledes at Arbejderne her paa Egnen kan tage sig i Agt for at stifte nærmere Bekendtskab med denne nye Koncentrationslejr.

Overkommandoen i denne Lejr indehaves af en organiseret Arbejder ved Navn Jacob Pedersen, boende Pileallé her i Alderslyst. Manden optræder som Entreprenør, idet han har taget Arbejdet i Entreprise gennem en Vognmand ogsaa her fra Alderslyst, der skal levere Skærver og Grus til Skanderborg Amt.

Arbejdet udføres af Arbejdere fra Balle Kommune. Ved Samtaler med dem oplyste de, at de ved haardt Slid højst kan tjene fra 4 til 6 Kr. pr. Dag. Dertil kommer, at de for at tjene denne usle Dagløn maa cykle ca. 20 km hver Dag.

Sagen er, at denne organiserede Arbejder-Entreprenør betaler Folkene langt under den Priskurant, han som Fagforeningsmedlem har Pligt til selv at overholde.

Man forstaar derfor godt, at det kniber for ham at skaffe den fornødne Arbejdskraft. Men Socialkontorerne kan jo bruges til alt i denne Henseende. Og da Hr. Entreprenøren en Dag atter manglede Folk til Underbetaling, henvendte han sig til Formanden for det sociale Udvalg for Balle Kommune. Hr. Murersvend *Niels Vestergaard.*

Overfor denne paastod han, at Arbejderne kunde tjene indtil 9 Kr. om Dagen. Og uden at undersøge Forholdene nærmere sendte Socialudvalgets Formand 2 Arbejdere ud i Koncentrationslejren.

Det viste sig, at disse Mænd, hvor haardt de end sled i det, selvfølgelig slet ikke kunde tjene den opgivne Dagløn.

Ja, disse Arbejdere kan end ikke faa Lov at kontrollere, hvad de har tjent. En af dem, der var beskæftiget med Optagning af Sten, blev en Dag overrasket ved, at man pludselig begyndte at læsse hans Sten paa en Bil, uden at de var maalt op. Som Svar paa hans Protest fik han blot den Besked, at hans Sten kunde blive maalt op, naar de laa et Sted ude i Skanderborg Amt. At han selv skulde kontrollere Opmaalingen, var unødvendigt, mente »Arbejdsmands-Entreprenøren«, der i det hele tog det meget unaadigt op, at Arbejderen vilde kontrollere, hvad han havde tjent!

Efter denne Optræden kan det vel ikke forbavse, at den samme Hr. Entreprenør overfor Arbejderne, bl. a. i Guldbergsgade, har rallieret over disse Arbejdere, der hellere vilde gaa paa Socialunderstøttelse end modtage godt Arbejde! En ægte moderne Proprietærmaner.

Jeg mener, at det er paa høje Tid, at Fagforeningen tager sig alvorligt af dette særlige *Pragteksemplar* af et Fagforeningsmedlem og belærer ham om, at det er god Moral, at man som Fagforeningsmedlem ikke optræder som Entreprenør overfor sine Klassefæller og i alle Tilfælde ikke som Løntrykker.

Til Slut vilde jeg gerne rette en Opfordring til de organiserede Arbejdere om at tage Afstand fra Personer som denne »Entreprenør« og ligeledes, at de paa de kommende Generalforsamlinger kun vælger Kammerater ind i Bestyrelsen, der til enhver Tid er parat til at tage fat i slige Forhold og i det hele taget gøre alt for at faa ordnede Forhold paa Arbejdspladserne.

Kan de store »stærke« Hovedforbund ikke skaffe os noget, saa maa vi selv tage fat her ude i Marken.

Med Tak for Optagelsen.

Johan Sørensen,
Borgergade 44, Alderslyst.

Vil du

følge med i den faglige Bevægelse, har du Sans for Betydningen af en kritisk Behandling af Fagbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Stødbrigaden.

Stødbrigaden har sin Oprindelse i det kommunistiske Pligtarbejde.

Hos de bevidste Revolutionære er det ganske afklaret, at Grundstoffet i den sociale Revolution er Arbejde og atter Arbejde paa tusinde Fronter.

For det revolutionære Parti, der havde taget Førerskabet under den politiske Omvæltning, fulgte det derfor som en naturlig Pligt, at det overalt gik foran i Revolutionens mangesidede Opbygningsarbejde.

Dette kommunistiske Pligtarbejde udtrykker den Tanke, at det skal være et personligt Offer at være Arbejdernes Tillids- eller Foregangsmænd. Her i Danmark er det lige modsat: *en afskyelig personlig Forretning.*

Dette Pligtarbejde omfattede ofte det sværeste, groveste og vanskeligste Arbejde. Det udførtes oftest af Grupper eller Kolonner, der sled haardere i det og arbejdede længere end Arbejderne i Almindelighed — ogsaa paa Hviledagene.

Det arbejdsmæssige Princip er her iøjnefaldende. Det er *et øget Forbrug af Arbejderens fysiske Muskelstof — et øget Slid,* et meget *primitivt Stade* overfor den moderne Arbejdsproces.

Pligtarbejdet som annimerende Eksempel.

Selvfølgelig havde dette Pligtarbejde ogsaa et andet Formaal end blot dette, at Partimedlemmerne udførte en Del mere Arbejde end den store Masse af Arbejderne. Formaalet var selvsagt ved Eksemplet at faa Arbejderne til at arbejde mere, end de under de gamle Forhold var vant til.

Overalt ved større Arbejder gik Partifolkene i Spidsen som Stødbrigader, der bestandig søgte at vise Arbejderne, hvorledes de burde arbejde.

Og der kan ikke herske Tvivl om, at de ved deres Eksempel har øvet en mægtig Indflydelse paa Arbejdstempoet og paa en forsvarlig Behandling af Arbejdsredskaberne blandt de almindelige Arbejdere.

Efter som Aarene gik og en god Oplæring som Arbejder, blev en af Betingelserne for at blive Medlem af Partiet, gled Tusinder af partiløse Arbejdere ind i Stødbrigaderne, og man kan sige, at Arbejdstempoet overalt steg mere og mere.

Udmærkelser og alment Pligtarbejde.

Af disse Stødarbejdere blev de dygtigste og mest paagaaende oftest belønnet med Præmier, der — i en Tid, hvor de ikke altid kunde købe for de Penge, de tjente — ofte bestod af Klæder, Fodtøj, Cykler o. s. v. Brugsgenstande, de ellers ikke kunde skaffe sig.

Ogsaa andre Former for Belønning for Flid blev brugt til at animere. Man kunde saaledes i flere Fabriker se, at der ved nogle Arbejderes Pladser vajede sorte Flag og ved andres røde Flag. De sorte Flag fortalte, at disse Arbejdere ikke formaaede at møde til Tiden, at de maaske drev i Arbejdstiden, at de i alle Tilfælde præsterede langt under det normale, medens de røde Flag fortalte, at disse Arbejdere udviste Flid og præsterede over det normale af Arbejde.

Vi vilde jo nærmest finde den Historie barnlig, hørende hjemme i Børneskolen, men de russiske Arbejdere maa have opfattet Sagen alvorligt, siden Systemet kunde eksistere som en moralsk Faktor i Virksomhederne.

Et andet Forhold, som vel nok har haft mindre praktisk Betydning, men som er et mægtigt Vidnesbyrd om, hvilken moralsk Udvikling, der har fundet Sted i Sovjet-Unionens Arbejdskultur fra de første Aar, hvor det at arbejde var uden Betydning, er den almene frivillige Arbejdspligt.

Naar et større Stykke Arbejde i en By eller i et Kvarter bliver udført, saa betragter alle Beboerne i Byen eller Kvarteret det som en Pligt for enhver ordentlig Borger at udføre en eller flere Dages gratis Arbejde i dette Foretagende.

Lad os blot medgive, at mange af Moskvas Indbyggere sikkert udførte dette gratis Arbejde ved »Metroen« som en paanødt »Frivillighed«, saa konstaterer dette blot, at der i den store Masse lever en Arbejdsmoral, der er tusind Mile fjernet fra den, der besjælede den i Aarene lige efter den politiske Omvæltning.

Et mere haardhændet Middel for at fremme Arbejdtempoet er Uligelønsystemet.

Havde Sovjet-Unionen ikke Arbejdsløsheden at ramme Dovenskaben med, saa havde den Uligelønssystemet.

Mange danske Kammerater, som netop følger Udviklingen i Sovjet-Unionen med den største Opmærksomhed og Interesse, er blevet bange for Udviklingen at dette System og ser i det en socialistisk Afsporing af en meget farlig Art.

Og det maa medgives dem, at de Oplysninger, der i denne Henseende er fremkommet i Forbindelse med Stachanov-Bevægelsens stærkeste personlige Udslag, er af en Beskaffenhed, der paakalder Opmærksomhed.

Arbejdets Kronik!

Hvorledes forebygges Svangerskab

(Af Dr. J. H. Leunbach)

Naar adskillelse af konsliv fra forplantning er en nødvendig betingelse for udfoldelsen af et frit og lykkeligt konsliv, og dette atter er betingelsen for aandelig og legemlig sundhed, er det naturligvis af største betydning, at befolkningen kender og forstaar at bruge de sikre og uskadelige midler til forebyggelse mod svangerskab. Gør befolkningen da ikke det?

Nej, langt fra!

De kapitalistiske magthavere og deres hjælpere har direkte interesse i, at undersaaterne ikke bliver for kloge og vidende. **Vi** har heldigvis ingen interesse i befolkningens uvidenhed og fordummelse og har derfor ingen grund til at tilbageholde den sexuelle viden, vi sidder inde med.

Af et godt forebyggelsesmiddel maa kræves, at det er:

1) absolut — eller næsten absolut — sikkert,
2) absolut uskadeligt,
3) billigt og let tilgængeligt,
4) saa let at anvende, at det kan bruges af **alle,**
5) ikke forstyrrende for kønsnydelsen

Vi har for tiden kun et middel nemlig **pessaret** (moderbeskytteren), der næsten helt opfylder alle betingelser. Let tilgængeligt for den brede befolkning er det imidlertid ikke endnu og kan først blive det, naar der hele landet over er organiseret vejledende sexualklinikker eller der i hvert fald findes et tilstrækkelig stort antal personer (f. ex. sygeplejersker), der kan give kvinderne den fornødne vejledning. Det er en sag, befolkningen selv maa tage i sin haand. Vi kan kun oplyse om, hvilke midler de staar sig ved at bruge, og hvilke metoder man bør undgaa fordi de er upaalidelige eller skadelige.

Den mest anvendte af alle metoder er **afbrudt samleje.** Metoden bestaar i, at manden afbryder samlejet og trækker sig tilbage fra kvinden, naar han mærker, at sædudtømmelsen er ved at komme, og at han ikke længer er i stand til vilkaarligt at holde den tilbage.

Denne metode er i **højeste grad upaalidelig,** og det af følgende grunde.

1) Til at befrugte et æg, er **et eneste** sædlegeme tilstrækkeligt. I en almindelig sædudtømmelse findes der mange hundrede millioner. Dette kolossale antal bevirker, at **sandsynligheden** for, at et befrugtningsdygtigt sædlegeme skal naa ægget, er overordentlig stor. Men **nødvendigt** til befrugtning er det store antal ikke.

2) I al den tid, samlejet varer, altsaa længe inden den rigtige sædudtømmelse kommer, vandrer der stadig sædlegemer ud af mandens urinrør, uden at manden mærker noget som helst dertil. Inden samlejet afbrydes, vil der altsaa være kommet hundreder eller tusinder af befrugtningsdygtige sædlegemer ind i kvindens moderskede. Dermed er chancen for en befrugtning til stede. Afbrydelsen bevirker kun, at sandsynligheden nedsættes noget.

Dette forhold er næsten fuldstændig ukendt for befolkningen.

Saa godt som alle mænd tror fuldt og fast, at naar de blot behersker sig og

SILKEBORG

Udmaalingen af Ojnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Stort Udvalg i Cigarer og Cigaretter samt VINE
HERLUF H. SKAFTE,
Vestergade 10 (ved Silkeborg Bank)

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Alle Arbejdere i Silkeborg
køber deres Forbrug af Cigarer og Tobak
JERNBANEV. 23
„Arbejdet“s Forhandler.

Men lad os se nærmere paa Spørgsmaalet.

Socialismens eller Kommunismens Princip er, at alle yder efter Evne og nyder efter Behov.

Her er altsaa hverken Tale om lige Arbejdsydelse eller lige Løn.

Det kan heller ikke blive farligt socialistisk set, saa længe den Bedrelønnede ikke kan forvandle sin Løn til Kapital.

Men det kan være og maa føles som uretfærdigt, naar Forholdene tillader den Bedrelønnede at nyde alle Former for Behagelighed, medens den Mindrelønnede er skaaret ned til et langt lavere Eksistensminimum.

Og denne Følelse maa yderligere skærpes, naar de to Kategorier paa det nærmeste yder lige stor og nyttig Indsats i Samfundsarbejdet.

Denne Side af Sagen vil vi se nærmere paa under *Stachanov-Bevægelsens Følger*, og her kun søge at forstaa Uligelønsystemets Opstaaen.

Lad os gaa lige til Arbejdspladsen. Her staar paa den ene Side en Flok Arbejdere, der hver eneste Dag og ofte om Aftenen med slider af »karsken Bælg« for at redde Revolutionen for at muliggøre en bedre Tilfredsstillelse af det nødtørftige Behov og frelse Sovjet-Unionen af dens økonomiske Svaghed og Nød.

Og paa den anden Side staar en Flok Arbejdere paa samme Arbejdsplads, der er komplet ligeglade med det hele, der møder op ud Formiddagen, passer deres Arbejde daarligt, laver maaske det meste i Brokkassen o. s. v.

De har forlængst faaet det sorte Flag. Der er talt til dem paa mange Fabriksmøder. Der er baade talt godt og ondt for dem i Vægavisen ... men lige meget hjælper det.

Det er under disse Vilkaar, at de rosenrøde Idealer fra Omvæltningstiden visner som en gold Plante, der ikke kan bære Frugt. Den Tanke fødes, at der egentlig bør være et rimeligt Forhold mellem den Arbejdsindsats, man yder og Lønnen for den.

Og lad os medtage, at den Gang den ulige Løn voksede frem i Sovjet-Unionen, da betød det reelt meget mindre end i Dag. Nu kan Arbejderne nemlig omsætte deres Løn i Varer, det kunde de ikke den Gang.

De bedrelønnede kunde højst tilkøbe sig en ekstra Bog eller Teatertur, men ikke en bedre materiel Levefod. Den bedre Løn virkede langt mere i sin Oprindelse som en Opmuntring til de Flittige end som en Straf for Dovenskaben.

Men som de flittige Hænder gennem den opvoksende Ungdom voksede i Antal, voksede til Millioner, udvikledes Mulighederne ogsaa for at omsætte den større Løn i en højere Levefod samtidig med, at Uligelønsystemet udviklede sig fra at være en Belønning for de Flittige til et klassificeret Lønsystem for kvalificeret og ukvalificeret Arbejdskraft.

Og her staar Sovjet-Unionens mægtige Arbejdsverden i Dag med et Lønsystem, der i høj Grad minder om Forholdene i den kapitalistiske Verden.

Men det afgørende er ikke, om den sociale Revolution under sin historiske Udviklingsproces skaber en Statsorganisme, et Diktatur og et uheldigt Lønsystem. Nej, det aldeles afgørende er, om det bevarer Mulighederne for igen at afvikle dem, naar der ikke mere er Brug for dem.

Men derom under Stachanov-Bevægelsens Følger.

Fællesskabet som Grundlag for Kulturfremskridtet.

Om vi nu er mere eller mindre tilfreds med Metoderne, der er brugt, Veje og Midler, saa er det ubestrideligt, at dette mægtige Folk, der i 1917 stod uden nævneværdig Industriarbejderklasse, i Løbet af en halv Menneskealder har skabt Millioner af Industriarbejdere, der behersker de mest moderne Arbejdsredskaber, Menneskeheden raader over.

Fra primitiv individuel Arbejdskultur til moderne kollektiv industriel Arbejdskultur har Sovjet-Unionens Folk gennemløbet i Landbrugs- og det egentlige Industriarbejde langt hurtigere og grundigere end noget andet Folk.

Forklaringen herpaa er blandt andet den, at dette Folk arbejder ud fra den Tro, den faste Overbevisning, at alt, hvad det frembringer, er for det selv, er til Gavn og Betryggelse for dem selv og Børnene og ikke for en fremmed snyltende Kapitalmagt.

Kun paa denne Fællesskabs Grund har denne enestaaende Rejsning i Arbejdskultur været mulig. Men er Fællesskabets Muligheder dermed udtømt? Vil dette mægtige Arbejdsfolk standse ved Tilegnelsen af Vestens Arbejdskultur eller vil det Fællesskabs Grundlag, hvorpaa dets Udvikling hviler, fører det videre? Vil det sprænge selve den moderne Tekniks Grænser og Muligheder af i Dag og føre den ind i endnu vældigere Skabermuligheder? Vil det revolutionere alle hidtidige Arbejdsmetoder og løfte dem op i endnu højere Fornuft og Hensigtsmæssighed?

Det er om dette Problem, Stachanov-Bevægelsen taler til os.

Ugens Arbejdsløshedstal

108,120 Arbejdsløse. Samme Uge sidste Aar **94,698 Arbejdsløse. Forværring: 13,422.**

Roosevelts Fallit

I Artiklen »Roosevelts Fallit« i sidste Nr. opgives de Arbejdsløses Antal i Staterne til 11 Millioner. Som det er vore Læsere bekendt, er det virkelige Antal nu 17 Millioner og Tallet 11 Mill. fremkommer kun, fordi Artiklen var skrevet før det virkelige Tal kom frem. Undskyld. **Red.**

Den festlige Sammenkomst

for ARBEJDET's Læsere og Venner sidste Fredag i Weinold's Selskabslokaler havde samlet fuldt Hus, saa hver en Plads var optaget om de lange Rækker festlige Kaffeborde, da Kontrolkomitéens Formand, Cigarmager Vald. Hansen bød Velkommen og redegjorde for Aftenens Program.

Under Kaffebordet holdt Red. **Chr. Christensen** Festtalen, hvori han særlig slog til Lyd for ARBEJDET og dets Mission. Ogsaa andre Kammerater, bl. a. Maskinarbejder **Lauritz Hansen** og Snedker **Alb. Wulf** talte alvorlige Ord for Bevægelsen og Bladet.

Unge Kammerater fra »Antifascistisk Kampfront«, der havde prydet Salen med en Række glimrende antifascistiske Plakater, fremviste en meget agitatorisk Sketch mod Nazismen, for hvilken de høstede fortjent Bifald.

Skuespillerinden **Grete Reipurt** og Skuespillerne **Pheiffert** og **Ejsing** underholdt os med Oplæsning og en Række fortrinlige Sange og Viser, for hvilket Forsamlingen kvitterede med bragende Bifald.

Da Underholdningen var forbi, blev Bordene ryddet ud af Salen og Dansen gik til Kl. 2.

Under Dansen sad »gamle Drenge« rundt ved Sidebordene og »snakkede Bevægelse«, og mange gemytlige Minder blev opfrisket.

At Venskabet overfor ARBEJDET ikke var bare tomme Ord, bekræftede Kontrolkomitéens Formand, da han tog hjem fra Festen med 100,00 Kr. som Deltagernes Gave til Bladet.

Vi takker alle Kammerater og Venner for det glade Samvær og Kunstnerne og »Antifascistisk Kampfront« for deres Medvirken.

Da vi over Midnat bød Farvel, blev der fra flere Sider raabt. **»Paa Gensyn 1ste Maj!«**

Hvorfor sparer De ikke 15 pCt.

Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 7 Kr. pr. Mnd med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker er de landskendte C. F. og Scott Cykler

Husk Østerbros Cykledepot, Østerbrogade 148, Øbro 8433, v. A. C. Frünstück
NB. Tandem udlejes. Alt Cykletilbehør billigst i Byen

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

Nye og brugte Cykler sælges billigt.
Afbetaling indrømmes, lille Udbetaling.
Revalsgade 5. Vester 5490 v.

Sexuel Oplysning

J. H. Leunbach: *Kønsliv og Sundheden* ... Kr. 1,00
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp* ...... - 0,50
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder . . - 0,50
Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualkliniken, Malmøgade 7.*
Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus, Papirvarer, Vin og Spirituosa.

Husk og benyt
Nolfi Systemet
Vi leverer for 100 Kr. Varer frit Valg. Udbetaling 25 Kr. Restbeløbet i 12 maanedlige Rater med 5, 6, 10 Kr. pr. Maaned. Møbler, Sengetøj, Gulvtæpper, Gardiner, Divaner, Staalsenge.
NOLFI NØRREBRO
Indehaver A. Elhegn.
Griffenfeldtsgade 50—50 A.
(ved Set Josephs Hospital)

Herre- og Dameklipning 35 Øre
Prøver Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening
RAADMANDSGADE 17
Organiserede Svende.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden“ giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor.
Blaagaardsplads 21

Mødelisten

Mandag d. 20. April:
Slagtersvendenes Fagf. Generalforsamling Kl. 20. Folkets Hus, Enghavevej.
Vandforsyningsarb. Klub J. B. F. Kl. 20. Kompagnistræde 34, 5.

Tirsdag d. 21. April:
Skotøjsarb. Fagf. Generalforsamling. Kl. 20. Rømersgade 22, Festsalen.

Onsdag d. 22. April.
Kabelarb. Klub J. B. F. Generalforsamling Kl. 20. Kompagnistr. 34, 5.
Formernes Fagf. Generalforsamling Kl. 20. Folkets Hus, Jagtvej
Vagtfunktionærernes Fagf. Generalforsamling Kl. 20, samt Torsdag den 23. April Kl. 7 Morgen, Rømersgade 22.

Torsdag d. 23. April:
Belysningsarb. Fagf. Generalforsamling Kl. 19,30 og Fredag den 24. Apr. Kl. 7,30 Morgen, Folkets Hus, Jagtv.
Sukkervarearb. Fagf. Generalforsamling Kl. 20. Rømersgade 22.
Brødkuskenes faglige Forening. Generalforsamling Kl. 19,30. Blegdamsvejens Selskabslokaler.
Afdeling 13 i D. S. M. F. Generalforsamling Kl. 19,30 Rømersgade 22, Festsalen.
Budenes Forbund. Generalforsamling Kl. 19,30 Folkets Hus, Enghavepark store Sal.

Fredag d. 24. April:
Tekstilarb. Fagf. 1873. Generalforsamling Kl. 19,30. Folkets Hus, Jagtvej.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Henvendelse: F. S. Lokale, Fiolstræde 12.

Lørdag d. 25. April:
Arbejdsmændenes Fagf. Glostrup. Generalforsamling Kl. 19,00. »Siesta«.

Søndag d. 26. April:
Jord- og Betonarb. Fagf. Generalforsamling Kl. 10,00 Frm. Folkets Hus, Enghavepark. Afstemning ved Valg af Funktioner og Tillidsmænd finder Sted paa Kontoret fra Kl. 16,00 til 18,00. Fredag til 19,00. Følgende Dage d. 16., 17., 23. og 24. April.

Bidrag til „Arbejdet“

Indkommen paa Liste Nr. 86: A. M. 2,00. Andersen 0,70. Martin 1,00. H. J. 2,00. Med det tidligere indkomne Kr. 112,55.

„Arbejdets“ Indsamlingslister

Liste Nr. 6: Helsingør 1,40. Liste Nr. 59 ved Valdemar Hansen: Ditten 4,29. Chr. Christiansen 5,00. Liste Nr. 1 ved Agerskov Jensen: Sønderholm 2,00. NAJ 2,00.

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schønbergsgade 4 (skraas Værnedamsvej).

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz. N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2718
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

ALLE Slags Harmonikaer, Ure ½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST“ Korsgade 35

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris.
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

TRE TRIN NED!
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SOMMER
Borgergade 3.

Amagers billigste Urmager!
Glas 50 Ø - Viser 50 Ø. - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

Uden Afsenderadr.
og i lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrollerede Kvalitetsartikler. Kun D.F.G.D. Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner [illegible]

Kødudsalget, Birkegade 9
Prima ungt Oksekød fra 50 Ø. ½ kg
Prima Kalvestege 55—65 Ø. Bem. 3 Pk.
Paalæg a 50 gr. 50 Ø. Prim. Kalvet. 50 Ø

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

ALLE Pengeforsendelser til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto 236.32.

---

trækker sig tilbage i tide, kan der ikke ske noget. Og de fleste kvinder stoler paa, at naar blot manden er forsigtig, sker der ikke noget.

Metoden er tillige **langt fra uskadelig!**

Som regel opnaar ved det afbrudte samleje hverken manden eller kvinden en fuldstændig udløsning og tilfredsstillelse. Begge parter bliver ængstelige og nervøse af den anspænding, mellem [illegible] krævet. Impotens og andre nervøse lidelser kan blive [illegible]. Den virkelige gensidige [illegible], som jo dog er formaalet for ethvert samleje, kan ikke undgaa at blive forstyrret ved en afbrydelse. Afbrudt samleje er derfor **absolut forkastelig!** Men da det er den billigste og lettest tilgængelige af alle metoder, kan man kun bekæmpe den ved at søge den erstattet med andre og bedre metoder.

Præservativet (kondom) er et gummihylster, som anvendes af manden og som opfanger sæden, saaledes at den ikke kan komme ind i kvinden. Dette middel er ved [illegible] kendt af største parten af den mandlige befolkning, og det tjener tillige som et middel til at forebygge overførelse af kønssygdomme. Mange mænd trækker først kondomet paa under sidste del af samlejet. I saa fald bliver metoden ikke sikrere end det afbrudte samleje.

Men hvis kondomet anvendes under hele samlejet, og hvis det ikke gaar i stykker eller glider af, er det **absolut** paalideligt. Desværre gaar det meget let itu under brugen, især hvis det er bleven gammelt. Gummi kan blive mørt allerede efter nogle maaneders opbevaring, især hvis det udsættes for lysets paavirkning.

Uskadeligt er præservativet heller ikke, fordi det i reglen forstyrrer kønsnydelsen, og **billigt** er det i længden heller ikke! Der tjenes enormt af fabriker og handlende. Befolkningens trang til at forebygge uønskede følger af samleje udnyttes i høj grad til berigelse af enkelte kapitalister paa befolkningens bekostning.

Den gensidige kønsnydelse nedsættes ved brugen af kondom omtrent lige saa meget som ved afbrudt samleje. Dyrheden og den nedsatte nydelse fører til at praktisk talt **alle**, der almindeligvis benytter kondom, engang imellem undlader at bruge det. Det gør metoden yderligere usikker.

Udskylning af moderskeden efter samlejet bruges af mange kvinder til at fjerne de sædlegemer, som endnu [illegible] findes sig i moderskeden, hvilket [illegible] vil være langt de fleste af de mange hundrede millioner. Men [illegible] udskylningen kan komme til, er [illegible] tilstrækkeligt [illegible] livmoderen til at umuliggøre en befrugtning. Fra selve livmoderen kan udskylningen ikke fjerne dem. [illegible] udskylning alene højst usikker.

Kemiske midler, som dræber sædcellerne, bruges enten til at opløse [illegible] behandling [illegible] form af en pasta, tabletter, piller eller pulver i moderskeden før samlejet. Meningen er, at de indtrængende sædlegemer paa denne maade skal dræbes. Forholdene i moderskeden under samlejet, særlig det forhold, at sædcellerne er omgivet og beskyttet af en sædvæske, der ikke let opløses, bevirker, at sædcellerne i et stort antal kan slippe uskadte forbi de kemiske giftstoffer ind i livmoderen og videre op til ægget, som de befrugter. Det er ganske ligegyldigt, **hvilket** kemisk middel man anvender. **Ethvert** kemisk middel, saavel de billige som de dyre, dræber med lethed de sædceller, de kommer i berøring med. Men **intet** at disse midler kan faa ram paa **alle** sædlegemerne! De kemiske midler, brugt **alene**, er derfor lige saa usikre som det afbrudte samleje.

De kemiske forebyggelsesmidler er et kært udbytningsobjekt for de privatkapitalistiske fabrikanter, der tjener enorme summer paa at sælge absolut sikre midler til udsalgspriser, der er indtil **100** gange højere end fremstillingsprisen. Den gode fortjeneste bevirker, at en energisk og skamløs reklame betaler sig. Det kapitalistiske samfunds myndigheder, der altid er paa vagt, naar det drejer sig om sund og ærlig sexuel oplysning, tolererer udmærket den form for reklame, der [illegible] befolkning.

I de senere aar er det lykkedes at paavise, at der indenfor kvindens menstruationsperiode findes nogle virkelig [illegible] dage, hvor hun ikke risikerer at blive befrugtet. Paa det grundlag har man forsøgt at opbygge en forebyggelsesmetode, som — **rigtig anvendt** — har mange fordele. Den egner sig imidlertid ikke som **eneste** metode, men bør kombineres med pessarmetoden. Den kan kun bruges af kvinder, som har en fuldstændig regelmæssig menstruation, og den fordrer, at kvinden fører et meget nøjagtigt skriftligt regnskab med sin menstruation. Naar disse to betingelser er til stede, kan metoden blive meget værdifuld. Men man maa bestemt fraraade kvinderne at experimentere paa egen haand med de sikre dage.

Instrumenter, der anbringes **inde i livmoderen,** er ofte direkte skadelige og maa frarades, saa meget mere som de heller ikke forebygger sikkert.

Den eneste virkelig sikre og tillige uskadelige metode er brugen af **pessar** (moderbeskytter). Der findes forskellige slags. Men det bedste, som kan anvendes praktisk talt af enhver kvinde, er skede-pessaret, der anbringes i moderskeden, og som kvinden selv kan baade indsætte og fjerne. Det skal kun bæres under samlejet, og det letteste er at sætte det ind om aftenen og tage det ud om morgenen. Som regel er det unødvendigt at bære det om dagen, og det er det renligste ikke at gøre det. Som yderligere sikkerhed kan tillige anvendes udskylning og et billigt kemisk middel. Det er vigtigt, at pessarets kvalitet er god (godt gummi og en god urfjer i randen). Gummifabrikerne interesserer sig som regel ikke videre for pessarer, fordi de tjener 100 gange saa meget paa præservativer. Derfor er det svært at faa dem til at sørge for, at pessarerne altid er af bedste kvalitet.

Rigtig anvendt er pessarmetoden absolut sikker og uskadelig! Pessaret koster 3—5 kr. og behøver kun at fornyes en gang aarligt. Metoden er altsaa ogsaa billig. Enhver kvinde kan lære at bruge pessar, og for det store flertals vedkommende forstyrrer det ikke den gensidige kønsnydelse. Pessarmetoden opfylder altsaa alle de 5 fordringer, vi opstillede!

Hvorfor bruges pessar saa kun af et lille mindretal?

1) Uvidenhed! Endnu er det kun de færreste, der ved besked.

2) Sexuelle hæmninger! Selv om kvinderne ved besked, kommer de dog ikke og lærer at bruge pessar, fordi de skammer sig ved det.

3) Sexualangst! De er bange for, at pessaret skal gøre dem fortræd, at de skal faa kræft eller anden underlivssygdom deraf. Det er [illegible] hvad pessaret angaar absolut falske forestillinger, men de næres af den almindelige angst for kønslivet, som de fleste mennesker lider under.

4) Adgangen til at lære at bruge pessar er stærkt begrænset! Enhver kvinde skal have det pessar, der netop passer hende (der findes 15 forskellige størrelser), og hun skal lære at bruge det. De færreste læger har kendskab til at vejlede kvinderne rigtigt i brugen — og kun meget faa er villige dertil. Jordmødrene vil som regel ikke og de fleste forstaar sig heller ikke paa det. Sygeplejerskerne der [illegible] end alle andre havde muligheder for at blive kvindernes vejledere paa dette punkt, kender det ikke [illegible].

Denne tilstand kan [illegible] [illegible] dannet organisationer [illegible] sexuel oplysning og hele [illegible] oprettet sexualklinikker [illegible] kan [illegible].

I [illegible] HITLERs [illegible] det [illegible] stærkeligt til sexualvidenskab [illegible] skabt til kemiske midler [illegible] ikke [illegible] har [illegible] den [illegible] organisationer.

I Sverige er der dannet [illegible] bund for sexuel oplysning [illegible] i stadig [illegible] at Sverige er stykke [illegible] mark i retning af frivillig [illegible] Den danske arbejder [illegible] at følge det svenske eksempel.

I København har vi indtil videre SEXPOLs konsultation, hvor [illegible] ledt kvinder kan faa gratis vejledning og hvor de medicinske studenter [illegible] lære hvordan undervisning i [illegible] skabsforebyggelse foregaar.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersen- Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 10. | Lørdag d. 25. April 1936 | 1. Aarg.

Folke-Forbundet

Stakkels Broder, du som i Folkeforbundet saa Virkeliggorelsen af Freden mellem Nationerne, Garantien mod krigeriske Overfald, Værnet mod det militære Barbari, Respekten for indgaaede Aftaler og hojtidelige Lofter — ak ja, min Ven, du har onde Dage.

Selv din naive fredsæle Sjæl og selv de smukkeste Fraser kan ikke skjule Sammenbrudet, Skuffelserne og Angsten for det, der kommer!

Saaledes gaar det. De, der lægger sig til at sove paa Himlens gyldne Løfter, vaagner gerne op i Helvede.

— — —

Da de tre ældste og stærkeste kapitalistiske Nationer, England, Frankrig og De forenede Stater, i skøn Broderlighed havde knust Tyskland — den værste Konkurrent paa Verdensmarkedet — blev Verden saare god.

Sejrherrerne delte Rovet mellem sig, Kolonierne, Interessemarkederne, regulerede Landegrænserne og lavede Nationer efter deres Kram og lagde et Bjærg af forarmende Gæld over paa det i Forvejen af Krigen forarmede tyske Folk.

Jo, nu var alt saare godt i denne Verden, og nu gjaldt det for Sejrherrerne om at sikre disse Tilstande i idel Fred og al Fremtid.

Derfor oprettede England og Frankrig med Amerikas Velsignelse deres Fagforbund til varig Stivnelse af de bestaaende Tilstande.

Dette Forbund fik Navnet Folkenes Forbund, og der blev sendt Bud til Alverdens Folk om at blive Medlemmer.

Og hver lille Hasan med de skæve Ben Jordkloden rundt, kom i Krigsangst og egen Afmægtighed trippende og tegnede Livforsikring i Selskabet: for de daværende Tilstandes evige Bevarelse.

Oh, hvor skønt!

— — —

Verdenspolitiken blev forædlet. Der blev vedtaget højtidelige Paragraffer og hellige Løfter om at lade alle krigeriske Overfald fare. Og hver Nations ypperste Mand undertegnede højtidelig Pagten — Folkeforbundspagten — til evig Bevarelse af Freden, og al Uenighed i Fremtiden afgjort af Folkeretten!

Og der blev strenge Paragraffer mod den Nation, der sveg de hojtidelige Løfter og overfaldt andre Nationer.

Og siden da er vedtaget nogle Kilometer Resolutioner og ekstra Pagter, hvoraf Navne som *Kellog, Locarno, Streza* stiger op som Vejstene langs Historiens Chaussé i det fredelige — oh, saa fredelige Landskab.

Hver Skolefrøken, ja selv den mest grinagtige Miniaturepolitiker blev hojtidelig, naar de fortalte om det mægtige internationale Fredsinstrument, de moderne demokratiske Nationer havde skabt som Værn om Hjem og Fædreland og alle Menneskers Velbehag. Aah, Halleluja!

Og alt var saare godt.

— — —

Der var bare en lille Forudsætning, man glemte. Et lille okonomisk Begreb, som det mægtige demokratiske Flertal og deres ærede Skvadderhoveder til politiske Talsmænd ikke kender en Dojt til, og derfor, lige saa lidt som Zola's Nanna, kan anklages for, at de oversaa det.

Men det er saadan med disse forbandede økonomiske Kendsgerninger, at de er der alligevel, om ikke en Sjæl aner deres Eksistens.

Og nu var der det Forhold, at der inden for den kapitalistiske Husholdning i Dag kun gives det arbejdende Folk fra en Sjettedel til en Ottendedel af de Værdier, det frembringer — men hvem skal saa købe Resten af Varerne og forvandle dem, skal vi sige til Penge, for ikke at sige den uartige Sætning: *forvandle Merværdien til Profit*.

Dette Spørgsmaal havde jaget Frankrig, England og de Forenede Stater ud paa Kolonierobring over hele Kloden.

Men hvad med de tre næste Nationer? Japan, Tyskland og Italien, som var indespærret eller *udespærret af Folkeforbundspagten* fra Kolonierobringer, Markeder for Afsætning af Vare- og Fødselsoverskud?

Stakkels Folkeforbund, der var opbygget paa Løgnen om *den indespærrede kapitalistiske Nations Eksistens* — et Forhold, alle dens snakkende Profeter aldrig har spildt en Tanke, langt mindre et Ord i Folkeforsamlingerne.

— — —

Og under de højtideligste Forsikringer om Kulturopgaver og Civilisation har Japan myrdet over et Hundrede Tusinde fredelige Mennesker i Kina, Italienerne har i den evropæiske Kulturs Navn *gasset* og *bombet*, sønderrevet og smadret ca. 50,000 Abessiniere, Tyskland har rustet til Tænderne besat Rhinzonen, medens det kaster begærlige Blikke mod Øst. Og Tyrkerne befæster nu Dardanellerne. Alle Nationer, alle Fredens Apostle ruster for fuld Kraft, og Frankrig og England skændes om, hvem der skal hjælpe hinanden og kværke Tyskland eller Italien, medens den lille danske Hasan med de skæve Ben i sin Flæskefilosofi holder med England, fordi Hr. Bull vil banke Italien og ikke Tyskland, der er Nabo og Flæskeaftager.

Saaledes gaar nu Krigsdansen i »*Fredens Palæ*« til Tonerne af hule Løgne i pyntede Laser. Hopla, vi lever!

— — —

Uden for mit Vindue pjanker Arbejderungdommen i salig Tro paa Folkeforbundet. De har det som Hassans Grise — de aner ikke, hvad der forestaar.

Man bør le, naar man føler Trang til at græde Blod.

Eli.

De Arbejdere, der endnu tror paa Arbejdernes egen Magt, samles d. 1ste Maj i Husum Møllekro.

Kampsang

Mel.: I Flugt gaar Tiden osv.

I Dag vi samles under Kampens Faner,
vi er kun faa, men kampberedt vi staar,
og Tidens Alvor os til Samling maner,
hvis ej vor Klasse skal til Grunde gaa.
Og Kampen føres skal paa Fronter tvende,
vor' egne Mænd i Fjendens Rækker staar,
derfor vi maa vor egen Magt erkende,
thi uden den vi aldrig Sejren faar.

I Slavelænker nu vor Klasse sukker,
forraadt af dem, vi gav vor Stemme til,
derfor i Dag vi nu vor Kampfront slutter,
som frie Mænd vi leve Livet vil.
Og vi vil kæmpe indtil Dag oprinder,
da Frihedstimen for vor Klasse slaar,
men aldrig vi den store Sejer vinder,
for vi som Herrer paa Fabrikken staar.

V. P.

Skrevet til vort Maj-Stævne 1936

Nazi-Mødet i Silkeborg

Arbejderne tiltales for Nazisternes Provokationer og Voldshandlinger.

I Anledning af et Møde, Nazisterne holdt i Silkeborg den 1ste Marts, og som endte i Slagsmaal, er der rejst Tiltale mod 3 Arbejdere i Silkeborg.

I Retsmødet, som afholdtes forleden Dag, fremgik det af de tiltalte Arbejderes Forklaringer, at selve Mødets Dirigent, en Legetøjsfabrikant fra Aarhus, havde slaaet en Arbejder oven i Hovedet med en Stol, og først da dette var sket, havde Arbejderen grebet en anden Stol og slaaet den nazistiske Voldsmand én igen. Dette Forhold er i det hele meget karakteristisk. Nazisten, der slaar først, ham sker der intet, men Arbejderen, der forsvarer sig, han tiltales.

Anklageren førte en Række Vidner for Nazisterne, men Resuméet af alle disse Vidnesbyrd var i Virkeligheden, at de Tiltalte skulde have tilraabt Taleren — den hovne og udæskende Grev Knuth — medens en af Nazisterne og samtidig *Vidnet(!)* oplyste, at han med en Stol i hver Haand havde slaaet om sig i Forsamlingen.

Til næste Retsmøde har de Tiltaltes Forsvarer anmeldt 8 Vidner, og da vil Billedet af Grev Knuths og hans medbragte Nazistbandes Opførsel sikkert blive et andet og endnu mere grelt end i det første Retsmøde.

Næste Retsmøde bliver 7. Maj, og vi skal til den Tid komme tilbage til Sagen.

Silkeborg Arbejderne og Nazisterne

Mødet den 1ste Marts var det tredie Møde, Nazisterne forsøgte at afholde i Silkeborg.

De to første Møder mislykkedes totalt. Det andet Møde endte med, at Byens Arbejdere bogstaveligt jog dem ud af Byen. Og nu det tredie Møde endte ogsaa med, at de under Politibeskyttelse maatte lejdes ud af Sal og By.

Arbejderne i denne By har stillet sig paa det Standpunkt: *Med Nazister diskuterer man ikke.*

Er dette Standpunkt rigtigt?

Vi Arbejdere har altid forsvaret Tale-, Diskussions- og Aandsfrihed, og vi viger aldrig tilbage for at diskutere de økonomiske, sociale og politiske Problemer selv med vore Klassefjender, men Forudsætningen herfor er, at man respekterer vore Motiver og vore Anskuelser og paa dette Grundlag diskuterer.

Med Nazisterne er Sagen en hel anden. Det er Mennesker, hvis aabne, utilslørede Maal er at ødelægge Arbejdernes Organisationer, at berøve dem alle tilkæmpede aandelige og politiske Rettigheder. Med Vold at kvæle enhver Form for Frihed, at fængsle og dræbe dem, der ikke vil finde sig deri, for paa dette Grundlag at indlemme Arbejderne i et fuldkomment økonomisk Slaveri, hvor de er berøvet enhver Adkomst til at være medbestemmende om Arbejds- og Livsvilkaar.

Med saadanne sociale Forbrydere diskuterer Arbejderne ikke!

Og for dem, der blot en Gang har overværet et Nazistmøde, er det aldeles afgjort, at al Diskussion er umulig.

Nedskriveren af disse Linier overværede ved Ry Station et Møde, hvor selve »Høvdingen«, Hr. Læge Clausen, talte. Denne Mands Foredrag afslørede ham som en fuldstændig Analfabet i socialøkonomisk Videnskab. Hele hans Foredrag var en eneste Bunke forvirret Vrøvl og horrible Paastande, som en af Arbejdernes almindelige Studiekredsmedlemmer i en saglig Debat kunde have tilbagevist som ulogisk Pladderfilosofi. Men Ailmed spækkede denne uvidende, brøvtende Analfabet sin Tale med en Mængde grovkornede Skældsord mod Arbejderne og Socialismens Talsmænd, saa en uopdragen Latinskolelømmel ikke kunde have gjort det bedre.

Betegnelser, som han særlig var forelsket i, var »*Karl Marx' grinende Jødefjæs*«, »disse Jødedyr«, disse marxistiske Svin! Disse Betegnelser o. l. blev gentaget flere Gange.

Alt, hvad Arbejderne har kæmpet og lidt for, alt, hvad de forbinder med deres skønneste Tanker og Haab om engang at naa de ædleste Former for menneskelig Kultur, det tilsmudses, forhaanes og bespottes med Sprogets gemeneste Ord og Udtryk.

Jo, Silkeborg Arbejderne har fuldkommen Ret. Med saadanne Provokatører diskuterer man absolut ikke.

Nazismen er et socialt, giftigt Kryb. Med det forhandler man ikke — det træder man ned i berettiget Selvforsvar.

C. C.

Bliv Abonnent

Husum Møllekro 1. MAJ

»Husum Møllekro« er en idyllisk Plet ude, hvor Linje 5 slaar sin Sløjfe for atter at vende Skinnevejen ind mod Byen.

Naar Fagoppositionens Ledelse har valgt **Husum Møllekro** til vort Majstævne, er det ingen Tilfældighed.

Vi er endnu en ung og ny Bevægelse, der under alle Forhold ikke kan forvente Masseopbud, og under ingen Omstændigheder ønsker at blandes op i den Konkurrencekamp i Fælledparken, som de to politiske Arbejderpartier formentlig skal realisere. Vi ønsker tværtimod skarpt at markere, at vi er lige uforsonlige Modstandere af begge Partiers Forsøg paa at beherske Fagbevægelsen.

Derfor valgte vi en Plads, hvor vi i Fred kunde samles med vore Meningsfæller fra de forskellige Fag, og drøfte det, der samler os.

Og hertil er **Husum Møllekro** ideel. Her er en Festsal, en stor lukket Veranda og en stor, herlig Have.

Vi har lejet hele Etablissementet d. 1ste Maj, saaledes at alt staar til Deltagernes Disposition, og vi kan samles ugenert af Uvedkommende.

Bliver det godt Vejr, vil Stævnet finde Sted i Haven, ellers i Salen og i ds rummelige Lokaler.

Efter selve Stævnet, som begynder Kl. 15 og sluttes ca. 16,30, vil der blive ca. 2 Timers Pavse til Angreb paa Madkurvene og til mere kammeratligt Samvær. Foreningen har bl. a. ogsaa Raaderet over Keglebanen, hvor de, der slaar for store »Skæve«, bliver afkrævet en mindre Bøde. Ligeledes vil der blive Skærmydsel om en veritabel kinesisk Auktion m. m.

Fra Kl. 18,30 til Kl. 20 bliver der Underholdning i Salen, hvor Sketchs og Kunstnere uafbrudt vil afløse hinanden. Fra Kl. 20 til Kl. 2 vil der blive Dans for de Yngre i Salen, medens de Ældre vil tage Resten af Etablissementet i Besiddelse og fortælle hinanden mere eller mindre »grufulde« Historier — men dem om det.

Hvorom alting er, saa har Stævneudvalget lagt alt tilrette for at vi 1ste Maj under gode Forhold kan samles i et godt kammeratligt Samvær og drøfte de Krav, der for os er Tidens mest betydningsfulde, samtidig med, at vi bagefter under hyggelige Forhold kan tilbringe nogle Timer sammen i glad og gemytligt Kammeratskab.

Altsaa 1ste Maj tager vi Linje 5 til Husum.

Lad de andre snakke Politik vi taler om Fagkampens Fornyelse d. 1ste Maj i Husum Møllekro.

Den faglige Situation

Endnu ved Redaktionens Slutning ligger Situationen og svømmer hos Forligsmanden. Der er Mulighed for, at en Del af Overenskomsterne skal paadømmes af den tvungne Voldgift, hvilket reelt set kan være ganske ligegyldigt, da den tvungne Voldgift i alle Tilfælde ikke giver Arbejderne mere, end Forligsmanden og Arbejdsgiverne vil gaa med til. Slaget er paa Forhaand ødelagt af Fagforbundenes politiske Bureaukrater.

Arbejderne har intet at vente af den Komedie.

Du ved ikke

om din Kammerat, hvis du vandt ham som Abonnent paa vort Blad, vilde blive vor bedste Mand i Fagforeningen! Derfor, sig et Par Ord til ham om Bladet og vor Sag, netop i Dag.

Det er karakteristisk for National-Socialismen, at den ikke angriber Kapitalismen og dens Udbytning af Arbejderne, men tværtimod værner den, ved gennem Statsmagten at fratage Arbejderne Retten til at kæmpe for bedre Løn- og Arbejdsvilkaar. Enhver Bevægelse, ethvert Parti, der er med til at udøve en saa elendig Handling er nazistisk, hvilket Navn det end smykker sig med!

Tag Madkurven med d. 1ste Maj i Husum Møllekro.

Gadespejlet.

De ganske enslydende Referater i udenlandske Blade viser, at Hitler lever i en stadig Angst for Attentater. Det er hans egne Handlinger, der rejser sig imod ham og isolerer ham. Naar man under det sidste Valg i Tyskland drev det saa vidt, at man fratog en Del af de Tropper, der var udkommanderet til Hitlers Beskyttelse, skarpe Patroner, illustrerer det paa en ejendommelig Maade det 100 pCt. enige tyske Folks sluttede Ring omkring Føreren.

□

England forhandler om at yde Tyskland et stort Laan med den Klausul, at Pengene ikke maa bruges til militære Formaal.

Engelske Kapitalister værdsætter ikke Offentlighedens Dømmekraft særlig højt.

□

Det abessinske Spørgsmaal vil endnu nogen Tid blive holdt i Live, inden man tør beslutte sig til den sandsynlige Løsning, nemlig, at Frankrig, England og Italien deler Rovet gennem Protektorater, saaledes at Italien faar Broderparten.

□

»Soc.-Dem.« udtaler i en Leder, i Anledning af Bedragerierne overfor Kommunen, at ingen betvivler Hr. Kochs personlige Hæderlighed. Nævnte Hr. Koch har modtaget 5000 Kr. i Gave af dem, han skal administrere, modtaget store Laan af Bedragerne, som var hans direkte undergivne, altsammen i sin Orden og i Overensstemmelse med Socialdemokratiets Moral, som vi kender den fra Hans Nielsens Møbel-Affære.

□

En Arbejder fortæller mig, at han forleden i Anledning af et Dødsfald kom hen til Sognepræsten, der havde baade døbt og konfirmeret ham, og blev ført ind i Dagligstuen. Præsten oplyste, at alt angaaende Begravelsen og Betaling blev ordnet gennem Klokkerkontoret. Paa Forespørgsel svarede Præsten, at der fandtes to Priser paa Gravsteder, et dyrere og et billigere, men det billige var 2den Klasses Jord.

Arbejderen: Hvad vil det sige, 2den Klasses Jord. Jorden er vel af samme Art?

Præsten: Ih, næh, det er den skam ikke. Og det billige Gravsted ligger jo da ogsaa meget længere borte fra Kapellet.

— Arbejderen følte sig trykket af, at hans Kære skulde i 2den Klasses Jord, og bestemte sig for det dyrere 1ste Klasses Gravsted. Medens Præsten nedskrev forskellige Oplysninger, stod Arbejderen og betragtede to store Billeder af Præsten og hans Kone, der hængte mellem et Billede af den korsfæstede Jesus.

Præsten: Ja, de Billeder er en Snes Aar gamle, omtrent fra den Tid, da De blev konfirmeret af mig. Kan De se, hvem det er?

Arbejderen (trækker lidt paa det). Ja, — næh — men jeg ved da, at Jesus hængte mellem to Røvere.

— Her sluttede Samtalen.

Spids.

Det er Husum Møllekro 1ste Maj.

„Arbejdet“

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark
Redaktion og Ekspedition: Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—19.

staaende af tre—fem Mand, deraf en Formand, en Sekretær og en Agitationsleder samt en Kasserer, disses Opgaver er 1) Formanden. Han maa stadig holde sig underrettet om, hvornaar Fagforeningen har Møde, sørge for at lede Fraktionsmødet efter Partiets Linie. Han er tillige ansvarlig for, at alt Materiale, der udgaar fra hans Fagforening, kommer Sjællands Distriktets faglige Leder i Hænde. 2) Sekretæren. maa føre en Liste med Navn og Adresse over Partikammeraterne inden for den paagældende Fagforening samt sørge for, at de oppos. Elementer, **og som selv ønsker senere at blive indkaldt,** bliver opnoteret paa en Liste der tilstilles Sjæll. Distrikts fagl. Leder. Der maa ingen Presseri være. Ønsker de at blive Medlemmer af Partiet, skal dette Ønske opstaa hos dem selv, saaledes at de ikke kommer ind under forkerte Forudsætninger. Man skal ikke begynde at give Nummerkort eller lignende Mærkværdigheder, men kun tage sig af de virkeligt oppos. Elementer, og saa blot indkalde dem til Møder, hvor man som sagt tager Stilling til de bestemte Spørgsmaal. **Hvis man kan,** maa disse Lister være saa udførlige som muligt, men pas paa ikke at være for paatrængende, naar man afkræver dem de forskellige Oplysninger. Endvidere skal Sekretæren sørge for det skriftlige Arbejde, selvfølgelig i Samraad med den øvrige Ledelse. Han maa ligeledes sørge for Lokaler og Indkaldelser til de fersk. Møder, **ligesom han er ansvarlig for, at der efter hvert Møde indgaar en af ham og Formanden underskrevet Beretning af Mødet og dets Resultater.**

Agitationslederen maa sørge for, at der udgives Opraab, Løbesedler, Bedriftsaviser, Fagaviser osv. Det er ikke nogen nem Opgave i Øjeblikket, **det skal indrømmes,** men — enhver kan indse Nødvendigheden af et Oppositionsblad inden for hver Fagforening, som senere kan udvides til at omfatte Provinsen, saaledes at man kan faa fat i de oppos. Elementer, desuden hvorved man bliver i Stand til at danne en landsomfattende Opposition, der kan slutte enig op om Kongresser og lign.; ligeledes er det nødvendigt, at man i givet Fald for en Generalforsamling er i Stand til at udgive et Flyveblad til Fagforeningens Medlemmer.

Kassereren: Til det forannævnte hører imidlertid Penge, at disse kan foreløbig **kun** skaffes ved frivillige Bidrag, samt hvis man faar skabt et Oppositionsorgan for Faget, de Penge, som Salget af dette indbringer. Disse Beløb maa Kassereren administrere og sørge for, at Lokaler, Porto og eventuelle Trykkeriudgifter dækkes.

Den øvrige Ledelse, som godt kan være mere end 5 Mand, maa bestaa af **aktive Kammerater,** der kan deltage i Arbejdet, eftersom dette opstaar, men samtidig maa de jo være saa vel orienterede, at de ogsaa kan tage Del i de forberedende Møder, Ledelsen holder, og her være behjælpelig med Tilrettelæggelsen af Materiale.

Paa Baggrund af det nu her fremsatte maa følgende tages til Efterretning og nøje overholdes:

Det er enhver Kommunists Pligt at tage aktivt Del i det faglige Arbejde og at komme præcis til Generalforsamlinger, fordi ogsaa Dirigentvalget har Betydning. Paa Generalforsamlinger maa de udstedte Paroler nøje overholdes, og hvis der skulde opstaa en **alvorlig** og uforudset Situation, maa Fraktionen straks og **uden** Diskussion, følge den af Formanden og Ledelsen fra Talerstolen eller ved Samtaler klarlagte Linier, saaledes at Splittelse undgaas. Paa de forudgaaende Fraktionsmøder maa saavidt muligt **alt** tages i Betragtning, man maa ligeledes fastsætte den Orden, hvori Kammeraterne skal tale, og i Hovedtrækkene fastlægge, hvorledes og om hvad der skal tales.

Kammerater! Følg disse Anvisninger og forstaa, hvilken Magt man er i Besiddelse af, **naar man er enig,** og ens Optræden virkelig er præget af en **forud fastlagt Taktik.**

Vi anmoder nu alle Fraktioner om straks at konstituere sig. Vælg en Ledelse, der systematisk optager det faglige Arbejde. **Samtidig opfordrer vi jer til omgaaende at indsende denne Ledelses Navne** og for Fremtiden meddele os Skiftelser i den. **Ligeledes maa vi have 2 Eksemplarer af hvert Fags Love, Medlemsblade osv.** Disse Medlemsblade maa som tidligere nævnt altid indsendes umiddelbart efter, at de er udkommet, hvis man kan skaffe **Overenskomster og Lønoversigter,** lad os da ogsaa faa disse.

Endvidere maa vi have Navne paa de Kammerater, I kommer i Forbindelse med, som selv ønsker at samarbejde med os.

Tilslut, Kammerater, idet vi haaber, at I forstaar Nødvendigheden af et vel organiseret, systematisk og effektivt Fagforeningssamarbejde, opfordrer vi jer til overalt at stille Kravet om

Annoncering i »Arbejderbladet« og Bevilling af Midler til »Arbejderbladet«.

Med kommunistisk Hilsen.
D. K. P.s Sj. Distrikt.
Fagligt Sekretariat,
Studiestræde 15.

Selvfølgeligt er dette kun foreløbigt Materiale, mere vil følge, men lad nu være at slæge jer paa dette, men diskuter det omhyggeligt, og ligeledes maa I erindre, at al Korrespondance og alt Materiale maa sendes til ovenstaaende Adresse, ligesom alle Forespørgsler og Henvendelser maa ske hertil i Tiden fra Kl. 12—18.

— —

Denne Informationsskrivelse taler tydelig nok. Det er altsaa en *Particentral*, der leder Partimedlemmernes Oppositionsvirksomhed i Fagforeningerne. Og *Partifraktionen* i Fagforeningen holder saa først et hemmeligt Møde og beslutter Fremgangsmaaden. Naar dette er sket, gaar man saa rundt og fanger Dosmere blandt Fagforeningens Medlemmer, der uden at ane det spændes for Partivognen ved Fagforeningens Generalforsamling.

Efter at dette nu er dokumenteret, er det unødvendigt yderligere at advare F. S.s Medlemmer i dette Forhold.

Tvungen Voldgift

Medens Statsmagtens Straffeparagrafer binder Arbejdernes Løn i 2 Aar, udplyndres han af de kapitalistiske Vareejere.

Vi mødes i Husum Møllekro d. 1ste Maj.

Politisk og moralsk Ansvar

I Anledning af de store Bedragerier inden for Københavns Kommune hævder »Social-Demokraten« i en ledende Artikel Fredag d. 17. April, at Ansvaret for Sløseriet og Ligegyldigheden med Kontrol og Revision, der har tilladt Svindelen at gaa i Svang i en Aarrække, ikke maa forflygtiges, men skal samles om Torvedirektøren, under hvem den Afdeling hører, hvor Bedragerierne er begaaet.

Derimod, hævder Bladet, kan Ansvaret ikke lægges paa Borgmesteren, under hvem Torvedirektøren sorterer.

Dette er dog en Moral, som mange Arbejdere vil have ondt ved at forstaa.

Det samme skal altsaa ogsaa gælde for den Borgmester, under hvem den sløsagtige Revision har fundet Sted, hvis Pligt og nemmeste Sag at Verden det var at standse Svindlerierne, om man havde passet sit Arbejde ordentlig.

Man faar uvilkaarlig det Indtryk, at disse Borgmestre vælges blot for at hæve deres Gage.

De har alle Direktører og Embedsmænd under sig til at sørge for, at Arbejdet bliver udført og altsaa ogsaa til at tage det juridiske og moralske Ansvar, naar det ikke udføres eller udføres galt eller naar der ligefrem stjæles tykt og grovkornet af Kommunens Midler.

Det at være Borgmester i København Kommune er altsaa en lignende Stilling som *den uansvarlige Regent*, der bare sætter Navn under Lovene, men *intet Ansvar har*.

I alle andre Forhold maa den, der er givet Magten, ogsaa bære Ansvaret. Selvfølgelig!

Men det gælder altsaa ikke de socialdemokratiske Borgmestre i Københavns Kommune — de er uansvarlige, om saa Kæltringene sidder tykt i deres Afdelinger og gennem Aar stjæler det ene hundrede Tusind efter det andet.

Vi tror saa godt om Københavns Arbejdere, at de, der har baaret disse Mænd op til de høje Embeder, er ganske uenige med »Soc.-Dem.« i Teorien om de valgte Borgmestres *Uansvarlighed.*

Arbejderne vil ganske simpelt spørge: *»Hvorfor i Alverden valgte vi dem saa, naar de ikke skal passe paa, at alt gaar ordentlig og rigtig til?«*

Og denne Tungnemhed overfor Bladets *Uansvarligheds-Teori* for Borgmestre, vil ikke blive mindre overfor den Borgmester, der godt vidste, at Torvedirektøren stod i stor Gæld til hans svigefulde Underordnede, og som yderligere vidste, at samme Torvedirektør havde faaet 5000,00 Kr. i »Gave« at de Slagtermestre, han bl. a. skulde leje Kommunens Lokaler ud til.

Det vilde sikkert interessere mange københavnske Arbejdere, om »Soc.-Dem.« vilde oplyse dem om, hvor meget en Borgmester skal kende til oplagt Raaddenskab, der gaar i Svang i hans Afdeling, før der kan tillægges ham moralsk og juridisk — og *politisk* — Ansvar for ikke at gribe ind.

Et meget delikat og aktuelt Spørgsmaal.

Ugens sociale Sketch

Undersøgeren kommer

Ikke Almisse, men Retsprincippet skal være gældende.
K. K. Steincke.

Det banker paa Døren. Dørklokken kan ikke ringe, fordi Elementet er udbrændt.

Manden lukker sindigt op.

»Det er fra Socialkontoret,« siger en ældre Dame, der staar udenfor med en mægtig Dokumentmappe under Armen og stirrer paa Manden med et inkvisitorisk Blik.

De gaar indenfor i Stuen.

Konen kommer ude fra Køkkenet og hilser paa Undersøgeren.

»Naa,« spørger Damen henvendt til Manden, »er det deres Forlovede?«

Damen ved meget godt i Følge Papirerne, at Ægteparret blev gift med Præst, Degn og Myrtekrans for 30 Aar siden. Det er et af hendes snedige Sherlock-Holmes Paafund.

»Vi har da været gift i 30 Aar,« siger Konen bidende.

»Hm!« Damen noterer i sine Dokumenter og ser sig om i Stuen med lurende Blikke. Det er en yderst proper, men spartansk udstyret Stue. Pludselig rammer hendes Falkeblik en Trædesymaskine. Paa Træpladen ligger et Par slidte Underbukser med et Kæmpehul bagi. Damens Sporsans vaagner. A .... ha ....! Anelsens Fryd af en kriminel Sag faar hendes Nerver til at dirre.

»De sy-er?« spørger hun kattevenligt Konen. »De sy-er for en Forretning?«

»Nej, jeg lapper min Mands Bukser.«

To Par lynende Kvindeøjne mødes i et hadefuldt Glimt.

»Hvor mange Børn har De?«

»Vi har tre,« svarer Manden, »men de er jo voksne.«

»Er de alle født i Ægteskabet?«

»Ja!«

Undersøgeren studerer sine Papirer. En svag Mulighed for at snage i »forargeligt Samliv« dæmrer for hende.

»Deres ældste Søn er da »uægte født«.

»Nej,« svarer Konen med sin blideste Stemme, »vor ældste Søn er skam ogsaa »ægtefødt«, der kan højst være Tale om, at han er »uægte lavet«!«

Damen ser ned i Papirerne og føler Nederlaget.

Manden føler sig ilde tilpas. En Undersøger har stor Magt. Han forsøger at gribe Føringen. Han viser Damen sine Kontrolkort, sin Fagforeningsbog, Sygekassebog, Huslejekvittering, som alt ligger i kartotekisk Orden. Damen vil ikke se noget. Her er ingen Mulighed for at stille Fælder.

»De faar vel Sygehjælp?«

»Nej, det faar vi ikke, men vi kunde godt trænge til begge Dele, baade Socialhjælp og Sygehjælp — men vi troede ikke, det var lovligt, men det maa det jo være, naar De tilbyder os det.« Den fattige Kvindes Stemme er blevet helt musikalsk i sin Fryd over, at kunne skære den anden ned. Undersøgeren rejser sig og gaar ud i Korridoren og opdager her et lille Indelukk Manden har lavet ved Hjælp af nogle Finérplader; det benyttes til Pulterkammer og Brænderum.

»Lejer De det Værelse ud?« spørger hun og peger paa Rummet.

Manden og Konen ser paa hinanden i et hastigt, trofast Blik. Ydmygelsens Bæger er fyldt op over Randen. Han ranker sin brede Arbejderryg og stirrer Damen lige ind i Fjæset.

»Nej, vi lejer hverken det ud, heller ikke dette her.« Han aabner Døren til det lille W. C. og derefter Døren til Gangen.

»Farvel!« **O.**

En af Maj-Stævnets Sange

Mel.: »Jeg lægger mig i Læet her ved Storrugens Rod«

Til Majfest man nu stævnet har i Aarene, som gik.
Af Oprørshærens første Maj tilbage kun en Skik.
Al Kampens Trods af Stræber-Ros blev tusket bort i Løn,
der blev af Klassekampens Maal en ussel Vælger-Bøn.

En Jakobstige har man rejst for Fraseheite smaa,
de maser paa, de kravler op mod Rigsdagshimlens Blaa.
Men naar det gjaldt, i Ryggen faldt de altid os hver Gang.
Det er, som tusind Nederlag blev til en Tiggersang.

Men efter hver December skal det altid blive Maj,
og Handsken vil vi tage op, vi frygter Kampen ej.
Vi har en Tolk, vi F. S. Folk, og det er Livet selv,
det er de tusind Strømme smaa, der svulmer til en Elv.

Saa mødes vi herude da igen en første Maj,
det føles som en Melodi, en Slagsang paa vor Vej.
Skal Livet gro, vi maa ha' Tro og Viljen til at slaa.
Det er de tusind Viljer smaa, der altid sejre maa.

A.

Et Dementi

der ikke blev optaget

Vi har modtaget følgende:

Underskrevne anmoder ARBEJDET's Redaktion om at optage følgende:

Tirsdag den 7. April indeholdt »Arbejderbladet« paa særlig fremtrædende Plads en saakaldt »Advarsel« til Bladets Annoncører mod Underskrevne, hvori man stempler mig for **Bedrageri** bl. a. derved at jeg i de sidste Dage for Advarslens Fremkomst skulde have opkrævet Bladets Tilgodehavende hos Annoncørerne o. s. v.

Da jeg, der i 14 Aar, siden 1922, har arbejdet som Annoncerepræsentant for »Arbejderbladet«, havde erfaret, at nævnte »Advarsel« kun var en Hævnakt, fordi jeg var begyndt at tegne Annoncer for ARBEJDET, og da Beskyldningen om, at jeg har begaaet Bedrageri er fuldstændig grundløs, gik jeg op paa »Arbejderbladet«s Redaktion og forlangte nedenstaaende Dementi optaget i Bladet.

Man afslog ikke at optage Dementiet, men Redaktøren kunde ikke bestemt love det, han skulde konferere med andre o. s. v.

Da man fra »Arbejderbladet«s Side endnu ikke har fundet sig beføjet til at optage mit Dementi, maa jeg formode, at Bladets Ledelse stiller sig paa det Standpunkt, at have Mod til først at svine en Mand til, men senere mangler moralsk Mod til at optage hans Protest til Kundskab for Bladets Læsere og Annoncører.

I Henhold hertil takker jeg ARBEJDET's Redaktion, fordi den vil give mig Lejlighed til at faa mit Dementi frem til Offentlighedens Kundskab. Dementiet havde følgende Ordlyd:

Til
»Arbejderbladet«s Redaktion!
Følgende Meddelelse anmodes om Optagelse:

»Da jeg den 7. April ser i »Arbejderbladet« opsat som en Advarsel, at man stempler mig som Bedrager overfor Bladet med Hensyn til Incasso af Annoncebeløb paa for Tiden løbende Annon-

(Fortsættes Side 4.)

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Halloj, Kammerat! har du provet at gaa i lang Tid i nogle gamle »Rake« og saa en Dag faa et helt Sæt nyt Tøj paa, der passer dig godt? Det er sært, som saadan et Sæt Tøj kan paavirke een, det er ligesom man bliver helt spændstig; man er lige ved at knejse lidt, man faar ligsom en anden Følelse end i det gamle »Kluns«.

Omgivelsernes Paavirkning er langt mere *Væsen-* og *Karakter*dannende end Alverdens moralske og teoretiske Præk.

Paastanden om, at det er Kammerat Stalin, der har skabt Ruslands Stachanover, eller de er groet op i Frygt under »Tvangssystemet«, eller paa anden kunstig Maade fremelsket, kan du rolig lægge hen i Skrammelbunken for kasserede Lærdomme.

Vi har af det foregaaende set, hvor uendelig mange Anstrengelser, der skulde til for blot at lære den primitive individualistiske Fevdalarbejder til at møde til bestemt Tid paa Arbejde, passe sit Arbejde, behandle Maskinen ordentlig, glide med ind i den moderne kollektive Arbejdsproces og udfylde den enkelte Celles Opgave blot nogenlunde tilfredsstillende.

Samtidig har vi hver især personlig godt at at bemærke, hvorledes Socialismen, Fællesskabet, ikke blot er en luftig, ønskværdig Idé, men dybt forankret Nødvendighed i de Redskaber og Metoder, hvorved Menneskene fremskaffer deres nødvendige Behov.

De moderne tekniske Arbejdsmidlers opdragende Indflydelse paa Arbejderen og Mennesket.

Naar en Bondearbejder første Gang træder ind i en stor, moderne Maskinhal, frembringer de roterende Hjul, Remme, Aksler og Kæder hos ham Forvirring og Frygt. Han kan ikke finde Rede i alt dette roterende Djævelskab, og hans Opmærksomhed og Aarvaagenhed skærpes, som stod han overfor en lumsk Fjende, der kunde anbefale ham fra alle Sider. Hans dorske Ro sprænges.

Anbringes han ved en Maskine, lærer han langt hurtigere at udføre den ham tildelte Arbejdsproces, end hvis man lærer at forstaa, hvorledes Maskinen udfører sin Del af Arbejdsprocessen. Han er endnu, aandelig set, en ensom Individualist midt i den kollektive Arbejdsproces.

Dette er han i dobbelt Forstand.

Han fatter ikke, at hans Maskine og han er et Fællesskab, og endnu mindre, at dette Fællesskab er et lille Fællesskab, en Celle i hele Virksomhedens store kollektive Fællesskab i Frembringelse af en eller anden Nyttevare. Og videre, at dette kollektive Fællesskab igen er en enkelt Celle i det mægtige Arbejdsfællesskab til

(Fortsættes Side 4.)

Arbejdets Kronik!

Aborten og dens Farer

(Af Dr. J. H. Leunbach)

I de forrige artikler har det været omtalt, at ønsket om selv at bestemme, hvorvidt man vil have børn eller ej, har gennemtrængt hele den danske befolkning. Det er ligeledes bleven omtalt, hvilke midler der uden skade for sundheden kan anvendes til at skille konsliv og forplantning fra hinanden, nemlig de svangerskabsforebyggende midler. Kendskabet til de sikre midler er desværre alt for lidt udbredt, og derfor tyer befolkningen til et for kvindernes sundhed ikke helt uskadeligt middel, nemlig **afbrydelse** af et allerede indtraadt svangerskab.

Svangerskabet bestaar i, at et foster udvikles og voxer inde i kvindens livmoder. Svangerskabet kan afbrydes paa 2 maader: enten ved at fosteret dør eller ved at livmoderen tømmes ud for sit indhold. Virkningen er i begge tilfælde den samme, hvis fosteret dør, vil livmoderen før eller senere støde det ud; og hvis fosteret fjernes fra livmoderen, vil det meget hurtigt dø, fordi det har mistet sine livsbetingelser. — Først efter 7—9 maaneders forløb har fosteret naaet en saadan udvikling, at det kan leve udenfor livmoderen.

Forskellige slags sygdomme hos fosteret eller hos den svangre kvinde, specielt i livmoderen, kan bevirke, at der kommer en abort, som regel naar fosteret er 2—3 maaneder gammelt. Man regner med at ca. 1—2 pct. af alle svangerskaber af sig selv — altsaa uden kvindens villede indgriben — ender med abort. I nutiden er aborternes antal mange gange større. Deraf kan man med sikkerhed slutte, at langt de fleste aborter er **fremkaldte.**

I gamle dage tog kvinderne taalmodigt og resigneret imod et nyt svangerskab som en uundgaaelig skæbne. Det gør nutidens kvinde ikke! Hvis der trods al mulig forsigtighed er opstaaet et uønsket svangerskab, har hun i reglen kun een tanke: Hvordan skal jeg blive af med dette her?

Først faar hun alle mulige gode raad hos venner og bekendte. Hun drikker Clauders draaber eller enebærolie, spiser kininpiller eller grøn sæbe. Naar det ikke hjælper, forsøges skrappere midler, f. ex. sølverglød, en teskefuld rørt ud i kaffe. I saadan en portion er der gift nok til at slaa et regiment soldater ihjel; men heldigvis gaar giften i de fleste tilfælde uforandret gennem tarmen og naar ikke at faa nogen virkning. Det hænder dog, at der opstaar en svær forgiftning, som i værste fald kan blive dødelig. Det eneste, den slags midler ikke kan bevirke, er abort. Fosteret sidder nemlig godt beskyttet inde i livmoderen og paavirkes ikke af giftstoffer, som kun kommer ind i moderens mave eller tarm.

Nu begynder den ulykkelige kvinde at søge læge, som maaske giver hende

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS
LAURS BAK,
SØNDERGADE 9

Stort Udvalg i Cigarer og Cigaretter samt Vine
HERLUF H. SKAFTE,
Vestergade 10 (ved Silkeborg Bank)

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Alle Arbejdere i Silkeborg
køber deres Forbrug af Cigarer og Tobak
JERNBANEV. 23
„Arbejdet"s Forhandler

Et Dementi

(Fortsat fra Side 3.

. . . er i Bladet, foretaget i de sidste Dage, forlanger jeg, at man fra »Arbejderbladet«s Side *straks* dementerer denne Advarsel, da den er fuldstændig falsk og grebet ud i Luften.

Hvis man ikke ser sig i Stand til at optage dette Dementi eller underbygge omtalte Sigtelse nærmere, maa jeg gaa ud fra, at det er en særlig ondartet Gemenhed fra Bogholder Hans Chr. Kjøllers Side, og maa jeg selvsagt ad andre Veje sætte en kraftig Stopper for denne sjofle Tilsvining af min Person.«

Ærbødigst.
Aage J. Borge.

Stachanov-Bevægelsen

(Fortsat fra Side 3.

Frembringelse af Menneskehedens Behov.

Nej, han passer foreløbigt sit Arbejde ved Maskinen rent mekanisk, som han blev anvist det. Først lidt efter lidt opdager han den fornuftige Hensigt i de forskellige Bevægelser, Maskinens forskellige Dele udfører.

Lidt efter lidt forvandles Maskinen i hans Bevidsthed fra at være en Fjende, en Fremmed, til en fortrolig Kammerat, der retter sig efter ham, der hjælper ham, arbejder bedre og bedre, jo mere han lærer den at kende og tager Hensyn til dens særlige Evner og Muligheder.

Denne Proces er ofte langvarig, thi den bestaar ikke i at Maskinen forandres, men at Mandens Indstilling i Arbejdsprocessen forvandles fra grov individuel, fysisk Kraftudfoldelse til mere intelligent forstaaende Hensyntagen til Medhjælperen — den tekniske Arbejdskammerat.

Han opdager bestandig nye Trick, nye Maader og smaa Finesser, hvorved han og Maskinen arbejder bedre sammen. Han kommer til at holde af sin Maskine. Som nogen Kattemor slikker og pudser sin Killing, saa omfindtlig pudser han sin Maskine, holder den i Orden og smører den og er opmærksom for hver lille Ændring, for Slid eller Brud.

Og som hver lille Lyd af hans arbejdende Maskine glider ind som en vanlig Rytme i hans Underbevidsthed — som Urets »Tikken« i en stille Stue —, saaledes bliver han *et* med Maskinen — en moderne Industriarbejder, hurtig i Tanke, hurtig i Fingrenes Tryk og Greb om Sving og Hjul — et med den nye tekniske Arbejdsverdens egen grundlagte Kultur.

Og alle den store Virksomheds Lyde fra tusinde roterende Hjul og Staal, gaar nu i hans Blod som en hjemlig Sang.

Her staar da den moderne Industriarbejder, revet op med Rode af det individualistiske, fevdale Bondearbejdes langsomme dorske Slid, vaagnet op og formet af den nye tekniske Arbejdsverden.

En Dag vokser den intelligente Industriarbejder op over sine Omgivelser og vil befrugte den med sin Fornuft.

Er det ikke hændt dig, Kammerat, at du paa en Arbejdsplads sammen med andre Kammerater er sat til at udføre et eller andet Arbejde paa den bestemte Maade, og saa en af Kammeraterne pludselig har sagt: *»Dette her er jo det rene »Pip«; hvis vi gjorde det saaledes, vilde det gaa langt hurtigere og bedre!«*

Dette hænder tusinde Gange hver eneste Arbejdsdag i den kapitalistiske Industriverden, men det hænder omtrent lige saa ofte, at Kammeraterne svarer: *Lad du dem, der kan »regne og skrive«, om det; jo længer det varer, jo bedre for os!*

Kapitalismen har skabt Underværker i Arbejdsprocessen, men den har en mægtig Hæmning deri, at den ikke kan udnytte Arbejdernes tusinder praktiske Erfaringer i Arbejdsprocessen, fordi de virkeliggjort truer Arbejderne med Arbejdsløshed.

(Fortsættes i næste Nr.)

Offentlig Møde i Silkeborg

Torsdag den 30. April Kl. 19.30 taler

Redaktør Chr. Christensen

paa »SOMMERLYST« om Spørgsmaalet

Hvad kan Arbejderne lære af Lockouten og dens politiske Afslutning?

Fri Diskussion. Entre 25 Øre.
Agiter for Tilslutning. Flere Arbejdere.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

Nye og brugte Cykler sælges billigt.
Afbetaling indrømmes, lille Udbetaling.
Revalsgade 5. Vester 5490 v.

D. A. L.

Referatet fra D. A. L.s Møde Tirsdag 17. April maa desværre paa Grund af overvældende Stof ligge over til næste Nr.
UNDSKYLD! —

Mødelisten

Mandag d. 27. April.
Trikotagearbejdernes Fagf. Generalforsamling Kl. 19,30 »Folkets Hus«, Enghavevej 10 (den blaa Sal).
Kedel- og Maskinpasserrnes Forbund, Kbh. Afd. Sidste Frist for Anfstemning til Valg af Bestyrelse og Kasserer.
Afdeling 17 af D. S. M. F. Forslag til Generalforsamlingen d. 5 Maj. sidste Frist.

Tirsdag d. 28. April:
Skrædderne's Fagf. 1873, Generalforsamling Kl. 19,30, Rømersgade 22, Festsalen.
Afdeling 12 af D. S. M. F. (Skibsværfterne). Generalforsamling Kl. 19,30.

Onsdag d. 29. April:
Tobaksarbf. »Enigheden«, Generalforsamling Kl. 19,30, Rømersgade 22, Festsalen.
Konfektionssyerskernes Fagf. Generalforsamling Kl. 20, Blaagaardsgade 23 B, 2.
Kvindelig Arbejderforbund, Afdl. 5, Jern- og Metal, Kl. 19,30, Idrætshuset.
Haandskomagernes Fagf. Generalforsamling Kl. 19,30, Rømersg. 22.

Torsdag d. 30. April:
Afdeling 18, D. S. M. F. (Værktøj). Generalforsamling Kl. 19,30, Rømersgade 22, lille Sal.
Rørlæggernes Fagf. Afd. 9. Generalforsamling Kl. 19,30, Nørrevold 23.
Skibssmedeforeningen 1895. Generalforsamling Kl. 19,30, Rømersgade 22, Festsalen.

ARBEJDET forhandles følgende Steder:

HELSINGØR:
Alb. Jacobsen, F. S. Lokale, Fiolstræde 12.
Kiosken, Akseltorv.
Ditlev Hansen, Kongensgade.

SILKEBORG:
A. L. Storgaard, Tværgade 17.
Vagner Mølbæk, Absalonsgade 10.
Cifarforretningen, Jernbanev. 23.
Johan Sørensen, Borgergade 44, Alderslyst

TRE TRIN NED!
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SØMMER
Borgergade 3.

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrolerede Kvalitetsartikler. Kun D.F.G.D. Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

Kødudsalget, Birkegade 9.
Prima ungt Oksekød fra 50 Ø. ½ kg. Prima Kalvestege 55—65 Ø. Bem. 3 Pk. Paalæg a 50 gr. 50 Ø. Prim. Kalvef. 50 Ø.

Hvorfor sparer De ikke 15 pCt.
Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 7 Kr. pr. Md. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. med komplet Udstyr. Vore førende Mærker er de landskendte C. F. og Scott Cykler.
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146. Øbro 8433. v. A. C. Frobstøck
NB. Tandem udlejes. Alt Cykletilbehør billigst i Byen.

Alt Guld. Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schou
bergsgade (Lykkens Værnedamsvej)

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz. N
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Massedupliikering

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

O. Mohr,
6. Tjørnegade
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Herre- og Dameklipning 35 Øre
Prøber Barbering 15 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening
RAADMANDSGADE 17
Organiserede Svende

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach: „Kønslivet og Sundheden" giver dette. Haves hos Arbejdets Kontor, Flæsgaardsgade 17

Majstævnets Program 1936

Husum Møllekro (Linie 5' Endestation)

Stævnet aabnes Kl. 3 af Formanden for F. S. Københavns Afd.

Fællessang: Kampsangen.

Tale af Maskinarbejder Lauritz Hansen
„Den faglige Situation"

Fællessang: Majsangen.

Tale af Red. Chr. Christensen.
„Arbejderne og Verdenssituationen"

Fællessang: Internationale.

Pause fra ca. 16,30 til 18,30, hvor medbragte Madkurve tømmes.

I Haven forefindes bl. a. Keglespil m. m.

Underholdning i Salen *fra Kl. 6½ til 8½.*

Optræden af forskellige Kunstnere og Medlemmer af A. K. F. fremviser Sketchs.

Efter Underholdningen Bal fra Kl. 8½ til 2.

F. S. har lejet hele Etablissementet, og kun de, som er forsynet med Demonstrationstegnet, har Adgang. — Demonstrationstegn og Sange koster 35 Øre og giver Adgang til Stævnet og Underholdningen. Baltegn koster 1 Kr. og kan kun løses af Foreningens Medlemmer og deres Venner.

I Tilfælde af ugunstigt Vejr afholdes Stævnet i den store Sal og den store overdækkede Veranda.

FESTUDVALGET.

Medlemsmøde for F.S.

afholdes Mandag d. 27. April Kl. 19,30 i Weinolds Lokaler, Nørrevold (1. Sal)

Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.

Alle Medlemmer bør møde!

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

HELSINGØR
Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Henvendelse: F. S. Lokale, Fiolstræde 12

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter. Alt Dreje- og Revolverarbejde. Grundlagt 1919.

Sæbefabriken
Mimersgade 28. Exstra gode Sæbespaaner, ½ kg 0,38 Øre. Selvvirkende Vaskepulver, ½ kg 18 Øre. Toiletsæber, billigste Priser. Varerne bringes. Taga 5981

Lydløst Petrol. Komfur 7 Kr.
brænder som Gas. Med Bage- og Stegeovn 12 Kr. Fritst. 2 Blus Komfur 39 Kr. Nyt 1936 Model 2 Blus fritst. Komfur med Ekspresbrænder 55 Kr. Nyt Petrol. app. brænder 11 Timer paa 1 Lt. Petroleum.
Ethvert Primus reguleres som Gas og ændses automatisk med vor nye Reformbrænder. Sparer Pumpning. Nyt: Ingen Sprit til Optænding. Nye Brændere fra 98 Øre. Alle ekst. Systemer Kogeapp. til Petrol., Benzin, Elekt. og Gas sæt i Funktion.
Ill. Katalog over praktisk Køkkenudstyr til 35-50-75-100 Kr. udleveres gratis.
CARL PETERSEN Solvtorvet.

Bidrag til „Arbejdet"

Indkommen paa Liste Nr. 86 K. B. H. 1,00. V. H. 1,20. F. P. 2,00.
Med det tidligere indkomne Kr. 116,75.
Liste Nr. 21, Gunnar Jensen Den lille Gruppe 0,85. D. A. L. 1,18.

[illegible]

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Rotr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 11. | Lørdag d. 2. Maj 1936 | 1. Aarg.

Demokratiets Bureaukrater

Det er ikke blot Stor-Kæltringen i Københavns Administration og den *slumrende* »Kontrol«, der har givet den nazistiske Agitation Vind i Sejlene. Snart i hvert offentligt Kontor her i Landet sidder en Bande hovmodige Bureaukrater, der efterhaanden har glemt enhver Form for Høflighed overfor de Mennesker, der faar deres Løn for at betjene.

Ifølge hele den Moral, der besjæler disse Væsener, daler »Høfligheden« til fræk og uforskammet Optræden, jo fattigere de Mennesker er, de skal betjene.

Paa Pantefoged- og Socialkontorer er disse Bureaukraters Optræden udviklet til en saadan Grad af saarende og krænkende Brutalitet, at man skal helt ned til Halvfjersernes og Firsernes Fattigvæsen for at finde Mage til Umenneskelighed.

Saalænge Socialdemokratiet kæmpede om at erobre den parlamentariske Magt i Stat og Kommune, saa haabede Arbejderne paa, at Partiets Sejr skulde betyde en mere menneskelig og human Behandling paa disse offentlige Kontorer.

Men de Fattige er ved Partiets Sejr kun kommen fra Asken i Ilden.

Nu har Partiet Ansvaret, og nu kan enhver aandsfattig Hr. Sogneraadsformand, blot han i Munden og Medlemsbogen tilhører Partiet — mishandle de Fattige saa galt han lyster. Ingen Klage over ham kan komme frem i »Arbejdernes« »eget« »Blad«!

Det er tusindfold dokumenteret, at Partiet ikke paatalte de Fattiges Mishandling under det gamle Regime af menneskekærlige Hensyn eller af Retfærdighedstrang, men udelukkende for at Partiets Spidser kunde komme op og brede sig i Magtens behagelige og velønnede Pladser. Nu, til Helvede med de Fattiges Lidelser — de er jo brugt til det, de skulde.

Og værre er det blevet, efter at Steincke har udleveret alle Landets Fattige til Bureaukratiets umenneskelige, skønnende Vilkaarlighed! Fra den Dag blev al Ret for Fattigfolk afskaffet her i Landet.

Vort Blad har kun eksisteret i 10 Uger, og vi har allerede oplevet over 20 forskellige Tilfælde, hvor fattige, socialunderstøttede Mennesker har været her og klaget over den Behandling, de har været Genstand for paa Socialkontorerne. Men naar vi har tilbudt at gaa med dem og tage Kampen op direkte med Bureaukraterne, saa vover disse fattige Mennesker ikke at gaa med, fordi de saa er sikre paa, at de vil blive forfulgt og endnu værre behandlede.

Var dette et enkelt Tilfælde, vilde vi ikke lægge Vægt paa det, men denne Frygt er saa *almen*, at den er en enstemmig, himmelraabende Anklage netop mod det politiske Styre, der hver Dag røber af sin Aandsfrihed og sit Demokrati.

Der findes hverken Aandsfrihed eller Demokrati for den permanente Arbejdsløsheds Ofre. De er jaget sammen i Socialkontorernes Rubrikbaase, hvor de torteres af enhver spidsnøvet Kontorassistent, enhver Fars Søn, der ad Systemets Bagdør er blevet »anbragt« paa den rette Side Skranken.

Her bliver fattige Mennesker, der kunde være Fædre til mange af de »grønne Poder«, tiltalt i en Tone, som var de Forbrydere, som om de ikke var et forbryderisk Samfunds Ofre; her bliver fattige Menneskers mest intime og ømmeste Forhold krammet ud og overgramset i en Moral, der nedsøler det menneskelige Kærlighedsforhold i Rang med Svinebedækning.

Og bag efter sendes der en spidsnæset, fræk Undersøger paa Halsen, der i ufølsom Intensitet genneroder Kommodens Gemmer og snuser efter Samlejeduft i Sengedynen — om det Offentlige paa den Konto kunde spare et Par lumpne Kroner. Den nidkære Undersøger skal jo »*fortjene*« sin Løn! Føj for Satan!

Ja, saadan ser Demokratiets aandelige og personlige Frihed ud i Danmark.

De Arbejdende plyndres for Skatter, saa de ender i Ugerater eller i Pantefogedens Klør — denne offentlige Gangster, der røver Arbejderhjemmets sidste Prydelse med en hjerteløs Røvers Koldblodighed.

De Arbejdsløse mishandles med Sulteunderstøttelser, hensynsløs Brutalitet, fysisk Underernæring og aandelig og sjælelig Mishandling.

Og disse offentlige Forbrydelser udføres af Demokratiets betalte Bureaukrater, af denne Hærskare af Fars anbragte Sønner og Døtre,

Et Lands Arbejdere kan ikke synke dybere i moralsk Afmægtighed end uden Modstand at lade sig fratage al Indflydelse paa sine Arbejds- og Livsvilkaar.

Yngelen af de demokratiske Opkomlinge, dem, der nappede Tjansen og forstod at lukrere sig til en Fedeplads under Arbejderklassens Opdrift.

Aah jo, vi kender dem, dette smaaborgerlige Pak, der altid forstod at samle Ben, men aldrig har ejet socialistisk Kultur eller dyb menneskelig Dannelse.

Men der kommer vel en Dag igen!

Derfor hilser vi med Glæde Dannelsen af »De Arbejdsløses Landsorganisation«. Vil den som vi, da kan vi vel naa at rydde op i denne betændte Bule, inden Nazisterne besørger det.

Besørges skal det!

Eli.

Enhedsfront og Folkefront

(Af Carl Heinrik Petersen)

Naar vi radikale Fagforeningsfolk diskuterer med vore rettroende soc.-dem. eller komm. Kammerater om Vejen frem om Kampen mod Fascismen mod den truende Krigsfare og alle de mange andre aktuelle Spørgsmaal, har begge Parter en staaende Kliché, et ufejlbarligt Middel til det hele. Socialdemokraterne, altsaa de fanatiske af dem, svarer. Stem socialdemokratisk. Det har altid været deres Middel, og det vil det vedblive at være, saalænge legale Socialdemokratier eksisterer. Kommunisterne (de er jo alle Fanatikere, ellers er de ikke Kommunister, men »Renegater«, »Kontrarevolutionære« osv.) svarer: Enhedsfront — Folkefront. For blot et Par Aar siden var Svaret fra deres Side: Revolution, Proletariatets Diktatur, men efter de sidste »konkrete marxistisk-leninistiske Analyser« gælder disse Paroler kun som noget underordnet, som et tvivlsomt Fremtidsperspektiv. Enhedsfronten og navnlig Folkefronten er traadt i Stedet.

Har nu nogen af Parterne Ret?

Er soc.-dem. Stemmesedler eller Folkefronten en Garanti for Arbejderklassens Sejr over Kapitalismen og dens mest moderne og brutale Udgave, Fascismen.

Det første Middel, Socialdemokraternes Patentmiddel, er der ikke mange tænkende Arbejdere, der mere tror paa som et Evangelium. Ikke bare det internationale Socialdemokratis Forræderi mod Socialismen og dens egne Vedtagelser i 1914, dens Kamp mod Revolutionerne i 1918—20 og deres ynkelige Sammenbrud overfor den aktive Reaktion i Italien, Tyskland og Østrig har bevirket dette. Ogsaa og ikke mindst kan vor soc.-dem. Regering med faldende Realløn paa Grund af bevidst Prisfordyrelse i Forbindelse med Likvidering af de sidste Rester af Fagforeningernes Karakter af Kamporganisation har vist Socialdemokratiets Umulighed. Ogsaa den mere og mere udprægede nationalistiske og militaristiske Indstilling har medvirket hertil. Vi kan altsaa roligt slaa fast, at de, der i Dag endnu tror paa den soc.-dem. Stemmeseddel, er Folk, der ikke kan eller vil forstaa det, der foregaar omkring dem. Det er desværre en Del.

Men saa Kommunisternes Enhedsfront og Folkefront, er det ikke det rette? Har det ikke hindret Fascismens Sejr i Frankrig og Spanien og skabt Fremgang for Arbejderklassen og Arbejderbevægelsen i disse Lande, og vil det ikke bevirke det samme, hvis det kom frem i andre Lande, f. Eks. her i Danmark?

For at kunne besvare disse Spørgsmaal maa man først være klar over,

Hvad er Enhedsfront og hvad er Folkefront?

Det er noget, kun ganske faa Arbejdere egentlig er klar over, og det er meget naturligt, for det første, fordi de fleste af de Kommunister, Ordene hænger langt ud af Halsen, ikke selv har Begreb om det, for det andet, fordi det til de forskellige Tider har betydet helt forskellige Ting, alt efter hvilken taktisk Linie »Verdensproletariatets bolchevikiske Generalstab« havde lagt paa sin sidste Verdenskongres eller sit sidste Ekkiplenum.

Folkefrontbegrebet er noget nyt i den kommunistiske Taktik og Agitation; kun i de sidste 1½ Aar har det været fremme, men til Gengæld indtager det efterhaanden en mere og mere fremtrædende Plads, særlig efter Kominternkongressen i Juli—August sidste Aar. Folkefrontens Fødeland er Frankrig, den er her kommet til Verden som en Udvidelse af den Enhedsfrontaftale, der siden Juli 1934 i dette Land har eksisteret mellem Socialdemokratiet og Kommunistisk Parti til ogsaa at omfatte det rent borgerlige socialradikale Parti.

Enhedsfrontens Oprindelse og Dogmatik.

Derimod er Enhedsfronttaktiken betydelig ældre; allerede i det taktiske Hovedværk, Kommunismens Børnesygdomme af Lenin (fra 1920) anbefaler han de engelske Kommunister at anvende Enhedsfronttaktik overfor Labour Party. Han anbefaler dem at stemme sammen med dette Parti ved Valgene for derved at fremskynde Dannelsen af en Arbejderregering og dermed følgende Demonstration af Parlamentarismens egentlige Væsen og de soc.-dem. Føreres Kompromitering i Arbejdernes Øjne, ikke for demokratiske Reformer, som D. K. P. i Dag. Han paalægger dog samtidig de engelske Kommunister at fortsætte deres selvstændige Agitation og Arbejde for Kommunismen og gør udtrykkelig opmærksom paa, at den Støtte, de skal yde Henderson, Snowden og Macdonald er af samme Art som den Støtte, Rebet yder den hængte. Skulde disse — hvad der jo synes meget naturligt — ikke være villige til at modtage denne Støtte, saa gjorde det heller ikke noget, for saa kunde de engelske Kommunister vise Arbejderne, at Henderson og Co. ikke ønskede at bekæmpe de konservative og de liberale. Altsaa Gevinst hver Gang.

Efter disse Retningslinier og efter Erfaringer, som Tysklands kommunistiske Parti indhøster i 1921—22 med Enhedsfronttaktikens Anvendelse, vedtages saa paa Kongressen i Komintern 1922 vidtløftige Teser om de komm. Partiers Enhedsfronttaktik. De gaar i Hovedsagen ud paa følgende: De kommunistiske Partier skal overalt nu, den revolutionære Bølge er ebbet ud, anvende Enhedsfronten som det bedste taktiske Middel til Erobringen af Arbejderklassens Flertal. De skal tilbyde Socialdemokratiet og de reformistiske Fagforbund og andre Arbejderorganisationer Enhedsfront for Tilkæmpelse af visse Dagskravs Gennemførelse, for Eks. højere Understøttelser, Kamp mod Prisstigninger, Kamp mod Klassejustitsen og Fascismen ved Strejker, Demonstration og udenomparlamentarisk Kamp i det hele taget.

Afslaar de reformistiske Førere denne Enhedskamp, skal Kommunisterne propagere Kravene blandt de reformistiske Organisationers Medlemmer for fra neden at lægge Tryk paa Lederne. Lykkes det at gøre dette Tryk saa stærkt, at Pamperne helt eller blot delvis bøjer sig, saa vil selve den udenomparlamentariske Kamp, hvis Kommunisterne ellers er deres Plads voksen, vise Arbejderne den reformistiske Politiks Ubrydelighed. Og hvis Pamperne forsøger at sabotere eller stoppe Enhedsaktionnerne, vil ogsaa dette være kompromiterende for dem i de kæmpende Arbejderes Øjne. Enhedsfronten maatte ikke udarte til parlamentariske Koalitioner og Kommunisterne maatte bevare Retten til selvstændig Agitation og til Kritik af Reformismen ogsaa under Enhedsfrontaktioner.

Enhedsfrontens senere Udvikling.

Saaledes lød Parolen fra Moskva i det Herrens Aar 1922. Og alle de rettroende skulde arbejde efter dem eller ogsaa blev de smidt ud. Det sidste gjaldt saaledes den norske Sektion, der mente, at Enhedsfronttilbud til det dengang lille norske Socialdemokrati vilde være at gøre for meget ud af de, der havde splittet det norske Arbejderparti for at samarbejde med Reaktionen. I de følgende Aar ændredes Fortolkningen af Enhedsfronttaktiken flere Gange, og adskillige Enkeltpersoner, Minoriteter og hele Partier, der bevidst eller ubevidst kom i Modstrid med sidste Fortolkning, maatte forlade »Verdensproletariatets Generalstab«, den komm. Internationale.

Dette var ikke mindst Tilfældet i Aarene 1928—29, hvor der kom en ny Fortolkning, der gik ud paa, at de soc.-dem. Førere var en Slags Fascister, »Socialfascister«, og at man derfor i Almindelighed ikke kunde samarbejde med dem, men nok med de soc.-dem. Arbejdere, med hvem man kunde slutte »Enhedsfronten fra neden under kommunistisk Partis Førerskab«. Da Sveriges komm. Parti, en Del af Partierne i Tyskland og U. S. A. og flere andre Steder ikke vilde være med til denne nye Taktik, blev de ekskluderet. Den store tyske Sektions Sammenbrud i 1933 og Udviklingen i Frankrig 1934 var Indledningen til en ny Kursændring, der i Hovedtrækkene bestod i en Tilbagevenden til den oprindelige Enhedsfronttaktik, men som dog hurtig udviklede sig til mere og mere krampagtige Forsøg paa for enhver Pris at naa til Forstaaelse med Reformisterne. En rask Likvidering af de oprindelige revolutionære Principper tog Fart, hvilket særligt viste sig i Frankrig, Landet, hvorfra den nye Enhedsfronttaktik med Kominterns Velsignelse, blev Rettesnoren for Verdens kommunistiske Partier.

(Fortsættes S. 4)

Generalstrejken i Madrid

Den sidste Tids Begivenheder i Spanien har ikke været nogen god Reklame for Folkefrontens Advokater.

Forleden udkom Morgenaviserne i Madrid med en for Borgerskabet glædelig Nyhed, at nu vilde der ikke blive nogen Proteststrejke mod Fascisternes Udskejelser.

Baggrunden for denne Proklamation var, at de politiske Førere for Socialist- og Kommunistpartierne sammen med Lederne fra de største Fagforbund havde afsluttet en Overenskomst med Regeringen og dermed givet en Garanti for, at der ingen Strejker eller Arbejdsstandsninger vilde finde Sted.

Men saaledes skulde det ikke gaa. Nogle faa Timer efter laa Madrid fuldstændig lammet af en Generalstrejke.

Forholdet var nemlig dette, at Folkefrontens Spidser havde glemt at faa Tilslutning fra C. N. T., den syndikalistiske Fagforening.

Trods C. N. T. kun forholdsvis har et ringe Medlemsantal i Madrid, saa fulgte Arbejderne fra de større Organisationer saa at sige enstemmigt Strejkeparolen og demonstrerede deres Solidaritet, medens de socialistiske og kommunistiske Politikere stod som nogle tapre Mundgeneraler, der havde tabt hele Hæren.

Forudsætningerne i dette Tilfælde er rimeligvis dette, at hidtil har C. N. T. kun deltaget i Strejker for positive Forbedringer af Arbejdernes Vilkaar. Generalstrejken var derimod hovedsagelig rettet imod Fascismen og kunde derfor tildels betegnes som en politisk Strejke, hvad den imidlertid ikke helt var. Det var Arbejderklassen, der brugte deres faglige Magt til Omvæltning af et bestemt politisk Parti.

Generalstrejken blev dog hurtigt afblæst, idet Ministerpræsident Azana straks gav Ordre til Opløsning af Fascist-Partierne med det Resultat, at et stort Antal Fascister blev sat i Fængsler, som for blot et Aars Tid siden var fyldte med klassebevidste Arbejdere.

Kampen er dog ikke hermed endt. Bladene bringer stadig Meddelelser om Uroligheder fra forskellige Steder over hele Spanien.

Kirker, som skulde have været Kapitalismens Fæstninger, brænder rundt om.

Fabriksarbejderne overtager Fabriksvirksomhederne og vælger Bedriftsledelser og Landarbejderne tager Godsejernes Jord i Besiddelse og opretter Landarbejderkolonier. Altsammen Udslag af Solidaritet og de faglige Organisationers Styrke i Kampen for individuel Frihed og et bedre organiseret Samfundssystem.

Ch.

Gadespejlet.

Jeg falder ind i »D. S. B.«s Kino »Den vide Verden« og sidder der i Mørket og undrer mig over den overhaandtagende Krigspropaganda, der foregaar her, som overalt i Biograferne. Flyvere, der kaster med Bomber, Krigsskibe, der løber af Stabelen, Troppepader for Statsoverhoveder osv., Halvdelen af Ugerevyerne handler ikke om andet. Selv naar der en enkelt Gang kommer Billeder fra Sovjet-Rusland, er det kvindelige Flyvere eller Tropperevyer, som om der ikke fandtes interessantere Ting fra det store Opbygningsarbejde, der foregaar i Sovjet. — Men de kapitalistiske Filmsforretninger ved nok, hvad de gør, naar de propaganderer med Billeder af Mussolini, der tiljubles af Titusinder, eller viser, hvorledes forældreløse Børn i Italien militariseres ombord paa Krigsskibe. Man burde modtage den Slags Billeder med Fyraab eller organisere en Protest imod dem. At blive borte fra dem er forsaavidt negativt, som Millioner af Mennesker, Voksne og Børn, Verden over alligevel daglig forgiftes af den infame Krigs-Agitation.

□

Bedragerierne imod Københavns Kommune afslører en Del af det parlamentariske Systems utallige Skavanker. Man ser straffede Forbrydere ansættes i ledende Stillinger, administrerende store Beløb uden virkelig Kontrol, man ser en Revisor, der samtidig arbejder i Forvaltninger — revidere sig selv —, man ser Bedragere, der laaner Penge til deres Overordnede, formodentlig i den Hensigt at forhindre effektiv Kontrol, man ser en Administrator modtage Gaver af dem, han paa Kommunens Vegne skal forhandle med, man ser Kommunens høje Embedsmænd indvælges i private Selskabers Bestyrelse og det i Foretagender, der er undergivet Kommunens Kontrol, man ser falske Regnskaber glat gaa igennem Revisionen, og det skønt Bedragerne ikke havde gjort sig særlig Umage for at vildlede, man ser — nej, lad os holde op. Blot en af disse Uhyrligheder burde være fældende for sin Mand, og saa faar de Lov at dynge sig op til Stablen bliver saa høj, at den vælter af sig selv.

□

»Mod Bedragere kan man ikke værge sig« er den Frase, hvormed man søger at undskylde Forsømmelserne.

Kan man da ikke forhindre, at straffede Personer ansættes i Stillinger, hvor de faar Millionbeløb at forvalte? Hvordan gik det til, at Manden fik Stillingen? Der melder sig Hundreder af Spørgsmaal, som hver især er fældende for den Moral, der aabenbart hersker indenfor offentlig Administration.

Borgmester P. J. Pedersen vidste nok, hvad han gjorde, da han langede den ud om, at Personer ansatte i offentlige Stillinger formodentlig bliver indvalgt i private kapitalistiske Selskaber med visse Forhaabninger om Fordele for disse. — Ja, her er vi ved Sagens Kærne — og hvor er den Politiker, der tør kaste den første Sten?

Den ansvarlige for Kommunens administrative Revision, Hr. Jespersen, hævder, at Revisionen er overbebyrdet med Arbejde, og at Staten har forholdsvis langt mere Personale. Man har virkelig paa Fornemmelsen, at kun »den kvarte« Revisor har set paa Regnskaberne — og saa maa han endda have holdt Bøgerne paa Hovedet for at undgaa at opdage Bedragerierne.

Bliv Abonnent

1.50 Kr. Kvartalet.

„Arbejdet"

Vore Læsere og Annoncører

De Arbejdsløses Landsorganisation „D.A.L."s Møde om Social „Forbrydelserne"

Stachanov-Bevægelsen

Stachanovs Besværligheder

Statssocialisme eller Statskapitalisme

Bedre Lejligheder til Aldersrentenydere

Nutidsbetragtninger

Naar du alligevel

Der er Forskel

Hvorledes bekæmpes Aborten og dens Farer

Vil du

følge med i den fagl. Bevægelse, faa du baade fri Betydelse og af en kritisk Behandling af Lønbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

SILKEBORG

Det betyder Tilfredshed hvis De vil gaa til B & O

Stephens Bevægelse

Systemet som Arbejdsorganisation

Et hovmodigt stærkt konservativt Bureaukrati

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres

Bidrag til „Arbejdet"

Ottomaner, Madrasser, Divaner

TRE TRIN NED!
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SOMMER
Borgergade 3

Amagers billigste Urmager!
Torvegade 56 og Holdevej 11

Masser af brugte Jakkesæt

Uden Afsenderadr
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Folkefront og Enhedsfront.

Folkefrontens Program

Hvad fører Folkefronten til? Og hvad skal sættes i Stedet?

N B
Nørrebros Billigste Barbersalon
Herre- og Dameklipning 35 Øre
17, Raadmandsgade 17

Grammofontil og Radioapparater

RADIO ANLÆG REPARATION

GOTTFRIED OLSEN

O. Mohr.
Cigarer, Cigaretter, Tobak

Bliv Herre over Forplantningen

Husum Møllekro
Frederikssundsvej 350

BRUGT FODTØJ

For 30 Kr.

Brugt Tøj
10 Landemærket 10

Nørrebros billigste Divaner

GUNNAR THOMASSEN
Maskinafskrivning

Sovjet Unionens Jernbane 1935-36

Husk vor
Maj-Stævne
i
Husum Møllekro
(Linie 5 Endestation)

Lauritz Hansen
Chr. Christensen
Underholdning og Bal

Du ved Ikke

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 12. | Lørdag d. 9. Maj 1936 | 1. Aarg.

Den danske Hr. Hitler

I Fredags d. 1ste Maj talte Hr. Stauning ved et mægtigt Folkemøde i Fælledparken i København.

Som det sømmer sig, naar den moderne Tids politiske Guder stiger fra deres Himmel ned til det Folk, hvoraf de er kommen, var hele det moderne tekniske Pragtapparat sat i Scene.

Alle Partigenosser var aktiviseret til Fremmøde fra Hjem og Fagforening, fra Vælger- og Ungdomsforeningerne. Og alle Faner var kommanderet til Parade for Guden. Og Optog af Ungdom med røde »Stormfaner« var arrangeret festlig, og selve Uskyldigheden, smaa, uvidende Børn, var kommanderet i Marken, hvor de med grønne Grene i Hænderne — oh, hvor rørende — kom nulrende frem til Gudens overdækkede Tribune.

Aah, danske Hipa og danske Göbbels, hvor I allerede forstaar jer Kunst.

Arrangementet var glimrende. Først talte en mindre Fører og sagde en Mængde forsigtige Selvfølgeligheder, som det sig hør og bør, naar Guden, den store Folkefører, skal tale bag efter og sige det, der egentlig skal siges.

Naar Nr. 2 slutter og har faaet sine »Klap«, og den sidste Tone af Sangen er tonet hen, da er Spændingen paa det højeste. Nu skal Guden tale. Hver durkdreven Stræber og hver naiv Sjæl, ja selv Børnene ved, at nu skal der klappes, nu skal alle Fjender se og høre, hvor de elsker deres Fører, deres Afgud, deres *egen* Hr. Stauning! Og saa snart Dirigenten har nævnt hans Navn, bryder Ovationerne løs i tordnende og brølende Kaskader, som det sømmer sig »de Besatte« at hylde Himlens Almægtige.

Og saa talte Guden — og hvad sagde han?

Han fortalte den troende Flok, at han var Faderen og den ansvarlige Leder af den danske kapitalistiske Svinebutik, og at Forholdene ude i Verden havde medført, at han ikke kunde sælge Svinene uden at han til Gengæld købte tilsvarende Varemængder i Udlandet.

Det lød meget guddommeligt — og Folket klappede hjerteligt.

Og han forklarede videre, at hans kontraktmæssige Svineleverancer bevirkede, at det i Fremtiden ikke kunde tillades Fagforeningerne at føre Kampe mod Udbytterne! Kunde Parterne ikke enes, maatte Statsindgrebene fortsættes.

Ved denne Meddelelse satte alle Klakørerne særlig kraftigt ind og mægtige Ovationer ombølgede Guddommen for denne hans retfærdige og alvise Forordning.

Guden benyttede behændig Tiden til at nappe sig en ordentlig Slurk af Whiskyglasset, som den forudseende Robert Nielsen i egen Trang havde sørget for. Og da Ovationerne endelig havde lagt sig, fortsatte den store Folkefører sin guddommelige Tale.

I dyb Overensstemmelse med 1. Majdagens internationale Krav om kortere Arbejdstid meddelte han Forsamlingen, at han havde besluttet, at der ikke mere blev Tale om at forkorte Arbejdstiden. Arbejderne maatte af Hensyn til de kapitalistiske Aktieselskabers sunde Trivsel staa Vagt om dem og blive ved at arbejde de 8 Timer uden Hensyn til deres arbejdsløse Kammerater!

Denne forjættende og opløftende Udtalelse — fremsat i guddommelig knastør Kedsommelighed — frembragte sammen med hele Majdagens Vaarstemning, de røde Faner og Mindelsen om tidligere Majdages Krav og højtidelige internationale Beslutninger en saadan Stemning af hjertegreben Begejstring, at Mændene brød ud i uartikulerede Brøl, Kvinder græd og besvimede af Rørelse, og selv de smaa Børn baskede med de grønne Kviste og raabte i Kor: Leve Stauning, han sørger for vor Fremtid!

Hvad Guden ellers sagde mere, var uden Betydning. Dagens to store Forjættelser var forkyndt: *Ingen faglig Kamp mere, og ingen Forkortelse af Arbejdsdagen!*

Den danske Hitler har talt!

— — —

Men vi Arbejdere, der endnu ikke er blevet bovlam i Hjernerne af færdigsyede politiske Trossætninger og demagogisk Hipa-Agitation, vi forstaar, hvad den Tale betyder.

Vi ved, at Socialdemokratiet skal bruge ca. 200,000 borgerlige Stemmer for at fuldføre det Spil, om det parlamentariske Flertal, Partiet driver paa med.

Og vi ved, at disse 200,000 borgerlige Stemmer skal købes, og at Hr. Staunings Hensigt er at købe dem med en dansk *Arbejdsfront*, hvor Fagforeningerne er blevet partipolitiske Statsapparater, der er berøvet enhver Aktionsret, enhver Mulighed for at tjene de udbyttede Arbejderes Interesser, og hvor disse blot har at betale deres Kontingent og holde Kæft, Trit og Retning efter den danske Hitlers og hans Hipadrabanters Kommando.

Det er lige *den tyske Arbejdsfront*, der nu skal *omplantes paa dansk Grund*.

Det er ikke nok, at de kapitalistiske Aktieselskaber svømmer i Overskud, at hele Borgerskabet vader i Velstand og Vellevned, medens de Arbejdsløse bydes Tuberkuloseunderstøttelse og Arbejderhjemmene plyndres og udpines af direkte og indirekte Skatter.

Nej, nu skal den sidste Rest af Ret til at forbedre Livsvilkaarene, den sidste Mulighed for at faa en lille Del af det voksende Arbejdsoverskud fratages Arbejderne — de skal nu ind i *Arbejdsfrontens Retsløshed* og *forcerede Udbytning*.

Og for hvad? For deres egen Skyld?

Nej, for at den danske Hr. Hitler og den Flok Levebrødspolitikere, der følger ham, kan mave sig længere op i Magtens og Vellevnets Pauluner, i Overklassens lune, forsikrede Tilværelse!

Hvorfor ellers — naar Arbejderne blot skal ofre, kan det da ikke være af Hensyn til dem.

Men vil Arbejderne ude i Fagforeningerne som vi, da skal vi vise den danske Hr. Hitler og hans Lakajer, at danske Arbejdere endnu ikke har mistet den sidste Rest af logisk Tænkeevne og Handlingskraft.

Hr. Hitlers Trusler i Fælledparken 1ste Maj er Optakten til et indre Opgør i dansk Fagbevægelse.

Det er vort Svar.

Eli.

Vil du

følge med i den faglige Bevægelse, har du Sans for Betydningen af en kritisk Behandling af Fagbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

At Slyngler hæves til Ærens Top

Mel.: At Slyngler hæves til Ærens Top.

—o—

I denne Verden, som bliver regeret af Fanden,
der skal man helst have Horn i Panden,
thi alle vil de først til Fadet
og tage dygtigt for sig af Maden.
Man sjældent hørte disse Ord,
at nogen blev mæt ved Satans Bord,
for mer vil altid have meget mere
og Ønskerne bliver fler' og flere.

Først skal man rigtigt have proppet Vommen,
saa maa man ogsaa have noget i Lommen,
og naar der ej kan mere være,
da maa man det til Banken bære.
Nu hører man med til de Store,
derfor man maa sig rigtigt more,
man køber Bil og — faar Villa stor
og bliver budt til Kongens Bord.

Nu er man førende i Selskabslivet,
og mange Banketter der bliver givet,
men ogsaa man maa Titler have,
det gælder blot om højt at gabe.
Og kan man ej blive Statsminister,
man derfor ikke Appetitten mister,
thi nu man kender den Sandhed godt,
at Slyngler hæves til Ærens Top.

V. P.

Majdagens mørke Punkt

En socialdemokratisk Kæmpeforsamlings Kultur belyst af dens Talere og dens Vedtagelser.

Selv om »Soc.-Dem.«s Referent har set dobbelt, naar han anslaar Forsamlingen ved Socialdemokratiets Majmøde i Fælledparken til 100,000 Deltagere, saa skal det ikke fra vor Side bestrides, men tværtimod fremhæves, at Tilslutningen til Partiets Møde var overvældende og storslaaet.

Vi fastslaar denne Kendsgerning samtidig med, at vi beklager, at det virker beskæmmende paa socialistisk tænkende Arbejdere, at dette Parti, der snart paa alle Punkter har svigtet Arbejdernes reelle Interesser, bestandig kan samle Arbejderne i Titusindvis til Møder som det den 1ste Maj.

Og Beskæmmelsen bliver ikke mindre, naar man læser »Soc.-Dem.«s Referat af Talerne og den vedtagne Resolution.

Vi tager i det efterfølgende nogle Eksempler paa, hvad denne Forsamling har tiljublet og hyldet af Udtalelser og Vedtagelser.

Om selve

Majdagens Krav og kortere Arbejdstid,

siger Formanden for »De samvirkende Fagforbund«, Hr. Chr. Jensen bl. a.:

Tekniken og Rationaliseringen, der skulde muliggøre forøget Produktion, en stærkere Nedsættelse af Arbejdstiden og en forøget Andel til Arbejderne af Produktionsudbyttet, har desværre vist Tilbøjelighed til at bundfælde sig i Arbejdsløshed Verden over. Et af Midlerne mod denne frygtelige Svøbe maa være Arbejdstidsnedsættelse til højst 10 Timer ugentlig i Overensstemmelse med Fagbevægelsens internationalt forfægtede Krav. Paa dettes Gennemførelse maa Fagorganisationerne lægge en Hovedvægt.

Imidlertid er Forholdet det, at selv om vi her i Landet har over 400,000 Medlemmer af Organisationerne, rækker de ikke overalt, og det er derfor vort Ønske, at der maa blive lovfæstet en Maksimal-Arbejdstid paa ikke over 40 Timer ugentlig.

Efter Referatet hilste bragende Bifald Chr. Jensens fyndige Tale.

Da Statsmin. Stauning fik Ordet, udtalte han om samme Spørgsmaal bl. a. følgende:

Det er forstaaeligt, at man ogsaa har beskæftiget sig med en Nedsættelse af Arbejdstiden. Jeg tænker ikke, man for Alvor vil kræve en vedvarende Nedsættelse under de 8 Timer, men man har syslet med Planer for midlertidig Nedsættelse — og altsaa dermed en Fordeling af Arbejdet. Det er en saare vanskelig Vej. Der er Fag, hvor det overhovedet ikke lader sig gøre at udvide Arbejdsstyrken, Fag, hvor der forud arbejdes i flere Hold, og endelig er der et økonomisk Problem i Sagen. Arbejderne vil ikke bære Tabet, og Industrien vil i mange Fag erklære, at den ikke kan bære Byrden og klare sig i den internationale Konkurrence. Vejen er naturligvis heller ikke den absolut rigtige.

Ifølge »Soc.-Dem.«s Referat hilste Forsamlingen Staunings Tale med Ovationer, som næsten ingen Ende vilde tage.

Derefter vedtog — ifølge samme Referat — Forsamlingen med *Begejstring* den foreslaaede Resolution, hvori der om nævnte Spørgsmaal ordret siges:

Alle Kræfter bør sættes ind paa Løsningen af det for Land og Folk saa vigtige Beskæftigelsesproblem, og der bør her særlig tages Hensyn til Kravet om Nedsættelse af Arbejdstiden som et af Midlerne til Arbejdsløshedens Bekæmpelse.

Hvis der virkelig er noget, der hedder socialdemokratisk Mødekultur, saa omfatter den i alle Tilfælde ikke logisk Intelligens.

En Forsamling der sluger Kameler.

Om Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdag i Danmark siger Hr. Stauning — ifølge »Soc.-De.«s Referat — til Forsamlingen:

I 1919 gennemførtes ved Forhandling 8 Timersdagen for Haandværk og Industri i Danmark, men endnu er der altsaa mange Arbejdere, som ikke er kommet med, og endnu har et Landstingsflertal hindret Godkendelsen af den internationale Konvention, som var Fredstraktatens Konsekvens og Arbejderklassens Sikring.

Havde denne Forsamling besiddet blot et Minimum af historisk Viden om dansk Arbejderbevægelse, havde den i Stedet for at hylde Hr. Stauning med Ovationer gjort ham opmærksom paa, at han stod og forvanskede Kendsgerninger, at 8 Timers Arbejdsdagen net op ikke blev gennemført ved Forhandling, men ved de københavnske Bygningsarbejderes 4 Maaneder lange Kamp, hvorved de ikke blot tvang deres egne Udbyttere, men hele »Dansk Arbejdsgiverforening« til at kapitulere overfor Arbejdernes Krav.

Havde Forsamlingen formaaet dette, da havde den samtidig kvitteret for den politiske Falliterklæring, der aabent ligger i Staunings Erkendelse af, at det Krav, som Arbejderne gennemførte ved faglig Aktion 1919, det har endnu ikke opnaaet Rigsdagens Anerkendelse og Konfirmation 1936.

I Stedet for at drage den logiske Konsekvens heraf hyldede Forsamlingen Kravet om *»lovfæstet«* 40 Timers Arbejdsuge og hyldede Stauning, der senere i Talen siger, at dette ikke er Vejen!

Hele Forsamlingen burde egentlig have deltaget i »De Unges Idræts« Demonstration med grønne Grene i Hænderne og den øvrige barnlige Uskyldighed.

En anden Kamel. Socialdemokratiets økonomiske Politik.

Om denne siger Chr. Jensen i Forbindelse med Arbejdernes »Lønkrav« bl. a. følgende:

Dette beskedne Krav var yderst vel begrundet paa Baggrund af de straalende Konjunkturer, der delvis skyldtes Lovgivningsforanstaltninger, og som gav sig Udtryk i Aktieudbytter paa 10—15 pCt.

Man tiljubler Chr. Jensens Udtalelser og vedtager derefter:

Vi tilsiger vor fulde Tilslutning til den af Regeringen førte økonomiske Politik og dens Bestræbelser for at skabe Plan og Orden i Samfundsøkonomien og tilvejebringe Beskæftigelse til de mange Tusinde Arbejdsløse, som, trods den indtraadte Konjunkturopgang, fremdeles findes i vort Land.

Til Undskyldning for Forsamlingen tjener dog, at Stauning, mellem Chr. Jensens citerede Udtalelse og Forsamlingens Vedtagelse, har stukket den Uhyrlighed ud, at Regeringens økonomiske Politik har bevirket, at ca. 100,000 Arbejdere har Beskæftigelse, end

(Fortsættes Side 4.)

Ugens sociale Sketch

Ikke Almisse, men Retsprincippet skal være gældende.

K. K. Steincke.

Anonyme Breve.

Det er inde i et af Socialkontorernes smaa Forhørsrum. Kontoristen sidder og leger med et Brev. Paa en Stol for Enden af Skrivebordet sidder en 30-aarig Kvinde.

»Drikker De?« Den unge Kontorist prøver at se barsk ud.

»Ja! Hvad mener De?« spørger Damen stilfærdig. »drikker gør vel alle Mennesker, men De mener vel Spiritus?«

»Jo. De drikker,« han slaar Brevet ned i Bordet. »De drikker og gaar paa »Columbus«.«

Kvinden ler med en musikalsk Latter, hun kan ikke lade være. — Socialhjælp og Natcafé, en henrivende Kombination.

Kontoristen slaar igen med Brevet i Skrivebordet og hidser sig selv op i moralsk Harme. »Og saa har De Omgang med Mandfolk.«

Kvinden svarer ikke.

»Har De ikke? Hvorfor svarer De ikke? De vil vel ikke bilde os ind, at De kan undvære Mandfolk!«

»Aa, nej! Lidt faar jeg jo engang imellem.«

Kontormanden bliver helt perpleks. »Hvadbehar! Hvad mener De? Er De næsvis!«

»Jeg svarer jo blot paa det, De spørger om, unge Mand.«

Han falder lidt til Ro. »Hvormeget kan De saa tjene om Ugen?« Han er klar til at trække den eventuelle Ekstrafortjeneste fra den ydede Socialhjælp.

Men nu er den martrede Kvindes Nerver spændt over Bristepunktet. Hun river Brevet fra Bordet. »Det Brev er jo fra min forhenværende Mand,« hvor for ta'r De efter den Slags hævngerrige Sladderhistorier. Jeg har aldrig været paa »Columbus« elle andre Steder, men det er jo ogsaa blot fordi jeg faar Socialhjælp, at De lider af moralske Anfægtelser. Ellers maatte jeg gerne gaa til Grunde for Deres Skyld lige saa meget jeg vilde — Lømmel!« Hun spytter Kontorhvalpen ind i hans forskræmte Ansigt og gaar. Telefonen kimer efter Politibilen.

O.

Gadespejlet.

Peter Freuchen har rettet et Angreb paa det Dyrplageri, der foregaar ved Fabrikation af Gaaseleverpostej gennem Pedalfodring af de stakkels indelukkede Dyr.

Skildringen af Rædslerne minder paafaldende om den aandelige Pedalfodring, de kapitalistiske Lande har sat i System for at sikre sig, at Ungdommen bliver præpareret med deres skidne Moral.

Ser man f. Eks. paa det Stof, de ulykkelige unge Jurister eller Teologer gennem 7—8 Aar forsøger at fordøje, og gylper op til Undersøgelse ved de 3—4 Eksaminer, der under en aandelig Tortur regelmæssig foregaar, kan man forstaa, at visse Hjernesubstanser femdobles til en kræftlignende Svulst, hvis Misdannelse kun er til Glæde for et Faatal af kapitalistiske Feinschmeckere. — Værsgo' at spis!

□

Arbejdsløshedstallet er gaaet 10,000 ned. Hele den borgerlige Presse, »Soc.-Dem.« iberegnet, søger gennem et Jubel-Kor af Begejstring at faa Befolkningen til at døve Samvittigheden og glemme de 100,000, der endnu er arbejdsløse, og som maa hutle sig igennem Tilværelsen i den yderste Nød.

□

En fra Berlin hjemvendt fortæller at han aldrig kunde købe en Avis i en Kiosk dernede, der blev altid svaret at den var udsolgt.

Forklaringen var, at han ikke med hævet Haand hilste »Heil Hitler«, men kun sagde »God Dag«, hvorfor han var mistænkelig, og Forhandleren turde ikke sælge til ham.

□

Den udemokratiske Sporvejsordning er nu traadt i Kraft med Nedsættelser for Rabatkort og hæfter samt Abonnementskort. Kun dem, der ikke har Raad til en Forudbetaling, de allerfattigste, skal som sædvanlig betale Gildet. Traditionen fra Kommunens Udsalg fortsættes.

Spids

Sigmund Freud 80 Aar

En Smudskampagne mod vort Blad

Hvorledes en fattig Kammerat tilsvines for at ramme „Arbejdet“

For at undgaa Forfølgelse og Skandale underskrev han

Borge maatte gerne tegne Annoncer for alle andre Blade, men hvis han vovede at tegne Annoncer for „Arbejdet“, saa skulde han Kjøller ordne han.

Efter den fredelige Ordning begynder Forfølgelserne

Borge har mellem 7—400 Kr. tilgode i Provision for de af ham til „Arbejderbladet“ tegnede Annoncer løbende fra 1. Marts 1936 til 1. Januar 1937

Hr. Kjøller fremturer bestandig i sin Forfølgelse

Redegørelse

Et godt Møde i Silkeborg

Vi lægger

ikke Skjul paa at ... er fattige Arbejdere der udgiver dette Blad og at vi er glade for om du vil give os ... Bidrag til Hjælp for Bladets Økonomi.

Vort Stævne 1. Maj

„Arbejdet“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion og Ekspedition:
Blaagaards Plads 21.
Kontortid: Hverdage Kl. 17—19.

Hvidovre-Valby Afdeling i D.A.F.

afholdt Generalforsamling den 25. ds. Efter en forvirret Beretning fra Formanden fremlagdes Regnskabet til Godkendelse. Dette blev en Fiasko, da saa at sige ingen stemte for eller imod. Dernæst gav et Punkt paa Dagsordenen Anledning til et partipolitisk Kævleri angaaende »Soc.-Dem.« og »Arbejderbladet«. Det viste sig, at Formanden, der tidligere har været en ivrig Tilhænger af »Arbejderbladet«, nu havde gjort et Krumspring og var blevet lige saa ivrig Tilhænger af »Soc.-Dem.«.

Det vigtigste Punkt paa Dagsordenen var Beretning fra et Revisionsudvalg, der tidligere var valgt for at undersøge Afdelingens økonomiske Forhold som Følge af sløsagtig Omgang med Afdelingens Pengemidler og et forkludret Regnskab, der tildels maa betragtes som fremkommet af de smaaborgerlige partipolitiske Stridigheder i Fagforeningen.

Udvalgets Beretning blev afsluttet med, at den forhenværende Formand gik ind paa at betale 600 Kr. til Afdelingens Kasse. Dette godkendtes af Generalforsamlingen.

Det tegner dog ikke videre godt for Fremtiden, idet der skete det uforstaaelige, at en Revisor, der havde godkendt det forkludrede Regnskab, blev genvalgt.

Selv om dette skete ved en fra Formandens Side forkastelig Metode, giver det dog Anledning til alvorlig Omtanke, idet det udviser en helt forkert Indstilling og Mangel paa Dømmekraft fra Medlemmernes Side.

Generalforsamlingen opløstes, før Dagsordenen var udtømt, hvilket sikkert skyldes en forvrøvlet Formand og en ringe Dirigentvirksomhed.

Medlem.

Skal Søfyrbøderne ind i De samv. Fagforbund?

Ledelsen forbereder Indmeldelsen, men møder Modstand paa Medlemsmødet.

Søfyrbøderne afholdt Mandag d. 20. April sit Kvartals-Medlemsmøde, det eneste Forum, Medlemmerne har til direkte at øve Kritik, dog uden besluttende Myndighed, da al Bestemmelsesret imellem Kongresserne ligger hos Hovedbestyrelsen.

Formanden, G. Hegner, aflagde sin Kvartalsberetning. Han omtalte Lockoutsituationen og den negative Modtagelse, Forbundets Tilbud om Sympatistrejke havde faaet. Omtalte Spørgsmaalet om Indmeldelse i »De samv.« og sin personlige Stilling ved at citere sig selv fra »Faklen«, der nærmest var *baade og*. Kostforholdene i Skibene blev ogsaa berørt, og her mente Formanden at kunne spore en Bedring, idet Rederne nu informerede deres Hovmestre i positiv Retning.

I Modsætning til tidligere Medlemsmøder, der nærmest har været efter Recepten: »Du er stor, og jeg er stor, og vi er alle store,« blev Beretningen gjort til Genstand for Kritik. En Søfyrbøder kritiserede hele Bestyrelsens Stilling under Lockouten, deres Optræden havde været altfor diktatorisk, de havde fuldstændig undladt at orientere Medlemmerne endsige spurgt om deres Stilling til Lockouten. Hvis Tilbudet om Strejke var mere end en Gestus, burde Medlemmerne have været alarmeret og en Kampstemning rejst.

Hele Formandens væven Vadmel om »De samv.« og vor Indmeldelse deri var de forberedende Øvelser til et allerede besluttet Skridt, men her maatte Medlemmerne protestere. Bestyrelsen havde ingen Myndighed til at træffe saa afgørende Beslutninger.

Flere Medlemmer omtalte Kost- og Lukafforholdene og protesterede skarpt imod, at Kosten skulde være forbedret, det var da kun i Kvantitet, idet der kom mere Vand i Suppen, saa Portionerne blev større.

Formanden replicerede og hævdede bestemt, at Hovedbestyrelsen i Følge Lovene var den højeste Myndighed og derfor ikke havde overskredet sin Kompetence. G. Hegner, der aabenbart elsker at citere sine egne Artikler, redegjorde for sin Stilling til »De samv.« ved atter at citere sig selv. Om Medlemmerne saa blev klogere deraf, er en anden Historie.

Mødet var godt besøgt.

Det skal blive interessant at se, om Søfyrbøderne, der altid har staaet foran i Arbejdernes Kampe, nu vil dukke sig og af dem uvedkommende Partiformaal krybe til Korset og bede om Absolution for deres revolutionære Synder, alt i Parti-Kommunismens hellige Navn.

Mon ikke man forregner sig. Vi opfordrer vore Venner til at bekæmpe denne Partipolitik.

Paa Vej mod Slaveriet

Utaalelige Arbejdsforhold hos Konfektionsfirmaet Brd. Andersen.

En kvindelig Arbejder hos det store Konfektionsfirma Brd. Andersen skriver følgende til os:

Kunde De ikke i vort nye faglige Blad *Arbejdet* paatale de utaalelige Arbejdsforhold her i vort Firma.

Jeg vil meddele Dem, at vore Garderober bliver aflaasede i Arbejdstiden, saaledes at selv det nødvendigste, vi maatte have glemt i vort Tøj, ved Arbejdets Begyndelse ikke kan faas uden ved en særlig Tilladelse fra Værkføreren.

Vi er snart som Slaver lænkede til vor Arbejdsplads og som umyndige aflaaset fra vore Ejendele.

En syg Arbejdskammerat holdt tilbage og forhindret i at komme hjem i Seng.

Det er efterhaanden blevet saaledes her, at selv om vi bliver syge, kan vi ikke faa Lov at komme hjem, før vi segner om paa Gulvet.

Saaledes hændte det, at en Arbejdskammerat, der staar ved Pressemaskinen, blev syg. Dette skete Kl. 10,30 om Formiddagen. Men trods gentagne Anmodninger om at faa Lov at gaa hjem, blev hun stadig holdt til Arbejdet.

Fredag Formiddag, Dagen efter, var hun saa syg, at hun daarligt kunde staa oprejst ved Arbejdet. Hun klagede over stærke Smærter i Ryggen, og et Par Kammerater hjalp hende med at smøre Kamferolie og lægge Vat paa den syge Ryg.

Hun var dog bestandig ude af Stand til at passe sit Arbejde og bad om at maatte gaa hjem. Dette blev nægtet hende, og hun blev henvist til at ligge inde paa Kontorets Divan. Først Klokken 3 om Eftermiddagen slap man hende løs, saa hun kunde komme hjem i Seng.

Vi er flere Arbejdskammerater, der er enige om, at disse Tilstande, der nærmer sig Slaveri, bør drages offentlig frem, saa andre Arbejdere kan se, hvad dette Firma vover at byde sine Arbejdere.

Til Betryggelse for ARBEJDET's Redaktion meddeler jeg .... (her følger Navnet paa den syge Arbejdskammerat, Sal og Værksted og Arbejdslederens Navn, Datoer og Klokkeslet samt Meddelerens Navn og Adresse).

En Fagforeningsformand der er mere optaget af at hindre de fattige Medlemmer i at faa en mindre Understøttelse end sørge for ordentlige Arbejdsforhold.

Det er i Forbindelse med foranstaaende Skildring af Forholdene hos Brd. Andersen et sort Billede man faar af Konfektionsarbejdernes Fagforeningsformand, Fru *Anna Johansen.*

Som det vil være Læserne bekendt, besluttede denne Fagforenings Generalforsamling med overvældende Majoritet — 1000 mod 200 —, at de arbejdsløse og lockoutede Medlemmer skulde have en lille Sum — 25 Kr. — til Huslejehjælp.

Siden denne Vedtagelse fandt Sted, har Fru Anna Johansen ikke undt sig Ro for at faa indkaldt en ny Generalforsamling for at faa omstødt Vedtagelsen.

Det forekommer os, at det var mere i Overensstemmelse med en Formands Pligt loyalt at udføre, hvad Generalforsamlingen beslutter, og saa besøge de forskellige Arbejdspladser og paatale og faa ændret de Slavetilstande, som Medlemmerne efter foranstaaende Skildring lider under.

Men det er nok i Konfektionsarbejdernes Fagforening som i saa mange andre Fagforeninger, at der ikke alene tiltrænges en mere demokratisk og loyal Moral i Ledelsen, men samtidig en kraftig Blodfornyelse. Naar en lønnet Funktionær har hængt saa længe, at Vedkommende begynder at betragte Fagforeningen som deres personlige Ejendom og behandler den derefter, da er det paa høje Tid, at yngre Kræfter træder i Stedet.

Vil Arbejderne hos Brd. Andersen lyde vort Raad, saa tager de fat paa denne Opgave snarest — det er en af Vejene til bedre Arbejdsforhold.

Red.

En fræk og uforskammet Optræden

Ved den ordinære Generalforsamling i Mandags Aftes, hvor den uduelige Bestyrelse aflagde Beretning for sin for Fagforeningens Medlemmer fuldstændige negative Virksomhed, forkastede Medlemmerne med knusende Majoritet Formandens Beretning.

I Stedet for som virkelige Organisationsfolk at tage Nederlaget og lade andre Fagfæller komme til, saa valgte Bestyrelsen at sabotere Generalforsamlingen. De pakkede deres Sager sammen og beordrede Lysene slukket i Salen for at lave Panik og Ballade og forhindre Medlemmerne i at vælge andre Tillidsmænd.

Inden dette skete, fik Generalforsamlingen dog Lejlighed til at nedsætte et Udvalg, der skal indkalde en ny Generalforsamling med Valg af Styrelse.

Efter det fuldkommen løgnagtige Referat, som Overløberen Sperling bringer i »Soc.-Dem.« i Tirsdags, kunde det se ud til, at Forbundets Bureaukrater vil forhindre Medlemmerne i at udøve deres Medlemsrettigheder.

Medlemmerne bør nu staa trofast sammen om det nedsatte Udvalg, saa vil de sikkert faa ordnede Forhold igen i deres Organisation og nogle Kammerater i Bestyrelsen, der vil arbejde for deres Interesser — og det tiltrænges i højeste Grad.

Bestyrelsen bøjer sig for Generalforsamlingens Beslutning om Udbetaling af Understøttelserne.

Bestyrelsen har nu bøjet sig for Generalforsamlingens Beslutning og udbetaler de 25 Kr. til de lockoutede og arbejdsløse Medlemmer Lørdag den 9. Maj fra Kl. 3 til 6. Rømersgade 22, den store Sal.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Ethvert Forsøg paa Forandring fra neden af et ret og slet Oprør, som maa holdes nede, aves, kvæles og eventuelt slaas ned.

Derimod er Reformen fra oven aldrig saa farlig, thi den øverste Leder faar altid sine Informationer fra Kontorerne — fra »*neden af og op*« — og Bureaukraterne kan hele Vejen indrette Informationerne efter deres eget Behag og, om der skulde komme en Reform ud af de beklippede og friserede Informationer, saa er det igen Bureaukratiet, der bestemmer Fart og Form.

Faren fra *oven* er aldrig stor, det har Bureaukratiet altid i sin Magt at afgøre, tillæmpe og uskadeliggøre.

Som Eks. kan nævnes det danske Socialministerium — Administrationens Hovedsæde for »*Verdens mest demokratiske Sociallov*«! De tre øverste Trappetrin under Ministeren er besat af *tre skrup konservative adelige Herrer.* Det er dem, der afgør de fleste Sager og Klager til Socialministeriet, og de samme Herrer er det, der informerer Ministeren, naar en Klage naar op til ham — ad en Omvej *uden* om dem!

Dette er ikke noget særligt grelt Eksempel, saaledes er det overalt. Det er blot et talende Vidnesbyrd om, hvor mægtigt og konserverende paa de forskellige Forhold Bureaukratiets Magt er i de administrative Forhold.

Det Bureaukrati, der groede op som formidlende Administrator af Sovjet-Unionens mægtige Arbejdsverden, er sikkert ikke værre eller bedre end i den øvrige Verden. (Københavns Kommune i Dag!) Men det var langt farligere, thi det blev en konservativ Bremseklods paa Arbejdet, Livskilden for hele det mægtige Folks Fremskridt i materielle og kulturelle Livsvilkaar frem mod Kommunismens Samfundsforhold.

Alle de, ofte drastiske Ændringer, der i Aarene har fundet Sted inden for Administrationen i Sovjet-Unionen, hele Kampen mod Bureaukratiet, bør vi tage som Forsøg fra Sovjet-Unionens øverste kommunistiske Ledere paa at reformere, ja paa at sprænge Bureaukratiets Magt og skadelige Indflydelse, men uden større Virkning.

Først da Forbindelsen kom i Stand mellem Arbejderne og »Spidstoppen«, og Arbejderne var modnet i moderne Arbejdskultur, da udløstes Lynet saa kraftigt, at selve Tordenen rullede i Drøn ud over den øvrige Verden.

Et Par Ord om selve Stachanov.

Lad os nu et Øjeblik se paa Arbejderen Stachanov, ikke for at undersøge hans Personlighed, men hans Fremtræden som moderne Industriarbejder under de Sovjet-Unionen givne Forhold, der under Bureaukratiets Herredømme, den sociale Indstilling og Samhørighedsmoral osv. for derigennem at forstaa Bevægelsens Gennembruds-Vanskeligheder, selve Gennembrudet og Bevægelsens Enkeltheder og Arbejdsprincip.

Da Smaabonden *Alexei Stachanov* i 1927 ankom til Kulgruben »*Central Irmino*« i Donomraadet, var det aldeles ikke af Interesse for Grubearbejdet, men for gennem et »Job« ved Gruberne at tjene Penge til at købe sig en Hest for og igen vende tilbage til Landbruget.

Men Gruberne fangede ham. Han fik Interesse for Livet i Grubedistriktet. Han lærte sig at læse og skrive. Han interesserede sig dog mindre for den sociale Idéverden end for den praktiske Arbejdsverden.

Hvornaar Stachanovs Forstaaelse for Arbejdsorganisationens Betydning er blevet klar Bevidsthed hos ham, er ikke oplyst i de

Sovjet-Unionens Jernbaner 1936

EN OVERSIGT
af
Trafikassistent E. Strandgaard.

I Sovjetunionen fejrede man Overgangen fra 1935 til 1936, der er næstsidste Aar i anden Femaarsplan uden Klokkeringning og uden større Fyrværkerier, men ikke paa nogen Maade uden Glæde, Begejstring og Fest. Tværtimod hilstes Nytaaret velkomment i Storbyernes Titusinder af Restaurationer og Kafeer med Jazzorkestre, pyntede »Nytaarstræer« og Maskeballer. Til alle Skoler i Unionen udsendte Folkekommissariatet for Skolevæsenet et Cirkulære med Opfordring til at lade alle Elever fejre Aarsskiftet ved en Fest. »Eleverne,« hedder det, »skal opfordres til at skaffe Grantræer, som de selv udsmykker, der skal danses og leges, Børnene skal foreslaas at klæde sig ud. Skal der,« hedder det videre, »holdes Festtaler, forbydes det herved Skoleinspektører eller Lærere at gøre det. Navnlig maa der ikke tales om Skolens Betydning eller Aarets Betydning for Skolevæsenet eller lignende Højtideligheder. Alt skal være Lystighed og Morskab. Der er ingen Tvivl om, at Opfordringerne er blevet fulgt og der er heller ingen Grund til Pessimisme.

Livet i Unionen er undergaaet en stor Forvandling. Det er overalt blevet lettere at leve. Selv gamle Folk, der har gjort Revolutionen og Invasionerne, Borgerkrigen og Nøden i 1922 med, Opgangen indtil 1928 og Ernæringskortene fra 1928 til 1935, tvivler nu ikke mere. »Nu er vi over Bjergkanten,« er den almindelige Mening, »nu ruller det hele afsted.« Det gaar igen, naar man læser Aviserne derovre fra og i de Breve, man faar.

Industriproduktionen steg paa eet Aar med 21 pCt. Høsten var over middel og Høstudbyttet 50 pCt. højere end i 1913. Kollektivbøndernes Fællesbrug bliver mere og mere rentable og hjemme paa Privatjorden har de fleste nu egen Ko og Kalv. Alle Virksomhedsgrene har haft Fremgang, alt Arbejde gaar bedre og lettere og alle Priser er faldende. De sidste Ernæringskort er gaaet i Papirmøllerne. Alle er Arbejdere, alle Børn har nu samme Adgang til Undervisning, og ved næste Valg har alle (ogsaa Resterne af de afskaffede Overklasser i By og paa Land) Stemmeret, og Afstemningen bliver hemmelig og mere direkte. Udadtil beskytter Armé, Flaade og Luftværn Grænserne. Traktater og Aftaler med de demokratiske Stormagter og neutrale truer Nazisterne i Østen og Vesten. Een eneste Ting viste i 1935 Tilbagegang — Brændevinsfabrikationen. Den er nu nede paa 50 pCt. af Tallene fra 1913.

Vore Kolleger ved Sovjetbanerne kan med uskrømtet Glæde denne Gang deltage i den almindelige Sejrs- og Festglæde. For første Gang naaede Jernbanerne derovre siden 1928 at opfylde deres Femaarsplan. Der har hvert Aar været Gods, der ikke naaede Transport, der ikke kom frem efter Planerne. Nu er det slut. 1935 var det Aar, hvor Antallet af dagligt paalæssede Godsvogne ikke alene naaede det fastlagte, men overfløj det. Først i 1935 sikrede Transporten Fabrikerne saa rigelige Kultilførsler, at nu kan hver Fabrik lægge sig en lille Kulgaard til. Først et Lager med næste Dags Forbrug af Brændsel og Raastoffer, senere hen med Kullene til to—tre Dage, ja til en Uge. Saa er Faren for Standsninger og Liggenstille bortskaffet og Produktionen kan gaa for fuld Damp, Varerne vælte ud af Fabriksportene, og det er det, der nu sker. Persontransporten er nu 8 Gange saa stor som i 1928, men hvis man mere nøgternt lægger Aaret 1913, det sidste »normale« Aar, til Grund for en Sammenligning, saa er Sovjetbanernes Fremgang dog kun en Fremgang paa 170 pCt., altsaa til 270 pCt. (kun!).

Denne Fremgang, disse Erobringer, der naturligt glæder enhver i Sovjetunionen, er ikke naaet uden Anstrengelser, ikke uden Kamp og Afsavn og lider ingen Skade ved at betragtes lidt nærmere. Naturligvis bærer Landbrugets forbedrede Driftsmetoder, Maskinkræfternes bedre Udnyttelse i Industrien og Arbejdernes større Skoling og forbedrede Disciplin Hovedansvaret for den øjensynlige Fremgang. Men det bør ikke overses, at i 1935 gik Sovjetunionens Eksport til Udlandet betydeligt ned som Følge af Stillingen paa Verdensmarkedet. Udførslen af Levnedsmidler og Korn er næsten standset, Eksporten indskrænker sig nu næsten til Unionens naturlige Udførselsvarer Petroleum og Træ, og selv de Lande, der stadigt (som Storbritannien f. Eks.) aftager russisk Benzin og Minetømmer, kræver nu i Handelsaftalerne, at Rusland til Gengæld skal købe ogsaa Forbrugs- og Luksusvarer, Silkestoffer og Klædevarer. Det betyder maaske ikke stort i Mængde, men det medvirker til Forøgelse af den begyndende og tiltagende Velstand.

Barometret for Sovjetbanernes Ydeevne har hele Tiden været Godsbefordringen. Hvormange Godsvogne blev igaar læsset og afsendt? Tallene staar overalt paa en Mængde af Sovjetaviserne under Rubriken: Inndustrifronten. I 1913 læssedes 27,400. I 1927 27,000. I 1934 skulde naas 61,000 stigende til 68,000, men der naaedes ikke højere end til 51,000, mens der i 1933 ofte var naaet indtil 58,000. Det syntes i 1935 ikke som gørligt at bringe Tallene op paa de fastlagte 68,000 stigende til 74,000 i Døgnet. Der havde bredt sig den Anskuelse indenfor Banerne, at nu kunde man ikke arbejde bedre. Nu var alle 2 Millioner Mand paa Plads og Arbejdet gik bedre og bedre. Folkekommissæren for Transportvejene, Andrejev, maatte høre for det i Pressen, paa Kongresserne og indenfor Partiet. Mens Industrien raabte paa Kul, Kul, Benzin, Raajern og Landbruget paa Reservedele til Traktorerne, Kunstgødning og Færdigvarer til Brugsforeningerne, paastod man, førte han blot Forhandlinger med Forbundene og Banedirektørerne. Sovjetunionens Regering og det kommunistiske Parti greb den 1. April ind, afsatte Andrejev og satte Kagannovitsj ind. Lazar Moisevitsj har været Partiets Generalsekretær sammen med Stalin. Han var i Spidsen for Bygningen af Moskvas moderne Undergrundsbane, og nu satte man ham ind her, hvor det begyndte at se truende ud. Under hans Ledelse steg Antallet af de dagligt paalæssede Godsvogne næsten øjeblikkeligt til 70,000, 75,000, ja paa enkelte Dage endog til 79,500. Der var under denne Kampagne begaaet Overgreb og Overdrivelser. Der blev senere og sikkert med Rette anket over, at f. Eks. paa Unionens Sydbaner blev en lang Række Persontog uden videre inddragne og Maskinerne sat for Kultogene nord paa til Moskva. Hvorom alting er, Plantallet for 1935 blev naaet og blev overgaaet. Industrien er nu sikret Kul for mere end een Dag, og det er efter Unionens Forhold en stor Erobring. Der transporteres nu i Døgnet mere end de normerede 325,000 Tons.

Til den bedre Udnyttelse af Tekniken føjer sig naturligt ogsaa det øgede Materiel. I 1935 fik Sovjetbanerne 1540 nye Damplokomotiver (D. S. B. ejer ca. 600), og 73,000 nye moderne store og tætte Godsvogne (D. S. B. ejer ca. 12,000), det vil sige, at man nu ejer 18 pCt. flere Maskiner og 27,5 pCt. flere Godsvogne end i 1933, men naturligvis maa en Del forældede og opslidte udgaa. Der blev under Kaganovitsj's haandfaste Ledelse skredet skarpt ind mod Sabotører og Klassefjender af Proletariatet i Jernbanemændenes Rækker. Mod Drikfældighed og Sløseri i Tjenesten maatte man skride ind. Stationsforstanderen paa en vigtig Overgangsstation, der havde 600 Vognladninger Hvede staaende, blev ved en Folkedomstol idømt Fængsel uanset sit Anbringende, at han manglede Fragtbreve paa mange af dem. Domstolen, 2 mandlige og 1 kvindelig Arbejder, fastslog, at saa kunde han jo blot have taget af de andre, der var Hvede i dem alle. I et Par Tilfælde, hvor forbryderisk Ligegyldighed havde adstedkommet Jernbaneulykker med mange dræbte og saarede, kom Sagen for Unionens højeste Domstol i Moskva, der i to, tre Tilfælde bragte Dødsstraffen i Anvendelse. Dødsstraffen blev afskaffet ved Revolutionen og indgaar ikke i Lovene, men er nu lovhjemlet ved en midlertidig Tilføjelse til den af Paragrafferne, der omhandler Ugerninger begaaede mod hele Samfundet.

I det betydningsfulde Aar 1935 kom det nye Lønsystem til Udfoldelse. Tidligere var det saaledes, at den Del af en Fabriks Lønfonds, der ikke administreredes samlet (den Del af Budgettet,

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.

LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O

Det danske Kvalitetsmærke

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG

Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Henvendelse: F. S. Lokale, Fiolstræde 12.

Majdagens mørke Punkt

(Fortsat fra Side 1.

det ellers vilde have været Tilfældet.

Dette vaasede Postulat slugte Forsamlingen og vedtog med Begejstring derefter den citerede Udtalelse.

Om denne økonomiske Politiks Skatteudplyndring af Arbejderne og Forarmelse af Arbejderhjemmene udtalte eller vedtog man intet — hverken med eller uden Ovationer.

Statsindgrebene i de faglige Kampe skal ikke vedvare og skal alligevel fortsættes.

Chr. Jensen udtaler herom følgende Modsigelse:

> Forhaabentlig drager Arbejdsgiverne af det passerede den Lære, at det er Forhandlingsvejen, der skal bruges til Konfliktspørgsmaals Løsning.
> Jeg tør ikke tro, Kampe undgaas i Fremtiden. Vi kender jo Arbejdsgiverne.

Derefter udtaler Stauning følgende om samme Spørgsmaal:

> Vi sejrede ved Valget, fordi vi vilde opretholde Orden, Produktion og Afsætning. **Lockoutens Afslutning var nødvendig for Sikringen af disse Løfter, og saaledes vil det være under det nuværende System.** Der er Opgaver nok for Fagforeningerne endda, og nu maa vel Arbejdsgiverforeningens Ledere snart have lært, at det er Meningen, at de skal forhandle sig til Rette om Overenskomsterne. Kun, naar de nemmer den Lære, kan Statsindgreb undgaas. De langvarige Kampe er uforenelige med Danmarks økonomiske Stilling og Forpligtelser under det nuværende System, og derfor bør alle indrette sig paa at bevare Fred og Arbejde.

Efter at Forsamlingen har hyldet Hr. Stauning og dermed dennes Trussel om bestandige Statsindgreb i Fremtidens faglige Kampe og hans Henvisning til, at Fagforeningerne har nok af andre Opgaver end at kæmpe for Arbejdernes Løn- og Arbejdsinteresser, saa vedtager Forsamlingen derefter med Begejstring følgende Udtalelse:

> Rigsdagens Vedtagelse af tvungen Voldgift til endelig Afgørelse af Konfliktspørgsmaalet kan dog kun betragtes som en af Landets øjeblikkelige økonomiske Situation affødt Nødvendighed, men maa ikke danne Præcedens ved Afgørelsen af fremtidige Lønkonflikter.

Efter denne himmelraabende Taabelighed kan det ikke overraske, at Forsamlingen ligeledes med Begejstring vedtager følgende Mundfuld:

> Vi hilser med Tilfredshed, at Arbejdsgivernes Forsøg paa at holde Lønningerne nede og forhindre enhver Forbedring af de øvrige Arbejdsbetingelser er slaaet fejl, og at det er lykkedes at føre Fagforeningernes Standpunkt til Sejr.

Vi maa tilstaa, at vi ikke føler os beskæmmede over Hr. Staunings og Chr. Jensens Optræden i dette Dobbeltspil. Vi har forlængst mistet enhver Tiltro til disse Mænd.

Det, der er beskæmmende, og som er Majdagens mørke Punkt i Aaret 1936, er, at en Kæmpeforsamling af københavnske Arbejdere, der med Ovationer hylder Talernes Udtalelser og med Begejstring vedtager det modsatte.

Den eneste Trøst, der er at hente i det Forhold, er, at den intelligente Del af Københavns Arbejdere er ophørt med at deltage i slige socialdemokratiske Folkekomedier, der som dette Møde har udviklet sig til en Skamplet for Danmarks Arbejdere.

Det er i Sandhed paa Tide, at der tages alvorligt fat inden for Fagforeningerne og faa det politiske Vaas stillet i Forhold til Kendsgerningerne.

En Smudskampagne

(Fortsat fra Side 2.

ne Annoncer til vort Blad, forsøger han at faa os til at afskedige Borge ved følgende Brev:

Hr. Chr. Christensen,
»Arbejdet«s Redaktion!

I sidste Nr. af Deres Ugeblad »Arbejdet« for 25. April 1936 offentliggør De et Indlæg fra A. Borge under Overskriften »Et Dementi, der ikke blev optaget«.

Vi har ikke i Sinde at tage Stilling til A. Borges løgnagtige Fremstillinger, men i Renlighedens Interesse og efter at have læst Deres Artikel »Politisk og moralsk Ansvar«, som offentliggøres i samme Nr. af Deres Blad som Borges Dementi, vil vi dog gøre Dem bekendt med følgende Kendsgerninger, som vi mener i det mindste bør føre dertil, at De bringer Deres Forhold til Borge i Overensstemmelse med Deres Anskuelser i Artiklen »Politisk og moralsk Ansvar«.

A. Borge har som Annoncerepræsentant for »Arbejderbladet« i Løbet af nogle Maaneder indkasseret ca. 500 Kr. i Annoncepenge og selv brugt disse Penge. Tillige har Borge stjaalet adskillige Ark Brevpapir med vort Firmanavn samt et Stempel fra os og saaledes sikret sig Mulighed for stadigvæk at kunne kvittere og udstede Varerekvisitioner.

Naar Borge overfor Dem hævder, at han har gjort sig skyldig i disse Bedragerier af Nød, fordi han ikke fik udbetalt de Penge, han havde tilgode i Provision, saa er dette ogsaa en af hans sædvanlige Svindeler, da de Kvitteringer, vi har liggende fra Borge, kan bevise overfor Dem, at han hver Maaned regelmæssig fik udbetalt den Provision, han havde tilgode.

At det for Borge kun kommer an paa Bedragerier, kan jo ogsaa bevises derigennem, at han stadigvæk forsøger at indkassere Penge for Annoncer, vi har bragt.

Vi antager ikke, Hr. Christensen, at De kendte Borges pjalteproletariske Karakter. Nu, da vi har gjort Dem bekendt med den, kan vi vel formode, at De vil have politisk Velanstændighed og proletarisk Moral nok til at gøre, hvad der er almindeligt i saadanne Tilfælde.

Med særdeles Højagtelse.

»Arbejderbladet«,
Hans Chr. Kjøller.

VORT SVAR.

Først et Par Smaating. Læg Mærke til, at ARBEJDET er blevet Chr. Christensens Blad. Læg Mærke til, at Borge har »stjaalet« nogle Ark Skrivepapir!!!

Paa denne Beskyldning rejses en ny Insinuation, nemlig: at Borge kan blive ved med at bedrage Bladet ved Hjælp af disse Ark Papir.

For helt at kunne gennemføre denne nye Sigtelse, beskyldes Borge ogsaa for at have stjaalet et Stempel!

Disse grove og strafbare Sigtelser fremsættes frimodigt uden saa meget som at henvise til et eneste konkret Tilfælde, til et eneste Bevis for Beskyldningernes Berettigelse.

Denne flabmundede Herre maa paa et eller andet Punkt være lidt defekt, hvis han mener, at hæderligt tænkende Arbejdere tager den Art Skriveri for andet end fordømmelig Bagvaskelse.

Det samme gælder Herrens Beskyldning om, at nu har Borge bedraget for 500 Kr., skønt han lige i samme Moment i »Arbejderbladet« offentliggør Summen til 235 Kr. 70 Øre, og vi har dokumenteret, at det, da Brevet afsendes til os, højst kan dreje sig om 50 Kr.

Noget defekt maa der være.

Dette Indtryk forstærkes uvilkaarlig, naar han paastaar, at Borge over for os har undskyldt sig med hans Fattigdom, og at han ikke rettidig fik den Provision, han havde tilgode osv.

Disse Paastande er grebet lige ud af Luften. Borge har aldrig fremført dem overfor os! Men Kjøller er altsaa saa dumfræk, at han netop skriver det til os, som er de første, der kan dokumentere, at det er Løgn, hvad han skriver.

Særlig fiffig kan den Forretningsfører ikke være.

Og netop denne »Fiffighed« har han lagt for Dagen ved at henvise til vor Artikel om »*politisk og moralsk Ansvar*«. Som Læserne vil erindre, gik Artiklen ud paa, at de Borgmestre, der havde Magten i de Afdelinger i Københavns Kommune, hvor Bedragerierne har fundet Sted, burde tage Medansvaret og gaa. Det samme Standpunkt indtog D. K. P.s Repræsentant i Borgerrepræsentationen.

Vel, dette Standpunkt vil Hr. Kjøller overføre speciell paa Chr. Christensen i Forholdet til Borge.

Men Forholdet er jo, at C. C. ikke har Borge under sig og at Borge ikke har bedraget for en eneste Øre her ved ARBEJDET, men tværtimod har vist sig som en god, opofrende Kammerat!

Men nu Hr. Kjøller? Ifølge hans Skriverier og Paastande har Borge under ham — *netop under ham* — begaaet alle disse Bedragerier, Tyverier og Svindlerier mod »Arbejderbladet«. Men saa er det jo *Kjøller selv, der maa tage Medansvaret og bør gaa!*

Hr. Kjøllers Brev indeholder foruden de andre Smagfuldheder en stor, delikat Tanketorsk!

Vi ved ikke, hvad denne formentlige »Flipproletar« mener med Betegnelsen: »*pjalteproletariske Karakter*«. Er det efter den politiske Kovending, at Pjalteproletaren er kommen i saa foragtelig Kurs hos Partifunktionærerne.

Men hvad angaar Pjalterne, saa er det baade moralsk pjaltet og usselt af »Arbejderbladet«s forretningsmæssige Ledelse, fordi en gammel Medarbejder begaar en Fejl og indrømmer denne, og Bladet har mere end dobbelt Dækning for Beløbet i efterhaanden forfalden Provision, da at blive ved at forfølge Manden paa Brødet ved offentlige og private Smædeskriverier fyldt med ubeviste Paastande og oplagte Løgnagtigheder.

En saadan Optræden kunde man forvente af en borgerlig, kapitalistisk Lømmel, men ikke af den forretningsmæssige Ledelse af et revolutionært, ja, vi maa vel sige saadan endnu — kommunistisk Blad.

Og hvad angaar Hr. Kjøllers Omsorg for vor Moral her ved ARBEJDET, vil vi alvorligt henstille til ham, at han i Fremtiden passer sin egen Forretning og dens Moral.

»Arbejderbladet« har endnu ikke haft Mod til aabent at nævne vor Eksistens, men det har altsaa Mod til at forfølge en Mand, fordi han tegner Annoncer for os, for ad denne underjordiske Vej at skade os.

Lad os nøjes med at slaa denne Kendsgerning fast i Dag.

Stachanov-Bevægelsen

begejstrede — alt for begejstrede — Omtaler af ham.

Men i hans Interesse for det praktiske Arbejde maatte selve Forholdene gøre Indtryk paa ham. Donomraadets Kulproduktion laa bestandig under de opstillede Planer, som var meget maadelige i Forhold til Udlandets Grubepræstationer.

(Fortsættes i næste Nr.)

Vore Annoncører støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

Bidrag til „Arbejdet“

Liste 86 (Kontoret): H. J. 2,00. J. O,85. V. 1,25. En Bananmand 10,00. C. P. Søborg 2,00. Gunner Hansen, Liste 57: 4,40. Thure Jensen, Liste 26: 1,00. Gunner Andersen, Liste 3: 2,25. Stendahl, Liste 81: 13,95. Med det tidligere indkomne ialt Kr. 206,15.

BEKLÆDNING

For 50 Kr.
syr jeg Habit og Frakke med Tillæg
2 Gange Prøvning.
Alle Reparationer udføres.
Skrædderforretningen Meinungsg. 23

Brugt Tøj
fra Herskabshjem fra 15 Kr.
10 - Landemærket 10

Masser af brugte Jakkesæt
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

TRE TRIN NED
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SOMMER
Borgergade 3.

MODERNE SKRÆDERI EFTER MAAL
Haandforarbejdet fra Kr. 170.00
Konfektioneret ... fra Kr. 125.00
Otto Eichert, Falkonerallé 112, 1. Sal. Telf. Nora 8119.

FODTØJ

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

1000 Par brugt Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. Billige Træsko og Træskostøvler. J. Kjellander, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

Amagers billigste Urmager
Amg 8630—Glas 500 - Fjedre 2 ...
Torvegade 56 og Højdevej ...

D. F. G. D.
Uden Afsender...
og lukket Kuvert ... gratis vort Katalog ... chure over hygiejniske ... trolerede Kvalitetsartikler ... Kun D.F.G.D. Garanti ...
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København ...

Grammofonpl. og Radiolamper
købes, sælges, byttes. Reparations... sted for Radio og Grammofoner ...

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 ... ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester ...
L. P. Madsen

FORSKELLIGT

Nørrebros billigste Divaner.
Sovedivaner med Magasin til Sengetøj, 35 Fjedre, 35 Kr.
Enk. Divaner, 28 Fjedre, 25 Kr.
Extra billig, 24 Fjedre, 18 Kr.
Reparationer udføres.
Divan- & Madrasfabrikken »Gorm«
4 - Gormsgade 4
Annoncen giver 5 pCt. Rabat.

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schønbergsgade 4 (skraas Værnedamsvej).

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach: „Kønsliv og Sundhed“ giver dette. Herredømme. Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads ...

GUNNAR THOMASSEN
Set. Hans Torv 3, Mezz., N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella ...
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

Tobaksarbejdernes F.S.
Møde afholdes Torsdag d. 14. d. ... PATRICIA Fælledvej 4 o. G.
Interesserede Kolleger er velkomne

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Smede og Maskinarb. Klub
afholder Generalforsamling
Onsdag d. 13. Maj Kl. 19,30
„Cafe Kommunen“,
Gothersgade 155.
Meget vigtig Dagsorden.
Alle Medlemmer har Mødepligt. Husk at medtage en interesseret Kammerat.
Bestyrelsen.

Herre- og Dameklipning 35 Øre
Prober Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening
RAADMANDSGADE 17
Organiserede Svende.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Til A. K. F.s Medlemmer
Skolingstur til Hareskoven Søndag ... 10. Maj Kl. 9.30. Samlingssted: S... gerupbanen, hvorefter Afgang ... Toget. Madpakke medbringes. Sympatiserende kan deltage. Tag Konen med.

A. K. F.
afholder offentligt Møde Randers Pl...
Onsdag den 13. Maj Kl. 8
Taler: Houg Hincke.

der omfattede Pengene til nye Boliger, til Børneforsorg, Lægehjælp, Ferierejserne o. m. a.) med andre Ord den Del, der udbetaltes som Pengeløn, var temmelig ensartet for hver Kategori af Arbejdere. Alle vigtigere Fornødenheder var rationerede i forskellige Trin og var uhyre billige; til Gengæld var alle de Varer, der ikke udgaves Kort paa som Regel enten sjældne eller meget dyre. Ud fra det kommunistiske Princip, at enhver maa yde efter Evne og nyde efter sit Behov, er man i de senere Aar gaaet over til et helt andet System, der dog naturligvis ikke skal bestaa evigt. Alt Arbejde er nu Akkordarbejde. Enhver faar Løn i Penge efter sit individuelle Arbejdes Kvalitet og Mængde. Der er nu ikke flere, der kan arbejde fra den 1. til den 5. i Maaneden og derved faa Penge nok til at afhente de Varer, han fik Kort til. Enhver Vare maa nu erhverves ved Køb, ethvert Arbejde har sine Normer, der maa naas. Den, der er tilfreds med 300 Rubler, maa leve deraf, den, der ønsker en Levefod, der modsvarer 600, maa tjene dem ved sit Arbejde.

Det er tidligere fremført, at dette System, der selvfølgeligt er det eneste retfærdige paa Sovjetunionens nuværende Udviklingsstadie, vilde blive meget svært at gennemføre netop ved Jernbaner. Og dog viser Resultaterne, at ogsaa der har Fagforbundene haft en heldig Haand til Løsningen. Der eksisterer nu til hver Arbejds- og Tjenestetur Normer, der betales pr. Enhed, pr. Køretime, Vagttime eller Ekspedition. Det har øget Arbejdsydelsen betydeligt, ingen har faaet længere Arbejdstid, det vaager Forbundene over, mange duelige og paapasselige har fordoblet deres Indtægt, har Forandringen overrumplet og skadet nogen, er det dem, man i Sovjetunionen kalder »Tilhængerne af de tatrige blaa Mandage«. De faar naturligvis ingen Løn, naar de holder Mandag. Forbedret og øget Arbejdsydelse betyder bedre Transport, større Produktion, flere Varer og derfor naturnødvendigt derover højere Løn, der giver Adgang til de flere Varer. For alligevel ikke at skade de, der ikke lige omgaaende kan forbedre deres Arbejde, har Jernbanerne endnu engang forhøjet deres mægtige Socialfonds, de kan med Stolthed notere, at hver Gang en Jernbanemand hæver 100 Rubler i Løn, saa ligger der i Socialfondet 33 Rubler (til Pension, Aldersrente, til Værn mod Sygdom, Tilskadekomst o. s. v.). Tillige er det værd at nævne, at der i 1935 tre Gange skete antagelige Prisfald paa en Mængde Varer. En forbrugende Jernarbejder kan nu i 1936 for sine Penge i Statshandel, Kommunehandel eller i Brugsforeningerne, i Jernbanerestaurationer og Spisevogne faa 2 til 2½ Gange saa mange Varer for de samme Penge som i 1933. Det maa dog her retfærdigvis ikke glemmes, at 1933 var det Aar, hvor 12 pCt. af alle Sovjetunionens Jernbanefolk forlod deres Stillinger paa Grund af Utilfredshed netop med Misforholdet mellem deres Arbejde og de faa Varer, de dengang kunde erhverve.

Det kan med Rette menes, at en yderligere Opregning af Rekorder og Fremskridt er overflødig. Selv nok saa store Fremskridt i Sovjetlandene vil inden ret længe blive afløste af endnu større. Fremgangen er Springbrædtet til endnu større Fremskridt og Jernbanerne har endnu en Del af deres Program at naa inden Udgangen af 1937. Banenettet skal udvides til 83,600 km (i 1913 paa samme Jord 58,500). Der skal i anden Plan bygges 5700 nye Lokomotiver til Godstog og 2025 Persontogsmaskiner, 125,000 Personvogne og ialt 273,000 nye Godsvogne. Der er navnlig Grund til at befrygte, at Bygningen af Person- og Sovevogne er [illegible] tilbage. Elektrificeringen, der omfatter et mægtigt Program, skal ifølge tyske Kilder være saa godt som standset. Er end dette overdrevet, er det dog sikkert, at Arbejderne hæmmes paa Grund af for mange Eksperimenter med de forskellige Systemer. Kaganovitsj har offentlig kritiseret, at altfor meget Materiel staar ligesaa meget stille, som det kører, det er en Kendsgerning, at der endnu mange Steder tiltrænges moderne Opstillingsbanegaarde, til hvilke Planerne forlængst er færdige, og først naar hele Vognparken har Trykluftsbremser, kan man opnaa en moderne Hastighed i Afviklingen af den stadigt stigende Trafik, der er planlagt til astronomisk store Tal. Jernbanefagbladene klager sikkert med Grund over Mangel paa Kraner.

Griber en Krig ikke hindrende ind, vil Sovjetbanerne i 1937 have en halv Million gode Godsvogne og dagligt paalæsse 85,000 af dem. Verdens største Waggonfabrik i Kazan vil levere 1000 Vogne aarligt (2800 flere end Amerikas største. Europas største Lokomotivfabrik Lugansk vil levere 1200 Kæmpelokomotiver. I Kaluga er Grunden lagt til en Fabrik for Motorvogne, Motordræsiner i tre Typer og foruden Motorer, Dieselmotorer og Motordele tillige 100 moderne Kørekraner. Moskvas Trafiktrust arbejder foruden paa Metroens Udvidelse tillige paa et Lyntogsprojekt. Man konstruerer et særligt Tog med 326 Pladser bygget i Aluminium. Togets Vægt bliver kun 350 kg pr. Rejsende mod Damptogenes 1600 kg. Det bestaar af tre Vogne med 500 HK Motorer. Det forventes prøvekørt i 1936 mellem Leningrad og Moskva, 650 km paa 3 à 4 Timer. En i Sommer aabnet ny Bro over Volga er dobbelt saa lang som Lillebæltsbroen.

Over to Millioner Jernbanefolk, Jernbanearbejdere, som Russerne siger, og deres mægtige Fagforbund staar rede til at gennemføre anden Plans Program. I de to sidste Aar. De var hele Tiden bagefter. Nu kan de med fuld Ret dele den øvrige Befolknings Glæde over det opnaaede. De er ikke længere [illegible] med Planerne. Aaret 1935 saa [illegible] fuldføre Læsningsprogrammet. Naar en russisk Kollega nu griber sin Morgenavis og ser efter Industrifrontens ... øverst tilhøjre, er Tallet ikke mere under Plantallet, men over. Nu vil der ... han, naaede vi igaar de 80,000 ... de to Millioner forbedrer deres ... de endnu et Stykke Tid, lærer ... bedre at beherske Teknik, faar ... striarbejdernes Disciplin, kan de ... Kollektivbøndernes Velstand og ... striarbejdernes høje Levefod. Saa ... det Slut med at være bagest i ... lingen.

(Eftertryk uden Kildeangivelse tilladt.)

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 13. | Lørdag d. 16. Maj 1936 | 1. Aarg.

Ungdoms Arv

Der fortælles, at en Moder, da hun passerede et Kontrolsted sammen med sin unge Søn, forklarede denne: *Der er det, du skal hente din Understøttelse, naar du engang faar udlært!*

Det obligate Fæhoved vil tage denne Moders Henvisning som en almindelig Vits. Men en Vits, der med smertelig Realisme rammer en Fjerdedel af vor Klasse, den har en Brod, der stikker igennem Grinet.

Hvilke Fremtidsudsigter byder vi vor Arbejderungdom af i Dag?

— — —

Vi opfordrer vor avlemodne Ungdom: Sæt bare Børn i Verden! Se, her er fine Fødeklinikker, og her er Barnepleje, og vi har Børnehjælpsdag med Barnevognsoptog, og faar I Tvillinger, da kommer de i Spidsen af Toget. Og vi har Asyler og Børnehaver, vi har rare Skoler med Kogekunst og Tandpleje og Skolehaver og gratis Ferierejser!

Ja, vi har en Mængde, men har vi noget Arbejde?

Til Børnene?

Ja, vel har vi Arbejde til Børnene — helt op til de er 18 Aar, som Bydrenge, Cyklebude, Fabriksdrenge og Lærlinge — men saa heller ikke længere!

Saa skal de jo til at have Løn for deres Arbejde.

Jo, saa har vi Socialkontoret, Gaden og Landevejen, Svendehjem og »Arbejde adler« og Ungdomsfængsler og Arbejdsanstalter.

Sig ikke, at vor sociale Forsorg har glemt Arbejderungdommen.

Og saa har vi Militærtjenesten.

— — —

Vi er ved at kvæles i Pral over alt det, vi gør for Børnene og for Ungdommen.

Men det koster ogsaa.

Regeringen laante lige et halvt Hundrede Millioner, og vi skylder forud mange Hundrede Millioner væk!

Dem skal Ungdommen og de kommende Slægter betale i Renter og Afdrag.

Vi har soldet en Fortids opsparede Rigdom op og tilmed stiftet en offentlig Milliardgæld.

Den forærer vi vor Ungdom sammen med Arbejdsløsheden!

— — —

Vi arvede fra en heroisk Fortid en kampstærk Fagbevægelse fyldt til Randen af moralsk Kraft af Tro og Vilje til at ofre og kæmpe for vor Klasse. Under tusinde Ofre var den rejst og den havde kæmpet vor Klasse op af Fortidens Slaveri!

Tilbage er et straalende, men tomt Hylster! Straalende store Bygninger og store, flotte Kontorer, men rippet for levende Indhold, udplyndret for den sidste Rest af levende Tro og moralsk Kraft, kastreret og udblæst for hver Frihed og Ret til at kæmpe.

Det hele tusket bort for lusede Fattigreformer.

Vi byder vor stærke Arbejderungdom Arven. Kom her, og bliv hængt op som borgerlige Lammerumper! Kom og bliv aandssvage, betalende Kartoteksnumre i denne statsautoriserede Fattigkasse.

Hvad har vi ikke gjort for jer, kære Arbejderungdom?

— — —

Fra en aandelig bevæget Fortid arvede vi højbaarne politiske Idealer og Maal. Med Videnskabens kolde Kløgt var vi skænket Maalet for vor historiske Vandring, Frigørelsen for Kapitalismens og Lønsystemets Lænker. Med glødende Attraa og Iver, med henførende Begejstring og Mod rejste Pionererne de underkuede Masser i March mod Socialismens Maal. Og vi, som er ældre i Dag, sang endnu i vor Ungdoms Tro Forjættelsens Budskab: »*Arbejdere i Stad, paa Landet, engang skal Verden blive vor*«!

Men det synger vi ikke mere. Selv den yderste politiske Fløj har nu givet sig Fattigreformerne i Vold! Ak, Herre Jesus, og saa Aksel Larsen!

Og, kære Arbejderungdom, selv om I kidnapper Chefen for selve »*Hipa*«, denne guddommelige Forvansker af Kendsgerninger, vil I ikke, selv om I lægger ham paa Hjul og Stejle og pisker ham med hans egne Løgne, kunne aftvinge ham en Erkendelse af, at Arbejderne har et Maal uden for det borgerlige Samfund.

Alt har vi sat til, selv Maal og Idealer, og solgt det hele for Sygekasse- og Arbejdsløshedskasse og Socialkontorer, raadne Afstivere for det kapitalistiske System!

Vær saa god, Arbejderungdom, og annam jeres politiske Arv. Sæt jer tilrette ved Kaffebordene i D. s. U. og syng Ingemanns Aftensang og lyt til Fader Staunings Præk og kapitalistisk Planøkonomi eller løb med Løbesedler for den nye skævbenede Folkefront!

Eller — rejs jer og slaa hele dette syge kapitalistiske Kadaversamfund med dens Udbytning og Fattigforsørgelse i Kvas.

Hele jeres Arv er ikke ung, fribaaren Sjæl værd!

Eli.

Den gule Citron

Hvorledes de store Hajer ved Hjælp af Regeringskontorerne plyndrer Forbrugerne og udhuler Købekraften i Arbejdernes Løn.

Hvis en Arbejderhustru i Dag vil købe en Citron, koster den lille gule Frugt 40 Øre.

Vi skal i Dag give nogle autentiske Oplysninger om, hvorledes man bærer sig ad med at skabe Prisen paa denne Vare.

Paa Grostedet faar Avlerne ofte ikke 1 Øre pr. Stk.

Normalt koster en Kasse med 300 Stk. Citroner i Københavns Frihavn 10,00 Kr. Dertil kommer Fragt paa ca. 1,00 Kr. pr. Kasse samt Told ca. 1,50 Kr. Ialt for 300 Citroner 12,50 Kr. eller godt 4 Øre pr. Stk.

For denne Pris har Importørerne dem. Disse sælger dem saa igen til Grossererne og disse igen til Detailhandlerne. Disse sælger normalt Citronerne til Forbrugerne til 15 Øre pr. Stk.

Avleren faar 1 Øre og Mellemleddene mellem Producent og Forbruger fra 9 til 14 Øre. Det er det, man kalder *normal Handelsavance!*

Naar der spekuleres og aagres med Citronerne.

De her nævnte Priser gælder, naar Tilforslen er fri og normal.

Men mærker Grossererne, at der kan blive Mangel paa Varen, at Tilforslen kan standse, da forsvinder Citronerne, som er i Landet, pludselig. Der er ikke til at opdrive en Citron.

I Forventning om, at en pludselig Mangel vil sætte Prisen op, holder Grossererne deres Beholdninger tilbage i deres Kølerum.

Naar Prisen saa er steget, slippes saa en enkelt Kasse løs til forhøjet Pris.

Er der bestandig ingen Udsigt til, at der kommer nye Sendinger frem, presses Prisen af Grossererne ved denne Proces højere og højere op. — Saaledes har Københavns Frugtgrosserere i de sidste Maaneder presset Prisen op for Citroner, de hos Importørerne højst har givet 10 Øre for, op til 20—22 Øre pr. Stk.

Under dene Proces har Detailprisen gjort Vandringen fra 15 til 20—25—30 Øre pr. Stk.

Og lad os tilføje, at en Politiundersøgelse af Lagrene vilde konstatere, at mange af de Citroner, der i Dag koster 40 Øre, i Realiteten ikke har kostet Grossererne mere end 10 Øre.

Naar Regeringen og Nationalbankens Valutakontor skal hjælpe Befolkningen til billige Citroner.

Aarsagen til Citronmangelen er tilskrevet Valutaordningens mangelfulde Tildeling af Valutaattester og Sanktionspolitiken mod Italien.

Den sidstes Skyld er temmelig ubetydelig, og med Henblik paa Valutaordningens Skyld, ligger den nok ikke saa meget i for smaa Valutatildelinger som deri, at de store Import- og Grossererfirmaer faar Løvens Part, og at de, naar de smaa Firmaer har udsolgt, spekulerer med deres Beholdninger og skruer Prisen op.

For at imødegaa de opspekulerede Priser paa Citroner besluttede man fra Valutamyndighederne at frigive et Parti Citroner, der laa i Københavns Frihavn.

Dette Parti var paa 1200 Kasser à 300 Stk. pr. Kasse. Men da Partiet havde ført en noget omtumlet Tilværelse, regnede man med, at ca. 100 Citroner i hver Kasse, altsaa en Trediedel, var usælgelige. Derfor regnedes hver Kasse til 200 Stk.

Nationalbankens Valutakontor kaster ca. 1/4 Mill. Citroner i Gabet paa de store Hajer.

Nu skulde man jo mene, at Myndighederne, der ved at frigive Partiet vilde skaffe Befolkningen billigere Citroner, ogsaa vilde sikre sig, at denne 1/4 Million Frugter kun blev udleveret mod Garanti for, at der ikke blev drevet Spekulation med dem ogsaa.

Men nej, ikke den mindste Garanti! Tværtimod, saa blev hele Partiet udleveret til de store Firmaer, der forud havde drevet Priserne i Vejret.

(Fortsættes Side 4.)

En Hipa-Filial i Konfektionsarb.s Fagforening

Vi har modtaget følgende:

I Henhold til et Opraab i »Soc.-Dem.« skulde der i Tirsdags Aftes stiftes en saakaldt *socialdemokratisk »Fagklub«* inden for Konfektionsarbejdernes Fagforening i København med det aabent udtalte Formaal at bekæmpe den Medlemsopposition, der i den sidste Tid har rejst sig mod den Maade, Fagforeningen blev ledet paa.

Hvor er det betegnende, at denne saakaldte »Fagklub« dannes med den Motivering, at Medlemsoppositionen er *kommunistisk*(!), skønt Medlemmerne af vor Fagforening, der har overværet de to sidste Generalforsamlinger, ved, *at dette ikke er sandt!*

Motiveringen for Klubbens Start er altsaa *Løgn!* Det er *et nydeligt Grundlag at starte paa!*

Det sande Motiv er jo ret og slet, at der ikke maa taales nogen Opposition i Fagbevægelsen, og naar Ledelsen ikke kan slaa Oppositionen ned, saa skal der dannes en saakaldt *»Fagklub«* til at besørge Bøddelarbejdet mod Aandsfriheden og Medlemsrettighederne.

Iøvrigt er det helt falsk at kalde en saadan Klub for *socialdemokratisk Fagklub.* Selve Oppositionen i Fagforeningen tæller jo mange Gange flere socialdemokratiske Kvinder og Mænd end den Klub, der nu skal bekæmpe dem.

Dernæst, hvad har den Klub med Fagforeningen at bestille? Saa vidt man kan forstaa, kan den dog højst samle saadanne Personer, der ønsker tvungen Voldgift og at ødelægge Fagbevægelsen med at fratage Medlemmerne deres Rettigheder i Organisationen og berøve denne Friheden til at kæmpe for Forbedring af Arbejds- og Lønvilkaar.

Dette er jo bag alle kønne Talemaader »Hipa«s Program. Men Folk, der paa denne Maade vil ødelægge Fagforeningen og Medlemmernes Arbejdsforhold og Rettigheder, har ingen Ret til at kalde deres Sammenslutning en *»faglig«* Klub. Det er simpelt hen en *Sammensværgelse af Fagforeningens indre Fjender* — ikke noget som helst andet!

Skal en saadan Sammensværgelse mod Organisationens øvrige Medlemmer virkelig eksistere, da er det paa Tiden, at der gøres et Modtræk.

Vi er ikke saa faa Konfektionsarbejdere, der med Interesse læser ARBEJDET, og bliver denne Hipa-Filial Virkelighed, da vil jeg foreslaa Kollegerne, at vi andre samler os i en partinevtral F. S. Klub til Værn for vore Medlemsrettigheder og vor Fagforening.

Der er mange Forhold baade paa vore Arbejdspladser og i vor Organisation, der bør ændres til det bedre.

Med Tak for Optagelsen!

Mandlig Konfektionsarbejder.

Stort Retsmøde i Silkeborg om Nazist-Provokationerne

12 Vidner bekræfter enstemmigt, at Nazisterne ikke blot fremprovokerede, men ogsaa begyndte paa Voldshandlinger! Arbejderne bør nu kræve, at Anklagen rettes mod de virkelige Voldsmænd!

Ved det store Retsmøde, der afholdtes i Silkeborg Torsdag d. 7. ds., tog Sagen en opsigtvækkende Vending. Som Læserne vil erindre, er tre Arbejdere fra Silkeborg sat under Anklage for at have fremprovokeret det Slagsmaal, der fandt Sted mellem Nazisterne og Mødedeltagerne ved Nazisternes sidste Møde i Byen.

Ved første Retsmøde, som vi har bragt Referat af, optraadte nogle Nazister som Vidner. Deres Vidneudsagn var vaklende og dels modsigende, men de søgte saa godt de kunde at kaste Skylden for Kampen — hvor foruden Borde og Vandkaraffel en Snes Stole gik i Løbet — over paa de tre Arbejdere.

Ligeledes har Grev Knuth ved et Retsmøde i Maribo søgt at vælte Skylden over paa de Anklagede.

Ved Retsmødet i Silkeborg blev dette Billede helt ændret. Her førte Forsvareren, *Landsretssagfører Edlund,* hele 12 Vidner, der alle havde overværet Mødet uden at deltage i Kampen, og de bekræftede enstemmigt, at det var Nazisterne og særlig Grev Knuth og Dirigenten, en Fabrikant Kock, der ikke blot ved deres *udfordrende Optræden havde fremprovokeret Urolighederne, men at de selv var begyndt paa Voldshandlingerne!*

Dette blev ligeledes ved flere Vidners samstemmige Forklaringer bevist, *at det var Fabrikant Kock, der bag fra havde drevet en Stol ned i Hovedet paa Arbejdsmand Vagner Mølbæk,* og først da havde Mølbæk grebet en Stol og værget sig med.

Dette burde blive en meget alvorlig Historie for den nazistiske Fabrikant, da det er paa hans Anmeldelse, at Mølbæk er anklaget for voldelig Overfald paa ham.

Der burde nu rejses Tiltale mod denne fine Hr. Kock, ikke blot *for Vold,* men ogsaa for *falsk Anmeldelse.* Ligeledes burde Nazi-Greven efter de nu enstemmigt aflagte Vidnesbyrd ikke slippe for at blive *straffet for Vold!* Det er nu oplagt, at det var ham, der begyndte og gav Signalet til, at *Nazisterne slog løs paa Forsamlingen!*

Offentligt Krav om Anklage mod Nazisterne for Vold og Krænkelse af Uniformsforbudet.

Efter Retsmødet i Torsdags maa det nu være forbi med den Komedie, at de nazistisk Voldsmænd føres som »Vidner« mod de Arbejdere, *de selv har overfaldet.*

Det er nu paa Tide, at Anklagemyndighederne faar vendt Sagen derhen, at *de virkelige Voldsmænd tiltales og straffes!*

Arbejderoffentligheden kan ikke efter det sidste Retsmødes Vidneudsagn finde sig i nogen Dom over de tre Arbejdere!

Ligeledes maa Arbejderne kræve, at disse Nazister tiltales for Krænkelse af Uniformsforbudet.

De var bl. a. ved det omtalte Møde faktisk uniformerede, lige som de optraadte militært og paabegyndte Overfaldet paa et givet Tegn.

Naar vor Arbejderungdom ikke maa gaa i deres fredelige Bluser, saa maa for Pokker Hr. Steincke sørge for, at Uniformskludene med det forbryderiske Hagekors trækkes af Kroppene paa disse Voldsmænd.

Demokratisk Militarisme

Efterhaanden som de politiske Arbejderpartier Verden over gaar i politisk Tjeneste hos det nationale Borgerskab, maa de overfor Arbejdermasserne finde en Form, hvorunder de kan manøvrere sig fra deres Fortid.

I Militærspørgsmaalet, hvor Fortiden hed: **»Ikke en Øre og ikke en Mand til Militarismen,** skal der nu slaas Bro over til Oprustning det svenske Socialdemokrati har til dette Brug lanceret Slagordet **»Demokratisk Militarisme«** for at dække Forræderiet.

Dette Slagord, der lige saa godt kunde hedde **»demokratisk Brodermord«** eller **»demokratisk Sennepsgas«,** har al Udsigt til at blive importeret her til Landet af vor egen **Hr. Andersen.** I den Anledning lader vi i Dag vor svenske Kammerat **Kurt Malmberget,** i vor Kronik indgaaende belyse dette sidste Fænomen paa den socialistiske Nathimmel.

Gadespejlet.

Handelsforeningernes usmagelige Spekulation i »Mors Dag« har haft saa stor en Sukces, at de Handlende i Esbjerg i Fjor forsøgte sig med en »Fars Dag«, der gav saa godt et Udbytte, at den nu skal forsøges andre Steder.

Medens »Mors Dag« kunde henlægges til en Søndag, hvor Blomster- og Konfektureforretningerne er aabne, har Cigar- og Herrekonfektionsforretningerne forlangt, at »Fars Dag« skal afholdes paa Grundlovsdagen, hvor de dog har aaben den halve Dag og derved en Mulighed for at lokke nogle Skillinger ud af Lommen paa nogle naive Sjæle.

Naar vi nu har faaet en »Søsters- og Brodersdag« etc., ja saa er man vel naaet saa langt ud i Naragtighed, at hele Aaret er saa besat med »Dage«, at Forretningsverdenen kan indføre en »Dagløs Dag«, hvor man ikke bliver blokket og af Glæde derover giver hinanden Blomster og Chokolade og Tobak.

□

Jeg staar af Cyklen ved et Gartneri paa Amager og beundrer en Mark med Tusinder og atter Tusinder af Tulipaner i Knop. En stedlig Arbejder oplyser, at disse skønne Blomster aldrig vil faa deres fulde Farvepragt eller komme til at glæde nogen Beskuer, idet de om faa Dage vil blive knækket af og kastet bort. Tulipan-Løgene vil blive solgt med god Fortjeneste, fordi der ikke ydes Valuta til billige hollandske Løg, men Blomsterne skal ødelægges for ikke at trykke Priserne for Blomsterforhandlerne.

Som man vil forstaa, er det en lignende Foranstaltning som den Ødelæggelse af Kvæg, som den socialdemokratiske Regering gennemførte for at stimulere Kødpriserne og kunstig fordyre Varerne for Befolkningen — til Gavn for det kaotiske kapitalistiske Udbytnings System.

Splds.

Næste Nr. af „Arbejdet"

kan grundet paa Helligdag Torsdag afhentes paa Kontoret Onsdag den 20. ds. fra Kl. 17.

Fejghed og Forræderi gav Hitler Magten

I Tiden siden Hitlers Magtovertagelse er en Del Literatur udkommet dels udenfor, dels indenfor Tysklands Grænser, der forklarer dette for de fleste socialistiske Arbejdere saa ufattelige, at den stærke tyske Arbejderbevægelse blæste om som det skrøbeligste Korthus.

Ved Granskningen af disse Kilder viser det sig da, at

Hitlers Parti var umiddelbart før Magtovertagelsen et Parti i Opløsning.

og at det ikke vilde have været vanskeligt for de tyske Arbejdere ved Brug af deres faglige Organisationer at have forhindret Nazismens Sejr.

Naar der imidlertid intet skete fra Arbejderside, skyldtes det dels Fejghed fra Ledernes Side, dels et bevidst Forræderi, idet mange af dem med Hjærtet allerede stod ovre i Nazis Rækker og med deres uindskrænkede Herredømme over Arbejdernes Organisationer forhindrede disse i selv at gaa til Aktion mod Fjenden.

Saa sent som omkring Tiden for Rigsdagsbranden stod Nazipartiet organisatorisk svagt, ja var faktisk i fuld Opløsning, som det fremgaar af

Gøbbels Dagbog: Vom Kaiserhof zur Reichskanzlei.

Gregor Strasser var den eneste af de nazistiske Ledere, der havde nogen Forbindelse med Arbejderorganisationerne og nogen klar Forstaaelse af disses Betydning. Efter at han var blevet styrtet, forlod Masser af Arbejdere Nazisterne.

Göbbels skriver herom i sin Dagbog:

11. November: »Jeg har modtaget en Redegørelse over Berlinerorganisationernes økonomiske Stilling. Denne er fuldstændig trøstesløs. Blot Underskud, Skyld og Forpligtelser, og dertil kommer, at der efter dette Nederlag er fuldkommen umuligt at opdrive Penge i større Udstrækning.«

16. November: »Situationen i Riget er katastrofal. I Thüringen har vi siden 31. Juli tabt paa det nærmeste 40 pCt.«

9. December: »Overalt dukker Rotterne op, der vil forlade det synkende Skib. Deriblandt Ligplyndrerne, som kommer i den Hensigt at deltage i Arveskiftet.«

15. December: »Det koster stor Møje at faa S. A. og Funktionærerne til at holde ret Kurs. *Det er paa høje Tid, at vi kommer til Magten.*«

Saa vidt Göbbels. Men hvad nu med de organiserede Arbejdere? Havde noget været rimeligere end at de, da Hitler havde sejret ved de politiske Valg i Stedet for modstandsløst at overgive ham Magten havde samlet sig paa den faglige Front og som under Kappkuppet ved

Generalstrejken havde slaaet den reaktionære Enhedsblok i Stumper og Stykker.

Men den tyske Landsorganisations Ledere advarede bestandig Arbejderne mod en samlet Kamp mod Nazismen, og paa Trods af Arbejdernes Vilje og Ønsker gav de bestandig Nazisterne Indrømmelse efter Indrømmelse for til Slut helt at udlevere Fagbevægelsen til dem, hvilket faktisk blev gjort af Formanden for den tyske Landsorganisation, Leipert, da han den 13. Marts 1933 i et Brev til Hitler erklærer, at Fagforeningerne er beredte til at anerkende Staten (altsaa »det tredie Rige«) som overvaagende Organ.

Og for rigtig at gøre Underkastelsen fuldkommen og vinde Hitlers Naade og muligt derved beholde de vellønnede Pladser, lod

Leipert henter 10 Millioner Mark af Fagbevægelsens Midler, der var anbragt i Sikkerhed i Udlandet, tilbage til Tyskland.

Lettere end Hitler og Konsorter havde turdet haabe, var Arbejderklassens Undertrykkelse fuldbyrdet grundet paa Ledernes Uduelighed, Fejghed og Forræderi, og at de nu i Stedet for Kontorstolene i Fagforeningskontorerne blev indespærrede i Fængsler og Koncentrationslejre, ligger de kun, som de har redt!

Tilbage for os staar nu kun med nogle af disse »Lederes« egne Ord at dokumentere, at det er et maalbevidst Forræderi, de har foretaget overfor de tyske Arbejdere, forberedt gennem lang Tid. Saadanne Udtalelser har vi fra Dr. Hermann Seelback, der var Forstander for Fagforeningsskolen i Bernau. Han har offentliggjort sine Dagbøger fra 1932—33. Deri skriver han bl. a.:

»Jeg er kommet til Bernau for at føre Arbejderklassen til sig selv og forbinde den med Folk og Stat.«

»*Socialismen kommer ikke fra neden. Den skal ikke udformes af dem, som kommer fra Arbejderklassen*, mindst af et Fagforenings- og Partibureaukrati.

Omformningen maa ske fra oven, fra dem, som staar over Arbejderklassen.«

Det var aldrig Ledernes Mening, at Arbejderne skulde rejse sig til Kamp mod Nazisterne.

Den 10. Febr. 1933 skriver han:

»Ledelsen har udfærdiget den Parole, at Arbejderklassen skal vente med sin Forsvarskamp, til Lederne giver Signalet. Hvilke Skuffelser vi vil berede Masserne. Jeg ved, at der kommer ingen Forsvarskamp. *Lederne tror ikke paa Muligheden af Sejr. De tør endnu mindre efter en Sejr tage Tysklands Skæbne i sine Hænder.* De er tværtimod beredte til *ogsaa uden Protest*, at lade sig indvokse i det nye System. Ulykken bestaar deri, at de ikke udadtil tør sige, hvad de tænker . . . . Arbejderne vil føle sig bedragne. De vil anklage os og det med Rette.«

Den 16. Februar skriver han:

»Hitler aabner Bevægelsens Porte paa vid Gab. Nu er det Tid for Fagforeningerne at beslutte sig. Vi staar ved et Vendepunkt. Liberalismens Tid er forbi, med den Parlamentarismen og den socialdemokratiske Politik. Ogsaa de frie Fagforeningers Arbejdere maa nu forandres. Deres Frihed mod Staten kan ikke opretholdes. Vi maa ind i det organiske Folkefællesskab.

Selve Formanden for den tyske Landsorganisation Leipert skriver 13. Marts: »Hvorfor kan vi ikke beslutte os til at gaa sammen med Nationalsocialismens unge Kræfter.«

— — —

Efter dette er det ikke mere saa uforstaaeligt, at Hitler »sejrede«. Men tilbage bliver for de danske Arbejdere at tage ved Lære af Begivenhederne. Opmærksomme Læsere vil finde en meget stor Lighed med Hr. Staunings Udtalelser og flere af disse her citerede. Vi er faktisk inde i den samme Udvikling, som førte Hitler til Magten.

At holde Fagbevægelsen fri af de politiske Partiers Magt er Arbejdernes første Værn mod Nazismen!

Naar du alligevel

hver Uge køber vort Blad i Løssalg, hvorfor saa ikke købe det billigere ved at tegne dig som Abonnent og faa det bragt ind ad Døren hver Uge.

Fagbevægelsen bør frigøres for politisk Formynderskab

Kvæler vi ikke det partipolitiske Fraktionsarbejde, da ender vi i Nazisme

Fagforeningernes Medlemmer har nu set, hvad det fører til at have en Række professionelle Politikere til at sidde paa Fagbevægelsens ledende Pladser og dirigere Bevægelsen efter deres Interesser.

I denne Omgang skulde Fagbevægelsen bruges til at overbevise Arbejderne om, hvor afhængige de er af de professionelle Politikere.

I Kraft af deres dominerende Stilling i den faglige Landsorganisation gennemtvang de, at Fagbevægelsen ikke maatte foretage de nødvendige Modtræk mod Lockouten.

Det skulde konstateres, hvor svag Fagbevægelsen er, og samtidig skulde det *konstateres, at kun Politikerne kunde redde Arbejderne overfor Udbytternes Angreb.*

Saaledes skete det, at Fagbevægelsen og Arbejdernes økonomiske Interesser blev en Kastebold mellem de politiske Partiers taktiske Manøvre inde paa Rigsdagen.

Vi kender alle det sørgelige Resultat. For første Gang blev al Indflydelse taget fra Arbejderne og lagt i Hænderne paa et Udvalg af borgerlige Jurister af Overklassemennesker, der inappellabelt afgør Arbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar.

Den tvungne Voldgifts Princip blev gennemført af den lovgivende Forsamling som et *Præcedens for Fremtiden*.

Og det politiske Arbejderparti, hvis Repræsentanter i Fagbevægelsen havde tilrettelagt hele Situationen, det endte med ogsaa *at stemme for den tvungne Voldgift* til *Indtægt for Reaktionen i Fremtiden*.

Disse dybt alvorlige Forhold maa nu bevæge de almindelige Fagforeningsmedlemmer til at tage Spørgsmaalet op om

Fagbevægelsens Stilling til de politiske Partier.

Her er ikke Spørgsmaalet om at fremprovokere et fjendtligt Forhold mellem Fagbevægelsen og de politiske Arbejderpartier, om hver Part skal være suveræn paa sit Omraade eller den ene Bevægelse bare skal være et lydigt Redskab for den anden.

Vi er fuldt klar over, at begge politiske Arbejderpartier beherskes af en Ideologi, der betragter Fagbevægelsen som et Redskab for Partiet, og i alle Tilfælde en Bevægelse, der skal være undergivet de politiske Partiers Kontrol og Førerskab.

Men vi tør roligt paastaa, at de Begivenheder, der har fundet Sted under denne Overenskomstsituation, har faaet Tusinder af politisk interesserede fagorganiserede Arbejdere til at nære de største Betænkeligheder ved *det politiske Formynderskab over Fagbevægelsen.*

Men lad os ikke blive ved Forargelsen, men rette Aarsagerne.

Lad os slaa det Princip fast,

at baade den faglige og politiske Arbejderbevægelses første Pligt er ydmygt at tjene Klassen.

Dette Princip kan alle ærlige Arbejdere slutte sig til.

Lad os dernæst fastslaa, at Fagbevægelsen er den mest *klassebetonede* ikke blot derved, *at dens Medlemsstab udelukkende bestaar af Lønarbejdere*, men ogsaa ved sin Opgave at skaffe Klassen den størst mulige Part af de Værdier, den frembringer.

Det er og kan aldrig blive et Ideal for Arbejderne at leve af sociale Reformer og Almisser, højst en *ond Nødvendighed*.

Grundprincippet og Idealet for alle Arbejdere er at skaffe sig en Løn, de kan leve hæderligt af.

Denne Grundopgave skal Fagbevægelsen tjene. Deri skal den med al den Kraft Arbejdernes faglige Sammenhold giver den, ydmygt tjene Klassen, højne den økonomisk, løfte dens Livsgrundlag.

Hvor kan man da, som man har gjort i de senere Aar, systematisk forsvage den, stække den for al Kraftudfoldelse, blodtappe den for Medlemmernes Tro og Hengivenhed blot for at tjene Partiet.

Dette kan man kun gøre ved at vende Forholdet paa Hovedet, ved at gøre Partiet til *Formaalet* og Klassen til *Redskabet* for dette Formaal.

Og lad os endelig betone, at vi aldeles ikke tvivler om, at baade Socialdemokratiet og Kommunistisk Partis Ildtilbedere virkelig nærer denne bagvendte Opfattelse i den blinde Tro, at Partiets Sejr er den eneste Forudsætning for Socialismens Sejr — altsaa Arbejderklassens Frigørelse.

Derfor skal alt vige for Partiets Interesser. Derfor skal Fagbevægelsen gøres til et Redskab for Partiet og Klassen skal tjene Partiet. Intet over og intet ved Siden af Partiet.

Den blinde Partifanatisme fører Arbejderne i Ulykke og Partierne til Udslettelse.

Hele denne Indstilling hviler paa den falske Forudsætning, at det kapitalistiske Borgerskab opgiver deres Udbytning af Folket under Pres af Afstemninger, at det respekterer og bøjer sig for parlamentariske Vedtagelser og Flertalsbeslutninger!

Fascismen og Nazismen over hele Verden siger med blodige Kendsgerninger lige det modsatte.

Men dette rører tilsyneladende ikke de politiske Arbejderpartiers Indstilling.

For at vinde Flertallet, d. v. s. store Dele af Bønderne og Smaaborgerskabet, skal Fagbevægelsen ophøre med sin direkte Kamp mod Udbytterne og nøjes med Statsmægling i Arbejdsstridigheder af Hensyn til ikke at skræmme det Borgerskab, Socialdemokratiet skal vinde for at sejre parlamentarisk.

For at tvinge Arbejderne til at opgive Kampen og Fagbevægelsens Selvstændighed, for at gøre den og Arbejderklassen til et føjeligt Redskab for Partiet, arbejder dets Tilhængere inde i Fagbevægelsen systematisk og utrættelig, indtil de gennem det centralistiske Styreprincip har frarøvet de menige Medlemmer al Indflydelse og givet Magten over Bevægelsen i Hænderne paa en mindre Kreds af Ledere, som bestaar af Partiets trofaste Tilhængere.

Samtidig misrekommanderer man bestandig Fagbevægelsens Betydning i Partipressen, berøver Arbejderne Tro og Tillid til deres faglige Sammenholds Styrke og Magt. Man saar Mistillid og Tvivl blandt Arbejderne. Man kraftfodrer Sløvhed og Ligegyldighed i blind Tro til de politiske Repræsentanters Almagt. Man kaster Mistanke og Beskyldninger mod de Arbejdere, der reagerer mod denne moralske Ødelæggelse af Arbejderne og Fagbevægelsen. Man forraadner hele Moralen ved Gennemførelse af et Bengnaversystem, hvor al Virksomhed i Arbejderbevægelsen bliver forbunden med høje, uforskammede Lønninger og Samling af flere lønnede Ben paa samme Person — et forrygende Helvede af kapitalistisk Moral, der faar den bedste Del af Klassen til at vende sig bort i Harme og Resten til at opgive al ideel Kamp.

Naar denne indre Opløsning er fuldbyrdet, da er Vejen aaben for Partifraktionens sidste Værk. Overfor Arbejdskøberne skæres Arbejdernes Lønkrav ned, og i Kraft af Partifraktionens Magt over det faglige Organisationsapparat forhindres Arbejderne i at gøre Modstand overfor Udbytternes Udsultnings-Lockout.

Saa er Arbejderne leverede. De underkastes den parlamentariske Magts Afgørelse *den tvungne Voldgift.*

Og Partiet kan sige til Borgerskabet og Bønderne, hvis Stemmer det vil vinde: Se, ingen anden Regering vilde være i Stand til at hindre Klassekampens Fortsættelse men vi kan vi kan sikre jer og det borgerlige Samfund rolige og stabile Forhold.

Men hvad Partiet ikke ser, det er, at de borgerlige Stemmer, det vinder opad til, det taber Partiet at Tro og Tillid blandt Arbejderne.

Hvad Partiet heller ikke ser, det er, at den parlamentariske Magt, det vinder ved denne Fremgangsmaade, den købes med Opløsning af Arbejdernes *faktiske Magt overfor Reaktionen.*

I den blinde Partifanatisme ser man ikke, at Reaktionen vil gribe til Vold, naar den ikke mere ad parlamentarisk Vej kan beherske Arbejderne.

Overfor *Reaktionens Vold betyder parlamentarisk Magt mindre end intet!* Det eneste Magtmiddel, der kan modsvare den reaktionære Vold, er selve Arbejderklassens økonomiske Magtanvendelse som Produktionens og Transportens Behersker.

Men det er netop Ødelæggelsen af denne *reelle Magt*, det politiske Arbejderparti har fuldført for at vinde den i sidste og i afgørende Instans *betydningsløse* parlamentariske Magt.

Paa denne Maade bragte Socialdemokratiet særlig i Østrig og Tyskland baade Arbejderne i Ulykke og sig selv til Udslettelse.

Det partipolitiske Diktatur over Fagbevægelsen er baade for den øjeblikkelige Kamp (tvungen Voldgift) og for den historiske en Forbrydelse mod Arbejderklassen.

Vil Danmarks Arbejdere undgaa det nazistiske Voldsregimente.

da man de i forrige Kamp [illegible] faglige Organisationer [illegible] Klassekampsorganer, der er [illegible] stillet paa *at møde enhver [illegible] lig Handling med General[illegible] kens Vaaben.*

Betingelsen herfor er at [illegible] tagerobrer Medlemmernes [illegible] te Rettigheder i Fagbevægelsen [illegible] de igen kan vinde Tillid til [illegible] selv og Tro paa Klassens Kraft.

Men dette kan Arbejderne [illegible] saalænge Magten over Fagbevægelsen er i Hænderne paa en [illegible] mesprist partipolitisk Fraktion, hvis eneste Opgave [illegible] at bevare Herredømmet for [illegible] ødelægge Fagkampen til [illegible] for parlamentarisk Stemme[illegible] manøvre efter Borgerlige Stemmer.

Her er intet Valg, enten [illegible] vi dansk Fagbevægelse for [illegible] politisk Fraktionsvirksomhed, [illegible] ler ogsaa ender det i Reaktionens Sejr.

Nogen Mellemvej findes [illegible]

Den tvungne Voldgift

Arbejdere, rejs jer paany til Kamp!

Overenskomstsituationen, som endte med den tvungne Voldgiftsret, maa give Arbejderne noget meget alvorligt at tænke paa. De kommer til at spørge sig selv: **Hvor meget betyder Arbejderne nu i deres Organisationer, og hvad skal der videre ske, om de fortsat lader sig nøje med de Forklaringer, som Organisationernes Ledelser kommer med?**

Arbejdere, Mænd og Kvinder, se tilbage paa den Kamp og de Ofre, I har bragt for at bygge de Organisationer, som vi nu har, og forstaa, at med den Styrke, vi har, er vi i Stand til at bekæmpe vore Arbejdskøbere paa det mest effektive, naar Kampretten vel at mærke bliver i de faglige Organisationer og ikke gøres til Skive for en hvilken som helst siddende Regering, ganske uanset, hvad den kalder sig!

Gør jer klart, at der her er nedlagt et Princip, som paa det mest hensynsløse vil blive brugt imod jer, naar Tid og Lejlighed gives dertil! Og tro ikke, at fordi der ved Dommen er givet de lavestlønnede et Par Øre mere, og at der med den sidst afsagte Dom, som bestemmer 6 Dages Sommerferie til forskellige Fags Arbejdere, er nogen, som helst Grund til at tro, at dette er Tegn paa, at det denne Gang er Arbejdskøberne, som har faaet Klo.

Nej, det væsentligste, der er sket, er, **at man nu i to Aar har Udbytningsfred og kan gøre alle mulige Rationaliseringsforsøg, saa de Par Øre hurtigt kan vindes tilbage og Arbejdets Effektivitet øges!**

Kapitalismen er Rovdrift i sit hele Væsen og vil aldrig blive andet, og Arbejdskøberne har ikke faaet Klo for den Dag, Arbejderne har gjort sig til Herre over Produktionsmidlerne til Herre over hele det økonomiske Liv og har skabt Basis for ethvert Menneskes Arbejdsret.

Hvor langt vi har tilbage i denne Henseende, vil staa klart for enhver selvtænkende Arbejder, og de vil heraf se, at det, Arbejderne nu betyder i deres faglige Organisationer, er lig Nul.

Det centrale i en Arbejders Tilværelse er det økonomiske, og naar Arbejderen ikke længere er medbestemmende om disse Ting, men tvinges af det kapitalistiske Samfund til at erholde en af deres Folk afsat Løn, saa har enhver, der siger god for denne Form, Medskyld i, at Grundlaget for Arbejdernes Tilværelse bryder sammen.

Hvilke vægtige Grunde giver nu Organisationernes Ledelser deres Medlemmer? Jo, man siger ganske rolig: vi er ogsaa imod **tvungen Voldgift**, men hvis vi ønsker at beholde Regeringsmagten i dette Land, har vi i Øjeblikket ingen anden Udvej, og derfor [illegible] de protester endelig ikke imod [illegible] om **tvungen Voldgift**, for dermed [illegible] der I den siddende Regering og dermed jer selv!

Her er det, Arbejdere, at I skal [illegible] de jer selv og skære igennem dette [illegible], der omspinder jer fuldstændig.

Vi Arbejdere kan ogsaa købe [illegible] siddende Regering for dyrt, og [illegible] skal betale Prisen med at [illegible] til Kamp mod Arbejdskøberne, [illegible] det paa høje Tid at sige Stop!

Og vi siger samtidig: Naar [illegible] nem Regeringen i stort Maal maattet betale Krisens Byrder, [illegible] vi ikke samtidig miste vore [illegible] mentære Rettigheder, og vore [illegible] kan ikke afholde os fra at prote[illegible] og med vor Protest vil vi samtidig [illegible] jer, at der endnu er Kraft i Organisationerne, som bør gøre alt, hvad [illegible] staar i deres Magt, for at [illegible] Arbejdernes Tro paa sig selv og [illegible] den Styrke, Arbejderne samlet [illegible] overfor Arbejdskøberne!

De øverste Ledere er glade for [illegible] bejdernes vage Stilling overfor [illegible] skellige Spørgsmaal, og de [illegible] den Dag, hvor vi Arbejdere [illegible] ler os og viser, at nu forstaar [illegible] det, vi før ansaa for at være [illegible] stilling indenfor det kapitalistiske [illegible] fund, ikke har ført os frem, [illegible] vi stadig har maattet vige, og [illegible] i sidste Instans end ikke undser [illegible] at lade udenforstaaende Rigsmæ[illegible] stemme Løn- og Arbejdsvilkaar.

Arbejdere, mød op til jert Fagforeningsgeneralforsamlinger og Møder [illegible] den matte Stemning, der hidtil [illegible] ret til Stede, stadig være den [illegible] den vis, at den Haabløshed, I [illegible] ret ude i, nu er slut, at vi nu [illegible] net til fornyet Liv og Tro paa [illegible] baade vil og kan skaffe os [illegible] stemmelsesretten tilbage i Organisationerne og paa Arbejdspladserne.

En Tobaksarbejder.

Vil du

følge med i den faglige Bevægelse, har du Sans for Betydningen af en kritisk Behandling af Fagbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

Alkohol og Klassekamp

I de hidtil udkomne Eksemplarer af ARBEJDET har Læserne haft [illegible] ledning til at gøre sig bekendt [illegible] af Nutidens vigtigste Spørgsmaal [illegible] stræbelserne henimod social Fri[illegible] nemlig Sexuel Oplysning. [illegible] heden er Menneskets kostbareste [illegible] flest Menneskers eneste Ej[illegible] disse Bestræbelser den størst[illegible] Anerkendelse.

Mindst lige saa vigtigt, om [illegible] ske vigtigere, med Henblik paa [illegible] derklassens Frigørelseskamp [illegible] holspørgsmaalet, da en af de [illegible] Magtfaktorer er Spirituskapitalen, [illegible] ad mere eller mindre synlige Ve[illegible] der sine Fangearme ud over B[illegible] gen. Fornuft paa det sexuelle [illegible] raade vil ikke kunne forventes [illegible] der samtidig skabes Oplysning [illegible] koholspørgsmaalet, idet Misbrug [illegible] det sidstnævnte Omraade skaber [illegible] gyldighed, Sløseri, Uvidenhed [illegible] hed paa det førstnævnte [illegible] Drikkende Mand tænker ikke, [illegible] tænkende Mand drikker ikke. [illegible] Basis maa være individuel [illegible]

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion: Hvidovrevej 2 St. København Valby
Expedition: Blaagaards Plads 21 København N.
Kontortid Hverdage 17-19

disse to Spørgsmaal er altsaa uløseligt sammenknyttede. Er Befolkningen da særlig drikkende i Forhold til andre Steder, vil mange Mennesker spørge? Saavist ikke nævneværdigt, her skal ikke kommes ind paa Statistik, som virker trættende, men efter Tallene er vi ganske godt med, selvom Autoriteterne hævder, at deres eget, som paa andre Omraader er det mest sobre, kultiverede oplyste Land i Verden. Er det Arbejderne, der drikker mest, vil man spørge? Aa nej, det bliver vist hip som hap, men Pointet er: hvem skal bære de dermed forbundne økonomiske Byrder og Lidelser og hvem kan daarligst taale det? Dette Spørgsmaal er vist næppe nødvendigt at besvare. Trods saakaldt »Krisetid« og hvad man ellers kalder det fra kapitalistisk Side, er Spiritusforbruget kun gaaet ganske faa Procent ned i de sidst forløbne to Aar; rent bortset fra det sløvende, sundhedsnedbrydende Moment, hvilken Sum af Lykke vilde det ikke betyde for Menneskene, dersom disse Hundreder af Millioner blev anvendt fornuftigt, f. Eks. til ordentlige Fødevarer, Klæder, Møbler, Bøger m. m. Alene Beskatningsbeløbet vilde være tilstrækkeligt til at dække det dobbelte af de nuværende Arbejdsløshedsunderstøttelser.

Hvor har Arbejdernes Førere været i dette Spørgsmaal? De enkelte, der har taget reelt Standpunkt i denne Sag, er blevet sat paa Plads, kommen i Skammekrogen, faaet Mundkurv paa. Pressen tør ikke sige Sandheden, da den skal lefle for Læserne og er bange for at miste Bryggeri- og Beværtningsannoncerne, og Lederne er selv interesseret i Foretagenderne. Fra partipolitisk Side paastaas det, at Spørgsmaalet ikke kan løses indenfor det nuværende Samfunds Rammer, men først i et fremtidigt »velordnet« Samfund, en udmærket Sovepude til at lade et ubehageligt Spørgsmaal hvile paa.

Ingen er som det kapitalistiske System mere interesseret i Arbejdernes »Kammeratskabsdrikkeri«, »Beværtningsbavlet« o. s. v., det ved da, hvor det har dem og gør da ikke Oprør mod de bestaaende uretfærdige Forhold.

Forbud være saa langt fra denne Artikels Hensigt som muligt; kun Udbredelse af sund Fornuft, Appel til Maadehold og Selvtænkning kan løse dette Spørgsmaal, og Midlet Sabotage af Ondet, ligesom i andre Spørgsmaal, saasom Valgretshumbugen, Militarismen og meget andet, derved vil Skrankerne falde sammen af sig selv, og een af de værste Lænker være bristet.

Til Slut Haabet om ARBEJDET's fortsatte Fremgang i Kampen for den rene Socialisme.

Møller.

Bliv Abonnent
1.50 Kr. Kvartalet.

Korruption

Min Søn, vil du i Verden frem, saa buk,
og hvis du en Plads i Kommunen faar, saa hug.
En halv Million kan du sagtens tage,
før Revisionen den Fejl vil opdage.
Ja, i en halv Snes Aar kan du dristigt stjæle,
for nogen derom et Ord vil mæle.
Og har for Bedrageri du før været straffet,
derom vil der ej blive Oplysning skaffet.

Borgmester Pedersen er en modig Mand,
sit Ansvar han med Sindsro sig paatage kan,
men hvori dette hans Ansvar bestaar,
man aldrig af Hr. Pedersen vide faar.
Han fast og sikker i Embedet sidder,
og ej for Angreb og Kritik han viger.
A, Pligt og Ansvar hører nøje sammen,
betyder skam ikke, at han bærer Skammen.

Hvem tvivler om Borgmestrens Hæderlighed,
ham skal man da ikke rakke ned.
Nej, Hr. Pedersens Navn maa nævnes med Hæder,
naar Ansvaret bliver lagt paa de forkerte Steder.
At Pedersen vil over Skandalen dække,
det burde dog ikke Anstød at vække.
Hvem vil dog besudle sin egen Rede,
nej, saa hellere lade Korruptionen sig brede.

V. P.

Helsingør

1. Maj Betragtninger

Den stedlige socialdemokratiske Forening og »Arbejdernes Fællesorganisation« afholdt ogsaa her i Byen 1ste Maj-Demonstration. — Demonstrationen talte 186 Rækker med ca. 4 Deltagere i hver, 7 à 800 Deltagere — og den stedlige D. K. P. Afd. deltog med ca. 100 pCt. — 4 Rækker — denne Deltagelse var for at vise deres Oprigtighed, naar der raabes paa Enhedsfront.

Socialdemokratisk Forening tæller ifølge »Soc.-Dem.«s Meddelelse ca. 2000 Medlemmer og »Arbejdernes Fællesorganisation« bestaar af næsten alle samtlige Fagforeninger — og saa deltager D. K. P. næsten fuldtalligt — og aligevel kan man kun samle ca. 800 Deltagere. Naa, det viser, at mange Arbejdere er bleven klar over, at denne tilbagevendende 1. Majdemonstration med de politiske Faner i Spidsen kun udarter sig til — Bluf; derfor forstaar man ikke rigtig den »store« Deltagelse fra D. K. P.s Side, som forhen ellers har holdt sig borte fra denne Demonstration. Men muligvis har den stedlige Red. af »Soc.-Dem.«, J. P. Larsen, gjort sit til, at dette Resultat er opnaaet. Gang paa Gan^g^ har han haanet og foragtet de stedlige Kommunister med alle Sprogets værste Skældsord, og for at vise, at de er *artige, lovlydige* Børn, kryber de nu til Korset og deltager i Humbugen. Det er ikke længere den gamle Tale, som i Fortiden: Vi vil afsløre al parlamentarisk Humbug og Gøgl. Nej, nu deltager man selv i Svindelen. Ganske vist har de endnu ikke faaet Tilladelse til at deltage med D. K. P.s røde Faner, men det kommer nok.

Stauning faar jo nu en god Hjælp til Landstingsvalget i September, og lidt Gengæld maa der gøres, selv om han udvortes skælder lidt ud, saa siger han i sit Inderste: »Børnlille, jeg er ikke saa slem, som det ser ud til, men overfor »Offentligheden« maa jeg give jer en Røffel engang imellem, men der er altid en *Hage* derved — og *Korset* maa I bære. Apropos Hage og Kors er Hagekors. Havde man afhentet Hagekorset paa det stedlige tyske Konsulat — som den Dag ogsaa var hejst — og sat dette i Spidsen for Demonstrationen, saa havde man haft det rette Symbol for denne Demonstration: Anerkendelse af Statsmaktens Indgriben i Arbejdsstridigheder — ren og skær Nazisme.

Det er jo ikke en saadan Enhedsfront, Arbejderbevægelsen skulde opnaa. Og vi siger til de D. K. P.-Medlemmer, som endnu kan tænke: Husk Mottoet: Arbejdernes Frigørelse maa være deres eget Værk. Flertallet af de menige socialdemokratiske Medlemmer og Kammerater fra de forskellige Fagforeninger er klar over dette, det viste 1ste Maj Demonstrationen i Helsingør.

Lad os føre den sande Idé videre: Fagorganisationerne som Kamporganisationer — og bag dette Krav sætte Handling, da først opnaar vi den rette 1. Maj Demonstration — og alle parlamentariske Humbugsmagere smider vi paa Porten eller tvinger disse til at gennemføre vore retfærdige Arbejderkrav; vi har Midlerne, naar blot vi forstaar at bruge disse — og ikke lader os bluffe.

Albert Jacobsen.

»Arbejdernes Frigørelse maa være deres eget Værk« er vort Motto i F. S., og enhver fagorganiseret Arbejder, som anerkender dette, har vi Brug for, og opfordrer jer til at give jeres Tilslutning ved Indmeldelse i F. S. og føre Sagen videre i jeres respektive Fagforeninger, men vi siger paa Forhaand, at det kun er Handlingens Mænd og Kvinder, vi har Brug for — og ikke Balmedlemmer.

A. J.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Partiet og dets Ungdomsorganisationer sendte sine bedste Stødbrigader til Distriktet, og Regeringen lod anskaffe det mest moderne, tekniske Udstyr til Kulbrydning, Transport, Skaktelevatorer og Beskyttelse for Arbejderne osv., men intet hjalp. Selv Stødbrigadens »Princip« — det forcerede Slid — rettede kun lidet. Og bestandig var Talen om, hvad der skulde gøres, levende blandt de mest interesserede Arbejdere.

I dette Milieu fødtes den Stachanov, som blev berømt, men som ogsaa i højeste Grad er blevet fortegnet og derfor misforstaaet.

De nye tekniske Hjælpemidler interesserede ham levende, særlig Luftboret eller Luftmejslen, hvormed Kullene brydes, interesserede ham, og han blev efterhaanden en meget dygtig Kulbryder.

Men det ærgrede ham ofte, at han kun kunde bruge sin kære Maskine i 2½ à 3 Timer pr. Skift (et Skift i Sovjets Gruber er 5 Timer 45 Minutter). Snart skulde han stive af med »Props« — runde Granstokke — og snart skulde han fjerne de brudte Kul osv. Det var ærgerligt, disse Afbrydelser. Hvilken Mængde Kul han kunde bryde, hvis han blot hele Tiden kunde bruge sin Luftmejsel!

Stachanov Bevægelsens Ide modnes.
Fra Indidualisme til organiseret Kollektivisme i Arbejdsprocessen.

Allerede i Vinteren 1934—35 var denne Grubearbejder stærkt optaget af Tanken om at organisere Grubearbejdet efter en hel ny Plan. Og tidlig paa Sommeren 1935 har Stachanov Planen færdig.

Hans Plan var ganske simpelt den gamle Arbejdsdelingsplan, anvendt i den moderne tekniske Arbejdsverden. Den Mand, der stod med Luftmejslen, skulde kun bruge den og blive dygtig til at bruge den, medens den eller de, der afstivede med Props, kun skulde beskæftige sig med dette og blive dygtige, og dem, der fjernede Kullene og Transportørerne osv., alle samarbejdende Specialister i inddelte Arbejdshold.

Men hvad nyttede hans Plan. Grubens tekniske og merkantile Bureaukrati lo ad denne indbildske Arbejder, der vilde vælte hele den herskende Arbejdsordning og Forholdene i Distriktet. Og tilmed vilde hans Plan bringe Forstyrrelse langt op i Kontorerne, ja den vilde jo ødelægge hele det Styre, som nu var groet behagelig fast oven paa den gældende Arbejdsordning. Han maatte jo være gal!

Det var ikke langt fra, at de andre Arbejdere lo ad ham og drillende forhørte sig til hans nye »Revolutionsplan«!

I Juli Maaned er Stachanov ved at opgive, men saa kommer han i Forbindelse med en stedlig Partifunktionær, og gennem denne kommer Forbindelsen i Stand højere op til Kræfter, der staar over det stedlige Bureaukrati, og som paa det dybeste var interesserede i en øget Kulproduktion, der igen var en af Betingelserne for Fremskridt i næsten alle øvrige Industrier. (Selv store Fabrikers Kuloplag strakte bestandig kun til en Dag eller to og saa Standsning.)

Denne Forbindelse hjalp. Den 31. August 1935 fik Stachanov endelig Lov at prøve sin Plan i Praksis.

Han havde valgt Kammerater ud til Afstivningsarbejde og til Fjernelsen af Kullene, og de tog nu fat under Kontrol af stedlige Partifunktionærer.

Medens den almindelige Produktion pr. Arbejder hidtil varierede fra 7 til 14 Tons pr. Skift ($5^3/_4$ Timer-, saa brød Stachanovs Arbejdshold den første Dag 102 Tons.

Allerede 2 Dage efter slog 2 unge Partimedlemmer denne Rekord, idet hver af deres Hold brød henholdsvis 115 og 125 Tons. Faa Dage efter satte Stachanovs Hold ny Rekorder, hvor det paa et Arbejdsskift brød 175 og Dagen efter 227 Tons.

Disse første Rekorder er slaaet mange Gange siden. Saaledes har den partiløse Grubearbejder *Borrisov*, sammen med sine Kammerater, under særlig gunstige Vilkaar paa enkelte Dage i Vinterens Løb brudt helt op til 778 Tons, altsaa helt op til 100 Gange den oprindelige Norms Størrelse.

Skylden for mange Misforstaaelser blandt Europas Arbejdere.

Saa snart Stachanovs første Rekorder blev kendt i Moskva, blev hele Sovjetpressen sluppet løs paa Spørgsmaalet. Bureaukratiet, der overalt, ligesom i Donomraadet, har siddet og holdt igen overfor Arbejdernes Trang til at reorganisere Arbejdsprocessen, forstaar nu, at det er Alvor, og det viger over hele Linjen. Og som en Kaskade af Funker springer Rekordpræstationerne frem rundt i Byerne i Industrierne og de enkelte Fabriker. Pressen melder for hver Dag om flere og flere.

Tekstilarbejdersker, der før har passet fra 16 til 24 automatiske Vævestole, paatager sig nu at passe 60—100, ja helt op til 114. I *Ordsjonikidse* Maskinfabrik i Moskva fremstiller Arbejderen *Gudov* i sin Valsemaskine 101 Arbejdsstykker af bedste Kvalitet i Løbet af en Time mod før 7, i Tyskland var Normen 54. En Murer i Leningrad udfører det seksdobbelte af sin tidligere Præstation. En Smed i Automobilfabriken *Gorki* præsterer det tredobbelte af sin Norm, og — for at afslutte — en 62-aarig Bomuldsdyrker i *Usbekistan* bringer ved rationelle Dyrkningsmetoder Udbyttet pr. Hektar op fra 3—4 til 5,7 Tons.

Da denne overvældende Strøm af Rekorder gennem Pressen blev kastet ud i Evropa, da maatte man faa den Opfattelse, at disse Rekorder var individuelle Arbejdspræstationer, hvilket var helt forkert.

Særlig Murerens Præstationer maatte vække Smil og Hovedrysten rundt blandt Evropas Fagfolk. Det var urimelige Umuligheder, der blev serveret fra Sovjet.

Og Sovjets Fjender blandt Arbejderne, eller rettere de politiske Fjender af Sovjets kommunistiske Parti, skyndte sig at udnytte Forholdet. Alle disse Rekordpræstationer var Morakkeri, forøget Slid, fremtvunget af det partipolitiske Slavesystem og Partidiktaturet, der herskede i Rusland osv. Den Stachanov-Historie var ikke andet og mere end Evropas og Amerikas nerverystende, forcerede Arbejdstempo, her iværksat af Kapitalisterne, i Rusland af Kommunisterne — det samme Resultat for de stakkels udbyttede Arbejdere.

Dette var Modtagelsen og Dommen ude i Evropas Arbejderverden, saa langt som det borgerlige Socialdemokratis Magt og Indflydelse naaede.

Og heri var baade Sovjetunionens og Evropas kommunistiske Presse ikke uden Skyld.

I denne Presses lige saa uforstaaelige som ulyksalige Trang til at personificere eller individualisere de drivende Kræfter i Udviklingen — tænk blot paa den rent ud sygelige Forgudelse af Personen Stalin — blev alle disse Rekordpræstationer individualiserede til Præstationer af enkelte Personer.

Det blev Stachanov personlig, der brød 102 Tons Kul, skønt han ikke havde kunnet bryde mere end en Tiendedel, om ikke hans Kammerater havde fjernet det brudte Kul og afstivet Rummet osv. Det var en Roepige personlig, der havde præsteret en vældi^g^ Rekord pr. Areal-Enhed, skønt hun selv fortæller, at hun til Stadighed havde 2 Medarbejdere og en Overgang op til en Snes Kammerater til at bære Vand paa Roerne, hele 2 km, for at Tørken

(Fortsættes Side 4.)

Det svenske Socialdemokratis Stilling til det nationale Militærforsvar

For positiv Forsvarspligt og militær Oprustning i Demokratiseringens Tegn

Ved KURT MALMBERGET.

Det svenske Socialdemokratis Partikongres, der afholdtes for kort Tid siden, har med overvældende Flertal givet sin **Tilslutning** til den **soc.-dem.** Per Albin Hansson-Regerings militære Forsvarspolitik. Som en naturlig Følge af hele sin reformistiske Borgfredspolitik har det svenske Socialdemokrati **mere konsekvent** end dets Partifæller i de andre skandinaviske Lande **nu** givet Udtryk for sin **positive** Forsvarsvilje og i Overensstemmelse hermed erklæret sig beredt til at opretholde, **befæste** og videre udvikle den **bestaaende** Militærordning.

Oprindelig indtog det skandinaviske Socialdemokrati — i Modsætning til Flertallet af Landpartierne indenom II. Internationale — et klart **antimilitaristisk** Standpunkt, der i Karl Liebknechts Aand: Ikke én **Mand** og ikke een Øre til Militarismen, samlede sig i Kravet om Afrustning og Indførelse af Voldgift i mellemfolkelige Stridigheder. Ikke mindst fra Arbejderungdommens Organisationer udfoldedes en bred antimilitaristisk Propaganda. Men allerede før den imperialistiske Verdenskrig begyndte det svenske Socialdemokrati **at** orientere sig i mere positiv **forsvarsvenlig** Retning. Under Hjalmar Brantings Førerskab, der som **bekendt** nærede stærke personlige Sympatier for den franske Socialistfører Jaures' Ideer om den demokratiske Hær, udviklede Partiet sig mere og mere bort fra Fortidens Antimilitarisme. Det vakte saaledes megen Opsigt, da **Branting** og en Del andre Partiledere omkring 1910 tog Sæde i en Regeringskommission til Undersøgelse af det svenske **Forsvarsvæsen**. Der opstod som Følge heraf ret stærke Brydninger i Partiet, **hvis marxistiske** Fløj svarede **med at forstærke** den antimilitaristiske Propaganda. **Mod** Partiledelsens og den faglige Landsorganisations Uvilje og Modstand arrangerede og gennemførte den s. k. Venstreopposition og Ungdomsforbundet saaledes den store **antimilitaristiske Fredskongres** i Stockholm 1916, der i det rette psykologiske Øjeblik tilføjede den aktivistiske, tyskvenlige Bevægelse et afgørende Nederlag og **bremsede** dennes provokatoriske **Bestræbelser** for at inddrage Sverrig i **militært** Forbund med Centralmagterne. I samme Periode demonstrerede et **stort Mindretal** af den soc.-dem. Rigsdagsgruppe mod Branting-Flertallets Stilling til Nevtralitetspolitiken, hvilket **bevirkede** Indførelsen af skrappe Disciplinbestemmelser i Partifraktionen, hvilket yderligere **skærpede** Forholdet mellem de reformistiske og marxistiske Elementer.

Imidlertid: I samme Grad som Partiet i Efterkrigsperioden vandt i politisk Indflydelse og gentagne Gange overtog Regeringsmagten, i samme Grad **nærmede** Partiet sig det positive **Forsvarsstandpunkt.** **Vedrørende** Problemet om selve Forsvarspligten var Meningerne dog stærkt delte. Den Gruppe af Venstreopposition (Z. Höglund, Fred. Ström), der en **kort** Overgang optraadte paa Gæstevisit i Komintern, søgte efter Bruddet med Moskva indenfor Socialdemokratiet at **skabe** en speciel **venstresocialistisk** Platform, der bl. a. var Modstander **af** Partiflertallets militærpolitiske Linje. Gruppen havde en Tid i »Socialdemokraten«s Redaktør: **Arthur Engberg,** en Forbundsfælle, men det er betegnende, at efterhaanden som disse forhenværende Stormklokkemænd og kommunistiske Overløbere **manøvrerede** sig frem til de øverste Partiinstanser, **smeltede** de efterhaanden i den praktiske Politik **sammen** med deres gamle Modstandere. **Per Alvin Hansson** og Gustav **Möller**-Gruppen.

Saaledes har **den** tidligere **Opposition nu** taget Opstilling som Fanevagt omkring de soi.-dem. Regeringstaburetter, **hvor** der gives den **Lejlighed** til at gøre Fortidens **Kampfæller** (Sandler, Wennerström og Wigfors) sin personlige Opvartning. Og paa den nys afholdte Partikongres var der blot et yderst lille **Mindretal** (Elof **Lindberg**) fra det røde Nordbotten, **som endnu** ikke havde frigjort **sig** fra Fortidens antimilitære Standpunkt, men frygtløst forfægtede den **praktiske** Forsvarsnihilisme.

Hele denne Udvikling: fra antimilitaristisk Afrustningspolitik til positiv Forsvarspligt, betyder ikke **blot** en **principiel** Tilslutning til Landets Militærforsvar, men desuden en klækkelig finansiel Forhøjelse af Militærbudgettet — med andre ord: en **reel militær Oprustning.** Og denne Udvikling udspringer **direkte** af den soc.-dem **Samfundspolitik**, baaret oppe af et Parti, der — selv efter Nazismens foreløbige Sejr — sammen med det danske Socialdemokrati repræsenterer den socialistiske Arbejder-Internationales **yderste højre Fløj** Et Parti, der lader **haant** om sin **egen** Internationales Beslutninger, og som i det svenske Bourgeoisis Interesse indtager en skarp Front mod den revolutionære Bevægelse, idet Partiet konsekvent **afslaar** ethvert Samarbejde med Arbejderklassens andre Grupperinger og Partier.

Netop denne Udviklingslinje maa tages i Betragtning ved Bedømmelsen af det svenske Socialdemokratis nye Militærpolitik. Og det **bør i denne For**bindelse **betones**, at Regeringen i Overensstemmelse med al **borgerlig-national Tradition** erklærer, at Forsvarsproblemet skal løses definitivt **uden** Indblanding af **partipolitiske** Synspunkter. Regeringen **befinder** sig herved **paa Linje med** de Konservative, som i alle Lande altid har hævdet, at Forsvarssagen ikke er en Partisag, men et nationalt Fællesanliggende.

For imidlertid **at** kunne overvinde Resterne af Antimilitarismens Ideologi, der naturligvis endnu lever i den svenske Arbejderklasse, og for at kunne sikre Opnaaelsen af et saa stort Flertal som muligt **for** den positive Forsvarskurs, **har det været nødvendigt at tilsløre den faktiske Oprustning** ved at opstille Krav om Kompensationer i Retning af **Militærmagtens Demokratisering.** Ved denne taktiske Manøvre forsøger Regeringen paa Forhaand at bryde den **eventuelle** Modstand fra Arbejderklassens Side.

Ved den bebudede Demokratisering af Militærforsvaret **mener** den soc.-dem. Regering naivt at kunne gavne Bestræbelserne for international Nedrustning og i første Række **styrke** det demokratiske og fredeligt arbejdende Norden. Den synes ganske at forbise, at dens positive Forsvarspolitik i betænkelig Grad **nærmer** sig den kapitalistiske Teori om »den væbnede Fred«. Ingen kapitalistisk Stat solidariserer sig officielt med Krigen, alle ruster de for Freden, **ialtfald** for det nationale Forsvar. Og efter Afrustningskonferencens Sammenbrud **ruster alle** Staterne feberagtigt — under Paaberaabelse af at ville sikre (!) **Verdensfreden.** Det kapitalistiske Sverrig, administreret af den soc.-dem. Regering, har ogsaa for sit Vedkommende følt sig **forpligtet** til at deltage i Tidens militære Oprustning.

Paa Baggrund af Oprustningspolitiken rejser sig ganske naturligt det Spørgsmaal. Mod **hvem** skal det forstærkede Militærværn bruges? Overfor **hvem gælder det** s. k. Forsvar?

Forinden dette Spørgsmaal besvares, vil det være hensigtsmæssigt at betone, at Arbejderklassens Stilling til Militarismen og Forsvaret **idag** ikke udtømmende er klarlagt ved en **almindelig** Henvisning til fortidige Standpunkter og Formler. Lige saa lidt som Arbejderklassen, der reelt set er den **eneste** Klasse i det kapitalistiske Samfund, som er interesseret i Freden og derfor ved Anvendelse af alle Midler værner denne, kan **Arbejderklassen** forfalde til en **pacifistisk** Forsvarsnihilisme, der betragtes som afgjort bindende i **alle** Situationer, lige saa lidt kan Arbejderklassen positivt træde i Skranken for Nødvendigheden af en aktiv Militærpolitik til Fredens Bevarelse, endsige som Konklusion heraf godkende en militær Oprustning, **saa længe Arbejderklassen ikke har erobret selve Samfundsmagten.**

Fra et socialistisk Grundsyn maa man her hefte Opmærksomheden paa den **principielle** Forskel i Forsvarspligten: den røde Armé i Sovjetstaten og den s. k. demokratiske Hær i det kapitalistiske Sverrig.

Forøvrigt kan man intet positivt vide om, hvorvidt det overhovedet vil lykkes den svenske Regering at virkeliggøre sit Program om Demokratisering. Indtil videre maa man **for det første** fastslaa, at uden Hensyn til det svenske Socialdemokratis **specielle** Motivering opretholdes den nuværende Militærordning af et **borgerligt Flertal**, der utvivlsomt vil udnytte Partiets principielle Forsvarspolitik til at fravriste Regeringen yderligere Indrømmelser — f. Eks.

SILKEBORG

[illegible] er GRATIS.

LAURS BAK,
SØNDERGADE 5

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O

[illegible]
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG

Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk.
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikoli,
garanteret lugtefri.
[illegible]
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Henvendelse: F. S.
Lokale, Fiolstræde 12.

Den gule Citron

(Fortsat fra Side 1.)

Enkelte smaa Firmaer kunde lige faa 1 Kasse, siger og skriver een Kasse!

Vi skal nævne, at Københavns Gadehandlere, der under megen Genvordighed har dannet deres egen kooperative Indkøbscentral, fik tildelt 3 Kasser til Fordeling blandt samtlige københavnske Gadehandlere. Det blev lige akkurat $4^1/_2$ Citron pr. Vogn.

Disse 600 Citroner blev direkte solgt til københavnske Husmødre for 20 Øre pr. Stk. Resten af den $^1/_4$ Million Citroner fik en hel anden Pris.

Valutakontoret udleverer 190 Kasser Citroner til den fuldstændige Spekulation.

En Storimportør som »Københavns Frugtauktioner« — et Aktieselskab — fik af Valutakontoret tildelt 190 Kasser.

Men Selskabet, der en Overgang havde været ude efter hele Partiet, var fornærmet og afslog Citronerne med den Motivering, at de sikkert ikke var sanktionsfrie.

Hele Partiet — 38,000 Citroner — blev derefter overladt en Varemægler, hvis eneste Opgave er at naa den højest mulige Pris — for at tjene saa høj Provision som muligt.

Dette »velsignelsesrige« Arbejde lykkedes ogsaa i dette Tilfælde, idet Citronerne blev solgt til »Foreningen for Københavns Frugtgrosserere« for *17 Øre pr. Stk.*

Da Københavns Frugtgrosserere tog 20 à 22 Øre pr. Stk. af Citronerne, da de kostede dem selv 10 Øre, saa forstaar man jo, at da Citronerne nu kostede dem 17 Øre pr. Stk., saa plagedes deres Samvittighed ikke særlig stærkt ved at forlange 30 til 34 Øre pr. Stk.

Og Detailhandleren? Ja, vi ved, at han i Dag — hvis han faar fat i nogle Stykker, skal have 40 Øre pr. Stk.

Disse Citroner kostede i Københavns Frihavn 10 Øre pr. Stk., og paa deres Vandring ud i Byen er Prisen steget 300 pCt.

Indkøbspris: 24,000 Kr. Udsalgspris: 96,000 Kr.

Vi er i samme Baad som Hajerne og skal bestandig vise Samfundssind.

Vi har taget disse Forhold lige ud af den sidste Tids Begivenheder, ikke blot for at vise Arbejderne de graadige Hajers Virksomhed, men ogsaa for at vise dem den Statsmagt, der paa den ene Side med Trusel om Straf binder Arbejdernes Løn for 2 Aar samtidig med, at den samme Statsmagt udleverer os og vore Hjem til skaanselløs Udplyndring af de kapitalistiske Selskaber, der aagrer med vore Livsfornødenheder.

En Gave til Hipa-Centralen.

Skulde der i de Realiteter, vi her har bragt for Dagen, ligge noget Vaaben, som den berygtede Hipa-Central kunde bruge i dens »ædle« Forsøg paa at ødelægge Fagforeningerne og misrekommandere Arbejdernes Frihed til at kæmpe for deres økonomiske Interesser, saa vær saa god og tag væk!

Men glem ikke, at Citroner er sure!

[illegible] af Militærbudgettet ud [illegible] de 138 Mill. For det andet [illegible] Militærorganisationens [illegible] Generalstaben og de højere Kommandoposter — i Lighed med Forholdet i alle andre Kapitaliststater — en Stat i Staten, der i Kraft af deres professionelle Indsigt, Autoritet og Ansvar i Krigstilfælde indtager en overmaade stærk, af enhver Regering uafhængig Position. [illegible]

[illegible]

(Fortsættes i næste Nr.)

ORGANISATIONS-MEDDELELSER

„D. A. L."

[illegible] Maj Kl. 8 pr. i Rantzausgade 58 St. [illegible]

Bestyrelsen.

Mødelisten

Mandag d. 18. Maj:
[illegible] Fagf. Generalforsamling. Rømersgade 22, Festsalen. Kl. 20,00.
[illegible] Fagf. Ekstra Generalforsamling. Rømersgade 22 (Overbygningen). Kl. 20.

Tirsdag d. 19. Maj:
Murarbejdsmændenes Fagf. Generalforsamling. Enghavevej 40, Festsalen. Kl. 19,30.

Onsdag d. 20. Maj.
Flyttemændenes Fagf. Generalforsamling. Kompagnistræde 34. Kl. 20.
D. A. L. Agitationsmøde og Medlemsmøde. Rantzausgade 58. Kl. 20.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): Th. 1,00. Martin 1,00. V. H. 1,90. H. J. 2,00. Liste Nr. 60: Mads Madsen: 3,50. Med det tidligere indkomne Kr. *214,55.*

Husk at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

Hipa-Repræsentant i De samv. Fagforbund

[illegible]

BEKLÆDNING

For 50 Kr.
[illegible]
Alle Reparationer udføres.
Skræderforretningen [illegible] 23

Brugt Tøj
fra Herskabshjem fra 15 Kr.
10 - Landemærket 10

Masser af brugte Jakkesæt.
[illegible]

TRE TRIN NED!
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SØMMER
Borgergade 3.

MODERNE SKRÆDERI EFTER MAAL
Haandforarbejdet fra Kr. 170.00
Konfektioneret ... fra Kr. 125.00
Otto Eichert, [illegible]

FODTØJ

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

1000 Par brugt Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. Billige Træsko og Træskostøvler. J. Kjellander, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

MØBLER m. m.

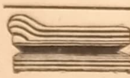

Københavns billigste Divaner.
Sovedivaner med Magasin, 35 Fjedre. Enk. Divaner, 28 Fjedre. Extra billig, 24 Fjedre, 18 Kr. Reparationer udføres.
[illegible]
Divan- & Madrasfabrikken »Gorm«
4 - Gormsgade 4

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

FORSKELLIGT

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schønbergsgade 4 (skraas Værnedamsvej).

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Massedupllkering

OLYMPIC Konkurrence Model ... Kr. 88.-
OLYMPIC Model Standard Kr. 115.-
OLYMPIC Model Lukses ... Kr. 135.-
OLYMPIC Halvracer fra ... Kr. 115.-
Alle Farver
Ratebetaling
20 Kr. Udb. 10 Kr. o. M.
OLYMPIC CYKLER
Henry Hansen
Nørreport - Palæ 4045

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Tadsgade 8.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Husfstelefoner og Højttalere.
Specialitet: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, [illegible] Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Drejer- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Uden Afsenderadr.
[illegible]
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 3630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Herre- og Dameklipning 35 Øre
Prober Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening
RAADMANDSGADE 17
Organiserede Svende.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

„ReKord"
Baggesensgade 29
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Det billige Urreparationsværksted, hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
[illegible]

Husum Møllekro
Carl Olsen.
Frederikssundsvej 350.
Familiehave

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen [illegible] mig reparere den. [illegible] Reparationer udføres solidt og fagmæssigt til billigste Priser.
[illegible]
Concordia, [illegible]

Sexuel Oplysning
J. H. Leunbach: *Kønslivet og Sundheden* ... Kr. [illegible]
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp* ... [illegible]
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder [illegible]
Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads [illegible] eller paa *Sexualklinikken* [illegible] *gade 7.*
Ved Indsendelse af Beløbet [illegible] des Bøgerne portofrit.

ALLE Pengeforsendelser til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto 236.32.

Kan du skaffe os en Annonce

[illegible] derne forhindres i at bruge deres Organisationer mod Udbytterne.

Det bør være en hellig Pligt for alle frisindede Medlemmer af Fagbevægelsen at faa fjernet saadanne kapitalistiske Kreaturer og uskadeliggøre dem.

Vi lover, at vi skal gøre vort dertil.

A.

Ingen Fare for Kapitalismen

Fra Paris melder Dagspressen, at det har haft en meget beroligende Virkning paa Børsen, at Leon Blum — Folkefrontens socialdemokratiske vordende Ministerpræsident, har erklæret, at den nye Regering ikke vil gribe til revolutionære Midler og Veje i de økonomiske og finansielle Spørgsmaal!

Leon Blum lover yderligere det franske Borgerskab, at nu skal Velstandens Kilder atter flyde — saa ved de produktive Arbejdere, hvad de kan vente sig af »Folkefronten«.

Borges Tilgodehavende

Da et Par unge kommunistiske Kammerater har henvendt sig til os med Forespørgsel om, hvorledes Borge kunde have Penge tilgode, efter at han var afskediget fra »Arbejderbladet«, og da maaske andre Læsere ikke heller har forstaaet dette Forhold, gør vi opmærksom paa, at Borge har tegnet Annoncer til »Arbejderbladet«, hvoraf en Del løber helt til 1ste Januar 1937. Efterhaanden som disse Annoncer optages og betales af Annoncørerne, har Borge Ret til 20 pCt. af disse Penge. Dette Forhold er lige til, og Borges Ret til Pengene er ubestridelig.

Bliv Abonnent

Stachanov

(Fortsat fra Side 3.

ikke skulde dræbe Roerne. Eller Mureren, der personlig murede op til 27.000 Sten ind paa en Arbejdsdag osv.

Denne sindssvage Individualisering af Arbejdspræstationerne, denne taabelige Forvrængning af Stachanov-Bevægelsens faktiske Indhold, frembaaret af den Presse, der først af alle var kaldet til Forsvar for den arbejdende Sovjet-Union, gav ikke blot de kapitalistiske og socialdemokratiske Modstandere de bedste Argumenter mod Sovjets Arbejdsforhold og mod Socialismen, men det bragte Forvirring og Svaghed hos Sovjets Venner, hvoraf de kommunistiske Partiers Medlemsstab kun er en ringe Del.

Stachanov-Bevægelsens Arbejdspræstationer er kollektive.

Sovjet-Unionens Arbejdere har længe før Stachanov-Bevægelsen præsteret Arbejdsresultater, der har forbavset de Kredse herude i Vestevropa, der mere interesserer sig for Arbejdets Realiteter end for politisk Ordgyderi.

Dette gælder i høj Grad Stødbrigadernes Virksomhed eller, for at nævne et Par mere kendte Eksempler, de mægtige Kraftindsatser af moralsk Vilje og fysisk Kraft, der blev præsteret ved Bygningen af *»Turk-Sib.-Jernbanen«* og f. Eks. Kraftværket *»Dnjeprostroi«*.

Men alle disse øgede Arbejdspræstationer er opbygget paa en øget Indsats af menneskelig Vilje og fysisk Kraft, altsaa mere Slid, mere Brug af Arbejdernes Nerve- og Muskelkraft.

Helt modsat med Stachanov-Bevægelsen, den frembringer sine øgede Produktionsresultater ved en øget Indsats af Arbejdernes Intelligens i Arbejdsprocessen. Den repræsenterer en mere fornuftig Anbringelse eller Anvendelse af Arbejdskraften. Den organiserer eller kollektiviserer Arbejdsprocessen, dvs. det Arbejde, en enkelt Arbejder før har udøvet, deles f. Eks. mellem flere Arbejdere, der hver især, men i nøje Kontakt med hinanden, udfører sin Del af den samlede Arbejdsproces.

Lad os til Belysning tage

Stachanov og hans Kammerater.

Vi har set, at det, der bragte Stachanov til at spekulere over en ny Arbejdsordning, var netop, at han bestandig skulde afbryde selve Kulbrydningen for at afstive og for at fjerne det brudte Kul.

Det nye i hans Arbejdsordning er ikke, at han slider noget mere i Arbejdet. Nej, det nye er, at han slaar sig sammen med 4 Kammerater, der nu deler Arbejdet mellem sig. Han bryder med sin Luftmejsel, to Kammerater følger ham bestandig med Afstivning, efterhaanden som han borer sig ind i Kullagene, og to Kammerater fjerner hele Tiden de løsbrudte Kul, saa han uanset kan lade Luftmejslen arbejde sig dybere og dybere ind.

Det viser sig allerede den første Dag, hvilken enorm Fordel den nye Arbejdsdeling indebar.

Vi har nævnt, at der i den Grube, Stachanov arbejdede paa, en Arbejdsdag paa 5 Timer 45 Minutter, blev brudt fra 7 til ca. 8 Tons Kul pr. Arbejder, dvs. ca. [illegible] Tons i Gennemsnit pr. Arbejder.

Den første Dag, den nye Arbejdsordning indføres, bryder Stachanov 102 Tons i samme Tid.

Men nu er det selvfølgelig meningsløst at udraabe, at Stachanov-Systemet betyder, at Kulproduktionen er steget i Forhold dertil — hvor sandt det end er, at Stachanov før brød 10 Tons, men nu bryder over 100 Tons pr. Dag.

Man maa selvfølgelig sige: før brød en Mand 10 Tons Kul pr. Dag, men nu bryder 5 Mand 100 Tons, det betyder, at blev der før produceret i Donomraadet 10 Tons pr. Skift pr. Arbejder, saa produceres der nu 20 Tons, altsaa en reel Fremgang paa 100 pCt.

Dette Fremskridt er enormt, thi det er en Fordobling af selve Kulproduktionen, et Fremskridt, der sprænger alle Planer og Beregninger, at man ikke behøver at give Stachanov Skylden for de 100 Tons alene. Vi kan roligt lade ham dele Æren med hans 4 Kammerater, hvis Arbejde er lige saa nødvendigt som hans, ja uden deres Medarbejde laa han bestandig og rodede i de brudte Kulstumper og Props og masede for at naa [illegible] Tons i Skiftet.

Det er paa et helt andet Felt, vi skal berømme Stachanov eller Stachanoverne, men derom senere.

Tekstilarbejdersken med de 144 automatiske Væverstole og Mureren med de 27,000 Sten i Arbejdsskiftet.

Lad os tage et Par af de værste Telegram-Uhyrligheder paa Jorden.

Væversken, der passer de 144 Væverstole, er lige som Stachanov ikke en Person. Hun er mindst 6 til 7 Personer.

(Fortsættes i næste Nr.)

Arbejdere i Køge mød op

Onsdag d. 20. Maj Kl. $19^1/_2$ i Teaterbygningen, hvor

Maskinarbejder Lauritz Hansen

og

Redaktør Chr. Christensen

taler for:

En samlet Kampfront i den faglige Bevægelse

Fri Diskussion. Entré 25 Øre.

Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Du ved ikke

om din Kammerat, hvis du vandt ham som Abonnent paa vort Blad, vilde blive vor bedste Mand i Fagforeningen! Derfor, sig et Par Ord til ham om Bladet og vor Sag, netop i Dag.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thegersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 14. | Lørdag d. 23. Maj 1936 | 1. Aarg.

Manden med Øksen

Siden Krisen og Socialkontorerne begyndte deres Virksomhed, er der efterhaanden bleven en følelig Mangel paa Nervesanatorier og Sindssygehospitaler.

Hvis Formaalet er at forvandle Krisens Vanskeligheder for de Arbejdsløse til ødelagte og sammenbrudte Nerver, udfører Socialkontorerne en velsignelsesrig Virksomhed.

Den skærpede Kamp for Tilværelsen, den anspændte Konkurrencekamp, det forcerede Slid og de daarligst lønnede Arbejderes og Hustruers fortvivlede Spekulation over at faa hver Øre til at slaa til og det deraf følgende Drikkeri og ulyksalige Ægteskaber, var hidtil de eneste sociale Leverandører af nervesammenbrudte Mennesker til Sanatorier og Sindssygehospitaler, og egentlig var der rigelig Tilfredshed med denne Virksomhed.

Men først efter Socialkontorernes Oprettelse blev Produktionen af nerveødelagte Mennesker anlagt for moderne Masseproduktion, og der kom virkelig Fart over Forholdet.

Disse Kontorer skruede først af alt Understøttelserne et godt Stykke ned under det mulige Eksistensniveau.

Derved opnaaede de flere udmærkede Resultater.

For det første en fysisk Massesvækkelse, en social Underernæring, der foruden at give et solidt Grundlag for Sygdomsangreb af alle mulige Slags med aldeles Sikkerhed skabte Bekymringer, Spekulation, daarligt Humør, som igen rettede det første Angreb paa Nerverne.

Derved skabte de et solidt Grundlag for Irritation mellem Ægtefællerne, der igen sled paa Nerverne.

Videre tvang de Arbejdsløshedens Ofre, deres Klienter, til at forbryde sig mod Loven, at blive Forbrydere.

Denne Proces er i sin Ligefremhed næsten genialt udtænkt og realiseret.

Loven er Grundlaget og Midlet.

Loven overlader fuldstændig de administrative Myndigheder at give de Arbejdsløse saa lidt, at de ikke kan leve af Understøttelsen.

Dette tvinger de Arbejdsløse til at søge smaa Biindtægter, saa de selv og Børnene ikke skal sulte.

Loven siger, at de Arbejdsløse, under Straf for Undladelse, skal opgive disse supplerende Biindtægter til Socialkontorerne.

Men retter de Arbejdsløse sig efter dette Paabud, da fratager Socialkontorerne dem en tilsvarende Del af Understøttelsen, saa de og Børnene alligevel maa sulte.

De Arbejdsløse tvinges paa denne geniale Maade til frivilligt at vælge imellem at blive Forbrydere eller langsomt dø af Underernæring.

Da det sidste direkte gaar ud over deres Børn, er det store Flertal hæderlige nok til at vælge det første.

Men Nerverne undgaar ikke deres Skæbne. De Arbejdsløse ved sig aldrig sikker mod Angiveri om deres »Forbrydelse«. Og her har Socialkontorerne indført en Praksis, der ligefrem er raffineret.

Fordi Socialkontoret faar at vide, at en Arbejdsløs sidste Uge har tjent 5 Kroner, som han ikke har opgivet, saa gøres han ikke opmærksom paa dette straks. Nej, han sættes under Observation. Kontoret samler hans »Bedragerier« sammen Uge efter Uge, Maaned efter Maaned, indtil »Forbryderen« har »tilsneget« sig og »bedraget« det Offentlige for en saa stor Sum, at man i Pressen kan være bekendt at faa Summen refereret.

Vi kender alle Satsen: Arbejdsmand N. H. blev idag idømt 60 Dages Fængsel for at have bedraget Socialkontoret i .... for 316 Kr. (eller lignende Sum).

Denne raffinerede Observationstaktik er alle Arbejdsløse klare over. Bag deres fattige, triste Tilværelse lurer bestandig den Tanke, at Børnene en Dag faar at vide, at Politiet har hentet Far, fordi han var en Bedrager.

Og denne Tanke kan slide paa selv den mest haardføre Mands Nerver.

Men Tanken om at blive straffet som Bedrager er dog kun lidet. Nej, Socialkontoret er bedre udrustet som Nerveødelægger.

Paa Grundlag af Loven er det tilladt Administrationen at betragte og behandle enhver, der søger Socialkontoret som en mistænkt Forbryder, der vil tilegne sig uretmæssige Fordele paa Samfundets Bekostning.

Loven giver derved Socialkontoret samme Ret som Politiet til fuldstændig at ransage og undersøge Ansøgernes mest private og intime Forhold. De stiller de mest saarende og oprørende Spørgsmaal og lader tilmed en Undersøger ikke blot snage i Hjemmet, men tilmed hos Viceværter og Naboer søge »Oplysninger« om Vedkommendes Forhold.

Og foruden Politimyndigheden gives de administrative Myndigheder ogsaa Domsmagt. De kan uden Dom adskille Ægtefæller, de kan lade de Arbejdsløse indespærre paa Arbejdsanstalter, Drankerhjem eller beordre dem til underbetalt Arbejde langt borte fra Hjemmet.

Socialloven gør de Arbejdsløse til retsløse Medborgere, til mistænkte Forbrydere, der fuldstændig er underkastet Socialkontorernes sjælelige og aandelige Mishandling som Betaling for den Sulteunderstøttelse, de faar.

Denne Betaling er Nerveslid indtil Sammenbrud.

Det forfærdelige for Nerverne er, at den Arbejdsløse bliver behandlet som var han en Forbryder, medens han selv staar med den stik modsatte Opfattelse.

Han betragter sig selv som Offer for et forbryderisk Samfunds Forfølgelse, der endog nægter ham Retten til at arbejde. Og nu sidder dette forbryderiske Samfunds Repræsentanter i Form af en for alle menneskelige Følelser blottet Kontormand overfor ham og behandler ham som en Kæltring og en Forbryder.

Tusinder af danske, hæderlige Arbejdere har i denne Situation boret Neglene ind i Haandfladerne for ikke at forløbe sig overfor disse Socialkontorernes sjælelige Professer.

Tanken om Mor og Børnene der hjemme, Tanken om de smaa tomme Maver og de spørgende Barneøjne har faaet disse stolte Mænd til at holde det kogende Blod og den rasende Harme i Tømme og svælge Ydmygelserne.

Men denne Proces kan Mænds Nerver ikke taale Maaned efter Maaned. Og naar de saa tilmed er tvungen til at tjene lidt ved Siden af og Kriminalitetens Skygge er faldet over dem, saa foregaar Processen rask.

De slappes af i fysisk Styrke. De slappes moralsk. De kan ikke kæmpe mere. De bliver sygelig mistænksomme. De bliver sygelig irritable. De bliver Humørsyge med sære Tanker og Forestillinger selv mod deres Nærmeste. Hjemmets Lykke visner i syge Nerver, i Sorg, i Hængeri, i Graad under Socialkontorets Skygge.

Det er Massevandringen fra Socialkontorerne til »den rolige Gang« og Nervesanatorierne og videre til Sindssygehospitalerne.

Savner man en Betegnelse for denne Vej, saa kald den »*K. K. Steinckes Allé*«. Vi skylder Sociallovens Skaber denne Anerkendelse.

Men der er Naturer, som reagerer mere voldsomt, hvis Nerver af Socialkontorets Proces sprænges med eksplosiv Kraft.

Til dem hører Arbejdsmand Johannes Rasmussen i Korsør, der forleden med en Økse smadrede hele Socialkontoret med Skrivemaskiner og Pengekassen og Resten af Torturanstalten.

Regeringsbladet »Soc.-Dem.« er saa velvillig at oplyse, formodentlig til Beroligelse for Tilhængernes borgerlige Samvittighed, at Rasmussen sidste Aar til sig selv, Hustru og 4 Børn havde faaet 1800 Kr. i Understøttelse. Naar de 4 Hovedposter Husleje, Brændsel, Kontingent og Klæder trækkes herfra, betyder det, at disse Mennesker havde hver ca. 40 Øre at leve af pr. Dag.

Da Rasmussen gentagne Gange havde generet Socialkontorets velnærede Herre med at erklære, at Børnene blev underernærede ved denne Sulteunderstøttelse, saa viste de deres rette Indstilling ved at genere ham og dømme ham til at hente Sultens Understøttelse for hver Dag.

Da kunde han ikke mere. Hans Nerver sprængtes. Han greb Øksen og jog sine Plageaander ud af Torturanstalten.

Manden med Øksen er en gal Mand. Javel, indivuelt set fuldstændig gal, et Ekspresprodukt af Socialkontorernes Mishandling af de Arbejdsløse — men socialt set — er han saa gal? Lige paa den anden Side Storebælt var for et Par Aar siden en lignende gal Arbejdsløs, der eksploderede med en Syreflaske i Ansigtet paa hans Plageaand. Siden den Dag har Nyborg Socialkontor tilegnet sig langt mere menneskelige Forstaaelse af de Arbejdsløses hele Stilling.

Det er beklageligt, at fornuftige Henstillinger ikke kan ændre Indstillingen paa vore Socialkontorer. Det er jo netop dette Forhold, der skaber Manden med Øksen.

Sært forresten, at der ikke mellem Aar og Dag skabes flere af hans Slags. Socialkontorerne gør i alle Tilfælde, hvad de formaar.

Eli.

Bliv Abonnent

Socialkontorernes systematiske Forfølgelse af de Arbejdsløse

Kontorcheferne Bertelsen-Hougaard forfølger en ung Kvinde og hendes Forældre gennem 2 Aar.

Vi har modtaget følgende:

En 25-aarig Kvinde, Tonny Dyhrberg, bliver i Februar 1934 separeret fra sin Mand. Der sker nu det ikke usædvanlige i saadanne Tilfælde, at der indløber et anonymt Brev til det Socialkontor, Fru Dyhrberg har været nødt til at søge for at kunne opretholde Livet. Hermed begynder en systematisk Forfølgelse mod den unge Kvinde, der har to smaa Børn paa henholdsvis 1 og 3 Aar.

Det begynder med, at Kontorchef Bertelsen paa 6te Socialkontor lader en kvindelig Undersøger udspionere Fru Dyhrberg paa den mest gemene og uartige Maade.

Hver Dag undersøges Lejlighed, Gangklæder, Sengetøj, om der ikke skulde være noget at snage i, saa man kunde slippe for at betale de 12 Kr. om Ugen. Det lykkes dog ikke at finde noget uhæderligt. Sagen maa gribes anderledes an. Men Hr. Bertelsen forstaar sin Metier. Det er udsøgte Folk, d'Herrer Kontorchefer.

Arbejdsanvisningen i Guldbergsgade.

I Guldbergsgade har Kommunen en saakaldt »Arbejdsanvisning«, hvor de, der paa Grund af ussel Betaling og elendige Arbejdsforhold er fuldstændig afskaaret fra at faa Arbejdskraft, søger hen. Hertil bliver nu Fru Dyhrberg henvist, og det lykkes at finde noget 3 Dages Arbejde pr. Uge til en sølle Betaling; men hun nægter pure at tage dette Skruebrækkerarbejde. Saa er den gaaende. Hun bliver kaldt ind til Hr. Bertelsen, der geraader i fuldstændig Raseri som et Vilddyr og bruger alle Sprogets gemeneste Sjøverudtryk og truer med øjeblikkelig Indlæggelse paa Tvangshus.

Nu maa det her bemærkes, at selvfølgelig kan en Kontorchef ikke idømme Folk Tvangs- eller Arbejdshus, og i samme Øjeblik Hjælpen ikke modtages, er Hr. Kontorchefens Magt brudt. Fru Dyhrberg kan derfor ikke gøre andet for sin egen og sine smaa Børns Skyld end give Afkald paa Socialhjælpen, og det skete. Men paa Trods heraf forfulgte Bertelsen hende helt ud paa Trapperne og lovede at huske hende — osv.

Arbejde for 4 Kr. om Ugen og Huslejen.

Efter i nogle Uger at have levet af at pantsætte sine Ejendele, lykkedes det Fru Dyhrberg at faa en Formiddagsplads til 35 Kr. om Maaneden. Hun søgte igen Hr. Bertelsens Socialkontor og fik den svimlende Sum af 6 Kr. om Ugen — 2 Kr. gik til Husleje og Børnehave — Rest pr. Uge 4 Kr.!

At dette Forhold var umuligt, er givet, og Fru Dyhrberg maa nu overlade Plejen af Børnene til sin Moder og faar i Juli 1935 Plads som Kaffejomfru i Tivoli. Det er strengt Arbejde, men hun faar den bedste Anbefaling baade af Arbejdskammerater og Restauratøren. Imidlertid kommer hun til Skade. En tung Kaffebeholder styrter ned i Hovedet paa hende og Ambulancen kører hende paa Kommunehospitalet. Efter 9 Dages Hospitalsophold og nogle Dages Rekonvalescens begynder hun trods Lægens Protest igen paa Tivoli og slutter her en Maaned efter Sæsonen, d. 15. Oktober.

Kommunens Anvisning igen.

Paa eget Initiativ søger hun nu Kommunens Arbejdsanvisning igen. Og den kvindelige Funktionær anviser en Plads paa en Kaffebar — en god Plads, siger Damen, hvis man kan »tække« Chefen. Selvfølgelig var Pladsen som de sædvanlige — 25 Kr. om Ugen, 12 Timers uafbrudt Arbejde og saa — Chefen! Nu opgiver Fru Dyhrberg »den kommunale« og gaar til et gammeldags Fæstekontor. Hun faar den 21. November Plads i »Restaurant Lodberg« og er her til 1. Marts. Børnene skranter, hendes Mor er heller ikke rigtig i Stand til at være det samme for Børnene som en Mor. Børnene

(Fortsættes Side 4.)

Internationalt

Reformismen tilbageerobrer Norges Arbejderbevægelse.

Siden 1918—19 har Reformismen ført en kummerlig Tilværelse i Norge. I disse Aar erobrede den revolutionære Opposition, hvis organisatoriske Basis var Ungdomsforbundet og Fagoppositionen, nemlig saavel Partiet som den faglige Landsorganisation. Partiet blev indmeldt i 3. Internationale straks efter Starten i 1919 og Landsorganisationen udmeldte sig af Amsterdaminternationalen. Da Kominterns diktatoriske, centralistiske Organisationssystem ikke passede de selvstændige Nordmænd, blev Partiets Medlemsskab i 3. Internationale ikke af særlig lang Varighed, ca. 4 Aar.

Saavel 2. som 3. Internationale forsøgte sig med egne Partier efterhaanden som det gamle Parti brød med dem, men deres Splittelsesforsøg blev ikke Sukces. I 1927 gik det soc.-dem. Parti ind i Arbejderpartiet igen, og det kommunistiske Parti, der er om muligt endnu mere betydningsløse end vort hjemlige D. K. P., har netop paa deres sidste Kongres i Paasken i Aar vedtaget at bede om Tilladelse til at gaa samme Vej. Dette er saa meget mere interessant, som det norske Arbejderparti de sidste 2 Aar med al ønskelig Tydelighed i Iltempo er paa Vej tilbage til den 2. Internationale og den Reformisme, som netop i Dag kraftigere end nogen Sinde har spillet Fallit.

I 1934 genoptog Partiet og Landsorganisationen det skandinaviske Samarbejde med de Herrer Stauning, Per Albin Hansson og Tanner og de respektive faglige Pampere. Fra Nytaar 1936 er Landsorganisationen igen Medlem i Amsterdaminternationalen og fornylig er Arbejdernes Ungdomsfylking traadt i Samarbejde med D. s. U. og S. s. U. I Foraaret 1935 overtog Arbejderpartiet trods Mindretal i Stortinget Regeringsmagten og har siden i Samarbejde med det reaktionære Bondeparti ført en Krise- og »Beskæftigelsespolitik« af samme Art som Stauning og Per Albin Hanssons Regeringer.

Men fra gammel Tid hænger der en Del socialistiske Principper rundt om i Partiets Program. Da de jo imidlertid ikke er Partiets Standpunkter længere og da de kan skræmme en Del Middelstand og Borgerskab nu til Efteraarets Valg, er det Meningen, at den Kongres, der nu skal holdes, skal vedtage et rent reformistisk Program, ligesom den sikkert vil indmelde Partiet i 2. Internationale. Saaledes har den af Partiledelsen nedsatte Programkomite nu vedtaget at give Punktet om Militærspørgsmaalet følgende Ordlyd:

»I Overensstemmelse med den Tanke, som laa til Grund for Folkeforbundet, vil Partiet arbejde for, at Forbun-

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet.

Man bliver nervenedbrudt og sindssyg af at bo i de moderne Karréer, udtaler flere Læger og Arkitekter.

Ak, ja, Boligforholdene afspejler altid Samfundet.

□

Forfatteren Nis Petersen har forlangt, at man stryger ham paa Finansloven. Han ønsker ikke at faa Del i Statens Rov fra Arbejderne.

□

»Folkefronten« har sejret i Spanien som i Frankrig.

Fra førstnævnte Land meddeles, at Regeringen nu sender Militær mod strejkende Mine-Arbejdere, og fra Frankrig meldes, at Socialdemokratiets Fører, Leon Blum, har forsikret, at man aldeles ikke agter at angribe Kapital-Interesser, naar man kommer til Magten og danner Regering.

□

For en Snes Aar siden rejste en Indsender i Bladet »Solidaritet« Spørgsmaalet om det forkastelige i, at Børn placeres paa de første Rækker i Biograferne, da det er uhyre farligt for Øjnene at komme saa tæt paa det hvide Lærred. Nu er Spørgsmaalet taget op af Pædagoger og Øjenlæger — og jeg vil være et Skarn, om det ikke om andre 20 Aar endnu vil være paa Dagsordenen. I et kapitalistisk Samfund er der nemlig tre Ting, der gaar foran Børnenes Sundhed, nemlig: Penge, Penge og Penge!

□

Jeg hørte forleden en Dreng spørge en anden.

»Hvad er din Far?«

»Han gaar til Kontrol — og det skal jeg ogsaa være, naar jeg bliver stor,« var Svaret.

□

Sydfrugter, som Bananer, Appelsiner, Grape-Frugt etc., er en saa sund Føde, at ethvert Menneske — og navnlig Børnene — daglig burde kunne hente sig Sundhed gennem denne Ernæring, men ved Toldforanstaltninger og Beskatning har man her i Landet sørget for, at Frugten holdes i saa høj Pris, at kun den økonomisk velstillede Del af Befolkningen kan tillade sig denne Luksus. Det er mere end skammeligt, det er gement — og altsaa paa Linie med den økonomiske Politik, Socialdemokratiet har uddybet og videreført ved gennem indirekte Beskatning at lade Arbejderklassen betale Broderparten af Statsindtægterne.

I Sverige f. Eks. er den samme Frugt toldfri og derfor overkommelig at købe for hele Befolkningen.

Spids.

Mindeord om Hinke Bergegren

Hinke Bergegren er død.

I Fredags Aftes sagde Stockholms Arbejdere ham det sidste Farvel, inden hans Legeme blev overgivet til Ilden.

Ombølget af 200 røde Stormfaner, baaret af 100 unge Mænd og 100 unge Kvinder spændte 200 stockholmske Arbejderkvinder sig for Ligvognen og trak ham paa den sidste Rejse gennem Stockholms Gader, ud til Tinghussletten.

Tusinde efter Tusinde af Arbejdere, alt, hvad Stockholm rummer af socialistisk aandeligt Frisind, fulgte ham under et Væld af Fagforeningsfaner, reformistiske og syndikalistiske, socialistiske og anarkistiske. Blodets, Arbejdets og Kærlighedens røde Farve parrede sig med Aandens sorte Farve i det imponerende Tog som et Symbol for, hvad han havde været og udrettet i Livet.

Sørgehøjtideligheden ude paa Tinghussletten blev imponerende ved sit Masseopbud af Mennesker, gribende i Stemning og Storhed.

Det mægtige Antal Faner blev samlet i tre store Faneborge. Stockholmsarbejdernes store Blæseorkester og et mægtigt Kor sammensat af Arbejdernes Sangforening i Stockholm medvirkede og spillede og sang Arbejdersange ind mellem Talerne.

Repræsentanter for de forskellige Bevægelser talte ved Baaren. Her talte Repræsentanter for Børnene og de Unge, for Kvinderne, for Fagforeningerne, for Arbejdernes Afholdsbevægelse, for Syndikalismen, for Socialismen og Anarkismen. Alle tolkede de deres Taknemlighed for hans store Indsats i Arbejdernes Rydnings- og Rejsningsarbejde i Kampen mod Uvidenhed og Dogmetrældom i Kampen mod økonomisk, politisk og aandeligt Tyranni, i Kampen for aandelig og personlig Frihed og fribaarent Samliv i sjælelig Renhed og højere Kultur.

Det var Meningen, at Sørgetoget skulde opløses paa Sletten og kun de 100 unge Piger og de 100 unge Mænd med Stormfanerne skulde følge ham til Krematoriet, men det lod sig ikke gøre. Det var som Masserne ikke kunde sige Farvel. Mange Tusinde fulgte ham ind til Krematoriet, hvor »Stockholms Folkekor« sang et sidste Farvel, for han sænkedes i Baalet.

— — —

Hinke Bergegren er død!
Hvem var han?

— — —

Det er vanskeligt at besvare for os, der kendte ham, og endnu vanskeligere at forklare dem, der ikke har kendt ham.

Men har du kendt et Menneske, der nærede en saa dyb og brændende Kærlighed til Sandheden, at han glemte sit eget Jeg, at han gav et helt Liv hen i Kamp for den, da har du kendt ikke blot et sjældent Menneske, du har kendt en Personlighed, og da har du kendt Hinke Bergegren.

I Modsætning til de fleste frisindede Intellektuelle, der enten forsigtigt bliver paa det liberale Overdrev, paa Grundlag af et borgerligt Erhverv, eller danner sig et saadant paa Arbejderbevægelsen, som vore egne akademiske, politiske Spækhøkere, saa tog Hinke Bergegren Skridtet fuldt ud.

Han stillede sig helt paa Arbejdernes og Socialismens yderste Fløj uden Sideblik til sin Eksistens eller personlige Chancer.

Og hans Socialisme var ikke Kræmmersocialisme eller Akkord med borgerlige Anskuelser. Han gjorde rent Bord. Han betragtede enhver borgerlig Anskuelse hos Arbejderne som en Hindring for Socialismen.

Han anerkendte ingen Socialisme eller socialistisk Kamp, der ikke giver Mennesket Arbejderen **større Frihed til personlig Udfoldelse.**

Sammenholdets Styrke bestaar i den Modenhedsgrad af Bevidsthed og Hengivenhed, hvortil hver enkelt Medlem har naaet.

Kædens Styrke er begrænset til dens svageste Leds Evne til at holde.

Han forudsatte, at den økonomiske Udvikling og de sociale Muligheder laa langt forud for Arbejdermassernes aandelige Udvikling, og Klassekampens Muligheder for Fremskridt derfor bestandig var afhængige af, hvor stærkt man kunde oplyse og paavirke Massernes Indstilling og Forstaaelse.

Derfor blev det socialistiske Oplysningsarbejde for ham det bestandig banebrydende Pionerarbejde, paa hvilke den økonomiske og sociale Klassekamp maatte tage sine Fremskridt og Frugter.

Men dette Oplysningsarbejde skulde ikke være dogmatiske Lærdomme eller teoretisk Skoleundervisning til Udvikling eller Udklækning af nogle favoriserede til Føreremner og Levebrød paa Massernes Bekostning.

Nej, Oplysningen skulde være anlagt direkte for den brede Masse, og den skulde i sit Væsen være aggressiv, agitatorisk henførende Oplysning, der tændte Begejstring, der vækkede slumrende Følelser, der henrev til Handling og Kampe for Frigørelse paa alle Felter af den kapitalistiske og borgerlige Undertrykkelse.

Paa denne Grundopfattelse at Klassekampens Forelse stillede Hinke Bergegren sig endnu for Aarhundredskiftet, og han forblev den tro til sin Død — 75 Aar gammel.

Men alt dette rent forstandsmæssige forklarer ikke den Hengivenhed, Sveriges socialistisk tænkende Arbejdere nærede til deres »Hinke«.

Nej, det var fordi hans Personlighed var en eneste Koncentration af moralske og aandelige Evner, der genialt mestrede denne agitatoriske, socialistiske Oplysning.

Lynende logisk Intelligens parret med et dybt bevæget Gemyt udløst i det fineste, højsvenske Sprog mestrede Betoningskunsten fra kold og frysende Sarkasme til gribende, hjertevarm Skønhed i Patos og Ordvalg. Og dertil Skikkelse, Hænder og Øjne, der lydigt og stærkt understregede alt, hver lille Nuance i Tanker og Følelser, som Ordene tolkede.

Det var ikke blot en Nydelse, men en salig Henførelse at høre ham tale for en Arbejderforsamling. Her var ikke Tale om Modstand, man maatte uvilkaarlig »skratte« med, naar hans bidende Sarkasme trak Reaktionens Guder ned af Tronerne og klaskede dem i deres hudløse Bag. Og hvem kunde staa imod, naar han med sin dybe, næsten ufattelige Kærlighed til Arbejderne i sine Taler skildrede deres Lidelser og deres Længsler mod Liv og Udfoldelse. Da bøjede hver enkelt sig ydmygt ind i sig selv og lovede Trofasthed og Udholdenhed i Jættekampen mod Undertrykkelsen og Uvidenheden.

Som han var en genial Taler, var han en sjælden dygtig Journalist, højt hævet over den almindelige Referenttype.

Modig og uforfærdet rejste han Stormløbet mod Konge og Statsmagt, mod Militarismen, mod Pengemagten, mod Udbytningen, mod Kirken og alle borgerlige Dogmer og Løgne.

Med den Ilhu, hvormed han rejste Kampen, samlede han snart store Skarer af svensk Arbejderungdom om sin Fane. Med Sveriges Ungsocialistiske Bevægelse og med Organet »Brand« satte han i sine bedste og stormende Aar tusinde og atter tusinde Arbejderhjerter i Brand for Arbejdernes og Socialismens hellige Sag. Men han gjorde mere. Han satte alle Arbejderklassens indre Spørgsmaal paa Dagsordenen, og Diskussionerne flammede over Landet om Midler, Veje, Problemer og Maal og aflejrede paa sin Vej tusinder af afklarede Arbejderhjerner, der endnu i Dag tager Tørn paa alle Klasse- og Kulturkampens Felter.

Han har aldrig i den praktiske Klassekamp gavnet Arbejderne direkte for 2 Øre, men han har givet dem Mulighederne for selv at skaffe sig Lønkampens Forbedringer. Han har rejst Kulturkravene i dem og ansporet Viljen og Evnen til Kampen for dem.

Derfor har han været hadet mere glødende og rasende af det svenske Borgerskab end nogen anden Arbejderagitator, men han har ogsaa til Gengæld været elsket af Sveriges Arbejdere mere end de fleste af deres andre Agitatorer.

Og der var det ved Hinke Bergegren, han frygtede ikke for at revse Arbejderne hvor han saa, at deres Daarskaber og Uvidenhed var dem imod.

Særlig Drukkenskaben og den frygtelige Barneavl i Elendigheden vendte han sig imod med hele sin Sjæls og Gemyts vældige Styrke.

Saa sandt Klassekampen efter hans Opfattelse i sit hele historiske Forløb var bundet til og var betinget af Arbejdernes personlige Udvikling i kulturel Henseende, saa var det naturlig, at han blev Nøgterhedsrørelsen en god Mand og at han blev Pioner for den mægtige Børneregulerings-Bevægelse blandt Sveriges Arbejdere, der i Dag bekymrer alle kapitalistiske Lakajer hinsides Øresund, men som ubestrideligt har givet Hundredtusinde svenske Arbejderkvinder Muligheder for at deltage i Klassens Kulturkamp og Fremskridt.

Det var derfor heller ikke mærkeligt, at flere Afholdsfaner blandede sig med de røde Arbejderfaner i Sørgetoget og stockholmske Arbejderhustruer i Taknemlighed spændte sig selv for Vognen paa hans sidste Færd.

— — —

To varme, brune Øjne smiler mig imøde gennem Mindets Glans. De er ikke mere. Hinke Bergegren er død. Tak, Kammerat, for din Trofasthed mod den revolutionære Socialisme og mod Arbejderen som Menneske og Kulturvæsen.

København, i Maj 1936.

Chr. Christensen.

Aldrig mere Krig

Man snakker om aldrig mere Krig
og vedta'r Protester i Flæng,
mens Krigshajer ta'r sig et billigt Grin
og Byerne skydes i Sænk,
medens Kvinder og Børn under Bombernes Brag
maa lide en kvalfuld Død,
og andre Tusinder gøres til Vrag,
skønt de intet i Verden forbrød.

Skal evigt det Vanvid da vare ved,
jeg spørger, men faar intet Svar.
Skal dem, som ønsker at leve i Fred,
bestandig da holdes for Nar?
Hvad gavner Protester, naar Krigen er løs
og Naboens Hus brænder ned.
Du Arbejdets Træl, vaagn op af din Døs,
før du atter er i Krigsdansen med.

Vi ejer et Vaaben, som kan standse al Krig,
det burde hver Fredsven forstaa.
Generalstrejken gør det med Krige forbi,
den Sandhed bør ingen forsmaa.
Og uden at ofre et eneste Liv
kan vi gøre vor Fjende mat,
men da maa vi standse al Snakken og Kiv
og tage om Vaaben fat.

Og den, som ikke vor Parole lyder,
naar Strejken skal sættes i Kraft,
ham stempler vi som en Forbryder,
der staar med Krigens Mænd i Pagt.
Med Krige skal det ha' en Ende,
hvad er det andet end Brodermord,
som Krigsvampyrerne anvende,
naar Profitten skal gøres meget stor.

V. P.

Vil du

følge med i den faglige Bevægelse, har du Sans for Betydningen af en kritisk Behandling af Fagbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

En sælsom Drøm

Jeg drømte. — Jeg var kommet til et fremmed Land og stod i en By.

Det var da mærkeligt, saa alle Mennesker saa glade og tilfredse ud her — ikke et alvorligt, bekymret Ansigt, og de var alle velklædte. Jeg fik pludselig Øje for mine egne slidte Pjalter stødt i Kanten og blankslidt, falmet.

Jeg var skrupsulten. Hvor mon Socialkontoret er, tænkte jeg. Jeg standsede en Mand og spurgte ham om Vej til nærmeste Socialkontor. Han saa uforstaaende paa mig og sagde. »Socialkontor, hvad er det for noget? Og hvor kommer du fra?«

Jeg forklarede ham, at jeg var fra Danmark, hvor vi havde Verdens bedste Sociallov. Jeg følte mig helt stolt af at kunne forklare denne Uvidende om alle de Goder, Arbejderne havde i mit Fædreland. Men jeg blev dybt skuffet. Manden bare overbegrinede mig, og da han var færdig med at le, sagde han: »Arbejderne i dit Fædreland, som du kalder det, maa jo være en Klasse af Idioter! Alt det, du der taler om, at I faar, det skaber I jo selv og meget mere til!«

Jeg følte mig lidt stødt over hans Overlegenhed og forklarede ham om vore Arbejdsforhold, om Arbejdsgiverne og Regeringen og Børsen og Bankerne og vore store, stærke Organisationer!

Men han var lige overlegen, og da han havde hørt en Tid paa mig, afbrød han mig med, at det, jeg der talte om, kendte han rent historisk fra sine Oldeforældres Tid, de havde ogsaa været saadanne Lønslaver, de kendte heller ikke noget til, hvad de skulde bruge deres Sammenhold til. Men det tilhørte en svunden Barbartid nu. Her kendte de hverken til Arbejdsgivere eller Børser, de holdt i det hele taget ikke Snyltere. Alle arbejdsføre Mennesker maatte her udføre nyttigt Arbejde, og da de kun producerede for alles Behov, arbejdede de kun tre Timer hver Dag.

Jeg maa have stirret lidt uforstaaende eller mistroisk paa ham, thi da han havde set lidt paa mig, tilføjede han. »Ja, det forstaar du maaske ikke, men den Ordning kalder vi Socialisme.« Han tav en Stund, saa tilføjede han i en helt kammeratlig Tone: »Men kom nu med og faa noget Mad!«

Medens vi gik hen ad Gaden, spurgte jeg forsigtigt: »Tror du, man kunde faa nogle Dages Arbejde her? Hjemme maa jo fremmede Emigranter ikke faa Arbejde.«

Nu lo han ad mig igen og svarede.

»Nu maa du hellere snarest se at glemme Forholdene i den Sindssygeanstalt, du er løbet fra! Selvfølgelig kan du faa Arbejde! Du kan slet ikke undgaa at faa Arbejde, hvis du vil blive her. Du skal, som jeg har sagt dig, arbejde tre Timer om Dagen for alle dine Fornødenheder, og Resten af de Værdier, du har skabt og som du ikke kan forbruge, det gaar til Børnene, de Gamle og Syge — men lad os gaa ind her!«

Vi gik ind i en stor Restauration. Aah, tænkte jeg i salig Rus, endelig Job efter 16 Maaneders Arbejdsløshed. Jeg følte Trang til at græde af . . . .

Klingeling — Klingeling! Aah, hva', jo, det var Dørklokken!

Jo, meget rigtig, det var Posten. — Søvndrukken tog jeg en Konvolut op. Brev fra Socialkontoret. Jeg stod i det graa Morgenlys og læste:

»Da De kun har tre Børn, ser Socialkontoret sig ikke i Stand til at efterkomme Deres Ansøgning om Midler til Børnenes Garderobe.«

A. J.

Bliv Abonnent

1.50 Kr. Kvartalet.

Fagbevægelsens indre Fjender

Nazi-Centralen Hipas Filialer i Fagforeningerne, og deres virkelige Opgave.

Efter de Artikler, »Soc.-Dem.« i København i den senere Tid har bragt angaaende de saakaldte socialdemokratiske »*Fag*«-Klubber og deres Virksomhed, er det nu klart, at disse ikke har Fagets eller Fagforeningernes Interesser at varetage, men er *særlige Partifraktioner* under den berygtede Nacicentral Hipa's Kommando og Kontrol.

Naar man derfor vil forstaa disse »faglige« Klubbers Formaal og Virksomhed, er det af Betydning, at man først forstaar, hvad »Hipa« er og hvilke Formaal den tjener i Forhold til Fagbevægelsen.

En bureaukratisk Lederklikes Redskab.

»Hipa« skal efter eget Opgivende sige noget som »Hovedorganisationernes Informations- og Propaganda-Afdeling!

Denne Betegnelse er et Falsum.

De Hovedorganisationer, der sigtes til, er De samv. Fagforbund og det socialdemokratiske Parti.

Med Henblik paa »De samv. Fagforbund« har den som faglig Hovedorganisation aldrig spurgt Medlemmerne, om de ønskede en særlig Informations- og Agitationscentral.

Dernæst har »De samv. Fagforbund« ikke den ringeste Brug for en saadan Central hverken i Henhold til sit Formaal eller praktiske Virksomhed. Den faglige Hovedorganisation har intet at agitere eller propagandere for, den har blot at passe sin Virksomhed som Centralorganisation, og de Meddelelser, den skal have ud til Organisationerne, gaar som hidtil gennem Organisationernes indre Meddelelsesvej eller gennem Organet »Arbejderen« og i yderste Fald gennem den socialdemokratiske Presse, som de faglige Organisationer opretholder ved mægtige Pengetilskud dels direkte og dels indirekte ved lige saa mægtige og talrige som nytteløse Annoncer.

Det er da ogsaa en Kendsgerning, at »De samv. Fagforbund« som saadan slet ikke benytter »Hipa«.

Det er derfor fuldstændig falsk Betegnelse, naar »Hipa« kalder sig »Hovedorganisationernes Information« osv.

Derimod tjener »Hipa« den socialdemokratiske Partiklike — den saakaldte Andersens Klike —, der nu ikke blot behersker Socialdemokratiet, men tillige har besat de ledende Pladser i D. s. F. og misbruger deres Magt her til at ødelægge Fagbevægelsen til Fordel for deres politiske Interesser.

Fagbevægelsen skal ødelægges om Kliken skal vinde den endelige parlamentariske Sejr.

Den egentlige Arbejderklasse — de organiserede Arbejdere — er ikke Flertal, og for at vinde Borgerskabets og Bøndernes Stemmer maa Kliken dokumentere, at den formaar at værne det borgerlige Samfunds forskellige Snylterklasser mod Arbejderne og deres Angreb for større Del af Arbejdsudbyttet.

Langsomt og sikkert har Kliken forberedt denne Ødelæggelse af Fagbevægelsen. I Kraft af Herredømmet over Pressen har den systematisk bearbejdet Medlemsmasserne og faaet sine Meninger trumfet igennem og faaet sine Kreaturer anbragt paa alle betydelige Poster i Fagbevægelsen.

Nu er den historiske Time inde, hvor Fagbevægelsens Selvstændighed skal kvæles og hvor den skal ophøre med at tjene Arbejdernes Lønkamp, men tværtimod bruge sin Magt over Medlemmerne til at forhindre dem i at bruge Bevægelsens Magt i Klassekampen. Ja, Klassekampen skal likvideres og Arbejdernes Livsskæbne gøres afhængig af politiske og parlamentariske Tuskhandeler mellem Kliken og Borgerskabet.

Denne Proces er smertefuld for Arbejderne, og de Midler, Kliken før har brugt til at lulle Arbejderne i Søvn med, slaar ikke til mere. Efterhaanden som den iværksatte Skatteplyndring overfor Arbejderne gennemføres mere og mere brutalt, efterhaanden som den tvungne Voldgift og dens Straffebestemmelser sammen med den beskyttede Vareaager knuger Arbejderne i Knæ og driver dem tilbage, bliver Utilfredsheden dybere og voldsom.

Og i samme Forhold maa de Midler, Kliken anvender til at holde Utilfredsheden nede og afholde Arbejderne fra at bruge Fagforeningen i Kampen mod den voksende Undertrykkelse og Udbytning, skærpes til det yderste, indtil Løgn, Bedrageri, Angivelse og brutal Politi- og Fængselsmagt tages i Brug.

Dette sidste er ikke nogen løs Paastand fra vor Side. Vi gør opmærksom paa, at da Arbejdernes Utilfredshed voksede ved sidste store Jobbeperiodes fastbundne Lønninger og beskyttet Vareaager i Aarene 1917—18—19 under den samme Klikes Medansvar i Statsstyrelsen, førte Kliken an i en brutal Politiforfølgelse mod de oppositionelle og revolutionære Arbejdere.

Under Staunings Medansvar og Agitation og Hetz fra Klikens Presse sad en Overgang 42 Arbejdere i Fængsel, og Arbejdermøderne blev sprængt ved brutale Politioverfald.

Vi kender denne Klikes Meritter, vi kender dens Fortid og Indstilling; os kan ingen putte Blaar i Øjnene med Hensyn til deres Behandling af utilfredse Arbejdere.

Her er *Goss* og *Nellemand*, Halvfjersernes og Firsernes brutale Reaktion, kun for nogle Sinker at regne, naar det gælder Forfølgelsen af de utilfredse Arbejdere.

Alene

under Staunings og Dværgen Zahles Regeringer er danske Arbejdere idømt op til 100 Aars Fængsel for politisk Forseelse.

Vi kender denne Klikes hensynsløse Brutalitet. Men trods det, at det vel lykkedes ved denne Banditoptræden at ramme den revolutionære Bevægelse føleligt i Aarene 1918—19, saa formaaede de ikke at holde Arbejderne tilbage i Lønkampen. Arbejderne brød alle bindende Overenskomster og Lænker og gennemførte ved ulovlige Strejker 8 Timers Arbejdsdag og virkelige Fremskridt i deres Realløn.

(Fortsættes Side 4.)

Vor Kamp

Under Socialdemokratiets og De samv. Fabforbunds nationale Politik har Fagbevægelsen antaget en skæbnesvanger Form for alle Lønarbejdere. Den stolte internationale Klasseorganisation er ganske redningsløs strandet paa Sumpens Grund. De national socialistiske Førere har ved deres smaaborgerlige Reformpolitik nedgravet os saaledes, at vi ikke øjner nogen direkte positiv Udvej mere; selv staar de ikke mere som Udbytternes svorne Fjender. I Dag er det Borgfredens Politik, hvis Maal er Ro og Orden! Deres Handlemaade er fuldstændig nationalistisk og dermed anti-socialistisk og kontramarxistisk.

Hvad er nu Grunden dertil? En af dem er hele Fagbevægelsens forbende Bureaukrati, idet Fagforeningslederne gennem det socialdemokratiske Parti er blevet Borgerrepræsentanter, Folke- og Landstingsmænd, der danner en Kaste for sig selv, og ud fra deres Diætspørgsmaal har de helt andre Interesser og en hel anden Indstilling end de Lønarbejdere, paa hvis Bekostning de har opnaaet disse Tillidsposter, som skulde bruges og benyttes til at kæmpe for Arbejderklassens Gavn; men efterhaanden blev disse Tillids- og Kampposter til Levebrød for dem, saaledes at disse Levebrødspolitikere kommer til at danne Arbejderaristokratiet, som i Kraft af deres Livsførelse nu har nærmet sig Borgerskabet og dets Interesser paa et helt smaaborgerligt Grundlag. Deres Fraternisering med Klassefjenden beviser det!

»Arbejdet er Kilden til Rigdommen!« siges der; men Rigdommen, som skabes af Producenterne, tilfalder ikke dem selv. Saadan er den smaaborgerlige Nationaløkonomis Lære, der nu suppleres af den socialdemokratiske smaaborgerlige Parole. »Danmark for Folket! Hver anden Dag fortolkes denne Frase yderligere i »Social-Demokraten«s Spalter i den Ideologi, at saavel Arbejder som Udbytter lever i samme Baad og derfor har samme Interesser!

Arbejderne bør lære af Udlandets »Arbejder«-Politik, hvor lignende Paroler propaganderedes, der er det i Dag Udbytterne, der har taget Baaden i deres Besiddelse og kastet Arbejderne over Bord. Heraf bør læres, at **den nationale Politik er Overgangen til Nazismen!**

Ved at klamre sig til det parlamentariske System og saaledes til det borgerlige Samfunds Struktur, har Arbejderne, som følger Socialdemokratiets Politik, svært ved at forstaa, hvor Skylden til Middelstandens Forarmelse og den store Arbejdsløshed, økonomiske Kriser etc. ligger. De socialdemokratiske Vælgere, som rekrutteres fra alle Lejre i Samfundet, er ikke nogen klassebevidst Vælgerhær, og mange af dem ønsker ikke nogen Socialisering eller Indfrielse af Socialismens Grundprincipper. De mener at se en Løsning af Krisen — og er glade for hvert Lapperi, Socialdemokratiet foretager — naar Regeringen herhjemme tvunget udefra arbejder for Selvforsyningspolitikken, som sikkert er Overgangen til et nyt System under Statens Kontrol.

Efterhaanden som Krisen skærpes og Forarmelsen af de store Masser og især den arbejdende Befolkning tiltager, vil dette System blive strammere, og de demokratiske Fraser forvandles til Diktaturbestemmelser til Fordel for Overklassen. Der er ingen Vej udenom, saafremt Socialdemokratiet følger sin opportunistiske Politik, at fascistiske og nazistiske Metoder vil faa deres Anvendelse her i Skandinavien. Endnu beherskes det økonomiske Liv herhjemme ikke af Arbejderklassen — til Trods for »den vældige Valgsejr« de bestemmende er fremdeles Industrikapitalen og Godsejerne! Ogsaa her gælder Loven om den stærkes Ret over for den svage, thi **Magt er Ret!**

Fag- eller Klassekamp: Det kan ikke nytte noget at sige, at Arbejderne ikke magter Opgaven nu. Store Landes Arbejderhære er knust af Fascismens Jernnæve, og **derfor** er vi herhjemme nødt til at gaa paa Kompromis, siges der. Men Sagen er netop den, at Arbejderbevægelsen siden 1914 overalt i Verden har søgt Kompromis; Hovedskylden heri er Socialdemokratiets Reformpolitik, den langsomme Erobring af den borgerlige Stat ved Hjælp af Stemmesedlen. Det er denne skæbnesvangre Politik, der har splittet Arbejderbevægelsen i forskellige Lejre, som har styrket Ledernes personlige Interesser, men svækket Arbejderklassens Slagkraft i sin Helhed.

I vor tekniske Tidsalder staar ikke den enkelte Arbejdskøber, men den **samlede Kapitalistklasse** som Arbejder-

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

klassens Fjende; ja, den har ovenikøbet Staten bag sig. Arbejdskøberne staar i Dag som een kompakt Masse, som een til Tænder bevæbnet Kamporganisation, som altid er rede til at kæmpe for »sin Sag«. Denne Organisering fremskyndtes betydeligt af Karteller, Truster og Koncerner med alle deres økonomiske Sideforbindelser, nationalt som internationalt. I første Række tjener de til den økonomiske Udplyndring af den store Befolkning og dernæst er den rettet som Magtfaktor **mod** Arbejderklassens Organisationer. Ja, at disse Koncerner ikke gaar af Vejen for at interessere en Arbejderfører økonomisk, beviser den svenske Fagforeningsleder Johannesson, som døde fornylig, at han samtidigt med at være Arbejderfører ogsaa ejede Aktier i et svensk Industriforetagende!

For 40 Aar siden kunde Fagbevægelsen opnaa Resultater mod den dengang unge Kapitalisme, men i Dag er Fagbevægelsen i sin nuværende Form kun et Papsværd, thi **Klassekampen er skærpet.**

Dette burde ogsaa forpligte Arbejderklassen til at følge Kapitalens Eksempel, at ogsaa Arbejderne maa kæmpe som een Klasse — som een kompakt Masse — mod den kapitalistiske centraliserede Klasses Enhedsfront. Denne Kamp skrinlægger dermed de smaa Strejker, og Fremtidens Maal maa være at faa Kampen udvidet paa en Generallinie (Generalstrejke, Boykott etc.), og Gorilla-Krigen bør ophøre til Fordel for Generalkrigen. Alle vitale Spørgsmaal bør udvides til at gælde Magtspørgsmaal.

Fagbevægelsen er i Dag ikke nogen Klassekampsorganisation, dens Tyngdepunkt er forflyttet. I Dag er den først og fremmest en Livsforsikringsanstalt eller lign. Dens Kassebeholdning er delt i 2 Dele, 1) Arbejdsløshedsforsikringen og 2) Kampkassen. Da Punkt 1) er det afgørende i Fagforeningspolitikken, bliver Punkt 2) af underordnet Betydning, der tilmed saboteres og vanskeliggøres af det bureaukratiske Regime til Fordel for Tovtrækkeriets Varighed paa Bekostning af Arbejderklassens praktiske Solidaritet, men til Fordel for den førnævnte Parole »Danmark for Folket!«

Fagforeningerne overtager egentlig Statens Forpligtelse! Det burde være Statens Pligt at give de arbejdsløse den økonomiske Erstatning for Tab af Arbejdet i sin **fulde** Størrelse; det er Fagforeningerne, der overtager Afstemplingsstederne og Statens virkelige Forpligtelse. Fagbevægelsen bestaar ikke af klassebevidste Elementer i sin Helhed, hvorfor mange staar i dem for blot at kunne faa Del af de økonomiske Fordele, da herhjemme Stat og Fagbevægelse er knyttet nær til hinanden. For de arbejdende betyder den en Lønregulator for Varen »Arbejdskraften«. Det er »Arbejdssælgerens« Repræsentant, der forhandler med »Arbejdskøberen«. Hele Fagbevægelsen er rykket bort fra dens oprindelige Hensigt: at være et Jernvaaben mod Kapitalen og Løftestangen til en ny og bedre Sammenslutning, det socialistiske Samfund!

Uden Profit ryger der ikke en Skorsten! Alt er tjenlig, direkte eller indirekte, til dette **ædle** Formaal. Ifølge Loven om Tilbud og Efterspørgsel reguleres Priserne inden for det kapitalistiske Samfund i Opgangstiderne, men som Følge af Verdenskrigen opstod der uhyre Forandringer i den internationale Struktur. Danmark maa følge med i Kapløbet her. Lockouten har sikkert — og forhaabentlig — aabnet Øjnene for mange. Kampens Art har bevist, at det ikke drejer sig saa meget om et Par Øres Lønforhøjelse, men om Magten; den giver kun et Udtryk for vor egen Klasses Fysiologi. Ogsaa her var det Socialdemokratiets og D. s. F.s Katekismus: Lad os endelig redde Nationen ved Hjælp af Mægling og Voldgift, for ellers gaar Baaden under!

Een Ting er givet, at Kapitalismen gaar Opløsningen imøde, denne Opløsningsproces er der ikke een, der formaar at standse, vel kan man forhale dens Udvikling, fordi Kapital kun kan leve af at udbytte andre Mennesker ved at købe »Arbejdskraften« til billigste Pris. Teknikken fremskynder denne Proces. Konkurrencen mellem de evropæiske Landes Markeder har skabt en uholdbar Atmosfære for os alle. Afsætningsmarkeder er blevet formindskede gennem stærkere Konkurrence, lavere Prisniveau ved klimatiske Forhold. Raastoffernes Hjælpekilder har begunstiget denne Udvikling. Japan er i Dag et lysende Eksempel, som karakteriserer og bekræfter dette. I Kraft af den japanske Lønslaves billige Levekaar er det muligt for den japanske Udbytter at sælge en hel Del Industrivarer til en Udsalgspris, der ligger langt under Produktionsprisen i Evropa eller Amerika.

Det er en meget alvorlig Fare, der venter os fra Østens nye Kapitalisme, som paa denne Maade søger at erobre det evropæiske Marked. Vi maa se Kendsgerningerne i Øjnene, som de i Virkeligheden er, og ikke som de politiske Partier vil have dem til. Derfor først Erkendelse og dernæst Handling!

Deraf følger ogsaa, at man kunde gennemføre Reformer i Opgangstider ved Hjælp af de borgerlige Partier, men hvordan kan man gennemføre Reformer i Krisetiderne — eller endda blive ved med at holde de gamle Reformer i Live? En vigtig Ting som 8 Timers-Arbejdsdagens Gennemførelse er et godt Eksempel, som endnu ikke er blevet lovfæstet herhjemme. I 1933—34 havde forh. Socialminister Steincke fremlagt 40 Timers Ugen, men heller ikke denne Reform er blevet vedtaget. Ogsaa Socialreformen kender de fleste arbejdsløse og ved, at den bliver anvendt forkert, tillige Loven om Arbejdsforsikring.

Arbejdsanvisningslovens Paragraffer blev ogsaa skærpede og forringet, saaledes at de faa Fagforeningsrettigheder, der var tilbage, nu er blevet til Null Saadan ser Socialdemokratiets Reformer ud!

Partipolitikerne har forvandlet vore Kamporganisationer i Tidernes Løb til et Papsværd, og Socialdemokratiets Kongresmanifest bevidner dette yderligere ved Udtalelsen. **I Fremtiden maa vi indstille os paa nationale Opgaver.«** Socialismen synes at være langt, langt borte i »Danmark for Folket!«.

Men hvorledes kan vi styrke den revolutionære Linie?

Arbejderklassens beslutsomme Frigørelseskamp, som kan ende med en ærefuld Sejr, afhænger af Tilslutningen og Forøgelse af Medlemsantallet indenfor F. S.s revolutionære Rammer til en bevidst og offervillig Klassehær. — Enhver Forhaling af den kapitalistiske Forraadnelsesproces betyder Golgathavejen for Proletariatet. Den forlænger ikke blot Vejen til det sociale Samfund, men forværrer Livskaarene for den kommende Slægt. Det bør være enhver revolutionær Arbejders hellige Pligt ikke at surmule og kværulere mod Fagforeningernes reaktionære Politik, men at stille sig som selvbevidst og positiv Socialist i Brechen for Arbejderklassens Sag. Kværulanter og utilfredse Elementer har vi ikke Brug for! I Særdeleshed gælder det om at slutte sig til den revolutionære føderative Fagbevægelses Program.

Ogsaa for os revolutionære gælder det om ikke at lade de døde genopstaa, for vi lever i 1936. For os maa det gælde at arbejde for Enhedstanken, der bør arbejdes for Linien Industriforbundene op til een stor Klasseorganisation; dette bør være Fremtidens Maal!

Hvis Arbejderklassens Frigørelseskamp skal krones med Sejr, gælder det at **nyskabe** Arbejderbevægelsen! Det gælder om at indpuste Arbejderbevægelsen nye Tanker og Idéer! Ogsaa vi herhjemme bør være med i dette Arbejde!

Lad os derfor tage fat med at tilrettelægge Kampens Slagplan mod det kapitalistiske Samfund for den kommende sociale Revolution under Devisen: Arbejdernes Frigørelseskamp er ikke Funktionærernes, men Arbejderklassens eget Værk!

Liberté.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Hende, der fik Skyld for denne umulige Præstation, er den intelligente Væverske, der opdagede, at saafremt man samlede mange Væve — i dette Tilfælde 144 — i en samarbejdende Enhed, og organiserede Arbejdernes Vandring om denne Kombination af teknisk Kraft i en bestemt Retning og Maade, da vilde man spare Arbejdskraft og ved mindre Forbrug af menneskeligt Nerve- og Muskelstof kunde producere flere Værdier, end hvor hver Arbejder passede sin lille Kombination af Væve.

Fordi hun fik denne glimrende Idé, blev hun ikke blot gjort til Leder af Arbejdet, men blev tillige udraabt som det »Vidundermenneske«, der passede 144 mekaniske Væve. Den sidste Overdrivelse fik alle Fagfolk til at protestere og kastede Tvivl og Forvirring i Forstaaelsen af Stachanovbevægelsens sande Indhold.

Og ikke mindre Skade har den forfærdelige Murer afstedkommet, der lagde 27,000 Sten ind paa en Arbejdsdag. Den Historie var da til »at tage og føle paa«, og den har tilføjet Forstaaelsen af Stachanov-Bevægelsen umaadelig Fortræd.

Det forholder sig med denne Murer som med Stachanov og Tekstilarbejdersken, han bestaar af flere Personer, vistnok hele 9.

Saa vidt jeg har klaret denne Gaade, bestaar denne Murers Fortjeneste ikke blot i en fornuftig Arbejdsdeling paa Grundlag af elektriske Elevatorer, men tillige i en rationel Forbedring af Arbejdsmidlerne, bl. a. en Gydemekanisme for Mørtel, et automatisk Slædelad for Sten samt en Staalskinne, der automatisk besørger Lade Snorens og Lodstokkens Arbejde. Disse tekniske Hjælpemidler, der sammen med den nye Arbejdsdeling sparer Murerne for bestandig at bukke sig ned efter hver Sten og Mørtelen, har ifølge Opgivelserne bevirket, at der for hver Mand i Arbejdsholdet indmures ca. 3000 Sten daglig.

Under Forudsætning, at disse Oplysninger er korrekte, forvandles denne murende Uhyrlighed til et kollektivt Arbejdsfællesskab, hvis Gennemsnitsproduktion dog er overordentligt set i Betragtning af de Arbejdspræstationer, skandinaviske Murere kan opvise.

En af Forudsætningerne for at forstaa Stachanov-Bevægelsen er altsaa, at man fremfor alt opfatter Arbejdspræstationerne som kollektive, ja at Stachanov-Bevægelsens Idé er kollektivt Arbejde, *fornuftigt organiseret Fællesskab i Arbejdsprocessen.*

Det eneste Forsvar for Sovjet-Pressen, naar den oppustede de første Stachanov- -Præstationer som individualistiske Sportsresultater, er, at de blev brugt til at sætte Unionens Arbejderverden i Brand og udløse de vældige Kræfter af Intelligens og industriel Arbejdskultur, der ubrugt laa ophobet bag Bureaukratiets spærrende Skranker.

Stachanov-Bevægelsens kollektive Karakter gør den til en social Magtfaktor.

Var Stachanov-Folkenes Præstationer blot Udslag af særlig personlig Dygtighed, Intelligens, Øvelse, Snille, fysisk Kraft, Udholdenhed og Vilje, da vilde de betyde lidet, selv om de taltes i Tusindvis. Da vilde de i Dag staa paa deres respektive Arbejdspladser som værdifulde Specialarbejdere, men det gør de ikke.

Det er betegnende for hele Bevægelsens Karakter, at 2 Dage efter Stachanovs Arbejdshold havde sat deres Rekord, var der 2 andre Arbejdshold, der slog Rekorden, og senere er den slaaet mangfoldige Gange af andre Arbejdshold.

Dette siger os klart, at det ikke er en personlig Arbejdsdygtighed hos Stachanov, her er Tale om, men et Arbejdssystem, hvori alle Normalarbejdere kan præstere det samme.

Det er da ogsaa karakteristisk, at alle dygtige Pionerer indenfor Stachanov-Bevægelsen slet ikke mere staar paa deres oprindelige Arbejdspladser, men i Tusindvis, hver inden for deres Fag og Industrier, rejser rundt paa Unionens mægtige Omraade og organiserer Arbejdet under det nye System.

Krævede dette System en større personlig Indsats af disse Millioner af Arbejdere, da vilde dette Rejseri være hensigtsløst Arbejde, thi man kan nu ikke dressere Millioner af Arbejdere til at slide haardere, selv om det var i deres samlede sociale Interesse at gøre det.

Aars bitre Erfaringer i Kulgruberne i Donomraadet har belært den tænkende socialistiske Verden derom. Hele Sovjet-Unionens Industri sultede efter Kul, hele Fremskridtet paa alle Felter led under Mangelen paa denne Kraftkilde, som Kullene er.

De kommunistiske Stødbrigader, Mænd, der vidste, hvad det gjaldt, sattes ind i stort Antal, men al deres Slid hjalp ikke eller blot lidet som Eksempel. De almindelige Arbejdere regnede ikke med det — hvorfor skulde de slide sig selv op — og hvad hjalp det?

Og disse almindelige Arbejdere havde Ret. Det kan aldrig føre til andet end Nederlag, at en Nations arbejdende Medlemmer slider over Evne — slider sig og Slægten op.

Det er derfor det rene Nonsens at tale om Morakkeri og forceret Slid i Forbindelse med Stachanov-Bevægelsen.

Se her et Par Eksempler.

Var det rigtigt, at det var et Udslag af forceret Slid, da Stachanov og hans Kammerater den første Dag fordoblede Arbejdspræstationen fra 10 til 20 Tons pr. Arbejder, hvad var det saa, da en almindelig Grubearbejder sammen med sine Kammerater kort Tid efter igen fordoblede Stachanov-Holdets Præstation fra 20 til 40 Tons pr. Arbejder pr. Skift.

Var den første Præstation forceret menneskeligt Slid, saa maa den sidste Præstation mindst have været guddommeligt — uforstaaeligt — Slid.

Eller følgende: I Valseværket i *Magnitogorsk* var Normen pr. Arbejdsskift ca. 350 Tons. Allerede det første Hold Arbejdere, der organiserede Arbejdsprocessen i Henhold til Stachanov-Systemet, præsterede i første Skift 521 Tons. Men allerede næste Hold Arbejdere, der har draget Lære af det første Holds Samarbejde, forbedrer dette saa meget, at deres Præstation bliver paa 540,5 Tons i første Skift, og saaledes kan nævnes Eksempler i det uendelige.

Af 1000 kontrollerede Stachanov-Resultater, der nu er daglig Norm rundt i de industrielle Værker og Bedrifter, varierer Fremgangen i Arbejdspræstation fra før til nu fra 4 a 5 indtil 100 Gange det dobbelte. Repræsenterede disse enorme Fremskridt blot faa Brøkdele øget Slid paa Arbejdernes Muskel- og Nervestof, da maatte dette System sprænge det ene Arbejdshold efter det andet — og dette er netop, hvad der ikke sker. De russiske Arbejderes Sundhedstilstand er en bestandig stigende Kurve.

Stachanov-Bevægelsen og Rationaliseringen i de kapitalistiske Lande.

Paa dette Grundlag, at baade den kapitalistiske Rationalisering og Stachanov-Bevægelsen har det fælles, at udnytte de tekniske Arbejdsmidler med det Formaal at skabe det størst mulige Produktionsresultat, har man villet gøre dem til det samme System og dermed villet skræmme Evropas Arbejderes Interesse bort fra Udviklingen i Sovjet-Unionens Arbejdsverden.

Men denne Sammenligning halter paa afgørende Punkter og netop paa de Punkter i de to Bestræbelser, der er vendt mod Arbejderne.

Det svenske Socialdemokratis Stilling til det nationale Militærforsvar

For positiv Forsvarspligt og militær Oprustning i Demokratiseringens Tegn

Ved KURT MALMBERGET.

Og **hvilke** Magtmidler skulde den nuværende soc.-dem. svenske Regering kunne bringe i Anvendelse overfor Militærledelsens Sabotage eller eventuelt aabne Modstand? Et Socialdemokrati, der paa det **skarpeste** har afgrænset sig fra den revolutionære Arbejderbevægelse og som paa Partikongressen »kategorisk afviste Splittelsesmændenes« d. v. s. Socialister og **Kommunisters** Forslag om Samarbejde — et Socialdemokrati, der repræsenterer yderste Højrefløj og endog modsætter sig sin egen Internationales Beslutninger. **Netop** under Henvisning hertil maa man have Ret til at hævde, at en saadan Regering: og i Koalition med Bondepartiet eller hvilende paa absolut Majoritet **ikke** vilde raade over noget effektivt Magtmiddel til at kunne bryde Militærledelsens Modstand overfor Demokratiseringen.

Tværtimod. Saa længe Arbejderklassen ikke har **styrtet** Bourgeoisiets Herredømme, vil Militærvæsnet, selv maskeret som »demokratisk Forsvarsmagt«, kunne blive et saare haandfast og brugbart Vaaben **mod** den revolutionære Massebevægelse. Uden Hensyn til Militærorganisationernes mere eller mindre demokratiske Karakter bør man absolut ikke glemme dens **dobbelte** Opgave, at være et Undertrykkelsesinstrument **saa vel** mod den ydre som den **indre** Fjende.

Lad os antage, at den svenske Regering ved Valget i Aar opnaar absolut Flertal for sin »demokratiske Hær«. Adskillige borgerlige vilde uden **større** Risiko kunne se bort fra »Demokratiseringskravet« af Hensyn til Partiets positive Forsvarsvilje og selve Virkeliggørelsen af **Militærapparatets øgede** Slagkraft. De vilde kunne medvirke til Socialdemokratiets Sejr — for bagefter at trække den soc.-dem. Regering bort fra Magten og i en given Situation — under den skarpeste Klassekamp — udnytte det forstærkede Militærapparat **mod** Arbejderklassens endelige Opgør med Kapitalismen.

De tyske Socialdemokrater benyttede 1918—20 uden Sentimentalitet Militærmagten **mod** de revolutionære Arbejderes Frihedskamp. Hvem kan garantere for, at en soc.-dem. Regering i Sverrig, stillet i en **lignende** Situation, ikke af Hensyn til Samfundspolitiken vilde træde i Noskes og Eberts Fodspor. Den internationale Arbejderklasse har siden høstet saa bitre Erfaringer med Hensyn til Socialdemokratiets Samfundspolitik.

Fordi det svenske Socialdemokrati fører en **arbejderfjendtlig** Politik og repræsenterer Højre-reaktionen indenfor »Socialistisk Arbejder Internationale« og kategorisk afviser ethvert Samarbejde med Arbejderbevægelsens Venstrefløj, der i Sverrig omfatter 20—25 pCt. af hele Arbejderbevægelsen, kan Partiets nye Militærpolitik faa **yderst farlige Konsekvenser**. Thi saa længe Regeringen ikke har afgivet officiel Erklæring om, at Militærmagten **under ingen Omstændigheder** vil blive bragt i Anvendelse overfor Arbejderklassen, er Militærapparatet en **permanent** Fare for Arbejdernes økonomiske Frihedskamp.

Og **uden** afgørende Garantier kan den svenske Oprustning desuden blive en Magt, der stilles til Raadighed for den **Blokdannelse** af Kapitaliststater, som i Tilfælde af den europæiske Fascismes fortsatte Vækst vil skride til den store Offensiv **mod** Sovjetunionen. **Hvem** garanterer da for, at det svenske Militærapparat — trods eventuelt Demokratisering — ikke i en saadan europæisk Krigssituation vil blive **koblet** ind i en bestemt Stormagtskoalition — netop vendt mod Sovjetunionen.

Man vil maaske her overfor indvende, at **netop** det svenske Militærvæsens Omdannelse til et demokratisk Magtorgan søges tilstræbt af Hensyn til den tyske Nazismes Krigsplaner og Muligheden af nazistiske Partiers Fremvækst i selve Landet. Og det demokratiske Sverrig vil overfor en saadan Mulighed **indtil det yderste** værge sig overfor det fascistiske eller nazistiske Diktatur.

Indvendingen klinger saare naturlig og besnærende, men **savner** reel Baggrund. Man maa nemlig desværre konstatere, at den soc.-dem. Regering i sin Udenrigspolitik tilkendegiver en højst betænkelig **Indfaldenhed** overfor den tyske Nazisme. Og hvad er Aarsagen hertil andet end visse storkapitalistiske Kreses udbytterige **Malmeksport** til Hitler-Tyskland. Skønt den soc.-dem. Regering er vel vidende om, at Nazismen optræder som **den store Krigsprovokatør** i europæisk Politik, der, saafremt den ikke styrtes gennem en **Folkerevolution,** vil kunne opkaste sig til Fører for den samtlige europæiske Reaktion, støtter den svenske »Arbejder«-Regering **idag** ved sin Malmeksport »Det tredje Riges« militære Oprustning. Mon det ikke netop skulde være denne økonomiske Sammenbundethed med Hitler-Tyskland, der hindrer den svenske Regering i klart og oprigtigt at erklære, at naar vi har **forladt** Afrustningspolitiken og i Øjeblikket **ikke** kan tro paa Muligheden og Værdien af isoleret Afrustning, men tværtimod accepterer den positive Forsvarspligt og Nødvendigheden af Militærvæsnets kvalitative Forbedring og dermed **paatager** os Ansvaret for forøgede økonomiske Ofre, saa skyldes dette **alene** Tilstedeværelsen af den fascistiske Bevægelse og Muligheden af en nazistisk Offensiv i vort eget Land.

Hvis den soc.-dem. Regering imidlertid var en **virkelig socialistisk** Arbejderregering, **maatte** den føre en antifascistisk Politik, d. v. s. afbryde ethvert Samarbejde med de kapitalistiske Partier, frigøre sig fra ethvert Hensyn til den **saakaldte** Samfundspolitik. Men selvom Regeringen vilde søge at **retfærdiggøre** sin nye Militærpolitik ved Henvisning til Fascismens Fare, vilde Oprustningen i den Belysning være forstaaelig omend farlig og falsk som Udgangspunkt for Fascismens Bekæmpelse.

Til Fredens Bevarelse, der idag falder **sammen** med Kampen mod Fascismen, maa Arbejderklassen orientere sig ad andre Linjer. Den svenske Arbejderklasse kan og skal **ikke** slaa Fascismen paa tysk Grund. De svenske Arbejderes nærmeste **Fjende** er den **svenske** Fascisme — den **finanskapitalistiske** Magt, der **foreløbig** udbytter de svenske Arbejdere under den demokratiske Statsform, men som, hvis dens Interesser kræver det, vil oprette det **fascistiske** Diktatur.

Den svenske Arbejderklasse idag behøver **ingen** militær Oprustning til Forsvar for sine Interesser. Dens nærmeste Fjende er Kapitalistklassen og overfor denne ordner den selv sit Klasseforsvar. Den er en lidenskabelig Tilhænger af Freden, men finder ikke denne betrygget ved »Forsvarsvilje« eller »Demokratisk Hærordning«, **vel at mærke: saa længe Regeringen fører en kapitalistisk Samfundspolitik og derfor maa forstærke Landets Militærmagt** — i Stedet for at sikre Freden ved at slutte Forbund **med den Stat,** der **mest konsekvent** træder i Skranken for Verdensfreden, den **russiske** Arbejderstat.

Til Fredens Bevarelse og i Forsvaret af sine Klasseinteresser maa Arbejderklassen i Sverrig **afvise** den **nye Militærpolitik som sig uvedkommende.** I Stedet for at lade sig hilde i **Illusioner** om Skabelsen af en demokratisk Hær indenfor den kapitalistiske Stats Ramme, er **det** den **svenske Arbejderklasses** Pligt at fortsætte Kampen mod Militarismen og de foreslaaede øgede Militærudgifter og forsvare Freden ved Iværksættelsen af **klassemæssige** og udenomparlamentariske Aktioner. Thi Kampen for Freden er uadskillelig **sammenkoblet** med Kampen mod Kapitalismen. I Sverrig — som andetsteds — kan Arbejderklassen i Dag ikke bekæmpe Militarismen **uden at bekæmpe** Kapitalistklassen, ikke effektivt bekæmpe Fascismen og **Krigsfaren uden** at bekæmpe Kapitaloffensiven og den socialdemokratiske Koalitionspolitik.

Overfor den **voksende** fascistiske Fare — ogsaa i de skandinaviske Lande — fører den svenske saakaldte Arbejderregering en Politik, der er egnet til efter bedste europæisk Forbillede at **forberede** Vejen for Fascismen. Og det »Nordiske Samarbejde«, som Advokat Branting for nylig **idealiserede** paa Mødet i Borups Højskole, og som er blevet et Slagord i visse Krese, betyder paa det udenrigspolitiske Omraade i Realiteten en Tolerering af Hitler-Fascismen. Fjernmaal slutter den danske Regering op om den svenske. At mobilisere og organisere Fredsviljen og tvinge de soc.-dem. Arbejderregeringer til virkeligt at hindre Krigen, kan vel kun betyde, at Arbejderklassen selv tvinger Regeringerne til at bryde ethvert Samarbejde i Samfundspolitikens Tegn, thi dermed **ændres** ganske selvfølgeligt den nazi-venlige Indstilling.

Advokat Branting **indrømmede** uforbeholdent, at de borgerlige Regeringer ikke kan organisere Freden, fordi disse lever i et Milieu af internationale Kombinationer og uforsonlig Rivalitet under Kapitalismens Ekspansion. Og den europæiske Sikkerhedspagt, han henviste til, maa karakteriseres som en Utopi, saa længe den svenske »Arbejderregering« fører en arbejderfjendtlig Politik, der **objektivt** støtter de tyske Fascister, som ruster systematisk for den næste Krigsbrand. Man maa derfor stemple den soc.-dem. Regeringspolitik som en Politik, der er ude af Stand til at være Bolværk mod den fremtrængende Fascisme og den skærpede Offensiv fra Kapitalens Side. Snarere **desorganiserer** den Arbejderklassen og **afvæbner** den overfor dens farligste Fjende.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.

LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG

Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikoli,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Henvendelse: F. S.
Lokale, Fiolstræde 12.

Den kapitalistiske Rationalisering skabes og realiseres af Kapitalens højeste aandelige Medarbejderskab af Ingeniører og Specialister.

Den hviler paa en minutiøs videnskabelig Udregning af de menneskelige Nerve- og Muskelbevægelsers højeste Ydeevne, og den højeste fornuftige Anvendelse af disse i Frembringelsen af Værdier.

Denne Beregning forudsætter en bestandig Tilstedeværelse og ny Tilgang af brugbar Arbejdskraft. Dens Grundlag er et hensynsløst Forbrug af menneskelig Arbejdskraft. Naar en Arbejder er slidt op i Løbet af faa Aar, f. Eks. i Automobilfabrikerne eller hos de store Konfektionsfirmaer, saa træder der bestandig ny Arbejdskraft uden særlige Udgifter eller Vederlag til.

Den kapitalistiske Rationalisering er kort udtrykt *det Arbejdssystem, der i Kraft af et hensynsløst Forbrug af menneskelig Nerve- og Muskelstof skaber den størst mulige Profit.*

I den skarpeste Modstrid hertil staar Stachanov-Bevægelsen som Arbejdssystem.

Dette System er ikke udregnet eller skabt af Ingeniører eller særlige Aandsarbejdere og Specialister.

Det er lige modsat skabt af de Arbejdere, der arbejder under det.

Arbejderne er ikke paatvunget det, men skaber det frivilligt!

Dets Motiv er, jo mere fornuftsmæssig vi behersker de moderne tekniske Hjælpemidler, jo mindre Slid skal vi yde og jo flere Værdier skaber vi til vor fælles Gavn.

Dette Arbejdssystem er det mest hensigtsmæssige, den menneskelige Kultur endnu har skabt, netop derved, at dets Bærere ejer baade de tekniske Hjælpemidler og den levende Arbejdskraft, der betjener dem, og skaaner derved begge for unødigt Slid.

Thi det er mindst lige saa sindssvagt at misbruge og uøkonomisk at ødelægge den menneskelige Arbejdskraft som uøkonomisk at ødelægge de tekniske Hjælpemidler.

Men naar Stachanov-Bevægelsen tager dette dobbelte Hensyn, hvorledes kan det da forklares, at dens Udøvere i mangfoldige Tilfælde langt overstiger de Præstationsnormer pr. Arbejder pr. Time, som Arbejderne, der er undergivet den kapitalistiske, hensynsløse Rationalisering, præsterer.

Husk at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

Socialkontorernes - -

(Fortsat fra Side 1.)

er dog velplejede, og Plejetilsynet giver Erklæring om, at Tilsyn ikke er paakrævet under de givne Forhold. Samtidig hermed begynder Bruddet i Hovedet at fremkalde nervøse Smerter, og Arbejdet hos »Lodberg« hveranden Nat til Kl. 3 gaar over Fru Dyhrbergs Evner, hun forlader Pladsen velrenommeret fra Arbejdskammeraternes Side den 1. Marts 1936.

Paa Socialkontoret igen.

Fru Dyhrberg har nu faaet Lejlighed paa Nørrebro og haaber hermed at være udenfor Hr. Bertelsens Magtomraade. *Hun tager grundig fejl.* Bertelsen er alle Vegne, ligesom »Kannitverstan« i Børnebøgerne. Han forfølger den fattige fra Vuggen til Graven!

Den 27. Marts søger hun 7. Socialkontor, Kontorchef: Fru Houman. Efter en Uges Forløb faar hun 8 Kr. for en Uge og Husleje for en Maaned, 35 Kr. — Men saa optræder Hr. Bertelsen i Form af Fru Dyhrbergs Personalebog. Enhver, der faar Socialhjælp, har sit sociale Generaliablad opbevaret i en saakaldt Personalebog. En Levning fra Fattighjælpen (det daarlige fra Fattigloven er fulgt med ind i Socialloven, det gode er undladt). I denne Personalebog kan enhver Assistent skrive Notater, efter som han eller hun er i Humør, uden nogen Kontrol fra de Søgendes Side, og disse Notater betragtes i Retten og andre Steder som Sandhedsbevis. Og nu optræder Fru Houmann som Hævnens Udøver for Hr. Bertelsen.

Kontorchefen Fru Hougaard

Fru Houman, tidligere Thomsen, er bekendt som en god Kvinde mod — sin Familie. Saavidt gørligt anbringes de i gode Stillinger paa hendes Socialkontor. Foreløbig er hendes Niece, Frk. Sørensen, og en Plejedatter, et »Wienerbarn«, anbragt paa 1. Sal. Begge udmærker sig ved udsøgt Uelskværdighed. Kontorchefen har Æren af at have opfundet den mærkværdigste Maade at ekspedere Kontorets Klienter paa.

Alle, hvis Efternavn f. Eks. er A., kommer altid ind i en Baas Nr. 6. Efternavne, f. Eks. paa S., kommer ind i en Baas med et andet Nr.

Hvis nu en Dag, der er mange, der hedder Andersen, har den stakkels Assistent paa Nr. 6 det meget strengt, mens Vedkommende, der betjener Sørensen'er, sidder og renser Negle, fordi der ingen Sørensen'er er. Det medfører, at 1. Sal, hvor der ikke engang er et Toilette for Folk, der maa vente i Timevis, altid er overfyldt. Det er vist kun en Kvinde, der kan udpønse noget saa tosset. — Men denne opfindsomme Fru Kontorchef finder nu ud af, at Fru Dyhrberg kun skal have Penge pr. Dag. Den gaar nu ikke. — Men saa anvendes Arbejdsanvisning — Kliken Bertelsen-Haugaard arbejder.

Foruden den sædvanlige Kontrol skal Fru Dyhrberg møde Kl. 8 hver Morgen paa Arbejdsanvisningskontoret. Da der ingen Arbejde findes, og det er vanskeligt at faa Børnene passet, nægter hun at gaa om Morgenen, men lover selv at skaffe sig Arbejde ad samme Vej som tidligere.

Men Fru Haugaard-Bertelsen slipper ikke sit Offer saa let. — Hun nægtes nu de 8 Kr. og den forfaldne Husleje. Dette Blads Redaktør maa saa gaa med Fru Dyhrberg op til Fru Kontorchefen og her viser selve Bureaukraten sit virkelige Ansigt.

Mens Fruen hver Dag viser skarpe Klør overfor de Fattige, saa er hun overfor en udefra lutter »Retfærdighed«: Kløerne er omhyggelig trukket tilbage, og Fru Dyhrberg skal skam blot sende Regning fra Børnehave til Kontoret.

Kære Venner paa Socialkontoret i Ravnsborggade. Husk det! Send blot Regning til Kontorchefen!!

Men Fru Dyhrberg fik 8 Kr. denne Uge. Det var jo Formaalet.

Bertelsen-Hougaard skifter Taktik.

Fru Hougaard skifter nu Spor. Hun kan kun hævne sig paa Fattige; overfor Redaktøren er hun smidig som en Kat — men Fru Dyhrberg har Forældre paa samme Socialkontor. Faderen er langvarig Arbejdsløs; her maa en Kvinde sætte ind.

Personalebogen studeres.

Se, se! Det knirker med Kontingentet til Fagforeningen. Han har været i samme Fagforening i 28 Aar, men hvad saa. Kontingenthjælpen stoppes. Magistraten ansøges. Telefonen sladrer. Afslag. Færdig med Fagforeningen. Bertelsen-Hougaard hoverer.

Personalebogens System har atter vundet en Sejr. Men nu sker der noget Nyt. Fru Dyhrbergs Skilsmisse er efter 2 Aars Forløb bevilget og hun ønsker at gifte sig igen. Hendes Forlovede er arbejdsløs, men hvad bryder Ungdommen sig herom. Livet skal leves og Slægten vil fortsætte, selv om Systemet er urimelig. Den unge Mand vil gerne have et Sæt Tøj til sit Bryllup. Socialkontoret sælger Tøj paa Afbetaling mod, at der afdrages et ugentligt Beløb. Det er ellers en meget morsom Forretning. Først er der en mægtig Forhandling med en Fuldmægtig om Nødvendigheden af et Sæt Tøj. I dette Tilfælde erklærede Fuldmægtigen, at han gik altid med lappede Bukser til Bryllup og lignende Festligheder — men denne elskværdige Lappefuldmægtig fik nu ikke noget med det at gøre, fordi den unge Mand henvendte sig direkte til Fru Hougaard og kom saaledes under hendes moderlige Beskyttelse. Nu udvidede Bertelsen - Hougaard Hævnomraadet til at omfatte ogsaa denne unge Mand.

Kommunens Marskandiserforretning.

Mennesker, der faar Socialhjælp, kan altsaa faa Undertøj og Ydertøj paa Afbetaling. Men — de kan aldrig faa Prisen paa det købte at vide — var det ikke noget for andre Afbetalingsforretninger? Der bliver saa afdraget et Beløb hver Uge, og det bliver man ved med, til Vedkommende, der har faaet Tøjet, engang afgaar ved Døden. Hvis en Mand faar et Sæt Tøj, naar han er 20 Aar, og betaler 2 Kr. om Ugen til han er 50 Aar, saa betaler han 3000 Kr. for Tøjet!

Hvordan Kommunen fører det Regnskab, maa Fanden vide. Men det er Kendsgerninger, at der ingen Pris maa opgives, og at der trækkes fra efter Behag.

Først skal der søges om at faa Tøjet, saa skal der Undersøger hjem. En ren Latterlighed! Saa en Rekvisition. Saa i Wildersgade. To Timers Venten. Saa ud paa et Lager, hvor der ingen Udvalg er.

Selvfølgelig er de to omtalte forlængst gifte og har holdt Bryllup, men Tøjet er ikke udleveret endnu tre Uger efter

Saaledes sluttes Kredsen fra Socialkontorernes smaatskaarne Magthavere om de Arbejdsløse. I Sandhed, Steincke har fortjent sin Guldmedalje sammen med den Forbandelse, der hver Time paa Dagen følger ham og hans fra de Tusinder, der tvinges til at gaa Vejen over de danske Socialkontorer.

X.

BEKLÆDNING

For 50 Kr.
syr jeg Habit og Frakke med Tillæg
2 Gange Prøvning.
Alle Reparationer udføres.
Skræderforretningen Meinungsg. 23

Brugt Tøj
fra Herskabshjem fra 15 Kr.
10 - Landemærket 10

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, ubort billigt. Elmegade 25 St.

TRE TRIN NED!
Alt i Herrelingeri.
EJNAR SOMMER
Borgergade 3.

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asmindorødgade 6.

FODTØJ

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

1000 Par brugt Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. Billige Træsko og Træskostøvler. J. Kjellander, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

MØBLER m. m.

Københavns billigste Divaner.
Sovedivaner med Magasin, 35 Fjedre.
Enk. Divaner, 28 Fjedre.
Extra billig, 24 Fjedre, 18 Kr.
Reparationer udføres.
Ratebetaling indrømmes Fra 5 Kr.s Udbetaling
Divan- & Madrasfabrikken »Gorm«
4 - Gormsgade 4

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

FORSKELLIGT

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schønbergsgade 4 (skraas Værnedamsvej).

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

OLYMPIC Konkurrence Model... Kr. 88.-
OLYMPIC Model Standard Kr. 115.-
OLYMPIC Model Luksus Kr. 135.-
OLYMPIC Halvracer fra Kr. 115.-
Alle Farver
Ratebetaling
20 Kr. Udb. 10 Kr. o. M.
OLYMPIC
CYKLER
Henry Hansen
Nørreport - Palæ 4045

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Herre- og Dameklipning 50 Øre
Prøver Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening
RAADMANDSGADE 17
Organiserede Svende.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Gaa 4 Trin op,
saa naar De op til Byens bedste Barber. Dobbelt Barbering med Sprit og Crème 25 Øre, Klipning hele Ugen 75 Øre.
(5 Minutters Gang fra „Arbejdet"s Kontor. Ny Indehaver).
M. Petersen, Griffenfeldsgade 50.

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrollerede Kvalitetsartikler. KunD.F.G.D.Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone

I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor,
Blaagaardsplads 21

Sexuel Oplysning
J. H. Leunbach: *Konsliv og Sundheden* . . . Kr. 1,00
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp* 0,50
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder . . 0,50
Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualklinikken, Malmøgade 7.*
Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Det billige Urreparationsværksted, hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 100.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Internationalt

(Fortsat fra Side 1.)

det gaar ind for Afrustning og at det udvikles til en effektiv international Retsorganisation, som kan løse mellemfolkelige Stridigheder ved Mægling og Voldgift. Norge maa føre en Politik, som tydelig fastslaar Landets Neutralitet, og paa dette Grundlag søge Samarbejde med de øvrige nordiske Lande. Det norske Arbejderparti vil bekæmpe enhver Rustningspolitik. Militærvæsenet omlægges til Vagtværn. Opgaven i den kommende 3-Aars Periode er at forberede denne Omlægning bl. a. ved at indføre en Befalingsordning, som sikrer, at Rekrutteringen af Befalingsmænd kan ske fra Folkets brede Lag. Alle Samfundsklasser maa have samme Adgang til at tage Del i og sætte sit Præg paa Militærvæsenet, som derfor maa bygge paa almindelig Værnepligt.«

Sandsynligvis tiltræder Kongressen denne Formulering. Det nuværende Programpunkt i Militærspørgsmaalet lyder.

»Det norske Arbejderparti ser i den internationale organiserede Arbejderklasses Vilje til Fred den eneste Garanti mod en Krig, og det vil derfor i Tilfælde af, at Norge søges trukket ind i en Krig opfordre Arbejderne til Generalstrejke og Modstand mod Krigen i enhver Form.«

Denne Formulering, der rigtigt udtaler, at kun Arbejderne selv ved revolutionær Kamp kan bekæmpe Krigen, skal altsaa nu afløses af den lange vævede Udtalelse, der bygger Freden paa Folkeforbundet, der bestaar af de kapitalistiske Regeringer, varetager disses Interesser og som tilstrækkelig ofte har vist sig værdiløs som Fredsfaktor, sidst i Abessinien—Italienkrigen.

De øvrige Programændringsforslag gaar i samme Retning. Reformismen faar i disse Aar en Renæssance i norsk Arbejderbevægelse. Ministersocialisterne i 2. Internationale følger denne Udvikling med udelt Glæde og forbereder sig til at modtage den fortabte Søn. Og udenfor D. n. A.s Dør staar de »revolutionære« Organisationer N. K. P. og ogsaa Studentergruppen Mot Dag og tigger om at komme ind.

Der blæser i Tiden en reaktionær Vind over Fjeldlandets Arbejderbevægelse som over det meste af Verden. Men der er Tømmer i Norges Arbejdere, det viste de saa sent som i 1934, da Regeringen og Landsorganisationens Ledere søgte at velsigne Fagbevægelsen med en Forligsmandslov efter dansk Mønster. Da svarede Arbejderne med lokale Generalstrejker og med Afsættelse af Landsorganisationens Sekretariat. Og efter den nuværende Foraadnelse vil ogsaa følge et nyt 1918.

Fagbevægelsens indre

(Fortsat fra Side 2.

Da Kliken ikke formaaede at holde Arbejderne nede, medens Borgerskabet plyndrede dem, fratog Borgerskabet Kliken det politiske Førerskab 1920.

Det er denne Kalamitet, der i denne Omgang skal forhindres.

Vi staar nu op i en lignende Jobbeperiode, hvor

Arbejdernes Løn er bunden af Statsmagten, medens den samtidig beskytter Overklassens Udbytning og Vareaager.

Og denne Gang har Kliken grundigt forberedt sig for at forhindre Arbejderne i at gøre Oprør mod Udplyndringen.

Erfaringen har lært den, at nok saa mange Fængselsstraffe og brutal Adfærd mod de revolutionære Arbejdere ikke er nok, nej, selve Arbejdernes Sammenhold i de faglige Organisationer maa ødelægges, og dertil har de oprettet »Hipa« med Filialer rundt i Fagforeningerne under Navn af »*socialdemokratiske Fagklubber*«.

Deres Opgave, siges der, er at bekæmpe Kommunisterne. Det er med denne Motivering som med alt, hvad »Hipa« har med at gøre, den er *løgnagtig!*

Selv i de enkelte Fagforeninger, hvor Kommunisterne i Kraft af enkelte dygtige Personligheder har Indflydelse, er der ikke ud fra et Fagforeningsstandpunkt noget at udsætte paa dem. De Fags Arbejdere faar deres Interesser mindst lige saa godt varetaget som Medlemmer i de Organisationer, hvor der sidder fanatiske Socialdemokrater som Ledere.

Det eneste, der er at frygte, er, at de kommunistiske Fagforeningsledere, naar Udplyndringen nu rigtig tager Fart, ikke vil undertrykke Medlemmernes Utilfredshed, men gaa med dem ud i Aktion for deres Lønkrav.

Motiveringen for Oprettelse af »Hipa«s Filialer er let gennemskuelig, den er slet og ret denne: Inde i hver Fagforening at danne en Kærne af Klikens fanatiske Tilhængere, der ved ethvert Middel har til Opgave at hindre Medlemmerne i at bruge Fagforeningen til Aktion for Medlemmernes Lønkamp under den forcerede Udplyndring.

(Fortsættes i næste Nr.)

Mødelisten

Fredag d. 22. Maj:
Hustømrernes fagl. Afd. Generalforsamling med Prøvevalg. Enghavevej 40. Kl. 20. (Aarlig Generalforsamling d. 29. ds.)

Tirsdag d. 26. Maj:
Bryggeriarbejdernes Fagforening. Generalforsamling. Studiestræde 38. Kl. 19,30 (Grundtvigshus).
Mineralvandsarbejdernes Fagforening. Generalforsamling. Jagtvej 69. Kl. 19,30.

Onsdag d. 29. Maj:
Mølleriarbejdernes Forbund. Generalforsamling. Koldinggades Forsamlingsbygning. Kl. 19.

Torsdag d. 28. Maj:
Bygningssnedkernes Aktieselskab. Generalforsamling. Jagtvej 69, Kl. 19,30.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret). 13×13 2.00. J. 0,70. V H. 2,75. Martin 1,00. A. M. 4,50. Liste Nr. 85. Gustav Hansen 2,00. A. Mertens 4,00. Volmer Lauritsen 1,00. Med det tidligere indkomne Kr. 232,50.

Alle **PENGEFORSENDELSER** til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto
236.32

Naar du alligevel

hver Uge køber vort Blad i Løssalg, hvorfor saa ikke købe det billigere ved at tegne dig som Abonnent og faa det bragt ind ad Døren hver Uge

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 15. | Lørdag d. 30. Maj 1936 | 1. Aarg.

Løft dit Hoved

Jeg er ude paa et Socialkontor i Anledning af »en Sag«.

Rundt paa Bænke og Stole i Ventelokalet sidder de arbejdsløse Kammerater, Mænd og Kvinder, Unge og Ældre. De taler ikke sammen. De sidder tæt op ad hinanden, men sidder alligevel *alene*. Skikkelserne luder forover, de fleste ser ned i Gulvet.

Jeg blev lige som grebet af frysende Ensomhed midt i denne Forsamling.

Var det ensomme Mennesker? Sad de her mellem Lidelsesfæller *isoleret* i egne Bekymringer? Hvad tænkte de paa?

Imellem gik en Dør op og et Nummer blev raabt op. »Et Nummer« rejste sig og gik paa to Nummerben ind ad Døren — saa underlig ufri og kantet.

Hvad foregik nu bag Døren? Var det netop dette »bag Døren«, de hver især tænkte paa, alle disse Hoveder, der sad her omkring paa Nummerkroppe og stirrede dybsindigt ned i Gulvet, eller vendte Blikket ind i deres egne triste Forhold.

Jeg begyndte selv at føle Ensomheden krybe i mig. Sæt jeg nu selv kom fra et Hjem, hvor Hustru- og Barneskæbne var bundet til et Nummer — til mit Nummer paa et Socialkontor!

Jeg følte en pludselig Trang til at sige Ordet »*Kammerater!*«

Da lød en Stemme: Hr. Redaktør ......

Da jeg gik hen mod Døren, løb det Spørgsmaal legende over Bevidstheden: hvorlænge mon det er siden disse Vægge har indrammet Lyden »*Hr.*«?

Et Kvarter efter stod jeg ude paa Jagtvej.

— — —

Smældende Majsol i Fælledparkens grønne Løv og grønne Græsflader i daarende Fred.

Legende Børn i Sandkassen og trippende Vildand ved Søens Bred.

Og saa var der det Ventelværelse med de mange tavse Kammerater med bøjede Hoveder.

Hvor var der koldt — hvorfor talte de dog ikke sammen?

Aah nej! Se dog den kære, tykke Unge der med den bare Numse lige op mod Vorherres Sol. Naah, nu væltede han grinende om i Sandbunken!

Ja, flere af dem skulde vel igen ind for Skranken og be' om en Maaneds Husleje, og for hende, ved Pillen, var det nok galt med Tøjet; hvor saa hun udtæret ud.

Men hvor Fælledparken er blevet skøn. For ca. 60 Aar siden var det en sveden, træløs Flade, hvor Husarerne trampede det første store Arbejdermøde fra hinanden — naah ja, Politiet prygler jo de Arbejdsløse endnu.

Og Vaarvinden leger i Løvet.

Den Gang var Arbejderne svage, de maatte ogsaa hver for sig ind for Arbejdskøbernes Skranke og bede om lidt mere, naar de ikke kunde klare sig. Ogsaa de var ensomme midt i Massen.

Mon de heller ikke talte sammen som Kammerater?

Men hvor Græsset i Fælledparken dog staar grønt og kraftigt som en Børste. Det er den kompakte Hær af Straakammerater, der stiver hinanden af og rejser hinanden op igen, naar man træder den Enkelte ned!

Hvorfor mon Nummerkammeraterne paa Socialkontorerne endnu ikke har lært dette?

De har troligt travet efter dem, der lovede at »hjælpe« dem, og bestandig staar de *alene foran Myndighedernes Forhørsskranke* og maa trække Trævl for Trævl af deres intimeste Forhold frem for i Naade at faa Underernæringens Kost til sig selv og Børnene.

De trædes i Støvet ned *hver for sig alene* i deres tusindtallige Skare.

Halløj, der var en Høg, der tog en Spurv, og Tanken strejfer *Darwins* »Kampen for Tilværelsen«, men bag Grumhedens Lov toner Fællesskabets store Talsmand *Peter Krapotkin* frem med »*Gensidig Hjælp*«. Stimer Fisken ikke i Havet og flokkes Dyrene ikke paa Steppen, ja selv saadanne Væsener, som Københavns Flæskegrosserere har dannet deres Fagforening, men I, mine arbejdsløse Kammerater, I, der trænger mest til »*gensidig Hjælp*« af alle Jordens levende Væsener, I vandrer bestandig frysende *alene* i Flok og Følge ad »*K. K. Steinckes Allé* til de Levendes Kirkegaard.

Jeg sætter mig paa en Bænk og betragter den robuste, energiske Solsort, der struttende rund og gechæftig slæber til Reden i det grønne Løv med hele Fælledparken som bugnende Middagsbord.

Hvorledes staar det til med Socialkontorernes Middagsbord for de Arbejdsløse?

Jo, det er sandt, den første Begyndelse er gjort. Nogle Arbejdsløse i København har stiftet »*De Arbejdsløses Landsorganisation*«. Men vil de Arbejdsløse forstaa den Tanke, at *de skal stole paa sig selv*, at de kun ved at danne en kollektiv Magt — som alle andre — kan løfte deres Vilkaar op i et højere Plan!

Lyden af klare Barnestemmer bæres imod mig. Det er en Pigeklasse fra en af Skolerne. Med sølvklingre Stemmer synger Børnene Bjørnsons herlige lille Sang: *Løft dit Hoved* — og just som de passerer Bænken, hvor jeg sidder, synger de:

> *Løft dit Hoved og se dig om,*
> noget er der, som raaber
> kom,
> noget med tusinde Tunger,
> som om Frejdighed sjunger!

Disse herlige Strofer bevæger endnu mit Sind, da jeg gaar gennem Nørrebros Sidegader. Ja, gid Danmarks Arbejdsløse vilde lære at synge med tusinde Tunger i Kor. Gid de vilde løfte deres tusindtallige Hoved og ved Organisationens kollektive Magt tvinge de administrative Myndigheder til at ophøre med den personlige Inkvisition i Forhørsskranken til Fordel for kollektive Regler, saaledes at det ikke mere bliver en ydmygende Naade, men en kollektiv Ret at spise sig mæt i dette Land, der bugner af Mad i Overflod.

Kun ved Fællesskabets, Organisationens stærke Magt kan Frejdighed og Tro paa Livet atter gro blandt de arbejdsløse Kammerater og deres store Børneskare!

Paa Blaagaards Plads møder jeg en Kammerat, der meddeler, at »*De Arbejdsløses Landsorganisation*« afholder deres første store offentlige Møde i den kommende Uge, og han beder mig skrive et Par Ord i den Anledning.

Jeg lovede det og indfrier hermed mit Løfte.

Eli.

Blev Hitler financieret af *amerikanske* Finansmænd?

200 Millioner Mark til en fredelig og 500 Millioner Mark til en voldelig Revolution.

Det har bestandig været en Gaade, hvorfra det tyske nationalsocialistiske Parti fik de enorme Pengemidler, hvormed det gennemførte ikke blot den mægtige Agitation for Partiet, men faktisk skabte og opretholdt en hel Hær — Foretagender, der krævede enorme Millionbeløb, overfor hvilke deres officielle Indsamlinger var som Draaber i Forhold til Havet.

Mod den Antagelse, at denne *nationale* Bevægelse udelukkende var finansieret af den nationale tyske Finanskapital — som man oprindelig antog —, har rejst sig mange vægtige Indvendinger — sidst Göbbels *Dagbog*.

Dan stadig tilbagevendende Paastand om, at den tyske nationalsocialistiske Sejr blev finansieret og derved mulig ved amerikansk Finanskapital, er nu, ifølge Otto Strassers Blad, blevet bekræftet.

I lange Tider har der gaaet Rygter om en Bog, der var skrevet af den kendte Bankier Sidney Warburg og udgivet i Holland, skulde være opkøbt af Hitler og amerikanske Finansmænd og tilintetgjort, fordi den afslørede en af de mest snavsede Finansopperationer, Kapitalismen endnu har kunnet opvise.

Til Trods for ihærdig Efterforskning havde det hidtil været umuligt at opdrive et Eksemplar af Bogen, indtil nu — efter Otto Strassers Angivelse. Det er lykkedes den kendte schweiziske Forfatter og Forlægger *Rene Sonderegger* at fremskaffe et Eksemplar, hvis Ægthed Otto Strasser med sit intime Kendskab til den tyske Nazistbevægelse garanterer.

Ifølge denne Bog har Sidney Warburg været Mellemled mellem Hitler og amerikanske Finansmænd — eller rettere været deres Repræsentant. Han har ved indgaaende Samtaler med Hitler, Göring, Göbbels og Streicher m. fl. udarbejdet Overslag over Bevægelsens Behov af Midler for at gennemføre Sejren. Hitler har ifølge Bogen forlangt 200 Mill. Mark i Tilfælde af, at Sejren kunde gennemføres paa fredelig Vis, ellers 500 Mill. Mark i Tilfælde af en voldelig Revolution.

Bogen oplyser, at Hitler har modtaget — mod gode Renter — ca. 200 Mill. Mark af de nævnte amerikanske Finansmænd.

Som nævnt, er Bogen skrevet af Mellemmanden Sidney Warburg og udgivet af »Forlaget van Holkema & Warendorf«, Amsterdam.

Mange Kendsgerninger taler for Rigtigheden af de fremsatte Oplysninger.

Det er en Kendsgerning, at Nazisterne paa et Tidspunkt ikke formaaede at afholde deres mægtige Udgifter og var i Henhold til Göbbels Dagbog ved at bryde sammen.

Det er ogsaa en Kendsgerning, at ingen af de egentlige Finansherrer i Tyskland sluttede sig til

(Fortsættes Side 4.)

De samv. Fagforbunds Repræsentantskabsmøde

i Mandags i København, hvor ca. 250 af Fagbevægelsens øverste Bureaukrati var samlet, havde sin Interesse derved, at man af Debatten kan dømme om, hvad Arbejderne kan vente sig fra den Side i de kommende Aar med Henblik paa den faglige Kamp.

Lad os da først referere, at der var almindelig Tilfredshed med Resultatet af Foraarets faglige Situation.

Dermed er egentlig det vigtigste sagt, thi naar man efter den Udmarvning af Arbejdernes Løn, der har fundet Sted ved Regeringens Prispolitik, er tilfreds med nogle smaa, ubetydelige Lønforhøjelser til de lavest lønnede Arbejdergrupper, saa har man intet positivt at vente fra den Kant med Henblik paa faglig Kamp.

Det er muligt, at man kan dupere enkelte Daarer blandt Arbejderne ved at staa og erklære sig som Modstandere af Statsindgreb i Fagkampen, naar man samtidig godkender den førte Taktik, hvor Fagorganisationerne ikke foretog et eneste Modtræk overfor Arbejdskøbernes Lockout.

Det kunde være interessant, om »de kloge Hoveder«, der var samlede, havde forklaret Arbejderne, hvem der saa skulde »hjælpe« Arbejderne og afslutte Sultekampagnen, om ikke Staten — mon Arbejdskøberne? — eller hvem?

At erklære sig for Modstander af Statsindgreb og samtidig erklære sig tilfreds med, at Fagbevægelsen heller ikke sætter sin Kraft ind for at tvinge Lockouten til Afslutning til Fordel for Arbejderne, er uden fornuftig Mening.

Ligeledes kan Frasen om at Konflikternes Tid ikke er forbi, saalænge der findes underbetalte Lønarbejdere, ikke bruges mod Statsindgreb eller tvungen Voldgift, thi de forudsætter netop Konflikterne. Frasen er noget overfladisk Vrøvl ogsaa med Henblik paa sin indre Sammenhæng, idet »underbetalte« Lønarbejdere er til, saalænge der overhovedet eksisterer Lønarbejde.

Det er betegnende, at Formanden Chr. Jensen har fremsat den Tanketorsk.

Hele Debatten om tvungen Voldgift gav Udtryk for, at de menige Fagforeningsmedlemmer er imod tvungen Voldgift, og at man maatte imødekomme denne Opfattelse ned ad til, men at man samtidig op ad til mod Fader Stauning og Socialdemokratiets borgerlige Anhang undlod at vedtage nogen Udtalelse mod tvungen Voldgift eller overhovedet pege paa et eneste Middel til at undgaa den.

(Fortsættes Side 4.)

Festlig Sammenkomst Grundlovsdagen

Københavns Afdeling under F. S. indbyder herved alle Kammerater og Venner af vort Blad til en festlig, kammeratlig Sammenkomst Fredag d. 5. Juni Kl. 19,30 i Weinold's Lokaler, Nørrevold.

Entréen er gratis, og der vil blive fælles Kaffebord og Aftenunderholdning med Sang og Deklamation, og midt i det hele ankommer en kendt politisk Troldmand, der ikke vil byde paa faa Overraskelser. Bag efter bliver der Lejlighed til en Svingom.

Vi henstiller til Kammeraterne at tage Venner og Bekendte med og møde frem med godt Humør.

Styrelsen for Københavns Afdeling.

Resten af April Kvartal koster kun →50 ØRE

Bliv Abonnent!

Internationalt

FRANKRIG.

Paa et Møde har det franske Socialistpartis Fører Leon Blum nu igen erklæret, at hans kommende Regering vil holde sig indenfor det kapitalistiske Systems Rammer. Dette vil sikkert ogsaa være nødvendigt, hvis ikke Højfinansen ved Kapitalflugt enten helt forhindrer en »socialistisk« Regeringsdannelse eller ogsaa straks styrter den. — Man ser altsaa her det samme som alle andre Steder. Naar de socialdemokratiske Partier danner Regering under Kapitalismen, maa de love Kapitalisterne at føre kapitalistisk Politik som alle andre Regeringer. Der sker kun et Personskifte. Denne Lov eksisterer upaavirket af Folkefrontens Valgsejr. Det franske Socialistparti har hidtil tilsyneladende været klar over dette og derfor vægret sig ved at danne Regering eller binde sig med Støtte til en eventuel radikal Regering. Men efter at Kommunisterne er blevet Tilhængere af Reformer, Samarbejde med de borgerligt Radikale, Tilhængere af Demokratiet osv., er ogsaa Leon Blum og Co. blevet Ministersocialister. Mere principfaste var de altsaa ikke. Kommunisterne, der i Frankrig er et betydende Parti — talmæssigt —, har lovet loyal Støtte til Regeringseksperimentet, men vil ikke have Repræsentanter i Regeringen. Ogsaa i Frankrig har de tilbudt Socialdemokraterne organisatorisk Samling. Moderne, revolutionær Politik!

Ogsaa Fagbevægelsen har Leon Blum søgt Støtte hos til sit Eksperiment og bedt den sende Repræsentanter ind i Regeringen. Den har imidlertid i Overensstemmelse med sin hidtidige Stilling svaret Nej til Tilbudet. Kan Fagbevægelsen fortsat holde sig Partiernes samfundsbevarende Politik fra Livet, vil der heri ligge en Mulighed for Frankrigs Arbejdere for at fortsætte Klassekampen, mens det borgerlige Samfund opsluger deres Partier gennem Parlamentarismen.

SPANIEN.

Det syndikalistiske Fagforbund C. N. T. har i de sidste Uger holdt Kongres i Zaragossa. Det er den første Landskongres siden 1921, paa Grund af Forbud og Forfølgelser har det ikke været muligt at holde Kongres siden. I Kongressen deltager 675 Repræsentanter for 1131 Organisationer med 700,000 Medlemmer. Paa Grund af økonomiske Vanskeligheder er mange Organisationer ikke repræsenterede. En Mængde Indbudte Medlemmer, Pressepræsentanter og lign. deltager som Gæster i Kongressen.

Som bekendt er C. N. T.s Indflydelse vokset stærkt de sidste Maaneder. Den vellykkede Generalstrejke for nylig, der førte til de fascistiske Organisationers Opløsning og Fængsling af de ledende Fascister, var et Resultat af denne Indflydelse paa Arbejdermasserne. Folkefronten og de parlamentariske Arbejderpartier var som bekendt Modstandere af Aktionen, men trods det fulgte Arbejderne C. N. T. — og sejrede.

De mange Strejker rundt i Landet er ligeledes et Bevis paa C. N. T.s Indflydelse, idet Socialdemokratiet og Kommunistisk Parti af Hensyn til Folkefrontsregeringen ønsker Ro paa Ar-Arbejdspladserne.

Det vigtigste Punkt paa Kongressens Dagsorden var Enhedsproblemet. Den reformistiske Landsorganisation U. G. T., der tidligere sammen med Statsmagten har forsøgt at knuse C. N. T., har fornylig tilbudt denne at gaa op i den reformistiske Organisation. Forud havde nogle smaa kommunistiske Fagforeninger tilsluttet sig U. G. T. i Overensstemmelse med Moskvas nye Enhedstaktik. Det gav Reformisterne Blod paa Tanden, saa de troede, at det var blot at bede Syndikalisternes Hundred-

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet.

Følgende lille Lynskud fra et Socialkontors indre Administration giver et sandt Billede af, hvorledes Menneskeskæbner behandles rent forretningsmæssigt — som om det var Kul eller Olie, det drejede sig om.

Kontorchefen (til det samlede Personale). »Naar jeg har sammenkaldt Dem, er det fordi Arbejdet som Helhed ikke gaar, som det burde. De, Hr. Hansen, har f. Eks. altfor faa Ekspeditioner; det kan ikke gaa — og hvis De ikke opper Dem betydeligt, ser jeg mig nødsaget til at forflytte eller afskedige Dem.«

Hr. Hansen: »Jamen, Hr. Kontrochef, skal jeg samvittighedsfuldt opfylde mit Hverv, saa — —«

Kontorchefen (afbryder): »— Se til Hr. Sørensen, f. Eks., han har haft nøjagtig dobbelt saa mange Ekspeditioner som De — han staar som et Eksempel for Dem alle!«

Hr. Hansen: »Oh, ja, men det er jo saadan, at de forskellige Forhold og Mennesker ikke alle kan affejes lige hurtigt — —«

Kontorchefen (afbryder atter). »Det bliver, som jeg siger, Ekspeditionernes Antal maa sættes betydeligt i Vejret. — Naar Personalet er ude paa Undersøgelse, maa det gaa meget hurtigere. De har at se efter, hvad der er af Møbler o. lign., hurtig Afgørelse **(slaar i Skrivebordet)** — færdig!«

Hr. Jensen: »Se, hvis jeg maatte have Lov til — —«

Kontorchefen: »Til Dem, Hr. Jensen, har jeg en alvorlig Reprimande, fordi De i et bestemt Forhold ikke blot har undladt at oplyse, at en Ansøger har haft en Indtægt paa 30 Kr., men endda har udtalt til Vedkommende, at et saa ringe Beløb saa Administrationen stort paa — saa han ikke behøvede at opgive det.«

Hr. Jensen: »Sagen er, at — —

Kontorchefen: »Nej! Sagen er, at gentager det sig, medfører det Afskedigelsve.«

— (Og Kontorchefen fortsætter med at gøre det hele op i Antal Ekspeditioner, medens han skiftevis skælder de andre — og roser Hr. Sørensen som en hel Stachanov til at faa Arbejdet fra Haanden.)

Spids.

Husk at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

Fra Hipas Luskefront

Man skal hykle Modstand mod den tvungne Voldgift.

Rigsdagsmændene skal spørge Arbejderne.

Vi gør Arbejderne opmærksom paa, at Nazicentralen »Hipa« har udsendt en **hemmelig Parole til** dens Filialer og **Tilhængere ude** i Fagforeningerne om, at det er klogest i Øjeblikket at hykle Modstand — principiel Modstand — mod den *tvungne Voldgift*, men at de skal forsvare Regeringen og de socialdemokratiske Rigsdagsmænd, fordi de i denne Omgang gik med til *tvungen Voldgift*.

Dette bundløse Hykleri, hvor man i Princippet erklærer sig for Modstandere af *Statsslaveriet*, men forsvarer det, naar det gennemføres, er allerede afsløret i flere Organisationer i de Tilfælde, hvor Medlemmerne paa Generalforsamlingerne har stillet Forslag om Fordømmelse af *tvungen Voldgift*.

Her er »Hipa«s Naziagenter blevet tvungne til at tone rent Flag, idet de har bekæmpet Vedtagelsen af disse Forslag.

Sagen er oplagt. Det er Meningen, at den tvungne Voldgift skal gennemføres, at Arbejderne i Danmark i Fremtiden skal gøres til Statsslaver, der, lige som Arbejderne i Tyskland, er berøvet enhver Adgang til at kæmpe for Forbedring af deres Arbejds- og Livsvilkaar.

Men fordi Arbejderne i Øjeblikket er imod dette, saa skal »Hipa«s Agenter i Fagforeningerne hykle Modstand, men paa den anden Side skal de forhindre, at Fagforeningerne vedtager en principiel Fordømmelse af den tvungne Voldgift, thi en saadan Vedtagelse er det ikke rart i Fremtiden at blive præsenteret for, naar Arbejderne næste Gang igen skal lægges i Lænker.

Derfor er Taktiken fra »Hipa« lagt saaledes, at Agenterne i Øjeblikket skal **hykle Modstand** mod den tvungne **Voldgift, men samtidig** skal forhindre, at Fagforeningerne fordømmer den, saaledes at man igen om 2 Aar kan vedtage den og motivere det med, at Fagforeningerne ikke er imod den.

Vi vil derfor indtrængende opfordre alle Arbejdere, *der er ærlige Modstandere af den tvungne Voldgifts Statsslaveri,* til ved de kommende Generalforsamlinger i de faglige Organisationer at stille Forslag om *en klar og afgjort Fordømmelse af den tvungne Voldgift!*

Ved at vedtage en saadan Udtalelse opnaar Arbejderne 2 Fordele.

De tvinger Fagforeningernes indre Fjender — »Hipa«s Agenter — til at tone rent Flag, og samtidig giver de Rigsdagsmændene klar Besked om, hvad der er Arbejdernes Mening i denne Sag.

Med Henblik paa det sidste Forhold, da er det paa høje Tid, at Rigsdagsmændene, som vælges og betales af Arbejderne, bliver klar over, at den Tid er forbi, hvor de som enkelte Personer i deres Fraktionsmøder kan tage Bestemmelse om, hvad der skal besluttes i store for Fagbevægelsen livsvigtige Spørgsmaal.

Det eneste besluttende Forum i disse Spørgsmaal er de organiserede Arbejdere i Fagforeningerne, og det bør fra deres Side alvorligt betydes d'Herrer Rigsdagsmænd, at de næste Gang spørger disse, før de sælger deres Rettigheder.

E. s.

Arbejderklassen bør bestandig være klar over, at **frigør** en Tillidsmand sig fra Klassens direkte Kontrol, korrumperer det borgerlige Millieu og dets Ideologi uvægerligt selv den bedste. Og af ethvert Tilfælde af Svig, Faneflugt og aabent Forræderi bør Arbejderne drage den nyttige Lære, at det ikke er tilstrækkeligt og forsvarligt at vælge de mest hengivne, dygtige og ansvarsbevidste Kammerater til Tillidsmænd, hvis ikke man **samtidigt** opretholder den strængeste direkte Kontrol med disse.

Det virkelige Arbejderdemokratis Nødvendighed i Organisationerne er dermed indlysende. Selvfølgelig kræver Arbejderklassens Kamp Førere, men **Tyngdepunktet i Førerskabet** maa ligge hos Arbejderklassen selv.

Observer.

Borgm. Pedersen og de Arbejdsløse

En Arbejdsløs skriver til os:

Ude paa Jagtvej mellem Runddelen og Hans Egedegade foretages en grundig Forbedring af Vejbanen. Men mærkeligt ser det ud, at der i Dag Lørdag kun gaar højst 10 Mand og arbejder. Der kunde udmærket sættes det dobbelte Antal paa. Det vilde fordele nogle Daglønne til lidt flere Arbejdsmænd, og Gaderoderiet, der i højeste Grad generer Færdselen, vilde ikke vare saa længe.

Men det er bestandig **med** »Bekæmpelsen af Arbejds**løsheden**« fra den Side. Et **offentligt** Arbejde **slaas** op i Bladene **som** en mægtig **Indsats** til Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden, og **naar man** saa **kommer** derud paa **selve Pladsen**, saa skal man have **Kikkert** med for at **opdage**, at der overhovedet er Arbejdere **sat ind**.

Hvis ikke **Borgmester Pedersen** er alt for travlt optaget med at finde ud af sit Ansvar for Kæltringestregerne i de højere Regioner inde paa Raadhuset, vilde det ikke være nogen Skade til hverken for de Handlende, for de Arbejdsløse og for Gadefærdselen, om han ved Gadearbejdet i København fordelte dette lidt mere blandt flere af alle de ledige Hænder, der længes efter at tage fat — for der er vel ikke Favorisering og »Spæk« i Borgmesterens Afdeling saa langt nede?

Arbejdsløs.

20,000 Tobaksarbejdere i Lønkamp i Bulgarien

Ifølge et Telegram fra *Sofia* er i Mandags Morges 20,000 Tobaksarbejdere gaaet ud i Kamp for højere Løn. Alene i Byen Philippopol strejker 8000 mandlige og kvindelige Arbejdere.

Arbejderne i Silkeborg stifter F. S.

Fra Silkeborg har vi modtaget Meddelelse om, at **Arbejderne** der har stiftet Afdeling i **Tilslutning** til Fagoppositionens Landsorganisation.

Vi ønsker Kammeraterne i Silkeborg Velkommen i den organiserede faglige Oppositions Rækker, og med det Kendskab, vi har til dem og det Arbejde, de forud har lagt for vort Blads Udbredelse, er vi klar over, at de vil forstaa i deres faglige Organisationer at gøre et positivt Arbejde for de Hovedopgaver, vor Bevægelse kæmper for.

For vort Blad har Afdelingen allerede betydet et Fremskridt, idet 11 af Medlemmerne har paataget sig hver Uge at aftage fra 10 indtil 25 Blade hver.

Silkeborg Kammeraterne viser her Vejen fremad for vort Blad og dermed for vor Sag.

Bliv Abonnent

1.50 Kr. Kvartalet.

De københavnske Stormejerier udplyndrer Forbrugerne

Den Mælk, der koster 34 Øre pr. Liter, kan med Fortjeneste sælges for 20 Øre pr. Liter.

En Mælkekrig er brudt ud i København. Arbejdere og Arbejderhustruer, vær med i Kampen.

Den bundne Løn og de frie Varepriser.

Vi har Gang paa Gang paapeget det rent ud vanvittige Forhold at binde Arbejdernes Løn fast for et Aaremaal, naar Priserne paa de Varer, Arbejderne skal købe for Lønnen, er fri og kan hæves, naar de interesserede Kapitalistselskaber enes derom.

Vi har paapeget, at Danmarks Arbejdere ved Loven om *tvungen Voldgift* er blevet underkastet en *Undtagelseslov,* der udleverer dem til *hensynsløs Udplyndring af de kapitalistiske Selskaber*.

Vi har paapeget, hvorledes der er drevet Ager og Udplyndring med Citronerne, og vi vil i en anden Artikel i dette Nummer dokumentere, hvorledes den saakaldte »Prisregulering« med Frugten er den mest forrygende Humbug, der længe er budt tænkende Mennesker.

Men her vil vi tage en anden Forbrugsartikel frem, den for Børn og Voksne livsnødvendige Mælk, og vise, hvorledes Befolkningen i København udplyndres af de kapitalistiske Aktieselskaber, der har slaaet sig paa Forsyningen af dette nødvendige Næringsmiddel.

En stille Mælkekrig paa Christianshavn.

En Dag gjorde en Arbejder os opmærksom paa, at der ude i Sofiegade — en stille Sidegade ude paa Christianshavn — var udbrudt en Mælkekrig mellem 2 Udsalg, som Arbejderbefolkningen derude var meget interesseret i, da den nu kunde købe sød Mælk derude for 20 og 21 Øre pr. Liter, som man ellers maatte give op til 34 Øre pr. Liter for.

Interessante Oplysninger ved et Besøg i Sofiegade.

Da de Oplysninger, nævnte Arbejder gav os, efter vor Formening maatte bero paa Misforstaaelse, aflagde vi et Besøg paa Stedet, og vi maa sige, at de Oplysninger, vi fik her, er af en saadan Beskaffenhed, at de har Krav paa at blive kendt af hele Arbejderbefolkningen.

Det første, vi erfarede derude, var af nogle Skilte, der var ophængte i et Mejeriudsalg paa Hjørnet af Sofiegade og Dronningensgade, der reklamerede med sød Mælk til 20 Øre pr. Liter og Piskefløde til 1,60 Kr. pr. Liter.

Vi gaar videre ned ad Sofiegade og finder lige overfor Skolen det Mejeriudsalg, der har begyndt denne Mælkekrig.

Der er Kunder i Butikken, og medens vi venter, gaar en Liter sød Mælk over Disken for 21 Øre.

Da vi har præsenteret os, bliver vi budt indenfor, og Indehaveren, et ældre Arbejderægtepar, fortæller os følgende:

Før maatte vi tage en noget højere Pris for Mælken, men saa kom vi i Forbindelse med Mejeriet »Nevtral« paa Vesterbro, og saa kunde vi sælge Mælken for 21 Øre og dog have en rimelig Fortjeneste for den ringe Ulejlighed det er at modtage og igen udlevere en Flaske Mælk. Og vi har jo ogsaa alle Børnene her ovre i Skolen, de faar deres lille Flaske gode Børnemælk med Sugerør for 7 Øre.

Vel, men er De nu ogsaa sikker paa, at den Mælk, De kan sælge til 21 Øre Literen, er lige saa god som den, de andre Udsalg tager helt op til 32 og 34 Øre Literen for?

Anmeldt til Politiet.

Ja, det er jo slaaet fast. Ikke længe efter, at vi var begyndt at sælge Mælken til den Pris, blev vi anmeldt til Politiet af et af de store Mejerier, og Politiet tog ikke alene Prøver af Mælk, Børnemælk og Fløden, men undersøgte ogsaa vore Lokaleforhold o. s. v. Men der var intet i Vejen, alt blev godkendt af Myndighederne.

Et Besøg af en meget fin Mand, der fremsatte Injurier og Trusler og tilbød en Sum Penge for at sætte Prisen op paa Mælken.

Men ikke ret længe efter, at Myndighederne havde godkendt baade Mælk og Lokalerne, fik vi Besøg af en fin Herre, der kom i Bil.

Han præsenterede sig som Direktør Tholstrup fra Andelsmejerierne, og han talte meget nedsættende om det Mejeri, vi fik vor Mælk fra og om dets Ejer, og da vi ikke vilde skifte Mejeri eller sætte Prisen op, truede han os med, at vi skulde blive konkurreret ud. Da vi heller ikke blev bange derfor, spurgte han os, hvor stor en Sum Penge vi vilde have for at sætte Prisen paa Mælken op. Vi svarede ham, at det dog var nogle grimme Penge at faa, for dem skulde jo saa Beboerne her i Kvarteret og Børnene ovre paa Skolen betale bag efter, og saadanne Penge vilde vi ikke have. Og da vi sagde til ham, at vi egentlig var svært glade for at kunne sælge Mælken saa billigt, fordi det var Arbejderfolk, der boede i vort Kvarter, blev han lynende gal og lovede os, at inden en Maaned saa skulde vi være konkurreret ud!

Krigen begynder med et mægtigt Prisfald, men Arbejderbefolkningen i Kvarteret forstaar, hvem den bør støtte.

Hr. Direktør Tholstrup lod det ikke blive ved Forsøget med Bestikkelse, eller, da dette ikke lykkedes, med Truslen — denne blev omgaaende omsat i Gerning.

Dagen efter blev der i det nærmeste Udsalg, som han beherskede, nemlig paa Hjørnet af Dronningensgade og Sofiegade, opslaaet store Plakater i Vinduerne, der reklamerede med, at Sødmælk kun kostede 20 Øre pr. Liter, ligesom Piskefløde kun kostede 1,60 Kr. pr. Liter.

Prisen paa Mælk havde i denne Forretning været noget moderat, idet den hidtil havde kostet 29 Øre pr. Liter, men alligevel var Nedslaget opsigtvækkende, hele 9 Øre pr. Liter. Med Piskefløden var det endnu mere voldsomt, idet denne gik ned fra 2,70 Kr. pr. Liter til 1,60 Kr., altsaa et Nedslag paa 1,10 Kr.

Men havde Direktør Tholstrup ventet ved denne Prismanøvre at slaa Modparten ud, blev han skuffet.

Det første, Folk sagde om det overraskende Prisnedslag, var nærmest Forargelse over, at man altsaa kunde sælge Mælk og Fløde til de Priser, og saa havde man altsaa trukket dem op hidtil.

Den næste Reflektion — og den er blevet den almindelige i Kvarteret — er den meget logiske, at man bestandig bør støtte Udsalget fra »Nevtral«, thi hvis det bliver slaaet ud, saa vil Hr. Tholstrup med det samme hæve Prisen igen, og vi er færdige med at faa billig Mælk og Fløde.

Og det lille Udsalg ude i Sofiegade, der i Overensstemmelse med Kundernes Interesser solgte Mælken til den lavest mulige Pris, kan siden Hr. Direktør Tholstrup aabnede Krigen glæde sig ved en stadig øget Omsætning.

Og lad os tilføje, at Arbejderbefolkningen paa Christianshavn gør klogt i at støtte dette Udsalg, saa Hr. Tholstrup bestandig kan faa Fornøjelsen af at sælge Mælk til en rimelig Pris.

Men Krigen gælder ikke blot Christianshavn.

Hr. Tholstrup fører ogsaa Krig paa Vesterbro, men ogsaa her forstaar Arbejderhustruerne, hvad det gælder.

Det er givet, at vi blev lidt interesseret i at tale med Mejeriet »Nevtral«s Ejer. Men en Del af de interessante Oplysninger, vi fik her, skal vi fremkomme med senere og kun oplyse, at Krigen mod de billige Mælkepriser af Hr. Tholstrup ogsaa er aabnet paa Vesterbro.

Ude i Oehlenschlægersgade 34 bor en driftig Forretningsmand af den rette Slags, der ønsker en stor Omsætning mod en lille Avance frem for at trække Folk op og sælge lidt.

Han var ogsaa Forhandler af Mælk og Fløde fra »Nevtral« og paadrog sig af den Grund Hr. Tholstrups Vrede. Han solgte Mælken til 23 Øre pr. Liter.

For nogle Uger siden aabnede Hr. Tholstrup gennem hans nærmeste Udsalg Krigen ved bl. a. at sætte Mælken ned til 21 Øre pr. Liter.

Men her mødte Hr. Tholstrup lige den rette Mand. Svaret blev, at Udsalget i Nr. 34 satte følgende Priser i Vinduerne: Sødmælk 20 Øre pr. L., Kogefløde 70 Øre pr. L. og Piskefløde 140 Øre pr. L.

Arbejderhustruerne ude i Kvarteret var ikke længe om at opdage, hvor de skulde stille sig i denne Kamp. Omsætningen i Forretningen i 34 stiger bestandig. Paa almindelige Hverdage sælges nu omkring 300 L. Mælk, og om Lørdagen er Omsætningen mellem 4 og 500 L. foruden et stigende Salg af Fløde, medens Hr. Tholstrups Udsalg maa se paa, at Kunderne vandrer forbi.

Hvilke Formaal har „En gros-Mejeriernes Forening af 1933?"

Det er ganske givet, at en Mand, der rundt om i Byen etablerer Krig mod de Forretninger, der sælger Arbejderne Mælk til en rimelig Pris, ja endog spørger, hvor stor Sum Penge de vil have for at sætte Prisen op, og naar de ikke vil dette, saa truer dem med Ruin, ja, det er ganske givet, at denne Mand har Krav paa Arbejderoffentlighedens Interesse.

Hr. Tholstrup er Direktør for »Andelsmejeriernes Udsalg i København«, men da dette ikke — saa vidt vi forstaar — er et »filantropisk« Foretagende til Understøttelse af krigsførende Mælkeudsalg i København, er det sikkert ikke som Direktør for dette Foretagende, Hr. Tholstrup fører denne Krig.

Derimod har vi erfaret, at Hr. Tholstrup er Formand for en Forening, der kalder sig »*Engrosmejeriernes Forening af 1933*«.

Af de officielle Fortegnelser over Aktieselskaber og Industriforeninger fremgaar det ikke, hvad der er denne Forenings virkelige Opgave og Formaal, men efter alt at dømme er denne

En Forening af de store Mejerier i København med det Formaal at holde de høje Mælkepriser oppe.

Vi tager sikkert ikke fejl, naar vi antager, at det er som Formand for denne Sammenslutning, at Hr. Tholstrup har organiseret denne Kamp for at slaa de billige Mælkeudsalg ned.

Denne Kamp koster nemlig Penge. De Mejeriudsalgs Indehavere, der bruges i dette »ædle« Formaals Tjeneste, maa jo nemlig paa en eller anden Maade holdes skadesløs for det Tab, de lider ved at sætte Prisen ned under de Priser, de normalt maa betale deres Leverandører for Mælk og Fløde.

Det kunde derfor have den største Interesse, om Hr. Tholstrup vilde oplyse Offentligheden om, hvilke Opgaver denne »*Engrosmejeriernes Forening af 1933*« tjener, og fra hvilke Kilder han ellers forstrækkes til den Krig, han har iværksat for at tvinge

---

Sporene skræmmer

Nyt Gravkors paa Arbejderbevægelsens politiske Kirkegaard.

Der var engang — saa lyder saa mangen Arbejderførers Saga. Der var engang, da »Jimmy« — Jernbanearbejdernes Tillidsmand — med Rette betragtedes som en af de mest populære Skikkelser i den engelske Arbejderbevægelse, den forgudede og slagfærdige Folketaler ved utallige af de Kæmpemøder, der er saa karakteristiske for engelsk Arbejderoffentlighed.

I. H. Thomas blev en Forgrundsfigur, der tog den socialistiske Frigørelseskamp alvorlig, en Mand, hans Klassefæller troede paa. Og fra Fagforeningskontoret gik Vejen ind i Underhuset som Oppositionsmand. Ikke særlig revolutionær i sin Indstilling, men dog en hæderlig Forfægter af Arbejderklassens økonomiske Interesser. Men i Lighed med saa mange andre af Arbejderklassens Tillidsmænd, der gik ind i de parlamentariske Forsamlinger og efterhaanden umærkeligt frigjorde sig fra det proletariske Milieu, de oprindelig var sammenbundet med, steg Agitatoren Jimmy til den parlamentariske Stjerne Thomas, hvis Ord fik afgørende Vægt i det politiske Arbejderpartis øverste Spids.

Thomas forvandlede sig hurtig til en borgerlig Parlamentariker, for hvem Fagforbundet og Populariteten ude blandt Masserne blot blev en politisk Lykkejægers Springbræt. Hans ærgerrige Drømme tog Retning efter Regeringsbænken. Og efter at Thomas sammen med de andre socialdemokratiske Førere, Macdonald, Henderson, Clynes o. a. ved deres politiske Skruebrækkeri under Generalstrejken 1926 havde godtgjort deres patriotiske og antisocialistiske Sindelag, laa Vejen til Regeringsmagten nu aaben. Overfor Mænd, der forsikrede, at de i første Række følte sig loyalt bundne af Beslutningerne i »Kongens hemmelige Raad«, behøvede den herskende Klasse ikke at ængstes.

Thomas blev Medlem af Macdonalds første Regering, og besjælet af samme Forfængelighed og Stræberagtighed som sin høje Regeringschef brød han — efter Arbejderregeringens Fald — med det Parti, der havde løftet ham mod Tinderne, og lod sig indrullere i den nationale Samlingsregering, hvor hans nye Arbejdsgivere: de Konservative — formedelst en Aarsløn af ca. 200,000 Kr. — anviste ham den Opgave at opretholde Fiktionen om en Samling oven over alle Klasseskranker.

Engang baaret frem af Massernes Tillid, er Hr. Thomas nu sunket ned til at blive en ordinær Forræder, købt af den engelske Imperialisme og betroet Forvaltningen af Imperiets Kolonier. Men de 200,000 Sølvpenge har øjensynlig ikke været denne politiske Stræber tilstrækkeligt, thi i disse Dage meddeler Dagspressen, at Hr. Tromas har solgt sine »Livserindringer« for den klækkelige Sum af ½ Mill. danske Kroner.

Baggrunden for dette »Salg« er imidlertid ret opsigtvækkende, idet Hr. Thomas er blevet impliceret i en større Svindelaffære, hvor han i vide Kredse sigtes for at have brudt den ministerielle Sekretesse og underhaanden har givet Oplysning om Finansforslagets Forhøjelse af Indkomstskatten. I Kraft af en vis Forhaandsviden har Thomas' Søn og andre Forsikringsagenter — i England forsikrer man mod alt: Skatteforhøjelse, Afholdelse af Valg o.s.v. — tilsvindlet sig store økonomiske Gevinster.

Indkaldt for Retten har Hr. Thomas maattet vedgaa, at han uden at have skrevet en Linje af sine Memoirer, og uden at der er oprettet nogensomhelst Kontrakt, som Forskud paa den ½ Million har modtaget et Hus til 300,000 Kr., som er vis Hr. Bates, der er impliceret i Forsikringssvindlen, har købt for ham. Naturligvis bestrider Koloniministeren at skulle have røbet noget vedrørende Budgettet, men Retsforhandlingerne har imidlertid afsløret Karakteren af Hr. Thomas' personlige Omgangsfæller og private Handlinger. Saaledes hans lidenskabelige Hang til Spil.

Endnu har Hr. Thomas ikke indgivet sin Afskedsbegæring, men Sandsynligheden taler for, at han ret snart kommer paa Orlov, saa meget mere som Regeringen ikke mere behøver de nationale Socialdemokraters Medvirken som Marionetter, idet Macdonald & Co. nu ganske er blevet isoleret fra Arbejderbevægelsen.

Tilfældet Thomas er ikke nyt. Den internationale Arbejderbevægelse kan i det historiske Tilbageblik se udover en Kirkegaard af politiske Gravkors, men hvor beskæmmende end dette i sig selv er, maa Arbejderklassen endnu engang fastslaa, **at Thomas-Typen overalt er den ubønhørlige Konsekvens af Klassekampens indre Logik**. I samme Øjeblik som en Arbejderfører bryder med den Klasse, han er udgaaet fra, er han, bevidst eller ubevidst, paa Vej over i Klassefjendens Lejr. Og engang løsrevet fra sin klassemæssige Rod er det kun tilfældige Omstændigheder, der afgør, hvor dybt han da maa fornedre sig.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hejdorfsvej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N
Kontortid Hverdage 17–19

Københavns Arbejderbefolkning til at betale en Overpris paa Mælken.

Vi stiller gerne vore Spalter til Raadighed for Hr. Thalstrup for disse interessante Oplysninger.

Medens vi venter paa det, kan vi slaa fast:

at Bønderne, der leverer Mælk til København, faar 12–13 Øre pr. Liter sød Mælk, og
at de store Mejerier fordobler denne Pris indtil 2 Gange idet der tages op til 34 for en hel Liter og for 2 halve 36 Øre.

Men vi kan konstatere noget endnu mere grelt, nemlig

at de smaa Mejerier, hvis Anlæg, Administration og Fordeling er forholdsvis dyrere, kan fremskaffe den samme Kvalitet Mælk til 20 a 21 Øre pr. Liter i Udsalg og dog tjene tilfredsstillende.

De her afslørede Forhold dokumenterer i sig selv.

(Fortsættes Side 4.)

Bliv Garant for vort Blad

Vi retter herved en alvorlig Opfordring til alle Medlemmer af F. S. og Venner af vort Blad om at tegne sig som Garant for dette.

Tegningen som Garant bestaar deri, at vedkommende Kammerat tegner sig for 10 Ekspl. hver Uge i et Kvartal og betaler Bladene med fuld Pris — 1,50 Kr. pr. Uge, som enten indbetales eller opkræves Uge for Uge.

Kun paa Grundlag af denne Offervillighed har vi formaaet at udgive og opretholde Bladet i den Tid, det har udgaaet.

Men vi skal ikke alene formaa at opretholde Bladet, vi skal samtidig skaffe Midler til Agitation for det i Provinsen, saaledes at dets Udbredelse selv kan bære det økonomisk.

Hidtil har altfor faa Kammerater maattet bære hele Læsset.

Vi henviser til Eksemplet fra Silkeborg, hvor til a 11 Kammerater har tegnet sig for fra 10 til 25 Ekspl. hver, saaledes at disse faa Kammerater alene hver Uge betaler 145 Blade.

Vi henstiller til hvert Medlem og til hver Ven af vort Blad om at tegne sig som Garant for vort Blad og [illegible] tilfælde Meddelelse derom til Ekspeditionen, Blaagaards Plads 21, København N.

Vort Blad trænger til hver Krone, dets Venner kan undvære til det.

København i Maj 1936.

Kontrolkomiteen.

Kammerater, se her!

Listeindsamlingen

Alle Indsamlingslister til Fordel for ARBEJDET indkaldes herved til Opgørelse og Afslutning til 1. Juni 1936.

Aflevering og Opgørelse kan finde Sted indtil nævnte Dato hver Hverdag Aften fra Kl. 17 til 19 paa Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København N.

Kontrolkomitéen
for
Ugebladet ARBEJDET

Fagbevægelsens indre Fjender

Nazi-Centralen Hipas Filialer i Fagforeningerne, og deres virkelige Opgave.

(Fortsat fra sidste Nr.)

Vi paapegede i sidste Nummer, hvorledes de saakaldte socialdemokratiske »faglige« Klubber ikke var andet end Filialer af Nazist-Centralen »Hipa« til Afslivning af den politiske Førerklikes Herredømme og Misbrug af Fagbevægelsen, og vi bringer nedenstaaende Resten af Artiklen.

Klikens Køb af ca. 200.000 borgerlige Stemmer skal betales med Arbejdernes fuldstændige Udplyndring.

Kliken har som Regering erlagt Betalingen til Borgerskabet for Stemmerne. Den har iværksat den groveste Skatteudplyndring af Arbejderne, nogen Regering endnu har præsteret, den har skænket Bønderne og den passive Obligationskapital enorme Millionbeløb, som Arbejderne er plyndret for, den har givet Borgerskabet gennem Lovgivning Koncession paa den mest ryggesløse Udplyndring af Producenter og Forbrugere og samtidig har den tvunget Fagbevægelsen og Arbejderne til Passivitet, medens de blev bundet for 2 Aar gennem tvungen Voldgift.

Men netop dette sidste trænger til *en indre Garanti!*

Uvægerlig vil Borgerskabet svigte Kliken ved Valget, hvis Arbejderne forinden sprænger den tvungne Voldgifts Lænker og gaar i Aktion mod den iværksatte Udplyndring.

Det er derfor en Livsens alvorlig Opgave for Kliken at forhindre Arbejderne deri.

Derfor og kun derfor er »Hipa« oprettet og eksisterer! Og derfor bliver den rost i »Soc.-Dem.«, og derfor arbejdes der for fuld Kraft paa Oprettelse og Styrkelse af »Hipa«s Filialer rundt i Fagforeningerne.

De socialdemokratiske „Fag“-Klubber har ingen anden Opgave end at splitte og ødelægge Arbejdernes faglige Sammenhold.

En Indsender i sidste Nr. af vort Blad kan ikke forstaa Motiveringen for Oprettelse af den socialdemokratiske Klub i Konfektionsarbejdernes Fagforening.

Gaa fra Fagforening til Fagforening og disse Klubbers Eksistens er set ud fra Fagforeningens Tarv lige uforstaaelig og meningsløs.

Først naar man betragter deres Opgaver ud fra det modsatte Synspunkt, nemlig i hver Fagforening at værne den politiske Klike, der har udleveret Arbejderne til Borgerskabets hensynsløse Udplyndring, at skærme og bevare den tvungne Voldgifts Slaveri, bestandig at holde de faglige Organisationer i Passivitet ved hensynsløs Broderkrig i Fagforeningerne, i det hele ved at overfalde de utilfredse Fagforeningsmedlemmer for derved at tjene deres egen, skidne Opgave, at tjene Udbytterne ved at ødelægge Fagforeningerne, bliver der Fornuft i deres Eksistens.

Vi siger til de alvorlige og Fagforeningerne hengivne Medlemmer: I skal ikke blindt tro paa os, men gaa selv til jeres Fagforeningers Møder og læg selv nøje Mærke til, hvad disse *»Hipa«-Folk* siger, og læg Mærke til deres Afbrydelser, naar de sidder og skraaler op mod de Medlemmer, der taler for større Aktivitet fra Fagforeningens Side, saa er al Tvivl forbi, hvem de Folk egentlig er — det siger de selv temmelig tydelig. De lægger ikke Skjul paa hvad det er for Herrer, de tjener!

En yderligere Bevisførelse findes ved at undersøge, hvem disse Folk egentlig er. Bevares, der er naive Sjæle imellem, hvis hele politiske Kultur bestaar i at tro. Men der er ogsaa andre Elementer, hvis Rolle paa Arbejdspladsen, i Forholdet mellem Udbytter og Kammeraterne, ogsaa er i Stand [illegible] over deres Virksomhed i Fagforeningen som »Hipa«-Agenter [illegible] men derom senere.

Mødet i Køge

Onsdag d. 20. ds. havde gruppen det paa det gode Veje kun samlet et halvt Hundrede Tilhørere, hvoraf endda en Halvdelen fra fra København. Ikke desto mindre blev Mødet meget interessant, dels ved Talernes Indlæg og dels ved Diskussionen, hvori deltog Rasmus Madsen og en anden Slagteriarbejder fra Køge. Diskussionen var saglig og blev ført i en kammeratlig Aand og drejede sig væsentlig om de politiske Partiers Indblanding i Fagbevægelsen.

Da Kammeraterne fra København tog hjem, var de enige om, at Mødet skulde gøres om, naar Forholdene fra bedre for større Tilslutning.

ORGANISATIONS-MEDDELELSER

De Arbejdsløses Landsorganisation

[illegible] i Arbejderklassens Kvinder og Mænd om et Fælles Forum.

[illegible] vandrer fra Arbejdets Verden ind i de Arbejdsløses Verden, vandrer ind paa K. K. Steinckes Allé, ind under Socialloven Bestemmelser af Mennesket som Fremlberinger og Forbruger af Livsgoder.

I Dag og i Morgen jer! Tal med os paa *Fredag d. 5. Juni Kl. 20 pr.* i Wennolds Lokaler paa Nørrevold, Køb vort Program, der giver Adgang til Mødet.

Bestyrelsen for
D. A. L.

D. A. L.
afholder AGITATIONSMØDE [illegible] Juni Kl. 20 i Rantzausgade 34. Emne: „Kan Staten løse Arbejdsløshedsproblemet“. Fri Diskussion. Derefter Medlemsmøde. Bestyrelsen.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Forklaringen ligger lige til.

Den kapitalistiske Rationalisering paatvinges en uvillig Arbejderstab.

Den arbejder altid med mere eller mindre ødelagt Nervestof.

Den fremtræder i Konkurrencekampen som en Hemmelighed lige som tekniske Forbedringer og hæmmes derved ikke blot i sin almindelige Udbredelse, men ogsaa i den befrugtende Udvikling, der ligger i, at alle en Industris Virksomheder udveksler Erfaring.

Dernæst fødes den som Teori af et uden for Arbejderprocessen forsvindende Mindretal, der vel kender Arbejdsprocessen i sin Abstrakthed, men ikke dens tusinde levende praktiske Finesser, der mere end noget andet øger dens Produktivitet.

Af disse Grundaarsager kan den kapitalistiske Rationalisering aldrig blive andet end en slet Produktionsfaktor, thi den er en fremmed Fjende af Produktionsprocessens ene og mest betydende Halvdel — *den levende Arbejdskraft.*

Den kapitalistiske Rationalisering er en Fjende af Arbejderne. Den paatvinges dem, den udpiner og udbytter dem uden Vederlag, og den skaber Arbejdsløshed og forsvager derved Klassens Modstandsevne overfor yderligere Udbytning.

Af disse Aarsager kan den kapitalistiske Rationalisering aldrig naa at blive en fornuftig og hensigtsmæssig Udnyttelse af de tekniske Produktionskræfter, netop fordi Arbejderne er modvillige, at de yder ubevidst og bevidst Modstand mod Systemet og at de aldrig til Systemets Bærere, Aktieselskaberne og deres tekniske Funktionærer, røber deres egne rationelle Erfaringer i Arbejdsprocessen, der langt mere effektivt end alle teoretiske Udregninger er i Stand til at udnytte de tekniske og de fysiske Produktionskræfters Samarbejde i øget Produktionsevne.

Stachanov Systemets Overlegenhed.

Naar derfor Stachanov Bevægelsen allerede i mange Industrier har overfløjet de Arbejdsnormer, der er almindelige i den kapitalistiske Verden, er der ikke noget mærkeligt deri. Det vilde ikke blot være mærkeligt, men højst betænkeligt, om det ikke var Tilfældet.

De Børn, for hvem Socialisme er Reformer eller blot Forbedring af Massernes Levekaar, kan selvfølgelig ikke forstaa dette, og det er iøvrigt ogsaa ganske ligegyldigt. Den videnskabelige Socialisme, der betragter Produktionskræfternes Udvikling som det bærende Grundlag for den hele historiske Udvikling, maa først at alt regne med Socialismen som et Arbejds- eller Produktionssystem, der er alle tidligere — altsaa ogsaa det kapitalistiske — *aldeles overlegent i Ydeevne.*

Der bliver intet klasseløst Samfund uden paa Grundlag af et Produktionssystem, der gør Menneskenes Forsyning af deres materielle Behov til en mindre betydende Omstændighed i deres Tilværelse.

Stachanov Bevægelsen er det første historiske Varsel herom.

Den har mange Hæmninger endnu baade indre og ydre.

Arbejdet i Sovjet-Unionen maa, fordi Unionen er omgivet af kapitalistiske Røvstater baade mod Øst og Vest, ofre uhyre paa det militære Værn.

Det maa ofre endnu mere paa en stadig voksende Nyanskaffelse af tekniske Hjælpemidler. Den maa som Nybegynder i socialistisk Produktion ofre uhyre Lærepenge, og det levende Arbejdsmateriale er [illegible] af Børn endnu at regne.

Men Grundlaget er der.

Arbejdermasserne har endelig opdaget, at Vejen til bedre Kaar ikke er Resolutioner, men fornuftigt kollektivt Arbejde.

Der sidder ikke nogle Tusinde Ingeniørhjerner og udspekulerer besparende Systemer, men hver Dag staar der 25 Millioner Arbejderhjerner inde i selve den praktiske Arbejdsproces og spejder og opdager nye Finesser i Betjeningen af de tekniske Hjælpemidler.

Og disse uhyre Kræfter vil snart ogsaa revolutionere de tekniske Hjælpemidler.

Og her, hvor den kapitalistiske Verden staar bunden af Patenter at købte Hemmeligheder og Opfindelser, der holdes skjulte af de store Truster og af Kapitalmangel overfor de mægtige Produktionskræfters Krav til Anskaffelse og Anlæg, ja her staar Sovjet Unionens ubunden.

Der er ikke opfundet det Jætteanlæg, Sovjet ikke kan anskaffe, [illegible] Kulproduktion.

Arbejdets Kronik!

Den gule Imperialismes Grundlag.

Den japanske Eksportoffensiv.

[illegible]

... [illegible] Cykler, Symaskiner osv. er blevet vigtige japanske Eksportartikler. I Hollandsk Indien f. Eks. var i 1933 af 5292 Tons indførte Cykledele ikke mindre end 4988 Tons af japansk Oprindelse. [illegible] japanske Eksportører.

Men Japan gør Fremstød langt ud over [illegible] November 1935 [illegible]

I de afrikanske Kolonimraader, saaledes navnlig i de forhenværende tyske Mandatomraader og i de franske Kolonier i Nordafrika, har den japanske Handel allerede sat sig fast i betydelig Udstrækning. Japan tilbyder der Klæder, Kunstsilkeartikler, Cykler og de forskelligste Smaaartikler med et Afslag i Prisen paa indtil 50 pCt. i Sammenligning med de europæiske Varer.

Japans Indtrængen til de sydamerikanske Stater Argentina, Brasilien, Peru, Chile steg sprængvis fra 1932 til 1934 med 150 pCt. [illegible]

Japan i Europa.

[illegible]

... ver i Marseille uforfoldet, men ogsaa alle Omkostninger til Vævning, Farvning, Appretering, Transport, Forsikring, Pakning og Kommissionsgebyr tilbudt billigere end den raa Traad, som bliver fremstillet i Fabrikkerne i Lyon. For nylig meldtes der, at Japan tænker paa at anlægge en Samlefabrik for Cykler i England, hvis Færdigprodukter skal kastes paa Markedet til en Fugleprise [illegible]

Overgang til Kapitaleksport.

Til disse Eksportmetoder føjer Japan allerede et Forsøg paa at [illegible] Kapitaleksport. [illegible]

[illegible]

Kampen om Verdens Tekstilmarked

[illegible] ... medens den japanske Tekstilpro-

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O

Det danske Kvalitetsmærke

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
I. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

der findes ingen hæmmende Patenter.

En Socialist har engang sagt: *»Slip Teknikken løs*, og vi kan spare alle Taler!«

Og vi kan med Stachanov-Bevægelsen tilføje: »Slip samtidig Millioner Arbejderhjerner i Egeninteresse løs i Arbejdsprocessen, og et nyt Samfund fødes!«

Der findes altsaa ikke noget mærkeligt i, at Stachanov-Bevægelsen uden at fordærve Arbejdernes Kaar allerede har sprængt mange af de Arbejdsnormer, den kapitalistiske Rationalisering har skabt. Den var ikke Omtale værd, om det ikke var Tilfældet. Og den var uden historisk Betydning, om den ikke i sig havde Evnen til at gøre det tusinde Gange i Fremtiden.

Mælkeskandalen

(Fortsat fra Side 3.

For at hjælpe Landbruget bliver Arbejderne plyndret for mægtige indirekte Skatter i Form af kunstige opskruede Priser.

Men for Mælkens Vedkommende er Forholdet, at Bønderne faar saa lav en Pris, at det er tvivlsomt, om den udreder en hæderlig Løn for Arbejdet, medens kapitalistiske Mejerisammenslutninger skovler uhørte og umoralske høje Priser og Fortjenester.

Disse kapitalistiske Aktieselskaber tager en Tredjedel mere for Mælken end nødvendigt og med Hr. Tholstrup i Spidsen, søger de at slaa de Mejerier ned, der sælger Mælken til en rimelig Pris.

Staaende overfor dette oprørende Forhold konstaterer vi paany, **at den elendige lovgivende Forsamling er stærk, naar det gælder at fastbinde Arbejderens Løn, for Aaremaal, men er udblæst for al Innitiativ, Vilje og Magt, naar det gælder at bremse de kapitalistiske Selskaber, der ved Aagerprisen udhuler**

duktion til Trods for en mærkbar Nedgang i Silkeproduktionen havde forøget sin Fabrikation med 26,4 pCt. Japan angreb med stadig voksende Kraft den engelske Tekstilproduktion, som havde behersket Verdensmarkedet. Ganske vist raadede England i 1933 endnu over 587,961 Væverstole, medens Japan kun talte 277,313. Alligevel overgik Japan med en samlet Tekstileksport paa 2000 Mill. Kvadratyards i 1933 for første Gang absolut den engelske Tekstiludførsel med et Overskud paa ca. 50 Mill. Kvadratyards. England bukkede under for den japanske Tekstilindustri. Det bukkede endog under for den paa sit eget vigtigste Marked, i Britisk-Indien.

(Fortsættes i næste Nr.)

Arbejdernes Løn.

Er det sært, at tænkende Arbejdere efterhaanden mister Troen paa »den parlamentariske Aktion«?

Vi skal i næste Nummer yderligere fremkomme med en Række Oplysninger i denne betydningsfulde Sag og bl. a. omtale Mælkeriet »Enigheden«s mindre flatterende Rolle som »Regulator« for Mælkepriserne i København.

En Opfordring til vore Læsere.

Overalt i Københavns Arbejderkvarterer, hvor der findes Udsalg, der sælger billig Mælk, da støt dem. Gør Naboer og Kammerater opmærksom paa, at de kan faa Mælken en Trediedel billigere end fra de store Mejerier. Gør opmærksom paa, at Sundhedspoliti og Kontrol har undersøgt Mælk og Forhold paa de Mejerier, der sælger billigt, og at de er anerkendt som lige saa gode som i de store Mejerier. Og hvor I ikke har et billigt Mælkeudsalg i Nærheden, da kræv af Mælkeudsalgene, at de tager Mælk fra de billige Mejerier eller at de klager ind til deres Leverandørmejeri over de ublu Priser.

Vi Arbejdere bør alle i egen Interesse støtte enhver Bestræbelse, der gaar ud paa at skaffe os billig Mælk. *A.*

Blev Hitler financieret

(Fortsat fra Side 1.)

Nazismen for Magtovertagelsen.

Det er ligeledes en Kendsgerning, at det var amerikansk Finanskapital, der efter Krigen bragte tysk Industri og Handel i Sving, og at denne Kapital efterhaanden mistede Tilliden til Weimarrepubliken og Demokratiets Evne til at garantere for de mægtige Rentebeløbs Erlæggelse.

Dr. Schachts Rolle og Indflydelse baade for og efter Nazismens Sejr bliver ogsaa mere forklarlig. Han repræsenterede en tredie Magt, der stod lige urørlig baade for og efter Omvæltningen.

Endnu er der ikke fra officielle Naziskredse fremkommet noget Dementi overfor de opsigtvækkende Oplysninger, saa ogsaa dette tyder paa, at de er korrekte.

Vi staar da overfor et nyt Kapitel i den moderne Imperialismes Historie, hvor det tyske Folk bliver »befriet« i amerikansk Storfinans' Interesse og for dens Midler!

»Nationalhelten« Hitler faar efterhaanden ogsaa sin rette *marxistiske* Baggrund.

De samv. Fagforbunds

(Fortsat fra Side 1.)

Det er fuldstændig »Hipa«s underfundige Parole, man fulgte overfor Arbejderne at hykle Modstand, men opad ikke foretage eller vedtage et eneste positivt Modtræk mod den tvungne Voldgift.

»Hipa« blev ogsaa rost for sin snavsede Virksomhed.

En af de værste Paradeudtalelser var Paastanden om, at Vedtagelsen af tvungen Voldgift i denne Omgang ikke dannede Præcedens for Fremtiden. Guderne maa vide, hvor de Herrer ved det fra!

En af deres egne — Landets Statsminister — har lige 1. Maj erklæret, at saadan blev det i Fremtiden, og foruden findes bande det radikale Venstre, Bondevenstre og Konservative — altsaa det absolutte Flertal — som Tilhængere af tvungen Voldgift.

Skal tvungen Voldgift ikke gælde i Fremtiden, saa er der kun en Vej at forhindre det, og det er, at Arbejderne en Gang for Alvor bruger den Magt, Fagbevægelsen ejer, til at vise Borgerskabet og dets politiske Haandlangere, at det er Arbejderne, der er den bestemmende Faktor i denne Sag.

Men er der noget, denne repræsentative Forsamling frygter og afskyr, saa er det netop, at Arbejderne og Fagbevægelsen bruger sin Magt overfor Borgerskabet og den borgerlige Statsmagt.

Men Bagdøren blev ogsaa holdt aaben i Kravet om Husleje og Prisregulering, hvis Arbejdernes Løn fastsættes af Statsmagten.

Vel, her er endelig et logisk Standpunkt, og da det er en Kendsgerning, at Arbejdernes Løn er bunden af Statsmagten i de kommende 2 Aar, er der jo med det samme rig Anledning til at sætte ind her.

Vi skal gøre vort til, at man ikke glemmer Anledningen.

Vi skal iøvrigt komme tilbage til dette Repræsentantskabsmøde

BEKLÆDNING

Brugt Tøj
fra Herskabshjem fra 15 Kr.
10 - Landemærket 10

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt Elmegade 25 St.

BRUGTE JAKKESÆT OG GABARDINE FRAKKER
Mægtigt Udvalg fra 20 Kr.
Alle Slags Benklæder og Arbejdstøj.
Vore kendte Holmens Benklæder er altid paa Lager i stort Udvalg.
Tøjhuset »Blaagaard«, Herman Hansen
Blaagaards Plads 25

Habit renses og presses 3 Kr.
Alt Garderobe bliver Haandpresset 1 Kl. Skræder-Reparations-Værksted for Dame-Herre- og Børnegarderobe. Stof modtages til Forarbejdning. (Skræderi efter Maal)
AMERICAN TAYLOR
Burmeistergade 17 - Sundby 63x

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asmindørødgade 6.

FODTØJ

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hælo rettes medens De venter. **Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.**

1000 Par brugt Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. Billige Træsko og Træskostøvlçr. J. Kjellander, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

og dets mange Udtalelser — Ro om den tvungne Voldgift bliver der ikke ved dette Mødes Besværgelser.

Internationalt

(Fortsat fra Side 1.)

tusinder komme, saa kom de. Men de forregnede sig.

Vel har U. G. T. Pamperne under Tryk af Massernes Radikalisering efterhaanden accepteret revolutionære Kampmetoder, og er i Dag ligesom Socialdemokraternes Fører Cabellero Tilhænger af det bestaaende Systems Omstyrtelse ad revolutionær Vej. Egentlig er af den spanske Arbejderbevægelse kun Socialdemokraternes højre Fløj og Kommunistisk Parti trofaste Tilhængere af Demokratiet og Folkefrontsregeringen.

Det, der skiller Cabellero og U. G. T.s Ledere fra C. N. T., er Spørgsmaalet om den sociale Revolution skal gennemføres af et politisk Parti eller af Arbejderne selv gennem deres Fagorganisationer, samt — og det er det vigtigste — om Maalet skal være et Proletariatets Diktatur efter russisk Mønster med et centraliseret Statsbureaukrati, eller om det skal være et føderalistisk Samfund af frie Mennesker uden nye Undertrykkelsesorganer.

Det var denne dybe princippielle Uoverensstemmelse, der bevirkede, at C. N. T. ikke kunde modtage U. G. T.s »Enhedstilbud«.

I Stedet for har C. N. T.s Kongres behandlet Spørgsmaalet, hvad der kan gøres for, at Arbejdernes fælles Ønske om det bestaaende Systems Tilintetgørelse kan resultere i fælles revolutionær Kamp, og det vedtoges at henvende sig til U. G. T. offentlig og officielt med følgende Forslag om en revolutionær Pagt:

1. Ved at acceptere den revolutionære Pagt erkender U. G. T. udtrykkeligt, at det politiske og sociale Samarbejde med det bestaaende System har ført til Nederlag. Som logisk Konsekvens af denne Erkendelse afbryder U. G. T. enhver Form for Samarbejde med dette System.
2. Naar den sociale Revolution er en Kendsgerning, maa det sociale og politiske System, der i Dag regerer samtlige Landets Funktioner, fuldstændig tilintetgøres.
3. Det nye Samfunds Ordning, født under Revolutionens Retfærdighed, skal bestemmes gennem frie Valg af de frit forenede Arbejdere.
4. For at forsvare det nye Samfund er en enig Aktion absolut nødvendig og man maa derfor se bort fra enhver tendensartet Særinteresse. Kun herved vil det være muligt at forsvare Revolutionen mod den ind- og udenlandske Kapitalismes Angreb.
5. Vedtagelsen af denne Resolution indebær, at C. N. T.s Nationalkomité har faaet i Opgave at træde i Forbindelse med U. G. T. om, hvorvidt den kan antage dette Forslag, og, hvis det sker, for at regulere Pagtens Udvikling. Nationalkomitéen maa holde sig til ovennævnte Beslutninger og til de Beslutninger, C. N. T. tidligere har taget angaaende revolutionær Enhed.

Der ventes nu paa U. G. T.s Svar, hvorledes det vil blive, kan ikke forudsiges. Over hele Landet kæmper reformistiske og syndikalistiske Arbejdere Side om Side mod Fascisme og Kapitalisme udenom eller imod »Folkefronten« og dens Regering. Maatte det paavirke U. G. T.-Pampernes Stilling til den revolutionære Pagt, C. N. T. foreslaar.

MØBLER m. m.

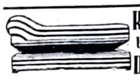

Københavns billigste Divaner.
Sovedivaner med Magasin, 35 Fjedre. Enk. Divaner, 28 Fjedre. Extra billig, 24 Fjedre, 18 Kr. Reparationer udføres.
Ratebetaling indrømmes Fra 5 Kr. Udbetaling

Divan- & Madrasfabrikken »Gorm«
4 - Gormsgade 4

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

FORSKELLIGT

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schønbergsgade 4 (skraas Værnedamsvej).

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

OLYMPIC Konkurrence Model... Kr. 88.-
OLYMPIC Model Standard Kr. 115.-
OLYMPIC Model Luksus.. Kr. 135.-
OLYMPIC Halvracer fra.. Kr. 115.-
Alle Farver
Ratebetaling
20 Kr. Udb. 10 Kr. o. M.
OLYMPIC CYKLER
Henry Hansen
Nørreport - Palæ 4046

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer. Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Det billige Cykleværksted
Rensning, nye brede Skærme, Fælge, Eger, Klokke, Haandtag samt Lakering kun 12 Kr. — Ovnlakering kun 18 Kr
28, Sofiegade 28.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Gaa 4 Trin op,
saa naar De op til Byens bedste Barber
Dobbelt Barbering med Sprit og Crême 25 Øre, Klipning hele Ugen 75 Øre.
(5 Minutters Gang fra „Arbejdet"s Kontor. Ny Indehaver).
M. Petersen, Griffenfeldtsgade 50.

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaler, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 u
L. P. Madsen

Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrolerede Kvalitetsartikler. KundD.F.G.D.Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone

I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

Pinseindkøbet
gøres **TRE TRIN NED**
selvfølgelig
hos **EJNAR SOMMER**
HERRELINGERI
3 BORGERGADE 3
Annoncen giver 5 pCt Rabat.

Gentlemen! Foraars-Nyheder!
Trods Prisstigningen sælger vi stadig
Italienske bløde Hatte 7.85 Engelske stive Hatte 8.50
Husk „Stockport", Vesterbrogade 60.
Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

Den gule Imperialisme

Bag Diplomaternes Spil, bag Statsmændenes Handlinger, Politikernes Taler og Dagspressens oftest misvisende »Oplysninger« og bag den mægtige Oprustning ligger den kapitalistiske Verdens Økonomi, de forskellige Nationers Udbytningsinteresser og Muligheder i Kampen om Eneherredømmet paa Verdensmarkedet — Udbytning af Jordens arbejdende Folk.

Den almindelige Avislæser lader sig gerne nøje med »Politiken«s overfladiske Snak, der oftest kun skjuler de virkelige Hensigter og Motiver. Og disse Læsere forstaar i Virkeligheden ikke et Muk af det hele, for det er foregaaet.

For de Arbejdere, der har Sans for Realiteter, gælder det altid om at kende de økonomiske Interesseforhold baade i de lokale og i de store Verdensforhold.

Medens Europas Offentlighed i Dag er fuldt optaget af Italiens Rovertogt i Afrika, sker der noget i Østen, som ikke blot truer med at faa langt større Betydning, end de indre evropæiske Konflikter, men som allerede nu rejser sig truende mod det kapitalistiske Europa og dets Fremtid.

Dette er Japans økonomiske, industrielle, merkantile og politisk-militære Udvikling.

Vi ved, at Japan ved uhørt Tilsidesættelse af alle internationale Retsregler og Aftaler ikke blot har annekteret Manchuriet, men at det æder sig frem i Kina og truer Mongoliet, men hvad ved vi om, at det snart paa alle Felter, i Indien, i Afrika, i den nære Orient, i Kina, i Sydamerika, Skridt for Skridt trænger Evropas Industri tilbage i Konkurrencekampen paa Verdensmarkedet.

Ja, hvad kender vi af autentisk Viden om denne nye Verdenserobrers Kræfter, Muligheder og Hensigter overfor det gamle kapitalistiske, halvsyge, af indre Splid forsvagede Europa?

Det er kun lidet, og det lidet, vi ved, er ofte tendentiøst og tilskaaret efter engelske Interesser.

Det vil derfor sikkert interessere en stor Del af vor Læsekreds, den, der særligt interesserer sig for de internationale økonomiske Realiteter, at det er lykkedes ARBEJDET at fremskaffe en hel Række af autentiske Oplysninger hentet direkte fra det moderne Japans Økonomi, Produktion, Handel og Politik og Militær, udarbejdet og samarbejdet af Fagfolk til et samlet Overblik over hele den mægtige Front det gule, fremstormende Imperium har rullet op mod den gamle Verdens Kapitalisme.

Vi paabegynder Offentliggørelsen af disse Oplysninger i Kroniken i dette Nr. og fortsætter i de følgende Nr.

Da disse autentiske Oplysninger vil faa Betydning bl. a. ved Studiekredsarbejde, henstiller vi til de Kammerater, der deltager i Oplysningsarbejdet, om at opbevare disse Kroniker.

Red.

Sexuel Oplysning

J. H. Leunbach: *Kønslivet og Sundheden* ... Kr. 1,00
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp* 0,50
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder . . 0,50

Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition. Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualklinikken, Malmøgade 7.*

Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Det billige Urreparationsværksted,
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630— Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 100.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Byens billigste Urmager
Alle Reparationer udføres godt og solidt til billigste Priser. Fjedre i Lommeure 2 Kr. Rensning af Lommeure 3 Kr. Fjedre i Grammofoner fra 4 Kroner.
ELI A. MØLLER Urmager
Hyltebro 4 (ved Nørrebrogade 225)

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Kaffen fra Raadhusstr. 1,72 pr ½ kg

Rettelse

I ARBEJDET Nr. 11 er der i Artiklen om Socialkontorerne flere Korrekturfejl. Særlig er det ganet ud over Kontorchefen paa 7. Socialkontor, Fru Hougaard, der har faaet forskellige Navne. Ligeledes skulde der i Stedet for 8. Socialkontor staa 5. Socialkontor.

Vore Annoncører

Vi henviser vore mandlige Læsere til, hvis man ønsker en virkelig god og billig Hat, at gaa til vor Annoncør, Hattemagasinet »Stockport«, Vesterbrogade 60. — Reel Behandling garanteres

Mødelisten

Onsdag d. 3. Juni:

Mælkeriarbejdernes Afd. B. Generalforsamling. Kl. 19. Selskabslokalerne Falkonerallé 96, 2.

Skrædernes Fagf. 1873. Ekstra Generalforsamling. Kl. 19,30 Rømersgade 22, Festsalen.

Torsdag d. 4. Juni:

De Arbejdsløses Landsorganisation Offentligt Møde. Kl. 20 præc. Weinolds Lokaler, Nørrevold.

Fredag d. 5. Juni:

Københavns Afd. af F. S. Kammeratlig Sammenkomst. Kl 19,30 i Weinolds Lokaler, Nørrevold.

(Se Annoncen fra »De Arbejdsløses Organisation.)

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): 13×13 2,00. J. O. 0,70. V. H. 2,75. Martin 1,00. A. M. 4,50. Liste Nr. 83: Gustav Hansen 2,00. A. Mertens 1,00. Volmer Lauritsen 1,00. Med det tidligere indkomne Kr. 232,50.

Alle PENGEFORSENDELSER til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto

236.32

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 16. | Lørdag d. 6. Juni 1936 | 1. Aarg.

De Riges Grundlov

Halløj, der trimler en Tosse afsted til Grundlovsfest.

Med sine 50 Kroner om Ugen har han mindre Reallon end hans Bedstefar, der havde 15 Kroner om Ugen.

Til Gengæld betaler han ti Gange mere i Skat, baade direkte og indirekte.

Hvis hans Kone ikke sled i det med, maatte de enten sulte eller søge Socialhjælp.

Og nu skal han ud og fejre Grundloven — det politiske Fundament for disse herlige Tilstande! —

Halløj, Tosse, hvor gaar Vejen hen — til Fælleden eller Søndermarken?

Fanden ogsaa, at den *Enhedsfront* ikke eŕ realiseret endnu!

— — —

Da det kapitalistiske Borgerskab havde nedkæmpet Fevdalvældet og Lavsvæsenet, da det havde nedkæmpet alle andre Privilegier til Fordel for et eneste — *Pengenes* —, skyndte det sig at skrive en »*Grund-Lov*« til Beskyttelse af Rigdommens Eneret til at udbytte de Rigdomsløse, de Pengeløse, de Fattige!

Denne *Grundlov* siger: *Den private Ejendomsret er hellig og ukrænkelig!*

Den sætter Ukrænkelighedens Skranke om *Næringsfriheden,* d. v. s. de Riges ukrænkelige Eneret til at udbytte de Fattige.

Og oven paa denne Grundlov byggede den borgerlige Klasse andre Love til dens Beskyttelse som Retspleje og Straffelov til Forfølgelse og Straf for de Fattige om de vover at krænke Grundloven.

Og hvert Aar den 5. Juni render fattige Tosser til Fest og Stævner til Forherligelse af denne Grundlov — til Forherligelse af deres egen lovbeskyttede Fornedrelse og Slaveri.

— — —

Indbyderne til disse Taabefester er de Retninger inden for Arbejderbevægelsen, der paastaar, at de kan frelse Arbejderne ud af Kapitalismen og dens Udbytning, naar blot Arbejderne i Henhold til Grundlovens Bestemmelse om Folkets politiske Rettigheder vælger dem ind i Rigsdagen.

Og naar disse Kapitalismens Bekæmpere saa er valgt, da er deres første Handling som Rigsdagsmænd at underskrive en Erklæring om, at de ikke blot vil overholde *Grundloven,* men at de tilmed vil værne dens Bestemmelser.

De vælges af Arbejderne ved Løfter om at bekæmpe Kapitalismen og kæmpe for Socialismen, hvilket betyder, at de vil bekæmpe den private Ejendomsret til Jord og Arbejdsmidler, men saa snart de er valgt, saa underskriver de paa, at de ikke vil angribe, men respektere den private Ejendomsret som hellig og ukrænkelig.

Og lad os i Skyldighed til Sandhed og Ret aabent erkende, at der ikke blandt de folkevalgte Tingmænd endnu har været en saa stor Ærkekæltring, at han ikke nøje har overholdt det skriftlige Løfte, han har afgivet om at overholde og respektere *Grundloven!*

Dette gælder dem alle, Demokratiets Patentbasuner saavel som Ridderne af Verdensproletariatets revolutionære Førerskab — alle hæderlige og redelige Mænd overfor Grundlovens Patentrettigheder for det kapitalistiske Borgerskab!

Men overfor Arbejderne —???

Halløj, der trimler 10,000 Tosser afsted til Søndermarken og et Par Tusind til Fælledparken den 5te Juni, og saa raaber de alle baade her og der, hele den parlamentariske Enhedsfront fra Fælleden til Søndermarken, et Leve for Grundloven, der giver de Fattige Ret til at vælge Rigsdagsmænd til Beskyttelse af de Riges Udbytning og Udplyndring af Arbejderne!

— — —

Men hvad skal det blive til med en Klasse, der Aar efter Aar, ja i Slægtled, vader rundt i denne taabelige Nøjsomhed, i denne Idiotglæde over at maatte vælge Repræsentanter til at beskytte deres Udbyttere.

Det skal vel blive til det, som det foreløbig er, at de ikke blot økonomisk, men ogsaa politisk, udbyttes, flaas af Skatter for hver Bid Mad, de putter i deres Mund, og at de ad politisk Vej ribbes for alle Rettigheder for til Slut ad politisk Vej at miste selve Retten til at bekæmpe deres økonomiske Udbyttere.

Dette er altsammen i logisk Overensstemmelse med den Grundlov, de fejrer den 5. Juni hvert Aar, og i logisk Overensstemmelse med den Erklæring, deres Rigsdagsmænd underskriver eller bekræfter efter hvert Valg.

Dette er altsammen logisk og i bedste Orden.

Og hvad det hele vil ende med, naar nu Lenins Disciple, de revolutionære Bolchevikers danske Efterfølgere, nu ogsaa er blevet Grundlovsdyrkere, ja det ender det nok med, at Arbejderne ad politisk Vej — lige som de Arbejdsløse — sættes paa Sulteration i statsautoriseret Løn i Forhold til de dalende og stigende Varepriser.

Hvilket Ideal for en politisk Idiot, for en aandelig forkroblet Statsslave, naar hele Lønsporgsmaalet ad politisk Vej ordnes automatisk! Saa kan han bare arbejde, æde og sove, medens Repræsentanterne sammen med Finansherrerne ordner Resten.

— — —

Og denne sindssvage Massepsykose bliver ikke farligere ved, at Anstalten i Søndermarken den 5. Juni faar et Anneks i Fælledparken.

Kun godt, at Folk, der hidtil har fornummet sig som Lenins Disciple, endelig kaster Masken og afslører sig som de borgerlige Grundlovsdyrkere, de parlamentariske Taskenspillere, de i Virkeligheden er.

Luften bliver ren, Grænsen bliver skarp og klar mellem den borgerlige og den revolutionære Retning i dansk Arbejderbevægelse efter denne Grundlovsdag, hvis eneste forvirrende Moment er, at Staunings Brigade holder Mønstring baade i Søndermarken og i Fælledparken.

Denne sidste Forvirring kunde afbødes en Del, om der over Talerstolene baade i Fælledparken og i Søndermarken anbragtes følgende Transparent: »*Vi, der taler herfra, tilhører de frække Svindlere, der lover Arbejderne i Rigsdagen at nedkæmpe Privatkapitalismen, men samtidig underskriver paa og gør lige det modsatte!*«

Eli.

Vi lægger ikke Skjul paa at vi er fattige Arbejdere, der udgiver dette Blad og at vi er glade for, om du vil give os et Bidrag til Hjælp for Bladets Økonomi.

Kampen mod Mælkehajerne

Mælkeriet „Enigheden" og de høje Mælkepriser. En mærkelig Stilling for et kooperativt Foretagende.

Den Mælkekrig, vi omtalte i sidste Nummer, hvor de store Engrosmejerier gennem deres *Prisorganisation af 1933* forsøger at konkurrere de Udsalg ned, der sælger Mælken til en rimelig Pris, er paa Vesterbro yderligere skærpet i denne Uge, idet Udsalget i Oehlenschlægersgade, der forhandler »Nevtral«s Mælk, nu har sat Prisen ned til *19 Øre pr. Liter sød Mælk.* Dette har yderligere forøget Kundernes Antal. Vesterbros Arbejderhustruer tager med stigende Forstaaelse Del i denne Kamp.

Denne Pris er selvsagt en *Kamppris,* idet Mælken ikke kan sælges under 22 à 23 Øre pr. Liter, naar Forhandler og Mejeri skal have rimelig Løn for Arbejdet.

Men for denne Pris kan Mælken ogsaa sælges fra de smaa Mejerier med Fortjeneste, og de store Mejerier kan i Henhold til, at Tekniken og Arbejdet, der er langt bedre organiseret, sælge Mælken endnu billigere.

Aager og Udplyndring.

Som Distributionen af Mælk i København foregaar i Dag fra de store Mejerier, er det en samfundsfjendtlig Virksomhed. Det er vanvittigt, at Fordelingen af et Produkt koster dobbelt saa meget som at producere det, som Tilfældet er med Mælken.

Der kunde endda være Rimelighed i dette Forhold, om det var en ringe udbredt Vare, et Produkt, hvoraf der kun fremstilledes og forbrugtes lidet, men her, hvor det drejer sig om en vældig daglig Livsfornødenhed for Hundredtusinder af Københavns Befolkning, her er Forholdet komplet vanvittigt og fordømmeligt.

De store Selskaber, som driver denne Prispolitik, burde tiltales for Vareaager, thi den har ingen Rimelighed i hensigtsmæssig Samfundsvirksomhed, men er et Monopols hensynsløse Udnyttelse af **Folkets livsnødvendige Behov.**

Den kooperative Bevægelses Opgave.

Som i dette Tilfælde, hvor den privatkapitalistiske Funktion driver Aager paa en af Folkets daglige Fornødenheder, havde den kooperative Bevægelse en særlig Opgave i at standse denne Aager, at imødegaa denne Prispolitik, ved at dokumentere, at f. Eks. Mælken kan fordeles langt billigere.

Og det er vel noget af det mest beskæmmende ved hele dette Forhold, at Arbejderne i København netop paa Mælkefordelingens Omraade har en af sine største kooperative Virksomheder, uden at denne i nogen Henseende bekæmper denne kapitalistiske Prispolitik.

Mælkeriet »Enigheden« ligger i enkelte Tilfælde 2 Øre, men almindeligt højst 1 Øre under de privatkapitalistiske Stormejerier i København i Udsalgspris paa Mælken.

Denne Prispolitik fra »Enigheden«s Side er ikke et Angreb paa den kapitalistiske Prispolitik, men en Understøttelse af den, thi naar det kooperative Mejeri kun kan sælge Sødmælken 1 Øre billigere pr. Liter end de private Stormejerier, saa er disses »Samvittighed« i den skønneste Orden.

Det er jo umuligt for Arbejderne at kritisere den kapitalistiske Rovdrift uden samtidig at ramme det kooperative Mejeri.

(Fortsættes Side 4.)

Klassekampen i Frankrig

Vaaben og Flyvemaskinfabrikerne besættes af de strejkende Arbejdere.

I sidste Uge har der i en Række Fabriker inden for den franske Automobil-, Vaaben- og Flyvemaskineindustri været gennemført en Strejkebevægelse omfattende ca. 100,000 Arbejdere.

I de fleste Tilfælde valgte Arbejderne denne Gang Fabriksbesættelsen som ydre Form for Kampen.

Denne Form for Kamp er ikke, som den borgerlige Presse herhjemme giver det Udseende af, noget nyt. Den er kun en Skærpelse af det alm. Princip, som den revolutionære Fagbevægelse indebær i Begrebet: »*Kampen paa Arbejdspladsen*«. Og den Form, de franske Arbejdere i dette Tilfælde valgte, er blot en Overgangsform til selve den egentlige Fabriksbesættelse, hvor Arbejderne lockouter de kapitalistiske Snyltere og selv overtager Ledelsen af Fabrikerne.

Med denne sidste Skærpelse af den økonomiske Klassekamp træder den faglige Bevægelse frem som Arbejdernes positive politiske Magtfaktor i Kampen mod det kapitalistiske Borgerskab. Dette er Politik i *Handling* i Modsætning til de politiske Partiers bedrageriske Ordskvalder.

Uden Hensyn til Folkefrontssejren kæmper Frankrigs Arbejdere for deres økonomiske Interesser.

Den franske Fagbevægelse har afslaaet at lade sig binde ved Repræsentation i den politiske Folkefrontsregering, og Frankrigs Arbejdere forstaar at skelne mellem Døgnpolitikens Fornødenheder og deres økonomiske Klasseinteresser.

Det er ikke mindst interessant ved disse Strejkekampe, at samtidig med, at selv Kommunisterne i patriotisk Iver har bundet sig til at stemme for Militærbevillingerne, saa gaar 100,000 Arbejdere ud i Kamp netop i de vigtigste Fabriker for det nationale Forsvar.

Noget lignende var ikke tænkeligt i Danmark, hvor baade Fagbevægelsen og Arbejdernes Forstaaelse er fordærvet af de politiske Partispekulanter.

(Fortsættes Side 4.)

Det nordiske Demokratis Blomster eller reformistisk Solidaritet

Det er ikke blot her i Danmark, det nordiske Demokrati staar i fuldt Flor og sætter saa smukke Blomster som tvungen Voldgift, Socialreform, kunstige Prisforhøjelser, mere Politi o. l.

Ogsaa i Sverige og Norge, hvor der jo ogsaa sidder »Arbejderregeringer«, foregaar en lignende Udvikling. Det er i saa Henseende tilstrækkelig at minde om den svenske Militarisme og den norske Krisepolitik.

Mere farlig end denne de nordiske Socialdemokratiers Regeringspolitik er dog den af de faglige Ledere førte Politik. **Herhjemme har vi set de førende Reformister paa Majfester, i Fagblade og paa D. s. F.s Repræsentantskabsmøde gaa imod den tvungne Voldgift, og samtidig har vi set de samme Folk og deres Hipafilialer i Organisationerne gaa imod enhver Form for Protest — for slet ikke at tale om Kamp — mod den samme tvungne Voldgift.**

Vi skal denne Gang nævne et Par Eksempler fra den norske og svenske Fagbevægelse der viser, at der disse Steder findes værdige Brødre til de danske Hipafolk.

Paa Vejstrækningen Hinsholmen—Långedrag i Vestsverige har i Tiden to Entreprenører hver en Del af Vejen under Arbejde. Det ene Sted er udelukkende beskæftiget Medlemmer af den reformistiske Organisation, og der er her en Timeløn paa 1,20 Kr. pr. Mand for alt Arbejde. Den anden Entreprenør beskæftiger 7 Mand, alle Medlemmer af de syndikalistiske Organisationer, og der er her fastsat en Timeløn paa 1,26 Kr. for Jordarbejde og 1,36 Kr. for Stenarbejde. Imidlertid indfandt sig en Dag en Formand for den reformistiske Organisation paa sidstnævnte Arbejdsplads og ønskede Overenskomst indgaaet. Da Entreprenøren nægtede det, blev Arbejdspladsen blokeret til trods for, at den reformistiske Organisation som nævnt ikke har et Medlem paa Pladsen, og tiltrods for, at de der arbejdende Syndikalister havde opnaaet Lønninger, der var henholdsvis 6 og 16 Øre højere pr. Time end dem, de reformistisk organiserede havde kunnet opnaa.

Dette er kun et Eksempel blandt mange, paa hvilke Midler de reformistiske Pampere i Sverige anvender for at tvinge alle Sveriges Arbejdere ind under sit Herredømme. I Begyndelsen af April foregik der omkring en Arbejdsplads i Bygningsindustrien i Stockholm Begivenheder, der endnu tydeligere belyser reformistisk Solidaritet Anno 1936. Det drejede sig om en Del Arbejdere, der i 1926 havde henvendt sig til den reformistiske Organisation og bedt om Optagelse (de var uorganiserede) for at faa forbedret Arbejdsforholdene. De fik imidlertid Afslag og henvendte sig saa til S. A. C., den syndikalistiske Landsorganisation, og blev optaget i denne. Det lykkedes efterhaanden disse Arbejdere at faa højere Lønninger og bedre Arbejdsforhold end de fleste af deres Kolleger. Pr. 1. April udløb deres Aftale med Arbejdskøberen, og han nægtede nu i Modsætning til tidligere at indgaa en ny, hvorfor S. A. C. erklærede Arbejdspladsen blokeret og Arbejderne gik i Strejke.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at Arbejdskøberen havde haft sine Grunde til at nægte sine Arbejdere en ny Aftale. Aldrig saa snart var Strejken udbrudt, før Reformisterne oprettede Overenskomst med Arbejdskøberen paa daarligere Betingelser end de, Arbejderne havde haft, der var gaaet i Strejke, og sendte Folk ind paa Arbejdspladsen som Skruebrækkere. Efter kort Tids Forløb maatte S. A. C. give op, Refor-

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet.

Den engelske Koloniminister J. H. Thomas har demissioneret som Følge af sin Forbindelse med en kendt engelsk Spekulant, der bl. a. havde købt Retten til Udgivelse af »Sir Thomas«s Memoirer — naar de en Gang blev skrevet — for en Sum af ½ Mill. Kr., og udbetalt 300,000 Kr. i Forskud.

En smart »Arbejderfører« kan dog stadigvæk faa lidt ud af sit Pund.

□

Ifølge det amerikanske Arbejdsløshedsbureaus Meddelelser er der 11½ Mill. officielle Arbejdsløse i U. S. A.

— — —

Nej, stop, kære Læser, saa ligegyldigt har du ikke Lov til at tage disse Tal til Efterretning. Tænk dog et Øjeblik paa den Sum af Lidelser og Nød for et ufatteligt Antal Børn, Kvinder og Mænd, disse Tal repræsenterer — og lov dig selv at være med til at bekæmpe et økonomisk System, der skaber saa megen Ulykke.

□

»Det er Gudstjenesten — luk saa for Radioen«, er sikkert den Replik, der oftest høres i Hjemmene. Men Kirkeudsendelserne er ved at faa en Konkurrent i Upopularitet, nemlig Radio-Avisen. At lytte til den er som at høre Snolderød Avis oplæst. At Husmand Peter Jensens Hønsehus i X-købing er nedbrændt, eller 11 Gange i een Uge at faa at vide, at Kongen med Familie opholder sig der og der, interesserer næppe nogen udover nogle faa Tusind Provins-Gæs. At Stauning præsiderer ved en Udstillings-Middag, er det ogsaa trivielt ugentlig at faa at vide — om man saa endda offentliggjorde Menuen, saa Arbejderkonerne kunde faa nogle Idéer til Afløsning af den noget ensformige Kost, kunde det maaske kaldes en Slags Publikums-Service. Udsendelserne nu er saa overcensureret, ensrettet, konservativ, dunderkedelig, at det snart lyder Landet over: »Luk for Radioen, det er Radio-Avisen!«

□

Alfonseri (at lade sig underholde af prostituerede Kvinder) er strafbart ifølge dansk Lov.

Der findes i København adskillige saakaldt finere Natklubber, der kun kan eksistere i Kraft af, at der kommer en Stab af kvindelige Stamgæster til Underholdning og til Salgs for det noble købedygtige Publikum. I Bestyrelsen for disse Naklubber sidder agtværdige Borgere og Samfundsstøtter, der intetanende indkasserer deres Honorarer — ikke ogsaa? — og saadan er der saa meget! —

Spids.

Splittelse i den svenske S.U.V.

Som Følge af den stigende Interesse og Sympati for den socialistiske Opbygning i Sovjetunionen var det efterhaanden lykkedes i Sverige at skabe en ret omfattende Landsorganisation af »Sovjet Unionens Venner« med talrige Afdelinger fra Ystad til Haparanda og med et ret udbredt Tidsskrift (Oplag 20,000 Ekspl.).

S. U. V. ledede af en Rigskomite i Stockholm, hvori forskellige socialistiske Afdelinger var repræsenteret, og der syntes at skulle være Mulighed for en organisatorisk Udbygning i Masseformat. Efter sit internationale Program skal S. U. V. indtage en absolut neutral Holdning i partipolitisk Henseende for derved at kunne samle alle Sovjetvenner i en virkelig Masseorganisation.

I Modstrid til Programmet, der paa Forhaand sikrer enhver socialistisk Retning Adgang til Deltagelse i Arbejdet for Foreningens Formaal og dette paa lige Linje, uden Særstilling for noget enkelt Parti, har det dog i Praksis vist sig, at det svenske Kommunistparti, saaledes som det vist er almindeligt i de øvrige Sektioner af S. U. V., har betragtet S. U. V. som en Filial af Partiet. I Stedet for at lægge Hovedvægten paa Skabelsen af en bred, selvstændig Masseorganisation med eget Ansigt overfor Offentligheden, har Partiet i Kraft af sin voksende Indflydelse i selve Organisationsapparatet tilført S. U. V. et kommunistisk Præg, der jo i Sagens Natur maa udelukke den store Tilgang fra socialdemokratiske, socialistiske og syndikalistiske Arbejderes Side.

Kommunistpartiets usmidige Taktik har uvilkaarligt maattet foraarsage indre Gnidninger. Foranlediget ved Partiets Besættelse af en Del lønnede Funktionærposter tilspidsede de forhaandenværende Modsætninger i Ledelsen sig. Det kom i Begyndelsen af Marts til en Sprængning i Rigskomiteen, hvor det viste sig, at ledende Partimedlemmer i S. U. V. ikke var enige i Partiets Standpunkt.

De utilfredse Medlemmer tog omgaaende Initiativ til Dannelsen af en ny Sammenslutning, der altsaa nu skal konkurrere med S. U. V. ud over Landet. »Forbundet for Sovjetoplysning«, der udgiver »Sovjetland« i et Oplag af 8000 Ekspl., anser det som sin Opgave ved Hjælp af virkelig objektiv Oplysning — den betegner S. U. V.s Virksomhed for at være af idealiserende og partipropagandistisk Art — at modarbejde den fascistiske Propaganda, der udelukkende spekulerer i det svenske Folks Uvidenhed til de faktiske Forhold i Sovjetunionen. Man vil modvirke den nazistiske Ophidselseskampagne mod Sovjetunionen, der blot er et Led i Fascismens almindelige Kamp mod Arbejderbevægelsen. Med Rette henviser man til »Sveriges nationale Forbund«, der med sine ca. 40,000 Medlemmer, fordelt i 600 Lokalafdelinger, er en saare farlig Fascistsammenslutning.

Samtidig vender man sig mod Kommunistpartiets Monopolisering af Sovjetinteressen og fordømmer den Mentalitet, udfra hvilken man fra Partihold ansvarsløst stempler enhver som Sovjetfjende, der forfægter en fra Partiet afvigende Mening.

I Mangel af saglige Argumenter stempler Kommunistpartiet det nye Forbunds Ledere som Folk, der er betalt af Trotski og den internationale Kapital.

Sprængningen har vakt megen Gny i hele den svenske Presse og maa betegnes som et alvorligt politisk Nederlag for Partiet. Og man maa regne med, at det nye Forbund vil faa Vind i Sejlene, idet det Soc. dem. Parti nu synes at ville beskæftige sig alvorligt med Problemet om Sovjetoplysning. Man synes i stigende Grad at anerkende Betydningen af den sovjetrussiske Opbygning og Kamp for Verdensfredens Bevarelse.

Skønt den svenske Regering tager visse udenrigspolitiske Hensyn til Naziregeringen (Malmøskandalen), er langt det store Flertal af Socialdemokratiet Modstandere af en tysk Orientering, og det er blandt svenske Arbejdere den udbredte Mening, at Sverige som en lille neutral Stat maa orientere sig efter den Fredslinje, som bl. a. Sovjetunionen forfægter. Socialdemokratiet vil sikkert vide at udnytte disse Strømninger og her under de S. U. V. for ubrugbar til Formidling af positiv Kundskab.

Man tør derfor ikke overse Faren, at det nye Forbund kan forvandle sig til en socialdemokratisk Filial. Man maa dog haabe, at det kan bevare sin Uafhængighed og naa ind i Kredse, som S. U. V.-Sektionen har udelukket sig fra. I det hele taget rejser sig det Spørgsmaal, hvorvidt S. U. V. i sin nuværende Form ikke har overlevet sig selv. Her i de skandinaviske Lande vil en S. U. V.-Sektion, der væsentlig bestaar af kommunistiske Elementer og dirigeres af de komm. Partiledelser, næppe være af større Betydning — hverken for Arbejderklassen som Helhed eller Sovjetunionen.

Kurt **Malmberget**.

Vil du følge med i den faglige Bevægelse, har du Sans for Betydningen af [illegible] kritisk Behandling af Fagbevægelsens Problemer, da tegn dig som Abonnent paa ARBEJDET og følg med fra Uge til Uge.

Den belgiske Fascisme i rivende Fremgang

Over Hundred Tusind Arbejdere forlader Socialdemokratiet.

De belgiske Valg ved sidste Maaneds Udgang bekræftede endnu engang, at vi befinder os i en økonomisk Periode med skærpede Klassemodsætninger.

Grundet Socialdemokratiets fjendtlige Holdning overfor de ogsaa i Belgien paagaaende Enhedsbestræbelser gik Partiet mere end 12 pCt. tilbage, idet det mistede ikke mindre end 109,000 St. Heraf maatte Partiet afgive 91,000 St. til Kommunisterne, og da man vanskelig kan tænke sig, at de yderligere 18,000 tabte Stemmer skyldes en Masseenvilje mod at gaa til Valgurnerne, har utvivlsomt en Del af Partiets tidligere Medløbere denne Gang stemt fascistisk.

Valgets karakteristiske men ildevarslende Træk er afgjort Fascistpartiets voldsomme Fremgang. Under Degrelles Førerskab har de saakaldte Rexister af klerikal-fascistisk Stabning mønstret 271,000 St. og sikret sig 21 Mandater — d. v. s., at en Fjerdedel af det store konservative Katolikparti har brudt med de gamle Synsmaader og taget klart fascistisk Flag. Nær Fascisterne staar det flamske Nationalistparti, der ligeledes kan notere væsentlig Fremgang, medens Centrum (de liberale) — modsat Frankrig — holdt Stillingen.

I ikke ringe Grad har de belgiske Fascisters sejrrige Fremgang styrket den internationale Fascistfront paany understreget Nødvendigheden af en mere systematisk og energisk Kamp mod de fascistiske Diktaturbestræbelser, ligesom den kraftigt dementerer alle illusionære Paastande om, at Fascismen ingen Muligheder skulde have i de smaa, saakaldte demokratiske Stater.

I de skandinaviske Lande er Fascismen vel endnu ikke en umiddelbar Fare, men mon det alligevel ikke — med Henblik paa Fascismens fortsatte Vækst — snart vilde være paa Tide, at ogsaa danske Arbejdere gjorde sig klar til en Modoffensiv.

Hvorfor ikke paa Arbejdspladsen gaa i Gang med at drøfte, hvad man herhjemme kan og maa gøre til Værn imod den fascistiske Ensretning, der sniger sig frem indenfor Arbejdernes egne Organisationer. □

Resten af April Kvartal koster kun →50 ØRE

Bliv Abonnent!

Den nye Prisregulering for indført frisk Frugt

En Ordning, der for Importører og Grosserere legaliserer en ublu Aageravance fra 25 - 70 pCt., men ikke gavner den forbrugende Befolkning en Døjt.

Naar den borgerlige Statsmagt binder Arbejdernes Løn fast for et bestemt Aaremaal, er dette en skrigende uretfærdig Undtagelseslov vendt mod den daarligst stillede Del af Samfundets Medlemmer — altsaa en Klasselov —, saalænge alle de andre Samfundsmedlemmers Indtægter ikke er fastlagt, og saalænge Priserne paa de Varer, Arbejderne skal købe for Lønnen, ikke er fastlagt i Forhold til denne.

Kravet om Prisregulering er altsaa ikke mere blot et Krav om at sikre Forbrugerne mod Vareaager, men Kravet om at legalisere alle Varepriser i samme Udstrækning og i samme Forhold som Arbejdernes Lønninger.

Socialdemokratisk Ideologi og praktiske Politik.

Efterhaanden som det socialdemokratiske Parti har afviklet sit klassebetonede, socialistiske Maal, er dets Ideologi blevet svømmende og vilkaarlig, hvis eneste faste Holdepunkt er at udnytte den borgerlige Statsmagt til Fordel for Partiets øjeblikkelige Opgaver.

Partiets Brug af den borgerlige Statsmagt i Forhold til Arbejdernes økonomiske Eksistensforhold er følgende:

1. *At fastbinde Lønnen.*
2. *At fordyre Leveomkostningerne.*

Det sidste er ikke blot sket ved direkte Fordyrelse af Landbrugsprodukter, men ogsaa indirekte ved Valutaordningens Beskyttelse af kapitalistisk Vareaager baade for Industri og Handel.

Som en Reaktion mod denne arbejderfjendtlige Politik har Kravet — ogsaa inden for Socialdemokratiet — rejst sig om Statens Indgreb og Regulering af Varepriserne.

Det er derfor ikke uden Interesse at se lidt nærmere paa

den socialdemokratiske Regerings 2den Prisregulering.

Den 2den Varegruppe, man har forsøgt sig med, blev altsaa indført frisk Frugt.

Denne Varegruppe spiller for den sunde Folkeernæring en stor Rolle, og den har været Genstand for den mest fordømmelige Vareaager, saa Grundlaget for Indskriden fra Statsmagtens Side er velbegrundet.

Men man bør ikke glemme, at Staten selv er direkte Deltager i denne Vareaager.

Uden at tilføre Varen nogen Værdi eller udføre nyttig Virksomhed ved dens Transport, forøger den Varens Pris gennem Told. Rent og skært Røveri fra Forbrugerne.

Dernæst støtter den gennem Valutaordningen den private Vareaager, som vi tidligere har paavist med Citronerne.

Den borgerlige Statsmagt er altsaa medskyldig i den Vareaager, den gennem Regulering nu skal bekæmpe.

Dette Dobbeltforhold, der vilde være aldeles kompromitterende for en Person, et Menneske — maaske med Undtagelse af socialdemokratiske Borgmestre —, maa man regne med ved Bedømmelsen af dette Prisreguleringsforsøg.

En frivillig Ordning.

Den iværksatte Prisstigning er Resultatet af en Forhandling mellem Handelsministeriet og *»Foreningen af Frugtimportører i København«* og *»Foreningen af Frugtgrossister i København«*.

Denne frivillige Overenskomst omhandlede ikke Bananer, men ellers al anden frisk Frugt, og gaar ud paa en *Maksimal-Avance*, der fastsættes efter følgende Skala:

For en Tikleling af Valutaattester paa

	Importør-Avance	Grossist-Avance
41—50 pCt.	10 pCt.	15 pCt.
31—40	12	18
26—30	15	18
21—25	20	20
16—20	25	25
11—15	30	40

Disse Tal sammen med Ordningens Bestemmelser betyder, at Frugtprisen efter at den er belemret med Fragt og Toldafgifter har Importører og Grossister — hvilket ofte er samme Person eller Selskab — Ret til at lægge fra 25 til 70 pCt. Avance paa Prisen til Detailhandlerne.

Legaliseret Vareaager.

Hvad dette i Praksis betyder, kan følgende Tal fortælle.

Der er en Bestemmelse i denne »Ordning«, der siger, at de Importører, hvis Importtal i Løbet af Aaret fra 1. Maj 1936 til 30. April 1937 overstiger ½ Mill. Kr., skal være villig til at aflevere 5 pCt. af Importtallet til Importører, hvis Importtal er under 100,000 Kroner.

Vi nævner disse Tal for at vise de Summer, der her regnes med.

Importøren paa de 100,000 Kr. er altsaa »en lille Mand« i denne Branche, og dog kan der paa denne Omsætning indtjenes i Import- og Grossistavance fra *25,000 Kr. indtil 70,000 Kr.*

For den store Forretning paa den halve Million er legaliseret *en Avance fra 125,000 til 350,000 Kr.*

Vi kan ikke se bedre, end saadanne Avancer er Aager, om saa Hr. Kjærbøl har legaliseret dem med sin Velsignelse 10 Gange.

Giver en industriel Virksomhed 15 pCt. i Udbytte, omtales det offentlig, og dog er denne Kapital fastbunden til værdiskabende Arbejde. Men i denne Handelsvirksomhed, hvor baade Kapital og Avance i Løbet af et Aar kan gaa igen i Omsætningen flere Gange og som ikke er bunden til værdiskabende Arbejde, ja hvis Indehavere ofte ikke engang ser Varerne, her godkendes en Profit fra 25 til 70 pCt.

At kalde det Prisregulering er en uforskammet Udfordring af offentlig Hæderlighed og social Moral.

Denne frivillige Ordning giver tilmed ikke den mindste Garanti mod Omgaaelse af dens Bestemmelser.

Som Sikkerhed for, at Importører og Grossister ikke tager mere i Avance end denne legaliserede Aagerprofit, skal de, naar Aaret er gaaet, indsende til Handelsministeriets Repræsentant Meddelelse om deres Avance underskrevet af en statsautoriseret Revisor. Og viser det sig, at Avancen har været større, end Ordningen fastlægger, da skal Beløbet gaa til Fordel for de Gamle og Trængende inden for Grossererernes og Importørernes egen Kreds.

Altsaa hvad de tager for meget af de øvrige Samfundsborgere, det gaar til dem selv. Denne Sikring mod Prisaager er virkelig genial.

Men selve Kontrollen er lige saa original, thi i Realiteten overlades det i Virkeligheden Importører og Grossister selv at føre denne Kontrol, selv at placere Fakturaer og Varegrupper som det passer dem.

Dette skal nok blive gjort paa »rette« Maade, i Særdeleshed, naar selve »Ordningen« tillader Importører og Grosserere at tage højere Avance paa hel eller delvis fordærvede Varer. Denne Bestemmelse aabner vid Adgang til de »rette« Placeringer, lige som ukontrolleret Fragt, Kørsel og »andre« Udgifter er udenfor virkelig Kontrol.

„Gadehandlernes kooperative Indkøbscentral" tilbød at betale Staten for en effektiv Kontrol, men det havde Hr. Kjærbøl ingen Brug for.

Det er karakteristisk for hele dette Kontrolforhold, at de Folk, der har særlig Sagkundskab paa dette Omraade, og som samtidig har Interesse i at faa Frugten frem til en rimelig Pris, bl. a. »Københavns Gadehandleres kooperative Indkøbscentral«, — efter hvad vi har erfaret —, til Handelsministeriet har indsendt Tilbud om at afholde Udgifterne til en særlig sagkyndig Statskontrol, der effektivt bestandig kontrollerede Import- og Engroshandelens Overholdelse af Prisreguleringen, ikke har modtaget noget Svar paa deres Tilbud.

Man kan altsaa fastslaa, at Ordningen ikke yder nogen Garanti for, at den indgaaede Overenskomst overholdes, ja at man fra Regeringens Side overhovedet *ikke* ønsker en saadan betryggende Garanti!

Den frugtspisende Befolkning skal bestandig flaas. Hvad med Detailavancen?

Ethvert Menneske, der har det mindste Kendskab til Frugthandel, vil uvilkaarlig udbryde: Naar Importører og Grosserere kan tage fra 25 til 70 pCt. i ren Avance, hvad da med Detailavancen?

Forholdet er jo netop det, at det ikke er Importører og Grosserere, der har det store Tab i Fordærvelse og Vægttab, men netop Detailhandelen.

En Detailhandler, der skal veje et Vareparti, f. Eks. paa 100 kg. ud i kvart, halve og hele kg., han faar et Vægtsvind i Modsætning til Grossereren, der solgte ham de 100 kg samlet, og som ingen Svind har.

Ligeledes har Detailhandelen, der skal ligge med Frugten aaben og udstillet i Butikkerne, meget Svind i Fordampning og Fordærvelse. Frugt, som maa kastes bort eller sælges til Underpris.

Alt dette skal dækkes i Prisen paa den korrekte Frugt. Ligeledes ligger Detailhandelen under Tidens Huslejeaager med enorme Butikslejer, der i Henhold til Omsætningens Størrelse overstiger Grossererernes Lokaleudgifter mange Gange. Ogsaa det skal inddækkes i Detailavancen. Og endelig kommer saa Arbejdslønnen til Detailhandleren og hans Personale, der ogsaa forholdsvis maa overstige Engros-Handelens mange Gange.

Naar man regner med disse Kendsgerninger, maa man nok spørge om: Naar Engros-Handelen skal have fra 25 til 70 pCt., hvad skal saa Detailhandelen have?

Skulde der være Rimelighed i Forholdet, da skulde Detailhandelen mindst have 300 pCt. Avance.

At den ikke tager dette, [...] ikke paa, af dette ikke er [...] ligt i Forhold til den nu lega[...] rede Aageravance for Eng[...] Handelen, men udelukkende [...] at der mellem Detailhandl[...] finder Konkurrence Sted, m[...] der gennem de to Foreninger [...] Frugt-Importører og Gross[...] faktisk eksisterer et Monopol [...] Udplyndring af den forbrug[...] Befolkning.

Statsrøveren har sluttet Pagt med sin privat-kapitalistiske Staldbroder.

Det er dette Monopol til [...]plyndring af det frugtspise[...] Publikum, der er legaliseret [...]nem den nu statsautoriser[...] »Prisregulering«.

Denne Statsmagt, der [...] Told selv plyndrer den frugt[...]sende Befolkning, har [...] denne frivillige Ordning [...] Overenskomst med sin Stald[...]der, det privatkapitalistiske [...]nopol, til fælles Beskyttelse [...] begge Røvere.

Det forbrugende Folk skal [...] standig udplyndres — den e[...] Forandring er, at Udplyndring[...] nu er statsautoriseret, hvis [...] kan trøste naive Sjæle.

Denne første »Prisregulering[...] er et fuldgyldigt Udtryk for [...] statsautoriseret politisk Reform[...]me, som aldrig har været [...] drig kan blive andet end [...] Svindel.

Manden der altid blev narret.

En revolutionær Maler fremstillede for mange Aar siden et Maleri med dette Motiv. Det var malet af en Adelsmand, en glødende Idealist og Frihedskæmper, som uforknyt kæmpede for de daarligst stilledes og undertryktes Ret til at leve en menneskelig Tilværelse. Han havde deltaget i flere Revolutioner, bleven franarret sine Ejendele og haardt saaret, men holdt stadig sine Ungdomsidealer højt til Trods for, at han maatte se paa, at hans tidligere Kammerater og Medkæmpende under Misbrug af Ordene »Frihed, Lighed og Broderskab« havde hævet sig til store Stillinger, Magt og Rigdom og forladt alle deres Ungdoms Idealer. Han døde i den dybeste Elendighed, og en af hans Venner rejste paa hans Grav en Sten med Indskriften. Herunder hviler Manden, der altid blev narret!

»Manden, der altid blev narret« eksisterer desværre ogsaa i stort Antal den Dag i Dag i Kraft af hans egen Godtroenhed, Mindreværdsfølelse og Autoritetstro. Han glemmer, at han har nøjagtig samme Ret til Livsgoderne som ethvert andet Menneske, men at Magthaverne i Kraft af Love og Forordninger har afskaaret ham fra at [...] disse. Ikke mindst skabes han af [...] politiske Frasemagere, som ha[...] Hjælp af den hellige og dyrebare [...]ret har hævet op paa den poli[...] Rangstige i store Stillinger, for [...]ter at alliere sig med alle onde [...] i det bestaaende Samfund og [...] dem, hvis Sag de er sat til at [...]tage.

Naar om kort Tid de durkdrevne [...]litiske Fidusmagere af alle Afskyg[...]ger atter er paa Spil i Anledning [...] det forestaaende Landstingsvalg [...]pellerer til din Stemme under [...]vende af, at det er din Sag, det [...] da gør dig klart, at det aldrig har [...]ret og aldrig vil blive den politisk[...] der fører til Arbejdernes og de [...]ligst stilledes Frigørelse, det er [...] gentagne Gange paavist i nærværende Blad helt andre Veje, der skal føl[...] den politiske vil kun føre til en [...]længelse af de nuværende elendige [...]stande, og ved at støtte den vil [...] du blive »Manden, der altid blev narret«.

Malm[...]

De faglige Kampe i Spanien

I Asturien er Militæret paany udkommanderet mod strejkende Arbejdere.

I alle Lande, hvor Arbejderne ikke er gjort til Statsslaver som f. Eks. i Tyskland og Danmark, kæmper Arbejderne paagaaende for deres økonomiske Klasseinteresser.

Selv i Spanien, hvor Folkefronten har sejret politisk, maa Arbejderne fremdeles kæmpe med deres Udbyttere om en beskeden Part af Arbejdsudbyttet.

Der foreligger særlig fra *Asturien* Meddelelser om en Række faglige Kampe.

I Lørdags Nat Kl. 12 gik Personalet paa alle Hoteller, Restaurationer og Serveringsteatre ud i Strejke, de slukkede Lyset og overlod Gæsterne at klare sig selv.

Arbejdskøberne havde nægtet at forhandle. Arbejdsministeriet for Katalonien søger i Øjeblikket ved Forhandling med Arbejdskøberne at faa den generelle Konflikt afsluttet.

Samme Nat gik Arbejderne paa de Handelsfartøjer, der tilhører »Middelhavsselskabet«, ud i Strejke.

Den paagaaende Grubearbejderstrejke i Langreo-Distriktet i Asturien er ved at antage meget tilspidsede Former. Regeringen har kommanderet 3 Kompagnier Infanteri og et Maskingeværkompagni samt 500 Gendarmer til Langreo-Dalen. Yderligere er to Kompagnier Infanteri stationeret ved Noveno og Padrun.

Som Svar paa denne Udfordring har Arbejderne bevæbnet alle sine Strejkepatruljer, og de kontrollerer al Til- og Afgang fra Gruberne samt udsteder Pas for al Bilkørsel gennem Dalen.

Som Svar paa Regeringens Militæropbud gik Bygningsarbejderne i Oviedo ud i Sympatistrejke Mandags.

Situationen anses for at [...] paa Bristepunktet, og lykkes [...] ikke Guvernøren og Minis[...] for offentlige Arbejder ved [...]ringens Hjælp at bilægge K[...]flikten, synes det, at en Okto[...]revolte Nummer to vil bryde [...] Arbejderne er fast beslutte[...] at føre Kampen sejrrigt ig[...]

„Arbejderbladet" vil konkurere med „B.T."

Vi har modtaget følgende:

Opmærksomme Læsere af »Arbejder[...]bladet« har ikke kunnet undgaa [...]lægge Mærke til den næsten [...]lige Interesse, hvormed Bladet i [...]gere Tid har omfattet den [...] Filmskultur. Samtidig med at [...] Gang efter Gang har beklaget at [...] te udskyde vigtigt Stof paa Grund [...] Pladsmangel, har Rubriken Kunst [...] Teater, hvorunder Anmeldelserne [...] alle mulige Filmsforestillinger [...]rer, beslaglagt en af til bred Pl[...] Forhold til den øvrige Stofmængde.

Her overfor skulde man næsten [...] at alle disse Anmeldelser i Virkelig[...] den blot er betalte Annoncer, thi [...] kan næppe skyldes de mange Bladl[...]rers syge[...] Trang til Filmiltter[...]

Rent beskæmmende for et Arbejder[...]blad virker det dog, naar Bladet [...] 20. Maj kolportører 3 Spalter [...] pjat vedrørende den amerikanske [...] Filmsstjerne Grace Moores Besøg, [...] hvilken Anledning Bladets forme[...]lig nye Medarbejder bølter ud [...] de bedste Mønstre i »B. T.«

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Mon Bladet virkelig skulde være saa naiv at kunne tro, at man ved at anvende en saadan Lakskojournalistik skulde have nogensomhelst Chance for at vinde de smaa Ekspeditricer, der fylder Strøgbiograferne, for kommunistisk Samfundsopfattelse.

Vi spørger: Skal Grace Moore-Artiklen være Udtryk for Partikongressens Beslutning om »i videst muligt Omfang at aabne vor Presses Spalter for Medarbejderskab ogsaa fra andre Kredses og andre Befolkningslags Side«. Hvilke Perspektiver vil da ikke aabne sig for Bladets Løssalg, om det herefter kunde bringe Præmiegaade,' Rebus'er og Skildringer af, hvorledes Dagen gaar for Thøger Thøgersen. Og hvorfor ikke foranstalte en Billard- eller Kortspilaften til Dækning af Bladets ugentlige Underskud — med Gentagelse af Martin Nielsens Tale om den revolutionære Arbejderpresse i Danmark.

Øjensynlig mener Bladet, at dette er Vejen til at blive »et virkeligt Folkeorgan«, der — som det hedder i Kongresresolutionen — »levende og livligt beskæftiger sig med alle den arbejdende Befolknings mangesidede Interesser.«

Det næste Skridt i disse Bestræbelser maa vel blive Engagementet af en kgl. Hofreporter, der med sine Skildringer fra allerhøjeste Sted kan kaste et gyldent Strejf indover de Arbejdsløses trælse Tilværelse. Ja, hvad ved man, alt er desværre tænkeligt.

Vi tror dog, at »Arbejderbladet« skal overlade »Greven af Saksen« og »Den gyldenblonde« at dyrke Petit-Journalistikens saare vanskelige Felt. Bladets nuværende Medarbejdere savner i alfald det fornødne Vid og Talent. I øvrigt forekommer det os, at et Blad, der gør Fordring paa at være revolutionært, maa kunne finde andre Problemer frem til Behandling i Bladets kostbare Spalter. Og vi tror ikke, at de Arbejdere, der ofrer deres fattige Skillinger til Bladet og møjsommeligt slæber Abonnenter sammen for at sikre den nye Redaktørs Ugeløn, just kan tilfredsstilles ved at læse »Epistler om: »Hvorfor Grace Moore græd —«.

Kommunist.

Partifanatisme i Arbejderbevægelsen

Vi har modtaget følgende:

Et af de mest oprørende Misforhold indenfor Arbejderbevægelsen i Dag er vel nok den Dialektik, som benyttes, og særlig udnyttes, af de i Arbejderbevægelsen eksisterende Fraktioner og Partier paa et Tidspunkt, hvor Reaktionen aldrig har luret mere energisk paa sine Chancer.

Tager man i Dag de to politiske Fløje, hvor Kampen er hedest, og hvor den føres med en misundelsesværdig Energi, hvis eneste positive Resultat er, at den tilfører Arbejderbevægelsen en Række Sprogblomster, saasom Luskefronten, Moskva-Agenter, Splittelsesfolk, Social-Patrioter o. m. a. Men hvis anden og mest positive Resultat er, at der paa begge Fløje hos de Arbejdere, der kun har Raad og Lejlighed til at læse sit Partiorgan, skabes Fanatikere i Modsætning til, hvad der vel skulde være Meningen, Arbejdere, der forstaar at vurdere en Situation klart og nøgternt og, hvad der frem for alt er vigtigst, uden Fordomme.

Hvis en Arbejder i Dag læser et Blad som »Vor Kamp« (ikke at forveksle med Mein Kampf), vil han i Bladet kunne læse, at kommunistiske Splittelsesfolk truer med at sniglobe Fagbevægelsen, og er Manden nu partitro Socialdemokrat, vil han sluge denne dramatiske Sætning raat uden at spekulere over, hvad der ligger til Forudsætning og hvad der muligvis kunde berettige en Opposition i Fagbevægelsen. Han vil derfor ogsaa, som »Hipa« ganske rigtig bemærker i en Artikkel, kun have Foragt tilovers for »Luskefronten« uden dog at sætte sig ind i, om den overhovedet er eksistensberettiget.

Hvis man skal vurdere et saadant Blads kulturelle Indsats, bliver det, at Virkningerne og Virkemetoderne fuldt ud ligger paa Højde med de Göbbelske Anti-Bolchevikiske Organer og i Vederhæftighed med Streichers og hvad værre er, at dette Blads fornemste Mission bliver at gaa en snæversynet socialdemokratisk Partiledelses Ærinde paa Bekostning af Arbejderklassens reelle Interesser.

Det er klart, at et saadant Blads Eksistens er en Skamplet paa socialdemokratisk Fagpolitik, og hvis det er Hedtoft Hansens eneste Maade at tjene sit »daglige Brød« paa, burde han gøres arbejdsløs og have Socialhjælp; det vilde sikkert være gavnligt baade for Arbejderbevægelsen og Hedtofts Anskuelser.

For Blade som »Social-Demokraten« og »Arbejderbladet« gælder det, at de aldrig har sparet paa Tryksværte, naar det gjaldt et særlig raffineret Udtryk eller Hjertesuk over hinanden, men her har Arbejderbladet i hvert Fald i det sidste Aars Tid fulgt en prisværdig Udvikling til det bedre, muligvis grundet paa Pladsmangel, men i hvert Fald er højst ønskelig Udvikling, hvad der burde anspore »Social-Demokraten« til tilnærmelsesvis det samme Resultat.

Skal der derfor føres Kamp mod Splittelsesfolk, saa lad os føre den mod de rigtige, nemlig Redaktøren af »Vor Kamp« og lignende »Propaganda« Blade, der forsøger at sætte Skel og Had mellem kommunistiske og socialdemokratiske Arbejdere paa et Tidspunkt, hvor Reaktionen truer og Nødvendigheden af en samlet Arbejderklasse aldrig har været mere paakrævet.

Eric Herrestrup.

Fordummelse

At de mere kloge narrer de mindre kloge, er en saa fastslaaet Sandhed, at den ikke trænger til nærmere Bevisførelse, og at al Uretfærdighed i denne Verden har sit Udspring i den menneskelige Træskhed og Dumhed, er en afgjort Sag, og saalænge den arbejdende Befolkning ikke er naaet saa langt i sin aandelige Udvikling, at den kræver at faa det fulde Udbytte af sit Arbejde, og er klar over, hvorledes dette Krav kan blive opfyldt, vil Uretfærdighed og Undertrykkelse være herskende i det menneskelige Samfund.

At al Udvikling og Fremskridt er betinget af, at Arbejderklassen vaagner til Forstaaelse af denne sin Opgave, lader Historien ingen Tvivl tilbage om, thi mange store Kultursamfund er gaaet sin Undergang i Møde, fordi Overklassen til alle Tider, i sit umættelige Profitbegær, har holdt den arbejdende Befolkning nede i økonomisk og aandelig Trældom, og dertil kommer, at jo større Elendighed den store, brede Befolkning er nedsunket i, desto større Vellevned og desto flere Udskejelser henfalder Overklassen til, at dette svækker Folkets Kraft og Modstandsevne turde være indlysende, og at et Samfund naturnødvendigt maa gaa sin Undergang i Møde under saadanne Betingelser, er ikke at undres over, og da Masserne aldrig lærer noget af Historiens Gang eller af nok saa dyrekøbte Erfaringer, fordi den ikke tænker og handler selvstændigt, men lader sig lede og føre af Mænd, som misbruger den Tillid, der bliver vist dem, og fører Masserne paa Afveje, hvad den danske Arbejder kan tale med om, saa staar vor Tids Kultursamfund over for den Trusel at lide samme Skæbne, som ramte alle de foregaaende Kultursamfund, der som bekendt gik deres Undergang i Møde, og Grunden var at søge i de her nævnte Aarsager.

At afværge denne truende Katastrofe synes at ligge uden for Mulighedens Grænser, medmindre det i Tide gaar op for det arbejdende Folk, at Arbejderklassen uden om Førerne maa tage Sagen i egen Haand og komme til Erkendelse af, at Overklassen, som er den mest oplyste Del af Befolkningen, aldrig godvilligt giver Magten fra sig og gør den Indrømmelse, at det er den, som opretholder de uretfærdige Samfundsforhold, altsaa maa den Magt, som Overklassen er i Besiddelse af, fratages den med Magt, hvis der skal opnaas retfærdige Samfundstilstande.

At bilde Arbejderne ind, at de i Kraft af Stemmesedlen kan erobre Magten i Samfundet eller blot opnaa nævneværdige Fordele, er et groft Bedrag, thi saalænge Kapitalisterne ejer Produktionsmidlerne, er de Herrer i Samfundet og er bestemmende over Arbejdernes Levevilkaar, og den siddende Regering, hvor talmæssig stærk den end maatte være, kan kun være et Redskab i Kapitalisternes Hænder, men den Dag, Arbejderklassen bliver klar over sin egen Magt og gør sig til Herrer i Fagforeningerne, da bliver det næste Skridt at overtage Bedrifterne for derigennem at bestemme Varerne og Produkternes Pris, hvilket vil sige det samme som at standse al Udbytning.

At dette kan ske uden at et eneste Menneskeliv gaar tabt, naar Sagen gribes an paa rette Maade, burde staa klart for alle, thi at Fabriksejerne ikke godvilligt giver Magten fra sig, er uden for al Tvivl, men da er Generalstrejken rigtigt anvendt et saa probat Middel, at de Herrer nok skal falde til Føje, og da Arbejdskøberne ifølge Septemberforliget anerkender Strejkeret, kan det altsaa ikke være ulovligt at bringe Generalstrejken i Anvendelse, hvad visse reformistiske Pennehelte vil

(Fortsættes Side 4.)

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

Forklaringen er ligetil. Kapitalismen har formaaet at skabe den første Begyndelse til en videnskabelig Arbejdsteknik, men har ifølge sit Lønsystem og Tilegnelsesform ikke Evner til at udnytte den.

Det er denne Kendsgerning, Stachanov-Bevægelsen i sin første Vorden allerede er ved at underlægge med Beviser.

Stachanov-Bevægelsens øjeblikkelige Fordele.

Stachanov-Bevægelsen har i hele Sværindustrien allerede sprængt de i Henhold til 2. Femaarsplan fastlagte Normer. Efterhaanden som Bevægelsen bliver almindelig, vil de øvrige Industrier følge efter. Bureaukratiet i Kontorerne har faaet noget at bestille. Alt deres gamle Beregningsarbejde er kasseret. Sidste Del af 2. Femaarsplan bliver forskubbet og de 5 Aar bliver for mange Industrier kun 4 Aar.

Men de praktiske Følger af den øgede Produktion skal man bedømme med Varsomhed.

Man skal ikke saadan uden videre lade sig friste til at profetere billigere Varepriser og højere Levefod for Sovjets Arbejder- og Bondebefolkning, fordi Sovjets Fjender blandt Arbejderne her i Vesten vurderer alt Fremskridt efter Formlen: »*Kan det ædes?*«.

Sovjets Arbejderverden gaar foran ude i yderste Ildlinje for Skabelsen af en ny Samfundsform, og den har større Opgaver end os i den syge kapitalistiske Verden, hvor vi bogstaveligt er optaget af Slagsmaalet om Ædetruget.

Om en stormende Højnelse af Levefoden i Sovjet-Unionen som øjeblikkeligt Resultat af Stachanov-Bevægelsen, kan vi roligt overlade de dertil indrettede Søndagsskoleblade.

Besparelse og Omlægninger af Udgifterne til den tekniske Nyanskaffelse.

De første synlige Resultater af Stachanov-Bevægelsen var Ændringen af de forskellige Industriforetagenders Udgiftskonto til tekniske Nyanskaffelser.

Hvorledes skal man forstaa dette? Jo, naar f. Eks. en Boltefabrik efter sidste Aars Plan skulde levere 250,000 Bolte, og den dertil brugte en Kapacitet paa 20 Maskiner, saa maatte den, naar den næste Aar skulde levere 500,000 Bolte, ganske naturlig forud bestille 20 nye Maskiner til eller Maskiner, der tilsvarede en lignende Kapacitet.

Men imidlertid bryder Stachanov-Bevægelsen ind. Arbejderne paa Fabriken lægger hele Arbejdsprocessen om og producerer i Løbet af en Maaned mere end det dobbelte Antal Bolte og alle Beregninger ramler nu omkuld — ogsaa Beregningen om Nyanskaffelsen.

Arbejdernes og Fabriksledelsens Fællesraad kunde nu solde Fremskridtet op i kortere Arbejdstid og højere Lønninger. Men de ved, at Sovjet mangler saa uhyre paa andre Felter, og det er karakteristisk, at saa godt som alle gamle Industriforetagender har gjort store Afbestillinger af de efter den planlagte øgede Produktion bestilte Maskiner.

Det er Millioner og atter Millioner af Rubler — eller deres Værdi —, der her frigøres til andre Opgaver.

En af disse Opgaver kunde jo være en højere Levefod, og saa forsvandt det vundne Fremskridt dermed.

Saaledes kan Sovjets Arbejdere ikke reflektere.

De maa frugtbargøre Fremskridtet først af alt i endnu mægtigere Produktionskræfter.

Derfor vil en stor Part af Besparelserne ved Nyanskaffelserne i de gamle Virksomheder automatisk direkte glide over i Nyanskaffelser til Oprettelse af nye Industrivirksomheder og til Øgelse af Maskinkraften i de kollektive Landgrugsvirksomheder.

Det militære Værn.

Et andet Forhold, som Sovjets Arbejdere heller ikke kan se bort fra, er Værnet af deres Samfund. I samme Forhold som Kampen om Verdensmarkedet skærpes til Bristepunktet mellem de kapitalistiske Nationer, i samme Forhold vokser Faren for Overfald fra de kapitalistiske Nationer paa Sovjet-Unionens udstrakte Omraade.

Det er derfor en Livsfornødenhed ikke blot for Sovjets Arbejder- og Bondefolk, men for hele Verdens Arbejdere, at de udvikler deres militære Forsvarsevne til højeste Grad af Effektivitet, saaledes at de kan knuse enhver kapitalistisk Nation, der vover at angribe

Allerede i Stachanov-Bevægelsens første Dage meldte Føreren for den røde Hær sig og gjorde opmærksom paa, hvor nødvendigt det var, at Forsvaret yderligere blev øget.

Paa den militære Forsvarsfront og den tekniske Fremskridsfront — Oprettelsen af nye Industriforetagender — vil store Dele af Stachanov - Bevægelsens øgede Produktionsfordele blive sat ind.

Den aandelige Arbejdsfront.

Og endelig er der en tredie Front, hvor der ogsaa sættes ind, og det er paa selve Stachanov-Fronten.

Op imod 250,000 Stachanov-Arbejdere skal i Sommer paa teknisk Skolekursus og tilegne sig teoretisk Kundskab som Ballast og Underbyggelse af deres praktiske Viden.

Arbejdets Kronik!

Den gule Imperialismes Grundlag.

II.

Dets Tekstiludførsel dertil gik fra 1929—30 til 1932—33 ned fra 1235 Mill. Yards til 525 Mill., medens den japanske Eksport paa dette Marked i 1932—33 holdt sig næsten uforandret med 539 Mill. Yards og altsaa bemægtigede sig 50 pCt. af den indiske Indførsel. Til Indien gik i 1933 22 pCt. af Japans samlede Tekstiludførsel. Dertil kommer yderligere 20,5 pCt. Udførsel til Hollandsk-Indien, hvor England overhovedet næsten ikke kunde faa Fodfæste. Efter Tilstanden i Februar 1934 distancerede den japanske Tekstiludførsel til Afrika ligeledes den engelske, som endnu kun kunde holde Skansen med et væsentligt Forspring i Sydamerika. Til Gengæld annekterede Japan mere end det femdobbelte af den engelske Tekstilindførsel til Ægypten, som regnes for dets fjerdebedste Aftager og endnu er af overordentlig Betydning paa Tekstilmarkedet.

Med samme Kraft angriber Japan ogsaa Verdenskunstsilkemarkedet. Det optraadte 1926 for første Gang med et overhovedet nævneværdigt Kvantum af Kunstsilkeprodukter og leverede ca. 2 pCt. af Verdensproduktionen. For 1938 blev dets Kunstsilkeproduktion anslaaet til 38 Mill. kg, dvs. ca. 17 pCt. af Verdensproduktionen. Dets Eksport af Kunstsilkegarner fordobledes allerede fra 1930 til 1932. 1933 eksporterede Japan for 110,92 Mill. Yen Kunstsilkeprodukter, deraf 50 pCt. til Asien, 23 pCt. til Afrika og 11 pCt. til Australien. Japan indtager i Dag næst efter De forenede Stater Andenpladsen i Verdenskunstsilkeproduktionen; det har allerede slaaet Tyskland, Englang og Italien, som de betydeligste Kunstsilkeproducenter i Europa.

Britisk-japansk Handelskrig.

Over for disse Kendsgerninger henstillede Lancashire (det engelske Tekstilcentrum) indtrængende til den britiske Regering at træffe Modforholdsregler. Disse kom ogsaa i Form af Udstedelsen af Kontingenteringsforskrifter for Indførslen af Tekstilprodukter til England og Kolonierne i Begyndelsen af Maj 1934, efter at forudgaaende Forhandlinger med Japan maatte afbrydes som resultatløse. Japanerne følte sig — med Rette — stærke nok til at tilbagevise Englands Forslag om Opdelingen af Verdenstekstilmarkedet. De modtog ogsaa roligt de Kontingenteringsforholdsregler, som beskærer deres Tekstiludførsel med omtrent 5 pCt., til Trods for, at de ved den i Januar 1934 afsluttede Tekstiloverenskomst med Britisk-Indien allerede mistede 10 pCt. af deres Udførsel.

Denne japanske Tilbageholdenhed er dog kun tilsyneladende. Den støtter sig nemlig paa, at man er ubetinget parat til at optage den økonomiske Krig med England. Den japanske Regering skaffede sig toldpolitiske »Adjusterings«-Fuldmagter, som kan blive det skarpeste Vaaben mod Storbritannien. Ved en eventuel Udvidelse af de engelske Afspærringsforholdsregler stillede den en fuldstændig Boycott af Bomuldsindførselen fra Indien, Uldindførselen fra Australien osv. i Udsigt. Faktisk er Japan i Stand til fuldkomment at slaa England. Thi Japans Indførsel fra det samlede engelske Verdensrige er større end dets Udførsel dertil, ligesom det overhovedet opviser en passiv Udenrigshandel — et Bevis paa dets kraftige økonomiske Opgang. Saaledes har den britiske Regering ikke nogen Udsigt til, at Dominionsregeringerne vil slutte sig til dens Fremgangsmaade mod Japan. Af Bomuld indførte Japan saavel fra De forenede Stater som fra Britisk-Indien mere, end det afsatte af Varer. Med Indien har det bragt Bomuldseksport og Vareimport i et fast Forhold, saaledes at det altsaa er beskyttet mod Overraskelser fra denne Side. Langt den største Del af sit store Uldbhov dækkede Japan fra det australske Marked, hvorfra det aftager Halvdelen af sin samlede Uldproduktion, dvs. 75 pCt. mere, end det eksporterer til Australien.

Overfor denne Situation kan man med Sikkerhed regne med at den engelske Regering ogsaa i Fremtiden vil give Afkald paa en forceret Handelskrig med Japan. Japanske Skribenter, som K. K. Wawakami i Aprilnummeret af New Yorkertidsskriftet »Foreign Affairs«, forkynder med største Sindsro, at Japan ved enhver Indskrænkning af sin Udførsel til bestemte Lande vil svare med at skifte Raastofleverandører. Og det er ikke nogen tom Trusel. Japan er i Stand til ved Hjælp af Udenrigshandelsoverenskomster med et stort Antal ikke-europæiske Lande at gennemføre en fuldstændig Forskydning af sine Importer. Det kan ikke alene tilbyde sine Eksportartikler til de billigste Priser, det kan give de mest storstillede Tilsagn om Aftagelse af tekstile og andre Raastoffer. Faktisk gaar Tendensen i dets Aftaler med forskellige sydamerikanske Stater i Retning af event. at aftage den samlede Aarsproduktion af Uld, Bomuld osv. Ligeledes kunde Japan med Lethed opkøbe den samlede ægyptiske Bomuldshøst, hvis det til Gengæld fik de tilsvarende Indførselskoncessioner. Japan kan overhovedet kun fortrænges fra den britiske og europæiske Handels snævrere Sfære ved en vidtgaaende Prisgivelse af det samlede oversøiske Marked. Saaledes vedbliver det altsaa alligevel trods alle svage Modforholdsregler fra de gamle kapitalistiske Landes Side fremdeles at være i Angreb.

Krigserklæringen til den hvide Kapital.

I Italien udkom for kort Tid siden en Pjece, som sammenfattede et Antal Artikler fra det største japanske Dagblad »The Osaka Mainichi and the Tokio Nichi«. Der hedder det:

»I Herrer Europæere og særlig I Herrer Englændere har efter den stærke industrielle Udvikling i Slutningen af det forrige og i Begyndelsen af det nuværende Aarhundrede gjort Jer det bekvemt: I har hævet Levestandarden og har regnet Verdenseksporthandelen for en evig Ret. Men nu staar Verden ikke stille, ej heller venter den paa Jer, hvis I ikke holder Trit med Tiderne. Vi tøver ikke med at bekræfte, at den engelske og i det hele taget den europæiske Tekstilindustri hver Dag bliver slaaet af den japanske, fordi I har glemt, at al Handelsbasis bestaar i at sælge til lave Priser. Købeevnen i de fleste Lande i Verden, som er Jeres Kunder, er temmelig ringe, og vi mener derfor, at Japanernes Hensigt at sælge deres Varer til billigste Priser, set fra et alment menneskeligt Standpunkt, er nyttigere end Jeres Tilbøjelighed til at bibeholde de høje Priser.

I Englændere og Europæere tænker paa Jeres Profit og Jeres Arbejderes høje Levestandard; vi tænker paa Nødvendigheden af at skaffe Arbejde til vore Arbejdere og Livsfornødenheder til de Millioner af Asiater, Afrikanere og Sydamerikanere, vore Kunder, som fører et mere end beskedent Liv. Naar Japan kan sælge disse Folk et Stof til 2 deniers pr. Yard, hvorfor skal de saa betale Europæerne 4 eller 6 deniers derfor?«

Disse Ord er den magtbevidste japanske Kapitals, som slaar den vestlige Kapitalisme med dens egen Logik. Med den samme Logik og de samme Humanitetsfraser har den europæiske Kapital engang tilintetgjort det europæiske Haandværk, har den senere bemægtiget sig tilbagestaaende Landes Markeder, har den paatvunget Asien sine industrielle Metoder. I Dag sætter den imod den Kraft, den selv har skabt, de samme vage Fraser, som stammer fra en økonomisk tilbagelagt Smaaborgermoral, hvormed det døende Haandværk søgte at værge sig mod sine Konkurrenter. Med selvbevidst Brutalitet erklærer den moderne og mere ydedygtige Østens Kapital den hvide Kapitalisme, sin Skaber, Krig. Og denne Krigserklæring er tydeligere end alle Erklæringer fra den japanske Generalstabs imperialistiske Militære. I deres Aand vil den japanske Kapital ikke blot kæmpe, den vil med den slaa den faldefærdige europæiske Kapitalisme paa den internationale Økonomis Omraade.

De tekniske Forudsætninger for den japanske Ekspansion.

Det europæiske Bourgeoisi peger med Ængstelse og Forbitrelse paa de japanske Eksportørers »Dumping«. Med hvilken Berettigelse — det skal her undersøges.

Først maa det betones, at Spørgsmaalet om den japanske Eksports Styrke ikke er besvaret med almindelige Dumpingsfraser. Det er nemlig ganske ubestrideligt, at den japanske Kapitalisme teknisk set langt overgaar den europæiske Industri. Det gælder særlig Tekstilindustrien. Omkostningerne ved Oprettelsen af en Tekstilfabrik beløber sig i Østasien ganske vist til det firedobbelte af Omkostningerne i England, men til Gengæld kender Japan en meget stærkere Udnyttelse af sit Maskineri. De hypermoderne japanske Tekstilmaskiner løber i Reglen med højeste Fart i Toholdsdrift a 8½ Time. En 10 Aar gammel japansk Tekstilmaskine har gennemsnitlig ydet 62,000 Arbejdstimer, medens den samme engelske Maskine gennemsnitlig kun bliver udnyttet 24,000 Timer. Gennemsnittet af Spinderiarbejdstimerne angives for Japans Vedkommende til 100 Timer ugentlig imod 40 i Europa (1932).

Maskinarbejdstimens Intensitet er større i Japan end i England. Saaledes leverer en japansk Spindel i 48 Timer gennemsnitlig 42 engelske Pund Garn Nr. 10, en engelsk derimod kun 36 engelske Pund. Med 8 Mill. Spindler naar Japan næsten op paa, hvad den engelske Tekstilindustri yder med 50 Mill. Spindler.

Arbejdsrationaliseringens Tempo er i Japan saa stærkt, at trods den stadig stigende Produktion er Arbejdertallet i de sidste 10 Aar forblevet saa godt som fuldstændig stabilt med 4,8 Mill. Medens der i 1929 endnu var 285 Beskæftigede ved 10,000 Spindler i Bomuldsindustrien, saa var der i 1933 kun 197 ved det samme Antal Spindler. I det samme Tidsrum steg en Spinders Ydelse 35,6 pCt.

(Fortsættes.)

4 ARBEJDET

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
B&O Det danske Kvalitetsmærke

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR
Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Ogsaa dette aandelige Fremstød paa den socialistiske Arbejdsfront — ved Siden af de tekniske Hjælpemidlers Forøgelse — tages af Stachanov-Bevægelsens øgede Produktion.

Udbyggelsen af det strengt nodvendige militære Værn, Udbyggelsen af nye Industriforetagender og Udbyggelse af Arbejdernes aandelige Formuenhed til at beherske og udvikle Unionens mægtige Produktivkræfter er Stachanov-Bevægelsens første øjeblikkelige og mest betydelige Fordele.

Fordummelse

(Fortsat fra Side 3.

give det Udseende af, for at afholde Arbejderklassen fra at bruge sin virkelige Magt.

Det maa slaas fast i Arbejdernes Bevidsthed, at kun ad den faglige Vej er det muligt at naa frem til bedre Levevilkaar og til Arbejderklassens endelige Frigørelse, og at Politik er og bliver Gøglespil og Brændværk, og at de Mennesker, der vil bilde Arbejderne ind, at de med Stemmeseddelen kan opnaa nævneværdige Fordele for hele det arbejdende Folk, er ikke et Haar bedre end de Kvaksalvere, der sælger Postevand til 6 Kr. pr. Flaske og bilder godtroende Mennesker ind, at det er Vand fra en undergørende Kilde, thi mere end halvtreds Aars politisk Arbejde burde have belært tænkende Mennesker om, at ad denne Vej opnaas der ikke retfærdige Tilstande, thi hvad den ene Part af Arbejderklassen opnaar med Hensyn til bedre Levevilkaar, maa den anden Part betale ved at blive trykket længere ned i Armod, end de i Forvejen var. Arbejderklassen er i Dag gennem Lovgivningsmagten lagt i Baand og Lænker gennem Strejkeforbud og Voldgift, og at Kommunistisk Parti kan være med til yderligere at svinebinde Arbejderne ved at opfordre dem til at stemme sammen med de Partier, som ad Lovgivningens Vej har umyndiggjort Arbejderklassen, er ganske ufatteligt, men det viser os, hvor forkvaklet de menneskelige Begreber kan blive, naar der gaar Politik i Tingene. At Kommunistisk Parti ikke har taget megen Lære af det Ødelæggelsesarbejde, som Socialdemokratiet har anrettet i Fagbevægelsen, er i hvert Fald en given Ting, for man skulde da vel ikke mene, at de er saa naive, at de tror, at Socialdemokratiets ledende Mænd, med Stauning i Spidsen, skulde give sig til at høre Omvendelsens værdige Fugler, fordi eventuelt Landstinget bliver afskaffet, thi saa vil de blive sørgeligt skuffede, og at Kommunistisk Parti med den Politik, det er inde paa, vil være ude af Stand til at forandre den Kurs, som Socialdemokratiet styrer, burde selv det daarligst begavede Menneske være vidende om, og naar Kommunisterne vil danne Enhedsfront med de Mænd, som de i en halv Menneskealder har betegnet som Snyltere og Forrædere, saa er denne Taktik, eller hvad den skal betegnes som, mere

fræk end taabelig. Var deres Indbydelse til Enhedsfront sket uden om Førerne, havde der været en Smule Mening deri, men det sker gerne under mere bombastiske Former, fordi deres Henvendelse kun er et Trick, der skal give flere Stemmer til næste Valg, men da man ikke ad den politiske Vej kan opnaa nævneværdige Fordele for det arbejdende Folk, hvorfor saa spilde Kræfterne paa haabløse Opgaver og danne Enhedsfront med Partier, som i første Række varetager Overklassens Interesser.

At fremkomme med slige Taabeligheder, som saa ofte er fremsat, at Arbejderne er politisk interesserede, og at man maa tage dem, som de er, fordi nogle politiske Spekulanter har vildført Arbejderklassen, er at spekulere i den menneskelige Dumhed, hvad de forende Kommunister ikke kan være uvidende om, ellers kan de tage disse Ord til Indtægt, hvis de da ikke er blevet saa kloge, at de ikke har mere at lære i denne Verden.

Vilhelm Petersen.

Kampen mod Mælkehajerne

(Fortsat fra Side 1.)

Paa denne Maade, hvor selv det kooperative Mejeri tager en unødvendig Overpris paa hver Liter Mælk paa ca. 10 Øre, da staar »Enigheden« som et Skærmbrædt for den kapitalistiske Udplyndring som en »Arbejder«-Virksomhed, der forhindrer Arbejderne i at gøre Oprør mod den Udplyndring, de er Genstand for.

Det var jo ikke just denne Opgave, »Arbejdernes« kooperative Virksomhed skulde tjene — men det er netop dette, »Enigheden« gør!

„Enighedens" Udbytte og Lønforhold.

Skulde man mene, at »Enigheden« saa paa anden Maade tjener Arbejderne, f. Eks. ved at lønne sine Arbejdere særlig godt, vil vi gøre opmærksom paa, at end ikke dette ringe Forsvar kan Virksomheden anføre for sine ublu Mælkepriser.

Vi talte saaledes med en af Mejeriets Mælkeassistenter forleden Dag om Forholdet, og denne unge Arbejder, der er 22 Aar, gik for en Løn af 24 Kroner om Ugen, altsaa en utilladelig lav Løn.

Det faktiske Forhold er, at »Enigheden« ikke blot udbytter Kunderne med en ublu høj Mælkepris, men tillige regner med, at Kunderne skal betale Halvdelen af Lønnen til Assistenterne.

I »Enigheden«s Lønforhold ligger der altsaa ikke det mindste Forsvar for dens Prispolitik — tværtimod!

Med Henblik paa *Udbytteforholdet* viser »Enigheden«s aarlige Opgørelser, at Virksomheden i Forhold til en Aktiekapital paa 115,970 Kr. i Aarene 1931, 32, 33 og 34 svinger med et Udbytte fra 15 til 70 pCt.

Men i Virkeligheden er Udbyttet langt større. Hverken Aktiekapitalen eller det stipulerede Nettooverskud dækker de faktiske Forhold.

Selskabets Status pr. 31. Decbr. 1934, som er den sidste, vi i Øjeblikket har til Raadighed, viser, at Selskabet med en Aktiekapital paa 115,970 Kr. besidder Ejendomme til en Værdi af 2,388,946 Kr. 86 Øre. Prioritetsgælden paa 479,539,72 Kr. draget herfra giver en Kapitalrigdom alene i Ejendomme paa ca. 1,909,000 Kr. Dertil kommer et lovpligtigt Reservefond paa 17,000 Kr. Kassebeholdning 80,654,47 Kr. Maskiner og Inventar til 1,066,864,22 Kr. Obligationer for 611,700,00 Kr. Fremmede Aktier 183,500,00. Et Reparationsfond 450,953,87 Kr. Fornyelses- og Reservefond 2,275,166,94 Kr. og adskilligt mere.

»Enigheden« er faktisk Ejer af over 6 Millioner Kr., tjent ind ved en Aktiekapital paa stakkels 115,970,00 Kr.

Det er ganske givet, at et »kooperativt« Selskab, der arbejder paa denne graadige Maade, ikke i nogen som helst Grad kan virke som andet end en direkte Støtte for de kapitalistiske Selskabers Udplyndring af den forbrugende Befolkning, thi hvad er det andet end Udplyndring, at nogle faa Hundrede Aktionærer med en Aktiekapital paa 116,000 Kr. samler sig en Millionformue ved at fordele Mælk.

Forbrugerne maa selv tage Kampen op.

Det er i dette som i alle andre Tilfælde dem, Udplyndringen gaar ud over, og som selv maa tage Kampen op.

Vi opfordrer alle Arbejdere og Arbejderhustruer i København til at støtte Udsalgene fra de Mejerier, der sælger billig Mælk. Men pas paa og køb ikke i de Udsalg, der blot i Øjeblikket sælger billigt for at slaa de billige Mejerier ned.

Vi haaber i næste Nummer at kunne bringe en fuldstændig Fortegnelse over de Udsalg, vi i denne Kamp bør støtte.

Men vi bør ikke nøjes med dette, vi bør overalt paa Arbejdspladser, hos Venner og Naboer gøre opmærksom paa, at den Mædk, de giver indtil 34 Øre for, kan de faa for 22 til 24 Øre pr. Liter.

Vi bør mobilisere en Kritik overfor alle Udsalg, overfor alle Mælkevogne, der fører Aagerpriser, saa de tvinges til at klage hjem til de store Mejeriers Ledelser og ad denne Vej lægge et Pres paa dem.

Der bør ikke blive Fred om dette Spørgsmaal, før denne skamløse Udplyndring af Forbrugerne er ophørt.

Vi kommer tilbage til Sagen i næste Nummer.

Gentlemen! Foraars-Nyheder!
Trods Prisstigningen sælger vi stadig
Italienske bløde Hatte 7.85 Engelske stive Hatte 8.50
Husk „Stockport", Vesterbrogade 60.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

BEKLÆDNING

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

Habit renses og presses 3 Kr.
Alt Garderobe bliver Haandpresset. 1. Kl. Skræder-Reparations Værksted for Dame-Herre- og Børnegarderobe. Stof modtages til Forarbejdning. (Skrædderi efter Maal).
AMERICAN TAYLOR
Burmeistergade 17 - Sundby 63 x

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

TRE TRIN NED!
Sommer-Benklæder fra Kr. 5.85
EJNAR SOMMER
Borgergade 3.
Annoncen giver 5 pCt. Rabat.

SKRÆDERIET VIKTORIA
Istedgade 38 (Den høje Stue)
leverer Dem det fineste Sommersnit paa Konto. Udbetaling og Resten i smaa Afdrag. For moderne Snit og god Pasform garanteres.

Aksecol Service
Kemisk Rensning fra Morgen til Aften. — Herre- og Damegarderobe. Hatte-Oppresning Reparation.
Vesterbrogade 98 A. Telf. Eva 3891.

FODTØJ

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Foraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

1000 Par brugt Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. Billige Træsko og Træskostøvler. J. Kjellander, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2876 x.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

MØBLER m. m.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

FORSKELLIGT

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schønbergsgade 4 (skraas Værnedamsvej).

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

O. Mohr, 6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Det billige Cykleværksted
Rensning, nye brede Skærme, Fælge, Eger, Klokke, Haandtag samt Lakering kun 12 Kr. — Ovnlakering kun 18 Kr.
28, Sofiegade 28.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

OLYMPIC Konkurrence Model . . Kr. 88.-
OLYMPIC Model Standard Kr. 115.-
OLYMPIC Model Luksus . . Kr. 135.-
OLYMPIC Halvracer fra . Kr. 115.-
Alle Farver
Ratebetaling
20 Kr. Udb. 10 Kr. o. M.
OLYMPIC CYKLER
Henry Hansen
Nørreport - Palæ 4045

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

Gaa 4 Trin op,
saa naar De op til Byens bedste Barber. Dobbelt Barbering med Sprit og Crème 25 Øre, Klipning hele Ugen 75 Øre.
(5 Minutters Gang fra „Arbejdet"s Kontor. Ny Indehaver).
M. Petersen, Griffenfeldtsgade 50.

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
J. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor.
Blaagaardsplads 21

D F G D Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sender vi gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrolerede Kvalitetsartikler KunD.F.G.D.Garanti-V.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

Sexuel Oplysning
J. H. Leunbach: *Kønslivet og Sundheden* . . . Kr. 1
Wilh. Reich: *Sexuel Viden og Kamp* . . .
Børneklubben Trekanten udforsker de voksnes Hemmeligheder . . . 0
Bøgerne faas paa »Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa *Sexualklinikken*, Malmøgade 7.
Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

„ReKord"
Baggesensgade 23
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00
Fjeder 2,00. Rensning 3,00
Det billige Urreparationsværksted
hvor Fagmanden arbejder med Garanti

Amagers billigste Urmager
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 1

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 10

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Byens billigste Urmager
Alle Reparationer udføres godt og til billigste Priser. Fjedre i Lommeur 2 Kr. Rensning af Lommeure 3 Kr. Fjedre i Grammofoner fra 4 Kroner.
ELI A. MØLLER Urmager
Hyltebro 1 (ved Nørrebrogade)

Alle
PENGEFORSENDELSER
til ARBEJDET's Ekspedition
sker gennem Postgiro-Konto
236.32

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): Teacher 7,20. J. 0,85. A. D. 2,00. V. H. 2,20. A. B. 0,25. Russau 5,00. Bananmand 2,00. Engstrøm, Liste Nr. 63. 4,00. Liste Nr. 17: 0,50. Vilh. Nielsen, Liste Nr. 14: 5,00. Liste Nr. 86: P. H. 0,50. A. M. 2,00. Martin 1,00. J. 0,70. A. 1,00. V. H. 3,00. Med det tidligere indkomne ialt Kr. 269,70.

Det nordiske Demokratis o. s. v.

(Fortsat fra Side 1.)

misterne havde sejret og med Midler, der var dem værdige.

Det maa efter disse Begivenheder, der kun er et Par blandt mange, forekomme mærkeligt, at det stadig lykkes S. A. C. at holde sine 35,000—40,000 Medlemmer. Det tyder paa, at den »forældede« Syndikalisme har en forbavsende Livskraft.

I den norske Fagbevægelse, nærmere betegnet blandt Søfolkenes Organisationer, er der i den sidste Tid sket Ting, der tydelig viser, at de tidligere radikale norske Pampere ikke giver deres svenske og danske Kolleger noget efter. Det drejer sig om, at Norsk Sømandsforbund, Det norske Maskinistforbund og Norsk Styrmandsforening har rejst Krav om, at hele den internationale Hvalfangerflaade kun maa bemandes med Nordmænd!

Dette Krav synes ikke rejst udelukkende af Kærlighed til de norske Søfolk, idet de norske Redere netop fører en Kamp for at slaa de udenlandske Konkurrenter ud eller i hvert Fald tvinge dem til at nøjes med den Del af Hvalfangsten, de norske Redere vil give dem. Det kunde saaledes tyde paa en Sympatiaktion fra Birkeland og Co.s Side overfor deres egnes Redere. I hvert Fald er det et absolut Brud paa den Internationalisme og Solidaritet mellem de forskellige Landes Arbejdere, der er en Nødvendighed, om Arbejderklassen overhovedet skal kunne gøre sig gældende.

Og »det nordiske Demokrati« kan ikke være Udviklingens sidste Ord. Den internationale Socialisme maa opleve at faa en Renæssance blandt Skandinaviens som den hele Verdens Arbejdere. At udvirke dette maa være Maalet for en revolutionær faglig Bevægelse.

Gud hjælpe Reaktionen

Efter Fredag d. 5. Juni bliver det ikke godt for Reaktionen i Danmark. Efter de Paroler, Grundlovsdyrkerne i Søndermarken og i Fælledparken udsendes om, bliver Reaktionen sikkert smadret. Det ene Sted gaar de i Kamp for »Fred, Frihed og Folkestyre« mod Krig, Fascisme og Diktatur«, og i Fælledparken foregaar »Optakten« til Stormløbet mod Landstingsreaktionen.

Naar tilmed denne Massakre paa Reaktionen foregaar under Anførsel af Hr. Stauning og Richard Jensen, bliver der sikkert ikke andet for Reaktionen tilbage end at haabe paa Naade.

Hov, Tjener, een Stjernøl til ...

Husk at bemærke, naar De gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er set i „ARBEJDET".

Social-Loven
Flere indsendte Artikler fra Socialkontorerne vil finde Optagelse i næste Nummer.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

Klassekampen i Frankrig

(Fortsat fra Side 1.)

Ifølge Telegrammer til de borgerlige Blade drejede Kampen sig væsentlig om Lønspørgsmaal, og at Strejkerne i Løbet af ca. 8 Dage tvang Udbytterne til at bøje sig for Arbejdernes Krav.

Vi haaber i næste Nummer at kunne bringe en udførlig Korrespondance fra Paris om denne Strejkebevægelse og dens Forløb.

Folkefronts-Regeringen i Frankrig præsenteres for Arbejdernes Krav

De franske Arbejderes faglige Landsorganisation C. G. T. har ifølge Meddelelse fra Paris nu formuleret sine Krav til den kommende Folkefrontsregering.

Blandt Kravene er det vigtigste *Indførelse af 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning!*

Et andet Krav gaar ud paa Iværksættelse af offentlige Arbejder i meget stort Omfang.

Alle Kravene har et dobbelt Formaal, at bekæmpe Arbejdsløsheden og forbedre Massernes Købeevne.

Dette skal opnaas derved, foreløbig at bevare de Arbejdendes Realløn og ved Arbejdstidsforkortelse give Plads for nye Tusinder, hvis Løn tages af Industriherrernes Profit.

Ved dette Skridt fra den faglige Landsorganisations Side vil Folkefrontsregeringen straks blive stillet paa Prøve.

Den stilles med det samme overfor Afgørelsen, om den vil varetage Arbejdernes Interesser eller det kapitalistiske Borgerskabs Interesser.

Havde C. G. T. efterkommet Opfordringen om at lade sig repræsentere i Folkefrontens Regering, havde den med det samme været bundet af politiske, taktiske Hensyn, og da var disse Krav ikke stillet.

Men den frabad sig Æren og foretrak at diktere Regeringen Arbejdernes faglige Krav.

Dette Forhold lærer os paany, at Fagbevægelsen bør staa frit og uafhængigt af alle politiske Partier. Kun derved kan den tjene Arbejdernes økonomiske og faglige Interesser.

Bliv Abonnent

Stort offentlig Møde

afholdes

Fredag den 12. Juni Kl. 8 i Weinolds Lokaler, Nørrevold

Maskinarbejder **Laur. Hansen** taler om:

„Fagbevægelsen af i Dag",

Maskinarbejder **Hary Larsen** taler om:

Hvad vil Fagoppos. Sammenslutn.

Fri Diskussion. **F. S.** Entre 25 Ø.

København-Afdeling

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 17. | Lørdag d. 13. Juni 1936 | 1. Aarg.

Vejen fremad

Endelig en Lysning i Mørket. Endelig et Gennembrud!

Saaledes er de franske Arbejderes mægtige Aktion sikkert modtaget i Millioner Arbejderhjem Verden over.

Dagstelegrammerne kom længere borte fra end Paris, de kom fra Dybets mægtige Vidder, hvor Millioner Sjæle lever under Aaget af Udbytningens store Trældom, og de kom som et varmende Aandepust med Haab og Tro: *Saa kan Arbejderne dog endnu kæmpe og sejre!*

— — —

Hvor har det været lange onde Aar siden Verdenskrigens Afslutning, hvor Europas førende Arbejderparti blev gjort til Sygepasser for den syge tyske, udmarvede Kapitalisme, og hvor andre Landes Arbejderpartier blev beæret med samme Rolle overfor den syge nationale Kapital.

I Stedet for at dræbe det syge, uhelbredelige Kadaver og skænke Menneskeheden den store Befrielse, saa valgte Socialismens Tilhængere at være den syge Kapitalismes Sygepasser.

Og Arbejderne — den store, guddommelige Taabe — blev kommanderet til at gaa stille med Dørene omkring Patienten.

Og Arbejderne gik ikke blot stille med Dørene, de fandt sig roligt som Offerlam i den sociale Blodtransfusion gennem nedskaarne Lønninger, gennem kunstikt forhøjede Varepriser, til Kraftfoder for det kapitalistiske Borgerskab, der aad sig fed og fræk paa den sagtmodige Arbejderklasses Bekostning, den, der i sit store Enfold lod sig afmagre og forsvage af Hensyn til den »nationale Beskæftigelse«!

Ja, store Enfold!

Selv efter at Tysklands Borgerskab som Tak for Helbredelsen knuste Arbejdernes Organisationer og gjorde Arbejderne til retsløse Slaver under det kapitalistiske Voldsregimente, fortsatte Arbejderne her i Skandinavien den tyske Linje, hvor Arbejdermasserne er frataget enhver Ret i deres egne Organisationer og blot har at rette sig efter den kapitalistiske Samfundslæge, Hr. Staunings Anordninger.

Og efter den sidste Anordning er Danmarks fagorganiserede Arbejdere endt i den tvungne Voldgifts Statsslaveri.

Ingen Mukken paa Arbejdspladserne, Kæft, Trit og Retning under Kommando af Industrikorporaler! Ingen Mukken i Organisationerne, Kæft, Trit og Retning under Kommando af politiske Korporaler.

Tilbage i haabløs Tvivl gled Arbejderne længere og længere ned i Moderation og Reaktion, medens de Arbejdsløse efterlodes i Halvsult under Politikontrol.

Netop *der*, i denne moralske, bundraadne og haabløse Dekadence, er den tyske Retning i den internationale Arbejderbevægelse endt. Denne stortalende Retning med sine Kæmpeorganisationer, med sin Kadaverdisciplin, med sin politiske Kommando over Fagbevægelsen og med sine ansvarlige Mænd som Gidsler i Regeringerne.

Ja, der er denne Retning endt. Ikke en Sejr, ikke et eneste positivt Fremskridt for Arbejderne siden 1920 kan denne Retning opvise, bare Stilstand og Tilbagegang, bare Dorskhed og Svaghed har den skænket Arbejdermasserne — selv Haabet om Socialismens Idé og Mulighed har den kvalt i Omsorg for Kapitalismens nationale Beskæftigelse.

Men først Spanien — og nu Frankrig.

Disse af den tyske Retning saa forhaanede Lande med deres løse og uafhængige Fagbevægelse, deres daarligt disciplinerede Arbejdermasser, hvor kan det være, at det netop blev dem, der først af alle bryder Reaktionens Magt, der har kvalt al aandelig Frihed og Fremskridt siden 1920.

Hvorfra kommer denne Dristighed, denne stærke Tro, denne Massevilje, der rejser Hundrede Tusinder efter Hundrede Tusinder som en social Stormbølge, der vælter alle Kapitalismens Skanser og tvinger Krav igennem, saa omfangsrige og betydelige, at hele Verden for tre Uger siden vilde have afvist dem som umulige?

Hvor kan det være, at disse Arbejdermasser, der havde faaet valgt deres Folkefront og var sikker paa Folkefrontsregeringen, ikke ventede, til Politikerne gennemførte og skænkede dem Reformerne, men foretrak selv at gennemføre Fremskridtet og derpaa lade Politikerne konfirmere Sejren i Lovvedtagelsen.

Der findes ingen anden fornuftig Forklaring end den Forskel, der er paa Retningen i disse Landes Arbejderbevægelse, og den fallerede tyske Retning.

De spanske og franske Arbejdere har bevaret deres Fagbevægelse fri for ethvert politisk Formynderskab, de har bevaret den fri for ethvert Bureaukratis Despoti.

Deres Fagbevægelse hviler paa virkelig Organisations*demokrati*, hvor selve den menige Arbejderhær, der er Genstand for Udbytningen, har hele Bestemmelsesretten i alle Anliggender.

Kun paa denne stærke Grund kan Arbejderne bevare deres menneskelige moralske Værdier, deres Tro paa eget Værd, deres Vilje og Kraft til at kæmpe og Evnen til at sejre.

Læg den franske Arbejdersejr ud paa alle Maader, men er du en sand Søger, en ærlig Arbejder og Menneske, da vil du komme tilbage til denne stærke Grund som det sande Aarsagsforhold.

— — —

Kammerat, du, som saa ofte har sagt til mig, at Arbejderne ikke mere duer til at kæmpe og til at sejre, vil du i Dag indrømme, at denne Opfattelse kun var en Tro og at denne Tro var falsk!

Vi kan kæmpe, vi kan sejre, vi skal blot indrette os selv og vore Organisationer for det.

Vor franske Broder har talt til os.

Skal hans sejrende Kamp være Indledning til en ny sejrende Fremskridtsperiode — ogsaa hos os?

Eller skal vi bare læse Telegrammerne — og saa sove videre?

Eli.

Enhver Læser

der tegner sig som Abonnent for Juli Kvartal, faar Resten af dette Kvartal gratis. Prisen for Kvartalsabonnement er 1.50 Kr. Bestillingen indsendes til ARBEJDET's Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København N. Betalingen kan indsendes i Frimærker sammen med Bestillingen.

Nu er Tiden inde

hvor vi alle sætter et Stykke Arbejde ind for at skaffe Abonnenter til Juli Kvartal. Se dig om i din Omgangskreds, der er altid en Kammerat at vinde som Abonnent. Opsæt det ikke til i Morgen, men gør det endnu i Dag.

De franske Arbejderes vældige Kampe og Sejre

700.000 Mand i Kamp. Fabriksbesættelsernes glimrende Taktik indkasserer omgaaende Folkefrontens Frugter i en glimrende Sejr. Kollektive Prisaftaler, Organisationsanerkendelse, 40 Timers Arbejdsuge, Lønforhøjelse fra 7-15 pCt., Ferie og Bedriftsraad.

For ikke mere end 14 Dage siden drøftede Sekretariatet i de franske Arbejderes faglige Landsorganisation »de Krav, Arbejdernes faglige Bevægelse vilde stille til Folkefrontsregeringen. Blandt disse Krav var 40 Timers Arbejdsuge og Sikring mod Lønnens Udhuling gennem Francens Nedskæring.

Endnu før der overhovedet havde fundet nogen virkelig Forhandling Sted mellem Landsorganisationen og den nye Regering, har Arbejderne i en gigantisk Kamp i Løbet af godt en Uge gennemført en Sejr, hvis Frugter langt overstiger Landsorganisationens Krav og alle Politikeres Beregning.

De franske Arbejderes Mentalitet og faglige Indstilling.

For at forstaa denne gigantiske spontane Kamp, der fra en forholdsvis ringe Begyndelse vælter frem i en for hver Time voksende Kæmpebølge, der i Timer rummer over 700,000 kæmpende Arbejdere, og som i sin Vælde vælter al Modstand over Ende, tvinger Udbytter efter Udbytter til at kapitulere og tilslut tvinger den nye Folkefrontsregering til at gaa ind for Arbejdernes Krav og gennemføre disse som en generel Ordning, ja for at forstaa dette vældige Opbud af Klassekraft, maa man forstaa de franske Arbejderes Mentalitet og Indstilling i den faglige Kamp.

En fransk Socialist har engang sagt: *»Gid selve Djævelen havde den Socialisme, der ikke giver det enkelte Individ større Frihed og Mulighed for personlig Udfoldelse og Udvikling!«*

Det er umulig for en fransk Arbejder at forstaa den tyske Form for Socialisme og Klassekamp — som ogsaa er importeret til Danmark —, der kvæler al personlig og aandelig Frihed, der forvandler Organisationer og Partier til aandelige Tugthuse med Nummerlemmer og Kadaverdisciplin.

For den franske Arbejder staar Mennesket, Personligheden højst af alt.

Det er for Mennesket og dets Frihed, vi i Fællesskab kæmper.

Derfor er der aldrig født noget virkeligt Bureaukrati i fransk Fagbevægelse. Magten over Bevægelsen har de menige Medlemmer aldrig givet fra sig. I alle Fagforbund og i den mægtige Landsorganisation C. G. T. ligger Magten nede hos Medlemsmasserne.

Samarbejdet mellem Organisationerne hviler paa Føderalismens Princip, hvor frie Organisationer mødes frivilligt i frit Samarbejde og Kamp.

Al faglig Kamp i Frankrig hviler paa det Grundprincip: *Vi kan i økonomisk Magt ikke hamle op med vore Udbyttere, derfor lammer vi dem med vor moralske Kraft, med vor Solidaritet, i Masseudfoldelse og med spontan Voldsomhed.*

I dette Grundprincip har vi hele den franske Strejke i en Nøddeskal.

Kampen paa Arbejdspladsen og Fabriksbesættelserne.

Det for danske Arbejdere ganske overraskende, at Arbejderne bliver paa deres Arbejdsplads, naar de strejker, er et naturligt Forhold for franske Arbejdere.

De betragter Arbejdspladsen som deres retmæssige Ejendom, som de engang paa Samfundets Vegne helt skal overtage og forvalte.

Da de forud betragter det som Galskab at sulte omkap med Udbytterne — som vi har hentet saa mange Nederlag paa —, sparer de Omkostningerne ved systematisk at føre Kampen paa Arbejdspladsen i Arbejdstiden. De har — fordi de er selvstændigt tænkende Arbejdere — mangfoldige Maader at gøre en Arbejdskøber »mør« paa.

Derfor er det naturligt for dem, naar de udvider Kampen til Strejke, ogsaa at føre den paa Arbejdspladsen.

De har flere iøjnefaldende Fordele derved. For det første spredes de ikke og udsætter de Svage for at blive vankelmodige og opgive Kampen. De deler Kampens Vilkaar i Fællesskab og Sammenholdet udsættes ikke for Fremmedes Ødelæggelse.

Og Maskinerne kommer ikke i Gang. Skruebrækkerfaren, kvart eller halv Drift, bliver der intet af, Strejken er effektiv til 100 pCt.

Mad fra Kommunerne. Trusler om selv at overtage Virksomhederne.

Blandt de mange interessante Telegrammer om den store Strejke var bl. a. et, der meddelte, at flere af de røde Kommuner omkring Paris leverede Mad til de strejkende Arbejdere rundt paa Fabrikerne.

Ogsaa her møder vi en fremmed Aand, nemlig at de Mænd, Arbejderne vælger ind i Kommunerne, betragter sig som Arbejdernes Repræsentanter og ikke som hele Samfundet.

Herhjemme er det lige modsat. Saasnart saadan en politisk Kalorius er valgt ind i et Sogneraad, saa faar han et samfundsomfattende »Ansvar« og anbringer sig helst ovenpaa Kommunekassen, hvorfra han ikke er til at flytte, selv om hans arbejdsløse Klassefæller er ved at dø af Sult.

Kunde man forresten tænke sig Københavns røde Kommune bringe Mad til strejkende Arbejdere inde paa en Fabrik?

Vi kunde bedre tænke os, at den røde Kommunes Politi og den røde Regerings Soldater pryglede de strejkende Arbejdere ud af Fabriken.

Saa dybt stikker Arbejderbevægelsen i Løgn og Hykleri herhjemme. Den røde Kommune og Stat i Danmark er kulsort Reaktion.

De franske Strejkeudvalgs Trusel om, at Arbejderne selv overtog Fabrikerne, om ikke der kom Fart i Forhandlingerne, er ikke tomt Mundsvejr, og baade Udbyttere og Statsmænd forstod, at det var Meningen.

Frankrigs Arbejdere er forud langt mere fortrolige med Fabrikernes Overtagelse end f. Eks. vore Arbejdere, der overhovedet endnu aldrig har tænkt over dette praktiske Problem. For dem er Socialisme Statsslaveri og ikke *Arbejdets Frigørelse!*

Desuden raader fransk Arbejderbevægelse over et mægtigt arbejdsløs Intelligensproletariat, der baade som Teknikere, Kemikere, Tegnere og Kontorfolk staar til Raadighed for den, om Overtagelsen bliver praktisk Realitet.

Alene Truslens Fremsættelse var derfor nok til at sætte Fart i Forhandlingerne. Det franske Borgerskab ønskede ikke at se Generalstrejkens Kæmpefront rullet ud.

Fransk Fagbevægelse og Partipolitiken.

De franske Arbejdere spillede Folkefrontspartierne et slemt Puds. Det var jo Meningen, at Arbejderne nok skulde have lidt Belønning for den politiske Sejr, men det skulde jo være givet i Naade og med Maade.

Den Surhed, hvormed den nye Indenrigsminister udtalte sig om Strejken i dens første Dage, vidnede om, hvor uvelkommen den var for de nye »Magthavere«.

Og da man fra den Fløj begyndte at tale om, at Kommunisterne, der ikke vilde gaa med i Regeringen, stod bag disse Strejkeuroligheder (!), skyndte det franske Kommunistparti Bureau sig at dementere disse »skammelige« Beskyldninger.

Og Dementiet var sikkert sandt nok.

Strejken er et Udtryk for de franske Arbejderes sunde Realitetssans. De er i og for sig meget politisk - interesserede, men de overvurderer hverken Politiken eller Politikerne. Politiken skal varetage vore demokratiske Borgerrettigheder osv., men vore økonomiske Eksistensinteresser, dem vil vi nok selv have Haand i Hanke med.

Den samme Realitetssans har de som Medlemmer af Arbejderbevægelsen. De organiserer sig som Partimedlemmer og kan diskutere Politik saa det ryger om Ørene, men i Fagbevægelsen ikke. Der er det Eksistensinteresserne, det gælder, og der skal vi alle staa sammen som *een* Klasse.

Havde fransk Fagbevægelse — som den danske — været behersket af Partipolitikere, havde den Strejke og dens straadende Sejre aldrig set Dagens Lys.

Ogsaa for C. G. T. var Kampen og Sejren en Overraskelse.

Endnu blot nogle Dage før det første Strejkeudbrud, sendte *Jouhaux* Formanden for den faglige Landsorganisation (C. G. T.) den vordende Regeringschef en Skrivelse (senere offentliggjort i *Peuple*), hvori han fremsætter Landsorganisationens Krav til Folkefrontsregeringen. Disse gaar ud paa offentlige Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og Krav om 40 Timers Arbejdsuge.

Han siger her lige ud, at 40 Timers Arbejdsuge, *som et Forsøg*, maa indføres i alle offentlige Virksomheder og ellers løses internationalt.

Godt en Uge efter har Arbejderne kæmpet Kravet frem til Sejr i Frankrigs samlede Industrier.

Dette er atter et Bevis for, hvad der vilde være sket, om den franske Landsorganisation havde haft samme Magt over Arbejdernes Organisationer som f. Eks. D. s. F. herhjemme.

Kun hvor Arbejderne har bevaret Magten og Rettighederne nede hos dem selv, kan deres levende Tro, deres Hengivenhed og Kampkraft bevares og sætte Blomst i positive Fremskridt for hele Klassen.

Den franske Strejkekamp er et levende Vidnesbyrd herom.

Et Par Ord om Sejrens Frugter.

Vi vil i næste Nummer indgaaende beskæftige os med de forskellige Fremskridt og Fordele, de franske Arbejdere har tilkæmpet sig i denne straalende Kamp, og vil her — da vor Plads er saa

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet.

Det fortælles, at der i Frankrig findes socialdemokratiske Ministre, der nægter at sende Politi mod strejkende og demonstrerende Arbejdere. — I maa kalde mig Thorvald, om jeg tror paa det.

□

En Nationaløkonom karakteriserer Stor-Kapitalisterne som en Gangster-Bande, der terroriserer Verden. — Det er af sine egne, man skal høre Sandheden.

□

De straalende Sejre, franske Arbejdere gennem direkte Aktion har opnaaet, vil kun faa Betydning for Reallønnen, hvis man samtidig kan forhindre en Nedskæring af Franckursen. Det bliver ikke uinteressant at gøre Sammenligninger mellem en dansk og en fransk soc.-dem. Regering i den kommende Tid.

□

»Man staar uforstaaende overfor Motivet« — skriver de borgerlige Blade ofte, naar et Selvmord omtales. Og saa slutter Artiklen næsten altid: »Den afdøde havde i nogen Tid været uden Arbejde«. —

□

I England føres stadig en livlig Propaganda for øget Smørforbrug, idet Smørret betegnes som sundheds- og ernæringsmæssigt langt at foretrække for Margarine. Forbruget af sidstnævnte er da ogsaa i de senere Aar i England gaaet ned med ca. 20 pCt.

Men i Danmark, hvor denne Sundhedskilde saa at sige vælder frem, maa den største Del af Befolkningen af økonomiske Grunde spise det billigere Erstatningsprodukt. Der findes mange Børn i Danmark, der aldrig har smagt Smør, og Syge faar det paa Hospitalerne i saa smaa Doser (ca. 20 g daglig), som var det Radium eller et andet vanskelig tilgængeligt Stof.

Spids.

De amerikanske Kapitalister mobiliserer Domstolene mod Lovgivningsarbejdet

Kampen mod de høje Mælkepriser

Hvorfor give op til 34 Øre for en Liter sød Mælk, naar den kan købes fra 19-25 Øre.

En Fortegnelse over „Nevtrals" billige Udsalg.

Frejlif Olsen død

Til Overvejelse

Skal Drankerhjemmene nu ogsaa misbruges?

Vi stopper Formanden for Søfyrbøderne i København Hr. Richard Jensen i at misbruge Socialloven til at faa anbragt et Medlem paa Drankerhjem.

En Henvendelse til os om Hjælp.

Medlem af Søfyrbødernes Forbund siden 5-11-1929, og Medlem af Arbejdsløshedskassen siden 28-6-1919

Hustruen tilbyder at aflægge Ed paa, at Manden aldrig i noget Tilfælde har drukket Understøttelsen op eller forsømt Hjem og Børn.

Socialkontoret havde intet imod at annullere sin Beslutning, naar der kunde skaffes Christensen Arbejde eller Arbejdsløshedskassens Bestyrelse vilde ændre sin Vedtagelse.

Socialkontoret bekræfter Christensens Fremstilling.

Hov, du Sømand, det hele var en Misforstaaelse

Brev fra Socialkontoret samme Aften

D.A.L.s offentlige Møde

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

fald. I Diskussionen deltog iøvrigt en Række Kammerater, der gav en Række udmærkede Skildringer af de Arbejdsløses Liv og Kamp mod Socialkontorer og Myndigheder, ligesom de Arbejdsløses »Venner« — især de saakaldte Kommunister — blev grundigt afsløret.

Ikke een i den store Forsamling talte for D. K. P.s berygtede »Arbejdsløshedsarbejde«. Derimod var de »oppositionelle Kommunister« mødt op til 100 pCt. — 5 Mand — med Føreren Metz i Spidsen. Denne, der elsker at høre sig selv tale, »analyserede«, »kritiserede«, »trak konkrete Linier op« o. s. v. samt forsøgte gennem en klodset taktisk Manøvre at faa dobbelt Taletid, hvad der dog ganske mislykkedes.

F. S.s Formand Valdemar Hansen talte for de Arbejdsløses Indsats i det faglige Oppositionsarbejde og D. A. L.s Formand afsluttede Mødet med en kort manende Tale, der bl. a. understregede ARBEJDET's Betydning for de Arbejdsløses Kamp. Som Afslutning paa det vellykkede Møde sang Forsamlingen sidste Vers af Internationale.

C. H.

Frit Slag

Ansvaret

De Arbejdsløses Landsorganisation agter i nær Fremtid at afholde en Række Møder for de Arbejdsløse.

Organisationen har i det stille gennemarbejdet de Problemer, som den ifølge sit Program vil beskæftige sig med, og nu mener de aktive Arbejdsløse, at de behersker disse Problemer saa godt, at de tør træde offentligt frem.

Selve Arbejdsløshedsproblemet er jo lige saa gammelt som Privatejendomsretten, og op gennem Aarhundreder har der været utallige Bevægelser, som har søgt at løse Problemet, men aldrig nogen Sinde har der været saa store Muligheder for at faa Arbejdsløsheden afskaffet som Problem som dem, der er til Stede i Øjeblikket.

Regeringen bestaar for Flertallets Vedkommende af forhenværende Arbejdere. De faglige Organisationer har samlet alle de Arbejdere, der er Mulighed for at organisere, det eneste, der har manglet, det er Plan for Magten til at løse Problemet, den er der.

Men vi er nogle Stykker af dem, der har Skoen paa, og som ved, hvor den trykker, der er bleven klar over, at dersom vi Arbejdsløse skal opnaa noget nævneværdigt, saa maa vi drive ensidig Propaganda, det vil sige, at vi aldrig maa fortabe os i, hvad der vil ske, dersom den Arbejdsløse faar bedre Levevilkaar, for det rager ikke os. Vi maa organisere os i en Kamporganisation, der, uden at skele til andre Samfundsproblemer, hamrer løs paa dem, som bærer Ansvaret for de nuværende Tilstande, for hvad rager det os, at dem, der har det godt, faar det daarligere, naar de kun har det godt, fordi vi finder os i at have det daarligt.

D. A. L. er ogsaa bleven klar over, at der maa skabes en ny Moral mellem de Arbejdsløse, det maa nu være forbi med denne Lemmedaskermoral, der vil gøre den Arbejdsløse til et anden Klasses Menneske, som man frækt tiltaler med »Du« eller »Kammerat« og holder specielle Barnepladrerforedrag for i Radioen.

Det maa ogsaa være forbi med disse Maskeorganisationer, der dannes af de politiske Spækjægere, for det er ikke til at opgøre i Penge, hvad disse halvkommunistiske Spækjægere har skadet de Arbejdsløse ved at forhindre dem i at organisere sig tidssvarende. Alle er jo nu klar over, at Partiet kun brugte Arbejdsløsheden til Propaganda for Partiet og at deres Organisationer i deres Opbygning og Maal var uden virkelig Slagkraft, fordi Partiet havde et Par Gidsler siddende oppe i Rigsdagen.

Har nu D.A.L. noget bedre at byde paa?

Det mener vi!

D. A. L. hader Beskedenhed, den ved, at det er noget, Overklassen har fundet paa for lettere at kunne forsvare sit Tyvegods. Derfor siger vi med det samme: De Arbejdsløses moralske Ret til Livsgoderne er saa indlysende, at de uden Betænkning kan bruge de groveste Kampmidler, uden at deres Værdi som Menneske kommer til at lide noget derved. De har Ret til at smadre hele det raadne System, for den Arbejdsløse er det ikke bedre værd.

Men D. A. L. vil ikke nøjes med at bruge grove Ord, den vil ogsaa anvise Vej og Metoder. Det er op derved, vi adskiller os fra de Spækjægerorganisationer, der tidligere fumlede omkring med de Arbejdsløse.

Allerførst maa de Arbejdsløse udnytte deres Arbejdsløshedskasser og deres faglige Organisationer. Disse Organisationer er ogsaa de Arbejdsløses rette Forum. Her sidder de Tillidsmænd, som har paataget sig at ordne Medlemmernes Arbejdsforhold ogsaa i Arbejdsløshedsperioderne. Det er for at de skal løse disse Problemer og vise Vej ud af Uføret, de faar de store Gager. D. A. L. anbefaler de Arbejdsløse: Fyr op under disse »Tillidsmænd«, spørg dem, om de tror, at I har Raad til at give hver af dem seks til otte Tusinde om Aaret for at de skal passe paa, at I ikke faar for meget i Understøttelse.

Fortæl dem, at til det Arbejde kan I faa baade billigere og bedre Arbejdskraft. Tillidsmænds Opgave er at lede og organisere Kampen mod Udbytterne og at højne Klassens Levestandard, ogsaa de Arbejdsløses. Lad os holde fast herved indtil videre.

Der er ingen, som tror, at det kan gavne de Arbejdsløse, at de render rundt paa Gaden med nogle Standere eller at vi kan opnaa noget ved at vedtage Resolutioner paa Generalforsamlingerne. Samfundet ledes endnu af dem, der har den gode gamle Kræmmermoral.

Den Moral, der under alle Forhold spørger: »Kan det betale sig?«.

Stil jeres Tillidsmænd overfor Kendsgerningen; han har et Medansvar for Arbejdsløsheden og for Understøttelsens Størrelse. Kan han ikke skaffe bedre Forhold i Faget som Helhed, maa han fjernes.

Naturligvis vil disse otte Tusinde Kroners Mænd vandre hen over de Arbejdsløses Børns Lig for at blive klæbende ved Pladsen. Men Ord er ikke nok. Vi er Hundredtusinde Arbejdsløse, der har Krav paa, at dem, vi direkte lønner, kun arbejder med de Problemer, der angaar os, saa maa Rentetanter og andre Snyltere selv betale dem, der skal værne deres Interesser.

Socialloven

Næsten hver Dag støder den Arbejdsløse paa et eller andet Problem inden for sin egen lille Verden, der faar ham til at beklage, at han ikke kender Socialloven godt nok. Det ender som Regel med, at han sætter sig for, at nu vil han kende Loven til Bunds og saa vandrer han hen paa Biblioteket.

Socialloven med Kommentarer er en af de mest læste Bøger her i Landet, det vidner Læsestuernes Eksemplarer godt nok om. Det værste er, at den Arbejdsløse gaar skuffet derfra, for Loven er skrevet for Embedsmændene med deres specielle Kendskab til Problemerne, og Kommentarerne er kun til Vejledning for dem.

Ja, saadan er det nu een Gang. Samfundet gaar og lapper paa et økonomisk System, der snart ikke kan hænge sammen mere, derfor bliver Lovene fulde af uforstaaelige Henvisninger, som saa skal foregøgle os at være Retfærdighed.

For den Arbejdsløse maa det være nok om den Lov. Men det er ikke saa svært at skrive en Sociallov, som den amoralske Steincke vil bilde os ind. Hele Loven kan skrives med Blyant paa et Stykke W. C.-Papir.

Der behøver kun at staa de pæne, jævne Ord:

»Dersom en Mand eller Kvinde paa Grund af Arbejdsløshed eller Sygdom ikke kan forsørge sig og sine, skal Kommunen gøre det. Hjælpen skal altid følge Pristallet og være tilstrækkelig til at leve menneskeligt for. Betalingen til denne Lov paahviler alle efter progressiv Skala og betales som variabel Særskat. Organisation og Administration underlægges Socialministeren, der har det fulde Ansvar.«

Saa simpelt er Spørgsmaalet og saa simpelt bliver Loven i Virkeligheden ogsaa administreret. Men Satserne følger ikke naturlige Regler, her hører Logikken op.

Ekspeditionen

henstiller til alle Abonnenter at forny Abonnementet for Juli Kvartal i rette Tid.

ORGANISATIONS-MEDDELELSER

Københavns Afdeling under F. S. afholder ordinær Generalforsamling Mandag d. 29. Juni. Klubber som enkelte Medlemmer opfordres til i Tide at udarbejde og indsende Forslag til denne. Forslagene tilsendes Afdelingens Formand, Adresse: Blaagaards Plads 21, St.

Forslag, der ønskes behandlet paa det kommende Landsmøde i August Maaned, skal i Henhold til Lovene indleveres senest d. 25. Juni til Bestyrelsen for Københavns Afdeling, der indtil Landsmødet fungerer som Sekretariat.

De indsendte Forslag mangfoldiggøres og tilsendes samtlige Afdelinger og Klubber til Behandling inden Landsmødet.

Da enkelte Kammerater endnu ikke har indleveret deres Indsamlingslister til ARBEJDET, bedes de omgaaende gøre Regnskab paa Ekspeditionen, Blaagaards Plads 21.

Stachanov-Bevægelsen

(Af Chr. Christensen)

(Sluttet)

Naar vi sidste Gang opgjorde de øjeblikkelige Fordele i en øget industriel Kapacitet baade i Maskinkraft og den levende Arbejdskraft, samt i et øget militært Værn af Sovjet-Unionen, saa maa disse øjeblikkelige Fordele, som alt Kulturfremskridt, efterhaanden som Tiden gaar, aflejre sig i en højere Levefod for Folkets brede Masse.

Stachanovs-Bevægelsen udjævner en Kløft.

Et andet Resultat af Stachanov-Bevægelsen, som vel ikke er en øjeblikkelig Fordel, men som snart vil gøre sig gældende, er Udjævningen af Skellet mellem den almindelige Arbejder og den uddannede Ingeniør.

Arbejderne har i første Omgang slaaet sig fri af det akademiske Bureaukratis Førerskab i Arbejdsprocessen. De har selv taget Førerskabet her, og 1/4 Mill. Elitearbejderes Kursus i Sommer vil øge deres Sikkerhed i dette Førerskab.

Dette maa efterhaanden udjævne den Kløft, der har bestaaet mellem det ledende tekniske Bureaukrati og den fysiske Arbejderverden.

Hvad dette vil betyde, kan hverken overses eller opgøres i Dag, men afgjort er det, at det vil virke befrugtende og fremmende i Arbejdsprocessen og dens Organisation. Denne Intimitet i Arbejdsprocessen mellem Aand og fysisk Kraft kan ikke andet end virke befordrende, ikke alene i Udviklingen af endnu mere frugtbare Arbejdsmetoder, men ogsaa paa Udviklingen af de tekniske Hjælpemidler.

I Kemi og Teknik ligger Mulighederne for Fremtidens frigjorte Kultursamfund. I et for Kapital- og Monopolinteresser »frigjort Folk, hvor Aandens og Haandens Arbejdere er et Legeme, er Betingelserne tilstede for at virkeliggøre disse Muligheder.

Stachanov-Bevægelsens Udjævning af Kløften mellem den akademiske Arbejdsledelse og de udøvende Arbejdere, Foreningen af det aandelige Snilde og den fysiske Kraft i Arbejdsprocessen, er ikke det mindst betydende Problem, Bevægelsen opkaster paa sin Vej fremover.

Foreløbige Skranker. Arbejdernes Modstand. Dannelsen af et Arbejderaristokrati

Var vi nu rigtige arge kommunistiske Søndagsskolebørn, vilde vi stoppe her og se den hele Stachanov-Bevægelse i et rosenrødt Skær som Vejen lige ind i den kommunistiske Samfundstilstand.

Men vi lever ikke for at drømme rosenrøde Drømme, men for at erkende Sandheden.

Og er det Sandhed, at Stachanov-Bevægelsen er det mest positive Fremskridt, den sociale Revolution i Sovjet-Unionen endnu har præsteret, saa er det ogsaa Sandhed, at den har mødt megen Modstand, ikke mindst fra store Dele af Sovjet-Unionens Arbejdermasser, og at de politiske Herskere i Sovjet-Unionen, for at fremme Bevægelsen, allerede har begaaet saa store Fejl, at der er virkelig Fare for et Stykke Tid at afspore den.

Paa sin Stormmarch over Sovjet-Unionens Industrier maatte den ganske naturlig støde paa Modstand hos store Dele af mere tilbagestaaende Arbejdermasser. Alene denne pludselige Udvidelse af de vante Folder maatte skabe Utilfredshed. Og særlig galt var det, hvor det var fremmede Stachanovfolk, der ankom til Bedrifterne for at indføre de nye Arbejdssystemer. Her følte Arbejderne ganske naturlig det Nye som noget, der blev paanødet dem, vel omtrent som Vesteuropas Arbejdere føler overfor nye Rationaliseringsmetoder.

Dette har affødt Tusinder af stormende Fabriksmøder, saavel som det har affødt korporlige Sammenstød, hvor det har gaaet haardt ud over de fremmede Stachanovfolk.

I dyb og rigtig Erkendelse af Stachanov-Bevægelsens uhyre Betydning, har den ledende Sovjet-Intelligens paa alle Maader søgt at understøtte og fremme Bevægelsen.

Men i denne Iver er den gaaet ind paa Baner, som er farlige, og særlig i Bestræbelsen paa at bryde Modstanden blandt Arbejderne.

Udmærkelsen med Leninordenen af særlig fremtrædende Stachanovarbejdere var forholdsvis uskyldig. Mere farlig var Udraabelsen af den enkelte Stachanovarbejder, som Skaberen af det kollektive Arbejdsresultat. Denne Tilsidesættelse af de andre i Holdet delagtige og lige saa betydningsfulde Arbejdere, satte det første onde Blod ind mellem Arbejderne.

Men det farligste var den særlige Belønning, som blev tildelt Stachanovarbejderne, fra tre til fire Gange mere i Løn end de øvrige Arbejdere.

For det første appellerede en saadan Belønningsform til Stræberi, Øjentjeneri, individuel Egoisme og slette moralske Egenskaber i Stedet for at appellere til den sociale Moral og den socialistiske Forstaaelse af Problemets Storhed.

Men endnu værre maatte Virkningerne blive hos de store Arbejdermasser, der her blev stillet Ansigt til Ansigt med enkelte foretrukne Kammerater, der pludselig blev hævet langt op over dem selv i Levefod.

Og socialt set maa Midlet karakteriseres som værre end det Onde, det skulde bekæmpe. Thi det Uvenskab blandt Arbejderne og den Modstand, der var blandt

Arbejdets Kronik!

Den gule Imperialismes Grundlag.

III.

Valutadumping.

Hvis den mest rationelle Udnyttelse af Menneske og Maskine saavel som Stabiliseringen af Produktionen til kun at omfatte relativt faa Sorter af Garn og Stoffer ikke blot indenfor Bomulds-, men ogsaa indenfor Uld- og Kunstsilkeindustrien sætter den japanske Industri allerede teknisk set i Stand til med Held at træde op mod den europæisk-amerikanske Konkurrence, saa har Japan skabt sig et yderligere Forspring ved den kontrolerede Forringelse af sin Montfod. Men denne Devaluering forklarer ikke i mindste Maade dets Eksportsucces, og England kan slet ikke anklagende beraabe sig paa den. Thi for det første kom Sterling-Devalueringen før Yen-Devalueringen, og for det andet blev selve Yen'en igen stabiliseret paa Basis af det engelske Pund. Det engelske Eksempel har fremdeles vist, at en Montforringelse kun udøver en kort Stimulering af det økonomiske Liv, medens Japan fremdeles sætter sig igennem paa langt Sigt. Dets Bebudelse om et eventuelt nyt Devalueringseksperiment vidner ganske om Viljen til i givet Fald at give den japanske Økonomi en devaluatorisk Morfinindsprøjtning for anden Gang, et Eksperiment, som England næppe tør følge.

Det japanske Lønniveau.

En af de væsentlige Aarsager til den billige japanske Eksport er de japanske Lønninger. Varen Arbejdskraft kan faas billigt i Japan, selv om der paa den anden Side mellem Lønningerne i det fascistiske Tyskland og det fascistiske Italien og Lønningerne i Japan ikke bestaar den mægtige Forskel, som den europæiske Presse i dens egne Bagmænds Lønsænkningspolitiks Tjeneste giver det Udseende af.

Det japanske statistiske Bureau beregnede en Gennemsnitsløn paa 2,53 Yen daglig for 714,000 mandlige Arbejdere og 0,95 Yen for 729,000 kvindelige Arbejdere (1 Yen lig med 0,95 Schweizerfrancs). Japans Bank noterede som maanedlige Gennemsnitslønninger for mandlige Arbejdere i Metalindustrien 59,21 Yen, i Levnedsmiddelindustrien 42,88 Yen, i den kemiske Industri 41,93 Yen, i Tekstilindustrien 32,05 Yen og for forskellige andre Industrigrene 44,95 Yen. De angivne Lønninger for Kvinder ligger mellem 23,22 Yen i Metalindustrien og 15,22 i Tekstilindustrien og naar i intet Tilfælde 50 pCt. af de mandlige Lønninger.

En nøjagtig Sammenligning med de europæiske Lønninger tillader disse i sig selv fuldstændig upaalidelige Angivelser ikke. For det første bliver iflg. en Artikel af Oliver Lawrence i Londonertidsskriftet »The Listener« fra Begyndelsen af Marts 1934 en anselig Del af Lønnen udbetalt i Form af Naturalier, og for det andet er en betydelig Del af Arbejderskerne, saaledes i Tekstilindustrien, anbragt i Kaserner, har altsaa ingen Boligudgifter.

Levefod.

De japanske Lønninger betinger en anden Levestandard end de europæiske Arbejderes. Kommunalbestyrelsen i Tokio opstillede et gennemsnitligt Arbejderbudget som beløber sig til 54 Yen om Maaneden. Det er mere end, hvad der svarer til Gennemsnitsindkomsten inden for alle Arbejderkategorier med Undtagelse af Metalindustrien. Af denne Grund har den japanske Statistik vel foretrukket at beregne forskellige Indkomstberegninger som Familieindkomst. Den kommer saaledes i en stadig væk aabenlyst tendentiøs Statistik over Indskomster og Udgifter i 1000 Husholdninger til en gennemsnitlig, ren Arbejdsindkomst paa 77,97 Yen og fastslaar, at der maanedlig deraf spares 4,89 Yen.

Det er mere end kummerligt, naar man fastholder, at Sparekassen i Japan skal erstatte Socialforsikringen. For den laveste Kategori af de valgte Husholdninger, som opviser en Indkomst paa mindre end 50 Yen, maa dog denne Undersøgelse selv fastslaa et maanedligt Underskud paa 1,34 Yen. En Sammenligning mellem den japanske Nominalindeks og Detailhandelens Prisindeks viser, at den japanske Arbejderklasses Levefod trods voksende Industrialisering og stigende Eksport absolut forringes. Fra November 1931 til September 1933 sank Lønindeksen fra 89,7 til 84,7, medens Detailhandelsindeksen steg fra 130 til 147.

Yen-Devalueringen har efter japanske Angivelser ikke haft nogen Indflydelse paa Arbejderklassens Levefod, da Udgifterne til de nødvendige Levnedsmidler ikke har ændret sig. Sammenligningen mellem Løn- og Prisindeks siger imidlertid det modsatte. Endnu maa man tage i Betragtning, at de for den japanske Arbejder nødvendige Levnedsmidler indskrænker sig til Ris, Fisk, The og noget Alkohol, og at Rispris-Indeksen i Løbet af Aaret 1933 er faldet betydeligt. De yderst beskedne Omkostninger til stadig at genskabe Varen Arbejdskraft gør de lave japanske Lønninger forstaaelige. Naar man forudsætter den historisk og klimatisk givne østlige Levestandard, kan man under Hensyntagen til de andre Livsbetingelser i Europa sige, at de japanske usle Lønninger ikke mere adskiller sig væsentligt fra de usle Lønninger i brede europæiske Arbejderlag. Men den europæiske Kapitalisme ser sig til Trods derfor ikke i Stand til at konkurrere med det japanske Lønniveau, medmindre den vil bringe sin samlede Arbejderklasse ned paa Indkomst- og Leveniveau med den tyske Landhjælp og den tyske Arbejdstjeneste, hvor praktisk talt al Løn er afskaffet.

Fevdalkapitalisme.

Den japanske Arbejderklasses »Risstandard« formindsker det japanske Lønniveau i et Omfang, som den europæiske Kapitalisme selv ved den samme eller en endnu større relativ Forarmelse af »sin« Arbejderklasse ikke kan naa. Det store Omfang af Kvinde- og Børnearbejdet, som gør Opnaaelsen af Eksistensminimum afhængig af hele Familiens Arbejde, trykker Lønudgifterne langt ned.

Til Trods for, at der stilles høje tekniske Krav, udbyttes den japanske Arbejderklasse intensivt i den yderst rationaliserede Produktionsproces. Det bliver socialt muligt, fordi den japanske Kapitalisme til sin Raadighed har en Reservearmé, som kan udvides uhørt. Alene gennem den stærke Befolkningstilvækst faar den et aarligt Tilskud paa ca. 200,000 ny Arbejdskræfter. Men paa den anden Side er ogsaa den stærkt forarmede Bondestand, som udgør den største Del af den japanske Befolkning, en uudtømmelig Menneskereserve.

Denne Menneskereserve lever i førkapitalistiske Udbytnings- og Arbejdsforhold. Da det japanske Bourgeoisi ikke er vokset op i Kamp med de feudale Kræfter i Landet, men opstaaet ved en Deling af den herskende Feudalklasse, har det japanske Samfunds feudale, agrariske Grundlag holdt sig i vid Udstrækning. Feudaladelens største Familier er paa samme Tid Bærere af den koncentrerede japanske Industri og Nyttenydere af en Udbytning af praktisk talt livegne Bønder. De japanske Bønders feudale Afhængighed skjuler sig, som i store Dele af Kina, bag det Forhold, at de skal betale deres Fæsteafgift i Naturalier. Det er Skik og Brug, at Bonden i Japan afleverer 50 pCt. af sit Høstudbytte som Fæsteafgift til Grundbesidderen. Da den hypermoderne Industri og det halvt feudale Landbrug er forbundet meget nøje med hinanden, er den japanske Kapitalisme direkte Nyttenyder af den feudale Bondeudbytning. Den japanske Kapitalisme stikker den Ekstraprofit til sig, som i de øvrige koloniale Omraader tilfalder den imperialistiske Kapital gennem Udsugning af de forkapitalistiske Producenter, uden at den japanske Kapitalisme behøver at betale den feudale Klasse og de øvrige talløse Mellemagenter. Skønt de japanske Foretagenders Profit delvis er eventyrlig (i Kunstsilkeindustrien f. Eks. kunde man som Regel notere Aarsudbytter paa 75 pCt.), har den japanske Kapital et betydeligt Feudaludbytte til sin Raadighed, som den kan sætte ind i den internationale Konkurrencekamp.

Ogsaa i denne Henseende kan der næppe tales om en ægte »Socialdumping«. Den japanske Kapitalisme udnytter kun sin Position, som de Midler og Metoder, der ellers er blevet anvendt af den imperialistiske Kapital paa kolonialt Omraade, gav den i Hænde.

For Kinas Arbejderklasse er de gamle Feudalforhold blevet til en yderligere Lænke. At Arbejderne er bundet til Jorden, gør paa den ene Side trods den største Elendighed Forsørgelsen af de Arbejdsløse »overflødig«. Paa den anden Side sker Hvervningen af Arbejdere og deres Arbejdsforpligtelse i Reglen under halvt feudale Former. Agenterne for de store Foretagender samler i Landsbyerne hele Skibs- og Jernbanetransporter af Arbejdsvillige, som straks faar udbetalt et Forskud, efter at de har forpligtet sig til nogle Aars Arbejde. Denne Forretning afsluttes som Regel med Familiens Overhoved, saaledes at der altsaa af de patriarkalske Familieforhold har udviklet sig en mild Form for Menneskehandel.

(Fortsættes.)

SILKEBORG

[illegible] GRATIS

LAURS BAK,
SØNDERGADE [illegible]

Det betyder Tillfredshed hvis De vælger B&O

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. [illegible] Søndergade 4
SILKEBORG

Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk.
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
[illegible] Arbejde og reel Betjening garanteres
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Damer [illegible] Forsøg!
[illegible]
Baggesensgade 18 St. [illegible] Nora [illegible]

Olympic [illegible] 88.-
Olympic [illegible] 115.-
Olympic [illegible] 135.-
Olympic [illegible] 115.-
Alle Farver
Ratebetaling
20 Kr. Udb. 10 Kr. o. M.

OLYMPIC CYKLER
Henry Hansen
Nørreport - Palm 4048

Gentlemen! Foraars-Nyheder!
Trods Prisstigningen sælger vi stadig
Italienske bløde Hatte 7.85 Engelske stive Hatte 8.50
Husk „Stockport", Vesterbrogade 60.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

BEKLÆDNING

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

TRE TRIN NED!
Sommer-Benkæder fra Kr. 5.85
EJNAR SOMMER
Borgergade 3.
Annoncen giver 5 pCt. Rabat.

Aksecol Service
Kemisk Rensning fra Morgen til Aften. — Herre- og Damegarderobe. Hatte-Oppresning Reparation.
Vesterbrogade 98 A. Telf. Eva 3891.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

FODTØJ

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

1000 Par brugt Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. [illegible] Træsko og Træskostøvler. J. Kjellander, Sverrigsgade 1. Telf. Amager 2878 x.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted. Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

MØBLER m. m.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris.
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

FORSKELLIGT

Alt Guld, Guldpenge og Tandguld
gamle Tandsæt. Reel Betaling. Schønbergsgade 4 (skraas Værnedamsvej).

GUNNAR THOMASSEN
Set. Hans Torv 3, Mezz., N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Massedupllkering

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer, Vin og Spirituosa

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 Palæ 5409
[illegible]
Kaffen fra Raadnusstr. [illegible]

Det billige Cykleværksted
[illegible]
28, Sofiegade 28

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre Barbering 25 Øre
Proper Betjening. Prinsensgade 4.

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner [illegible]

Gaa 4 Trin op.
saa naar De op til Byens bedste Barber
Dobbelt Barbering med Sprit og Crème 25 Øre, Klipning hele Ugen 75 Øre.
(5 Minutters Gang fra „Arbejdet"s Kontor. Ny Indehaver)
M. Petersen. Griffenfeldtsgade 50.

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrolerede Kvalitetsartikler. Kun D.F.G.D. Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00. Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Det billige Urreparationsværksted,
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 100

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8830. Glas 50 Ø. Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11

Sexuel Oplysning
[illegible] Kr. 1.00
[illegible] 9.50
[illegible] 9.50
Bøgerne faas paa „Arbejdet"s Ekspedition, Blaagaards Plads 21 eller paa [illegible] Malmøgade [illegible]
Ved Indsendelse af Beløbet sendes Bøgerne portofrit.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 19. Amg. 7979
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
[illegible]

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
[illegible] „Kønslivet og Sundheden"
[illegible]
Arbejdets Kontor
[illegible]

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 4
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Byens billigste Urmager
Alle Reparationer udføres godt og solidt til billigste Priser. Fjedre i Lommeure 2 Kr. Rensning af Lommeure 3 Kr. Fjedre i Grammofoner fra 4 Kroner.
ELI A. MØLLER Urmager
Hyltebro 1 (ved Nørrebrogade [illegible])

Verden et mægtigt Skub fremad. Denne Sag var jo godt begravet i det internationale Arbejdsbureau, til Sovepude for Arbejderne rundt i Landene. Mon der nu ikke kan blive Aktivitet i Arbejderne rundt om for Sagens praktiske Løsning. Vi tror det.

Et andet meget betydningsfuldt Fremskridt er Anerkendelse af Bedriftsraad paa alle Arbejdspladpladser, hvor der er mindst 10 Arbejdere beskæftigede.

Her viser Frankrigs Arbejdere atter deres praktiske socialistiske Indstilling.

I de stormende Aar 1918—19 var Bedriftsraadstanken kæmpet frem — ogsaa her hjemme — til Forstaaelse og Anerkendelse, men saa satte Reaktionen ind, og Moderation og Haabløshed bredte sig blandt Arbejderne og de opgav og glemte Kravet, som siden kun har levet som et teoretisk fagligt Problem uden levende Indhold — ogsaa herhjemme.

Nu har Frankrigs Arbejdere atter sat dette store Spørgsmaal om Arbejdernes Indflydelse paa Bedrifternes Ledelse paa Verdens Dagsorden, som en i Frankrig realiseret Kendsgerning.

Maatte de franske Arbejderes straalende Indsats for dette og de andre vigtige Spørgsmaal vække Verdens Lønarbejdere op til Handling.

A.

dise var rene Mentalitetsproblemer, som vilde forsvinde med Tiden [illegible] at løfte [illegible] Mill. af ca. 25 Mill. Arbejdere op paa et dobbelt saa højt Levenivеau, som de andre, er kunstig at dan[illegible] [illegible]

[illegible]

Vi bør stole paa Arbejderne.

[illegible]

De franske Arbejderes vældige Kampe og Sejre

[illegible]

Skal Drankerhjemmene nu ogsaa misbruges?

(Fortsat fra Side 2

[Centr]alkontoret, for Rich. Jensen fik fat i Christensen og bød ham op paa Kontoret, hvor han »forklarede« ham, at det med Drankerhjemmet var en fuldstændig »Misforstaaelse«, han skulde bare have en Karantæne, fordi han havde været fuld, og nu skulde han bare stille igen til Kontrol d. 15. Juni, saa var alt godt igen.

For at bekræfte det gode Forhold gav Rich. Jensen senere *»den af Drukkenskab ødelagte Søfyrbøder«* en Bajer.

Men saa let slipper Richard Jensen ikke fra den Historie.

Der foreligger aldeles ingen Misforstaaelse.

Det er aldeles autentisk at Rich. Jensen har misbrugt den Myndighed, Loven giver Arbejdsløshedskassens Bestyrelse til en Anmeldelse [illegible]

[illegible]

Grundene hvorfor vi ønsker offentlig skarpt at paatale denne Opførsel.

[illegible]

fordommeligt Misbrug af den mod de Arbejdsløse saa uretfærdige og tyranniske Sociallov, hvad kan vi da forvente, at der gaar i Svang og udøves af Skændigheder af de moderate borgerlige Ledelser af vore Arbejdsløshedskasser?

Vi har derfor besluttet at offentliggøre denne Sags nogne Kendsgerninger og skarpt paatale det her begaaede Misbrug af Loven samtidig med, at vi opfordrer andre Arbejdsløse, der udsættes for lignende Forfølgelse, at henvende sig til os.

Vi vil ikke under nogen Omstændighed finde os i, at saadanne Forhold finder Sted.

A.

Vore Annoncører støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

Ved Stachanov-Artiklernes Afslutning

[illegible]

Fortids tekniske og økonomiske Udvikling, og derfor i sit Væsen er og aldrig kan blive andet end konservativ i Forhold til den bestandig for sig gaaende Udvikling i Teknik og Økonomi, gøres i Massernes Bevidsthed til den fremaddrivende Faktor i Samfundsudvikling og Klassekamp.

Jeg har benyttet Stachanov-Bevægelsen til at dokumentere, hvor falsk det te Partidogme er.

Stachanov-Bevægelsen er lige saa lidt som ethvert andet historisk Fremskridt et Partifoster. Den er det synlige levende Indhold i den Vekselvirkning, der opstaar, hvor et Folk med en lav Arbejdskultur pludselig stilles overfor den Kendsgerning at skulle grunde sin Tilværelse paa moderne tekniske Arbejdsmidler under Fællesejets Vilkaar.

Da Sovjets herskende politiske Parti endelig opdager den, griber det til som Fødselshjælp og udbasunerer Barnet som sit eget, forfalsker dets sociale Sjæl ved at udraabe de kollektive Arbejdsresultater som individuelle og op[illegible]

[illegible]

Had til Partiernes fordummende Ødelæggelse af Massernes sunde Instinkt og Fremdrift.

Derfor har jeg ærligt søgt i disse Stachanov-Artikler at analysere Bevægelsen uden Hensyn til, hvad jeg ellers mener om det Parti, der staar i Spidsen for Ruslands arbejdende Folk i Dag.

Jeg er i den Anledning beskyldt for at indtage en dobbelt Stilling. Men hvad kan Fanatikere ikke finde paa. Jeg er forlængst blevet klar over, at selvom et Folk er sunket nok saa dybt, saa har det dog aldrig fortjent de politiske Partier, der tyranniserer det.

København, i Juni 1936.

Chr. Christensen.

FRIT SLAG

Hvorfor gik han amok?

I den lille smukke By Korsør er der i forrige Uge udspillet et Drama. En [illegible]

[illegible]

Husk at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

[illegible] Det Arbejde, man [illegible] en Mand af den Kvalitet, er som Regel daarligt betalt og [illegible] Muligheden for at opbygge det, som [illegible] Haabløshed [illegible] Overhaand, man forsøger sig som [illegible] Arbejdsløs, udbytter Loven efter Evne og synker langsomt ned [illegible] det Plan, hvor Fængsel ikke [illegible] Straf, vel snarere en B[illegible]. Saa kommer en Dag [illegible] som Daghjælpen var i Forhold [illegible] hvad han manglede.

Og saa gik han amok.

Nogle døde Kontormøbler [illegible] kunde han ikke tænke [illegible] Tilstand.

Men det var godt [illegible] der har Ret til at bedømme ham, hvad han gjorde. [illegible] Arbejdsløse, vi maa lære heraf, vi maa holde sammen, for ellers bliver [illegible] langsomt knust i Ledighed [illegible] forsvar dem, som bliver psat, for [illegible] dem, som [illegible] amok [illegible] det er dem, der rent menneskeligt [illegible] de bedste.

Mødelisten

[illegible]

Bidrag til „Arbejdet"

[illegible]

Alle PENGEFORSENDELSER [illegible]

236.32

Kan du skaffe os en Annonce

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Bedr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 18. | Lørdag d. 20. Juni 1936 | 1. Aarg.

Budskabet til Garcia

Kære unge Kammerat, sæt dig ned og giv mig en Stund — jeg vil fortælle dig en liden Legende — Legenden om *Budskabet til Garcia*.

Der var engang et Folk, der kæmpede for sin Frihed. Men Erobrerens Hær var stærk. Den havde splittet Folkehæren og drevet Resterne til hver sin Side.

Men der var et lille Haab endnu, et Haab, der hvilede paa det næsten haabløse, at faa Forbindelse fra Hovedstyrken til Garcia, Føreren for den anden Hærafdeling, og bringe ham Slagplanen for en fælles Opperation.

Ja, paa Budskabet til Garcia beroede alt, og dette Budskab skulde hurtigt frem, om Folket skulde frelse sin Frihed, inden Fjenden knuste dets Modstand.

Men alle vidste, hvor vanskelig det var, ja næsten menneskeligt umuligt at bringe dette Budskab.

Budbringeren skulde over stejle vilde Fjelde, over Lavlande, gennem Sumpe, i iskolde Nætter og brændende Soldage, han skulde i Nætters Mørke liste sig gennem Fjendens Linjer og Lejre, og under alt dette skulde han skynde sig, skulde i Ilmarch naa frem til Garcia med Budskabet om Planen.

Da Ældsteraadet efterlyste denne Budbringer, var der kun en eneste, der meldte sig, en ganske ung Mand, en Yngling, som ingen før havde regnet.

Tavs og beskeden stod han for Ældsteraadet og hørte paa deres Forklaringer om, hvor vanskelig den Opgave var, han tilbød at løse. De tvivlede paa denne Dreng. De mente ikke, han forstod den uhyre Betydning, dette Budskab havde, og de uhyre Lidelser, han skulde bære for at løse denne Opgave.

Han stod der spinkel af Vækst og med bøjet Hoved og hørte tavs paa alle deres Forklaringer. Først da Ældsten direkte spurgte ham, om han selv troede at kunne udføre denne vanskelige Opgave, løftede han Hovedet og svarede: *Jeg vil bringe Budskabet til Garcia!*

Med Tvivl og næsten uden Haab sendte de Gamle ham afsted.

— — —

Fire Døgn efter fandt Garcias Vagtposter en halvdød Dreng, hvis Tøj hang i Laser, hvis Krop var forrevet til Blods af skarpe Torne og ophovnet af Moskitos' giftige Stik, og hvis Tunge var en svullen Klump af Tørstens Lidelser. Men da de skar Støvlen af hans Ben, da fandt de et Papir fra Ældsteraadet, og der gik Ilbud med »*Budskabet til Garcia*«.

— — —

En Time efter brød Garcias Styrker op. De naaede i rette Tid frem, og efter Planen blev de det ene Blad paa en Kæmpesaks, der klemte Erobrerhæren ud i Sumpene og genvandt Landet for Folket.

I Glædesfesten efter Sejren blev Ældsteraadet fejret for sin kloge Plan, og Garcia blev rost for sin Hurtighed og sit Mod og Soldaterne for deres Tapperhed, og alle pralede i Munden paa hinanden af deres Heltegerninger.

Men ingen erindrede Budbringeren, Drengen, der bragte *Budskabet til Garcia*.

Dette betød ogsaa lidet, thi han var allerede død af sine Lidelser.

— — —

Kære unge Kammerat! Jeg har fortalt dig denne lille fordringsløse Legende, for at du ikke skal misforstaa — dig selv!

Hører du til den Arbejderungdom, der er optaget af at spille Tøjabe og øsler din Ungdomskraft paa Pige og Dansegulv, da undskyld, jeg har taget din Tid. Læs endelig ikke mere!

Det samme gælder dig, unge Kammerat, der brøler din Kraft og Deltagelse i Klassekampen ud i Fællessange ved det fælles Kaffebord og spiller rask og mundrap Kammerat i Sommerlejren! Adjø med dig! Du vil aldrig blive andet end Kanonføde!

Og du, kære intelligende unge Klassefælle, der allerede i Timer kan citere, hvad andre kloge Mænd har talt og skrevet. Nej, du vilde finde det taabeligt at bringe *Budskabet til Garcia!* Du skal jo selv være Garcia engang, eller Medlem af Ældsteraadet! Er du ikke ved at tjene dig op som Officiant i Foreninger og Diskussionsklubber og Studiekredse, og har du ikke med Stolthed haft dit Navn et Par Gange i Partiavisen, jo, sandelig! — Og du skulde gaa gennem en Verden af tavse Lidelser for din Klasses Skyld, hvilket Vanvid! Nej, Ældsteraadet er din Himmel, der er de høje Lønninger, de behagelige Hjem, Berømmelse og fede offentlige Æreshverv.

Du har Ret, Kammerat, det hele gælder dig selv — slet ikke Klassen! — Den er jo bare Stigen! — Og hvilket fornuftigt Væsen med dine personlige Muligheder vilde staa frem i Farens Stund og tilbyde at bringe *Budskabet til Garcia*.

Men er der saa mere Arbejderungdom igen?

Aah jo!

Jeg havde nok lagt Mærke til ham før. En faamælt Gut, der aldrig endnu har sagt to Ord ved et Møde eller skrevet to Ord i en Avis, men hver eneste Fredag stiller han trolig og henter sine Blade, som han sælger rundt om paa Arbejdspladser og Kontrolsteder.

Men en Aften talte han til mig. Han vilde gerne have sit Navn i Bladet. Da jeg spurgte ham om Grunden, gav han følgende Forklaring: »Jo, ser du, du er baade for gammel og syg til at komme i »Spjældet«, og saa har vi heller ingen, der rigtigt kan skrive Bladet, og da det ikke gør saa nøje med mig, saa vil jeg godt tage Spjældeturene.«

Jeg takkede ham for Tilbudet.

Jeg kunde have klappet ham paa Kinden, denne unge Gut, der tilbød at bringe *Budskabet til Garcia gennem Fængselscellen!*

— — —

Jo, der er flere end ham. De findes i hvert Parti, i enhver Bevægelse, disse tavse Mænd og Kvinder, der ufortrødent, uanfægtet af Familiens Bebrejdelser, Venners Stikleri, Kammeraters Haan og Fjenders Angreb og Forfølgelse støt og uanfægtet arbejder for det, der er sandt og rigtigt for dem.

Vor Klasse har fostret Tusinder af dem, ja, der var ingen Arbejderbevægelse uden dem.

De er aldrig belønnet med det moderne Fællesskabs fede Lønninger, men de har til Gengæld baaret Fællesskabets Byrder paa deres ensomme Vej over Fjæld og gennem Sumpe, gennem Fjendens Lejr, stukket af tusinder giftige Stik, ja, saaledes bærer de Dagen i Dag *Budskabet til Garcia* — og dør derefter i Ensomhed.

Det er Hjerternes Folk.

Eli.

De franske Arbejderes sejrrige Kampe under Afvikling

Politikerne travlt optaget i deres nye Rolle med at vedtage Arbejdernes Krav.

Den mægtige Strejkebølge i Frankrig er ved at ebbe ud. Dog ikke helt. Saaledes besluttede Havnearbejderne i Paris og Omegn saa sent som i Mandags at gaa ud i Strejke, ligesom der strejkes rundt i Frankrig indenfor Bygningsindustrien. Ligeledes er der rundt om en Mængde mindre lokale Kampe, der fortsættes endnu.

Men stort set er den mægtige Strejkebølge ved at glide tilbage, dragende Sejre med sig, der blot i Lønforbedringer tæller Milliarder og i moralsk Henseende er uoverskuelige. Det er, uden Overdrivelse, den største faglige Sejr, noget Lands Arbejdere har vundet indenfor den moderne Tid.

En Søndag i Fest og Glæde.

Overalt i Frankrigs Byer benyttede Arbejderne sidste Søndag til Sejrs- og Glædesdemonstrationer, hvor Trikoloren og de røde Faner bares Side om Side, og hvor der holdtes Taler for den faglige Kamps Gennemførelse af Folkefrontens Krav. I Byer som *Rouen, Bordeaux, Nimes, Toulouse, Reims, Lorrient, Belfort* m. fl. talte Demonstrationerne 10,000 og derover, i Le Havre 25,000, i Marseille 50,000, og i Paris havde kommunistisk Parti indkaldt til Demonstrationsmøde i Buffalo, der talte over 100,000 Deltagere med Taler af Partidistriktets Strejkekomiteer, og hvor Partiets Repræsentanter stod frem og lovede, at de vilde være Folkefrontens Løfter tro i Parlamentet.

Disse Demonstrationer er selvfølgelig blot et enkelt Udtryk for den Glæde og Sejrsbevidsthed, der behersker Frankrigs Arbejderklasse i disse Dage.

Den franske Fagbevægelse har omtrent fordoblet sit Medlemsantal.

Selve Fagbevægelsen i Frankrig har selvfølgelig ogsaa høstet Udbytte af den glimrende Maade, deres Medlemsstab har forstaaet at føre de store uorganiserede Arbejdermasser paa.

Efter en foreløbig Opgørelse, der selvfølgelig ikke har Krav paa aldeles Korrekthed, skal C. G. T.s (den faglige Landsorganisation) omtrent have fordoblet sit Medlemstal. Dette var før Strejken ca. 1 Million 200.000 Mand, og skal nu være i Nærheden af 2½ Million.

Om dette Begejstringstilløb vil vise sig at være stabilt, er dog mere end tvivlsomt. Dette har ogsaa mindre at sige. Det er nu en Gang ikke Medlemschifrene, men den Aand, der besjæler Medlemmerne, der afgør, om Fagbevægelsen kan føre Arbejderklassens Kampe til Sejr.

Og her maa selv den mest forbenede Reformist bøje Hovedet og erkende den franske Fagbevægelses Overlegenhed.

Naar Lovgiverne har en Generalstrejke i Hælene.

For de Forhold af Arbejdernes faglige Sejr, der skal gælde for hele Landet, er der allerede af Regeringen forelagt en Række Forslag, som er vedtaget i Kamret, og som ligeledes vil blive vedtaget i Senatet. Blandt disse er bl. a. Loven om 40 Timers Arbejdsuge, der blev vedtaget i Kamret med 385 Stemmer mod 175.

Det er en hel Fornøjelse at se, hvor hurtigt og føjeligt Lovgiverne kan arbejde, naar de har en truende Generalstrejke i Hælene.

Lovens døde Bogstav skal gøres til levende Liv.

Men med disse lovfæstede Sejre er det ikke nok.

Folkefronten havde for det første slet ikke holdt sammen til Gennemførelse af de Love, der nu glat gaar gennem Kammer og Senat, om ikke selve Arbejderklassen, næsten som en Enhed, havde rejst sig og lockoutet Fabriksherrerne ud af Virksomhederne.

Mange af de borgerlige Radikale, der nu har stemt for disse Lovforslag, havde aldrig stemt *Ja*, og de havde sikkert beregnet deres Stilling i Folkefronten som Diktatorer og ikke som Stemmeapparater for Arbejdernes Fordringer.

Men bagved Lovene staar alle Industriherrerne, Finanskapitalen og store Dele af Borgerskabet som uforsonlige Fjender — det gaar jo ud over dem —, og de vil sabotere disse Love i lige saa stor Udstrækning de formaar.

Derfor har det en mægtig Betydning, om Arbejderne ude paa Arbejdspladserne bestandig vil være kampberedte og vaagne til Forsvar for deres erobrede Fordele.

Den største Fare er Spekulationen i Prisstigning paa Arbejdernes Livsfornødenheder.

At Finanskapitalen allerede spekulerer paa en Ødelæggelse af Francens Købeevne, for derigennem at frastjæle Arbejderne Frugterne af deres Lønforbedringer, er offentlig kendt.

Og selv om Folkefrontregeringen forbliver Arbejderne tro paa dette vigtige Omraade, saa ligger hele Forbrugsmarkedet aabent for lignende Røverier fra Arbejderne — og her bliver Kampen mere kompliceret.

Vi behøver jo blot at tænke paa vore hjemlige Forhold, hvor vor saakaldte »Arbejderregering« har ført an i den kapitalistiske Udhuling af vor Løns Købekraft.

For Frankrigs Arbejdere staar igen det Problem aabent, selv efter den store Sejr, om Arbejderne kan erobre et varigt Fremskridt i økonomiske Livsvilkaar, saalænge Lønsystemet bestaar.

Det er Erfaringen i denne Henseende, der bestandig for de mest tænksomme Arbejdere sætter den sociale Revolution paa Verdens Dagsorden.

En rask lille Konflikt ved Københavns Havn

Overforvalter Mammen kan ikke lide fransk Kost og truer med Politibil, men nejer sig for Arbejdernes Sammenhold.

Da Damperen »Henriette«, der laa med Sukkersække ved »De Danske Sukkerfabrikker«s Kaj ved Langebro, i Lørdags Formiddag Kl. 9 skulde losses, viste det sig, at mange af Sækkene var meget snavsede. De var blevet fugtige og var fyldt med Kulstøv.

I Henhold til Overenskomst og Priskurant har Arbejderne i saadanne Tilfælde Ret til de saakaldte »Skidtpenge«, og Arbejdernes Tillidsmand paatalte Forholdet overfor Overforvalter Mammen. Denne vilde dog ikke godkende Arbejdernes Berettigelse hertil, hvorefter Tillidsmanden lod tage »Syn paa Sagen« og Arbejderne paabegyndte Losningen.

Da Arbejderne havde fuldført Losningen Kl. 15.30 og skulde have Løn og Kort udleverede, nægtede Overforvalter Mammen bestandig at udbetale Skidtpengene, ialt 48 Kr.

Arbejderne, der i Henhold til Overenskomsten stod paa deres Ret, nægtede at modtage Kort og Aflønning, indtil deres berettigede Krav var opfyldt.

Da Hr. Mammen stædigt nægtede dette, blev Arbejderne enige om at byde ham en Gang »*fransk Kost*« og slog sig ned i Selskabets Borgerstue og diskuterede Dagens Problemer.

Da der var gaaet et Par Timer, afslørede Hr. Mammen, at han ikke kan fordrage »*fransk Kost*«. Han kunde nemlig ikke komme hjem, saalænge de »afskyelige« Arbejdere sad der i Selskabets Borgerstue. Han var derfor lidt ophidset, da han kom ind til Arbejderne og opfordrede dem til at forlade Selskabets Omraade.

Da Arbejderne heller end gerne vilde efterkomme denne Opfordring, naar de fik, hvad de havde tilgode, tilbød de ham denne rimelige Ordning. Men i Stedet for at blive et fornuftigt Menneske, truede Hr. Mammen nu Arbejderne med at ringe efter Politibilen.

Ogsaa i denne Henseende var Arbejderne meget medgørlige, idet de højlydt udtrykte deres oprigtige Glæde med Tilbudet om en Køretur, naar det samtidig kunde more Hr. Mammen.

Men Overforvalteren ønsker formentlig ikke at glæde Arbejderne, thi selv denne Køretur undte han dem ikke.

Da Klokken var 21.30 i Lørdags Aftes, forbarmede Arbejderne — som de gode Mennesker, de er — sig endelig over Hr. Mammen og gik hjem, saaledes at han kunde komme bort fra sin triste Vagttjeneste. Han fik jo lidt Overarbejde!

Men Arbejderne gik kun for at komme igen Mandag Morgen, hvor de ved Arbejdstidens Begyndelse stillede hos Hr. Mammen, denne Gang i Følge med en Repræsentant fra Fagforeningen.

Og nu viste det sig, at den »franske Kost« alligevel havde haft en udmærket Virkning paa Overforvalteren, da han ligesom de franske Arbejdskøbere ikke ønskede mere, men i Stedet for betalte Arbejderne deres hele Tilgodehavende, altsaa ogsaa »Skidtpengene«.

Denne lille raske Konflikt med »*den lille franske Ret*« morer Havnens Arbejdere i disse Dage og lærer os, at vi slet ikke bør være saa sagtmodige overfor Arbejdskøberne. Vi kan udmærket ordne dem, naar bare vi holder sammen og eventuelt serverer dem »en lille fransk Ret« ved passende Lejlighed.

Argus.

Gadespejlet.

I Tyskland er som bekendt Strejker forbudt ved Lov, men ganske spontant har Arbejderne indført et »arbejdslangsomt-Tempo«, der viser sig at være meget effektivt, idet Nazisterne ikke kan komme det tillivs, og Gang paa Gang maa se Arbejdergrupper gennemtvinge deres Krav ved Sabotering af Arbejdstempoet.

I Danmark, hvor Socialdemokratiet som bekendt har indført Nazi-Systemet: tvungen Voldgift og Strejke-Forbud, bør Arbejderne overveje, om ikke det var formaalstjenligt at sætte »sløje af-Strejkerne« i System.

□

Det kunde være interessant at faa oplyst, hvor mange **danske** Skibe, der har hyret udenlandsk Mandskab, bl. a. til Bedømmelse af de danske Rederes Samfundssind.

□

Larsen, der blev væk —
er Melodien paa en lille Vise, alle Kommunister nynner, og som en nylig fra Sovjet hjemkommen skal have bragt med til Danmark.

□

»Hvem af os kunde undslippe, hvis vor Fortid skulde graves op?« var de gode og kloge Ord, hvormed Premierminister Baldwin sluttede sin Tale efter J. H. Thomas' Forsvarstale i Parlamentet. — Selv om disse Ord maaske har haft en videre Horisont, er de dog en forfærdende Afsløring af det parlamentariske Systems Svagheder og Fristelser.

□

Et halvt Hundrede Borgerrepræsentanter, Magistratsmedlemmer og Medlemmer af den kommunale Revision (gode at have med) med Borgmestrene P. J. Pedersen og Hedebol i Spidsen sejlede i forrige Uge med »Vistula« til Jylland. Foruden at have gjort Studier ved diverse Ede- og Drikkegilder har de beset Grindsteds Frilufts-Svømmebassin, der er saa stort, at en Mængde af Københavns Skatteborgere paa een Gang kan gaa i Vandet i det.

□

Omkostningerne til Arbejdsløn og Raamaterialer er ikke Hovedfaktorer i Produktionsomkostningerne — udtalte den ny franske Økonomiminister Spinasse forleden.

Spids.

Frygtelig Arbejdsløshed i Staterne

Over 12 Mill. Arbejdsløse. Rationaliseringen har øget Produktionskapaciteten pr. Arbejder med 36 pCt. Lønnen er kun steget 8 pCt., men Varepriserne med 20 pCt.

Roosevelt har øget Statsgælden med 14 Milliarder Dollars og fremdeles vokser Arbejdsløsheden og Massernes forfærdende Lidelser.

Ifølge *American Federation of Labour*s sidste Arbejdsløshedsstatistik udgør de Arbejdsløses Antal i Staterne i Maj Maaned over 12 Millioner.

Ved sidste Optælling i Januar var Antallet mellem 11½ og 12 Mill. Arbejdsløse, altsaa trods Foraaret en Stigning.

Som vi gjorde opmærksom paa sidste Gang, er »Federation of Labour«s Statistik ikke fuldkommen, idet store Dele af Land- og Skovbrug og Handelsvirksomhed ikke omfattes af Statistiken. Den Gang opgjordes den virkelige Arbejdsløshed i Staterne til omkring 17 Mill. Kvinder og Mænd, og naar denne mere fuldkomne Statistik foreligger, maa man regne med, at de 17 Mill. yderligere er øget.

Det amerikanske Arbejdsministerium oplyser om Aarsagen til disse frygtelige Forhold, at den bestandig stigende Rationalisering medfører bestandig dalende Omkostninger ved Produktionen af Varemasserne, idet man bl. a. paapeger, at inden for den almindelige Fabriksindustri er Produktionen pr. Arbejder steget med 36 pCt. siden 1929. Dette udlignet i Beskæftigelse har medført en Arbejdstidsbesparelse pr. Enhed paa 24 pCt. eller udtrykt i Timer fra 49 ned til 36½ Time.

Selve denne Rationalisering har medført, at der mindst vilde gaa 8 Mill. Arbejdsløse, om alle tekniske Produktionskræfter kom igang i Staterne.

Hele Fordelen ved Rationaliseringen er taget hjem af Kapitalen. Det ytrer sig i mægtige Industri- og Bankudbytter og afspejler sig i en Vareprisstigning paa ca. 20 pCt. mod en Lønstigning i de særligt kvalificerede Fag paa kun 8 pCt.

Disse for Kapitalen blomstrende Forhold sammen med Krigsusikkerheden i Europa har yderligere sat Fart i Kapitalflugten særlig fra Europa til Staterne, saaledes at der i Øjeblikket er investeret en fremmed Kæmpekapital paa 25 Milliarder Kroner i Bank- og Aktiepapirer i Staterne.

Grundlaget for denne mægtige Guldhøst for amerikansk og fremmed Kapital er de arbejdende Millioners hensynsløse Udbytning, de opskruede Varepriser og de arbejdsløse Millioners retsløse Samfundsstilling, hvor Adgangen til Arbejde og en menneskelig Tilværelse er dem berøvet.

For at opretholde dette forbryderiske Udbytningssystem har det offentlige Samfund med *Roosevelt* i Spidsen i de senere Aar øget Statsgælden med 14 Milliarder Dollars uden andet Resultat, end at alle Amerikas Borgere skal forrente og tilbagebetale disse mægtige Kæmpesummer til den private Finanskapital.

Og bestandig øges den offentlige Gæld for blot at sultefode de 12 Millioner Arbejdsløse og deres endnu større Antal af takkels Hustruer og Børn.

En Sjettedel af U. S. A.s Befolkning er i Dag uden direkte eller indirekte [illegible] til at [illegible] Staternes [illegible] Forsorg. Alene i New York beløber Understøttelsesforbruget sig til [illegible] Middel[illegible] paa ca. 120 Mill. Kr. pr. Maaned. Sidste Aar har New York brugt 1 Milliard og 400 Mill. Kr. til Underhold af de nødlidende [illegible] eller den samme Sum, som hele England bruger til lignende Forhold.

Disse forfærdende Forhold i Staterne giver et [illegible] Billed af, med hvilken Fart den kapitalistiske Økonomi vælter Samfundet frem mod Afgrunden.

I Europa er det udelukkende de mægtige Krigsrustninger, der for Tiden stimulerer og udbalancerer de økonomiske og sociale Forhold. Den »Bedring«, de ansvarlige Politikere i Øjeblikket kan prale med som Resultatet af deres Balancekunster, skyldes enten direkte eller indirekte Krigsrustningerne.

Disse maa enten kulminere i en Verdenskrig eller i et fuldstændigt Sammenbrud for den kapitalistiske Økonomi. I begge Tilfælde vil Masselidelserne ikke blive mindre end nu i Staterne.

Uendelige Lidelser er den Betaling, Masserne maa betale for deres Tro paa de parlamentariske Reformlapperier overfor en dødsdømt Økonomis sociale Virkninger.

Roosevelts 14 Milliarder og den bestandig voksende Arbejdsløshed og stigende Nød taler tydeligt til de forholdsvis faa Mennesker, der kan reflektere logisk overfor Samfundsudviklingen.

F.S.-Mødet i Weinolds Lokaler

I Fredags Aftes havde I Betragtning af det gode Vejr samlet godt Hus.

De to Indledere, Maskinarbejderne **Harry Larsen** og **Lauritz Hansen**, talte godt og klart henholdsvis om **»Fagbevægelsen af I Dag«** og **»F. S.s Opgaver«**.

Begge Talere vendte sig skarpt fordømmende overfor de politiske Partiers fordærvende Indflydelse paa Fagbevægelsen og mod det repræsentative System, der udmarver Arbejderne for al Personlighedsfølelse og al individuel Initiativ og gør dem til en graa Masse, der lader sig bruge som modstands[illegible]

[illegible]

Begge Talere, men særlig Harry Larsen, [illegible] sig indgaaende med F. S. og Kampen i de faglige Organisationer for atter at gøre dem til Kamporganisationer for Arbejdernes Interesser i Forhold til de direkte Udbyttere og det øvrige Borgerskab.

I det hele et Par gode Foredrag, der flere Gange fik levende Tilslutning fra Forsamlingen.

Diskussionen, hvori deltog en lang Række Talere, blev derimod mindre god, idet den fra Begyndelsen blev delvis afsporet og væsentlig kom til at dreje sig om de Arbejdsløses, særlig de uorganiserede s Stilling til de organiserede Arbejdere og omvendt. Diskussionen afslørede en Del Bitterhed, som ikke er af det gode mellem Arbejdere. Et Spørgsmaal, som ARBEJDET senere vil tage op til Analysering.

Maskinarb. Harry Larsen afsluttede Aftenens Debat, og han gjorde det udmærket, idet han paapegede baade de uorganiserede og de organiserede Arbejdsløses fælles Interesser med de arbejdende Kammerater og omvendt, og at de for Arbejderklassen skadelige Virkninger af Arbejdsløsheden kun kan løses effektivt **ved at dele det forhaandenværende Arbejde mellem** de forhaandenværende Arbejdere, og han gav denne Opfattelse en kraftig og praktisk Underbygning overfor alle Tvivlere, idet han udtalte: For tre Uger siden kunde fransk Industri og fransk Økonomi umulig bære Byrden af en 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning, i Aften er denne Ordning gældende Lov i Frankrig!

Harry Larsen afsluttede under stærkt Bifald.

Før og efter Omvendelsen

Locarno-Traktaten set med samme Øjne, før og efter Folkefronten.

Fra de franske Kommunisters Hovedorgan »Humanité« bringer vi følgende interessante Citater om Locarnotraktaten:

»Humanité« 14. Okt. 1925:

Konferencen kommer ikke videre. En virkelig Panik sejrer i Locarno, og Folk, hvis Skæbne befinder sig i de forenede Eventyreres Hænder, ryster af Skræk.

»Humanité« 16. Okt. 1925:

For denne Ret [illegible] Locarnotraktaten fremsat at England sælger det tyske Riges Repræsentanter den eneste Mulighed for Fred, Sikkerhed og Uafhængighed, som Tyskland vilde have kunnet faa i politisk Samarbejde med Sovjet-Unionen.

»Humanité« 21. Okt. 1925:

Locarno-Vaabenstilstanden er ingen Sikkerhed for Fred, men en Krigsoverenskomst.

»Humanité« 22. Okt. 1925:

For os synes Paaskudet endnu mere usømmeligt. Af hvem — spørger jeg (Cahin) — er Locarnodokumenterne underskrevet, som repræsenteres af Dagdrivere og som mener at kunne sikre den evigvarende Ro.

»Humanité« 8. Marts 1936 (Dagen efter, at Hitler bryder Locarnotraktaten):

»Freden er i Fare«. — »Et nyt Dokument for Nazisternes Voldshandling!«

»Humanité« 18. Marts 1936:

»Locarno er i Overensstemmelse med den fransk-russiske Traktat.«

»Humanité« 19. Marts 1936:

»Hitler udtaler, at han vil garantere en 25 Aars Vest-Traktat, medens **Locarno-Traktaten, som han lige har revet itu, garanterede evigvarende Fred**.«

Ak ja, den kære Folkefront!

Nu er Tiden inde

hvor vi alle sætter et Stykke Arbejde ind for at skaffe Abonnenter til Juli Kvartal. Se dig om i din Omgangskreds, der er altid en Kammerat at vinde som Abonnent. Opsæt det ikke til i Morgen, men gør det endnu i Dag.

Vor arbejdsløse Ungdom og Landbruget

Skal vi have Tvangsudskrivning af billig Arbejdskraft fra Arbejdsløshedskasser og Socialkontorer?

Mangler Landbruget Arbejdskraft?

Med Mellemrum lyder det fra Landbrugets Repræsentanter, at der mangler Arbejdskraft paa Landet, medens særlig Ungdommen gaar i Byerne og driver og lever højt paa Understøttelse og social Forsorg.

Paastanden om, at Ungdommen lever højt paa den sociale Forsorg, gendrives at sig selv. Ingen at de Herrer, der paastaar dette, ønsker, at de selv eller deres Børn blev sat ned paa en saadan »Levefod«, som den, vor sociale Forsorg byder vor arbejdsløse Ungdom.

Og dobbelt falsk lyder Paastanden fra Landbrugets Side, thi ingen Stand har lukreret saa højt paa offentlig Understøttelse som netop Landbrugsstanden her i Landet de sidste Aar, og dette gælder lige fra Husmanden og til Godsejerne, særlig de sidste har [illegible] baade i Pose og Sæk og er endda ondskabsfulde og utilfreds.

Og nu mangler Landbruget Arbejdskraft, paastaar dets Repræsentanter.

Hvis vi undskriver denne Paastand helt, saa vil vi rodtspø den [illegible] mellemstore og store Landbrug mangler *selv* Arbejdskraft.

Saalænge Bønderne kan opdrive en Dreng eller en gammel Mand, tager de ikke en voksen Karl eller Mand i deres Brød.

[illegible] Aar ikke [illegible] Landet og Bønder Arbejdsforholdene hos Bønderne [illegible] ved, at alle mindre Bønder, ja selv Ejendomme paa op til 100 Td. Land, driver deres Ejendomme med ganske unge Mennesker fra 14 til 18 Aar, og at de ofte misbruger denne Arbejdskraft paa det groveste med alt for lang Arbejdsdag og ofte ved en udpint og slet Kost.

Det er fra denne Kategori af Landbruget en stor Del af den skævryggede, skævbenede og underernærede Ungdom kommer, som efter Lægernes Udsagn møder frem paa Sessionen ude fra Landet.

Storbønderne og de mange Tusind ledige Landarbejdere

Den Kategori af Landbruget, der kan være Tale om mangler Arbejdskraft, er Storlandbruget, de store Bønder og Godsejerne.

De mangler i visse Perioder Arbejdskraft — men kun i visse Perioder [illegible] som den voksende Anvendelse af teknisk Maskinkraft middeler Arbejdskraft.

Men mere end mærkelig ser denne Mangel paa Arbejdskraft ud, naar der i hvert eneste Sogn [illegible] voksne ledige Landarbejdere og Arbejdsmænd paa social Forsorg. Folk, som tusinde Gange hellere vil tjene en hæderlig [illegible] ved deres Hænders Arbejde end [illegible] Kommunehjælpen byder dem.

[illegible]

Den Arbejdskraft Storbønder [illegible] Arbejdskraft, som de kan antage og jage bort igen, naar det passer dem.

Det offentlige Samfund, skal holde Arbejdskraften i Live til Storbønderne, naar de har Brug for den engang imellem.

Det hele Forhold kan sammenlignes ved et Teglværks Forhold. Et saadant Værk trækker i Sæsonen, der strækker sig fra April til August, en hel Del Arbejdere til Stedet. For at Teglværket hvert Aar i de faa Maaneder kan have Arbejdskraft at udbytte, maa det offentlige Samfund føde og underholde disse Arbejdere Resten af Aaret for Udbytteren.

Det er akkurat samme Forhold Storbøndernes Hensigter, naar de raaber op om Mangel paa Arbejdskraft.

De vil have yngre, ugifte Mænd til deres Raadighed, naar det passer dem, og lade det offentlige Samfund underholde dem Resten af Aaret.

[illegible] korte Perioder, de har Brug for Arbejdskraften, vil de tilbyde kun betale en ganske lav Løn [illegible] Kost.

[illegible] Margarine [illegible]

Ungdommen har ingen Interesse i at slide og friste en kulturløs Tilværelse for at redde nogle storsnudede Kaaldproprietærer fra deres fortjente Fallit.

[illegible] Forhold at [illegible] Storbønder der behandler deres Folk ordentlig og driver deres Gaarde fornuftigt aldrig behøver at mangle Folk.

Der er altid nok af dygtig Ungdom, der gerne vil være paa saadanne Gaarde, hvor de respekteres menneskeligt og behandles derefter og hvor de lærer noget.

De Gaarde, der mangler Folk, [illegible] Arbejdskraft hver alle Dage mangler Folk af den simple Grund, at Folkene behandles slet og aflønnes slet.

Disse »Landbrugere« er i Virkelighed ikke Landbrugere i dette Ords sande Betydning. De er saa *skaltreglige*, at de holder sig selv for gode til at gaa med i Marken og deltage i Arbejdet.

De overlader Gaardens praktiske Drift til Forkarlen eller naar det er rigtigt »skidtfint« til en Forvalter.

De foretrækker at rulle rundt i Bil, om de saa skal tage Benzinen paa Kredit. De er med til alle mulige Møder og Skuer, hvor de [illegible] eller tradt om Landbrug [illegible] samtidig med at de ikke selv fører sig til nyttigt Arbejde, men holder Gilder og Komsammen med andre [illegible] Husholdning og Økonomi [illegible] Gaardens Indtægter.

Der findes ikke saa faa Tusinder af denne Art snyltende Skadedyr inden for dansk Storlandbrug i Dag. Det er dem, der ved [illegible] Behandling af Ungdommen jager denne til Byerne og saa skriger op om Mangel paa Arbejdskraft.

De behøver [illegible] Ungdommen og kommer i Nærheden [illegible] den Gæld, de kan [illegible] dem, og for at klare Terminerne og de [illegible]

(Fortsættes S. [illegible])

„Social-Demokraten" og de franske Arbejderes Sejr

Det var med en hvis Interesse, de fagligt interesserede Arbejdere fulgte »Soc.-Dem.« i de Dage, da Arbejdernes mægtige Strejkebølge gik over Frankrig.

Bladet viste næsten intet om Kampens Udvikling. Den drev det til en Dag at faa sine Nyheder fra Paris over en Korrespondent i London. Arbejdere, der vilde følge Kampen fra Dag til Dag, maatte ty til de store Kapitalistblade. Med en saadan Nyhedstjeneste kan Bladet ikke beklage sig over, at dets egne Partifæller holder »Politiken«, selv socialdemokratiske Arbejdere vil vide, hvad der sker ude i Verden.

Og da Bladet endelig fik Mæle og skulde forklare sine Læsere, hvad der egentlig var sket i denne den største Arbejderkamp, der har været i mange Aar, saa maa man indrømme, at Bladet hellere maatte blive i sin tavse Uvidenhed.

„Soc.-Dem." ved ikke mere, hvad et Bedriftsraad er.

I Aarene fra 1916 til 1922 var Tanken om Oprettelse af Bedriftsraad særlig fremme blandt danske fagorganiserede Arbejdere.

Bedriftsraadstanken var den Gang aktuel over det meste af Verden, hvor der overhovedet fandtes Arbejderbevægelse.

Her hjemme blev Tanken drøftet rundt i de faglige Organisationer, hvor bl. a. Socialdemokraten, nu afdøde Direktør Lindberg, og nærværende Blads Redaktør sammen deltog i en Række Møder i de faglige Organisationer om dette vigtige Spørgsmaal.

Selv »Soc.-Dem.« vidste i 1918 udmærket, hvad Bedriftsraad var, og selv om Bladets Stilling var meget forsigtig og moderat saa var Bladet dog i sine Artikler ganske klar over, at Arbejdernes Krav om Indseende med Bedrifternes Arbejdsforhold og deres Økonomi var fuldt berettigede og socialt og samfundsmæssigt set en Nødvendighed, netop Bedriftsraadets Opgave set med »Soc.-Dem.«s Øjne, medens det revolutionære Krav var Bedriftsraadets absolutte Kontrol med Bedrifterne.

Det maa derfor forbavse den opmærksomme Læser, at »Soc.-Dem.« tolker Bedriftsraadets Indførelse i de franske Industrier »som noget i Retning af vort Tillidsmandssystem herhjemme«.

Man spørger [illegible] Bladets Redaktion [illegible] fransk Arbejder [illegible] og Fagforeningsforhold [illegible] Arbejdskøberens [illegible] til for at en Kammerat [illegible] repræsentere Arbejderne paa en Arbejdsplads i Forhandling om Arbejdsforhold[illegible]

Nej saa dybt er franske Arbejdere [illegible] for deres Fagbevægelse ikke sunket, og vi tvivler ikke om, at »Soc.-Dem.«s Redaktion er fuldt vidende [illegible] ved enhver Arbejder, der blot [illegible] gaaende har beskæftiget sig med Internationalt Fagforeningsforhold.

Naar egen Fornedrelse gøres til Ideal.

Men Grunden til Bladets [illegible] fremgaar ogsaa indirekte nok, idet Bladet fremstiller de franske Arbejderes Sejr saaledes, at der nu er Mulighed for at de franske Arbejdere og deres Fagbevægelse **»har naaet lignende organisationsmæssige og arbejdsretslige Forhold som andre Landes Fagorganisationer.«**

Bladets stakkels Læsere skal fastholdes i den Fiktion, at Septemberforliget, Forligsmandsinstitutionen og endelig »den tvungne Voldgift« skulde være et Ideal, som de **»tilbagestaaende« franske** Arbejdere endelig har Mulighed for at opnaa!

Altsaa de danske Fagorganisationer og de danske Arbejdere er efter Bladets Fremstilling egentlig langt forud for de franske Arbejdere.

Og dette vover Bladet at byde sine Læsere lige efter, at hele den danske faglige Retsordning har tilført dansk Fagbevægelse og danske Arbejdere det største faglige Nederlag, der endnu har ramt dem, hvor en Overklassedomstol, med Undtagelse af nogle usle Forbedringer til de Lavestlønnede, fejede alle Arbejdernes Fordringer af Bordet og svinebandt Arbejderne i 2 Aar.

Og denne Usselhed og dette Nederlag vover Bladet at fremholde som noget efterstræbelsesværdigt for de franske Arbejdere, der gennem en enestaaende Kamp gennemførte den største Sejr, den internationale Fagbevægelses Historie kan opvise.

Vi nævner her:

1. Direkte Lønforhøjelser fra 7 til 15 pCt.
2. 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning eller med den direkte Lønforhøjelse en Lønforhøjelse af Timelønningerne paa op til 35 pCt.

(Fortsættes Side [illegible])

Ogsaa Belgiens Arbejdere rører paa sig

Grubefolket stiger op paa Jorden og gaar i Kamp for 40 Timers Arbejdsuge og Lønforhøjelser.

Ogsaa Belgiens Arbejdere plages af stigende Varepriser og utilstrækkelig Løn. Særlig i Mineindustrien har Utilfredsheden længe været og er flere Gange i den sidste Tid kommet til udbrud. Udlandsoverde otte [illegible] Forhold, der hersker i store Dele af denne Industri i Belgien.

Men ogsaa blandt andre Fags Arbejdere har der længe hersket Utilfredshed over de stigende Varepriser.

Politisk har denne Utilfredshed sig Udslag ved de nyligt afholdte Valg, hvor Regeringen og dens Støtter led et Nederlag til Fordel for Oppositionen.

Nu da Frankrigs Arbejdere har [illegible] vellykked og [illegible] faglige Aktion, ser det ud til at ogsaa Belgiens Arbejdere har faaet Forstaaelsen af, at det er den faglige Aktion, der bringer de positive Fordele hjem.

Det fremgaar ikke — da disse Linjer skrives — hvor dybtgaaende [illegible] omfattende Bevægelsen er, men Arbejderne har flere Steder forladt Gruberne og trods de [illegible] Fagforbunds Anstrengelser er de gaaet ud i aaben Kamp for Kravene om 40 Timers Arbejdsuge og Lønforhøjelse.

[illegible] Arbejdergrupper omfatter indtil nu ca. 100.000 Arbejdere i Grube-, Fabriks- og Transportindustrien, og endnu flere har truet med Strejke.

Den nydannede borgerlige Regering med socialdemokratisk Støtte er travlt beskæftiget med ved Løfter om Reformer at standse Bevægelsen. Forhaabentlig lykkes det ikke Politikerne denne Gang at splitte Arbejderne for

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

bag efter i Kompagni med Udbytterne at bedrage dem.

Vi skal i næste Nummer bringe mere indgaaende Oplysninger om Arbejdernes Aktion og deres Krav.

40 Tim. Arbejdsuge i langsom Tempo

Paa Forslag af den amerikanske Statsdelegerede **Winant** har den internationale Arbejdskonference besluttet at nedsætte en Kommission til Behandling af Arbejdsbureauets Rapport om 40 Timers Arbejdsuge i Tekstilindustrien.

Saa har Verdens Tekstilarbejdere noget at vente paa — rigtig længe at vente paa — at intet sker.

Bliv Abonnent

Den spanske Folkefronts-Regering angriber Arbejderne

Strejkende Arbejdere myrdes, og Sekretariatet for den syndikalistiske Landsorganisation arresteret.

Vi meddelte for et Par Uger siden, hvorledes Folkefrontsregeringen havde beordret Gendarmer og Milits ud mod de strejkende Grubearbejdere i Asturien.

Nu har Folkefrontregeringen i et andet Tilfælde mobiliseret Militær ud mod strejkende Arbejdere, idet den har sendt Soldater ud rundt i Landet i Anledning af, at ca. 100,000 Landarbejdere er gaaet i Strejke sammen med andre Fags Arbejdere, som Protest mod Godsejernes hensynsløse Behandling af dem.

Efter Henvendelse til Folkefrontsregeringen fra Godsejerne er Militæret udkommanderet, og det er mange Steder kommen til blodige Sammenstød. Baade i *Asturien* og *Yeste* er der flydt Arbejderblod og flere Arbejdere er myrdede.

Som Støtte for Grubearbejderne i de Distrikter, hvor de kæmpede med Grubeejerne, var den reformistiske og de syndikalistiske Forbund i Asturien blevet enige om at opfordre Grubearbejderne til at gaa ud i Sympatistrejke, men da det kom til Stykket, sprang de reformistiske Ledere fra, de er under Kontrol af Folkefrontspartierne, Socialister og Kommunister.

Den syndikalistiske Organisation tog da selv Initiativet, og 40,000 Grubearbejdere fulgte Opfordringen til Sympatistrejke.

Da Folkefrontspartierne saa erfarede dette, blev de reformistiske Ledere sat i Virksomhed for at ødelægge Arbejdernes Sammenhold. De udsendte et Opraab om en 24 Timers Sympatistrejke, hvorefter Arbejderne skulde optage Arbejdet. Men Anslaget mislykkedes fuldstændigt. Arbejderne lo ad Provokatørerne og fortsatte Kampen til Grubeejerne bøjede sig og de kæmpende Kammerater fik deres Krav opfyldt, blandt disse en mægtig Efterregning paa Overarbejde fra 1933—34—35, der ikke var betalt.

Saaledes endte Grubearbejderstrejken i Asturien trods Provokation fra Reformisterne og Folkefrontsregeringens Soldater med en straalende Sejr for Arbejderne og Asturiens syndikalistiske Fagbevægelse.

Landarbejderstrejken fortsættes med haarde Midler fra begge Sider.

Landarbejderstrejken har rundt om i Spanien udviklet sig til almindelig Folkerejsning. Aarsagen er ikke blot den forfærdende Hensynsløshed, hvormed Godsejerne behandler den fattige Landalmue, men ogsaa at Folkefrontsregeringen har sendt Militæret mod de kæmpende Landarbejdere til Støtte for Godsejerne.

Som nævnt er det gaaet særlig haardt til i Asturien og i Yeste, hvor flere Landarbejdere er myrdede, endnu flere saarede og fængslede.

Alt tyder paa, at denne saakaldte »Folkefrontsregering«, der ikke er andet end en Samling Partispidser, vil optage Azanas brutale Taktik fra 1931 og 33 og med militær Vold drive Landarbejderne tilbage i det halvfevdale Slaveri.

Bygningsarbejderne i Madrid har lammet al Byggeri, medens Strejken i Hotel- og Restaurationsbranchen er saboteret af den reformistiske Organisation.

Den Strejke i Hotel- og Restaurationsbranchen i Madrid, som vi for har omtalt, paagaar endnu, men er delvis lammet ved et groft Forræderi fra den reformistiske Forbundsledelse i Madrid, der er under politisk Formynderskab, idet denne uden nogen Anledning af Indrømmelser fra Arbejdskøberne trak deres Medlemmer ud af Strejken og beordrede dem i Arbejde.

Der hersker i Madrids Arbejderverden ikke Tvivl om, at dette Forræderi var bestilt Arbejde fra Regeringen, hvis hele Politik gaar ud paa at bryde Arbejdernes Sammenhold for derigennem at bane Vejen for Forstaaelse med det kapitalistiske Borgerskab og betrygge den kapitalistiske Udbytning af de arbejdende Masser ,hvis Forhaabninger til Folkefronten var den sociale Revolution.

Mindre Held havde Parti-Regeringen med Bygningsarbejderne i Madrid, ogsaa her forsøgte den reformistiske Fagbevægelse at gaa Regeringens Ærinde og splitte Arbejderne, men det mislykkedes fuldstændigt, idet Medlemmerne af saavel det syndikalistiske som det reformistiske Forbund i Enighed d. 1. Juni gik ud i Kamp.

De har lammet alt Byggeri i Madrid. Bygningsindustriens Arbejdskøbere har anraabt Folkefrontsregeringen om at gribe til effektive Midler overfor Arbejderne, som de siger *forstyrrer Arbejdsfreden!*

Endnu har ingen reformistisk Provokation dog formaaet at bryde Solidariteten mellem Bygningsarbejderne, og det ser i Øjeblikket ud til, at de vil sejre, blot de holder ud et Par Uger — meget præcerende Byggeri staar kun halvfærdigt.

National-Udvalget for Spaniens syndikalistiske Landsorganisation arresteret.

Der gaar to stærke Strømninger strid imod hinanden indenfor Spaniens Arbejderverden efter Folkefrontens Sejr.

Oprindelig var det Arbejdermassernes Opfattelse, at den Rejsning, der paa sin Vej affødte Folkefronten, havde den socialpolitiske Revolution til Maal.

Siden Folkefrontspartiernes parlamentariske Sejr har de i Folkefronten deltagende politiske Partier slaaet om. Nu, da de sidder i Regeringen, skal der være Ro og Orden, nu gælder det om efter den lange Uro at skabe stabile Forhold og gode Arbejdsforhold ved Reformer o. s. v., altsaa *paa Grundlag af fortsat Udbytning af Arbejderne.*

Helt modsat staar hele den radikale Del af Spaniens Arbejdere. De blæser paa de reformistiske Kvaksalvere og er direkte Fjender af ethvert Forsøg paa at konsolidere det borgerlige Samfund. De vil, nu da Reaktionen er lammet, kæmpe Spaniens Arbejdere *fri* af den kapitalistiske Udbytning og gennemføre deres økonomiske og sociale Frigørelse.

Den samlende og retningsgivende Faktor i denne Kæmpefront er den syndikalistiske Landsorganisation, der trods al Forfølgelse og illegal Tilværelse i flere Aar tæller over 700,000 Medlemmer blandt Spaniens Arbejdere, og andre Hundrede Tusinder følger dem.

For at standse Arbejdernes fortsatte March mod den sociale Revolution har Folkefrontsregeringen haft Konferencer med den for saa folkeforgudede Kommunist, *Spaniens Lenin Caballero.* Resultatet af Konferencen er ikke til at tage Fejl af, idet Regeringen kort efter arresterede »Nationaludvalget« for den syndikalistiske Landsorganisation i Haabet om derved at lamme Arbejdernes revolutionære Aktion.

Det er dog tvivlsomt, at dette lykkedes. Det er ikke Tysklands reformistiske Fagforbund, hvor Hitler kun behøvede at tage Kontorerne i Besiddelse for at lamme Medlemsmasserne, det her drejer sig om. Udvalget i de syndikalistiske Organisationer spiller ingen Hovedrolle, den er kun Formidler af Medlemmernes Beslutninger, og Funktion var oprettet i Løbet af 24 Timer efter Arrestationen og illegalt.

At Forræderiet selv med »Spaniens Lenin« som Hjælper ikke gaar saa glat, derom vidner et mægtigt Møde med ca. 100,000 Deltagere i *Zaragoza,* hvor *Caballero* talte sammen med Kommunisten *Diaz.* Her blev han kraftigt imødegaaet af Syndikalisterne under stormende Tilslutning fra Forsamlingens mægtige Flertal — noget, der er ganske uvant for »Tribuneguden«.

Vi skal holde vore Læsere underrettet.

Spanien er et Land, der ikke har store kapitalistiske Muligheder, og giver saaledes voksende Muligheder for den sociale Revolution.

Paa denne Baggrund gror igen Problemet, om den sociale Revolution og det følgende »Proletariatets Diktatur« skal forvaltes af et politisk Parti eller af Arbejderne direkte gennem deres økonomiske Organisationer, Fagforeninger og Brugs- og Produktionsorganer og Kommuneraad med en fælles Forvaltning af Forsvar og Udenrigshandel.

Eller om det lykkedes Folkefronten at redde Kapitalismen og slaa den revolutionære Fagbevægelse ned og Kampen, der følger heraf.

Alt dette skal vi bestandig holde vore Læsere underrettet om.

ORGANISATIONS-MEDDELELSER

D.A.L. Kbhvn.

Til vore Provins-Kammerater.

Henvendelse til Socialkontorerne sker altid i det Distrikt, hvor du logerer eller faar Lejlighed.

1. Socialkontor: Jagtvej 183 B.
Vilh. Brynskov.
2. Socialkontor: Rosenvænget 6.
E. B. Bv Jessen.
3. Socialkontor: Wildersgade 32.
Anker Hansen.
4. Socialkontor: Portugalsgade 12.
Axel Nielsen.
5. Socialkontor: Absalonsgade 3.
E. C. Engholm.
6. Socialkontor: Dannevirkegade 2.
S. C. Bojers
7. Socialkontor: Ravnsborggade 11.
Fru Edel Thomsen.
8. Socialkontor: Nørrebrogade 230.
A. E. G. Lindahl.

F.S.

Københavns Afdeling under F. S. afholder ordinær Generalforsamling Mandag d. 29. Juni. Klubber som enkelte Medlemmer opfordres til i Tide at udarbejde og indsende Forslag til denne. Forslagene tilsendes Afdelingens Formand, Adresse: Blaagaards Plads 21, St.

Forslag, der ønskes behandlet paa det kommende Landsmøde i August Maaned, skal i Henhold til Lovene indleveres senest d. 25 Juni til Bestyrelsen for Københavns Afdeling, der indtil Landsmødet fungerer som Sekretariat.

De indsendte Forslag mangfoldiggøres og tilsendes samtlige Afdelinger og Klubber til Behandling inden Landsmødet.

Da enkelte Kammerater endnu ikke har indleveret deres Indsamlingslister til ARBEJDET, bedes de omgaaende gøre Regnskab paa Ekspeditionen, Blaagaards Plads 21.

Enhver Læser

der tegner sig som Abonnent for Juli Kvartal, faar Resten af dette Kvartal gratis. Prisen for Kvartalsabonnement er 1,50 Kr. Bestillingen indsendes til ARBEJDET's Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København N. Betalingen kan indsendes i Frimærker sammen med Bestillingen.

Aktionen for rimelige Mælkepriser

Bag de billige Mælkepriser ligger en aarelang Kamp, hvor Skiltemanden, Direktør Tholstrup har spillet en mindre flaterende Rolle.

Naar det store Flertal af Københavns Arbejdere i Dag betaler ca. en Trediedel mere for Mælken end rimeligt er, saa aner de ikke, at der bag denne Udplyndring ligger en aarelang bevidst organiseret Bestræbelse først bestaaende af Prisaftaler mellem de københavnske Stormejerier — ogsaa »Enigheden« — og endelig fra 1933 en fast Monopolorganisation, hvori de store Mejerier fastsætter den Pris, de københavnske Forbrugere skal betale for Mælken.

I de senere Aar har Sjælen i denne noble Bestræbelse været Direktør Tholstrup fra Andelsmejeriernes Udsalg.

Denne Mand, der nu søger at gøre sig populær gennem Opstilling af Vejskilte, begyndte karakteristisk for ham selv sin Karriere som Mælkefordeler med at sælge billig Mælk i København.

Men med den »Smartnes«, Hr. Tholstrup ubestrideligt er i Besiddelse af, indsaa han snart, at det var langt mere »lønsomt« at slaa sig sammen med de store Mejerier og blive deres Mand. Og disse indsaa snart, at de netop i Hr. Tholstrup havde en Mand, der var særlig brugelig til den Opgave at kvæle de smaa billige Mejerier — en Virksomhed, hvor man ikke maa nære altfor ømfindtlige Betænkeligheder med Hensyn til Midlerne.

Der verserer f. T. en Sag ved Østre Landsret, som har Mulighederne i sig som Indledning til Opklaring af en af de Tragedier, der er udspillet mellem de mægtige Mejerikapitaler og de Smaafolk, der vilde kæmpe for sin Frihed til at sælge Københavns Forbrugere Mælk til en rimelig Pris.

Men uden Hensyn til, om »skjulte Hænder« faar standset Sagen i Landsretten, saa vil vi i de kommende Numre bringe en Række opsigtvækkende Oplysninger om, hvilke Midler man har anvendt for at holde Mælkepriserne oppe paa de urimelige Højder, hvorpaa de befinder sig i Dag.

Vi erkender aabent, at de Oplysninger, vi kan bringe, kun er lidet af de Gerninger og oplagte Forbrydelser, Monopolkapitalismen har paa sin Samvittighed i dens Bestræbelser for at udplyndre den forbrugende Befolkning, men vore Oplysninger er karakteristiske og derfor rammende. Og Københavns Arbejdere har godt af at erfare, at Metoderne fra Amerika ogsaa anvendes her.

Kbh.s Kommune plyndres hvert Aar for mange Tusinde Kroner ved de opskruede Mælkepriser.

Gennem den voksende Afkræftelse og Sygdom, som de lave Understøttelsessatser til de Arbejdsløse medfører, ikke mindst for de mange Tusinde Kvinder og Børn, er Københavns Kommune efterhaanden blevet en stor Aftager af Mælk, som Lægerne ordinerer for om muligt at standse Underernæringens Overgang til Masse-Tuberkulose og andre sociale Sygdomme.

Kommunens Uddeling af Mælk foregaar gennem to Centraler, henholdsvis *Plejestationerne,* der omhandler Mødre med Børn, og *Socialforsorgen,* hvis Udleveringssted findes i Saxogade.

»Fanden hytter sine«, og den socialdemokratiske Kommunalledelse har sørget for, at »Enigheden« har faaet en god Bid, idet den har Monopol paa Leverancen af Mælk til Plejestationerne, medens »Solbjerg Mejeri«, d. v. s. »Københavns Mælkeforsyning«, og dette vil igen sige »Det danske Mælkekompagni«, der købte »Københavns Mælkeforsyning«, allerede 1916, som man ser, et helt Æskesystem, hvori Monopolet gemmes for Offentligheden.

Hvormeget »Det danske Mælkekompagni« lukrerer paa den tiltagende Fattigdom og følgende Sygdom, kan vi ikke i Øjeblikket opgøre, men for »Enigheden«s Vedkommende drejer den aarlige Leverance sig til før ca. 100,000 Kr. Mælk til Børneplejestationerne.

Da »Nevtral«s smaa Udsalg kan sælge Mælken indtil en Trediedel under den Pris, »Enigheden« tager for Mælken, og her er Tale om en mægtig og stabil Leverance, kan man rolig gaa ud fra, at Københavns Kommune betaler »Enigheden« hvert Aar mellem 30—40,000 Kr. mere, end en rimelig Pris kræver.

Er det mærkeligt, at »Enigheden« med en latterlig lille Aktiekapital kan lægge en Millionformue op samtidig med, at den giver Aktionærerne pæne Procenter, naar denne »kooperative« Virksomhed ved Prisaftaler med kapitalistiske Monopolselskaber kan plyndre det offentlige Samfund for saadanne Kæmpebeløb, for ikke at tale om, hvad hvert enkelt af de tusinder Privathjem man bøde i deres Forbrug af den uundværlige Mælk til dette Selskab.

Vi finder disse Forhold baade skammelige og oprørende, og vi vil ikke ophøre med at kalde paa Arbejderne, at de over en bred Front tager Kampen op mod Monopolselskabernes skammelige Prispolitik.

Arbejderne maa selv tage Kampen for Prisreguleringen op.

Alle tænkende Arbejdere er enige om, at nu, da deres Løn er fastbunden for 2 Aar, saa skal der sættes ind med Prisregulering over for de Varer, Arbejderne skal købe for deres bundne Løn.

Vel, men Arbejderne maa da lære, at der ikke bliver nogen Prisregulering, før de selv med Vægt sætter ind her.

Først naar Arbejderne har skabt »et Pres«, vil Politikerne tage Sagen op!

Dette »Pres« kan hver eneste Forbruger af Mælk skabe ved at stille bestemt Krav til deres Mælkeforhandler, Kusk eller Mælkeudsalg, at de vil have en Liter Mælk for højst 25 Øre! Arbejdere og Arbejderhustruer, begynd dog at gøre »Vrøvl«, og gør det saa kraftigt, at Dagspressen og Monopolselskaberne tvinges til at tage Sagen op.

Københavns Arbejdere bør ikke mere finde sig i, at de saa skammeligt udplyndres gennem deres Mælkeforbrug.

Fortegnelse over de billige Mælkeudsalg.

Gang paa Gang er det lykkedes Direktør Tholstrup at slaa de billige Mælkeudsalg ned eller købe dem til at forhøje Prisen, men nu er der gennem Mejeriet »Nevtral«s energiske Optræden og hensynsfulde Prispolitik skabt en Række Udsalg rundt i Byens Arbejderkvarterer, hvor man kan købe 1. Klasses Mælk og Fløde til rimelige Priser.

Siden ARBEJDET begyndte sin Omtale af Sagen, er Omsætningen i disse Udsalg bestandig vokset og nye er kommet til.

Men da »Nevtral« kan levere endnu mere Mælk, opfordrer vi alle Arbejdere, der bor i Nærheden af disse Udsalg, til at købe deres Forbrug der.

Køb Mælk og Fløde i følgende Udsalg:

Borgergade 1.
Borgergade 72.
Oehlenschlægersgade 38.
Dybbølsgade 64.
Tøndergade 26.
Krusaagade 15.
Eskildsgade 9.
Sommerstedsgade 29.
Fredensgade 17.
Holsteinsgade 43.
Nordre Frihavnsgade 92.
Sofiegade 26.
Andreas Bjørnsgade 5.
Blaagaardsgade 8.
Elmegade 2.
Meinungsgade 13.
Skyttegade 27.
Gl. Køgevej 302.
Nyhavn 42.

Til Overvejelse

Naar du alligevel køber ARBEJDET i Løssalg hver Uge, er det betydelig lettere at faa det bragt lige ind ad Døren hver Uge ved at du nu tegner dig som Abonnent.

I Løssalg koster ARBEJDET Kr. 1,95 i et Kvartal, tegner du dig som Abonnent, faar du det for Kr. 1,50 i Kvartalet. Tegner du dig straks for Juli Kvartal, faar du yderligere i Tilgift de to sidste Numre i dette Kvartal gratis.

Du bør blive fast Abonnent

Ekspeditionen

henstiller til alle Abonnenter at forny Abonnementet for Juli Kvartal i rette Tid.

Statens løse Kontorpersonale og Fagorganisationen

Det varede længe, førend de organiserede Handels- og Kontormedhjælpere fandt deres naturlige Plads paa lige Linje med Landets øvrige Lønarbejdere.

Oprindelig opstaaet som en Slags Harmoniforening med minimal Tilslutning fra Medhjælpernes Side udviklede H. & K.-Forbundet sig — navnlig i Efterkrigsaarene — til en virkelig Fagorganisation med fagligt Lønarbejde og Afslutning af kollektive Overenskomster. Efterhaanden trængtes de af disse kontrollerede »gule« Sammenslutninger fuldkommen tilbage, og Medhjælperforbundet staar idag faktisk som den eneste fagligt anerkendte Autoritet for denne Kategori af Lønarbejdere.

Skønt Forbundet i langt større Grad end de andre Fagorganisationer har haft og bestandig har særlige objektive Vanskeligheder at bekæmpe, idet en overordentlig stor Procentsats af Fagets Udøvere rekruteres fra rent borgerlige Krese, har Organisationstanken dog vundet stærkt frem.

I mange Aar stod Forbundet udenfor D. s. F. Selv fra soc.-dem. Hold var man betænkelig ved at tilslutte sig den faglige Centralorganisation. Man ønskede indtil videre at forblive udenfor, idet man under Hensyntagen til Forbundets særlige Karakter af at være en Mindretalsorganisation nærede den Opfattelse, at en Indmeldelse i D. s. F. utvivlsomt vilde indsnævre Forbundets Agitationsbasis. Omend den faglige Opposition, der en Overgang var temmelig stærk indenfor de københavnske Afdelinger, principielt var Tilhænger af Indmeldelse, ansaa den det dog for klogest at forblive udenfor. Og i Overensstemmelse hermed forkastede flere Kongresser Hovedbestyrelsens Forslag om Indmeldelse.

De praktiske Erfaringer i Lønarbejdet overbeviste imidlertid ikke blot Ledelsen, men mange Tillidsmænd i Klubberne om det hensigtsmæssige, ja nødvendige i at stille sig solidarisk med de øvrige Arbejdere. Forbundet blev indmeldt i D. s. F. som halvtbetalende Medlem — af Fællesorganisationen havde man længe været Medlem.

Den Frygt for at miste Medlemmer eller vanskeliggøre Tilgangen af nye, som mange nærede, har vist sig ganske ugrundet. Den økonomiske Krise, der ogsaa har ramt Handels- og Omsætningsfagene, har de sidste Aar overbevist mange Medhjælpere om Fagorganisationens Nødvendighed og Betydning.

Forbundet tæller nu over 25,000 Medlemmer, hvoraf 10,500 falder paa den københavnske Afdeling, der atter er opdelt i Brancheafdelinger, og indenfor hvilken »Kontor« repræsenterer ca. 2900 Medlemmer.

Som Følge af denne Tilslutning er der efterhaanden kommet Sving i det faglige Lønarbejde. Ikke blot indenfor de private Erhverv er det i stigende Grad lykkedes at afslutte Overenskomster, men Forbundet har tillige i de seneste Par Aar vundet Fodfæste indenfor de større Kommuner og selve Staten.

Paa Københavns Raadhus er saaledes dannet en kommunal Kontorfunktionærforening, hvis Opgave maa være at slaa den be-

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O

Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

BEKLÆDNING

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asmindørødgade 6.

TRE TRIN NED!
Sommer-Benklæder fra Kr. 5.85
EJNAR SØMMER
Borgergade 3.
Annoncen giver 5 pCt. Rabat.

Aksecol Service
Kemisk Rensning fra Morgen til Aften. — Herre- og Damegarderobe. Hatte-Oppresning Reparation.
Vesterbrogade 98 A. Telf. Eva 3891.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Damer der Forsøg!
Ca. 240 nymoderne, meget elegante Damefrakker, Dragter og Swaggers (brugt som Rejseprøve) skal sælges til Spotpris.
Baggesensgade 18 St. tv. Nora 97 X.

FODTØJ

BRUGT FODTØJ købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. BIRKEGADE 7.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Sommerfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

SKOTØJSREPARATIONEN
Italiensvej 34, udfører alle Reparationer til billigste Priser. Fører alt i nyt Herre-Dame- og Børnefodtøj.

MØBLER m. m.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Det billige Cykleværksted
Rensning, nye brede Skærme, Fælge, Eger, Klokke, Haandtag samt Lakering kun 12 Kr. — Ovnlakering kun 18 Kr.
28, Sofiegade 28.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N.
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

OLYMPIC Konkurrence Model...Kr. 88.-
OLYMPIC Model Standard Kr. 115.-
OLYMPIC Model Luksus...Kr. 135.-
OLYMPIC Halvracer fra...Kr. 115.-
Alle Farver
Ratebetaling
10 Kr. Udb. 10 Kr. o. M.

OLYMPIC
CYKLER
Henry Hansen
Nørreport - Palæ 4045

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

DFGD Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrolerede Kvalitetsartikler. KunD.F.G.D.Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Det billige Urreparationsværksted,
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 100.

Gaa 4 Trin op,
saa naar De op til Byens bedste Barber
Dobbelt Barbering med Sprit og Crême 25 Øre, Klipning hele Ugen 75 Øre.
(5 Minutters Gang fra „Arbejdet"s Kontor. Ny Indehaver)
M. Petersen, Griffenfeldtsgade 50.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor.
Blaagaardsplads 21

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

„Nellemors Bod"
Mælken til den rigtige Pris fra Mejeriet „Neutral". 1ste Kl. Isbod.
26, Sofiegade 26.

IKKE - DYRERE - MEN - BEDRE
Alle Reparationer udføres godt og solidt til billigste Priser. Fjedre i Lommeure 2 Kr. Rensning af Lommeure 3 Kr. Fjedre i Grammofoner fra 4 Kroner
ELI A. MØLLER Urmager
Hyltebro 4 (ved Nørrebrogade 225)

staaende gule Forening ud, skont denne har haft Administrationens Bevaagenhed. Og senest har Forbundet foretaget et heldigt Fremstod indenfor den statslige Administration, idet man fra indeværende Finansaar at regne har afsluttet et Regulativ med Finansministeriet, omfattende de Grupper af Kontormedhjælpere, som ikke er fast ansatte indenfor Tjenestemandsloven.

I Henhold til nævnte Regulativ er opnaaet en Del Lønforbedringer for de lavest betalte løse Kontorarbejdere — til et anslaaet Beløb af 6—700,000 Kr. aarlig. Endvidere har man truffet en betryggende Ordning m. H. t. Fridage og Ferie samt faaet gennemført Bestemmelse om, at midlertidig Arbejdskraft i Fremtiden skal søges gennem Forbundets Arbejdsløshedskasse.

Naturligvis er dette en yderst beskeden Begyndelse, men dog et Grundlag for et fagligt Lønarbejde, der i samme Grad som Konterpersonalets Organisation skrider fremad, kan blive en Faktor ved Lønningslovens Revision.

At Forbundets Overenskomst fra flere Sider betragtes som en utidig Indblanding i Administrationens Anliggender, er klart. De bureaukratiske Kontorledelser ser deres Magtomraade begrænset og Gnidninger er uundgaaelige. Det skal dog blive interessant at konstatere, hvorvidt Forbundet i Forstaaelse med Regeringen virkelig vil haandhæve Regulativet.

Saavel fra K. U. som fra de Radikale lefler man for Handels- og Kontormedhjælperne, og Forbundets Aktivitet maa ogsaa betragtes som et politisk Modtræk. Statens Kontormedhjælpere bør derfor stole paa deres egen organisatoriske Styrke. Ellers kan det let gaa som ved sidste Lønningsreform, hvor Hr. Bramsnæs forhøjede de i Forvejen højt betalte Lønningsklasser paa Bekostning af Medhjælpernes Grundløn.

Merkur.

Vor arbejdsløse Ungdom og Landbruget

(Fortsat fra Side 2.

res eget Driverliv kræver de nu den arbejdsløse Ungdom udleveret til forceret Udbytning og slet Behandling.

Men det er aldeles afgjort, at dansk Arbejderungdom ikke har den mindste Interesse i at ofre sig for den Art Udsugere.

En udsøgt Haan mod Arbejderungdommen.

Regeringen har nu nedsat en Kommission med den Opgave at skaffe denne Kategori af »Landbrugeres Arbejdskraft. Og som sædvanlig har de, der skal være Ofrene, ikke faaet Sæde i Kommissionen. Topfiguren er Direktøren for Arbejdsanvisningen og som Repræsentanter for Arbejderne er udpeget Formanden for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, Hr. Johannes Nielsen og Formanden for Arbejdsmandsforbundet, Hr. Aksel Olsen. Havde det nu endda været en Repræsentant for Landarbejderne, var der nogen Mening i Forholdet, men hvorledes Aksel Olsen og Johannes Nielsen kan paatage sig at repræsentere den Kategori af Arbejdere, er uforstaaelig — og dog!

Vi forstaar Kommissionens Opgave saaledes, at den skal udfinde en Tvangsudskrivning af underbetalt Arbejdskraft til Landets nazificerede Knaldproprietærer, og det er mulig, at de to Arbejderrepræsentanters Udnævnelse saa alligevel er vel betænkt.

Var det Kommissionens Opgave at finde Beskæftigelse til Ungdommens Gavn, var denne Ungdom nok blevet repræsenteret i Kommissionen, men — ja, det er den gamle Historie, Arbejderne behandles endnu som Kvæg, der ikke spørges, men bare har at efterkomme de høje Herrers Befalinger.

Det sidste Ord taler den bevidste Ungdom.

Lad os nu se, hvilket Resultat d'Herrer kommer til gennem deres Overvejelser, men det er ingen Skade til, at de under disse gør sig ganske klar, at den Eksportvare, de behandler, kan være saare vanskelig.

Denne Ungdom ved meget godt, at den kun faar daarlige Varer for smaa Priser. Og denne Lære kan den selv realisere, om man skambyder den for dens Vare — Arbejdskraften.

Vi kommer tilbage til Sagen. Uden Protest skal man ikke tvangsudskrive vor Arbejderungdom til Slavekaar.

A.

Sovjet-Unionens nye Forfatning

vil vi behandle i en Artikel i næste Nr.

Ligeledes vil en Artikel i næste Nr. behandle Partiernes og Fagbevægelsens Modstandsevne overfor Reaktionen, naar denne griber til Voldshandling.

Vore Annoncører

støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

„Soc.-Dem." og de franske Arbejderes Sejr

(Fortsat fra Side 2.

3. Anerkendelse af de faglige Organisationer som Arbejdernes Repræsentant i alle Løn og Interesseforhold.
4. Indførelse af obligatoriske **Prisaftaler.** (Ikke bindende Overenskomster.)
5. Indførelse af kontrolerende Bedriftsraad i alle Virksomheder med 10 Arbejdere og derover.
6. Bindende Løfter af Regeringen mod Francens Nedskæring og Lønnens Udhuling.
7. Løfte af Regeringen om Iværksættelse af store offentlige Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden til alm. Løn og Skat paa de store Formuer til Fremskaffelse af de nødvendige Midler.

Den Fagbevægelse og den Arbejderklasse, der gennem Kamp gennemfører denne Række af mægtige Forbedringer og Fremskridt, den har nu — efter »Soc.-Dem.« Skriverier — Mulighed for at komme op paa Siden af den danske med dens Slavelænker, dens fuldstændige Magtesløshed og friske forsmædelige Nederlag.

Vi skal afholde os fra enhver Dom over »Soc.-Dem.«s Skriverier i denne Sag, de dømmer sig selv i tænkende Menneskers Opfattelse — men kan Bladets Læsere, de socialdemokratiske fagorganiserede Arbejdere, sluge saadanne Kameler uden at reagere, ja, da maa man ikke blot beklage dem, men hele Danmarks Arbejderklasse.

Det Menneske, der praler med sin egen Fornedrelse, er fortabt.

Det samme gælder en Klasse!

Frit Slag

Fagbevægelsen og den Arbejdsløse

De faglige Arbejderorganisationer er i deres Opbygning bleven præget af de Forhold, der var de fremherskende i den Tid, hvor Fagbevægelsen voksede og kæmpede. Allerede ved Aarhundredskiftet var Arbejderorganisationerne voksede ind i en Ring af Traditioner, der hemmede deres Bevægelsesfrihed og truede med at gøre dem til autoritative Samfundsorganisationer, som Staten anerkendte og understøttede for derigennem at føre Kontrol med Arbejdermasserne, der under Trykket af det paa det Tidspunkt begyndte Industrialiseringen af Produktionsformen, forøgede Antallet af Arbejdsløse. Men Organisationerne, som væsentlig var Haandværkerorganisationer, var altfor optaget af Lønproblemet til at opdage den for Arbejderklassen saa farlige Udvikling, der laa og lurede bag hvert nyt teknisk Fremskridt. Desuden var Arbejderbevægelsens Mænd begyndt at trænge ind i Rigsdagen og Kommunalbestyrelserne og Arbejderne troede, at man gennem den politiske Kamp kunde overtage Ledelsen af Staten og derved skyde en Genvej over alle de Detailspørgsmaal, som opstaar i det moderne Samfund. Tiden har belært os om, at Arbejderklassen har taget Fejl paa næsten alle Punkter.

I Dag har vi nok nogle faglige Arbejderorganisationer, men deres Betydning er skrumpet ind til et Minimum af det, deres Størrelse gør det naturligt at vente af dem.

Spørger man nu om Aarsagen, saa faar man en tænkt Forklaring om at vise Samfundssind og se paa Helheden. Det er netop Helheden, der giver Anledning til Kritik. Arbejderorganisationerne har ikke formaaet at betrygge Arbejdernes Livsforhold. Usikkerheden er vokset, Arbejdspladsen er blevet et Helvede, hvor man maa anspænde sig langt ud over de naturlige Grænser, endda som Regel uden at faa noget reelt Vederlag for den Merproduktion, man yder.

Og saa en Dag er man arbejdsløs.

De faglige Organisationer har jo ogsaa tænkt paa det, man har oprettet Arbejdsløshedskasser, men det er saadan nærmest noget, man har ved Siden af. De faglige Organisationer er i første Række de Arbejdendes Organisationer, for det har en Gang været saadan, at det var det normale, at en Mand arbejdede og Undtagelsen, dersom han var arbejdsløs.

Men saadan er det ikke mere. Hver fjerde Mand i Fagorganisationen er permanent arbejdsløs, det vil sige, at han er arbejdsløs i længere Tid end han er i Arbejde. Han kan af den Grund aldrig naa den for Faget beregnede Indtægt og synker derfor ned i en haabløs Fattigdom, der før eller senere medfører Hjemmenes Ødelæggelse.

Det er til dem, som gennem egne Erfaringer er bleven klar over de virkelige Forhold, at D. A. L. henvender sig i første Omgang.

Der sker stadig Henvendelser til D. A. L. fra Arbejdsløse, som har et eller andet indviklet Forhold til et Socialkontor. Og der gøres ogsaa, hvad der kan gøres, for at hjælpe dem, der ikke kender Loven, men D. A. L. er ingen Ambulancestation for dem, der mangler Mod eller Vilje til at klare sine egne Sager. Den er først og fremmest en Kamporganisation, som paa alle Fronter vil kæmpe for bedre Forstaaelse af selve Arbejdsløshedsproblemet. Vi vil forsøge gennem Solidaritet at tvinge Myndighederne til at likvidere Arbejdsløshedsproblemet, fordi det er et velorganiseret Samfund uværdigt. Men vi vil først og fremmest forsøge paa at højne den Arbejdsløse moralsk ved daglig i Tale og Skrift at forklare ham, at han uforskyldt er bleven Samfundets Stedbarn.

Der er Lovbestemmelser nok, der begrænser den Arbejdsløses Tilværelse, nu trænger han til at føle sig som en Magt, der er medbestemmende om sin egen Skæbne.

Luk op for Radioen Torsd. d. 25. Kl. 19,30 D.A.L. taler

Kroniken

udgaar af dette Nummer paa Grund af overvældende Stof.

Arbejdermorderne i Spanien

Hvad Folkefrontsregeringen bærer Ansvaret for

I Forbindelse med vor Artikel om Spanien inde i Bladet kan vi her bringe de nærmere Enkeltheder ved Arbejdermordene i Yeste.

24 Arbejdere dræbt og 50 saarede af Regeringens Civilgarde.

I Anledning af Myrderierne i Yeste er der nedsat en parlamentarisk Undersøgelseskommission, bestaaende af en Kommunist, en Socialdemokrat og en borgerlig Republikaner.

Da Kommissionen aflagde sin Rapport for Regeringen, vilde denne undertrykke den, men dette lykkedes ikke, og det er fra denne Rapport, følgende Oplysninger stammer.

Yeste er en Landsby i et Skovdistrikt, hvor Arbejderne, der hørte om Landarbejdernes Overtagelse af Godsejernes Jord, annekterede et Skovareal, som før havde tilhørt Kommunen, og som den nuværende Ejer havde tiltvunget sig ved korrumperede Embedsmands Hjælp.

Da Arbejderne begyndte at skove for med Tømmeret at reparere eller forny deres gamle Huse, sendte Skovejeren Bud til Myndighederne, der straks sendte en Mængde Civilgardister ud mod Arbejderne.

Disse Civilgardister er en Institution af professionelle Politisoldater fra Reaktionens Periode, som Folkefrontsregeringen har overtaget og nu bruger mod Arbejderne.

Saasnart Civilgardisterne ankom til Landsbyen, foranstaltede de straks en blodig Klapjagt paa de vaabenløse Arbejdere, som de skød ned under Flugten.

Nogle Arbejdere, der havde skjult sig i en ny Kloakledning, blev fuldstændig skudt til gennemhullede Lig, da Civilgardisterne fyrede paa dem fra begge Ender af Ledningen.

Da Byens Indbyggere var drevet sammen paa Torvet, gik Sognefogeden frem mod Civilgardisterne og vilde protestere mod, at de foretog sig videre, men endnu før han naaede frem, blev han gennemhullet af Kugler, hvorefter Civilgardisterne fyrede lige ind i den sammendrevne Folkemængde, hvoraf flere blev dræbt og mange saarede.

Soldaterne ledte efter Sogneraadsformanden (Borgmesteren) for at dræbe ham. Chaufføren, der blev sendt Bud efter for at transportere Ligene bort, blev uden videre skudt ned, fordi han havde en rød Skjorte paa.

Ialt blev dræbt 24 Mænd og Kvinder, medens over 50 blev saarede, deraf flere dødeligt.

Folkefronts-Regeringen, der bærer Ansvaret, tænker paa at oprette Diktatur mod Arbejderne.

Rundt om i Spanien foregaar hver Dag Overfald og Mord paa Arbejdere og deres Repræsentanter, dels af Fascister og dels af Civilgarden, uden at Folkefrontsregeringen foretager sig noget effektivt mod de reaktionære Forbrydere, medens den derimod lukker flere og flere af de syndikalistiske Fagforeningskontorer og arresterer Tillidsmændene.

Baade Kommunisterne og Socialdemokraterne søger overfor Arbejderne at fralægge sig Ansvaret for disse reaktionære Forbrydelser. Men saalænge disse Partier ikke sprænger Folkefronten og erklærer Regeringen Krig, er denne Afstandtagen kun Frygtsomhedens Bluf.

De sidste Meddelelser gaar iøvrigt ud paa, at Regeringens borgerlige Elementer søger at vinde de moderate Socialdemokrater for Dannelsen af en Diktaturregering med det Formaal at knuse Arbejdernes revolutionære Aktionsbevægelser og genrejse Spaniens Økonomi paa et moderne kapitalistisk Grundlag d. v. s. give Borgerskabet Magten over Arbejderne og Bønderne.

Den spanske »Folkefront« faar efterhaanden sit rette Fjæs, saa den revolutionære Maske og Sminke forsvinder.

Sidste Nyt fra Belgien

Militæret sendes mod Arbejderne

Som Redaktionen slutter, ser det ud til at den nydannede Regering vil vise sit kapitalistiske Sindelag og gribe haardt ind mod Arbejdernes Strejkebevægelse, som er under rivende Udvikling. Saaledes har Regeringen overalt udkommanderet Militæret, som bl. a. besætter Fabrikerne for at Arbejderne ikke skal gribe til den franske Taktik.

Regeringens Militær har allerede overfaldet strejkende og demonstrerende Arbejdere, og hvad dette Forhold kan udvikle sig til, kan ikke siges paa Forhaand, men et er sikkert, denne ny Regering, der er blevet til under det belgiske Socialdemokratis Løfte om loyal Støtte, har allerede vist, at det med militær Voldsmagt vil slaa Arbejderne ned.

Men dette er jo heller ikke i Uoverensstemmelse med det moderate Socialdemokratis Indstilling. Demokrati og Arbejdermord passer udmærket sammen.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): 11×6 3,52. Martin 2,00. A. J. 2,00. A. M. 2,00. R. B. 3,00. V. H. 2,15. E. J. 0,40. Martin 5,00. Liste Nr. 18 (Harry Larsen): 8,00. Liste Nr. 16 (Lauritz Hansen) 10,25. Med det tidligere indkomne Kr. 336,57.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thogersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 19. | Lørdag d. 27. Juni 1936 | 1. Aarg.

Reaktion og Ondskab

I Anledning af, at den tyske Læge, Fru *Reinhardt,* har haft det Uheld, at en af hendes Klienter efter en Svangerskabsafbrydelse er afgaaet ved Døden, er der nu, som ved *Leunbach*-Sagen, sat et større Politiapparat i Virksomhed med Arrestation af Fru Reinhardt, Husundersøgelse hos forskellige Læger, Efterforskninger efter Kvinder, der har ladet sig behandle af Fruen, og det sædvanlige bestilte Skraal i Pressen om store Honorarer, om ulægelig og uforsvarlig Behandling af Klienter, som Aarsag til Døden osv.

Man skulde efter alt det hykleriske Skraal at dømme tro, at Danmark var en eneste reaktionær Svinebutik, hvor samtlige Blades Nyhedsjournalister var underkøbt af et eller andet reaktionært Vigiliaselskab.

Selv Anklagemyndighederne, der fører an i denne Heksesabbat, har offentlig erkendt, at det efter de snart utallige Nævningekendelser ikke er muligt at fremskaffe en Domfældelse.

Nævningernes Frifindelser har indtil videre fastslaaet, at det store Flertal af Danmarks Befolkning er saa udviklet i menneskelig Retsbevidsthed, at det absolut kræver, at den Kvinde, der ikke ønsker at føde et Barn, skal have Ret til at blive befriet for Fosteret, naar en Læge udfører Indgrebet.

Og den sidste store Frifindelsesdom over Lægerne har dokumenteret, at Folkets Repræsentanter i Nævningetinget yderligere har fastslaaet, at de ikke ændrer denne Opfattelse, fordi der i et enkelt Tilfælde tilstøder Komplikationer med dødeligt Udfald.

Og skal det endelig efter dette endnu finde Sted, at Anklagemyndighederne, som nu igen, farer frem med Arrestation og Husundersøgelser i Anledning af dette Dødsfald, maa vi saa bede om at faa samtlige Kirurger paa Landets Sygehuse og Hospitaler sat fast.

Der er blot i den sidste Maaned forefaldet ikke saa faa Dødsfald efter Operationer og ikke færre efter medicinsk Behandling. Maa vi bede om kriminel Undersøgelse for hvert Menneske, der dør her i Landet.

Maa vi bede om at faa sat Retslægeraadet i Sving eller endnu bedre nogle rigtig gamle, sure Kværulanter, der forud er ondskabsfulde mod de Læger, hvis Sag de skal undersøge, saa vi kan faa en rigtig spidsfindig og tendentiøs Erklæring frem om disse Lægers forventede ulægelige og tænkt uforsvarlige Behandling, at de Afdøde fort frem i Retten og helst endnu før udbasuneret i samtlige Landets aandelige betændte Skidtsprøjter.

Maa vi videre bede om at faa udbasuneret de private Forhold, Politiet i Kraft af deres Myndighed kommer til Kundskab om, bl. a. om disse Professorers og Overlægers Honorarer — ikke hvor de eventuelt arbejder gratis — men særlig hvor de tager et rigtigt fedt Honorar hjem, ligeledes hvor mange »Gysser« de har staaende i Sparekassen og ellers hvad Politiet kan finde til Nedsættelse af Arrestanternes Privatliv, udleveret til hensynsløse Lommeljournalister.

Dette Forhold klæder baade Anklagemyndighederne og dansk Presse — ja, det lader til, at de slet ikke kan undvære denne ubumske Pynt.

Men dermed er vore Krav ikke udtømt. Maa vi bede om at faa iværksat en grundig Undersøgelse, helst midt i Konsultationstiden, hos de private Læger, der gennem Tiden har henvist deres Klienter til Klinik- og Hospitalsbehandling hos de arresterede og offentlig tilsvinede Læger.

Det er forud ganske afgjort, at disse Privatlæger ikke kan straffes, men man kan dog altid genere dem, og endnu bedre, man kunde faa fat paa en Del Klienter, som gennem Tiden har været behandlet af de arresterede Læger og ad denne Vej skandalisere dem og gøre dem ulykkelige.

Vilde det ikke være en Triumf baade for Anklagemyndighederne og dansk Presse, om man offentlig kunde konstatere, at Baronesse Pippenskrald i sin Tid var oppereret for en Fedtknude paa den ene Skamlæbe, at Grosserer Hansen var behandlet for en gammel Syfilis, og at Professorinde Jubelglad engang havde faaet fjernet nogle generende Hæmoroider.

Hvilken Erobring for det gemene Grin og den private Ondskab og Sladder, og hvilken Triumf for danske Anklagemyndigheder med den moralske Hr. Steincke i Spidsen og de offentlige Rumpekiggede paa Raadhuspladsen og i Farimagsgade.

Ganske vist kan disse Klienter ikke straffes med Fængsel, men det kan de ulykkelige Kvinder, der har været Klienter hos Fru Reinhardt, og hvis Navn og Adresser Politiet nu jager efter hos Lægerne, heller ikke.

De kan kun skandaliseres og gøres endnu mere ulykkelige, end de er i Forvejen. Andet Resultat kan den afskyelige Jagt ikke faa.

Hvis ikke Justitsministeren er altfor optaget af sine smaa Særheder, og hvad Pressen siger om ham i Dag, var det da ikke muligt at faa standset Anklagemyndighedernes forargelige Adfærd og bragt den Sag i et rimeligt Forhold til dansk Retspleje og Nævningetingenes gentagne afsagte Kendelser i den Art Sager.

Hvad betyder Demokratiets Fremskridt og Sejre, naar Folkets Retsbevidsthed bestandig kan trædes ned af en tilfældig Politiadvokat og besudles af en første den bedste Sensationsneger?

Jeg spørger, og Tusinder retlænkende Mennesker kræver et Svar.

Eli.

Søfyrbødernes Ledelse hævner sig

Martin Christensen blev alligevel sendt paa Drankerhjem, fordi vi afslørede Rich. Jensen.

Som det er vore Læsere bekendt, havde Søfyrbøder Martin Christensen henvendt sig til os om Beskyttelse mod Hr. Rich. Jensen, der paa et ganske løst Grundlag havde anmeldt ham til Socialkontoret med den Motivering, at han grundet paa Drik var uegnet til at være Søfyrbøder.

Da vi henvendte os paa Socialkontoret, gav man os Medhold i, at Christensen ikke kunde stemples som Dranker, at han aldrig bevislig havde misbrugt sin Understøttelse til Drik, men at Kontoret efter Anmeldelsen fra Søfyrbødernes Arbejdsløshedskasse skulde sørge for, at det anmeldte Medlem blev anbragt paa Drankerhjem. Men i Betragtning af de foreliggende Forhold vilde Socialkontoret, hvis Arbejdsløshedskassen tog sin Anmeldelse tilbage, eller der kunde skaffes Christensen Arbejde, gerne give Afkald paa, at Christensen skulde sendes paa Drankerhjemmet.

Vi var ikke i Tvivl om, da vi gik fra Socialkontoret, at Søfyrbødernes Ledelse vilde ændre deres Anmeldelse.

Dette skete ogsaa, idet Christensen nogle Dage efter af Rich. Jensen blev meddelt, at *nu kunde han begynde at gaa til Kontrol d. 15. Juni i Arbejdsløshedkassen igen — han havde blot faaet en Karantæne.*

Da Christensen meddelte os dette, var vi klar over, at vor Henvendelse havde baaret Frugt, og vi offentliggjorde Sagen for vore Læsere som et Eksempel paa, hvorledes en Ledelse kan misbruge den Magt, Loven hjemler den, mod Medlemmer, de har imod, naar disse gaar arbejdsløse.

Ledelsen holder Møde efter vor Offentliggørelse af Sagen og beslutter paany at hævne sig paa Christensen.

Da Christensen, efter Rich. Jensens Anordning, henvendte sig paa Kontoret d. 15. Juni for at blive afstemplet, fik han imidlertid den Besked af Hr. Hegner, at naar han henvendte sig til den Side (til ARBEJDET), saa kunde han intet Stempel faa, før der var afholdt Møde og taget Beslutning i Sagen.

Christensen gik og ventede paa dette Mødes Bestemmelse, og han ventede forgæves, indtil han i Tirsdags Morges med Dags Varsel blev sendt afsted til Drankerhjemmet.

Vi beklager, at vi ikke før i Tirsdags Aftes fik Meddelelse om, hvad der var forefaldet den 15. Juni paa Kontoret, thi saa var denne fordømmelige Handling, som her er fuldført, ikke gaaet saa glat.

Men dermed er denne Sag selvfølgelig ikke sluttet, og slet ikke for Søfyrbødernes saakaldte kommunistiske Ledelse.

I Dag nøjes vi med at fastslaa:

1 at Rich. Jensen og Konsorter benytter den (alle Maader for-) dømmelige Sociallov og tilmed en af dennes uhyggeligste Paragraffer paa et falskt Grundlag (Christensen er mere egnet til at være Søfyrbøder end Anmelderne), fordi Manden ikke er Kommunist, fordi han ikke vil hykle at være dette og fordi han krævede sin Ret til at faa Hyre i Henhold til sit Antal Stempler.

2 at Christensen i Dag opholder sig paa Drankerhjem, ikke fordi han er Dranker, men fordi vi har afsløret Rich. Jensens fordømmelige Optræden.

Vi vil nu sammen med Christensens Hustru prøve, om dette aabenbare Misbrug af Loven vil blive godkendt af de øverste Appelinstanser.

Men dermed er vi ikke færdige med d'Herrer kommunistiske Partispidser, der ikke undser sig ved at misbruge Sociallovens slettteste Paragraffer mod arbejdsløse Arbejdere, en Handling, som selv ingen hæderlig socialdemokratisk Leder sikkert kunde tænke sig at lægge Navn til.

Vi skal i den nærmeste Tid tage d'Herrer og deres Adfærd op til nærmere Belysning.

Folkeforbundet

Humbugsforretningen i Geneve udstiller nu sine afbrugte Løgne.

Hvorlænge vil Verdens Arbejdere lade sig bedrage af det forhøjede Demokrati?

Englands og Frankrigs Opgivelse af Sanktionerne mod Italien uden nogen Art af andre Forholdsregler overfor den fascistiske Voldsmand og Røver, der uden Grund overfaldt Abessinien med alle den moderne Tekniks djævelske Voldsmidler, myrdede og pinte det primitive Folk til Underkastelse og Udslettelse som Nation, ja denne fuldstændige blanke Opgivelse fra Sanktionsmagternes Side har vakt Forargelse over hele Verden.

Og for alle, der troede paa Folkeforbundet som Rettens og Fredens og de smaa Nationers Beskytter, maa Slaget være haardt.

Abessinien var Medlem af Folkeforbundet. Det havde ikke i nogen Henseende forbrudt sig mod Italien eller mod sit Medlemsskab i Folkeforbundet, og havde i enhver Henseende den mest oplagte Ret og Krav paa at blive beskyttet og værget mod Italiens uhørte og brutale Overfald — alt i Henhold til Folkeforbundets Statutter og de øvrige Nationers højtidelige Løfter og Erklæringer.

Og nu efter at Italien paa den mest grusomme og oprørende Maade har undertvunget og annekteret Landet, meddeler Englands Regering, at den vil ophæve de virkningsløse Sanktioner og iøvrigt opgive enhver Forholdsregel mod Italien — altsaa godkende den begaaede Voldshandling.

Det samme usle Standpunkt tager Frankrigs nye Folkefrontsregering.

Og man vil i den kommende Tid se de to Landes officielle Repræsentanter sidde i Forbundsforsamlingen Side om Side med Italiens Repræsentant, medens det overfaldne og skændede Abessiniens Repræsentant bliver udelukket, maaske paa Forslag af Italien.

Folkeforbundet blev oprettet efter Verdenskrigens forfærdende Ødelæggelse af Menneskeliv og Kulturværdier.

Det blev oprettet som en Sammenslutning af Verdens Nationer

(Fortsættes Side 4.)

Strejke-Kampene

Spanien.

Medens den store Grubestrejke i Asturien er endt med Sejr for Arbejderne, er nye store Strejker i sidste Uge blusset op, f. Eks. i Cadix, hvor al Virksomhed, selv Trafiken, ligger lammet. Ogsaa her har Folkefrontsregeringen vist sin »Arbejdervenlighed«, idet den ikke blot har lukket de syndikalistiske, men ogsaa de reformistiske Fagforeningskontorer og arresteret Strejkeledelsen.

I Barcelona har ligeledes Strejkebevægelsen nu lammet al Virksomhed. Alle Forretninger er lukkede med Undtagelse af Apotekerne. Flere Sammenstød har fundet Sted mellem Arbejderne og Politiet, dog uden alvorlig Karakter.

Ligeledes er der, foruden Bygningsstrejken, udbrudt en Række Strejker i Madrid i sidste Uge. Alle disse over hele Spanien spredte Strejker er Kravet om 40 Timers Arbejdsuge et samlende Midtpunkt, langt over 100,000 Strejkende staar nu i Kamp for dette Krav.

Den paagaaende Landarbejderstrejke udvides bestandig. Alene i Provinsen *Jerec de la Frontera* har Landarbejderne i 24 Byer ialt 30,000 Mand sluttet sig til Strejken i Løbet af den sidste Uge.

I denne Landarbejderstrejke ligger der revolutionært Stof. Det er Godsejernes Jord, det gælder.

Situationen i Belgien.

Trods mange og ihærdige Forsøg fra reformistisk Side — Socialdemokratiet er jo Støtteparti for Regeringen Zeeland — paa at dæmpe Strejkebølgen, er dette ikke lykkedes. Overalt i Belgien fortsættes Kampen, og den har snarere Tendens til Udvidelse end Afblæsning.

I Forsøgene paa at standse Strejkerne har et større Udvalg af Arbejder- og Arbejdskøberrepræsentanter med Statsminister Zeeland i Spidsen siden Midten af sidste Uge forhandlet om de Krav, Arbejderne kæmper for. I et foreløbigt Overenskomstforslag er man enedes om at foreslaa Arbejderne: En almindelig Lønforhøjelse paa Basis af en Minimumsløn paa 32 Francs pr. Dag for voksne Arbejdere. Betalt Ferie paa mindst 6 Arbejdsdage. Godkendelse af Organisationsretten. Arbejdstiden nedsættes til 40 Timer pr. Uge i de Industrier, der er særlige sundhedsfarlige, de øvrige 44 Timer.

Arbejdskøberne stillede sig paa det Standpunkt, at skulde 40 Timers Ugen indføres, maatte det blive Regeringen, der gennemførte den generelt.

Forhandlerne havde dog ikke Fuldmagt til at afslutte Overenskomst, men lovede at anbefale Forslaget i deres Organisationer.

Det ser imidlertid ud til, at Arbejderne ikke er tilfreds med Resultatet, idet Kampen fortsættes og mange Steder er udvidet. Regeringens Militær og Politi har i mange Tilfælde udvist stor Brutalitet mod de Strejkende, idet de skyder med skarpt og har saaret mange.

Frankrig.

Vi vil i næste Nummer bringe en samlet Oversigt over den franske Strejkebevægelse, dens Karakter og Forløb af *Augustin Souchy* en Kammerat, der ogsaa er kendt af flere danske revolutionære Kammerater.

Bliv Abonnent fra 1. Juli

Gadespejlet.

Den hidtidige Redaktør af denne navnkundige Rubrik i vort Blad, den lige saa navnkundige **Hr. Spids**, er af Frygt for i denne Varme at møde en af sine egne Ondskabsfuldheder flygtet et Par Uger til Jylland.

Staaende overfor dette Dilemma har vi i vor Nød maattet overlade Maskinsætteren Redaktionen af »Gadespejlet«, og denne Herre er straks geraadet i Storhedsvanvid og misbruger nu Rubriken til Udgivelse af et Leksikon under **egen** (!) Redaktion.

Vi beder paa Forhaand Læserne undskylde for, hvad de her vil blive stillet overfor, det bliver sikkert frygteligt — men det er uafvendeligt!

Red.

LEKSIKON

(under egen Redaktion).

Maskinsætteren.

Absolution, se Aflad.

Aflad, Tilgivelse for begaaede Synder. Om et kommunistisk Tilfælde af A. Se Otto Melchiors Pjece: Fra Sekt til Masseparti!

Aktivist, en revolutionær Kæmper. Oprindeligt en Mand rede til alt for Kommunismens Sag; senere Person, parat til enhver Gemenhed for Kommunistisk Partis Sag.

Andersen Nexø, stor verdensberømt proletarisk Digter. Efter Krigen udnyttet af Kommunisterne og forhaanet af Socialdemokraterne. Senere fejret af sidstnævnte og smædet af Kommunisterne. I 1934 indgik de paagældende Partier saakaldt Enhedsfront, hvorefter begge Partier overfaldt ham. Nu er »Røde Hjælp« kommen ham til Undsætning.

Arbejdernes Læseselskab, opr. en uafhængig Oplysningsvirksomhed, hvor imidlertid en frafalden Kommunist ved Navn Broby Johansen havde Talefrihed. Et Forsøg fra DKP's Side paa at erobre Selskabet og Kassebeholdningen medførte Masseindmeldelse af DSU'ere. A. L. S. er nu underlagt Socialdemokratiet.

Arbejderbladet, Dagblad udgivet af D. K. P., Efterfølger af Arbejdet og Klassekampen. Naar det standom og saa betegnes som Efterfølger af Solidaritet, betyder dette ikke, at A. nogensinde har naaet dettes Udbredelse, Kvalitet eller Indflydelse.

Arbejderpressen, Andelsselskab oprettet af Landsretssagfører Robert Mikkelsen for at opnaa Mønsterbeskyttelse af Navnet Solidaritet til et af DKP's Blade og forhindre os andre i at bruge det.

Artikel, kaldes det af en selv skreven og trykt Produkt. Modstanderens benævnes: Skriveri.

Brandler, Nutidens største kommunistiske Teoretiker, ekskluderet af Kommunistisk Internationale.

Broderlig flammende Hilsen, etc. se under Fraser.

Cellesystemet anvendes 1) af Fængselsvæsenet for at isolere Fangerne fra hverandre, hindre dem i at lære hinanden at kende og rotte sig sammen mod Ledelsen, og 2) af kommunistiske Partier af tilsvarende Grunde.

Centralkomite, Hovedbestyrelse, et Skærmbrædt, bag hvilket Skelmer driver deres Spil.

Maxim Gorki

Ikke ganske uventet kom telegrammet fra Moskva, der bragte budskab om Maxim Gorkis død.

Gorki var ubestridt et af verdensliteraturens største navn, indenfor den proletariske digtning samtidens største skikkelse. I sit hjemland stod han paa linje med Dostojevski, Meresjkovski, Leonid Andrejev og Tolstoj, men i skarp modsætning til disse russiske stjerner, der en overgang ogsaa funklede i den politiske og kirkelige reaktions lejr, forblev Gorki gennem aarene sine oprindelige livsprinciper om fremskridt, humanitet og international proletarisk socialisme tro og hengiven. Han troede paa arbejderklassen og socialismen. Han kæmpede for det russiske folks frigørelse af saa vel tsaristisk selvherskerherredømme som af kapitaliststyre. I op- og nedgangstider stod han sammen med de revolutionære frihedskæmpere, og efter revolutionens sejr deltog han med hele sin sjæls ildhu i det kulturelle genopbygningsarbejde paa socialistisk grundlag.

Med ære kunde han derfor bisættes paa sovjetstatens bekostning og hans urne hensættes ved siden af saa mange andre: russiske og udenlandske revolutionære ... i de hundredaarige mure, som omgiver Kreml. Ruslands revolutionære hjerte.

*

Skønt udgaaet fra smaaborgerlige kræse følte Gorki sig fra de tidligste aar knyttet til den russiske underklasse, hvis kaar han nøje kendte af egen bitter erfaring. Og udfra sit intime samliv med de befolkningslag, som levede paa samfundets skyggeside, ja, paa selve samfundets bund, udfra sin menneskelige samhørighed med den russiske arbejder, bonde og pjalteproletar, skabte Gorki i sin første manddoms digtning den herlige serie af proletartyper, der var et saa karakteristisk træk i det s. k. hellige Rusland under den tsaristiske selvherskermagt — en digtning, der overbeviste hans kunstneriske samtid om, at han var en forfatter af store dimensioner.

Gorki skrev imidlertid ikke blot for kunstens skyld. Han førte ikke blot proletaren i by og paa land, landevejenes og steppernes eksistensløse, ind paa verdensliteraturens arena, nej, sammenvokset som han var med den undertrykte og udbyttede underklasse deltog han som menig soldat i den socialistiske frihedsbevægelses kamp mod tsarstat og kosakpisk. Og i lighed med mange andre frihedsmænd lærte han den berygtede Peter-Paul-fæstnings skumle fængselskasematter at kende. Og derfor maatte han skildre den revolutionære bevægelse — som i sin roman »Moderen«.

Omkring den russisk-japanske krig 1904—05 startede Gorki en socialdemokratisk avis, der dog snart maatte gaa ind. Han var nu blevet en mistænkelig person, der skyggedes af det hemmelige politi. Han emigrerede til udlandet, hvor han i adskillige aar var bosat i det solrige Italien.

I udlandet knyttede Gorki personlige forbindelser med ledende russiske revolutionære. Han sluttede sig til den bolsjevikiske retning og kom i venskabsforhold til dennes politiske fører: Lenin.

Lenin værdsatte Gorki meget højt. Ikke alene fordi han i Gorki saa den store begavede kunstner, men fordi han i ham anerkendte en mægtig forbundsfælle i kampen for deres fælles sag: socialismen.

Bolsjevik i politisk eller teoretisk forstand var Gorki ikke paa det tidspunkt, men han nærede dybe sympatier for det revolutionære socialdemokrati og følte sig stærkt tiltrukket af Lenins personlighed, hvilket dog ikke hindrede ham i en overgang at afvige fra marxistiske grundopfattelse og søge at indsmugle idealistisk, religionsbetonet livsfilosofi i den revolutionære bevægelse.

Under verdenskrigen opholdt Gorki sig i Finland, hvor han kunde nyde en relativ frihed. Han startede i Rusland et tidsskrift, der udfra internationalistiske synspunkter, men under legale former, traadte i skranken for en samling af alle socialistiske afskygninger.

Efter oktober-revolutionen udgav Gorki et dagblad: Novaje Sjisn, hvori han fanatisk bekæmpede bolsjevikstyret, og gennemblader man hans artikler fra den periode, undrer man sig unægtelig over deres direkte reaktionære tendens.

Efterhaanden udsonede Gorki sig dog med det nye styre og dets mænd. Han stillede sig til raadighed for sovjetstaten, i hvis tjeneste han siden — afbrudt af udenlandsrejser for helbredets skyld — har øvet en overordentlig værdifuld kultursocialistisk indsats. Han accepterede vel efterhaanden de kommunistiske synsmaader i det praktiske genopbygningsarbejde og til gengæld udsendte statsforlaget hans værker i millionoplag. Og ved sin død var han uden sammenligning den mest oversatte forfatter i verden.

*

En personlighed med sjældne kunstneriske anlæg, et menneske af stort format, en proletardigter med internationalt ry, en overbevist og hengiven socialist, der følte sig ét med det russiske proletariat i nederlag som i sejr, har nu for stedse lagt pennen bort. Og alverdens blade af alle afskygninger hylder nu den bortgangne. Fandtes han i den borgerlige kulturverden ikke værdig til Nobelprisen, som det europæiske bourgeoisi næsten demonstrativt skænkede den kontra-revolutionære Bunin, saa fik Gorki til gengæld den uendelig større og langt værdifuldere gave: den russiske arbejderklasses hengivenhed og taknemlighed.

*

Under de røde flagdugs smæld er Maxim Gorki stedet til den sidste hvile, men hans minde vil leve, og hans virke vil sikre ham en fremskudt plads i den russiske frihedsbevægelses historie.

Som én af dem, der har haft den store oplevelse: at være gæst i Gorkis hjem i den onde tid, da Europas arbejdere stod splittet i de kilometerlange skyttegrave, med front imod hinanden, og hvor kammerat Gorki troede paa socialismens sejr trods alt, har jeg ved disse linjer villet føje et lille og beskedent blad til den mindekrans, der i disse dage flettes af alverdens arbejdere og Socialister.

Arne Fjeld.

Skulde der provokeres Spektakler

Vi har modtaget følgende:

Ved et Møde, D. K. P. afholdt i Enghaveparken i København d. 19. ds., om Aftenen, var Undertegnede sammen med nogle andre arbejdsløse Kammerater kommen til Stede, hvor vi, lige som ved andre Møder, uddelte Eksemplarer af ARBEJDET, hvor de Arbejdsløses Sag staar omtalt.

Ved nævnte Møde talte Formanden for Søfyrbøderne i København, Hr. Borgerrepræsentant Rich. Jensen, og i de Blade, jeg omdelte, stod netop en Artikel om samme Roch. Jensen, der afslørede, hvorledes han paa et ganske uholdbart og løst Grundlag nær havde faaet indespærret en arbejdsløs Søfyrbøder paa et saakaldt Afvendingshjem et helt Aar, om ikke ARBEJDET havde taget sig af den Arbejdsløses Sag.

Formentlig har det virket irriterende, at de — forresten faa egentlige — Arbejdere, der var tilstede paa Mødet, stod og læste Artiklen og sammenholdt hans Ord paa Mødet og hans Opførsel i Praksis, thi pludselig blev jeg overfuset af en meget vred Dame, som viste sig at være Fru Borgerrepræsentant Rich. Jensen (er det ikke saaledes, Titlen lyder oppe i de Kredse?).

Denne Dame var meget vred. Jeg skal afholde mig fra at gengive Ordflommen, jeg blev overfaldet med, og hvori bl. a. Ordene »Løgn« og »Svin« blev gentaget flere Gange.

Da jeg af hele Damens Optræden fik det bestemte Indtryk, at der forelaa et oplagt Forsøg paa at provokere et Skændsmaal og følgende Spektakler frem, trak jeg mig selvfølgelig tilbage, idet jeg gjorde gældende, at Rich. Jensen, saafremt der var noget urigtigt i Artiklen, jo havde haft rig Anledning til at gendrive det.

Men det kneb med at undslippe den meget krigslystne og ubeherskede Dame.

Jeg formener, at en saadan Optræden bør paatales offentlig. Mænd, der mener sig kompetente til at modtage offentlige Tillidshverv for Arbejderne, har ikke alene selv en Forpligtelse til at optræde sømmeligt, men burde ogsaa have saa megen Indflydelse paa deres Nærmeste — i dette Tilfælde Hustruen —, at ogsaa de ved deres Optræden paa offentlige Steder undlader at vække Forargelse.

Mangel paa Selvbeherskelse og Kultur har aldrig fremmet nogen Sag, og Optrinet i Enghaveparken, der tydelig havde Skær af Provokation til »Ballade«, stiller ikke Rich. Jensens Sag i bedre Belysning i tænkende Arbejderes Omdømme.

Med Tak for Optagelsen.

M.

Til Kammeraterne og vort Blads Læsere

Vort Blad staar nu ved et Kvartalskifte, og vi vilde i den Anledning først sige Kammeraterne og Læserne Tak for den Støtte, de har ydet Bladet i den forløbne Tid siden Starten.

Da vi lagde ud, blev der spaaet vort Blad en kort Levetid, men Spaadommen er foreløbig ikke gaaet i Opfyldelse. Det har tværtimod vist sig, ikke blot i et stigende Antal Læsere, men ogsaa i den Sympati, Bladet har mødt hos de alm. Arbejdere, at der ikke blot er Plads til, men ogsaa Trang for et Blad, der uafhængig af al Partipolitik og Partitaktik kan tale en selvstændig og uafhængig Fagbevægelses Sag, saaledes som Arbejdernes rene Lønineresser og Arbejdsforhold maa forme denne.

Vi, der fik den vanskelige Opgave gennem Bladet at skulle tale Oppositionens Sag, og samtidig skulde gøre Bladet læseværdigt ud over de strengt faglige Spørgsmaal, haaber, at det i nogen Grad er lykkedes os at lægge Grunden, hvorpaa Bladet kan udvikles videre til større Fuldkommenhed.

Men vi vil bede alle Kammerater forstaa, at vi ikke kan gøre dette uden deres fortsatte Støtte og Hjælp.

Det er en vanskelig Sag i vor Tid at faa et Blad til at bære sig selv økonomisk. Og selv om vi har al Grund til at være tilfreds med det Resultat, Bladet har opnaaet i de godt 4 Maaneder, det har udgaaet, saa er det ganske klart, at det ikke kan bære sig selv endnu.

Vi vil derfor bede alle Læsere, der hidtil har købt vort Blad i Løssalg, om at tegne sig som faste Abonnenter for Juli Kvartal. Det er billigere for Læseren og det bringer Stabilitet over Bladets Økonomi.

Endelig vil vi henstille til alle Venner af vort Blad, som har Raad til det, om at tegne sig som Garanter. Derved forstaar vi en Ordning, hvorved hver Kammerat betaler fuld Pris for 10 Ekspl. hver Uge, altsaa Kr. 1,50 pr. Uge. Vil han kun have 1 Ekspl. og skænke Resten til Agitation, kan han dette, men vi ser helst, at han tager alle 10 Ekspl. og enten sælger dem eller forærer dem bort i hans Omgangskreds.

Det er disse offervillige Kammerater, der har tegnet sig som Garanter, der hidtil har baaret vort Blad oppe økonomisk, og vi vil indtrængende henstille, at alle Kammerater og Venner af vort Blad, der har Raad til det, at tegne sig som Garanter for Juli Kvartal.

Og endelig vil vi minde Kammeraterne om den store Betydning det har for vor Sag og vort Blad, at de arbejder for det i deres Omgangskreds paa Arbejdspladser og hvor det ellers kan lade sig gøre.

Der findes altid en Kammerat eller Ven, man kan faa til at holde og læse Bladet, blot man taler med ham om det.

For os, der ikke har andet end vore fattige Øre at arbejde med, vi maa veje de andres rige Kilder op med vort hengivne Arbejde.

Vi gentager for jer, Kammerater, vi kan ikke alene løfte Opgaven, vi maa alle i Flok tage vor Tørn. Gør vi det, behøver ingen at tvivle om Bladets Fremtid.

København, d. 26. Juni 1936.

For Kontrolkomitéen:
Valdemar Hansen.

For Redaktionen:
Chr. Christensen.

Verdensopgøret mellem tysk og fransk Fagbevægelse

De franske Arbejderes vældige faglige og sejrrige Kampe har overalt i Verden paany rejst Diskussionen om de to Hovedretninger inden for international Fagbevægelse, den tyske og den franske Retning.

Den tyske Retning med sin Kadaverdisciplin og sit Bureaukrati med Magten over Pengekasser og Medlemmer og under politisk Formynderskab og den franske med sin fuldstændige Uafhængighed af de forskellige politiske Partier, med Medlemmernes frie Bestemmelsesret i alle afgørende Anliggender, med solidarisk Handling som Kampmiddel og fri føderalistisk Samarbejde mellem Forbundene.

Vi vil i de kommende Numre belyse Forskellen i de to Retninger, og vi indleder i Dag disse Artikler med en Belysning af Spørgsmaalet om den tyske Fagbevægelses Svaghed overfor Nazismen.

Den tyske Fagbevægelse og Nazismens Magtovertagelse

I den Diskussion, som »Den tvungne Voldgift«s Indførelse i Danmark har affødt i Fagpressen, argumenteres der for og imod, ofte med Argumenter og Bevisførelse, som i sig selv er falske og uden nogen Bund i Virkeligheden.

En saadan Bevisførelse har vi sidst truffet i en Artikel i »Typograf-Tidende«, hvor Forfatteren H. Laursen, Viborg, der, som Argument for Fagbevægelsens Underkastelse af det politiske Socialdemokrati og for tvungen Voldgift bl. a. udtaler følgende:

> Da Demokratiet og dermed ogsaa Arbejdernes politiske Organisationer i Tyskland vaklede og sluttelig brød sammen for den fremstormende Nazisme, var der endnu nogle, som haabede paa, at de berømmelige tyske Fagforeninger vilde være den Mur, som ikke kunde brydes. Dette var ikke rigtigt; Haabet brast, og vi har her et Eksempel paa, at en faglig Organisation ikke *alene* formaaede at beskytte Arbejderne, naar først den politiske Front var brudt.

Vi ønsker at tage dette enkle Argument op til nærmere Belysning.

Vi tager først Indrømmelsen, at *Demokratiet og dermed Arbejdernes politiske Organisationer brød sammen overfor den fremstormende Nazisme!*

Vi opstiller hensynsløst det Spørgsmaal: »Hvori bestaar de parlamentariske politiske Partiers *faktiske Magt* overfor Reaktionens *Voldsanvendelse* — Nazismen?«

Vi svarer lige saa hensynsløst: »*den bestaar ikke, den eksisterer ikke!*«

Det parlamentariske politiske Partis Magt bestaar i Ord, i Paavirkning, i Propaganda og Stemmeafgivning.

Saalænge den politiske Kamp mellem Klasserne foregaar under parlamentariske Former, saalænge besidder Arbejdernes politiske Partier en Magt, der modsvarer den udbyttende Klasses Magt, rent parlamentarisk.

Men i samme Stund den økonomisk herskende Klasse ikke mere kan faa sine Interesser varetagne gennem den parlamentariske Form for politisk Magtudøvelse, vil den uvægerlig gribe til Vold.

Lige som den har organiseret Partierne som hensigtsmæssige Redskaber for Udøvelsen af politisk Magt gennem Parlamentarismen, vil den herskende Klasse organisere Bevægelser, der er hensigtsmæssige for Udøvelse af politisk Magt gennem Vold.

Naar Demokratiet stædigt og konservativt ikke vil indrette sig herpaa, naar det trods alt — som det tyske — ikke vil benytte sin Beherskelse af Statens Voldsapparat eller bevæbne Masserne med Vaaben for direkte at slaa den herskende Klasses Voldsorganisation ned, da vil det uvægerlig selv blive slaaet ned.

Kendsgerningerne taler. En Overgang havde det tyske Demokrati i sin Magt at benytte Statens Voldsapparat mod Reaktionen — det gjorde det ikke.

En Overgang havde Socialdemokratiet det i sin Magt at støtte Arbejdernes Bevæbning og Organiseringen af dem for voldelig at slaa Reaktionen ned, til Værn for den demokratiske Republik — det gjorde det ikke.

I salig Tro til Stemmesedlen lod den Reaktionen udvikle sin Voldsorganisation og Resultatet er kendt.

Som Korthuse væltede alle Partier over Ende for den nazistiske Storm.

Partierne ejede i sig selv ikke den mindste Antydning af Magt. De døde i salig Tro paa Stemmeseddel, Afstemning og Forhandling.

Og nu kommer en af denne Taabelighedens Tilhængere, der endnu intet har lært af det tyske Demokratis tragiske Endeligt, og agiterer for den samme Taabelighed i Danmark og ivrer for, at Arbejdernes faglige Bevægelse skal undergives dette politiske Demokratis Førerskab.

Som Støtte for dette Formaal anfører han saa, at den tyske Fagbevægelse ikke kunde tage Kampen op mod Nazismen, da først de demokratiske Partier var gaaet til.

Logisk kunde man først spørge, hvad Nytte det var for Arbejdernes Kamp mod Reaktionen, at Fagbevægelsen bliver knyttet til politiske Partier, der ikke vil organisere den voldelige Kamp mod Reaktionens Voldsorganisation.

De faglige Organisationers Kampevne kan da ikke udvides og forbedres ved at komme under en politisk Generalstab, der ikke vil føre den i Kamp.

Og naar alt vedrørende den tyske Fagbevægelse under Weimarrepubliken bliver lagt paa Bordet, da var det netop dens og Arbejdernes Ulykke, at Fagbevægelsen efterhaanden var kommet under kontrol af dette for al Kampvilje og Kampevne blottede Demokrati.

Arbejdernes økonomiske Interesser og Demokratiets Opgaver under Weimar-Republiken.

Efter Tysklands militære Nederlag havde det tyske Demokrati Valget mellem den sociale Revolution med et Raadstyskland eller en Genrejsning af det kapitalistiske Tyskland.

Som bekendt valgte Demokratiet, med Socialdemokratiet i Spidsen, at kvæle den sociale Revolution i Blod og genrejse den kapitalistiske Økonomi.

Betingelsen for, at dette kunde lade sig gøre, var

1. at fremmed Kapital blev investeret i tysk Industri, og
2. at den af Nederlaget og Versailles-Traktatens økonomiske og politiske Indespærring af Tyskland blev sprængt ved billige Varepriser.

Betingelsen for at gennemføre disse nødvendige Forhold, dels at forrente den fremmede Kapital og dels at skabe billige Eksportvarer til Betaling af Krigsgæld og Indkøb af Raastoffer, var en *gennemgribende Rationalisering* og en endnu mere *gennemgribende Sænkning af Arbejdslønnen.*

Ved sit Valg til Fordel for den kapitalistiske Økonomi 1918 gjorde det tyske Demokrati, med Socialdemokratiet i Spidsen, sig til ansvarligt politisk Redskab for det kapitalistiske Borgerskab i denne uhørte Forbrydelse mod den tyske Arbejderklasse.

For at gennemføre denne Forbrydelse mod Arbejderne, maatte det politiske Socialdemokrati erobre Magten over de faglige Organisationer.

Det er givet, at en saadan Sænkning af Livsvilkaarene for de under Krigen forpinte Arbejdermasser kunde ikke ske med godvillig Medvirken fra Ofrenes Side. Dette saa meget mere, som Weimar-Republikens Advokater havde lovet Tysklands Arbejdere gode Kaar under Demokratiets Førerskab.

For disse historiske Kæltringe, der gav Folket Løfter om bedre Livsvilkaar, som Republikens økonomiske Grundlag aldrig kunde indfri, gjaldt det for al Ting om, at Arbejdernes faglige Organisationer blev ødelagt som Redskaber for Arbejdernes Oprør mod Ødelæggelsen af deres Livsvilkaar.

Den tyske Hipa i Virksomhed.

Akkurat den samme gemene Virksomhed blev sat i Gang i Tyskland, som vi kender herhjemme fra »Hipa«s Virksomhed.

De lavestslaaende Individer inden for de socialdemokratiske Vælgerforeninger blev under Førerskab af socialdemokratiske Funktionærer opfanatiserede og organiserede i de faglige Organisationer til Kamp mod al Utilfredshed og Opposition inden for Bevægelsen.

Samtidig indledede det socialdemokratiske faglige Bureaukrati et snævert Samarbejde med Regeringen og Arbejdskøberne og Direktionen og Administrationen for Arbejdsløsforsikringen.

Gennem dette Samarbejde truedes enhver Arbejder, der vovede at opponere, paa Brødet, med Arbejdsløshed og Forfølgelse lige ud i Elendigheden.

Under dette Tryk blev Arbejderne efterhaanden frataget enhver Indflydelse i deres faglige Organisationer.

I samme Forhold, som Arbejdermassernes Livsvilkaar dalede ned mod Elendigheden, steg Bureaukratiets diktatoriske Herredømme. Dette Bureaukrati udviklede under sig en Hærskare af lydige Redskaber, der bestukket med ekstra Indtægter, lidt bedre Arbejdsforhold o. s. v. Individer af laveste moralske Beskaffenhed, som paa alle Felter tjente det politiske Bureaukratis Herredømme over de fagligt organiserede Arbejdermasser.

Ligegyldig hvad Arbejderne vedtog i deres faglige Organisationer om Lønkrav og Beslutninger om Kamp, blev det hensynsløst saboteret af Bureaukratiet, der — lige som her — sad med Magten over Organisationsapparatet og Pengekasserne.

Den opdæmmede Utilfredshed sprænger Fagbevægelsen og opdeler den i politiske Retninger.

I dyb Overensstemmelse med det tyske Borgerskabs Interesser og tysk Kapitalismes eneste Mu-

(Fortsættes Side 4.)

Sovjet-Unionens nye Forfatning
Almindelig Valgret og 2-Kammersystem

Til Glæde eller sur Kritik for de, der er forelsket i demokratiske Forfatninger, har Sovjet-Unionen faaet en ny Forfatning forelagt, der i nogen Henseende ligner de saakaldte demokratiske Forfatninger i den privatkapitalistiske Verden.

Naar Sovjet-Unionen har tøvet med dette Skridt, skyldes det i videste Grad Bondespørgsmaalet.

Naar det var Arbejderne og Bønderne, der ved Revolutionen 1918 styrtede det gamle fevdale Regime, saa var det i Virkeligheden kun de socialistiske Arbejdere, der positivt opbyggede det nye økonomiske og politiske Regime.

Bønderne misforstod i nogen Grad Revolutionsparolen: »Jorden for Folket«. De rejste hjem og tog Jorden fra Godsejerne, men tog den derefter i privat personlig Eje.

Staaende overfor denne Misforstaaelse hos Bondemasserne og staaende overfor Resterne af den gamle Overklasse baade i By og paa Land, vilde det være at udlevere Revolutionen og Massernes Skæbne ud i det uvisse, om man gennem almindelig Valgret slap Folkeflertallet løs paa Problemerne.

Skulde Revolutionens socialistiske Indhold bevares, da maatte den bevidste Overklassefjende først uskadeliggøres eller nevtraliseres, og de brede Folkemasser socialistisk paavirkes, men frem for alt maatte de enorme Bondemasser i deres Tilværelses Grundlag forenes med den socialistiske Økonomi eller paa en Ordning, der stilede frem mod denne.

Denne Ordning fandt man i »*Kollektiv-Bruget*«.

Her ejer Bønderne Jord, Dyr og Maskiner i Fællesskab, de arbejder i Fællesskab og sælger i Fællesskab Produkterne til Staten, der igen forsyner dem med Penge, Fornødenheder o. s. v.

Gennem Udviklingen af den kollektive Brugsform, hvorunder Bønderne allerede har tilkæmpet sig lettere Arbejdsmetoder, gennem moderne Landbrugsteknik og Kemi og en bedre Levefod er den sidste Fare ved at give dem Indflydelse paa Unionens Styre forsvundet.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion: Hvidovrevej 2 St. København Valby
Expedition: Blaagaards Plads 21 København N
Kontortid Hverdage 17-19

Forelæggelsen af det nye Forfatningsforslag er saaledes i første Linie en Manifestation af, at Revolutionens socialistiske Indhold er saa økonomisk socialt og aandelig garanteret i Massernes Tilværelse, at Ruslands kommunistiske Parti ikke mere nærer nogen Betænkelighed ved gennem almindelig Stemmeret at give Masserne Indflydelse paa Unionens Udvikling i Fremtiden.

Vi, der ude i Vesteuropa har nogen Erfaring i den almindelige Valgrets »Indflydelse« paa Samfundsudviklingen, er heller ikke bebyrdet med nogen større Angst i denne Henseende.

Selve Forfatningens Enkeltheder.

Den øverste parlamentariske Myndighed i Unionen, »*Det øverste Raad*«, bestaar af 2 Kamre: »*Unionsraadet*«, der fremgaar af 1 Repræsentant for hver 300,000 Vælgere, og som vælges ved direkte almindelig Valgret, medens det 2. Kammer, »*Nationaliteternes Raad*«, vælges ved *indirekte* Valgret af de forskellige Nationalitetsrepubliker, der staar tilsluttet Unionen.

De to Kamre er ligestillede, idet begge Kamre hver for sig skal vedtage — ved alm. Stemmeflerhed — de forskellige Forslag, for at de kan ophøjes til Lov.

Da man maa forudsætte, at »Unionsraadet«, der fremgaar ved alm. direkte Valgret, vil blive langt det talrigste, faar det med Hensyn til Valg af Regering (Præsidie) Hovedindflydelse, da dette vælges af Kamrene i Fællesskab. Præsidiet bestaar af 37 Medlemmer og nyvælges for hver Valgperiode, der er 4 Aar.

Dette Præsidie eller Regering udrustes med hele den administrative Magt og bliver Unionens egentlige Herskere, som Partiet er det i Dag.

Nogen afgørende Forandring vil Forfatningen ikke medføre.

Der er ingen som helst Grund til at tro, at den nye Forfatning vil ændre noget i det partipolitiske Herredømme. Det fremgaar ikke af Forslaget om Partidannelser for saadanne er tilladt, men det betyder heller intet.

Naar f. Eks. danske Socialdemokrater klager over, at deres Meningsfæller ikke kan opstilles, saa lyder det nærmest sindssvagt. Hvad i Alverden skulde Unionens Arbejdere og Bønder med dem?

kommunisterne har jo realiseret deres Statssocialisme og Samfundet er socialt og økonomisk langt forbi deres og andet kapitalistiske Ideologi.

Det er i det hele Naragtighed at kritisere Forfatningen ud fra Forhold og politiske Afskygninger i det kapitalistiske Europa. Unionens økonomiske og sociale Liv hviler paa et andet Plan, og dette maa i Folkemasserne danne sine egne politiske Afvigelser i Meninger og Opfattelser.

Og vi tvivler ikke om, at disse skabes, lige saa lidt som vi tvivler om, at det kommunistiske Parti, der er i Besiddelse af hele Magtapparatet, vil misbruge dette for bestandig at beholde Magten, mindst lige saa hensynsløst og brutalt, som Socialdemokratiet og alle andre Partier misbruger Magten, hvor de besidder den. Stalin-Klikens modbydelige Udnyttelse af Kirov-Mordet mod Oppositionen er Vidnesbyrd nok.

Det aldeles afgørende.

er heller ikke disse Forhold, thi de russiske Folkemasser skal nok vide at skaffe sig den Aandsfrihed, de har behov.

Det afgørende er, om den nye politiske Forfatning kan blive et nyttigt Redskab for den socialistiske Opbygning hen imod Kommunismen.

Og her levner Forfatningen ikke meget Haab. Man maa snarere sige, at den nye Forfatning her er Udtryk for Dagens Behov.

Den stærke Koncentration af Magten over de 170 Millioner, ikke blot deres Mentalliv, men over deres økonomiske og sociale Livsvilkaar, som Forfatningen faktisk lægger i Hænderne paa 37 Enkeltpersoner, viser ikke Vej ud mod større Frihed for de smaa Samfund og det enkelte Menneske.

Forfatningen udtrykker langt mere Reglerne for Udvælgelsen af en Generalstab for en vældig Krigsmaskine — og maaske dette i Dag ogsaa er mest nødvendigt for Sovjet-Unionen.

Det er i alle Tilfælde betegnende for den nye Forfatning, at den i Stedet for det kommunistiske Motto: »*Yde efter Evne — nyde efter Behov*« fremholder det statssocialistiske: »*Enhver efter sin Evne, enhver efter sit Arbejde*«.

I samme Artikel fastsættes Arbejdspligt for enhver arbejdsdygtig Borger — men der staar ikke noget om *Arbejdsretten!*

Det er en *Stats*-Forfatning.

— — —

Til den 25. November skal en særlig Unionskongres indkaldes til Drøftelse af hele Forslaget, og forinden skal det offentliggøres til almindelig Diskussion for Befolkningen.

Ekspeditionen

henstiller til alle Abonnenter at forny Abonnementet for Juli Kvartal i rette Tid.

Nazismens Løfter til Tysklands Arbejdere

At Nazismen med Vold har undertrykt alle aandelige og politiske Retningen, der ikke vil tjene dens Regime, ved vi.

Vi kender af tusinder Beretninger de Lidelser, dens Ofre maa lide i Koncentrationslejre og Fængsler.

Men hvorledes har den store Arbejdermasse i Tyskland det? Har Nazismen indfriet de Løfter, den gav det tyske arbejdende Folk om bedre Levevilkaar, om Nedsættelse af Kapitalistklassens Profit, om mere økonomisk og social Retfærdighed end det elendige Demokrati formaaede at skaffe Folket?

Vi har hørt, at der er indført Stavnsbaand for Bønderne, vi ved, at Arbejderne er frataget de raadne Rester af faglig Organisationsret, Demokratiet endnu havde levnet dem. Vi ved, at deres Lønninger er skaaret ned af Industrikapitalen under Nazisternes Medvirkning, at de Arbejdsløse deporteres til elendigt betalt Tvangsarbejde.

Alle disse Beretninger, som er bekræftet af dets nazistiske Statsstyres officielle Vedtagelser og Beretninger, peger uvægerlig hen paa, at Tysklands Arbejdere udbyttes endnu værre end før Nazismens Sejr.

Dette Forhold har ligeledes de officielle Opgørelser konstateret i *stigende Formuer* og dalende Købeevne, *dalende Forbrug*.

Denne Grundlinje i tysk Økonomi skulde saa ytre sig i den tyske Stats Skatteindtægter, nemlig i stigende Skatteindtægt af de stigende Formuer og dalende Skatteindtægt af det dalende Forbrug.

Til Belysning af dette Forhold hidsætter vi nogle Tal direkte hentet fra den tyske Skattestatistik, omhandlende Aarene 1929—36 og Indtægtstallene udtrykt i Millioner Rechsmark.

	1929-30	1932-33	1933-34	1934-35	1935-36
Formueskat	542,2	330,3	307,9	303,2	302,9
Automobilskat	209,5	172,1	211,6	145,4	135,3
Toldafgifter (paa Forbrugsvarer	1095,2	1106,0	1065,0	1148,6	1249,5
Sukkerafgift	159,0	285,8	279,3	300,0	313,0
Fedtafgift	0,0	0,0	196,5	238,3	302,4
Slagteriafgift	0,0	0,,0	0,0	202,9	190,0

Som det fremgaar af disse officielle Tal, er der dalende Skatteindtægter af de stigende Formuer, medens der paa det bestandigt dalende Forbrug er en stadig stigende Skatteindtægt.

Alene i Skatteaaret 1935—36 betaler Folket i Forbrugsskat godt en halv Milliard Reichsmark mere i Skat af deres mindre Forbrug end i Aaret 1932—33.

Mon der findes et eneste Felt, hvor Nazismen ikke har snydt og bedraget det tyske arbejdende Folk?

Generalforsamling i „Enighedens“ Arbejdsløshedskasse

„Smørklubben“ i Modvind.

Fredag d. 19. ds. afholdtes ekstraordinær Generalforsamling i Tobaksarbejderforbundets store københavnske Afdeling »Enigheden«s Arbejdsløshedskasse paa Begæring af 227 Medlemmer.

Grunden hertil var, at en stor Del af Medlemmerne, saavel de arbejdsløse som arbejdende, ønskede, at Organisationen mere effektivt end hidtil satte ind for Varetagelse af de mange arbejdsløse Medlemmers Interesser, særlig overfor Socialkontorerne og Myndighederne. Initiativet kom, som det i et saadant Spørgsmaal bør, fra de arbejdsløse Medlemmer selv, og disse havde, for at give Kravene den tilstrækkelige Vægt, søgt de arbejdende Kollegers Hjælp, og de havde ikke søgt forgæves. Saavel blandt Underskriverne som Generalforsamlingsdeltagerne var de arbejdende i stort Tal sluttet op om de arbejdsløse Medlemmers Krav og Interesser.

Det, der havde sat de arbejdsløse Tobaksarbejdere i Bevægelse, var, som det saa ofte er Tilfældet, den vilkaarlige og skandaløse Behandling, de udsættes for fra deres egne Funktionærer. I dette Tilfælde var det Bestyreren af Centralkontoret, Peder Thomsen, der ganske vilkaarligt havde nægtet arbejdsløse Medlemmer deres Stempel, mens Kontrollen var i fuld Gang, dels under Paaskud af, at de kom for sent, dels under Paaskud af udisciplinær Optræden. Det bør her bemærkes, at Peder Thomsen er en Mand med meget daarlige Nerver, der gør ham uligevægtig og ude af Stand til at behandle de Arbejdsløse, som de bør behandles, som Mennesker og Kolleger.

De Arbejdsløses Hovedkrav var dog Nedsættelse af et Udvalg til Vedtagelse af deres Interesser overfor Socialkontorerne, saa meget mere som Peder Thomsen da han mærkede, at han havde pustet til en Ild, han ikke igen kunde slukke straks, havde kapituleret overfor de Kolleger, han havde idømt Disciplinærstraffe.

Til Generalforsamlingens Dirigent lykkedes det endnu engang den soc.-dem. Klub (Smørklubben) at faa valgt deres faste Dirigentemne, Anton Andersen. Hans Flertal var særdeles tvivlsomt, men hans Meningsfælle, Afdelingens Formand Viggo Christensen, erklærede ham for valgt. Han fik det dog ikke bedre end godt, idet Forsamlingen saa afgjort straks var ham fjendtlig, da han forsøgte at beskære Talefriheden. Først fratog han to Kolleger Ordet, der til Forretningsordenen spurgte, om Generalforsamlingen var beslutningsdygtig. Da han derefter forsøgte at forbyde den Kammerat, der forelagde de Arbejdsløses Krav, at tale om Arbejdsløshedsudvalg, rejste der sig en saadan Storm imod ham, at han maatte opgive sit Forsøg. Da der var gaaet en Times Tid, forsøgte »Smørklubben« sin gamle Taktik og forlangte Afslutning, men blev stemt ned med stor Majoritet. Disse Begivenheder tog i den Grad Modet fra »Smørklubben«, der ellers i den Tid, den har eksisteret, har kunnet terrorisere Generalforsamlingerne efter Forgodtbefindende, saa Resten af Aftenen opførte dens Medlemmer sig, i Modsætning til ellers, nogenlunde ordentlig.

Efter Forelæggelsen af de Arbejdsløses Krav talte Peder Thomsen i godt en Time paa en saadan Maade, at han kun formaaede yderligere at understrege Nødvendigheden af et særligt Udvalg til at hjælpe de arbejdsløse Medlemmer overfor Socialkontorernes skammelige Behandling. Han nævnte saaledes, at man havde anvist Tobaksarbejderne Arbejde som Husassistenter til 35 Kr. pr. Maaned paa egen Kost, hvis Arbejdet var tilfredsstillende, ellers endnu mindre! Ligeledes var anvist Restaurationsarbejde til 16 Kr. pr. Uge, og man havde forsøgt at tvinge arbejdsløse Kolleger til at møde hver Dag paa Arbejdsanvisningskontorerne for at sidde der og vente paa Arbejde. Alt dette havde han grebet ind overfor, saa Udvalg var overflødig, mente han, men det siger sig selv, at det kun kan blive ganske enkelte Sager blandt flere Hundrede Medlemmer, een Mand kan ordne.

Det eneste i hans Tale, der rigtig faldt i Forsamlingens Smag, var de to Opraab, der var udsendt af de arbejdsløse Kolleger, der var de initiativtagende. Disse Opraab modtoges med kraftigt Bifald til Peder Thomsens store Forbløffelse. I sin Vaande forsøgte han at gøre de Arbejdsløses Aktion til en speciel F. S.-Aktion. Det synes, som om Kommunistforskrækkelsen har faaet en Afløser.

Under P. T.s Tale lød flere Gange fra Forsamlingen Raabet »**Kødkortene!**«. Dette gjorde et meget pinligt Indtryk paa Taleren, men hvad der er i Vejen med disse **Kødkort**, kom han ikke ind paa. Men det kommer vel frem engang?

Efter P. T.s uheldige »Forsvarstale« havde en Række Kolleger Ordet, de allerfleste støttede Kravet om Valg af et Arbejdsløshedsudvalg og høstede stærkt Bifald. Særlig Bifald lød, da Kollegerne, især de Arbejdsløse, opfordredes til i Fremtiden at møde talstærkt frem for at kvæle Partipolitiken og »Smørklubben«.

Talerne fra denne havde vanskeligt ved at gennemføre deres Indlæg mod de Arbejdsløses Interesser, og var i det hele uheldige. En krævede R. F. O. opløst — hvad den jo forlængst er — saa vilde ogsaa »Smørklubben« opløse sig. En anden kunde ikke lide en oppositionel Taler, fordi denne var for ung!

Ved Afstemningen Kl. godt 24 viste der sig et omend ikke særlig (der foregik ved Haandsoprækning) stort Flertal, for Nedsættelse af Arbejdsløshedsudvalg. Men »Smørklubben« havde ikke for intet besat Dirigentpladsen. Anton Andersen sluttede sin uheldige Aften med at erklære Forslaget forkastet og fik endnu engang fremkaldt en Storm af Harme imod sig.

Til trods for den næsten uudholdelige Hede havde Generalforsamlingen samlet stuvende fuldt Hus, 500—600 Deltagere holdt ud til Midnat.

Generalforsamlingen var et Skud for Boven for »den soc.-dem. Klub«, og det gælder nu blot om, at de almindelige Medlemmer i Fremtiden møder op, saa faar den Kammerat Ret, der forudsagde »Smørklubben«s Endeligt. Men den har ogsaa eksisteret længe nok, alt for længe. Og den fremtidige Front er ikke den gamle partipolitiske, men Fronten fra den 19. Juni. For eller imod Medlemmernes Interesser.

C. H.

ORGANISATIONS-MEDDELELSER

F.S. København se her!

Som Medlemmerne vil se af Annoncen paa Side 4 indkaldes Københavns Afdelings Medlemmer til ekstra Generalforsamling paa Mandag.

Da bl. a. een meget vigtig Sag skal afgøres, retter vi en energisk Appel til alle Afdelingens Medlemmer om at møde op og møde præcis.

Styrelsen.

Arbejde eller Understøttelse

Aabent Brev til Statsminister Th. Stauning.

Vi har modtaget følgende:

Hr. Statsminister!

Undertegnede tillader sig herved ærbødigst at henvende mig til den højtærede Hr. Statsminister i følgende Anledning:

Idet jeg henviser til, at vi nu i Sommerens bedste Tid har 60,000 Arbejdsløse her i Danmark, hvor der er Arbejde nok for os alle, saa ingen Arbejdsduelige behøver at gaa ledige — og idet jeg henviser til den stærkt tiltagen-

Arbejdets Kronik!

Den gule Imperialismes Grundlag.

III.

Kvinde og Børnearbejde.

De mandlige Arbejderes Lønninger er imidlertid i Japan i ringere Grad end i andre Lande en Maalestok for Proletariatets Stilling, da mere end 50 pCt. af de japanske Fabriksarbejdere bestaar af Arbejdersker, som end ikke faar Halvdelen af de mandlige Lønninger og ikke blot er anbragt i Kaserner, men ogsaa faar fuldstændig Forplejning paa Fabrikkerne, efter hvad der angives: til Arbejdsgivernes Indkøbspriser! Af Børn i Alderen fra 10 til 12 Aar arbejder iflg. officielle Opgivelser mere end 10 pCt. Med Hensyn til den overordentlig store Anvendelse af endnu yngre Børn foreligger ingen Opgivelser.

Permanent Agrarkrise.

Som overalt, hvor de samme Forhold er at finde, forringes ogsaa i Japan Bøndernes Stilling i det hurtigste Tempo, da foruden den feudale ogsaa den kapitalistiske Udbytnings Aag blev lagt paa dem. Allerede ved Begyndelsen af den verdensøkonomiske Krise kom det til stærkere Agraruroligheder efter en Lønsænkning paa 20 pCt., og fordi talrige afskedigede Fabriksarbejdere vendte tilbage til Landet. Den Særkonjunktur, som satte ind 1931, bragte ikke nogen tilstrækkelig Aflastning. Priserne paa vigtige Agrarprodukter som Ris, Bønner, The og Raasilke, holdt ikke Trit med Yen-Devalueringen. I Løbet af Aaret 1933 blev denne Udvikling paa ny kritisk, saa at Regeringen i Efteraaret 1933 ved omfattende Risindkøb, men uden rigtig Held, søgte at mildne Landbrugsforholdene. I Juni 1934 offentliggjorde det kejserlig-japanske Landbrugsselskab alarmerende Efterretninger. Det fastslog, at 10 til 15 pCt. af Bønderne ikke mere havde noget Risforraad til Raadighed til deres personlige Behov, og at Procenttallet af de sultende i Silkeavlsdistrikterne var endnu større. Endvidere blev det bekendt, at Bønderne delvis brød Regeringens Rishuse op med Vold og uddelte Statens Forraad. Regeringen er ikke i Stand til at afhjælpe Aarsagerne til de usle Landbrugsforhold. Stærke Prisforhøjelser paa Ris vilde gøre det umuligt at opretholde de hidtidige Lønninger længere og dermed bringe det forcerede Angreb paa Verdensmarkedet i Fare. Desuden kan Bøndernes usle Forhold ikke saa meget bekæmpes ved højere Rispriser som ved Afskaffelsen af Fæsteslaveriet. Og den herskende Klasse i Japan vil ikke selv ødelægge Grundlaget for sin økonomiske Magt. I Betragtning af denne Kendsgerning tilkommer der Japans arbejdende Bønder, der rundt regnet udgør 51 pCt. af deres Lands Befolkning, en særlig social Betydning. Spørgsmaalet om at styrte Japans herskende Magter er paa lignende Maade som i Rusland før 1917 ikke alene et Spørgsmaal om Arbejderklassens Kamp, men tillige et Bondespørgsmaal. Saalænge det lykkes Japans herskende Klasse at bevare Landets feudale Agrarbasis, saalænge er den ikke blot sikret indrepolitisk, men har ogsaa en anselig Fordel paa Verdensmarkedet.

Den japanske Stat.

Ved det nære Slægtskab mellem og Sammensmeltningen af de feudale og de kapitalistiske Magter, som ved overleveret Religion og overleverede Sæder saavel som ved deres Interesser paa det nøjeste er knyttet sammen med Staten, er den japanske Stat politisk og økonomisk set paa en ideel Maade blevet deres Instrument. Det viser sig ikke alene gennem de imperialistiske Erobringers Politik paa det østasiatiske Kontinent, en Politik, som tjener vidtrækkende Magt- og økonomisk-politiske Maal. Det viser sig ogsaa gennem Statens Understøttelse af den japanske Eksport. Skønt Statshusholdningen i overordentlig Grad er spændt for ved Militærbudgettet, som i Finanslovforslaget for 1934—35 omfatter ikke mindre end 45 pCt. af alle Statsudgifter, saa har den japanske Stat endnu betydelige Midler til sin Raadighed til Fremme af Eksporten. For det første har de japanske Rederier bevægelige Tariffer. Hvis de japanske Varer paa Grund af Fragten til et fjerntliggende Marked maatte sælges dyrere end mindst 5 pCt. under de laveste Konkurrencepriser, indtræder en Sænkning af Fragtsatserne, evt. til deres direkte Bortfald. Men Rederiernes Tab bliver dækket af Staten ved store Understøttelser. Først dette System skjuler i sig en virkelig Dumping. Denne Dumping er mulig, fordi den japanske Industri arbejder med stor Profit. Statens stigende Udgifter bliver ikke tilvejebragt ved stigende Skatter, men ved stigende Laan. Af det ny Udgiftsbudgets mere end 2,1 Milliarder Yen bliver ikke mindre end 1 Milliard Yen tilvejebragt ved Skatkammerveksler, medens Skatterne end ikke indbringer fulde 700 Millioner Yen. Japans Statsgæld beløber sig til 10 Milliarder. Man maa vente og se, om det vil lykkes Regeringen i Længden at gennemføre dette for enhver anden Stat ruinerende Finansieringssystem og paa den anden Side trods al Anspændelse ogsaa at opretholde Ligevægten paa det agrariske Omraade, selv om den vil gøre det med Magt.

Til Transportdumpingens Metoder kommer endvidere andre Metoder, idet Staten indirekte understøtter den japanske Industri ved sine Bestillinger. For Rustninger, Jernbaneanlæg osv., som Staten bestiller, betales Overpriser, hvorigennem vedkommende Foretagender bliver sat i Stand til at ansætte lave Eksportpriser. For Silke- og Staalindustrien blev dette System afficielt indrømmet.

Den japanske Eksport understøttes af de glidende Transportomkostningers Politik og af Betalingen af Overpriser for Hærens og Statens Bestillinger, og undersøger man, hvilken Karakter disse Eksportunderstøttelsesmetoder har, saa kommer man til følgende Erkendelse. Japans Eksportstyrke skyldes dets overordentlig høje, kapitalistiske Koncentration, som allerede forklares ud fra den japanske Industrialismes Tilblivelsesmaade. Mange Foretagender blev grundlagt af Staten og derpaa, da de var blevet rentable, overgivet til den private Kapital og kom derved uden Undtagelse i Krigsadelsfamiliernes Besiddelse. **Fem** Familiekoncerner, der er i Hænderne paa den gamle Krigsadel, behersker omtrent 75 pCt. af den samlede japanske Industri. Denne er desuden kartelleret paa det strengeste, saaledes at alle Foretagender i Japan er kædet direkte sammen paa den ene Side indbyrdes, paa den anden Side med Staten paa en saadan Maade, som man ellers kun ser det i Sovjet-Rusland. Og det paa profit- og privatøkonomisk Grundlag. Statens Finansiering paa den ene Side og dets finansielle Begunstigelse af Eksporten paa den anden Side viser sig saaledes som en Slags organiseret Enhedsaktion fra den japanske Kapitalismes Side.

Dette Indtryk forstærkes yderligere gennem Statens Organisering af det samlede Eksportvæsen. Ikke alene fastsættes Udførselsprodukternes Priser, Mængde og Kvalitet paa højere Steder, men derudover centraliseres og organiseres ogsaa Bearbejdelsen af de udenlandske Markeder og Ledelsen af Eksportstrømmen selv. Den japanske Kapitalisme har i ulige højere Grad end ethvert andet kapitalistisk Land formaaet som organiseret Kapital at bemægtige sig Staten og som organiseret Gruppe at træde op mod Udlandets nationale konkurrerende Grupper.

Slutning.

Her kunde hverken gives et alt omfattende Materiale eller en virkelig alsidig Analyse af den japanske Kapitalisme, men kun Holdepunkter derfor. Alligevel turde det være blevet klart, at den unge japanske Kapitalismes Magt ikke alene er forankret i den forcerede Anvendelse af de almindelige kendte kapitalistisk-imperialistiske Metoder, men endvidere ogsaa i dens Udbytningsøkonomis særlige Struktur.

Japan vil sikkert ikke kunne unddrage sig Modsigelserne i sin egen Udvikling, vil ikke kunne unddrage sig hverken selve den antagonistiske Profitøkonomis Love eller Modsætningen mellem den mest moderne kapitalistiske Produktion og den feudale Tilegnelse inden for Landbruget. Men saalænge det er i Stand til selv at opretholde sin sociale Bestaaen og sikre sig den dobbelte Basis for sin Profitøkonomi, saalænge vil det ogsaa være i Stand til af en ny Krise at øse nye imperialistiske Angreb, som det militært og økonomisk fører mod den gamle Verdens Kapital. Det er sandsynligt, at det vil gaa ud af de kommende Konfliktsituationer som Sejrherre og overhovedet bliver den afgørende Kraft i den nærmeste Fremtids verdenskapitalistiske Fremskridt, **hvis ikke det Internationale Proletariats Rejsning spærrer det Vejen, hvis det ikke kastes tilbage af den panasiatiske Bonderevolution.**

Tilføjelse.

Til Belysning af den Anskuelse, at de europæiske usle Lønninger ikke mere ligger langt fra de japanske, kan man henvise til, at i Lancashire anslaas det japanske Lønforspring i Sammenligning med de ufaglærte engelske Arbejderes Lønninger til højst 12—13 pCt.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
B&O Det danske Kvalitetsmærke
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1 Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR
Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

HVORFOR sparer de ikke 15 pCt?
Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Md. med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker de landskendte C. F. og Scott Cykler
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146,
Øbro 8433 v. A. C. Fröhstöck Cort. 11038
NB. Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.
Et Parti brugte Dame- og Herrecykler C. F. sælges meget billigt

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

SKOTØJSREPARATIONEN
Italiensvej 34, udfører alle Reparationer til billigste Priser. Fører alt i nyt Herre-Dame- og Børnefodtøj.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

MØBLER m. m.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

Masser af brugte Jakkesæt.
Gabardinefrakker, ogsaa til svære Herrer, uhørt billigt. Elmegade 25 St.

TRE
TRIN
NED!
Sommer-Benklæder fra Kr. 5.85
EJNAR SOMMER
Borgergade 3.
Annoncen giver 5 pCt. Rabat.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Istedgade 8.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa

Det billige Cykleværksted
Rensning, nye brede Skærme, Fælge, Eger, Klokke, Haandtag samt Lakering kun 12 Kr. — Ovnlakering kun 18 Kr.
28, Sofiegade 28.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

IKKE - DYRERE - MEN - BEDRE
Alle Reparationer udføres godt og solidt til billigste Priser. Fjedre i Lommeure 2 Kr. Rensning af Lommeure 3 Kr. Fjedre i Grammofoner fra 4 Kroner.
ELI A. MØLLER Urmager
Hyltebro 4 (ved Nørrebrogade 225)

OLYMPIC Konkurrence Model...Kr. 88.-
OLYMPIC Model Standard Kr. 115.-
OLYMPIC Model Lukrus..Kr. 135.-
OLYMPIC Halvracer fra ..Kr. 115.-
Alle Farver
Ratebetaling
20 Kr. Udb. 10 Kr. o. M.
OLYMPIC
CYKLER
Henry Hansen
Nørreport - Palæ 4045

GUNNAR THOMASSEN
Set. Hans Torv 3, Mezz., N
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Massedupllkering

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

D F G D
Uden Afsenderadr.
og lukket Kuvert sendes gratis vort Katalog og Brochure over hygiejniske, kontrolerede Kvalitetsartikler. Kun D.F.G.D.Garanti-Varer.
Specialdepotet, Knabrostræde 1, København K.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Det billige Urreparationsværksted,
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 100.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden" giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor
Blaagaardsplads 21

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker
BELAPHONE RADIO.
Ahornsgade 11 — Nora 5630

„Nellemors Bod"
Mælken til den rigtige Pris fra Mejeriet „Neutral". 1ste Kl. Isbod
26, Sofiegade 26.

Mejeiet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1.70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre
Piskefløde 1/1 l. 39 Øre. Margarine 1/2 kg. 39 Øre Reklamekaffe 1/4 kg. 77 Øre

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schm.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Kaffen fra Raadhusstr. 1,72 pr 1/2 kg

de Nød og Elendighed blandt de mange Arbejdsløse, og idet jeg erindrer om, at jeg den 18. Januar 1934 har indleveret mange og meget omfattende Forslag til Afskaffelse af al Arbejdsløshed til det af Hr. Socialminister K. K. Steincke i December 1932 udnævnte Arbejdsløshedsraad — og idet jeg henviser til mine Henvendelser til Hr. Statsministeren saavel som til Hr. Statsministerens ærede, venlige Breve til mig den 22. Januar 1934 og den 6. Januar 1936 — tillader jeg mig herved ærbødigst at udtale, at den socialdemokratiske Regering, som — i alt Fald foreløbig — har Magten her i Landet, **nu burde afskaffe al Arbejdsløshed een Gang for alle i Løbet af 18 Maaneder**, som jeg har foreslaaet — i Stedet for at fortsætte med den for de Arbejdsløse, for vort Land og for vort Folk saa ødelæggende

lønnede Ledіggang!

I Ærbødighed.
Rasmus P. Knudsen,
fhv. Maskinmester,
Sundevedsgade 36 A, St.
København V.

Den tyske Fagbevægelse

(Fortsat fra Side 2.

lighed i billige Priser paa Eksportvarer blev Arbejdslønnen bestandig mere og mere ufuldkommen over for de indre tyske Varepriser, der til Fordel for Statens Skattepolitik og Borgerskabets Profitinteresser kunstig forhøjedes.

Da Arbejderne var umyndiggjort i deres bestaaende Fagorganisationer, banede den opdæmmede Utilfredshed sig omsider Vej i en Udvandring af de gamle reformistiske Slaveanstalter. Og det var ikke de daarligste Elementer i tysk Arbejderklasse, der udvandrede. Det var nærmest de dorske initiativløse Masser, der blev igen.

Store Dele af de Udvandrede forblev uorganiserede, medens Resten delte sig i to politiske Retninger mod Kommunismen og Nationalsocialismen.

Naar Tysklands kommunistiske Parti og dets »røde Fagforeninger« i de Aar fik en saa enorm Massetilslutning, saa Vælgerantallet talles i Millioner, saa viser det frygtelige Sammenbrud ved Nazistormen, at der ikke var Tale om en *bevidst* Folkebevægelse mod et bestemt historisk Maal, men at hele Bevægelsen var en Hær af utilfredse Arbejdere, en direkte Frugt af det socialdemokratiske, politiske og faglige Bureaukratis hele historiske Forbrydelse mod den tyske Arbejderklasse.

I de tyske Arbejderes Nederlag overfor Nazismen findes ingen andre Aarsager end det socialdemokratiske Bureaukrati.

Da dette Bureaukrati havde splittet og opdelt den tyske Fagbevægelse politisk, sprængte det den ogsaa økonomisk og socialt.

Mishandlinger af de Arbejdsløse.

Ligesom Udviklingen under hele Nødforordningsperioden gik ud paa inden for de Arbejdendes Rækker dels at skille Arbejderne i lønmæssig Henseende i et Arbejderaristokrati — Socialdemokratiets Kærnetropper — og et mishandlet Proletariat og ved brutal Behandling af Oppositionen at afstedkomme politisk Opdeling af Fagbevægelsen, og saa gensidig Had og Splid blandt de Arbejdende, saaledes fulgte Socialdemokratiets ledende Bureaukrati den samme Linje overfor de arbejdsløse Millioner.

De fratog dem enhver menneskelig Medbestemmelsesret, alt medens de kneb Understøttelserne langt ned under det menneskelige Eksistensminimum.

Det tyske Demokrati, med Socialdemokratiet som direkte Redskab, dræbte ved Underernæringens snigende Mordermetode Hundrede Tusinder af Arbejdere og deres Børn for at frelse Kapitalismen som Samfundsgrundlag.

Paa dette Alter blev Tysklands Arbejderungdom ogsaa hensynsløst ofret, idet den uden Understøttelse blev jaget sultende og hjemløs ud paa Tysklands Landeveje, hvor den forraaede og forbitrede mod Demokratiets umenneskelige Nederdrægtighed efterhaanden blev optaget i Hitlers Sports- og Arbejdslejre og blev gode A. S. Tropper, der med Hadets og Hævnens Hensynsløshed senere piskede deres demokratiske Bødler i Koncentrationslejrene.

En Arbejderklasse socialt splittet og sønderdelt, en Fagbevægelse politisk splittet og udmarvet for Tro paa egen Styrke og blodtappet for al Magt og Evne til solidarisk Optræden.

Hovedresultatet af Demokratiets Virksomhed for under Weimar-Republikens politiske Forerskab at redde den tyske Kapitalisme, blev ikke alene, at det politiske Socialdemokrati forsumpede i sin egen Modsigelse mellem sin eget opgivne socialistiske Maal og Ideologi og sin praktiske Lakajgerning for Kapitalismen, saaledes at den tilsatte Arbejdermassernes Hengivenhed, men at den for at fuldføre sin Opbygning af den tyske Kapitalisme samtidig ødelagde Fagbevægelsen og gennem sit Bureaukrati gjorde den til et lydigt Redskab for tysk Kapital.

Efter at dette Ødelæggelsesværk var fuldført og det tyske Borgerskab var blevet overbevist om, at Vejen videre ud var standset af Rationaliseringen i den øvrige Verden, og det derfor var en tvingende Nødvendighed paa Ryggen af en national Folkebevægelse at styrte Demokratiet for at opruste, ja, da havde netop Socialdemokratiet ved Ødelæggelse af Fagbevægelsen ved sin nationalistiske Forvirring af Arbejdernes Tanker lagt alt tilrette for National-Socialismens Sejr.

Foran det tyske Borgerskab laa ikke blot en politisk forvirret og splittet Arbejderklasse, men tillige en splittet Fagbevægelse, som gennem Aar var afvendt fra enhver selvstændig Magtudfoldelse, berøvet enhver Tanke om selvstændig Aktion for Arbejdernes Klasseinteresser.

Hitlers Horder stod overfor et forraadnet Lig af Tysklands tidligere saa stolte frie Fagbevægelse, snigmyrdet af det forbandede forræderiske dobbelttungede Demokrati.

Er det Dumheden eller Hykleriet der taler.

Og nu kommer en Tilhænger af dette forbandede Demokrati, og til Fordel for dette peger paa, at Tysklands Fagbevægelse intet kunde overfor Nazismen, da først de politiske Partier var rendt over Ende.

Man fristes til at spørge, om det er den tykkeste uheldbredelige Dumhed eller om det er skamløst frækt Hykleri, der vover at opstille dette Problem.

Det, Manden egentlig siger, er, at den danske Fagbevægelse, ligesom den tyske, skal lade sig tyranisere, fordærve og ødelægge af det politiske Socialdemokrati.

Thi i Dag spiller det danske Socialdemokrati samme Rolle som det tyske under Weimar-Republiken. Det er i alt, hvad det foretager sig, fuldt optaget af at redde Livet for den danske nationale Kapitalisme under Afspærringspolitiken.

I dette kapitalistiske nationale Frelserarbejde har det lige som det tyske Socialdemokrati oprettet sine Hipafraktioner til Overfald paa Oppositionen, det har erobret Magten over Fagbevægelsens Organisationsapparat og Pengemidler, og det har frataget Arbejderne Aktionsretten og udleveret deres økonomiske og sociale Skæbne under Statsmagtens Kontrol.

Saaledes har Socialdemokratiet i Danmark lagt alt tilrette for Reaktionen, naar denne ikke mere kan bruge Socialdemokratiet som politisk Bestyrer, men ved den utilfredse og upaalidelige Bonde- og Mellemklasses Stemmer sætter det fra Statsstyret.

Vi staar da ogsaa her med en Fagbevægelse opdelt og splittet politisk, uden Evne eller Vilje til at kæmpe, et blindt og lydigt Kadaver under Statsmagtens Autoritet, ligegyldigt hvem der forvalter denne.

Dette er, hvad politisk Formynderskab over Fagbevægelsen afstedkommer, og dette er ligegyldigt, hvilket Parti det drejer sig om.

For et Aar siden var »Danmarks Kommunistiske Parti« et revolutionært Parti. I Dag vil det slutte Enhedsfront med det Parti, der fordærver og ødelægger Fagbevægelsen, for at frelse den nationale Kapitalisme ved Folkets Udplyndring.

Vi siger derfor til Danmarks organiserede Arbejdere: Herut af Fagbevægelsen med alle politiske Fraktioner! Kan vi holde vor Fagbevægelse fri for Indblanding af Hensyn til Kapitalistinteresser, da bliver det vort Lands fagorganiserede Arbejdere, der siger Reaktionen, hvor Skabet skal staa, selvom den fejer de politiske Korthuse over Ende.

Lad os lære af de franske Arbejdere at holde os fri af politisk Formynderskab! *A.*

Folkeforbundet

(Fortsat fra Side 1.)

med det ophøjede Formaal, at det paa Grundlag af alle tilsluttede Nationers gensidige Eksistens og urørlige Rettigheder skulde lade alle mellemfolkelige Stridigheder afgøre ad Rettens Vej og fraskrive sig Retten til med Vaaben at fortrædige hinanden.

I Overensstemmelse hermed skulde — ogsaa i Henhold til Versailles-Traktaten — alle Nationer gaa ind for en gradvis Afrustning og underlægge sig Forpligtelse til i Fællesskab, eventuelt ved Anvendelse af Magt, at forhindre noget Medlem i at overfalde og paaføre et andet Medlem Krig.

Dette er, hvad de ca. 50 Nationer, der er Medlemmer af Folkeforbundet, højtideligt har forpligtet sig til at overholde.

Og dette er, hvad Demokratiet i alle Nationer har indbildt de arbejdende og fredselskende Folkemasser, Folkeforbundet er.

Dette er af Demokratiet opstillet som Fredsfaktoren, der gjorde den arbejdende Menneskeheds antimilitaristiske Bestræbelser og Kamp overflødig.

Med denne Hypothese er det lykkedes Demokratiet i alle Nationer at kvæle Arbejderklassens, og særlig Arbejderungdommens, antimilitaristiske Kamp — men hvad nu med den politiske Fredsgarant: *Folkeforbundet?*

Har den ikke trods alle Løfter og Fraser roligt set paa,

1 at Japan overfaldt Medlemmet Kina, dræbte Hundrede Tusinder uskyldige Mennesker og annekterede, erobrede Landomraader fra Kina,

2 at det tidligere Medlem Tyskland fortrædiger Medlemmet Litauen, fortrædiger og tyranniserer Befolkningen i Danzig-Fristaten, at dets Redskaber fortrædiger Østrig, og at Rhinzonen, Frankrigs og Belgiens Grænse, militariseres paany, og

3 at Italien nu overfalder og udsletter Medlemmet og Nationen Abessinien af Nationernes Rækker.

Og hvad med Afrustningen? Der findes ikke et Medlem af Folkeforbundet, der afruster, tværtimod, saa opruster de alle i vanvittigt Tempo.

Det hele dokumenterer, at Kapitalismens umættelige Trang til nye Markeder og Udbytningsomraader kun kan dø med Kapitalismen.

I Troen paa det fordærvede Demokratis Løgne om Folkeforbundet som Fredens Garant staar Tidens Ungdom igen værgeløs og vil om føje Tid i Millioner blive ført til Skyttegravenes Slagtebænk.

Hvor meget Blod, hvor mange Lidelser skal der til, for at Verdens Arbejdere tilbunds lærer at forstaa, at *den eneste Vej, der fører til Verdensfred, er, at de inden for hver Nation udsletter det kapitalistiske System.*

De høje Mælkepriser

Vi maa desværre paa Grund af overvældende Stofmængde udskyde Artiklen om Direktør Tholstrups Kamp for de høje Mælkepriser til næste Nummer. Men vi bringer igen i Dag Fortegnelsen over de Mælkeudsalg, der sælger billig Mælk, og derved støtter Arbejderne.

Borgergade 1
Borgergade 72
Oehlenschlægersgade 38
Dybbølsgade 64
Tøndergade 26
Krusaagade 15
Eskildsgade 9
Sommerstedsgade 29
Fredensgade 17
Holsteinsgade 43
Nordre Frihavnsgade 92
Sofiegade 26
Andreas Bjørnsgade 5
Blaagaardsgade 8
Elmegade 2
Meinungsgade 13
Skyttegade 27
Gl. Køgevej 302
Nyhavn 42

En Indbydelse til vore Kammerater

En af vore Kammerater, der har en dejlig Have med stort Sommerhus og stor Veranda i Haveforeningen »Fredeiksbøj«, indbyder Kammeraterne til at besøge sig i Juni og Juli Maaned, hver Søndag Efter fra Kl. 16.

Formaalet med Indbydelsen er smaa kammeratlige Sammenkomster, hvor han til Fordel for vort Blad vil blokke jer lidt — kun lidt! Der bliver serveret god Kaffe og Brød og Øl og Sodavand kan ogsaa faas.

Han oplyser, at der kan være 20—25 Kammerater ad Gangen. Der er Adgang til Strand (Fluepapir) i Nærheden. Aftensmaden kan medbringes. For at han forud kan forberede sig, bedes man saa vidt muligt forud tegne sig paa Kontoret, Blaagaards Plads 21.

Adressen er: Wagnersvej 15, S Gang Nr. 5, for Enden af Enghavevej.

Vi anbefaler et Besøg.

Alle
PENGEFORSENDELSER
til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto
236.32

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): C. Petersen Søborg 2,00. A. I. 2,00. K. Kristiansen 5,00. A. D. 0,50. K. P. 0,50. V. H. 2,75. Bjarne 2,00. H. A. 0,50. Martin 2,00. A. M. 2,00. Liste Nr. 61 2,00. Liste Nr. 70 Ramme 13,00.

Med det tidligere indkomne Kroner 370,82

D.A.L.

Agitationsmøde afholdes Onsdag d. 1ste Juli Kl. 20. Rantzausgade 58. Emne: Kampformer og Midler. Derefter Medlemsmøde.

Bestyrelsen.

Ekstra Generalforsamling i F. S.

Københavns Afdeling afholder ekstraordinær Generalforsamling Mandag d. 29. Juni Kl. 20 præcis Rømersgade 22 (Overby-Salen).

Dagsorden:

1. Beretning fra Bestyrelse og Kontrolkomité.
2. Forslag til Landsmødet.
3. a. Valg af Ekspeditør.
   b. Valg af Delegerede.
4. Eventuelt.

Da der skal træffes afgørende Beslutninger, bedes alle møde præcis.

Bestyrelsen.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 20. | Lørdag d. 4. Juli 1936 | 1. Aarg.

Krigen kommer

Lad os ophøre med alle Ønskedrømme, med ethvert Haab om Fred.

Vi kan haabe, at der vil gaa et Par Aar endnu, men Situationen i Europa er saa nervespændt, at Eksplosionen kan ske om et Par Maaneder.

Lad os da have Mod til at se den Kendsgerning i Øjnene, at Krigen kommer. Det er for sent at græde nu. Da Tiden var til at forebygge, da blev det forsømt, og nu skal vi høste Forsømmelsens Frugter.

— — —

Da baade den sejrende Entente og de tyske Arbejdere straks efter den sidste Verdenskrigs Afslutning i 1918 blev enige om at bevare Tyskland som kapitalistisk Nation, indespærret fra Verdensmarkedet og Kolonierne, da blev Grundlaget lagt for det Tyskland af i Dag, der truer hele Europa med at slippe Krigen løs.

Dette kapitalistiske Tyskland kan ikke leve indespærret, det skal enten dø eller have Kolonier og Afsætningsmarkeder.

Det var allerede brudt sammen i sin Økonomi, om det ikke i Erkendelse af, at enhver fredelig Adgang til Verdensmarkedet var lukket, havde paabegyndt den mægtigste og hurtigste Oprustning nogen Nation har præsteret.

Alle disponible Kræfter, al disponibel Rigdom og Folkets Halvsult og daglige Frembringelser er anbragt i en vældig Krigsmaskine, hypermoderne og frygtelig, som dets Ungdom er fyldt til Randen af nationalistisk Sprængstof.

Men har denne Oprustning frelst Tysklands Økonomi fra Sammenbrud, saa har den ogsaa frembragt den skæbnesvangre Situation, at Tyskland ikke mere er i Stand til at standse Oprustningen uden samtidig at hele dens Økonomi styrter sammen i en fuldstændig Katastrofe med Millioner Arbejdsløse og Millioner sultende Bønder.

Tyskland har kun Krigens Udvej. Det nuværende System i Tyskland baade økonomisk og politisk kan kun frelses gennem en sejrrig Krig, og alt og alle, alle Tysklands levende og døde Kræfter, er sat ind i dette mægtige Spil.

Tyskland har ikke besvaret Englands Forespørgsel, om det vil respektere Europas nuværende Grænser. Lad os roligt forudsætte, at dette hverken kan eller vil Tyskland. Tyskland vil udvide mod Øst og Sydøst, men det vil mere, det vil sejre i et Hovedopgør, hvor det paany indtager sin Plads som Verdens-Stormagt med Udenrigshandel og Kolonier.

I sin Erobringstrang mod Øst har det sikret sig Polen med Løfter om Godtgørelser af Sovjetomraader, og det har sikret sig Japan som Forbundsfælle i gensidige Interesser mod Sovjet-Unionen.

Mod Syd staar Ungarn og der forhandles om Østrig i Spillet med Italien, der vel har faaet en foreløbig Udløsning af sin Udvidelsestrang i Erobringen af Abessinien, men er dybt interesseret i at sprænge den fransk-engelske Magtkonstellation baade som Verdensmagt og afgørende Faktor i europæisk Politik. Det er denne imperialistiske Interesse, der skal bringe Italien i Krigsforbund med Tyskland. Men endnu er Italien ikke placeret, og det diplomatiske Spil staar blandt andet derom, og det er her, stakkels Abessinien og Negus' Skæbne bliver afgjort — ikke af Retfærdighedshensyn.

Paa den anden Front staar Frankrig og Sovjet fast sammentømret i nøgne Eksistensinteresser, begge er sikre paa Angreb af den vældige tyske Krigsmaskine, saasnart den slippes løs.

England, hvis europæiske Politik altid har været, at ingen Fastlandsmagt blev for stærk, har i denne Interesse fraterniseret med Tysklands Rustningsinteresser som en Modvægt mod Sovjet og mod Frankrig som Fastlandets Behersker, og dets Fraternisering med Italiens Afrikapolitik, der kolliderede med det engelske Imperies dybe Interesser i Vejen til Østen.

Men hvor England — naar det bliver Alvor — stiller sig, derom kan der ikke herske Tvivl.

Det engelske Imperie er ikke interesseret i en ny tysk Verdenskonkurrent paa Koloniernes, Verdensmarkedets og Vandvejenes Omraade. Det er heller ikke interesseret i, at Japans voksende Magt i Østen bliver endnu mere storslaaet ved en Sejr over Sovjet paa Østens Slagmarker.

Trods alt er Sovjet en mindre Fare for England og England er tvunget til at stille sig paa Frankrigs og Sovjets Side i det kommende Verdensopgør. At det gør dette, ikke af Kærlighed til disse to Magter, men for at lade dem gøre Ofrene og selv søge at tage Gevinsten hjem, er Englands gamle Politik, som det trofast følger i Fred som i Krig.

I denne verdenshistoriske Opmarch vil de smaa Stater faa ondt ved at klare deres Nevtralitet — det eneste, de er interesserede i.

Balkanstaterne og de smaa baltiske Staters Skæbne er beseglet. De ligger paa Krigens Marchrute og er forud dømt som Ofre.

Det samme vil sikkert blive Tilfældet med Danmark. 1914 købte vi vor Nevtralitet og Fred ved at være Leverandør til begge Parter, men denne Gang staar vi som skyldig Parthaver, der var med at høste Frugterne af Tysklands sidste Nederlag, vi staar med et Stykke Sønderjylland, som tysk Nazisme betragter som retmæssig Ejendom. Og tilmed ligger vi paa Forbindelseslinjen mellem England og Sovjet, som et krigsførende Tyskland vil se sin største Interesse i at afbryde.

Den Mentalitet, der i Dag behersker Tyskland, vil næppe se Fordelen i at dele Danmarks Levnedsmiddelproduktion med Fjenden — den vil sikkert foretrække med Magt at sikre sig det hele — om den formaar det.

Vi har Lov at haabe, at vort Land vil blive holdt udenfor, men Haabet om Fred vil faa trange Veje i det Opgør, der kommer, hvor det langt mere klart end i 1914 staar afgjort for hvert Lands kapitalistiske Overklasse, at det er Liv eller Død, det gælder.

Der er ikke Plads i Verden til de kapitalistiske Nationer, der eksisterer — nogle af dem skal forsvinde som Leverandører til Verdensmarkedet og dermed gaa over til et andet økonomisk System.

Aarsagen til, at Krigen igen nu banker paa Europas Porte og forlanger Millioner unge Liv, er netop, at dette kun for Rusland blev Resultatet af Krigen 1914—18. Havde Tysklands Arbejderklasse haft Mod og Klarsyn nok den Gang til at likvidere Kapitalismen og stillet sig Side om Side med Sovjet-Unionens Arbejdere og Bønder, da var Menneskeheden i Europa blevet forskaanet for det Blodbad der nu venter den.

Nu kan Krigen ikke afværges, thi hverken Sovjet eller Englands Demokrati eller Frankrigs Arbejdere kan bekæmpe en Krig, hvor Tyskland staar med en Mentalitet, der med Vold vil slaa disse Faktorer ned og forvandle Verden til en Anstalt for menneskeligt og aandeligt Slaveri.

Krigen maa derfor komme — og den kommer.

Og vi maa aabent tage vort Standpunkt som Mennesker og Arbejdere og gøre vort til, at de Nationer, der taber i det kommende Opgør, brutalt og uden Sentimentalitet bliver udslettet som kapitalistiske Nationer, at den sociale Revolution, der 1918 blev stoppet i Tyskland, faar frit Løb efter den kommende Krig.

Det er den eneste sikre Vej til Verdensfred.

Eli.

Københavns Mælkediktator laver Fiasko

Intet Monopol i Hornbæk

Formanden for Mælkeprisforeningen af 1933 i København, Hr. Direktør Tholstrup, har i den senere Tid paa forskellig Maade søgt at gøre sig populær — formodentlig for at Publikum ikke skal hefte Opmærksomheden ved hans prisfordyrende daglige Virksomhed i København.

Først forsøgte Hr. Tholstrup sig med at forsyne Landet med sort-gule Vejskilte, der, efter Direktørens Mening, og vel ogsaa efter hans Tegnebog, var langt bedre end de Skilte, Amtvæsenet ønskede at opstille.

Hr. Direktøren fik mobiliseret Pressen og fik sat en lille Film i Sving med Skolebørn, der skulde afgøre, hvilke af de to Slags Skilte der saas bedst paa lang Afstand.

At hans Skilte var en halv Gang større end Amtets, og at han serverede Ispinde — lavet af hans egen dyre Mælk — for de ungdommelige Dommere, falder naturlig for Direktørens kendte Smartnes.

Dette Hokuspokus hjalp ham dog ikke. Myndighederne kasserede skammeligt hans sort-gule Skilte og henstillede venligt til Direktøren at passe sin Virksomhed som Prisdiktator. Med rene Ord: komplet Fiasko.

En Spøgefuldhed i Hornbæk

Den næste Fiasko hentede Prisdiktatoren sig i Hornbæk. Her havde han erhvervet sig en Sø, og da Vand saavel som Mælk er til for at Direktøren kan tjene Penge, besluttede han at bekranse Søen med nogle Træhytter til Udlejning.

De lokale Myndigheder og Naturfredningsnævnet var ikke rigtig enige med Hr. Tholstrup i denne Bebyggelse, som de rent ud betragtede som Vandalisme overfor Landskabets Skønhed.

Under de Forhandlinger, der fandt Sted om denne Sag henkastede Hr. Tholstrup en flygtig Plan, om hele dette Spørgsmaal ikke kunde ordnes mod, at Hr. Tholstrup fik Monopol paa Mælkeleverancen til Hornbæk.

Om de stedlige Myndigheder fra Hornbæk har kendt lidt til Hr. Prisdiktatorens Mælkevirksomhed i København, skal vi lade være usagt, men til Held og Gavn for Befolkningen i Hornbæk blev der ikke reflekteret paa det fremsatte Tilbud.

Da Historien kom frem i Dagspressen, skyndte Hr. Tholstrup sig at meddele Offentligheden, at hele Tilbudet havde været en Spøgefuldhed fra hans Side.

Vi, der efterhaanden har lært Hr. Tholstrups Spøgefuldheder lidt nærmere at kende, naar det gælder Mælkeleverancer og Prispolitik, tillader os imidlertid at betragte disse Spøgefuldheder for temmelig alvorlige Sager.

Saaledes kender vi en ualmindelig grov Spøgefuldhed fra Direktørens Side i Forbindelse med et Mejeri i Hedehusene, og vi skal i næste Nr. indgaaende belyse denne Spøgefuldhed i alle Enkeltheder.

Indtil da fortsætter vi Kampen mod Hr. Tholstrups høje Mælkepriser i København og opfordrer Arbejderne til at købe deres Mælk i nedenstaaende Udsalg, der alle sælger Mælk og Fløde til rimelige Priser.

Borgergade 1.
Borgergade 72.
Oehlenschlægersgade 38.
Dybbølsgade 64.
Tøndergade 26.
Krusaagade 15.
Eskildsgade 9.
Sommerstedsgade 29.
Fredensgade 17.
Holsteinsgade 43.
Nordre Frihavnsgade 92.
Sofiegade 26.
Andreas Bjørnsgade 5.
Blaagaardsgade 8.
Elmegade 2.
Meinungsgade 13.
Skyttegade 27.
Gl. Køgevej 302.
Nyhavn 42.

Sommeren

er den værste Tid for al Bladvirksomhed, og selvfølgelig værst for et lille Blad som vort, der kun har udgaaet nogle faa Maaneder, og som tilmed har en alvorlig Mission at udføre.

Bejlede vi til Grinet og Fjaset, til Sentimentalitet og Pjat, ja, da var det lettere, men her, hvor der er Tale om en alvorlig Opgave, er det en Kamp at kæmpe sig frem. Derfor henstiller vi til dig, Kammerat, om trods Sommer og Varme at skaffe ARBEJDET en Abonnent — du har en Ven, en Kammerat eller en Omgangsfælle, som du kan tegne.

Internationale Meddelelser

De faglige Kampe

I Frankrig fortsætter Strejkebevægelsen

I Frankrig har i den forløbne Uge fra 150 til 200,000 Mand været ude i Kamp.

Strejkebilledet skifter fra Dag til Dag. Et Fag gaar ud i Kamp og et andet afblæser deres Kamp. Saaledes er Sømandsstrejken i Marseille afblæst, medens 9000 Skibsværftsarbejdere i St. Nazaire har arklæret Strejke og besat alle Værftsbygningerne, ligesom samtlige Bladtrykkerier i Lille er blevet besat af de strejkende Typografer. Det er 2. Gang i Løbet af faa Uger, at Lille staar uden Presse, og rundt om i hele Frankrig i alle Byer bølger den faglige Kamp frem og tilbage, og Gang paa Gang maa Arbejdskøberne bøje sig for Arbejdernes Fordringer.

Aarsagen til dette Forhold er først og fremmest, at franske Arbejdere ikke nærer nogen som helst Tillid til politiske Partier, deres Løfter og Beslutninger, saalidt som til Parlamentets Vedtagelser. De er i den Henseende beriget med langt større Erfaring end de fleste andre Landes Arbejdere, og har draget den rigtige Slutning af deres Erfaring, **nemlig kun at stole paa sig selv.** Derfor tvinger de nu hver enkelt Arbejdskøber til juridisk at binde sig til Opfyldelsen af deres Krav. At dette er en Nødvendighed, viser allerede Situationen i flere store Virksomheder i Paris, hvor Arbejderne efter Parlamentets Vedtagelse af Kravene var gaaet i Arbejde, men nu paany har maattet gaa i Kamp for at tvinge Arbejdskøberne til at respektere Lovene.

Folkefrontpartiernes Spidser er meget kede af den fortsatte Strejkebevægelse og taler bestandig om, at der maa blive Ro, men Frankrigs Arbejdere agter ikke at leve af Lovparagraffer, de forlanger Sejren omsat i Praksis og de fortsætter Kampene til dette er opfyldt.

Ogsaa i Belgien kæmpes der fremdeles

Tiltrods for Regeringens og Reformisternes Bestræbelser dels ved Forhandlinger og dels ved Militæropbud, at likvidere Strejkebevægelsen, fortsættes denne fremdeles.

Ligesom i Frankrig er det her flere Gange hændt, at Arbejderne efter at de har hævet Kampen, paany er gaaet ud i Strejke, fordi Arbejdskøberne ikke overholdt Betingelserne for Strejkens Afblæsning.

Dog kæmper Belgiens Arbejdere under langt vanskeligere Kaar end deres franske Kammerater, idet faglig Reformisme og Bureaukrati har langt større Magt her end i Frankrig — særligt er den socialdemokratiske Indflydelse stærk.

Iøvrigt kan vi meddele, at Lovgivningsmagten har forsøgt at splitte Arbejdernes Sammenhold i Kravet om 40 Timers Ugen, idet Kammeret med 160 Stemmer mod 28 har vedtaget 40 Timersugen for særlige sundhedsfarlige Virksomheder, ligesom det med 183 Stemmer har vedtaget en Ferie og Lønningslov, hvis positive Indhold vi endnu ikke kender.

Staar Spanien overfor nye vældige Kampe

Repræsentanter for samtlige Arbejdere og Funktionærer ved de spanske Jernbaner har været samlet i Madrid og har besluttet at iværksætte Strejke over hele Spanien fra Lørdag den 4. Juli, om ikke deres Krav opfyldes.

Samme Beslutning er taget af Arbejderne ved Telefonselskabet, ligesom Funktionærerne ved Bankerne i Madrid truer med Strejke, om ikke deres Krav opfyldes i Løbet af nogle Dage.

Bygningsstrejken i Madrid fortsættes. Landarbejdernes Kamp mod Godsejerne har en fuldstændig socialpolitisk Karakter, idet Arbejderne tager Agerjord og Skove i Besiddelse, medens Regeringstropperne overalt søger at værne Godsejernes Interesser og kæmper mod Arbejderne, flere Steder med Ildvaaben.

I Bestræbelserne for at kvæle Arbejdernes Kamp er der ved at udvikle sig Krise i Folkefrontsregeringen, hvor en moderat og mere radikal Fløj kæmper om Magten.

Ogsaa i Diktaturlandet Litauen rejser Arbejderne sig til Kamp

Efter 10 Aars Undertrykkelse har Litauens Arbejdere begyndt at røre paa sig.

10,000 Arbejdere i Kovno gik sidste Uge ud i Kamp, dels som Protest mod Politiets Overfald paa et Begravelsestog, der fulgte en Arbejder til Graven, som nedskød en brutal Arbejdskøber, og derefter sig selv, og dels for at gennemtvinge Forbedringer af de usle Lønninger.

Diktaturregeringen sendte Militæret mod Arbejderne, der forskansede sig bag Barikader, som Militæret ved Hjælp af Maskingeværer efterhaanden stormede.

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet.

LEKSIKON

(under egen Redaktion)

Maskinsætteren.

Dansk-russisk Samvirke, Forening med oplysende Karakter, hvis Ledelse vælges af Medlemmerne. Hidtil uafhængig, men da Regnskabet viser Overskud, maa det antages, at DKP vil søge Selskabet opløst og Kassen overtaget. Giver objektiv Oplysning om Forholdene i Sovjetunionen, derfor ikke at forveksle med SUV.

Demokrati og Frihed, det, Modstanderens Parti mangler.

D. K. P., Danmarks kommunistiske Parti. Navnet er Udtryk for Ønsket om at staa øverst paa alfabetisk ordnede Stemmesedler. Uden Indflydelse i Fagbevægelsen, derfor kun faa Medlemmer, hvis politiske Indsats indskrænker sig til Indsamling af Penge til et Dagblad. At det hviler paa Arbejderklassens mest ubetingede Tillid, er en Misforstaaelse, der menes: trods Arbejderklassens do. do. Mistillid. Se iøvrigt under Fraser.

Dovenskab, en Art religiøs Tilstand for velstaaende Borgere inspireret af Gud, der skabte Verden paa 6 Dage og siden har holdt Hviledag.

eenstemmigt vedtaget siges et Valg, en Lovændring eller en Resolution at være, naar f. Eks. 30 stemmer for og 300 undlader at stemme.

Eksklusion, oprindeligt Udelukkelse af Fjender af Arbejderklassen fra Samarbejde, senerehen ogsaa Venner. Oftest dog en Fremgangsmaade til at sikre Herredømmet over et Parti i een Mands Haand.

Eksklusionsgrund, en tilfældigt valgt, senerehen fremkommen Paastand, hvortil ingen af de interesserede Parter fæster Lid.

Eksklusionstaktik, Troen paa, at Medlemmer holder bedre sammen og arbejder bedre ved Truslen om Eksklusion.

Ensrettethed, se under Nazisme eller Kommunisme.

Fagbevægelsen, et Springbrædt for politiske Ærgerrigheder.

Fagbevægelsens Frihed, herved forstaar Soc. Dem. at Forbundenes Penge skal dække Provinspressens Underskud. Kommunisterne, at de skal underlægges dem.

Faklen, et kommunistisk Fagblad. Ogsaa Navn paa oplysende Redskab.

Fraser, et vitaminfattigt Næringsmiddel, en Art Manna for troende Ørkenvandrere. Hovedbestanddel af alle Resolutioner.

Frisindet Kulturkamp, Koncession til Borgerskabet. Oprettet af DKP, fordi Professor Jørgen Jørgensen ikke var til at rokke bort fra sin Tro paa Demokratiet. Indgaar nu som Led i Folkefronten.

Stachanov-Bevægelsen i Krise

Resultatet af det individuelle Rekordjageri og uretfærdige høje Lønninger.

[illegible] ikke sjældent om [illegible] Produktionen. Den ene [illegible] Stachanovarbejder [illegible] her frem [illegible] at han eller hun [illegible] i Stand til at holde [illegible] højtidelige Løfte, de paa Kongressen i December gav Landet, Partiet og dets højtelskede Fører, Stalin.

[illegible] endog Tilfældet i Don-bas Kulområdet og i den Fore-gangsgrube, hvor Stachanov selv og [illegible] andre, deriblandt Miron Djukanov, satte deres epokegørende og saa omstridte Rekorder. I et Indlæg i Pravda den 1. April iaar skriver *Stachanov* og [illegible], at Bevægelsen udviklede sig [illegible] og viste Fremgang fra August til Kongressen i December, hvor Kulbryderne gav Løftet om at fordoble deres Produktion. Den oprindelige Plan forudsaa kun en Stigning paa 73 pCt. »Hvorledes opfylder vi disse vore Forpligtelser», spørger Stachanov. »Grubens Arbejdsproduktion i Januar, Februar og Marts har — vi bør [illegible] — fremkaldt Uro hos os her. Vi har ikke alene *ikke* kunnet fordoble Produktionen, [illegible] end ikke naaet Gennemsnitstallene fra December. Vor Grube opfylder ikke Planen, og hvad der foruroliger os mest er, at Kulproduktionen falder fra Maaned til Maaned. [illegible] Tilbagegangen er ikke stor, selvfølgeligt, [illegible] det drejer sig om mere end [illegible] 6 Tons, det drejer sig om [illegible] nedadgaaende Tendens.«

Grubearbejderen *Sachrjahn* fra [illegible] klager den 27. Marts paa følgende Maade: Den 1. April skriver Leonid Dolgopolov fra Skakten Tsjeglovka [illegible] at udnu 129 »Kul-[illegible]

[illegible]

Mon ikke bedre Betegnelser af Tek-[illegible] kun kan føre til [illegible] Resultater i teknisk højt udviklede Produktionsgrene? Maa dens Maal ikke være større *Planmæssighed og fører dens* Overdrivelser paa alle Felter ikke *Anarki* ind i Stedet for? Pravdas Ledeartikel for 31. Marts [illegible] og siger: »Stachanovbevægelsen er ofte gledet ud i skadeligt Stormeri og Jageri. Man har ikke saa faa Eksempler paa, at naar en Stachanovuge eller dekade er forbi, begynder en alvorlig Nedgang i Produktionen, et mærkbart Tilbagetog fra de erobrede Stillinger i Bedriften.« Artiklen gentager flere Gange Ordene Stormeri og Jagen (Stormovtsjina) til at karakterisere Tilstandene paa Arbejdspladserne. Den konkluderer i at tillægge den underordnede tekniske og administrative Ledelse *Ansvaret* og bruger om den Udtrykket »Bevægelsens Saboteurer«. Det var den ved Bevægelsens Start paalagt at gøre, hvad der stod i dens Magt for at muliggøre det for den enkelte Arbejder uhindret at forøge sin Produktion, men har den derover tilsidesat Hensynene til den hensigtsmæssigste Organisation af Produktionen som Helhed? Dolgopolov rører ved det rigtige, naar han siger: »der blev i Gruben holdt Stachanovuger og -dekader, hvorunder alle tekniske Regler blev tilsidesatte og alle mulige forfærdeligt paa.« »En saadan [illegible] eller Reparationer [illegible] er Maskiner [illegible] forsømt. Til [illegible] Stachanovarbejderne ikke [illegible] kan overholde deres [illegible] 2 April [illegible] Djukanov [illegible] der sker med [illegible] Det er [illegible] som Hesten glemmes [illegible] behandles, vi har nu kun een Hestepasser til 40 Dyr. Det er rigtigt at færre Arbejdere betyder højere Løn, men kan een Mand [illegible] 40 Dyr? Nej de faar hverken Føde eller Vand, de er [illegible] og saarede.« — Bevægelsens Overdrivelser har ligeledes ført til at man i Grubebrigader hvor fem Mand arbejdede [illegible] sammen, har sendt yderligere [illegible] til, der var frigjorte andetsteds fra, i Haab om derved at øge Produktionen, men det er klart, at hvis Samarbejdet ikke bliver paa samme Højde, vil Lønnen gaa ned, forsaavidt Normerne ikke opfyldes.

Vil Bevægelsen kunne *rense sig* for disse Overdrivelser, der nu diskuteres? Er man paa Vej til en virkelig Bedring? En *virkelig* Forøgelse paa en *stabil Maade* af et Samfunds Produktion, forudsætter *store og stedse stigende* tekniske Fremskridt og en forbedret Udnyttelse af hele Tekniken. Hertil maa uvægerligt knytte sig et Arbejds- og Lønningssystem, der ikke favoriserer nogle med 1000 pCt. mere end andre (der ikke er naaet frem til den moderne Teknik), men tværtimod tager Sigte paa at *opretholde og bevare hele den arbejdende Klasses Solidaritet* og stiler mod at forbedre *hele* Arbejderklassens Levestandard.

Paa Drankerhjem.

En „revolutionær“ Forbundsledelse der benytter Lovens mest reaktionære og vilkaarlige Bestemmelser ud fra Hævnens Motiv. Selv moderate Fagforeningsledere tager Afstand fra en saadan Optræden.

For mange Arbejdere staar det som uforstaaeligt, hvorledes det kan lade sig gøre, at en Arbejder, der faktisk ikke er Dranker, kan tages fra Hustru og Børn og indespærres et helt Aar og det offentlige Samfund bebyrdes med Udgifter og Ulejlighed, fordi det passer en Bestyrelse for en Arbejdsløshedskasse at ramme et Medlem af helt andre Grunde end hans paastaaede Drankersygdom.

Da Tilfældet Martin Christensen og Søfyrbødernes Ledelse ikke blot er et oplagt Tilfælde for Misbrug af Loven, men tillige kan danne Skole for lignende Tendenser, skal vi her udrede dels de Paragraffer i Loven, der er benyttet i denne Sag, og dels de nærmere Forhold, hvorunder dette er sket.

De Arbejdsløse og særlig de Socialunderstøttede er Retsløse.

Gang paa Gang er det fra de Arbejdsløse paapeget, hvor retsløse de er stillet overfor de Myndigheder, der administrerer Socialloven.

Denne Retsløshed er dybt forankret i Lovens mange Bestemmelser. Ja, man kan sige, at Loven [illegible] Retsløsheden [illegible] Understøttede [illegible] paa de administrative Myndigheders *Skøn*.

Og den har [illegible] Loven [illegible] de Understøttede [illegible] administrative Myndigheder, medens Loven tydeligt og klart fastslaar, at [illegible] kan appellere [illegible]

[illegible]

porterne til de Overmyndigheder, han appellerer Sagen til. Ja, han bliver dømt uden at kende, hvorfor han egentlig bliver dømt.

Det er givet, at en saadan »Retsordning« udleverer den Socialunderstøttede som et værgeløst og retsløst Offer for de administrative Myndigheders Vilkaarlighed.

Paa dette Grundlag af Vilkaarlighed og Retsløshed har den »revolutionære« Ledelse gennemført Hævnen imod Martin Christensen.

I Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring giver Paragraf 10 Arbejdsløshedskassernes Bestyrelse en Magt og Myndighed, der paa det uhyggeligste kan misbruges, hvis ikke Bestyrelserne bestaar af retskafne Mænd, der uden Hensyn til personlig Sympati og Antipati vil tjene Medlemmerne retfærdigt.

I Henhold til denne Paragraf kan de bl. a. udelukke de Medlemmer af Kassen, som *de formener af legemlige eller moralske Grunde ikke egner sig til regelmæssigt Erhverv eller til Samarbejde med Arbejdsledere eller Arbejdskammerater.*

[illegible] paa Grundlag af den [illegible] Diktatormyndighed, at Ledelsen for Søfyrbødernes Arbejdsløshedskasse har ramt Martin Christensen.

Skal de ældre Medlemmer fryses ude fra Arbejdet.

[illegible]

Selvfølgelig [illegible] Herrerne Rich. Jensen og Hegner [illegible]

De ældre Søfyrbødere kender for meget til Ledelsens Fortidsløfter som Opposition.

Naar man spurgte de ældre Søfyrbødere om Grunden til at den nuværende Ledelse foretrak de yngre Kammerater for dem, forklarede de, at det var fordi de Unge ikke kendte noget til de Løfter, som Ledelsen havde givet for at komme til Magten.

Blandt disse Spørgsmaal var bl. andet Kongresspørgsmaalet, et Spørgsmaal vi senere skal behandle, de lange bindende Overenskomster, Ledelsens diktatoriske Behandling af Medlemmerne og Levebrødsspekulationen og m. a. I alle disse Spørgsmaal har Ledelsen svigtet, da Medlemmerne endelig gav dem Magten.

Alt dette ved de ældre Medlemmer, og for at kvæle deres Opposition gjaldt det for Ledelsen at forny Medlemsstaben i Særdeleshed med ganske unge Kammerater — helst Partikammerater —, der dannede en trofast Garde om Ledelsen og kritikløst fulgte denne. —

Som Led i denne Bestræbelse mener de ældre Medlemmer at se den Maade, hvorpaa flere af de Yngre blev favoriserede med Hyreanvisning, medens de Ældre helst fik Lov at gaa arbejdsløse for efterhaanden at glide ud.

Det var netop paa Hyreanvisningen Martin Christensen blev ramt og angivet.

Martin Christensen havde gaaet meget arbejdsløs og var gledet over paa Socialunderstøttelse. Imidlertid havde han nu saa mange Arbejdsløshedsstempler, at han var berettiget til at faa anvist Hyre.

Da han efter sin egen Opfattelse Gang paa Gang blev forbigaaet, blev han en Dag, da *»han havde fidt i Hovedet«*, vred og insisterede skarpt paa, at nu vilde han have den ledige Hyre. Da han igen blev afvist, skældte han ud. I den Anledning blev Rich. Jensen hentet, og Martin Christensen blev vist ud af Kontrollokalet, som han uden Modstand forlod.

Havde Forholdet nu været det modsatte, at Martin Christensen

(Fortsættes Side 4.)

Moderne Humbug.

Børneværns Kongressens Arbejde: Frokost i „National-Scala“, Aftenfest i Raadhuset Middag hos Nimb og derefter dresserede Pigekroppe.

I sidste Uge har i København været afholdt en saakaldt **Børneværns-Kongres**, hvor et tusind Mennesker fra de skandinaviske Lande [illegible] Opgivende har drøftet Børneværnsarbejdet.

Naar vi vil spilde Ord og Plads paa [illegible] for at [illegible] Arbejde [illegible] enhver Misforstaaelse [illegible] Kompetence og Arbejde.

[illegible]

[illegible]

[illegible] Monopol og Spanskrør og Disciplin og [illegible] Humbug!

Dommen over Kammeraterne i Silkeborg

Greven af Knuttenborg og hans Slægtsarv

Vi har gentagne Gange omtalt en Sag fra Silkeborg, hvor Arbejderne paa et Nazimøde efter de groveste Provokationer fra Nazisternes Side, bl. a. den berygtede Hr. Knuth, gav dem det glatte Lag og jog dem hjem.

Det var meget betegnende for disse elendige Nazisjæle, som har Vold og andre Menneskers aandelige Undertrykkelse paa deres Program, og som selv ved nævnte Møde begyndte baade paa Skældsord og Voldsomhederne, bagefter, da de var kommen i »de rette Hænder«, og fik nogle gode danske Arbejdertærsk, selv løb til Politi og Domsmyndigheder og beklagede sig og krævede Arbejderne straffede efter Lovens strengeste Voldsparagraffer.

Det er Ridderne af andre Menneskers voldelige Undertrykkelse, der render til den borgerlige Bessefar og sladrer. Ja, det er i Sandhed nogle raske Karle [illegible] altsaa naar de selv staar bevæbnede over for værgeløse Mennesker.

Dommen og dens Konklusion

Alt var fra Nazisternes Side lagt tilrette for, at de tre tiltalte Arbejdere skulde idømmes strenge Fængselsstraffe, dels for Forstyrrelse af Mødefreden og dels for Vold.

Nazisternes hele Vidneudsagn var saaledes lagt tilrette, at de selv var ganske uskyldige og havde været udsat for planlagt voldelig korporligt Overfald.

Men til Held for de tre tiltalte Kammerater meldte en Række Vidner sig og at deres Vidneudsagn [illegible]

[illegible]

Men Konsekvensen af denne Dom er at enhver Gadedreng, enhver aandelig Sjøver, der har Raad til at leje et Mødelokale, uden Risiko kan staa og fornærme og udskælde Forsamlingen, thi hvis nogen i Indignation over denne Behandling reagerer, saa risikerer de at blive dømt for at have forstyrret *Mødefreden!*

Vi vil frit overlade den borgerlige Institution med Hr. Steincke i Spidsen at afgøre, om det er den Art »Mødefred«, de ønsker at værne med Bøder over fattige Arbejdere.

Vi for vor Part har taget vort Standpunkt for længe siden. Nazister er Voldsmænd, aandelig Pøbel, der med Vold vil ødelægge Arbejdernes Organisationer, myrde og undertrykke Arbejderne og disse bør ikke tåle dem nogen Steder og bestemt kræve af Regeringsmagten, at den forbyder deres Sammensværgelser og Presse. —

Greven af Knuttenborg og af Risknippet.

Som Silkeborg Arbejdere sikkert erindrer, blev der for et Par Aar siden ført en Kampagne fra Arbejderne derovre for at bevare de ubemidlede Menneskers Ret til at samle Kvasbrænde i Statsskoven. Det har maaske nogen Interesse nu at oplyse, at den første Adelsslægt, der her i Landet gjorde Forsøg paa at berøve den danske Almue denne Ret, var den nu Grev Knuths Bedsteforældre i Skovene om Godset Knuthenborg ved Bandholm paa Lolland. [illegible]

[illegible]

Arbejdet

bringes Dem frit ind af Døren hver Uge i et helt Kvartal for kun 1,50 Kr.

Bliv Abonnent!

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion: Hvidovrevej 2 St. København Valby
Expedition: Blaagaards Plads 21 København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Hr. Butler vrøvler

Ifølge »Soc.-Dem.« har Direktøren for »det internationale Arbejdsbureau« for nogle Dage siden aflagt en Beretning paa Arbejdskonferencen, der konkluderede i den Paastand, at *de forskellige Landes Statsindgreb har forbedret den økonomiske Verdenssituation.*

Hr. Butler søger at underbygge denne mærkelige Paastand med at henvise til Reguleringen af Landbrugsproduktionen, Statsstøtte til det betrængte Landbrug og Understøttelsen til de Arbejdsløse.

Altsaa Destruktionen af Landbrugsvarer og Nedsættelsen af Landbrugsproduktionen skulde have den Virkning at forbedre den økonomiske Verdenssituation!

Ligeledes det Forhold at Arbejdernes Købeevne nedsættes gennem indirekte Beskatning, hvis Summer fyldes over i Bøndernes Lommer og derfra over i Obligationsejernes — det skal altsaa ogsaa virke forbedrende paa den økonomiske Verdenssituation.

Og endelig den »Tuberkulosekost«, de danske Arbejdsløse bydes — og det er jo Verdens bedste Socialforsørgelse —, Summerne, der gaar hertil, og som væsentlig tages fra de store, brede Folkemasser, de forbedrer altsaa ogsaa Verdensøkonomien.

Maa vi kort og godt sige, at en faktisk Forbedring af den økonomiske Verdenssituation er en forbedret Evne hos de forbrugende Folkemasser til at opkøbe det, Produktionskræfterne magter at skabe af Forbrugsvare.

Og maa vi saa tilføje, at Statens regulerende Indflydelse, hvad enten det gælder Ødelæggelse eller indskrænket Produktion af Landbrugsvarer, har ingen Virkning her, thi den mindre Produktion fremtvinger endnu højere Priser.

Det samme er Tilfældet, hvor Staterne — som vor hjemlige Regering — plyndrer det store Folk gennem Vareaager for at fylde Lommerne paa de passive Obligationskapitalister, eller som deres nationale Industribeskyttelse, der tvinger den brede Befolkning til at fylde Lommerne paa de monopoliserede Industriers Aktiekapitalister og øvrige Snylterkomplot.

Hvis de Arbejdsløses Underhold blev taget fra de store Formuer, saa kunde der være Tale om, at det kunde have nogen Virkning paa Balancen mellem Produktion og Købeevne, men ikke som det er.

Aarsagen til den Forbedring af den økonomiske Verdenssituation, som kan spores i Europa, har selvsagt ingen Forbindelse med de reformistiske Humbugsstreger.

Aarsagen er kort og godt denne, at alle Europas Stater, særlig de større, opruster i et Tempo og et Omfang, der sætter mægtige opsparede Værdier i Sving baade i Produktion, Løn, Købeevne og Vareomsætning. Og dette saa meget mere, som Krigsmaskiner ikke øger Produktionsevnen.

Det er karakteristisk, at i Amerika, der ikke opruster i det Forhold som Europa, er Krisen tiltagende trods endnu mægtigere Statsindgreb der end i Europa.

Men baade Hr. Butler og »Soc.-Dem.« er saa engageret i det kapitalistiske Lappeskræderi, at de hverken kan se eller ikke vover at udtale Sandheden.

De mægtige Oprustninger og Arbejdsløsheden

Hvad tænker Regeringen at foretage overfor den kommende Vinters sikkert mægtige Arbejdsløshed

Medens Arbejdsløsheden i U. S. A. har en stadig Tendens til at vokse, saa viser de europæiske Staters Arbejdsløshedstal Tendens til at dale.

Dette er Tilfældet siden Frankrigs, men særlig Englands og Tysklands Oprustning fra i Foraaret satte saa voldsomt ind.

Ogsaa et lille Land som Danmark høster indirekte Fordel af den mægtige Forberedelse til Menneskeslagteriet.

Baade indirekte i større Beskæftigelse for Landbruget — særlig i Leverancen til Tyskland — og i direkte Beskæftigelse for dansk Industri har vort Arbejdsløshedstal i Foraars- og Sommermaanederne været nedadgaaende grundet paa denne Oprustning.

Men trods al Bedring i Forhold til sidste Aar — en Bedring paa ca. 5000 — er de Arbejdsløses Antal i Forhold til Landets Størrelse vanvittigt højt, nemlig i den bedste Beskæftigelsestid endnu 57.846 tilmeldte Arbejdsløse — foruden hele den ukontrollerede store Masse af Ungdomsarbejdsløse ud over Landet.

Den nationale økonomiske Politik har fremmet Arbejdsløsheden

Arbejdsløshedskrisen bestaar deri, at Folkets Købeevne svigter overfor den stigende Produktionsevne.

I Stedet for at stimulere de brede Massers Købeevne har den nationale Politik ved indirekte Beskatning og vareprisfordyrende Foranstaltninger til Fordel for den passive Kapital virket lige modsat.

Og selv i de Tilfælde, hvor den praktiske Politik har sat ind med monopolbeskyttelse for Industrien, som vel har øget Beskæftigelsen, er det alligevel Kapitalen, der har taget den øgede Fortjeneste hjem i Form af opskruede Varepriser, saaledes at den Sum, der erobredes i mere Arbejdsløn til denne Merbeskæftigelse, blev taget fra den samlede Befolknings Købeevne.

Denne fordømmelige Politiks Virkninger er som nævnt opvejet af de store udenlandske Kunders forcerede militære Oprustninger, og det er virkelig interessant at se Regeringspressen slaa Resultatet heraf op som noget særlig sensationelt, naar et Par Tusind Mand mere kommer i Arbejde i Løbet af en Uge — nu i den bedste Sommertid.

Men vil den samme Presse ogsaa tage Æren, naar Arbejdsløshedstallet om føje Tid igen begynder at stive?

Den forfejlede Politik vil snart hævne sig

Det er givet, naar et Lands Lønpolitik, tiltrods for en bestandig øget Produktionskapacitet, fastbinder for Aar ad Gangen den nominelle Løn, da betyder det reelt overfor frie, stadig stigende Varepriser, et reelt Tilbageskridt i Købekraftens Evne til at absorbere de stigende Varemængder. Dette skaber Arbejdsløshed.

Dette Forhold i Forbindelse med den økonomiske Pris og Skattepolitik, Regeringen har ført, vil snart — tiltrods for Oprustningernes formildende Virkninger — svinge Arbejdsløshedstallets Kurve opad igen.

Det er betegnende for den faktiske Beskæftigelsessituation, at Bygningsindustriens Arbejdsløshedstal er begyndt at staa stille.

Bygningsindustrien er en særlig national Industri, og et af de mest sikre Barometre for et Lands faktiske økonomiske Beskæftigelsesbalance.

Den afmaaler forud en stigende Indkomst for de brede Lag, men den afmaaler lige saa fint forud en dalende Indkomst — en kommende økonomisk Nedgang — i dalende Byggeri. — Det er Bankerne, de virkelig indsigtsfulde, der bestemmer Farten i Byggeriet.

Der var endnu i Aar planlagt og finansieret ikke saa lidt Byggeri, omend meget mindre end sidste Aar. Lockouten i Foraaret forsinkede Paabegyndelsen af Arbejdet i store Dele af dette planlagte Byggeri. Da endelig Konflikten saa udløstes, skabtes der pludselig en hektisk Travlhed i Byggeindustrien, der langt mere end ellers vilde have været Tilfældet, trak Arbejdskraft til sig for at blive færdig i rette Tid.

Denne hektiske Travlhed eksisterer endnu, men den drager ikke flere Arbejdskræfter til sig. Den kan ikke opsuge flere Arbejdsløse. Det næste, der nu sker, er en Ombytning af Fagene inden for Beskæftigelsen. Hvor Jord- og Beton, Murere og Tømrere glider ud, glider Bygningssnedkere, Malere, Gas- og Vandarb. og Elektrikere ind. De Variationer i Bygningsindustriens Beskæftigelsesgrad, denne Ombytning foraarsager, vil næppe blive meget mærkbare.

Men jo mere vi nærmer os Eftersommer og Efteraar, vil Bygningsindustriens Arbejdsløshedstal vokse og vokse — langt mere end sidst Aar — netop paa Grund af den af Foraarets Forsinkelse frembragte forcerede Travlhed. Og Bygningsindustrien vil, som den udprægede Nøgleindustri den er, drage en Mængde Fag med sig i Faldet udover, hvad den gennem mindsket Købeevne indirekte drager med sig.

Hvis Regeringen, dens Partier og Presse virkelig er saa ansvarsbevidste, som man vil give det Udseende af, da vilde det virke mere beroligende, at man, i Stedet for i barnlig og uberettiget Selvforherligelse praler med 2000 færre Arbejdsløse paa Baggrund af 60,000 faktiske Arbejdsledige, begyndte at beskæftige sig med den økonomiske Realitetspolitik, hvormed man vil møde den kommende Vinters store Arbejdsløshed. Der bliver ikke Anledning til Praleri om betydningsløse dalende Chifre. Her bliver Tale om stigende Chifre, der kræver helt anderledes indgribende Forholdsregler end det Bluf, man hidtil har set fra Lovgivningsmagtens Side herhjemme.

Og man bør ikke glemme, at det Frankrigs Arbejderklasse i den sidste Maaned har præsteret af positive Forholdsregler, overfor den udbyttende Kapital, ikke er gaaet sporløst hen over danske Arbejderes Tankesæt.

Russisk Udenrigspolitik og dansk Fagbevægelse.

Afsted med jer - uden Betingelser ind i „De samvirkende Fagforbund".

Efterhaanden som det blev klart for Ledelsen af Sovjet Unionens kommunistiske Parti, at Allianceer og politisk Samarbejde med en Del af de kapitalisiske Stater var en Nødvendighed, modnedes og realiseredes Tanken om Enheds- og Folkefronten.

Efter at 7. Verdenskongres havde foretaget Kovendingen fra venstre til højre er det ganet rask med den politiske Enheds- og Folkefront i enkelte Lande — de særlige Allierede.

Den historiske Konklusion lader sig ikke dølge mere. Enhedsfronten vil uvægerlig ende i Indsmeltning i Socialdemokratiet. I Frankrig og i en Del Balkanlande har Forholdet allerede Hjertelighedens Karakter.

Her i Skandinavien vil Foreningen blive mere formløs. Baade i Sverrig og Norge drøftes for aabne Vinduer Overgangen til Socialdemokratiet, og man regner med, at Norges kommunistiske Parti snart vil forsvinde ind i Arbejderpartiet. For Danmarks Vedkommende bliver Overvindelsen lidt mere vanskelig. Men det kan ikke nægtes, at baade D. K. P.s Ledelse og dens Blad virkelig gør sig Anstrengelser. Og lad det endelig forenes, som hører sammen. Hvad skal Arbejderne egentlig med 2 reformistiske Arbejderpartier.

Men hvad vedkommer egentlig denne politiske Nyforlovelse Fagbevægelsen?

Hvorfor skal pludselig de »forfærdelige« Søfyrbødere nu kommanderes ind i »De samvirkende Fagforbund«?

For blot 2 Aar siden erklærede Søfyrbødernes »*kommunistiske*« Ledelse, at Søfyrbøderne kun vilde gaa ind i D. s. F. paa Betingelse af, at Medlemmernes Selvbestemmelsesret, Fagbevægelsens Aktionsfrihed og flere andre revolutionære Grundkrav blev anerkendt fra den faglige Centralorganisations Side.

Siden da er Medlemmerne gennem de nye Forhandlingsregler plyndret for snart den sidste Rest af Medbestemmelsesret, og Fagbevægelsens Aktionsfrihed blev solgt uden Modstand ved sidste Overenskomstsituation.

Men alligevel saa skal Søfyrbøderne nu ind i D. s. F., og stod det til »Arbejder-Bladet«, saa skal samtlige Fag, der staar uden for Centralorganisationen, ind i denne uden Betingelser.

Falske og ægte Motiveringer.

Lad os blot tilstaa at vi ikke ser noget dybere Principspørgsmaal i »ind i eller ud af D. s. F.«.

Efter vor Opfattelse beror det aldrig saa meget paa den ydre Organisationsform, som det beror paa Arbejdernes Indstilling, om deres Organisationer er kampduelige.

Og skal det endelig gælde Organisationsformen, bliver det ikke Centralorganisationen, der har Betydning for Arbejderne, thi den er i de fleste Tilfælde kun Redskab for et eller andet politisk Partis Herredømme over Fagbevægelsen. Dette er den ogsaa i Danmark, og den er det akkurat saa meget og saa længe Arbejderne vil det.

Det Forhold, hvor Organisationsformen spiller positiv Rolle for Arbejderne, er, hvor den kan forene de forskellige Fags Arbejdere paa de store industrielle Arbejdspladser til en handlende *Enhed* baade i Krig og Fred.

Derfor er D. K. P.s Parole om for enhver Pris i D. s. F. meget karakteristisk. Arbejdernes positive Samvirksomhed paa Arbejdspladserne interesserer ikke en døjt, men ind i D. s. F., det er Hovedsagen.

De kunde lige saa godt sige: »Naar vi Stakler nu er fordømt til at komme ind under Thorvalds Kommando saa skal samtlige organiserede Arbejdere pinedød dele vor Skæbne!«

Det vilde da være mere ærligt end alt det Pladder om Chr. Jensen og Aksel Olsen som Hærførere for en fri og selvstændig Fagbevægelse.

Vi aner ikke, om Aksel Olsen læser »Arbejder-Bladet«, men gør han det, da morer han sig sikkert mindst lige saa kosteligt som vi, hver Gang han læser Citatet af hans Tale om »Fagbevægelsens brækkede Hals«.

Som om Chr. Jensen og Aksel Olsen mente andet med deres Ord mod den tvungne Voldgift, end en for Tiden meget nødvendig og derfor meget fornuftig taktisk tagen Afstand fra den, hos Arbejderne meget upopulære »Tvungne Voldgift«.

Thi selvfølgelig kan voksne Mænd som Aksel Olsen og Chr. Jensen ikke i en Menneskealder arbejde for Statens Indblanding i den faglige Kamp med Voldgiftsret og tvungen Mægling, uden at de vil tage Konsekvensen: »*Den tvungne Voldgift*«.

Og hele D. s. F.s faglige Politik er jo lagt an paa Statens Indgriben. Hvem i Alverden skulde ellers redde »Postelinet« for den? Selv evner den jo intet, vil intet og kan intet. Som fagligt Kamporgan er denne socialdemokratiske Partifilial hjemfalden til Aldersrente under Statens Forsorg.

Og naar nu endelig Kommunistisk Parti skal gøre Hoserne grønne for Papa Stauning ved at slæbe Fyrbøderne ind i dette faglige Alderdomshjem, hvorfor da ikke synge en ærlig og hæderlig Begravelsessalme i Stedet for at hykle et Modsætningsforhold mellem Statsministeren, Folketingsmanden og kgl. Hof-Bestyrelsesmedlem i Nationalbanken — et Modsætningsforhold, der aldrig har været, der ikke er og aldrig bliver.

Det gaar forresten rigtig godt. Først rog den ægte bolchevikiske-leninistiske patenterede revolutionære Klassekampspolitik lige fra venstre Vejgrøft over i højre Vejgrøft. Og nu er det blevet bolchevikisk Fagpolitik, uden Betingelse at transportere de selvstændige Fagorganisationer ind i Alderdomshjemmet D. s. F.

Efterhaanden bliver det et noget indviklet Problem at være Kommunist. Før var det et Menneske, der principielt sluttede sig til en bestemt Samfundsopfattelse og fulgte ganske bestemte Principper i Kampen for og Vejen mod dette Maal.

Nu ligner det nærmest en fuld Mand, der i sin omtaagede Fiffighed spiller Rollen som vældig Taktiker, der bestandig krydser Vejen uden at komme af Stedet.

Den Kommunisme, D. K. P. efterhaanden repræsenterer, er blevet tom Taktik fra det ene Standpunkt til det andet, og fra det andet og til det tredie o. s. v., uden Trofasthed, uden Ærlighed og alvorlig Kamp.

Det er muligt, at det kan gaa i den smudsige Døgnpolitik, men i den faglige Bevægelse gaar det ikke.

Her maa russisk Udenrigspolitik se at finde en anden Tumleplads.

Arbejdspladsen

er vort naturlige Virkefelt, der er det, vi træffer Arbejderne, der er det, vi skal paavirke Mentalitet og Indstilling overfor alle de faglige Problemer.

Derfor Kammerat, tag dit Blad med paa Arbejdet, naar du selv har læst det, og giv det til en alvorligt indstillet Kammerat. Formaa ham til at læse Bladet og drøft dets Indhold med ham og vind ham for Bladet. Ikke ved Kup, men ved langsomt og vedvarende alvorlig Udholdenhed skal vor Sag vinde frem. Ogsaa du kan udrette noget for vor Sag.

Uvidenhed eller Bedrageri.

Vi har modtaget følgende.

I »Arbejdsmændenes Fagblad« af 15. Juni 1936 findes en ordret Gengivelse af Aksel Olsens Tale Grundlovsdagen den 5. Juni i Aar i Søndermarken, hvori bl. a. udtales følgende:

»Grundloven er en Frugt af den demokratiske Verdensanskuelse, der paa det frie Folkestyres Grund giver Befolkningen Adgang til at øve Indflydelse paa Landets politiske, økonomiske og kulturelle Udvikling.«

Da jeg maa forudsætte, at en Mand, der paatager sig Hvervet som Hovedtaler ved et stort Arbejderstævne, ikke er en uvidende Smaaborgersjæl, der intet Begreb har om de historiske Kendsgerninger, formener jeg, at ARBEJDET mere end hidtil bør gribe disse rent ud løgnagtige og kapitalistiske Fremstillinger i Flanken og baade holde Løgnen og Løgnerne frem for Arbejderne, saa de kan se, af hvilken moralsk Beskaffenhed deres saakaldte ansvarlige Førere og Opdragere er.

København, i Juni 1936.

Marxist.

— — —

Vi vil gerne sige til den ærede Indsender, at han, efter vor Opfattelse, dømmer Aksel Olsen ganske forkert. Vi er aldeles overbevist om, at Aksel Olsen virkelig tror paa det, han siger i de her citerede Linier.

At disses Indhold ikke er historisk korrekte, ja, at det overhovedet ikke har med historisk Sandhed at bestille, er saa en Sag for sig.

Det er jo netop Ulykken for dansk Arbejderbevægelse, at den Oplysning, den ligger inde med, er borgerlig Oplysning. Den videnskabelige Kritik af denne borgerlige Historieopfattelse, Opbyggelse og Fremstilling kender danske Arbejdere ikke, og Aksel Olsen heller ikke og heller ikke nogle af de andre ledende Mænd i Fagbevægelsen. Deres Socialisme er borgerlig Reformlære. Deres Socialisme har ikke med videnskabelig Forskning at bestille. **Hvad kender de til Dialektik, til materialistisk Historieopfattelse, til Værdilære, til Kærnen i den kapitalistiske Økonomi og Grundlaget for Udbytning og Samfundsudvikling og moderne Historieforskning?** Ikke et Kuk!

Saa sandt, som Løgn er bevidst Usandhed, saa sandt kan man ikke sige Aksel Olsen lyver. Han siger kun her, hvad han virkelig tror paa, hvad hans Lærer i Skolen bildte ham ind, og hvad Socialdemokratiet og hele den »borgerlige« Oplysningsbevægelse bestandig bilder den stakkels aandelig mishandlede Arbejderungdom ind.

Og endelig vil vi henvise den ærede Indsender til »Arbejdet«s Spidsartikel: »**De Riges Grundlov**«, hvor vi netop gjorde opmærksom paa Sandheden om Grundlovens Tilblivelse som Frugt af rene kapitalistiske Klasseinteresser og ikke som en Frugt af »den demokratiske Verdensanskuelse«, som overhovedet ikke eksisterede, da Grundloven blev til, og som iøvrigt slet ikke er nogen Verdensanskuelse, men kun en blind Udløber af den spirituelle eller borgerlige Verdensanskuelse.

Og lige som denne første Sætning i Citatet er noget uhistorisk Vrøvl, saaledes er Resten af Citatet, intet af det kan staa for en kritisk Analyse ud fra de foreliggende historiske Kendsgerninger, men hvorledes skulde ARBEJDET magte det Bjærg af borgerligt Vrøvl, Arbejderne hver eneste Dag fyldes med — det er umuligt — den Augiasstald er for stor. Vi maa nøjes med at tage de enkelte Spørgsmaal op i Dagens Kamp og belyse dem ud fra Arbejdernes Interesser og ellers haabe paa, at der med Tiden bliver Plads for en af de politiske Partiers uafhængige socialistisk Oplysningsbevægelse!

Der trænges i Sandhed til den.

Red.

Den danske Enhedsfront og revolutionær Realitetspolitik.

Efter at Danmarks kommunistiske Parti har ophørt med at være et revolutionært Parti og har overtaget en mere reformistisk Rolle, der vil Enhedsfront og Folkefront med de borgerlige Partier, kniber det med at komme i Leje paa det nye Spor.

I Anledning af den franske Arbejderklasses faglige økonomiske Sejr foreholder Partiets Organ i en »Leder« det danske Socialdemokrati, hvilken Betydning for den danske Arbejderklasse det vilde være, om Socialdemokratiet sluttede Enhedsfront med D. K. P. osv.

I næsten rørende naiv Form møder man her den Fejlvurdering eller rettere Mangel paa Evne til at vurdere Realiteterne i en given Situation, som i alt for høj Grad præger D. K. P.s Ledelse i de taktiske Manøvrer, den efterhaanden har ført Partiet og Medlemmerne ud i.

Naar det franske Socialdemokrati sluttede Enhedsfront med Frankrigs kommunistiske Parti, var det selvfølgelig ikke for Kommunisternes skønne Øjnes Skyld, men fordi deres Parti var et virkeligt Masseparti, en Magt, som Leon Blum og hans Parti maatte regne med som *en Magt!*

Dernæst var der i Frankrigs Arbejdermasser et levende Krav om en fælles Front mod den truende Nazisme.

Disse to Realiteter, og særlig den sidste, var de afgørende for Enhedsfronten mellem de to hidtidige konkurrerende Partier.

Disse Realiteter gav Enhedsfronten Fornuft og hensigtsmæssig Mening for begge Partier.

Naar Stauning nu sparker Aksel Larsen bort fra Dørmaatten, hver Gang han anbringer sig der med sin Enhedsfront, saa vilde Leon Blum sikkert have gjort det samme, om de samme Forhold havde gjort sig gældende i Frankrig.

Her er intet levende Krav blandt Arbejderne om Enhedsfront mod en truende Nazisme, thi den Form, hvorunder Nazismen truer Danmarks Arbejdere, har de slet ikke opdaget endnu.

Dernæst er D. K. P.s hele Eksistens ikke en Døjt af Fare for Socialdemokratiet. Snarere vilde det rent agitatorisk være et Tab for dette Parti, om det ved Enhedsfronten mistede denne »Bussemand« for dets søvnige Vælgere.

Det hele Forhold kan sammenlignes ved, at en forarmet Stodder tilbyder en større Forretningsmand at gaa i Kompagni med ham. Mon den store Forretningsmand ikke vilde behandle »*den forarmede*« paa samme Maade og med samme Ret, som Stauning behandler Aksel Larsen.

D. K. P.s Lederes Snak om Enhedsfront viser kun, at de endnu ikke har lært at regne med Mag-

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B & O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4 SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtfri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

HVORFOR *sparer de ikke* **15 pCt?**
Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra **8 Kr. pr. Md.** med komplet Udstyr **Naar 12 Mdr.s Leje** er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker de landskendte **C. F.** og **Scott Cykler.**
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146,
Øbro 8433 v. A. C. Frahstock Cent. 11038
NB Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.
Et Parti brugte Dame- og Herrecykler C. F. sælges meget billigt.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening **Raadmandsgade 17.** Organiserede Svende.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. **Birkegade 7.**

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

SKOTØJSREPARATIONEN
Italiensvej 34, udfører alle Reparationer til billigste Priser. Fører alt i nyt Herre-Dame- og Børnefodtøj.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Sommerfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

FODTØJ ½ PRIS
Køb direkte fra Fabrikken!
Herresko fra 8,50 - Damesko fra 6,50
KAPELVEJ 53
Alle Skotøjsreparationer udf. billigt.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Et Parti Sommerkjoler udsælges fra **Kr. 3,85**
Stof modtages til Forarbejdning.

Handelsophævelse.
Brugte Jakkesæt, Frakker, alt sælges billigt. ELMEGADE 25 St.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

MØBLER m. m.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes Reparationsværksted for Radio og Grammofoner **Todesgade 8.**

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

IKKE - DYRERE - MEN - BEDRE
Alle Reparationer udføres godt og solidt til billigste Priser. Fjedre i Lommeure 2 Kr. Rensning af Lommeure 3 Kr. Fjedre i Grammofoner fra 4 Kroner.
ELI A. MØLLER Urmager
Hyltebro 4 (ved Nørrebrogade 225)

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 **Tlf. Vester 1494 v**
L. P. Madsen

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet: Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 100.

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, Mezz., N
Telefon Nora 1308
Maskinafskrivning
Spec.: Masseduplikering

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. **Prinsensgade 6.**

NYLAGTE Landæg
En gros Priser.
Producenternes Salgscentral,
Søllerødgade 37, Kld.
Salg til Private Kl. 11—13.
Lørdag til Kl. 18.

Husum Møllekro
Carl Olsen. **Bella 41**
Frederikssundsvej 350.
Familiehave **Keglebane**

„Nellemors Bod"
Mælken til den rigtige Pris fra Mejeriet „Neutral". 1ste Kl. Isbod.
26, Sofiegade 26.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1.70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det **billige Lager, Borgergade 1.** Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre.
Piskefløde 1/4 l. 39 Øre. Margarine 1/2 kg. 39 Øre Reklamekaffe 1/4 kg. 77 Øre

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's **„Kønslivet og Sundheden"** giver dette Herredømme
Arbejdets Kontor, Blaagaardsgade 21

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening **Todesgade 9. V. Schau.**

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret). C. H. P. 0,50, Liberti 0,50. A. J. 2,00. Th. N. 1,00. C. T. 0,50. V. 3,00. J. B. 1,00. V. H. 2,85. K. Christiansen 2,00.
Med det tidligere indkomne ialt Kr. 384.17.

tens Realiteter i det politiske Spil.

Disse Ledere tror sikkert selv, at de har været store Taktikere ved deres Tilbud om Enhedsfront og ovenud fiffige ved Beslutningen om ikke at opstille ved Landstingsvalget.

Hvis Fiffigheden bestaar deri, at Partiet ved Landstingsvalget derved undgaar at dokumentere, hvor faa ældre Vælgere Partiet egentlig raader over, ja, da skal vi lade Fiffigheden staa uantastet, men hvis man fra D. K. P.s Side med denne Fiffighed har ment at bringe Socialdemokratiet i den Situation sammen med de Radikale at blive Flertal i Landstinget og derved miste Bukken at læsse sine Synder paa, saa er denne Fiffighed af en sjælden barnlig Beskaffenhed i den politiske Verden.

Socialdemokratiet har selvsagt ikke det mindste imod sammen med de Radikale at blive Flertal i Landstinget, thi dels har det netop i de Radikale den mest behagelige Buk at læsse Synderne overfor Arbejderne paa, og dels agter Socialdemokratiet ikke foreløbig at afskaffe Landstinget, selv om det faar nok saa stort Flertal.

Det eneste, D. K. P. opnaar ved at støtte Socialdemokratiet — hvis denne Støtte overhovedet betyder noget —, er at bane Vejen for Landstingets Omdannelse til et fascistisk anløbet Korporationsraad, hvis Linje længe har været modnet hos Formanden for Industrimagnater, hvis politiske Redskab Hr. Stauning har været siden Krisen satte ind og bestandig er.

For den moderne Storfinans bliver stædige reaktionære Bonderepræsentanter og konservative Demokrater efterhaanden for tungt et politisk Apparat at arbejde med. Derfor betyder Socialdemokratiets Sejr ved Landstingsvalget ikke dette Tings Afskaffelse, men dets Forvandling til et politisk Redskab, der ikke lægger sig i Vejen for de Aftaler, Storfinansen træffer med dens ansvarlige Regering.

Det er ikke Arbeidernes Indflydelse paa Lovgivningen, D. K. P. støtter ved sin »Opofrelse« ved Landstingsvalget, men Mænd af Th. Staunings, Fiskers og Kjærbøls Type, Mænd, der uhæmmet af Fortidsløfter, af Ideer og Principper og fordi de samtidig behersker Arbejderne politisk netop er de mest tjenlige Redskaber for Storfinansens politiske Operationer.

Vil skal ikke fremhæve Leon Blum paa Staunings Bekostning — de er nok 2 Alen ud af et Stykke, rent personligt —, men der er den afgørende Forskel, at Stauning i Danmark behersker Arbejdermasserne og bruger dem som Redskab for sin Politik, medens Leon Blum beherskes af de franske Arbejdere og maa lade sig bruge som politisk Redskab i Arbejdernes Kamp mod Storfinansen.

Det er karakteristisk for Forholdet i Frankrig, at Leon Blum maatte lide den Tort, at Arbejderne uden Hensyn til det Forlig, han satte igennem ved Forhandlingen med Storfinansens Mænd, og som opfyldte Arbejdernes Krav, at Arbejderne alligevel fortsatte Strejkekampene, indtil hver Arbejdskøber juridisk var bundet til Kravene, og disse var vedtaget af Kamrene.

Det er disse to modsatte Realiteter i Frankrig og i Danmark, D. K. P.s Ledere ikke kan se Forskel paa. Derfor kan de heller ikke se, at i Frankrig tjener Enhedsfronten Arbejderne, men i Danmark Storfinansen.

Der møder man igen den samme naive Barnlighed: naar der skal være Enhedsfront i Frankrig, saa skal vi ogsaa have Enhedsfront i Danmark! Og denne blinde Naivitet taler om at blive Arbejdernes politiske Førerskab! Helledussedasse.

For de revolutionære Arbejdere, der herhjemme har politisk Realitetssans, gælder det ikke om at lave politiske Konstellationer, nye Partier og Enhedsfronter, men det ene afgørende, at gøre Arbejderne *aktive revolutionære,* saaledes at de ikke lader sig bruge af, men selv bruger de politiske Partier i sin Interessekamps Tjeneste.

At tjene denne Opgave er i Danmark positiv revolutionær Realitetspolitik i Modsætning til den afsporede Forvirring, D. K. P.s »Ledelse« har ført Partiet ud i. Man spørger uvilkaarligt: Har Partiet nogen Medlemsstab, og hvornaar vil den reagere?

Kommunist.

Internationale Meddelelser

(Fortsat fra Side 1.)

Men Strejken, der oprindelig var bestemt som en 24 Timers Proteststrejke, blev nu udvidet og omfattede efterhaanden saa godt som alle Arbejdspladser i Kovno, og da Bevægelsen begyndte at sprede sig til andre Byer, og Arbejderne blev støttet af Smaabrugerne, opgav Regeringen Modstanden og gik ind paa de fleste af Arbejdernes Fordringer. Lønningerne blev forbedrede og 350 af de 400 Arresterede blev amnisterede straks.

Paa Drankerhjem

(Fortsat fra Side 2.

havde nægtet at modtage en tilbudt Hyre, altsaa nægtet at arbejde, saa kunde man bedre have forstaaet, at Kassens Bestyrelse havde anmeldt ham til Socialkontoret, thi saa var der en antagelig Grund.

Men paa dette kunde Martin Christensen altsaa ikke rammes. *Han vilde netop have Arbejde,* og da andre skulde have dette, saa fandt man ud af at anmelde ham til Socialkontoret efter Paragraf 10, *hvor han grundet paa Drukkenskab anses at være uegnet til regelmæssig Erhvervsvirksomhed!*

Selv meget moderate Fagforeningsledere tager Afstand fra denne kompromiterende Optræden.

Enhver, der kender til Martin Christensen, kan paa Stedet afgøre, at det ikke er Mangel paa Kræfter saa lidt som Drukkenskab, der gør ham uskikket til Søfyrbodergerningen. Han er kæmpestor og stærk som en Bjørn, og bærer ikke det mindste af Drankerens Præg over sig. Altsaa er hele Anmeldelsen bygget paa det spinkle Grundlag, at han nogle Gange i Løbet af lang Tids Arbejdsløshed har været beruset.

Der findes ikke andet Grundlag, og det er tilmed konstateret, at han aldrig har brugt sin Understøttelse til at drikke op — den har han altid overladt sin Hustru —, men at det er Kammerater, der er kommen i Land, der har givet ud paa den arbejdsløse Kammerat.

For at konstatere, om det var almindeligt i Arbejdsløshedskasserne at anmelde Medlemmerne til Socialkontorerne paa et saadant Grundlag, har vi i den sidste Uge forespurgt Ledelsen for flere Kasser, og Svaret har enstemmigt været: *Nej!*

I et Par af Kasserne blev der svaret, at den lange Arbejdsløshed selvfølgelig ikke kunde gaa virkningsløst over alle Mennesker, og at der selvfølgelig var Medlemmer imellem, som var kommet længere ud med »Pomona« (vistnok en billig Frugtvin) end godt var, men saalænge det ikke praktisk ved anvist Arbejde var konstateret at de ikke mere var egnet til regelmæssigt Arbejde, kunde det selvfølgelig ikke falde Kassens Ledelse ind at indberette Vedkommende til Socialkontoret. Man maatte selvfølgelig have virkelige Beviser og ikke løse Paastande som Grundlag for et saadant Skridt.

Vi gør opmærksom paa, at det er socialdemokratiske og i flere Tilfælde meget moderate Ledere, der over for os har hævdet dette Standpunkt.

Men Søfyrbodernes saakaldte »*revolutionære og kommunistiske*« Ledelse den behøver ingen Beviser. Den behøver bare en løs Paastand for at angive et Medlem og faa ham indespærret et Aar.

Lad os slutte med i Dag at fastslaa, at det er en Nødvendighed at den radikale Retning indenfor Fagbevægelsen tager bestemt og afgjort Afstand fra en saadan Optræden, for ikke selv at blive kompromitteret.

I det hele er det paa Tiden, at de radikale og revolutionære Fagforeningsfolk beskæftiger sig lidt med Particentralen i Søfyrbodernes Forbund. Der er flere Forhold der, som vi for vor Part ønsker at tage bestemt Afstand fra, men derom næste Gang.

Arbejdets Kronik. 4.-7.-36.

Den gule Imperialismes Grundlag II.

Den verdenspolitiske Betydning af den japanske Udvikling

VI.

Japans politiske Struktur

Fremstillingen af de rent økonomiske Drivkræfter i den japanske Udvikling formaar alene ikke at give noget rigtigt, omfattende Billede af de Begivenheder, der fuldbyrdes for vore Øjne i det fjerne Østen. Øriget Nippon (det japanske Navn for Japan) er nu som før væsentligt et Agrarland. Ca. 37 Millioner (over 55 pCt. af Befolkningen) er yderst fattige Risbønder, og selve den rene Industribefolkning, Proletariatet, tæller kun noget mere end 8 Millioner Mennesker (ca. 12 pCt.). Begge disse Lag staar i et stærkt Afhængighedsforhold til den reaktionære Feudal- og Industriadel. I Hænderne paa faa ældgamle, umaadelig rige Familier forenes langt den største Del af de agrariske og industrielle Produktionsmidler. Hele det politiske Liv, saavel som Samfundslivet i Almindelighed, beherskes afgørende af dem. Trods det uhyre industrielle Fremskridt, som paa faa Aartier aabnede Øriget Nippons Porte for alle Vestens Opfindelser og deres Udnyttelse, bremser disse reaktionære Lag af alle Kræfter enhver kulturel Videreudvikling. Denne Bremsen fra de mest reaktionære Kredses Side, som vil holde den japanske Befolkning nede i aarhundredgammel Fordummelse og Slaveri for saaledes at opretholde deres Herredømme, har allerede ført til de voldsomste Rystelser i Landet. Saaledes staar de for Japan typiske Fænomener, aarhundredgamle Kulturskikke og de mest hypermoderne Opfindelser, skarpt overfor hinanden, og lige saa skarpt staar ogsaa Samfundets Lag overfor hinanden. Bekendt er de talløse Bondeopstande, og Arbejderurolighederne paa den ene Side og paa den anden Side de endeløse Oprørsforsøg og Attentater forøvet af unge fremadstræbende Dele af Bourgeoisiet, som hovdsagelig samler sig om Videnskaberne, Studenterne og Militæret. Mindre bekendt turde det ganske vist være, at netop den japanske Militarisme er den mest frisindede Del, og at de fleste sociale Løsningsforsøg udgik fra den. Netop den er en af de stærkeste Modstandere af Feudalreaktionen, hvorved den som Østens Prøjser dog staar i en prisværdig Modsætning til sin Navnefætter i Vesten. Og hvorfor det er saaledes, skal kort fremstilles.

Den geo-politiske Struktur

Øriget Nippon bestaar af talløse Øer og er et helt igennem raastoffattigt Land. Dets Jordbundsbeskaffenhed er bjergfuld-vulkansk og iøvrigt Agrarland af 4.—5. Kvalitet. Dets Ernæringsbasis, som hovedsagelig bestaar af Fisk, Ris, nogle Grøntsager og nu ogsaa Sojabønner, var indtil for faa Aartier siden nogenlunde tilstrækkelig. I Mellemtiden har Befolkningen formeret sig med næsten 75 pCt, nemlig fra ca. 41 Millioner i Aaret 1900 til ca. 67 Millioner i Aaret 1934, hvorved den nu har en aarlig Befolkningstilvækst paa næsten en Million. Denne Ernæringsbasis er derved blevet fuldkommen utilstrækkelig. Nogle Tal skal anskueliggøre dette endnu nærmere. Nippon omfatter ca. 381,250 Kvadratkm. med en Befolkningstæthed paa 156,7, medens for Tysklands Vedkommende det samme Forhold er 470,650 kvkm. med Befolkningstæthed 133,1. I Tyskland omfattede det opdyrkede Areal 1927 ca. 206,811 kvkm., medens Japan kun kan dyrke ca. 17,000 kvkm. brugbar Jord. Kun en forsvindende lille Del dyrkes endnu under det mest anstrengende Arbejde af meget diminutive Smaabrug, men det har dog ingen Betydning. Ligeledes er Japan, hvad dets industrielle Raastoffer angaar, næsten udelukkende henvist til Indførsel, og dets forøgede Eksportoffensiv beror netop ogsaa paa den økonomiske Tvang, at det maa indføre alt Raamateriale. Saaledes beløber f. Eks. Indførselsbehovet for Jernerts sig til ikke mindre end 96 pCt., for Olier til 77 pCt. for kun at nævne to af de vigtigste Raastoffer. Paa samme Maade forholder det sig med næsten alle andre Raastoffer, kun med Kul er Japan tilstrækkelig forsynet. Saaledes var Nippons nødvendige Udvidelse klart foreskrevet.

Japans indrepolitiske Udvikling

Som den første Forudsætning for Japans nødvendige Selvstændiggørelse maatte den indre saavel som den ydre Uafhængighed tilstræbes. Feudalismens mest reaktionære Kredse stod skarpt overfor denne Udvikling. Efter at Englænderne i 70-erne og 80-erne i forrige Aarhundrede havde tvunget de japanske Havne til at aabne sig for Verdenskapitalismen, kom det til voldsomme Opstande og fremmedfjendtlige Bevægelser i disse Kredse. Og netop deres reaktionære Holdning er endnu den Dag i Dag Aarsag til stærke Bondeuroligheder, ligesom overhovedet Agrarspørgsmaalet er Kærnepunktet i den sociale Krise. Saaledes har Militarismen gjort sig til Fører af sociale Løsningsforsøg og er blevet Talsmand for de brede Folkemassers sociale Interesser. Til denne Holdning blev den drevet allerede af rent strategiske Grunde. Uafklarede Forhold i Landet svækker Nationens Kampkraft. Det nuværende økonomiske System er en aabenlys Hemsko for Udvidelsesmulighederne, fordi det paa det voldsomste opriver Klassemodsætningerne indadtil i Stedet for paa en eller anden Maade at slaa Bro imellem dem. Og derunder lider jo til sin Sorg hele den kapitalistiske Verden. I flere Kampskrifter har det japanske Krigsministerium overmaade skarpt hudflettet dette feudalkapitalistiske økonomiske System. Og ikke blot det, en Række Attentater forøvet af unge Militære paa Industriherrer og Bankmagnater, hvorved der var mange døde, vidner om, at der ligger en absolut reel Tendens bag disse Skrifter. Det vilde føre for vidt at citere disse Skrifter endog blot antydningsvis. De ligner overordentlig meget de socialistiske Argumenter, som fremføres af Europas fascistiske Bevægelser, der gør Front mod den feudale Reaktion for at skabe Nationens Enhed, økonomisk og politisk. Det er en Form for »Militærsocialisme« eller Fascisme, som ligger paa Linje med den almindelige verdenskapitalistiske Udvikling til Statens Planøkonomi og til Fascismen.

Efter bolschevistisk Mønster propagerer Militærpartiet »erstatningsløs Ekspropriation af Storgrundsbesiddelsen til Fordel for de jordfattige Bønder«, »øjeblikkelig Slettelse af alle de fattige Bønders Gældsbyrder«, »Højnelse af Industriarbejdernes Leveniveau«, »Statens Overtagelse af de vigtigste Industrier og Banker«, Statens Kontrol med Finanspolitik, Kreditvæsen, Industri, Udenrigshandel osv.«. Disse Paroler, som har en næsten bolschevistisk Karakter, er egnet til at vinde stor Indflydelse paa Folkemasserne og ogsaa i Japan at bringe den fascistiske Udvikling til Statskapitalisme til Gennembrud. — Men ikke blot det. Ogsaa paa Ernæringsvidenskabernes Omraade har den japanske Militarisme gjort uanede Fremskridt, som den hvide Kapitalisme bestemt vil misunde den. Saaledes har Prof. Saiki, Lederen af Ernæringsinstituttet i Tokio, sammenstillet et rationalt Enhedsmaaltid med trange Tider for Øje, som sikrer Menneskets daglige Ernæring for **kun** 12 Pfennig. Dette Maaltid bestaar af: »Frokost. Sojasuppe, Rædiker og Ris Middag. Rædiker og Agurk. Fisk og Grøntsager. Ris Aftensmad: Grøntsuppe, Fisk, Rædiker, Spinat, Ris.« Som man ser, endog et meget afvekslingsrigt Maaltid. — I enhver Henseende er Japan altsaa forberedt paa de kommende store Opgør. Militæropdragelsen begynder allerede i den tidligste Barndom og hører først op i Alderdommen. Om Mand eller Kvinde, Barn eller Olding, hele den japanske Nation er gennemorganiseret i overordentlig stram Militæraand, og den japanske Mentalitet, den omhyggeligt plejede krigeriske Aand i den ældgamle Samurai-Krigerkaste, er en villig Jordbund for denne Sæd. Og med sin klare geo-politiske Situation maatte Japan ogsaa have ganske entydige udenrigspolitiske Maal.

(Fortsættes i næste Nr.)

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 21. | Lørdag d. 11. Juli 1936 | 1. Aarg.

Personlighed og Socialisme.

Kammerater, lad os ikke blive bedrøvede over, at Borgerskabet paastaar, at Socialisme er Slaveri.

Det Slaveri, de sigter til, er, at Socialismen berøver det enkelte Menneske Friheden til at leve af dets Medmenneskers Arbejde og Frembringelser.

Og vi tilstaar med Stolthed, at vi først af alt er Tilhængere af Socialismen, fordi den berøver det enkelte Menneske denne umoralske Frihed.

Thi denne Frihed er Moder til al social Uretfærdighed, til Massernes Slaveri, til de Arbejdsløses Lidelser og Krigenes Gru.

Vi vil stoppe denne onde Morderkilde og i Stedet sætte Fællespligten til Arbejde og Fællesretten til Udkommet.

Den Sag er soleklar for alle Socialister.

— — —

Der er dog noget, der er mindre klart for mange Socialister, og det er Socialismens egentlige Maal.

En Kammerat siger, at Socialismen er et Maal i sig selv.

Men den Kammerat er rædsom ulogisk.

Sig, at den individualistiske Navlekigger er et Maal i sig selv med sin indbildte og overspændte Selvvurdering drejer han aandeligt set rundt om sin egen Navle!

Ja, sig endelig, at han netop er noget saa rent ud idiotisk, at være et Maal i sig selv, men sig ikke det om Socialismen, der som fælles Eksistensgrundlag skal bære alle Skæbner — op eller ned!

Vi skulde dog først af alt i vor Vurdering af Socialismen frigøre os for den dybe Vankundighed. Kapitalismens egoistiske Jag efter materielle Fordele hænger som et slimet Fedtlag paa den menneskelige Sjæl.

I den praktiske Klassekamp maa vi bestandig møde disse tilgrisede Sjæle — lad os frigøre os for dem i Bedømmelsen af Socialismen.

Og hvorledes skulde det blotte Forhold, at arbejde og spise i Fællesskab, i Stedet for hver for sig, kunne henrykke os til Begejstring og Kamp.

Arbejder vi maaske ikke i Fællesskab i Fabrikerne og spiser vi ikke i Fællesskab paa Spisestuer og i Folkekøkkener — og hænder det ikke hver især af os, at vi imellem ønsker, at vi var alene.

Nej, den Kammerat, der hævder, at Socialismen er et Maal i sig selv, har saa fuldkommen Uret.

— — —

Sig mig oprigtigt, Kammerat, har du aldrig i en ensom Stund søgt ind i dit eget Jeg og spurgt om Grund, om Vej og Maal for din Tilslutning til Socialismen?

Jeg for min Part har fra min tidligste Barndom bestandig vandret gennem en Verden af Savn og jordbunden Lidelse, men aldrig traf jeg et saa jordbunden Væsen, der ikke havde fostret en Længsel, og aldrig traf jeg en Kammerat, Mand eller Kvinde, der ikke utallige Gange havde talt de sociale Ord: *»Havde vi bare Raad til det!«*

Lad Teoretikerne tale logisk Socialisme, Politikerne taktisk Socialisme og Fagforeningsmanden Brød- og Paragrafsocialisme, men først naar Mennesket begynder at tale, bliver der Klarhed og Mening over Socialismens Maal.

— — —

Du fælles Arbejds- og Fordelingsordning, du skal frigøre os for Vægten af Mavens tyngende materielle Brødkrav. Du skal gøre Husly, Mad og Klæder til Spørgsmaal, der er løst, til en enkelt Times nødvendigt Arbejde, til en Bagatel i Menneskenes Tilværelse, at vi kan frigøre alle vore Kræfter for Udfoldelse af vore aandelige og sjælelige Egenskaber, Evner og Muligheder.

Vor Tid skal ikke optages og vor Moral ikke plettes af skiddent Slagsmaal om Dagens Gevinst.

Et kærligt Samliv skal ikke saares og skændes af materiel Nød.

Og Barnets medfødte Evner skal gro i Lyset uhæmmet af Fattigdommens Skygge.

— — —

Og lad mig her gøre en Bekendelse. Jeg vil slaas som en kløret Djævel for mine arbejdsløse Kammerater. Men derfor er jeg ikke Socialist. At være Socialist ved at bekæmpe Uretfærdigheden er kun Udtryk for et Mindreværdskompleks, en aandelig Barnlighed, en nærsynet Indbildning.

Er man Socialist, kæmper man for Socialismens Maal, og dette er noget andet og mere end blot at bekæmpe Uretfærdigheden.

Det er noget positivt.

Det er at lokke og drage Personlighedens Frugt frem af det enkelte Menneskes individuelle Frø.

Det er at danne Personlighedens Moral paa Fællesskabets Grund.

Det er at kalde Selvtænkningen frem til Kamp mod alle Former for hæmmende Autoritet, at Personligheden gennem Træning kan udfolde sig af Individernes aandelige Vaneslaveri.

At skabe den helstøbte Personlighed, det frigjorte Menneske, det er Socialismens Maal.

Hver eneste lille Handling, hver mindste Stræben hen imod dette Maal er positiv socialistisk Kamp.

Vi er Mennesker med higende Trang til Livsudfoldelse, og de historiske Forhold tvinger os til at virkeliggøre denne Stræben paa Fællesskabets Grund.

— — —

Men nu I, kære Kammerater, Staunings og Stalins ensrettede og disciplinerede Soldater, hvorledes med eders Vej mod Socialismens Maal?

Er der ikke en enkelt Stund, hvor I føler Trang til at være jer selv, hvor Taktikmanøvre og Partidisciplin føles saa underlig tomt, hvor I føler en levende Trang til at sige jer egen Mening rent ud, og Trang til at handle, som I tænker og føler.

I saadanne Stunder er I Socialismen, dens Maal og Væsen nærmere, end I nogen Sinde kommer den i Partiernes stivnede Dogmeverden.

Eli.

J. J. IPSEN død.

Som vi er ved at bryde Bladet om, kommer Meddelelsen om, at gamle J. J. Ipsen pludselig er afgaaet ved Døden. Vi vil i næste Nummer bringe en Artikel om den gamle revolutionære Skribent og Journalist.

Red.

Mælkemonopolets Gangstermetoder for at opretholde de høje Mælkepriser.

Direktør Tholstrup og Mejeriet Kallerupgaarde i Hedehusene.

Gang paa Gang har Borgerpressen travlt med »Fagforeningstyranniet«, naar Arbejderne kræver og omsætter deres Solidaritet for at hæve deres usle Lønninger og faa lidt mere af de Værdier, de i Overflod frembringer til deres Udbyttere.

Men hvornaar læser man i Borgerpressen om de Kampmetoder, de kapitalistiske Selskaber bruger i Kampene mod hinanden, og Monopolernes hensynsløse Krig for at slaa al Konkurrence ned og bevare Eneretten til at udplyndre det forbrugende Folk.

Imellem er det sivet ud, hvorledes amerikanske Truster hensynsløst har bragt Tusinder af Farmere i økonomisk Afhængighed og hvorledes Monopolselskaberne hinsides Havet brutalt har slaaet Konkurrenter ud i økonomisk Ruin for at bane Vejen for deres Eneherredømme paa Markedet og diktere Verden Monopolvarens Aagerpriser.

Men her i Landet sker ikke saadan noget, det passer ikke med det fredelige danske Naturel, her er vi alle hæderlige i vor Konkurrence, og Monopolerne bruger ikke hensynsløse Midler i deres Kamp for at bevare Eneherredømmet og de høje Monopolpriser.

Javel, saaledes lyder det, og saaledes tror den almindelige Befolkning herhjemme. Den kan ikke tænke sig, at der f. Eks. bag Mælkepriserne i København ikke blot ligger et Monopol, der kunstigt gennem Organisation og Aftaler holder Priserne oppe i en Trediedel mere, end det med almindelig Fortjeneste er nødvendigt, men tillige at dette Monopol gennem sine Redskaber hensynsløst forsøger at slaa Konkurrenterne ned, og hvor dette ikke i første Omgang lykkedes, bruger de brutaleste Midler for at naa sit Maal, at bevare Eneretten til Udplyndring af den mælkeforbrugende Befolkning i København.

Vel, vi vil i denne og kommende Artikler dokumentere, at det alligevel forholder sig saaledes, at Mælkemonopolet i København gennem sine Redskaber bruger Metoder og Fremgangsmaader, der hverken i Hensynsløshed eller Brutalitet staar tilbage for de amerikanske Metoder.

Mejeriet »Kallerupgaarde« i Hedehusene.

Ude i Hedehusene ligger Mejeriet »Kallerupgaarde«, et Privatmejeri, der gennem Aarene har haft en noget omtumlet Skæbne, og som siden 1. Marts 1934 har spillet en Rolle i det københavnske Mælkeponopols hensynsløse Kamp for at bevare Monopolet og de høje Mælkepriser.

Mejeriet ejedes i sin Tid af et Konsortie paa nogle faa Kapitalister, der drev den Trafik at »sælge« det til Mejeribestyrere, der havde lidt Penge.

I »Købekontrakten«, der ellers var meget skikkelig, var altid indsat en Paragraf, der i Løbet af 1 eller 2 Aar fastsatte et stort Afdrag.

Og paa denne Paragraf faldt Køberne Gang paa Gang.

Naar ikke Afdraget faldt paa Minutten, var Sælgerne straks over dem, og de maatte gaa tomhændet bort efter at have slidt et Aar eller 2 og mistet alt, hvad de ejede.

I denne Fælde faldt ogsaa de nuværende Indehavere af Mejeriet »Nevtral«, Hr. og Fru Christensen.

Røvernes Taktik svigter.

Ogsaa dette Ægtepar kom med deres af eget Arbejde sammensparede Skillinger, og da de begge er dygtige og energiske Mejerifolk, haabede de ved Flid og Sparsommelighed at kunne klare det store Afdrag. Men det gik ikke, de manglede nogle faa Hundrede Kroner, og Sælgerne nægtede dem enhver Imødekommenhed, og der blev igen Tvangsauktion paa »Kallerupgaarde«.

Men andre Mennesker traadte nu til. Christensen var meget afholdt af Leverandørerne paa Egnen (Bønderne), og disse holdt paa, at ingen andre skulde have deres Mælk, om Ægteparret paa en eller anden Maade kunde fortsætte.

Samtidig henvendte en Dame, Fru Lund, sig til dem og tilbød at sætte de nødvendige Penge i Mejeriet for dem, om de kunde fortsætte.

Staaende overfor den Kendsgerning, at Mejeriet ingen Mælk fik, om ikke Christensen blev paa Mejeriet, blev det hidtidige Konsortie tvunget til at sælge Mejeriet til Fru Lund, der købte det billigt for 37,500,00 Kr.

Familien Christensens Stilling paa Kallerupgaarde.

Læserne maa undskylde, at vi gaar lidt i Detailler om disse indledende Forhold, da de faar Betydning til Bedømmelse af den kommende Monopolkamp.

Fru Lund, der ikke var mejerikyndig og kun havde købt Mejeriet for at Christensens kunde blive der, afsluttede en Kontrakt med dem, af hvis Bestemmelser vi bemærker følgende:

Christensen, der har købt al Mælken af Leverandørerne og leverer alt Arbejde til Mejeriets Drift og varetager dets forretningsmæssige Interesser, indtræder ifølge Kontrakten som Bestyrer og Medejer af Mejeriet.

Fru Lund skal ifølge Kontrakten for sin Pengeanbringelse forlods have 50 Kr. pr. Maaned. Resten af Overskudet (der ogsaa udgør Christensens Løn) skal deles lige over mellem de 2 Parter.

Endelig bestemmer Kontrakten, at Fru Lund skal have Ret til at afhænde Mejeriet, naar hun ikke ønsker mere at være med. Dog skal hun først tilbyde Christensen Mejeriet og være pligtig til at sælge ham dette for den Sum, som Tredjemand byder hende. Og i Tilfælde af Salg til Tredjemand skal de to Parter have hver sin Halvdel af Salgssummen.

Denne Ordning traadte i Kraft d. 31. Januar 1934, og Familien Christensen tog glade og forhaab-

(Fortsættes Side 4.)

Internationale Meddelelser

Polens frygtelige Nødstilstand.

Den polske Landbrugskrise er den frygteligste i noget Land, 25 Millioner Bønder har hele sidste Aar bogstavelig talt sultet. Deres eneste Ernæring er Kartofler, og der berettes fra forskellige Egne, at Fattigdommen er saa bundfrossen, at Bønderne ikke har Raad til at købe Salt, men maa bruge det salte Kartoffelvand indtil 6—7 Gange, før det bortkastes. Det er karakteristisk for hele Situationen, at Tændstikker sælges i Stykkevis, da hverken Arbejdere eller Bønder mere formaar at købe en Æske ad Gangen.

Arbejdernes Lønninger er skaaret ned og udhulet af Regeringens Pris- og Skattepolitik.

Strejker og Sammenstød har i det sidste Aar hærget alle Industricentrer, og Uroen vokser bestandig og har nu forplantet sig til de forarmede Bondemasser. Der har saaledes i sidste Uge været afholdt et mægtigt Bondestævne paa **120,000** Demonstranter. Demonstrationen blev holdt i Overværelse af **Pilsudskis** Efterfølger, Generalinspektøren for Arméen **Rudz-Smigly**, der gjorde militær Hilsen, naar Bondemasserne drog forbi Tribunen og raabte: »Leve Folkets Polen! Leve den polske Armé!«

Det mægtige Bondestævne vedtog en Udtalelse, der krævede en ny Forfatning og Valg samt Amnesti for de politiske Fanger.

Det har vakt store Betænkeligheder, at Bondemasserne og Arméen begynder at faa Føling med hinanden.

Ingen kan forudsige, hvad der vil ske, om de sultende Bonde- og Arbejdermasser finder hinanden og Hæren blot stiller sig nevtral.

England: Enhedsfront og Strejkeret.

Kommunisternes Henvendelse til Arbejderpartiet om Enhedsfront skal behandles paa et kommende Delegeretmøde, men har allerede faaet en saa ublid Medfart af den øverste Ledelse, at man maa forudsætte, at Henstillingen afvises.

I Anledning af, at de engelske Statstjenestemænds Forbund har truet med Strejke og Besættelse af Arbejdspladserne, hvis de ikke fik forbedret Løn- og Arbejdsvilkaar, har Finansminister **Neville Chamberlain** i Underhuset truet enhver Tjenestemand, der vovede at strejke, med øjeblikkelig Afskedigelse. Efter Truslens Fremsættelse har Forbundet udsendt et i en skarp Tone holdt Svar, der gaar ud paa, at Statstjenestemændene betragter deres Ret til at strejke som lige saa berettiget som andre organiserede Arbejderes Strejkeret.

U. S. A. Misvækst og et kommende vældigt Opgør mellem Arbejderne og Kapitalen.

I de mægtige Arealer, der omfatter Præriestaterne, er der ikke faldet Regn i 2 Maaneder, og Misvæksten er en Kendsgerning. Nøden blandt Farmerne er meget stor. Regeringen forbereder en Nødhjælp paa ca. ½ Milliard Dollars.

Samtidig er der rundt i alle Staterne et Udbrud af spontane Strejker, over hvilke Organisationerne ingen Oversigt har, da det ofte er helt uorganiserede Arbejdermasser, der fører dem.

Dernæst trækker det op til en af de største og maaske mest blodige Strejkekampe, der har fundet Sted i Staterne i mange Aar.

Det gælder Organisationsretten, idet Striden staar om Arbejdskøbernes Ret til at bruge uorganiseret Arbejdskraft, og om deres Anerkendelse af Organisationerne udenfor de gamle anerkendte lokale Fabriksforeninger.

Oprindelig omfattede Spørgsmaalet kun Staal- og Metalindustrien, men hele Kampen føres under den radikale Grubearbejderleder **John L. Lewis**, der har tvunget den moderate Fløj i **»American Federation of Labour«** med Føreren **William Green** i Spidsen til at gaa med ogsaa til Udvidelse af Kampen til foruden Metalindustrien at medtage Automobil-, Gummi- og Tekstilindustrien.

(Fortsættes Side 4.)

Verdenskrisen og Klassekampen

Om dette interessante Problem bringer vi i dette og de to følgende Numre en interessant Udredning, som muligt vil udkomme i Særtryk.

Gadespejlet.

I Genève begik en Jøde Selvmord som Protest mod Nazismens Voldsregimente.

Nazisten, Statspræsident Greisler, rakte samme Sted Næse ad Præsidiet.

Der er en Verden af Forskel paa de to Manifestationer, men begge er karakteristiske for Nazismens Mangel paa Civilisation.

□

Paa Helsingør Arbejderhøjskole i Søndags mente en Docent, at Grunden til, at Nazisterne ikke har indladt sig i Krig mod Sovjet, var de militære Lederes Ængstelse for, at Arbejderne i store Mængder skulde gaa over til Fjenden.

□

Da Repræsentanter for de store europæiske Blade besaa en Automobilfabrik i Tyskland, spurgte en Journalist:

— Hvor mange Procent af Arbejderne her paa Fabriken er Socialdemokrater?

Direktøren: — Jeg tænker, at 50 pCt. er Socialdemokrater og Resten er Kommunister!

Journalisten: — Jamen, er her da ingen Nazister?

Direktøren: — Jo, det er de allesammen!

□

Da Aalborgs Borgmester hørte, at den Indianer-Høvding, der kom i Besøg til Rebild-Festen, hed »Rullende Torden«, laante han ham straks Nøglen.

□

Kronprinsparret skyr intet Reklametrick for at forsøge at blive populære. I Mandags havde de indbudt den danske og svenske Presse til at bese deres Lejlighed paa Amalienborg. De har nu saa mange Steder at bo, at her virkelig er Tale om Bolignød; de ved snart ikke, hvor de skal være. — Meget vittigt har Kronprinsen i sit Musik-Kabinet en Papegøje, der hedder Stauning.

□

»Typ.-Tid.« meddeler, at Typograf-Forbundets mangeaarige Forretningsfører for Provinsen, Karl Sørensen, er gaaet af paa Grund af Sygdom. Det forbavser, at den sædvanlige Kliché med Tak for lang og veludført Tjeneste ganske savnes.

Bliv Abonnent paa ARBEJDET i Juli Kvartal Kr. 1.50.

Paa Knæ for Reformismen.

Taktik-Kommunisternes sidste Genistreg!

»Social-Demokraten« i København indeholdt i Lørdags følgende Meddelelse:

I Dagene den 29. og 30. Juni afholdt Skandinavisk Transportarbejder Federation Møde i Oslo, hvor der forelaa Anmodning fra Søfyrbødernes Forbund i Danmark om Optagelse. Søfyrbøderne har tidligere tilhørt Federationen, men blev ekskluderet i 1933, fordi de nægtede at rette sig efter de Vedtagelser, som i Henhold til de gældende Love blev truffet.

Søfyrbøderne blev derefter optaget som Medlem af den kommunistiske Internationale for Søfolk og Havnearbejdere (I. S. H.), og ved en foretaget Urafstemning blev Søfyrbøderne udmeldt af Internationalt Transportarbejder Forbund.

Et af den skandinaviske Transportarbejder Federation nedsat Udvalg, for hvilket Forretningsfører Niels P. Hansen, Dansk Arbejdsmands Forbund, var Formand, behandlede Anmodningen. Efter at der var forelagt skriftlige Beviser for at Søfyrbøderne var udmeldt af den kommunistiske Internationale, og efter at disses Repræsentant, Rich. Jensen, paa Søfyrb.s Forbund.s Vegne havde erklæret og underskrevet paa loyalt at ville overholde Federationens Love og Vedtagelser, og paa samme Maade som alle andre tilsluttede Organisationer havde lovet fremtidig kammeratligt Samarbejde samt at ville rette sig efter Love og Beslutninger og følge den Taktik, som blev gældende og maatte blive vedtaget af de ansvarlige Organisationer — indstillede Udvalget, at Søfyrbødernes Forbund blev optaget, hvilket skete.

Samtidig blev det af Søfyrbødernes Repræsentant meddelt, at der vilde blive foretaget Urafstemning mellem Forbundets Medlemmer om Tilslutning dels til De samvirkende Fagforbund i Danmark og dels til Internationalt Transportarbejder Forbund, hvilken Urafstemning skal være afsluttet senest inden Udgangen af indeværende Aar, og Urafstemningen herom vil blive ledsaget af Anbefaling fra Søfyrbødernes Forbunds Hovedledelse.

Partityranlets Utaalelighed. Arbejderne jages frem og tilbage i deres faglige Kampe som det passer den politiske Taktik.

For de revolutionære kommunistiske Kammerater, der syntes, at vi fo'r lidt for stærkt frem mod Rich. Jensen i Anledning af hans fordømmelige Adfærd mod Martin Christensen, begynder vel nu at forstaa, hvem Rich. Jensen egentlig er. At han er en Mand, der ikke alene selv har forladt den revolutionære Klassekamps Linje, men at han benytter sin Indflydelse og Magt i Søfyrbødernes Forbund til at føre denne ind under den moderate Reformismes Magt og Kontrol.

Os overrasker Rich. Jensen ikke. Dem af os, der har kendt ham fra han var ung Gut, vi ved, at hensynsløs Brutalitet var de Karaktertræk hos ham, der altid helligede selv det mest snavsede Middel for de Maal, han i Øjeblikket arbejdede for. Og disse Maal var altid forbundet med hans personlige Interesser.

Søfyrbøderforbundets Skæbne afspejler nøje denne Indstilling.

I hans Kamp for at naa frem til offentlige Hverv, Løn og Ære, maatte han tage Konkurrencekampen op inden for D. K. P.s Lederklike. Og for at klare sig i disse snavsede Fraktionskampe maatte han have Position blandt Arbejderne, og Søfyrbødernes Forbund blev brugt hertil.

Med Vold og Magt kæmpede han sig frem indenfor Forbundet. Han dannede Fraktioner og Klubber, ved hvis Hjælp han blev løftet op, for saa snart han havde naaet sit foreløbige Maal at svigte og overfalde de Kammerater, der havde støttet ham.

Og da han endelig havde sejret og erobret Magten i Forbundet, blev det mere brugt til Agitation for Partiet og Rich. Jensens Position i Partiklikken end til Gavn for Søfyrbødernes Interesser.

Da han og hans nære Partivenner havde ført Søfyrbøderne ud i Kamp, blev denne ført for fuld Kraft saa længe Kampen kun gik ud over de almindelige Medlemmer. Det er jo ikke glemt endnu, at Politiet lige kunde gaa ind paa Forbundskontoret og hente Listerne over Strejkevagterne og derved arrestere de Kammerater, der havde pryglet et Par Betjente nede i Gasværkshavnen. Men da Partigenosserne i R. F. O.s Ledelse blev sat fast og selve D. K. P.s Ledere følte sig truet og Rich. Jensen med dem, da blev Konflikten hovedløst afsluttet.

De gamle Søfyrbødere har endnu ikke glemt den mindeværdige Generalforsamling, hvor Rich. Jensen tog »rørende Afsked« med Kammeraterne! Nu skulde han arresteres (!) og han vilde inden raade dem til at afslutte Kampen!

Javel. Kampen skulde iværksættes for at Partiet kunde drage Nytte og Agitation af den, og da det ikke kunde det mere, men at den tværtimod truede Spidserne med en »Bottetur«, saa skulde den hovedkulds afblæses — uden at Søfyrbøderne fagligt havde opnaaet noget.

Det samme infame Skuespil gentages nu.

Nu har D. K. P.s Spidser faaet Ordre til at drive Partiet over i Samarbejde med Socialdemokratiet og lægge sig paa den reformistiske Linje i Klassekampen.

Og alene derfor, og ikke begrundet i en eneste faglig Realitet, skal Søfyrbødernes Forbund nu drives lige i Armene paa den moderate faglige Reformisme.

For faa Aar siden med Bram og Brask og Skældsord ud af de »socialfascistiske«, »forræderiske«, reformistiske Organisationer, baade nationalt og internationalt, og nu — ind igen i de samme Organisationer, fordi der er kommen Ordre fra den politiske Internationale.

Lad denne skamløse Optræden yderligere overbevise alle virkelige revolutionære Arbejdere og frisindede Fagforeningsmedlemmer om, at vi bør sætte alle Kræfter ind for det utaalelige Partityranni og Klikevæsen.

Fagbevægelsen er for god og tjener saa dyrebare Interesser, at den ikke bør være Kastebold for politiske Charlatаner, der skifter Overbevisning lige saa let som almindelige Mennesker skifter Skjorte. Herut af Fagbevægelsen med dem.

Arbejdspladsen

er vort naturlige Virkefelt, der er det, vi træffer Arbejderne, der er det, vi skal paavirke Mentalitet og Indstilling overfor alle de faglige Problemer.

Derfor Kammerat, tag dit Blad med paa Arbejdet, naar du selv har læst det, og giv det til en alvorligt indstillet Kammerat. Formaa ham til at læse Bladet og drøft dets Indhold med ham og vind ham for Bladet. Ikke ved Kup, men ved langsomt og vedvarende alvorlig Udholdenhed skal vor Sag vinde frem. Ogsaa du kan udrette noget for vor Sag.

Den økonomiske Verdenskrise og Arbejderklassens Kamp.

Et Opgør med Reformismen.

I.

Den økonomiske Verdenskrise, der siden 1928—29 uafbrudt har gennemrystet alle de kapitalistiske Stater, synes at skulle antage en permanent Karakter, hvis ikke den klassebevidste Del af Arbejderklassen i stigende Grad erkender Nødvendigheden af at bryde med de reformistiske Synsmaader og i Stedet for ruste sig til en effektiv Modoffensiv overfor den kapitalistiske Udbytnings stadigt brutalere Anslag.

For alle dem, der i egentligste Forstand er Ofre for den herskende Krises mangeartede Virkninger — og dette gælder jo i Særdeleshed Alverdens Lønarbejdere — er det saare naturligt, man spørger, om der da slet ikke findes det ringeste Tegn til Bedring af den øjeblikkelige Situation eller om man virkelig skal indstille sig paa en permanent Krisetilstand og passivt finde sig i sin Skæbne.

Er den Klasse, der producerer alle Værdierne, virkelig dømt til en fortsat Trælletilværelse uden nogensomhelst Mulighed for at kunne frigøre sig fra de Lænker, der binder den til den kapitalistiske Udbytning? Eller findes der maaske alligevel en Udvej til Bekæmpelse og Overvindelse af den mere og mere utaalmodige Krisetilstand? Og hvad skal Arbejderklassen i saa Fald gøre for at kunne hindre, at Krisen med dens Arbejdsløshed, reducerede Reallønninger og organisatoriske Indskrænkninger ikke tvinger Arbejderklassen længer ned i Armod, Passivitet og Selvopgivelse — indtil en skønne Dag de økonomiske Magthavere finder det hensigtsmæssigt eller nødvendigt — ogsaa herhjemme — at skride til Oprettelsen af det umaskerede Voldsdiktatur.

Saadan spørges der, men desværre *har mange Arbejdere holdt op med overhovedet at spørge.* Passivitetens Aand breder sig i betænkelig Grad blandt danske Arbejdere. Man behøver til Belysning heraf blot at henvise til Foraarets Lockout-Situation, hvor man kapitulerede uden et Sværdslag og med beskæmmende Resignation accepterede den statslige Voldgift.

Vi spørger: Er det virkelig Meningen, at de fagorganiserede Arbejdere, der før har vist, at de var kampklar, saavel til Angreb som til Forsvar, virkelig uden Protest vil sanktionere den Nederlagslinje, som det reformistiske Bureaukrati nu har knæsat? Vil man fortsat finde sig i, at det under saa haarde Kampe i Fortiden skabte økonomiske Grundlag og fagforeningsmæssige Rettigheder ophæves af Hensyn til den soc.-dem. Regeringsadministration?

Vi for vort Vedkommende vægrer os ved at skulle tro, at dansk Fagbevægelse frivilligt vil ofre sin Selvstændighed og lade sig omvandle til et ordinært Statsorgan, hvis fremste Opgave det er — under skiftende Konjunkturer — at tilpasse sig Samfundshensynet, d. v. s. de kapitalistiske Interesser.

Vi noterer med Glæde, at der findes Organisationer, som ikke vil følge den Kurs, som Regeringen og den soc.-dem. Partiledelse øjensynligt vil gennemtrumfe, men *endnu* er Protesten alt for svag og spredt. Utilfredsheden og Utrygheden er der, men *hvor* er den heldige Haand, der kan udløse Utilfredsheden hos alle dem, som endnu *ikke* har bøjet sig for Baal.

Det er til disse Arbejdere, der vil genoptage Klassekampen, vi henvender os — til dem, der spørger, om der ikke er en Vej frem, trods Krise og trods faglig Ensretning.

Som Organ for den faglige Oppositions Program, der bl. a. gaar ud paa at tilbageerobre de faglige Organisationer fra det reformistiske Bureaukrati til Arbejderne selv og i deres Hænder omdanne disse til et proletarisk Kampvaaben, der effektivt kan og vil modvirke Kapitaloffensiven, betragter vi det som vor uafviselige Pligt at oplyse vore Klassefæller om de *faktiske* Forhold i den økonomiske Verdenssituation, hvoraf dansk Kapitalisme blot er et lille Led, omend for danske Arbejdere det vigtigste Led i Kampfronten — lige saa lidt som vi ønsker at medvirke til Skabelsen af en ubegrundet Pessimisme, der blot er egnet til yderligere at lamme vore Klassefællers Aktionskraft. Vi ønsker derimod — efter bedste Overbevisning og Evne — at oplyse om de forhaanden værende Realiteter og paa Grundlag af disse opstille de Perspektiver, hvor under Morgendagens praktiske Arbejde og Kamp maa føres.

Vi ønsket ikke at foregøgle nogen kunstig Optimisme med Hensyn til den nærmeste Fremtid

Har Krisen kulmineret?

I socialdemokratiske Krese sporer man, navnlig i de Lande, hvor Partiet sidder inde med Regeringsmagten, en Tendens til at ville karakterisere den økonomiske Udvikling som *opadgaaende,* idet man bevidst *overvurderer* Betydningen af den *delvise* Bedring, der — internationalt set — faktisk har fundet Sted paa *enkelte* Omraader, og man udnytter Bedringen partiagitatorisk til Retfærdiggørelse af den soc.-dem. Samarbejdspolitik.

Denne Vurdering af den øjeblikkelige Situation stempler vi imidlertid som politisk Taktik, der ikke overensstemmer med en objektiv økonomisk Analyse og Vurdering af Klassesituationen. Den er i Virkeligheden blot Udtryk for og Bekræftelse af, at den soc.-dem. Politik er en *kapitalistisk Stabiliseringspolitik,* en s. k. Samfundspolitik *paa Arbejderklassens Bekostning.*

Fra kommunistisk Side — saaledes bl. a. i Professor Vargas instruktive økonomiske Oversigter — synes man at erkende, at Krisen i en Række førende Lande er ved at overvindes, d. v. s. at man paa dette Punkt er enig med de soc.-dem. Teoretikere i, at der er sket en delvis Bedring — et Synspunkt, der utvivlsomt maa betragtes som *rigtigt* — vel at mærke: i snæver økonomisk Forstand.

Modsat Socialdemokraterne forfægter Kommunisterne den rigtige Anskuelse, at den næste cycliske d. v. s. regelmæssigt tilbagevendende Krise *allerede har vist sig,* hvilket efter vor Formening adskillige Kendsgerninger fuldt ud bekræfter. Vi behøver i denne Forbindelse blot at henvise til den sidste Tids omfattende Strejkebevægelse i en Del Lande.

Idet vi netop henviser til de franske, belgiske og spanske Strejkekampe, der dokumenterer Arbejderklassens revolutionære Kampvilje, fastslaar vi, at disse Strejker er et afgjort Udtryk for selve *Klassemodsætningernes Skærpelse,* hvilket igen vil sige, at Krisen i den internationale Kapitalisme saa langt fra er overvundet, at den snarere — trods visse Bedringssymptomer — *tiltager* i Styrke. Ti, kan man trygt gaa ud fra, at saafremt der virkelig var Tale om den Forbedring og økonomisk Opsving, Socialdemokratiet signaliserer, vilde saa mægtige Strejkebevægelser have været *ganske utænkelige.*

Selv om alt omkring den franske Strejkebevægelse endnu ikke foreligger ganske klart, var Bevægelsens mest karakteristiske Træk dette, at *den ikke var iværksat af de politiske Arbejderpartier, men af Arbejderne selv.* Den udsprang væsentlig *spontant,* var et *direkte* Udslag af den herskende Krisetilstand og igangsat ude paa Arbejdspladserne som en Garanti for, at den nye Regering vilde indfri sine Valgløfter.

Men iøvrigt: selve den politiske Forskydning til venstre er — marxistisk vurderet — en *Afspejling af den faktisk eksisterende skærpede Klassemodsætning.*

Sammenholdt med Strejkebevægelsen i Spanien og Belgien har den franske Strejkebevægelse tilfulde godtgjort, at Krisen ikke har kulmineret, men at der i den nærmeste Tid *forestaar* Arbejderklassen en Periode af haarde Kampe.

Trods Reformisternes kunstigt konstruerede Optimisme vedrørende økonomisk Bedring følger Klassekampen sine egne indre Loves Logik. Og jo mere Klassemodsætningerne i det kapitalistiske Produktionssystem og Modsætningsforhol-

(Fortsættes Side 3.)

Svangerskabslovgivning i Sovjet

Et beklageligt Tilbageskridt.

Vi har modtaget følgende, hvis Mening vi deler:

Med den nye Svangerskabslovgivning i Sovjet-Unionen har Reaktionen i Seksualspørgsmaalet igen faaet et nyt Støttepunkt.

Den nye Lov gaar, som bekendt gennem Dagspressen, ud paa, at den Ret, den gravide Kvinde før havde til at faa fjernet Fostret, bliver afskaffet, eller i alle Tilfælde indskrænket, saaledes at kun strenge medicinelle Grunde i strengeste Forstand giver hende Adkomst til at faa forhindret en uønsket Fødsel.

Dette betyder ret og slet, at enhver Ret for Kvindens Vedkommende i denne Henseende er frataget hende. Hun har i Sovjet-Unionen ikke mere nogen Ret til at bestemme over hendes eget Legeme. Hendes personlige Seksualfrihed er gjort til et autoritativt Statsspørgsmaal. Hun er igen forvandlet til en seksuel Statsslave, en af Staten annekteret Fødemaskine.

Man har til Forsvar for dette reaktionære Tilbageskridt henvist til, at Ernæringsforholdene i Sovjet nu er saa gode, at enhver Kvinde uden Bekymring for hende selv og Børnene kan sætte Børn i Verden.

Hvis dette Argument repræsenterer Sandheden paa det sociale Omraade, hvorfor lader man da ikke disse Forhold paa naturlig Maade paavirke Kvinderne, som ønsker at blive Mødre, føde alle de Børn, de kan overkomme? Hvorfor benytte de gode Forhold som Argument for at tvinge de Kvinder, **der absolut ikke ønsker at blive Mødre.**

Den moderne Kulturkvinde kan dog have tusind andre Grunde til ikke at ville være Moder, end daarlige sociale Forhold.

Elna Hjort Lorenzen anfører til Forsvar for de nye reaktionære Bestemmelser en russisk Kvinde, der selv har født 12 Børn til Verden, og som nu opfordrer sine Medsøstre til at gøre det samme.

Undskyld, at jeg, da jeg læste denne Anbringelse af Elna Hjort Lorenzen, uvilkaarlig kom til at tænke paa hende selv i Forbindelse med en saadan Fødemaskine. Mon denne københavnske Sygeplejerske og socialpolitisk interesserede Kvinde er villig til at lægge sit Liv og Tilværelse an som en saadan Maskine til Masseproduktion af Børn.

Man maa nu engang tage Konsekvensen af sine Standpunkter og selv være villig til at gaa den Vej, man mener er rigtig for alle andre.

Teorien om, at gode sociale Forhold giver Staten Berettigelse til at forvandle Kvindernes Liv og Tilværelse til Tillægsdyr, uden Selvbestemmelses og Ret over sit eget Legeme, er ikke blot fuldkommen falsk, men vil overalt støde paa den mest energiske Modstand, hvor Kvinderne har rejst sig op af Fortidens Slaveri og i sin hele Indstilling har tilkæmpet sig menneskelig og etisk Kultur i deres Kamp for Ligestillelse med Manden.

Og i dette Standpunkt er ikke noget unaturligt.

Den sunde naturlige og kultiverede Mand vil have Ret til at tilfredsstille sin seksuelle Drift uden at være bunden til Forplantning. Det samme Krav stiller den moderne sunde kultiverede Kvinde.

Det er netop karakteristisk for det kultiverede Menneske, at det vil selv bestemme Forplantningen i Modsætning til det tilbagestaaende Individ, der forplanter iblinde.

Nu vil jeg gerne anføre, at j. 2 forstaar Sovjet-Unionens Seksuallovgivning saaledes, at Køb og Brug af præventive Midler bestandig staar frit og uberørt af Loven, ligeledes ønsker jeg at pointere, at jeg personlig anser Brugen af disse Midler som det eneste rette i Spørgsmaalet om Forplantningsregulering.

Men dette ophæver ikke den Kendsgerning, at uønsket Befrugtning finder Sted trods Anvendelse af disse Midler.

Naar nu Sovjet-Unionen nægter Kvinder, hvem dette er ramt, den sagligе Lægehjælp, da maa og vil det blive som her i Vesteuropa, at Kvinderne selv eller ulægelige, ukyndige Hjælpere fremstaar, og da har vi igen det ulykkelige Forhold, hvor Kvinderne ofte ødelægges paa Livstid, fordi Statsmagten er saa reaktionær, at den vil øve Magtanvendelse paa et strengt personligt og meget ømfindtligt Forhold, der aldrig kan blive Statens Ret i Samfund, hvor Kvinderne ikke er Slaver.

Netop i dette Forhold stod Sovjet-Unionen engang som Frihedens og det kulturelle Fremskridts Hjælper. Nu er den sunket ned ved Siden af vort lunkne Demokrati, der ikke staar ret fjernt fra Nazismens Kvindeslaveri i en Tilværelse som Tillægsdyr for Produktion af Menneskemateriale til Industrien og Kanonerne.

Det Blad, der her hjemme en Gang var stolt af Sovjets frisindede Stilling til den gravide Kvinde, der ikke ønskede at blive Moder, roser nu ogsaa Tilbageskridtet! Jeg takker Marie Nielsen, fordi hun ikke var bange for at sige sin Mening i dette Spørgsmaal. Vi skal netop, fordi vi sætter Sovjet-Unionen højt, ikke tie, naar den fejler.

Med Tak for Optagelsen.

En Arbejderhustru.

Skampletten i Balle Sogneraad.

Et socialdemokratisk Sogneraadsflertal der misbyder og forfølger de Arbejdsløse.

Vi har mere end en Gang her i Bladet peget paa disse socialdemokratiske Sogneraadsmedlemmer, der før Valget paatalte Venstrebøndernes Karrighed mod de Fattige og Arbejdsløse og deres egne gyldne Valgløfter om at varetage Arbejdernes og de Fattiges Ret og Interesser, naar de blev valgt, men aldrig saa snart har de samme Kritikere faaet sat sig tilrette i Sogneraadsstolene, før de anbringer sig oven paa Kommunekassen og ikke er til at flytte, selv om deres fattige Klassefællers Fordringer er nok saa beskedne og deres Nød nok saa stor. De er lige saa fedtede, lige saa karrige og nogle Gange mere hensynsløse end de Venstrebønder, der blev flyttet ud af Sogneraadet.

Et lysende Eksempel paa denne Art *Socialdemokrater* er det socialdemokratiske Flertal i Balle Kommune ved Silkeborg.

Gang paa Gang forlanger disse »gode« Socialdemokrater, at Arbejderne skal arbejde under de af Fagforeningerne fastsatte Priser.

Særlig bemærkelsesværdig i denne flatervnde Belysning staar

en Murersvend ved Navn Vestergaard der er Formand for det sociale Udvalg.

Vi har endnu ikke hørt om denne Mand, at han har haft Vrøvl med hans Fagforening, fordi han selv arbejder under Tariffen, men det hindrer ham ikke i Gang paa Gang at ville tvinge de Arbejdsløse til at arbejde under Priskuranten.

Da de Arbejdsløse skulde arbejde gratis for Kommunen.

Til hvilken Grad af Fedteri saadanne Folk kan drive det, viste sig i November Maaned, da Mandtalslisterne skulde omdeles. Her tik man fat i 4 Arbejdsløse og beordrede dem til at gaa og omdele Skemaerne gratis.

Det var tænkt saaledes, at de to skulde hente Understøttelsen i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Silkeborg og de to skulde have Socialhjælp.

Først da Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening i Silkeborg fik fat i Sagen og gjorde opmærksom paa det lovstridige i deres Forehavende, fik man endelig vristet Daglønnene fra dem. Det var Meningen, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse skulde betale Løn for Kommunen til de 2 Mand og Socialkontoret, som faar Refusion, de andre 2 Mand.

Ikke tale om at de vil overholde Priskuranten.

Fra April Maaned har vi et andet Eksempel.

Her blev tre Mand sat i Arbejde paa Solstvej med at grave op til Vandledning.

Blandt de tre Mand var Bestyrelsesmedlem i Arbejdsmændenes Fagforening i Silkeborg, og han krævede selvfølgelig i Henhold til Overenskomst og Prisku-

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

rant, at der skulde gives Akkord paa Arbejdet, da dette ikke kunde tilstaas, forlangte han det, Arbejderne i saadanne Tilfælde sikrede: Akkordafsavnstillæg. Det eneste, den fagorganiserede Arbejder opnaaede af Vejudvalgets Formand — en Radioingenior Svend Frederiksen, der har Forretning i Vestergade, Silkeborg, var et haanligt afvisende Svar!

Og Arbejderne har trods Fagforeningens og Forbundets Henstilling endnu ikke opnaaet at faa deres Tilgodehavende hos det socialdemokratiske Flertal i Sogneraadet.

Trods tre Henstillinger fra Regeringen dog værre end kapitalistiske Udbyttere.

Vi gør opmærksom paa, at dette socialdemokratiske Sogneraadsflertal hele tre Gange — lige som andre kommunale Raad — har faaet indtrængende Henstillinger, dels fra Statsministeriet og dels fra Ministeriet for offentlige Arbejder, om at aflønne alt offentligt Arbejde med Løn, der er i Overensstemmelse med Dansk Arbejdsmands Forbunds Tariffer for paagældende Arbejde.

Men det rører ikke d'Herrer. De er paa Grundlovsfester og socialdemokratiske Møder rigtige »*Hurra-Socialdemokrater*«, men naar det gælder Praksis, at lønne Arbejdsfolk med tarifmæssig Betaling, saa er de værre end kapitalistiske Arbejdskøbere, thi saadanne kunde det ikke falde ind ikke at ville betale det pligtige Tillæg for Akkordafsavn.

Den hele Sum er 23 Kr. 46 Øre til hver af de tre Arbejdere. Det har de ikke Raad til,

men da det drejer sig om at sende Skruebrækkere til Esbjerg

da var der Penge nok! — Flere Penge end den Sum, de tre Arbejdere har tilgode.

Lad det være karakteristisk for dette Sogneraadsflertal, at de organiserede Arbejdere skal arbejde for Underbetaling, men naar det gælder om at komme hensynsløse Skibsredere til Hjælp under en Strejkekamp, saa har de Penge nok til dette »ædle« Formaal.

For at presse Prisen ned for de Arbejdsløse splitter de Arbejderne og det gode Samarbejde mellem Fagforeningerne.

Naar Regeringen gentagne Gange energisk har henstillet til Sogneraadene om at betale tarifmæssig Betaling for det kommunale Arbejde, saa er det i Erkendelsen af, at Arbejderne i den Tid, de gaar paa Kommune- eller Socialhjælp, synker uvægerlig dybere og dybere ned i Fattigdom, og det er ikke blot fjendtligt mod Arbejderne, men ogsaa mod Samfundet, at benytte deres Fattigdom til ogsaa at misbyde dem for Arbejdet, naar de endelig faar et Nap og skulde komme lidt op igen.

Men det rører ikke det socialdemokratiske Flertal i Balle Kommune. Saaledes tog Kommunen, for at aflaste Budgettet til Understøttelse, et Parti Amtssten at slaa til Skærver.

Ogsaa her kom det rette Sindelag frem. Dette Parti Sten skulde ogsaa slaas under Prisen, skønt denne i Forvejen er saa ringe, at kun meget dygtige Arbejdere kan holde Daglønnen paa den.

Arbejdsmændenes Fagforening i Silkeborg satte sig selvfølgelig imod dette Forlangende, men ved Intriger lykkedes det omsider at faa Lysbro Afdeling til at godkende Underprisen og derved slaa et Skaar i Arbejdernes ellers enige Samarbejde disse to Afdelinger imellem.

De Arbejdere der holder paa Fagforeningens Priskurant skal forfølges.

Det er givet, at Medlemmerne af Silkeborg Afdeling kvier sig for at arbejde for en Pris, deres Afdeling ikke er indforstaaet med.

Og det Bestyrelsesmedlem, der paatalte Fagforeningens Sag ved Opgravning til Vandledning, og som blev arbejdsløs, skulde nu med Djævelens Vold og Magt ud at slaa Sten til Underbetaling.

Da Overenskomsten siger, at en Mand, der ikke er øvet i at slaa Sten, kan komme i Grusgraven, og da netop denne Mand ikke kan slaa Sten, nægtede han dette og henstillede at komme i Grusgraven.

Saa snart han havde gjort dette, skulde Loven benyttes i sin mest falske Fortolkning, *at han havde nægtet at arbejde* og skulde enten *fratages Understøttelse til Hustru og Børn eller sendes paa Tvangsarbejde.*

Vi gør udtrykkelig opmærksom paa, at det er en socialdemokratisk Murersvend og ikke en reaktionær indsindet Proprietær, der optræder saaledes overfor en Arbejder, der paataler sin Ret.

Den onde Vilje er der, man har før sendt en Arbejder paa Tvangsarbejdsanstalt.

Truslen om Tvangsarbejde kunde man jo fristes til at tage som en daarlig Spøg i en Arbejderrepræsentants Mund, men det skal man ikke i dette Tilfælde, da nævnte socialdemokratiske Flertal med denne Murersvend Vestergaard i Spidsen for kort Tid siden virkelig sendte en Arbejder op paa Tvangsarbejdsanstalten i Viborg!

Men det Grundlag, det skete paa, var saa oprørende frækt, at ikke alene de Arbejdsløse, men mange andre Borgere protesterede saa energisk mod dette uhørte Overgreb, at Murersvenden maatte lade Manden afhente igen efter 13 Dages Forløb.

Denne Sag er ikke færdig endnu. Den verserer for Retten, og vi skal komme tilbage til den senere.

Men det at sende fattige Klassefæller paa Tvangsarbejde, er d'Herrer altsaa ikke ukendt med. Viljen er der — men lad os nu se, om de vover at gentage Eksperimentet!

Vi har endnu flere Forhold at oplyse om d'Herrers Optræden. Der ligger en Anmeldelse for Socialforbrydelse, der ligger en pæn Samling Kødkort, en lille Bestikkelsessag, de Gamles Behandling og Skuffejernet paa Kirkevejen m. m., men derom en anden Dag — vor Plads er lille.

Til Slut kun et Ord om

Skampletten

Nævnte stormægtige Murersvend udtalte en Dag i Vidners Overværelse, at det var en *Skamplet* for Silkeborg Byraad at have en Mand som Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening i Silkeborg siddende i Byraadet!

Naar denne Vestergaard siger dette, da er det udelukkende fordi Carl Jensen altid varetager de Fattiges Interesser uden Hensyn til, hvem det er overfor, og han ogsaa i denne gode Sags Tjeneste et Par Gange har været efter Løntrykkeren Vestergaard og Konsorter!

Men vi peger paa Hr. Vestergaard og det Flertal i Balle Sogneraad, der følger ham og som smykker sig med Arbejdernavnet, samtidig med at de trykker Lønnen for de aller fattigste af de Fattige, de Arbejdsløse, og forfølger de Arbejdere, der er rankryggede nok til at staa imod deres stormægtige Befalinger, vi peger paa dette Flertal, og idet vi samtidig peger paa deres Gerninger, siger vi: der er *Skampletten*, denne moralske Skamplet, der bestaar af Fedteri over for de rige Skatteydere og Hælen paa Nakken af deres egne fattige Klassefæller, som valgte dem ind for at hjælpe dem i Kampen for Tilværelsen!

Vi siger med alle rettænkende Arbejdere: *Føj for Satan!*

Men har de foreløbig sat Hælen paa Nakken af de Arbejdsløse, saa kommer vel den Dag, hvor Arbejderne i Balle Kommune sætter Hælen — ikke i Nakken — men i *Bagen* paa dem og sender dem ud af de Pladser, hvortil de aldrig burde være valgt.

Arbejder.

3 ØL

paa en Café koster 1,50 Kr. For samme Pris leverer vi dig ARBEJDET hver Uge i et helt Kvartal.

Tørster du efter Oplysning om Arbejdernes Kamp ude i Verden, om Problemerne inden for Fagbevægelsen, efter Kundskab om den økonomiske og militære Verdenspolitik og alle de Problemer, der beskæftiger den tænkende Arbejderverden, da duer Øllerne ikke — men ARBEJDET. Bliv Abonnent!

(Fortsat fra Side 2.)

Den økonomiske Verdenskrise o. s. v

det mellem de kapitalistiske Stater indbyrdes skærpes, vil Arbejderklassen i alle Lande — med eller imod sin Vilje — blive stillet overfor Valget: enten genoptage og forstærke Klassekampen og sejre eller paa ubestemt Tid lade sig slaa ned og lænkebinde af det fascistiske Voldsherredømme.

Vi tror, at Arbejderklassen i de socialdemokratiske Lande *nu* er traadt ind i en Fase, hvor det er *bydende* nødvendigt at slaa sig fri, hvis man vil undgaa at dele Skæbne med de tyske, østrigske, polske, ungarske og andre Klassefæller.

I Stedet for at lade sig rive med af alle Slags *fatalistiske* Stemninger, hvorefter man synes det er haabløst at sætte sig til Modværge, bør vi *lære* af vore franske, spanske og belgiske Klassefæller og *følge* deres Eksempel, under de Former, der efter danske Forhold er hensigtsmæssige.

Strejkebevægelsen ude dokumenterer nemlig, at Krisens Tryk i Virkeligheden kan modvirkes *— i samme Grad som Arbejderne selv vil.* Krisens Eksistens maa derfor ikke lamme vor Aktionskraft, snarere inspirere os til forstærket Kamp mod alle dens Virkninger.

Der er Udvej af Krisen.

Fastholder vi saaledes den økonomiske Verdenskrises Bestaaen og betragter vi den begyndende Strejkebevægelse som Dementi af Reformisternes Teorier om Bedring og Opsving, aabner der sig nye Perspektiver for den praktiske Kamp.

Normalt skulde der efter de sidste Aars Krise, der i Øjeblikket blot har affødt underordnede Forbedringer, *nu* være Mulighed for at kunne svække den reformistiske Indflydelse i Arbejderklassen. Vi mener, at der er al god Grund til at fastslaa, at den kapitalistiske Genrejsning — trods den partielle Bedring — ikke vil lykkes, men at vi staar overfor et nyt Tilbagefald.

Uden at ville overvurdere Betydningen af de franske Arbejderes tilkæmpede Reformer, har deres faglige Aktion dog givet et straalende Eksempel paa, *at der er en Udvej af Krisen, naar Arbejderne blot forener sig i revolutionær Handling.*

Selvom Reformisterne i det danske Socialdemokrati og D. s. F. har undermineret Arbejdernes Kampvilje og spredt Mismod og Undfaldenhed i Rækkerne, er der ingensomhelst Grund til frivilligt at kapitulere overfor den omsiggribende faglige Ensretning og Fagorganisationernes Forvandling til Statsorganer.

Først Herre i eget Hus.

Den første Betingelse for overhovedet at kunne genoptage Kampen er *Tilbageerobringen af de faglige Organisationer,* hvilket selvsagt ikke kan ske ad politisk Vej, tværtimod, Kamp mod den soc.-dem. Regeringsmagt og dennes Kontrol over Fagbevægelsen.

Fagorganisationerne maa blive Arbejdernes Organisationer, *ti Reformisterne hverken kan eller vil føre en virkelig Offensiv* mod Krisen i »vort« Samfund.

Derfor henvender vi os til alle klassebevidste Arbejdere med Opfordring til at være aktive Deltagere i Dagens nærmeste og vigtigste Opgave: *Fagforeningerne for Medlemmerne.* Først, naar denne Opgave er løst, kan der blive Tale om Kamp paa Arbejdspladsen.

At Reformismen ikke har været i Stand til at overvinde Krisen end ikke nævneværdig Grad har formaaet at modvirke dens Udslag er en bitter Kendsgerning. Og at den — ialfald indirekte — erkender sin Afmagt til ved socialpolitiske Foranstaltninger at kunne afvikle Krisen, fremgaar bl. a. af det internationale Arbejdsbureaus for nylig offentliggjorte Aarsberetning, som i en følgende Artikel skal gøres til Genstand for nærmere Paavisning.

Spartakus.

Arbejdernes Erhvervsraad og Klassekampens Problemer.

Som det gennem Dagspressen vil være vore Læsere bekendt, har baade »*De samvirkende Fagforbund*« og »*Det kooperative Fællesforbund*« (Arbejdernes Brugsforeninger) besluttet at oprette en Institution under Navn af »*Arbejdernes Erhvervsraad*«, der for Arbejdernes Vedkommende skulde udfylde samme Opgave som Industriraadet for Industrikapitalen, Landbrugsraadet for Bønderne og Grossserersocietetet for Engroshandelen.

Denne Institution holdt sit første konstituerende Møde Onsdag d. 1. Juli, hvor man valgte Forretningsudvalg, der kom til at bestaa af følgende Personer:

Borgmester *P. Christensen*, Helsingør, Formand samt Folketingsmændene *Chr. Jensen* og *Fr. Dalgaard*, Formand for D. A. F. *Aksel Olsen* og Formandinde for K. A. F. *Alvilda Andersen* og Sekretær i D. s. F. *Knud V. Jensen* samt Forretningsfører for »H. B.« *I. M. Johansen.*

Uden at ville forklejne nogen af disse Udvalgsmedlemmer personlig maa vi tilstaa, at vi paa Forhaand alvorligt frygter for, at denne »Nydannelse« i Arbejderbevægelsen ikke bliver det, den burde og kunde blive — og lad os her sige Grundene.

Ikke en almindelig Arbejder men udelukkende fine Parti-Repræsentanter

Det første, man uvilkaarlig bemærker, er Udvalgets Sammensætning, udelukkende Folk helt oppe fra Arbejderbevægelsens fine repræsentative Spidstop. Ikke en almindelig Arbejder kom med, ikke en af dem, der lever Arbejdernes daglige Livsvilkaar.

Man spørger uvilkaarlig, om disse Repræsentanter ikke har nok at bestille paa de Pladser, for hvilke Arbejderne lønner dem overdaadigt, i Forhold til den Løn, Arbejderne oppebærer.

Vi kunde her rette en Række berettigede Spørgsmaal til hver enkelt af de valgte om de Hverv, de alt forud har paataget sig at røgte — men lad det være.

Vi staar igen her overfor det fordømmelige Forhold, at Arbejderne, der betaler og opretholder Arbejderbevægelsen, slet ikke spørges om deres Mening eller der tages Hensyn til deres berettigede Krav paa Indflydelse.

Hvad var mere naturligt end, at man lod en saadan Nyskabelse i Arbejderbevægelsen fremgaa af en almindelig Drøftelse rundt i Fagforeninger og Brugsforeninger saaledes at Arbejderne, der til sidst dog skal betale for denne nye Virksomhed, ikke blot blev klar over, hvilke Opgaver den skal tjene, men ogsaa fik Anledning til nøjere at bestemme de nærmere Rammer for disse Opgaver og Institutioners hele Virksomhed.

I Stedet for lader man en repræsentativ Forsamling — der ikke besidder den mindste Antydning af Mandat fra dem, den repræsenterer, til at tage Beslutning i denne nye Sag, vedtage, at nu skal denne Institution oprettes. Og en endnu mindre repræsentativ Klike træder kort Tid efter sammen og vælger Ledelsen, hvorefter det offentliggøres, at nu har Arbejderne oprettet o. s. v

Men Sandheden er, at Arbejderne ikke har oprettet det mindste, ikke har nogen dybere Forstaaelse af, hvad denne Institution skal udrette. Det hele er en bureaukratisk Klikes Værk, der ikke med nogen som helst Ret hefter Arbejdernes Navn ved Institutionen og dens Virksomhed.

»De savn. Fagforbund«s Generalforsamling har ikke hos de Medlemmer, de repræsenterer, faaet noget Mandat til at oprette dens Virksomhed.

Et Regeringsapparat

Men ser man nærmere paa det »valgte« Forretningsudvalgs Medlemmer, da er de alle som een gode, partitro Spidser i Socialdemokratiet.

Var det for at sikre, at den nye Institution blev et Partiredskab for Regeringen, at disse »*Demokratiets Riddere*« tilsidesætter ethvert sømmeligt Hensyn til Medlemmernes Medbestemmelsesret og de mest elementære Krav til Organisationsdemokrati.

Hvad skal dette forbandede Hykleri til, altid offentlig udraabe sig selv som Demokratiets Forsvarere og Forkæmpere, men i alle egne Anliggender altid optræde som reaktionære Bureaukrater?

Ja, vi spørger, hvorfor optræde saa uhæderlig og umoralsk, om ikke det just er for at sikre Partikliken Herredømmet over alle Arbejdernes Institutioner.

Vi kan i alle Tilfælde fastslaa, at nu er der igen, i Arbejdernes Navn, oprettet en ny *socialdemokratisk Partiinstitution* med høje Lønninger og fine Kontorer, som — ikke Partiet, men de almindelige Arbejdere, Fagforeningernes og Brugsforeningernes Medlemmer skal betale, uden at have den mindste Adkomst til at bestemme noget.

Det er et nydeligt Demokrati!

Erhvervsraadets Opgaver og Modsætningsforholdet mellem Regeringens økonomiske Politik og Arbejdernes Interesser.

Et virkelig »*Arbejdernes* Erhvervsraad« kunde udrette et mægtigt og længe tiltrængt Arbejde for Arbejderne som Producenter og Forbrugere.

Det Arbejde vilde praktisk være at følge Varen fra Produktionsstedet til Forbrugerne og afsløre, hvilke Ændringer der paa denne Vej fandt Sted med Varens Pris *— hvad den koster at fremstille* og *hvad den koster at forbruge.*

Vi har før her i Bladet efterlyst unge Økonomer, som vilde paatage sig den Opgave ved Gennemgang af de virkelige Omkostninger i Industrierne til Raavare og Arbejdskraft at afsløre den reelle Udbytning af Arbejderne — *Merværdiraten* —, med andre Ord: Størrelsen af den Værdi, Arbejderne frembringer og den Værdi, de faar for dette.

Vor Efterlysning var forgæves. De fleste unge Økonomer foretrækker at gaa i Kapitalisternes og den kapitalistiske Stats Tjeneste. Og de faa virkelige socialistisk tænkende Økonomer foretrækker at blive »Docenter« i politisk Klassekamp med senere politisk Levebrød, frem for paa deres faglige Felt at gøre en Indsats for den arbejdende Klasse.

Men netop fordi vi har hentet denne Skuffelse, vilde vi, hvis der virkelig med dette Erhvervsraad var lagt Grundlaget for en positiv Indsats paa den økonomiske Klassekamps Omraade, hilse det med Begejstring.

Vi mere end nogen anden Retning inden for Arbejderklassen er overbevist om, at der i disse strengt videnskabelige Opgørelser over de reelle Erhvervsforhold vilde ligge de skarpeste Vaaben for Arbejderne baade som Fagforeningsfolk og Forbrugere.

Den enorme Udbytning

Vi har gjort opmærksom paa, at danske Skotøjsarbejdere fremstiller deres daglige Gennemsnitsløn paa ca. 75 Minutter, medens Resten af Arbejdsdagens Værdifrembringelse gaar til Profit, dels for de direkte Udbyttere og dels til den utallige Skare af Mellemled, der snylter paa Skotøjets Fordeling blandt Forbrugerne.

Med den moderne Maskinteknik og den moderne Rationalisering er Udbytningen af Arbejderne steget flere Hundrede Procent. Den er saa grov, at Arbejderne selv ikke tror paa det, for de faktiske Tal kommer paa Bordet.

Hvilke Vaaben laa der ikke i disse Tal, om Arbejdernes Repræsentanter kunde kaste dem paa Forhandlingsbordet for Næsen af Udbytterne, naar de som nu frækt hævder, at Industrierne ikke kan bære en ordentlig Løn eller en 40 Timers Arbejdsuge.

Ja, netop Arbejdstiden. Hvis det er, som Nordmanden *Wogt* fastslaar, at danske Skotøjsarbejdere fremstiller Værdien af deres *Ugeløn* paa ca. 8 Timer, saa vilde netop Paastanden om, at Industrien ikke kan bære en 40 Timers Arbejdsuge, komme i rette Belysning og Arbejderne faa Mod til at gennemføre den.

Selv Fagene i Bygningsindustrien, der endnu ikke er stærkt industrialiseret, vilde høste stor Fordel af en saadan saglig Udredning af deres Industriers faktiske Erhvervsforhold.

Nu hedder det bestandig, at Bygningsarbejdernes høje Løn er Skyld i de høje Huslejer. Kom de faktiske Tal paa Bordet om, hvad der betales for det produktive Arbejde og hvad der udbetales i Profit og andre Snylterindtægter, da vilde det vise sig, at Bygningsarbejdernes Løn ingen Forbindelse har med de høje Huslejer.

Prisreguleringens Grundlag

Og vender vi Blikket til den anden Ende af Varens Vandring, hvor Arbejderne staar som Konsumenter, da vilde et virkelig »*Arbejdernes* Erhvervsraad« kunne udrette betydeligt.

Vi har i den sidste Tid blot beskæftiget os med en eneste Vare: Mælken. Vi har paapeget, at her faar Producenten 12, højst 13 Øre pr. Liter Mælk, medens Forbrugerne maa betale for den samme Mælk op til 34 à 36 Øre pr. Liter, altsaa en Forhøjelse paa indtil 200 pCt.

Denne Vareaager er ikke ualmindelig, men tværtimod for mange Varegrupper, f. Eks. »Rich«s, endnu mere uforskammet.

Hvad vilde det ikke betyde for Arbejderne, om vor Klasse havde en Institution, der paa rent sagligt Grundlag oplyste om alle de vareprisfordyrende Mellemled og Profitstørrelserne i Vareomløbet.

En saadan Institution vilde netop nu, hvor Danmarks Arbejderes Frihed i Lønkampen er bragt ned i Niveau med Slaveforholdet i Nazityskland, være af overordentlig Betydning, hvor en Vareprisregulering er den eneste øjeblikkelige Vej til Forbedring af Arbejdernes Livsforhold.

Denne Institution vilde, om den blev drevet rationelt, bringe Klassekampen ned til dens enkle, oprindelige Kærne, de økonomiske Realitetsspørgsmaal: *Løn* og *Varepris, Løn, Pris* og *Profit.* Den vilde ubarmhjertig afsløre det kapitalistiske sindsvage Fordelingssystem, hvis Forbrydelser nu henvejres af Døgnpolitiken, Lapperier og Taleflom, Handelsreklamens Pressebestikkelser, Skattepolitik, Børsmanøvre og Finansopperationer.

Den vilde gennem Blotlæggelsen af disse Forhold fjerne den Mindreværdsfølelse, der i Dag, trods alle Fraser, behersker Arbejdermasserne. Den vilde overbevise Arbejderne om, at deres Klasse er den eneste, der har Eksistensberettigelse, og derved øge dens moralske Kraft til at gennemføre dens historiske Opgave, at bringe Balance i Fordelingen derved, at give det arbejdende Folk Mulighed for at forbruge, hvad det producerer.

I en arbejderfjendtlig Politiks Tjeneneste.

Og netop fordi et »*Arbejdernes* Erhvervsraad« kunde løfte disse betydende Opgaver, maa vi dybt beklage, at det, der nu er etableret, ikke er fremgaaet af Arbejderne, men er et kunstigt Produkt, et Partiorgan, hvis hele Opgave bliver at tjene Pertiinteresserne bag Arbejdernavnet, ja endnu værre, at tjene en Regering, hvis hele Politik hidtil har været ar-

ORGANISATIONS-MEDDELELSER

D. A. L.

AGITATIONSMØDE afholdes Onsdag d. 15 Juli Kl. 20 prc. i Rantzausgade 58
Emne: SOCIALKONTORERNE.
Derefter Medlemsmøde.
Vigtige Oplysninger! Bestyrelsen.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Det danske Kvalitetsmærke
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

HVORFOR spører de ikke 15 pCt?
Lejen ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Md. med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker de landskendte C. F. og Scott Cykler
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146,
Øbro 8433 v. A. C. Frünslöck Cent. 11038
NB. Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.
Et Parti brugte Dame- og Herrecykler C. F. sælges meget billigt

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

FODTØJ
Brugt Fodtøj købes og sælges. Hælo rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

FODTØJ ½ PRIS
Køb direkte fra Fabrikken!
Herresko fra 8,50 - Damesko fra 6,50
KAPELVEJ 53
Alle Skotøjsreparationer udf. billigt.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen
naar I gør jeres Indkøb!

MØBLER m. m.
Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris,
spar 6—24 Kr.
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26 o G

BEKLÆDNING
Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes. Et Parti Sommerkjoler udsælges fra Kr. 3,85
Stof modtages til Forarbejdning.

Handelsophævelse.
Brugte Jakkesæt, Frakker, alt sælges billigt. ELMEGADE 25 St.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Dame-, Herre- og Børne-Konfektion
direkte fra Lager paa Conto
LOUIS NIELSEN,
Tøjhuset „Solid". Tlf. Nora 6743.
Aaboulevarden 21¹.

FORSKELLIGT
Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

IKKE - DYRERE - MEN - BEDRE
Alle Reparationer udføres godt og solidt til billigste Priser. Fjedre i Lommeure 2 Kr. Rensning af Lommeure 3 Kr. Fjedre i Grammofoner fra 4 Kroner.
ELI A. MØLLER Urmager
Hyltebro 4 (ved Nørrebrogade 225)

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højtalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Reparationsarbejde.
Grundlagt 1919.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743.
Concordia, Lundtoftegade 100.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Husum Mølleriet
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

„Nellemors Bod"
Mælken til den rigtige Pris fra Mejeriet „Neutral". 1ste Kl. Isbod.
26, Sofiegade 26.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1,70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

Arbejder køb Neutrals
Mælk i de billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk ¼ L. 24 Øre. Piskefløde ¼ L. 39 Øre. Margarine ½ kg. 39 Øre Reklamekaffe ¼ kg. 77 Øre

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening Todesgade 9. V. Schau.

Foruden den omfattende Landarbejderstrejke, der har en fuldstændig social Revolutions Karakter, er der nu almindelig Strejke i hele Madrid under fælles Forerskab af baade den reformistiske og revolutionære (syndikalistiske) Landsorganisationer. Ligeledes er der rundt i de større Byer flere Kampe, der føres af Landsorganisationerne. Men ud over Landet, i Landsbyer og mindre Byer, er det Arbejderne og Smaabønder, der uden om al Organisation fører Kampen, og Mængder af disse har medført blodige Sammenstød med mange Dræbte og Saarede.

De politiske Partier i Folkefronten vover ikke at følge Underklassens socialøkonomiske Rejsning, men søger at kvæle den dels ved Forbud og dels ved militær Magt. Selv den kommunistiske Partipresse maner til Ro. Og der arbejdes stærkt paa at forbyde den revolutionære Landsorganisation, som vokser i Antal og Styrke for hver Dag der gaar. Landsorganisationens udbredte Dagblad »Solidaridad Obrera« er nu udvidet fra 8 til 12 Sider med moderne Teknik og Udstyr.

bejderfjendtlig, netop paa *Lønkampens og Varepriserernes afgørende Omraader.*

Denne Regering er gaaet ind for tvungen Voldgift, og Regeringschefen har afvist Kravet om forkortet Arbejdstid samtidig med, at Regeringen er gaaet ind for en indirekte Skattepolitik, der til Fordel for Bønder og Obligationskapitalen har plyndret Arbejderne for Millioner, medens den samtidig gennem sin Valutapolitik har foræret Industri- og Handelskapitalen Monopol paa at udplyndre Arbejderne som Forbrugere gennem en hensynsløs Vareaager, der har berøvet Arbejderne Frugterne af Aars Lønfremskridt.

Vi maa paa Grundlag af disse faktiske Kendsgerninger møde det etablerede »Erhvervsraad« med den største Mistro og fraraade Arbejderne at stille større Forhaabninger til dets Virksomhed.

Et Partiorgan er ikke et Klasseorgan, i Særdeleshed hvor Klassen er Arbejdernes og Partiet er Regeringens.

Det skal derfor blive interessant at følge dette »Erhvervsraad«s Virksomhed, baade de Sager, det beskæftiger sig med, og de, det undlader at beskæftige sig med.

A.

Bliv Abonnent

Mælkemonopolets Gangstermetoder

(Fortsat fra Side 1.)

ningsfulde fat igen paa Arbejdet.

Men Arbejdsfreden skulde ikke vare mere end en Maaned, saa mødte de for første Gang Monopolkampen i København.

Hr. Bagermester Kaltoft og Direktør Tholstrup,

Før vi nu opruller Kampen og dens Forløb, der er lige saa spændende som nogen amerikansk Gangsterfilm, maa vi nødvendigvis præsentere endnu et Par Navne, nemlig en betydende Biperson, Hr. Bagermester Kaltoft fra Pommernsgade, og en Hovedperson, nemlig Hr. *Direktør Tholstrup fra Andelsmejerierne,* Formand for *Prisorganisationen af 1933* og *Stifter og Medlem af Mælkenoteringsudvalget i København.*

Med nogle orienterende Oplysninger om disse to Mænd indledes vor Artikel i næste Nummer.

Vi glemmer dog ikke vor nærliggende Opgave

og det er bestandig at opildne i Særdeleshed Arbejderne og Arbejderhustruerne til utrættelig at kritisere og bebrejde de Kuske og Mælkehandlere, der sælger dyr Mælk. Lad dem ikke have Fred. Kuskene maa tage Vrøvlet med hjem og smide det i Hovedet paa de fine Direktører, og Mælkeudsalgene kan henvende sig til de smaa Mejerier, der sælger Mælken til dem til en rimelig Pris, saa de igen kan sælge billigt. Dem er der ingen Undskyldning for — bare gaa paa dem, de kan sælge billig Mælk, hvis de selv vil. Og vil de ikke, da gaa til de af os offentliggjorte billige Udsalg.

Vi er gjort opmærksom paa, at der er andre Mejeriudsalg end »Nevtral«, der sælger billig Mælk, og saafremt disse Udsalg konstaterer overfor os, at de ikke faar Mælk fra et af Monopolmejerierne for at slaa de billige Udsalg ned, bliver de optaget paa vor Liste over billige Udsalg, naar de ønsker dette.

Foreløbig anbefaler vi alle Forbrugere at købe deres Mælk og Fløde i følgende Udsalg:

Borgergade 1.
Borgergade 72.
Oehlenschlægersgade 38.
Dybbølsgade 64.
Tøndergade 26.
Krusaagade 15.
Eskildsgade 9.
Sommerstedsgade 29.
Fredensgade 17.
Holsteinsgade 43.
Nordre Frihavnsgade 92.
Sofiegade 26.
Andreas Bjørnsgade 5.
Blaagaardsgade 8.
Elmegade 2.
Meinungsgade 13.
Skyttegade 27.
Gl. Køgevej 302.
Nyhavn 42.

Internationale Meddelelser

(Fortsat fra Side 1.)

Kampen er ikke udbrudt endnu, og begge Parter ruster for fuld Kraft, bl. a. har Industrimagnaterne fyldt Fabrikerne med Raavarer, Konserves, Vaaben og Ammunition. Arbejderne paa deres Side fører en vældig Agitation for at gøre Strejken aldeles lammende. Alt tyder paa et frygteligt Opgør. Statens Mægling er mislykkedet og begge Parter opsat paa Kampen. Om dens Omfang kan man gøre sig et Begreb, naar man oplyses om, at Strejken blot inden for Metalindustrien bare i Byen New-York omfatter over en halv Million Mand.

Meddelelserne omtaler ikke, at Arbejderne paatænker Fabriksbesættelser — ellers var det jo meget godt med Konserves og Vaaben i Fabrikerne.

Frankrig: Strejkebevægelsen ebber langsomt ud.

Hvad foregaar i Lille?

Selve Strejkebevægelsen er endnu levende mange Steder i Landet. Den sidste Opgørlse, vi har modtaget over Strejkebevægelsen, er fra sidste Lørdag, hvor 113,000 Mand endnu stod i Kamp. Men dette Tal viser, at Kampen efterhaanden som Arbejderne sejrer, langsomt — men ogsaa meget langsomt — ebber ud.

Den mest interessante Meddelelse fra Frankrig er et Privattelegram fra i Søndags, at Arbejderne paa to store Konservesfabriker i **Lille,** i Henhold til »Folkefrontens« **Socialiseringsprogram,** har okkuperet Fabrikerne og nu driver dem for egen Regning til Fordel for de Arbejdsløse og Strejkekassen.

Nogen senere Bekræftelse paa Meddelelsens Rigtighed har vi ikke modtaget. Om Fortilfælde i indeværende Situation kendes kun 2, men det var inden for Rustningsindustrien, hvor Arbejdskøberne havde erklæret, at de ikke kunde føre Fabrikerne videre paa de Vilkaar, Arbejdernes Sejr gennemførte, og hvor Regeringen var interesseret i, at Arbejderne holdt Fabrikerne igang. Til næste Nummer vil vi sikkert have Klarhed over, hvad der er sket i Lille.

Spanien.

I Spanien foregaar en faktisk social Folkebevægelse, saa dyb og omfattende, at de organiserede Fagforbund ikke mere har nogen effektiv Føling eller Kontrol med Kampen.

Arbejdets Kronik 11-7-36.

Den gule Imperialismes Grundlag II.

Den verdenspolitiske Betydning af den japanske Udvikling

VII.

Japans voksende Overbefolkning tvang det til at søge Udvandringsomraader til sit Menneskeoverskud, og dets Fattigdom paa Raastoffer, som vanskeliggjorde den industrielle Udvikling, forbandt sig følgerigtigt med dette Maal. Som en hæmmende Omstændighed kommer hertil, at Obefolkningen er overordentlig hjemstavnsbundet og kun lidet egner sig til Udvandring. Saaledes fremtraadte som umiddelbare Maal for Udenrigspolitikken først at skabe en bred Raastofbasis og derudover i anden Række at skabe Kolonisationsomraader. Som et ligefremt ideelt Land laa i den nærmeste Nærhed Nordkina med Mandschuriet og det foranliggende Korea. Allerede i 90'erne forsøgte Japan i den kinesisk-japanske Krig at lægge Beslag paa Mandschuriet, men blev trods det heldige Krigsudfald bremset af den hvide Kapitalisme, der vejrede den gule Fare paa det østlige Marked. Og Rusland kunde saaledes uden Anstrengelse, høste Frugterne af den japanske Sejr. Japan oprustede febergatigt for at gentage Forsøget, og i den russisk-japanske Krig 1904—05 lykkedes det at slaa Rusland afgørende. Dog atter griber den hvide Kapitalisme ind, Mandschuriet gaar tilbage til Kina; kun Korea, Formosa, et Stykke af Halvøen Sachalin og endnu nogle smaa Landstrækninger forbliver i japansk Besiddelse, og disse Landomraader med Undtagelse af Sachalin, hvor der forekommer Olie, var temmelig værdiløse og viste sig hverken at være tilstrækkelige Raastof- eller Kolonisationsomraader. Men nu havde Japan dog faaet sikert Fodfæste i Kina og kunde herfra begynde systematisk at gennemtrænge det. Under Verdenskrigen lykkes det Japan som Følge af, at de hvide Kapitalister er bundet ved Europas Vestfront, at udvide sin Indflydelse enormt i Kina saavel som hele Asien og dog bliver det igen foreløbig trængt tilbage. I Washington Niinagtstraktaten 1922 besluttes »den aabne Dørs Politik« i Kina. Japans dominerende Indflydelse er trængt noget tilbage, men nu er det »ligeberettiget«. Men med Europa-Amerikas hidtidige Stilling i Asien er det mer og mer forbi. Verdenskrisen binder delvis deres Hænder, tvinger dem til at indskrænke sig mere til sig selv. Hertil kommer: i Kina raser Borgerkrigen siden ca. 1916. Uafbrudte Generalskrige afløser hinanden, Kinas indre Forfald er foreløbig uafvindelig, og selv en saa stærk Personlighed som **Sun Yat Sen** kan trods sovjetrussisk Hjælp ikke drive den nationale Revolution i Kina frem. Efter hans Død bliver Kaoset kæmpemæssigt, og først 1926—27 begynder den nationale Genrejsning ved det nationalistiske Parti Kuomintang under Tschiang Kai Chek. Men samtidig begynder ogsaa det ny japanske Fremstød. Med den nationale kinesiske Revolutions Opvaagnen og Dannelsen af Nankinregeringen vokser en stærk japanskfjendtlig Bevægelse frem. Og efter Ssanghaibegivenhederne 1927 udløses en Boycottbølge af japanske Varer. Japan gør systematisk Fremstød.

Verdenskrisen havde ganske vist først forværret Malstrømmen, men dog til syvende og sidst afklaret Situationen. Japan udnyttede behændigt den hvide Kapitalismes Svaghed. Medens dets billige Varer oversvømmede det asiatiske Marked og trængte frem til Europa-Afrika og torpederede det ene hvide Verdensmarked efter det andet, besatte dets Tropper i Kina den ene vigtige strategiske Position efter den anden. Det begyndte med Bombardementet af Shanghaiwan 1931 og gik over Besættelsen af Provinsen Jehol til den store kinesiske Mur og gør nu Fremstød i nye kinesiske Provinser.

Den racepolitiske Offensiv.

Paa de store Fronter fører Japan en kold Krig. Medens dets billige Produkter fortrænger den europæisk-amerikanske Eksport kendeligt tilbage i Asien og indjager hele den kapitalistiske Verden en panisk Skræk, følger dets Agenter bagefter. Dets billige Varer og frem for alt nu dets politiske Propagandister højner og styrker de asiatiske Racers Selvbevidsthed. Og ikke blot i Asien, men ogsaa i Australien, Afrika og Sydamerika kan denne Indflydelse spores. Overalt spøger Ønsket om at blive uafhængig af den hvide Race, og overalt blusser nationale Uroligheder op, hvor japanske Agenter har en Finger med i Spillet. **»Asien for Asiaterne«** bliver mer og mer det mest frygtede Kampraab, der gjalder i Ørerne paa de hvide Kapitalister. Asien har jo dog været det Omraade, der som Afsætningsmarked lovede dem de største Profitter, og det definitive Tab af dette Omraade bliver stadig tydeligere. Efter at det var lykkedes Japan definitivt at erobre Mandschuriet og at oprette en »neutral« Stødpudestat Mandschukuo, skabte det sig det Grundlag, hvorpaa det stadig kunde udvide sine Indflydelsessfærer i Asien. I Mandschuriet har det endelig den nødvendige Raastofbasis for sine Fremstød. For Raastofforekomsterne er næsten umaadelige. Olieforekomsterne anslaar man til 5.100.000.000 Tons, Jern til ca. 700.000.000 Tons og for Kul til ca. 1.700.000.000 Tons for kun at nævne nogle af de vigtigste Raastofforekomster. Ved Siden deraf er ligeledes den nødvendige Ernæringsbasis givet. Sojabønnen, et af de mest fedt- og æggehvideholdige Næringsmidler, dyrkes der. Og endelig byder Mandschuriet yderligere tilstrækkelige Kolonisationsomraader, og man begynder der nu at skabe vidtstrakte og storstilede Soldaterkolonisationer for japanske Reservesoldaters Familier.

(Fortsættes i næste Nr.)

Helsingør.

Socialkontoret leverer underbetalt Arbejdskraft til Kronborg Ladegaard.

En Dag, da de uorganiserede Arbejdere (Arbejdsløse) mødte til Kontrol paa Socialkontoret, var der pludselig blevet Efterspørgsel paa Arbejdskraft. »Kronborg Ladegaard« (Forpagter Touborg-Jensen) havde Brug for en større Arbejdsstyrke, og de uorganiserede Arbejdsløse fik da Meddelelse om, at der var godt Arbejde — de kunde den Dag ikke faa »Stempel«, for de skulde paabegynde Arbejdet efter Middag (Kartoffeloptagning) — 90 Øre i Timen.

Der var Glæde blandt de uorganiserede Arbejdsløse, nu var der en Chance for at faa Arbejde i længere Tid, og derved en Fortjeneste, saaledes at de formente, at Fortjenesten kunde give saa meget, at de nu kunde faa Anledning til at blive optaget i Fagforeningen — men om Forladelse. De kendte ikke Kronborg Ladegaards Forpagter og hans »Fiduser« med Socialkontoret. Der var ikke Tale om, at han vilde betale 90 Øre i Timen. Nej, Akkord til 15 Øre pr. Kasse (25 Pd.) eller 1,15 pr. 100 Favne — og saa skulde Kartoflerne samtidig sorteres.

Der blev taget fat paa Arbejdet. Den første Eftermiddag var Gennemsnitsfortjenesten 67½ Øre for hele Eftermiddagen, og de efterfølgende Dage kunde for 8 Timers Arbejdsdag tjenes ca. Kr. 1,50.

Arbejderne gjorde Vrøvl, de vilde gerne arbejde, men **samtidig** have noget for deres Arbejde. Henvendelse paa Socialkontoret. En af Undersøgerne aflagde Besøg paa Kartoffelmarken, men ingen Ændring skete. Nogle holdt op og al Understøttelse blev standset. Arbejderne skulde tvinges til at gøre »Møg-Forpagteren« en Tjeneste ved at optage hans Kartofler.

Forpagteren havde en Fortjeneste ved Salg af Kartoflerne pr. Td. paa 25—35 Kr. Trods dette kunde han kun betale ca. 1 Kr. pr. Td.

De Herrer paa Socialkontoret blev tilbudt at overtage Arbejdet for at prøve Fortjenesten, men de betakkede sig, de ønskede ikke at nyde Touborg-Jensens »Goder«, skønt de paastod, at der var Folk, som tjente 5—6 Kr. pr. Dag — og det var rigtigt, men hvorledes? Ved at arbejde fra Kl. ca. 4 Morgen til 7—8 Aften.

De faktiske Forhold ved dette Arbejde er, at Socialkontoret (styret af Socialdemokrater) har hjulpet en smuk Type af de »daarligt« stillede Bønder til at faa billig Arbejdskraft — og derved spare den elendige Understøttelse paa 10 Kr. pr. Uge.

Saaledes er for Tiden de reelle Forhold i det **smukke** og **skønne** Helsingør, hvor forskellige afdankede Kapitalistyngel paa vore »mondæne« Hoteller nyder de Frugter, som Arbejderne i deres Ansigts Sved — og for en ussel Betaling — har været med til at fremskaffe.

Man raaber paa Mangel af Arbejdskraft — Løgn det hele. Arbejderne vil hellere end gerne arbejde — men de »fedtede« Bønder og Forpagtere vil ikke betale.

Det maa dog i Sandhedens Interesse meddeles, at der andre Steder uden for Byen er Landbrug, som betaler tilfredsstillende, og hvor der aldrig er Vrøvl, og som derved ogsaa kan faa rigelig med Arbejdskraft.

Den daglige Parole, man for Tiden hører, er: »Goddag, Kammerat, hvor er du henne?« — Paa Ladegaarden.

A. J.

Kan du skaffe os en Annonce

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): W. H. 0,50. Louis 2,00. V. H. 2,90. Martin 5,00.
Med det tidligere indkomne ialt Kr. 394,57.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 22. | Lørdag d. 18. Juli 1936 | 1. Aarg.

Det moderne Patronat

Det lyder utroligt, men sandt er det, at der engang var en Arbejderungdom, der interesserede sig for streng videnskabelig Oplysning om Klassekampen og Klassekampens Historie.

Det minder mig forresten om en Historie om Skaden og Skovduen, da denne sidste skulde lære af Skaden at bygge Rede. Da Skovduen saa Skaden begyndte at lægge nogle Pinde overkors i en Grenkloft, udbrød den: Ha, ha, ikke andet! Og saa fløj den bort.

Derfor har Skovduen altid nogle elendige Reder, der ofte taber Æg og Unger.

Men det var denne mærkelige Arbejderungdom, der vilde tilbunds i Tingene. Den lignede ikke den moderne Partiungdom, der i nogle Studiekredsmøder bliver poleret med et Partiprogram, og saa er de et eller andet ......ist og Partifælle og patenteret Klassekampsekspert!

Nej, en Kreds af den tidligere mærkelige Ungdom havde møjsommeligt arbejdet sig gennem Stammesamfundets og Oldtidens Statsdannelser, og de unge Arbejdere stod nu midt i Folkevandringstiden efter Romerrigets og Slaveriets Sammenbrud.

Men hvad nu? Hvorledes blev Middelalderens Over- og Underklasse skabt, hvorledes blev Adel og Hovbønder til som Klasser, hvor ligger Fødselskimet til de næste Aarhundreders Klassekamp op gennem Middelalderens Mørketid?

De Unge var ikke tilfreds med de overfladiske Fakta, de vilde bag om Tingene ned i deres Fødselsproces.

Det blev afdøde Gerson Trier, der hjalp dem paa Sporet.

— — —

De fra Østen fremstormende Stammefolk kom med Stammesamfundets Fælleseje til Jorden og individuel Udnyttelse eller Arbejdsordning.

Dette frembragte Landsbysamfundet af frie Jorddyrkere — Bønder.

Men de forraadnede Rester af Romerrigets Klassesamfund drog over Landene som plyndrende og myrdende Horder, der var afvendt fra Arbejde og kun vilde leve af andres Arbejde.

Mod disse Røverbander værgede de frie Bønder sig i Fællesskab, men snart stod det dem klart, at Værnet mod Røveriet maatte organiseres, om de ikke skulde gaa tilgrunde.

Gennem mange Prøvelser modnedes den Ordning, at Ældste- eller Odelsbonden mod visse Godtgørelser, Ydelser, skulde overtage Beskyttelsen af Landsbyen og Bøndernes Hjem.

Denne Beskytter eller *Patron*, som han kaldtes, havde ogsaa Krav paa Bøndernes Sønner som Krigskarle.

Patronen værnede vel Bønderne, men i ham skabte Bønderne en ny Magtfaktor i deres lille Bysamfund, som efterhaanden tog Magten fra dem selv. De blev afhængige af ham gennem deres Ydelser, og han blev stærk af dem.

Bøndernes Pligt til at stille deres Sønner som Krigskarle blev Vornedskab og Pligten til Ydelse endte i Hoveri og Stavnsbaand. Odelsbonden blev Adelsmanden, Patronen, Beskytteren blev Udbytteren og Undertrykkeren.

Saaledes voksede Middelalderens to Klasser frem af Folkevandringstidens frie Fælleseje af Jorden.

De frie Bønder blev Trælle, fordi de valgte Repræsentanter af deres Midte, og overlod dem deres fælles Magt for at beskytte dem mod Datidens Røvere.

Saa fik den videlystne Arbejderungdom det mere at vide og drage Lære deraf i deres egen Tids Klassekamp.

— — —

Det lyder maaske utroligt, men der findes endnu Mænd fra denne Ungdom rundt om i Fagforeningerne, der vender sig skarpt imod de moderne Patroner, Mænd der af deres historiske Viden ved, hvad det betyder, at Underklassen for at værne sig mod de kapitalistiske Røvere vælger Repræsentanter, som de overlader hele deres fælles Magt for at beskytte dem mod Røverne.

Disse Mænd ønsker ingen Patroner, ingen Beskyttere, der besidder Magten over Arbejdernes Forsvarsmidler.

Disse Mænd vender sig imod, at Arbejderne hver eneste Uge afleverer deres Kontingent til Forbundskasserne, saaledes at de nede i deres Afdelinger er uden Midler og uden Magt, medens Repræsentanterne i Forbundsledelsen har alle Midlerne og hele Magten — over Medlemmerne!

Disse Mænd vender sig i Vrede mod hele det repræsentative System, der samler hele Klassens fælles Magt hos et forsvindende Antal professionelle ***Patroner,*** medens den store Masse ikke blot afleverer sin materielle Magt, men i sin Uformuenhed likviderer Fællesskabets moralske Magt, Interesse, Troskab og Viljen til at ofre og kæmpe.

Ja, disse Mænd har engang lært af Historien, at Folkevandringens frie, stoute Bonde ikke blot blev undertrykt, fordi han afleverede sin Magt til Patronen, men ogsaa derved forlorede sin Menneskelighed, sit Mod og sin Kampvilje og sank ned til et Væsen, der ikke reagerede selv overfor Træhesten og Pisken. — Og denne historiske Erfaring slettes ikke ud ved tomme Forsikringer om, at nu er det noget helt andet.

— — —

Skæld blot disse Mænd ud for nogle gamle sure, mistroiske Agurker, ja vær saa god og brug hele Sprogets Skarnkasse, men det ophæver ikke den Kendsgerning, at det moderne Patronvæsen allerede har forsumpet store Dele af vor Klasse i den mest haabløse Ligegyldighed, at det har skabt et Lederbureaukrati, der lever fjernt fra Arbejdernes daglige Liv, og som allerede bestemmer, hvad Arbejderne maa kræve, at de ikke mere maa kæmpe, ja bruger Statsmagtens Løve mod Arbejderne og affejer overlegent Kravet om kortere Arbejdstid og ofte hundser med de Arbejdsløse, som om Patronerne allerede havde indrettet deres Kontorer for moderne Adelsvælde.

I Kampen mod *det moderne Patronat* findes ikke blot historiske Argumenter, men moderne højaktuelle Argumenter af særlig kraftig Vægtfylde.

— — —

Skulde der blandt Bladets Læsere findes Arbejdere, der endnu ikke kender Fagoppositionens Program, da burde de læse det, i det findes ikke højtravende Fraser, men der findes en positiv Kamplinje mod *det moderne Patronat*, som rækker udover Forsvaret, frem til det fælles Angreb mod de kapitalistiske Røvere.

Eli.

I Bøddeløksens Tegn

Atter en Dødsdom over tysk Arbejderfører.

Det nazistiske Bøddelregimente har atter krævet et Dødsoffer. Det hanseatiske Straffesenat i Hamborg har endelig — efter mere end 3 Aars Undersøgelser — afsagt Dom i Processen mod den tyske Kommunistfører *Edgar André.* Og som ventet blev Dommen, trods Alverdens Protester, en Dødsdom for »Forberedelse til Højforræderi«.

Allerede i 1931 forsøgte nazistiske Bander at myrde André, men det mislykkedes. Trods sin konspirative Virksomhed faldt han dog i Gestapos Klør. Under Fængselsopholdet blev han mishandlet paa den mest bestialske Maade, saaledes at han under den nu-afsluttede »Rettergang« maatte bevæge sig ved Krykker. De fysiske Lidelser havde dog ikke formaaet at knægte hans revolutionære Overbevisning og Kampmod. Med heroisk Fasthed angreb han under Processen sine Bødler, frygtløs for den Skæbne, der truede.

Som en ægte Revolutionær havde André intet at skulle »forsvare«. I det Omfang, Retsordningen »tillod«, var Opgaven blot den: *at angribe Klassefjenden.* Og det blev gjort og derved symboliserede Kammerat André det bedste i den kæmpende tyske Arbejderklasse.

Vi véd, at André kun har stræbt efter at opfylde sin Klassepligt. Udfra sin dybe Sammenbundethed med sine undertrykte Klassefæller har han gaaet den Vej, han maatte gaa. Sandsynligvis maa han bøde med Livet. Hitlernazismen kan idag støtte sig til en voksende international Fascisme. Men, har Nazismen i Øjeblikket end Magt til fysisk at udrydde de tyske Arbejderes Tillidsmænd, kan den middelalderlige Bøddeløkse i det lange Løb ikke hindre den Gengældelsens Dag, hvor det tyske Proletariat svinger et langt skarpere Vaaben og tilintetgør det nazistiske Barbari.

De spanske Arbejderes Kamp mod Fascismen

Socialdemokraten Caballero forsvarer den væbnede Opstand og revser Reformismen

Den internationale Fagforeningskongres i London har paany understreget, hvilke forskelligartede Strømninger, der faktisk eksisterer indenfor den s. k. Amsterdam-Internationale. Ideologiske Strømninger, som ganske naturligt afspejler Klassekampens øjeblikkelige Stade i det enkelte Land og den Modenhedsgrad, den respektive Arbejderklasse repræsenterer.

Vi skal i Særdeleshed hefte os ved en Række Udtalelser, fremsat af den spanske Fagforeningsleder og Socialdemokrat *Largo Caballero,* der viser, hvilken himmelvid Forskel der er mellem en spansk og skandinavisk Socialdemokrat.

Netop fordi Caballero er en Forgrundsfigur indenfor det spanske Socialdemokrati, maa hans klare socialistiske Synsmaader tillægges en større Vægt end Tilfældet vilde være, hvis han officielt bekendte sig til Kommunismen eller Syndikalismen.

Under den store Debat om Hovedledelsens Beretning udtalte Caballero bl. a., idet vi henviser til »Soc.-Dem«s Referat, der næppe kan mistænkes for at radikalisere de faldne Udtalelser:

»Situationen i 1934 var, at alle vore Rettigheder blev frarøvet os. Det katolske Præsteskab og Fascismen vilde have Magten og knuse os. Man har i visse Lande en Følelse af, at i Spanien starter man en Kamp, som det passer i Krammet, uden at tænke videre over, hvad Kampen drejer sig om. Jeg maa til denne Kongres sige, at dette er en Fejlvurdering.

Vi havde i 1934 *Valget imellem Undergang som de tyske og østrigske Arbejdere — eller Kamp.* Vi tog Kampen, efter modent Overlæg. I de 15 Mdr., Reaktionen sad ved Magten, holdt Tusinder af vore fængslede Kammerater og Tusinder udenfor Fængslerne *Kampen gaaende.* Der var ikke én Dag i de 15 Maaneder *uden Opstande.* Tro ikke, at Spanien er et fra Europa fjernt Land. Tro ikke, det var Sentimentalitet og Drømme, *der bragte os paa Gaden.* Det var Nødvendigheden. *Knus Fascismen eller den knuser os.* Det var Vilkaarene.

Vi fik adskillige Beviser paa Sympati, men det kneb med materiel Støtte og *virkelig Forstaaelse af Kampens absolutte Nødvendighed.* Den Kendsgerning, at vi idag er en stor spansk Delegation her i London, viser, *at Fascismen kan knuses.* Jeg føler det som min Pligt at sige fra denne Talerstol, at vi under vor haarde Kamp fik betydelig Hjælp af den kommunistiske Internationale.

Jeg føler det endvidere som min Pligt at sige til Kongressen her, *at hvis Nødvendigheden byder det, vil de spanske Arbejdere igen gribe til Vaaben.* Vi opfatter Kampen mod Fascismen *som mere end Taler og Artikler.* Vi slaar Fascismen ned og har vist, *at vi kan gøre det.*«

— Saavidt Caballero. Det betydningsfulde i hans Udtalelser ligger efter vor Formening i, at han — i Overensstemmelse med det overvejende Flertal af spanske Arbejdere — har *lært noget* af de skæbnesvangre Begivenheder i Mellem-Europa, og at de spanske Arbejdere i Handling har dokumenteret, *at de gennem revolutionær Kamp vil slaa Fascismen ned.* Ikke ved Hjælp af Revolutioner, men ved Vaabnenes og den direkte Aktions Magt.

Her har danske Arbejdere ogsaa noget at lære, thi i Spanien foregaar der noget. Dér er Socialismen en kæmpende Magt. Hvor langt vi dog paa vore Breddegrader har fjernet os fra Socialismen og i hvor ringe Grad danske Arbejdere har forstaaet at modvirke den fascistiske Fare, som *hver Dag* fremmes af Arbejderklassens reformistiske Førere.

Hvorfor ikke *lære i Tide* og sætte sig i Forsvarsberedskab?

Vold mod Vold.

I Gaar — i Dag — igen i Mor'n:
Kontrol — Kontrol — Kontrol.
I Fjor — i Aar — til næste Aar:
Kontrol — Kontrol — Kontrol.

I Evighed, hvis jeg er død,
er Syndens Sold. Kontrol;
men drømmer jeg: jeg vaagner fri
for orkesløs Kontrol.

Jeg drømte ej, var ikke død,
jeg **er** i Livets Vold,
er **en** af Millioner Mænd,
der **gaar** til gold Kontrol.

Der ulmer i mit Sind et Had
parat til Vold mod Vold,
det flammer op i voldsom Trang
til Hævn i Hundred' Fold.

Dog ingen Ting jeg selv formaar,
og Tanken gør mig kold;
men Brødre — Millioner Mænd:
gaa med — brug Vold mod Vold!

Jakob Hansen.

„Arbejdets"

Garanter og Venner

Vi tvinges af Omstændighederne til alvorligt at henstille til alle Kammerater, der har tegnet sig som Garant for vort Blad, om nøje at overholde Indbetalingen Uge for Uge. Hver af jer ved, at Bladets Budget og dermed dets Udgivelse forudsætter, at I alle overholder Indbetalingen. Dette bør ingen Kammerat glemme.

Vi henstiller videre til alle Venner af vort Blad, som ikke er Garanter, til hver eneste Læser, der sætter Pris paa Bladet, om at give et Bidrag — stort eller lille, alt efter Evne — for at vi alle i Fællesskab kan bære Bladet frelst over den vanskelige Sommertid.

Alle Bidrag modtages med Tak paa ARBEJDET's Ekspedition, Blaagaards Plads 21, eller pr. Postgiro Konto 236,32.

Kontrolkomitéen.

Københavns Kommunes sendrægtige Vejvæsen.

Forleden Dag aabnede man for den gennemgaaende Trafik i P. Knudsensgade, det foregik i al Stilhed, men der var sandt for Dyden heller ikke noget at feste for.

Dette Vejarbejde har været i Gang over et Aar og til Tider har der kun været beskæftiget 6 Mand. Det er kommunalt Tempo, men samtidig har man i »Social-Demokraten« Gang paa Gang kunnet læse, at nu var dette Arbejde i Gang. Men i dette Blad meddeles som Regel hver Maaned, hvad Kommunen har paa sin Arbejdsplan for at bluffe Læserne. Dette var Farten, naar Kommunen selv udfører Arbejdet, men havde det været en Entreprenør, skulde der nok have været en Tidsfrist og Dagsmulkter, hvis ikke Arbejdet havde været færdig før, og saa skulde der naturligvis have været flere Arbejdere til at udføre det.

Men da Vejvæsenet hører under Borgmester Pedersens Domæne, sker der sikkert ingen Forandring i disse Forhold.

Men mon ikke der snart kunde trænges til at kommes noget nyt Blod inden for denne Afdeling. Der skal friske Kræfter til, saa der kan blive mere System i Sagerne.

Dette var kun et Eksempel, jeg her har fremhævet, der findes mange lignende.

C. L.

Alle

PENGEFORSENDELSER
til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto

236.32

Gadespejlet

Den Tid nærmer sig, da mange Arbejdere skal til at tænke paa at købe Brændsel. Mange køber Koks gennem Kommunerne, men kun en enkelt Kommune her i Landet (Sorø) oplyser noget om Koksenes Varmeindhold. Da det er Varme, man ønsker at købe og ikke Slagger, er her et Forhold, hvor f. Eks. Københavns Kommune burde gaa i Spidsen med Oplysninger om de Koks' Varmeevne, som den forhandler. Der burde i det hele taget kun sælges Koks med angivet Varmeindhold, idet lette Koks kan holde ned til 165 og tunge Koks op til 300 Helko. (1 Helika lig 1000 **Hektoliterkalorier.**)

❑

Professor Bertil Ohlin spaar økonomisk Fremgang i den kommende Tid. — At han faar Ret, er utvivlsomt. Alene det lille Træk, at den socialdemokratiske Regering fik bastet og bundet Arbejderne, saa de i Aarevis er naglet til reducerede Lønninger gennem stigende Priser, er et Fingerpeg i den Retning.

❑

At Snobber og Fæhoveder springer for en Statsminister, har man længe vidst, men da Stats-Radiofonien i Mandags lod bekendtgøre, at Gayser paa Island sprang mange Meter højere end sædvanligt i Anledning af Staunings Besøg, ja, da var Højdepunktet vist naaet.

❑

Brasiliens Kaffehøst er i Aar saa stor, at man har besluttet at ødelægge ca. 7 Mill. Sække Bønner, dels ved at bruge dem til Brændsel i Lokomotiverne, dels ved at styrte dem i Havet; man haaber ved denne Foranstaltning kunstigt at kunne hæve Priserne.

Hver Gang man hører om disse kapitalistiske Gemenheder og Udskejelser, bliver man harmfuld. Her er virkelig Tale om Kaos i Verdenshusholdningen; men glemmes skal det aldrig, at den socialdemokratisk radikale Regering i Danmark lod ødelægge i Tusindvis af Kvæg med samme Formaal, at tvinge Priserne i Vejret for Befolkningen — og det i en Tid, hvor Tusinder og atter Tusinder af Arbejdere ikke havde Raad til at købe Kød.

❑

Der har været formeligt Kapløb mellem de Lande, der vedtog Sanktioner mod Italien, for at komme først til Fadet ved Sanktionernes Ophævelse. Det er en Ynk at se, at ingen kan vente til den af dem selv vedtagne Dato.

Mussolini staar grinende i Butiksdøren og modtager Ordrer — og tilbageviser dem, der kommer med Regninger: »Varer kan I faa — gode italienske og abessinske Produkter —, men Penge, nej, den Melodi findes ikke i min Lire-Kasse!«

Splds.

Jean Jacques Ipsen

Gamle J. J. Ipsen er død. Atter faldt en af de gamle revolutionære Kæmpere, der forblev Arbejderne og Socialismen tro — en af de faa, der valgte at leve fattigt paa sine Idéer frem for at leve fedt paa Forræderi og Frafald.

Jean Jacques Ipsen blev født 1857 som Søn af en fynsk Præst. Mod Faderens Vilje gik han i Skibstømrerlære, men efter tre Aars Forløb fortsatte han med Studierne, blev Student 1877, hvorefter han fulgte sin Lyst og blev Journalist. Han blev først ansat ved »Morgenbladet«, det mest frisindede Blad den Gang.

Utvivlsomt har de tre Aar i Skibstømrerlære ikke været uden Indflydelse paa hans Indstilling, thi saasnart Pio, Brix og Geleff begyndte at rejse Arbejderne herhjemme, var Ipsen med. Han deltog som ung Mand begejstret i de første stormende Arbejdermøder, hvor den danske Sektion af **»Internationale«** blev stiftet.

Som Journalist gik han med den radikale Fløj anført af Hørup, bort fra »Morgenbladet« og skrev vel en Del Artikler i det nyoprettede »Politiken«, men følte sig knyttet til Arbejderne og skrev til deres Presse.

Han saa med Sorg paa de Rævestreger hvormed Winblad, Holm og Hørdum fik listet Arbejderpressen fra sit oprindelige radikale Standpunkt over til Reformisme, medens Pio, Brix og Geleff sad indespærrede i Fængsel. Men han var ung og uden Indflydelse og følte sig knyttet saa stærkt til Arbejderne, at han sluttede Medarbejderskab som Journalist ved »Soc.-Dem.« under Winblads Redaktion.

Men han følte selv i disse Aar, hvor smaa Forholdene var herhjemme og Idéerne indskrumpede og fattige. Han fik Udlængsel og gav tilsidst efter og rejste til Paris, hvor han for at opretholde Livet tog Plads ved en Filial af et stort engelsk Forsikringsselskab samtidig med, at han sendte Korrespondancer hjem til »Soc.-Dem.«.

Her i Paris, den datidige Verdens aandelige Brændpunkt for alle oprørske Idéer og Tanker, her modnedes Manden, Tænkeren, Taleren og Skribenten J. J. Ipsen.

Her tornede Striden mellem Marx og Bakunin sammen i Diskussionerne. Denne Strid stod ikke om Karl Marx' videnskabelige Arbejde, men om Konklusionerne af det, om den parlamentariske Aktion og Arbejdernes direkte Aktion. Her mødte Ipsen ikke blot den anarkistiske Skoles ypperste Værker, fra Tholstoy, Krapotkin, Elise Rechlues og Stirner, men ogsaa Filosofiens ypperste aandelige Advokater.

Her levede den unge Ipsen og indsugede mægtige Tanker om Menneskenes Frigørelse gennemsyret og beriget af den sprudlende spirituelle franske Aand.

Ipsen blev betaget deraf, han lærte at tale fransk som en Franskmand, og da han endelig efter Aars Ophold vendte hjem, var det ikke mere den Mand, der drog ud.

Det vilde være ganske umuligt at rubricere Ipsen under nogen særlig Idé, som under et Parti eller et Program.

Engang han blev bebrejdet sin Partiløshed protesterede han, idet han med Overbevisning svarede: **»Jeg er Partiet Ipsen!«**

Hans Hjemkomst blev en stor Skuffelse for ham. Ravnekrogen var blevet endnu mindre, Menneskene endnu mere forvede.

Han blev egentlig lokket hjem i et Baghold. Han havde i Paris truffet den norske Anarkist og Forfatter **Hans Jæger** og havde sendt en Anmeldelse af Hans Jægers Bog »Syg Kærlighed« til »Soc.-Dem.«. Denne Anmeldelse kunde Ravnekrogen ikke tage. Der blev lagt Sag an mod Bladet, og da Winblad ikke ønskede at komme i Fængsel for den, fik man under Paaskud af, at Ipsen skulde hjem og vidne, ham hjem, saaledes at han fik Straffen.

Han stod nu atter og skulde eksistere herhjemme. Et Løfte om Medarbejderskab ved »Soc.-Dem.« blev sveget, hvad egentlig godt var, da der ikke er Plads for selvstændigt tænkende Medarbejdere ved det Blad.

Han søgte nu Journalistik som rent borgerligt Eksistenserhverv og blev knyttet til »Aftenbladet«, hvor han i mange Aar sled sig Foden til, uden i nogen Maade — efter de første Aars forgæves Forsøg — at prøve paa at lægge Bladets Politik om. Bærentsen, der var Forretningsmand og gjorde »Aftenbladet« til en indbringende Forretning, var ikke smaalig, da Ipsen endelig tog sin Afsked, men bevirkede, at Ipsen kunde leve sine sidste Aar uden alt for store Bekymringer.

I ledige Stunder kæmpede Ipsen for sine Tanker og Idéer. Han udgav i sin Tid sammen med Hans Jæger Bladet **»Corsaren«**, som dog snart gik ind igen. Han udsendte en Række Skrifter, mest polemiske, ligesom han ofte skrev Artikler i den revolutionære Presse uden dog at føle sig knyttet til den. Det Skrift, der bedst udtrykker og repræsenterer hans Opfattelse, er hans Bog **»Slip Menneskene løs!«**

Her stiller Ipsen sig som alle Menneskehedens største Aander paa det Standpunkt, at det er alle Lænkerne, økonomiske, moralske som politiske, som binder Menneskene, som gør dem slette. Menneskene er gode eller rettere altruiske i sig selv. **Slip dem løs,** og al Uretfærdighed, Udbytning og social Ulykke vil forsvinde. Det er Friheden, den personlige Frihed, Menneskene mangler for at blive lykkelige.

Men Ipsen forstod ikke rigtig, hvor stærke disse Lænker er, eller rettere Nødvendigheden af Vejen og Kampen for at bryde dem. Han fattede aldrig, hvor frygteligt dybt Masserne er bundne, og derfor heller ikke de Veje og Midler, der skulde anvendes. Han havde jo selv læst, tænkt og diskuteret sig til sin personlige Frigørelse — det kunde alle gøre, om de blot vilde.

Og skal vi sige hvorfor Ipsen aldrig naaede at faa Føling med de egentlige Arbejdere, da var det netop fordi de ikke formaaede at følge ham, og selv om de formaaede aandelig og personlig at frigøre sig, saa var de alligevel bundne af Lønslaveriets Lænker, der ikke kan brydes individuelt, men kun i Fællesskab.

Men i en anden Henseende havde Ipsen den mest inderlige Føling med de revolutionære og ærlige frisindede Arbejdere, og det var i hans Vrede mod og Afsløring af de Gemenheder og Forræderier, den herskende Førerklike i Socialdemokratiet bestandig øvede overfor Arbejderne og Socialismen. Baade i hans polemiske Skrifter og Artikler, men allermest som Taler havde han den mest fuldkomne Føling med Arbejderne. Her var Ipsen ubetalelig og ikke nem at bide Skeer med. Han vidste for meget, og slagfærdig og vittig, som han var, og stærkt personlig præget i sin hele Fremtræden, var han uimodstaaelig. Noget Forsvar for Socialdemokratiet og dets Udartning var ikke muligt, hvor han stod paa Talerstolen.

I et andet Forhold havde han ogsaa Arbejderne, og det var naar han af hele sin rige Livserfaring talte for **den direkte Aktion som Vejen for Frigørelse.** Her forstod Arbejderne ham, thi her greb han lige ind i deres personlige og sociale Livskampe, og et inderligt Baand knyttedes mellem ham og dem.

— — —

J. J. Ipsen blev i al Stilhed begravet i Lørdags paa Hellerup Kirkegaard. En lille Kreds af Venner fulgte ham til det sidste Hvilested, hvor en Maskinarbejder — en Ven gennem mange Aar — talte bramfrit og smukt om ham som Menneske og Ven.

Men rundt i mange Arbejderhjem sidder i Dag Arbejdere og beklager, at de ikke fik Anledning til at vise ham den sidste Ære. Paa deres Vegne vilde vi gerne offentlig rette en beskeden Tak til J. J. Ipsen for hans Troskab mod Arbejderne og Socialismen, for hans ærlige Kamp mod Undertrykkelse og Fordummelse. Vi ved, at det Maal, han kæmpede for, ligger forude, og endnu er vi Mænd herhjemme, der trodsigt bærer Kampens Faner frem mod hans skønne Maal.

Ære være hans Minde!

Seksual Reaktionen i Sovjet-Unionen

Fra Pengebøder indtil flere Aars Fængsel for Fremkaldelse af Abort samt en reaktionær Skærpelse af Alimentations- og Skilsmisseloven.

Fra Pengebøder indtil tre Aars Fængsel for Fremkaldelse af Abort samt en reaktionær Skærpelse af Alimentationsloven.

D. K. P.s Organ »Arbejder-Bladet« har gjort danske Arbejdere den Tjeneste at aftrykke den nye Svangerskabslov i Sovjet-Unionen.

Ogsaa vi takker. Havde det Aftryk staaet i et borgerligt Blad, havde vi ikke betænkt os paa at mene, at det var ondsindet Opdigt mod Sovjet, men nu spares vi for den Vildfarelse.

Selve Lovens Tendens og Hensigt er en mægtig statsautoriseret Børnefabrikation.

I denne Forbindelse sættes der mægtige Beløb, Milliardsummer, ind paa Præmier for mange Børnefødsler, Fødselsværksteder, Asyler, Børnehaver osv.

For at fremme Børnefabrikationen ophæver den nye Lov Kvindens Ret som Menneske til at bestemme over sit eget Legeme, og gør hende til en retsløs Fødemaskine, der staar i samme Ejendomsforhold til Sovjetstaten som Koen til Bonden.

For at tvinge hende til at føde Børn mod hendes Vilje, fratager man hende først Retten til i Tilfælde af Svangerskab at blive betjent af de offentlige Hospitaler og Kliniker. For at forhindre hende i at blive hjulpet af alm. Læger fastsætter Loven **Straf for disse indtil 2 Aars Fængsel,** om nogen Læge skulde forbarme sig over de Ulykkelige.

Da Loven forudsætter, at denne Bestemmelse vil jage Kvinderne i Armene paa ukyndige Kvaksalvere, **fastsætter Loven Straf fra 3 Aar og opefter** for disse, om nogen prøver at hjælpe en gravid Kvinde.

Og for ikke at Kvinderne selv skal forsøge, fastsætter Loven op til **300 Rubler i Bøde til de Kvinder, der forsøger herpaa** sammen med **offentlig Skandalisering** — offentlig Irettesættelse!

Med disse Love er Sovjet-Unionen paa det seksuelle Omraade sunket ned i Klasse **med Reaktionen i de fascistiske Stater.**

Og denne Reaktion vil igen give Reaktionen i de saakaldte demokratiske Lande Vind i Sejlene. Det er trist at maatte konstatere, at Straffelovgivningen her i Landet bl. a. ved at den giver Nævningerne Anledning til at dømme i Seksualsager, er langt mere demokratisk og frisindet end de rigoristiske Straffebestemmelser i Sovjets nye Seksuallov.

Det er ingen Undskyldning eller Afbigt for denne fordømmelige Reaktion, at denne nye Lov udvider den offentlige Børnepleje og Forsorg i Forhold til de paabudte Tvangsfødsler.

Det er den samme Sukk[illegible], hvormed det forbandede Demokrati [illegible] i Vesteuropa besmykker sine reaktionære Anslag mod Menneskets personlige Frihed og Ret.

Og hvad skal man mene om en Stat, der smykker sig med Socialismens Navn og som samtidig dømmer at de Mænd, der er Fædre til 3 Tvangsbørn, skal berøves **Halvdelen af sin Løn,** saaledes som den nye Alimentationslov i Sovjet gør.

Det er ved økonomisk Tvang at værne om det af Staten velsignede Ægteskab, selv om de to Ægtefæller ikke mere taaler at se hinanden.

Den samme Tendens findes i Bestemmelserne om Skilsmissernes Opnotering i de fra Zarvældet arvede personlige Indenrigspas, saavel som den gradvise Forhøjelse af Skilsmisseskatten til Staten.

For alle os, der trods alle Fejler og Mangler i Sovjet-Unionen alligevel forbandt denne med Viljen mod Kommunismen med større Frihed og Uafhængighed for Mennesket overfor Statsmagtens Tyranni, for os er denne Lov en dyb Skuffelse.

Hvor for vi i den seksuelle Friheds og Kulturkamp for Kvindens Ligestillelse og Menneskeret overfor Reaktionen kunde henvise til Sovjet-Unionen, her kunde nu Reaktionen henvise til Sovjet-Unionen til Forsvar for sit fascistiske Statsslaveri.

Og det er her til liden Trøst, at Lenin engang har imødegaaet Nymalthusianismen. Han har ogsaa engang skrevet, at det tyske Socialdemokrati var den bedste Revolution — men Løgn var det.

Hvis vore hjemlige D. K. P. Ledere ikke ærligt vover at erkende Tilbageskridtet, burde de i alle Tilfælde undlade at besmudse Lenins Minde med Stalins reaktionære Vildfarelser.

A.

Den økonomiske Verdenskrise og Arbejderklassens Kamp

II.

Af det internationale Arbejdsbureaus officielle Beretning.

Naar vi i vor første Artikel om Arbejderklassen og Krisen har vendt os imod den soc.-dem. Teori, der søger at fremstille den økonomiske Krise som nærmende sig sit Kulminationspunkt, vil man maaske indvende, at vi har gjort dette, fordi vi for enhver Pris vil finde Vaaben mod Socialdemokratiet.

Vi lægger heller ikke Skjul paa, at vi *principielt* bekæmper Reformismens Indflydelse i Arbejderbevægelsen, men netop derfor begrunder vi *sagligt* vor Kritik. Og i Bedømmelsen af Reformismen er vi i det heldige Tilfælde at kunne henvise til en fremragende, af alle Reformister anerkendt Autoritet: Det internationale Arbejdsbureaus Aarsberetning, der omend ikke direkte saa dog *faktisk* indrømmer Reformismens Afmagt til at kunne løse Kriseproblemet.

Paa Konferencens Aarsmøde i Genève i Juni indledede Bureauets Direktør, *Harold Butler,* sin omfangsrige Beretning med at udtale, at et Tilbageblik paa det Panorama, som de sidste 12 Mdr.s sociale og økonomiske Udvikling — Beretningen gælder for Aaret 1935 — »*giver mere Grund til Tvivl og Ængstelse end til en fortrøstningsfuld Opfattelse af denne.*« Og han rejser straks Problemet, hvorvidt den delvise Bedring bærer fremad mod ny Velstand eller blot maa betragtes som en *forbigaaende* Lettelse af Depressionen.

Da Arbejdsbureauet som Instrument for den internationale Reformisme: borgerlig som socialdemokratisk garanterer for ikke alt for radikale Synsmaader, vil det være af Interesse — i et kort skematisk Sammendrag at referere dets almindelige Synspunkter paa den økonomiske Situation.

Udviklingen i 1935.

Vi refererer Direktør Butler, der er liberal Nationaløkonom og Englænder:

Paa den økonomiske Statusopgørelses Kreditside kan opføres *visse* uomtvistelige Fremskridt. Det almindelige Produktionsindeks er i et *stort* Antal Lande gaaet *stadig opad* og Verdensproduktionen som Helhed har nu naaet *samme* Højde som i 1929.

Bortset fra Sovjetunionen, der har en Produktionsforøgelse paa 300 pCt., har følgende Stater: Chile, Danmark, Finland, Grækenland, Japan, Norge, Rumænien, Sverige, Ungarn og England alle *indhentet og overskredet* deres Produktion fra 1929. Tyskland har næsten *naaet* dette Maal, og i Italien, Kanada, Tjekoslovakiet, Belgien og U. S. A. er sket *betydelige* Fremskridt. Derimod er Produktionens Omfang i Holland og Frankrig *ikke* ændret ret meget.

Denne Produktionsforøgelse skyldes imidlertid i høj Grad den store Udvidelse af Rustningsindustrien. *Genoprustningens økonomiske Virkninger maa derfor sættes op imod de tilsyneladende Tegn paa økonomisk Opgang.*

Paa Kreditsiden maa dernæst opføres en gradvis Prisstigning, navnlig i Priserne paa Landbrugsprodukter, dog lider de fleste Lande under en *usædvanlig* stor Forskel mellem Landbrugets og Byerhvervenes Priser.

Videre er Arbejdsløsheden *fortsat i Aftagen,* dog ikke meget omfattende, og har *langt fra* gjort sig gældende overalt. Faldet har i 1935 været omkring 15 pCt., men man maa her ikke overse 3 vigtige Omstændigheder: for det første er Indien og Kina, hvor Arbejdsløsheden og ringe lønnet Beskæftigelse forekommer i stort Omfang, *ikke* medregnet i den samlede Opgørelse. For det andet havde Frankrig, Holland og Svejts *forøget* Arbejdsløshed, og for det tredie har de store Industristater: England, Tyskland og U. S. A. — trods en vis Bedring — *større* Arbejdsløshed end før Depressionens Udbrud i 1928.

Hvad angaar Balancens Debetside anfører Aarsberetningen, at den internationale Handel kun viser *ringe* Bedring. Skønt Produktionsudvidelse i f. Eks. Tyskland og Italien er Eksporten gaaet *tilbage.* Valutasvingningerne er ganske vist aftaget i Omfang og Styrke, men Verdenshandelens Genrejsning er *usikker,* da de internationale Kapitalplaceringer kun er *ringe.* Trods en vis Aktivitet paa de vigtigste Aktiebørser, er der *iøjnefaldende Mistillid* til udenlandske Pengeanbringelser.

Laanetillidens Genoprettelse er imidlertid ikke blot af financiel og økonomisk Karakter, den bunder *i Frygten for en umiddelbar eller nær forestaaende Krig.*

Krigsforberedelserne foregaar i en Panikstemning og *Rustningsudgifterne hindrer en virkelig økonomisk Genrejsning.* Landbrug som Industri lægges om i Retning af national Selvforsyning med *Krigen* for Øje. *Det militære Beredskab dominerer Økonomien.*

Arbejdsbureauet er derfor af den Anskuelse, at i Tilfælde af en ny Krigs Udbrud, vil en virkelig Bedring af de økonomiske Forhold *være definitivt tilintetgjort for det nuværende Slægtled.*

Arbejdsløsheden er ganske vist trængt *noget* tilbage, men det er *ikke* lykkedes at faa Beskæftigelsen genoptaget i *samme* Omfang som Produktion og Handel. Og Formindskelsen svarer paa *ingen* Maade til, hvad man med *Rimelighed* kunde have ventet. Betegnende er, at i Tyskland *steg* de Arbejdsløses Tal i 1935 fra 1,7 Mill. til 2,5 Mill., uagtet flere Hundred Tusinde Mand blev optaget i Hæren.

Alt i alt hævder Bureauet dog, at der *er* indtraadt en betydelig Bedring i Arbejdsløshedsproblemet i tre Fjerdedele af Verden.

Arbejdsbureauets Konklussion.

Skønt Arbejdsbureauet saaledes indrømmer Tilstedeværelsen af visse Forbedringer i Verdensøkonomien som Helhed, tør det dog *ikke* give noget Haab om snarligt Opsving.

»Genrejsningen« — udtalte Direktør Butler — »vil blive langvarig og besværlig. *Hvis den i Hovedsagen kan være gennemført i Løbet af næste Slægtleds Levetid, vil det være Udtryk for en overmenneskelig Anstrængelse.*«

Uden at ville det *borttager* han med dette triste Perspektiv Grundlaget for den reformistiske Socialpolitik, der er Socialdemokratiets *eneste* Løsning af Kriseproblemet. Tvunget af de haarde Kendsgerningers Vægt maa Arbejdsbureauet *indskrænke* sig til at konstatere Krisens Tilstedeværelse, og i Følelsen af det magtesløse i at kunne overvinde den økonomiske Verdensdepression ved Hjælp af socialpolitiske Foranstaltninger *kapitulerer man faktisk overfor selve Problemets Løsning.*

Om noget Fremsyn er der absolut ikke Tale. Skudt ind i Klassekampen af de kapitalistiske Stater og anvist Opgaver at skulle *forsone* de eksisterende Klassemodsætninger, er det *ikke* lykkedes Bureauet — trods alle ihærdige Anstrængelser for at faa ratificeret socialpolitiske Konventioner — at løse sin egentlige Opgave: ad de skridtvise Reformers Vej at hindre Socialismens Gennemførelse.

Og denne Afmagt overfor Problemets Løsning godtgør, at den økonomiske Udvikling d. v. s. Kapitalismen befinder sig i en Periode, hvor det *ikke* længer er muligt for de kapitalistiske Magthavere — selv om de gerne vilde af Frygt for den socialistiske Omvæltning — at gøre Brug af den Ventilpolitik (Reformer) i den karakteriserede Kapitalismes Blomstringsperiode.

Den eneste Udvej, Bureauet øjner, er den *fuldkommen illusoriske* Tilbagevenden til Forkrigstidens økonomiske Principer. Det vil sige: til en Samfundsorden, der uhjælpelig blev sondret i Verdenskrigen 1914—18 og som aldrig rejser sig igen, fordi de eksisterende Ejendomsforhold, der

(Fortsættes Side 3.)

Paa Drankerhjem

Er Rich. Jensen den rette Moralens Vogter?

Fra en kendt kommunistisk Kammerat har vi modtaget følgende:

Med dyb Beskæmmelse har jeg læst »Arbejdet«s Artikler om, hvorledes en af den revolutionære Bevægelses Tillidsmænd, Rich. Jensen, øjensynligt har misbrugt sin Stilling til personlig Forfølgelse af en Klassefælle, der ikke tilhører hans politiske Fraktion.

Hvorvidt R. J. under Sagens videre Udvikling vil være i Stand til sagligt at begrunde sin forkastelige Adfærd, synes *allerede* at være tvivlsomt, eftersom han *endnu ikke* har fundet sig foranlediget til at fremkomme med noget Gensvar. Og det virker unægtelig i høj Grad mistænksomt, at hans specielle Organ: »Arbejderbladet«, der ellers ikke synes at være karrig med rosende Omtale af sin Partifælles offentlige Virksomhed, i dette konkrete Tilfælde foretrækker at hylle sig i Tilbageholdenhedens og Tavshedens Klædebon i Stedet for at tage klart og aabent Standpunkt til de fremsatte Angreb.

Forklaringen herpaa skulde vel ikke være, at Bladet erkender det farlige i at skulle forsvare R. J.s sidste Bedrift?

Naar man erindrer, hvorledes Bladet benytter enhver Lejlighed til at butte sin moralske Forargelse, hvergang de reformistiske Tillidsmænd gør sig skyldig i arbejderfjendtlige Handlinger, er det højst besynderligt, ja næsten kompromitterende at maatte konstatere, at Bladet — overfor Kritik fra revolutionær Side — *ikke omgaaende har følt sig forpligtet til at rykke frem:* enten til Forsvar eller moralsk Fordømmelse.

Hvorfor tier »Arbejderbladet«? Tør det Blad, der er Organ for et Parti, der roser sig af »bolsjevikisk Selvkritik«, ikke revse sin Partifælle i Centralkomitéen?

— — —

At Rich. J. søger at retfærdiggøre sin Aktion under Henvisning til Martin Christensens paastaaede Hang til overdreven Alkoholnydelse virker ligeledes beskæmmende, endog hyklerisk, navnlig naar man tager i Betragtning, at alle, der blot i ringe Grad kender noget til *Personen* R. J., er vel vidende om, *at han just aldrig har skyet de vaade Varer.*

Netop R. J. burde have overladt de kapitalistiske Myndigheder at træffe Afgørelse, om de skønnede »Nødvendigheden af Internering«, men øjensynligt er R. J. besjælet af saadanne *spidsborgerlige Moralbegreber,* som i alfald burde være et overvundet Stadie hos en Mand, der anser sig selv berettiget til at optræde som revolutionær Leder.

Men, naar R. J. imidlertid ønsker at spille Rollen som Moralens Vogter, nuvel, saa vil det være paa sin Plads at minde ham om *visse Episoder,* der ikke er ganske glemt og som er egnet til *at karakterisere* R. J. som Tillidsmand indenfor den revolutionære Bevægelse.

— — —

Hvordan forholder det sig egentlig med R. J.s *egen* Stilling til Alkoholnydelsen?

Som een af dem, der husker et og andet fra den revolutionære Bevægelses Historie, tager jeg mig Friheden at spørge: *Var der ikke*

Bliv Abonnent paa ARBEJDET i Juli Kvartal Kr. 1.50.

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

engang en kommunistisk Partikongres, der officielt paatalte Rich. J.s Hang til Drikkeri«. Og skulde R. J. ganske have glemt, at dette Spørgsmaal engang var et ofte debatteret Emne i Partikrese? Maaske D. K. P., ved at studere Partiarkivets Protokoller, kunde finde anførte Vedtagelse frem og eventuelt kommentere denne. Det vilde i den foreliggende Situation være af stor Interesse til Belysning af R. J.s moralske Habitus i 1936. Langt det bedste vilde være, om »Arbejderbladet« kunde offentliggøre et Dementi, der rensede for enhver Mistanke. Men saa langt strækker sig vel ikke Selvkritiken!

— — —

Jeg erindrer ogsaa, at da D. K. P.s Formand, Aksel Larsen, vendte tilbage fra sit Studieophold i Sovjetunionen og med Marskalstaven i sit Tornister vandrede rundt hos den lille Kres af politiske Meningsfæller, han dengang havde, var han fyldt af en Troendes Nidkærhed, som blot kunde faa Afløb ved »at likvidere« alle mulige Misforhold i Partiet. Og jeg erindrer, *at han ikke dengang var særlig blid i sin Bedømmelse af R. J. og dennes forretningsmæssige Virksomhed.*

Maaske »Arbejderbladet« — efter et fornyet Gennemsyn i Partiarkivet — kunde give Arbejderoffentligheden positiv Oplysning om, *hvorfor R. J. maatte give Afkald paa sin kære Restauratørvirksomhed i Havnegade.* Mon ikke Initiativet til Firmaet R. J. i Likvidation udgik fra Aksel Larsen — og Motivet var vist ikke personlig Misundelse!

— — —

Fra de seneste Aar erindrer jeg en Sammenkomst — efter et S. U. V.-Møde paa Haveselskabsvej — hvor R. J. optraadte i en noget »løftet Stemning« og hvor han under Omkvædet: »Hulk Sømand« højst aabenhjertet refererede fra Forhandlinger i Arbejdsgiverforening og Borgerrepræsentation og dette endog i Overværelse af Personer, *som samme R. J. med moralsk Kynisme kort Tid efter stemplede som »mistænkelige«.*

Naturligvis nærer jeg ingensomhelst Tvivl om, at R. J.s uansvarlige Udtalelser hin Aften maa ses *paa Baggrund* af »diverse Genstande«. Men jeg sad og tænkte, hvorledes er det muligt, at en Mand med saa ringe Ansvarsfølelse kan være Fagforeningsformand, politisk Partileder, Borgerrepræsentant, Rigsdagskandidat og D. K. P.s Repræsentant i S. U. V. og Røde Hjælp. Hvad Garanti har Partiet for, at R. J. ikke — hvergang han kommer i »løftet Stemning« *kan blotte Partiet og sig selv.*

Forresten var det samme Aften, at R. J. paa Forespørgsel om Kammerat Chr. Christensens eventuelle Medlemsskab i D. K. P. flot erklærede: Hvad skal vi med den Kværulant? Jeg, der paahørte Bemærkningen, har aldrig i snæver Forstand været Chr. Christensens Meningsfælle, men jeg har lykkeligvis endnu aldrig ladet mig forblinde af Fraktionarismens Intolerance og den partipolitiske Selvretfærdigheds fordummende Aand, saaledes at jeg ikke skulde kunne anerkende en Kammerat, der har aftjent sin socialistiske Værnepligt og gjort sin Indsats i den revolutionære Arbejderbevægelse. Og dette ikke mindst, naar jeg tager Hensyn til Ledertyper a la R. J. og de mange politiske Amøber, som i deres Uvidenhed og Uselvstændighed begaar de taabeligste Ting — blot Partiledelsen trykker paa Knappen.

Ja, som Kommunist følte jeg dyb Beskæmmelse ved det uhyggelige Indblik i den Partimoral, D. K. P. og R. J. har knæsat.

— — —

Maaske jeg slutteligt maa minde R. J. og hans Parti om en Begivenhed i Foraaret 1935, hvor R. J. — efter en kupagtig Aktion i en S. U. V.-Afdeling, hvor han optraadte i Rollen som »stærk Mand« — belønnede sine trofaste tvangsindmeldte Medhjælpere med en Gang Øl (og Kaffe) over hele Linjen. Hvem betalte egentlig denne Aften? Oppebærer en revolutionær Tillidsmand virkelig en saa stor Ugeløn, at den tillader en saadan Flothed — eller har S. U. V. mon bagefter betalt Gildet.

Det vilde sikkert interessere Arbejderoffentligheden *at faa frem et klart og virkelig revideret Regnskab for S. U. V.* — navnlig for den Periode, hvor R. J. sad i Landsledelsen som D. K. P.s Repræsentant.

— — —

Jeg tror derfor, at mange revolutionære Arbejdere vil være enige med mig i, *at Rich. J. egentlig ikke er særlig egnet til at spille Moralens Vogter i Spørgsmaalet om Nydelse af Alkohol.* Selvom R. J. har glemt sin Børnelærdom, at den, der er ren, kaster den første Sten, saa bør han dog mindes om denne moralske Grundregel.

Og at Hensyn til den revolutionære Arbejderbevægelses Renhed er jeg enig med »Arbejdet«s Redaktion i, at man absolut ikk skal tolerere Overgreb fra kommunistiske Tillidsmænds Side — *allermindst fra en Rich. Jensen.*

Og, da R. J. nu engang selv har givet Anledning, vilde det være betimeligt lidt nærmere *at belyse hans Virksomhed i andre Organisationer.* Og hvad denne angaar, kan jeg foreløbigt stille et Bidrag til Raadighed, der viser, hvorledes R. J. røgtede sit Hverv indenfor den danske S. U. V. Sektion.

En, der husker.

— — —

Vi skal i et kommende Nummer beskæftige os lidt med den Maade, hvorpaa Medlemmernes Penge er administreret og anvendt af de Mænd, der nu kryber paa Knæene over til Reformismen og trækker Søfyrbødernes Forbund med — alt paa et politisk Partis Kommando! *Red.*

(Fortsat fra Side 2.)

Den økonomiske Verdenskrise o. s. v.

engang tillod de produktive Kræfter at udfolde sig, nu er blevet en Hindring for disses Udfoldelse, og den økonomiske Udvikling dermed er traadt ind *i en Periode med social Revolution* (Marx).

Tro sit liberale-reformistiske Grundsyn mener Arbejdsbureauet, at Genrejsningsproblemets Løsning, set udfra Pengevæsnets, Befolkningsforholdenes, Raavarernes, Ernæringens og Arbejdsløshedens Synspunkter, maa ske gennem mere internationalt Samkvem. Vejen frem — mener Butler — gaar gennem Genoprettelsen af den frie Vareudveksling, Tjenesteydelser og Penge.

Alligevel tør han *ikke* tro paa, at Økonomiens Uhr kan stilles tilbage. Og her bliver han betænkelig ved to Faktorer: De østasiatiske Stater: Kina og Japans Konkurrence samt i Særdeleshed Sovjetunionens kollektivistiske Produktionssystem, som har medført *en vigtig Ændring i den gamle Fordeling af de økonomiske Kræfter og hvis Følger ikke kan forudsiges.*

Og endelig synes Arbejdsbureauets ansvarlige Leder at forstaa hele sin *Opgaves Uløselighed* indenfor det kapitalistiske System, idet han i Aarsberetningens Slutning aabent hævder, at »den politiske Spænding er det ydre og synlige Bevis paa *det nuværende Systems Uanvendelighed.* Den viser tydelig nok, at en økonomisk Verdenskrig, hvor alles Haand er imod alle, *uundgaaeligt fører til en Katastrofe.«*

Reformismen har faktisk spillet Fallit.

Paa Grundlag af Arbejdsbureauets officielle Rapport fastslaar vi, at vel er der indtraadt en vis Bedring i Verdensøkonomien, men dennes reale Værdi maa — i Følge Bureauets egen Erklæring — ses paa Baggrund af den uproduktive militære Genoprustnings økonomiske Virkninger, og at de uproduktive Rustningsudgifter er den store Hindring for økonomisk Genrejsning d. v. s. Krisens Overvindelse. Videre fastslaar vi, at Krisens Overvindelse — ligeledes i Følge Bureauets Mening — vil kræve Slægtleds Arbejde og dette endda under Forudsætning af, at ikke en ny Verdenskrig totalt ændrer Situationen.

Og endelig fastslaar vi, at Bureauet synes at tvivle paa selve det nuværende System, uden dog at være i Stand til at pege paa nye Produktionsformer.

De Perspektiver, som kan udledes heraf, og som vi i en følgende Artikel skal beskæftige os med, *dækker i ingen Henseende den reformistiske Retnings Optimisme*, og det er vor Opfattelse, at saafremt den reformistiske Indstilling — gennem den soc.-dem .Samarbejdspolitik og almindelige Ideologi — fortsat behersker Arbejdernes Flertal, vil Reformismen, der i en tidligere Periode havde en relativ Gyldighed, nu i Kapitalismens Nedgangsperiode, der udelukker virkelige Reformer, kunne faa *katastrofale Følger.*

Faktisk har Reformismen spillet Fallit, *men Arbejderklassen har endnu ikke erkendt dette.* Det er vor Opgave at bidrage vort til Fremme af denne Erkendelse og den heraf ændrede Indstilling til Dagens Kamp.

Spartakus.

(Fortsættes i næste Nr.)

De smaa Haver i Pilealle

Vort Blads Ledelse har faaet den lykkelige Idé at indbyde saavel F. S.s Medlemmer som Bladets Venner til en kammeratlig Sammenkomst i Petersens hyggelige Familiehave, Pileallé 16, Lørdag den 1ste August Kl. 6½ Aften pre.

Det er Meningen, at hver Familie tager Madkurven med og at der spises i Fællesskab.

Øl og Sodavand sørger Værten for, og »Medicin«, smaa, klare Draaber til Maden, sørger en Kammerat for, alt til billigste Pris. Altsaa er det kun Maden der skal medbringes, og godt Humør.

Efter den improviserede Fællesspisning bliver der fælles Kaffebord, arrangeret af vore kvindelige Kammerater.

Ved Kaffebordet vil forskellige Kammerater og Venner af vort Blad give forskellige Numre til bedste, ligesom der vil blive sunget fælles Sange.

Selvfølgelig har vi bestilt godt Vejr, men Værten, der er en forudseende Mand, har sørget for, at vi, der faar overladt hele den bageste Del af Haven, kan sidde ganske ugenert, selv om det skulde blive lidt fugtigt udenfor.

Nu har vi varskoet alle Venner i god Tid, saaledes at ingen binder sig til andet Lørdag den 1ste August, men i Kalenderen ud for denne Dato skrive med tydelig og kraftig Skrift. **Petersens hyggelige Familiehave, Pileallé 16, Kl. 6½ Aften pre. Mutter husker Madkurven!**

Krigen kommer! Kommer Krigen?

En Diskussion om Problemet

Artiklen i ARBEJDET »Krigen kommer« har bevirket en levende Diskussion mange Steder blandt Arbejderne for og imod. Vi har bl. a. modtaget 2 Indlæg om dette Spørgsmaal, som, fordi de gaar imod vor Artikels Opfattelse, hermed offentliggøres. I næste Nummer vil saa blive optaget en Imødegaaelse af disse to Indlæg. Det gælder ikke blot om at Arbejderne faar en Opfattelse, men at de faar den **rigtige Opfattelse,** og dette naas bedst gennem Belysning af Spørgsmaalet fra flere Synspunkter. Hermed er Diskussionen aabnet.

Kommer Krigen?

I de sidste ti Aar har Alverdens Journalister, saasnart en eller anden Begivenhed som Kongemord eller Præsidentmord har sat Sindene i Bevægelse, i yderst drastiske Vendinger proklameret Krigens snarlige Komme. Især har den kommunistiske Presse, i mærkelig nøje Overensstemmelse med den borgerlige Presse, svælget i Krigsfare. Et Forhold, vi iøvrigt senere skal beskæftige os nærmere med.

Da Krigen stadig er udeblevet, kan man ikke undres over, at flere og flere efterhaanden begynder at tvivle paa den paastaaede Krigsfare og stiller sig skeptisk overfor de stadig gentagne Krigsprofetier, hvori man end ikke gaar af Vejen for at angive Dato og Klokkeslet.

Det kan derfor have sin store Interesse at anstille en objektiv Vurdering af, om Kapitalisme, Rustninger i denne Omgang vil have Krig til Følge eller den vil resultere i en revolutionær Forandring af Samfundets Struktur: den sociale Revolution.

Hefter man sig udelukkende ved det diplomatiske Spil, der drives mellem de forskellige Nationers Statsmænd, kunde det synes, som om Paastanden »Krigen kommer« kunde støttes af saa vægtige Begrundelser, at man maatte lade Spørgsmaalet »Kommer Krigen« falde.

Vi maa indrømme, at alle onde Kræfter er sat ind for at motivere Krigens Komme, men man kan ikke uden nærmere Undersøgelse blankt godkende de givne Motiver. Der gives officielt tre Begrundelser for, at Krigen maa komme. —

Der er for det første de efter Verdenskrigen forurettede Staters stærkt militært velunderbyggede Krav om international Ligeberettigelse.

Da dette Krav ikke er efterkommet, har disse Stater ladet haant om enhver international Aftale om Rustninger og har ohne weiter oprustet efter eget Tarv.

Dette har nødvendigvis medført en Sprængning af de andre Staters indbyrdes Aftaler, saaledes at ogsaa disse Stater har oprustet efter Tarv, og al denne nye Oprustning kan vel kun have det ene Formaal, at tjene i en Krig. Derfor har vi Krigsfaren, hvilken iøvrigt er et nyt Motiv til yderligere Oprustning.

Mon det gaar saa let med at faa Folk i Almindelighed til at godkende saadanne Motiveringer. Viser ikke netop det mægtige Propaganda-Apparat, der er sat i Gang Verden over, at det er uhyre svært at faa Folk til at godkende Krigsfaren som Motiv til Oprustningerne. Jo, saamænd gør det saa, og det er kun godt.

Verdensøkonomien — den internationale Højfinans — har sprængt enhver Grænse mellem Nationerne, og de Forsøg, der for Tiden gøres for at bygge dem op gennem en Selvforsyningspolitik, har udelukkende til Opgave at støtte Bluffet om Krigsfare.

Krigsfarespøgelset er Højfinansens eneste Middel i Dag for at bevare sin Magt over Masserne, og ikke en eneste med nogenlunde Kendskab til den kapitalistiske Samfundsudvikling kan faa anden Opfattelse.

Den kapitalistiske Udvikling har naaet sit Højdepunkt. Overalt har den stukket sine Sugerør, saa der ikke i nogen Verdensdel findes en Plet, hvorfra den kan suge mere Næring.

De kolossale Ophobninger af frarøvet Købekraft, den stadig suger til sig, har den ikke mere nogen Mulighed for at investere som rentegivende Kapital, og der levnes den derfor kun to Muligheder: Enten en Likvidering af det kapitalistiske System eller en Omtransformering af den enorme Købekraft i en neutral Produktion.

Af mange Aarsager er den ikke moden til den første. Her bærer ikke mindst den arbejdende Klasse med dens forræderiske Førere Skylden. Havde Arbejderne fastholdt og stadig bekæmpet det kapitalistiske System i dets Rod »den private Ejendomsret« og brugt de for Formaalet nødvendige Kampmidler, da vilde Kapitalisterne — mod Forsikring om ikke at miste det kæreste, Mennesket har: Hovedet, glædeligt have taget en nogenlunde fredelig Likvidering af Systemet. Men Arbejderklassen lod sig vildlede og Højfinansen maa benytte den anden Mulighed: Oprustning.

At Oprustningen mere er en Afledning fra den sociale Revolution end et Ønske om Krig, ses maaske tydeligst af den forskellige Motivering, der bruges i de smaa og de store Lande.

I de smaa Landes Motiveringer for Oprustningerne kan man tydeligere faa Øje for Afledningens Moment.

Vi kunde her nævne de Artikler, en højerestaaende Militærperson for længere Tid siden havde i »Social-Demokraten« Arbejdsløshedsspørgsmaalet og vort Lands Forsvar, som Kronik, og lad os citere, hvad Prof. Ellinger skrev

3 ØL

paa en Café koster 1,50 Kr. For samme Pris leverer vi dig ARBEJDET hver Uge i et helt Kvartal.

Tørster du efter Oplysning om Arbejdernes Kamp ude i Verden, om Problemerne inden for Fagbevægelsen, efter Kundskab om den økonomiske og militære Verdenspolitik og alle de Problemer, der beskæftiger den tænkende Arbejderverden, da duer Øllerne ikke — men ARBEJDET Bliv Abonnent!

Arbejdets Kronik 18-7-36.

Den gule Imperialismes Grundlag II.

Den verdenspolitiske Betydning af den japanske Udvikling VIII.

Fra Støtpudestaten Mandschukuo forsøger Japan at bringe hele Kina og frem for alt først Centralregeringen i Nanking under sit Herredømme. Først udvides ganske planmæssigt det fra Mandschukuo militært beherskede Omraade, hvilket sker under det bekendte Paaskud at ville skabe »Ro og Orden« i vedkommende Omraader. Man fremprovokerer Sammenstød, besætter saa vedkommende Omraade, lader den diplomatiske Fraad rulle af, indtil alt løber ud i Sandet, og gentager saa Affæren paa ny. Ethvert Forsvar fra Kinesernes Side bliver planmæssigt behandlet som en Bagatel, og vil Kuomintang-Folkene anraabe de hvide Regeringer om Hjælp mod det japanske Røverløg saa truer man med skærpere Forholdsregler paa Grund af [illegible] [illegible].

De verdenspolitiske Konflikter.

Den japanske Offensiv indskrænker sig ikke blot til Asien, men omfatter ogsaa — som vi har paavist det ved andre Eksempler — Australien, Afrika, Lilleasien, Syd- og Mellemamerika, og endog Europa. Disse verdenspolitiske Maal, som de ogsaa er skitserede i det berømte Tanaka Memorandum, tvinger hele den hvide kapitalistiske Verden til at gøre Front mod Japan Asien. Ganske vist foregaar denne Gøren Front meget langsomt, og paa forskellig Vis, fordi for det første kun nogle Stormagter har meget at tabe i Asien, og for det andet den japanske Eksportoffensiv jo først staar ved sit Begyndelsespunkt og endnu ikke er blevet til nogen akut Fare for den hvide Verden. Som de første har England og U. S. A. ganske vist temmelig sent, men dog allerede nu erkendt den uhyre gule Fare.

Japan har i sine billige Varer et Forspring i Asien, som Europa ikke kan indhente hovedsagelig i Indien, og her træffer det England paa dets mest saarbare Sted. Indien er uigenkaldelig tabt for England som Afsætningsmarked, og ogsaa politisk set kan denne Koloni sikkert ikke holdes længe. For nu her at byde Japan et Paroli og i det mindste stærkt dæmme op for den videre Fremmarch som derfra lettere kunde føres frem til Afrika og Europa, udbygger England feberagtigt Indien økonomisk og militært. For det første faar Indien mer og mer sin politiske og militære Selvstændighed. Indien har nu Lov til at stille egne Tropper under egen Kommando med al nødvendig teknisk Udrustning. Bygger for egne Penge sin egen stærke Luftflaade under egen Kommando, som meget snart vil overgaa den derværende engelske Luftsflaade. Den engelske Kapital investerer uhyre Pengesummer til Opbygning af en egen moderne, indisk Industri. Ganske vist mister derved den engelske som overhovedet den europæiske Eksport mer og mer det Grundlag, som den ogsaa i Fremtiden skulde hvile paa. Men dette Grundlag var alligevel allerede begyndt at vakle stærkt. Men tillige underbinder man de japanske Eksportmuligheder. Japan var ualmindelig stærkt interesseret i Udbygningen af sit indiske Marked og vilde opbygge den indiske Industri med sin Kapital for derfra at have endnu gunstigere Eksportmuligheder, idet der jo allerede her bortfalder flere Tusinde Sømil Fragtomkostninger, hvad der yderligere vilde have gjort den japanske Eksport billigere. Kun paa denne Maade vil det i det mindste for en Tid være muligt for England at opholde det japanske Eksportfremstød og desuden, selv om ogsaa derved dets Vareeksportmuligheder sprænges, ved ren Kapitaleksport at opretholde en Kontrol med den indiske Udvikling og derudover bevare en begrænset Del af sine Profitmuligheder.

Men Japans Fremstød, som samtidig har en Selvstændiggørelse af Asien under dets Overhoved til Maal, kan i Længden kun opholdes ved Vaabenmagt, og derfor de feberagtige Krigsforberedelser i Asien. Feberagtigt udbygger England Singapore, Nøglen til Indien. I Singapore forsvarer England nu Europas førende Stilling paa Verdensmarkedet mod det fremtrængende Asien, og endnu staar England alene. Vist har Holland i Borneo, Sumatra o. s. v. et stort Koloniomraade at forsvare, dog er dets militære Slagkraft af underordnet Betydning. Vist har U. S. A. i Filipinerne et Koloniomraade at forsvare, dog udstrækker dets Interesser sig til ogsaa at omfatte Forsvaret af dets nordligere beliggende Omraader i Nordamerika-Alaska.

Europa kontra Asien

Dette kommende, alle Tiders største krigeriske Opgør kan ikke standses af noget som helst. Ganske vist har Fronterne endnu ikke udkrystalliseret sig altfor klart, men den store Linje er allerede givet, og den almindelige verdenspolitiske Udvikling afklares mer og mer.

Verdenskrisen kan ikke overvindes med de gamle privatøkonomiske Metoder. Nye Afsætningsomraader er ikke tilgængelige, og de forhaandenværende formindskes mer og mer dels fordi de Lande, som tidligere fungerede som Afsætningsmarkeder, har udviklet en egen Industri og dels fordi billigere Konkurrenter, som Japan, har fortrængt mindre billige. Den statskapitalistiske Planøkonomi er derfor det første Forsøg paa at komme Krisen til Livs paa et nyt Grundlag, men den vil hurtig vise sig at være utilstrækkelig. Samarbejde er nødvendig i høj og allerhøjeste Grad. **Fremtiden tilhører Dannelsen af Blokke af økonomiske Storomraader.** Ogsaa Europa maa gaa denne Vej, om ikke alene af rent økonomisk, saa af politisk Nødvendighed. Forsvaret mod Japan som Legemliggørelsen af den fremtrængende og voksende Verdensmagt Asien er kun muligt ved alles Samvirken. Og da alle asiatiske Afsætningsmarkeder mer og mer gaar tabt, vil man blive nødt til at indskrænke sig til Afrika og til dette Formaal opdele det paa ny. Men dermed er Japan selv endnu ikke slaaet af Marken, dermed har man højst skabt klare Fronter i Europa-Afrika, men den egentlige Kamp vil først da rigtig bryde ud i lys Lue. Endnu ligger dette Tidspunkt sikkert langt ud i Fremtiden, hvorved dog dette »langt ud i Fremtiden« kun udtrykker et kort Tidsrum af faa Aar. Tiden løber hurtigt nu. Det, som tidligere krævede Aartier til sin Udvikling, modnes nu paa faa Maaneder. Og Frontstillingen **Asien** contra **Europa**-Amerika er endelig. Den indreasiatiske Situation er imidlertid ikke saa klar. Een Stormagt har vi hidtil ikke betragtet. Sovjetunionen.

Sovjetruslands Rolle i det fjerne Østen.

Et af Japans største imperialistiske Maal var foruden Mandschuriet **Sibirien.** Det er jo et af de største og hidtil næsten slet ikke udnyttede Raastofomraader i Verden. Ganske vist kunde Japan i det væsentlige fortrænge Sovjetunionen fra dennes mandschuriske Indflydelsessfærer og bl. a. bevæge den til ogsaa at opgive den østkinesiske Jernbane. Men i Betragtning af de verdenspolitiske Maal, som det drejer sig om i Asien, er Opgivelsen af den østkinesiske Bane temmelig betydningsløs, og Sovjetunionen har kun opgivet en strategisk uholdbar Stilling. I Krigstilfælde er Banen af mere end tvivlsom Værdi for begge Parter. Paa Grund af sin Længde er den temmelig værgeløst prisgivet Flyverangreb, og ikke blot det. Ogsaa Ødelæggelsespatruljer, i Anvendelsen af hvilke Russerne har rige Erfaringer, kan der udøves en yderst intensiv Virksomhed. For Sovjetunionen drejede og drejer det sig mindre om Raastofkilder end om Afsætningsmarkeder, og disse findes i langt større Tal i det øvrige Asien. Til Havet, til Det stille Ocean, til Vladivostok fører ogsaa den sibiriske Jernbane, der er bygget paa rent russisk Omraade som omgaaende Linje om den østkinesiske Bane (som jo gaar tværs igennem Mandschuriet) og nu er udvidet til to Spor, altsaa beregnet paa glat, uhindret, gennemgaaende Trafik. Forlængelsen af Strækningen med ca. 800 km betyder næsten ikke noget set paa Baggrund af de uendelige sibiriske Trafikafstande, idet jo Jernbanestrækningen fra Moskva til Vladivostok alene tæller henved 8000 km. Ved Gennemførelsen af Femaarsplanerne er der planlagt den mest vidtrækkende industrielle Udnyttelse af Sibirien, og der er allerede nu ved de mandschuriske Grænser oprettet

i Berl. Tid saa sent som første Juli i Aar: »Og hvor vilde man handle vel imod megen Ungdom, der nu er henvist til Lediggang — — om man gennemførte noget i Retning af den forsvundne Landstorm — —!«

Kan det siges tydeligere end her, at Formaalet med Oprustningen mere tjener en Forhaling af den sociale Revolution end det tjener Krigens.

Tænk, hvad der vilde ske, om de mægtige Kræfter, der i Dag er sat ind paa den Destruktion, Oprustning i Virkeligheden er, blev sat fri derfra.

Arbejdsløsheden vilde stige med uanet Styrke og ledige Penge vilde hobe sig sammen hos de faa Udbyttere, der virkelig findes. Ikke een eneste vilde da være i Tvivl om, hvilket Formaal Oprustningerne havde tjent.

Nej. Oprustning er den smalle Planke, det kapitalistiske System har at balancere paa. Overfloden maa omsættes til Statsgæld. Statslaan bruges til Oprustninger, og Krigsfaren er Oprustningernes Forudsætning. Krigsfare-Bluffet er gennemskuet og Oprustningerne kan derfor kun have en Konsekvens. Folkets Revolution — Likvidering af Krig og Kapitalisme.

Hes.

Er der Krigsfare, og hvorfor!

Foranlediget af Ugebladet ARBEJDET's Artikel Lørdag den 4. Juli omhandlende »Krigen, der kommer«, skal der her fremføres følgende: Man kan dagligt i Pressen læse om, at nu er der igen mørke og truende Krigsskyer over Europa, og da man ved, at mørke Skyer har Tendens til at synke nedad, da skulde Resultatet være, at vi i Dag gik rundt i evigt Mørke, men da dette ikke er Tilfældet, saa maa disse Skyer alligevel ikke have været saa farlige, da de har formaaet at sprede sig uden Udladning og uden at nogen eller nogle har gjort nævneværdigt for at sprede disse.

Hvorfor da al denne Tale om »Krigsfare«, naar der alligevel ikke kommer nogen Krig? Svaret ligger lige for. — Krigsfaren er det største Bluff, Historien kan opvise. Hvorfor det er Bluff, skal nedenstaaende forklare. For at faa en fyldestgørende Forklaring maa man først undersøge, om den Faktor, der bestemmer Iværksættelsen af en Krig, nemlig om Faktoren (den socialbevidste venstreorienterende Del af Overklassen), der bestemmer Krig, har Brug for en saadan, og om en Verdenskrig kan virke hemmende paa Indførelse af retfærdige Samfundstilstande, samt sidst, men ikke mindst, om der i det hele taget er noget at føre Krigen om? Saa langt man kan følge Historien tilbage, kan det konstateres, at de stedfundne Krige har været Strid mellem Kapitalisterne om bedre Udbytningsmuligheder, dvs. Kampe om Adgang til Raavarer og Udvidelse af Afsætningsmarked for Færdigvarer. Tiden fra Midten af forrige Aarhundrede og op til 1914 var præget af Kapløbet om Kolonierne — Adgang til Raavarecentrerne — og en enorm teknisk Udvikling af Produktionsmaskineriet, som til Stadighed krævede Udvidelse af Afsætningsmarkedet for Færdigvarerne. Produktionsapparatet udviklede sig efterhaanden til en Produktionskapacitet som aldrig før, og samtidig stod man overfor dette Problem: ingen Mulighed for Udvidelse af Afsætningsmarkedet, thi man havde belagt hele Verden med Livsfornødenheder, passende til den forhaandenværende Købeevne hos den besiddelsesløse Del af Befolkningsmassen, og samtidig begyndte Købeevnen at svigte, dvs Afsætningsmarkedet, ved at Maskinerne trængte Arbejderne ud i Arbejdsløshed. Man stod nu overfor dette, at skulde skabe et kunstigt Afsætningsmarked, dvs. større Købeevne til Befolkningsmasserne, hvilket betød mindre Profit til Kapitalistklassen, eller et Hul i Udviklingen ved en storstilet Destruering af producerede Værdier: man valgte det sidste Verdenskrigen 1914—1918.

Der skal ikke her kommes nærmere ind paa denne Krig; blot skal det bemærkes, at Resultatet svarede til Forventningerne Guldaldertiden 1918—1920, hvor alt gik for fuldt Drøn, var Verdenskrigen direkte Aarsag til, men det gik paa samme Maade med den tekniske Udvikling, den steg i samme Forhold. Det viste sig pludselig ved, at Maskinerne havde gjort den menneskelige Arbejdskraft overflødig og Arbejdsløshedshæren voksede til mange Millioner Verden over. Arbejdsløshedsproblemet blev det alt overskyggende.

Maskinerne spyede Livsfornødenhederne ud i Tonsvis samtidig med, at Arbejdsløsheden steg til enorme Højder. Købeevnen dalede uhyggeligt og Produktionen steg og steg. Man gik nu over til direkte at sabotere Overfloden. Sabotagen bestod deri, at man destruerede de Varer, der ikke var Købeevne til, ladende haant om det menneskelige Behov. Det Særsyn kunde nu ses, at i den ene Verdensdel døde Mennesker af Sult, medens man i den anden Verdensdel brændte og smed i Havet Tonsvis af Fødevarer. Det mest kedelige ved det hele — for Magthaverne — var, at intet af dette hjalp, thi Produktionskapaciteten steg stadig og øgede de arbejdsløses Hære med Millioner. Man var klar over, at dette skulde ende i Revolution, og det betød Død over mange af Kapitalisterne; noget maatte der gøres, men hvad? Jo, det, det først og fremmest gjaldt om, var at aflede Massernes Opmærksomhed fra, at de tekniske Muligheder er til Stede for Indførelse af retfærdige Samfundstilstande, med andre Ord, Produktionsspørgsmaalet er løst, og det er nu Spørgsmaalet om en retfærdig Fordeling af Livsgoderne. Her er det, man skulde bruge en Kæmpeafledning. Millionhæren skulde sættes i Arbejde, blot ikke ved Producering af Livsgoder, men derimod ved uproduktivt Arbejde, saaledes at Resultatet af Arbejdet ikke hobede sig op i en problematisk Overflod af Livsfornødenheder, dvs. at man saa vidt muligt skulde holde Produktionen i Forhold til Købeevnen hos Masserne. Derfor Anlæggelse af Autostrader, Bygning af Broer osv. Alle disse sociale Foranstaltninger virker som en Draabe i Havet.

Den tekniske Udvikling stiger stadig og man naturnødvendig tvinge Magthaverne til venstre, men da man har Magten, saa vil man ogsaa bestemme, hvor stærkt det skal gaa, og her er det, man bruger Krigsfarebluffet.

Magthaverne har formaaet gennem de sidste 6—7 Aar ved en systematisk Talen og Skriven om Krigsfare at faa udpumpet en Krigsfare-Psykose i de brede Masser, saaledes at der ingen er, der tænker over, hvorfor der er Krigsfare. Og hvorfor denne opviglede, opstyltede Propaganda for en kommende Krig? Jo, til Retfærdiggørelse af, at 50 pCt. af Produktionsteknikken er beskæftiget ved Produktion af Vaaben. Hvilken kæmpemæssig Sabotage af Overfloden.

Lad os tænke denne Teknik sat i Gang i Nytteproduktionen, er det da svært at forudsige Resultatet?

Eller lad os tænke disse Millioner af Arbejdere fra Vaabenproduktionen sat ud i Arbejdsløshed — det viser sig jo, at de, der arbejder i Nytteproduktionen, nemt kan producere til den forhaandenværende Købeevne. Er der nogen, der vil være saa taabelig at tro, at saadanne Tilstande var holdbare? Lad os videre tænke os, at den taabelige Del af Kapitalistklassen fik Bugt med den klogere Del — dem som i Dag bestemmer den socialøkonomiske Udvikling — og etablerede en Verdenskrig i en Verden, der er hærget af Arbejdsløshed, som bestaar af Lande, hvor man har drukket enhver Rejsning i Strømme af Blod, hvor man slaar Mennesker ihjel, fordi de har en anden Mening end Magthaverne, hvor der er opdæmmet et Had til det bestaaende System, der uvægerligt vilde slaa ud i lys Lue den Dag, de fik Vaaben i Hænde. Hvad vilde en Krig ikke betyde for Amerikas saakaldte Gangstere, som man ikke kan hamle op med i Fredstid? Hvad vilde en Krig ikke betyde for Ruslands Venstreopposition, som i Dag henslæber deres Liv i Sibiriens Ødemarker? Hvilken Plet paa Jorden vilde Kapitalisterne reservere til dem selv for at opretholde Livet med de djævelske Vaaben, der vilde blive brugt i en Krig i Dag? Disse Spørgsmaal maa besvares med et kategorisk, hele dette Krigsfarebluff er en kæmpemæssig Sabotage af den tekniske Udvikling, dvs. at Overfloden først maa komme frem, naar alle Chancer er prøvet for Opretholdelse af det bestaaende kapitalistiske Samfundssystem. Derfor er det, at Magthaverne i Dag gaar over til den rolige demokratiske Afvikling af Systemet — det har selv en Hitler maattet tage i Brug —, der saa langsomt som muligt gaar til venstre mod en retfærdig Fordeling af Livs- og Kulturgoder. Hvorfor denne rolige Udvikling? Jo, fordi Kapitalisterne har indset, at det er den bedste Maade at bevare deres nuværende Præferencestilling saa længe som muligt, og saa kan de saa rart bevare deres kære Liv.

Til Gardering mod eventuelle Forstyrrere af denne rolige Udvikling mod venstre opretholder man saa et Voldsapparat, der ogsaa prompte vil blive brugt, naar der menes, at en individuel eller kollektiv Handling vil være farlig for denne rolige, saakaldte demokratiske Udvikling. Dermed være ikke sagt, at Arbejderne i sin Helhed, de Arbejdsløse i Særdeleshed, skal sætte sig med Hænderne i Skødet og vente, tværtimod; man maa hilse enhver handlingsbetonet social Rørelse med Glæde, fordi alt af denne Art giver Udviklingen et Skub i den rigtige Retning. Af Arbejderne, der vil være med i den sociale Kamp i Dag, maa det kræves at de lægger sig ud paa den yderste venstre Fløj, thi derude gaar Tidens friske Strømninger og kun derude kan man danne sig en objektiv Mening om Tidens socialøkonomiske Svingninger. Skal Arbejderne gøre sig gældende, da maa alle de gamle socialfilosofiske Teorier, fremsat af for længst afdøde Mennesker, likvideres, thi det, som det gælder om i Dag, er at vide, at den tekniske Udvikling betyder, at inden der er gaaet ret mange Aar, skal det blive muligt for Menneskeheden at faa en Tilværelse, som Historien aldrig har opvist Mage til. Dette være ikke sagt af den, som skriver dette, som nogen Spaadom eller Profeti, men derimod ud fra en nøje Undersøgelse af de faktiske Forhold og en Konstatering af den socialøkonomiske Udviklings Resultater.

Økonomisk Lighedsmand.

kæmpemæssige Industricentrer. Sibirien bliver nu undersøgt geologisk, hvorved man har fundet Raastoflejer og Energikilder, som man ikke kan gøre sig nogen Forestilling om. Dog vil den endelige Udnyttelse endnu lade vente paa sig nogen Tid.

(Sluttes i næste Nr.)

Helsingør

Ny Slyngelstreg mod de Arbejdsløse.

Vi har modtaget følgende.

Vi omtalte i sidste Nr., hvorledes de Arbejdsløse fra Socialkontoret var blevet sendt paa »Kronborg Ladegaard«, hvor de kunde tjene ca. Kr. 1,50 pr. almindelig Arbejdsdag.

Efter en Masse Vrøvl imellem de forskellige Parter: »Kronborg Ladegaard«, Socialkontoret og de Arbejdsløse (som var blevet sendt paa dette »gode« Arbejde, fik de fleste en Dag deres Afskedigelse, og for at være paa den sikre Side fik de afskedigede Arbejdere en Lap Papir udleveret, som lød saaledes.

Kronborg Ladegaard.

6. Juli 36.

N. N. afskediget Dags Dato.

Falbe Hansen,
Forvalter.

Selvfølgelig mente Arbejderne, at de atter igen havde Ret til at »melde« sig arbejdsløse paa Socialkontoret — men dette var der ikke Tale om. Der kunde ikke **»bevilges«** nogen Understøttelse — Der var nemlig igen sendt Bud efter Arbejdskraft.

De afskedigede Arbejdere fik ikke en rød Øre i Understøttelse, men fik Meddelelse om, at de ikke mere skulde »melde« sig. Senere paa Dagen blev udsendt følgende **løgnagtige** Skrivelse: Socialudvalget i Helsingør.

9. Juli 1396. Reg. 28/F.

Da De uafbrudt siden Sociallovens Ikrafttræden Oktober 1933 har været understøttet af Kommunen som Arbejdsløs til Trods for, at alle Erhvervsvirksomheder her i Byen har god Beskæftigelse og stadig maa antage udenbys tilrejsende Arbejdskraft, og da De senest har vist Dem arbejdsuvillig ved Udførelse af tarifmæssigt lønnet Arbejde, som er anvist af Socialkontoret, er Udbetaling af Kommunehjælpen standset, hvilket meddeles med Tilføjende, at der herefter ikke kan tilstaas Dem andet end Fattighjælp, der i Almindelighed ydes i Form af Ophold paa Forsørgelsesanstalt.

P. U. V.
P. Christensen.

Denne Skrivelse er underskrevet af Byens Borgmester og Formand for det sociale Udvalg.

Vi spørger nu. Hvorledes kan du, Peter Christensen, med dit Navns Underskrift tillade dig at udsende en saadan Trussel og Slyngelstreg mod de Arbejdsløse?

Vi henholder os til den ene Skrivelse, som omhandler en af de Arbejdsløse, der var bleven anvist Arbejde, **og som havde udført dette Arbejde indtil han fik sin Afsked.**

Altsaa Løgn naar der paastaas, at han har vist sig arbejdsuvillig.

Der paastaas samtidig, at denne Mand uafbrudt har gaaet arbejdsløs siden Sociallovens Ikrafttræden 1933. Løgn Nr. 2. **Manden har ved egen Hjælp i denne Tid haft Arbejde i enkelte Perioder!**

Alle Erhvervsvirksomheder her i Byen har god Beskæftigelse og maa stadig antage tilrejsende Arbejdskraft — (ja, i enkelte specielle Fag) —, men hvorledes kan dette sammenlignes med Arbejdsmandsforbundets Afd. her i Byen, hvor der endnu er **arbejdsledig Kraft foruden de Uorganiserede?**

Er det Meningen, at disse Arbejdsmænd skal paatage sig f. Eks. Malerarbejde, Snedker- og Tømrerarbejde osv.?

Der kan jo ikke anvises Arbejde til alle de Arbejdsløse, hvorfor saa igennem »slige« Skrivelser gøre saadanne Arbejdsløse til »Dovendyr«?

Fordi P. Christensen stadig »mæsker« sig med forskellige »Overklasseløg« paa de forskellige »mondæne« Hoteller, behøver han jo ikke at være »storsnudet« overfor de Arbejdsløse, som selv har været med til at sætte ham paa den Plads, hvor han for Tiden sidder — (han trænger muligvis til at komme ned fra »det Høje« og eventuelt faa Lov til at ligge paa sine Knæ og »pille Kartofler« til Kr. 1,50 pr. Dag, saa kan der lige blive til et Par Kartofler og en Spegesild om Dagen. Det bliver noget andet end Champagne og »Pyt de la Chreme« m. m.)

De omtalte uorganiserede Arbejdsløse nægtes nu al Understøttelse af Kommunehjælp og henvises til Fattighjælp, der i Almindelighed ydes i Form af Ophold i Forsørgelsesanstalt, hvilket vil sige, at de skal sendes paa Hillerød Tvangsarbejdsanstalt.

Nydelige Trusler af socialdemokratiske Repræsentanter.

Alle de gode Ord og Talemaader, der lød i Forsamlingsbygningen ved et Møde under Lockouten, at 10—50 Kr. for en Arbejder var Sulteløn, er vist nu glemt.

De Arbejdsløse er uden egen Skyld kastet ud i Arbejdsløsheden — og derfor har de Kravet: **Retten til at leve!**

Anvis de Arbejdsløse **tarifmæssig lønlet Arbejde, saa er de alle parate til at tage fat** (men ikke saakaldt tarifmæssig, som er Bluff).

Den Dag, der kan anvises Arbejde og **det er bevisligt, at der er Arbejde til alle,** og der saa eventuelt skulde være nogle, som ikke vil tage fat, da først kan der være Anledning til at udsende »velsignelsesrige« Skrivelser, men saalænge dette ikke er Tilfældet, da er det en **Skændsel uden lige,** at slige udsendte Skrivelser bærer Navnet P. Christensen.

Vi kræver i de Arbejdsløses Navn, at **Skændselsdokumenterne trækkes tilbage,** saaledes at der igen udbetales Understøttelse til de omtalte Arbejdsløse, saa de ikke vedblivende skal gaa for Lud og koldt Vand.

Turen til Hillerød skænkes det sociale Udvalg. — De har sikkert godt af et Ophold, saaledes at deres Tankegang kan blive forbedret.

Albert Jacobsen

Fra en af de forfulgte Arbejdere har vi endvidere modtaget en Artikel, som vi maa udskyde til næste Nr. (Red.)

Mælkemonopolets

og Hr. Tholstrups Meritter samt meget andet Stof maa udgaa til næste Nummer.

Vore Annoncører

Grethes Kjolesalon, Istedgade 102, Mezz., anbefaler sig til Bladets Læserinder med alt i Kjoler, saavel færdigsyede som efter Maal. Aflæg et Besøg, og fuld Tilfredshed og prompte Betjening garanterer Indehaveren, og vi henviser iøvrigt til omstaaende Annonce.

Vore Annoncører

støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

Lidt mere Leksikon

Fremtiden, kendt upolitisk Sygekasse Paa Grund af ringe Valgdeltagelse »erobret« af DKP. Ved næste Valg besætter Soc. Dem. samtlige Pladser i Repræsentantskabet. Dette kaldes Klassekamp.

Forskel, noget, der maa og skal være, trods alt. En menig Kommunist, der er set tale med sin Bror der er Betjent, ekskluderes. Naar Partiets Fører uhindret kan føre timelange Samtaler med ledende Politichefer, saa skyldes det, at der er — F.

Fører, Lederen af et kommunistisk eller nazistisk Parti. Førstnævnte er tillige Teateranmelder og afgør, hvilke Stykker Medlemmerne maa se.

Handelsrepræsentation Virksomhed med Benzinsalg og Billardsalon. Stillingerne dersteds er vellønnede og besættes af DKP's Centralkomité.

Indflydelse i Fagbevægelsen, se under RFO .... eller lad hellere være.

Intellektuelle, saaledes benævnes alle, der ikke er Medlemmer af de mere kendte Fagforbund. Ofte velmenende og uhæmmede af særlig Indsigt i Politik. Derfor særligt egnede til Forgrundsfigurer i Periferiorganisationer.

Jernhaard, eller staalhaard bolschewikisk stalinistisk-leninistisk Disciplin, se under Fraser.

Jordbund, har DKP paa Landet, ialtfald i Kjellerup Kro. Her talte Ax. L. og høstede stormende Bifald fra 300 L. S. Bønder. Han talte nemlig om Staunings Besøg i Adlon.

Kader, kommunistisk og militær Betegnelse. Om det i Flertal hedder Kadre eller Kadrer, er af underordnet Betydning, da K. er noget, man mangler.

Bliv Abonnent

HVORFOR *sparer de ikke* **15 pCt?**
Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Md. med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker de landskendte C. F. og Scott Cykler.
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146.
Øbro 8433 v. A. C. Frohstock Cent. 11038
NB Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.
Et Parti brugte Dame- og Herrecykler C. F. sælges meget billigt

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75; Dame do. 3,25

FODTØJ ½ PRIS
Køb direkte fra Fabrikken!
Herresko fra 8,50 - Damesko fra 6,50
KAPELVEJ 53
Alle Skotøjsreparationer udf. billigt.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Sommerfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Et Parti Sommerkjoler udsælges fra Kr. 3,85
Konto kan indrømmes.
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer, Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630— Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1.70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden" giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743. Ann. giver 5% Rabat
Concordia, Lundtoftegade 100.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre. Piskefløde 1/4 l. 39 Øre. Margarine 1/2 kg. 39 Øre Reklamekaffe 1/4 kg. 77 Øre

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„Nellemors Bod"
Mælken til den rigtige Pris fra Mejeriet „Neutral". 1ste Kl. Isbod
26, Sofiegade 26.

Møbleret Gadeværelse
til Leje. Griffenfeldtsg. 52³. Hallback.

Laase — Nøgler
Nørrebros billigste Værksted.
Laase og Nøgler — alle Systemer.
Nøgler fra Kr. 0,15, Yale Nøgler Kr. 0,95
Tlf. Nora 7370. Ravnsborggade 21.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol, garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR
Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Kan du **skaffe os en Annonce**

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): Chr. Dupont 0,85. »J« 0,35. A. H. 2,00. V. H. 1,30. Andersen 1,00. E. A., Næstved 1,50. Varmemester 2,00. »Kanel« 1,00. Aa. B. 0,50. Martin 5,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 410,07.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 23. | Lørdag d. 25. Juli 1936 | 1. Aarg.

Spanien

[illegible] i denne Stund, hvor disse Linier skrives, bølger den blodige Kamp frem og tilbage over Spaniens Sletter og Byer uden Vished for, hvem der sejrer, den fascistiske Reaktion eller Folkefronten.

Men allerede i sit Udbrud har dette blodige Opgør opkastet Problemer af dybeste Interesse for alle tænkende Arbejdere.

Din Broders Blod raaber til [illegible] paany. Din Tanke om en fredelig Erobring af Samfundsmagten er Daarskab!

Fra Tusinder Fængselsceller, fra Koncentrationslejrenes Torturkamre i Tyskland, i Østrig og Italien, fra det halve Europa, raaber Arbejdernes Lidelser i Vaande til din Samvittighed: Tro ikke paa Fredens Vej!

Hvad nytter det dig og dine, om I elsker Frihed og Fred i Kærlighedens henførende Tro, naar din nærmeste Nabo, naar Borgerskabet i dit eget Land er en grum Bandit, der med Mord og Pinsler kvæler Frihed og Lægeret for at [illegible] i fortsat Trældom.

Og atter lyder Røsten i Dag fra Spaniens Slagmarker og den taler et Sprog, som ikke kan misforstaas.

Spaniens arbejdende Folk, det store overvældende Flertal, havde paa fredelig Vis vundet den parlamentariske Magt og Ret til at ordne Landets Forhold.

Og det er saare bedrøvelig Sandhed, at Folkefronten var maadelig i sine Krav. Den truede paa ingen Maade hverken Industriens eller Jordens Kapitalister [illegible] saa bekæmpede den [illegible] almindelige Lønstrejker, og den sendte sin Militær ud mod det forarmede Landproletariat, som havde strakt Hænderne ud mod Godsejernes røvede Jordegodsmme.

Sej den Folkefrontsregering repræsenterede en fuldkommen [illegible] borgerlig Ideologi og bekæmpede enhver Tendens hen imod den sociale Revolution, enhver Tanke om Folkets fælles Ejendomsret til Jord og Arbejds[illegible].

[illegible]

Men hvorfor give Reaktionen hele Skylden for det, der sker i Dag i Spanien.

Hvad er det for en Taabeanstalt, dette Folkefronts Demokrati, der i forbrydersk Ligegyldighed lader de reaktionære Generaler og Officerer blive i Hæren og beholde Magten over Soldaterne og Vaabenarsenalerne, som nu vendes mod det samme Demokrati, mod Folket.

Kan Demokratiet ikke befries for sin egen Daarskab, for Troen paa Freden, selv hvor dens Idioti griner den lige op i Øjnene.

De reaktionære Embedsmænd og Officerer er Folkets Dødsfjender! Deres Plads er i Fængslerne, indtil Administration og Hær er omdannet og besat af Folkets egne Sønner.

Men Demokratiets Profeter lever i forrige Aarhundredes sociale Tankeliv, de repræsenterer en

Bliv Abonnent

antikveret Tidsaand, der som nu i Dagens Spanien, i Tyskland, Østrig og Italien drikker Arbejderblod og ender i Massernes Slaveri.

Lad os, før det er for silde, her i Skandinavien dræbe denne Demokratiets skæbnesvangre Taabetro paa Fredens Vej. Den er Vejen til Fortabelse — aldrig til Frihed og Lykke for de arbejdende Millioner.

— — —

Hvor er Vaabenarsenalerne? Vi tror kun paa Vaabnene i Folkets Hænder — ikke paa noget andet i Kampen for det arbejdende Folks Frihed.

— — —

Den samme Tro tik de fine Herrer i den spanske Folkefrontsregering, da det i Mandags kneb for dem, og Reaktionens Oprør truede deres eget Liv!

Da bevæbnede de Arbejderne og opfordrede dem til Generalstrejke.

Og lykkedes det at slaa Reaktionen ned i Spanien, da bliver det kun i Kraft af Arbejdernes lammende Generalstrejke og Massernes Bevæbning.

Magt mod Magt er den eneste Vej til Massernes Frihed!

Slaa denne Kendsgerning i Synet paa den næste demokratiske Fredstaabe, du møder paa din Vej, thi da rammer du den moderne Arbejderbevægelses farligste Fjende af i Dag. Slaa ham ned!

Eli.

Silkeborg-Dommen appelleret

De fra Nazimødet [illegible] dømte Kammerater har besluttet at appellere Underretsdommen til Landsretten.

Kommer Krigen Krigen kommer

Diskussionsindlæget herom maa desværre grundet paa overvældende Stofmængde udgaa til næste Nummer. — Samtidig bedes de mange Indsendere af andet Stof undskylde, at ogsaa deres Artikler maa udskydes. Vort Blad er allerede meget for lille.

Red.

En godgørende Samfundsfjende

Monopolkapitalisten Carl Salomonsen skænker 200,000 Kr. til et Sanatorie for tuberkuløse Børn, hvis Sygdom han selv har en Part af Skylden for.

Forleden Dag stod der en aktuel Solstraalefortælling i den danske Dagspresse. Den gik i Korthed ud paa, at Foreningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, der hidtil havde manglet de nødvendige Midler til Opførelsen af et Sanatorie for syge Børn, nu havde faaet en fyrstelig Gave paa 200.000 Kroner af Hr. Direktør Carl Salomonsen fra Firmaet C. F. Rich og Sønner.

I den borgerlige Presse manglede ikke en Forsikring fra Giveren om hans store Kærlighed til syge Børn og at det var Tanken om hans egen gode Moder, der havde bevæget ham til den storstilede Gave.

Er det sært, at denne »ædle« Mand blev oversavlet i den borgerlige Presse og rost for sit gode Samfundssind osv.

Men da vi betragter det som en af vore Opgaver at sætte offentlige Begivenheder paa deres rette Plads, stiller vi her Spørgsmaalet.

Hvem er egentlig denne gode Giver.

Udadtil er Giveren kendt som Direktør og Formand for Aktieselskabet C. F. Rich og Sønner, hvis Produkt og Reklamer er kendt af hvert Barn i Landet.

Men dermed kender man jo ikke Direktør Carl Salomonsen og hans Dritighed, og vi skal her løfte lidt af Sløret for denne de syge Smaabørns kærlige Ven, saaledes at Arbejderne ikke tager fejl af ham, hans Gerning og hans Penge.

De danske Cichoriefabriker og deres Direktør.

Carl Salomonsen lavede i sin Tid en [illegible] Akkord med [illegible] Landmandsbank, hvorved de danske Skatteydere maatte overtage mange Millioner Kroner af hans Gæld.

Da han lykkelig var kommen over den Historie, mødte Offentligheden ham igen som Direktør for Aktieselskabet C. F. Rich og Sønner.

[illegible]

den anden i denne Branche. Vi nævner nogle af dem:

Cikoriefabriken »Nørrejylland«, Cikoriefabriken »Ringkøbing«, Cikfabr. »Svendborg«, Ciklfabr. »Sønderjylland«, Fabriken »Løveland«, »De Danske Kaffesurrogatfabriker«, »Kaffesurrogatfabriken Norden«, »Surrogatfabriken København« og »Tagenshus Cikoriefabrik«.

Ved at æde alle disse Virksomheder har Aktieselskabet »De Danske Cikoriefabriker« efterhaanden skabt en Monopolvirksomhed paa Kaffetilsætningens Omraade, og i denne Bestræbelse for Eneret til Udplyndring af det forbrugende Publikum har Hr. Carl Salomonsen været en særlig driftig Mand.

Hvorledes en kapitalistisk Svikmølle organiseres.

Men en Monopolforretning og dens Direktør har ogsaa sine Sorger, og i dette Tilfælde særlig een, nemlig at forhindre det købende Publikum at se, hvilket enormt Udbytte Monopolforretningen giver.

Derfor er det nødvendigt, at Monopolvirksomheden kamoufleres under forskellige udskyldigt udseende »selvstændige« Selskaber.

Saaledes ser Aktieselskabet *»Fyns Kaffesurrogat- og Cikoriefabrik«* i Ejby paa Fyn meget uskyldig og *selvstændig* ud, men ikke desto mindre drives og dirigeres den af Direktør Carl Salomonsen og »De Danske Cikoriefabriker«.

Et andet Aktieselskab *»De forenede Kaffesurrogat- og Cikoriefabriker«* ser ligeledes meget selvstændigt ud.

Dette Selskab driver tillige Virksomhed under Navnene *»De forenede Kaffesurrogatfabriker«* [illegible]

[illegible]

delskompagniet *»Mercantila«*, der er direkte stiftet af Aktieselskabet *»C. F. Rich og Sønner«*, altsaa ogsaa af *Hr. Direktør Carl Salomonsen.*

Millionerne der tjenes paa „den gule Rich's“, og hvorledes de skjules.

Moderselskabet til denne Række af Selskaber er Aktieselskabet »De Danske Cikoriefabriker«, der igen omslutter Aktieselskabet »Rich og Sønner«.

Dette Selskab har en Aktiekapital paa 2.000.000 Kr. Men dens Status 1934 udviser en Aktivside paa 15.289.625,78 Kroner.

Alene i Aktier og Anbringelse i andre Selskaber har Selskabet ca. 12½ Million Kr. Det ejer 200.000 Kr. af sine egne Aktier, det har over 1½ Million i Tilgodehavende hos forskellige Debitorer osv.

Med de 2 Millioner Kr. i Aktiekapital har Selskabet i Tiaaret 1921—31 givet et Nettoudbytte paa *15.403.943, 82 Kr.*

Dertil kommer Henlæggelser og opsparet Formue paa et lignende Beløb.

Allerede 1927 stiftede denne Guldgrube et Datterselskab til at overtage den direkte Handel med »den gule Rich's«, nemlig *Mercantila*. Ved at sprede Virksomheden til et andet Selskab med særlig Aktiekapital kom Fortjenesten til at se mindre ud, idet den fordeltes paa 2 Selskaber.

(Fortsættes Side 3.)

Åtter et Socialkontor molesteret

Formanden for Socialudvalget i Alderslyst har endelig opnaaet at provokere en Arbejdsløs til at forgribe sig.

I Mandags Aftes Kl. ca. 6 blev det andet Socialkontor her i Landet smadret af en arbejdsløs Familiefader, der uden Mad til Hustru og Børn og nægtet Understøttelse var drevet til Desperation af en kortsynet, hævngerrig og brutal Socialudvalgsformand.

De nærmere Omstændigheder er følgende:

Socialudvalgets Formand Murersvend Niels Westergaard vilde med Sult og Tvang tvinge den organiserede Arbejder til at arbejde under Priskuranten.

I vort forrige Nummer omtalte vi [illegible] denne Sag.

[illegible] Arbejderen [illegible] Alderslyst ved Silkeborg [illegible]

[illegible] Arbejdsløse ved Skærveslagning [illegible]

[illegible]

paa, fordi det er en ondsindet Nedrighed at underbyde Arbejdere, der har gaaet længe arbejdsløs og netop trænger til at tjene ordentligt for at faa Hjemmet paa Fode.

Arbejdsmand Joh. Sørensen, der var Medlem af hans Fagforenings Bestyrelse, vilde ikke bryde Fagforeningens Standpunkt og Priskurant.

Arbejdsmand Johan Sørensen, hvis Sag vi omtalte i forrige Nr., er en dygtig og hæderlig Arbejder, en trofast og brilliant Kammerat og frem for alt en trofast og paalidelig Fagforeningsmand, der [illegible] er valgt som sine Kammeraters Tillidsmand i Bestyrelsen for Fagforeningen.

Desuden var Johan Sørensen en god Familiefader, der selv under de fattigste Forhold sørgede for sin Hustru og Børn som han holdt [illegible]

[illegible]

det skal tillægges ham som usædvanlig Hæder, at han var og er dette.

Han hverken vilde eller kunde som Bestyrelsesmedlem i Fagforeningen tage Arbejde til Underbetaling.

Dertil kom, at han ikke kunde slaa Skærver.

Og endelig at det var en Overenskomst, at de Arbejdere, der ikke kunde dette, skulde sættes til andet Arbejde.

Der var nok af andet Arbejde, men Johan Sørensen skulde, fordi han var Bestyrelsesmedlem i Fagforeningen, absolut tvinges til at arbejde under Prisen.

Denne Sag og denne Kamp har staaet paa et Par Maaneder.

Johan Sørensen gik paa Socialunderstøttelse og Socialudvalgets Formand, den organiserede Murersvend Niels Westergaard, der formodentlig selv ønsker sit Arbejde betalt efter Priskuranten, forsøgte Gang paa Gang at tvinge Johan Sørensen til at slaa Skærver.

Han vidste godt, at Sørensen ikke kunde slaa Skærver og ikke kunde forsørge sin Familie for det, han kunde tjene ved dette Arbejde.

Der er nok af andet Arbejde ved Kommunen, ja der gaar dygtige Skærveslagere ved Vejarbejde, og Johan Sørensen bad gentagne Gange om han ikke kunde faa andet Arbejde.

Men det var der ikke Tale om. Niels Westergaard var hævngerrig. Johan Sørensen skulde ydmyges i Fagforeningen og i alle Kammeraternes Øjne.

Den gifte Mand drager paa Valsen for at undgaa Westergaards Hævn.

Da Westergaard ikke kunde tvinge sin Hævn igennem paa anden Maade, misbrugte han den Magt, den vilkaarlige Sociallov giver ham. *Han fratog Sørensen Understøttelsen og paaduttede ham at være arbejdssky og truede ham med Tvangsarbejdsanstalten.*

Da Sørensen drøftede Stillingen med sin Hustru, var han enig med ham i, at han ikke skulde

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet

[illegible]

Den franske Folkefronts-Regering i Knibe

Brev fra Paris

Paris, Juli 1936.

Den nye Regering har været en Maaned ved Magten. Hidtil er al Ting gaaet udmærket, men nu begynder Besværlighederne. Kapitalistklassen mener, at det nu bør være forbi med Arbejdernes direkte Aktion. Dens Repræsentanter i Senatet stillede Regeringen overfor Alternativet: Enten erklære sig mod Arbejdernes Rejsning eller ogsaa miste Senatets Tillid. Modoffensiven i første Kammer udgik fra et Parti indenfor Folkefronten: fra Radikal-Socialisterne. Denne Gruppes og venstre Demokraternes Præsident i Senatet, Monsieur Bienvenu-Martin, spurgte den socialdemokratiske Indenrigsminister Salengro, om han vilde love at opretholde Ordenen.

»Vi spørger Indenrigsministeren,« sagde Bienvenu-Martin, »om Fabrikernes og Godsernes Okkupation, som betyder et Angreb paa den offentlige Orden, vedblivende vil blive tolereret af Regeringen. Svaret paa dette Spørgsmaal vil blive afgørende for vor Votering.«

Paa Regeringens Vegne svarede den socialdemokratiske Indenrigsminister Solengro, at han vil vende sig mod enhver, der forstyrrer den offentlige Orden, hvorfra de end maatte komme. Dette Svar tilfredsstillede ikke Folkefrontens højre Fløj. »Ingen Tvetydigheder,« sagde Bienvenu-Martin, »jeg spørger Monsieur le ministre, om Regeringen i Fremtiden vil tillade nye Fabriks- og Godsbesættelser.«

Denne Gang svarede Salengro uden Tvetydigheder:

»Jeg gentager, at Regeringen er besluttet paa at opretholde den offentlige Orden, og hvis der i Morgen skulde gøres Forsøg paa at besætte Varehuse, Kontorer, Fabriker eller Godser, da vil Regeringen gøre Ende derpaa med alle til Raadighed staaende Midler.«

Det var efter denne Erklæring, at Senatet stemte for Regeringen med 230 Stemmer og kun en eneste Stemme imod.

Socialdemokraternes Hovedorgan »Populaire« skriver ingen Kommentarer til denne Erklæring. Kommunisternes Humanité derimod erklærer, at det lykkedes at slaa den reaktionære Offensiv i Senatet tilbage. Maurice Thorez, det kommunistiske Partis Ordfører, erklærede overfor Pressens Repræsentanter, at Kommunisterne mener, at Arbejderklassen ikke skal lade sig provokere til en ubetænksom Aktion. Alt er ikke muligt! Vi er ikke mod enhver Slags Ejendom, kun mod den kapitalistiske Ejendom. Vi mener, at vi maa hjælpe Smaafabrikanterne gennem Subventioner, Kreditter og virksom **Beskyttelsestold**.

Journalisterne spurgte Thorez, hvad Kommunisterne mener om Fabriksbesættelserne. Thorez svarede: »Vi har ikke givet Ordre til Fabriksbesættelserne, men vi har heller ikke misbilliget dem. Det kommunistiske Partis Maal er at hjælpe til, at Folkefrontsprogrammet kan blive realiseret. Derfor kan Partiet komme i den Situation for Folkefrontsprogrammets Gennemførelse at opfordre Proletariatet til at respektere den republikanske Lov.«

Disse Erklæringer fra baade Socialdemokrater og Kommunister viser, at der nu findes en Kløft mellem Arbejdernes direkte Aktion paa den ene Side og Regeringen samt de parlamentariske Partier paa den anden Side. I Fremtiden vil Fabriksbesættelserne blive forbudt. Godsernes Besættelse, som for Øjeblikket finder Sted her og der ude paa Landet, skal allerede nu undertrykkes med alle Midler.

Ogsaa Arbejdernes Landsorganisation C. G. T. er gaaet med til at forhindre Fabriksbesættelser i Fremtiden. Samme Dag, da den socialdemokratiske Indenrigsminister Salengro afgav sin Erklæring i Senatet, forelagde han Situationen for Ministerpræsident Leon Blum. Denne erklærede sig i alt enig med Salengro. Derefter modtog Salengro en Deputation fra C. G. T., der enstemmigt godkendte følgende:

I Fald en Besættelse af en Fabrik eller en anden Arbejdsplads skulde finde Sted, vil Regeringen opfordre Fagforeningernes Ledere til at intervenere. Derefter vil den offentlige Magt indgribe, hvis det skulde blive forlangt. Baade Fagforeningernes og Statens Repræsentanter skulde først intervenere paany. Hvis Arbejderne derefter ikke skulde lade sig overtale til at forlade Arbejdspladsen, da vil Regeringen anvende andre Midler.

Det var denne Erklæring, Salengro overlod Pressen efter at have konfereret med C. G. T.s Repræsentanter. Derefter vil ingen som helst Arbejdspladsbesættelse blive tilladt under den nuværende Regering. Skønt Folkefrontsregeringen endnu sidder ved Magten, saa har dog de konservative Kræfter sejret over de revolutionære. Folkefrontsregeringens Indstilling til Arbejdskonflikter vil blive en anden end den har været hidtil.

Man kan ikke gaa forbi den store Begivenhed uden at omtale den Fremstilling, som gaves af Monsieur Sarraut, Ministerpræsidenten inden Folkefrontsregeringen kom til Magten. Sarraut tog Ordet i Senatet og forsvarede sig mod de Bebrejdelser, der rettedes mod ham, fordi han ikke havde anvendt Vold mod Arbejdernes Fabriksbesættelser. Sarrauts Regering havde ligesaa roligt tolereret Fabriksbesættelserne som Folkefrontsregeringen.

Sarraut sagde:

»Greve de Blois siger: Man indgribe! Skal man indgribe uden at tænke paa, at denne Indgriben kan slutte med Blodsudgydelse og blive Begyndelsen til Borgerkrig. Maaske nogle tænkte, at vi skulde handle paa denne Maade. Jeg talte med Fabriksejerne og Direktørerne, som ogsaa havde et Ord at sige i denne Sag. Men disse erkendte i deres Indre visse af Arbejdernes Fordringer. Jeg spurgte dem: Ønsker De, at vi skal forsøge at drive Arbejderne ud af Fabrikkerne med Vold, og de svarede mig: Nej, gør for alt ikke dette. Kom ikke med den væbnede Magt. Appeller ikke til Politiet, thi da risikerer vi en blodig Kamp og maaske vore Fabrikker vil blive afbrændt eller plyndret. I alt Fald vil man sige, at vi bærer Skylden for Blodets Udgydelse og vi vilde siden ikke kunne komme ind i vore Fabriker. Alt hvad de kan gøre er at hjælpe os med Underhandlingerne.

Jeg afgiver denne Forklaring for at gøre en Ende paa den Kampagne, der er rejst imod mig, endog i mit eget Parti, og for at forsvare de Arbejdsgivere, som højre Pressen nu betegner som fejge, fordi de ikke vilde plette deres Hænder med deres Arbejderes Blod. Det havde maaske været lettere at udkommandere Tanks og Maskingeværer, men jeg kom i Hu, at Arbejderne har lidt tilstrækkeligt til at fortjene den offentlige Magts Sympati.

Det er denne Erklæring om Fabriksbesættelserne, der afgaves af Monsieur Sarraut, den borgerlige Regerings Statsminister. Landets største Jurister spurgtes, om Fabriksbesættelsen kunde betragtes som Angreb paa Ejendomsretten. De svarede nej. Deres Definition af dette de franske Arbejderes nye Kampmiddel lyder. Overskridelse af den lovlige Strejkeret.

Mod denne Overskridelse af det lovlige Strejkevaaben, der ikke ansaas at have samfundsomstyrtende Karakter, vil Folkefrontsregeringen nu skride ind, den vil sætte sig op imod Arbejderne. Det kan blive Begyndelsen til Arbejdernes Misfornøjelse. Dette forstod Indenrigsminister Salengro. Han udtalte paa et Møde i sin Valgkreds Lille: »Med Arbejdskøberne kan Regeringen affinde sig, men vi vil faa Besværligheder fra Arbejdernes Side. Arbejderklassen maa forstaa at holde Maade, enhver Overdrivelse vil skade Proletariatet og forhindre dets Sejr.«

Af alle disse Erklæringer fremgaar, at hverken Sarraut eller Blumregeringen vovede at hindre Fabriksbesættelsen med Vold. De frygtede Arbejdernes Elan. Begejstringen var for stor straks efter Valgene.

Nu er Situationen en anden. Strejkeaktionernes og Fabriksbesættelsernes Stridsbække er kommet ned fra Bjergene til Dalene og er opslugt i Regeringens og Lovstiftningens store Aa. Nu ønsker man med alle Magtens Midler at beskytte det borgerlige Samfund mod nye Aktioners Gennembrud. Lykkes dette, da bliver det en Forsvagning af selve Folkefronten. Folkefrontlederne har nok ikke Tid at tænke paa det. Ikke mange Arbejdere heller. Og det er værre!

A. Souchy.

— — —

Efterskrift:

Det er nødvendigt for Bladets Læsere at redegøre for en Foreteelse, som de borgerlige Telegramagenter sikkert ikke taler om. Det drejer sig om Strejkens Konsekvenser for det, som i Frankrig kaldes den revolutionære Syndikalisme.

Efter C. G. T.s Sammensmeltning med C. G. T. U. findes der udenfor den store C. G. T., som nu siges at have 4 Millioner Medlemmer, endnu en selvstændig Fagforeningscentral tilbage, som staar paa **Klassekampens** Grundvold. Dette er C. G. T. S. R., den revolutionære syndikalistiske Landsorganisation. Denne har gennem Strejken mere end fordoblet sit Medlemsantal, og der findes en Del Arbejdspladser i Toulouse, i Lyon og i Paris' Omegn, hvor C. G. T. S. R.s Medlemmer har Majoriteten. De har afsluttet Overenskomst med Arbejdskøberne. Da traadte C. G. T. imellem. Den erklærede, at C. G. T. S. R. ikke er anerkendt hverken af Staten eller Arbejdskøberne som Arbejdernes respektable Landsorganisation. C. G. T. S. R.s Medlemmer opfordredes paa en Del Arbejdspladser til at gaa ind i C. G. T. eller holde op med Arbejdet. Dette er altsaa en ren og skær Monopolisering af Arbejdspladserne, saaledes som det er forekommet i Tyskland og en Del andre Lande. Dette betyder en Prisgivelse af Demokratiet, hvis Arbejderne ikke maa organisere sig efter Behag. Og det er dog Demokratiet, Regeringen Blum og C. G. T. paaberaaber sig. Demokratiet skal forsvares. Dette er den nuværende Regerings og Folkefrontens »raison d'être«, dvs. Eksistensvilkaar.

C. G. T. S. R.s Forretningsudvalg har paa sit sidste Møde besluttet at sende en Skrivelse til C. G. T., hvori der fremsættes Forslag til gensidig Tolerance paa Arbejdspladserne. Organisationsfriheden skal respekteres.

Endnu har C. G. T. ikke svaret. Deres Ledere er i London til den internationale Fagforeningskongres. Jeg skal dog holde Bladets Læsere a jour med dette vigtige Problem og den Løsning, det vil faa i Frankrig.

A. S.

Arbejder-Bladets Uvederhæftighed

Vi har modtaget følgende:

I Anledning af en Artikel i Arbejderbladet den 5. Juni 1936 angaaende Arbejdsmændenes Fagforening i Silkeborg og »De samvirkende Fagforeninger« smst. anmoder jeg, da nævnte Artikel er fuldstændig misvisende og urigtig i den Grad, at Sandheden i Artiklen kun kan findes ved Hjælp af et Mikroskop, om Optagelse i Deres ærede Blad om følgende korrigerende Bemærkninger:

Arbejderbladet skriver: »Aarsagen til Arbejdsmændenes Udmeldelse *foregives* at være et Sammenstød mellem Arbejdsmændenes Formand Carl Jensen og Kredslæge Fru E. Mayer (ikke Fru Mues).

Fuldstændig ved Siden af Virkeligheden. Aarsagen er at finde andre Steder, men dem kan Arbejderbladet og dets Referent maaske ikke se.

Endvidere skriver Bladet: Carl Jensen er bleven fortørnet over, at Fællesorganisationens Forretningsudvalg ikke har ydet ham Støtte.

En uhyggelig Forvanskning af de virkelige Forhold, hvilket følgende kan bevise.

Arbejdsmændenes Generalforsamling d. 22. Apr. 36 tiltraadte et af Bestyrelsen udarbejdet Forslag til De s. Fagforening.

Forslaget blev tiltraadt af to andre Arbejdsmandsafdelinger og indsendt til De s. Fagforening.

Forretningsudvalget gik ind for Forslaget, men da dette blev nedstemt paa Fællesbestyrelsesmødet, stillede hele Forretningsudvalget deres Mandater til Raadighed.

Kan et Forretningsudvalg yde sin Formand større Støtte? Det er vist tvivlsomt.

Videre skriver Bladet: Vi skal afholde os fra at tage Stilling til denne Strid, men vi vil fastslaa, at det er et meget uheldigt Middel, Carl Jensen har valgt i Striden, at splitte Fællesorganisationen.

Som om det var Carl Jensens Opgave at splitte Organisationen ad. Nej. Splittelsesmændene kan findes mellem dem, der var med til at nedstemme Forslaget fra de tre Arbejdsmandsafdelinger og ingen andre Steder.

Til Slut en Henstilling til Arbejderbladet.

Naar Arbejderbladet vil referere eller skrive om en eller anden Sag saa lad dette ske i Overensstemmelse med Sandheden og ikke som Tilfældet med Sagen her, hvor Usandheden og Forvrængningen er det mest fremtrædende.

Med Tak for Optagelsen.

J. Aa.

Midt i dine Bekymringer

er vi anmassende nok til at minde dig om, at det er Lørdag den 1. August Kl. 6½ Aften alle F. S. Kammerater og alle ARBEJDET's Venner samles i den hyggelige Familiehave Pileallé 16, hvor der præcis paa Slaget 7 i Fællesskab rettes et alvorligt Angreb paa de medbragte Madkurve.

Efter denne alvorlige Del af Festen vil Sange, Deklamation og Historier afveksle hinanden. Alle de bedste Kræfter er mobiliseret [illegible] Kontrolkomiteens Formand og det vil blive den bedste Sammenkomst F. S. endnu har haft, og skres endelig til føjer han at vi selv om det skulde regne ikke vil blive generet deraf.

Vel, vi mødes altsaa alle Mand Lørdag d. 1. August Kl. 6½ Pileallé 16, men glem nu ikke at tage Hustruen og Madkurven med — hvad er vi uden dem?

Folketingsmand Th. Petersen opstillet til Forretningsførerpladsen for Provinsens Typografer.

Den ene af D. K. P.s Folketingsmænd, Typograf Thomas Pedersen, Aarhus, er af Typografforbundets Afdeling i Aalborg opstillet som Kandidat til Pladsen som Forretningsfører for Provinsens Typografer.

Th. Pedersen vil, i Tilfælde af at han bliver valgt, nedlægge sit Mandat som Folketingsmand — et sjældent Træk i dansk Arbejderbevægelse, hvor det ellers gælder at samle saa mange Ben som muligt.

De, der kender til Th. Pedersens Virksomhed som Fagforeningsmand vil ikke blot mene, at Provinstypograferne, om han vælges, vil faa en saglig Arbejdskraft, men ogsaa en Mand, der altid vil tjene sine Kolleger trofast.

Der er ikke Tvivl om, at Th. Pedersen langt mere egner sig for det saglige, faglige Arbejde end for den moderne politiske Virksomhed. Hans Valg var en Misforstaaelse og sikkert heller ikke beregnet af D. K. P.s Ledelse.

Og vælges Th. P. til Forretningsfører, da faar Partiet en Repræsentant i Folketinget, der sikkert er »mere egnet« — er det ikke **Richard Draukerhjem**, der staar for Tur?

Typ.

Husk

at Abonnement, Garantipenge, Bidrag og andre Pengeforsendelser til vort Blad sker nemmest ved at sende dem pr. Postgiro til Nummer 236,32.

Den økonomiske Verdenskrise og Arbejderklassens Kamp

III.

Ikke socialpolitiske Foranstaltninger, men revolutionær Kamp er Vejen fremad.

Naar den revolutionære Retning i Arbejderbevægelsen hævder, at den moderne Kapitalisme, nærmere bestemt som Finans- og Monopolkapitalisme, der uundgaaeligt maa afføde stadigt tilbagevendende Kriser, som ikke kan overvindes ad parlamentarisk Vej (Sociallovgivning), saa har — som tidligere anført — Reformismens Hovedautoritet: Arbejdsbureauet i Genéve, *bekræftet* dette vort Grundsyn.

Hvorvidt Arbejderklassen ad parlamentarisk Vej *overhovedet* kan opnaa nogen reel Forbedring, herom er — som bekendt — Meningerne *delte* indenfor Arbejderbevægelsens revolutionære Fløj (Kommunisterne og andre socialistiske Afskygninger).

At en *vis* Reform til Gavn for Arbejderklassen derimod er mulig *indenfor* det herskende System fremgaar klart af den franske Strejkebevægelses Sejr.

Som Organ for den faglige Opposition benægter vi ingenlunde »Nødvendigheden af den politiske, sociale Reform og den økonomiske Lønreform« (»Arbejdet« Nr. 1). Og der er maaske Grund til paany at understrege, hvad Bladet dengang skrev: »Vi vil bestandig opflamme vore Klassefæller til umættelig og utrættelig at fravriste Borgerskabet det mest mulige af Tyvekosterne — de arbejdsskabte Værdier. Men vi vil lige saa utrætteligt advare vore Klassefæller mod Taabeteorien om, at Reformerne er Vejen til den økonomiske Frihed: Socialismen.«

Omkring denne principielle Indstilling maa *alle* revolutionære Elementer i Arbejderklassen kunne samle sig, thi den placerer Reformen paa sin rette Plads i Klassekampen.

Derimod maa vi med al Skarphed og Styrke vende os *mod* de socialdemokratisk-reformistiske Illusioner om: alene ad parlamentarisk Vej, Skridt for Skridt, gennem de uendelige mange smaa Fremskridt *at kunne vokse ind i Socialismen.*

En saadan Betragtningsmaade, navnlig i udpræget Krisetider, vil uhjælpelig lide Skibbrud og vil paa ingen Maade vise sig at være i Stand til at modvirke, endsige overvinde Krisen. Den vil, hvad der er uendelig mere farligt, skabe en *Passivitet og ideologisk Afrustning* hos Arbejderne, der uundgaaeligt under Krisens fortsatte Eksistens og Skærpelse *forbereder Vejen for det aabne kapitalistiske Diktatur.*

Desillusionerede og moralsk korrumperede af de reformistiske Synsmaader vil Arbejderklassen — ogsaa herhjemme — blive et let Bytte for Fascismens sociale Demagogi, naar denne »fastslaar« Parlamentarismens og Reformismens Afmagt og paa Baggrund heraf optræder som Arbejderklassens »sande« Venner og Befriere.

Medens Reformismen i Arbejderbevægelsens Fortid, i en bestemt tidsbegrænset Periode faktisk kunde bane Vej for visse Fremskridt, maa den idag, under *ændrede* Forhold i Klassekampen, *bane Vej for Fascismen.* Ja, der er endog den store Fare, at det faglige Bureaukrati i en given tilspidset Situation *direkte vil udlevere Arbejderklassen til de fascistiske Klassefjender.* Vi behøver blot at henvise til det historiske Eksempel i 1933, da Formanden for de tyske Fagforeninger: Leipert og Konsorter, faktisk tilbød at *tilpasse* Fagforeningerne til det nazistiske System, *sammenkoble* disse med Diktaturet.

Med de Erfaringer, den internationale Arbejderbevægelse idag har bag sig, ikke mindst det skæbnesvangre Sammenbrud i den centraleuropæiske Arbejderklasse, maa vi føle os forpligtet til — uden Hensyn til den partielle Forbedring idag eller imorgen — at hævde, at den, der foregøgler Arbejderne, at de ved socialpolitiske Foranstaltninger go saakaldte Arbejderregeringer (soc.-dem.) *kan* overvinde de kapitalistiske Kriser og ad den fredelige Parlamentarismes forskellige Midler kan naa frem til Afskaffelsen af selve det kapitalistiske System, er *objektivt set en Fjende af Arbejderklassens øjeblikkelige og historiske Interesser.*

En fortsat Vandring ad den Vej vil — erklærer vi — uundgaaeligt føre til *Arbejderklassens forsvarsløse Udlevering til Fascismen.*

Vel erkender Reformisterne som de er flest, at de økonomiske Kriser er organisk forbundet med Kapitalismen, selvfølgelige Udslag af den anarkiske Produktionsmaade, men de er uhjælpelig bundet til Teorien om, at det *efterhaanden* — ved Arbejderklassens stigende Indflydelse paa Lovgivningsmagten — skulde kunne lykkes at give den økonomiske Udvikling en *anden* Karakter, saaledes at de voldsomme Udsving i Kapitalismen: bl. a. Kriserne skulde kunne undgaas. Med andre Ord: en *idealiseret Kapitalisme*, som muliggør en *vis* social Standard for Arbejderklassen, og som i en *ubestemt* Fremtid umærkeligt *glider* over i Socialismen.

Selvfølgelig anerkender Reformismen Krisernes Plads i Systemet, men dens Analyse og Vurdering af Krisens Art og Forløb og Vejene til deres Overvindelse er falsk, idet den ikke erkender selve Problemets Kærnepunkt: at det kapitalistiske System i dets Nedgangsperiode kendetegnes af tilbagevendende Kriser, der for hver Gang, de kommer, *tiltager i Omfang og Styrke.*

Krisen fra 1928—29 er saaledes Kapitalismens hidtil dybeste og mest omfattende. Og som Følge af den teoretisk fejle Vurdering udspringer den anden store Fejl, at Reformismen *ikke skarpt skelner mellem Krisens Art i Fortid og Nutid* og derfor vedblivende tror paa Muligheden af socialpolitiske Foranstaltninger som Lægemiddel.

I Modsætning hertil hævder vi, at den kapitalistiske Udvikling *nu* befinder sig i en Periode, hvor Kapitalismens Selvopholdelsesdrift *tvinger* den til — ved de yderste Midler — at modsætte sig Indførelsen af sociale Reformer, og hvor samtidigt Arbejderklassens utaalelige Kaar *tvinger* denne ud i udenomparlamentariske Aktioner.

Er Tidspunktet for den sociale Revolution inde.

At den nuværende Krisetilstand i Verdensøkonomien betyder Kapitalismens Nedgang og Udvikling hen imod det store Sammenbrud, er uomtvisteligt. Men trods denne Kendsgerning bør de klassebevidste Arbejdere vogte sig for Troen paa, at fordi det nuværende Samfund er kendetegnet ved tilbagevendende Kriser, vil disse saa at sige af sig selv hidføre Systemets endelige Opløsning, saaledes at Arbejderklassen kun har den Opgave: at afvente Sammenbrudet og derefter opbygge det nye Samfund.

En saadan *fatalistisk farvet* Indstilling har *intet* med marxistisk Bedømmelse at gøre, og er i Praksis yderst farlig. Thi Kapitalismen — ogsaa i dens Nedgangsperiode — udvikler sig ikke mekanisk. Man kan idag *ikke* tale om et forud bestemt Antal Kriser, som Arbejderklassen absolut maa lide under, inden Systemet falder.

Nej: Klassekampen *er ikke at betragte som en mekanisk-automatisk* Proces, men en økonomisk-historisk Proces, hvori den udbyttede Arbejderklasse spiller en *aktiv* Rolle — med Mulighed for at kunne gribe ind i Udviklingens Forløb.

Hvad er den organiserede Arbejderbevægelse historisk set andet end Proletariatets aktive Ind-

(Fortsættes Side 3.)

En godgørende Samfundsfjende

(Fortsat fra Side 1.)

Aktionærerne i »Rich«s dannede det nye Selskab med en Million Kr. i Aktiekapital, der oprindelig i 1927 kun var 100.000 Kr., blev udvidet senere til 200.000 Kr. og 1929 udvidet til 1.000.000 Kroner.

Nettoudbyttet i 7 Aar — 1927—34 opgives til *1.746.985,60 Kr.*, men samtidig optræder Selskabet paa Aktivsiden med Aktier i andre Selskaber paa *8.241.019,92 Kroner.*

1933 stifter »Hr. Salomonsen og Compagni« et nyt Datterselskab, Cikorietørreriet, der udrustes med en Aktiekapital paa 2.500.000 Kr., der overtager en Del af Moderselskabets Virksomhed og saaledes udadtil formindsker Udbyttet for Moderselskabet.

Og samme Aar stiftes et andet Aktieselskab, »Kaffesurrogatfabrikerne«, der atter overtager en Del af Moderselskabets Virksomhed med en Aktiekapital paa hele 5 Millioner Kr., udelukkende med det Formaal udadtil at skjule Hr. Salomonsens og hans faa Familiemedlemmers enorme Udbytte paa »den gule Rich«.

Af Moderselskabets 2 Millioner Kr. Aktiekapital er der kunstig lavet 4 Aktieselskaber med tilsammen en Aktiekapital paa Kr. 10.500.000 til at dele Udbyttet ud i Procenter.

Men glem ikke, at det er Direktør Salomonsen, der staar bag alle 4 Aktieselskaber og stryger Gevinsten.

Den danske Presse bestikkes aarligt med over ½ Mill. Kr.

Vi kan desværre ikke f. Tiden fremskaffe det virkelige Udbytte. Hr. Salomonsen og hans faa privilegerede Aktionærer henter hjem. Men alene det Forhold, at en Aktiekapital i Løbet af faa

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion: Hvidovrevej 2 St. København Valby
Expedition: Blaagaards Plads 21 København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Var kan forvandles fra 2 til 10½ Mill. Kr. forklarer, at det er Millionbeløb, der skovles ind paa »den gule Rich«.

Et andet Forhold, der taler sit tydelige Sprog, er Hr. Salomonsens storslaaede Avertering i Dagspressen.

Hans Selskab er et faktisk Monopol paa sit Omraade, og hvert Barn i Landet kender »Rich«, og saa godt som alle Familier, der bruger Kaffetilsætning, bruger »Rich«.

Al Avertering og Reklame er derfor ganske unødvendig, men ikke desto mindre reklamerer Hr. Salomonsen for over ½ Million Kr. om Aaret i Dagspressen.

Vi kan ikke opfatte denne ellers hensigtsløse Reklame som andet end en Bestikkelse til Pressen, at den ikke skal tage fat i denne Monopolvirksomheds overfrække Udplyndring af Befolkningen.

Sandheden er jo, at de hakkede Cikorierødder, Hr. Salomonsen tager 25 Øre for, ikke indeholder arbejdsskabt Værdi for 5 Øre.

Hele Hr. Salomonsens Virksomhed er ikke andet end en velorganiseret Udplyndring af den forbrugende Befolkning.

Hr. Salomonsen har selv Part i Skylden for de mange tuberkuløse Smaabørn, da han ogsaa er med i Mælkesagen.

Det er karakteristisk for Hr. Salomonsens forskellige Cikorieselskaber, at de alle ifølge deres Formaal driver Virksomhed i Handel, Industri og Skibsfart m. m.

Denne Virksomhed bestaar deri, som Selskabernes Regnskaber tydelig udviser, at gemme sit eget Overskud ved at anbringe det som Aktier i andre Selskaber.

Et af disse Selskaber, der har Hr. Salomonsens særlige Bevaagenhed, og hvor han efter Sigende er Storaktionær, er »*Det danske Mælke-Compagni*«.

Det er af Interesse at konstatere, at Hr. Salomonsens Bestyrelsesmedlem i alle hans Cikorieselskaber, Hr. Ingeniør Chr. J. Jeppesen, er en af »*Det Danske Mælke-Compagni*«s 3 betydende Bestyrelsesmedlemmer her i København.

Det er ligeledes af Interesse at konstatere, at »*Det Danske Mælke-Compagni*« fuldstændigt er opbygget paa samme Maade som Hr. Salomonsens Selskab — et Æskesystem.

Dette Mælke-Compagni har efterhaanden opædt en Mængde før konkurrerende Mejerier. Vi nævner: »De forenede Mejerier«, »Pasteur«, »De fire Herregaardes Mejerier«, »De samvirkende Mejerier«, »Københavns Mejeri« og »Horsholm Mælke-Compagni«.

Nu driver Selskabet sin Virksomhed under sit eget Navn, og under Navn af »*Københavns Mælkeforsyning*« og under Navn af »*Solbjerg Mejeri*«.

Publikum tror, at »*Mælkekompagniet*« og »*Københavns Mælkeforsynong*« og »*Solbjerg Mejeri*« konkurrerer. Nej, det gør de ikke. Bag alle tre Foretagender sidder de samme Pengematadorer og tager Gevinsten hjem.

Og bl. disse er Hr. Salomonsens Rolle ikke den mindste.

Han er med i det Selskab af Storkapitalister, der her i København, med Hr. Direktør Tholstrup som Redskab, tjener enorme Summer ved at holde Mælken oppe i en Trediedel mere, end det er nødvendigt.

Vi slaar fast, at disse Storkapitalister bærer Ansvaret for, at Tusinder af fattige Smaabørn i København grundet paa de høje Mælkepriser ikke kan faa den tilstrækkelige søde Mælk, de skal have for bl. a. at holde dem fri af Tuberkulosen.

Vi slaar fast, at Hr. Direktør Salomonsen er Medskyldig heri!

Vi slaar fast, at den Mands Tale om hans Kærlighed til syge Børn er det mest aabenbare, afskyelige Hykleri, vi længe har set.

Vi slaar fast, at den Presse, der oversavler denne afskyelige Monopolkapitalist for hans »Gave« paa de 200,000 Kr. meget vel ved, hvem Hr. Salomonsen er, og den derfor er lige saa afskyelig som denne hykleriske, snyltende Samfundsfjende.

Og vi efterlyser paany den ansvarlige Regerings Initiativ med Henblik paa Priskontrol og Prisregulering!

Vi spørger, hvorlænge skal Arbejderne flaas af denne Hr. Salomonsen og hans Brødre og tilmed forhaanes ved, at der smides en Slant ud til Velgørenhed af disse Hajers bugnende Bunke røvede Blodpenge!

Faar vi snart den Prisregulering?

Bliv Abonnent
1.50 Kr. for Juli Kvartal

Mælkemonopolets Gangstermetoder

Bestyrelsen for „1933“ optræder paa „Kallerupgaarde“ og Direktør Tholstrup truer med at ødelægge Christensens økonomisk, om de ikke bøjer sig og sætter Mælkeprisen op

Vi naaede i vor Indledning at skildre Forholdene ved Mejeriet »Kallerupgaarde« i Hedehusene, og præsentere de forskellige Personer, der spiller en Rolle i den hensynsløse Priskamp. Mælkemonopolet i København fører ved Direktør Tholstrup.

Bagermester Kaltoft sælger billig Mælk og forfølges derfor af „1933“.

Bagermester Kaltoft drev foruden sit Bageri Udsalg af billig Mælk og forsynede ligeledes andre Udsalg.

Efter at Tholstrup i 1933 har faaet dannet Monopolforeningen til Højnelse af Mælkepriserne i København (det hedder pænt at regulere dem), sættes der brutalt ind mod de Smaamejerier og Udsalg, der sælger Mælk til rimelig Pris.

Blandt disse er Hr. Kaltoft, og tidligt paa Foraaret 1934 er Kampen drevet saa vidt, at Monopolet har lukket alle Kilder for Hr. Kaltoft, saaledes at han til 1ste Marts 1934 enten skal *ophøre med sin Forretning eller bøje sig og tage sin Mælk fra Monopolet og føre de høje Priser!*

Kallerupgaarde Mejeri faar Besøg af Bestyrelsen for „1933“

I denne Tvangssituation erfarer Kaltoft, at Christensen igen er paa »Kallerupgaarde«, og i sidste Øjeblik faar han talt med dem og faar afsluttet Leveringskontrakt med dem, saaledes at han kan fortsætte næste Dag med Salg af billig Mælk i København.

Dette finder Sted 1. Marts 1934. Men Monopolet har samme Dag faaet Færden af, at Kaltoft er ved at slippe gennem Nettets Masker, og samme Aften bliver »Kallerupgaarde« gentagne Gange ringet op af Hr. Tholstrup, der truer med al Landsens Ulykke, om Christensen vover at sælge billig Mælk til Kaltoft.

Da disse Telefontrusler ikke frembringer det forønskede Resultat, bliver Monopolforeningens Bestyrelse sat ind, og ved Halvtolvtiden om Natten møder et helt Selskab af fine Herrer op paa »Kallerupgaarde« og præsenterede sig som Bestyrelsen for »Foreningen af 1933«. Hr. Tholstrup er dog ikke med, men som Formand optræder Hr. Nielsen-Aashøj fra »Sydhavnen«.

Disse »*Riddere af de høje Mælkepriser*« søgte først med sukkersøde Talemaader at faa Christensen til at bryde Aftalen med Kaltoft og melde sig ind i »1933«, men da dette ikke hjalp, fremsatte de baade direkte og indirekte Trusler mod Christensens, om økonomisk Ruin, saafremt de fortsatte med at sælge Mælk til Udsalg i København, der solgte under de Priser, »1933« havde fastsat.

Alle Trusler var dog forgæves, dels følte Christensens sig moralsk forpligtet til at overholde Aftalen med Kaltoft, og dels fandt de det oprørende ligefrem at danne en Forening med det Formaal at udplyndre Forbrugerne med Priser, der ikke var nødvendige. De sagde d'Herrer Bestyrelsesmedlemmer dette lige ud, og i Vrede forlod Bestyrelsen for »1933« »Kallerupgaarde« godt over Midnat.

Hr. Tholstrup indleder nu Kampen ved Forsøg paa at købe Mejeriet og derefter købe Leverandørerne.

I Ugen efter det natlige Besøg møder Tholstrup op gentagende Gange paa »Kallerupgaarde« og bruger alle Overtalelsesmidler lige fra Løfter om særlig Bevaagenhed til Truslen om, at han ikke vilde hvile, før Christensen tomhændet blev sat fra Mejeriet ud paa Landevejen, om de ikke bøjede sig og kun leverede Mælk til de Udsalg, der overholdt Monopolets høje Priser.

Da Christensens var fast besluttet paa at værne deres Frihed til at sælge deres Mælk til dem, de ønskede og til de Priser, de selv syntes var ret og rimeligt, begynder nu en Kamp saa hensynsløs brutal, at man næsten skulde tro, det var Digt, om vi ikke havde de mest oplagte Beviser for, at den har fundet Sted.

Da Tholstrup ikke kan komme nogen Vej med Christensens, undersøger han nu nærmere Forholdene ved »Kallerupgaarde«.

Hans første Skridt efter denne Undersøgelse er, at han forsøger at lokke Fru Lund ind paa et Sagførerkontor i København, men dette lykkedes ikke.

Hr. Tholstrup maa derfor tage til Hedehusene og opsøge Fru Lund. Og Fru Lund, der ikke havde det mindste imod Christensens, arrangerede Sammenkomsten med Hr. Tholstrup saaledes, at der i det tilstødende Værelse blev Vidner til Samtalen.

Denne Samtale er karakteristisk for de Midler, Hr. Tholstrup anvender.

Han omtalte ikke, at det, han vilde, var, at »Kallerupgaarde« skulde gaa ind i Monopolforeningen til Udplyndring af Forbrugerne. Nej, Hr. Tholstrup havde nøje undersøgt Christensens Maade at drive Mejeri paa. Det var Svineri og Uordentlighed, og de spekulerede blot paa at udplyndre stakkels Fru Lund, men han, Tholstrup, havde gennemskuet dem og var dybt rystet over deres Planer, og da Fru Lund stod værgeløs overfor disse Mennesker, var det bedst for hende, at hun igen fik sine Penge ud af Mejeriet, og dertil vilde Hr. Tholstrup hjælpe hende ved at købe Mejeriet af hende, uden at hun skulde lide det mindste Tab.

Fru Lund kunde selvfølgelig slet ikke klare sig overfor den tungerappe Direktørs Talestrøm.

(Fortsættes Side 4.)

(Fortsat fra Side 2.)

Den økonomiske Verdenskrise o. s. v.

griben og Modstand overfor den kapitalistiske Udbytning — alt efter sin Styrke paa de forskellige Tidspunkter. Og idag, hvor Kapitalismen optræder *mere* brutalt end nogensinde før, fordi dens Selvopholdelsesdrift tvinger den til at gøre det, *er der ingen anden Udvej end Arbejderklassens aktive Indgriben.*

Socialismen virkeliggøres ikke af sig selv, men blot gennem haarde Kampe, og enhver fatalistisk Indstilling vil kun føre til Passivitet og indirekte Understøttelse af Modparten. Det er rigtigt, at den økonomiske Udvikling arbejder *for* Socialismen og at Udviklingen paa *et bestemt Tidspunkt* maa slaa over i sin Modsætning, men *naar* dette Tidspunkt er inde, afhænger i nogen Grad af Arbejderklassens *aktive* Indgriben.

Og lige som vi maa vogte os for Illusionen om den fredelige Indvoksen i Socialismen eller Socialismens Virkeliggørelse af sig selv, maa vi være opmærksom paa, at jo mere vi nu nærmer os en revolutionær Situation, maa vi forstaa, at den *afgørende* Indgriben i Omstyrtelsen af selve det kapitalistiske System *ikke kan ske vilkaarligt*.

Den uundgaaelige, afgørende Kamp forudsætter dels visse *objektive* Muligheder af økonomisk-teknisk Art, som faktisk *allerede* er til Stede i de fleste Kapitaliststater, dels — hvad der er mindst lige saa nødvendigt — visse *subjektive* Muligheder hos den Klasse, der skal fuldbyrde Socialismens Sejr over Borgerskabet. Dette vil igen sige, at Arbejderklassen maa have Klassebevidsthed, Kamporganisationer og revolutionær Kampvilje.

Arbejderklassen maa erklære Kampberedskab.

Maa vi saaledes efter en nøgtern Vurdering af Situationen fastslaa den reformistiske Socialismes totale Afmagt til at kunne »løse« den paagaaende Krise, maa vi paa den anden Side gøre os klart, hvorvidt Krisesituationen umiddelbart kan føres over i en afgørende Kamp for Socialismen. Sagt med andre Ord: Staar den socialistiske Revolution paa Dagsordenen internationalt set?

Skønt de økonomisk-tekniske Forudsætninger for Socialismens Virkeliggørelse — som oven anført — er til Stede og Arbejderklassen saaledes rent objektivt ikke behøvede »at tolerere« flere Kriser, tør vi dog ikke paastaa, at den nu paagaaende Krise absolut vil blive *den sidste* eller at den *nødvendigvis* i sit Forløb maa skærpes saa meget, at den skaber den revolutionære Situation, hvor Spørgsmaalet om Kapitalismens Fald bliver aktuelt. Ikke fordi vi mener, at Krisen i og for sig ikke skulde kunne blive den sidste, men fordi de subjektive Forudsætninger hos den internationale Arbejderklasse *endnu ikke er paa Højde med de objektive.*

Vi maa ikke overse følgende Kendsgerninger, at Reformismen *endnu* er stærk i Arbejderklassen, at det fascistiske Diktatur har tvunget Arbejderne i en Del Lande til fuldkommen Illegalitet, og at selv den revolutionære Retning staar splittet.

Derfor er en umiddelbar afgørende Kamp for Socialismen ikke mulig, saa længe Arbejderklassens internationale Samling under revolutionære Paroler og i revolutionære Organisationer ikke er fuldbyrdet.

Vi paa Arbejderbevægelsens revolutionære Fløj maa være de første til at erkende, at denne *revolutionære Klassesamling* endnu kun er i sin Vorden, og at det er vor Pligt at arbejde for denne. Men, i samme Grad, Krisen skærpes og meget i den sidste Tid taler herfor, vil stadigt større Dele af Arbejderklassen frigøres for deres reformistiske Illusioner og paa Grundlag af Klassekampens Erfaring slutte sig til den revolutionære Kampfront.

Vor Parole for de nærmeste Dage til danske Arbejdere maa derfor blive: Fagorganisationernes Tilbageerobring fra det reformistiske Bureaukrati, Fagorganisationernes Omdannelse til Kamporganisationer, revolutionær Samling og skærpet Klassekamp. Kort sagt: Arbejderklassen i Kampberedskab.

Spartakus.

Arbejdets Kronik 25-7-36.

Den gule Imperialismes Grundlag II.

Den verdenspolitiske Betydning af den japanske Udvikling

IX.

Sovjetunionens egentlige Interesseomraader ligger i Mellem- og Centralasien. Ved dens mongolske Grænser er og bliver store Industrier oprettet, der har en typisk Eksportkarakter. Den russiske Eksport til Asien stiger uhyre, og om faa Aar, naar Oprettelsen af de vigtigste Nøgleindustrier er afsluttet, turde Sovjetunionen være en af Europas, Amerikas og Japans stærkeste Konkurrenter paa det asiatiske Marked. Og saa har den tilmed endnu et ganske naturligt Forspring, dens Industri er en af de mest moderne i Verden. Selvom der ogsaa endnu viser sig Vanskeligheder, om faa Aar kan man sikkert ikke mærke noget til dem mere. Og iøvrigt adskiller den russiske Arbejders Løn sig ikke meget fra den japanske Arbejders, ligesom jo i Almindelighed Lønforskellen ikke er saa stor, som man overalt antager. Paa denne voksende Konkurrenceevne beror Sovjetunionens egentlige Modsætningsforhold til den øvrige kapitalistiske Verden, og udfra den nøgterne Erkendelse, at der ikke er mere at hente i Europa, blev hele den russiske Opbygning flyttet mere over mod Asien. Ganske vist bestaar nu som før det russisk-japanske Modsætningsforhold, men om det er et blivende Modsætningsforhold, er mere end tvivlsomt. Alle Tendenser tyder paa, at en Forstaaelse mellem Rusland og Japan er under Opsejling. Ganske vist vil man fra sovjetrussisk Side benægte denne Tendens, ligesom man jo ogsaa diffamerede Folkeforbundet, indtil man selv sad der. — Den ene af de to Staters Sejr over den anden er i Betragtning af Krigsomraadernes og Krigsmidlernes Størrelse umulig. Den røde Armé i det fjerne Østen er maaske en af de mest kvalificerede i Verden, med en uafhængig Raastofbasis, hvad der ikke helt staar til for Japans Vedkommende. Men denne ugunstige militære Side af Sagen erkendes klart af begge Parter, hvad der dog imidlertid ikke afholder dem fra at opruste videre. Sikkert vil begge Magter dele det asiatiske Afsætningsmarked mellem sig, fordi der ved en gensidig Krig er Fare for, at dette Marked i en overskuelig Fremtid gaar tabt for begge Parter og erobres af de ikke krigsførende Magter. Geo-politisk set er Opdelingen af Afsætningsmarkedet mulig og nødvendig. Og hele det russisk-japanske Modsætningsforhold bestaar egentlig kun i Meningsforskelligheder om **Opdelingsmaaden**. Det kan erkendes klarere nu end i 1931. Men allerede dengang betonede vi denne Side af Sagen, og Tiden har bekræftet vor Analyse. Med denne Sagernes Stilling er den verdenspolitiske Udvikling og den virkelige imperialistiske Frontstilling **Asien** contra **Europa-Amerika** opridset. Afgørelsen af dette Modsætningsforhold vil komme lige saa sikkert, som Europas Sammenslutning til eet økonomisk Storomraade er en økonomisk Nødvendighed. De kontinentale Modsætninger bliver mer og mer faretruende. Den ene Verdensmarkedsposition efter den anden udsættes for at gaa tabt for den europæiske Kapitalisme.

De europæiske Konsekvenser

Indskrumpningen af Verdensmarkedet, forstærket ved den asiatiske Fare, tvinger til Udligning af de indre europæiske Modsætninger. Den engelsk-tyske Flaadeoverenskomst er det første Skridt paa denne Vej og et forbilledligt Eksempel for den kommende Udvikling. Europas indre Landopdeling, hvorved sikkert nogle af disse smaa kunstige Statsdannelser, f. Eks. de baltiske Randstater, Østrig osv., maa opgive deres ynkelige Liv, er de store Diplomaters Sag. Men den europæiske Kapitalismes sidste Reserve er **Afrika**. Dets Nyopdeling og Udnyttelse, som Tyskland i hvert Fald vil faa Del i, er endnu kun et Spørgsmaal om Tid. Allerede nu har man store Planer om at kolonisere og industrialisere Afrika. Millioner af Arbejdsløse hvide Proletarer skal anvendes til Opdyrkningen af Afrika. I Februar 1935 har den franske Koloniminister **Rollin** forelagt Kolonikonferencen et Forslag om i største Udstrækning at benytte arbejdsløse fra det franske Moderland til Udnyttelse og Kolonisering af fransk-afrikanske Kolonier. Derudover har den franske Kolonialpolitiker **E. L. Guernier** i sin Bog »L'Afrique, Champ d'Expansion de l'Europe« udarbejdet ganske konkrete Forslag til Kolonisering af Afrika, ifølge hvilke indtil 12 Millioner Europæere skal bosætte sig paa de indreafrikanske Højsletter, der har et absolut sundt Klima, som svarer til de europæiske Forhold.

Ganske vist staar man her først ved Begyndelsen, og af de bestaaende Planer kommer sikkert kun faa til Udførelse. Men Verdensmarkedets stadige Indsnævring og Europas uløselige indre Krise tvinger til at forsøge denne Udvej. Og hvad denne Vej betyder for den europæiske Arbejderklasse, kan man vanskeligt gøre sig nogen Forestilling om. **Men een Ting er sikker.** Vejen dertil gaar over Katastrofer, som man ikke kan gøre sig noget Begreb om, og vældige Krige vil ryste den kapitalistiske Verdensbygning. Og den europæiske Udvikling til et planøkonomisk Storomraade vil ikke ske frivilligt, men af Tvang og gaar ikke for sig uden de voldsomste Rystelser. Hvilken Indflydelse de proletariske Klassekræfter vil faa herpaa, kan endnu ikke erkendes klart.

Proletariatets Stilling. *)

Den gule Imperialisme er af verdenspolitisk Betydning og har en uhyre Indflydelse paa Udviklingen af alle Forhold. De indenpolitiske Konflikter blegner overfor dette uhyre Verdenskonfliktstof, der dagligt hober sig op mer og mer. Arbejderne i alle Lande har al Grund til med vaagent Øje at følge disse Begivenheder, af hvis Udvikling Udformningen af Klassekampen væsentlig er afhængig. Klart maa de verdenspolitiske Drivkræfter fremdrages, som slipper nye Verdenskrige løs. Klart maa det paavises, at de nationale Forsøg paa at overvinde Krisen ikke kan føre til nogen Løsning, og at der som Følge heraf er en almindelig, stadig stærkere Tendens til at omforme det forældede privatøkonomiske System til et statskapitalistisk, og at fascistiske Regeringsmetoder vil vinde Indpas overalt. Internationalt vil Arbejderbevægelsen blive trængt ud i Illegalitet, og det vil vise sig, at de hidtidige Former for Arbejderkampen er fuldkomment forældede. Under denne Omformning af Samfundsforholdene vil en vældig Bølge af Nationalisme forhekse store Dele af Proletariatet med sin Trolddom, saa meget mere som II. og III. Internationales Taktik ved deres Tilknytning til smaaborgerlig-nationalistiske Tankegange har skabt de ideologiske Forudsætninger herfor. Netop denne II. og III. Internationales falske og forbryderiske Politik vil føre til deres endelige Sammenbrud.

Aabent maa det udtales, at de bestaaende Arbejderinternationaler er medskyldige i Verdensproletariatets Ukampdygtighed, idet de ved deres smaaborgerlige, ja fascistiske Organisations- og Kampmetoder har opfostret Arbejdermassernes Hjælpeløshed og samfundsmæssige Afmagt.

Kun den internationale Arbejderklasse med dens klare raadskommunistiske Maal er i Stand til at vise den samfundsmæssige Udvej ud af Kapitalismens Krisedilemma og kommende store Verdenskatastrofer. De kommende store Konflikter kan ikke standses af Arbejderne, tværtimod, de vil blive afgjort paa Verdensproletariatets Ryg. Og stadig mere utvetydigt vil Forholdene gøre Arbejdermasserne opmærksom paa, at kun de kan finde den eneste Udvej. I sejgt, utrætteligt Arbejde med Enkeltheder og Smaating maa Aarsagerne til de gentagne Sammenbrud paavises, maa det gøres klart for de udbyttede Masser i alle Lande, at de **kun** kan fuldbyrde deres Befrielse fra det kapitalistiske Aag **ved selv at handle.**

Uden at tage alle de os forestaaende Vanskeligheder i Betragtning maa alle Kræfter samles for at vise de udbyttede Masser **Klassekampens virkelige Grundlag og klarlægge de nødvendige Forudsætninger for Udformningen af den ny økonomiske Samfundsordning. Raadskommunisternes samfundsmæssige Opgaver i alle Lande bestaar deri, at de utrætteligt propagerer disse Synspunkter for Arbejdermasserne og selv energisk understøtter Udviklingen til Selvbefrielse for saaledes at drive den almindelige Udvikling fremad. Under disse Forudsætninger vil den kapitalistiske Tidsalders kommende Samfundskatastrofer være Udgangspunktet for Proletariatets virkelige Om- og Nydannelse af Samfundsforholdene.**

SLUT.

*) Denne politiske Konklusion af den interessante og oplysende Udredning af det japanske Spørgsmaal har jeg ikke villet bortskære, selv om der kunde indvendes et og andet imod den. Red.

D. A. L.
De-arbejdsløses-Landsorganisation

Adresser

Formand: Gyldenrisvej 24, Valby. Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N. Sekretær: Todesgade 8, 2. N. Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør. Personlig Hverdage mellem Kl. 12—13.

Vi Arbejdsløse, som i Tidens Løb har været Kastebold i en Kamp, hvis Formaal ikke var vore Formaal og hvis Sejre blev vore Nederlag —

Vi Arbejdsløse, som i Dag staar ribbet og forarmet paa Grænsen mellem Liv og Død —

Vi staar nu klar til at forsvare vor Sag, bekæmpe vore Modstandere og kæmpe for vort Livs Interesser.

I disse Spalter under D. A. L.s Mærke skal hver Tunge, som har Mæle, istemme det Raab, der skal finde Genklang i hver ærlig Kammerats Sind, som skal faa den bukne til at lytte og vore Modstandere til at skælve.

Her er Plads aaben, hvor Kammerat kan møde Kammerat i fælles Kamp til fælles Sejr for den Sag, der er vor.

Ekstraordinær Generalforsamling

29. Juli 1935

1. Valg af Dirigent.
2. Beretning.
3. Forslag til Bestyrelsen fra 7 Medlemmer.
4. Forslag fra 2 Bestyrelsesmedlemmer.
5. Indkomne Forslag.
6. Valg af Bestyrelse.
7. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet paa den ekstr. Generalforsamling, maa være Formanden i Hænde senest 3 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse.

P. B. V.
Otto Christensen.

Er vort Program døde Bogstaver?

Det skal være Livets Manifest - Udtryk for hver Enkelts personlige Kampe for Tilværelsen

I dette og følgende Numre vil vi uddybe vort Program og dets principielle Punkter paa Grundlag af indgaaende Behandling paa vore Møder i Københavns Afdeling.

En Forenings Program skulde altid være mere end smukt formede Ord og ved sammenstillede Sætninger i et flot typografisk Udstyr. Et Program skulde være mere end et Søndags- og Festprogram, der tages frem ved Højtidsstunder og ligger æterhøjt over Dagens praktiske Liv og Realiteter.

Et Program skal indeholde selve Hverdagens Rytme og kunne bruges i enhver daglig Situation.

Saa er Spørgsmaalet: Har vi Arbejdsløse, der har opbygget den første selvstændige Arbejdsløshedsorganisation herhjemme med faste Rammer, med et konkret opnaaeligt Maal og uden Fraser og højtflyvende Idealer, har vi Arbejdsløse formaaet at udløse bundne Tanker, bundet Initiativ og bunden Handlekraft, og har vi formaaet at omsætte vore Tanker i en Sprogform, der taler til den uhyre i Opfattelse og Tankesæt saa forskelligartet, men i Vilkaar saa ligeartet Menneskemasse af begge Køn, der kommer ind under Betegnelsen: De Arbejdsløse.

Er det *dit* og *mit*, er det *vort* Program, eller er det en ensidig Opfattelse af nogle faa Arbejdsløse. Er det en Generalnævner for hele den arbejdsløse Verden, der er ved at blive en Klasse indenfor Klassen, en Kaste indenfor Samfundet.

Det er Spørgsmaalet, der skal og maa besvares.

Programmet for D. A. L. er ikke et journalistisk eller stilistisk Kunstprodukt, heller ikke er det Studerekammer eller Skrivebordsteorier. Tværtimod!

Det er fremtvunget af Tidens Vilkaar og udformet efter hidsige Debatter mellem Arbejdsløse, hvis Meninger og Principper er støbt i Arbejdsløshedens daglige Helvede af økonomisk Usikkerhed og under Trykket af den lavinevoksende Ulighed indenfor et lille naturligt Samfund. Netop derfor er Programmet blevet saa haardt og bittert i Undertonen, men anderledes kan heller aldrig de Arbejdsløses Kamp blive. Samfundet har ikke givet os Raad til at være etiske eller æstetiske i vort Syn paa Tilværelsen eller i Brugen af de Midler, vi tvinges til at anvende.

(Fortsættes i næste Nr.)

Socialkontorets Arbejdsanvisning i Helsingør

Fra en af de Arbejdere, der er behandlet saa skammeligt af Socialkontoret og Socialudvalget i Helsingør, har vi modtaget følgende Redegørelse.

Undertegnede blev paa Kontrolstedet d. 30. Juni anvist Arbejde ved Kartoffeloptagning paa »Kronborg Ladegaard«. Det var jo for saa vidt udmærket, men da jeg bemærkede, at jeg ikke havde det fornødne Arbejdstøj — og mente, at Kontoret havde Interesse i at skaffe mig dette, svarede Undersøgeren, at det kunde der slet ikke være Tale om. Kontorbestyreren bemærkede lidt spagfærdig, at jeg da kunde gaa ud og se paa Sagerne. Da jeg kom ind paa Gaarden traf jeg 5—6 Mand, som ogsaa var udsendt fra Socialkontoret. Disse blev af Forvalteren anvist deres Kartoffelrække, og paa Forespørgsel om Lønnen udtalte han, at Arbejdet var paa Akkord efter den gængse Tarif.

Da jeg var afskaaret fra at begynde straks, vilde jeg forsøge at laane et Sæt Overall, og saa begynde Onsdag Morgen. — Men om Aftenen traf jeg en af Kammeraterne og spurgte, hvordan det gik. Det viste sig, at han havde tjent den »svimlende« Sum af ca. **80 Øre paa 3 Timer.** Herfra maatte det dog trækkes Understøttelsen for denne Dag, da han ingen Stempel havde faaet, og denne androg 1 Kr. og 67 Øre, og under disse Forhold betakkede jeg mig for at begynde næste Dags Morgen. —

De paagældende Arbejdere henvendte sig Dagen efter paa Socialkontoret for at faa Socialinspektøren i Tale, men fik det Svar, at hun var »optaget«. Herefter fik dog en af dem Foretræde for en af Undersøgerne, som lovede at forelægge Klagen for Udvalget, men paalagde dem at genoptage Arbejdet, hvad de forstaaeligt nok ikke var ellevilde efter.

Da jeg stadig intet Kontrolstempel kunde faa, blev jeg anvist at søge fornyet Hjælp, hvortil Undersøgeren oplyste mig om, at denne ikke vilde blive Kommunehjælp. Han skrev derefter paa en Lap Papir, at jeg havde vægret mig ved at tage Arbejde ved Kartoffeloptagning etc., hvortil jeg bad ham tilføje (hvad han dog nægtede), at Grunden var Mangel af Arbejdstøj og mikroskopisk Timeløn. Hertil sagde han, at Tøj skulde der søges om (havde aabenbart fuldstændig glemt sin Udtalelse to Dage før), og at jeg jo ikke vidste, hvad der kunde tjenes. Jeg mente dog ikke, at jeg var en Kapacitet paa dette Omraade fremfor mine Kammerater.

Nu havde han en Trumf i Baghaanden, for han udtalte, at Torsdag den 2. havde 2 Mand hver optaget og sorteret 1000 Kasser, endskønt det havde regnet om Eftermiddagen, men en saadan efter min Mening taarnhøj Usandhed kunde jeg ikke rigtig goutere og spurgte ham om, hvor meget han mente en Favn var.

»Ja, det var vel en Alen.«

Efter at jeg havde suppleret hans Kundskaber om Maal i Særdeleshed, ymtede han noget om Socialøkonomi og Samfundsopgaver, vel en Hentydning til daarligt stillede Godsejere (Kornpulje etc.) og Arbejde bedre end Understøttelse.

Jeg kunde trods alt ikke indse, at en Akkordforhøjelse svarende til en brøkdel af en Øre pr. kg kunde influere nævneværdigt paa nødstedte Landbrugeres en Gros-Pris, der androg 25—30 Kr. pr. Td., medens Forhøjelsen vilde bevirke, at Kartoffeloptagerens Dagløn kom til at staa i et rimeligere Forhold til Arbejdsydelsen.

Tre Mand, der var anvist Arbejde om Tirsdagen, fik Fredag Aften udbetalt Kr. 5,00, 5,75 og 10,15, og de to førstnævnte henholdvis for 16 og 18 Timer og opnaaede saaledes **en Timeløn af 31—32 Øre.**

Da jeg tvivlede paa et nogenlunde Resultat af min Ansøgning, besluttede jeg efter at have laant et Sæt Arbejdstøj og erhvervet et Par Kludesko (1 Kr.) at begynde »Arbejdet« for ikke at staa helt uden Midler om Fredagen.

Bevæbnet med 6 halve Stykker Mad med Kartofler (nye) kom jeg ud til Gaarden, hvor Forvalteren meddelte mig, at Arbejdet var slut foreløbig og fik paa min Anmodning en Skrivelse desangaaende.

Hele Arbejdsanvisningen har saaledes andraget for 4—5 Mand fra ½—1½ Arbejdsdag med en Fortjeneste fra 87 Øre til 10,15. (Viel Geschrei und wenig Wolle.)

Torsdag d. 9. blev det mig meddelt, at Udvalget ikke ønskede, at der blev ydet mig Hjælp under anden Form end Ophold paa Arbejdsanstalten i Hillerød — hvor man efter Undersøgerens Udsagn havde det godt.

Et ideelt Sted for én, der aabenbart ikke har det rigtig godt.

Ydermere er 3 Mand anvist Ophold samme Sted, endskønt disse har været paa Arbejde og blev afskediget, da dette ophørte. Med andre Ord er hele Arbejdsanvisningen Bluff.

I den senere Tid har Kommunen haft en Del — maaske mere eller mindre paakrævet — Arbejde igang (Kolonihaveanlæg, Danserindebrønd m. m.). Havde det nu ikke været naturligere at give dem en Chance, der har gaaet arbejdsløs i lang Tid, og saaledes faa deres formodede Arbejdsuvilje konstateret?

Forhaabentlig viser det sig, at vi kan undgaa at modtage Socialudvalgets Indbydelse til en Køretur til Hillerød.

Med Tak for Optagelsen.

E. J. O.

— — —

Det forekommer os, at der i de skildrede Forhold ligger Grund til Klage til Socialministeriet. I Henhold til Loven og Regeringens gentagne Henvendelser til Kommunerne, at de ikke optræder som Løntrykkere eller støtter Arbejdskøbere, der misbyder Arbejderne. En ministeriel Afgørelse i Sagen har i alle Tilfælde offentlig Interesse.

— — —

Sagen har nu udartet sig saaledes, at de gifte Arbejdere, som havde modtaget P. Christensens »flabede« Skrivelser, atter faar Understøttelse udbetalt, men de ugifte faar endnu intet. Vi afsender Protestskrivelse til Amtmanden.

Albert Jacobsen.

Atter et Socialkontor molesteret

(Fortsat fra Side 1.)

bøje sig for dette ondsindede Menneske. Og de blev enige om, at han skulde rejse ud og forsøge at faa Arbejde et andet Sted, saa de kunde komme bort fra denne magtsyge og hævngerrige Socialudvalgsformand.

Johan Sørensen tog ad Landevejen gennem Danmark og besøgte bl. a. vort Blad paa Vejen over København mod Helsingør.

Men det var umuligt, han maatte med uforrettet Sag tage tilbage til sit Hjem og begynde Kampen igen.

Katastrofen.

Uden Understøttelse og uden Mad i Hjemmet

Denne Kamp sled paa Johan Sørensens Nerver, og i Fredags blev han igen nægtet Understøttelse og nægtet at faa andet Arbejde.

I Mandags stod de uden Mad i Hjemmet, og hvad der er foregaaet i denne Kammerats Sind, ved kun han selv.

Men ved Sekstiden i Mandags Aftes gik han op for sidste Gang og bad om Penge til Brød.

Og da hans Plageaand Niels Westergaard kategorisk nægtede ham dette og vel paany har truet ham med Tvangsarbejde, da brød det sammen for vor gode Kammerat.

Han greb en Stol, og da hans Plageaand, der ellers kynisk og hensynsløst havde trampet paa hans Følelser, hans Hustrus og Børns Skæbne, saa, at Øjeblikket var kommet, hvor han skulde staa Manden og Mennesket Johan Sørensen til Regnskab for hans brutale Optræden, da flygtede han som en Hare af Sted i Længdespring ind i et andet Kontor sammen med »Korporalen« og laasede sig inde der og ringede efter Politiet.

Johan Sørensen havde i sin ophidsede Tilstand knust Stolen, noget Inventar og nogle Vinduer.

Da Politiet kom, var han blevet rolig og gik godvilligt med Betjenten.

Nu har Vestergaard naaet sit Maal med Joh. Sørensen men hvad nu med Westergaard?

Naar nu Johan Søsensen sidder oppe i Silkeborg Arresthus og naar nu han faar sin Dom og hans Hustru og Børn begræder hans Skæbne, saa har vel Niels Westergaard foreløbigt naaet at faa tilfredsstillet sin Hævnlyst og Herskesyge overfor denne ene Kammerat.

Men der er jo flere Arbejdsløse i Alderslyst, som han kan fortsætte med at tyrannisere.

Det er det næste Spørgsmaal, der interesserer og maa interessere hæderligt tænkende Arbejdere.

Vi har før skrevet, at Westergaar var en Skamplet at have, i Særdeleshed paa den Plads, han af sine Partifæller var anbragt — med det Sindelag og den Indstilling, han har overfor de Arbejdsløse.

Den Tragedie, der nu har fundet Sted, viser med knugende Vægt, at vi havde Ret. Westergaard besidder ikke de Evner og den Menneskekundskab, der kræves for at komme ud af det paa ordentlig Maade med de Arbejdsløse, hvis Livsforhold slider Huden af Nerverne.

Hvis ikke Westergaard efter det skete selv indser dette og gaar, eller hans Partifæller formaar ham til det, da vil den Dag ikke være fjern, hvor de Arbejdsløse og Arbejderne i Alderslyst besørger det — om ikke før saa til det kommende Valg.

Johan Sørensen vil ikke undgaa at blive dømt af den borgerlige Domstol, men Westergaard er allerede dømt af sine egne Gerninger. Nu er det nok.

Mælkemonopolets Gangstermetoder

(Fortsat fra Side 3.)

og da Fru Christensen syntes, at nu var det nok, traadte hun ind i Værelset — Tableau!

Hr. Direktøren — den »velmenende og hjælpsomme« — tog en hurtig Afsked!

Forsøget med Fru Lund var mislykket i første Omgang, men Tholstrup gav ikke op.

Nu indledede han Kampen paa et nyt Felt. Nu blev Bilen startet, og Hr. Tholstrup besøgte alle Mejeriets større Mælkeleverandører og fortalte dem, at »Kallerupgaarde« snart vilde bryde sammen, og at han, for at de ikke en Dag skulde staa med Mælken uden at kunne faa den afsat, nu tilbød at afkøbe dem Mælken, og Leverancen kunde ske omgaaende. Direktøren var heller ikke ked af at skulle give dem en lille Overpris, om det var det, som det kom an paa!

Men Landboerne ønskede ikke at skifte Mejeri. De kunde godt lide Christensens og havde Tiltro til dem, som de flittige og flinke Mennesker, de var.

Et Møde paa Kroen for en Kreds af Leverandører fik samme negative Resultat for Hr. Tholstrup.

Efter disse moralske Nederlag vilde vel de fleste, i alle Tilfælde ordentlig Mennesker, opgive at fortsætte denne Kamp, men det gjorde Tholstrup ikke.

Han ventede paa en Lejlighed, og medens han ventede generede han indtil Bagateller Mejeriet og dets Drift alt det han formaaede.

Og desværre skulde Lejligheden snart komme — men derom næste Gang!

HVORFOR *sparer de ikke* **15 pCt?**
Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Md. med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker de landskendte C. F. og Scott Cykler
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146.
Øbro 8433 v. A. C. Frohstock Cent. 11038
NB. Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.
Et Parti brugte Dame- og Herrecykler C. F. sælges meget billigt

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. **Birkegade 7.**

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

FODTØJ ½ PRIS
Køb direkte fra Fabrikken!
Herresko fra 8,50 - Damesko fra 6,50
KAPELVEJ 53
Alle Skotøjsreparationer udf. billigt.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asmindorødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Et Parti Sommerkjoler udsælges fra **Kr. 3,85**
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Brugte Herreklæder, smaa Priser
Smokingsæt, Kjolesæt, Jakkesæt, Sommerfrakker, Bønklæder, alt fra Herskaber, billigst. Østerbros Tøjcentral,
Viborggade 11.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner **Todesgade 8.**

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer, Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630— Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1,70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

„Nellemors Bod"
Mælken til den rigtige Pris fra Mejeriet „Neutral".
1ste Kl. Isbod
26, Sofiegade 26.

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

„Kør ud i det Fri"!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743. Ann. giver 5 % Rabat
Concordia, Lundtoftegade 100.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre. Piskefløde 1/4 l. 39 Øre. Margarine ½ kg. 39 Øre Reklamekaffe ¼ kg. 77 Øre

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. **Todesgade 9. V. Schau.**

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. **Prinsensgade 6.**

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor,
Blaagaardsplads 21

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Jord- & Betonarb. Klub „F.S."
Klubmøde afholdes
Tirsdag d. 28 ds. Kl. 20 præc.
Blaagaardsplads 21 St.
Det er et hvert Medlems Pligt at møde
Bestyrelsen

Smede & Maskinarb. Afd. 18
Husk Generalforsamlingen Torsdag d. 30. Juli Kl. 19,30 i Rømersgade 22.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste Nr. 86 (Kontoret): G. H. 0,50. Svend H. 5,00. J. F. 0,50. C. L. 1,00. Sarup 0,50. Aa. B. 0,50. Martin 5,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 423,07.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 24. | Lørdag d. 1. August 1936 | 1. Aarg.

Rødt eller sort?

Hvorfor ikke lade »Berlingske Tidende« indlede dette Spørgsmaal?

Bladets Korrespondent meddeler i Bladet Tirsdag d. 28. Juli om Kampene i Spanien følgende:

Men endnu vildere gik det til ved den lille By San Rocque beliggende i samme Landstrækning. Her angreb 400 Arbejdere og Regeringssoldater de indfødte Tropper, som var kommet over fra Marokko. Da Kampen endte to Timer senere, var ikke en eneste af Angriberne i Live. De sorte Soldater fejrede Sejren ved et Gilde, under hvilket de drak, sang og dansede Tango.

Rebellerne henretter nu alle de Fanger, der falder i deres Hænder. Efter Kampen ved San Roque blev Husene gennemsøgt og 40 Anti-Fascisther, som havde skjult sig, blev skudt paa Byens Torv i Hold paa 10 ad Gangen.

Vi siger vor hjemlige *sorte* Avis Tak for Oplysningerne. Det samme Blad korsede sig et Par Dage før over, at Arbejderne — »Pøbelen« — fik udleveret Vaaben. Mon »Pøbelen« kan synke dybere end at drikke og danse Tango i Glæde over at have myrdet sine Medmennesker og feste ved Siden af Ligene af egne dræbte Kammerater.

Og kan man synke dybere i organiseret Barbari end at dræbe Fanger, man tager, og drive Menneskejagt i Husene og slæbe de indfangede Mennesker sammen og dræbe dem.

Lad os ikke glemme denne Meddelelse i de »Sortes« Avis, naar den igen begynder at snakke om de Rødes Grusomheder.

— — —

Der er andet, vi heller ikke bør glemme.

Vi bør ikke glemme, at Anstifterne og Udøverne af det Blodorgie, der i disse Uger foregaar i Spanien, er Godsejernes og Kapitalisternes Redskaber, hele den spanske Overklasse, dens Mænd og Sønner under Anførsel af reaktionære Politikere og Officerer.

Den organiserede Hurtighed og Voldsomhed, hvormed Oprøret udbrød, viser tydelig, at det ikke blot har været planlagt, men at det hviler paa Klassegrund.

Det er karakteristisk, at det er Fascistlederen *Gil Robles* og hans militære Raadgiver General Franco, der staar som Hovedledere og Organisatorer af Oprøret.

Her som i slige Tilfælde er det kun et Mindretal af den Klasse, hvis Interesser det gælder, der sætter Livet ind i Kampen. Også i dette Opgør kæmper forførte Arbejder- og Bondesønner for den sorte Reaktions Klasseinteresser.

Ved Siden af disse forførte Klassebrødre, der giver Livet som Indsats for Bevarelsen af deres fortsatte Slaveri, kæmper i de Sortes Rækker Sønner af undertrykte Araber- og Negerstammer.

Billedet af Oprørshæren er i Sandhed Sort i Sort.

— — —

Den kæmpende Folkefront i Spanien er i Dag fuldt tonende rød. Det borgerlige Demokratis bleggraa Farve er kun tilbage som en beroligende Overskrift over en flammende Artikel.

Allerede paa Oprørets første Dag maatte den bleggraa demokratiske Folkefrontsregering skifte Farve, endda hele to Gange.

De borgerlige Herrer, der sad, var allerede kompromitterede i Arbejdernes Øjne. De havde ladet fattige Landarbejdere myrde for at tækkes de reaktionære Godsejere. De havde sendt Soldater og Politi mod Asturiens syndikalistiske Grubearbejdere. De havde rundt omkring lukket de syndikalistiske Fagforeninger og arresteret og forfulgt deres revolutionære Funktionærer.

Og da Dagen kom, hvor de blege borgerlige Folkefrontsherrer havde Brug for Arbejderne, da maatte de forsvinde. Da vilde Arbejderne ikke anerkende dem, og andre, mindre kompromitterede Mænd, maatte træde til og Folkefronten tog sit første Skær af Arbejdermassernes Liv og Sjæl, som er Blodets og Kærlighedens skønne Farve.

Og for hvert Arbejderliv, der gives i dette mægtige Opgør med den kapitalistiske Reaktion, vil den røde Farve blive dybere og stærkere.

— — —

Ifølge Telegrammerne, som de er indløbet fra Spanien de sidste Døgn, er Mulighederne vokset for Folkefrontens Sejr.

Men med den Mulighed vokser en endnu større Mulighed.

Slagordet: For den borgerlige Republik, er visnet. Dette Begreb kunde Fascisterne ogsaa kæmpe for.

Nu kæmper Spaniens arbejdende Folk for sin Frihed og demokratiske Rettigheder.

Men hvad vil Spaniens fattige Bønder og Industriarbejdere lægge i dette Begreb den Dag, de har nedkæmpet Reaktionen?

Hvad vil de den Dag, de med tusinder af Kammeraters Liv som Indsats for Sejren over Reaktionen og de endnu staar med de varme Vaaben i Hænderne? Vil de da nøjes med det borgerlige Demokratis Papirsrettigheder og Paragraffrihed, og saa gaa tilbage i den økonomiske Trældom paa Godserne og i Industrierne?

Vil de gøre Fejlen fra Tyskland 1918 om igen?

Jeg tror det ikke. Hvorfor skulde de gøre dette? Der er jo ingen Soldater til at jage dem ud af Godsernes Jord og ud af Fabrikerne, naar de tager dem i Besiddelse. Billedet har skiftet. De er selv blevet Revolutionens sejrende Soldater med Vaaben i Haanden. Og frem for alt, de er opdraget i Syndikalismens Aand og Moral, Arbejdspladsen er deres, og Socialismen er for dem personlig Frihed og Retfærdighed paa Fællesskabets Grund.

Den spanske Arbejderklasse har aldrig kendt den tyske og skandinaviske Socialismes Kadaverdisciplin, hvor Masserne kun skal tophugges for nogle Ledere for at falde modstandsløse sammen for Nazismens Voldsmænd.

Og i dette Forhold ligger det dybeste Løfte om, at den spanske Arbejderklasse vil formere Folkefrontens Sejr til den sociale Revolution, at der i Stedet for et sort vil blive et rødt Spanien paa Evropa-Kortet og i den internationale Klassekamp.

I de Stunder, hvor Verdenshistorien skrives med Arbejdernes Blod, der kittes Enhedsfronten, Klassefronten sammen gennem Lidelser og Kampe.

Skulder ved Skulder ude i Skudlinien staar Spaniens Landarbejdere og Industriarbejdere, Socialdemokrater, Syndikalister og Kommunister, Kvinder og Mænd og kæmper heroisk for deres fælles Sag for vor Klasse.

En Journalist spurgte en ung Pige i Geleddet, hvorfor hun gik med til Fronten? Hun svarede: »Far er syg! Jeg er her i hans Sted!«

En anden ung Pige svarede: »Min Far og Brødre er marcheret syd paa, nu gaar jeg til Nordfronten!«

»Ja,« indvendte Journalisten. »Men ved Fronten findes ingen Læbestift.«

Den unge Pige svarede: »Selv om der heller ikke findes Sæbe, saa kan man dø uvasket!«

— — —

I brændende Haab følger vi vore Søstres og Brødres heroiske Kamp. Med deres Blod maler de det sorte Spanien rødt.

Eli.

Bureaukratisk Magtbrynde i Dansk Brolæggerforbund

En Bureaukrat, der ud fra de mest smaalige Motiver og paa et løgnagtigt Grundlag angiver Forbundets Medlemmer til Arbejdskøbernes Repræsentant og i sit blinde Hovmod tvinger en Afdeling ud af Forbundet, fordi Medlemmerne enstemmigt nægter at efterkomme hans personlige Forfølgelser mod enkelte Medlemmer.

Vi kan i Dag forelægge vore Læsere en Sag, vi længe har haft under Observation og Undersøgelse, og som i sit Forløb og sine Enkeltheder vidner om, hvor langt ned i Ufore og Tyrani det faglige Bureaukrati kan føre Arbejderbevægelsen, hvor det faar frit Spillerum.

Brødnid og Stavnsbaand.

Den indeværende Krise har affødt meget ondt ogsaa blandt Arbejderne. Et af disse Onder er, hvor Kampen for Brødet er endt i Arbejdernes indbyrdes Kamp om Arbejdet. Som et Udslag heraf maa ogsaa ses Beslutningerne rundt i Byer og Sogne, at udenbys boende — »fremmede« Arbejdere ikke maa faa Arbejde, før de har opholdt sig saa og saa længe i Kommunen.

Den Sag, vi her skal referere, er i Realiteten et særligt Udslag af denne triste Foreteelse indenfor Arbejdernes Verden.

Grundmotivet er her, at et Par Hovedbestyrelsesmedlemmer i Brolæggerforbundet samt enkelte lokale Medlemmer af dette Forbund i Ringkøbing Amt sammen med Forbundets Forretningsfører Hr. A. C. Nielsen, København, vil forbyde alle andre af Forbundets Medlemmer at tjene deres Brød i Amtet.

I denne Monopolbestræbelse er Forretningsføreren og hans personlige Venner i Amtet først af alt tørnet sammen med tre Medlemmer, der meget rigtig bor i Skanderborg Amt, men som i de sidste 12 à 14 Aar har arbejdet i Ringkøbing Amt, og derfor ikke vil lade sig drive ud i Arbejdsløshed af Motiver, der intet har med Klasse- eller Fagsolidaritet at gøre, men hører til i en Verden, hvor Uvidenhed og Sogneegoisme er raadende.

Da denne Kamp nu har antaget saadanne Former, og givet sig saadanne Udslag, saa bl. andet Brolæggerforbundets Afdeling i Aarhus er udelukket af Forbundet, bør den paatales overfor Arbejderoffentligheden for muligt ad denne Vej at tvinge Forbundsledelsen til Besindelse.

Vi forelægger hermed Sagen, som denne foreligger belyst gennem officielle Skrivelser fra Forbundet, Arbejdsdirektoratet, de tre Arbejderes Sagfører, offentlige Artikler i den jyske Dagspresse, Strejkevarsler, Forhandling i Amtsraadet o. s. v. Vi begynder med:

En Arbejdsnedlæggelse og dens Følger.

I Begyndelsen af Juni 1935 arbejdede ca. 20 Brolæggere for Ringkøbing Amts Vejvæsen paa Holstebro-Ulfborg-Vejen.

En Dag blev imidlertid 2 Brolæggere afskediget. Da deres Kammerater mente, at Afskedigelserne var uberettigede, sendte de Bud efter Forbundets Forretningsfører A. C. Nielsen. Efter at han havde holdt Møde sammen med Arbejderne, besluttede disse at nedlægge Arbejdet og ikke optage det igen før *deres 2 Kammerater og alle de øvrige igen var antaget.*

Efter denne Beslutning rejste Arbejderne hver til sit Hjem, medens Forretningsfører Nielsen fortsatte Forhandlingerne med Vejinspektøren.

Aarsagerne til Afskedigelserserne og Resultatet af Forhandlingerne.

Ifølge Amtsmandens Beretning paa et senere Amtsraadsmøde og Arbejdernes Fremstilling, var Aarsagen til Afskedigelsen af de 2 Arbejdere, at Vejinspektøren mente, at Brolæggerne lagde for megen »Bro« om Dagen — omkring 35—37 m^2 pr. Mand — og at de skulde ned paa 30, om Arbejdet skulde udføres forsvarligt.

Da Arbejderne mente, at Vejinspektøren ikke havde Føje til denne Opfattelse, fortsatte de Tempoet. For a tvinge sin Vilje igennem, foretog han de to Afskedigelser og gav Ordre til, at der kun maatte sættes 30 m^2 pr. Mand.

Resultatet af Forhandlingerne blev, at Arbejderne kun maatte sætte 32 m^2 pr. Mand.

Paa disse Betingelser blev Arbejdet igen optaget sidst i Maaneden. Alle Arbejdere kom i Arbejde igen med Undtagelse af de tre Mand fra Skanderborg Amt (Silkeborg-Brolæggerne)!

Forretningsføreren og hans personlige Venner angiver paa et løgnagtigt Grundlag de tre Medlemmer af Forbundet til Vejinspektøren for at jage dem bort fra Arbejdet i Amtet.

Vi kommer nu til det første graverende Forhold i denne omfangsrige Sag.

De tre Arbejdere gik Maaneden ud og ventede Besked om, at Konflikten var sluttet, og de skulde begynde at arbejde. Men de hørte intet, før der en Dag ankom et Brev fra en af Kollegerne, der meddeler dem, at Arbejdet er paabegyndt igen, og at alle er kommet i Arbejde med Undtagelse af dem. Da Brevskriveren gennem Samtaler, han har overværet erfarer, at Forretningsføreren og dem, der forhandlede sammen med ham overfor Vejinspektøren har givet Silkeborg-Kammeraterne Skylden for, at Strejken blev iværksat, og at det var dem, der altid lavede Vrøvl og Uro paa Arbejdspladsen, har Vejinspektøren besluttet, at de ikke mere maa faa Arbejde ved Amtet.

Da Brevskriveren ved, at de fremsatte Beskyldninger er Løgn fra Ende til anden, vil han ikke undlade at meddele Silkeborg-Kammeraterne om denne »Slyngelstreg«, skriver han — saaledes, at de kan kræve Forretningsføreren til Regnskab for hans Optræden.

Samtidig oplyser Brevskriveren Kammeraterne om, at der længe mellem enkelte af Brolæggerne har været skumlet om, at de tre Silkeborg-Mænd skulde smides ud fra alt Arbejde i Amtet.

(Fortsat fra Side 3.

Socialkontoret i Alderslyst

Johan Sørensen løsladt

Fra Alderslyst meddeler man os, at Arbejdsmand Johan Sørensen, som blev anholdt, efter at han i Vrede havde molesteret Socialkontoret, 2 Dage efter — Onsdag Eftm. — blev løsladt af Arresten.

Under Forhørene forsøgte et Par af hans Plageaander at gøre hans Optræden til bevidst eller planlagt Handling med forsætlig Vold mod »Embedsmand i Funktion« som Hensigt.

Det var særlig Kontorassistenten, en forhenværende Korporal, der var særlig emsig i denne Henseende. Men hans »gode« Hensigt bliver forhaabentlig spildte Anstrengelser for at indynde sig hos hans Overordnede. I alle Tilfælde vil denne Herre sikkert faa nok at bestille med selv at klare »Frisage«, inden denne Affære helt slutter.

Det skulde altsaa til, før man besindede sig.

Kammerater meddeler os, at Dagen efter Johan Sørensen var ført bort af Politiet, fik hans Hustru fuld Understøttelse fra Socialudvalget og yderligere 35 Kr. den Dag, han blev løsladt, ligesom de opfordrede ham til atter at gaa til Kontrol — altsaa godkende hans Adkomst til Understøttelse.

Vi kvitterer offentlig for den Indrømmelse, der fra Socialkontoret ligger i dette Skridt, og vi tvivler ikke om, at Johan Sørensens Forsvarer vil udstede en lignende Kvittering under Sagen.

Ligesom Redaktionen slutter meddeler Johan Sørensen i et Brev til os, at han heldigvis er kommet i Arbejde og slipper foreløbigt for det forbandede Socialkontor.

Det har man Raad til. 3.000 Kr. og en lille „Hunde-Hva-be har.“

Som en Illustration til Belysning af den Karrighed, Sogneraad og Socialkontoret i Alderslyst udviser overfor de Arbejdsløse, er følgende lille Historie sendt os.

Det var i Overlærerboligen, at Beboerne en Dag opdagede en sær Lugt fra Gulvet i Værelserne, og der blev klaget derover til Sogneraadet.

Da det ikke var en Arbejdsløs, der klagede, blev alle Autoriteter sat i Arbejde med at snuse og undersøge. De fleste kunde nok ikke lugte noget — men det kunde jo være Svamp!

Og alle Gulvene blev brækket op og nøje undersøgt — men ingen Svamp!

Det eneste, man fandt af mistænkeligt, var en lille uskyldig og tør »Hunde-Hva-be-har« (!) henne i et Hjørne.

Men den lille »Fyr« kostede efter Sigende Kommunen ca. 3000 Kr.

Men, bevar os vel, det var jo heller ikke en Arbejdsløs, der klagede — og saa er der altsaa Penge nok!

En Advokat for Hr. Westergaard.

Vi er tilsendt en Artikel, hvori en »Arbejdsløs«? i den stedlige Soc.-Dem. søger at tage Hr. Westergaard i Forsvar. Mage til Nonsens har vi ikke set længe. Hvis den Artikel er bestilt Arbejde eller skrevet paa forventet Efterbevilling, bør den betales med Minimalløn. Og er Artiklen alvorligt ment, maa den stakkels Forfatter have Hovlspaaner der, hvor normale Mennesker har Hjerne.

Færdig med ham!

Gadespejlet

Under sit Forsøg paa Guldmageri har Alkymist-Organet „B. T.“ begyndt at spekulere i Overtro og anden Uvidenhed, og paa dette Grundlag stiller det daglig sine Læseres Horoskop. — En syndig middelalderlig Frokostanretning — spildt Soya!

*

Ifølge Statistisk Departements Oversigt for 1934—35 gav $72^1/_2$ pCt. af Aktieselskaberne ialt et Overskud paa 231,5 Mill. Kr. Det er navnlig Industriselskaberne med Jern- og Metalindustrien, den teknisk-kemiske Industri, Næringsmiddelindustrien og Tekstil- og Konfektionsindustrien i Spidsen, der kan notere Fremgang.

Handelsselskaberne havde i 1933 et Nettooverskud paa 18,8 Mill. Kr., det blev i 1934 mere end fordoblet til 39 Mill. Kr.

I 1935 er denne Fremgang for dansk Erhvervsliv fortsat — takket være den socialdemokratiske Regering, der organisationsmæssig har afvæbnet Arbejderne og med statslige Tvangsmidler forhindret dem i at sætte sig til Modværge mod denne Udplyndring.

□

Sidste Uge steg Arbejdsløshedstallet med 1300.

□

Ved Militærets Propaganda-Stævne paa Vognmandsmarken i Søndags blev der uddelt en Løbeseddel, hvori det bl. a hed: »Med et Vanførehjem som Baggrund giver Militæret Opvisning, en slaaende Illustration til Loven om Aarsag og Virkning«. — »Det kostede i Verdenskrigen 50.000 Kr. at slaa en Soldat ihjel, Rustningskapitalen tog den blodige Fortjeneste hjem«.

5 af Uddelerne blev anholdt.

Stauning er kommet tilbage fra sin Færørejse.

□

I Tyskland har man den Frækhed at protestere mod fransk Vaabensalg til Spaniens lovlige Regering. Man synes at have glemt, at det var tysk Militær og Vaaben, der gjorde Udslaget i Kampen mellem »røde« og »hvide« i Finland.

Sovjet-Unionens nye Love

[illegible]

Sovjetregeringen ændrer nu Lovene, saa de paany stemmer med det levende Liv. [illegible]

[illegible]

Den var paa Vej til at sætte et St[illegible]

[illegible]

E. Straandgaard

[illegible] Red.

Kampen mod de høje Mælkepriser gaar frem

Da vi her i Bladet i Forbindelse med Kravet om Prisregulering, optog Kampen mod de høje Mælkepriser, stillede mange sig skeptiske. Vi var et lille, fattigt Ugeblad, der intet formaaede at stille op mod de mægtige Kapitalistselskaber, der ved deres Prisaftaler beherskede det københavnske Marked paa Mælkens Omraade:

Men det har vist sig, at endnu [illegible] Resultater [illegible] Kamp [illegible] og ikke [illegible].

Kampen begyndte med [illegible] at kun [illegible] Udsalg fra [illegible] haft Mod til at undersælge Monopolet.

Og Kampen indlededes af Hr. Direktør Tholstrup, der optraadte frækt og truende ude i et lille Udsalg i Sofiegade hos et Par ældre, skikkelige Mennesker.

Her tog vi Kampen op, og vi kan konstatere, at Hr. Tholstrup ikke siden — som han den Gang lovede — har fortrædiget disse Mennesker eller noget andet Udsalg i København siden.

Vi kan videre konstatere, at de Udsalg, der den Gang havde Mod til at trodse Monopolet, under Kampens Forløb bestandig har øget deres Omsætning lige stik mod Hr. Tholstrups Trusler og Forudsigelser.

Og endelig kan vi konstatere, at de billige Mælkeudsalgs Antal under Kampen flere Gange er fordoblet saaledes, at der snart i hver eneste Arbejdergade af nogen Størrelse findes et eller flere billige Mælkeudsalg.

Dette er slet ikke saa daarlige Resultater, set paa Baggrund af, at denne Kamp endnu kun er i sin første Begyndelse, og at de Kræfter, vi staar over for, paa den ene Side det mægtige Kapitalistmonopol, og paa den anden Side Arbejdernes altfor store eftergivende Taalmodighed over for dem, der udplyndrer dem gennem Vareaager, — er store sociale Kræfter.

Men vi har foreløbigt vakt de første Tusinder til Agressivitet for deres Interesser som Forbrugere af Mælken, og vi har samtidig kaldt en Del smaa Mejerier frem, og givet en Del Udsalg Mod til at nedsætte Priserne.

Ad [illegible] Løner vil vi forcere [illegible] Kampen [illegible] man fortsætte [illegible] Hu[illegible] Arbejdskam[illegible] til [illegible] købe billig Mælk, og paa denne Linje maa de smaa Mejerier vokse op og blive saa store, at de for Alvor efterhaanden generer Monopolkapitalisterne.

Dette er vor Kamps foreløbige Taktik, og Midlerne vil vi bestandig tilpasse derefter.

Der ligger selvfølgelig et større Maal bag denne Kamp mod de høje Mælkepriser.

Den Gang da Arbejdernes Løn var [illegible] af den tvungne *Voldgiftsret*, da blev Arbejderne trøstet, baade af de politiske Partiførere og Lederne i »De samvirkende Fagforbund« med *Prisregulering*. Siden har d'Herrer ikke talt derom og endnu mindre handlet i dette Spørgsmaal.

Bag vor Kamp om Mælkepriserne ligger det Maal at tvinge d'Herrer til at tage Prisreguleringen op.

Og de Arbejdere, der forstaar deres virkelige Eksistensinteresser, vil efterhaanden praktisk give os Ret i, at enten skal Priserne reguleres ned, eller ogsaa skal Lonkampen atter gives fri.

Paa dette Klassepolitikens brede Grundlag vil vi føre vor Kamp og vor urokkelige Udholdenhed vil bringe Sejren hjem for Arbejderne.

Arbejdet

leveres lige ind ad Døren hver Uge i et helt Kvartal for kun 1,50 Kr.

Bliv Abonnent

Da Borgerrepræsentant Rich. Jensen optraadte som Kuparrangør

Bidrag til Belysning af kommunistisk Partimoral og Praksis 1935. S.U.V.s partipolitiske Neutralitet kun et Maskespil

Det er ikke ret mange Aar siden, at **Rich. Jensen**, der ved sin sidste Bedrift i Sofyrbødernes Fagforening **selv har** foranlediget Arbejderoffentligheden til at beskæftige sig med hans Person, indtog en yderst beskeden Position **som** almindeligt **Medlem af det danske Kommunistparti**. Det var som om Slagskyggerne fra Thøgersen-Periodens desorganisatoriske Fraktionsmageri hvilede over Rich. J. og uden officiel Partibeslutning havde dømt ham til politisk Karantæne paa ubestemt Tid.

[illegible] Thøger Thøgersens Skæbne, der efter hans **Eksklusion af Partiet** og Appel til Komintern stillede ham overfor Valget: enten fuldstændig Underkastelse eller Udstødelse af Partibevægelsen, og hvis ydmygende **Haandfæstning** i Moskva vandrede rundt i Alverdens Kommunistkredse, fandt R. J. det klogest at forholde sig rolig, omend han **i det skjulte** [illegible] og havde Vanskelighed med **at tilpasse sig Partiets** [illegible] efter hans Mening noget [illegible] Ledere.

De [illegible] Aar efter [illegible] Sejr i Partiledelsen havde R. J. [illegible] Chance for at skabe sig en politisk Platform. Hans Opposition [illegible] havde nemlig **ikke** [illegible] af teoretisk principiel Art, men [illegible] Udslag af personlig Ærgerrighed [illegible]

[illegible]

ger baade i godt og ondt, og som derved **har modtaget Partiets Aflad for Fortidens Fraktionsvirksomhed og Eksklusion.**

Fra overset Medlem rykkede R. J. op i Partiets øverste Spids — **maaske undervejs drømmende om Besiddelsen af den hele Magt. Og han blev bl. a. Partiets Delegat** i »Sovjet-Unionens Venner« og »Røde Hjælp«.

At R. J. — trods de mange Tillidshverv — just ikke har vist sig **kvalificeret til at bestride alle disse**, er en Kendsgerning. Indenfor S. U. V. har han ialfald dokumenteret, at han komplet savner **taktisk Smidighed og Ansvarsfølelse** — desto mere har hans tvivlsomme Virksomhed været præget af en grovkornet Paagaaenhed og brutal Hensynsløshed, af en overvurderet Evne til at optræde som »stærk Mand«, der bedst haandterer »Grovfilen« af Skældsordenes og Insinuationernes Strøm paa Bekostning af saglig Argumentation.

Som Medlem af S. U. V.s Landsledelse var R. J. udsat for Kritik fra det internationale Bureaus Repræsentant i Skandinavien, som ved et Tilfælde **krævede hans Tilbagetræden**, men R. J. [illegible] for sig. Han fik Lov til at blive, men alligevel Landsledel[illegible] efter Landsledelsesmøde **glim[illegible]**

[illegible]

Landsledelsens partikommunistiske Flertal provokerer til indre Strid i S U V.

[illegible]

tale om noget organiseret S. U. V.-Bevægelse.

Grundet en Række højst utilbørlige indre Forhold, som egentlig fortjente en **større** Offentligheds Bedømmelse, opstod der i Perioden 1934—35 en vis Opposition. En Del aktive Medlemmer, repræsenterende forskellige politiske Retninger (Kommunister, Socialdemokrater og Partiløse), og hvoraf flere beklædte Tillidshverv i S. U. V., endog i selve Landsledelsen, følte sig **forpligtet** til — under frie og kammeratlige Former — at drøfte Mulighederne for en Reorganisation paa Grundlag af S. U. V.s internationale Program.

Det var hos disse en **almindelig** Opfattelse, at den herskende Krisetilstand blot kunde ophæves ved Indførelsen af radikale Ændringer, og man var enige i, at **Hovedaarsagen** til de mange Skavanker og Brist, der truede de københavnske Afdelinger med fuldstændig Opløsning, var at søge **i Kommunistpartiets utidige og utaalelige Indblanding i S. U. V.**, i dets faktiske Kontrol, ja Ledelse af Foreningen — fuldkommen **i Strid med** Foreningens Program.

Ingen bestred D. K. P.s Ret til Dannelse af Partifraktion, men man kunde ikke anerkende, at D. K. P. havde en **Særstilling**. Enhver Fraktionsvirksomhed maatte nødvendigvis være **begræn[illegible]**

[illegible]

[illegible]

I fuld Forstaaelse med D. K. P. [illegible] Rich. Jensen og Landsledelsen kommunistiske Partimedlemmer — under Partidisciplinens Tvang — til at deltage i en fuldkommen **kupmæssig** Udelukkelse af forskellige Medlemmer.

Fagforeningsformand, Borgerrepræsentant, Partileder og Sovjet-Kontrollør Rich. Jensen som Kuparrangør og Skarpretter.

Opgøret var fra Landsledelsens Side planlagt til Frederiksberg-Afdelingens Medlemsmøde d. 12. April 35, hvor R. J., udstyret med diverse Fuldmagter, optraadte i Rollen som »stærk Mand«. Men, da »Guds Hjælp« nu engang er et saare tvivlsomt Aktiv og »lidt Haandkraft« ikke er af Vejen, naar man er ude paa Ulvesti, sikrede R. J. sig **paa Forhaand** det Flertal, som under alle Omstændigheder kunde garantere ham Virkeliggørelsen af de Kupplaner, der var forberedt, og som han vidste, **ikke** kunde gennemføres ad lovlig, ærlig og demokratisk Vej.

I Følelsen af det snavsede i sit Forehavende **tvangsindmeldtes de kommunistiske Particellemedlemmer paa Frederiksberg**. For Mødet i S. U. V. afholdtes **Fraktionsmøde**, hvor Medlemmerne **instrueredes** om deres Optræden paa Mødet, Tilraab o. s. v. Paa **Partiets Underdistrikt** udleveredes samme Aften, som Mødet i S. U. V. fandt Sted, Medlemsbøger og Kontingentmærker.

Da »Medlemsmødet« blev aabnet, kunde man da ogsaa se ud over en stor Forsamling af »nye« og »interesserede« Medlemmer — over en Skare af prægtige Sovjetvenner, der **omend sent havde stillet sig til Raadighed for S. U. V.s** Arbejde. Her var de sande **Venner** af Sovjetunionen mobiliseret — **indstillet** paa at slaa de skændige Sovjetfjenders Anslag tilbage.

Og for at give S. U. V. Mødet den rette partikommunistiske Farvetoning og Stemning havde Kuparrangørerne naturligvis **indkaldt fremtrædende Medlemmer af Partiledelsen** — bl. a. en Mand, der er berygtet for sin ideligt skiftende Bopæl (!). Han bor — principielt — altid i det Distrikt, hvor han skal »optræde« om Aftenen.

Nuvel, man skal ikke opholde sig over en Ulovlighed mere eller mindre. Og saa i Bagatelsager gælder øjensynlig D. K. P.s Knæsættelse af Jesuitermoralens kendte »Hensigten helliger Midlet«. — Men Maleren var der altsaa.

For denne **Partiforsamling** optraadte Rich. Jensen med vanlig Sikkerhed. Han [illegible]

(Fortsættes Side 3)

D. A. L. og Arbejdet

Straks da ARBEJDET begyndte [illegible] de arbejdsløse Kammerater Lejlighed til [illegible] at fremføre, hvad de havde [illegible] Hjertet.

[illegible] Partiledernes Mening, der fremføres.

Vort Blad udgives ikke af nogen [illegible] men af almindelige Arbejdere, og det eksisterer udelukkende for at tale de almindelige Arbejderes Sag [illegible] Interesser, Tanker og Følelser [illegible] i deres eget Sprog af dem selv og for dem selv.

Vi vilde bevidst [illegible] ikke ogsaa aabnede vore Spalter for de daarligst stillede af alle Arbejdere — de Arbejdsløse.

Og naar de Arbejdsløse [illegible] vaagnet til Bevidsthed om Betydningen af en Organisation **af dem selv og for dem selv** paa alle Felter af deres Eksistensinteresser, som de nu har realiseret i De Arbejdsløses Landsorganisation D. A. L., da er det kun naturligt, at ARBEJDET's Ledelse har overladt denne Organisation Plads i Bladet [illegible]

Mellem ARBEJDET's Kontrolkomite og D. A. L.s Bestyrelse er Forbindelse truffet den Ordning, at D. A. L. raader over de første tre Spalter paa Side 4 i ARBEJDET.

Grundlaget for Aftalen er, at disse Spalter ikke maa beslaglægges til andet end de Arbejdsløses Interesser [illegible] D. A. L.s Program.

Det er vort Haab, at der ved denne Ordning er knyttet et nøjere Baand mellem de arbejdsløse og de arbejdende Klassefæller til fælles Gavn for vore fælles Klasseinteresser.

[illegible]

At Forretningens Flertal [illegible]

Mælkemonopolets Gangstermetoder

Direktør Tholstrup benytter sig af Fru Lunds Sygdom og hendes øjeblikkelige Pengeforlegenhed for at faa kastet Christensen ud af Mejeriet.

Vi sluttede sidste Gang med, at Tholstrup efter sit Nederlag i første Omgang lurede paa en Lejlighed til at indrive sine onde Trusler mod Christensen.

Man forstaar af de senere Begivenheder, at Direktør Tholstrup, lige som det lurende Rovdyr nøje har holdt Øje med Blottelsen af den mindste Svaghed ved det Bytte, han havde udvalgt sig.

Fru Lund indvikles i Grundspekulation bliver syg og kommer i Pengeforlegenhed

Som vi har paapeget stod Fru Lund som den juridiske Ejer af Mejeriet [illegible] og dette skulde blive Christensens Skæbne.

Fru Lund havde erhvervet et Areal Byggegrunde i Nærheden af [illegible] Strand.

Som en Følge [illegible] for kort Tid siden er afsluttet her afsløret, var Fru Lund faldet i Kløtring [illegible] ved dette Grundkøb, og dette havde nær ødelagt hende — ikke

[illegible] økonomisk.

Det viste sig senere, at Fru Lund for at klare sig havde optaget en Del af de Penge, der var henstaaet som Depositum eller Sikkerhed for den Kredit Mælkeleverandørerne ydede Mejeriet i Perioden de leverede Mælken til de fik Afregning.

Samtidig bliver Fru Lund syg og bliver den 24. Juli indlagt paa St. Mariehospitalet i Roskilde.

Disse to Forhold lider Mejeriets Drift ikke det mindste under, idet Fru Lund end ikke administrativt var knyttet til Mejeriets daglige Drift.

Men Direktør Tholstrup har nu øjnet en Mulighed og arbejder paa to Fronter; han bearbejder den syge Fru Lund og køber Leverandørerne fra Mejeriet.

Efter at Fru Lund er kommet paa Hospitalet, passer Christensen

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion: Hvidovrevej 2 St. København Valby
Expedition: Blaagaards Plads 21 København N. Kontortid Hverdage 17-19

ufortrødent den daglige Drift af Mejeriet. De aner intet om, at Fru Lund har maattet bruge af den Sikkerhed, der er stillet for Leverandørerne.

Men dette har Hr. Tholstrup opdaget, og nu øjner han Muligheden for at slaa Christensen ned.

Han arbejder for dette Maal paa 2 Fronter.

Han kalder holdvis Leverandørerne sammen og meddeler dem i Fortrolighed, at Mejeriet er ved at gaa fallit, at det giver et stort Underskud, og at man af den Grund allerede har hævet det meste af den Sum, der var hensat i Banken som Sikkerhed for den Kredit. Leverandørerne giver Mejeriet.

Samtidig aflagde han flittig Besøg paa St. Mariehospitalet hos Fru Lund. Her mødte han med Blomster og spillede Rollen som Manden, der uselvisk vilde redde Mejeriet og Fru Lund fra økonomisk Sammenbrud.

Han bearbejdede og besnærede sit Offer i den Grad, at da Christensens endelig fik Øjnene op for, hvad der var i Gære, blev Fru Chistensen forment Adgang til Fru Lunds Sygeværelse.

Hvor stærk et Pres han til Slut formaaede at lægge paa Fru Lund skal vi senere komme til.

I den første Tid var det Christensens Uduelighed, der ene truede Fru Lund, og efterhaanden som Tholstrup ved at anføre Fru Lunds Forbrug af Sikkerheden, købte det ene Hold Leverandører efter det andet bort fra Mejeriet, blev denne Kendsgerning brugt over for den syge Fru Lund som Beviser for, hvor uduelige Christensens var til at lede Mejeriet, — ingen vilde jo have mere med Mejeriet at gøre, saalænge de Mennesker var der o. s. v.

Christensens optager Kampen under de mest fortvivlede Vilkaar, men Tholstrup fører Kampen ind paa selve Mejeriet.

Det var jo et knusende Slag for Christensens, da det første Hold Leverandører forlader Mejeriet, og de erfarer Grunden. Det var et Slag, de ikke havde ventet.

De var jo hver eneste Dag optaget af Sliddet fra tidlig Morgen til langt ud paa Aftenen, medens Fjenden, Hr. Tholstrup havde Tid nok til at besøge Leverandørerne o. s. v.

Christensens tog Kampen op og skaffede Mejeriet nye Leverandører efterhaanden som Tholstrup købte de gamle ud, og de stred tappert. Selv da Fru Lund nægtede at tale med dem, fortsatte de ufortrødent Kampen, — det var jo deres Eksistens, deres Fremtid og deres Ret som Menensker de kæmpede for.

Men da sker der noget, der næsten lammer dem.

De udsættes for Gangstermetoder, de ikke kan værge sig imod.

Der sker dette, at en Dag klager alle deres Aftagere i København over, at den fra Mejeriet leverede Mælk *er sur* en Times Tid eller to efter, at de har modtaget den om Morgenen.

Da der ellers aldrig var noget i Vejen med Mælken, betragtede de det som et eller andet Uheld, der havde fundet Sted. Men da det samme gentog sig 2den og 3die Gang, blev de klar over, at her var ikke Tale om et Uheld.

De kunde ikke forstaa dette, de behandlede Mælken med den mest pinlige Hygiejne, men lige meget hjalp det.

Og det hjalp ikke, selv om de personlig fulgte med Mælken paa hele Transporten. Mælken var alligevel ved 9-Tiden om Formiddagen *sur!*

Det var et frygteligt Slag for dem. De mistede ikke blot Pengene for den leverede Mælk, men ogsaa Aftagerne.

Hvad skulde de gøre? Og hvem bevirkede det? Var der en Fjende, en Forbryder paa selve Mejeriet?

Nej, dette sidste var jo en Umulighed. De kendte deres Folk ud og ind, var Venner og Kammerater med dem.

Den eneste, de ikke rigtig kendte, var Mejeriets Kontrolassistent. Men det kunde da umulig være Kontrolassistent Bach, han var den mest agressive overfor dem, naar de talte om Direktør Tholstrup. Han vidste ikke alt det onde, han kunde sige om Tholstrup o. s. v.

Det kunde altsaa ikke være ham, og de maatte dog ogsaa tvivle om, at Tholstrup, hvor hensynsløst han ellers førte Kampen mod dem, vilde gribe til saadanne Midler.

Senere blev Christensen dog belært om noget andet, men derom i næste Artikel.

Husk

at Abonnement, Garantpenge, Bidrag og andre Pengeforsendelser til vort Blad sker nemmest ved at sende dem pr. Postgiro til Nummer 236,32.

Enighedens Aflønningsforhold

Resultatet af en Uges Arbejde for et „Arbejderforetagende"

Vi har modtaget følgende:

Efter ca. 1½ Aars Arbejdsløshed erfarede jeg, at »Enigheden« i Ferien manglede Medhjælpere. Jeg søgte og fik Ansættelse ved en Vogn.

Efter nogle Dages Arbejde blev jeg 2 Dage i Træk gennemblødt til Skindet og fik ødelagt et Par Sko. Jeg blev derved syg og maatte blive i Sengen Søndag og Mandag. Da jeg Tirsdag Eftermiddag stillede bl. a. for at faa min Løn for 7 Dages Arbejde, blev jeg stærkt bebrejdet, at jeg ikke Søndag Morgen havde sendt en Liste ud, inden Kusken kørte Kl. 4½ Morgen. Naar jeg ikke havde sørget for det, havde jeg ingen Interesse for Arbejdet o. s. v. Men Forholdet var, at min Hustru eller Nabo skulde have taget hjemme fra Søndag Morgen Kl. 3½, og jeg, der var syg, havde ikke Tanke for det. Men ingen Forstaaelse — bare afsted.

Naa, dette kunde jo være, hvad var, men nu Lønnen?

Jeg havde tilgode for 7 Dage. Jeg fik den Besked, at jeg skulde have 2,50 Kr. paa Kontoret og Resten hos Kusken.

De 2,50 Kr. kunde jeg dog ikke faa, for jeg havde afleveret laant Tøj. Efter den første Dags Regnvejr havde jeg faaet 5,00 Kr. i Forskud til et Par andre Sko. Dernæst havde jeg hver Dag til Frokost faaet ½ Liter Mælk, det var 1,18 Kr. Og endelig havde jeg af Kusken faaet Besked paa at stille Mælk ind paa forskellige Steder og Arbejdspladser og faa Pengene om Lørdagen. Men om Lørdagen var flere, der havde faaet Mælk, fyret Fredag Aften, eller jeg ikke traf dem. Der manglede paa denne Maade 4,71 Kr. Ogsaa de Penge skulde jeg betale trods det, at Kusken havde givet Ordre dertil, og jeg ikke anede, hvem der drak Mælken.

Da jeg kom hjem til min Hustru, kunde jeg forelægge hende følgende Aflønningsregnskab:

7 Dages Arbejde	Kr.	26,80
÷ Et Par ødelagte Sko	»	5,00
÷ Frokostmælk	»	1,18
÷ Tabt paa at give Kredit	»	4,71
Rest	Kr.	15,97

Naar min Hustru og jeg betragter denne Aflønningsseddel fra »Arbejdernes kooperative Aktieselskab »Enigheden«, saa er vi rørende enige om, at dette Selskab absolut maa forlange Aagerpriser for dets Mælk, naar det aflønner sine Arbejdere saa fyrsteligt.

Man kunde drage flere Konklusioner af dette Forhold, men det vil jeg overlade til andre.

Med Tak for Optagelsen.

Ornfeldt Sørensen,
Niels Hemmingsensg. 12, 3.

Mange Ting er fornøden

men paa Lørdag d. 1ste August om Aftenen fra Kl. 6½ kan du roligt glemme alle Sorger, naar du blot sammen med alle F. S. Kammerater og ARBEJDET's Venner møder op med Hustru og Madkurv ude i Pilealle Nr. 16 i den idylliske Familiehave. Der bliver Sang og Klang og glade Timer i festligt Lag lige til de sidste Sporvogne forlader Krydset ved Slotskroen og kører dig tilbage til Livets grau Hverdag.

Altsaa Kl. 6½ Lørdag Aften — at du ved det!

Japan-Artiklerne

Ekspeditionen har lagt et lille Oplag tilside af de 9 Blade, hvori Kronikerne om Japan har været offentliggjort. De Kammerater, der kunde ønske at faa alle Kronikerne samlet, kan købe de 9 Numre for 1 Kr. saalænge Oplag haves.

Indsendes 1,10 Kr. i Frimærker, sender Ekspeditionen Bladene gennem Postvæsenet.

Bliv Abonnent

1.50 Kr. for Juli Kvartal

Arbejdspladsen

er vort naturlige Virkefelt, der er det, vi træffer Arbejderne, der er det, vi skal paavirke Mentalitet og Indstilling overfor alle de faglige Problemer.

Derfor Kammerat, tag dit Blad med paa Arbejdet, naar du selv har læst det, og giv det til en alvorligt indstillet Kammerat. Formaa ham til at læse Bladet og drøft dets Indhold med ham og vind ham for Bladet. Ikke ved Kup, men ved langsomt og vedvarende alvorlig Udholdenhed skal vor Sag vinde frem. Ogsaa du kan udrette noget for vor Sag.

Sommeren

er den værste Tid for al Bladvirksomhed, og selvfølgelig værst for et lille Blad som vort, der kun har udgaaet nogle faa Maaneder, og som tilmed har en alvorlig Mission at udføre.

Bejlede vi til Grinet og Fjaset, til Sentimentalitet og Pjat, ja, da var det lettere, men her, hvor der er Tale om en alvorlig Opgave, er det en Kamp at kæmpe sig frem. Derfor henstiller vi til dig, Kammerat, om trods Sommer og Varme at skaffe ARBEJDET en Abonnent — du har en Ven, en Kammerat eller en Omgangsfælle, som du kan tegne.

(Fortsat fra Side 2.)

Borgerrepræsentanten som Kuparrangør

i ligefrem Ekstase, er klart. Man var jo bestilt til at skabe Panik — og Panik blev der. Til Beskæmmelse for R. J. og Rollen som »stærk Mand« i det store Format.

Efter skandaløst at have angrebet en kommunistisk Kammerat udenfor Partiet og rettet **positive løgnagtige Beskyldninger** imod ham, erklærede R. J. i sin Magtbrynde og moralske Usselryggethed, at **alle andre** i Forsamlingen vilde han diskutere med — **blot ikke med** ham. Og, da den saa haardt angrebne begærede Ordet, nægtede Dirigenten ham dette, hvilket blev Signalet til stormende Scener. Forsamlingen hylede og skreg, og R. J. tabte fuldstændig Beherskelsen. Og hvis ikke omtalte Kammerat i den oppiskede Pogromstemning klogt havde valgt at forlade Mødesalen, vilde han efter alt at dømme være blevet **Genstand for korporlig Overlast og Udsmidning.**

Man forfærdedes over, at organiserede Arbejdere, der endog anser sig for at være revolutionære, uden den ringeste Skamfølelse kunde medvirke i et saadant Skuespil. Og det under Ledelse af Folk, der mener at have Ret til at hudflette den soc.-dem. Mødekultur.

Som Sværdet Skræp, der éngang draget, vilde se Blod, fortsatte Rich. Jensen — brutalt og taabeligt. Et andet Medlem, der **ikke** var til Stede, truedes med **offentlig Skandale,** og et tredje Medlem, der protesterede mod R. J.s aabenlyse Forhaanelse af de mest elementære Organisationsprincipper, fik til Svar nogle snerrende og haanende Bemærkninger om »det formelle Demokrati«. (Efter Verdenskongressen er R. J. imidlertid **blevet Demokratiets Ridder. Jvf. hans Taler i Borgerrepræsentationen.**)

Endnu havde R. J. ikke aabnet Angrebet paa den Mand, Landsledelsen i første Række vilde skaffe sig af med. Men da Vedkommende, der er Kommunist — adskillige Aar før R. J. og de fleste i D. K. P. —, og som Tilhænger af det bredeste **Demokrati** i alle Arbejderorganisationer **stemte imod** Kommunistflertallets Knægtelse af Ytringsfriheden paa Mødet, blev han valgt til R. J.s næste Skydeskive.

Ikke et Ords saglig Kritik vedrørende hans Anskuelser eller praktiske Arbejde indenfor S. U. V. — kun forblommede Sigtelser og Mistænkeliggørelse, kun infam Spekulation og uansvarlig Udnyttelse af et Forhold, **som de 3 skandinaviske Kommunistpartier siden har maattet kende for dødt og magtesløst.**

Og til Trods for, at S. U. V.s Landsledelse gennem et Aars Tid ikke havde skyet noget gement Vaabens Anvendelse mod dette Medlem og **Formand** for Frederiksberg-Afdelingen, var Rich. J. hin Aprilaften **saa fejg,** at han, skønt D. K. P. var mobiliseret til Kup og Udrensning, **ikke vovede** at stille Forslag til den Eksklusion, andre af hans Partifæller havde viftet med.

Nej, paa dette Punkt var R. J. saa mistænkelig lammefrom, han bare henstillede om frivillig Udtrædelse af S. U. V. — i første Omgang. Men, det blev fra den angrebne Part, at der bragtes fuld **Klarhed** i Sagen. Ingen frivillig Vigen, som naturligvis vilde blive hensynsløst udnyttet af R. J. og hans Fæller, men **Afstemning om Eksklusion,** som **D. K. P. maatte tage Ansvar for.**

Det tjener **enkelte** Partikommunister til Ære, at de stemte mod Udelukkelse, men Flertallet fuldbyrdede som disciplinerede Soldater Eksklusionen. I taabelig Misforstaaelse af Partiloyalitet og Disciplin fuldbyrdede de **samtidigt** Frederiksberg-Afdelingens Opløsning.

De udstødte kunde nu stemples som »Sovjetfjender«. R. J. havde vist, at han kunde skabe Ro i Schipkapasset, men det var Kirkegaardens og Tugthuscellens dødskolde Ro.

Saa serverede R. J. Øl og Kaffe for alle Kuppets Deltagere, der med rørende Hundetroskab havde lystret deres Herres Befaling. Hvem, der betalte Gildet, ved jeg ikke — heller ikke, hvorvidt Kaffen smagte Arkitekt **Helberg,** hvem jeg kun kender som en hæderlig Mand. Men ogsaa han er underkastet Partidisciplinen. Jeg undrer blot paa, om ogsaa han vilde have forholdt sig passiv, om R. J. havde benyttet den ekstatiske Stemning til at ophæve Tyngdeloven eller nedsætte Svangerskabstiden. Thi hin Aften vilde **R. J. og hans Haandlangere have været beredt til enhver Taabelighed.**

Og til Slut dette: En Del af os, der mod vor Vilje blev Centrum i dette lille Opgør indenfor S. U. V., fik et uhyggeligt Indblik i saa vel Rich. Jensens moralske Habitus som i D. K. P.s Partimoral og Praksis. Og jeg tror, at mange med mig vil spørge:

Kan saadanne Typer som R. J. vedblivende tolereres som Tillidsmænd i den revolutionære Bevægelse? Og har et politisk-revolutionært Parti, der knæsætter en saadan Moral og Praksis, moralsk Ret til at henvende sig til klassebevidste danske Arbejdere? Og har dansk Arbejderoffentlighed ikke Krav paa, at det Parti, der kaarer sig selv til Fører i Klassekampen, maa dokumentere Alvor, Ærlighed og Ansvarsbevidsthed i hele sin Virksomhed?

Af Hensyn til de gode Elementer indenfor D. K. P., af Hensyn til, at selve Kommunismen ikke skal profaneres af en betændt Partipraktis, er det nødvendigt, **at Sandhedens ætsende Straaler belyser alle syge og nedbrydende Tendenser hos det kommunistiske Førerskab.**

Her trænges til en ny Kurs — og Ondets Rod ligger her dybere end alle officielle Partibekendelser, saavel i Moskva som her.

— Maaske R. J. nu føler Trang til at tage Ordet. Forinden bør han dog betænke, at der findes et righoldigt Materiale at henvise til, hvis han fortsat skulde være saa taabelig at fremture i samme Aand og Tone som omkring Kuppet 1935.

En, der husker.

(Fortsat fra Side 1.)

Bureaukratisk Magtbrynde i Dansk Brolæggerforbund

Da de tre Arbejdere havde modtaget dette Brev, rejste de op til Vejinspektøren og forelagde ham Brevet og spurgte ham, om det forholdt sig rigtigt. Da han bekræftede Brevets Indhold, kunde de forelægge ham Beviser fra andre af Mødets Deltagere, der klart beviste, at Angivlsen imod dem var ondsindet Opdigt fra Ende til anden.

Foranstaaende er de tre Arbejderes Fremstilling over for os af det opsigtsvækkende Forhold, hvorefter en saakaldt ansvarlig Tillidsmand ikke blot gør sig skyldig i Angiveri, men i *løgnagtig Angiveri!* af tre Medlemmer til Arbejdskøberrepræsentanten.

Da denne Handling er af en saadan Art, at mange Arbejdere maatte tænke, at Arbejdernes Fremstilling er overdreven, tillader vi os at aftrykke Amtsmandens Beretning om nævnte Sag jaa efterfølgende Møde i Ringkøbing Amtsraad. Han udtalte ifølge det offentliggjorte Referat følgende:

Brolæggerstrejken paa Holstebro-Ulfborgvejen.

Men som det sikkert er Amtsraadets Medlemmer bekendt, har Brolæggerne strejket i længere Perioder af Aarets bedste Arbejdstid, og jeg ønsker overfor de forskellige Meningstilkendegivelser i Dagspressen her at give Amtsraadets Medlemmer en kort Redegørelse af de foreliggende Forhold.

I Slutningen af Maj fik Brolæggerne af Amtsvejinspektøren Besked om, at den daglige Arbejdsmængde maatte sættes ned, da de fleste satte flere m² Sten, end det kunde tillades, hvis Arbejdet skulde udføres forsvarligt. Da dette ikke hjalp, blev to af Brolæggerne afskediget og de øvrige fik den Besked, at de kun maatte sætte ca. 30² pr. Mand om Dagen. Nogle Dage herefter standsede alle Brolæggerne Arbejdet, tiltrods for, at Brolæggernes Forretningsfører fra København kom herover og henstillede til dem at fortsætte under de angivne Betingelser, der svarer til de af Fagforeningen godkendte. Sidst i Juni genoptoges Arbejdet, idet Brolæggerne nu gik ind paa kun at sætte 32 m² pr. Mand om Dagen; dog kom tre Brolæggere fra Silkeborg ikke i Arbejde, idet det efter Udsagn fra de Brolæggere, der forhandlede med Vejvæsenet, var Silkeborg-Brolæggerne, der havde gennemtvunget Strejken. Senere blev det imidlertid opklaret, at det tværtimod var Silkeborg-Brolæggerne, der havde ønsket at fortsætte Arbejdet, og at det var nogle af de andre Brolæggere, der af Sagen uvedkommende Grunde ønskede Silkeborg-Arbejderne fjernet. Nu var Silkeborg-Brolæggerne nogle af vore bedste Brolæggere og havde været beskæftiget ved Amtsvejvæsenet en lang Aarrække, hvorfor vi gerne vilde beholde dem. Da der samtidig var Brug for Brolæggere ved Arnborg, blev de sat i Arbejde der sammen med fire andre for ikke staks at blive sat i Arbejdshold sammen med de Fagfæller, som ønskede dem fjernet. Under Arbejdet ved Arnborg gik Arbejdet paa Holstebro-Vejen i Staa et Par Dage, fordi Arbejdet med Underlaget for Brolægningen ikke var helt færdigt. Da Arbejdet ved Arnborg var afsluttet, flyttede saa Brolæggerne derfra til Holstebro-Vejen. Nu forlangte de øvrige Brolæggere imidlertid, at Brolæggerne fra Silkeborg skulde afskediges, inden de genoptog Arbejdet efter Udsættelsen, og da Vejvæsenet nægtede at gaa ind herpaa, blev de øvrige Brolæggere borte fra Arbejdet med Undtagelse af to Mand, som fortsatte sammen med to af Silkeborg-Brolæggerne. Uden at Vejvæsenet fik nogen Besked, blev Amtet blokeret af den stedlige Afdeling af Brolæggernes Fagforening. Efter at denne »Blokade«, ligeledes uden Meddelelse til Vejvæsenet atter er hævet, er alle de Brolæggere igen kommet i Arbejde, som har henvendt sig personlig til Vejvæsenet, og som har indrømmet, at saavel Strejken og Blokaden som Kravet om Afskedigelse af de arbejdende Kammerater ikke havde været hjemlet overfor Amtsraadet.

Forretningsf. A. C. Nielsen og hans Venner fortsætter Forfølgelsen.

Overfor disse offentligt fremførte Beskyldninger om *løgnagtig Angiveri af Medlemmerne til en Arbejdskøberrepræsentant,* har hverken Forretningsfører Nielsen eller hans Venner kunnet rense sig.

I Stedet for har de nu i over et Aar forsat med Forfølgelser og misbrugt Forbundet Navn og Pengemidler til kunstige Blokader blot for at ramme disse og andre Medlemmer af Forbundet, indtil de i Dag har sprængt Aarhus Afdeling ud af Forbundet og paaført dette en Række Processer, som helt bortset fra de Erstatninger, det kan kome til at udrede, er en Skandale for Forbundet, fordi dets øverste Tillidsmand har fremprovokeret dem.

Men derom i næste Nummer.

A.

Krigen kommer

Til de 2 Indlæg mod den Opfattelse, at Krigen kommer, tjener følgende:

Naar man stilles overfor en Grundopfattelse, der er diametral modsat den, hvormed man selv betragter Verdensøkonomien og dermed den hele historiske Udvikling og dens faktiske Drivkræfter, da vokser Diskussionsproblemet til et Verdensproblem, som man fornuftigvis lader ligge.

Dette er for mit Vedkommende ogsaa Tilfældet overfor de to Indlæg.

De forudsætter den menneskelige Bevidsthed, som bestemmende Faktor i Verdensudviklingen og tilmed en særlig Del af Overklassen, den »fornuftige« mod den »ufornuftige«, som foreløbig bestemmende!

Staaende overfor en saadan »Overfornuft« skal jeg gerne indrømme, at man for hver Hjerne kan danne sig »objektive« Meninger om Kendsgerningernes Motiver og selvfølgelig ogsaa forveksle Kendsgerningernes Motiver med dens Virkninger og omvendt. Derfor er det vel egentlig Smaating at paastaa, at Brasilien kaster Kaffe i Havet for at stimulere Købeevnen og ikke det modsatte: stimulere Vareprisernе! Eller at man nu i alle kapitalistiske Nationer investerer Kapital og Arbejdskraft i Krigsvaaben, ikke for at bruge disse Vaaben, nej, slet ikke for at bruge dem — det er Bluf, endda Historiens største Bluf, at paastaa noget saadant, men blot for at destruere Arbejdsløsheden. Ja, dette er selvfølgelig »**genial Fornuft**«, naar man ved, at ikke blot Arbejdsløsheden, men de Arbejdsløses Energi, Oprørstrang o. s. v. kan nevtraliseres ved almindelig Understøttelse for en Brøkdel af det, man bruger til Oprustning.

Jeg er ogsaa for beskeden til at imødegaa en saa »objektiv Tanke«, selv om den placerer sig ude paa yderste Venstrefløj — at Japan selvfølgelig ikke oprustede for at bruge Vaabnene til at erobre store Dele af Kina til Afsætnings- og Kolonisationsomraade med. Og jeg vilde føle mig dybt beskæmmet over min Optræden, om jeg paastod, at Italien oprustede for med militær Magt at sætte sig i Besiddelse af Abessinien til Raastof-, Kolonisations- og Afsætningsomraade! Det vilde dog være for grov en Fornærmelse mod samme »objektive« Tanke.

Og den frække Fyr, der paastaar, at ikke blot den tyske Oprustning, men selve Nationalsocialismen er det tyske Folks Mentalitetsoprustning til Krig, for gennem denne at tilkæmpe sig det Afsætnings- og Kolonisationsomraade, uden hvilke tysk Kapital maa gaa til grunde og amerikanske Finansmænd tabe de Milliarder, der bl. a. er investeret i den tyske Oprustning, ja, en Person, der paastaar sligt, maa anses for Historiens største Blufmager, thi han tvivler endog paa Hitlers Fredsforsikringer, og disse er vel ogsaa objektiv Sandhed ude paa yderste Venstrefløj?

Og har vi saa slaaet Krigsfaren ned som Bluf, da er det Opgaven at slaa alle gamle socialfilosofiske Teorier ned — fremsat af forlængst afdøde Mennesker — bl. a. den ikke særlig »objektive« Tanke, at Arbejdermasserne, naar Borgerskabet i deres indbyrdes nationale Krige har udleveret dem Vaaben, skal forvandle den nationale Krig til en Klassekrig med den socialpolitiske Revolution som Maal.

Det er Marx, der har fremsat den afskyelige Tanke, og da han forlængst er afdød, duer Tanken selvfølgelig ikke mere, lige som Tyngdeloven, der døde sammen med Newton, og Relativitetsteorien, der er saa forbandet vanskelig, heldigvis dør sammen med Einstein.

Og har vi saa beroliget Arbejderne med Hensyn til Krigsmuligheden og beroliget dem med, at enhver Mulighed for ad denne Vej at komme ud af det kapitalistiske Slaveri er udelukket, og de derfor ikke mere kan begaa Fejlene fra 1918 om igen, saa sætter vi os sammen med Arbejderne hen og filosoferer,

> thi det, som det gælder om i Dag, er at vide, at inden der er gaaet ret mange Aar, skal det blive muligt for Menneskeheden at faa en Tilværelse, som Historien aldrig har opvist Mage til.«

Altsaa færdig med dig, kære afdøde Bachunin — din »**Handlingens Propaganda**« døde med dig. Den var ogsaa alt for anstrengende, nu klarer vi Klassekampen og Kapitalismen ved at samles om en Kop Kaffe og objektivt fastslaa, **at om faa Aar faar Menneskeheden det godt!**

— — —

Naar jeg møder en fuld eller vrøvlet Mand, skal ingen Magt faa mig til at modsige ham, tværtimod — jeg holder med ham — saa slutter Diskussionen af sig selv!

Ell.

Kan du skaffe os en Annonce

D. A. L.

De-arbejdsløses-Landsorganisation

O, Gud ske lov!

Kommunehjælp til Arbejdsløs
gi'r Hungerkaar.
Jeg sjasked' rundt i Hungerdøs
omtrent et Aar,
før jeg fik Mod til Trappefægt.
Nu gaar den nejs.
Nu gaar jeg paa og tigger frækt
lidt ekstra Skejs.

Jeg maser Trappe op og ned
fra fem til ni
og lirer den — De ved Besked —
om Natlogi.
Jeg blæser paa, at Trappefægt
er strengt forbudt.
Min skideangste Lovrespekt
forlængst er slut.

Hvad Satan rager Loven mig,
naar Hung'ren striks
og stædigt peger anden Vej?
— Sku Nul og Niks!
Jeg maser paa og be'r om Skejs —
og faar et Grynt.

De fleste mener: Ryg og rejs!
Kun faa gi'r Mønt.
Jeg klarer daarligt Mad og Smøg
og Natlogi.
Faar aldrig Raad til ord'nligt Tøj
og Kær'steri.

Dog higer jeg af voldsom Drift
imod en Tøs.
Men jeg bli'r Fan'me aldrig gift
som Arbejdsløs!
Og Haab om Tjans i Danevang?
— Aa, rend og hop!
Sku ikke førend vi engang
i sluttet Trop

gør Ende paa vor sure Nød,
men Fandens nok:
Dertil er Dansken altfor sød
og rar et Pjok!
Kommunehjælp og Trappefægt
til Husbehov:
Gi'r Brød til Danmarks unge Slægt.
O, Gud ske Lov!

Jakob Hansen.

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby. Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N. Sekretær: Todesgade 8, 2. N. Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør. Personlig Hverdage mellem Kl. 12—13.

D. A. L.
BESTYRELSESMØDE
Mandag d. 3. August Kl. 8
hos Formanden.

Sommerferie og Klapjagt

I Byens »jævne« Arbejderkvarter begynder Familierne at komme hjem igen fra den aarlige Sommerferie.

Hele brune Indianerstammer at se paa.

Ministrene og Embedsmændene er hjemkommne fra Badestrand med friskt Initiativ. Socialkontorernes associate Slæng har ogsaa haft Sommerhvile og er klar til at omsætte »De overordnedes« Initiativ i praktisk Nedskæring af Livsgoder — deres eneste Livsopgave.

Fagforeningslederne har maattet afløse hverandre, mens de har holdt Ferie, det hele maa jo fungere normalt og ingen Plads være ubesat eller ubevogtet. Sæt en anden skulde nappe Chancen eller den paagældende helt kunde undværes.

— I Aar har Sommeren i sjælden Grad været de Ferierende gunstig.

I Arbejderhjemmene ved Kaffeselskaberne, hvor Tidens brændende Problemer analyseres, vil dette Aars Sommerferie stadig blive taget op til subjektiv og objektiv Bedømmelse.

Diskussionen om det evige Problem, hvorledes den lunefulde danske Sommer vil té sig næste Aar, og Skilling lægges til Skilling fra alle Familiens Medlemmer, og mange triste Dage, megen Ondskab, fortærende Slid, nedværdigende Behandling paa Arbejdspladsen neutraliseres ved, at Sommerferiens Glæder forud diskonteres.

Sommerferie og Pension har afløst det socialistiske Ideal blandt de jævne, aa, saa jævne danske Arbejdere.

Feriespørgsmaalet er ved at blive løst her i Landet. Ja, ganske vist lige undtagen de altfor jævnt og daarligt lønnede By- og Landarbejdere, de faar jo aldrig Raad til at rejse nogen Steder. — Men ellers har Arbejderne deres aarlige Sommerferie, en Del har Ferie hele Vinteren og saa Resten hele Aaret — flere Aar — hele Livet.

Vor arbejdsløse Ungdom har ogsaa Ferie nu, men uden Løn, uden Erstatning for den frastjaalne Arbejdsret. Der maa efter Ferien være besluttet noget herom. Der maa efter Badestrandens helsende Virkning være gaaet Gæring i Ministerblodet, der manifesterer sig som en formelig Klapjagt paa vore unge arbejdsløse Kammerater.

Med Tusinder af lurvede Trick, med forkerte Adresser, med Anvisning paa Fantasi-Arbejde, med behagelige Telefonsamtaler med ubehagelige Arbejdstyve, med alle de Nederdrægtigheder og Besværligheder, et Omsvøbsdepartement er i Stand til at anvende, gøres den daglige Tilværelse til en Spidsrod for vore Lidelsesfæller.

I Helsingør udsender Kong P. Dekreter, i Silkeborg optræder Murer Westergaard, fra Aarhus, Aalborg, Esbjerg faar vi Meddelelser i samme Retning.

Det er en landsomfattende Aktion.

De Unge *skal* fratages »Understøttelsen«. De skal jages ud paa Landevejen. Ud at betle paa Trappegangen. Spille i Gaardene. »Trække« paa Gaden. Der er ikke den Fidus, **Socialkontoret** undlader at byde vor Klasses unge Kvinder og Mænd — uden netop produktivt Arbejde.

Alle de gemeneste Midler anvendes uden Blusel fra de paa Socialkontorerne ansatte Kvinder og Mænd, blot for at blive fri for at betale de sociale Fedtskillinger til Danmarks arbejdsløse Ungdom.

Sommerferie og Klapjagt er Folkefrontens Resultat i Sommer.

Men Ungdommen — kan den finde sig heri uden Sværdslag — næppe!

En Dag vil den reagere. En Dag skal den reagere — det er Tilværelsens evigyldige Lov. — Husk da, unge Kammerat, Kvinde og Mand, vi er her med i din Kamp, parat til at forsvare den.

Livet har altid Ret.

Vort Program

Det skal være Livets Manifest - Udtryk for hver Enkelts personlige Kampe for Tilværelsen.

D. A. L. betragter alle arbejdsløse Kvinder og Mænd som Lidelsesfæller.

I vort Programs første Stykke fastslaar vi med det samme, at alle arbejdsløse Kvinder og Mænd er Lidelsesfæller. Vi fastslaar det som en absolut Kendsgerning. Noget, der ikke kan stemmes om eller vedtages. Det er en Kendsgerning uafhængig af politisk eller religiøs Opfattelse, og ganske uanset om det erkendes eller ikke.

Det er ikke os selv som Personer, det er ikke Jeg'et, der afgør dette, — men Vilkaarene, vi er presset ind i. Den enkeltes Evne til at reagere mod disse Vilkaar eksisterer vel, men Kampen er som een mod Titusinder.

Samfundet, vi lever i, er som en Luksusliner med Promenade og Alverdens Livsgoder foroven og menneskeligt Slid og Underforbrug forneden. — Men her er det afgørende. Vi hører ikke engang med til de arbejdende paa Skibets Bund — vi er koblet fra. — Som Fredløse er vi sat udenfor. Sat ombord i en primitiv Tømmerflaade med et Minimum af Proviant og Livsgoder. Chancen for at svømme over til Luksusskibet eller Risikoen for at gaa til Bunds er saa knugende ens for os alle.

Her er den nødvendige *Lighed*, som gør os til et Fællesskab. Her er saa Spørgsmaalet: Er vi klar til at tage Konsekvenserne heraf? Staa Last og Brast! Organisere os som »Havarister«! »Skibbrudne«. Men med Livsmod og Vilje til at gøre »Tømmerflaaden«, gøre hele den arbejdsløse Verden, til et Samfund, hvor alles Krig mod alle er blevet alles Kamp for alle. Hvor en Uret mod een, er en Uret mod alle.

Det skulde være D. A. L.'s Opgave. Det bærende Princip i Organisationen.

Aarsagen til Arbejdsløsheden

Vi vil føre en bestandig paagaaende Kamp mod selve Arbejdsløsheden, dens Aarsager og økonomiske, moralske og retslige Virkninger.

Der er fra forskellige Sider hævdet, at Aarsagerne til Arbejdsløsheden er os som Arbejdsløse uvedkommende, vor Kamp maa gælde Virkningerne. Nu er det at kæmpe mod Virkningerne af Arbejdsløsheden en Drift hos hver enkelt Arbejdsløs, men den samlede Slagkraft bliver helt anderledes, naar Aarsagerne ligger blottet.

Hvad er Aarsagerne til Arbejdsløshed.

Det kan ikke være andet end de herskende Ejendomsforhold. Ejendoms-Magt til Jord og Arbejdsmidler giver ogsaa Magt til at bestemme Forbruget. Et Fald i Forbruget i Forhold til Arbejdsmidlernes effektive Udnyttelse: Produktionen medfører Indskrænkning, d. v. s. Arbejdsløshed med Indskrænkning af Forbruget for de Tvangsledige, der igen medfører ny Indskrænkning af Produktionen o. s. v. At Arbejdsløsheden skifter fra Land til Land betyder intet reelt, kunstige Indgreb og vældige Destruktioner tilslører Forholdet, men Arbejdsløsheden river ifølge Systemets Tyngdelov flere og flere Folkemasser og flere og flere af Folkeslagene med oven fra og ned i Folkedybet.

Herimod findes kun to Alternativer: Handelsforbindelse med andre Planeter f. Eks. Mars eller Jupiter, forsaavidt det kan forudsættes, at disse har den attraaede Købeevne til den voksende Produktion. — — — Eller en Forandring af Ejendomsforholdende.

Som arbejdsløse kan vi aldrig være konservative — det vil sige fastholde de bestaaende Tilstande: Tvangslediggangen. Vi tvinges til at være revolutionære eller reaktionære. Men da Aarsagerne til Arbejdsløsheden ligger bagude, kan vi aldrig føre en Kamp mod selve Arbejdsløsheden ved en Tilbagegang, ved at være reaktionære, ved at tale om og tro paa de gode, gamle Dage, vi lever i en Brydningstid, med Vejen ud af det kapitalistiske Kaos ligger forude. Kun gennem revolutionære Ændringer i Ejendomsforholdene afskaffes Systemets hæsligste Pestbyld, Tvangslediggangen og Underforbruget for store Folkemasser.

Derfor er D. A. L. revolutionær i sin Kamp og stiller sig Side om Side med andre revolutionære Organisationer med Bevarelse af sin organisatoriske Selvstændighed.

Arbejderne

- de klippede Faar!

Vi har modtaget følgende

De saakaldte **Arbejderførere** af i Dag gaar nu og da imod Arbejderklassens Interesser. Man er tilbøjelig til at regne dem for en Slags Forrædere.

Hvad man nu hører fra disse Mænd inde paa Rigsdagen, er det stik modsatte af, hvad der taltes og kæmpedes for i den danske Arbejderbevægelses Ungdom omkring Aarhundredskiftet.

Før hen blev der sagt: »Naar vi kommer til Magten, vil vi ikke have noget med Overklassen eller Kongehuset at gøre, saa skal der slaas et Slag for Indførelsen af Socialismen, saaledes at det bliver Arbejderne som bestemmer Farten.«

Ak, det var smukke Ord i Arbejdernes Øren — i Dag er det spildt Mælk.

Hvad nu i Aaret 1936?

I Fagforeningerne, der burde være det bedste Kampmiddel for Arbejdernes Maal, er der indført Hals- og Haandsret over oppositionelle Medlemmer (kaldet Provokatører). Medbestemmelsesretten eksisterer ikke.

Strejkeretten, der blev brugt flittigt før **Repræsentanterne** for Arbejderklassen fik Sæde i Regeringen, er kastet til Side som gammelt Jern.

Tvungen Voldgift indføres i Stedet. (Det lugter af Nazisme.)

Da Sømandsstrejken og senere Lockouten trak lidt for længe ud, set fra Kapitalisternes og Regeringens Side, hørte man saadanne blomstrende Ord af Statsministeren: »Landets Produktion og Erhvervsliv maa hurtigst muligt i Gang igen, ellers mister vi vor Eksport til Udlandet og Staten risikerer at gaa neden om og hjem.«

Statsministeren kunde lige saa godt have sagt Sandheden, da han jo i Forvejen foregiver at tale baade Højfinansens og Arbejdernes Sag, nemlig: »Vi skal fortsat sørge for, at de fede Godsejere og Gaardmænd stadig faar fyldt deres Vom og Tegnebog, for Afsætningen af Flæsk, Smør og Æg til Englands Kapitalister. Ligeledes skal Industriens Direktører og Aktionærer stadigvæk kunne faa de 60—70 pCt. i Udbytte samtidig med, at de fortsætter med Aagerprishævningen paa Føde- og Forbrugsvarer. — Alt skal tages paa Bekostning af Arbejdere og Arbejdsløse, thi de har det jo alt for godt nu i **Danmark for Folket**.«

Det er Sandheden i Dag.

Er der nogen, som tager Hensyn til den fattige, forhaanede arbejdsløse Mand eller Kvinde, der endnu efter 50 Aars Arbejderkamp paa Socialkontorer maa døje ikke saa lidt for endelig efter 3—4 Timers Forløb at faa udleveret et Par Sko, en Skjorte eller lignende?

Nej, ingen tager Hensyn til den Slags Situationer, som disse Mennesker tit er ude for. Mange Arbejdsløse er i Dag kastet ud af Samfundet, lige som man kører en Skarnkasses Indhold paa Lossepladsen. Hvorfor er det saadan for disse Mennesker? Fordi de vil og kæmper for Retfærdighed samt Retten til Livet som Kulturmennesker, derfor er de naturligvis imod det nuværende brutale Udbytningssystem.

Det er disse hensynsløse **Arbejderførere** frække nok til at kalde for Fremskridt. Det er nu Tilbagegang, det vil det fortsat blive ved med, saalænge de parlamentariske og demokratiske Fraser stadig bliver proppet ind i Folk af den **forbandede Arbejderoverklasse, den mest brutale, der eksisterer og regerer.**

— — —

Arbejdere! Tag Afstand fra de politiske **Levebrødshajer,** under hvilken Maske de end dækker sig, det være sig arbejdende som arbejdsløse.

Kæmp paa Fabriker, Kontrolsteder, Socialkontorer, hvor det er dine og mine Interesser, det gælder. Støt ikke paa nogen som helst Maade de politiske Levemænd, thi de er stemplede som **Hyklere** og det, der er værre!

Vaagn op, Kammerat, ellers er det fortsat Slavetilværelse. Produktionsapparatet og Livsgoderne skal blive **alles** og ikke brutale Trusters og Røverbanders Eje!

N. P. Bøgh.

Tyskland

Blodige Tal. Ved den internationale Konference i **Bryssel** om Undersøgelserne af Nazistregeringens Behandling af anderledes tænkende Landsmænd fremkom følgende kontrollerede Tal:

Ved Udgangen af Maj Maaned i Aar var i Fængslerne og Koncentrationslejre for politiske Fanger i Tyskland ialt indespærret 205,000 Kvinder og Mænd.

Af disse afventede ca. 30,000 at faa deres Sag for »Retten«, medens 40,000 holdes indespærret administrativt og 135,000 enten venter paa Dom eller afsoner Straf.

Der fremlagdes Hobe af Dokumenter som Beviser for, hvorledes unge, raske Mennesker, Kvinder som Mænd, var gjort til Krøblinge for Livet ved den Behandling, de havde været Genstand for under deres Fængsling. Ligeledes forelagdes der Beviser for en Mængde administrative Mord af politiske Fanger. Ofrene omfatter alle Kategorier af politiske Anskuelser og religiøse Opfattelser uden for den ensrettede Nazisme.

Kongressen var saa naiv at ansøge en Regering der har Ansvaret for denne Kæmpeforbrydelse, om Naade og Amnesti for dens Ofre.

Arbejderne Verden over er da ikke saa naive.

HVORFOR *sparer de ikke* **15 pCt?**
Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Md. med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt, faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker de landskendte C. F. og Scott Cykler.
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146.
Øbro 8433 v. A. C. Frønstock Cent. 11038
NB. Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.
Et Parti brugte Dame- og Herrecykler C. F. sælges meget billigt

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Et Parti Sommerkjoler udsælges fra Kr. 3,85
Stof modtages til Forarbejdning

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 3.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630— Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter. Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1.70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1034 v
L. P. Madsen

FREDERIKSBERG RULLECARDINFABRIK
1 Fag Rullegardiner 3,00, 1 1/2 Fag 5,00. 5 Aars skriftlig Garanti. Maaltagning og Opsætning gratis overalt. Roarsvej 11. Godthaab 6331.

„Kør ud i det Fri“!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743. Ann. giver 5 % Rabat
Concordia, Lundtoftegade 100.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre. Piskefløde 1/4 L. 39 Øre. Margarine 1/2 kg. 39 Øre Reklamekaffe 1/4 kg. 77 Øre

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden“
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

I Anledning af Festen i Pilealleen Lørdag Aften, lukker Ekspeditionen Kl. 6.

Bidrag til „Arbejdet“

Liste Nr. 86 (Kontoret): H. J. 1,50. G. A. 0,50. A. J. 3,00. G. H. 5,00. Sv. H. 10,00. Sv. P. 0,50. Strandgaard 5,00. Anna A. 1,00. Fr. A. 5,00. Banamand 10,00. Ole C. 5,00. O. K. (DAL) 2,00. H. S. (DAL) 2,00. C. H. P. 25,00. Aa. B. 0,50. Martin 5,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 504,07.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 25 | Lørdag d. 8. August 1936 | 1. Aarg.

Demokratiets indre Svaghed

Det [illegible] Indtryk af den kæmpende Folkefront i Spanien [illegible] alle Arbejdere Begejstring og [illegible] Glæde.

Der er en Verdens Forskel paa det Indtryk denne i sig selv for[illegible] Kamp giver os og det Indtryk vi modtog da Tysklands Arbejdere uden Sværdslag eller anden Modstand gik i Knæ for den tyske Fascisme.

Vi følte det alle som en Be[illegible] og hvor megen Mod[illegible] gav den ikke Rum for i de arbejdende Millioner Verden over.

Det var et Indtryk hvor Frygt [illegible] og Moderation groede som [illegible] i Eftersommerens Fugt [illegible].

Anderledes i Dag, hvor Spaniens Arbejdere [illegible] og ufor[illegible] mod de fascistiske Ban[illegible] et blodigt Opgør om hvem der i den kommende Tid skal være den bestemmende Faktor i [illegible]

[illegible]

Dage i Kamp og Opofrelse

Beretning til Danmarks revolutionære Arbejdere fra „Den nationale Arbejderføderation"s (C.N.T.) og „Anarkisternes Forbund"s (F.A.I.) Afdelinger i Barcelona.

Arbejderne slaar det militære Oprør ned og de danner den militære Forsvarsmagt, som ledes af samtlige Arbejderorganisationer i Fællesskab.

Den først direkte Beretning fra spanske Arbejderorganisationer.

Vi kan i Dag glæde vore Læsere med, at vi har modtaget den første direkte Beretning fra revolutionære spanske Arbejderorganisationer, nemlig fra den syndikalistiske Fagbevægelses store Afdeling i Barcelona, der uden Sammenligning er Barcelonas største Arbejderorganisation, som i Forening med Byens Afdeling af »De spanske Anarkisters Landsforbund« har nedsat et fælles Korrespondance-Udvalg, hvis Opgave det er gennem Efterretningstjeneste at holde den øvrige Verdens revolutionære Arbejdere underrettet om de faktiske Kendsgerninger og Udviklingen i Barcelona og det øvrige Katalonien.

Vor Plads tillader os desværre ikke at bringe hele den omfattende Beretning vi har modtaget, men vi tager det mest karakteristiske og det vi mener de revolutionære Arbejdere er mest interesserede i at erfare.

De af vore Læsere, der ikke kender videre til den spanske Arbejderbevægelse, maa ikke blive forbavsede over den talmæssige Overlegenhed hvormed den syndikalistiske og den anarkistiske Bevægelse er repræsenterede i Militsen.

Disse Tal er meget naturlige, idet de svarer til det faktiske Forhold at de er Spaniens største Arbejderorganisationer. De politiske Partier spiller i Spanien ikke den Rolle som f. Eks. i Skandinavien og er numerisk meget smaa.

Hermed giver vi Ordet til Beretningen.

Dage i Kamp.

Den forbryderiske Militæropstand der begyndte i Melilla og Ceuta har efterhaanden rejst Kampen overalt i Spaniens vigtigste Provinser. Overalt forsvarer Folket sig mod Oprørerne. Ogsaa her i Barcelona og andre Steder i Katalonien greb Arbejderne til Vaaben.

Opstanden i Barcelona bryder ud.

Som befrygtet begyndte Militærrevolten tidligt Søndag Morgen d. 19. Juli her i Byen. Næsten alle Kaserners Regimenter sluttede sig til Opstanden mod Regeringen. Ved 6-Tiden om Morgenen gik en Afdeling Soldater ud af Pedralbes-Kasernen med Kanoner ud paa Gaderne for at erklære Barcelona i Krigstilstand.

Den første Granat mod en Barikade. 8 Arbejdere dræbt.

Denne Gruppe naaede uden Vanskeligheder frem til Plaza Espanna (Spaniens Plads), hvor en Kanon blev bragt i Virksomhed mod Sans-Barrikaden, der allerede var rejst. Denne laa lige over for Hostafranes-Raadhuset. Der blev afgivet et Skud mod Barrikaden, det ramte ikke, men Granaten traf en Gruppe Kammerater, der havde forskanset sig i Calle de Riego. Otte blev dræbt og elleve saaredes. Hovedet af en Kvinde blev fundet 70 Meter derfra. Dele af Kammeraternes Legemer hang ned fra Træer og Balkoner.

En Deling oprørske Soldater overgiver sig.

Tidligere allerede Kl. halvfem havde det fascistiske Militær fra Pedralbes-Kasernen naaet Gracia-Barrikaderne. I Calle Menendez Pelayo (en Gade) marcherede Civilgarden og Asaltogarden dem imøde og sejrede efter en kortvarig Kamp over Oprørerne. Militæret havde to Døde og seks saarede.

Militæret besejres af vore Kammerater.

Kl. ca. 15.30 om Eftermiddagen naaede de fascistiske Soldater trods det bevæbnede Folks Modstand Universitetet, Plaza de Cataluna og omliggende Gader. — Grupper af CNT-Medlemmer marcherede mod dem understøttet af Folkets Masser og optog Kampen. Der udviklede sig en otte Timer lang Kamp med store Tab paa begge Sider.

Blodige Kampe ved Indenrigsministeriet.

Grupperne fra Pedralbes og andre Soldater trak sig sammen paa Plaza del Palazio (Slotspladsen) og omringede Civilgarde og Asaltogarden, der blev indesluttede i Indenrigsministeriets Bygning. — Stillingen var yderst vanskelig for de republikanske Tropper. Men da vore Kammerater fik Underretning herom, organiserede de et Angreb. Understøttet af Flyvemaskiner tvang de Fjenden paa Tilbagetog. Tabene var store paa begge Sider. Nogle fascistiske Officerer blev tagne tilfange.

En Kaserne overgiver sig efter kort Kamp.

Søndag Formiddag henimod Kl. 10 erfarede vore Kammerater, at General Goded havde forskanset sig i Capitania General. Med det fra Oprørerne erobrede Materiel marcherede vi mod Bygningen. Kanoner blev kørt op overfor Huset, og da Overgivelse trods Opfordring udeblev, blev de første Granater affyrede. Efter kort Kamp blev den hvide Fane hejst. De fangne Soldater og Officerer blev ført til Udvalget for den offentlige Orden. Om disse Fanger sendte den kataloniske Indenrigsminister et Telegram til den spanske Indenrigsminister i Madrid og bad om Forholdsordre med Hensyn til Fangerne. Efter indhentet Ordre blev Fangerne eskorteret til Montjuich.

Modelo-Fænglets Fanger befries.

Søndag Eftermiddag kom det ved Efterretningen om, at den fascistiske Opstand var slaaet ned, i Modelofængslet til et Mytteriforsøg. Efter kort Tids Forløb satte Fængslets Ledelse Fangerne i Frihed. De blev hilst med Bifald af Masserne, der havde taget Opstilling udenfor. Naturligvis blev de fascistiske Elementer i Fængslet ikke løsladt. Blandt disse var Lederen af de saakaldte »frie« Fagforeninger, den berygtede Ramon Sales.

Kirkerne stormes og brændes.

Mandag Morgen herskede der den største Bevægelse i Sans og Hostafranchs Kvarteret. Da vore Kammerater Søndag Eftermiddag var blevet beskudte fra Kirketaarnene, begav de sig straks Mandag Morgen til dette Kvarter. Kirkerne og de Huse, fra hvilke der var blevet skudt, blev snart et Bytte for Flammerne. Kirken i Sans ydede den største Modstand og det blev nødvendigt at bombardere den. I Kirken i Hostafranchs blev en Rektor taget tilfange og Sakristanen skudt.

Folket stormer Andreas-Kasernen og erobrer et mægtigt Lager af Vaaben.

Tropperne i Kasernen San Andres sluttede sig straks til Oprøret mod Regering og Republik. Hele Søndagen igennem blev den luftbombarderet af antifascistiske Maskiner. Mandag Morgen stormede Folket den. Vore Kammerater erobrede alle de Vaaben, der fandtes i Kasernen. Langvejs fra kom Kammeraterne og førte Ladninger af Vaaben bort. De beslaglagte Vaaben er først og fremmest Geværer og Karabiner, men ogsaa Kanoner og Maskingeværer. Herigennem lykkedes det at bevæbne Folket saa stærkt, at ingen mere tør tænke paa at optage Kamp mod det.

2 Kasserner overgiver sig.

Mandag Morgen var der endnu Oprørere, der ikke havde overgivet sig. Efter lang Belejring og Truslen om Bombardement overgav Pedralbes-Kasernen sig. Artillerikasernen Maestranza faldt ved 13-Tiden.

Den syndikalistiske Fagbevægelse bringer Organisation i Bevægelsen.

De lokale Tillidsmænd og Repræsentanter fra Omegnen mødtes stadigt for at træffe Beslutninger og orientere Bevægelsen. Mandag Morgen oplæste Distriktsledelsen i Radioen en Opfordring til vore Medlemmer af Byens Organisation om at genoptage Arbejdet saa [illegible] Levnedsmiddelforsyningen ikke gik i Staa.

Det fascistiske Oprør er slaaet ned i Barcelona.

Det kan siges, at Fascisterne i Barcelona har lidt et totalt Nederlag. Der er højst et Par Snigskytter, der enkelte Steder skyder fra Tagene uden derved at kunne ændre Stillingen. Gennem alle Byens Dele patruillerer Automobiler med CNT og FAI's Mærker.

Fra det kataloniske Omraade

I de fleste af Kataloniens Byer er det gaaet paa lignende Maade. Folket staar væbnet Vagt for at komme Fascisterne i Forkøbet [illegible] de skulde gøre Aktion. Det skal være kommet til Militæropstand i Mataro, Lerida og Tarragona [illegible]

(Fortsættes Side 4)

Parole

Lille Brødsoldat.
Vær til Kamp parat!
Tro kun ej du naar dit Maal med Lempe.
Franske Arbejdsmænd,
spanske Arbejdsmænd:
lærer dig idag, at du maa kæmpe.

Tyske Brødres Ve
lærer dig at se:
Du maa kæmpe, mens endnu er Tid
Tyske Brødres Blod
raaber dig imod:
Brødre, kæmper enigt uden Splid!

Jakob Hansen.

[illegible]

Bliv Abonnent

1.50 Kr. for Juli Kvartal

Strejker og Klassekamp i U.S.A.

Et Brev fra Sydstaternes Tekstilomraade.

Det er ikke lang Tid siden, et drønende [illegible] Amen [illegible] R. B. Lawrence [illegible] som Formand for Arbejdernes [illegible]organisation i Staten North Carolina [illegible] Charlotte [illegible] Forsamling af Tusinder af delegerede fra de lokale Textilarbejder[illegible]. »Vi kæmper for Gud og for vore Familier! Den første Strejke Verden har set, var den, under hvilken Moses førte Israels Børn ud af Ægyptens Trældom [illegible] men her hos os skal det ikke komme til at vare 40 Aar inden Befrielsen, inden vi vinder vor Strejke«. En uhyre Begejstring greb samtlige delegerede, da senere Lirk, en faglig Organisator fra Concord, erklærede: »Jeg tror lidenskabeligt paa, at Gud er med os i vor Kamp for vor Sag og for vore Familier!« Atter svarede Forsamlingen i Kor, som ved en Messe: »Amen!«

Vil det nu sige, at en Strejke i Sydstaterne er en religiøst præget Bevægelse? Nej. Kendsgerningerne viser noget andet. Det er blot den herskende Klasse, der lige siden den amerikanske Borgerkrig, Krigen mellem Syd- og Nordstater, har fyldt Arbejderne med Religion vel vidende, at det er en sikker Udvej til Opretholdelsen af »Ro og Orden«, til Underkastelse og Undertrykkelse.

Arbejderklassen i de amerikanske Sydstater stammer i andet Led fra de saakaldte »poor whites«, fattige Hvide, der [illegible] fristede Livet i Højlandet ved kummerlig Tobaks- og Majsavl eller som Fæstere i Lavlandet, der maa dele deres Høst med Jordejerne. Den industrielle Udvikling pressede dem sammen i de saakaldte »Milltown's«, mindre Fabriksbyer, der stammer fra samme Periode og er saa ens opførte, at naar man blot har set een af dem, kender man dem alle — fra Carolina til Georgia. De blev i disse Smaabyer aldeles afskaarne fra Omverdenen og levede under Udbytternes absolute Kontrol og Kommando. Landet tilhører Grundejere, der atter er Fabriksejere og besidder baade Fabriker og Skoler, Kirkerne og Kroerne, K. F. U. M. og Bordellerne. Præster og Lærere ansættes af Fabrikanterne og lønnes af dem. Fabriksherrerne har eget Politi.

Under saadanne Forhold har Arbejdskøberne haft let ved at indprente Arbejderne Troskab og Lydighed og ydmyg Forventning om et bedre Liv efter det jordiske. I over tyve Aar har man proppet dem med Fordomme mod »Yankeerne«, mod Niggerne og »generende Udlændinge«. Det var atter Aarsagen til, at Arbejdskraften blev uorganiseret og billig og at Textilkapitalen derfor lige fra 1900 og til vore Dage mere og mere vender sig til Sydstaterne. Handels- og Erhvervsorganisationerne har ligefrem opfordret hertil og gjort opmærksom paa, at Arbejdskraften her var rigeligt til Stede og billig. »Arbejderne i Spartanburg er uorganiserede, fredsommelige og tilfredse. Strejker er ukendte. Arbejderne og deres Familier er tro og religiøse« hedder det i en Udtalelse fra de lokale Handelskamre om Stillingen paa Markedet.

Og idag er da sket det, at Arbejderne har rejst sig og vist, at de ikke længere er de sidste i Klassekampen og den amerikanske Arbejderbevægelses Historie. Det tilfalds for [illegible] at de lever i »Milltowns«, hvor Fagforeninger ikke bliver [illegible] og hvor det ikke er muligt at leje et Mødelokale. Arbejdskraften i Sydstaterne er stadig billig, men den er ikke mere tilfreds [illegible] en borgerlig [illegible] fra Nordstaterne kort før Udbruddet af den store Textilarbejderstrejke. I Spartanburg, hvor Proletariatet [illegible] kunde faa Attest fra Arbejdskøberne for Færdighed og Religiøsitet, har Arbejderne organiseret 50 Strejkekolonner [illegible] Protester [illegible] Strejkebølgen [illegible] mellem North og South Carolina [illegible] Staters samlede Arbejder [illegible] paa en Front over [illegible] har lagt 500 Fabriker stil[le] [illegible]

[illegible] af Greenville.

Klassekampens [illegible] Sydens [illegible] og har rejst Sydens Arbejdere med at deres Religion og [illegible] Fordomme [illegible] Hvad betyder det [illegible] at Arbejderne raaber »Amen« naar Fagforeningsfolkene taler til dem [illegible] den amerikanske Arbejder [illegible] og forstaar, at det er Kampen for Livet det gælder, sætter han alle Fordomme og Overleveringer til Side, ogsaa Love og Formaliteter. [illegible] Sydstatsfolkene Kernen i den historiske Textilstrejke [illegible] Præsident Roosevelt [illegible] Kamp [illegible] strejkende skal dø af Sult. Sydstaternes strejkende vil nok betænke sig to Gange for de [illegible] lægger deres Skæbne i Lovligemænds, Præsters eller Regeringens Haand!

(Oversat af I. Strandgaard).

Mod Hajerne

Vi slaar fast, at Mælkemonopolets Hajer ikke har vovet at højne Udsalgsprisen paa Mælk her i København ved de to sidste Prisstigninger paa Smørret og dermed Prisen paa Mælk ved Stalddøren.

Vi er ubeskedne nok til at paastaa, at Skylden herfor er det Røre om Spørgsmaalet, vore energiske Læsere har vakt overalt i København om Mælkeprisen og Trustens Forslugenhed.

Vi siger derfor til vore Læsere, bliv ikke trætte! Lad Hajerne ikke faa en Dags Fred! Bliv utrættelig ved at gøre Vrøvl med Udsalg og Mælkekuske, der fører Ågerpriser, og lad dem beholde deres Blodmælk.

Og naar I har læst »Arbejdet«, da giv det til en Ven, en Nabo, en Kammerat. Gør dem opmærksom paa vore Mælkeartikler, og bed dem om at læse dem! Slaa Artiklerne op i Spisestuer, i Arbejdsskure og overalt, hvor det er muligt at vække Opmærksomhed om Sagen.

Arbejdermødre! Vær med i denne Kamp, der gælder sød, nærende Mælk til jeres smaa Børn til overkommelig Pris.

Stol paa os i denne Kamp! Trofast og utrættelig skal vi skaffe Oplysningerne tilveje. Uden Hensyn til Sagsanlæg eller Forsøg paa Bestikkelse vil vi afsløre og fastnagle disse fine Trustherrer, disse samfundsfjendtlige Parasitter! Men I maa hjælpe os og jer selv! I maa bringe vore Oplysninger ud til alle de Tusinder Klassesøstre, der endnu ikke ser vort Blad.

Kampen om Prisregulering er endnu kun tomme Papirløfter i Døgnpolitikens golde Verden, men kom alle Arbejderhustruer og Mødre, og vær med i den Kamp, der skal give Prisreguleringen levende Indhold, gøre den til den Kontravægt, der giver den lille Ugeløn større Købeevne.

Under den tvungne Voldgifts Slaveri er Prisregulering Vejen til bedre Kaar. Forstaa det, og vær med i Kampen!

En vellykket Sammenkomst

Det blev en i alle Maader vellykket kammeratlig Sammenkomst i Lørdags Aftes i de smaa Haver i Ulleallé.

Tyve Kammerater kom i Rutebil fra Helsingør, og de københavnske Medlemmer og Venner af vort Blad mødte saa talstærkt op, at den beregnede Plads slet ikke slog til.

Der siges, at naar Forretningsfolk skal slaa en større Handel af, saa skal det ske ved et godt Maaltid Mad, og vi tror nu, at der er noget om det, thi aldrig har vi før set en Forsamling blive rystet saadan sammen som den i Lørdags Aftes under Tømningen af de medbragte Madkurve. Det bogstavelig regnede med Vid og Humor, og Jagten efter »Lækkerbidder« i hinandens Madpakker bevirkede, at de særlig lattermilde næsten ingen Mad havde faaet. Ja der var Humor, saa det forslog noget.

Efter Fællesspisningen vekslede Solosang, Fællessang og Historier Slag i Slag. At det var Venner af ARBEJDET, der var samlet, blev tydeligt markeret ved den Indsamling, en af Festdeltagerne spontant iværksatte midt i Festligheden.

Kontrolkomiteen takker alle Deltagerne for den glimrende Aften.

Skandalen i „Dansk Brolæggerforbund"

For at gennemføre Stavnsbaandet og monopolisere Arbejdet, laves der en kunstig Konflikt for der igennem at drive Medlemmerne ud af Forbundet og hefte Strejkebrydernavnet paa dem.

En forvirret Forretningsfører der springer frem og tilbage i sine egne Overenskomstsforslag og løber fra Ansvaret, naar han bliver afæsket en Forklaring.

Vi dokumenterede i vor sidste Artikel, at Forretningsfører A. C. Nielsen og hans nære Venner i Ringkøbing Amt havde fremsat løgnagtige Beskyldninger mod tre Medlemmer af Forbundet overfor Vejinspektøren, for at faa fjernet dem fra Arbejdet i Amtet.

Grunden til denne usle og af alle hæderlige Fagforeningsfolk fordømte Handling, er mindst lige saa lav som selve Handlingen, nemlig at de tre Kolleger boede uden for Amtet.

Vi ved ikke, om det er muligt inden for noget andet Haandværksfag her i Landet, at finde en tilsvarende lavpandet og ukollegial Moral, at fordi en Fagfælle ikke er fast bosiddende i et Amt, saa maa han ikke arbejde der, om han kan faa Arbejde.

Vi vil i alle Tilfælde vægre os ved at tro, at noget lignende findes i andre faglige Organisationer, og gør der dette, da lad os faa disse faglige Mørkemænd frem til offentlig Belysning. — de trænger netop til Lys.

Det trænger i Sandhed ogsaa Forretningsføreren for »Dansk Brolæggerforbund« til.

Forfølgelsen fortsættes. En af de tre Silkeborg - Arbejdere smides ud af Forbundet for en lille Restance, medens Forretningsførerens gode Venner kan staa med 20-25 Ugers Restance.

Som det fremgik af Amtsmandens Beretning, som vi aftrykte i sidste Numer, blev de tre Silkeborg Arbejdere, da Sandheden kom for Dagen, anvist Arbejde i Arnborg, for ikke straks at blive sat i Arbejde sammen med de sindelige Kolleger, der misundte dem Arbejdet i Amtet. Men selv her kunde de ikke undgaa Forretningsførerens Forfølgelse.

De begyndte at arbejde i Arnborg den 11. Juli, og allerede den 15. Juli mødte Forretningsfører Nielsen op med 2 Hovedbestyrelsesmedlemmer og Formanden for den lokale Afdeling.

Dette Optog kom i den ringe Tjeneste, at meddele P. O. Sørensen fra Silkeborg, at han var slettet for Gæld af Forbundet.

Sagen var, at der var gaaet lidt Tid over den lovlige Restancefrist, men da det aldrig var taget højtideligt, og da hans Restance kun var paa ottende Uge, medens Restancer paa 13 Uger, ja, op til 20 og 25 Uger var ordnet ved, at Medlemmerne betalte Restancerne, laante Kammeraterne ham straks Penge til at klare sin Bog med.

Men ikke Tale om, at Forretningsføreren vilde gaa med til det. Sørensen begærede da at blive optaget som nyt Medlem, altsaa miste sin Ancienitet og alligevel betale sin Gæld.

Men ogsaa det blev afslaaet. Han skulde gøres til Uorganiseret og jages fra Arbejdet paa dette søgte og forøvrigt ulovlige Grundlag. —

Resultatet blev, at Sørensen maatte forlade Arbejdet som uorganiseret Mand, de andre Kolleger ikke maatte arbejde sammen med.

Men dette var ikke nok. Overalt, hvor Sørensen søgte hen for at arbejde blev han forfulgt og tilsvinet af Forretningsføreren.

Sørensen havde som Medlem engang vovet at trodse denne stormægtige Herre, og nu skulde han trampes lige ned i Skidtet i Sult og Fattigvæsen, for dennes personlige Hævnlyst var tilfredsstillet.

Selv da Sørensen senere søgte Optagelse i Aarhus Afdeling som nyt Medlem, villig til i et og alt at efterkomme Loven, fik Forretningsføreren dette forpurret.

Da Aarhus Afdeling senere fik Sagen belyst, saaledes som den forelaa, optog Afdelingen selvfølgelig Sørensen, som endelig igen blev organiseret sammen med sine Kolleger. Men som Tak fik Aarhus Afdeling ogsaa den stormægtige Herres Vrede at mærke, men derom senere.

Der laves en kunstig Blokade for at jage 4 „fremmede" Kolleger bort.

Den næste Fase i denne for Forbundsledelsen beskæmmende Sag er, at da Arbejdet slipper op ved Arnborg, flyttes de 4 Mand (1 fra [illegible], 2 Mand fra Silkeborg, 1 fra [illegible]) til Ringkøbingvej.

Her er sket dette at i'at Dage før at Arbejdet [illegible] Mand paa [illegible] Hjemmefødningene.

Forelsket er dette bragt i Orden, saaledes at der sendes Bud efter de 17 Kolleger, der bor i Amtet, samtidig med at de 4 Mand fra Arnborg skal begynde.

Dette bevirker, at der bliver holdt et Møde, hvor man paany forlanger Silkeborg-Kollegerne fjernet, og da disse, som har arbejdet ca. 13 Aar ved Amtet, ikke vil bøje sig og overlade Hjemmefødningene Monopol paa Arbejdet, etablerer Hjemmefødningene en Konflikt, idet de forlader Arbejdspladsen under Paaskud af, at der ikke er lagt tilstrækkeligt Materiale og Underlag ud til, at det kan nytte at begynde.

At denne Paastand er søgt, dokumenterer Arbejdsmændene, — Brolæggernes Haandlangere, — som gøres arbejdsløse ved Brolæggernes Aktion, idet de offentlig stempler Paaskudet som Usandhed og angriber de 17 Brolæggere for deres Smaalighed mod de uden for Amtet boende Brolæggere, som de tager i Forsvar.

Resultatet bliver Arbejdsløshed for alle Brolæggere og Arbejdsmænd, idet Blokaden og dem, der har iværksat den, ikke over for Amtet tør sige, hvad dens Formaal er, ja, vover end ikke at sige, det er Blokade.

Den lokale Afdelings Formand Senius Christensen røber den sande Hensigt og sin egen moralske Usselhed.

Den maskerede Blokades Hensigt kan dog ikke i Længden skjules. Formanden for den lokale Afdeling, Senius Christensen, maa jo frem i den lokale Presse og forklare Sagen, og hans Udtalelser er fældende for baade ham og Forretningsføreren.

I Venstrepressen giver han Vejinspektøren Skylden, han er ikke til at faa i Tale, men samtidig fortæller Christensen, at det var Vejinspektøren, der ikke vilde have de tre Silkeborg Arbejdere og tilføjer han lammefrom: *»Vi kunde jo ikke tvinge Vejinspektøren til at genantage de tre Mand!«*

Naar man nu ved, at den Mand, der siger dette, selv har fremsat de løgnagtige Beskyldninger mod de tre Mand for at bevæge Vejinspektøren til ikke at antage dem, — ja, da kan en Usling vel ikke staa mere afklædt.

Og Afklædningen besørger han iøvrigt selv, idet han til Venstrepressen siger, at han ikke har noget imod, at Amtet beskæftiger de tre Mand, blot de flyttes hen et andet Sted, medens han til den socialdemokratiske Presse siger, at man vel ikke kan faa fjernet disse Mænd fra Amtet paa anden Maade end ved at opsige Overenskomsten og saa *slette dem af Forbundet.*

Vi gør vore Læsere opmærksom paa, at de Mænd, denne Fagforeningsformand taler om, er hans egne organiserede Fagfæller, som i enhver Henseende er lige saa ærlige og mere hæderlige Arbejdere end han selv, efter hans Opførsel, men hvis eneste »Forseelse« er, at de vil tjene deres Brød ved deres Fag, hvor de kan finde Arbejde.

Vi skal i næste Numer se, hvorledes denne ondartede Klike med Forretningsføreren i Spidsen finder Maaden, paa hvilken de mener at kunne ødelægge de »fremmede« Kollegers gode Navn og Rygte og jage dem fra Amtet.

Garanternes Restancer

Da det desværre har vist sig, at flere af de Kammerater, der ved deres Underskrift har [illegible] sig [illegible] Garantsum, er [illegible] har Kontrolkomiteen besluttet [illegible] Maade at organisere Opkrævningen af Garantibeløbet [illegible] til Garanterne [illegible] Kammerat, der opkræver, at han ikke skal [illegible] [illegible] vort Blad.

Kontrolkomiteen.

Mælkemonopolets Gangstermetoder

Hr. Direktør Tholstrup tilbyder en Arbejder 50 Kr. for at ødelægge Fløden paa Kallerupgaarde Mejeri. Stod han ogsaa bag Ødelæggelsen af Mælken?

Vi sluttede sidste Artikel med at skildre den Ulykke, Christensens paa Kallerupgaards Mejeri blev bragt ud i, ved at hele Mælkeleverancen — den daglige Produktion — Gang paa Gang blev sur et Par Timer efter, den blev leveret i København.

De truedes med at miste alle deres Kunder foruden det store daglige Pengetab, de led.

De var klar over, at Forbrydelsen blev begaaet paa Mejeriet af en af de Mennesker, der var knyttet til Mejeriet — men hvem?

Den eneste, de ikke rigtig kendte, var Kontrolassistent Bach, men da han var den mest ivrige til at fordømme Forbryderen og fordømme Hr. Tholstrups Adfærd og de heller ingen Holdepunkter havde mod ham, kunde de ikke at skedige ham.

Først da Tholstrup havde sejret og var ved at jage dem ud af Mejeriet, blev de klar over det faktiske Forhold.

Kontrolassistent Bach viser sig at være Hr. Tholstrups Redskab, og samtidig udnytter Hr. Tholstrup den sure Mælk overfor Fru Lund for at skade Christensens.

Det viste sig, at den Dag Hr. Tholstrup [illegible] Kontrakten til at give ham Adgang til Forpagtning af Mejeriet [illegible] da kaster Kontrolassistent Bach Masken og afslører sig som Tholstrups Redskab.

Han haaner Christensens, og for rigtig at vise sig, gaar han og sømmer alle Døre og Vinduer til for at give det Udseende af, at Christensens vil bortføre noget, der ikke tilhører dem. I det hele taget viste Kontrolassistenten al den Haan, han kunde, over for de arme Mennesker, der trods al Slid og Anstrengelse nu skulde kastes tomhændede ud paa Landevejen.

Senere er Christensens blevet klar over et endnu mere graverende Indicium, nemlig at Direktør Tholstrup næsten samme Time, som Mælken blev afleveret til Forhandlerne paa de Dage, Mælken blev sur, vidste dette og kunde bruge det over for Fru Lund og Afløgerne, inden Christensens vidste noget derom.

Det var ikke uden Interesse, om Tholstrup kunde oplyse, hvorledes han forud kunde vide Besked om, at Mælken blev sur paa de og de Dage.

Naar vi fremsætter dette nærgaaende Spørgsmaal, er det fordi, vi er klar over, at Direktør Tholstrup er en Mand, der ikke viger tilbage for at tilskynde andre Mennesker med Løfte om Betaling til at begaa en Forbrydelse.

Dir. Tholstrup tilbyder Mælkekusk Hardø 50 Kr. for at vælte den eneste Spand Fløde Kallerupgaarde Mejeri havde.

Den Episode af Direktør Tholstrups Gangstermetoder, vi her vil skildre, fandt Sted i den Periode, hvor han har faaet sit første Slag ved Fogedretten, faldt sit første retslige Forsøg paa at knuse de Mennesker, der leverede billig Mælk til Københavns Arbejdere.

Efter dette første retslige Nederlag, som vi senere skal belyse, griber han igen energisk ind for at tage Leverandørerne fra Kallerupgaard.

Dette lykkedes ham, efter ved alle mulige Beskyldninger mod Christensens og Mejeriet.

I Begyndelsen af September 1934 staar Tholstrup omtrent ved sit første Maal.

Den 9. September er Mejeriets sidste Leverandører paa Tholstrups Initiativ samlet til Møde paa Kroen om Aftenen.

Da Mejeriets Vogn kommer rundt paa Gaardene for at samle Aftenmælken sammen, er der kun een Gaard, der vil aflevere Mælken, paa Resten af Gaardene er Mælken hældt ude, og Kusken faar den Besked, at Direktør Tholstrup har købt Mælken.

Da Kusken kommer hjem med den Besked, grubler Familien over, hvorledes de nu skal klare sig — de har kun en Spand Mælk og en Spand Fløde, som de har maattet købe paa et andet Mejeri. Hvad skal de gøre ved Kunderne Morgenen efter?

Bedst som de sidder, kommer en Dame ind, der boede i Nærheden, og fortæller dem, at der gaar en Mandsperson og lusker uden for Mejeriet.

Lidt efter kommer en Dreng ind. Barnet er Søn af en af Leverandørerne, Hr. Guldborg Jeppesen, og han skulde spørge fra en Herre, der gik uden for, om ikke Mælkekusk Hardø vilde komme ud til ham, da han gerne vilde tale med ham.

Da Hardø kom uden for i Mørke, kom en Mand ham imøde, og Hardø genkendte straks i Manden Hr. Direktør Tholstrup.

Denne lagde heller ikke Skjul paa, hvem han var. Efter at have hilst paa Hardø gik han lige til Sagen. Han foreholdt Hardø, at der var ikke mere Haab for Christensens, men Hardø kunde fortsætte hos ham. Han udtalte videre, at nu maatte Hardø se at vælge. Mejeriet havde ikke en Draabe Mælk til Dagen efter, og den Spand Fløde det har, burde aldrig komme ud af Mejeriet. Og han fortsatte, idet han tog til Lommen: *Se her, Hardø, her er 50,00 Kr., og naar De nu gaar gennem Mejeriet i Mørket, saa kan De jo nemt komme til at vælte den Spand Fløde!*

Længere kom Hr. Tholstrup ikke, idet Hardø afbrød ham med, at han var ingen Forbryder, og at han ikke vilde have Tholstrups snavsede Penge, — men Tholstrup havde ogsaa sagt nok!

Hardø nedskriver Hr. Tholstrups Udtalelse i en Erklæring, som straks Dagen efter blev deponeret.

Da Hardø igen kom ind og fortalte sin Oplevelse uden for i Mørket med Hr. Tholstrup, var man saa fornuftig, at man straks lod Hardø nedskrive Hr. Tholstrups Udtalelser i en Erklæring, der blev underskrevet med Vitterlighedsvidner og derefter deponeret hos et Sagførerfirma her i København, hvor vi har konstateret, at den endnu befinder sig og staar til vor Disposition om nødvendigt.

Denne Forholdsregel var udmærket. Thi det betyder, at vi i Dag kan konstatere over for Københavns Forbrugere af Mælk, at der her ikke blot findes en Trust, en Sammenslutning af kapitalistiske Spekulanter med det Formaal at udplyndre Københavns Befolkning med kunstig høje Mælkepriser, men ogsaa, at denne Sammenslutning for at slaa al Konkurrence ned, i Spidsen har et Individ, der ikke viger tilbage for ved Løfter om Penge at lokke en fattig Arbejder til at øve en Forbrydelse — at ødelægge Konkurrentens Varer!

Og dette er kun en enkelt Episode, en enkelt lille Begivenhed i Trustens og Hr. Tholstrups hensynsløse Nedtrampning af andre Menneskers Arbejde og Livslykke, for at plyndre Københavns Forbrugere af Mælk.

I næste Numer vender vi et nyt Blad i Fortegnelsen over Trustens mørke Gerninger.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Indsamlingen til de spanske Arbejdere

I Overensstemmelse med den Fællesskabets Aand, hvori Spaniens Arbejdere af forskellige Anskuelser i Endrægtighed og Opofrelse med Livet som Indsats i disse Uger kæmper mod den blodige Fascisme, retter vi den mest energiske Opfordring til vore Medlemmer og Bladets Læsere at støtte den af de to reformistiske Internationaler iværksatte Indsamling til de spanske Arbejdere — her i Landet gennem Matteottifonden.

Hvor der ikke findes Indsamlinger Sted, bør vore Kammerater straks tage Initiativet paa Arbejdspladsen.

Forlang Lister paa Fagforeningens Kontor.

Malernes Fagf. i København

En „kommunistisk“ Fagforeningsformand, der staar paa Generalforsamlingen og lyver.

Vor Bevægelses Klub i Malernes Fagforening udsendte ved sin Formand, Gustav Hansen, den 18. Juli i Aar følgende Skrivelse til Fagforeningens Bestyrelse:

Til
Bestyrelsen for Malernes Fagforening i København, Stengade 30!

I Henhold til tidligere Generalforsamlings Bestemmelse om, at Fagforeningen skal avertere i Arbejderpressen, kræver Medlemmerne af Malernes Klub under F. S. som Medlemmer af Fagforeningen, at Fagforeningen averterer Møder og Generalforsamlinger i Bladet ARBEJDET, idet vi, som Medlemmer af Fagforeningen og Holdere af Bladet ARBEJDET, maa erkende, at det er det eneste Blad, som reelt behandler de faglige Spørgsmaal uden andre Fagforeningerne uvedkommende Interesser, og derfor maa henregnes til den konkrete Arbejderpresse.

Med kollegial Hilsen.
Gustav Hansen,
p. t. Formand f. Malernes Klub F. S.

Paa Fagforeningens Generalforsamling d. 27. Juli meddelte Formanden, Kai Lynge, at Bestyrelsen havde afvist denne Skrivelse med den Motivering, at Bladet ARBEJDET kun var et ubetydeligt Blad for F. S., der **kun udkom en Gang imellem** og ikke kunde henregnes til Arbejderpressen!

Selv efter at han var tilrettevist af Gustav Hansen, der i Overensstemmelse med Sandheden fremholdt, at ARBEJDET var et Ugeblad, der ikke kom periodisk, men konstant hver eneste Uge, gentog Kai Lynge sin løgnagtige Paastand og forsvarede Bestyrelsens Ret til at sidde en vedtaget Generalforsamlings Beslutning overhørig.

Vi vilde gerne til denne Sag anføre følgende.

Den Generalforsamlingsbeslutning, hvorom der er Tale, er i sin Tid vedtaget paa Foranledning af »Kommunisterne« for at faa Fagforeningens Annoncer til Partiets Organ »Arbejder-Bladet«. Ved sidste Bestyrelsesvalg blev der indgaaet »Enhedsfront« mellem de to politiske Partiers Tilhængere, saaledes at Malernes faglige Interesser »varetoges« ud fra det politiske Sammensurium, som disse politiske Partirepræsentanter kan snakke sig tilrette om, hver varetagende deres Partis særlige Interesser.

Det er ganske givet, at overfor en Bevægelse som vor, der kræver Fagforeningerne udrenset for al partipolitisk Spekulation og Herredømme, der ryger de to politiske Fraktioner sammen i ubrydelig Enhedsfront.

Bestyrelsens Enhedsfront i denne Sag er derfor hverken overraskende eller skuffende. Og hvad Kai Lynges Optræden angaar, er den det heller ikke. Han har aldrig været **Kommunist** i dette Begrebs sande Betydning, og han er kemisk renset for enhver revolutionær Tendens. Han er i sit inderste Væsen ikke andet end en politisk Plattenslager af laveste Kvalitet. At han bruger Uvederhæftighed lige indtil oplagt Løgnagtighed som Midler i sin Virksomhed som Repræsentant for politisk Fraktionsvirksomhed i Fagforeninger, er hans egen Bekræftelse paa vor Opfattelses Rigtighed af hans personlige Moral og Egenskaber.

Vi siger vor Klub i Malernes Fagforening Tak, fordi den ved sin Skrivelse gav Kai Lynge Lejlighed til paany at dokumentere, hvem han egentlig er. — Dette har langt mere Betydning, end om vi fik Fagforeningens Annoncer.

Bereaukratiske Tendenser tilbagevises af Medlemmerne.

I god Overensstemmelse med begge Partifraktioners Program foreslog Bestyrelsen, at den i Fremtiden selv skulde bestemme, hvem der skulde være Voldgiftsmænd for Svendene. Voldgiftsmændene er tidligere valgt ved Urafstemning, og Medlemmerne forkastede det reaktionære Forslag med stor Majoritet.

Forandring fryder

Som en lille fornøjelig Afveksling i vort tunge Kronikstof aftrykker vi i dette og næste Nummer en lille Føljeton-Fortælling til særlig Adspredelse og Genkendelsesglæde for alle de af vore Læsere, der engang har vandret gennem en bestemt partipolitisk Ladeport — og det er der jo en Del, der har.

3 ØL

paa en Café koster 1,50 Kr. For samme Pris leverer vi dig ARBEJDET hver Uge i et helt Kvartal.

Tørster du efter Oplysning om Arbejdernes Kamp ude i Verden, om Problemerne inden for Fagbevægelsen, efter Kundskab om den økonomiske og militære Verdenspolitik og alle de Problemer, der beskæftiger den tænkende Arbejderverden, da duer Øllerne ikke — men ARBEJDET. Bliv Abonnent!

Den franske Strejkebevægelse avler Fascisme - hævder H.K.s Fagblad

Socialdemokratisk Logik

I den reformistiske Fagforeningsinternationales Pressemeddelelser har Lederen af de franske Fagforeninger: **Leon Jouhaux** skildret den franske Strejkebevægelse og udtaler bl. a.: »I en historisk Nat har vi indhentet og overhalet alt, hvad de andre Lande har opnaaet i 50 Aar.«

I Stedet for at udtale sin Beundring og Anerkendelse af de franske Arbejderes sejrrige Offensiv mod Kapitalmagten, synes vore hjemlige Reformister **at ville svække Betydningen af den franske Strejkebevægelse** — i Haab om, at danske Arbejdere ikke skal lade sig smitte af de revolutionære Metoders Anvendelse i Fagkampen.

»Dansk Handels- og Kontormedhjælper-Tidende«, der forfægter udpræget borgerlige Synsmaader i Fagbevægelsen, finder Anledning til — under Paaberaabelse af Leon Blum — at karakterisere de franske Arbejderes Besættelse af Virksomhederne som »en ulovlig Handling«. Bladet skriver. »Heller ikke vil vi lægge Skjul paa, at det ogsaa vilde glæde os, dersom denne Form for Strejke ikke gentages (!) og ikke efterlignes (!) i andre Lande. I det lange Løb er det kun Vand paa de Reaktionæres Mølle, idet de gør det store Antal af Smaaborgere og Middelstandsfolk modtagelige (!) for den fascistiske Agitation.«

Videre hedder det: »Vi maa ikke glemme, at Musolinis Marsch mod Rom i første Række blev hilst med en saadan Begejstring af det italienske Folk (menes: Kapitalister), fordi de mange Strejker — i Forbindelse med Besættelsen af Virksomheder — havde hensat Befolkningen (!) i den største Skræk.«

Bladets Konklusion heraf er, at »alle Arbejdere og Medhjælpere i de demokratiske Stater bør imidlertid lære af denne Kamp i Frankrig: ulovlig Tryk avler Modtryk. Og alle uorganiserede Strejker og Lovløsheder tjener i det lange Løb ikke Arbejderklassen men kun Fascismen, der i sit Følge har alle Friheders Afskaffelse, og som gør de selvbevidste Arbejdere og Medhjælpere til viljeløse Slaver.«

Altsaa: Naar Arbejderne kæmper for andre økonomiske Reformer end de, Socialdemokratiet finder det opportunt at medvirke til — under Hensyntagen til den kapitalistiske Stabilisering —, saa skader de deres egne Interesser og fremmer Fascismen. Dette er socialdemokratisk Logik, som i et Lynglimts ætsende Klarhed afslører, hvor langt dette Parti er kommet ud i Fornægtelsen af socialdemokratisk Tankegang og Vurdering.

Og de Reformister, der herhjemme i de sidste Aar blot har ført Arbejderklassen **fra Nederlag til Nederlag,** har den Frækhed at stille sig op og udfra deres borgerlige Skolemesterrigdom »raade« Arbejderne i de saakaldte demokratiske Lande.

Saa sammenvokset med det kapitalistiske Livssyn er en Julius Hansen og Co., at de ikke kan se, at deres Bestræbelser for — ved Statsmagtens Hjælp — at holde Arbejderne i Ro — netop **fremmer** den Fascisme, som de stikker de kæmpende Arbejdere i Skoene.

Hvis Arbejderklassen vedblivende i deres Kamp for Eksistens og økonomisk Fremskridt skal lade sig bestemme af Hensyn til Smaaborgere og Middelstandskategorier, kan den lige saa godt likvidere alle sine Organisationer og straks gøre sig fortrolig med den af Staten ensrettede Arbejdsfront.

Merkur.

Internationale Meddelelser

BRASILIEN.

Regeringen mener at have opdaget en kommunistisk Sammensværgelse indenfor Hæren. Centrum for denne Sammensværgelse, hvis Formaal var at rejse et Oprør, var 2. Infanteriregiment, der ligger i Garnison ved **Rio de Janeiro,** og som igen skulde have Forbindelser med Garnisoner bl. a. **Sao Paolo** i det sydlige Brasilien. Der er arresteret 18 Underofficerer og Menige foruden Repræsentanten for Kominterns sydamerikanske Bureau, **Josè Lago Molares** samt Sekretæren for det kommunistiske Partis politiske Bureau, **Roberto Morena.**

SOVJET-UNIONEN.

Erich Mühsams Enke, Kreszentia Mühsam, er arresteret af det politiske Parti i Moskva, uden at det har været muligt at faa opgivet Grunden.

Erich Mühsam, den verdenskendte Revolutionære, der først af Demokratiet i Tyskland blev idømt 15 Aars Tugthus for sin aktive Deltagelse i den bayerske Raadsrepublik, og som efter at være arresteret 1924 igen blev arresteret og pint ihjel af Nazisterne, da de kom til Magten, blev overlevet af hans trofaste Hustru og Medarbejder, der efter hans frygtelige Død i Koncentrationslejren flygtede som politisk Emigrant til Sovjet.

Da ingen kan fatte, at denne hjertegode og Arbejderne hengivne aldrende Kvinde kan have forset sig med noget, der strider mod den internationale Arbejderklasses og Socialismes Interesser, er der fra flere Sider inden for Arbejderbevægelsen i Europa, bl. a. S. A. C. i Sverige, nedlagt Protest mod Arrestationen, og Krav om Ret for hende til igen frit at forlade Sovjet-Unionen.

U. S. A.

Efter sidste Opgørelse har Tørken ødelagt Avlen helt eller delvis paa ialt **570,000** Landbrugsejendomme. Tusinder af Farmere er flygtet fra deres Hjem. 16,500 af dem er ansat ved Nødhjælpsarbejde og Planer er udarbejdet til Anbringelse af 75,000 paa samme Maade. Nøden er frygtelig i mange Egne, blandt de fattigste Farmere og Landarbejdere.

JAPAN.

Politimyndighederne i Tokio har igen foretaget Massearrestationer af radikale Elementer inden for Befolkningen. Bl. a. blev arresteret 30 Kommunister og blandt dem Universitetsprofessorerne **Hirano, Ymada** og **Kobayashi.** Arrestationerne staar i Forbindelse med den nær forestaaende Ophævelse af Belejringstilstanden, hvorfor man træffer andre Sikkerhedsforanstaltninger — det er den sædvanlige Historie.

I Regeringskredse er udarbejdet en Kolonisationsplan, hvorefter 5 Millioner Japanere i Løbet af 20 Aar skal overføres til Manchuriet. Omkostningerne er beregnet til 2 Milliarder Yen.

Bliv Abonnent

Københavns Afdeling
F. S.
MEDLEMSMØDE
afholdes Mandag d. 10. ds. Kl. 20 i
Rantzausgade 58
DAGSORDEN:
Forslag fra Kontrolkomiteen.
Da Dagsordenen har den største Betydning for vor Bevægelse henstiller vi til hvert enkelt Medlem om at give Møde.
BESTYRELSEN.

Smede- og Maskinarbejdernes Klub
F. S.
MØDE afholdes Tirsdag d. 11. Aug. Kl. 20 pr. i Cafe »Kommunen«
Gothersgade 155.
Alle Medlemmer har Pligt til at møde.
Husk nye Medlemmer kan **Kun** optages paa Mødet.
BESTYRELSEN.

Bidrag til „Arbejdet“

Liste 86 (Kontoret). A. B. C. D. 3,00. E. P. 1,00. Henry C. 1,00. Martin 5,00. V. H. 2,20. Martin 10,00. Liste 78: E. S. 1,00. C. O. 1,00. K. Schmidt 0,25. C. T. 2,75. Aa. B. 0,50.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 561,57.

Alle
PENGEFORSENDELSER
til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto
236.32

Arbejdet

leveres lige ind ad Døren hver Uge i et helt Kvartal for kun 1,50 Kr.

Kan du
skaffe os en Annonce

De mange Indsendere

bedes igen undskylde, at Stoffet ikke kommer paa. Vi har nu indsendt Stof liggende, der kunde fylde tre Numre af ARBEJDET, og det aktuelle Stof maa gaa forud for alle Betragtninger og almindelige Diskussionsindlæg, saaledes maa bl. a. Diskussionsstoffet om Sovjet-Unionens nye Seksuallovgivning udsættes til næste Nummer.

Vi bør snarest have udvidet Bladet til 6 Sider — Vejen er større Løssalg og flere Abonnenter. **Red.**

Majdagen 1935 i New York.

Af Vinens Fader

(Ved E. Strandgaard)

Motto: Skade, at Amerika ligge skal saa langt herfra . .

Forord

(fra Forfatteren til hans tænksomme og ærede Læsere, hvormed han ønsker at gavne, adsprede og opbygge.

Vor Fortælling har vi opbygget over virkelige Begivenheder, der, selvom de har et fjernt Land som Skueplads, alligevel fortjener vore Læseres Opmærksomhed. Ofte drages vi netop mod de fjerne Riger og det fremmedartede Liv, hvor vi hinsides de store, salte Oceaner eller Have ser Menneskene agitere, ernære sig, ræsonnere og eks-kvere deres Handlinger paa anden Maade end vi. Vi kan heraf høste den største Lærdom, Erfaring og Lystfølelse. Samvittighedsløse Skribenters eller Forfatteres uligevægtige Brug og Benyttelse af den digterisk skabende Fantasi nøder os til paa dette Sted paany at betone overfor den oplyste Læser og den ophøjede Sandfærdighed, at vi tager tilbørlig Afstand fra sligt. Vor dybe Respekt for den os gunstige Læser og den usminkede Sandhed forhindrer os i saadanne Misbrug af Trykkefriheden. Yderligere kun Læsere og Tilhørere til vor beskedne Fortælling, efter den lykkeligt afsluttede Læsning og en derpaa følgende nyttig Hvilepause, selv godhedsfuldt opsøge vore Kilder, afkontrollere Forfatterens Redelighed, fattende og aldeles begribende den Indignation, der har trykket ham Pennen i Haand.

Uden Omsvøb skrider vi derefter til at gøre vore Læsere bekendt med Personerne og Rekvisiderne i vor efterfølgende Fremstilling. Vor underholdende Fortælling rummer 11 Kapitler, 1 Partifører, 1 Kopist, 2 Køn, 1 Komintern, 3 Musketerer, 1 Brev, 1 Kapital, 1 Telegram, 1 Bog i kvart, Joakim Skovgaard og Greven af Monte Christo. Endvidere 5 Mosebøger, 1 determineret Centralkomite, nogle Billeder, 100 Faner, Dele af Lenins Værker, adskillige Negre, Englevinger og andet Løsøre, Lys og Skyggeveksler. Mod Slutningen belønnes Dyden og Skurken faar sin velfortjente Straf. Følg derfor, ærede Læsere og Læserinder, med fra Begyndelsen og lad os straks skride til.

Kapitel I.

(I hvilket Læserne oplyses og orienteres geografisk.)

Ingen nulevende benægter mere Amerikas Eksistens. Det vilde ogsaa være uklogt og lidet velovervejet. At Amerika naturligvis er til, ses bedst deraf, at dette Kontinent er udførligt og tildels med Sagkundskab behandlet i vore Børns Geografibøger for Mellemklasserne, ja endog for Pogeskolen. Amerikas Indbyggere lever af Industri og Kvægavl. Nogle Indvaanere tilhører det kommunistiske Parti, talløse maa med Skam at melde siges at høre til de partiløses udbredte Kategori. Dette Parti er ikke, som maaske en overfladisk, kvindelig Læser straks vil gætte paa det, oprettet af amerikanske Borgere af begge Køn og forskellige politiske Trosbekendelser, men af — Komintern. Partiets Forhold til Komintern er dog saa godt, at denne endog har faaet Tilladelse til at besætte alle vigtigere Poster i Partiet, hvorved man sparede megen tidspildende Ulejlighed for Medlemmerne.

Kapitel II.

(Hvori forekommer en sælsom Bog.)

Partiets forholdsvis sene Oprettelse skyldes — efter hvad vi erfarer — en grov, utilgivelig Forsømmelighed hos den Kopist, som i Moskva for gode Ord, Betaling og Te fører Statistik-Bogen over Kominterns samtlige Sektioner. Mens mange kender f. Eks. de fem Mosebøger (ialtfald af Omtale) og medens »Greven af Monte Christo« og »De tre Musketérer« (ganske ufortjent efter vor Mening) har gaaet deres Sejrsgang over hele den civiliserede Verden og Tyskland, saa er denne nævnte Bog endnu indtil vore Dage forblevet ubekendt af de brede Lag, hvorefter vi ilsomt begiver os til.

Kapitel III.

(Hvori Bogen beskrives.)

Statistik-bogen, der er leveret af Mos-typografias Trykkeri Nr. 79 i Navnet Karl Marx, har omfattende og historisk Betydning, hvorved vi tvinges til at dvæle endnu lidt ved den. Den er i Kvarto-Format og dens Blade, der endnu har bevaret en vis Samhørighed med det omgivende Bind, er blaat tværlinierede. Lodret blev Bogen i sin Tid tilstreget med en for Oktoberrevolutionen tilvirket Lineal af kaukasisk Nød. Det er af mindre Betydning for vor Fortællings Gang, at Tilvirkningen dengang skete ved en desværre partiløs Snedker, men vi mener dog ikke at turde skjule denne Kendsgerning for vore Læsere. Den fulde Sandhed maa frem. Linealen bortkom senere under uforklarlige Omstændigheder. Klassefjendtlige Elementer stod aabenbart bagved. Senere er de ved Bogens korrekte Førelse nødvendige Blyantsstreger trukne efter Bindet af en alligevel tilintetgjort Bog af en vis Trotsky, der i sin Tid var meget anerkendende omtalt. Det i vor Bog indførte Materiale af oversigtsmessig Karakter hviler dels paa Sektionernes maanedlige Indberetninger og er dels baseret paa Virkeligheden. I rektangulære og kvadratdannede Rubriker føres her under hvert Land: 1) Landets Navn, 2) Partiets og Partiførerens do., 3) Antal Aviser, Rigsdagsmænd, faglige Tillidshverv, Eksklusioner, Afvigelser, Antal Enhedsfronter, Slagsmaal med Politiet, 4) Møder i Idrætshuset og i de sidste Rubriker yderst tilhøjre: Tilbagegangen fra 1932 og en anslaaet Opgørelse over Sektionens omtrentlige Bogtrykkergæld (i hele 100). Bogen føres med lilla Blæk. Naar det af Præsidiet inde paa den anden Side forlanges, kan en samlet Oversigt let og bekvemt tilvejebringes, dels ved almindelig Addition og dels ved Forhøjelse af Tallene med indtil 500 pCt. — Med en hartad utrolig Skødesløshed, bladede vor Kopist imidlertid i aarevis hvergang forbi Siden, hvor der naturligt var ansat Plads til Amerika. Dog GPU's altid narvaagne Ojne svigtede heller ikke her. Fejlen opdagedes og vor Kopist undgik ikke en alvorlig kammeratlig Paamindelse og 8 Dage paa den sorte Tavle i Frokoststuen. Da han senere bortgik af Tjenesten, erstattedes han med andre. Han har senere arbejdet som Dyretæmmer i Provinsen og er, saa vidt vi har kunnet opspore, nu Musikkritiker i Kiew. Derpaa følger.

Kapitel IV.

(Hvori vi betragter det amerikanske Parti. Vi ser det analysere, konkretisere og aktivisere.)

Til Varetagelsen af Kominterns Interesser indsattes over Partiet en Centralkomite. Den bestod af Socialdemokrater, en IWW-Mand og en enkelt Kommunist. En virksom Tid tilbragtes med Opsporingen af de sportsligt set interessante, saakaldte Afvigelser. Jagten førtes med stor Iver dels mod afvigende Medlemmer, dels mod Medlemmer, der senere kunde tænkes at ville afvige og mod en Del andre tilfældige, i Reglen Arbejdere. Kampagnens Resultat blev en vis beroligende Stilstand og den begyndende Tilbagegang, der beviser den rigtige Taktiks Effektivitet og altid følger den rette og lige Linies Sejr. Men — som den gunstige Læser alt har forstaaet, bestod vort Partis Ledelse af determinerede og oplyste Mænd, af hvilke enkelte var udgaaede af Arbejderklassen. En af dem forstod endog Tysk. Den ansvarlige Ledelse lod sig imidlertid ikke nøje hermed. Den traadte sammen og aktiviserede sig til 100 pCt., ja derover. Efter i nogle Timer at have stillet Spørgsmaalet konkret, som det hedder, enedes man om en afgørende og skelsættende Aktion. Man sendte et Ekspresbrev til Komintern med Anmodning om videre Ordrer og Forholdsregler for Fremtiden — (Da vi nu nærmer os Kulminationspunktet i vor underholdende Skildring, beder vi ærede Læsere om at gøre en Pause i Underholdningen. Husk at dreje om paa Radioen, ellers risikerer De at komme til at høre Pressens Radioavis med alle de Nyheder, der stod i Ekstrabladet Kl. 16!) — Vi staar nu overfor et saa alvorligt Skridt, som et Spring frem i Tiden, et Spring paa et halvt Aar frem (for ansvarlige Politikere altsaa et Spring ud i det absolut uvisse). Vi fortsætter imidlertid vor Beretnings Kronologi og naar til:

(Fortsættes i næste Nr.)

D. A. L.
De arbejdsløses Landsorganisation

Agitationsmøde Onsdag d. 12. August Kl. 20, Rantzausgade 58 III.
D. A. L. og Industriforbund.

Adresser

Formand Gyldenrisv. 24, 1. Valby. Kasserer Elmegade 18 B, 3. N. Sekretær Todesgade 8, 2. N. Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør. Personlig Hverdage mellem Kl. 12—13.

Arbejdsløse paa Ferie eller politisk Sammenspil

»Dagens Nyheder« har udsendt et Særtryk med Overskriften: »Arbejdsløse paa Ferie«, undertegnet A. C. Kaarsen. I dette *sære* Tryk, der er saa fuldkommen hadsk og uforstaaelig over for et bestemt Lag af det danske »Folkefællesskab« — De Arbejdsløse — gaas der ogsaa i Rette med K. K. Steincke og Ludvig Christensen. Hvis ikke vi kendte det politiske Teater med Fordeling af Skurke- og Helteroller bedre, kunde man tro, at Steinckes Guldmedalje nu blev krævet refunderet som for meget udbetalt »Understøttelse«. Men — der er ingen Fare.

Kaarsen, Steincke og Christensen er ansat i samme Firma. Og lige nidkære Funktionærer.

Efter Hr. Kaarsens Mening er Steincke og Ludvig Christensen altfor godgørende, og Socialreformen er lige ved at kvæle de Arbejdsløse i Vellevned.

Samfundet er i stor Fare! Det er et Held for Dannevang, at vi har en Spartaner som denne Kaarsen. Men naar hans asketiske Livsanskuelse løber over i Forargelse over, at en »arbejdsfri Tilværelse« kan motivere en Ferie nu og da«, saa maa vi dog advare Hr. Kaarsen mod de farlige Konklusioner af en saadan Paastand. Det er dog vel ikke Kaarsens Mening, at den Overklasse, der altid fører en arbejdsfri Tilværelse nu skal formenes Adgang til Badesteder og en Smule Rejse til Revieraen....

Angaaende Svenskerne er Hr. Kaarsen ogsaa lidt ude at svømme. Han skriver:

»Nylig opnaaede vi Laan i Sverrig, og kunde vi nu ogsaa bevæge Svenskerne til at komme herover og præstere det Arbejde, som er nødvendigt for at betale Laanet tilbage, vilde der ret være Mening i Tingene.« Jo, men naar de svenske Landarbejdere er sparsommelige og vil bestille noget, saa maa der jo være noget i Vejen med deres Land, hvis de rejser herover. Mon ikke Vilkaarene for vore arbejdsløse Kammerater i Sverrig er de samme som her. Mon ikke den svenske Hr. Kaarsen snakker det samme Sprog der, som den danske her.

Danske Godsejere har aldrig været bange for at lokke andre Landes Arbejdere hertil uden Hensyn til deres egne fattige Landsmænd og de Vilkaar, man bød et fremmed Lands Arbejdere.

Saa jonglerer Hr. Kaarsen med Tal.

Socialudgifterne i Københavns Kommune skal være 62,3 Millioner, fortæller han. Men kunde vi ikke faa at vide, hvor mange af disse Millioner, der f. Eks. gaar uden om de Arbejdsløse og direkte i Lommen paa Grundejerne i Form af Husleje. Var det ikke en Opgave for Kaarsen?

Vi kan bestemt fastslaa, at mindst en Trediedel af al Understøttelse gaar til Medlemmer af Grundejerforeningen og ydes fortrinsvis til Ejere af Ejendomme i Slumkvarterer, der burde nedrives. Efter Hr. Kaarsens Logik maa Grundejere ikke have Ferie og bør underkastes den »rationelle« Kontrol sammen med vi andre Modtagere af Socialhjælp. — —

Endelig har Hr. Kaarsen gjort den Opdagelse, at »De Arbejdsløse har simpelthen konstitueret sig som en Stand« — Ja, — simpelthen — har vi det. Men er vi Skyld i, at Samfundet er saa tosset indrettet? Er Socialreformen Skyld heri, som Hr. Kaarsen docerer — det er jo Virkninger og ikke Aarsager. —

Og hvis Hr. Kaarsen vil gaa videre paa Opdagerfærd, vil han opdage, at vi Arbejdsløse ikke alene er en Stand, men at vi ogsaa er ved at *organisere* os som *Klasse* i Samhørighed med den øvrige kæmpende Arbejderklasse og med Samfølelse for alle vore myreflittige Smaahandlende i Slumkvartererne og den tilrejsende misbrugte Landboungdom, der terroriseres paa Socialkontorerne og trues med Stavnsbaand.

Stiltiende tager vi ikke mod nogen Nedskæring, og den gamle Taktik, som Arbejdskøberne og Arbejdslederne anvender med at fastslaa en mindre Nedskæring end den Modparten forlanger, som en stor Sejr, finder ingen Gehør hos os, selv om det er 1ste Klasses Skuespillere, der har Rollerne. D'Herrer kan spare sig Anstrengelserne. Vi er blevet saa fattige, at vi ikke længere har Raad til at være dumme. — —

D. A. L. kalder paa enhver Kvinde og Mand, der har Blod nok i Aarerne til at vove en Indsats mod Stavnsbaand, mod Ødelæggelse af Ungdommen og mod at vort sidste Kulturgode, vore Børns Hjem lægges i Ruiner. Vi skal ikke være Godsejeren og Storbondens Livegne i straatækte Rønner under Forvalterstok og Træhest — saa hellere — Barrikaden. —

Kammerat!

Du læser Bladet — du synes om det, men ved du, at mange af dine Kammerater aldrig har set Bladet? Disse Kammerater venter paa Bladet, men vi savner dig til at bringe det ud. Kom og vær med til at bringe det ud gennem et organiseret Løssalg.

Henvendelse sker til Sekretæren Antonius Andersen, Todesgade 8, 2 Sal, samt paa Bladets Kontor mellem Kl. 5—7.

Vort Program

Det skal være Livets Manifest - Udtryk for hver Enkelts personlige Kampe for Tilværelsen.

Vi vil paa enhver Maade bekæmpe og latterliggøre „Socialhjælpskriminaliteten“ og stille os Side om Side med dens Ofre.

Den Kendsgerning, at Savnet af Kulturgoder, ja, den bitreste Nød, tvinger de Arbejdsløse til at forøge deres Indtægter ud over den sociale Almisse, skabte et Kompleks af Frygt og Mistillid Mand og Mand imellem, der forhindrede enhver ærlig Samfølelse. Det var nødvendigt at blotte de Aarsager, som laa bag ved hele dette Forhold, for det blev muligt for de Arbejdsløse at skabe en Organisation af dem selv og for dem selv.

Derfor maatte den saakaldte Socialhjælpskriminalitet blive et Programpunkt for Dig, noget, der maatte tages en principiel Stilling til.

Denne nye »Kriminalitet«, der tildels er ukendt for den store Offentlighed, bestaar i, at de Arbejdsløse supplerer deres Understøttelse ved Gaver eller lidt Ekstrafortjeneste uden at opgive det. Det er *Fortielsen*, der straffes.

Almindelige, medfølende Mennesker glæder sig, naar en eller anden ekstraordinær Situation giver de Arbejdsløse en midlertidig Fortjeneste og tænker, at nu faar den Arbejdsløse et velkomment Supplement til den karrige Understøttelse.

Naar en Frue ønsker en Kone, hvis Mand er arbejdsløs, til noget Rengøring, er det ud fra samme Betragtning o. s. v., men saadan er det ikke. Steinckes medaljerede Socialreform påbyder, at enhver Indtægt, enten det er et tilfældigt Job til 1 Kr. eller Gaardsang eller en 10 Øre modtages ved Døren — *skal* opgives og Beløbet fradrages skønsmæssigt, ellers er det Bedrageri, der kan straffes og bliver straffet.

I Dagspressen læser man:

Arbm. N. N. blev i Dag ved Byretten idømt 60 Dages Fængsel for at have bedraget Magistraten for 200 Kr. — —

Sikken en infam Tyveknægt, tænker man — men at de 200 Kr. er opsummeret af smaa bitte ugentlige Beløb gennem et Aar eller to, tænker man ikke over, og den Slyngel, som skriver det, og godt kender Forholdet, fortier det med fuldt Overlæg, men det er kun over for de allerfattigste at *Fortielse* straffes. Her er Tavshed ikke Guld, men 60 Dages Fængsel.

(Fortsættes i næste Nr.)

Dage i Kamp

(Fortsat fra Side 1.)

Stillingen i Katalonien

Arbejderne griber omskabende ind i Kataloniens Skæbne.

Nedkæmpelsen af den fascistiske Opstand kunde selvfølgeligt ikke ende blot med Genoprettelse af de tidligere politiske Forhold. De syndikalistiske Arbejdere greb Initiativet til at slaa Fascisterne ned, deres Paroler har været Kampens Signaler og fra nu af vil de gribe omskabende ind i Kataloniens Skæbne. Der blev derfor oprettet en revolutionær Milits, der skal være Eksekutivorgan for de forenede antifascistiske og revolutionære Kræfter i Landet. Militsens ledende Udvalg er sammensat saaledes: 3 Repræsentanter for CNT (Garcia Oliver, Buenaventura Durutti og José Asensi), 3 fra de samvirkende Fagforbund (UGT), (J. del Barrio, Gonzalez og Lopez), 1 fra Smaabønderne (Rossells), 3 fra det forenede kataloniske Venstre (Miravittles, Aigunde og Pons), 1 Republikaner (Fabrega) og 2 Repræsentanter for de forenede marxistiske Partier (Mustee og Pousa).

Ved Siden af dette Udvalg bestaar Companys Regering stadig, der varetager den offentlige Ordens Funktioner. Hele den antifascistiske Bevægelses Videreudvikling afhænger dog af *Militskomitéen*. Politiet arbejder sammen med den. De Kræfter, Komitéen i Øjeblikket raader over, kan anslaas til 18,000 bevæbnede Arbejdere og 1000 Mand Politi. De forskellige Retninger er repræsenterede saaledes: CNT og FAI stiller 13,000 Mand, UGT 2000 og Folkefronten 3000. Foruden disse er en Trup af 8000 frivillige under Ledelse af Anarkisterne Durutti og Oliver draget afsted til Zaragossa for sammen med de republikanske Flyvere at slaa en af Revoltens Arnesteder ned.

CNT og FAI stiller det største Antal Mand af dem, der i Katalonien slog Opstanden ned. Begge Organisationer følger de store revolutionære Traditioner fra Anarkismens aldrig afbrudte Kamp for de Udbyttedes og Undertryktes Sag. CNT og FAI har aldrig deltaget i partipolitiske Manøvrer eller sat deres Lid til den parlamentariske Politik, men har altid vist Masserne den eneste Vej: den direkte Aktion paa Bedrifterne og paa Gaderne. Den Vej vandrer hele det antifascistiske Katalonien i Dag. Anarkister og Syndikalister marcherer i Spidsen. Sikre Efterretninger om den samlede antifascistiske Bevægelses indre Forhold savnes endnu. Det er dog sandsynligt, at den vil forløbe saaledes: De revolutionære Militser behersker Spaniens Antifascisme, vil føre den og garantere den.

De Faldnes Antal.

De i aaben Kamp i Barcelona faldnes Antal er 550. Deraf faldt 200 paa Antifascisternes Side. Det er mest CNT-Medlemmer. *Alle Barcelonas Kirker og Klostre er nedbrændt med Undtagelse af 3-4 historiske Bygninger.*

I Zaragossa, der er Spaniens stærkeste Garnison, har den kommanderende General ladet talrige anarkistiske Kæmpere skyde. Fra Barcelona drager stedse større Skarer afsted mod Zaragossa. De tilhører næsten alle CNT og FAI's revolutionære Milits og er bevæbnede med Geværer, Maskingeværer og Kanoner.

Anarkismens sort-røde Farver og Initialerne CNT-FAI behersker Barcelona og hele Katalonien. Selv Politiet hilser nu med hævet Haand og Løsenet: CNT-FAI! Det er den spanske Anarkisme, tusinde Gange misforstaaet og smædet, stedse blodigt undertrykt af de spanske Regeringer, endog af »venstre« Regeringer, ja undertiden som den blodige Fascismes Forbundsfælle.

Anarkismen har reddet Spanien fra Fascismen, den har beredt Verdensfascismen sit første Nederlag.

Under Anarkismens Paroler gaar Fremmarchen videre.

Leve CNT! leve FAI!

Uddrag af Opraab i Kamhede Timer.

Til Kvinderne!

Frihedens Timer er der! Barcelonas Gader er røde af eders Sønners, eders Brødres og eders Ægtefællers Blod. Vore Mænd har kæmpet som Løver, som oprejste og tapre Kæmpere i Frihedens Armé! Kvinder! Lad dem ikke være alene om det! Vær stærke! Tjen den store Sag i Kampen mod Fascismen! Mange af Jer har allerede ofret Blod for Revolutionen, men det er ikke nok! I maa udvide Jeres Aktionsradius. Sig til de ængstelige og fortrykte, at de skal ikke være bange og at de maa kæmpe til Fascismen er endeligt slaaet ned!

Ingen Vaabenstilstand med disse Elementer! De har forsøgt endnu engang at bringe vort Land ind under Torquemadas Katolicisme, der pinte Spanien i Aarhundreder! Kvinder! Vær med til at forhindre, at Fascismen finder flere Ofre blandt Folkets Børn. Alle op til Kamp mod Fascismen! Alle afsted mod Reaktionen, slaa den ned! Leve den befriende Revolution!

Til Barcelonas arbejdende Folk!

Barcelonas arbejdende Folk har besejret Fascisterne. Sejren var kun mulig ved CNT. og FAI's revolutionære Aktivitet. Sejren er en Kendsgerning takket være vore Vaaben. Dette har den største internationale Betydning for Kampen mod Fascismen. Men Kampen er endnu ikke tilende. I Zaragossa, Sevilla og andre Byer paa Halvøen blusser Fascismen endnu. De blodige Erfaringer i Kampen mod den internationale Fascisme maa være os et Eksempel. I Spanien vil ikke ske det, der er sket i Italien eller Tyskland. Confederation Nacional del Trabajo og Federation Anarquista Ibérica er med det arbejdende Folk. Kammerater! Arbejdere! Alle, der elsker Friheden, kæmp med Vaaben i Haand til Fascismen er endeligt og afgørende slaaet til Jorden! Arbejdende Folk! Vær paa Vagt! Træd ind i Militserne. Giv ikke Vaaben eller Ammunition fra Jer! Mist ikke Følingen med Jeres Fagforeninger! Livet og Friheden ligger i Jeres Hænder!

Leve CNT og FAI! Leve et frit Folk!

CNT og FAI's Distriktsudvalg.

Et Opraab til Kataloniens Folk.

Efter at de fascistiske Bourgeoisidrenges og Officerernes Mordforetagende er slaaet til Jorden, maa det spanske Folks Sejrsmarch ikke standse! Det er vor Pligt at slaa Fascismen, saa den aldrig rejser sig mere! CNT og FAI kalder alle dertil. Saml Jer og bered Jer til sammen med alle andre spanske Frihedsorganisationer at marchere mod Fascismen. Slaa den overalt, hvor den endnu er i Stand til at yde Modstand. Arbejdere! Frie Mennesker! Kammerater! Bliv stadig i Føling med Fagforeningerne. Træd ind i de Organisationer, der for stedse vil slaa Fascismen ned!

CNT og FAI's Distriktskomité.

— — —

Stormen paa det tyske Konsulat.

Beretningen omhandler videre Stormen paa det tyske Konsulat og de tyske Nationalsocialisters Kontorer og den bringer enkelte Afsløringer fra Materialet, som blev erobret og nu er overgivet de tyske antinazistiske Emigranter, som nu vil gennemgaa det og udsende det til Arbejder-Offentligheden Verden over.

Vi haaber senere at kunne bringe Materialet her i Bladet.

Ansvarshavende Redaktør CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

HVORFOR sparer de ikke 15 pCt? Lej en ny Cykle med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Md. med komplet Udstyr. Naar 12 Mdr.s Leje er betalt faar De Cyklen for 10 Kr. Vore førende Mærker de landskendte C. F. og Scott Cykler.
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146.
Øbro 8433 v. A. C. Frønsdorff Cent. 11038
NB. Tandem udlejes. — Alt Cykletilbehør billigst i Byen. Et Parti brugte Dame- og Herrecykler C. F. sælges meget billigt.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. Organiserede Svende.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted. Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asmindérødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Et Parti Sommerkjoler udsælges fra Kr. 3,85
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp. købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1.70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonnaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Cykleforretningen „Eisteen“
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler. Lygter og Elementer. Alle Slags Reparationer udføres.

„Kør ud i det Fri“!
Tag Cyklen frem af Kælderen og lad mig reparere den. Ovnlakering og alle Reparationer udføres solidt og til billigste Priser.
Taga 3743. Ann. giver 5 % Rabat
Concordia, Lundtoftegade 100

Købhn. Akkumulator Værksted.
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre. Piskefløde 1/4 l. 39 Øre. Margarine 1/2 kg. 39 Øre. Reklamekaffe 1/4 kg. 77 Øre

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden“ giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor. Blaagaardsplads 21

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk.
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres.
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 26 | Lørdag d. 15. August 1936 | 1. Aarg.

Du skal

Du skal erkende, at din og din Familjes, dit Hjems Eksistens, hviler paa dine Indtægter.

Du skal erkende, at dine Indtægters Størrelse er afhængige af Sammenhold paa Arbejdspladsen, i Faget og Klassen.

Du skal erkende, at din Løn og dermed dine Livsvilkaar var langt ringere, om ikke Arbejderne havde organiseret Kampen for Klassens Interesser.

Du skal erkende Klassekampens Nødvendighed som et fælles Grundlag for alle Arbejderfamiljers fælles Eksistens og Livsvilkaar.

— — —

Du skal erkende, at den moderne Teknik og de moderne Arbejdsmetoder har sprængt dit Fagarbejde, og forsvaget Virkningerne af det enkelte Fags Aktion.

Du skal erkende, at Fag som dit Fagarbejde glider ind som et enkelt Led i den industrielle Organisation af Produktionen, saaledes maa du og dit Fag træde ind som et enkelt Led i den økonomiske Klassekamp sammen med alle de øvrige Fag i samme Industri.

Du skal erkende Nødvendigheden af den samlede industrielle Organisation og Kamp, baade i de daglige Forhold paa Arbejdspladsen og i Kampen mod Udbytterne.

Du skal erkende Nødvendigheden af den industrielle Organisation og den industrielle Kamp!

— — —

Du skal erkende, at Udbytternes økonomiske Styrke er Arbejdernes langt overlegen, og at det er i Udbytternes særlige Interesse at samle alle de juridisk bindende Overenskomster til Udløb paa samme Tid, saaledes at de med deres overlegne økonomiske Midler gennem Lockouten kan udsulte alle Arbejdere paa en Gang til Underkastelse.

Du skal erkende, at Udbytterne derved opnaar Udbytningsfred for et bestemt Aaremaal, og at de i denne Periode tager alle Fordelene ved Rationalisering og tekniske Fremskridt.

Du skal erkende, at denne Udbytternes Taktik har standset enhver Mulighed for vor Klasses positive Fremskridt i økonomiske Livsvilkaar.

Du skal erkende, at i de Tilfælde, hvor Udbytternes Lockoutaktik er afløst af Statsmagtens tvungne Voldgift med Overklassedommere, er Arbejderne lige saa ilde stedt.

Du skal erkende, at den juridisk bindende Overenskomst baade under Lockouttaktiken og den tvungne Voldgift, staar som en lammende Hindring for din Klasses økonomiske Fremskridt.

Du skal erkende, at kun Arbejdernes absolutte Aktionsfrihed er i Stand til paany at skaffe os Fremskridt.

— — —

Du skal erkende, at Arbejdernes faglige Aktionsfrihed kun kan generobres, ved direkte at bryde alle Lovlænker, alle bindende Overenskomster, alle Forbud mod Strejke og Lønkampe.

Du skal erkende, at Arbejdernes Aktionsfrihed kun er til, hvor Arbejderne bruger den, og at den overfor de stadigt stigende Varepriser nu bør bruges!

— — —

Du skal erkende, at den sociale Reform kun er en ringe Godtgørelse for det, Arbejderne faar for lidt i Løn.

Du skal erkende, at alle sociale Reformer gør Arbejderne afhængige af Statmagten, og at denne Afhængighed lammer Arbejderne i Klassekampen.

Du skal erkende, at den parlamentariske Aktion ikke et eneste Sted i Verden har formaaet at frigøre Arbejderne, eller blot givet dem varige positive Fremskridt.

Du skal erkende, at den parlamentariske Aktion fratager Masserne Troen paa deres egen Kraft og Muligheder, og derfor virker lammende paa selve Klassens Fremdrift.

Du skal erkende, at kun Massernes egen direkte Aktion formaar at give Masserne Tro paa sig selv, samtidig med, at de Fremskridt, de gør, garanteres af deres egen Styrke.

Du skal erkende, at i de Lande, hvor Arbejderne i den senere Tid har anvendt den direkte Masseaktion, der har de paa faa Uger tilkæmpet sig Forbedringer, som Arbejderne i de Lande, der nøjes med parlamentarisk Aktion, ikke i Aaremaal har formaaet at tilkæmpe sig.

Du skal erkende Kendsgerningerne og agitere for den direkte Aktion paa din Arbejdsplads og i din faglige Organisation.

— — —

Du skal erkende, at den parlamentariske Aktion aldrig kan frigøre Arbejderne for den kapitalistiske Udbytning.

Du skal erkende, at den besiddende Klasse overalt, hvor Arbejderne har erobret Flertallet i Parlamentet eller blot en Del af dette, ikke mere respekterer den fredelige Parlamentarisme eller Flertallets Ret til at bestemme om Nationens Forhold.

Du skal erkende, at i en Række af Lande — sidst i Spanien —, hvor Arbejderne og Smaabønderne har villet udnytte deres parlamentariske Flertals Ret, der har Overklassen med voldelige Midler rejst sig og slaaet Parlamentarismen ned til Fordel for Borgerskabets Diktatur!

Du skal erkende, at Parlamentarismen kun bestaar, saa længe Borgerskabet kan have Gavn af den, men ikke den Dag Arbejderne vil bruge den i sin Frigørelses Kamp.

Du skal erkende, at den parlamentariske Aktion derved har mistet sin Betydning for Arbejderne vil bruge den i sin Frigørelses Kamp.

— — —

Du skal erkende, at den Arbejder, der ikke nøje følger med i de historiske Begivenheder, som disse nu i større og større Bølger ruller frem over Europa, er et Drog, der bare værgeløst ruller med, hvor det behager Borgerskabet at slynge Arbejderne hen.

Du skal erkende, at det er din helligste Pligt mod dig selv, mod din Familje, mod din Klasse og dens hellige Idealer om Frihed og Retfærdighed for alle Mennesker, at du ikke blot følger med, men drager de rette Konklusioner af Begivenhederne.

Du skal erkende, at alle de sidste Aars Begivenheder kræver af dig som klassebevidst Arbejder, at du skal indstille dig paa, at kun de pludselige og mægtige Arbejdsnedlæggelser og i sidste Instans militær Indsats kan føre vor Klasse frem over den borgerlige Reaktions militære Klassemagt.

Du skal erkende, at enten skal Arbejderne nu bruge alle til Raadighed staaende Midler i Klassekampen eller synke ned i Slaveri og tabe alt, hvad de hidtil vandt.

Du skal erkende, at der ikke kan drages andre Konklusioner af de Begivenheder, der nu finder Sted i Europa, og at du som Mand, Fader og Klassefælle har en uafviselig Pligt til værdigt og forstandigt at træde i Skranken for denne Indstilling hos Arbejderne.

E.

Situationen i Spanien

Den militære Situation i Spanien er endnu gunstig for Folkefronten.
Den syndikalistiske Bevægelse tager ogsaa Føringen i Madrid. C.N.T. vil ikke socialiseres før Fascismen endelig er slaaet ned.
De tyske Nazistforbrydelser i Spanien afsløret.

Ugens Telegramstof indeholder en Mængde »Sejre« paa begge Sider. Resultatet af Sejrene er ikke stor.

Det mest betydelige de reaktionære Oprørere kan notere er Overførselen af marokkanske Tropper til Spanien. Hvor mange Tusind Mand det drejer sig om, kan ikke konstateres. Men karakteristisk er det, at disse Spaniens »sande Venner« overfører Araber- og Negertropper ved Hjælp af italienske Flyvemaskiner og tyske Krigsskibe, og formodentlig ogsaa ved Hjælp af udenlandsk Kapital, for i »Fædrelandets« Navn at myrde Spaniens egne Sønner og Døtre.

Disse spanske Patrioter ligner altsaa alle andre Landes Patrioter.

Folkefronten kan notere en lang Række af sejrrige Træfninger, men ingen af afgørende Betydning.

Regeringen i Madrid hævder, at Tiden er med den, at Folkefronten bliver stærkere Dag for Dag. Dette er maaske rigtigt for Nordspaniens Vedkommende, men næppe for Stillingen i Sydspanien, hvis Troppetransporten paa Marokko fortsættes.

Det fremgaar af alle Meldinger fra Nordspanien, at Folkefronten fra tre Sider nu gaar frem mod Zaragossa. Flere smaa Slag er udkæmpet paa disse Marschruter, men endnu har Arbejdermilitsen trængt sig længere og længere frem mod denne By og dens mægtige Garnision.

Baade strategisk og moralsk vil det have uhyre Betydning, om Arbejder- og Bondehæren kan indtage denne By og knuse den Fascisthær, der findes her. Sker dette, kan store Dele af Folkehæren frigøres til at rense det øvrige Nordspanien for Fascisttropper, og ombringe den Fascisthær, der har besat Bjærgpassene nord for Madrid.

Kun hvis dette sker, og helst inden General *Franco* naar frem fra Syd mod Madrid, er der Mulighed for en ren Folkefrontsejr, der betyder mindre Blod, end hvis disse hundreder Smaaslag skal fortsættes rundt i Byer og Egne Landet over i Maanedsvis.

De fascistiske Lande gaar nu tilsyneladende med til Neutralitet.

Efter at Tyskland og Italien aabent og kynisk har forstrakt de spanske Fascisthære med Flyvemaskiner og sikkert ogsaa med Pengemidler, og de tyske Krigsskibe direkte har støttet Overførslen af Tropper, er disse to Regeringer tilsyneladende gaaet ind paa Frankrigs Forslag om Neutralitet i det indre spanske Opgør.

Men efter alt, hvad der allerede foreligger af Afsløringer om disse Fascistregeringers Optræden, kan vi som Arbejdere ikke tro paa deres Forsikringer.

Den rigtige Vej.

»Times« Korrespondent i Madrid har over Valencia sendt Bladet en længere Korrespondance, hvori det hedder:

»Den moderate faglige Organisation U. G. T., som for næsten var almægtig blandt Madrids Arbejdere, er i Lag med at miste hele Indflydelsen til C. N. T. (Den syndikalistiske Landsorganisation) og den anarkistiske F. A. I., som altid for kun dominerede i Barcelona.

Denne mærkelige Udvikling blev tydelig ved den sidste Bygningsstrejke i Madrid, hvor C. N. T. forhindrede U. G. T. i at afblæse Strejken. C. N. T. er nu den mest aktive Arbejderorganisation i Madrid, hvilket fremgaar af de talrige Inskriptioner med Organisationernes Initialer, som nu overalt ses i Madrid. Næsten lige saa talrige er Initialerne F. A. I. og Mængden af sortrøde Anarkistfaner, medens U. G. T. næsten ikke ses eller mærkes mere.«

Man behøver ikke at være i Tvivl om, at Korrespondenten her peger paa Hovedretningen i Udviklingen blandt Arbejderne ikke blot i Madrid, men i hele Spanien.

Arbejdernes Stilling i Katalonien.

Barcelona saavel som det meste af Katalonien er fuldstændig renset for fascistiske Oprørere. De to revolutionære Arbejderorganisationer, den syndikalistiske Fagbevægelse C. N. T. og den anarkistiske Organisation F. A. I., der ved sin Massetilslutning og sit Førerskab af Arbejdermasserne i Nedkæmpelsen af det fascistiske Militær fik fuldstændig Magten, har draget Konsekvenser heraf.

De to Organisationers Milits har i de sidste Dage kvalt alle Forsøg paa Udplyndring og Mord.

De har nu sat 5000 Mand ind mod Uvæsenet, som den katalonske Regering stod magtesløs overfor. Militsen har grebet flere Forbrydere, der til egen Fordel udnyttede Situationen til Mord og Udplyndring. Blandt de arresterede Forbrydere er flere, — vor sidste Meddelelse siger 8 — afslørede, som Medlemmer af den *fascistiske* Organisation i Barcelona.

Arbejdermilitsens Ledelse er fast besluttet paa at gennemføre den strengeste Orden, og alle, der paagribes, undergives nu almindelig Rettergang, som ligeledes er genoprettet.

De tyske Nazisters forbryderiske Virksomhed afsløret.

Som vore Læsere har erfaret af Dagspressen, har den tyske Nazi-Regering og dermed dens Slavepresse været dybt indigneret over at det tyske Konsulat i Barcelona

(Fortsættes Side 4.)

Vi er stolte

Mørke, varme, spanske pige
frugt af proletariatet
hærdet gennem sult og nød,
hærdet i din kamp for brød
lærte du, hvad Broderskabet
i vor klassekamp betød

stolte, røde, spanske pige
smiler gennem kampens rasen
i din hverdags træge tramp
lærte du, at brød er kamp
du har brændemærket fascismen
demokratisk klassekamp

stærke, tapre, spanske pige
[illegible] røde fane
har du modigt baaret frem
i din kamp mod alle dem,
der din frihed vilde rane
og berøve dig dit hjem.

kække, røde, spanske pige
[illegible]
hilser dig og hylder dig,
du har vist os kampens vej
vi er stolte af den klasse,
der har kæmpet som dig.

[illegible]

Vor Hilsen til Barcelonas Arbejdere

Københavns Afdeling under Syndikalistisk Propagandas Sammenslutning i Danmark vedtog paa sit Møde i Mandags Aften at sende følgende Hilsen til Barcelonas Arbejdere:

Til syndikalistiske og anarkistiske Kammerater i Barcelona.

Klassekammerater og Meningsfæller.

Med den største Beundring og Begejstring har Danmarks revolutionære Arbejdere modtaget Budskabet om edere heltemodige Kamp og Sejr over Fascisten [illegible] Overklasse.

Vi tilønsker jer Lykke og Fremgang i den gigantiske Kamp for Friheden og Arbejdernes Sejr over [illegible].

Vi ved, jeres sejrrige Kamp vil fra [illegible] Ret [illegible] for første Gang [illegible] Fascismen paa dens brutale Sejrsvej over Europas Lande og atter tænde Haabets Stjerne [illegible] Handlingens Mod i Millioner forsagte Sjæle, som staar rædslende overfor Fascismens brutale Paagaaenhed og det forræderiske Demokratis frygtagtige Lunkenhed.

Men vi Europas Arbejdere ved ogsaa Spaniens Arbejdere glider ind under Vaaget.

Derfor maa I ikke tabe. Derfor maa I sejre! Derfor hver Dag vokser Kampen i vore Tanker hver Time, hvert Minut i disse skæbnetunge Dage, hvor de europæiske Arbejderes Skæbne afgøres paa Spaniens Slagmarker.

Vi hilser jer Barcelonas og Kataloniens stolte Arbejdersønner og vi raaber med jer over Grænserne: Leve Friheden! Leve den spanske Arbejderklasses Sejr over Tyrannen.

I. S. Medlemsmøde København
Mandag d. 11. August 1936.

Gadespejlet

Ved Knud Bachs [illegible] Stævne, hvor Svineleverings Strejken blev bestilt, afsendtes samtidig en Hilsen til Kongen, der ligesom skulde [illegible] at glide lettere ned.

[illegible]

[illegible]

Spifs

Sovjet-Unionens nye Seksual-lovgivning er reaktionær

I

Jeg havde egentlig besluttet ikke at røre mere ved den nye Seksuallov i Sovjet-Unionen, før Spørgsmaalet atter blev aktuelt herhjemme, naar Kommissionsbetænkningen forelaa til offentlig Diskussion, men de Grundlag der nu er fremsat i den revolutionære Presse, dels i Strandgaards her i **Arbejdet,** men mest den sidste Artikel i »Arb.Bl.« om dette Spørgsmaal, er af en saadan Beskaffenhed, at de ikke bør staa uimodsagt. Og lad os saa faa Spørgsmaalet grundigt belyst.

I Spørgsmaalet om den nye Seksuallovgivning i Sovjet-Unionen er reaktionær, kan det ikke have nogen Indflydelse om Sovjet Unionen er Verdensproletariatets eneste Lyspunkt og Haab i det kommende Verdensopgør, eller den ikke er dette.

Hvad den iøvrigt kan blive i denne Henseende, kan ingen sige i Dag, og hvad den har været — i Særdeleshed dens Udenrigspolitik i de senere Aar — er et Problem, som er for stort og for omdiskutabelt til at drøftes her.

Den eneste Forbindelse i denne Henseende er, at Sovjet-Unionen som et socialistisk Samfund paa Vej mod Kommunismen, har en uafviselig Pligt til ogsaa i sin Seksuallovgivning at vandre i Retning mod Kommunismens personlige og aandelige Frihed for Mennesket, i alle personlige og aandelige Forhold.

Og gør Sovjet-Unionen ikke dette, — opfylder den ikke denne uafviselige Pligt, saa er dens Stilling som eneste socialistisk Samfund aldeles ingen Undskyldning — **tværtimod!**

Der er derfor ingen Grund til Omfindtlighed i denne Henseende. Og dette saa meget mere som Reaktionen her ude i Vesteuropa, hvor vi Revolutionære staar med Kampproblemet tilbage, — ogsaa det seksuelle — vil udnytte enhver Svaghed hos Sovjet til at slaa os med.

Vi her i Danmark behøver ikke at tvivle om, at Reaktionen her, naar Svangerskabs- eller Seksual-Kommissionens Arbejde bliver forelagt til offentlig Diskussion, vil hente ikke saa faa Vaaben fra Sovjets unge Seksuallov, og bruge dem til Fordel for sine egne Attentater mod den menneskelige seksuelle Frihed.

Skal vi med Vægt slaa dette Angreb tilbage, da kan vi ikke, som den degenerede Partislave møde op med en Dobbeltmoral, een for Sovjet, og een for Danmark. Vi maa som hæderlige Revolutionære forud klart og afgjort have taget Afstand fra det, vi mener er urigtigt og forkert i Sovjets Seksual-Lovgivning. — Hvorledes skal vi ellers med Vægt vende os mod de samme Forhold i den tilsvarende danske Lovgivning?

Det er derfor ikke alene vor uangribelige Ret, men vor absolutte Pligt som Revolutionære og særlig som Kommunister, at sige vor ærlige og aabne Mening om disse Problemer.

Loven er et Tilbageskridt.

Intet ærligt Menneske vil bestride, at den nye Seksuallov fratager Kvinden en Ret, som den gamle Lov gav hende, nemlig Retten til at bestemme om hun vilde være Moder eller ikke, i det Tilfælde hun var besvangret.

Staaende overfor denne uomstødelige Kendsgerning og de Angreb paa den nye Lov, der logisk maatte melde sig, har en Række Forsvarere meldt sig med en Række vidt forskellige Argumenter, lige fra Mandsret over Kvinden og hendes Legeme, til dybt socialøkonomiske Anbringelser.

Men fælles for alle Forsvarerne er, at de sætter det enkelte Menneskes Frihed og Ret til at bestemme over deres eget intimeste personlige Forhold, i dette Tilfælde **Kvindens Ret over sit eget Legeme,** — under Flertallets, Klikens, Bureaukratiets, Statens Forgodtbefindende.

Dette reaktionære Tyranni er stik mod Kommunismens Maal: **Ved Fælleseje af Jord og Arbejdsmidler at skænke Menneskene den største Mulighed for personlig Frihed, til Udvikling af deres personlige Evner og Egenskaber for Harmoni og Lykke.**

Naar flere af Forsvarerne vil udgive deres Forsvar for Kommunisme, er Forklaringen d. o., at der siden 1918 er udviklet en Art af Kommunismen, der nøje svarer til det Udviklingstrin, Sovjet-Unionen gennemløber i sin statssocialistiske Periode. Og Beskedenhed er jo sjældent Uvidenhedens Dyd.

Jeg maa da først principielt stemple det som et Falsum, naar man ud fra en **kommunistisk** Opfattelse vil forsvare Statsmagtens Undertrykkelse af Menneskets Ret til at bestemme over rent personlige Forhold — sit eget Legeme!

Hvorfor ikke ogsaa **tilsvine Kommunismen med tvungen Værnepligt, og det** andet Statstyrani, som Skatteplyndring og Varefordyrelse o. s. v.

Vender vi os bort fra det rent principielle i Spørgsmaalet, da vil jeg først tage op til Belysning, det jeg vil kalde

Det negative Forsvar.

Dette samler alle de Argumenter, der gaar ud paa at den nye Lovs Tilbageskridt ikke er saa slemt, fordi den gamle Lov i Praksis ikke blev overholdt. Man anfører her, at Administrationen d. v. s. Bureaukratiet saboterede Loven bl. a. derved, at en eller flere dertil egnede Partifunktionærer holdt moralske Foredrag for den gravide Kvinde for at faa hende til at undlade at benytte Loven.

Saa vidt man forstaar Forsvarerne, har denne Paavirkning været temmelig haardhændet, endog saa haardhændet, at saafremt en Kvinde ikke bøjede sig for den, men krævede sin lovlige Ret respekteret, foretog man Indgrebet **særlig brutalt,** idet man ikke benyttede smertestillende Midler tiltrods for, at disse stod til Disposition.

Vil Vesteuropas reaktionære Elementer hente Argumenter for sin Virksomhed, kan den blot henvise til denne **bureaukratiske raa Nederdrægtighed,** Forsvarerne her anfører fra Sovjet-Unionen.

Til samme Kategori henhører de Tilfælde under den gamle Lov, hvor Bureaukratiet under Hensyn til, at Manden kunde bestemme, om Kvinden skulde føde Barnet, saboterede Kvindens lovlige Ret til at faa fjernet Fostret.

Det er biologisk set en gevaldig Historie den, at Hannen staar i Forhold til Hunnen for **Forplantningens Skyld!**

Men socialmoralsk historisk er den ikke bedre. Dette at overføre Begreber fra det lille betrængte Stammesamfunds Patriarkat og Mandsherredømme paa vor moderne Tid og Samfundsforhold, er sandelig noget for »revolutionært« tænkende Mennesker.

Er det muligt at stikke dybere i Reaktion, om man ikke vil tilbage til den Mørketid, hvor Forfædre og Mødre hoppede rundt i Trætoppene, og hvor Voldtægt var Lov for Forholdet mellem Mand og Kvinde!

Hitler har for sine S. S. Tropper virkelig arrangeret noget i den Retning.

Jeg maa afvise enhver Henvisning til at Bureaukratiet har saboteret den gamle Lovs klare Bestemmelser, som et virkeligt Forsvar for den nye Lov og dens Bestemmelser.

Under Bureaukratiets Vilkaarlighed.

Med det samme vil jeg svare paa de Argumenter, der gaar ud paa, at den nye Lovs Bestemmelser ikke maa opfattes for skematisk, idet Bureaukratiet, som skal forvalte Loven i mange Tilfælde »ser igennem Fingre« og tillader Abort ogsaa paa Grund af sociale Forhold, og der tilføjes, under Medhold fra højeste Steder! Tænk engang!

Ja, Tak for Oplysningerne! Se nu her: Den nye Lov er ikke saa slem, thi Bureaukratiet saboterede den gamle Lov, og vil nu ogsaa sabotere den nye, men i modsat Retning!

Det er, hvad man kan kalde **»lovlige Rettigheder«** under Bureaukratiets særlige Naade!

Det er muligt, at en saadan kan vinde nogle aandelige Analfabeter, men bevidste Mennesker vil alle betakke sig for at komme under slige »Retsforhold«.

Ofrene for den danske Sociallovs bureaukratiske **»Skøns-Vilkaarlighed«,** kan man i alle Tilfælde ikke forføre ved denne Argumentation.

Hele dette Forsvar for den nye Lov er negativ maalt med Logikens Maal, og understreger overfor os, der vil **Kvindens absolutte Frihed og Ret over hendes Seksualliv** ikke blot, at den nye Lov er **reaktionær,** men at den er **Frugt** af et statsligt **Bureaukratis antikommunistiske Tankegang.** Næste Gang vil jeg vurdere Forsøgene paa et **positivt** Forsvar.

Red.

Manifest til Verdens Arbejdere

Opraab fra Kataloniens revolutionære Arbejderorganisationer rundkastet af Barcelonas Radio Torsdag d. 30. Juli 1936.

Den revolutionære Kamp, der i Dag foregaar i Spanien mod det reaktionære Diktaturs Kræfter, blev Arbejderne paatvungen.

Det var ikke Arbejderne, men Fascisterne, der først greb til Vaaben.

Fascisterne søgte at dræbe Folkets Frihed og blev derved en Fare for det spanske Folks Ret og Sikkerhed. Gennem C. N. T. og F. A. I.s heroiske Kamp, i hvilken ogsaa andre Arbejderorganisationer deltog, blev det fascistiske Kupforsøg i Katalonien nedkæmpet.

For første Gang i de senere Generationers Historie er det lykkedes et Lands Arbejderklasse at slaa Fascisterne ned i deres eget Landområde. Denne Folkesejr aabner Muligheden for en ny Epoke i Historien.

Fascisternes Magt i Katalonien er definitivt brudt. Barcelona-Arbejdernes Kamp under de sort-røde Faner er Vejen frem til nye Tider.

Dog Kampen i det øvrige Spanien er endnu ikke afsluttet.

Med en Hengivenhed, som ikke kender Grænser, og med en Dødsforagt, hvis Lige kun kendes i Menneskehedens Historie største Epoker, udruster det røde Barcelona et bestandig voksende Arbejderværn, der baner sig Vej mod Zaragossa for at storme Fascismens stærkeste og farligste Skanse, Sædet for Nordspaniens militære og fevdale Reaktion.

Størstedelen af dette Arbejderværn udgøres af C. N. T.s og F. A. I.s Medlemmer. Sammen med andre antifascistiske Kræfter har Arbejderværnet paa sin Vej allerede stormet og erobret vigtige fascistiske Højborge i Provinsen Aragonien. Med Arbejdernes Blod som Indsats skal denne March krones med Frihedens Sejr over Fascismen og Reaktion.

Arbejdere og Antifascister i hele Verden!

De spanske Arbejdere er frihedselskende. Det spanske Proletariat har baaret Aarhundreders Undertrykkelse af reaktionære og fevdale Magter. Dog har det ikke i sin Befrielseskamp undladt at tage det videste Hensyn til Humanitet og Skaansomhed. Spaniens Arbejdere og fattige Bønder er højhjertede Mennesker. De blev angrebne, de forsvarede sig heltemodigt og sejrede! Men saasnart den sidste fascistiske Modstand var brudt, antog Katalonien atter sit rolige Væsen. Ingen Mord og ingen Plyndringer har fundet Sted. De syndikalistiske Organisationer har atter bragt det økonomiske Liv paa Fode. De sørger for Millionstadens Forsyning og Forplejning og vaager over den almene Ordning.

Utallige Stemmer, ikke blot i Spaniens borgerlige Presse, men ogsaa fremstaaende udenlandske Videnskabsmænd og Journalister, der opholdt sig i Landet i Kampdagene, har udtrykt deres Bundring for Arbejdernes frivillige Disciplin. Mange, som efter eget Ønske forlod Landet ved de syndikalistiske Organisationers Hjælp, har fra Udlandet sendt Takketelegrammer til Syndikaterne (Fagforeningerne). Til trods herfor har ildesindede og uansvarlige Journalister i en bestemt Hensigt udspredt nedsættende Løgne om det kæmpende Spanien og det sejrende Barcelona. Derfor henvender C. N. T. og F. A. I. sig til Verdensoppinionen.

Arbejdere, Antifascister! Tro ikke de falske Meddelelser om, at Mord og Plyndring finder Sted i Katalonien. Kataloniens og Barcelonas Befolkning har hele Tiden bevaret sin Værdighed, ogsaa i de Stunder, da Faren var størst og Kampens Udfald uvis. Vi gentager over for hele Verden, at C. N. T. og F. A. I., der behersker den offentlige Magt i Katalonien, ikke tillader Mord eller Plyndring.

Vi appellerer til alle frihedselskende Mennesker om moralsk Støtte i vor gigantiske Kamp mod Reaktionen. Mislykkes vor Kamp, betyder det en Forstærkning af Verdensfascismen. Sejrer vi, betyder det en Sejr for Friheden, en Sejr for det internationale Proletariat.

Ingen fredelig Udlænding bliver antastet i det for Fascismen frigjorte Katalonien. C. N. T. og F. A. I. saavel som alle andre antifascistiske Kræfter tilsikrer alle fredelige Udlændinge fuld Sikkerhed.

Arbejdere og Antifascister i hele Verden!

Hjælp os, der i Dag staar i Spidsen for Kampen mod Fascismen. Tillad ikke, at man gennem falske Nyheder besmudser og belyver Kataloniens sejrende Folk.

C. N. T. og F. A. I. er ikke Sekter, men Organisationer, som i Dag staar med Majoriteten af Spaniens Befolkning bag sig. Vi ønsker ikke, at de uhyggelige Tilstande, som findes i Fascismens Lande, ogsaa skal indføres her. Vi vil sætte hele vor Kraft ind for at hindre det.

Arbejdere og Intellektuelle! Giv os jeres moralske Støtte i denne vor store Kamp for Fascismens Udryddelse!

Leve den antifascistiske Kamp!

EL COMITE REGIONAL DE CATALUNA,
C. N. T. og F. A. I.

Skandalen i „Dansk Brolæggerforbund“

Desperationens Højdepunkt. Overenskomsten opsiges og der laves Blokade uden at Forretningsføreren kan forklare, hvad Formaalet egentlig er.

De „fremmede“ Kolleger skal jages væk fra Amtet uden Understøttelse, ja uden nogen Forklaring - bare væk!

Den lokale Formands Trussel bringes til Udførelse. For at tvinge de „fremmede“ Kolleger bort fra Amtet opsiges Overenskomsten.

Vi paapegede sidste Gang, at den lokale »Hjemmeføding«, Formanden for den lokale Afdeling i Ringkøbing Amt, havde udtalt, at *der for at faa de »fremmede« Brolæggere fjernet, nok ikke var andet at gøre end at opsige Overenskomsten med Amtet og blokere Arbejdet.*

Denne i Henhold til *Formaalet og Forbundets Anseelse fuldstændige sindssvags Trusel, blev virkelig bragt til Udførelse.*

Hele Aktionen for Stavnsbaandets Genindførelse endte i Eftersommeren 1935 i fuldstændig Fiasko. Vel blev de »fremmede« Brolæggere tvunget til at rejse hjem, men *Hjemmefødingene* var bragt ud i det Forhold, at saafremt de begyndte at arbejde, saa blev de »fremmede« Kolleger igen antagne, og saa var de jo lige vidt. Derfor var alt, hvad de opnaaede med deres reaktionære Aktion, kun, at de selv gik og tærede paa Arbejdsløshedskassen.

Der maatte altsaa gøres noget ekstra ordinært. Og Forretningsføreren betænkte sig ikke paa at bruge Forbundets Navn, Anseelse og Midler i dette reaktionære Formaals Tjeneste. Han opsagde Overenskomsten med Amtet d. 6. September til Ophør d. 6. December 1935.

En Forretningsfører der ikke kan give en fornuftig Begrundelse for de Skridt, Forbundet foretager.

Naar vi nu i Overensstemmelse med den lokale Afdelingsformands Udtalelser hævder, at denne Blokade udelukkende er iværksat for de »fremmede« Brolæggere — altsaa det reaktionære Formaal at indføre Stavnsbaandet i Brolæggerfaget, saa kan vi anføre en Række Kendsgerninger som afgørende Bevis herfor.

Den gamle Overenskomst var en generel Prisaftale som lige var ændret efter Forretningsførerens Forslag.

Den Overenskomst, Forbundet havde med Ringkøbing Amt var det, vi Fagforeningsfolk kalder en løbende Prisaftale. Dette vil i Korthed sige, at den gik ud paa, at Amtet betalte de til enhver Tid i Faget gældende Priser og opfyldte Fagets almindelige Arbejdsvilkaar. Overenskomsten var fortløbende og kunde til enhver Tid opsiges af en af Parterne med 3 Maaneders Varsel.

Hverken overfor Amtet eller overfor Offentligheden — de mange Indlæg i den vestjyske Presse — eller overfor de Arbejdere, Konflikten rammer, har Forretningsfører A. C. Nielsen formaaet at give en eneste fornuftig Begrundelse for dette Skridt.

Thi vilde Forretningsføreren endelig tage sig sammen til en Kraftanstrengelse for at forbedre Fagets Arbejdsvilkaar, maatte han jo være komplet Idiot, hvis han begyndte Aktionen ovre i et vestjydsk Amt, hvor Fagets Magt vel er mindst af alle Steder i Danmark.

Og da Prisaftalen med Amtet gik ud paa, at de i Faget almindelig gældende Vilkaar skulde opfyldes fra Amtets Side, var det netop en for Medlemmerne god Overenskomst, saa god, at mange Fag paa mange Pladser kunde ønske en lignende.

Vil vi nu opgøre, hvad Forretningsføreren og hans Klakør Senius Christensen har motiveret Opsigelsen med, er dette mere end fattigt. Ud over nogle intetsigende Fraser om »ordnede« Forhold — noget den gamle Overenskomst som paapeget omfattede saa godt som et Arbejdsforhold kan kaldes »ordnet«, har de af Realitet kun fremført, at Brolæggerne skulde have Lov at tjene saa meget de kunde overkomme!

En Mand der hopper rundt i sine egne Modsigelser.

Det, der sigtes til, er, at Brolæggerne skal have Lov at sætte saa megen Bro, de kan overkomme.

Nu erindrer vore Læsere fra første Artikel, at Konflikten i Juni 1935 netop opstod, fordi Vejinspektøren mente, at Brolæggerne lagde for megen Bro, nemlig ca. 37 Kvadratmeter, og han forlangte, at de skulde gaa ned til 30 Kvadratmeter pr. Dag pr. Mand.

Paa Forslag af Forretningsfører A. C. Nielsen blev Konflikten bilagt i Slutningen af Juni Maaned mod, at Normalpræstationen blev sat til 32 Kvadratmeter pr. Dag pr. Mand.

Dette indgik baade Amtet og Arbejderne paa.

Nu kommer Forretningsføreren og vil bilde Arbejderoffentligheden ind, at *det, han selv foreslog i Slutningen af Juni Maaned, det opsiger han hele Overenskomsten for blot 2 Maaneder efter!*

Enten maa Manden være aandssvag og ganske uegnet til Forbundsleder, eller ogsaa maa det angivne Motiv til Opsigelsen være et daarligt, og tilmed et meget daarligt, Skalkeskjul for et *skjult Motiv!*

Vi holder paa det sidste, og vi mener at kunne bevise, at det eneste Motiv til hele denne Opsigelse og deraf løbende Konflikt er at jage de »fremmede« Kolleger bort fra Amtet, *saaledes som Senius Christensen offentlig har fremført i Pressen!* Vi skal senere vende tilbage hertil.

Arbejderne faar ingen Besked om Blokade, men en Meddelelse om at den lokale Afdeling er lukket for Tilgang.

Efter Overenskomstens Udløb 6. December 1935 foretog Forbundet intet aggressivt Skridt mod Amtet, og Arbejderne fra Silkeborg fik kun en Meddelelse om at Adgangen til den lokale Afdeling var lukket for dem.

Men da dette Forhold netop var Stridspunktet mellem dem og Forretningsføreren og hans »Hjemmefødinge«, og de vidste at andre arbejdede for Amtet, der *ikke* var blokeret af Forbundet omend Overenskomsten var udløbet, tog ingen Notits af denne *taktiske* Meddelelse. De drøftede Sagen og var ganske enige om, at hele denne »Overenskomstopsigelse« kun var baseret paa at gøre dem arbejdsløse — holde dem borte fra Arbejdet i Amtet.

Da Amtet sendte Bud efter dem midt i April Maaned i Aar og da Amtet fremdeles ikke var blokeret, tog de selvsagt derop den 22. April. For en Sikkerheds Skyld henvendte de tre Brolæggere fra Silkeborg, der stod i Aarhus Afdeling, sig til den lokale Afdeling og forlangte sig overflyttet til denne. Dette var selvfølgelig en Udfordring til »Ridderne af Stavnsbaandet«, og Overflyttelsen blev som ventet nægtet.

I kan bare skruppe a' uden Understøttelse eller nogen Rettighed for aarelang Kontingentbetaling.

Da der ikke var Blokade, tog Silkeborg Arbejderne fat paa Arbejdet, og dette vakte selvfølgelig Bestyrtelse blandt »Stavnsbaandets Riddere«.

De havde jo regnet ud, at bare der blev lukket for Tilgang til den lokale Afdeling, *saa kunde de holde alle andre Kolleger ude fra Arbejdet!* Nu gik denne *»Skinkonflikt«* ikke mere! Nu maatte de enten finde sig i, at andre Kolleger fik Del i Arbejdet, eller ogsaa maatte de tage Skridtet fuldt ud og erklære Strejke overfor Amtet.

Og det sker, at Brolæggerforbundets Forretningsfører virkelig driver det dertil, at erklære offentlig Blokade blot for at holde nogle Medlemmer, han har forset sig paa, ude fra Arbejde!

Vi forstaar godt, at han har været under stærkt Pres, før han har ført Forbundet ud i den Fadæse, det nu ligger i; thi Hjemmefødningene, der ikke vilde arbejde sammen med Kolleger, der var bosiddende i andre Amter, maatte nu daglig i deres reaktionære Raseri gaa og drive, medens 8 Kolleger havde godt Arbejde ved Amtet til overenskomstmæssig Betaling.

Og saa sprang Bomben! Den 29 April modtog Arbejderne en maskinskrevet Skrivelse, der var saa »maskinskrevet«, at endogsaa Forretningsføreren havde glemt at skrive sit Navn under egenhændig.

I denne Skrivelse meddeltes det at der var Strejke fra Arbejdstidens Ophør, men at de ingen Krav havde paa Understøttelse, da de ingen Ret havde til Arbejdet i Amtet, saa de kunde altsaa ifølge Skrivelsen bare skruppe hjem og melde dem arbejdsløse, om de ellers vilde leve!

Det er ganske givet, at de 8 Arbejdere, der var fra flere forskellige Afdelinger, ikke vilde finde sig deri.

Der stod intet i Forbundets Love om, at de er bundet til deres Hjemstavn, for at have Ret til at arbejde, og Retten til at søge deres Arbejde, hvor det fandtes, vilde de forsvare og selvfølgelig ikke straffes med Fratagelse af deres Strejkeunderstøttelse, dikteret af reaktionære Hjemmefødinge og en despotisk Bureaukrat til Forretningsfører, der var ude i Venners Ærinde!

Arbejderne svarede derfor paa Skrivelsen, at de for at respektere Strejkeparolen forlangte denne lovlig begrundet og Tilsagn om deres lovlige Strejkeunderstøttelse bekræftet med Forretningsførerens egenhændige Underskrift.

Svaret paa disse berettigede

Bliv Abonnent

1.50 Kr. for Juli Kvartal

„ARBEJDET"

Redaktion [illegible]

Expedition [illegible]

[illegible] Krav [illegible] saa langt ude, at han ikke [illegible] en saglig Begrundelse [illegible] Strejkeordren.

[illegible] disse Uoverensstemmelser [illegible] besluttede at de Strej[illegible] Amtet [illegible] at forhindre de [illegible] Strejken blev begrundet i saglige Krav til Amtet [illegible] og [illegible] Strejkeunder[illegible]

Hermed [illegible] den Strid som [illegible] Mørkemænd har [illegible] Forbundets Medlemmer [illegible] aaben offentlig Kon[illegible] en Kollegakrig med An[illegible] af de mest fordømmelige Midler.

Men derom i næste Nummer.

[illegible] kendte Mænd [illegible] Skrueb[illegible] [illegible] han og hans Ii[illegible] Forbun[illegible] de [illegible] Men se [illegible] Nielsen, den gaar ikke mere. [illegible] der hedder Kends[illegible] og dem er det vi i vor [illegible] af hele Sagen lader af [illegible] de egentlige Skrue[illegible] de Folk, der for [illegible] deres naturlige Ret til at [illegible] der er Arbejde til Forbundets Priser, og de Mørkemænd, der for at forhindre deres faglige Kolleger i at faa Arbejde [illegible] uden for Amtet, og som i denne ukollegiale Optræden bruger de mest skidne og sjofleste Midler. [illegible] Nielsen [illegible] og dette gør vi uden Hensyn til om det [illegible] Brolæggerforbundet, »Se Dem« og hele det øvrige bureaukratiske Magtapparat inden for Arbejderbevægelsen.

Naar Forretningsfører Nielsen i god Overensstemmelse med hele hans uholdbare Stilling i denne Sag paastaar, at vi tager Skruebrækkere under Armen, saa er dette noget Vrøvl og ikke andet. Sandheden er, at vi ved vor saglige Udredning af Sagen tager Forretningsfører Nielsen ved Vingebenet, og det fortsætter vi med, til vi har klarlagt hele denne Sag for Arbejderoffentligheden, — med eller uden Hr. Nielsens Tilladelse.

Vi fortsætter altsaa i næste Nummer. God Morgen Hr. Nielsen!

Red.

God Morgen, Hr. Nielsen

[illegible] vore Læsere, der læser »Se Dem« i København, vil paa [illegible] Blads Bagside sidste Søn[illegible] læst en Artikel, hvori [illegible] »faglige« Medarbejder [illegible] komme Forretningsfører [illegible] fra Brolæggerforbundet [illegible] Undsætning i hans Fadæse i [illegible] Amt. Undsætningen [illegible] paa den for Bladet meget [illegible]

Mælkemonopolets Gangstermetoder

Denne Artikel handler om, da Direktør Tholstrup udpanter en Mand for 400,oo Kr. for en Hest, der er „død" samtidig med at Hesten hver Dag arbejder for Hr. Tholstrup inde i København.

Da Kæltringestregen opdages skynder man sig at afskrive et Beløb.

[illegible] sidste Artikel med at [illegible] Gang skulde [illegible] Fortegnelsen over [illegible]

[illegible] sidste Gang at Mæl[illegible] København [illegible] Hr. Tholstrup ikke [illegible] ved Betaling at [illegible] til at begaa [illegible]

I Dag skal vi [illegible] andet Træk [illegible] Kamp for at slaa de [illegible] sælger billig [illegible] Hr. Thol[illegible] spiller Hovedrollen [illegible] placeret den [illegible] med de laveste [illegible] og Kæl[illegible]

Da Arbejderen Viggo Sørensen underskriver en Veksel paa 400,00 Kr. for at faa Hest og Vogn til Detailsalg af Mælk i Hedehusene.

[illegible]

Københavner-Chaufføren bliver syg, og Sørensen overtager Turen, medens Hardø overtager Hest og Vogn.

Det sker imidlertid det, at Mejeriets Københavnerchauffør bliver syg, og da Sørensen er kendt med [illegible] og Kunder, overtager han denne Plads for at Mejeriet ikke skal komme i Forlegenhed.

Sagen ordnes saaledes, at en anden af Mejeriets betroede Folk, Hardø, [illegible] Tholstrup vilde [illegible] til at sælte [illegible] over[illegible] Sørensens Mælketur i Hedehusene.

Viggo Sørensen, der er Hæder[illegible] selv, gjorde ikke Krav paa at faa Veksten flyttet over paa [illegible] af Grundene var, at [illegible] bestandig havde Sik[illegible] i Hest og Vogn [illegible] men [illegible] til at betale for.

Da Tholstrup endelig faar jaget Christensens fra Mejeriet stævnes Sørensen for de 400,00 Kr og dømmes til at betale dem.

[illegible]

[illegible] Anledning af den forfaldne Veksel.

Han [illegible] i Retten om hele [illegible] og mente ikke, at Fru Lund kunde beholde baade Hesten og Vognen og samtidig gøre Krav paa de 400 Kr.

Men Tholstrup der repræsenterede Fru Lund, afviste ved sin Sagfører Landsretssagfører N. C. A. Nielsen, tidligere Silkeborg, al Tale om Sikkerheden, idet man gav det Udseende af, at Hesten var død og ingen vidste, hvor Vognen var.

Viggo Sørensen blev i Henhold til Vekselloven dømt til at betale Fru Lund de 400 Kr.

Et Par Dage efter mødte Hr. Tholstrups Sagfører op i Viggo Sørensens Hjem for at udplyndre det. Da Sørensen ikke havde saa meget, saa der kunde tages noget fra ham, blev Fogedforretningen foretaget forgæves — denne Gang!

Saa snart Viggo Sørensen blev Ejer af noget, faldt Tholstrup over ham.

Der sker imidlertid det, at Sørensen kan blive Bestyrer for Telefoncentralen i Herringløse — en lille By nord for Roskilde. Men Betingelsen er, at han skal være Husejer, og for at hjælpe Sørensen overlader Faderen ham hans Hus i Herringløse.

Aldrig saa snart erfarer Tholstrup dette, før han møder op ved Sagfører og Foged og kræver sig Huset paa Fru Lunds Vegne udlagt for de 400 Kr.

Et Forlig med en betegnende Baggrund.

Viggo Sørensen er nu af Hr. Tholstrup bragt derhen, at ikke alene hans Faders Hus skal sælges ved Tvangsauktion, men at han ogsaa derved mister sin Plads, hvis Forudsætning netop var, at han ejede Huset.

Det er givet, at Viggo Sørensen var bragt i en saadan Situation, at han vilde gøre alt for at redde sig og ikke mindst hans Faders Hus, som denne bogstaveligt havde slidt sig til gennem Aarene.

Dette benyttede Tholstrup sig af, og Sørensen fik naadigt Ret til at betale de 400 Kr. af i Afdrag paa 75 Kr., *mod at han underskrev en Erklæring om, at han frafaldt ethvert Krav paa Fru Lund!*

Denne Erklæring, der i sig selv er en Gemenhed, da Fru Lund jo havde baade Hest og Vogn, havde en bestemt Hensigt, nemlig ikke saa meget at værne Fru Lund som at *værne Hr. Tholstrup!*

Den „døde" spadserer ind til Hr. Tholstrups Mejeri og arbejder hver Dag for ham, alt medens han forfølger Viggo Sørensen og tvinger ham til at betale Hesten.

Imidlertid er det jo ikke alle Kæltringestreger, der gaar lige godt, og en Dag erfarer Fru Christensen af en Gaardejer, at han har besørget Hesten fra »Kallerupgaarde« ind til Hr. Tholstrups [illegible] Vesterbrogade. [illegible] Øbergaard [illegible] Udsalgs[illegible] Hesten lever i bedste Velgaaende og arbejder hver Dag.

Formentlig har Hr. Tholstrup [illegible] at Kæltringestregen er opdaget, thi et Par Dage efter modtog Viggo Sørensen Meddelelse om, at der, da »Hesten var fundet«, var skrevet 175 Kr. af Fordringen paa de 400 Kr.

Viggo Sørensen var paa det Tidspunkt led og ked af denne Kamp og tilbudt for flere Op[illegible] modtog han Afdraget [illegible] at udgive kriminel Anmeldelse mod Tholstrup og hans Bedskaber.

Dette er beklageligt, da en saadan Anmeldelse næppe var blevet uden Følger for den Mand, der i Dag staar i Spidsen for den Sammenrotning af Storkapitalister, hvis Formaal er at udplyndre den københavnske Befolkning ved optskruede Monopolpriser paa Mælk.

Men om Tholstrup den Gang slap for Straf, saa slipper han ikke for, at det købende Publikum erfarer, hvem den Mand er, hans Karakter og Moral, som staar i Spidsen for Mælkemonopolet.

Vi har en Gang sat Tænderne i ham, og vi slipper ikke igen. Næste Gang skal vi nærmere belyse den Kamp, hvor Tholstrup i hensynsløs Kynisme træder en flittig og stræbsom Familie ned i Armod og Ulykke for at værne Monopolets Aagerpriser paa Mælken i København.

Herlades alt Haab ude

[illegible]

Red.

[illegible]

Danske Arbejdere og den antifascistiske Kamp

Har Kommunistpartiets sekteriske Indstilling hindret Dannelsen af en antifascistisk Massebevægelse?

I Anledning af den barbariske Klassedom over den tyske Arbejderfører *Edgar Andrè* har »Arbejderbladet« offentliggjort en Serie kortfattede Interviews. Som sædvanlig betjener Bladet sig af den snævre Gruppe Partimedlemmer og sympatiserende Intellektuelle, hvis gentagne Udtalelser ved enhver given Lejlighed just ikke kan paaregne større Interesse fra Arbejderoffentlighedens Side.

Der findes i Virkeligheden adskillige Mænd og Kvinder, som ved en saadan Lejlighed kunde fremsætte nye og forfriskende Synsmaader og saaledes forskaane Læserne for de temmelig stereotype Udtalelser, som Partiets »kendte Navne« i Almindelighed opvarter med. Dette ved enhver Lejlighed at lade de samme Folk udtale sig, smager alt for meget af Snobberi eller Reklame.

Langt naturligere og for selve Sagen værdifuldere vilde det være, om Bladet henvendte sig til Arbejderklassens Tillidsmænd og lod dem udtale sig. Man taler saa meget om at tilnærme sig de socialdemokratiske Arbejdere, men i Praksis viger man tilbage. Hvad om Bladet henvendte sig direkte til Arbejdspladsen og lod jævne Arbejdere udtale sig. Saadanne Udtalelser nede fra vilde i den antifascistiske Agitation være *af langt større Værdi end alle partikommunistiske Vidnesbyrd* i Bladet.

Naturligvis kan »Arbejderbladet« ikke undgaa at interviewe Partiformanden. Han udtaler bl. a., at André kan og skal reddes, hvilket iøvrigt enhver klassebevidst Arbejder oprigtigt ønsker og haaber, og *Aksel Larsen* begrunder sit Haab med, at dette ogsaa kan ske, saafremt Verdensoffentligheden og indenfor denne den danske Offentlighed og især »Arbejderklassen »forstaar sin Pligt«.

Naar imidlertid danske Arbejdere idag ikke i større Udstrækning forstaar at give organisationsmæssigt Udtryk for sin Solidaritetsfølelse overfor Fascismens Ofre i en Række Lande, saa er Aarsagen til denne beklagelige Kendsgerning ikke saa meget at søge i manglende Sympati i Tyskland og andetsteds — Solidariteten er utvivlsomt til Stede, den skal blot udløses paa en fornuftig Maade — som *i det kommunistiske Partis Vanrøgten af sine antifascistiske Opgaver*, der atter er en naturlig Følge af Partiets hidtilværende *sekteriske Indstilling til selve Masseorganisationens Problem*.

Vel har D. K. P. ført en vis antifascistisk Propaganda og adskillige forstandige Resolutioner er blevet vedtaget paa Partiets Initiativ, men *det har endnu ikke forstaaet Nødvendigheden af at medvirke til Skabelsen af overpartiske, antifascistiske Organisationer*, der uden Hensyn til partipolitiske Opfattelser kunde samle de store Masser af Arbejdere.

Betegnende for Partiets letviste Stilling til Spørgsmaalet er saaledes, at skønt Processen imod Edgar Andrè stod paa i lang Tid, har Partiet *ikke* fundet sig foranlediget til at indkalde til et virkeligt Demonstrationsmøde, hvorved man ialfald havde gjort sin Pligt. Først *efter* Dødsdommen er faldet efterlyser Aksel Larsen de danske Arbejderes »Forstaaelse«, og saa mobiliserer man den faste Garde, der ikke sparer paa *de stærke Ord*. Som om de tyske Magthavere tager nogetsomhelst Hensyn til Ord, hvor skarpe og rigtige disse end er.

Derimod har man set, at naar Partiet finder det betimeligt at lade Aksel Larsen udtale sig om »den politiske Situation«, ja, da sættes hele Partiapparatet i Sving, saa er Idrætshuset ikke for stort og saa er Pengekassen i Orden. Saa er Medlemsstaben indstillet paa en »stor Tale« efter bedste udenlandske Mønster. Men den internationale Solidaritetsfølelse strækker altsaa ikke videre, end Kammerat André maa nøjes med nogle Ord i Partiorganet. Saaledes »forstaar« Partiet »sin Pligt« og efterlyser iøvrigt danske Arbejderes Forstaaelse og Pligt.

[illegible]

Arne Munch-Petersen, hvilket naturligvis ikke hindrede hans Genvalg til Partiledelsen, med hvis Billigelse han fortsat kan »snakke« om Kampen mod Fascismen.

I Stedet for at søge Tilknytning direkte til Arbejderklassen og forsøge rundt paa Fabriker og Arbejdspladser at vække Interesse for Spørgsmaalet og tilskynde til Oprettelsen af antifascistiske Komitéer saaledes som man andetsteds med Held har gjort dette, har Partiet som Følge af sin indgroede Sekterisme, for hvilken Ledelsen bærer Ansvar, *indskrænket sit Virksomhedsomraade* til »Befrielseskomitéen« og »Røde Hjælp«.

Uden at ville forringe disse Organisationers Indsats maa vi dog bestemt hævde, *at disse i deres nuværende Form ingensomhelst Betingelse ejer for at kunne udvikle sig til en antifascistisk Masseorganisation*, der paa den ene Side kan bekæmpe dansk Fascisme og paa den anden Side deltage i organisationsmæssige Støtteaktioner til Fordel for Fascismens Ofre i andre Lande.

»Befrielseskomitéen« og »Røde Hjælp« har *ingen* Betingelser for at kunne samle noget større Antal Arbejdere. I Lighed med »Sovjet Unionens Venner« og det likviderede »Kvindernes Oplysningsforbund« har nævnte Organisationer kun haft og har *vedblivende* blot den Opgave at være *Støtteorganisationer for D. K. P.*, hvis partipolitiske Præg kun har været alt for tydeligt. Og *derved* har deres Aktionsradius paa Forhaand været afstukket.

Der er unægtelig noget tragisk i, at et Parti, hvis Program bl. a. omfatter den antifascistiske Kamp, paa Forhaand *har afskaaret sig selv* fra at kunne yde en virksom Indsats paa dette yderst vigtige Felt, blot fordi Partiet ikke har kunnet, maaske ikke har villet frigøre sig fra en sekterisk og bureaukratisk Betragtning af sit Forhold til Dagens aktuelle Opgaver.

Organisation efter Organisation har set Dagens Lys paa kommunistisk Initiativ, men *alle* har de vist sig at være Kunstprodukter, der paa *intet* Tidspunkt har vist sig at være den foreliggende Opgaves Løsning voksen.

De kunde maaske have udviklet sig til uafhængige Masseorganisationer, hvis ikke Partiet lige fra Starten [illegible] sit sygelige Hang til at kontrollere alt og alle [illegible] havde lagt sin klamme Haand over Organisationernes Selvstændighed og Bevægelsesfrihed, og hvis Partiet ikke ved sin [illegible] Kontrol og alle Slags unødige Manøvrer havde opløst dem inde fra.

(Fortsættes i næste Nr.)

De Arbejdsløses Understøttelse og deres Ernæring

[illegible]

Red.

D.A.L.
De-arbejdsløses-Landsorganisation

Formaning

Nu er Kampen slut,
Klassekamp forbudt!
Aldrig naar du Socialismens Maal
Al din Magt er brudt,
spar dit vaade Krudt!
Spar, for Fa'n, dit hæse Hungerskraal,
Jag din Narresut,
fyld din slukne Skrut,
— og kval's en Da' i Skipperskaal.

Arbejdsløs Krabat
Lev af grøn Spinat,
Frendersuppe, Brød og Brændenælder.
Nej's med Gras-Salat,
Hakkebøf-Citat,
Ørneflæsk og Fostre af Makreller
Elsker Staunings Stat!
Vær til Kamp parat —
do for Stauning glad om saa det gælder!

Jakob Hansen.

Aanden paa Ravnsborggade

Vis os et eneste Land i denne Verden, der byder en Sociallovgivning, der staar paa Højde med denne Socialreform, navnlig hvis den administreres i den Aand, hvori den er given.

Da der ikke fra forhenværende eller nuværende Socialminister foreligger nogen Protest mod den onde Aand, der besjæler Administrationen af Socialloven, maa man formode, at det var i den samme Aand K. K. Steincke gav Loven.

Var dette ikke Tilfældet, var der uden Tvivl forlængst blevet grebet ind over for den skandaløse Behandling, de Socialsøgende er udsat for paa Ravnsborggades Socialkontor.

Kontorchefen er en Professorinde Edel Thomsen (at hendes Mand er Professor, skal vi ikke hænge os i, der er flere end de to, der har nasset fede Dobbeltstillinger, men at hun bruger sin Stilling som Kontorchef saa kynisk og brutalt, som ingen kunde have tiltænkt en Kvinde, det ikke blot forbavser os, men det harmer os dybt i vort Inderste.

Alle de ædle og værdige Egenskaber, en sund Kvinde ellers er forlenet med, er som fastfrosset om en til Sygelighed grænsende Villie til Magt, der i sine Udslag ikke staar tilbage for de mest lurvede og tarvelige Egenskaber, en selvgod Hersker kan opvise.

Med en aldrig svigtende Taalmodighed piner hun de unge søgende, der i deres af Samfundsforholdene skabte Nød er tvunget til at være Offer for hendes — efter de bedste inkvisitoriske Mønstre — tilrettelagte Pinsler.

Trods et enormt Arbejdsløshedstal og vel vidende det haabløse i at »skaffe Arbejde«, sender hun en sulten og forkommen Mand ind paa et haabløst Jag mellem Socialkontor og Arbejdsanvisning og viger ikke tilbage for at bruge de nederdrægtigste Paaskud for at kunne »spare« Kommunen de Fedtskillinger, der ene hindrer de socialsøgende i at blive Forbrydere.

Ved Anvisning af Arbejde som Bud hos den værste Del af Arbejdskøberne og til en Løn af 20 Kr. (tyve Kroner) om Ugen lykkes det hende at faa de unge Arbejdsløse sat uden for Prgrf. 292 og kan saa rigtig faa sine slette Egenskaber tilfredsstillet.

Hvor maa det ikke risle en saadan Kvinde velbehageligt gennem Kroppen, naar hun smilende kan sige til den unge ulykkelige Mand: »Ih jo, vi vil gerne hjælpe, De kan endog selv vælge om det skal være Sundholm eller en anden Tvangsarbejdsanstalt. Hvor maa det fryde hende, naar hun ser, at gamle Morlille, der kun ejer den Kjole, hun fik sidste Aar, og som mangler lidt Uld paa Kroppen for at dæmme op mod den slemme Gigt, forlader Kontoret kun medtagende det Haab, at hun skal høre igen om to Maaneder.

Hvilken lykkelig Tilstand maa hun ikke komme i, naar hun har kunnet finde en Formodning om, at en mandlig Søgende bor hos en ugift Værtinde og derfor kan fratage ham hans samfundsmæssige Ret til Hjælp. Ja, hvilken Rigdom af Muligheder for et lykkeligt Liv for en saadan Kvinde at sidde som udøvende og dømmende Myndighed over disse forsvarsløse Medmennesker.

Men vi Arbejdsløse. Ak jo, mange tror endnu, at det er nødvendigt at finde sig deri.

Mange gaar endnu roligt med deres Had til denne Type Funktionærer og vender det ofte mod sine nærmeste, mod sine egne.

Men lad os vende det det rigtige Vej. Lad os vende det mod de Personer, der administrerer Loven, imod vore livsvigtige Interesser. Lad os rejse os i et fuldtonende Krav: Fjern dem!

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør.

Vort Program

Det skal være Livets Manifest - Udtryk for hver Enkelts personlige Kampe for Tilværelsen.

(Fortsat fra sidste Nr.)

Lad os tage et konkret Tilfælde, der kan suppleres med flere Hundrede.

En arbejdsløs Søfyrbøders Hustru havde en Morgenplads i et Marketenderi til 3 Kr. om Ugen, Manden havde 17 Kr. om Ugen i Understøttelse og Konen de 3 Kr. Der gik et halvt Aar, saa blev der sendt en anonym Angivelse til Socialkontoret, og saa tror man vel, at det blev stoppet? — Okkenej! Beløbet var for lille. — Dommerne er ogsaa en Slags Mennesker, der ikke ønsker at uddele Straf for rene Bagateller — Socialkonkontoret satte Ægteparret under Observation og lod dem fortsætte et halvt Aar til, saa var det 150 Kr. og saa kom Anmeldelsen, og Manden fik 40 Dages Fængsel for noget, Socialkontoret kunde have forebygget. Det er denne Samfundshævn og bestandige Utryghedsfølelse, der foraarsager de fleste Selvmord og nervøse Sammenbrud. — Thi, *faa er de Arbejdsløse, der aldrig har fortiet en Gave eller Ekstrafortjeneste.*

Opdagelsen af ethvert Socialbedrageri sker altid ved Angivelse, i de fleste Tilfælde anonymt.

Ethvert personligt Mellemværende, Skinsyge — Rivalitet — politisk Fjendskab — en skrap Opponent i Fagforening — alt, kan hævnes ved en anonym Angivelse til Socialkontoret. Omkring Social»reformen« og Socialkontoret hersker der en Atmosfære af nazi-præget, hævnbetonet Angiveri. — Det er det uhyggeligste ved hele Social»reformen«.

Paa Grundlag af disse foreliggende Kendsgerninger har vi Arbejdsløse, der har organiseret os i D. A. L. erklæret Kampen mod, at den menneskelige Drift til at forbedre Vilkaarene for Hustru og Børn skal gøres til noget kriminelt, og i alle Tilfælde, hvor en af vore Kammerater falder som Offer, vil vi stille os Side om Side med ham og nevtralisere Samfundets Hævn ved at give ham og hans Familie hele den moralske Oprejsning, vor Organisation er i Stand til.

Saa længe vi er frataget Arbejdsretten og maa nøjes med Social-Almisse, maa vi betragte det som en karrig Samfundsrente, vi har menneskelig Ret til at supplere. — Det gør vi — for vi kan ikke undet. —

Situationen i Spanien

(Fortsat fra Side 1.)

var stormet og flere tyske Undersaatter myrdet.

Men Indignationsstormen er nu stilnet af. Det er nemlig nu dokumenteret, at de under Kampen dræbte Tyskere med en enkelt Undtagelse er antinazistiske Emigranter, der deltog i Kampen paa Arbejdernes Side.

Videre er det dokumenteret, at baade det tyske Konsulat, saavel som de af tyske Nazister oprettede »Heim« blev brugt under Kampene af fascistiske Snigskytter, hvoraf flere tyske Nazister i Dag er Arbejdernes Fanger.

Videre er det nu dokumenteret, at det tyske Konsulat ikke blot var Central for den tyske Gestapovirksomhed i Spanien, men tillige Oplagssted for et mægtigt Lager af tysk nazistisk Agitationsmateriale beregnet for Spanien. Ligeledes fremgaar det af Skrivelser, som tyske Emigranter nu undersøger, at denne ulovlige Propaganda er smuglet ind sammen med den officielle tyske Kurérforsendelse.

Og endelig er det nu dokumenteret, at selv Generalkonsulen, for ikke at tale om selve de nazistiske Provokatører, har staaet i hemmelig Forbindelse med de spanske Fascisters Organisationer og deres forbryderiske Forehavender.

C. N. T. i Barcelona har overgivet de tyske Emigranter i Barcelona hele Materialet, og disse vil gennem dette, mener de, kunne afsløre en Række Gestapo-Agenter rundt i de andre Lande.

Majdagen 1935 i New York.

Af Vinens Fader

(Ved E. Strandgaard)

Motto: Skade, at Amerika ligge skal saa langt herfra ..

Kapitel V.

(hvori vi erfarer om et Brevs Ankomst, dets tankevækkende Udseende gode Hensigt og Indhold).

Svaret fra Moskva! Med determinerede Miner, men endnu lidt mødige i Lemmerne af en anstrengende Jagt paa de med [illegible] Brandlerianere og bortløbne fritænkende, samledes da paany vort Centralkomite. Paa de spændte Ansigter [illegible] d. i konspirative Udtryk, der hidrører fra Cellesystemet og haardnakket Læsning i »Das Kapital«.

Under dystre højtidelige Miner undersøgte en tilkaldt Litauer meget nøje Poststemplerne, det var udført med et stumpt Instrument. Da han under mange Ansigtsvridninger endelig [illegible] kendte Stemplernes Ægthed, blev udskriften, der var skrevet med lilla Blæk nøje undersøgt og godkendt af en tilkaldt Ekspert.

Efter den tryglelige Spænding skævede de forsamlede Medlemmer befriende og fraktionelt til hinanden, inden Formanden paabegyndte Oplæsningen.

Brevet indeholdt foruden en Række konkrete Paroler en Generalparole af følgende aktuelle Indhold: En Række af Folkeslag er undertrykt af Jert Lands militært-diktatoriske og socialfascistiske Regering. Nærm Jer til disse Folkeslag indenfor Jeres Grænser. Tal til dem i deres eget Sprog, gaa ind i deres Forestillingskreds, sæt Jer ind i deres Tankesæt, organiser dem og vind dem for det fredelige positive kommunistiske Rigsdagsarbejde. Det var klar Tale, og vi kan med vore opmærksomme og intelligente Lærere følges til

Kapitel VI.

(der er ganske kort).

Oplæsningen af dette tankevækkende Brev sluttedes med velnæret, omend ikke vellydende Fællessang. Maalet laa lige for, de undertrykte Folkeslag maa jo være Negrene. De sorte med deres sælsomme Sprog, Religion og Tankesæt. Aftaler blev trufne og vi kan gemme Referatet af Demonstrationen til:

Kapitel VII.

(hvori vi gaar paa Gaden).

Saa oprandt da 1. Majdagen i New-York med straalende Sol. Den fælles Foraars og Majdemonstration af Kommunister og Negre begyndte Kl. 12 og var et uforglemmeligt Skue for de mange, der var tilstede. Allerede Kl. 11 imidlertid sendte vort Parti af Hensyn til Prawdas Aftenudgave et Telegram afsted med følgende Ordlyd:

Komintern,
Moskva,
Litauen.

Største Demonstration i Mands Minde Stop Ridende Politifascister skudt 100 og saaret 1000 Stop mange nye Medlemmer Stop Begynder i Morgen stor Udrensningsaktion.

Amparti ZIK.

Ulykkeligvis indtraf Telegrammet til Moskva paa almindelig Udgangsdag. Det kom ikke i Vetsjernaja Moskva og heller ikke i Radioavisen. [illegible] Kulak og tigt Element paa Hovedtelegrafen i [illegible] Twerskaja har nok forlagt det i par tiskadelig Hensigt. Det blev aldrig fundet. Nu følger:

Kapitel VIII.

(hvori der kvæcdes og viftes med Englevinger.)

Vi er naaet til Højdepunktet i vor fængslende Fortælling og tøver nu blot et Sekund, mens vore Lærere raaber ud i Køkkenet efter en Kop stærk Kaffe. Hør derefter videre: Efter en Skov af 100 røde Faner paa Bambusstænger, leverede af Firmaet Nathan & Brown, fulgte 15,000 Kommunister eller i det mindste Folk, der lignede saadanne. I Hænderne bares velmenende Transparenter, der henvendte sig i letfattelig Tekst til den store Almenhed og i den grammatikalske Form, der kaldes Imperativ eller Bydemaade. Efter dem fulgte 30 til 40,000 Negre. Næsten alle klædt i Hvidt og hørende til begge Køn. Flertallet overstadigt berusede efter Negerfolkets primitive og yndefulde Skik. Mange havde bare Fødder under de lange hvide Kjortler, der lignede dem, hvormed Engle paa Altertavler af Joakim Skovgaard, er ekviperede. Gennem Luften, der bævede af Sang, svingedes Palmegrene. De fleste af Kvinderne havde paa Ryggen fastsyet hvide Fjervinger, ved Slagtning af brutalt berøvede Duer, Høns, ja endog Svaner og Gæs. Vuggende i Hofterne eller dinglende efter umaadeholden Nydelse af Ingefærøl og de lettere Vine, der nu efter Forbudets Ophævelse er blevet tilgængelige for de brede Lag, sang man Sange og Salmer. Navnligt de saakaldte Negro-Spirituals, halvreligiøse Sange og Hymner til Negrenes sorte Jesus, er blevet kendt i hele Verden over gennem Sangerinden Marion Andersons Koncerter og i hendes virtuose Gengivelse. »We hav' got'n a robe, we hav' got'n a robe, we hawe gotten a new robe (vi har faaet Kjoler, vi har faaet Kjortler etc.) var et forekommende Refrain langt bag de røde Faner. Alter andre sang, lallede og jublede den af alle amerikanske Negre kendte og elskede Sang, der bærer det ideligt gentagne Omkvæd: Father of Ye wine, father of Ye wine [illegible] wine, wine, wine, Father, o father og hvori den Gud der forstandsvis maa forudsættes at være fælles for saavel Hvide som Kulørte, for Medlemmer som for partiløse, i Ekstase tiljubles og lovsynges som Vinens Gud. Negrenes Gud der har skabt baade Druen og de stimulerende og berusende Drikke.

(Fortsættes.)

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

Alle PENGEFORSENDELSER til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto
236.32

A.K.F. *indbyder til*
Stor Sommerfest
i HUSUM MØLLEKRO Søndag d. 16. August 1936
Naar Festen slutter i Haven fortsætter vi i Salen til den lyse Morgen
BILLIGE BALTEGN — BILLIGE BALTEGN
Kun et halvt Minut til Sporvogn! Sidste Natbus fra Brh. Torv Kl. 3

Den rigtige Cykle, den rigtige Pris.
Køb eller lej Deres Cykle hos mig med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Maaned.
Vi mangler Plads, derfor realiserer vi en Del nye og brugte Dame- og Herrecykler til ca. ½ Pris.
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146.
Øbro 8433 — v. A. C. Fröhstöck — Cent 11038
NB Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening **Raadmandsgade 17.** Organiserede Svende.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Et Parti Sommerkjoler udsælges fra **Kr. 3,85**
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

RADIO

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 9.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde
Grundlagt 1919.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1,70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave — Keglebane

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening Prinsensgade 6.

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

Cykleforretningen „Elsteen“
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer. Alle Slags Reparationer udføres.

„Bryggens billigste Bod“
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre ½ kg
Konkurence Blanding 66 Øre ½ kg

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre
Piskefløde 1/4 l. 39 Øre. Margarine ½ kg. 39 Øre Reklamekaffe ¼ kg. 77 Øre

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening Todesgade 9. V. Schau

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker
Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 — Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden“ giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 1
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol, garanteret lugtefri
1 Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR
Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK 15 Øre.

No. 27. | Lørdag d. 22 .August 1936 | 1. Aarg.

Tid og Tanker

Midt i Tidens kogende Begrebsvirvar om Krig og Fred, om Demokrati og Fascisme, om Oprør og Folkefront, om Parlamentarisme og Diktatur, om Socialisme og Enhedsfront, og alt det andet, der fylder Pressens Spalter og Arbejdernes Hjerner og Diskussioner, er det ofte saaledes, at den tænkende Arbejder spørger sig selv: Hvor ender vi? Hvor er Vejen? Hvad er rigtigt? Hvad skal vi Arbejdere?

Og skal det hjælpe til Klarhed, at det Parti, der kalder sig Arbejdernes Parti, rundt i Landene er med til at bestyre og værne det kapitalistiske Samfundssystem og at dette »socialistiske« Parti aldrig taler om Socialisme og Arbejdernes Herredømme, men altid taler om det borgerlige Demokrati som Idealet for Samfund og Samfundsstyre.

Men er det ikke endnu mere forvirrende, at det saakaldte »revolutionære« Parti, det kommunistiske, der blot for Maaneder siden brændemærkede det socialdemokratiske Parti med Forræderens Stempel, i Dag opfordrer sine Tilhængere til at stemme paa Forræderen ved det kommende Valg, og overgaar Forræderen i borgerlige Talemaader om fælles Folkefront og liberalt demokratisk Frisind og Folkelighed. Eller som i Frankrig, hvor Kommunisternes Forstemand opfordrede Folkefronten til at udvide sig saa langt til højre, helt ud til Fascisterne, og sammen med Højrepartierne danne *den franske Front!* Eller i Spanien, hvor Kommunisternes Fører proklamerer, at de ikke vil vide noget af *den frie Kommunisme*, og at de yderliggaaende Arbejdere, naar Fascismen er nedkæmpet, skal *»gøres fornuftige«* — vel med Rifferne som i Tyskland 1918.

Jo, det er rigtigt, Babylon er over os!

De, der forstod hinanden i Gaar, forstaar ikke hinandens Sprog i Dag. De der for Maaneder siden talte de revolutionære Arbejderes klare Sprog om Arbejdernes Enhedsfront, om Klassekampens Maal Socialismen, ja de taler i Dag borgerligt Volapyk om en demokratisk Folkefront, hvor Kampens Skel bare er en Nuance i politisk Opfattelse mellem det kapitalistiske Borgerskab og ikke mere om Skellet mellem dem, der udbytter, og dem, der udbyttes, Skellet mellem Kapitalismen og Socialismens Tilhængere.

Men Alverdens Snak ændrer ikke Kendsgerninger.

Trokket af al borgerlig Snak, underbygget af alle Kendsgerninger af i Dag som i Gaar, staar den Sandhed urørlig majestætisk midt i Virvaret:

»Der bliver aldrig Fred paa Jorden eller mellem Menneskene, saalænge Lønsystemet bestaar!«

Saalænge det ene Menneske kan tilegne sig Udbyttet af det andet Menneskes Arbejde uden selv at yde Arbejde til Gengæld, saalænge er Kilden til social Uretfærdighed, Undertrykkelse, Vold og Krig ikke stoppet, saalænge vil Ærlighed og broderlig Forstaaelse mellem Menneskene, mellem Folkene og Nationerne ikke finde Mulighed for at leve og befrugte det menneskelige Fællesskab.

Arbejdere, Kammerater, slip ikke Taget i denne Sandhedens Klippe midt i den demokratiske Frasestorm.

Det er den sorteste Løgn, naar Folkefrontens socialdemokratiske og kommunistiske Advokater i Dag fortæller Arbejdermasserne, at der er Væsensforskel paa det fascistiske og det demokratiske Borgerskab. Det er to Alen ud af et Stykke. De er lige lumpne og afskyelige amoralske Tyve, der ikke nærer den mindste Betænkelighed ved bestandig at bo og klæde sig og spise i Overdaadighed af det, vor Klasse frembringer, uden at yde det mindste til Gengæld!

Begge Parter tager til sig med begge Hænder og levner bestandig det arbejdende Folk lige saa meget, at det akkurat kan spise sig mæt, for at arbejde igen og blive udbyttet i Morgen.

Den eneste Forskel, der er paa det fascistiske og demokratiske Borgerskab, er, at det sidste endnu mener at kunne fortsætte Udplyndringen af vor Klasse med List og Løgn, medens den første har opgivet denne Taktik og har grebet til Vold.

Men efterhaanden som List og Løgn ikke slaar til, saa forvandles det demokratiske Borgerskab til Fascister.

Herhjemme kan de revolutionære Arbejdere notere lige ved Hundrede Aars Fængsel paa denne Konto.

Eller hvor er det demokratiske og liberale Borgerskab, som 1918 sammen med det tyske Socialdemokrati druknede den sociale Revolution i Blod og etablerede den demokratiske Weimar Republik? Ja, hvor er dette frisindede og demokratiske Borgerskab henne? — Det er hos Hitler! — Det er blevet nationalsocialistisk med Opløsning af Arbejdernes Fagforeninger og forceret Udbytning af Arbejderne under Voldsmagtens Regime!

Arbejdere og Kammerater! Lad jer ikke forføre af Folkefrontens pyntede Løgne. Hold fast ved den erfaringsmæssige Sandhed, *at borgerligt Demokrati uvægerlig ender i Fascisme!*

I Dag ofrer Spaniens revolutionære Arbejdere og Smaabønder Liv og Blod i Kampen mod Fascismen, men bag ved dem, bag Fronten lurer en ny Fjende. Den demokratisk borgerlige Allierede lægger allerede Planer om, hvorledes man skal liste Vaabnene fra dem, naar Fascismen ved vor Klasses Ofre er slaaet ned.

Saa skal der etableres en spansk Weimar-Republik og Lønsystemets Trædemølle skal igang igen for dem af Vore, der ikke blev paa Slagmarken.

Der er spanske Arbejdere, der allerede i Dag er klar over »*Fjenden i Ryggen*«, og de har tilraabt deres kæmpende Klassefæller: »*Behold eders Vaaben, selv om I sejrer over Fascismen!*«

Det tænkende Proletariat Verden over ved, hvad Spaniens liberale Borgerskab vil, om det lykkes Spaniens Arbejdere og fattige Bønder at nedkæmpe Fascismen. Men hvad vil Spaniens Socialdemokrater og Kommunister? El-

Mælkeaageren

Efter Smørrets sidste Prisforhøjelse har Trusten i København forhøjet Prisen til 37—38 Øre pr. Liter sød Mælk.

Vi gør Forbrugerne opmærksomme paa, at Mælken, naar den ankommer til Trustens Mejerier her i København, ikke staar den i 16 Øre pr. Liter.

Disse graadige Foretagender tager en Opgæld paa ca. 22 Øre for at tappe Mælken paa Flasker og bringe den ud til Kunderne.

Vi gentager: Dette er oprørende Aager, og vi spørger paany: Hvor er den demokratiske Regeringsmagt, der ved Prisregulering skulde værge Befolkningen mod at blive plyndret?

Og vi spørger De samvirkende Fagforbunds Ledere, der har lovet at tage Prisreguleringen op til Løsning. Hvad Fanden venter I efter? Her er da Aarsag nok til at tage fat! Er det »Fulgheden«, der piner jer?

— — —

Vor Artikel om Hr. Tholstrups Opperationer paa Kallerupgaarde Mejeri maa paa Grund af Pladsmangel udgaa til næste Nummer.

Vi gentager: Skaf os et større Blad!

DEN SPANSKE FRONT

Den politiske og militære Front

De politiske og militære Linjer, der prægede sidste Uge, er fortsat i denne.

De fascistiske Lande har fortsat med at støtte de reaktionære Oprørere. Og de demokratiske Lande har fortsat med deres fuldkomne negative Nevtralitet, der indirekte gavner Fascismen.

Her hjemme har den saakaldte demokratiske Regering forbudt, at de Midler, Arbejderne har givet til Hjælp for de spanske Arbejdere, maa tilsendes dem, før Forholdene er mere afklarede — det kan betyde: naar Fascisterne har sejret!

Paa samme Maade stiller de demokratiske Regeringer sig overalt. Det engelske Borgerskab er begyndt at frygte for sine Udbytningsinteresser, saafremt Fascisterne sejrer, og dermed vilde favorisere sine Bundsforvante Italien og Tyskland ved Middelhavet. Det engelske Borgerskab har derfor begyndt at røre paa sig overfor den engelske Regerings Passivitet.

De saakaldte demokratiske Nationers Opførsel minder meget om deres Optræden ved Italiens Overfald paa Abessinien. De taler vidt og bredt om Spaniens lovlige Regering, men Frygten for, hvad Spaniens Arbejdere vil, naar de har besejret Fascismen, afholder dem fra at komme den lovlige spanske Regering til Hjælp. Der mangler nogle Garantier for fortsat Kapitalisme, og dem kan den spanske Regering ikke præstere endnu.

Endelig har Tyskland forsigtigt givet sin Tilslutning til den franske Nevtralitetserklæring, men det tyske Diplomatis Papir, ved vi jo, hvad er værd.

Paa den militære Front er ikke sket noget af afgørende Betydning. Det er nærmest Oprørerne, der kan notere Fordelene, idet de i det vestlige Spanien er ved at sammenknytte deres Nord- og Sydfront med Trusel mod Madrid.

Som det var at vente, har de fascistiske Oprørere, hvor de har sejret, udøvet en blodig Terror paa den almindelige Befolkning. Alene i Byen *Badajoz* har de farvede Tropper myrdet mellem 1500 og 2000 Indbyggere efter Byens Erobring. Det er Arbejderne, de myrder. Nogen Repressalier har Regeringstropperne endnu ikke taget, skønt der indenfor de Byer, de behersker, findes Tusinder af Overklasseindivider, om hvem de ved, vilde myrde dem, om de havde Magt til det.

Den fascistiske Presse i alle Lande søger at overgaa hinanden i løgnagtige Beskyldninger mod de spanske Arbejdere, der alle gøres til Kommunister, skønt det spanske Kommunistparti numerisk er betydningsløst.

Af en Tale til det spanske Folk

Uddrag af en Tale, som blev holdt d. 9. August for en Kæmpeforsamling i Barcelona og rundkastet af Radioen. Talen blev holdt af Sekretæren for C. N. T.s Oplysningskomité og giver et godt Indblik i Forholdene i Katalonien og Syndikalisternes Rolle.

Arbejdende Folk i Katalonien og Spanien! Jeg vender mig broderlig til alle kæmpende Kammerater ved Fronterne, som med Vaaben i Haand kæmper for vor fælles Frihed og for Fascismens Udryddelse, Tilintetgørelsen af den Hydra, som frækt rejste sig for at redde de gamle Privilegier og føre det spanske Folk tilbage til Fortidens Despoti, til Undertrykkelse og Slaveri, til Tider, som aldrig mere skal komme tilbage, hvor store Anstrengelser end Reaktionen gør sig.

Vi vil i denne Stund give vore faldne Kammerater vore bedste Tanker. Vi maa vise os deres Offer værdigt og lade vore organisatoriske Uenighed vige. Vi maa med Livet som Indsats kæmpe og forsvare vore Interesser og vor Frihed.

C. N. T.s og F. A. I.s Indstilling kun [illegible] anderledes, end den var og er.

Fascismen er den fælles Fjende. Vore Organisationer kunde derfor ikke forblive uvirksomme i en Strid, der aabnedes af Fascisterne. Ikke et Øjeblik har vi betænkt os. Vi har kæmpet med Vaaben i Haand. Vi er gaaet fra Forsvar til Angreb, et Angreb med det [illegible] at omdanne Samfundets sociale Struktur.

Efter tre Dages Kamp paa Gaden besluttede vi at optage Arbejdet i alle de Industrier, hvis Virksomhed var en Nødvendighed for det normale Livs Funktioner. Dette beviste vore Organisationer C. N. T. og F. A. I.s konstruktive Duelighed. Vi har videre deltaget i Stiftelsen af et økonomisk Generalraad, i hvilket vore Organisationer er Medlemmer, og hvis Opgave er at normalisere og efterhaanden socialisere Næringslivet.

I disse kritiske Dage, vi nu gennemlever, anser C. N. T. det ikke for formaalstjenligt at opstille særlige Paroler for at imponere Arbejderklassen. Det vigtigste er ikke nu Kravet om 40 Timers Arbejdsuge og 15 pCt. Lønforhøjelse o. lign. Viser det sig nødvendigt for definitivt at kvæle Fascismen og for at undgaa den Nød og de smertelige Erfaringer, det russiske Eksperiment affødte, er vi tværtimod parate til at arbejde endnu længere, at arbejde endnu mere intensivt. Vor revolutionære Opgave er at vaage over, at Folkets nødvendige Behov tilfredsstilles.

Man har tidligere fra bestemt Side beskyldt os for at være Fascismens købte Værktøj. Findes der nogen i Dag, der efter vor Indsats i Kampen vover at staa op og gentage denne perfide Løgn? Dog i Bund og Grund er disse Løgne uden Betydning nu. Hvor mange sygelige Gerninger er vi ikke beskyldt for? Det eneste jeg i Dag kan sige, er, at de, som anklagede os for at være Reaktionens Værktøj, har vi hidtil savnet i Kampen mod Fascismen.

Man har [illegible] at kalde os »Banditter«. Nuvel, disse Banditter har nu paa eget Initiativ organiseret Vagt om Magasiner, Banker, Forretninger o. s. v. for at hindre Plyndringer. Disse saakaldte Banditter har ogsaa samvittighedsfuldt afleveret de næsten fabelagtige Skatter, som blev eksproprieret i Kirkerne, i fascistiske og monarkistiske Lokaler. Hvad staar der efter disse Fakta tilbage af Talen om Banditter?

Fra Udlandet trues vi af Interventioner. De, som vil Krig, har let ved at finde et Paaskud. Og vi er vidende om, at man overalt søger disse Paaskud. Vi har dog ikke i vor Kamp givet nogle saadanne. Ingen kan i Dag med aabent Ansigt sige, at vi har traadt udenlandske Rettigheder under Fødder. Naar Konsulerne er kommet til os, har vi umiddelbart taget de nødvendige Skridt til Sikring af udenlandske Boligers Nevtralitet, som var nødvendige.

Overfor disse Fakta er det umuligt at finde et eneste ærligt Paaskud til Intervention.

Fascismen maa rykkes op med Rode. For at gøre dette maa Folket være vaagent og forblive i Vaaben. Ingen som helst Aarsag kan og maa blive Paaskud til Folkets Afvæbning.

Den 19. Juli betegner Afslutningen paa en Epoke, som aldrig kan komme tilbage.

De Problemer, vi nu stilles overfor, maa løses med det største Vidsyn derved, at neddysse alle hidtidige Tvister mellem Arbejderne indbyrdes og de fattige Bønder. Vi C. N. T. og F. A. I. kan ikke tillade, at man under noget tænkeligt Paaskud afvæbner Folket! Vore Vaaben befinder sig i de sikreste Hænder, naar de befinder sig hos Folket!

Mindet om vore faldne Kammerater maa gøre os ubøjelige, naar det gælder at dømme de Skyldige.

At lad Naade gaa for Ret kan kun skade Arbejderne. Dette bevises bedst ved det Hensyn, vi viste Sanjurjo. Dette maa ikke gentages. Vi bør ikke lade sentimentale Følelser være raadende mod dem, der blot benytter sig deraf for næste Dag at overfalde Folket.

I dette alvorlige og betydningsfulde Øjeblik maa vi med al vor Kraft fortsætte Kampen for at dræbe Fascismen over hele Spanien. Det er en tvingende Nødvendighed for Samfundets Sanering. Vi kan ikke tillade nogle Rester af det gamle System blive tilbage; slaar dette Ugræs Rodder, vil vi ufejlbarlig paany komme til at gennemgaa den Tragedie, vi nu gennemlever.

Vi maa gennem Produktionens Omregulering skabe et nyt Samfund. Vi maa komme derhen, at Folket ikke fremdeles skal bære de Lidelser og Byrder, det hidtil har baaret. Dette nye Samfundssystem maa grundlægges paa Broderskab og Harmoni, hvilket kun er muligt under Frihedens tilstundede Epoke.

Vi regner med hele det arbejdende Folks Medvirken for at virkeliggøre dette nye Samfundssystem.

En Række interessante Oplysninger

om Socialiseringens Fremskridt og Forholdene i Katalonien maa vi desværre udskyde til næste Nummer.

Skaf os et større Blad!

Gadespejlet

Jeg lytter — og hører i Radioen en Udsendelse fra Frivillig Drenge-Forbunds Lejr. En Leder staar op og fortæller om en Sportsmand ved sidste Olympiade, hvis Religion forbyder ham at starte paa en Søndag — og han faar derfor Starten henlagt til en Hverdag. En Journalist besøger Løberen umiddelbart før Starten og Idrætsmanden ligger da og læser i Bibelen. Han starter, vinder og sætter ny Verdensrekord.

Taleren siger ikke direkte, at man kan slaa Verdensrekorder ved at tro paa Gud og læse i Bibelen, det er Meningen, men han er for lusket og snu til et saadant Postulat. Enhver Dreng i Landet ved nemlig en hel Del om den nødvendige Træning, der gaar forud for et saadant Løb — og de vilde grine af ham. Intet Steds i Bibelen har de lært om Start, Mellemtider, Vejrtrækning osv. Kan den troende ikke løbe Landen et Øre at og sætte Verdensrekord i hvert Løb, er deres Gud en skidt Sprinter. Der er jo Masser af hellige Idrætsforeninger, men deres Resultater kan ikke paa langt nær maale sig med andres.

Det er den Slags Tanker, der meld[illegible] sig hos enhver sund Dreng og enhver fornuftig Lytter — og den skidne religiøse Propaganda kommer derfor til at tjene det modsatte af sin Hensigt. Man [illegible] ved den religiøse Spekulation i Længde- eller Højderekorder og smiler medlidende [illegible] Vorherre til Vejrs.

□

Apropos Kampen mod Smitfare. Her er en særlig virksom Smittekilde, der angaar alle Sygekassepatienter. Det er de overfyldte Venteværelser hos Lægerne. I et ganske lille Venteværelse bliver der stuvet i Snesevis af syge og raske Mennesker sammen, ofte i Timevis. Her er en Smittekilde af farlig Art — ganske bortset fra den utaalelige Ventetid. Skønt ofte paavist og paaklaget bliver der hverken fra Lægerne eller Autoriteter foretaget noget som helst for at komme Ondet til livs. Tværtimod. Forholdet bliver for hvert Aar mere og mere uudholdeligt. Lægerne betragter aabenbart kun Patienterne som Indtægtskilde, hvorfor det gælder om at faa flest muligt af dem.

Er du syg, saa gaa til Lægen, hed det i gamle Dage. Nu om Stunder hedder det: Gaa til Sygekasselægen og bliv smittet!

Indsamlingen til Spanien

Da vor Bevægelses Landsledelse Onsdag d. 19. ds. har modtaget Meddelelse fra Spaniens syndikalistiske Arbejderforbund, (C.N.T.) der er Spaniens største Arbejderorganisation og det mest aktive i Kampen mod Fascismen, om at de Midler der indsamles af Mateottifonden kun uddeles til det socialdemokratiske og kommunistiske Parti, medens C.N.T. boykottes, henstiller vi til alle Meningsfæller, indtil anden Meddelelse foreligger, at de undlader at give flere Bidrag til Mateottifondens Indsamling, dette saa meget mere, som der ingen Garanti er for, at de indsamlede Midler overhovedet naar Spaniens Arbejdere, før det er for sent.

Sovjet-Unionens nye Seksuallovgivning er reaktionær

II.

Forsøgene paa et positivt Forsvar.

Blandt Forsøgene paa at føre et positivt Forsvar for Sovjet-Unionens nye Seksuallov maa regnes Paastanden om, at den skal bruges til at tvinge alle de ligegyldige Kvinder til at bruge forebyggende Midler, der — ogsaa indrømmet af mig til 100 pCt. — er at foretrække for Abort.

Et andet Forsøg paa positivt Forsvar er Paastanden om, at de økonomiske og sociale Tilstande nu er saa gode i Sovjet-Unionen, at Kvinderne uden Frygt hverken for dem selv eller Børnene kan sætte disse i Verden.

Som en Blomst paa denne Gyldenhed skal lige citeres: »Arbejderne vil leve som Mennesker og have Børn«.

Altsaa tilfredsstiller Loven Arbejderne, thi de vil have Børn!

Men hvorledes da med Lovens Hensigt, at tvinge de ligegyldige Kvinder til at bruge forebyggende Midler for netop ikke at faa Børn!

Der er altsaa alligevel en Del af Arbejderne, der ikke vil have Børn — tiltrods for de gode Forhold — eller, ja, lad det komme under næste Afsnit.

I samme Forhold som Individernes Livsforhold forbedres, aftager deres Trang til Formering.

Forsvarerne for den nye Lov paastaar frejdigt, at de forbedrede Forhold i Sovjet-Unionen har medført Trangen til at sætte flere Børn i Verden, altsaa en stærkere Formeringstrang.

Denne frejdige Paastand er ikke blot i Strid med al praktisk Udslag i Formeringsspørgsmaalet i alle hidtil eksisterende Samfund, men er tillige i Strid med de biologiske Erfaringer i Forplantningsspørgsmaalet.

Alt Liv har to store samlende Opgaver, at opretholde Individet og Arten eller Slægten.

I alle Forhold, hvor Individerne trues med Undergang, forceres Forplantningstrangen.

Hos en Plante, der rammes af Sygdom under Væksten, fremskyndes Frugtsætningen langt hurtigere end hos dens normale Søstre.

Det samme kan iagttages i Dyreverdenen, f. Eks. i Slægter med arvelige Dispensationer for T. B. vil man altid træffe ikke blot en stærk Kønsdrift, men stor Forplantningsevne — store Børneflokke.

Den samme Lov gør sig gældende i alle Samfund. Jo mere Individerne presses under Forholdene og trues med tidlig Udslettelse, jo stærkere Formering.

De primitive Stammesamfund, der bestandig fra mange Sider truedes med Udslettelse, maatte ifølge samme Lov sætte alt ind paa Forplantningen. Denne Lov i Forbindelse med Udviklingen at Mandens Arbejdsredskaber skabte sammen Patriarkatet, Mandsherredømme, Flerkoneri. Den ortodokse Jødedoms Forherligelse af Slægtens Frugtbarhed er et Rudiment fra et Fortidssamfunds Kamp for Bevarelse af Slægten.

For alle Klassesamfund, ligegyldigt hvilket økonomisk System de hvilede paa, Slaveri, Hoveri eller Lønarbejde, var det altid de Klasser, hvis Eksistens var mindst betrygget, hvis Individer der stærkest udsættes for tidlig Udslettelse, der repræsenterede den største Formeringskapacitet.

Og tager vi en enkelt af disse særlig udsatte Klasser, f. Eks. den moderne Lønarbejderklasse i dens historiske Udvikling, da er det den dybest sunkne Del under Kapitalismens Gennembrud, der overalt i Nationerne, eftersom den historiske Proces fuldbyrdes, der er den mest frugtbare, den mest aggressive i Forplantningsspørgsmaalet. Elendighedsproletariatet under Kapitalismens Sammenbrud i England levede som Dyr og formerede sig som Rotter, siger en kendt Forsker. Og i samme Forhold, som det kapitalistiske System befæster sig og trives paa de farvede Folkeslags Udbytning og Systemet derved levner Proletariatet Adgang til bedre Livsvilkaar, i samme Grad aftager dets Aggressivitet i Forplantningen.

Og gaar vi paa tværs af den historiske Udvikling og f. Eks. snitter vore Dages Lønarbejderklasse ned gennem alle Lag, vil vi paany konstatere den samme Lovs Virksomhed, nemlig at det er de fattigste Lag, der repræsenterer den største Børnerigdom.

Hvis man vil opstille Forplantnings-»Viljen« eller Forplantningsspørgsmaalet som et Fornuft- eller Kulturspørgsmaal, ender man uvægerligt i den Selvmodsigelse, at de, der har mest Mulighed for at forsørge Afkommet, avler mindst Afkom, medens de, der har mindst Forsørgermulighed, avler mest Afkom.

Derimod bliver hele Forholdet logisk, naar man erkender den uskrevne, men urokkelige Lov for alt Liv, at hvor Arten trues af Udslettelse, der stiger dens Anstrengelser for at holde sig oppe, eller jo haardere Individerne, der er Slægtens Bærere, trues, jo voldsommere stiger deres Forplantning.

De forbedrede Livsforhold i Sovjet-Unionen og Børnebegrænsningen.

For at forsvare den nye Seksuallov i Sovjet-Unionen kommer man nu og fortæller, at i Sovjet-Unionen gælder en lige modsat Forplantningslov.

Her har Arbejdernes forbedrede Livsvilkaar fremmet Trangen til at faa Børn. De arver ikke det degenererede kapitalistiske Borgerskabs Trang til Fødselsregulering, nej, tværtimod, i samme Forhold som Velstanden og den økonomiske Sikkerhed stiger for Individerne, i samme Forhold stiger Formeringstrangen.

Jeg vil rolig forudsætte, at de, der fremsætter disse Paastande, gør det af Trang til at forsvare Sovjet-Unionen, og den, der elsker meget, skal jo meget tilgives!

Jeg tilgiver fuldt ud, men det skal Sandheden ikke lide under.

Og Sandheden er at selvfølgelig gælder de samme Grundlove for Forplantningen, ligegyldigt hvorledes de smaa Menneskepattedyr indretter deres Samfundssystem.

Og var dette ikke Tilfælde for Sovjets Vedkommende, var baade Loven mod Afbrydelse af Svangerskabet og Forsvarernes Argumenter fuldkommen meningsløse.

Hvorfor i Alverden vedtage en Lov mod Svangerskabsafbrydelse, naar Trangen til at faa Børn bestandig er stigende i Forhold til den stigende Velstand.

Eller: Hvorfor paastaa, at Trangen til at føde Børn er stigende samtidig med, at man forsvarer Loven som et Middel til at tvinge Kvinderne til at bruge forebyggende Midler i Stedet for Abort.

Var Talen om den stigende Trang til at føde Børn virkelig Sandhed, hvorfra da Trangen til Abort og forebyggende Midler endda saa voldsom, at man lovgiver imod den.

Forsvarernes Argumenter er indbyrdes modstridende, fordi de gaar ud fra noget, som er urigtigt, nemlig, at de bedre Livsvilkaar i Sovjet-Unionen har fremmet Trangen til større Børnerigdom.

Dette modsatte er Tilfældet.

Overalt, hvor den moderne Industrialisering har berørt og forbedret Livsforholdene i Sovjet-Unionen, er allerede en mærkbar Trang til Begrænsning af Børnefødslernes Antal tilstede.

Da Mennesket som tænkende Væsen er et trægt Dyr, der i sin Tanke- og Moralverden altid lever et Slægtled eller to bag efter deres skiftende Eksistensforhold, er denne mærkbare Trang til Børnebegrænsning allerede i 1. Slægtled under de nye og bedre Forhold i Sovjet meget bemærkelsesværdig ogsaa som Varsel om Fremtidens Børnebegrænsning.

Det er allerede nu saaledes, at de af Industrialiseringen berørte Nationaliteter og Samfund inden for Unionens Omraade, baade i Fødselshyppighed og Børnedødelighed staar bag efter de Arbejder- og Bondemillioner, der endnu staar uberørt af den nye Udvikling, ligesom de store Byer ligger bag efter mindre Byer og Landet o. s. v.

Og naar dette allerede kan paapeges i første Slægtled, hvad vil der saa ikke ske, naar den Ungdom — Sovjets herlige Sports- og Kulturungdom — vokser til? Tror man, at denne arbejdende sports- og kulturinteresserede Kvindeungdoms Ideal er en evig befrugtet Fødemaskine?

Gaa til Molboland, kære Venner, med jeres Argumenter, her paa Torvet er ingen Afsætning.

En Sidebemærkning om Degeneration og Børnebegrænsning.

Formodentlig for at gøre os betænkelige ved at angribe den nye Lov anfører dens Forsvarere, at Sovjet-Unionens Arbejdere er sunde og har ikke arvet det degenererede kapitalistiske Borgerskabs Trang til Børnebegrænsning osv.

Bortset fra, at Trangen til Børnebegrænsning ikke er noget, man arver fra andre Mennesker og Klasser ved medfødte Abeegenskaber, men — som jeg senere nærmere skal paapege — er en Refleks af Eksistensforholdene, saa bør det ikke have Lov at staa uimodsagt, at Børnebegrænsning er Degeneration.

Børnebegrænsning er et Kvantitetsbegreb og Degeneration et Kvalitetsbegreb.

Slægtsdegeneration er Individernes manglende Evne til ikke blot at formere Slægten, men at opretholde og befordre dens bærende Egenskaber.

At tale om Degeneration i Forbindelse med Fødselsbegrænsning er ikke andet end Hysteri i et Tidsforhold, hvor Millioner af voksne Forplantningsindivider kan slagtes, uden at det overhovedet mærkes i Slægtens Bestaaende og videre Udvikling.

Og vil Forsvarerne af den nye Lov endelig tale om Degeneration i denne Forbindelse, saa tal om det i Forbindelse med Elendighedens og Uvidenhedens Millioner, deres enorme Forplantning og Børnedødelighed, deres Foder af Børnekirkegaarde og Idiotanstalter, men tal ikke om det i Forbindelse med voksende Velstand, Kultur og Forplantningsmoral, som er Børnebegrænsningens Bestanddele.

I en afsluttende Artikel vil jeg omtale selve Diskussionen om Loven, dennes sande Aarsag og Hensigt, og endelig de i Børnebegrænsningen dybere virkende Kræfter.

De Arbejdsløses Ernæring under Socialloven

Statens Husholdningsraad og 12 billige Middage

Et Indlæg af Dr. Johanne Christiansen

For kort Tid siden har »*Statens Husholdningsraad*« ladet uddele til de Arbejdsløse paa alle Socialkontorer og gennem Fagforeningerne et lille Skrift med Opskrift paa 12 billige Retter Mad, med Opfordring til de Fattige om at forsøge dem.

Disse Opskrifter har nogle Steder vakt Harme og Forbandelse som et nyt Forsøg paa at skrue Arbejdernes Levestandard og dermed Lønnen ned. Andre Steder er Sagen vel nok diskuteret, kun faa Steder prøvet, og i de fleste Hjem modtaget med Ligegyldighed.

Var det alene for de foreslaaede Retters Skyld, kunde vi for den Sags Skyld ogsaa passere den med Ligegyldighed; med denne Aktion fra »Statens Husholdningsraad« er selve de Arbejdsløses Ernæring og dermed Understøttelsens og Sundhedsproblemet sat paa Dagsordenen, og det ønsker vi netop ikke at passere i Ligegyldighed — tværtimod.

Hvad er Statens Husholdningsraad?

Mange Arbejdere og deres Hustruer har siden de 12 Retters Fremkomst spurgt os: »Hvad er »Statens Husholdningsraad«, og hvem sidder i det, og hvad er dets Opgave?«

Raadet siger selv, at i det sidder der: »*Repræsentanter for »Arbejdernes Oplysningsforbund«, »Husholdningsforeninger«, »Husmoderforeninger« og »Landboforeninger« — altsaa Repræsentanter for danske Hjem af alle Samfundsklasser.*«

Den sidste Paastand er selvfølgelig urigtig, da hverken de almindelige Arbejdere og endnu mindre de Arbejdsløse er repræsenterede i Raadet, saafremt man da ikke regner de velaflagte Borgere fra Oplysningsforbundets Ledelse for »Arbejdere«.

Med Henblik paa Raadets Opgave er denne ikke, som maaske mange vilde tro, at bringe Orden i Statshusholdningen, hvad nok kunde tiltrænges, men som Raadet selv siger anvise de smaa Hjem den bedst mulige og mest fordelagtige (næringsholdige) Mad til Prisen.

Vi skal senere nærmere ud fra økonomiske, sociale og politiske Klasseinteresser belyse denne Opgave.

Lad os først tage den ernæringsmæssige Side af Sagen.

De 12 billige Middage.

Det vil blive for vidtløftigt her at aftrykke Opskriften paa de 12 Retter Middagsmad, hvad der vel ogsaa er unødvendigt, da de fleste Læsere sikkert har set denne. At det ikke er Herreretter, er alle klar over, saa meget mere, som Prisen pr. Portion af Raadet er kalkuleret fra 12 til 38 Øre pr. Person

For at faa en saglig Besvarelse af Spørgsmaalet om disse Retters sunde Næringsindhold har vi henvendt os til *Dr. Johanne Christiansen* med Anmodning om at skrive et Par Ord herom for Bladets Læsere.

Dr Johanne Christiansen har velvilligt sendt os en Artikel, hvori hun ikke alene tager Stilling til disse 12 Retter, men tillige siger en hel Del andet, som ikke er uden Betydning, naar vi Arbejdere, ud fra vore Interesser og ud fra vort Kulturstandpunkt og Kulturkrav som Mennesker skal beskæftige os med de Arbejdsløses Ernæring, Sundhed og Understøttelse.

Vi gengiver med disse Bemærkninger hermed Dr. Joh. Christiansens Artikel:

Sund Kost

I Anledning af Deres Forespørgsel skal jeg udtale, at det er meget prisværdigt af Ernæringsraadet at sammensætte 12 billige Middage, og Fru Braaes Navn garanterer for, at de er velsmagende, men selvfølgelig kan et Menneske ikke leve alene af Middagsmad, hvad der heller aldrig har været Ernæringsraadets Mening.

Men Meningen er jo ogsaa kun at hjælpe Mennesker, der i en Periode er arbejdsløse, saaledes at de ikke kommer til ligefrem at hungre.

For at gøre det klart, hvad der fordres for virkelig sund Ernæring, skal jeg meddele de fire Skemaer for svangre og diegivende Kvinder, Børn paa 1—2 Aar, Børn paa 2—3 Aar og Børn paa over 3 Aar, som **Folkeforbundets 12 Ernæringseksperter** udsendte fra Londonkonferencen 1935. Mænd og de Kvinder, der ikke er svangre eller giver Die, bør gøre sig klart, at i trange Tider, hvor Arbejde ikke er til at faa, bør de spænde Livremmen ind mere end de andre; derved sker der ikke saa meget Skade, som hvis svangre Kvinder og Børn faar slet Kost.

Folkeforbundets Skema (1935) for svangre og diegivende Kvinder.

skal have **som den sunde Kærne** i Kosten hver eneste Dag:

1 Liter Sødmælk,
120 gr Kød, Fisk eller Fjerkræ,
1 Æg,
30 gr fed Ost
100 gr Grøntsager eller Gulerødder,
250 gr Kartofler (maa højst koges 20 Minutter),
10 gr gule Ærter, Bønner eller Linser,
1 Theskefuld Levertran,

Desuden Frugt eller raa Hvidkaal, Blomkaal eller Rødkaal

Dette er Kærnen i Kosten, desuden spises efter Behag Brød (Rugbrød eller Fuldkærnebrød, ikke almindeligt hvidt Brød eller Wienerbrød), Byggryn, Havregryn o. lign. Cacao skal foretrækkes for Kaffe og The. De, der mener at faa Forstoppelse af Sødmælk, skal huske, at 1 Liter Sødmælk svarer til 4 Portioner Tykmælk

eller: 1 Liter Kærnemælk plus 40 gr Smør,
eller: 800 gr Kærnemælk plus 200 gr Kartofler,
eller: 900 gr Kærnemælk plus 100 gr Piskefløde,
eller: 200 gr Skørost plus 40 gr Smør plus 25 gr Honning.

De, der slet ikke har Raad til hverken Sødmælk, Fløde eller Smør, skal drikke skummet Mælk og spise Levertran i større Mængde end den foreordnede Theskefuld. — Grøntsagerne og Kartoflerne skal koges saa **kort** som muligt (ikke Høkasse) for ikke at miste deres Vitaminer. Kogevand maa ikke bortkastes, men bruges til Suppe eller man koger Grøntsagerne i saa lidt Vand, at der ikke bliver nogen Rest.

En Kvinde bør give Die i 9 Maaneder.

Folkeforbundets Skema for 1-2 Aars Børn.

1 Liter Sødmælk,
1 Æg eller 30 gr Kød, Fisk eller Lever,
30—60 gr grønne Grøntsager eller Gulerødder,
1 lille Theskefuld Levertran,
Frugt eller raa Grøntsager efter Aarstiden,
1 lille Theskefuld Fedt (eller Smør, hvis det er muligt),
50 gr Kornsorter

Folkeforbundets Skema for 2-3 Aars Børn.

1 Liter Sødmælk,
1 Æg eller 30 gr Kød, Fisk eller Lever,
60—100 gr grønne Grøntsager eller Gulerødder,
100 gr Kartofler eller andre Rødder,
Frugt eller raa Grøntsager efter Aarstiden,
1 lille Theskefuld Fedt (Smør, om muligt),
100 gr Kornsorter eller Brød.

Folkeforbundets Skema for 3-5 Aars Børn.

1 Liter Sødmælk,
1 Æg,
30 gr Kød, Fisk eller Lever,
100 gr Grøntsager eller Gulerødder,
150 gr Kartofler,
1 lille Theskefuld Levertran,
Frugt eller raa Grøntsager efter Aarstiden,
1 lille Barneskefuld Fedt (Smør, om muligt),
125 gr Kornsorter eller Brød.

Skolebørn skal have omtrent samme Mængde Mælk, Æg, Kød, Fisk, Lever, Grøntsager, Kartofler, Levertran og Frugt som 3—5 Aars Børn, men Mængden af Fedtstoffer, Kornsorter og Brød forøges efter Behov.

Det er klart, at det er moralsk forkasteligt at have Raad til Tobak, Kaffe, The, Spiritus og anden Luksus, hvis man ikke har Raad til at give Kvinder og Børn sund Kost.

Til Slut skal jeg kun bemærke, at man er altfor bange for ikke at faa Variation nok. Er det sundt, hvad man faar er Variation næsten overflødig. I gamle Dage spistes i Norden 2—3 **store Sild dagllg** Sild med Kartofler til er og bliver en af de aller billigste og sundeste Retter, der eksisterer. Steg dem indviklede i Papir, saa kan det samme Fedtstof bruges Gang paa Gang, og Silden bliver mere hele og velsmagende. Det er en gammel norsk og lollandsk Skik, der burde oplives igen. Sild indeholder paa billig Maade de samme Vitaminer, der findes i Smør, Æg og Levertran.

Joh. Christiansen

— — —

Vi vil i en kommende Artikel gøre op med Forholdet mellem Understøttelsens Størrelse, Prisen paa den sunde Ernæring samt Aarsagerne til den stigende Tuberkulose og lign. sociale Massesygdomme samt den syge Klassemoral, hvormed de Arbejdsløses Menneskerettigheder betragtes og vurderes.

Red.

Fællesorganisationen i Silkeborg sprængt

I sidste Uge afholdt Fællesorganisationen i Silkeborg den ordinære Sommergeneralforsamling, der resulterede i, at 23 Arbejderrepræsentanter demonstrativt forlod Mødet, hvilket sikkert betyder, at nogle af Fagforeningerne i Byen forlader Fællesorganisationen, eller som den fejlagtigt kaldes »De samvirkende Fagforeninger«.

Aarsagerne til denne Sprængning er flere, men dybest set en dyb Forskel i Indstillingen i Arbejdernes Kamp.

Den direkte Aarsag blev en Sag om, hvorvidt Fællesorganisationen skulde betale en Bøde paa 300 Kr., som Organisationens Formand, Carl Jensen var idømt for Fornærmelse mod en meget sensibel kvindelig Distriktslæge. Denne Dame, der vilde fordyre Mælken for Byens Arbejdere, kunde ikke taale Arbejderrepræsentanten, Carl Jensens djærve Indsigelser mod den efter hans Mening arbejderfjendtlige Optræden, og selvfølgelig blev han dømt for Fornærmelse mod — er det ikke Embedsmand i Funktion!

Det var under disse Forhold ganske naturligt, at Arbejdsmændenes Fagforening, for hvilken Carl Jensen ogsaa er Formand, foreslog, at Fællesorganisationen, — som et fælles Udtryk for Byens Arbejdere — betalte Bøden.

Dette var sikkert ogsaa sket, hvis ikke der havde ligget noget andet bag ved, men det gjorde der, og saa mønstredes der et Flertal for at forkaste Forslaget.

De frisindede Arbejdere maatte ikke være repræsenterede i Forretningsudvalget.

Indtil for et Par Aar siden havde den moderate socialdemokratiske Klike fuldstændigt behersket Fællesorganisationen. Det havde i mange Aar været umuligt at sprænge dens Magt. Aarsagen hertil var det skæve og udemokratiske Forhold, at selve de afgørende Generalforsamlinger ikke gav de almindelige Arbejdere Indflydelse, idet kun Foreningernes Bestyrelsesmedlemmer havde Adgang, men endnu mere ved, at den socialdemokratiske Vælgerforening og den endnu mere moderate borgerlige, selskabelige Forening D. s. U. var kraftigt repræsenteret i Forsamlingen, og at disse borgerlige Partimedlemmer faktisk arbejdede som en Klike for Partiformaal og ikke for Arbejdernes faglige Interesser.

Da den »ulovlige« Tekstilstrejke udbrød, fik Byens frisindede Arbejdere ligesom en fælles Platform at samles paa, og Moderationen i Fællesorganisationen udleverede denne selv, idet den med Formanden i Spidsen baade aabent og skjult bekæmpede Strejken!

Dette Forhold udnyttede Byens frisindede Arbejdere meget klogt til en samlende Opposition paa et principielt Grundlag, og da Anføreren for Moderationen, Fællesorganisationens Formand, nogen Tid efter kom for Skade at afsløre sig selv som en Mand, der havde forgrebet sig paa Arbejdernes Penge, fik Moderationen et øjeblikkeligt Beskedenhedsanfald, og blev trængt tilbage for et mere frisindet og mindre sammenspist Forretningsudvalg.

Det nye Forretningsudvalg var ikke uden Partifarve. Alle Medlemmer var socialdemokratiske Arbejdere, men af den gode gamle Skole, der ikke glemte, at de først af alt var Arbejdere og varetog Arbejdernes Interesser.

Dette var bestandig den moderate Partiklike en Torn i Øjet, og den pønsede bestandig paa en Lejlighed til paany at erobre Magten over Fagforeningernes Samvirksomhed i Byen. Og endelig lykkedes dette nu ved Afstemningen over Forslaget om at betale Carl Jensens Bøde.

Ved Afstemningen paa forrige Møde forkastedes Forslaget med 53 St. mod 36. Det var Stemmerne fra de to politiske Partiforeninger, der afgjorde Sagen.

Forretningsudvalget, der een-

Arbejdsløs

Arbejdsløs — arbejdsløs —
dagene gaar,
dagene, ugerne bliver til Aar —
skoven falmer, sneen fyger
dagene veksler — solskin og byger—
arbejdsløs — arbejdsløs —
dagene gaar.

arbejdsløs — arbejdsløs —
aar efter aar,
tiderne skifter, dagene gaar —
tidens store drivhjul svinger,
præsterne præker — klokkerne ringer
arbejdsløs — arbejdsløs —
aar efter aar.

arbejdsløs — arbejdsløs —
ungdommens aar
falmer, mens vinteren veksler med vaar
guldet vokser — folket sulter
verden er kaos — hulter til bulter —
arbejdsløs — arbejdsløs —
ungdommen gaar.

arbejdsløs — arbejdsløs —
ungdommen gik,
drømmen om fremtid var fortidsmusik
drømmen om hjemmet — kærlighed, Lykke
svandt i en guldalders voksende skygge
arbejdsløs — arbejdsløs —
ungdommen gik.

— ledew —

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

stemmigt havde anbefalet Forslaget, tog Konsekvensen og nedlagde deres Mandat.

Af de Repræsentanter, der som Protest forlod Mødet, var alle Formernes Repræsentanter, samtlige 9 Repræsentanter for Arbejdsmændene i Silkeborg og 6 Repræsentanter for Teglværksarbejderne i Lysbro, den syvende Repræsentant var en stakkels Partikommunist, der havde Ordre til at svigte sine Kammerater og danne Enhedsfront med de borgerlige Socialdemokrater. — Rød Front! Kammerat Hansen.

Stillingen i Fremtiden.

Det der er sket, er saavidt beklageligt, som det havde været bedst, om Fællesorganisationen var blevet befriet for de to bogerlige politiske Foreninger, der jo er Fjender af *Fagbevægelsens Aktionsfrihed og dermed af Fagbevægelsen selv!* Men som det nu er, hvor Anthon Jensens gamle Selskab fører an igen i Fællesorganisationen, hvor det blot er Partiinteresser, der skal plejes og Fagbevægelsens Aktionsfrihed bekæmpes som under Tekstilarbejderstrejken, bør de frisindede og ærlige Fagforeningsfolk i Silkeborg se at finde hinanden i en Samvirksomhed, hvor det er Fagforeningernes fælles Interesser, der varetages, og hvor den afgørende Magt lægges paa det videst mulige demokratiske Grundlag, nemlig direkte paa alle Organisationernes Medlemmer og ikke paa en repræsentativ Forsamling, hvor det usunde Klikevæsen altid gror paa Bekostning af Medlemmernes sande Interesser.

Vi er klar over, at der ikke blot i Silkeborg, men ogsaa i Alderslyst sidder en lille politisk Klike, der glæder sig over, at det lykkedes den at fjerne Arbejdsmændenes Formand fra Fællesorganisationens Ledelse. Han var jo Manden, der uden Personsanseelse talte Arbejdernes Sag, ogsaa over for sine egne Meningsfæller, — og det maa man ikke! Men om d'Herrer faar det mere fredeligt efter det, der nu er sket, er mere end tvivlsomt.

De frisindede Arbejdere i Silkeborg er en Magt, og kender vi dem ret, vil de ogsaa forstaa at bruge denne Magt.

Danske Arbejdere og den antifascistiske Kamp

(Fortsat fra sidste Nr.)

Og Resultatet af denne desorganisatoriske Linje i Partiets Virksomhed i de saakaldte Masseorganisationer er nu synligt *for alle.* De af Partiet stiftede Støtteorganisationer, som endnu ikke er likvideret, *vegeterer faktisk som mere eller mindre betydningsløse Sekter,* som Kærnen af danske Arbejdere ingensomhelst Tiltro har til.

De i Øjeblikket eksisterende Sekter kan næppe reddes fra Likvidation, selvom Partiet har fundet det opportunt at forsyne dem med forskellige Topvimpler (Andersen-Nexø, Peter Freuchen og Dr. Ellehauge). Folk, der paa hvert sit specielle Felt vel maa betragtes som kvalificerede, men som paa det organisatoriske Omraade savner Erfaring og Dygtighed og hvis Position i Arbejderklassen er saare spinkel.

Vi kan derfor ikke tro, at disse Personer evner at løse Opgaven: Sektens Forvandling til Masseorganisation. De er *ikke* de rette Ledere. Dertil kræves uafhængige Personligheder, som har en *virkelig Position* udenfor D. K. P., eller Folk, der har *Rod i Arbejderklassen* og som nyder deres Klassefællers Tillid.

Naar danske Arbejdere derfor ikke »forstaar deres Pligt« til at være aktive Deltagere i den antifascistiske Bevægelse og naar Klassedomme mod Edgar André's og andre ikke spontant kan udløse nogen større Protestbevægelse herhjemme, *da har D. K. P. sit store Ansvar herfor,* fordi Partiet kun har ønsket saadanne Organisationer, indenfor hvilke det kunde spille en *dominerende* Rolle og i Overensstemmelse dermed benytte Organisationen til Fremme af snævre *partipolitiske* Interesser — paa Bekostning af Organisationens *egentlig* Formaal.

Med den besynderlige Mentalitet, der hersker blandt Partiets Ledere, kan man næppe vente nogen større Kursændring. Man taler om at ville bryde »Sekterismen« og »Isolationen« og med visse Mellemrum stiller man sig i Positur og bekender offentlig sine Svagheder, men de *nødvendige Konklusioner heraf drister man sig ikke til at drage.* Og hvorfor? Fordi man formodentlig *savner* det »Mod og Dristighed«, som *Dimitrov* appellerede til paa den kommunistiske Verdenskongres. Eller skulde det i sin yderste Spids mon være *Funktionærgruppens økonomiske Interesser,* der er Sekterismens Bolværk.

Imidlertid: efterhaanden som Klassekampen internationalt skærpes og den fascistiske Barbarisme bliver mere og mere anmassende, maa vel danske Arbejdere vaagne til Forstaaelse af Nødvendigheden af at skabe sig et *organisatorisk Værn* mod Fascismen.

Endnu er mange Arbejdere overhovedet ikke klar over, fra hvilken Side Fascismen kommer. De fatter aldeles ikke, hvorledes den reformistiske Fagforeningspolitik og den socialdemokratiske Regerings Stabiliseringspolitik ad mange skjulte Kanaler *afvæbner* Arbejderklassen og derved objektivt set støtter Fascismen.

Under hvilke *Former* den antifascistiske Kamp i Danmark skal føres, kan drøftes. Hvor nærtliggende det end vilde være, at Fagorganisationerne tog denne Opgave op, tør man næppe forvente dette, saaledes som Situationen foreligger idag. Men det er *bydende nødvendigt* at gaa i Gang med det antifascistiske Arbejde — og ialfald maa dette ske efter *helt andre* Linjer og ved andre Organisationer end de D. K. P. hidindtil har anvist.

Kommunistpartiet har absolut *intet Monopol* paa Antifascismen — i den Kamp deltager *alle* Arbejdere paa *lige Linje,* uden Hensyn til partipolitisk Indstilling og uden noget enkelt Partis Formynderskab. Thi: Kampen mod Fascismen er i første Række et Klasseproblem — ikke et partipolitisk Programpunkt.

Forsaavidt som Kommunistpartiet vil kunne bringes til Forstaaelse af, at dets Forestilling *først* skal erobres gennem selvhengivent praktisk Arbejde i *den samlede Arbejderklasses Interesse* og absolut ikke paa Forhaand er givet, vil Partiet antageligt kunne yde en Indsats i det antifascistiske Agitations- og Organisationsarbejde og saaledes i nogen Grad raade Bod paa Fortidens Forsyndelser.

Arne Fjeld

Kontrarevolutionær Bande afsløret i Sovjet-Unionen

Stalins og Hitlers Dlciple paa samme Front.

I »Arbejderbladet« for den 18. August findes en Artikel, der fortæller det, den øvrige Dagspresse meddelte i sidste Uge, nemlig at Stalin og det øvrige Kommunistbureaukrati igen — for Gud ved hvilken Gang — er gaaet paa Krigsstien mod den saakaldte Trotzki-Sinowjevopposition. I de sidste 10 Aar, siden Stalin definitivt havde slaaet sine Konkurrenter og Modstandere i S. U. K. P.s Ledelse ned, er der med visse Mellemrum kommet Meddelelse om, at nu havde Trotzki, Sinowjev, Kamenjew o. s. v. begaaet saa denne, saa hin Forbrydelse mod »Arbejderstaten« og Socialismen. Denne Gang skal der være planlagt Mord paa Stalin og andre Sovjetledere, ja mindre kan ikke gøre det.

De, der har fulgt de forskellige Sager, der har været mod de tidligere Ledere i S. U. og Komintern, vil have bemærket, at for hver ny Anklage er »Forbrydelsen« værre, Straffen større og Arbejdernes Harme stærkere, de vedtagne Revolutioner voldsommere og mere blodtørstige. Apparatet klapper som det skal, det synes, som hver Detaille i Skuespillet forud er planlagt af Magthaverne, d. v. s. Stalinkliken.

Sinowjev, Kamenew og en Række andre af Venstreoppositionens Folk er under Anklage, og det betragtes som givet, at det denne Gang bliver Døden. Efter Kirovmordet Dec. 1934 blev, som det vil huskes, ligeledes en Række Venstreelementer henrettet, mens Sinowjev og Kamenjew den Gang »nøjedes« med Fosvisning til Polaregnene. Trotzki har Stalin jo begaaet den taktiske Dumhed at landsforvise, saa han nu som i 1934 er udenfor Rækkevidden af Stalins Hævn, eller i hvert Fald bliver vanskeligere at ramme. Men den usle Kominternpresse kan selvfølgelig som sædvanlig sætte den slidte og pinende falske Trotzkihetzplade i Grammofonen. Herved kan den blive Verdens reaktionære i Almindelighed og de norske i Særdeleshed en god Hjælp. Som bekendt brød for nylig 5 norske Nazister ind i Trotzkis Bopæl for at afsløre ham som »Marxistforbryder«, og hele den norske Reaktion er nu inde i en Kampagne for Udvisning a »den internationale Revolutions- og Konspirationsmager Trotzki«.

De tidligere »Kammerater« Trotzki, Sinowjev og Kammenjew er ikke og har aldrig været vore Folk. De har, da de endnu hørte til de russiske Magthavere, sammen med Lenin og Stalin deltaget i Forfølgelserne af de socialrevolutionære, Syndikalister og Anarkister i Rusland. Og de har i Kominterns Ledelse med alle Midler bekæmpet Syndikalismen. Men vi

(Fortsættes Side 4.)

Skandalen i „Dansk Brolæggerforbund"

Dansk Arbejdsmandsforbund kaldes til Hjælp. Aarhus-Afdeling nægter enstemmigt paa 3 Generalforsamlinger at slette de forfulgte Arbejdere. Det endelige og afgørende Bevis for at „Konflikten" kun er Forfølgelse af enkelte Kolleger lægges paa Bordet.

Vi sluttede sidste Artikel med at meddele, at Arbejderne nægtede at efterkomme Forretningsførerens Strejkeparole af følgende Grunde:

1. De blev nægtet Strejkeunderstøttelse!
2. Forretningsføreren nægtede at motivere Strejkens Formaal!
3. At den paabudte Strejke ikke var vendt mod Amtet, men udelukkende for at faa dem jaget bort fra Amtets Arbejde!

Efter at Arbejderne havde vedtaget ikke at nedlægge Arbejdet under disse Vilkaar, lægges der straks ud imod dem.

De blev i den lokale socialdemokratiske Presse stemplet som Skruebrækkere og udsat for den Forfølgelse, man fra Hjemmefødingene var i Stand til at iværksætte.

Da de »fremmede« Brolæggere fortsatte Arbejdet og Hjemmefødingene stod lige afmægtige med Henblik paa deres »pæne kollegiale« Formaal, sendte de Bud til Arbejdsmandsforbundet om Hjælp. Overfor Arbejdsmændene er det hævdet, at »Konflikten« drejede sig om *»Løn- og Arbejdsvilkaar«* til Trods for, at Forretningsføreren end ikke over for sine egne Medlemmer *har vovet at klarlægge, hvad der var Konfliktens Formaal.*

Tiltrods for, at de lokale Arbejdsmænd godt kendte hele Konfliktens skidne Motiver og var kede af at holde op, bøjede de sig for Afgørelsen og ophørte med Arbejdet den 14. Maj i Aar.

Brolæggerne, der ikke havde noget udestaaende med Arbejdsmændene, havde vedtaget, at de ikke vilde røre ved deres Arbejde, og de maatte da holde op samtidig.

Forfølgelsen fortsættes. Aarhus Afdeling slettes af Forbundet.

Det er umuligt at gaa i Detailler i denne omfattende Forfølgelse, der nu bliver iværksat mod disse Arbejdere, der ikke vilde strejke imod dem selv!

Det skriges ud i Pressen for alle Vinde, at de er Skruebrækkere, som alle hæderlige Arbejdere maa tage Afstand fra o. s. v.

Hvor det kunde lade sig gøre, blev de 8 Mand smidt ud af Afdelingerne, hvor de stod som Medlemmer. Vi har en Bog, der af den lokale Høvding for Hjemmefødingene er svinet til med sort Stempel for Blokadebrud o. s. v.

Det saa jo heller ikke godt ud, at de Kolleger, man offentlig stemplede som Skruebrækkere, stod som Medlemmer af Forbundet! Dette var Tilfælde med tre Medlemmer af Aarhus Afdeling, og alle Kræfter blev sat ind for at faa Afdelingen til at slette dem.

Efter at Afdelingen paa 2 Møder, hvor Medlemmerne blev sat ind i Sagen, enstemmigt havde nægtet at slette de tre Kolleger, mødte Forretningsfører Nielsen selv op ved den tredie Generalforsamling, og som Assistance havde han en Forretningfører fra Dansk Arbejdsmandsforbund med til at spille Bussemand.

Forretningsfører Nielsen led i Debatten et ynkeligt Nederlag, hvor det eftertrykkeligt blev fastslaaet, at denne Overenskomstopsigelse med efterfølgende Konflikt ikke havde noget fagmæssigt Grundlag, men udelukkende var baseret paa fordømmelig Egoisme og Hævngerrighed.

I sin moralske Nød vidste Forretningsfører Nielsen ikke bedre end at true Aarhus Afdeling med Eksklusion af Forbundet, og i saa Tilfælde vilde kun de Medlemmer, der i Aften stemte for Hr. Nielsens Krav, blive betjent af D. A. F.s Medlemmer, medens Resten blev blokeret.

D. A. F.s Repræsentant bekræftede skummelt, frygtindjagende den fremsatte Trusel.

Men det hjalp altsammen ikke. Aarhus Afdelings Medlemmer fandt dog hele Historien for grovkornet og nægtede for tredie Gang enstemmigt at slette de tre Kolleger af Afdelingen.

Forretningsfører Nielsen blev nu drevet til det næste desperate Skridt: at udelukke Aarhus Afdeling, ca. 25 Medlemmer, af Forbundet.

D. A. F. maa have betænkt sig, thi der skete intet med at blokere Aarhus Brolæggere for Arbejdsmænd — det manglede ogsaa bare!

Arbejderne anlægger Erstatningssag mod Forbundet.

Det er altid beklageligt, naar Arbejderne gaar til Domstolene med deres indbyrdes Anliggender, men som denne Sag ligger, er det forstaaeligt.

Disse Arbejdere, der har arbejdet i Ringkøbing Amt fra 10 til 14 Aar og tjent deres Brød der, skal, fordi en Klike ud fra de mest fordømmelige Motiver finder paa, at de nu skal gøres brødløse, overfaldes, tilsvines offentlig, fordi de sætter sig til Modværge.

Vi vil henstille til Forretningsfører Nielsen at lede i Arbejderbevægelsens Historie og se, om han kan finde et Eksempel paa kapitalistisk Forfølgelse mod Arbejderne, der er mere haardhændet, brutalt og lavere i sit Motiv end den Forfølgelse, han i denne Sag lægger Forbundets Navn til. Vi kan ikke.

Det afgørende Bevis ligger nu paa Bordet. Arbejdet i Ringkøbing Amt er kun blokeret for de fremmede Kolleger, men ikke for Hjemmefødingene.

Vi kommer nu til den afgørende Konklusion i denne Sags Fremlæggelse for Arbejderoffentligheden.

Da Arbejderne, der her er Tale om, blev arbejdsløse, fordi Arbejdsmændene blev taget fra dem, senere erfarede, at Bøvlingbjerg Kommune havde et Stykke Brolæggerarbejde, søgte de dette og fik det.

Bøvlingbjerg ligger i Ringkøbing Amt, og saa snart Hjemmefødingenes Formand, Senius Christensen, erfarede dette, fik han, under Paaberaabelse af, at Kommunen kun var Straamand for Amtet, Medlemmerne af D. A. F. til at nedlægge Arbejdet som Haandlangere for Brolæggerne.

Brolæggerne, der nu syntes, at Forfølgelsen var drevet vidt nok, krævede nu af Sogneraadet, at saafremt det vilde have Arbejdet færdigt, maatte det stille Haandlangere til Raadighed, og da der var Masser af arbejdsløse Arbejdsmænd, der gerne vilde tjene en Dagløn, fortsattes Arbejdet.

Men Brolæggerne havde allerede erfaret et mærkeligt Forhold. Side om Side med dem, der brolagde Kørebanen, arbejdede en Entreprenør samt et anerkendt Forbundsmedlem ved Opsætning af Kantsten.

De organiserede Arbejdsmænd blev taget fra Brolæggerne under Paaberaabelse af, at det var Amtets Arbejde og at dette var blokeret, medens den Brolægger, der stod som Medlem af Hjemmefødingenes Afdeling, han maatte godt arbejde — *altsaa rettede Blokaden af Arbejdet sig efter, hvem der udførte det!*

Det skulde dog blive endnu mere tydeligt.

Da Senius Christensen opdagede, at han ikke ved at fjerne de organiserede Arbejdsmænd opnaaede at gøre de fremmede Kolleger brødløse, gik **han til Sogneraadsformanden og tilbød denne at fuldføre det blokerede Arbejde med organiserede Brolæggere fra hans Afdeling indenfor Forbundet.**

Hermed er det afgørende Bevis ført af Kliken selv for, at Forbundets Blokade mod Ringkøbing Amt kun er en Skin-Blokade med det ene Formaal at forhindre de »fremmede« Brolæggere i at faa Arbejde i Amtet.

Det næste, der skete, var, at Formanden og et Bestyrelsesmedlem fra Aarhus Afdeling ankom til Bøvlingbjerg og af Sogneraadets Formand fik bekræftet, at denne afslørende Henvendelse virkelig havde fundet Sted.

Ogsaa i Retssagen — om ikke Forretningsfører Nielsen forinden faar likvideret denne Blokade, og paa anden Maade affinder sig med de forurettede Medlemmer — *vil denne Henvendelse faa afgørende Betydning for Forbundet!*

Overfor alle rettænkende og frisindede Arbejdere vil denne bekræftede Henvendelse være det afgørende Bevis for, at det er disse Arbejdere, der nu i maanedsvis offentlig er tilsvinet med Skruebrækkerstemplet, der har soleklar Ret. De har kun forsvaret den organiserede Arbejders Ret til mod tarifmæssig Betaling at tjene sit Brød, hvor Arbejdet findes.

Majdagen 1935 i New York.

Af Vinens Sader

(Ved E. Strandgaard)

Motto: Skade, at Amerika ligge skal saa langt herfra ..

Kapitel IX.

(hvori vi ser Afregningens Dag nærmer sig.)

De amerikanske Aviser, der som bekendt alle i sin Tid har været faldudt af Staternes nulevende Millionærer, enten haanede det latterlige i Optoget eller betegnede Demonstrationen som skandaløs. Og atter ser vi vort Partis Centralkomité, bestaaende af determinerede Mænd, glatbarberede i Silkeskjorter og med Platinarmbaandsure samlede om Bordet i det lille Bureau med falmet Tapet og det obligate Snavs i Krogene. — Mødet forløb ikke uden pinlige Begivenheder. En Del vil vi barmhjertigt sænke Tæppet for, dog maa vi for den stærkt grebne og mildt dømmende Læser afsløre, at der udefra kunde fornemmes stærk Støj. En Tidlang blev der »trukket Linier op« og Situationen blev »underkastet en skarp Analyse«, som det hedder. Til andre Tider hørtes Mundhuggerier og anvendtes Udtryk, der maa betegnes som billinque, en Betegnelse, vi ikke vil undlade at tage i vor Tjeneste, da næsten ingen forstaar dens Betydning, og det tilmed lyder godt. Et Medlem af Centralkomitéen, nemlig ham, der havde krævet Mødet indkaldt, forløb sig i den Grad, at han fægtede om sig med en Bog, af hvilken han ideligt gjorde Uddrag. Bogen, han haandterede saa voldsomt med, viste sig ved nærmere Eftersyn at være et Bind af Lenins samlede Værker (Komintern-Udgaven i sort Bind med Messingtryk paa Ryggen). Paa en spids- eller smaaborgerlig Maade citerede, reciterede og skanderede han paa den mest opportunistiske Maade Dele af denne Sagen aldeles uvedkommende Bog og bilagde sine gemene Overfald paa de af Moskva indsatte ansvarlige Ledere med Paastande, der var saameget mere urimelige og forkastelige, som Lenin — efter hvad Partiets Fører straks under Debatten fastslog, intet har med Kominterns Ledelse at gøre, ja endog saavidt vides ikke er Medlem af Komintern. »Overalt,« paastod han at læse, »maa vi Kommunister skride ind, naar vi sporer Religionens Indflydelse. Vi maa ubarmhjertigt rive Masken af Gejstlighedens Undertrykken af Folkene. Paavise, at Religionen tjener Massernes Fordummelse og Udbytning. Aldrig gaa paa Akkord .... Sønderriv det Baand, der forbinder Udbytterklassen med den religiøse Agitations Udøvere. Vi maa undergrave de historiske og kanoniske Piller, paa hvilke det kirkelige Liv hviler. Religionen omtaager Folkebevidstheden .... aldrig aflade i Kampen mod Religion, Overtro og Fordomme ....« (Tæppet gaar ned).

Kapitel X.

(hvori Skurken faar sin velfortjente Straf).

Et aktivt arbejdende og levedygtigt Parti maa ikke taale slige Skandaler i sine Rækker. Hurtigt handlede Eksekutivkomitéen udfra sin lige Linie og som Proletariatets Fortrop. Med 11 Stemmer mod hans egen ekskluderedes den formastelige Klager med sin Bog i Haanden. Denne Mand, der som vore intelligente Læsere alt nu har forstaaet, er vor Fortællings nedrige Skurk, udstødtes i det yderste Mørke med sine Lenincitater. Konkret gjordes Regnskabet op og omgaaende blev hans Udelukkelse godkendt af Komintern. Som Aarsager valgte man. Opportunisme, fordækt Trotskisme, svigtende Kontingentbetaling og fraktionsdannende Virksomhed. Præsidiet undlod ikke at ønske Partiet Tillykke med at have befriet sig fra et saa farligt Skadedyr. For al Sikkerheds Skyld udsendte man yderligere til alle Celler en duplikeret Sag, hvori diskret antydedes, at foruden det alt opregnede var der »vistnok og saa noget med Penge .... nogle mener 50 Dollars« .... Nu er en væsentlig Del af vor underholdende Fremstilling tilende og vi tilraader vore Læsere nu at raabe ud i Køkkenet efter mere Kaffe, og vi skrider til·

Sidste og afsluttende Kapitel

Det amerikanske kommunistiske Parti fortsatte efter en priselig Hvilepause Færden ad sin lysende Bane. Efter nu at have beskæftiget os saalænge med dets ærerige Historie og indre Liv, er det svært at skilles fra det, saa kært har vi alle faaet det under vor lange og sanddru Beretning. Dog Tiden iler og vi maa slutte. Saameget gladere, som vi føler os sikre paa at kunne lade vor lille Novelle ende i Fryd og Gammen, som vi allerede i vort Forord stillede i Udsigt. Vi slutter da med en Tak til Læseren, der har fulgt os.

Alle de i vor Fremstilling forekommende Personer lever endnu, forsaavidt den grusomme Død ikke har bortrykket dem til et bedre Liv hisset. Mange af dem er lykkelige, andre er gifte med deres Koner.

ENDE

Vinens Far.

De-arbejdsløses-Landsorganisation

D. A. L.

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N.
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør.

Tvunget af Manden

I Dagbladet »Politiken« læser man følgende Opsats:

Det er saa fristende for Fattigfolk, der skal have Hjælp fra Magistraten, at »glemme« at opgive en lille Indtægt. Der er mange Sager af den Slags, og det kaldes Bedrageri. Som Regel er det Ægteskaber, som rammes, og det viser sig næsten altid, at det er Hustruen, som er ulykkeligst stillet. Ofte er hun under dobbelt Ild. Paa den ene Side truer Nøden, paa den anden Side Manden.

I Gaar behandledes en saadan typisk Sag ved Byrettens 10. Afdeling. Bagersvend M. og Hustru havde undladt at opgive, at hun tjente 20 Kr. om Maaneden ved Husgerning, hvorved de havde faaet udbetalt 210 Kr. for meget i Socialhjælp.

Politikens foregivne Medfølelse med Hustruen er hyklerisk og bundfalsk. Det er rigtigt, at Hustruen i slige Tilfælde har Nøden, ja den bitreste Nød paa den ene Side, men det er Løgn i 999,9 Tilfælde af 1000, at hun »trues« af Manden paa den anden Side. Nej, hun trues som i dette Tilfælde altid af Socialkontoret med Loven og Fortielses-Paragraffen. Hvorfor søger »Politiken« at sætte Manden i en skæv Stilling til Hustruen. — Aa, jo. For at dække selve det ynkelige i, at Retsmaskineriet skal bruges overfor Kvinder og Mødre, der ved deres Hænders Gerning vil skaffe lidt Tøj til sine Børn. Det gælder om at skaffe en plausibel Grund til at straffe Manden herfor og gør ham derfor til »arbejdsuvillig« i et Samfund, hvor Tusinder af Arbejdsnæver hver Time paa Dagen rækker efter Arbejde. Det er nemlig saare vanskeligt at faa en Hustru og Moder til at forstaa, at det er Bedrageri at tjene lidt ekstra til at pynte sine Børn for, og hun er for praktisk Økonoma til at opgive det til Socialkontoret og aflevere Fortjenesten — saa faar hendes Børn jo ingen Ting.

For Offentligheden vilde det ogsaa være vanskeligt at forstaa, at en saadan Lurvethed skulde være nødvendig. Derfor holder man ikke af at fylde Fængslerne med disse tapre Hustruer, der trodser Lovparagrafferne. Man er bange for, at Samfundets smaalige Hævn over de Fattige skal blive afsløret og Samfundsreformatorerne staa afklædt til Skindet i deres forlorne Medfølelse og Hykleri. Derfor skal uundgaaelig enhver fattig Ægtemand her i Landet laves til en arbejdsuvillig Skurk, der truer Hustruen til at begaa Lovbrud, og som enhver da kan forstaa fortjener Lovens Straf. Saa er det jo ikke længere Nøden. Ih, nej! Ikke Nøden, men Skurken, som tvinger Hustruen til Bedrageri. Saa er den klaret.

Hvorlænge skal vi tolerere denne forbryderiske Lovparagraf, der straffer Mennesker for at arbejde?

Spørgsmaalet maa rejses i alle Organisationer.

Ingen Kvinder eller Mænd i Fængsel efter Fortielses-Paragraffen. — Bort med den.

Social-Bedrageri

Er din Ægtefælle, din Ven eller Kammerat i Fængsel eller har en Sag løbende for Social-»Bedrageri«, skriv det til os.

Redaktionen for D. A. L.s Rubrik, Blaagaardsplads 21, N.

I Samarbejdets Aand

D. A. L. afslører det intime Samarbejde mellem kommunal Arbejdsanvisning og Københavns daarligste Arbejdspladser.

Hvordan Fru Thomsen paa Ravnsborggades Socialkontor udnytter det.

Det er endnu ikke en Forbrydelse at være ung, men er man samtidig ugift og arbejdsløs, bliver man af en reaktionær Administration behandlet og forfulgt værre end en Forbryder.

Den, der engang er kommen paa den Karruseltur, der gaar rundt fra Socialkontor over Magistraten til Socialministeren og retur, og som hvert Sted er mødt af et haanligt, kynisk Bureaukrati, han eller hun har faaet pillet ikke saa lidt af sin Tro paa den velsignelsesrige Sociallov i Stykker.

Ravnsborggade Socialkontor med sin Professorinde til Kontorchef danner ingen Undtagelse her. Ja, det synes, som om man der evner at give den socialsøgende en ovenud kynisk Behandling. Den Nød og Elendighed, det skaber, skulde muliggøre en større Nydelse af æstetiske Værdier.

Gang paa Gang har vi talt med unge Kammerater, der er brutalt afvist, og Væver P.s Tilfælde er derfor kun et af mange.

Slaaet ud af Fagforeningen paa Grund af en af Funktionærernes stadige Forfølgelse, havde han som arbejdsløs ikke andre Steder at henvende sig om Hjælp end til Ravnsborggade Socialkontor.

Da han ikke længere var i sin Fagforening, og en Forespørgsel til Arbejdsdirektoratet om en saglig Begrundelse ikke var besvaret, kunde han ikke søge Arbejde ved Faget, men var villig til at gøre sit Bedste, om man fra Socialkontoret kunde anvise ham andet Arbejde.

Glad var han derfor, da han herfra fik Anvisning paa Arbejde. I lang Tid havde han gaaet for Lud og koldt Vand, og alene Tanken om igen at komme i Arbejde varmede ham op og gav ham en Fornemmelse af allerede at have den første Ugeløn i sin Haand. Alle de mange Ønsker, der under lang Tids Savn var fortrængte, var allerede paa Vej mod Opfyldelse og paadraget Gæld omtrent afviklet.

»Walhalla«, Vesterbrogade — staar der indbydende paa Skiltene ind til den nye Arbejdsplads, men han skulde snart opdage, *at under Restaurationernes himmelske Sale er der et sandt Helvede for Køkkenpersonalet.*

Det vilde ramme enhver ærlig Arbejdsgiver med Skam, om vi nævnte den usle Løn, han fik, men var Lønnen lille, saa var Arbejdstiden til Gengæld saa meget længere, hvad der kan synes at give en Slags Balance.

Men det, der dog for os har den allerstørste Betydning, er Afsløringen af *den intime Forbindelse mellem Socialkontor og Arbejdsplads.*

Den Dristighed, hvormed Fruen i Køkkenet beordrede og krævede, grænsede til det utrolige. Paa alle Maader og ved alle Lejligheder lod hun sin Myndighed mærke, og tog vor Kammerat endelig engang imellem Tilløb til at svare for sig, var hun straks parat til at overfuse ham og true ham med »Sundholm«.

Vi nærer ingen Tvivl om, at man fra Socialkontoret har ladet Arbejdsgiveren forstaa, at den unge Mand kun havde ve Vilkaar, en brutal Arbejdsgiver byder, eller ogsaa at blive overladt til »Sundholm«.

Enhver kan forstaa, hvilke Muligheder for Forfølgelse af unge Mænd og Kvinder der ligger i, at Socialkontoret har Forbindelse med saadanne Arbejdspladser. »Walhalla« hører med til de Køkkener, hvor Personalet fornyes saa ofte, som Solen staar op, saa det er en rig Høst af Ungdom, der paa den Maade maa løbe Spidsrod paa Ravnsborggade Socialkontor.

Vor Kammerat var en af dem. Saa surt var Køkkenlivet blevet, at han syntes, at en hvilken som helst Forandring maatte kunne yde ham en værdigere Tilværelse.

Men han regnede for lidt med Fru Thomsen. Kold og rolig kunde hun nu afslaa enhver Form for Hjælp. Han var jo gaaet fra sit Arbejde. Han maatte jo være arbejdssky og arbejdsuvillig, og hvis han troede, at de understøttede Dovenskab, saa tog han rigtignok fejl, og da Fru Thomsen saa dejligt kunde bevare Angriberens Rolle, var han fuldstændig ude af Stand til at indføre sit Forsvar.

Fru Thomsens „private“ Kasse.

Selv om han ikke fik Lejlighed til at føre sit Forsvar og fortælle Fru Kontorchefen Sandheden om »Walhalla« som Arbejdsplads, saa fik han dog gjort hende forstaaelig, at han var sulten og ikke havde noget at leve af. Hvem skildrer da hans Forbavselse, da Fruen pludselig tager en af Københavns Kommunes Spisebilletter til Folkekøkkenet op af en Skuffe og giver ham den. Og større bliver hans Forbavselse naturligvis, da han paa sit Spørgsmaal, om hun ikke ønsker en Kvittering, faar et Nej.

Ogsaa vi er forbavset og stadig i Vildrede med, om det er som Professorinde eller det er som Kontorchef, hun »hjalp« ham til en Middag.

Vi skal i næste Nr. beskæftige os med andre lige saa mærkelige Enkeltheder ved denne Sag.

D. A. L. kræver Amnesti

Frihed for vore Kammerater, der er fængslet for „Social-Bedrageri“.
Stands de løbende Sager.
Bort med Fortielsesparagrafen.

Regeringsorganet »Politiken« erkendte fornylig, at de saakaldte Social-Bedragere tog stærkt til. Det er ogsaa en Kendsgerning — hvad »Politiken« endnu ikke har erkendt —, at Konsekvensen af denne nyopfundne Kriminalitet er, at det for en i Forvejen haardt ramt Befolkningsgruppe nu er bleven en Forbrydelse at arbejde.

Hvis vi som Arbejdsløse kan faa lidt Ekstrafortjeneste, og vi opgiver det til Socialkontoret, trækkes Beløbet fra den karrige Understøttelse, og vor Anstrengelse for at lindre vor Nød er frugtesløs.

Hvis Fortjenesten »forties«, faar vi Straf. Resultatet maa uvægerlig blive, at vi tvinges til at sky som selve Pesten den allermindste Smule Arbejde, fordi vor eneste reelle Belønning kun kan blive Fængsels-Straf.

Denne forfærdende Appel til haabløs Passivitet, Sløvhed og Opgivelse af enhver Arbejdsdrift er et Kultursamfund uværdigt.

D. A. L. appellerer til alle Arbejder-, Erhvervs og Kulturorganisationer: Vær med til at forebygge yderligere Overgreb mod en bestemt Folkegruppe.

I Solidaritetens stærke Navn har vi ofte kæmpet for Amnesti for den brutale Reaktions Ofre i Udlandet. Ofte var det Døden, det gjaldt. — Nuvel! Her er »kun« Tale om fattige beskedne Kvinder og Mænd, der er Ofre for en juridisk-social Kværulantparagraf — skulde det være for meget for en fattig Gangs Skyld ogsaa at tage Hensyn til disse sociale Martyrer i vor arbejdsløse Verden.

D. A. L. spørger: Skal Offentlighedens Vindmølle atter bortvejre vore Krav om social Retfærdighed? Eller kan vi vente et Svar?

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“

Vore Annoncører
I støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

De Arbejdsløses Retsløshed.

Læs i næste Nr. en Beretning fra Arbejdere i Alderslyst om en ny opsigtsvækkende Social-Skandale, hvor en Arbejder sendes paa Tvangsarbejdsanstalt, fordi han vil skilles fra sin Hustru.

Kontrarevolutinær Bande o.s.v

(Fortsat fra Side 3)

tror ikke, at Trotzki i Norge og Sinowjev og Kamenjew i det hvide Hav har kunnet true Stalins Liv. Og vil man straffe dem for »moralsk« Medskyld, anvender man samme »Rets«pleje som de tyske Nazister indespærrer, mishandler og henretter tyske Kommunister efter.

»Arbejderbladet« har Ret: Der er afsløret en kontrarevolutionær Bande i Sovjetunionen — og andet Sted.

Trotzki og de andre har angrebet Stalin for hans reformistisk-opportunistiske Politik i Rusland som i Komintern, og de har været ham i Vejen i hans Stræben efter Magt. Derfor og kun derfor de stadige Pogromprocesser, den stadige Hetz. Kun den usleste Partislave, den mest naive »Kommunist« vil vove at forsvare det russiske Bureaukratis og Kominternpampernes Adfærd overfor deres tidligere Kammerater.

Til sidst skal det oplyses, at Aksel Larsen i 1926, da han opholdt sig i Rusland, var Tilhænger af Trotzkioppositionen — indtil det blev klart, at Stalin vilde sejre!

C. H. P.

Efterskrift.

Igen Onsdag d. 19. Aug. bringer »Arb.-Bl.« en Artikel — efter Sigende fra »Pravda« —, der sprutter af Raseri og Had mod Sinowjev og Trotzki og deres Tilhængere, og hvori fremsættes en Række svævende Beskyldninger uden en eneste Realitet, uden et eneste Bevis.

Man faar uvilkaarligt Indtryk af, at nu er der igen nogle »besværlige Mænd«, der skal ryddes af Vejen af den herskende Stalin-Klike. Hele Artiklen stinker af blodig Nederdrægtighed.

Vil »Arb.-Bl.« overbevise hæderligt tænkende revolutionære Arbejdere i Danmark om, at det ikke er en blodig politisk Hævnakt, der forberedes, saa burde det snarest fremlægge nogle Beviser i den Sag.

Som Sagen hidtil er fremlagt, stinker den af **»Gestapo-Metoden«**, som de tyske Tyranner anvender bl. a. over kommunistiske Kammerater.

Lad os i Stedet for alle de løse Beskyldninger og den blinde hadefulde Opvigling faa nogle saglige Beviser paa Bordet.

Red.

Alle

PENGEFORSENDELSER til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto

236.32

Bidrag til „Arbejdet“

Liste 86 (Kontoret) A. M. 10,00, »Genossen« 2,00, J. F. 0,50, Andersen 1,00, P. H. 1,25, Harry Nielsen 0,10, Varmemester 5,00, Walter 0,50, Martin H 8,00, J. F. 0,50, V. H. 1,10.

Med det tidligere indkomne ialt Kroner 591,92. —

Sidste Uge:

Liste Nr. 86 (Kontoret). Ole 5,00, Frølich 5,00. C. P. 2,00. THV. N. 2,00. Louis 2,00. B. C. D. 1,00. Harry Nielsen 0,10. V. H. 2,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 611,02

Kan du **skaffe os en Annonce**

Den rigtige Cykle, den rigtige Pris.
Køb eller lej Deres Cykle hos mig med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Maaned.
Vi mangler Plads, derfor realiserer vi en Del nye og brugte Dame- og Herrecykler til en [illegible] Pris.
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146.
Øbro 3433 v. A. C. Frünstöck Cent. 11048
NB Tandem udlejes. — Alt Cykletilbehør billigst i Byen

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening **Raadmandsgade 17.** 1ste Kl.s Arbejde.

FODTØJ

Brugt Fodtøj købes og sælges. Hæle rettes medens De venter. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. **Birkegade 7.**

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Et Parti Sommerkjoler udsælges fra **Kr. 3,85**
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

RADIO

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner. Todesgade 8.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø. - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1,70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

Cykleforretningen „Eisteen“
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer.
Alle Slags Reparationer udføres.

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes. Udlaan gratis

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre
Piskefløde 1/4 l. 39 Øre. Margarine 1/2 kg. 39 Øre. Reklamekaffe 1/4 kg. 77 Øre

„Bryggens billigste Bod“
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre 1/4 kg
Konkurence Blanding 66 Øre 1/4 kg.

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's **„Kønslivet og Sundheden“** giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

HERRESALONEN
Dronningensgade 10. Klipning 50 Øre
Barbering 15 Øre, m. Sprit & Creme 25 Øre. Proper og reel Betjening garanteres.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk.
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol, garanteret lugtefri.
1. Kl.s Arbejde og reel Betjening garanteres
Tøj hentes og bringes. Tlf. 351
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR

Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Arbejdet

leveres lige ind ad Døren hver Uge i et helt Kvartal for kun 1,50 Kr.

Klager

Da der jævnlig sker Reklamationer hertil Ekspeditionen fra Abonnenter, som ikke faar deres Blade regelmæssigt genem Postvæsenet, anmoder vi meget indstændigt enhver Abonnent, for hvem dette Forhold indtræffer, først personligt at klage over dette til det stedlige Posthus eller Postkontor. Skulde en saadan Reklamation imidlertid ikke frugte, saa ret Henvendelse hertil Expeditionen. Blaagaardsplads 21, St. Kontortid hver Dag fra 5—7 Eftm.

Expeditøren

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 28. | Lørdag d. 29 .August 1936 | 1. Aarg.

Arbejder Diktatur

Proletariatets Diktatur har efterhaanden hos Millioner Arbejdere faaet en ilde Klang.

Og nægtes kan det ikke, at de sidste Dages Begivenheder i Moskva ikke har gjort Klangen skønnere.

Var det da ikke en Opgave netop nu, roligt, **uden Fanatisme og Overdrivelse, at gøre os klart,** hvad egentlig **›Proletariatets Diktatur‹** er, og hvad det ikke er.

— — —

Enhver tænkende Arbejder ved, hvad Arbejderklassen er. Det er den Del af Menneskene, der, fordi de ikke selv ejer Jord eller Arbejdsredskaberne, **maa sælge deres Arbejdskraft for Løn.**

At tilhøre Arbejderklassen er ikke noget, man vælger eller noget, man som f. Eks. i et Parti kan melde sig ud af eller ind i.

Det er Ejendomsforholdet, der ene afgør, om man tilhører Arbejderklassen, de ejendomsløse Proletarers Klasse, som maa sælge sin Arbejdskraft for Løn.

Et besiddende Menneske, der siger, at han tilhører Arbejderne, er en ligesaa latterlig Løgnhals som den skidtvigtige Arbejder, der mener, at han er en Borger og for fin til at tilhøre Proletariatet.

Et ganske enkelt Individ, der er født i Arbejderklassen, kan ved Held, Arv eller paa anden Maade komme i Besiddelse af Ejendom og af Ejendomsforholdet blive flyttet over i det besiddende Borgerskabs Klasse, lige som en Borger kan miste sin Ejendom og af Ejendomsforholdet blive anbragt i Arbejdernes Klasse. Men dette er kun Undtagelser. Man tilhører Klassen uden Hensyn til personlige **Ønsker og Vilje.**

— — —

Da Arbejderklassen skaber alle Værdier i Samfundet, samtidig med at den private Ejendom af Jord og Arbejdsmidler i Forbindelse med det kapitalistiske Lønsystem forhindre, at de faar blot en rimelig Del af de skabte Værdier, er der gennem dette Forhold og den historiske Udvikling opstaaet en Kamp mellem de to Klasser om Udbyttet af Arbejdet — *Klassekampen.*

De mest fremskredne Individer i de to Klasser har paa Grundlag af dette dybe klassebestemte Modsætningsforhold opstillet hver sit Program for Samfundshusholdningens Grundlag.

Det besiddende Borgerskab vil bibeholde den private Ejendomsret over Jord og Arbejdsmidler og dermed Kapitalismen med dens Lønsystem og Klassemodsætninger.

Arbejderne vil i Henhold til deres Klasseinteresse ophæve den private Ejendomsret til Jord og Arbejdsmidler og dermed afskaffe Klasserne og gøre Mennesker til én Klasse, til nyttige Arbejdere alle.

Den Samfundsopfattelse kaldes Socialisme eller Kommunisme.

Lige saa afgjort, som man ikke kan være baade Kapitalist og Lønarbejder paa samme Tid, lige saa afgjort kan de to Systemer, Kapitalisme og Socialisme, ikke eksistere Side om Side paa samme Tid.

Hvor det ene System hersker, kan det andet ikke tolereres.

Hvor Kapitalismen hersker, vilde den Virksomheds Arbejdere, der vilde indføre Socialismen, straks blive arresteret.

Kapitalismens eller den borgerlige Klasses Diktatur hersker ubønhørligt og taaler ikke under nogen Form selv det mindste Forsøg paa praktisk at indføre Socialismen, og i Tider, hvor Borgerskabet føler sig selv i Fare, er Lovene saaledes, at selv Tale for Socialismens Indførelse straffes som Opfordring til Revolution.

Til Trods for alle forløjede Talemaader om Demokrati hersker det borgerlige Diktatur ubøjeligt og voldeligt.

— — —

Ligesaa absolut og ubøjelig maa Arbejderne, hvor de har sejret, stille sig overfor Bestræbelserne for at genindføre Privateje af Jord og Arbejdsmidler, Kapitalisme og Borgerskab.

Arbejderne maa uden Skaansel vende sig mod enhver Bestræbelse om en Tilbagevenden til de kapitalistiske Tilstande. Deri og kun deri bestaar Arbejdernes Diktatur — Proletariatets Diktatur.

Det er et *Klassediktatur* — Arbejderklassens Diktatur!

— — —

Ved den praktiske Udformning af dette Klassediktatur, forvandlede Ruslands kommunistiske Parti ved Revolutionen det til et ensidigt *Partidiktatur* derved, at det stemplede alle andre eksisterende russiske Partier som kontrarevolutionære og ved Fængsel og Drab udryddede eller bortjagede deres Tilhængere.

I Rusland har denne Undertrykkelse af alle andre politiske Opfattelser inden for Arbejderne og Bøndernes Klasse sikkert ikke gjort det forstemmende Indtryk, som det gjorde blandt Europas Arbejdere. Dels var jo Ruslands Bønder og Arbejdere vant til aandelig Undertrykkelse, dels kendte de jo slet ikke til gennem politiske Diskussioner at vælge mellem Partierne, og endelig var deres Organisationer og dermed deres Organisationsdemokrati overhovedet ikke udviklet, men bare nogle smaa illegale Virksomheder.

— — —

Helt anderledes i Europa. Her har Arbejderne udviklet et Organisationsdemokrati med Ordet frit, lige som de er indlevet i det politiske Demokratis Tankegang og Metoder. Og selv om Socialdemokratiet, f. Eks. herhjemme, gerne vilde spille Partidiktatur med Eneret til at repræsentere Arbejdernes Interesser — altsaa samme Rolle som det kritisere Ruslands kommunistiske Parti for —, saa er det alligevel saaledes, at det vilde føles som et uudholdeligt Tryk for Europas Arbejderklasse, om Proletariatets Diktatur her blev forvandlet til et ensidigt aandeligt tyrannisk Partidiktatur.

Hændelserne ved Processen i Moskva i de sidste Dage har yderligere peget paa, hvad et ensidigt Partidiktatur maa føre til, hvor der ikke er fri og politisk Adgang til at lade Meningerne brydes, og paa dette Grundlag lade Flertallet bestemme, hvilke Principper og hvilke Personer, der skal raade og hvor langt deres Myndighed strækker.

Mange Arbejdere vilde foretrække Kapitalismens materielle Fattigdom frem for politisk og aandeligt Slaveri under ligegyldigt hvilket politisk Partis ensidige Diktatur.

— — —

Europas Arbejdere staar i Dag overfor vældige Opgaver. En mægtig Krigs Ragnarok vil sikkert ikke lade vente længe paa sig, og muligt, at Europas Arbejdere i denne Omgang faar Kraft til som Slutresultat paa det frygtelige Opgør at realisere Proletariatets Diktatur. Men lad os da lige saa inderlig haabe, at de ogsaa faar Kraft til at realisere dette Diktatur paa *Klassens brede Grund* med aandelig Frihed og personlig Kultur og det absolutte baade økonomiske og politiske Demokrati, og ikke Vanskabningen det indskrumpede tyranniske Partidiktatur med dens afskyelige Personkultus med dets afskyelige Klikekampe og afskyelige Drab paa politiske Modstandere.

Hvor Klassediktaturet udvikles til Partidiktatur, der forvandles den fredelige Meningsudveksling til blodig Terror. Lad os ikke glemme dette.

Eli.

Socialiseringen marcherer i Katalonien

Den reformistiske og syndikalistiske Fagbevægelse arbejder nu sammen paa de revolutionære Opgaver.

Paa de militære Fronter er endnu intet afgørende sket. Begge Parter samler Kræfter og Vaaben, og det afgørende bliver, hvem af Parterne der har de største Muligheder for Oprustningen.

De reaktionære Oprørere har ikke inden for deres Omraade nogen større Industri at bygge deres Oprustning paa og kæmper med fjendtlige Arbejdere. De maa mest bygge paa, hvad de fascistiske Nationer England og andre ude fra vil sælge dem. Meget tyder paa, at Oprørsgeneralerne har Valutavanskeligheder eller at Leverandørerne begynder at tvivle paa deres Sejr og Betalingsevne.

Noget bedre stiller det sig for Folkefronten. Dens Omraade dækker en Række af Byer med Industri, der arbejder for fuld Kraft med Fremstilling af Vaaben og Ammunition.

Generalsekretæren for den franske Fagbevægelses Landsorganisation (C. G. T.), Leon Jouhaux vendte sidste Uge hjem fra et Besøg i Madrid og Barcelona og var ved sin Hjemkomst meget begejstret over de spanske Arbejderes Præstationer i Vaaben- og Ammunitionsproduktionen. Han oplyser bl. a., at Arbejderne nu i Flyvemaskinefabrikerne leverer tre fuldt monterede Maskiner pr. Dag til Hæren. Hele denne Side af Arbejdernes Produktion, siger han, er et Under af god Organisation.

Arbejdernes Organisationer i Katalonien organiserer det revolutionære Samarbejde.

Allerede paa sin Kongres i Zaragossa før Oprøret vedtog Kataloniens syndikalistiske Fagbevægelse en Henvendelse til de øvrige Arbejderorganisationer om et Samarbejde for revolutionære Opgaver. Fascisternes Oprør har bevirket, at dette nu er blevet Virkelighed.

Arbejderorganisationerne i Katalonien C. N. T. og U. G. T., F. A. J. og P. S. U. har dannet en revolutionær Samarbejdskomité, der tager sig af alt, hvad der vedrører Arbejdernes fælles Interesser. Den er godkendt af samtlige 4 Organisationer og er traadt i Virksomhed.

C.N.T. kontrollerer Tilløbet af politiske og andre tvivlsomme Elementer.

Med den mægtige Tilstrømning til Kataloniens syndikalistiske Fagbevægelse, der er fulgt med dens voksende Magt og førende Stilling under Revolutionen, har det været nødvendigt at indføre *Kontrol,* da det viser sig, at politiske Elementer, der vil forrykke Organisationernes partipolitiske Nevtralitet og hele Grundlag, forsøger at trænge sig ind og gøre sig gældende.

Socialiseringen foregaar nu systematisk i hele Katalonien under Syndikaternes fælles Kontrol.

Gennem de tilsendte Bulletiner, som indgaar til os hver femte Dag, ligger vi nu inde med et sagligt Materiale, der omspænder den voksende Socialisering, der nu systematisk finder Sted i hele Katalonien. Vi maa dog nøjes med at aftrykke enkelte Uddrag.

Kataloniens Jernbaner socialiseres.

Ved Oprørets Udbrud den 19. Juli omfattede Generalstrejken samme Nat hele Kataloniens Jernbanenet. Efter Sejren over Fascisterne, hvor Jernbanearbejderne kæmpede med Vaaben i Haand, overtog deres Fagforeninger Driften af Jernbanenettet i Katalonien gennem et Bedriftsraad bestaaende af Repræsentanter for U. G. T. og C. N. T.

De tekniske Funktionærer genantoges med Undtagelse af de, som blot var Snyltere, og de, der ikke meldte sig ved Driftens Genoptagelse.

Samtlige Direktører blev afsat og vil sikkert blive tiltalt for Tyveri og Svindel, idet Regnskabsbøgerne udviser, at de har tilegnet sig Millionbeløb og saboteret Trafiken siden Republikens Indførelse, hvorved de har skabt et Underskud paa 17 Mill. Kr.

Af de Overordnedes Lønningskonto fremgaar det, at 15 Personer sidste Aar fik udbetalt 408,433 Pesetas.

Endnu staar der meget tilbage for Arbejderne at udrette for at udbedre Sabotagen. Taksterne er nedsat betydeligt og Persontrafiken er atter normal, medens det endnu kniber med Godset. Arbejdslønningerne er udjævnet til Ligeløn, men Arbejdstiden er endnu ikke reguleret.

Barcelonas 2 Metroer overtages af Arbejderne.

Barcelonas 2 Metroer, den store og den lille Metro, er ligeledes overtaget af Arbejderne.

Den lille Metro tog Arbejderne i Besiddelse d. 22. Juli, og ved Ransagningen af Chefernes Lokaler fandt Arbejderne store Oplag af Vaaben og Ammunition.

Da alle Arbejderne tilhørte C. N. T., nedsatte de en Driftskomité paa 6 Medlemmer, der hver har sin Opgave i den daglige Drift. 24 overordnede Funktionærer blev afskedigede, dels fordi de ikke vilde underordne sig Komitéen, og dels fordi de var unyttige. Ved Afskaffelsen af Snylterne spares alene ved den lille Metro ca. ½ Mill. Pecetas om Aaret. Ligeløn for alle er indført, men kun 8 Timers Dag er indført. Naar Fascisterne er slaaet ned i Spanien, skal 6 Timers Dagen indføres.

Den store Metro overtog C. N. T.s og U. G. T.s Afdelinger d. 21 Juli. Da Teknikerne indgik paa at gaa for samme Løn som Arbejderne, beholdt de deres Arbejde. Arbejderne fik deres Løn hævet, saaledes at alle har lige Løn. Senere skal Arbejdernes Løn ved alt Trafikvæsen underlægges en Behandling ved et Fællesmøde af de samlede Bedriftskomitéer.

Sanitetstjenesten er reorganiseret, og saasnart der bliver mere Ro, skal der paabegyndes store Udvidelser.

I Forbindelse med Metroerne er Barcelonas Sporveje ligeledes overtager af Fagforeningerne, og hele Trafiken er underlagt organiseret Samvirksomhed.

Metalindustrien socialiseres og der fremstilles Metrailløser og Panservogne.

Inden for Metalindustrien er de store Foretagender »Vulkano« og »La Gerona« foruden en Mængde mindre Virksomheder bragt ind under Arbejdernes Kontrol. Foruden Normalproduktionen fremstilles nu Mitrailløser og Panservogne til Fronten. Der er indført 40 Timers Arbejdsuge og Lønnen er hævet 15 pCt.

Af Interesse maa vi ogsaa nævne, at de store Dampskibs- og Losningsselskaber er socialiseret af Arbejderne og bragt ind i samfundsmæssig forsvarlig Drift.

Det samme er Tilfældet med Gas- og Elektricitetsselskaberne, der beherskede hele Katalonien. De er dels socialiseret helt og dels bragt under Arbejdernes Kontrol. I denne Industri har Teknikerne stillet sig Side om Side med Arbejderne, og de deltager med Iver i Arbejdet. Lige Løn er indført og 36 Timers Arbejdsuge.

Arbejderne ved Petroleumsbranchen, der før var Statsmonopol, har gennem deres Fagforeninger afsat baade Statens Tilsyns-

(Fortsættes Side 4.)

Betydelig skrap

I sin ledende Artikel skriver D. K. P.s Organ »Arb.-Bl.« d. 25. Aug. følgende:

»II. Internationales Ledelse, og ganske naturligt II. Internationales yderste Højrefløj, det danske Socialdemokratis Ledere, har med alle Tegn paa Afsky og Rædsel vendt sig mod Processen i Moskva og vil fortsætte med at vende sig mod Dommen.

Det var at vente! De Folk, der aldrig har understøttet Sovjet-Unionen, de Folk, **der frygter Socialismen og Arbejdernes Klassekræfter,** de maa nødvendigvis havne i et Forsvar for Terroristernes Attentater paa Sovjet-Unionens ledende Mænd og Statsorganer. De maa gøre alt, fordi **de ikke vil Socialismen!** De maa gøre det, fordi de indenfor deres eget Partis Rammer **tolererer og understøtter Samarbejdet med Arbejdernes Klassefjender!** De maa gøre det, fordi de, til Trods for at de véd, hvilken Skæbne ogsaa Reaktionen i Danmark har tiltænkt Danmarks Underklasse, ikke har Mod og Vilje til at rydde op i Majoratsbesiddernes, K. U.-Fascisternes, L. S.s og andres fuldt udarbejdede Planer for voldeligt Kup i Danmark med paafølgende Undertrykkelse af Arbejderbevægelse og Frisind!«

— — —

Vi spørger:

Er det ikke disse socialdemokratiske Ledere D. K. P.s Ledelse bestandig anraaber om Samarbejde — om Enhedsfront med?

Er det ikke de samme socialdemokratiske Ledere, D. K. P.s Medlemmer skal stemme paa til Landstingsvalget?

— Herrejemini — hvilken Moral!

Rettelse

Dr. Joh. Christiansen gør os opmærksom paa, at der i hendes Artikel Side 2, Sp. 4, i Linie 11 fra neden skal staa »Kaffefløde« og ikke Kartofler. Frøkenen gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at man ikke bør bruge Eksportfløde, da steriliserede Fødemidlers Værdiindhold er langt mindre end i friske Varer.

Gadespejlet

Mellem Eksportører i England, Tyskland, Holland, Belgien og Polen er der dannet et Koks-Kartel bl. a. med Fastsættelse af Mindste-Priser for Koks. Hvad det betyder, kan Arbejderne sikkert forstaa — ellers lærer de det nok, naar de i Forvejen meget høje Priser skrues en Tand eller fem i Vejret.

Samtidig er man gaaet i Gang med Dannelsen af et Kul-Kartel.

Kapitalisternes »Internationale« til Udplyndring af Alverdens Befolkning er en stadig voksende Realitet, den ene Trust dannes efter den anden fra Land til Land, og det hvad enten Regeringen kalder sig Nazister, Socialdemokrater, Konservative eller »Folkefront«.

❑

Der forbereds store Ovationer i U. S. A., naar Sejrherren fra Olympiaden, Negeren Owens (kaldet »Nat-Ekspressen«) vender tilbage efter — som det hedder: »at have kastet et staalende Ry over den amerikanske Nation«.

Bliv blot ikke forbavset, hvis der Dagen efter indløber et Telegram om, at han er blevet lynchet for at have smilet til en hvid Kvinde.

❑

Det er nu snart almindeligt, at Forretningsdrivende forsøger at mobilisere Fagforeningerne for at faa Valuta til Raavarer. At de samme Kapitalister i den konservative Presse hyler op om Fagforenings-Diktatur o. l. karakteriserer Stymperne.

❑

Danmarks MacDonnald, Stauning blev saa hundeangst, da en ganske ligegyldig Skibsreder Møller begyndte at gø af Arbejdernes Spanien-Indsamling, at han stammende vævede noget om, at de indsamlede Midler kun skulde bruges til Enker og Børn, der blev skam ikke sendt Valuta ud af Landet, men indkøbt Varer osv., osv.

Der manglede blot en direkte Udtalelse om, at der blev købt Klipfisk for Pengene — en national Handling til Støtte af Færø-Fiskerne — og at kun Møllers Skibe maatte sejle Klipfisken til Spanien, for at denne Kapitalens lønnede Bydreng helt havde bekendt Kulør.

Sovjet-Unionens nye Seksuallov er reaktionær

(Sidste Artikel).

De i Børnebegrænsningen dybere virkende Kræfter.

Jo lavere en Art staar, jo mere er Livets to Hovedfunktioner: at opretholde Individet og opretholde Slægten, koncentreret i samme Funktion, ned til de aller laveste, hvor Fordøjelse (Individets Opretholdelse) og Forplantning (Slægtens Opretholdelse) er forenet i samme Organer.

Og i omvendt Orden. Jo mere de to Funktioner er adskilt i forskellige Organer, jo højere staar Arten, jo højere Form for Liv.

Men selv i den højest udviklede Form for Liv, Mennesket, gaar den samme Grundlov igen i Forhold til Individernes Eksistensforhold.

Individet er Slægtens Bærer. Jo mere Individet maa koncentrere alle Kræfter for at leve, jo mere intens sker Forplantningen eller rettere, jo mere koncentreret er Livets to Hovedfunktioner hos Individet.

Og omvendt: Jo lettere Individernes Kamp for Tilværelsen er, jo mere adskilles de to Hovedfunktioner eller rettere, jo mere slappes Forplantningstrangen for tilsidst helt at ophøre eller indskrænke sig til en bevidst Handling.

Eksistensforholdenes direkte Indvirkning paa Børnebegrænsningen.

Lad os blot lægge al menneskelig Vigtighed tilside i dette Spørgsmaal og erkende, at Bevidsthed i Børnebegrænsningen er der kun Tale om i dens aller sidste Stade.

Den fattige Landarbejderkone tænker ikke bevidst, at hun vil sætte mange Børn i Verden, fordi hun sammen med Magen maa slide til det yderste for blot at opretholde det individuelle Liv. Og det kommer dybest set heller ikke af Uvidenhed, thi hun ved meget vel, at Byrden øges med hvert Barn.

Nej, hun tager det som en »Vorherres Tilskikkelse«. Hvorfor gør hun det? Fordi hendes Fattigdomsliv er saa nøgent, at end ikke en Avis i Aftenens eventuelle Fritime kalder paa Interesse og Kræfter. Hendes Tilværelse er saa nøgen som selve den rene Natur, hvor det at æde og parres er de eneste Livsfunktioner, der kaldes paa og fordres.

Og lad os som hendes Modsætning ikke vælge den yderste Pol, den moderne Overklassekvinde, men blot den moderne bedrestillede Industriarbejders Hustru.

Hvad enten hun deltager i Arbejdet paa Fabrik, Kontor eller hun er Husmoder i Hjemmet, saa kalder Tusind andre Forhold og Interesser paa hende. Lad os kun foragte Novellerne, Ugebladene, Radioen, Teatret, Varietéen, Kaffeselskaberne, Slankhedsbestræbelserne, Badene, Gymnastiken, Kampen mod Ansigtsrynkerne, Sminken og Pudderkvasten og Læbestiften, Kvindesagen, Tøj- og Garderobekampen — og hvad ved et stakkels Mandfolk. Ja, lad os bare smile ad det hele, men alligevel er det alle for hende alvorlige Problemer, der har uhyre Betydning for hende som Konsvæsen, netop fordi hendes Eksistensforhold allerede har tilladt hende at skille Konsnydelse og Forplantning ud fra hinanden.

Netop paa samme Tid som alle disse Bestræbelser — i hendes egen Indbildning — gør hende mere attraaværdig som »Hun« som Konsvæsen, saa stiller de sig alle som en Fjende af hendes Befrugtning.

Lad mig sige det lige rent ud. At blive gravid, uformelig med Skjolder i Ansigtet o. s. v. betyder, at hele den Verden, hun har tilkæmpet sig i aandelig Forstand, styrter sammen.

Modertrangen — Forplantningsdriftens Hunform — lader sig ikke slaa ud af Kulturen. Et Par smaa søde Børn er dejligt, ja næsten et nødvendigt Led i hendes hele Kulturindstilling. Men der ud over? Nej, ikke flere Børn.

Vi behøver ikke at gaa til Yderligheden, som gamle Dr. Möbius, der i »Kvindens fysiologiske Svagsind« hævder, at Kvindelegemet ikke kan føde en bestandig arbejdende Hjerne og en bestandig arbejdende Livmoder, uden at en af dem slaas ud; at det ikke er „store" Mænd, men »store« Kvinder, der faar »smaa« Sønner!

Og lad os heller ikke tillægge den moderne Kvinde en Forplantningsmoral, hun ikke besidder. Hun tager endnu ikke mindste Hensyn til Slægten i sin Forplantning. Hun aabner ikke alene sit Skød, men ogsaa sin Livmoder for den Mand, hun elsker, om han ikke besidder 50 pCt. Mulighed for at blive Fader til et sundt Barn.

Nej, lad os tage vor moderne Lønarbejderkvinde i Byerne saaledes, som hun er, som socialt Massevæsen, og vi skal erkende, at det tekniske Fremskridt og dermed Eksistenskampen — allerede har skabt en Kulturverden, der har fjernet hende umaadeligt fra den primitive fattige Bondesøster, for hvem Mad og Parring, Konsnydelse og Forplantning glider ud i ét, som Livets eneste Funktion og Indhold.

For den moderne Kvinde er Børnebegrænsningen en Nødvendighed, om hun skal kunne absorbere den Kultur, de forbedrede Eksistensforhold byder hende, eller om man vil, paanøder hende!

Børnebegrænsningen er for den moderne Kvinde ikke Resultatet af et frit Valg, men kun en nødvendig Bestanddel af det Kulturliv, de ændrede — forbedrede — Eksistensforhold — ubevidst for hende — fører hende ud i.

Hun er, socialt set, i sin Børnebegrænsning lige saa ren og lige saa uskyldig som hendes fattige Bondesøster i hendes enorme Forplantning.

Den moderne Sovjet-Kvinde og Seksuallovens reaktionære Karakter.

Alle Beretninger om Kvindens Stilling i Sovjet-Unionen gaar enstemmigt ud paa, at hun, hvor den moderne Industrialisering er naaet frem, er ligestillet med Manden i Arbejdets Verden, langt mere end i Vesteuropa, lige som hun ligestillet deltager i alle Kulturgoder, Læsning, Teater, Moder, Klubliv og Sporten.

Jeg har allerede paapeget, at disse Livsvilkaar uvægerlig vil medføre større Børnebegrænsning, der i Intensitet uvægerlig maa stige med de stadig stigende Kulturfremskridt, baaret af de bedre Eksistensforhold.

Naar man betænker, hvilke enorme Forbedringer, der er sket i Unionen i Løbet af en halv Menneskealder — her er Tale om en virkelig Revolution —, da har Børnebegrænsningens Vækst sikkert ikke været mindre voldsom.

Og det er mod denne voldsomme Udvikling i Børnebegrænsningen, den nye Lov er vendt.

Det er mod Ruslands moderne Kvinde, Loven er vendt.

Loven er reaktionær deri, at den med Tvang vil genindføre en Form for Seksualliv, der tilsvarer de gamle primitive fattige Eksistensforhold.

Denne Lovens reaktionære Formaal eller Hensigt minder meget om et lignende dansk Fænomen, anført af Danmarks mest grinagtige »Marxist«, Hr. K. K. Steincke, der i Spidsen for Demokratiets Tantekor herhjemme vil knæsætte en Forplantningsmoral i Seksualpolitiken, der tilsvarer en svunden Fortids fattige Eksistens og Kulturforhold.

Og vil vi vide Besked om Aarsagen til denne Kovending i Sovjet-Unionens Seksualpolitik, behøver vi heller ikke at være i Uvidenhed. Af de forholdsvis faa Oversættelser, jeg har læst i den svenske Presse af den meget omtalte Diskussion før Loven traadte i Kraft, fremgik det klart, at Befolkningen i de mest industrialiserede Dele af Unionens Omraade ikke blot er det kommunistiske Partis Fundament, men selve den sociale Revolutions Kærne og Kraften i Unionens Militærstyrke overfor hele Verden af kapitalistiske Stater.

Derfor gik det ikke an, at netop denne Kærne viste Stagnation i Fødselshyppigheden. Diskussionen før Lovens Ikrafttræden var en national Beruselsesbølge, hvor den moderne russiske Sovjetkvinde ikke blot skulde frelse Sovjet Unionen, men hele Verdensproletariatet ved at føde mange Børn.

Det var ikke blot Aborterne, der skulde forhindres, men Bevilling af Millionbeløb til Modtagelse af de forventede nye Hærskarer af smaa Sovjet-Borgere viser, hvad det drejer sig om.

Mere Kanonføde, flere Industrisoldater er Lovens og Aktionens egentlige og sande Formaal.

Aarsagen er ikke Sovjet-Unionens socialistiske Opbygning med Værn af dets Grænser, men den **statskapitalistiske Imperialisme,** som det nuværende Regime mere og mere febrilsk arbejder paa, og hvor Asien er Maalet.

Men Forsøget paa at tvinge Sovjet-Unionens Kvinder tilbage til Fortidens Seksualkultur vil ikke lykkes.

Her vil det herskende Bureaukrati, ligesom Alverdens kapitalistiske Regeringer, løbe Panden mod en Magt, der er stærkere end nok saa mange Tvangslove, Fængsler, Bøder og velorganiseret Agitation og »Folkediskussioner« og »Folkekrav« og hele den øvrige bestilte Komedie.

I Sovjet-Bureaukratiets reaktionære Tvangsbestræbelser over for den moderne Sovjet-Kvinde kan det paaføre hende Lidelser, føre hende i Kvaksalverhænder og straffe hende! Javel, men tvinge hende tilbage i en Fortid, det formaar Bureaukratiet ikke.

Og da tilslut

Et Par Ord om Diskussionen.

Om nogen fri Diskussion, hvor der raader Partidiktatur, kan der selvsagt ikke være Tale om. De Prøver paa Modsigelse, der har været refereret i Vesteuropa, er saa barnlige og naive, at man uvilkaarlig faar den Tanke, at de ogsaa er **bestilt Arbejde.**

Men lad os tage Diskussionen i »Arbejder-Bladet« som Eksempel paa den Partiet har tilladt i Sovjet — saa er vi da ikke uretfærdige.

»Arbejder-Bladet« opfordrede til Diskussion om Loven, og i Henhold dertil indsendte Frk. Marie Nielsen en Artikel mod Loven, som blev optaget.

Om der blev indsendt flere, kan godt være, men der blev ikke optaget flere.

Jeg skal ikke hænge mig i Forandringen af Ordet »Staten« til Ordet »Stalin«, som benyttedes til Indignation mod Marie Nielsen for »Majestætsfornærmelse«, og da hun protesterede, saa det lumpne Svar.

Nej, lad den Usselhed ligge. Men da Redaktionen saa skal svare, saa meddeler man, at der maa nok være Diskussion i »Arb.-Bl.«; men man maa huske, at det er et kommunistisk Partiblad, og der maa være Grænser for, hvad der kan finde Sted af Diskussion.

Altsaa paa egen Opfordring til Diskussion er man ved at falde i Trance over, **for vidt dreven Tolerance** efter at have optaget et eneste Indlæg imod Loven — det var dog for meget af det gode!!!

(Fortsættes Side 4.)

En Erklæring fra Dr. Leunbach

Grundet paa et længere ophold uden for landet i sommer, hvor jeg slet ikke har haft lejlighed til at følge diskussionen i danske blade og grundet paa stærk optagethed med andre ting har jeg desværre endnu ikke faaet lejlighed til overfor de danske arbejderlæsere at fremsætte mit syn paa den nye Sovjetlovgivning angaaende abort. Jeg beklager meget, at jeg ikke har overvundet de praktiske hindringer — praktiske hindringer kan nemlig altid overvindes, naar viljen dertil er til stede — og alligevel strax ved lovforslagets fremkomst havde udtalt mig ganske kort om lovforslaget, saaledes som f. ex. **Marie Nielsen** har gjort det i »Arbejder-Bladet«.

Jeg har saa megen mere grund til at beklage denne tavshed fra min side, som der under mit fravær i sommer er fremkommet et interview i »Arb.-Bl.«, der fremsatte synspunkter, som mange har ment ogsaa deltes af mig.

Dertil er at sige, at mand og kone naturligvis ikke er forpligtet til at være enige. Men paa den anden side kan en offentlighed, der hidtil har set et ægtepar forsvare de samme synspunkter, med en vis ret gaa ud fra, at enigheden stadig er til stede.

Da jeg nu kommer hjem og ser redaktionens indlæg i denne sag, vil jeg gerne benytte lejligheden til at erklære, at jeg paa [illegible] uvigtige detaljer nær **fuldt ud** deler redaktionens syn paa den nye sovjetistiske reaktionære lovgivning. I SEXPOL's officielle organ (Zeitschrift für Politische Psychologie & Sexualøkonomie, Heft 3—4—36), der er skrevet paa tysk og derfor desværre ikke tilgængeligt for de danske arbejdere, har jeg forsøgt at analysere aarsagerne til den nye russiske abortlov, hvis egentlige formaal kun kan være — ligesom i de kapitalistiske lande — at indskrænke menneskenes sexuelle og personlige frihed.

Forsøget paa at forklare loven som en pædagogisk foranstaltning for at faa kvinderne til at benytte prævention er kun en alt for velvillig bortforklaring af det sørgelige faktum, at Sovjet-Unionens ledere nu har forladt de oprindelige revolutionære sexualbekræftende synspunkter. Forklaringen bliver særlig haabløs derved, at loven selv ikke indeholder et ord om prævention, men derimod en del om præmiering af børnerigdom og styrkelse af familiebaandene. Jeg vil gerne senere — maaske i sammenhæng med en kritik af det danske kommisionsforslag, naar det endelig engang bliver offentliggjort — gøre nærmere rede for den nye russiske abortlov og den revolutionære sexualpolitiks stilling hertil. Det er jo nemlig ikke nok at skælde ud og raabe reaktion. Det gælder om at forstaa og forklare aarsagerne og derved bidrage til, at lignende fejl kan undgaas for fremtiden.

Foreløbig maa jeg nøjes med denne korte erklæring.

J. H. Leunbach.

De Arbejdsløses Ernæring under Socialloven

Den syge Klassemoral der anlægges overfor de Arbejdsløse.

Staaende overfor den Kendsgerning, at Statens Husholdningsraad, en officiel Institution under en saakaldt demokratisk Folkeregering, udsender en særlig billig Spiseseddel beregnet for de Arbejdsløse og deres Familier, sætter ikke blot de Arbejdsløses Ernæringsforhold, men ogsaa den Samfundsmoral, der ligger bag denne Kendsgerning, paa Dagsordenen.

Vi kan slaa fast, at under Demokratiets Styre og under en Statsminister, der ved et større Ædegilde paa »Skydebanen« erklærede, at Klassemodsætninger ikke mere fandtes i Danmark, er Klassemodsætningen netop saa skærpet og saa officielt praktiseret, at de Fattige paa det offentlige Samfunds Bekostning bliver henvist til og opfordret til at leve af en særlig billig Kost, der er saa raffineret udregnet, at de med den Understøttelse, de faar, lige kan undgaa Hungerdøden.

En mere raffineret aabent erkendt Klassemoral kan sikkert ikke præsteret.

Her staar vi Fattige overfor Medmennesker, der ikke blot kræver af os, at vi skal respektere deres Fagkundskab, deres Intelligens, deres Dannelse i Klæder og Sprog, men tillige skal respektere deres Menneskelighed, deres Godhed og Forstaaelse samtidig med, at de anbringer os dybt nede under dem selv, idet de tilkaster os Opskriften paa en Kost, de selv vilde opfatte som en Fornærmelse, hvis nogen bød dem den at spise.

Jo, der er i Sandhed mere Grund til først alvorligt at undersøge disse Medmenneskers Mentalitet, dette forfærdende Klassehovmod, denne dannede, sjælsraa, saarende Kynisme, end at undersøge de Opskrifter, der dybest set kun er Udtryk for deres betændte Moral.

En lille Oplevelse paa Bergensbanen.

Nu da jeg staar overfor den Opgave at skulle analysere denne syge Overklassemoral, stormer en Erindring ind paa mig fra første Gang jeg 1915 kørte med Bergensbanen op over Højfjældet.

Denne Bane gik gennem Bygder og Sogne, der endnu var uberørt af den store Verden, der sletter alle gamle Skikke og Dialekter ud. Jeg vidste, at Bønderne endnu paa disse Kanter havde bevaret deres gamle Dragter med Forskel i Farve eller Form for hvert Distrikt.

Da en Bonde stod paa ved en Station og han bar en saadan Dragt i smukke røde og blaa Farver med Sølvknapper i Vesten og Stumptrøjen, blev min Nysgerrighed vakt og førte mig til venlig og høfligt at spørge ham, hvilket Distrikt han var fra, og af hvilke Kendingstegn dette fremgik af hans Dragt.

Da jeg aabnede Munden og talte til denne Bonde, saa han — syntes jeg — hadefuld paa mig, og uden Svar vendte han Ryggen til mig.

Jeg blev saa sær tilmode. Jeg havde dog ikke villet fornærme ham. Jeg forsøgte at forklare ham dette. Han vendte mig foragtelig Ryggen engang til.

Med Toget fulgte en Mand, som forklarede Turisterne de Seværdigheder. Toget passerede, og jeg bad denne Mand forklare mig denne »Seværdighed«, denne Bonde, der blev fornærmet over et høfligt Spørgsmaal. Og jeg fik følgende Forklaring.

Det er fordi De er Dansker. Disse norske Bønders Bedste- og Oldeforældre er hundset af *Danskerne*, af *Politi* og *Lensmænd* paa deres Kontorer, hvor Bønderne maatte stille deres Træfodtøj uden for Døren og staa med Huen i Haanden og finde sig i at blive behandlet nedværdigende som Mennesker. Og disse norske Bygdebønder er stolte, frie Mennesker, og Slægtled har ikke kunnet dæmpe deres glødende Harme mod denne Forhaanelse af deres menneskelige Ligeret. Og naar de i Dag kæmper for Landsmaalet, er en af Grundene, at i dette Sprog findes kun et Tiltaleord — det demokratiske »Du« —, der ikke kender til Over- eller Underordnede, der ikke kender til Hovmod eller Ydmygelse paa de offentlige Kontorer, men sætter Mand mod Mand, Menneske paa lige Fod med Menneske, ligegyldigt paa hvilken Side af Skranken de staar.

Da jeg havde faaet denne Forklaring, saa jeg uvilkaarligt hen paa Bonden. Stolt og utilnærmelig stod han der i sin Bygdedragt og saa ud over Landskabet med de stejle, stridige Fjældlinjer.

Jeg har ofte siden tænkt paa denne herlige Bonde og jeg tænker paa ham i denne Stund, hvor jeg — Guderne maa vide for hvilken Gang — skal beskæftige mig med *dansk Klassehovmod*.

Samfundet og de Arbejdsløse.

Jeg vil med Logikens Kniv skære gennem det Lag af Spæk, ethvert velnæret Individ har kapslet sin Samvittighed ind i overfor det arbejdsløse Medmenneske.

Samfundet er ret og slet *Individernes Samarbejde til fælles Værn for deres Eksistens.*

Denne Ret til Samarbejde og fælles Værn *er den moderne Samfundsborgers faktiske Eksistensgrundlag, uden hvilken han er retsløs i alle Livsspørgsmaal!*

At fratage Mennesket *Retten til Arbejde* er saaledes en Forbrydelse, der er endnu mere raffineret og ond end at true selve Mennesket paa Livet.

Det Samfundssystem, der som det moderne fratager Millioner af Samfundets Medlemmer denne deres Eksistens grundlæggende Ret til Arbejde og Værn, er ind til sin inderste Kærne forbryderisk.

Dette System opretholdes ogsaa kun ved en raffineret Voldsmagt, organiseret gennem Politi og Militær, Institutioner, hvor man samler og fodrer et Antal Individer med den Opgave, at slaa de retsløse Arbejdsløse ned, om de skulde sætte Magt bag deres Krav om *Ligeret med de øvrige Samfundsborgere.*

De mætte Samfundsborgeres personlige Ansvar og deres løgnagtige Lærdomme om Ret og Orden.

Det konstitutionelle Kongedømmes Uansvarlighed gøres ogsaa gældende at de mætte Samfundsborgere i deres Stilling overfor de Medmennesker de har drevet ud i Arbejdsløshed.

Selv overfor den uomstødelige Kendsgerning, at de har beslaglagt alt Samfundsarbejde og alle Indtægter, som de Arbejdsløse har lige saa stor og uafviselig Ret til som dem, saa fralægger de sig al personligt Ansvar for Forbrydelsen mod deres Medmennesker.

De breder sig over Arbejdet og de mest skændige Individer blandt dem river til sig at de samlede Arbejdsfrembringelser med hensynsløs Graadighed uden mindste Samvittighedsnag afvisende enhver Tanke om Retfærdighed i Fordeling af Arbejde og Indtægter.

For at opretholde disse Tilstande at dyb forbryderisk Uretfærdighed for bestandig at kunne leve i Overflod paa deres dybt forurettede Medmenneskers Bekostning har disse asociale Individer indkapslet deres Tankegang og moralske Begreber i et fuldstændigt System af sindssyge Løgne, af Storhedsvanvid, af sjælsraa Kynisme omspunden og gennemvævet af overfladisk Formdannelse, hyklerisk Moral og tanketomme Talemaader.

Et typisk Udtryk for denne forraadnede Moralverden er Talen om Lov og Ret og Orden.

Den forbryderiske Krænkelse af deres Medmenneskers absolutte Ligeret til Arbejde og Udbytte, har de opsat i Love som en lovlig Ordning! Det, at de tager Arbejdet og Indtægter fra deres Medmennesker det, at de fraadser i Overflod af den Mad, de Klæder og Husly, de tager fra deres Medmennesker, deres Medborgere, det kalder de *Ret og Orden.* Og den Voldsmagt, de har organiseret til Beskyttelse af disse forbryderiske Tilstande, det kalder de retsbeskyttende Ordensværn.

Og gør deres dybt forurettede og mishandlede Medmennesker Oprør mod disse oprørende Tilstande, saa taler de indigneret om Bøller, Bisser og Pak. Og de holder bl. a. i København en særlig veltodret og voldsuddannet Samling af Individer, der Dag og Nat er parat til med Vold at slaa de Arbejdsløse ned, om de vover offentlig at demonstrere mod den skændige Behandling, de er Genstand for.

Jeg skal i næste Artikel nærmere se paa den »Moral«, der sætter *nedværdigende Understøttelser* i Stedet for *Retten til Arbejdet*, og ud fra hvilke Grundsætninger Socialloven er skrevet og administreres.

Red.

Generalforsamling i „Enigheden"

Medlemmerne sætter deres Vilje igennem.

Torsdag d. 20. ds. afholdt Tobaksarbejderforbundets Afd. 1 »Enigheden«, København ordinær Generalforsamling. Kun Dagsordenens Pkt. 1, Beretning blev færdigbehandlet.

Formanden Viggo Christensen aflagde Beretning om de i den forløbne Periode førte Forhandlinger paa de forskellige Fabriker. Resultaterne var, som sædvanlig, ikke fine, men saa længe Fagforeningslederne først og fremmest fungerer som Ordenspoliti overfor Medlemmer der gør en Indsats for deres Interesser, kan de selvfølgelig ikke ventes bedre. Hos Firmaet Lichtinger var Afd.s Næstformand saaledes blevet udvist af Fabriken, da han vilde aflægge Referat for Arbejderne efter en Forhandling, og Arbejderne havde svaret herpaa ved at afholde Møde straks efter og kræve en utorbeholden Undskyldning af Firmaet. De havde saa først af deres egne Ledere senere af Fabrikanternes og Arbejdernes i Forening faaet et »Plaster«.

Dette Forhold blev da ogsaa kritiseret stærkt i Diskussionen, men ellers var det Bestyrelsens Arrangement af Stiftelsesfesten, der var det store Spørgsmaal for de fleste Talere og Medlemmer. Bestyrelsen havde nemlig, foruden sig selv, indbudt en Masse Mennesker, ialt 112 til at deltage i en Fællesspisning paa Foreningens Regning. Vi nævner Stauning, Chr. Jensen og den stadige Medarbejder ved »Soc.-Dem.«, Renegaten Sperling af de indbudte, og man vil se, at det er den frie Fagbevægelses værste Fjender, der er Tale om. Var man saaledes flot mod sig selv og sine nærmeste, var man »økonomisk« overfor de arbejdsløse, de var nemlig bevilget 2 Kr. hver til at holde Fest for!

Fra de store Fabriker var der kommet en Række saa godt som enstemmige Protestresolutioner imod denne Form for Fest, og Beretningsdiskussionen endte da ogsaa med, at en af disse (den fra Hirschsprung) vedtoges med stor Majoritet. Den forlanger at kun Formanden, Æresmedlemmerne og ganske enkelte ind- og udenlandske Gæster deltager gratis, samt at der udbetales de arbejdsløse 4 Kr. hver. Smørklubben virkede ikke, idet mange af dens Medlemmer var Modstandere af Bestyrelsens Arrangement og stemte for Protesten. Formanden, Næstformanden og flere af Bestyrelsesmedlemmerne jamrede over Medlemmernes Smaalighed, og Formanden prøvede at undgaa Afstemningen ved at love de arbejdsløse 4 Kr., men lige meget hjalp det.

Der blev i Tilslutning til Beretningen ogsaa aflagt Beretning om det saakaldte »Oplysningsarbejde«. Dette er i Periodens Løb blevet ekstra ensrettet, idet de tidligere Landskursus for Deltagere i Studiekredsene er blevet afskaffet af Hovedbestyrelsen, og i Stedet sender Op-

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

lysningsudvalget sig selv og en Del ret troende til 8 Dages Kursus. I Kredsene bruges kun soc.-dem. Literatur og soc.-dem. Ledere, saa det siger sig selv, at Deltagelsen under disse Forhold hurtigt svinder ind, og sker der ikke en Ændring, vil denne Udvikling sikkert fortsættes.

Ogsaa »Oplysningsarbejdet« spillede en Rolle i Diskussionen og var Genstand for skarp Kritik. Iøvrigt fremsattes forskellige stærke Beskyldninger mod flere fremtrædende Ledere og Medlemmer, og Dirigenten maatte flere Gange bøje sig for Medlemmernes Ønsker. Alt i alt en meget livlig Generalforsamling.

Det maa nu haabes, at den »Radikalisme«, Festen den 5. September fremkaldte, ogsaa maa gælde paa andre og mere vigtige Omraader, saaledes at den soc.-dem. Klubs Eneherredømme i Oplysnings- og Stemmeudvalg maa bringes til Standsning.

Mød derfor op igen, Kolleger, den 3. September. C. H.

Lands-Konferencen

I Søndags samledes i København Repræsentanter for vore Provinsafdelinger med Kammerater fra København til en Konference om vor Bevægelses Stilling og Opgaver i den kommende Tid.

Der blev om Formiddagen aflagt Beretning om de forskellige Virksomheder og Arbejdet i de forskellige Byer. Om Eftermiddagen drøftedes den kommende Tids Arbejde paa Baggrund af de Vilkaar, de nationale og internationale Forhold bød Arbejderne at kæmpe under. Konferencen krævede af vort Blad en stærkere Præcision af Arbejdernes rene økonomiske Klasseinteresser overfor de politiske Partiers fordærvende og forvirrende Indblanding af borgerlige Interesser og de politiske Klikekampes Forvanskning af Klassekampens Opgaver og Maal. Paa Baggrund af den blodige Skandaleproces i Moskva vendte Konferencen sig imod enhver Form for Partidiktatur og paalagde Bladet i den kommende Tid endnu stærkere at fremhæve det føderalistiske Princip som den eneste Styreform. Arbejderne bør knæsætte, baade i deres Bevægelse og i Samfundsstyret, hvor Arbejderne har taget Samfundsmagten. Kun ved dette Princip bevarer Masserne den afgørende Magt og Indflydelse og undgaar de afskyelige Klikekampe, hvor skidne Stræberinteresser sætter blodigt, indbyrdes Had mellem Arbejderne og berøver dem Overskudet af deres Arbejde og dermed de materielle og aandelige Fordele, den socialistiske Samfundsordning indebær for dem.

Der blev taget Stilling til Studiekredsarbejdet og den indre Virksomhed i Bevægelsen.

Alle Spørgsmaal fra Konferencen bliver nu sendt ud til Drøftelse og Urafstemning blandt Medlemmerne i den kommende Tid.

Arbejder-Fjender

Socialudvalget i Balle Kommune igen ude i Forfølgelse mod en Arbejder.

En Arbejder sendes paa Tvangsarbejdsanstalt, fordi han vil skilles fra sin Hustru, og da Arbejderne og Fagforeningen reagere, skal Fadæsen nu dækkes ved at Arbejderen skal gøres „gal“ og paa anden Maade forfølges.

Vi har fra en Kreds af Arbejdere i Balle Kommune ved Silkeborg modtaget følgende opsigtsvækkende Beretning.

— — —

Som de fleste Beboere her i Alderslyst ved, har der længe verseret en Sag mellem Socialudvalget her i Balle Kommune og Arbejdsmand Niels Møller, Alderslyst. Denne Sag har efterhaanden udviklet sig til en saadan Skandale, at Arbejderoffentligheden ud over Landet bør kende den, om der muligt ad denne Vej kan lægges en Dæmper paa dette Udvalgs hensynsløse Behandling af Arbejderne.

Vi refererer hermed Sagen.

Arbejdsmand Niels Møller var arbejdsløs og gik paa Socialunderstøttelse.

Da der herskede et daarligt Forhold mellem Møller og hans Hustru, og Møller ønskede at ophæve Samlivet med Hustruen, henvendte han sig i Januar Maaned i Aar til Formanden for det stedlige Børneværn, Hr. Konfektionshandler Chr. Madsen (Madsens Magasiner, Søndergade, Silkeborg), og efter Samraad med denne rejste Niels Møller hjem til sine Forældre med Ægteparrets lille Barn.

Hvor skidne Pengeinteresser er det ledende Motiv.

Vi gør opmærksom paa, at Børneværnets Formand, der efter eget Sigende staar i intim Forbindelse med Gud og de kristne Morallove, tillige er Medlem af Sogneraadet og det sociale Udvalg.

Da det gaar op for Hr. Madsen, at Møllers Kone nu ogsaa skal have Understøttelse, forandres hans Opfattelse af det rigtige i, at Møller forlader Hjemmet og anbringer det lille Barn hos Forældrene.

Baade Madsen og Socialudvalgets Formand, den »berømte« Murer Westergaard tager i bare Iver for at værne Kommunekassen fuldstændig »Brødet ud af Munden paa Præsten« og mægler kraftigt mellem de to Ægtefæller.

Nu ved alle, der kender Forholdet, at en saadan Mægling maatte anses for forkastelig, og det endte da ogsaa resultatløst.

Nils Møller sendes paa Tvangsarbejdsanstalt, fordi han ikke vil fortsætte det umulige Samliv med Hustruen.

Men da Møller ikke vilde efterkomme de »høje« Herrers Mægling, saa skulde han faa deres Magt at føle.

De udfandt i Hr. Steinckes »Vidunderlov« det nødvendige *»Retsgrundlag«* for deres Hævn, idet de i Henhold til Prgf. 314 en Dag lod Møller transportere til Tvangsarbejdsanstalten i Viborg.

Den nævnte Paragraf omhandler Forsørgere, der udviser Ansvarsløshed i Forsørgerforholdet af særlig graverende Karakter, fordi han har brugt for meget til sit eget Underhold ved Udskejelser af forskellig Art og Drikfældighed, Arbejdsleде o. s. v.

Men da Møller ikke kunde anklages for den mindste Grad af Ansvarsløshed eller nogle af de andre af Paragrafens Grunde for Anbringelse paa Tvangsarbejdsanstalt, reagerede Arbejderne i Alderslyst stærkt imod Møllers Behandling.

Arbejderne i Alderslyst reagerer mod Magtmisbruget.

En Forsamling paa 150 Deltagere vedtog en Protest mod Behandlingen af Møller, som tilsendtes Sogneraadet.

Dagen efter Mødet maa Hr. Madsen have konfereret med sin *»Samvittighed«*, thi han indfandt sig hos Møllers gamle, hæderlige Forældre og tilbød dem 5 (skriver fem) Kroner som *»Trøst«*.

De gamle Mennesker afviste med Afsky hans Judaspenge og krævede energisk, at han i Stedet sørgede for, at de igen fik deres Søn hjem fra den forbandede Anstalt.

Dette lovede den meget hellige (oh saa hellige!) Mand de gamle Forældre, — men han *glemte det* formentlig, saa snart han kom uden for.

Da Møller bestandigt blev holdt indespærret, tabte Arbejderne Taalmodigheden.

Samme Aften, som Sogneraadet holdt Møde, samledes Arbejderne i Alderslyst med endnu større Tilslutning end ved det første Møde. De besluttede, at nu skulde det være Alvor. De valgte 5 Mand til at gaa over til Sogneraadet og forlange Møller frigivet, og Forsamlingen besluttede at afvente Svaret for at tage videre Beslutning, om Kravet afvistes.

Fejghed og Lumpenhed følges ad.

Det viste sig, da Udvalget ankom til Kommunalbygningen, at alle Døre var laaset og stængt. De »modige« Herrer, der ikke var bange for at træde en uskyldig Arbejder ned i Ulykke og Fortræd, de vovede ikke at tale med Arbejdernes Repræsentanter, da disse kom og krævede Retfærdighed. De sad indenfor og lurede som Stængerotter. Selv en kraftig Telefonopringning kunde ikke formaa dem til at vise Livstegn. De turde ikke staa Ansigt til Ansigt med Arbejderne og tage Ansvaret for deres Handling.

Men Arbejdernes Aktion virkede dog saa meget, at d'Herrer skyndte sig Dagen efter at meddele Møllers Forældre, at deres Søn nok skulde komme hjem, men at han først skulde underkastes en Mentalundersøgelse.

Man ser her den lumpne Fejghed lyslevende.

Socialudvalget havde øvet Magtmisbrug overfor denne Arbejder, og for nu at dække Tilbagetoget, saa skulde Manden gøres gal! — Da han kom hjem fra Tvangsarbejdsanstalten, var det ikke fordi det var uretfærdigt handlet af det sociale Udvalg, ak nej! men fordi han var uegnet til Opholdet der, — fordi han var gal (! ! !)

Da Møller endelig kom hjem, fulgte der en Attest med fra Amtslægen i Viborg.

Fagforeningen tager sig af Møllers Sag mod Socialudvalget.

Møller vilde, — efter at have talt med Kammeraterne — ikke finde sig i den oprørende Behandling, han havde været Genstand for, og hans Fagforening besluttede at føre hans Sag ind for en retslig Afgørelse om Myndighedsmisbrug.

Da Socialudvalget erfarede dette, foretog det et nyt Skridt mod Møller. Formentlig har Amtslægens Erklæring fra Viborg ikke været kraftig nok, thi en Dag fik Møller Besøg af en meget fin Herre, der opgav at være Overlæge paa Brejninge Aandssvageanstalt.

At Manden virkelig kom fra en Aandssvageanstalt, lød trolig nok, idet han stillede Møller en Række fuldstændig idiotiske Spørgsmaal, der maa virke fornærmende paa ethvert normalt Menneske.

Som den fornuftige Arbejder Møller er, bad han da ogsaa »Overidioten« om snarest muligt at forsvinde ud af hans Hjem sammen med sine Pakkenilliker!

Mere Brutalitet og Magtanvendelse.

Da Socialudvalget erfarede, at Møller havde afvist deres sidste Udsending fra »Brejninge«, anmodede Udvalget Ministeriet om Tilladelse til at lade Møller tvangsindlægge paa en Aandssvageanstalt.

Denne Tilladelse har Udvalget efter sigende haft en Maanedstid, — dog uden at gøre Brug af den *endnu!*

Derimod har »Vorherres Madsen« været i fuld Aktivitet for at forbitre Tilværelsen saa meget som muligt for Møller og hans gamle Forældre.

Saa snart Møller var tvangsindlagt paa Anstalten i Viborg, blev hans lille Barn taget fra hans gamle Forældre og anbragt paa et Plejehjem i Resenbro.

Da Møllers gamle Forældre selv har opdraget en stor Børneflok og er helt ud agtværdige Mennesker, blev Barnet ikke taget fra dem, fordi de ikke var kvalificerede, men Bortfjernelsen af Barnebarnet, som de holdt meget af, kunde vel altid forvolde dem nogen Sorg, — og det var vel ogsaa Vorherre velbehagelig, ikke sandt, Hr. Madsen.

For ca. 14 Dage siden fik Møller Besked fra den samme Hr. Madsen, at han havde sørget for, at Forældremyndigheden over Barnet var frataget Møller og foreløbig overtaget af Børneværnsudvalget med samme Hr. Madsen som Værge.

Det er Retssagen, der piner.

Det sociale Udvalg begyndte med et Overgreb mod Møller, og for at dække Tilbagetoget herfra, har det nu fortsat siden med den ene Forfølgelse efter den anden. Vi nævner: Mentalundersøgelsen først i Viborg, saa i Hjemmet, saa Trusel om Tvangsindlæggelse paa Aandssvageanstalt, saa Tvangsoverflyttelse af Barnet og nu Fratagelse af Forældreretten.

Men Møller, der ved, at alle retænkende Arbejdere staar bag ham, vil ikke bøje sig og krybe til Korset og kysse Pisken.

Baade Hr. Madsen og den i egen Indbildning stormægtige Murer Westergaard har været hos Møller og lovet ham, at alt skal blive godt igen, at han baade skal faa Arbejde og sit Barn igen, blot han vil hæve Retssagen.

Men det vil Møller ikke. Han har nu Arbejde, — har haft det i længere Tid — og han kan forsørge baade sig selv og sit Barn, og han kræver nu sin Ret.

Han har indsendt en Protest til Landsnævnet for Børneforsorg og kræver sig Forældremyndigheden tilkendt, ligesom han med Kammeraternes Støtte fører sin Sag videre og kræver sine Plageaander til Regnskab for deres Forfølgelser imod ham.

Alderslyst, i August 1936.

Flere Arbejdere i Balle Kommune.

Bliv Abonnent

Skandale-Processen i Moskva

Partiklikens indre blodige Opgør bør indlede Partidiktaturets Afvikling.

Straks da Telegrammerne begyndte at indtræffe om den store Proces i Moskva mod Lenins gamle Venner og Kampfæller, særlig Sinovjef og Kamenjef, maatte tænkende Arbejdere straks spørge sig selv: »Hvad ligger der bag den Proces? Hvad er dens egentlige Formaal?«

Naar man uvilkaarligt maatte stille disse Spørgsmaal, var det jo ikke mindst fordi disse to Processens fornemste Anklagede i Aarevis havde været temmelig uskadelige for den nu herskende Partiklike, idet de var Klikens Fanger, og som ogsaa Telegrammerne oplyste, begge var dødsmærkede af Koncentrationslejrens pinefulde Tilværelse.

Hvad der yderligere bestyrkede Mistanken om, at Processen havde et Formaal uden for sig selv, var ogsaa den Iver, hvormed de Anklagede næsten kappedes om at aflægge Tilstaaelser, den ene oven paa den anden om deres Konspirationer mod Kremls mægtige Diktator og hans nærmeste Venner.

Det er jo ikke helt almindeligt, at Folk ligesom er helt tossede efter at tilstaa Gerninger, der belønnes med Berøvelse af deres Liv.

Men de Anklagede i denne Proces dannede her en meget bemærkelsesværdig Undtagelse. De udtrykte Billedet af 16 energiske Selvmordere, der ikke paa anden Maade saa Udvej for at slippe af med Livet, end ved at aflægge Tilstaaelser.

Tilstaaelsernes faktiske Indhold og deres Hensigt.

For Mordet paa Kirof var Tilstaaelserne højst af supplerende Art og mindre betydningsfulde, idet de Anklagede, bl. a. Sinovjef og Kamenjeg, forud var dømt for »moralsk« Meddelagtighed i dette Mord — saa vidt vi husker hver 10 Aars Koncentrationslejr eller Forvisning.

Det nye Tilstaaelserne omtalte, var Forhandlinger og Dannelsen af Smaagrupper med det Formaal at rydde Stalin og et Par af hans nære Venner af Vejen med det Formaal selv at komme til Magten og afløse Stalin.

Det fremgaar ikke klart af Tilstaaelserne, om der efter Magtovertagelsen skulde finde en Ændring Sted af Sovjet-Unionens indre og ydre Politik, men sandsynligt skulde der ikke dette — det var, som de Anklagede selv udtrykte — ene og alene Magtstræb, der var Bevæggrunden.

Lad os tilstaa, at vi ikke har noget Begreb om Tilrettelæggelse af morderiske Overfald, men den Barnlighed, hvormed disse Attentatmænd har ageret, minder langt mere om en daarlig Dilettantkomedie end om virkelige Terrorister.

Den hele »Bekendelsesproces« kulminerer i »*Brevet fra Trotzki*«, hvori der flot henkastes »Kære Ven«, nu har I slaaet Kirof ihjel, se nu snart at faa slaaet et Par ihjel til, det gaar for smaat!«

Der er selvfølgelig intet tænkende Menneske, der tager den Art Tilstaaelser som Bevismateriale. Tilstaaelserne havde for de Anklagede den naturlige Hensigt ved deres Villighed og »beden om Forladelse« — forresten betegnende for disse »Terroristers« hele Karakter — at faa saa mild en Dom som muligt.

Paa et andet Felt imødekom Tilstaaelserne den egentlige Hensigt med Iværksættelsen af denne Skandaleproces, nemlig at tilsvine Stalins uforsonlige Fjende Trotzky og samtidig udlevere en hel ny Række af fremtrædende Mænd inden for Parti- og Sovjetstyret til Stalins Forfølgelse og Undertrykkelse.

Vi maa bestandig huske paa, at alle de Anklagede forud var i G. P. U.s Magt, og deres Liv ikke en sur Sild værd i dennes Varetægt. Deres Dom og Uskadeliggørelse var derfor uden Værdi for Stalin. De Mænd, der er Fanger under Diktaturet, er ganske ufarlige for Diktatoren. De Mænd, der er farlige for ham, er Mændene, der sidder som »stærke Mænd« ved Siden af ham.

Dødsdommene og en ny blodig Proces.

De 16 Anklagede er dømt til Døden, og Dødsdommen vil blive fuldbyrdet saasnart de er brugt til at lægge Grundlaget for en ny Proces med blodig Forfølgelse og Mord.

Dette ligger aabent i Dagen nu!

Blandt de nye Anklagede har allerede 2 begaaet Selvmord, bl. a. Lenins gamle Medarbejder *Tomski*. Af de andre udpegede nye Ofre er flere med verdenskendte Navne, bl. a. *Radek*, *Bukharin*, *Rykof*, *Litvinof*, ja selv gamle *Kalinin* er efter Sigende truet.

Vi kender selvfølgelig ikke det mindste til, hverken hvad de allerede dømte egentlig har gjort, saalidt som hvad de nye Anklagede har bedrevet.

Vi er videre overbevist om, at Stalin ikke er et Haar værre end en af de Anklagede, hvis en af dem var i hans Sted og besad hans Magt.

Den Art modbydelige Skuespil vil uvægerlig følge med enhver Koncentration af Magt i enkelte Individers Hænder.

Denne afskyelige Proces er en Dom over det politiske Partidiktatur.

Ved Siden af alle de mange skæbnesvangre Følger for det Folk, der giver sig ind under et Partidiktatur, er den Art raa og oprørende blodige Opgør om Magtens personlige Fordeling en uundgaaelig Følge.

Et Partidiktatur ender nemlig altid i Klikediktatur, og Klikediktaturet ender i den stærke, hensynsløse Mand, der myrder løs paa Venner og Fjender, ikke for Folkets Skyld, men for personlig Magtstræbs Skyld.

Naar »Arbejder-Bladet« herhjemme i de sidste Dage bestandig sætter Sovjet-Unionens og det russiske Folks Velfærd i Forbindelse med Stalins hæslige Nedslagtning af Konkurrenterne, da forekommer det os, at Bladet burde lægge en lille Dæmper paa sine fraadende Raserianfald og blinde Personforgudelse. Sæt Stalin en Dag bliver styrtet af en endnu mere brutal Herre, hvad da? Gaar da Sovjet-Unionen og det russiske Folk neden om og hjem for det? Nej, selvfølgelig ikke, men ude i den øvrige Verden — ogsaa her i Danmark — vender den Sag en Side imod.

Da Hitler havde sit blodige Røhm-Opgør, da standsede Titusinder af Borgere ude i den øvrige Verden med et Sæt deres Vandring mod Nazismen.

Den afskyelige Nedslagtning af tidligere Venner og Kampfæller kunde Borgerskabet trods al Sympati ikke tage.

Men hvorledes nu med de Titusinder af Arbejdere, der har gennemskuet og forladt den enfoldige Reformisme og staar ventende og endnu vaklende overfor Stillingen i det kommende store Verdensopgør.

Tror »Arb.-Bl.«, at Telegrammerne i disse Dage fra Moskva virker som revolutionær Agitation overfor disse Arbejdermasser? Tror Bladet, at danske tænkende Arbejdere føler sig særlig tiltrukket af dette Opgør mellem Stalin og hans gamle Venner og Medkæmpere, eller at det kan virke beroligende paa dem, at det russiske Folks Kamp for Socialisme forbindes med dette afskyelige Svineri, hvor selv Kvinde- og Børnedeputationer er mobiliserede for at bede Stalin om endelig at myrde løs!

Vi tilstaar, at vi har en lige modsat Opfattelse, og at vi tjener den revolutionære Arbejderbevægelse og dermed ogsaa Sovjet-Unionens arbejdende Folk ved at tage den skarpest mulige Afstand fra det, der foregaar i Moskva i disse Dage, og fremholde Sagen som den er, en ond Gevækst paa det ensidige Partidiktatur, der desværre i alt for høj Grad præger den russiske sociale Revolution og skaber Betænkeligheder og Besværligheder for den øvrige Verdens revolutionære Arbejderbevægelse.

Interessante Nyheder fra Katalonien og det øvrige Spanien

Professorerne ved Barcelonas Universitet slutter sig til C. N. T.

Ved et ekstraordinært Lærermøde for Docenterne ved Barcelonas Universitet den 8. August besluttedes:

1. At godkende Styrelsens Stilling i den antifascistiske Kamp.
2. At Organisationen, der hidtil har været selvstændig, indmelder sig i CNT.
3. At der nedsættes en Komité til Ændring af Lovene i Overensstemmelse med Beslutningen under Punkt 2.

De tekniske Specialister i Barcelona, der tidligere stod i særlig Organisation, har indmeldt denne under C. N. T.

Portier og Portvagternes Fagforening i Barcelona har indmeldt sig i C. N. T.

De Fattiges smaa Søstre. Arbejdernes Kontrolkomité i Madrid, der bl. a. overvaager Bankvæsenet, besluttede forleden Dag at aabne 2 Kufferter, der beroede i Banken »Credit Lyonnais Filial«, og som tilhørte Nonneklostret »De Fattiges smaa Søstre«.

I den ene Kuffert fandt Kontrolkomitéen 23 Millioner i Værdipapirer og Sølv. Den anden Kuffert indeholdt hele 73 Millioner i Banksedler, 3 kg Guldplader samt 1½ Mill. Pesetas i Sølv. I Kufferten var desuden gemt et Par Bøller med hemmelige Lommer, uden Tvivl beregnet for Valutasmugling.

Hele Indtægten af Sporvejstrafiken i Barcelona gaar til Fordel for Arbejdermilitsen.

Fascisternes Myrderier. Rundt om i alle Byer, selv i smaa Landsbyer, lader de fascistiske Tropper bestandig Arbejderne og fattige Smaabønder myrde.

Gennem flere Flygtninge fra Byen Granada har man nu en temmelig klar Oversigt over, hvor mange Arbejdere der er henrettet ved Skydning, nemlig ikke ved 1000 Kvinder og Mænd. Desuden er en Del af det liberale Borgerskab dræbt, bl. a. de fleste Journalister ved de liberale Blade. Det er forbudt ved Dødsstraf at opsamle de af Regeringsflyverne nedkastede Meddelelser.

(Fortsættes Side 4.)

D.A.L.

De-arbejdsløses-Landsorganisation

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N.
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør.

D.K.P. paa Rævefod

Sommeren igennem har vi Arbejdsløse paa vore Kontrolsteder været saa nogenlunde i Fred for Agitation fra D. K. P. Sommer-Agitationen er meget besværlig og valutasvag.

Men nu til Efteraaret begynder den rigtige Sæson. Parti-Sæsonen. Nu skal der tages fat. Overalt paa vore Kontrolsteder skal der »vælges« Udvalg. Det foregaar paa denne Maade. En ikke alt for kendt »D. K. P.«er staar op paa sit Kontrolsted og holder en lille »Speak« om Arbejdsløsheden — og foreslaar som Konklusion, at der nedsættes et Udvalg eller vælges Repræsentanter til Fællesledelsen eller noget lignende. De indviede paa Kontrolstedet optræder som Klakører. Fra Parti-Kontoret er udarbejdet en Liste med Navne paa brugbare Partifæller. De bliver foreslaaet.

»Skal vi saa vælge disse Kammerater?« spørger Speakeren. — »Ja,« raaber Kliken, og »Valget« er sket. »Keine Hexerei«. De Arbejdsløse har ud af deres »Midte« valgt deres »upolitiske« Fællesledelse, der hele Vinteren optræder i de Arbejdsløses Navn.

Saaledes indledes Sæsonen. Dog gaar det ikke altid saa let. Til Tider maa Maskeringen være mere snedig. Saa organiserer man »upolitiske« Grupper paa et Kontrolsted, man har saa »Forbindelsesmænd« mellem Gruppen og Partiet og en Dag »kuppes« hele Gruppen ved en Masse-Indmeldelse. Hovedsagen er, at D. K. P. faar et Organ, der i de Arbejdsløses Navn kan tjene Partiets snævreste Interesser og anvendes til en uhyggelig Rovdrift paa de Arbejdsløses Smaaskillinger.

Der er ingen Patentrettigheder eller Retsbeskyttelse paa Propaganda blandt os Arbejdsløse, og Partierne har selvfølgelig Ret til at agitere for deres Program og Idéer, men det ynkelige i D. K. P.s Agitation blandt os er, at de aldrig viser deres Ansigt. Aldrig optræder de som Partikommunister. Aldrig siger de til os: Vi kommer fra D. K. P. og vil gerne have vore Partikammerater godkendt til Fællesledelsen under Partiets Kontrol.

Overfor os Arbejdsløse kommer D. K. P. altid paa Rævefod.

For D. A. L. spiller alt dette ingen Rolle, hele Metoden og den overfladiske, midlertidige Organisering interesserer os ikke; men vi advarer vore arbejdsløse Kammerater mod at lade sig bluffe endnu en Gang. — Vi respekterer de Kammerater, der er Partimedlemmer og Sympatiserende, men forlanger, at de toner rent Flag overfor os. Hvorfor skal vi Arbejdsløse narres til at være Møde-Fyld, Demonstrations-Fyld og Klakører for politiske Partier mod vor Vilje. Enhver Organisering af Arbejdsløse og for Arbejdsløse bør hilses med Glæde. Men de politiske Rævestreger bør vi alle afsløre i Starten. Lad Ræven søge sine Gæs paa andre Stier. Er vi ikke snart saa fattige, at vi ikke har Raad til at være dumme?

Vort Program

Det skal være Livets Manifest - Udtryk for hver Enkelts personlige Kampe for Tilværelsen.

Vi bebrejder de organiserede Arbejdere, at de tillader, at deres arbejdsløse Kammerater berøves Retten til at være organiseret.

Det, at Arbejderne er organiseret i deres forskellige Forbund, er i Virkeligheden deres eneste Samfundsaktiv. Det er den eneste Slægtsarv, Arbejderen kan give sine Børn.

Vore Fædres bedste Kræfter er viet til disse Organisationer, og de er skænket os som en Fællesarv for hele den undertrykte og kæmpende Underklasse.

Med alle Svagheder og Mangler er Fagforeningen — Forbundene — Lønarbejdernes eneste reelle Rigsdag — den anden er (med nok saa mange Arbejder-Gidsler) Borgerskabets — Kapitalisternes Rigsdag — Og derfor bebrejder vi Arbejderne, at de uden at reagere, lader deres Ledere berøve Tusinder af deres egne Kammerater Retten til at være Medlemmer af deres Forbund, udelukkende paa Grund af Fattigdom. Og samtidig med, at de tillader denne Amputation af Medlemskræfter, lukker de fuldstændig af for hele den arbejdsløse Ungdom og prisgiver den til Reaktion og politiske Narrespil. Det er en Bebrejdelse, som rummer en dyb Anklage mod enhver forstaaende Arbejder.

Det er i Strid med den Solidaritet og Samfølelse vore Fædre gjorde til Organisationens bærende Princip. Vore organiserede Klassekammerater burde skelne mellem de statsunderlagte Arbejdsløshedskasser og deres egne selvstyrede Forbund. Hvilken reaktionær Aand er det, der tvinger Arbejderne til at stænge Fagforeningen for Ungdommen, selv om A.-Kasserne er stænget for dem? Hvilken reaktionær Magt kan tvinge Fagforeninger til at slette sine Medlemmer, fordi de ikke længere er Medlemmer af A.-Kassen? —

Her er et Omraade, hvor Arbejderne selv er Herrer i deres eget Hus — i deres eget Parlament, og bryder Fællesfølelse og Solidaritet overfor deres egne Foreningskammerater — ja, overfor deres egne Børn. Intet Pampervælde turde fortsætte hermed, hvis Arbejderne selv reagerede herimod. Og netop herved sliber de arbejdende Arbejdere den Offerkniv, der skal bruges til at skære dybt i deres eget Kød.

Interessante Nyheder fra Katalonien og det øvrige Spanien

(Fortsat fra Side 3.)

Den samme Straf rammer dem, der opdages i at aflytte Regeringens og C. N. T.s Radioudsendelser. Regeringsflyvernes Hustruer og Børn er indespærret paa Flyvepladsen i »Armilla« og jages ud ved Maskinerne, naar Regeringsflyverne nærmer sig. I Banken d'Espania i Granada nægtede Direktøren at aabne en Indsamling til Fordel for Fascisterne. Banken blev aabnet med Vold og Direktøren blev dræbt af Fascisterne inde i Lokalerne. I flere Byer bruger Fascisterne den Trafik at arrestere en Mands nærmeste Familiemedlemmer, der bliver dræbt, om ikke Manden melder sig i Løbet af nogle Timer.

I Sevilla er alene skudt 150 Telegrafarbejdere og Funktionærer, fordi de betjente Telegrafen Natten mellem den 18 og 19. Juli.

I Valladolid blev 2 Fascister omgaaende skudt, fordi de talte for Overgivelse. En Ærkebiskop, der er Formand for Fascistorganisationen, dømte dem til Døden.

I Byen Baenee fik Fascisterne fat i Medlemsbogen fra Arbejdernes Fagforening. Af de 375 Medlemmer har Fascisterne dræbt 296. Resten lykkedes det at flygte .

ORGANISATIONS-MEDDELELSER

HELSINGØR.
Skrivelse afsendt. Svar modtaget. Oplysninger bedes tilsendt D. A. L. snarest.
Formanden.

ALDERSLYST—SILKEBORG.
Landslove tilsendt og bedes behandlet snarest.
Sekretæren.

ESBJERG.
I Følge Udkast til Landslove skal der dannes Afdeling, naar der er 10 Medlemmer.
Sekretæren.

AARHUS.
Nej!» D. A. L. er upolitisk.
Sekretæren.

Klager

Da der jævnlig sker Reklamationer hertil Ekspeditionen fra Abonnenter, som ikke faar deres Blade regelmæssigt genem Postvæsenet, anmoder vi meget indstændigt enhver Abonnent, for hvem dette Forhold indtræffer, først personligt at klage over dette til det stedlige Posthus eller Postkontor. Skulde en saadan Reklamation imidlertid ikke frugte, saa rel Henvendelse hertil Expeditionen, Blaagaardsplads 21, St. Kontortid hver Dag fra 5—7 Eftm.

Expeditøren.

I en lille Landsby Zuera er næsten alle Byens fattige Bønder dræbt, ialt 27 Mand samt 2 Hustruer.

I en noget større By, Ginco-Villas er ialt 152 Bønder og Arbejdere dræbt samt flere af deres Hustruer, efter at de var voldtaget af de drukne Soldater.

Dette er kun et lille Pluk af de lange Beretninger, vi er tilsendt. Vor Plads tillader ikke mere, og det er iøvrigt til at blive syg af at læse det.

I Zaragossa kendes ikke Tallene paa de henrettede Arbejdere, men de er frygtelig store, og dog fortsætter Arbejderne Generalstrejken, om de som Offer for deres Kamp hver Dag maa se Kammerater blive henrettede. Fascisterne har stødt paa en Arbejderklasse, hvis Mod næsten er ukueligt.

Ordensmilits i Barcelona. Efterhaanden som Socialiseringen skrider frem og Arbejderne overtager Fabriker og Overvaagelsen af Sikkerheden, har Arbejdernes Organisationer indskrænket den offentlige Sikkerhedsmilits til 700 Mand, inddelt i 11 Distrikter til Sikring af den almindelige Ro og Orden.

Organisationerne er saaledes repræsenterede . C. N. T. 325 Mand, Esquerna 185, U. G. T. 145 og P. O. U. M. 45 Mand — hver Organisation i Forhold til sit Medlemsantal. Patruljernes Opgaver er offentliggjort for Befolkningen og Livet gaar nu sin normale Gang overalt i Barcelona.

Socialiseringen marcherer i Katalonien

(Fortsat fra Side 1.)

førende og de private Direktører og overtaget Virksomheden som socialiseret Samfundseje under Syndikatets Kontrol.

Ja, saadan kan vi blive ved, men vi maa slutte nu med at referere, at Militsen overalt i Katalonien ude paa Landet er ved at gennemføre Socialiseringen: Den private Ejendom til Jorden ophæves. Alle Forpagtninger ophæves. Al Ejendom, der tilhører fascistiske Storbrugere, konfiskeres til Fordel for Landsbyen, som overtager Jordens Dyrkning og Afgrødernes Fordeling blandt Landsbysamfundets arbejdende Medlemmer. Folkemilitsen overvaager, at disse Bestemmelser gennemføres.

Som vore Læsere af disse korte Meddelelser vil se, bliver Proletariatets Diktatur i Spanien ikke gennemtrumfet af en organiseret Statsmagts Voldsapparat, men af Arbejderne og Bønderne selv, hver inden for deres Omraade under deres økonomiske Organisations Kontrol.

ARBEJDET koster Resten af Juli Kvartal 50 Øre

Den rigtige Cykle, den rigtige Pris.
Køb eller lej Deres Cykle hos mig med Vedligeholdelse og Forkøbsret fra 8 Kr. pr. Maaned.
Vi mangler Plads, derfor realiserer vi en Del nye og brugte Dame- og Herrecykler til ca. ½ Pris.
Husk Østerbros Cyklebørs, Østerbrogade 146.
Øbro 8433 v. A. C. Frühstück Cent. 11038
NB Tandem udlejes. - Alt Cykletilbehør billigst i Byen.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. 1ste Kl.s Arbejde.

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres.
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON
Istedgade 102
Konto kan indrømmes. Et Parti Sommerkjoler udsælges fra Kr. 3,85
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

RADIO

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

FORSKELLIGT

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer.
Alle Slags Reparationer udføres.

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

Arbejder køb Neutrals
Mælk i det billige Lager, Borgergade 1. Sød Mælk 1/1 l. 24 Øre.
Piskefløde 1/4 l. 39 Øre. Margarine 1/2 kg. 39 Øre Reklamekaffe 1/4 kg. 77 Øre

„Bryggens billigste Bod"
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prov Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre 1/4 kg.
Konkurence Blanding 66 Øre 1/4 kg.

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 48 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden" giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

HERRESALONEN
Dronningensgade 10. Klipning 50 Øre Barbering 15 Øre, m. Sprit & Creme 25 Øre. Proper og reel Betjening garanteres.

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø · Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Mejeriet Meinungsg. 13
1/1 Liter Sødmælk 25 Øre
1/1 Liter Piskefløde Kr. 1.70
1/1 Liter Jordbærfløde 70 Øre

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354
Holk, Torvet 4.

HELSINGØR
Maskinskrivning
Duplikering udføres
ALB. JACOBSEN
Kingosvej 4.

Sovjet-Unionen nye Seksuallov er reaktinær

(Fortsat fra Side 2.)

Vel, læg »Tolerancen« fra det danske Kommunistblad ud som Maalestok for Diskussionsfriheden i Sovjet, saa er man saa temmelig klar over, af hvilken Beskaffenhed Diskussionen der har været.

Reaktionen, Aandsfrihedens Fjende, er ens, hvilket Partiemblem den bærer.

Kvindens seksuelle Frihed og Kommunismen.

Som et sidste Eksempel fra denne Diskussion i »Arb.-Bl.« skal jeg blot citere Redaktionsartiklen, der, efter at have forsvaret Samfundets Ret til at gribe ind i Kvindens frie Ret til at bestemme, om hun vil være Moder eller ikke, bl. a. siger: »Den, der fornægter Samfundets Ret til at gribe ind i eller begrænse Individernes personlige Frihed, er Anarkist, og det er en Aandsretning, man dog ellers troede var uddød under Verdenskrigen.«

Der findes sikkert ikke en reaktionær Magthaver og Undertrykker i Verden i Dag, der ikke vil underskrive dette Citat fra det danske Kommunistblad. Med dette »Samfundets Ret« mener man **Statens Voldsmagt,** og det fremgaar af Artiklen, at det mener denne »**Kommunist**« ogsaa!

Dette stakkels troskyldige Fæhovede erkender, at »man« har »**troet**«, at Anarkismen var uddød siden Verdenskrigen, og saa har den hele Tiden levet i bedste Velgaaende bl. a. i Spanien, hvor den er saa stærk, at den behersker langt det største Flertal af det Folk, der i Dag med Vaaben i Haand kæmper for sin Frihed.

Men Citatet afslører ikke blot, at Manden er uvidende, men at han overhovedet **ikke** er Kommunist.

Thi var han virkelig Kommunist, saa vilde han vide, at Anarkismen er den politiske Verdensopfattelse, der svarer til det kommunistiske Samfunds økonomiske og sociale Struktur, hvor allerede nu Elektriciteten og Eksplosionsmotoren gennem de tekniske Drivkræfters Decentralisation baner Vejen for det klasse- og statsløse kommunistiske Samfund

Denne »**Kommunist**« kender ikke Marx saa meget, at han kan arbejde med Mulighederne i hans egen Tids tekniske Problemer, og han kender ikke Krapotkin og derfor endnu mindre forstaar at drage de politiske og aandelige Konklussioner af hans egen Tids materielle Eksistensforhold.

Hans Kommunisme er falsk Varebetegnelse. Han er **Statssocialist,** Tilhænger af dette yderste Led i Klasse- og Statssamfundenes Udviklingskæde, hvor et Bureaukrati — valgt eller ikke valgt — forlenes med Magten over det samlede Overskud af Folkets materielle Frembringelser og misbruger denne uhyre Magt til aandelig Ensretning, Kadaverdisciplin, Krænkelse af Menneskets aandelige og personlige Frihed, til Underbyggelse af sin egen Magt, bestandig truet af Massernes Utilfredshed, bestandig foruroliget af Intelligensens Oprør, bestandig rystet af indre Klikekampe og Konspirationer med Blod og Henrettelser, indtil Folkemasserne rejser sig og kvaser selve det tyranniske Statssystem og realiserer Kommunismen.

At en Mand, der aandelig og politisk er blevet hængende i denne Slavestats Teorier, maa selvfølgelig hævde Statens Ret til at forvandle Kvinden til en autoriseret Fødemaskine. Ja, det er afgjort, men det er lige saa afgjort, at det Menneske, der virkelig er Kommunist, maa vende sig mod Statens reaktionære Anslag, hvor den vil bruge sin Magt til at krænke Kvindens menneskelige og personlige Ret til selv at bestemme, om hun vil være Moder eller hun ikke vil være dette.

Sovjet-Unionens nye Seksuallov er ikke blot reaktionær i den Betydning, at den repræsenterer en Seksualpolitik, der svarer til en Fortids Eksistensforhold, men tillige derved, at den i sit Væsen er antikommunistisk — vender bagud — og ikke fremefter

Red.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Kontoret): »J. B.« 2,00. V. H. 2,20. Harry Nielsen 0,10. S. C. 1,00. Liste 81 (Inds. ved Joh. Sørensen, Silkeborg): Chr. M. 0,50. Fr. J. 1,00. Chr. L. 1,00. J. Chr. 1,00. S. P. 0,50. F. J. 1,00. Ole C. Chr. 1,00. M. M. 1,00. N. J. 1,00.

Med det tidligere ialt Kr. 621,32.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 29. | Lørdag d. 5. September 1936 | 1. Aarg.

Den politiske Asylret

Tilskikkelser kan være saa dybt tragiske, at Fortidsminder rejser sig af Gravene.

Den Tilskikkelse, der i disse Dage er blevet Trotzkys, har faaet en Verden til at tale, og Fortiden rejser sig og taler med.

Denne verdenskendte revolutionære Socialist var en Gang en navnløs politisk Flygtning, der rundt i de kapitalistiske Stater blev ydet Asylrettens Beskyttelse mod Zarismens Forfølgelse.

Da gik han som Emigrant frit omkring i Byerne og Landene.

I Dag er Billedet skiftet. I Dag er han ogsaa politisk Emigrant, en politisk Flygtning fra Rusland, Sovjet-Unionen, der i sin Emigration er blevet politisk Statsfange i Norge.

Denne Tilskikkelse er ikke blot tragisk for Mennesket Trotzky, men ogsaa tragisk betegnende for hele vor Tids aandelige og politiske Udvikling.

For Mennesket Trotzky er det tragisk, ja dybt tragisk. Ham, der tilbragte hele sin Ungdom og en stor Del af sin Manddoms bedste Aar som Flygtning, optaget i hver Fiber i Kampen for at styrte Zarregimentet og rejse den sociale Revolution i hans store Hjemland.

Han oplever den store Glæde at staa i Spidsen for og realisere, hvad han i Aarene havde kæmpet for og døjet Emigrationens Ofre for.

Og han steg i Verdensformat med den russiske Revolution. Han viste sig ikke blot at være Litteraten, Skribenten og den mægtige Taler, der af sin Sjæls brændende Ildhu satte Millioner Sjæle i Brand for den sociale Verdensrevolutions mægtige Idé. Men da det allerhaardest kneb for den russiske Revolution, da aabenbarede han den store Organisators vældige ordnende Kraft. Da de kapitalistiske Hære fra alle Sider trængte ind over Ruslands Jord for at knuse Revolutionen, kvæle den i Blod, da var det ikke den store Tænker og Taktiker Lenin, og endnu mindre den politiske Intrigant og Konspirator Stalin, men da var det Trotzky — den i Dag forsmædede og fangne Trotzky —, der ud af det krigstrætte Folk ikke blot stampede en rød Hær op af Jorden, organiserede den og med sin Fornuft og Ildhu gav den Sejrens Kraft, saa det vidunderlige skete, at denne slet udrustede og halvsultne Folkehær sejrede og jog Reaktionen ud af Rusland.

Da denne Opgave var løst, da Verdens Arbejdere var befriet fra Trykket af et reaktionært Rusland, da kaldte Ruslands revolutionære Arbejdere paa Trotzkys store Evner til en ny mægtig Opgave.

Efter de hvide Hæres Tilbagetog laa hele Ruslands Trafikvæsen i haabløs Kvas med ødelagte Lokomotiver, med oprevne Spor, med afbrændte Stationer, uden Ledelse, uden Orden, uden Fornuft. Og atter engang kom Trotzkys mægtige Organisationsgeni Ruslands arbejdende Folk tilgode.

Han bragte Orden i det forfærdelige Kaos. Han lagde det ordnende Grundlag for Sovjet-Unionens Trafikvæsen, som de manuelle Kræfter kunde bygge videre paa, som han for lagde Sejrens Grundlag for Sovjet-Unionens røde Hær af i Dag.

Men en Mangel havde Trotzky, som han haardt bøder for i Dag. Han manglede den politiske Intrigants konspirative Evner, han manglede Stræberens Rotteblik for Mørkets Bagateller, Aalens Smidighed.

Han stod paa Kortunen kun i Kraft af sine store positive revolutionære Evner som Agitator og Organisator og sit Verdenssyn for Revolutionens kosmiske Linje.

Saalænge Lenin levede og kunde værge ham, ogsaa værge ham mod Forfølgerne af hans Personligheds skarpe Kanter, saalænge kunde Ruslands Arbejdere nyde godt af hans store Evner og Arbejdskraft, og han selv nyde Glæden ved at leve og kæmpe. Men da Lenin døde, da var det forbi.

Til Trods for Sovjetter, Raad og Fagforeninger, havde Partiet allerede hele Magten over Arbejderne, og nu gjaldt det blot om, hvem der kunde erobre Magten over Partiet.

I denne Kamp var Trotzky evneløs.

Der er sagt, at han faldt paa Principspørgsmaalet at videreføre den russiske Revolution ad Marx' og Lenins Linje til Verdensrevolution, mod Stalins Linje, at forvandle den russiske Revolution til en national russisk Imperialisme!

Bortset fra, om dette er rigtigt, saa er det ikke det afgørende. Det afgørende er, at det positivt revolutionære arbejdende Menneske altid er undergivet den tragiske Skæbnelov at falde som Offer for den intrigante og fuldkommen hensynsløse Stræber.

Derfor sidder Stalin i Dag som Selvhersker over alle Russere og slagter Revolutionens Veteraner, medens han i Raseri kræver Trotzky udleveret af Norges Regering for ogsaa at myrde ham!

Og Trotzkys eneste Livsforsikring er i Dag Norges Asylret for politisk forfulgte Flygtninge.

Dette er dyb menneskelig Tragedie.

Men nu Asylretten, er den ikke endt i Tragedie!

For 60—70 Aar siden sad Karl Marx som politisk Flygtning i England og skrev det kommunistiske Manifest, og som Formand for 1. Internationale intrigerede han mod Alverdens Magthavere og Regeringer, uden at den engelske, dybt reaktionære, Regering af den Grund beskar ham Bevægelsesfrihed eller personlige Rettigheder.

Under Paaberaabelsen af, at Trotzky har intrigeret mod andre Regeringer, har Norges »marxistiske« Arbejderregering forvandlet hans Asylret til Fængselstvang.

Selve Trotzkys Skæbne er tragisk, men hvorledes med Arbejderbevægelsens, Aandsfrihedens og den politiske Asylrets Skæbne?

Eli.

Kommunistisk Kultur

Som et Eksempel paa; hvilket Kulturtrin D. K. P.s ledende Mænd staar paa, skal vi her overfor vore Læsere nævne en Række Udtryk, de brugte om de Arbejdere og Intellektuelle, der ikke vil anerkende Massemordene i Moskva som berettigede.

Udtrykkene faldt paa Partiets Stalinmøde i Mandags i Idrætshuset og var bl. a. følgende:

Skurke, Labaner, Subjekter, Dumrianer, moralske Stympere, Skamløse, Løgnagtige, Klassefjendens modbydelige Agenter, sorte Sjæle, hadefulde Fjender, Forrædere, Forbrydere, Marodører, slimede Fyre, Aadselgravere og abnorme Individer.

Flere af disse »Kulturudtryk« blev gentaget flere Gange.

Vi henstiller til vore Læsere overalt, hvor det er muligt, at sætte denne Artikel op, paa Spisestuer og lignende Steder, saaledes at saa mange danske Arbejdere som muligt bringes til Kundskab om, hvilken Modekultur D. K. P.s ledende Mænd repræsenterer.

Vi oplyser, at Mødets Talere var »Arbejderbladet«s 2 Redaktører, Martin Nielsen og Thøger Thøgersen samt Folketingsmand Aksel Larsen.

Mødets Dirigent, der tolererede alt dette Smuds, var Formanden for Sofyrbødernes Forbund, Georg Hegner, Medlem af D. K. P.s Ledelse.

Sidste Dans

»Danmarks Højfinans«
Spiller op til Dans.
Slaver danser lydigt efter Tonen . .
Se - de danser nu! - - -
Danser ogsaa Du? - - -

Jakob Hansen.

De tyske Nazisters Indblanding i Spaniens indre Anliggender

Allerede gennem tidligere Undersøgelser er der ført Bevis for, at det tyske Generalkonsulat har været brugt til Central for Udbredelse af nazistisk Litteratur og Propaganda i Spanien. Gennem C. N. T.s Efterretningskomité er man kommen til Kundskab om en ny Side af tysk Nazivirksomhed i Spanien.

Ved at opsnappe et Brev, der var adresseret til en Dækadresse, en *Fru Lippmann* i Berlin, fremgik det, at en spansk Fascist nødvendigvis maatte have et tysk Pas lydende paa Navnet Joseph Wirtz. Ved nærmere at undersøge Sagen fremgik det, at nævnte Wirtz af det tyske Generalkonsulat var udstyret med Fuldmagt til at organisere Afsendelsen af flygtende Tyskere til Spanien. Af Wirtz's Optegnelser fremgik det, at han den 18. August med et tysk Skib havde afsendt 138 Personer, hvoraf kun 9 var Tyskere. Af Papirerne fremgik det videre, at der med de tyske Skibe er udsmuglet et meget stort Antal mere eller mindre kendte spanske Fascister.

Ligeledes har Efterforskningen opsnappet en Artikel af Ullstein-Journalisten *Eduard Froert*, for den kom over Grænsen. I denne Korrespondance meddeles bl. a.: »Ikke saa faa Spaniere er rejst ud paa falsk Pas, bl. a. saa jeg en bekendt Højrepolitiker med afraget Skæg blandt en Gruppe Udlændinge — han slap godt over Grænsen.«

Ligeledes fremgaar det af beslaglagte Korrespondancer, at de tyske Nazister vil lave Forretning af deres Flugt fra Spanien. Det hedder bl. a. i et Brev til en Familie *Meyerhofer* i *München*, fra et Familiemedlem, der endnu opholder sig i Barcelona: »Jeg kan antagelig regne med, at du ikke vender tilbage til Spanien. Derfor kunde jeg ønske, at alt her gaar til, saaledes at vi som Tyskere bag efter faar Skadeserstatning. Paa Konsulatet er der endnu ikke stillet Krav om Skadeserstatning, men man regner sikkert med det. Jeg medtager derfor ogsaa Fordringerne paa *Pebe*, som med Renter og Renters Rente kan blive en respektabel Sum.«

Andre Nazister er stukket af fra en Mængde ubetalte Regninger.

Det skal efter denne Række nye Afsløringer om Nazisternes Virksomhed i Spanien blive interessant at se, om Nazisterne bestandig vil benægte deres Indblanding i spanske Forhold.

Den reaktionære Seksuallov i Sovjet-Unionen kræver allerede mange Ofre

4 Aars Fængsel for at raade sin Kæreste til at afbryde Svangerskabet.

Vi paastod i vor Kritik af Sovjet-Unionens nye Seksuallov med dens Forbud mod Svangerskabsafbrydelse, at den vilde skabe ulykkelige Ofre og Fortræd ved at jage de svangre Kvinder i Armene paa ukyndige Kvaksalvere.

Og desværre har vi allerede faaet Ret i en Udstrækning, der næsten er forfærdende. Blot man holder sig til Moskva-Pressen, gaar der næsten ikke en Dag, hvor ikke der findes en aktuel Rubrik om dette Forhold. Her er et Par Eksempler: Moskvapolitiet anholdt i Gaar en Medhjælperske E. J. Bu . . . . ved »Metrostoi-Poliklinken« for systematisk at have bistaaet gravide Kvinder med Svangerskabsafbrydelse. Dette Tilfælde blev opdaget ved, at en af Klienterne, en ung Pige, døde efter »Operationen«. Her et andet Eksempel: Moskvapolitiet anholdt i Gaar Sygeplejerske A. F. Ed . . . . boende . . . . for Medhjælp ved Fremkaldelse af ulovlig Abort. Der foreligger en hel Række af lignende Tilfælde. Disse Kvinder kan efter den nye Lov straffes med indtil tre Aars Fængsel, ligesom de Kvinder, der har ladet sig behandle, faar Bøder og deres Navne og Adresser i Bladene for offentlig at stille dem i Sladderens Gabestok.

I et Tilfælde er der fældet en Dom paa 4 Aars Fængsel over Journalist *Manuchin*, fordi han havde tilraadet sin Forlovede at afbryde Svangerskabet. I Dommens Præmisser forklares Aarsagen til denne Skærpelse af Straffen ved, at han, siden sin første Skilsmisse i 1925, har betraadt Vejen med *uordentlige, tilfældig, forbryderisk, letsindige* Forbindelser med Kvinder!

I disse Domspræmisser afspejles hele Aanden i de nye Retstilstande, som Loven har skabt. Der findes ikke et klerikalt reaktionært Land, der har værre Love i denne Henseende end Sovjet-Unionen. De stinker af Vigilia og brutalt Tyranni.

Ogsaa i denne Henseende har Stalins brutale Magtklike indført Hitlers og Mussolinis System med Straf og Vold at fremtvinge vældige Børneskarer til Kanonføde.

Men vi bør ikke mere lade os daare af Brølet om »Arbejdernes Paradis«. Sovjet-Unionen er ikke mere noget Paradis for Arbejderne. De er under Stalinklikens blodige Regime lige saa meget Slaver der som Arbejderne i Italien og Tyskland. Ogsaa der er Kvinderne gjort til statsautoriserede Fødemaskiner, der under Vægten af brutale Straffe er berøvet deres seksuelle Frihed og Menneskeret.

Jo mere vi frigør os for Hensynet til dette Tyranni, jo stærkere vil vi staa i Kampen mod vor hjemlige Reaktion, naar den om føje Tid møder op med lignende Anfald paa vore Kvinders frie og ukrænkelige Ret til selv at bestemme Moderskabet.

Ren Besked til Stalins Disciple

I et Manifest af 25. August til Kataloniens Befolkning vender C. N. T. og F. A. I. sig direkte til Kommunisterne og siger bl. a.:

»Vi Anarkister og Syndikalister vil altid vende os mod ethvert Diktatur, hvilken Farve det end bær. Vi har slaaet Fascismen ned, vi vil med samme Energi vende os mod dem, der forsøger at opbygge et nyt autoritært Regime. Vi siger dette aabent og retter sine Ord direkte til dem, det angaar, saaledes at de forstaar, at det er Alvor.«

Her bliver altsaa ikke Brug for »*Arbejderklassens fødte Førerskab*« med tilhørende Massedrab af politiske Meningsfæller og Trusler mod anderledes tænkende Arbejdere.

Men mon Arbejderne i Katalonien nu ogsaa kan leve uden Tyranner?

Atter en Tand til højre

Taktik-Kommunisternes sidste nye Front.

I »Politiken« for den 15. Aug. finder vi følgende interessante Meddelelse:

Kommunistpartiets Realpolitikere der frygter den indre Konflikt i Frankrig, som politiske Iagttagere forudsiger vil bryde ud i Oktober, og som samtidig er klare over den Fare, som den ydrepolitiske Situation indebærer, har udsendt Opfordring til at udvide Folkefronten til »en fransk Front«, saaledes at Udvidelsen skal strække sig helt over til Centrum og til Højre, saa Udlandet kan blive klar over, at det er et enigt og samlet Frankrig, der staar bag Regeringen.

Kommunisterne har herved vist sig forsonligere mod deres politiske Modstandere end Socialisterne.

Forslaget er fremsat i et aabent Brev fra Partiets Generalsekretær Maurice Thorez, der saaledes er gaaet endnu et Skridt frem ad Samarbejdets Vej fra det enligt staaende Kommunistparti over »Fællesfronten« i Samarbejd med Socialisterne til Øjeblikkets »Folkefront«, der yderligere har draget de Radikale med. »Den franske Front« skal efter Forslaget strække sig saa langt til højre, som Højre selv vil være med til.

Thorez understreger kraftigt, at Regeringen ikke kun er Folkefrontens, men Frankrigs Regering, og han gaar stærkt imod den Taktik, som mange Folkefrontstilhængere er stemt for at fjerne Tilhængere af andre Partier fra Statens mere betydende Stillinger. Herom siger han:

— Vi kan ikke gaa med til forskellig Behandling af Borgerne. Vi kan give Ungdommen større Plads i Republikens Tjeneste, men dette betyder ikke, at vi skal reservere alle Posterne for vore egne Partifæller. Kommunistpartiet vil heller ikke gaa med til at angribe det republikanske Senat, som adskillige Folkefrontstilhængere vil have afskaffet fordi det virker som en Bremse.

Thorez opfordrer sine Partifæller til at arbejde for det franske Folks Forening og rejser Kravet om liberal Optræden over for Modstanderne af den siddende Regering. Han understreger ogsaa Mindretallets Ret til samme Frihed som Flertallet.

— — —

Her er jo intet at tage Fejl af, det er det gamle reformistiske Arbejdsfællesskab med Kapitalisterne og de borgerlige Partier, Frankrigs Kommunister ønsker. Thorez' »franske Front« svarer nøje til MacDonalds »nationale Samling« og Staunings »Vi er i samme

(Fortsættes Side 4.)

Efteraaret

og de lange Aftener stunder nu til, derfor er det lettere at faa Kammerater til at holde og læse vort Blad. Prøv at skaffe vort Blad en Abonnent. For 50 Øre faar han Resten af Juli Kvartal.

For hver Abonnent du skaffer gavner du Bladets Økonomi og øger Muligheden for at vinde en Meningsfælle.

Gadespejlet

Den saakaldte Undersøgelse i den kommunale Torvesvindel-Affære nærmer sig med smaa Skridt sin Afslutning. Torvedirektør Henning Koch har nu faaet Lov til selv at tage sin Afsked. Det synes som om man slet ikke kan finde noget at udsætte paa den øverste kommunale Ledelse, siden man nu vender Blikket mod de underordnede Funktionærer. En Afskedigelse eller Reprimande nedad mener man formodentlig vil pynte i en Kommissions-Beretning, saa kan Borgmester Pedersen blive endnu højere i Hatten og Hedebol behøver ikke at »gaa helt ud af Flippen«!

□

Af Kornfondets Midler blev der atter pr. 1. September fordelt 8 Mill. Kr. til Landbrugsejendomme med indtil 15,000 Kr. Jordværdi. Det er Penge, der direkte tages ud af Forbrugernes Lomme.

□

Der har netop været afholdt en Bolig-Kongres i København. Der blev som sædvanlig talt mange gode og kloge Ord om sanitære Forhold, Børn, Fattig-Renner o. lign. Som altid giver man Fortiden Skylden for Forbrydelserne paa Boligbyggeriets Omraade og synes at glemme, at Nutid er Fortid om faa Aar.

— Man gør aldrig en Boligindsats, som ikke i kapitalistisk Forstand kan **betale** sig, hvorfor da lægge saa mange gode Ord øde?

Orla Wissing død.

En god Kammerat af vor Bevægelse, Orla Wissing, er Onsdag Aften afgaaet ved Døden efter længere Tids haabløs Sygdom.

Begravelsen finder Sted fra Bispebjerg Krematorium Søndag d. 6. Sept. Kl. 11.

Brolæggerkonflikten i Ringkøbing Amt

En Redegørelse fra Brolæggernes Fagforening i Aarhus.

Under ovenstaaende Overskrift læses i »Demokraten« af den 11. August en længere Artikel, hvortil vi nødvendigvis maa have Lov til at knytte nogle Bemærkninger. Dette lille Københavnerblad (»Arbejdet«) har meget rigtig i de sidste Numre fremdraget Affæren i Ringkøbing Amt, og der skrives i »Demokraten«, at der er brugt mange voldsomme Ord og megen Krudt paa denne Sag, men maaske slet ikke for meget af nogen af Delene, idet saa vidt vi her i Fagforeningen har fulgt med, og saa vidt vore Oplysninger strækker, ikke har kunnet finde det mindste overdrevent eller Usandhed i de skrevne Artikler i »Arbejdet«.

Naar Brolæggernes Fagforening i Aarhus tager til Genmæle og begynder at skrive i Pressen, er det kun for at staa ren i Offentlighedens Omdømme og for at bevise, at vi har staaet tilsluttet et Forbund, som ikke tør tage Konsekvenserne af, hvad det har foretaget sig, idet at da Dansk Brolæggerforbund i April Maaned havde erklæret Konflikt i Ringkøbing Amt og gav Aarhus Afdeling Meddelelse om samme, meddelte Aarhus straks sine den Gang arbejdende Medlemmer i Ringkøbing Amt baade 1 og 2. Strejkevarsel, og ligeledes Strejkens Ikrafttræden den 29. April. Vore Medlemmer, som arbejdede i bemeldte Amt, nægtede at efterkomme Afdelingens Opfordring til at forlade det paabegyndte Arbejde under Henvisning til, at de Sommeren forud (altsaa i 1935) var gaaet med til en Arbejdsstandsning paa Forbundets Foranstaltning, og som varede 10 Uger, og hvor de deltagende Medlemmer af Forbundet til Trods af Forbundets Løfte om økonomisk Støtte ikke fik en Øre udbetalt i Strejkeunderstøttelse, og som saadan ikke vilde gaa paa den igen i Aar.

Da Aarhus Afdeling fik denne Besked, blev der indkaldt til ekstra Generalforsamling for at tage Stilling til Sagen; det bemærkes, at der i Mellemtiden var sket mundtlig Henstilling til Aarhus Afdelings Formand og Kasserer om at slette de fire saakaldte Strejkebrydere af Aarhus Afdeling. Paa ovennævnte ekstra Generalforsamling først i Maj Maaned vedtog Aarhus Afdeling enstemmig at svare Dansk Brolæggerforbund, at da det var Forbundet, der havde etableret Konflikten i Ringkøbing Amt, maatte Forbundet ogsaa tage Konsekvenserne af det foretagne Skridt og slette de 4 Medlemmer af Forbundet, eller ogsaa give Aarhus Afdeling skriftlig Ordre til samme, men dette vilde eller turde D. B. ikke, i alle Tilfælde er en saadan skriftlig Ordre ikke til Dato kommen til Brolæggernes Fagforening i Aarhus. Men Hr. Forretningsfører A. C. Nielsen, D. B. F., turde vel ikke risikere endnu et Erstatningskrav paa Forbundet ud over, hvad det har hængende over Hovedet paa sig i Forvejen, for han rager snart Forbundet ind i Retssager, saa der hverken er Ende eller Begyndelse paa dem, og det mest kreperlige af det hele er, at det er med Medlemmerne indenfor Forbundet, at Retssagerne drejer sig om. Den første Sag har Forbundet tabt ved Højesteret med en Udgift for D. B. F. med ca. 4000 Kr., men hvad, Medlemmerne betaler, og endnu er der 2 løbende Retssager med ret store Erstatningskrav, som vel ogsaa tabes af Forbundet efter alle Solemærker at dømme. Saa skal det blive saaledes ved, kører denne stormægtige Hovedledelse snart saadan et lille Forbund i Grøften.

I Artiklen i »Demokraten« skrives endvidere med fede Typer til Overskrift: den forhenværende Aarhus Afdeling. For det første vil vi meddele Offentligheden, at vi ikke har bedt om at blive slettet af Forbundet, og vi er heller ikke slettede for Gæld til Forbundet, idet sidste Maaneds Forbunds-Kontingent her fra Afdelingen til Forbundet blev tilbagesendt med Paaskriften: Nægtes modtaget. Vi er stridtede ud, bare fordi vi ikke følte Trang til at rage Kastanierne ud af Ilden for Forbundet, som for at hytte deres eget Skind, og eventuelt Kasse, kunde faa Aarhus Afdeling til at staa for Skud i et eventuelt Erstatningskrav, men Forbundet og hele Offentligheden kan være overbevist om, at Brolæggernes Fagforening i Aarhus regner sig lige saa fuldt og godt organiseret som alle andre Brolæggere i Danmark, selv om vi paa ovennævnte Grundlag er stridtede ud af D. B. F., hvilket ogsaa bevises deraf, at vi stadig er Medlem af D. B. Forbunds Arbejdsløshedskasse. Der kan Forbundet ikke blive os kvit, selv om det gør aldrig saa mange Krumspring. Brolæggernes Fagforening i Aarhus har nu i de sidste Maaneder, siden den famøse Konflikt i Ringkøbing Amt begyndte, været udsat for et Chikaneri fra Forbundets Side uden Sidestykke, blandt andet blev der rettet Beskyldning mod den nuværende Formand for Afdelingen, at han skulde have skrevet et Brev til de saakaldte Strejkebrydere i Ringkøbing Amt, at den af Forbundet iværksatte Konflikt var ulovlig, og at han, Hr. Forretningsfører A. C. Nielsen, slog sig paa Brystlommen og sagde: Her er Beviserne for Rigtigheden, og opfordrede Aarhus Afdeling til at ekskludere Formanden med det samme, men Aarhus Afdeling troede bedre sin Formand (som benægtede at have skrevet et saadant Brev) end Forbundets Forretningsfører, og nægtede at stridte Formanden ud af Afdelingen, inden Forbundet fremlagde skriftlig Bevis for Paastanden. Dette kunde Hr. Forretningsføreren ikke fremskaffe, og paa et senere Møde mellem Forbundet og flere Repræsentanter fra Afdelingerne Skive, Holstebro Afdeling, Aalborg Afdeling og Randers Afdeling samt Repræsentanter fra Dansk Arbejdsmandsforbund, Aarhus Afdeling og Ringkøbing Amt, blev denne Skrøne om bemeldte Brev fuldstændig aflivet, idet det bevistes, at det var pure Opspind og Usandhed fra Ende til anden, at Hr. Forretningsfører A. C. Nielsen for D. B. Forbund havde at færdes med. En bedsk Pille at sluge, men det gjorde ikke ham flov, da ikke mere, end at han samme Aften eller Dagen efter gjorde et forgæves Forsøg paa at faa trumfet igennem, at Brolæggernes Fagforenings Medlemmer, som arbejdede i Aarhus By, skulde være frataget deres Medhjælp og som saadan været gjort arbejdsløse, bare for at de skulde falde paa Knæ for Stormægtigheden og bede pænt om Forladelse, fordi de havde en anden Mening end han, men ogsaa her fik han en Skuffelse, idet Dansk Arbejdsmandsforbunds Hovedledelse sikkert har set mere noglernt og langt mere fornuftigt paa denne Sag, end han. Vi fik ialt Fald Lov at beholde vor Medhjælp fra D. A. F., hvad vi var meget glade for, og saaledes kan vi vedblive at nævne den ene usmagelige Streg fra Forretningsførerens Side efter den anden imod den forhenværende Aarhus Afdeling, saaledes en Gang i Maj efter 1. ekstra Generalforsamling, hvor vi havde stillet Forlangende om skriftlig Ordre til Udsmidning af de saakaldte Strejkebrydere, fik Aarhus Afdeling Ordre fra Forbundet om at sende sin Formand og Kasserer til København medbringende Afdelingens Forhandlingsbog; vi skulde give Møde for et indkaldt Hovedbestyrelsesmøde. Naa, Afdelingen maatte jo parere Ordre og sende de to forlangte Repræsentanter med Forhandlingsbogen, men stor blev jo vor Forskrækkelse, da Mødet var Slut, og der blev os meddelt, at Udgiften ved Rejse- og Arbejdstab og deslige maatte vi selv eller Afdelingen afholde, da Hovedbestyrelsen havde vedtaget, at de ikke vilde yde nogen Diæter til Medlemmer, som arbejdede imod Forbundets Instrukser; det bemærkes, at det var før vi blev stridtede ud af Forbundet, ca. 2 Maaneder før, og i fuldstændig Modstrid med Forbundslovene, og saaledes kunde vi godt blive ved med at konstatere Forfølgelse af vor lille Afdeling og dens enkelte Medlemmer fra Forretningsførerens Side. For en Fuldstændigheds Skyld skal blot nævnes et meget usmageligt Triks, og da særlig naar det bliver brugt af et Forbunds Forretningsfører, hvis Opgave, skulde vi mene, var at samle Medlemmerne og i særlig Grad at mane til Sammenhold. Det modsatte er Tilfældet med Forretningsfører, Hr. Alb. C. Nielsen, Dansk Brolægger-Forbund, idet han overfor vore Medlemmer i Afdelingen har søgt at paavirke dem til Splittelse af Medlemmerne i Fagforeningen, at de skulde søge at danne og samle, ja selv et meget lille Mindretal af Medlemmer, som Hr. Forretningsføreren saa vilde give Løfte om frit Lejde og ind i Forbundet paa de gamle Betingelser og med fuld Medlemsret.

Naa, der blev ingen Bukser af dette Skind, idet Medlemmerne betakkede sig for den tiltænkte Ære, men man ser, hvor tarvelig en Tanke denne Stormægtighed af en Fagorganisations Leder har om et menigt Medlem i en Fagforening og tror, han kan købes med fine Løfter imod sin Overbevisning. Ja, saaledes kunde vi vedblive at fremføre det ene Bevis efter det andet for, hvilken tarvelig Forfølgelse, der er bleven Brolæggernes Fagforening i Aarhus tildelt, siden det behagede Hr. Alb. C. Nielsen at stridte os ud af D. B. F. Endvidere skriver Hr. Forretningsføreren i Demokraten henimod Slutningen af Artiklen en skarp Protest overfor vor forhenværende Aarhus Afdeling, der sammen med Strejkebryderne gaar og udspreder Rygterne om, at Blokaden i Ringkøbing Amt er iværksat for at forfølge visse Folk fra forskellige Afdelinger. Dette Rygte har Brolæggernes Fagforening i Aarhus ikke udspredt, vi har ikke drøftet Spørgsmaalet i Fagforeningen og heller ikke vedtaget, at vi vilde udsprede et saadant Rygte, men hvad de enkelte Medlemmer gaar og taler om Mand og Mand imellem, kan og vil Fagforeningen ikke staa inde for, men derimod kunde Brolæggernes Fagforening i Aarhus godt ønske at faa ren Besked med et Par Smaating, men det haster aldeles ikke, det kan vi faa engang med Tiden, dersom det behager Hr. Alb. C. Nielsen.

1. Hvorfor blev Silkeborg-Herning Afdeling engang sidste Aar lukket og Medlemmerne, eftersom de vendte hjem fra Arbejdet i Ringkøbing Amt, henvist til

(Fortsat fra Side 3.

Den kapitalistiske Enhedsfront

Vi gør danske Arbejdere opmærksom paa følgende Forhold:

Saalænge det saa ud til, at de Reaktionære i Spanien skulde sejre, saa længe talte de saakaldte demokratiske Stater kun om *Ikke-Indblanding* i Spaniens Forhold, medens de lod Diktatur-Staterne forsyne Oprørerne med Vaaben og selv forblev i Uvirksomhed.

Nu da der foreligger Muligheder for, at de reaktionære Oprørere alligevel vil lide Nederlag og at Folkefrontsregeringen i Madrid ikke vil formaa ved en eventuel Sejr at hindre Arbejderne og Bønderne i at tage Jorden og Industrien i Besiddelse saa er de demokratiske Stater traadt i Aktivitet for en mæglende Intervention i den spanske Kamp.

I hykleriske Vendinger om at hindre det spanske Folk i at forbløde, har sidst den engelske Regering tilsluttet sig Interventionstanken.

Danske Arbejdere, se gennem de hykleriske Fraser, se bag Maskerne: *Fascisme og Demokrati*, det samme kapitalistiske Udbytterfjæs, den altid kæmpende kapitalistiske Enhedsfront.

ARBEJDET koster Resten af Juli Kvartal 50 Øre

Mussolini applaudere Stalin

Fascisterne hilser Massehenrettelserne i Moskva som en Likvidering af den oprindelige Sovjet-Kommunisme.

Mussolini lader sit Hovedargan »Lavoro Fascista« lige efter Massehenrettelserne i Moskva sige, at Stalinismen nu er ren Fascisme.

Stalin har nu erholdt Fascismens officielle Sympati. Blodslægtskabet erkendes offentlig i en fuldstændig Samling med Hitlers Myrderi af gamle Venner og Medkæmpere.

»Lavoro Fascista« fremholder den store Forskel mellem Leninismen og Stalinismen og siger bl. a.: »— **da Stalin kom til Magten, var han overbevist Kommunist, men instinktivt kom han snart til at tvivle paa den russiske Revolutions Grundsætninger — og tog Afstand fra den. Den haarde Erfaring tvang ham til, Skridt for Skridt, at gennemføre andre Reformer. Han omstøbte efterhaanden Kommunismen i Rusland saaledes, at den blev ukendelig fra sit oprindelige Indhold. Med Iværksættelsen af Processen og Massehenrettelserne i Moskva er den integrale Kommunisme i Rusland tilintetgjort.**«

Ved Ordet »integral« forstaar man en Sum af mange, uendelig mange, smaa Størrelser.

Fascistbladet mener ved sit Brug af Ordet, at **Sovjet**- eller **Raadskommunismen** — de mange fælles bestemmende Faktorer — **nu er aflivet til Fordel for en eneste Magt. Førerens Eneherskermagt,** altsaa **det samme Førerprincip, hvorpaa Fascismen og Nazismen hviler.**

»Vor store Fører Stalin!«

Stalin og de norske Nazister paa samme Linie

Samtidig med, at Stalins Repræsentant i Norge krævede, **at den norske Regering skulde udvise Trotzky,** henvendte den berygtede norske Nazistfører **Major Quisling sig i et Brev til den norske Konge, med Henstilling om at lade Stortinget indkalde til ekstra ordinær Samling for at beslutte Udvisningen af Trotzky fra Norge!**

I Brevet retter Nazisten samtidig en Række grove Beskyldninger mod den norske Arbejderregering og opfordrer Kongen til at afsætte den.

— — —

Vi anfører foranstaaende **Kendsgerninger** som en lille Modvægt overfor »Arbejder-Bladet«s bestandige Skraaleri om: **Trotzkys Samarbejde med Gestapo og Nazisterne!**

Stalins Repræsentanter herhjemme **har endnu ikke lagt et eneste Bevis paa Bordet** for deres Beskyldninger mod Trotzky og hans Meningsfæller, **medens de Eksempler, vi her anfører, er foreliggende offentlige Kendsgerninger, og de taler et tydeligt Sprog.**

Københavns Mælkehajer og deres Gangstermetoder

Vi har grundet paa Pladsmangel maatte narre vore Læsere for den interessente Beretning om, med hvilke Midler og hvilke Redskaber den Storfinans, der spekulerer i Københavns Forsyning af Mælk, benytter sig af. Men i Dag fortsætter vi Afsløringen og fortæller om Direktør Tholstrups første Sejr for at slaa de Mennesker ned, der solgte billig Mælk i København.

Hr. Tholstrup vil købe Kallerup-Gaarde Mejeri, men vil alligevel ikke.

Vore Læsere erindrer, hvorledes hele Bestyrelsen for Trustforeningen af 1933 kom paa Kallerupgaarde Mejeri Natten til 1. Marts 1934 for at tvinge Christensen til at ophøre med at sælge billig Mælk, men blev afvist og sendt hjem igen.

I de følgende Dage og Uger i Marts 1934 rasede Hovedredskabet for de Finansmænd, der udplyndrer Københavns Mælkeforbrugere, Direktøren for Andelsmejeriernes Udsalg, Hr. Tholstrup.

Han skulde nok ordne Christensen! Han skulde vise dem, at han kunde køre dem neden om og hjem! Han skulde mase dem, saadanne Individer, der vilde ødelægge Mælkepriserne i København!

Paa dette Tidspunkt har Hr. Tholstrup sikkert sammen med Bagmændene lagt sine Planer.

En Dag melder Tholstrup sig som Køber af Mejeriet. Mejeriet tilhørte jo Fru Lund, og ifølge Christensens Kontrakt, hvor de havde Forkøbsret eller Ret til Halvdelen i Tilfælde af Salg til tredie Mand, kunde de ikke modsætte sig et Salg.

Paa dette Grundlag gennemsaa Tholstrup Mejeriet meget nøje og indgaaende.

Den Sum, Fru Lund forlangte for Mejeriet, var meget rimelig, men der var en Hage ved dette Salg, der ikke passede i Hr. Tholstrups Kram. Christensen skulde jo have Halvdelen af Fortjenesten, og da Mejeriet var overtaget af Fru Lund uhyre billigt, vilde Christensens Part være i Stand til paany at sætte dem i Vej et andet Sted. Og dette maatte for alt forhindres. Det var for alt at gøre at slaa disse Mennesker ned, som ikke vilde gaa med til Trustens Udplyndring. Derfor dudede Købet ikke.

En djævelsk Plan lægges og dens Realisation paabegyndes straks.

Hindringen for at slaa Christensens ned er deres Kontrakt, hvor de er sikret Bestyrerpladsen saa længe Fru Lund ejer Mejeriet.

Den eneste Mulighed for at faa dem fjernet, er at kunne dokumentere, at de misrøgter Mejeriets Drift, at de bestjæler Fru Lund, med andre Ord, at *skade Mejeriet, saa det gav Underskud, og faa rejst en Række Sigtelser mod Christensen.*

Vi beder nu Læserne følge med i vor Skildring af, hvorledes denne Plan Led for Led, Skridt for Skridt realiseres, hvorledes disse arbejdsomme, ærlige og flittige Mennesker Christensen efterhaanden omkapsles af Trustens Polyparme med Politi, Foged, Sagførere, Dommere, betalte Redskaber i Bilforfølgelse om Natten paa Landevejen. Tyveri af deres Spande. Forsøg paa at underkøbe Folkene, aandelig Belejring og Pres paa den syge Fru Lund, daglige Forhør for kriminelle Forbrydelser, de aldrig har begaaet, og brutal Udsmidning og nye Forfølgelser, hvor de flytter hen, og økonomisk Forfølgelse til Ruin og Fattigdom, og hvorledes de søger at rejse sig og igen faar det ene Slag efter det andet af Trustens Gangstere.

Det er et Stykke dansk Kriminalroman med den Tilføjelse, at det alt er haandgribelig Virkelighed, som ikke er afsluttet endnu, ja, som i disse Dage fortsættes for fuld Kraft med Kampen om Mælkepriserne i København og Kampen om Kallerupgaarde igen, hvor Trustens Herredømme paany er ved at vakle, og hvor et Blad fra Uge til Uge vaager over, hvad der sker i denne store Sag, hvor et lille Selskab af kapitalistiske Parasitter udsuger en Storbys Befolkning.

Aktionen indledes med at opkøbe Leverandørernes Mælk.

Da Tholstrup ikke kan slaa Christensens ned ved at købe Mejeriet, maa han skade Mejeriet, saa det kommer ud for Vanskeligheder, og han griber straks uden Skrupler til at opkøbe Mejeriets Mælk af dets Leverandører og paa denne Maade om ikke hindre det i at køre, saa at paaføre Driften større og større Udgifter.

Tholstrup bruger Dag efter Dag til Besøg hos Leverandørerne, som det efter Maaneders Arbejd og Møder, hvor han bestandig fortæller, at Kallerupgaarde staar overfor Sammenbrud, og ved at byde mere for Mælken endelig lykkedes at underkøbe.

Mange af Leverandørerne holdt troligt og længe ud, men tilsidst saa sejrede Pengemagten og Løgnen over dem.

Dette Forhold maatte jo ramme Mejeriet økonomisk haardt. Og ligegyldigt hvor Mejeriet henvendte sig og købte Mælk saa var Tholstrup eller hans købte Redskaber bag efter Mejeriets Vogn og i Reglen i Løbet af nogle Dage var de nye Leverandører fyldt med Løgn og med Angst for de store Kapitalmagter, der stod bag Hr. Tholstrup.

Vi har fra denne Periode meddelt vore Læsere, hvorledes Mælken bestandig paa en underlig og uforstaaelig Maade Gang paa Gang blev ødelagt for dem og hvorledes Tholstrup forsøgte at købe en af Mejeriets Folk til at vælte den eneste Spand Fløde Mejeriet havde.

Denne frygtelige ulige Kamp med en hensynsløs Fjende maatte Christensens føre hele Sommeren. De holdt tappert ud, og endnu havde de Fru Lunds Fortrolighed, men nægtes kunde det ikke, at Mejeriet under disse Forhold blev skadet for mange Tusinde Kroner, og da sker det, at Fru Lund bliver syg og blev indlagt paa St. Marie Hospital i Roskilde.

Og vi skal nu i næste Nummer se, hvorledes **Hr. Tholstrup, der selv ved sit Opkøb af Mejeriets Mælk og øvrige Forfølgelse er den, der har ødelagt Mejeriets Økonomi,** benytter dette til Overfald paa Christensens overfor den meget syge Fru Lund, og hendes Tab paa nogle Grunde til personlig at faa Magt over Mejeriet.

Nu følger Begivenhederne Slag i Slag.

Et Besøg paa Nationalsocialisternes Revolutionsmuseum i Berlin.

En dansk Arbejder, der benyttede Olympiaden til et Tysklandsbesøg, har sendt os en længere Beskrivelse af Forholdene dernede og hans Oplevelser. Af disse offentliggør vi her hans Beretning om Besøget i Nazisternes Revolutionsmuseum.

— — —

Da jeg slentrede ned ad Gaden og kom ind i Friedrichstrasse, saa jeg paa et Skilt over et større Lokale følgende Inskription.

1. Nationalsozialistisches Revolutions Museum Deutschlands.
Berlin W. 8, Friedrichstrasse 171
Freiheitskampf der Standarte 6 gegen den Marxismus im Fischerkietz, Alexanderplatz, Horst Wessel-Platz und Stettiner Bahnhof.

Her maatte vel nok være noget at se, tænkte jeg, og løste Billet, 30 Pfg.

Jo, vist var der noget at se. Først stødte man paa en stor Glasmontre med Stabler af Sovjetstjerner og alle mulige andre Emblemer fra revolutionære og socialdemokratiske Foreninger. Paa et Skilt stod der

ES WAR EINMAL!
(Der var engang).

Jeg faldt i Tanker. Jeg saa som gennem en Taage bag hvert Emblem en Menneskeskæbne blive oprullet i al sin Frygtelighed. Anholdelse, Mishandling paa det grusomste, Fængsel, Tortur, Sult og Savn. Forfølgelse af Familien, Hustru, Mand og Børn, Lemlæstelse og Død.

Jeg vendte mig bort fra dette Syn, det var for meget for mig. Jeg forsøgte at bortlede Tankerne ved at gaa hen til en anden Montre. Her var udstillet en Mængde Vaaben, Knive, Dolke, skarpe Redskaber og hjemmelavede Bomber m. m., men midt i hele »Herligheden« og ovenpaa en Bunke gamle »Svdere« laa et Skilt

»Kommunismen uden Maske«.

Jeg kiggede paa Bunken. Det maatte være **umuligt**, at de **kun** stammede fra Revolutionen 1918 og fra **Nazisternes** Overtagelse af Magten. De saa ud, som om de havde ligget Hundreder af Aar i Jorden uden Beskyttelse, saa gennemrustede og umoderne var de.

Jeg kunde have skreget mod denne Løgn ud i Rummet imod de 2 »Brunskjorter«, som bevogtede disse **»Beviser for Arbejdernes Rædselsregimente«** fra disse Aar. Jeg var overbevist om, at ikke en eneste af disse Skydere havde været i Stand til at bruges de sidste 50 Aar. De maatte være samlet sammen fra tidligere Krige eller opsamlet paa Lossepladser alle sammen uden Undtagelse, det var mit Indtryk af det.

Ved Siden af laa flere Medlemsbøger for Arbejdere fra Fagforeninger. Nu kom det samme Indtryk tilbage fra den første Montre.

Bag hver Bog — — — nej, jeg maa opgive at beskrive mine Følelser, jeg kan ikke mere beherske mig og bryder ud i et harmdirrende Udraab. Min Hustru trykker mig haardt i Armen og siger advarende: Für Guds Skyld, husk dog paa, hvor du er!

Jeg saa mig om, et Par Øjne gloede ondt paa mig fra en Brunskjorte — — jeg gik til det næste »interessante« Syn.

Paa en Væg var opklistret en Masse Billeder af forskellige revolutionære »Hetzere«. Der stod at læse: Syfilitikeren, Halvjøden Lenin, Heljøden Trotzki, Heljøden Marx, Liebknecht og Rosa Luxembourg. Heljøder, Halvjøder og Jøde

Fra strøget

En krukket lille skvatfigur
en affekteret vatfigur —
med stok og hvide handsker
en typisk over-dansker

et første klasses palmeløg
med det-ka ikke falmetøj
og løsegang — en flot fyr —
der kør i fars bot bot dyr.

tænk ... hvis han ikke hade far
og fars bil og fars cigar
og alle fars blanke —
gud! ... hvilken skændig tanke

saa gik han ej med skræddersnit
men maatte ta det paa kredit
og fik maaske sosjaltøj —
det blev en or'ginal spøg

han blev en fattig kummermand,
en stakkels solle nummermand
der jager sult og nød bort
med flæske og med kødkort.

h. w. r

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

blodunger af den og den »Arbejderhelte«.

Blot et Billedgalleri manglede jeg — men det var der ikke, og det var Billeder af Massemorderne Hitler, Göring, Göbbels og de andre blodtørstige Udyr. Derimod var der Masser af Billeder af Ofre for Arbejdernes blodige Regime«.

Jeg kunde lide at forandre lidt i Teksten paa disse Billeder, saa var jeg sikker paa, at de vilde passe helt rigtigt, men jeg huskede atter paa, at jeg var i Tyskland.

Et Billed paa en Væg forestiller Fangerne i Oranienburg Koncentrationslejr en Juleaften. Rundt omkring Bordet sidder de og ser paa Fotografen. Hvad alle disse forstenede Ansigter røber af Lidelser, trodser enhver Beskrivelse.

Meningen med Billedet har vel været, at give Udtryk for Fangernes »Glæde« over Fangenskabet, men har det været Hensigten, saa har den været fuldstændig spildt. Ikke et Smil ses paa disse Ulykkeliges Ansigter, kun Frygt for nye eller Mindet om allerede udstaaede Pinsler staar tydeligt at læse i deres Ansigter.

Resten løb jeg hastigt forbi: Fagforeningsfaner og Faner og Bannere samt Plakater fra Revolutionens og Nazisternes Tid og Dørskilte fra Fagforeninger. Hvert enkelt »Bevis« talte sit eget Sprog: Mord, Pinsler, Forfølgelse og Død!

Kom og lad os gaa: her er uhyggeligt, sagde min Hustru til mig. Jeg vendte mig endnu engang om og overs saa Lokalet i ét Glimt, og jeg tænkte: **Og alt dette kun, fordi de revolutionære Arbejdere, da de endelig havde Magten, ikke straks uskadeliggjorde Overklassen, det, som senere blev deres egen Ulykke!**

Det kunde have været forhindret!

Martin.

Et blodtørstigt Kommunistmøde i Idrætshuset

Protestanterne mod Moskvaprocessen skal henrettes, naar Thøgersen kommer til Magten i Danmark.

Mandag d. 31. August holdt Stalins danske Filial Møde i Idrætshuset i København om Processen og Henrettelserne mod de gamle Kommunist- og Sovjetførere, og det viste sig, at trods den demokratiske Folkefrontslinie og Valgagitationen for Socialdemokratiet og Regeringen lever den »gode« gamle Kommunist»aand« endnu. Fraserne, Truslerne, Løgnene flød fra Talerne, som var det i 1932, og selve Eksperten, »Veteranen« Thøgersen, boltrede sig som i sin Glansperiode omkring 1920.

Den store Agitation og det aktuelle Emne havde bevirket fuldt Hus, d. v. s. 2500 Mennesker af D. K. P.s 15,000 københavnske Vælgere, var mødt op. En stor Del af de 2500 var dog under Valgretsalderen — men selvfølgelig stort Massemøde slutter op om Kammerat Stalin og Partiets saakaldte Linie.

Kl. 8,05 marcherede Førerstaben, »Folketingsmand« Aksel Larsen, »Redaktørerne« Martin Nielsen og Thøgersen, Distriktsformand« Johs. Hansen og Forbundsformand« Georg Hegner op paa Tribunen med Aksel i Spidsen under »Massernes« Jubel og Bifald. Johs. Hansen aabner Mødet, giver Dirigenthvervet til Hegner, hvorefter Martin Nielsen som første Taler tager fat.

Noget egentligt Referat af saavel hans som Thøgersens »saglige og sympatiske« Indlæg maa vi desværre paa Grund af Pladsmangel undlade, vi henviser til »Arbejderbladet«s klare og »konkrete« Artikler om Processen. De dækker fuldt Talerne. Vi nævner kun, at Martin Nielsen »klarte« beviste, at de kontrarevolutionære Gestapoagenter Kamenew, Sinovjev og Trotzky var skyldige derved, at Mussolini, Pilsudski og Mac Donald jo ogsaa engang havde tilhørt Arbejderbevægelsen. De Folk, der her hjemme krævede bedre Beviser og international Undersøgelse, var moralske Stympere, skidne Personer, Sovjethetzere under Venskabs Maske, kontrarevolutionære osv., osv. At en Del af dem tidligere havde tilhørt D. K. P., gjorde dem selvfølgelig endnu værre, dog var de, der aldrig havde gjort dette, nøjagtig lige saa »slemme«.

Skønt M. N. saaledes gjorde sit bedste, faldt han dog fuldstændig igennem overfor Thøgersen, der talte som Nr. 2. Ernst Christiansen, der var indbudt, skulde have været puttet imellem de to Indledere, men var ikke mødt. Thøgersen tog særlig »haandfast« paa de hjemlige Protestanter, naar vi nævner, at de var aparte og abnorme Personer, der havde solgt sig selv til den Laban, der vilde betale dem, vil mange Arbejdere med Taarer i Øjnene mindes gamle Dages »revolutionære« Agitation: Fascister og reaktionære, Aadselgravere, Mordere, Blaaøjede Idealister og socialdemokratiske Pampere i Forbund med de mest hjemløse og rodløse Anarkosyndikalister er et lille Udpluk af Talen. De vilde imidlertid faa samme Skæbne som de 16 i Moskva, naar vi ogsaa herhjemme fik en Filial af Mordorganisationen G. P. U. Stærkt Bifald hilste denne gemene Provokation og de andre Fraser fra de rettroendes Side, en stor Del af Forsamlingen var dog passive Tilskuere til Komedien.

Flere i Forsamlingen ønskede Ordet, men Dirigenten gjorde opmærksom paa, at det ikke var noget Diskussionsmøde. Dog tilstodes en af Protestanterne, Typograf Sv. Johansen, Ordet i 20 Min. Da han gjorde opmærksom paa, at han var Tilhænger af Trotzky, hylede de rettroende i flere Minutter: Naziagent, Provokator ud med ham osv. og gav derved deres Bidrag til det vellykkede Møde. Han kom dog ved Dirigentens Hjælp til Orde igen og pillede effektivt Indledernes Fraser i Stykker. Paaviste Trotzkys, Sinovjevs og Kamenews store Indsats i den russiske Revolution og den internationale Arbejderbevægelse og kritiserede, at de nu gennem en Lynproces uden Overværelse og Undersøgelse af Repræsentanter for Vestens Arbejdere dømtes for fantastiske Forbrydelser. Hans Indlæg hilstes med Bifald fra en Del af Forsamlingen, mens de rettroende igen skreg.

Derefter fik selve Partiføreren Ordet og derefter Martin Nielsen for at imødegaa hans lange Indlæg. Saavel Martin Nielsen som Thøgersen havde angrebet vor Bevægelse og vort Blads Redaktør, fordi han ikke var indforstaaet med Henrettelserne. M. N. fortalte saaledes den gamle Løgn om Chr. Christensen, der i 1922 havde splittet D. K. P. og siden i 13 Aar ligget i Hi. (Det var som bekendt Richard Jensen (Købenel) og Aksel Larsen bl. a., der i 1922 splittede D. K. P.)

Den lille økonomiske Lighedsgruppe, der er »Arbejdet«s Læsere bekendt gennem deres Indlæg her i Bladet mod Krigsfaren og Klassekampen, havde uddelt kraftige Løbesedler mod Massemordene i Sovjet, blev iøvrigt overfaldet korporligt derfor, og dette benyttede Aksel Larsen til Angreb paa de danske Syndikalister, der anonymt uddelte den Slags trods det, at deres spanske Meningsfæller kæmpede med i Folkefronten! Som om nogen Syndikalist i Spanien eller andet Steds derfor skulde være indforstaaet med Mordene i Rusland!

Det vellykkede Møde sluttede med Vedtagelsen af en Sympatiresolution med Stalin, Sovjet og det russiske Folk.

I Følge »Arbejderbladet« stemte en Del imod.

C. H.

International Komite bør undersøge Trotski-Sagen

En Henvendelse angaaende Processen i Moskva.

Vi har modtaget følgende Henvendelse til Sovjet-Unionen med Anmodning om Optagelse:

»Vi undertegnede Socialister og Frisindede ønsker at fremsætte følgende.

Den Proces, der for nylig er foregaaet i Moskva og som har ført til Domfældelse og Henrettelse af Mænd, der tidligere har indlagt sig utvivlsomme Fortjenester af den internationale Arbejderbevægelse, har i vide Kredse vakt stor Uro, fordi man har Indtryk af, at der ikke er givet Repræsentanter for det internationale Proletariat tilstrækkelig Lejlighed til at kontrolere Anklagematerialet. Endvidere mener vi, at der bør gives Trotski, mod hvem en Hovedanklage er rettet, Lejlighed til at forsvare sig.

For at de socialistiske Arbejdere Verden over ikke skal blive rokket i deres Tillid til Sovjetunionens Retssystem, anser vi det for heldigt, om en international Komité fik Lejlighed til at gennemgaa Anklagematerialet mod de nu dømte, og at, hvis der i Fremtiden rettes tilsvarende Beskyldninger mod andre Mænd, som Arbejderklassen hidtil har set op til som Forkæmpere for den russiske Revolution, Anklagematerialet allerede inden Domfældelsen forelægges en international Komité.

Vi mener, at fuld Aabenhed vil være til størst Gavn baade for Sovjetunionen selv og for den internationale Arbejderklasse.

Vi retter denne Henvendelse til Sovjetunionens Repræsentant i vort Land.«

Henvendelsen er underskrevet af følgende.

Sekretær i Typ.-Forb. Svend Johansen, Stud. polit. Arild Hvidtfeldt, Form. f. Snedkerforb. Niels Madsen, Red. Oskar Hansen, Næstf. f. Kbhvn.s Tobaksarb. A. Dupont, Typograf Ernst Berg, Sekr. i Snedkerforb. Einar Nielsen, Red. Ernst Christiansen, Red. af »Vi Gymnasiaster« Kai Lemberg-Møller, Kommunelærer J. Carstensen, Læge Tage Philipsen, Tobaksarbejderske Ingeborg Sahl, Adjunkt A. Friis Markmann, Lektor H. Mosfeldt, Forfatter Louis Levy, Adjunkt Mogens Pihl, Lektor O. Bøggild, Adjunkt Karen Carstens, Læge J. Leunbach, Kasserer i Typ.-Forb. O. Lundin, Fabriksarbejderske Ofelia Christiansen, Kasserer f. Mølleriarb. i Kbh. C. Christiansen, Form. f. D. s. U. Kbh. Børge Jacobsen, Tobaksarbejderske Olga Johansen, Dr. phil. Egill Rostrup, cand. polit. Niels Lindberg, Form. f. D. s. U. ydre Distrikt Carl Olsen, Form. for D. s. U. Valby Svend Gensmann, Form. f. Arbejder-Idræt Kbh. Børge A. Jacobsen, Red. Chr. Christensen.

Socialloven som Grundlag for de Arbejdsløses Ernæring

(Artikel II.)

Vil vi i et Brændpunkt samle hele den besiddende Klasses Forbrydelser, deres bundfordærvede Moral og Opfattelse overfor de Medmennesker, de har berøvet Retten til Arbejdet, Retten til Medarbejderskab i Samfundet, de Arbejdsløse, da behøver vi blot at tage *Socialloven.*

I omstændeligt ordnede Paragraffer, Kapitler og Afsnit træffer vi her de mætte Samfundsborgeres Opfattelse, Moral og Behandling af de Medmennesker, de har berøvet Livsgrundlaget, Eksistensgrundlaget — *Retten til Arbejdet!*

Loven er bygget paa Forbrydelsen.

Socialloven indledes *ikke* saaledes:

»Det Offentlige er forpligtet til at skaffe enhver Samfundsborger ligelig Ret til det forhaandenværende Arbejde og Arbejdsudbytte.«

Nej, Socialloven indledes saaledes:

»Det Offentlige er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, for saa vidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaffe sig og sine det fornødne til Livets Ophold —«

I Stedet for at fastsætte *Retten til Arbejdet* fastsætter den Retten til *offentlig Almisse!*

Idet Loven fastsætter Bestemmelserne for Almissens Tildeling ikke blot for dem, der hverken kan eller vil arbejde, men ogsaa for dem, der baade kan og vil dette, bygger den paa den Samfundsforbrydelse, at arbejdsføre og arbejdsvillige Medborgere *med det Offentliges Billigelse er berøvet Retten til Arbejde!*

Loven vender Forholdet paa Hovedet og forudsætter at de Arbejdsløse er Forbrydere.

Gennem en Række Bestemmelser forudsætter Loven, at de Medborgere, der er berøvet Retten til Arbejdet, og som det Offentlige derfor maa underholde, er arbejdssky Individer, der vil skulke sig fra Arbejdet og paa forbryderisk Vis udplyndrer Samfundet — dem, der har beslaglagt alt Arbejde og Arbejdsudbytte!

Loven er paa dette Omraade et Vidunder af forudsættende Forholdsregler mod »Forbryderne«, og den har tillige skabt et Administrationsapparat, der udelukkende virker ud fra denne Forudsætning og efterhaanden er blevet et Unikum af udspekuleret Nederdrægtighed mod de Mennesker, Samfundet forud har gjort til en retsløs Paria.

Loven sætter Umenneskeligheder i System og udleverer de Retsløse til egoistisk Vilkaarlighed.

Fastsætter Loven, at de, der har taget Arbejdet og Arbejdsudbyttet fra de Arbejdsløse, til Gengæld skal underholde dem, saa giver den paa den anden Side de underholdspligtige Samfundsborgere Ret til gennem deres Repræsentanter vilkaarligt og egoistisk at bestemme, hvor lidt de Arbejdsløse skal have, hvor ussel en Underholdning de skal have.

De Arbejdsløse er ikke blot berøvet Retten til Arbejde, men de er prisgivet deres vilkaarlige Naade, som har taget Retten til Arbejdet fra dem.

De Arbejdsløse er af Socialloven gjort dobbelt retsløse.

Under den gamle Lov om Hjælpekasser valgte den alm. Befolkning de Mennesker af deres Midte, de mente havde særlige Evner til at sætte sig ind i deres fattige Medmenneskers Trængsler og *Viljen til at hjælpe dem!*

Og det Gode var der tilmed ved denne Ordning, at de ikke samtidig sad med Ansvaret for den offentlige Økonomi.

Og selv om det økonomiske ogsaa for deres Vedkommende ofte maatte lægge et Baand paa deres Trang til at hjælpe, saa laa deres Ansvar ikke i Pengekassen, men i Evnen til at være forstaaende hjælpsomme, hvor Hjælp tiltrængtes.

Socialloven repræsenterer den Forbrydelse, at de, der nu skal administrere Offentlighedens Pligt til at hjælpe de Arbejdsløse, ikke mere vælges med denne Opgave for Øje, men vælges efter politiske Linjer og med Ansvaret for de offentlige Midler som Opgave.

Med denne Ordning er et helt nyt Element som Repræsentanter for dem, der har Pligt til at underholde de Arbejdsløse, traadt frem som den offentlige Forsorgs Forvaltere.

De vælges ikke, fordi de er i Besiddelse af særlige Evner til at forstaa de Fattiges og de Arbejdsløses Trængsler. Nej, det er en Race af en lige modsat Indstilling.

Det er hele Koblet af smaa og store Ærgerrigheder fra de forskellige politiske Partier. De, der hver inden for deres Kreds har haft den bedste Kæft, de haardeste Albuer, den mest hensynsløse Egoisme og Durkdrevenhed til gennem Intriger og Sniglob og Kævl og Vrøvl at mase sig frem i Spidsen og blive opstillet og valgt.

Og det mest fremtrædende af dette utiltalende Menneskemateriale er det, der overalt i det offentlige Liv sidder som de, der skal yde de Arbejdsløse Understøttelsens Surrogat for den røvede Arbejdsret.

Men det er ikke Ansvaret overfor de Arbejdsløse, der tynger dem, men det partipolitiske Ansvar overfor den offentlige Pengekasse, Triumfen at kunne dokumentere over for »de ærede Vælgere« og Skatteydere, at netop »vi«, »vores Parti«, har forstaaet at spare og mode op med et pænt Budget.

Aldrig har Danmarks Fattige staaet overfor værre Fjender af deres menneskelige Livskrav end det Regime, Socialloven har sat til netop at varetage denne Opgave.

Og dette Regime vil vi i næste Nummer se endnu lidt nærmere efter i Sømmene, thi netop dette Regime har Socialloven gjort til Enehersker over de Arbejdsløses Ernæringsforhold.

Red.

Arbejdet
leveres lige ind ad Døren hver Uge i Resten af Kvartalet for 50 Øre.

BILLIG OG GOD VASK

Brun Krystalsæbe (kun een Kvalitet) den bedste	25 Øre ½ kg
Vort kendte selvvirkende Vaskepulver	38 Øre ½ kg.
Fineste Blegsoda (lig 2 Pakker)	25 Øre ½ kg.
Kærne Sæbespaaner	45 Øre ½ kg.

Det billige Sæbelager, Pr. Charlottesgade 35.

(Fortsat fra Side 2.)

Aarhus Afdeling? 2. Hvorfor blev der tidlig i Foraaret i Aar lukket for Tilgang af Medlemmer til Skive-Holstebro Afdeling? Nu kan Offentligheden selv danne sig en Mening angaaende personlig Forfølgelse eller ikke.

Aarhus, den 15. August 1936.

Paa Brolæggernes Fagforenings Vegne.

Rob. Frederiksen
Formand.

Forbundets Medlemmer bør nu tage Sagen i egne Hænder.

Det er os en Tilfredsstillelse at konstatere, at Aarhus Afdeling ser paa denne Sag som vi. Men er det ikke paa høje Tid, at Forbundets Medlemmer faar Øjnene op for, hvad Forretningsfører Nielsen er ved at føre Forbundets Medlemmer ud i?

Vi ønsker overfor Forbundets Medlemmer saavel som overfor Arbejderoffentligheden at slaa fast.

Forretningsfører Nielsen kan ikke give en organisationsmæssig fornuftig begrundet Forklaring paa, hvorfor han overhovedet har opsagt Overenskomsten med Ringkøbing Amt.

Selv det mindst begavede Forbundsmedlem kan indse, **at der ikke kan gennemføres bedre Arbejde og Lønforhold over i dette vestjyske Amt, end der gælder for Faget i det øvrige Land.**

Forretningsfører Nielsen kan ikke overfor tænkende Organisationsfolk motivere Opsigelsen med Kravet om Ret til at sætte et større Antal Meter Bro pr. Dag pr. Mand uden at slaa sig selv i Ansigtet, idet han tre Maaneder forud netop personligt har foreslaaet det gældende Antal Meter og faaet baade Arbejderne og Amtet til at gaa med til det.

Man kan nu ikke baade være Arbejdernes Tillidsmand og samtidig spille Idiot.

Lige saa lidt kan Nielsen give et fornuftigt Svar paa, hvorfor der tidligt i Foraaret blev lukket for Tilgang af Medlemmer til Skive-Holstebro Afdeling.

Endnu mindre kan han give en organisationsmæssig rimelig Forklaring paa, hvad det er for en Konflikt, der er i Ringkøbing Amt?

En Tillidsmand for en Arbejderorganisation ikke alene forud drøfter Kravene med Medlemmerne og konkret former og motiverer dem i et Forslag, og endelig sender han Arbejdskøberen dem, før han laver Konflikt paa Spørgsmaalet!

Forretningsfører Nielsen har ikke gjort andet, end ud i blaa Luft at erklære Konflikt — og da, hvilken Konflikt?

Hvad er det for en Konflikt, og hvad er det for en Blokade af Arbejdet, som Skive-Holstebro Afdelingsmedlemmerne godt maa udføre, men hvis andre Brolæggere rører det, **saa er de Strejkebrydere!**

Hvad er det for en Strejke, der brydes, naar Afdelingens Medlemmer godt maa arbejde? (Husk Senius Christensens Tilbud til Bovlingbjerg Kommune.)

Forbundets Medlemmer maa kunne indse, at deres ansvarlige Tillidsmand ikke kan og ikke har Ret til at føre Forbundet ud i slige Tilstande.

Se her de foreløbige Følger:

1. **Forbundet har mistet Aarhus Afdeling og Kontrollen over Arbejdet i dette Amt.**
2. **Forbundet har mistet Overenskomst og Kontrol over Arbejdet i Ringkøbing Amt.**
3. **Forbundets Medlemmer i Amtet har gaaet arbejdsløse i hele den gode Tid af Aaret og tæret paa Forbunds- og Arbejdsløshedskasse og deres egne Hjem!**

I Foruden de store Bøder Forbundet og dermed Medlemmerne forud er idømt, **ligger der nu en Række nye Erstatningssager mod Forbundet, som det ifølge hele Sagens Natur er bombesikker paa at tabe, hvorved Medlemmerne igen skal betale nye Tusinder Kroner for Forretningsfører Nielsens Hjemmefødingepolitik.**

Denne Politik har Forretningsfører Nielsen nu ført i Ringkøbing Amt siden 1930, og han har faktisk ikke gavnet Amtets Brolæggere for 2 Øre — vel nærmest skadet dem —, medens Forbundet og Medlemmerne er paaført Tab paa mange Tusinde Kroner samtidig med, at der er bragt Splid og Tvedragt ind mellem Medlemmerne og sprængt en Afdeling ud af Forbundet.

Er det saaledes, at Nielsen er saa lille en Mand, at han ikke kan besinde sig og erkende, at han har fejlet og vil likvidere hele denne Sag, ja kan Nielsen ikke dette, da forekommer det os, at det egentlig er paa Tide, at Forbundets besindige Medlemmer tvinger ham til det eller tvinger ham til at fratræde den Plads, han saa utvivlsomt mangler visse Egenskaber for at betjene paa rette Maade.

Vi ønsker i denne Forbindelse skarpt at præcisere, at vi — og dermed Fagoppositionen — er principielle Modstandere af alle Former for Mandatjageri. Det er i første Linje Fagbevægelsens ledende Principper, der interesserer os. Personerne kommer i anden og tredie Linje. Vi er derfor ikke ude efter Nielsens Person eller Mandat. Den Side af Sagen er os komplet ligegyldig. Vort Motiv var og er, at et Forbund drev ud i et Afsondrings- og Privilegiesystem i Fordelingen af Fagets Arbejde, som set ud fra et Fagforeningssynspunkt er fordømmelig! Ligeledes konstaterede vi, at hæderlige Arbejdere paa dette fordømmelige Grundlag offentlig blev stemplet som Skruebrækkere samtidig med, at enkelte Medlemmer og en hel Afdeling sprængtes ud paa samme forkastelige Grundlag.

Det er dette, vi ikke roligt vil se paa. Derfor har vi draget Sagen frem i dens Enkeltheder og offentlig stillet Kravet om, at dette Forhold ophørte. Vi føler os overbevist om, at Flertallet af Brolæggerforbundets Medlemmer, naar de lærer Sagens Sammenhæng at kende, som gode Fagforeningsfolk vil dele vor Opfattelse og gøre deres til, at Sagen bringes i Orden.

Det kunde ellers blive en rar Fagbevægelse, om dens Medlemmer inden for hvert Forbund skulde til at ligge og slaas indbyrdes om Retten til Fagets Arbejde i hver sit begrænsede Omraade af Landet.

Moskva-Tragedien

Vi har modtaget følgende:

Man bedes optage disse Linier i »Arbejdet«. Disse Linier har jeg sendt til »Arbejderbladet«, men dette Blad tier stille, for det passer nok ikke, at dette her skal findes i dets Butik! Og hermed til »Sagen«.

Om Moskva-Tragedien.

Først og fremmest finder jeg, at Fuldbyrdelsen af Dommen i Moskva har gjort saa megen Skade for hele den socialistiske Arbejderbevægelse, at ingen nok saa bitter Fjende af den kunde ønske det mere. Thi Splittelsen i Arbejdernes Rækker vil først nu rigtig begynde, først nu vil »Oppositionen«, jeg mener Reaktionen, faa Vind under Sejlene.

Og allerede nu siger den revolutionære Arbejder: Dette her med Moskva-Processen er jo den blodigste Akt i Revolutionshistorien, og den er udført af »Socialismens« Førere imod Arbejderklassens allerbedste Forkæmpere! Hvem skal man saa tro paa?!

Og efter at man har læst alle Artikler i »Arbejderbladet« angaaende Dommen og Fuldbyrdelsen, siger man til sig selv: Den er altsaa saa stor, denne blodige Akt, at »Arbejderbladet« maa ofre saa megen Plads til at forklare og forsvare denne!

Men jeg maa sige, at denne Revolutionens blodigste Akt lader sig ikke forsvare eller renvaske med nok saa megen Trykværte eller Blæk. Det er — og det bliver til sene Tider — det grusomste, ækleste og blodigste Massemord, som selv Nazismens blodige Akter blegner ved Siden af. Og at denne Akt vil gavne Reaktionen, er nok saa soleklart.

Og i Sovjet Unionen skulde de være de første til helt at afskaffe den barbariske og modbydelige Dødsstraf!!

S. B.

En ond Løgn og en god Sandhed

I »Politiken«s ledende Artikel om Spanien Torsdag d. 27. August skrives bl. a.: »Med den fascistiske Oprørstrusel paa den ene Side og de af Trotzkis fjerde Internationale ophidsede Anarkister og Kommunister paa den anden Side stod Regeringen magtesløs.«

Dette er den onde Løgn, det pæne borgerlige Blad fremsætter mod bedre Vidende. Enhver Grønskolling, der blot har fulgt med i Verdenspolitiken i de sidste Maaneder, ved jo, at det mægtige

(Fortsættes Side 4.)

D.A.L.

De-arbejdsløses-Landsorganisation

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N.
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og man være mærket med D. A. L.s Redaktør.

Dalende Fødselshyppighed stigende Fattigdom

Hvor rørende er det ikke at se de konservative Blades Omsorg for »Land« (det Land, der ejes af 5 pCt. af Befolkningen) og »Folk« (det Folk, der til 80 pCt. er Lønslaver eller under offentlig Fattighjælp), naar de bedømmer de Tal, der viser dalende Fødselshyppighed. Især virker det rørende og ikke saa lidt paataget paa Baggrund af de ualmindelig hadske Angreb, vi fattige Arbejdsløse til Stadighed er Genstand for fra samme Side.

Vi berørte sidst deres Angreb paa de Arbejdsløse, der Dag ud og Dag ind havde travet den samme haabløse Gang gennem K. K. Steinckes Allé til Kontrollen, men som nu ved formaaende Venners eller Familiens Hjælp havde faaet Udvej for at opleve Sol, Mark og Skov i et 8 Dages kort Glimt. Hvor ofte har vi ikke set, at de ved Overskrifter som »Snyltere paa Socialloven«, »Bedragere mod Magistraten« og endnu grovere Udtryk har ført hadefulde Angreb paa de Arbejdsløse og især paa dem, der ikke var Forbrydere nok til at lade Kone og Børn sulte ved at nøjes med den karrige Almisse, en misforstaaet Administration af Steinckes Fattigkasse byder.

Trods den ene store Prisstigning efter den anden har vi ikke faaet en Øre mere til Underhold, og ingen kan være i Tvivl om, at det ikke mindst skyldes de konservatives stadige Angreb paa Understøttelsesbudgettet.

Og dog har netop de samme konservative været blandt de førende til at faa hævet Priserne. Har de maaske ikke taget Brødet ud af Munden paa os gennem deres forbryderiske Kornlov og givet det til de i Forvejen saa velnærede Herremænd.

Har de maaske ikke gennem en Smørordning taget Mælken fra vore smaa Børn, saa de svækkes i Modstandskraft over for Sygdomme. Hvor paataget er da ikke deres paaberaabte Angst for Følgerne af en Nedgang i Befolkningen, naar den kun levner de smaa Børn en Verden med Arbejdsløshed, Fattigdom, Underernæring og Tuberkulose.

Nej, det er et klogt Standpunkt, Arbejderklassens Kvinder har taget. Det er Udtryk for den dybeste Menneskefølelse og Medfølelse, naar de ikke vil give Liv til smaa Væsener, som de ikke kan byde af Livets Overflod, og naar de kun kunde forøge den store lidende Hær. Men det er ogsaa Udtryk for et klart Klassestandpunkt — det Standpunkt, at den udbyttede Lønarbejderklasse stadig eksisterer, selv om Stauning i et lyst Øjeblik under Paavirkning af et fint Selskab likviderer den. Og ikke blot bestaar den, men den begynder at finde sig selv igen.

Den franske Strejke aabnede Øjnene for Sammenholdets Betydning.

Den spanske Kamp paa Barrikaderne lærer os Samhørighed, og vor fælles Fjende Alverdens Reaktion skal lære os Organisation.

Med utrætteligt Mod og Vilje skal D. A. L. bekæmpe den samlede Reaktion og kæmpe for de Rettigheder og den Frihed, vi i Dag har mistet.

Interesse at udvide deres økonomiske Kamp til at omfatte saavel den Arbejdende som den Arbejdsløses Interesse og Levevilkaar.

Den logiske Konsekvens heraf vilde være stadig at fordele det forhaandenværende Arbejde mellem den forhaandenværende Arbejdskraft, saa vilde der ikke blive Arbejdsløshed for nogle og Slid for andre, men Fritidsgode for alle. Til dette Formaal vil D. A. L. i sin Kamp aldrig ophøre at yde sin største Indsats saavel agitatorisk som organisatorisk.

Vort Program

Det skal være Livets Manifest - Udtryk for hver Enkelts personlige Kampe for Tilværelsen.

De Arbejdendes Tilværelse, Økonomi og Magtstilling i Samfundet er uløselig aarsagsforbunden med de Arbejdsløses.

Den beskæftigede og ubeskæftigede Befolkningsgruppe — Arbejderklassen — er slægtsforbunden. Enhver beskæftiget Arbejder har en Søn, Datter, Bror, Søster eller anden Slægtning, der er arbejdsløs. Enhver Arbejdsløs har en eller anden Slægtning, der har Arbejde. Vi er og bliver i Slægt, fordi vi fødes ind under Lønarbejdets Vilkaar. Sønnen er bunden af Faderens Kaar og kan med de bedste Anlæg ikke hæve sig over Slægtens Kaar, og derved bliver Slægten til en Klasse i Samfundet.

Ingen Lønarbejder kan ved sit eget Lønarbejde frigøre sig økonomisk. Kan ikke engang tjene til en sorgfri Alderdom, saa behøvede Staten ikke at yde Aldersrente. Aldrig ved eget Lønarbejde, men kun ved at udnytte andres Lønarbejde kan Rigdom samles. De Trin, der skal bære Lønarbejderen højere op ad Samfundsstigen, er savet bort. De eksisterer ikke.

Lønarbejderklassen er økonomisk aarsagsforbunden.

Mellem Klassens Yderpunkter, de højstlønnede Arbejdere og de lavest socialunderstøttede Arbejdere, er der et økonomisk Sammenhæng. Den laveste Socialhjælp er bestemmende for den højst lønnede Arbejders Løn. Bestemmende for hans retslige, moralske og økonomiske Magt i Samfundet. Naar to Mestre løber efter en Svend, stiger Lønnen og Svendens sociale Anseelse. Naar to Svende løber efter en Mester, daler Svendens Løn og Anseelse.

Det er en Lov, hvis Virkninger kan reguleres, men ikke ophæves.

Naar Ledigheden stiger, kan Presset paa Løn og Anseelse kun reguleres ved økonomisk Solidaritet. Her er Kildespringet til, at Fagene fra Geskænk til Rejse- og Dagpenge gik over til Arbejdsløshedskasser og Strejkekasser.

Arbejdernes ideale Arbejdsløshedskasser blev ved Tilskudet fra Stat og Kommune lagt i Lænker, som nu ogsaa er ved at omringe selve Organisationerne og berøve dem enhver ideal Stræben og Vilje til Kamp.

Men enten Understøttelse udbetales under den ene eller anden Form, er dens Realstørrelse og Princippet, den ydes efter, bestemmende for Arbejdsvilkaarene, for Lønnens Maximum og Minimum. Jo uslere de Arbejdsløse lever, jo større er Frygten paa Arbejdspladsen. Jo mere dukkes Nakken og jo mere ties der til Vilkaarenes Forringelse og jo mere følger Flertallet Moderationens og Haabløshedens Apostle og hengiver sig til religiøs Førerkultur og Tro paa Politikernes Almagt og Organisationens og Klassens Afmagt.

Hvis enhver Understøttelse blev frataget de Arbejdsløse, vilde Kriminaliteten og Prostitutionen stige uhørt, den fattigste Del af Middelstanden vilde decimeres. Sulten vilde sprænge Slægtens og Klassens Samhørighed, Moral og Solidaritet og hele Lønniveauet vilde skride for samtlige Lønsatser og ikke standse, før Arbejdskraftens Fornyelse var i Fare og blev for ringe til Udbytning!

Men i samme Forhold, som de underste Satser for Socialhjælp hævedes og Hjælpen blev ydet som en Samfundsret i Stedet for Almisse, vilde Arbejdsvilkaarene forbedres og alle Lønsatser vilde stige til et bestemt Punkt.

Vi Arbejdsløse kan aldrig aflade at gøre opmærksom paa dette Forhold og appellere til vore arbejdende Kammerater om i egen

Personalbogen

Den store Metz

Kære Kammerat!

Du ønsker at kende de forskellige Honoratiores i D. A. L.s Personalbog? — Ja, hvor skal vi nu begynde? Kender du Metz? Den store Metz. Nu maa du ikke svare benægtende. Saa er der Risiko for et Selvmord. For hvem kender ikke Metz? Hvem har ikke beundret Metz?

Naar han kommer ind i Modelokalet — lidt sent, selvfølgelig —, ser han sig værdigt omkring. Et naadigt Nik til Disciplene og et strengt Blik til vi andre. Metz er pillen og feminin i Klædedragten. Han skal ligne Robespierre, naar han nipser et Støvgran bort fra Slipset.

Du erindrer Robespierre og Co., det gamle Slagterfirma i Paris, der nu har faaet Filialer i Rom, Berlin og Moskva.

I den Sfære har den store Metz placeret sig selv. Metz er den store Taler. Han holder kun store Taler om store Ting med store Ord — men ingen fedt Flæsk — Metz er mager, legemlig saavelsom aandelig.

Han er de organiserede Arbejderes Skytsaand. Tal ikke om Industriforbund. Rør ikke ved Fagorganisationerne. Saa er Metz der. Selv er han ikke fagorganiseret. Hvorfor ikke, mon? Det er et stort Tab for »De samvirkende Fagforbund«. —

Kære Kammerat! Kender du den kommunistiske Opposition? Naa, ikke! Det gør jeg heller ikke, men Metz gør det! Det er hans Livsopgave at starte et nyt kommunistisk Parti. — Uha! mener du vel, vi har nok i det gamle. Javel, men her skal være nye Principper, nye Teser og nye Analyser og først og fremmest en ny Fører.

Aksel Larsen duer ikke. Navnet er skidt. Richard Drankerhjem? Det er for vulgært. Nej, Metz, det er Navnet. Og Metz rimer paa Hetz, kan det være bedre.

I aandeløs Forventning følger vi Metz paa hans daglige, men storladne Færd mod Magtens Tinde.

Pelle.

Den rige Kommunes - fattige Hjælp

Vi har modtaget nedenstaaende og tilsiger D. A. L. fuld Støtte til at faa de omtalte Forhold ændret. — Red.

Da jeg Lørdag d. 25. Juli kom til Gentofte Kommunes sociale Forvaltning for at faa udbetalt Penge til at leve for til mig, min Hustru og min 1aarige Søn, og paa mit autoriserede Arbejdsløshedskort havde elleve Dage med Kontrolstempler, fik jeg udbetalt 10 Kr. — 91 Øre pr. Dag til at leve og eksistere for.

1. August fik jeg for syv Dage udbetalt 10 Kr. — 1 Kr. 43 Øre pr. Dag, hvilket giver i Gennemsnit Kr. 43,33 pr. Maaned, 520 Kr. for en Aar.

Som bekendt er det svært for en Arbejdsløs med en saadan Indtægt at faa en Lejlighed til en passende Pris i Gentofte Kommune — den samlede Understøttelse kan dække en Halvdelen af Huslejen.

Maa jeg ved nærværende høfligst tillade mig at forespørge bl. a. Dem, hvad min Hustru, min Søn og jeg skal leve af — ikke i Resten af, men i hele Maaneden? Er der et eneste Medlem af Kommunalbestyrelsen, Hr. Raadmand Bindslev iberegnet, der tror, at det er muligt for en Familie at leve under disse Kaar — uslere end en orientalsk Slaves, for han faar da i hvert Fald Føde, Husly og Klæder?

Hvorlænge skal jeg og alle de Tusinder, der sammen med mig er undergivet disse uværdige Forhold, finde os i denne umenneskelige Behandling?

Jeg søger moralsk Støtte hos Gentofte Kommunes største Skatteydere — at disse omgaaende giver den ansvarlige sociale Ledelse med Hr. Raadmand Bindslev i Spidsen Ordre til, at der maa ske en øjeblikkelig Ændring i disse umenneskelige Forhold. Den bedste Løsning er selvfølgelig, at der tilbydes de Arbejdsløse ugentlig Arbejde til tarifmæssig Betaling — saa er hele Problemet løst.

Kan De give mig noget Arbejde, saa jeg kan ernære min Familie og mig selv, er jeg villig til at begynde straks, saa behøver jeg ikke at gaa den ydmygende Vandring til Kommunalbestyrelsen i Danmarks rigeste Kommune for at faa 1 Kr. 43 Øre om Dagen — og hvoraf der intet kan blive til Mad eller Klæder, fordi det altsammen gaar til at dække Halvdelen af Huslejen.

Einer Larsen,
Tranegaardsvej 66.

Bliv Abonnent

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. 1ste Kl.s Arbejde.

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted. Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
Konto kan indrømmes. GRETHES KJOLESALON Istedgade 102
Stof modtages til Forarbejdning

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Brugte Herreklæder, smaa Priser
Smokingsæt, Kjolesæt, Jakkesæt, Sommerfrakker, Benklæder, alt fra Herskaber, billigst. Østerbros Tøjcentral, Viborggade 11.

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

RADIO

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde
Grundlagt 1919.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

FORSKELLIGT

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

HERRESALONEN
Dronningensgade 10. Klipning 50 Øre Barbering 15 Øre, m. Sprit & Creme 25 Øre. Proper og reel Betjening garanteres.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer. Alle Slags Reparationer udføres.

„Bryggens billigste Bod"
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre 1/4 kg.
Konkurence Blanding 66 Øre 1/4 kg.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer Billigste Priser

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden" giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

63,000 „Lille Ægteskabsbog"
uddeles gratis Vester Farimagsgade 2 i denne Maaned i Anledning af, at vi aabner vor nye Forretning. Forhl. „Arbejdet"
„Svar paa alt"
Vester Farimagsgade 2.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Klæder skaber Folk,
Tøjet renser Holk.
Alt renses i Trikol,
garanteret lugtefri.
1. Klasses Arbejde og reel Betjening garanteres
Tøj hentes og bringes. Tlf. 354.
Holk, Torvet 4.

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

F. S.

Ordinær Generalforsamling

afholdes **Onsdag d. 16. Sept. Kl. 19.30** i **WEINOLDS Lokaler** (Nørrevold)

DAGSORDEN:

1. Protokol.
2. Beretning og Forslag fra Landsmødet.
3. Regnskab A: Afdelingen, B: Bladet.
4. Indkomne Forslag.
5. Fremtidig Arbejde, A: Vinterens Oplysningsarbejde. B: Agitationen.
6. Valg. A: Bestyrelse. B: Kontrolkomitee.

Forslag til Generalforsamlingen indleveres til Formanden — Bladets Kontor — inden Lørdag d. 12. Sept. 1936.

Bestyrelsen.

En ond Løgn og en god Sandhed

(Fortsat fra Side 3.)

Antal af Spaniens Arbejdere og fattige Smaabønder, der er Anarkister og Socialister, ikke har det mindste med Trotzky eller 4. Internationale at bestille, at det aldeles ikke er Trotzky, der har ophidset de spanske Arbejdere, det har han ikke haft den mindste Anledning til, men tværtimod den spanske Reaktion, der med de brutaleste Midler vil undertrykke og ødelægge det spanske Folks Tilværelse og Glæde ved at arbejde og leve.

Dette ved den aandelige Lømmel, der skriver »Politiken«s ledende Artikel, meget godt. Løgnen er bevidst Ondskab.

— — —

Efter at Bladet saaledes har vasket de reaktionære Oprørere rene ved en Løgn, saa formaner Bladet dem ved følgende Sandhed:

»Man kan som i Rusland udslette en »Overklasse« med Vold, **men man kan ikke udslette en »Underklasse«, thi den er Forudsætningen for, at Kirken, Adelskabet og de rige Slægter kan eksistere. De maa have Arbejdere og Bønder for at kunne være, hvad de er.«**

Ja, det er helt rigtigt, og »Politiken« kunde have tilføjet, at heller ikke det liberale Borgerskab og Bladet »Politiken« kunde bestaa, uden ved at snylte paa Underklassen.

— — —

Denne Løgn og denne Sandhed konkluderer Bladet i det gode Raad til Reaktionen, at den skal gøre, som Demokratiet med Held har gjort, søge at udjævne den største Uretfærdighed og give saa vidt mulig alle lige Ret — saa kan I mere roligt snylte paa Arbejdernes og de fattige Bønders Arbejde.

— — —

Løgn, Lumskhed og Udbytning er Bestanddelene bag Kapitalismens demokratiske Fjæs, og »Politiken« er dets Talerør.

Atter en Tand til højre

(Fortsat fra Side 1.)

Baadspolitik. Den nye Enhedsfront og Folkefrontstaktik har Komintern, som bekendt, startet i Frankrig, og nu kommer altsaa den »franske Front«. Det gaar stærkt med den revolutionære Ideologis Likvidering.

Jeg har fra radikale utilfredse Kommunister hørt den Paastand, at der endnu — trods alt — bestod principiel Forskel paa Socialdemokratiet og Kommunistisk Parti til sidstnævntes Fordel. Mener I det endnu, Kammerater, eller har I endelig faaet Øjnene op?

Eller vil I ikke se Sandheden; gør det ondt?

C. H. P.

Vore Annoncører støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Kontoret). V. J. Helsingør 1,00. Martin 5,00. V. H. 2,30. Harry Nielsen 0,10. C. P. Søborg 2,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr 634,72.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 30. | Lørdag d. 12. September 1936 | 1. Aarg.

Den lille røde Trøje

Det var da forresten min egen gode Moder, der engang fortalte mig Historien om den lille røde Trøje.

Denne Trøje sad tilfældig paa lille Maries lille Krop, da hun første Gang vovede det dristige Eksperiment at gaa ene hen over Gulvet fra en Stol til en anden. I Anspændelsen holdt hun krampagtig fast i Trøjen, og dette gentog hun hver Gang, hun vovede sig ud over Gulvet.

En Dag kunde Marie ikke gaa, og hun græd og faldt, da man pressede hende til det. Hun havde nemlig ikke sin lille røde Trøje at holde sig fast i — og saa kunde hun umuligt gaa alene!

— — —

Men lad mig tilføje, at denne min Moders Historie alligevel ikke er saa slem, thi et Par Maaneder efter havde lille Marie opdaget, at hun udmærket kunde gaa alene uden at have den røde Trøje at holde sig fast ved. Hun var da ikke uhelbredelig.

Nej, saa skulde I bare kende en stormægtig Taabe, jeg har kendt lidt til, og som hidtil har været uhelbredelig i sin Taabetro. Han er stor og stærk som en Kæmpebamse, men han gaar bestandig med en vældig Lænke slæbende efter sig i det ene Ben.

Og denne Bjørn, denne Kyklop af fysisk Kraft, kan jamre og græde, om nogen taler til ham om at tage denne Taabelænke af hans Ben.

Han tror ganske bestemt, at han ikke kan gaa alene, om han mister den Lænke. Den har han haft paa saa længe han kan huske, og Guderne trøste den, der med Vold vil forsøge at fjerne Lænken. — Bamsen bliver vild af Rædsel og Angst og slaar om sig i blindt Raseri, saa Lænken skramler højlydt gennem Tid og Rum.

— — —

Jeg hørte forleden Lænkens Lyd skramle, da nogle Arbejdere herhjemme drøftede, at de spanske Arbejdere nu var begyndt selv at overtage Bedrifterne og lede dem gennem Fagforeningerne! De uvidende Spanioler er ikke rigtig kloge, raslede Lænken. Det bedste er nu at have en privat Arbejdsgiver — sang Lænken —, og skulde der endelig være Forandring, saa maa Staten selvfølgelig overtage Bedrifterne. Staten er jo Samfundet, ja, hvor skulde vi ellers faa Løn fra, skramlede Lænken og slog flere Krøller paa sig selv. Ja, og Understøttelse, ja, og Politi og Domstole?

Kyklopen begyndte at blive helt urolig, og Lænken fo'r frem og tilbage omkring det lænkede Ben

Vi vilde »Fanden ta' mig« myrde hinanden, ja, vi vilde stjæle og ikke bestille noget, ja, Samfundet vilde gaa tilgrunde, om vi ikke havde Staten!

Og der gik Lyd af Taabelænken for hver Sætning, for hvert Meningsudtryk i Tilbedelsen af Statens Nødvendighed for, at Menneskene kan leve, arbejde, spise og elske!

— — —

Og vil du spørge, hvoraf denne Taabelænkes Stof og magiske Kraft bestaar, da vil jeg svare dig, at den bestaar af samtlige smaa Mariers smaa røde Trøjer.

Den bestaar deri og henter sin Kraft af, hver Gang du staar uvirksom overfor en Opgave, hver Gang du siger: det kan jeg ikke, det vover jeg ikke, det har jeg ikke Kræfter til, det tror jeg ikke, jeg kan!

Det bestaar i Mistilliden til dig selv, i din egen Fornedrelsestrang, i din Sjæleangst for ethvert højere Kalds Lidelser og Fryd.

I din Frygt for at leve dit eget personlige Liv stærkere og rigere. I din Afmagts Trang til at klynge dig til en Gud.

Den bestaar i alle smaa Menneskers Tro paa, at de bliver større ved at rakke andre ned!

Den bestaar i og vokser ved, hver Gang to Arbejdere enes om, at Arbejderne er dumme, at de er sløve, at de er troløse, at de er bange, at de intet kan og intet formaar!

Den fodres hver Gang en bureaukratisk Karakterfordærver og Masseødelægger staar i Fagforeningen og praler med, hvad han har skaffet Arbejderne, med Underforstaaelsens Slangegift, at de ikke formaaede dette selv! Hver Gang en politisk repræsentativ Løgner bilder Vælgerne ind, at denne Polyp overhovedet kan skaffe Masserne, hvad de ikke selv formaar at skaffe sig.

Og hver en snyltende Løgner paa Menneskenes grønne Jord synger Lænkens Pris og alle smaa Marier med smaa røde Trøjer paa synger med.

De kan slet ikke gaa uden en Udbytter eller et Socialkontor, uden en Rigsdagsmand og en Pantefoged, uden tyve Bureaukrater paa tyve Kontorer og en Husvært og en Sagfører og mange, mange Politibetjente til at dirigere Færdselen.

— — —

Men en Dag hændte det, at Marie opdagede, at hun kunde gaa uden den lille røde Trøje.

Det hændte ogsaa en Dag i et stærkt befærdet Gadekryds, at de smaa Marier i Skræk opdagede, at de gik uden den røde Trøje, at Politibetjenten virkelig var væk og at et automatisk Lys ordnede det hele meget bedre.

Den Dag Kyklopen opdager, at han blot ved automatisk Ordning af Bedrifterne kan leve, kan arbejde, kan spise og elske tusind Fold rigere end før, da kaster han Taabelænken med Udbyttere, Staten og dens Snyltere i Hundrede Led i Tidens Grav.

Men glem ikke, lille Marie, at Vejen dertil er dig selv. *Eli.*

Hallo, Moskva kalder -

Det politiske Hysteri fejrer rene Orgier.

Vi har modtaget følgende:

Det vilde unægtelig have været hensigtsmæssigt, om det danske Kommunistparti havde indbudt de københavnske Arbejdere til en saglig Udredning af de sensationelle Begivenheder, der knytter sig til den nu afsluttede Moskva-Proces.

En saadan saglig og helt igennem dokumentarisk Fremstilling synes af mange Grunde paakrævet og maatte i den øjeblikkelige Situation betragtes som et af de bedste Midler til Overvindelse af den Skepsis, der ganske naturligt er fremkaldt i vide Krese.

At Mødet i Idrætshuset skulde kunne bringe en saadan saglig Udredning og derved skabe nødvendig Klaring i en Sag, om hvis Realiteter de mest polare Meningsmodsætninger brydes, *var desværre paa Forhaand udelukket.* For det første var Kommunistpartiets Stilling paa Forhaand givet, idet Partiets Medlemsskab i Komintern og den deraf følgende Disciplin og almindelige Ensretning udelukker enhver selvstændig Bedømmelse. Partiets Vidnesbyrd kan derfor ikke paaregne nogen større Værdi i den store Arbejderoffentligheds Øjne. Thi saa meget ved enhver dansk Arbejder, at saafremt Kommunistpartiets Ledere *eventuelt* vilde give Udtryk for personlige og uafhængige Meninger, vilde disse omgaaende blive ekskluderet af Partiet og stemplede med de haardeste Ord. *Tilfældet Marie Nielsen godtgør dette tilfulde.*

For det andet kunde man af Mødets Talere ikke forvente nogensomhelst saglig Dokumentation, dels under Hensyntagen til den partimæssige Ensrettethed, dels til Talernes *manglende Kvalifikationer overhovedet.*

Mødets Hensigt var imidlertid *ikke* at give nogensomhelst saglig Udredning, men i første Række *at udnytte Moskva-Processen til partipolitisk Propaganda* og dette siste endda under en Form, der — udover de i Forvejen troendes Kres — maatte *øge* den herskende Skepsis.

Som ventet havde Thøger Thøgersen erstattet de saglige Argumenter med en Flom af Skældsord, der blot *bekræftede,* at han idag er akkurat den samme, som da han begyndte sin »politiske« Virksomhed. Hans Eksklusion af Kommunistpartiet og hans Genoptagelse — efter Canossa-Gangen til Moskva — har ingenlunde forandret denne Type, og det er ubegribeligt, at de ansvarlige Centralmyndigheder har kunne godkende hans Valg til fremstaaende Tillidsmand.

Thøgersens Opgave paa Mødet var øjensynligt at skabe den Psykose, der *fuldkommen udelukker enhver nøgtern, fornuftig og ansvarlig Bedømmelse* og under Suggestionens psykiske Tryk er indstillet paa at godkende *enhver* Usandsynlighed og Taabelighed.

Det politiske Hysteri fejrede sande Orgier, sjældne paa vore Breddegrader. Med den begrænsede Intelligens, han besidder, og som umuliggør det for ham at tænke sig, at *andre* kan have helt andre begrundede Opfattelser end han selv, hidsede han sig op til saadanne koleriske Raserianfald, der kun er egnet til at vække Tvivl om, hvorvidt denne hans Svælgen i Skældsord og Trusler skulde bunde i rene *patalogiske Forstyrrelser.*

Hvorvidt de Thøgersen'ske Udgydelser var værre end dem, man har haft Lejlighed til at konstatere i Moskva Radio, er naturligvis en Smagssag.

Adskillige danske Lyttere har utvivlsomt stillet ind paa de russiske Radiostationer for ad denne direkte Vej at kunne erhverve sig førstehaands Kendskab til Arten af det Bevismateriale, som alene kan retfærdiggøre de sovjetrussiske Myndigheders Anklager og Domfældelse.

Saadanne Radiolyttere har imidlertid maattet konstatere, at de russiske Speakere i deres Referater af Processen *mere har tilstræbt Propaganda end Saglighed,* og i særlig Grad har man maattet hæfte sig ved det store Opbud af Sprogets voldsomste Gloser, Speakerne har betjent sig af og som har *ligget paa Linje* med den Thøgersen'ske Terminologi.

Hvad mener Læserne om følgende Karakteristik af de anklagede:

Overbandit, elendige Skurke, blodtørstige Banditter, *Forbrydere, Pak, Terrorister, Mordere, Tyve, Spioner, Provokatører, Forrædere, Svinetryner, Konspiratører, Snigmordere, Æventyrere, gale Hunde, Kontra-revolutionære, Bedragere, Attentatmænd, Judas, Morderbander, Gestapoagenter, Sammensvorne, Slyngler, Ærkeforrædere og fascistiske Skurkebander.*

Uden Hensyn til de anklagedes Skyld eller Uskyld virker den Slags hysteriske Stemplinger just ikke særligt overbevisende. De medvirker *tværtimod* til at øge den Skepsis, som forud eksisterer og *retfærdiggør det Krav om international Kontrol, der fra flere Sider er rejst.*

Og denne Skepsis øges *yderligere,* naar man tager i Betragtning, at de samme russiske Radiostationer — overfor den tyske Nazismes Forbrydelser mod Arbejderklassen og dens Mord paa Arbejderklassens Tillidsmænd — *fører et helt andet Sprog,* formodentlig afpasset af Hensynet til den diplomatiske Forbindelse med det tredie Rige.

Nej: ved at fejre hysteriske Orgier overbeviser man ikke Arbejderklassen udenfor Sovjet — *snarere fremmer man Tvivlen til de sovjetrussiske Myndigheder.* Trods al Sympati fra den øvrige Verdens Arbejderes Side har Sovjetunionen *ikke endnu* den Autoritet, at man uden videre kan eller vil godkende enhver af dens Handlinger.

Sovjetunionen er ikke og bør ikke betragtes som et revolutionært, rødt Pavedømme, der hviler

(Fortsættes Side 4.)

Orla Wissings Baalfærd

Vor gamle revolutionære Kammerat Orla Wissings Baalfærd fandt Sted i Søndags Kl. 11 i det store Krematorie paa Bispebjerg.

At han havde mange personlige Venner og Kammerater, viste det store Fremmøde, der fyldte den store Hal, ligesom de mange skønne Kranse, Dekorationer og Blomster, der var sendt til hans Baare.

Red. Chr. Christensen talte om Vennen og Kammeraten Orla Wissing og fremhævede hans udholdende Trofasthed, hans personlige Indsats for Hjemmet og Sagen, som et lysende Eksempel for vor Færd. Han fremholdt Orla Wissings store Sjælsstyrke under de mange Maaneders pinefulde Lidelse under den frygtelige Sygdom. Kun 39 Aar gammel maatte han give op. Men som han havde haft Mod til at leve i den Overbevisning, at der intet Liv fandtes efter Døden, og hvad man skulde udrette, maatte ske, medens man levede, saaledes havde han ogsaa haft Mod til at dø i den samme Overbevisning, skønt han i de sidste Maaneder havde haft Tusinde ensomme Timer Ansigt til Ansigt med Døden, til at betænke sig i.

Chr. Christensen sluttede med at sige Vennen og Kammeraten Orla Wissing en Tak for hans usvigelige Venskab og Godhed og rettede ogsaa en Tak paa Venners og Kammeraters Vegne til hans Hustru for den aldrig svigtende Udholdenhed, hvormed hun, sammen med Manden, havde baaret det sidste Aars tunge Lidelser og Byrder.

Før og efter Talen sang det store Følge Fritænkerforbundets skønne Sange, hvor Sorg og Skønhed flettes i Mindets Krans.

Radio-Udsendelser fra Barcelona

Over C. N. T.s og F. A. I.s Kortbølgesender, Barcelona, Bølgelængde 42, bliver der foretaget Udsendelser paa følgende Tider.

Mandag Kl. 18—19: Udsendelser paa tysk og esperanto. — 22,30—23: Udsendelser paa svensk. — 23—23,30: Uds. paa italiensk.

Tirsdag: Kl. 18—18,30. Uds. paa italiensk.

Onsdag Kl. 18—18,30: Uds. paa tysk. — 22,30—23: Uds. paa engelsk.

Torsdag Kl. 22,30—23: Uds. paa fransk.

Fredag Kl. 18—18,30. Uds. paa engelsk. — 18,30—19: Uds. paa svensk.

Lørdag Kl. 18—1830: Uds. paa esperanto. — 18,30—19: Uds. paa italiensk. — 22,30—23,30: Uds. paa engelsk og fransk.

Søndag Kl. 23—1. Uds. paa fransk, engelsk, tysk, russisk og italiensk.

C. N. T. og F. A. I. opfordrer Lytterne til at skrive til C. N. T.—F. A. Is Radio, Via Layetana 32—34, Barcelona, med Oplysninger om, hvorledes Udsendelserne høres, specielle Ønsker osv. Spørgsmaal angaaende C. N. T. og F. A. I. besvares ogsaa.

Marie Nielsen ekskluderet

Ifølge en Meddelelse i »Arbejder-Bladet« er Frk. **Marie Nielsen** ekskluderet af D. K. P., fordi hun som andre retskafne Mennesker forlangte retsgyldige overbevisende Grunde for at godkende Henrettelserne af politiske Modstandere i Moskva.

For en Gangs Skyld maa vi erklære os enige med Bureaukraterne i D. K. P. Frk. Marie Nielsen er altfor hæderligt et Menneske og en altfor trofast Revolutionær til at være i Parti sammen med det Selskab, der f. T. dominerer det danske Kommunistparti.

Beviserne paa Bordet

Det lykkedes ikke Stalin at faa den norske Arbejderregering til at udvise Trotzky og derved udlevere ham til det Snigmord, som Moskva Radio saavel som forskellige Tilhængere af Stalins Politik har opfordret til.

Derimod lykkedes det at faa Trotzky isoleret og derved hindre ham i at modbevise de Beskyldninger for Opfordring til individuel Terrorisme, som han er beskyldt for.

Vi kan ikke andet end beklage dette, om vi end maa indrømme, at den stærke Isolation af Trotzkys Person maaske er en Nødvendighed for at værge hans Liv overfor forskruede Individer, som er opfanatiserede af samvittighedsløse Opviglere baade fra fascistisk og kommunistisk Side.

Imidlertid er fremkommen Meddelelse om, at den gamle, drevne, norske Advokat *Puntervold* vil forsøge at fremtvinge en retslig Prøvelse af Bevismaterialet mod Trotzky, idet han arbejder paa at faa Adgang til, paa Trotzkys Vegne, at anlægge Injuriesag mod baade den fascistiske og kommunistiske Presse i Norge.

Hvis dette lykkes, gives der saa Hr. Stalins Disciple Anledning til retslig at dokumentere Rigtigheden af deres Beskyldninger, og det maa forudsættes, at alt, hvad Hr. Stalin og hans Magtklike ejer af Bevismateriale, da vil blive stillet til de norske Meningsfællers Brug, thi det vilde jo være en trist Historie, hvis de norske Kommunistledere ved en saadan Proces ikke kunde møde frem med andet end det Mundsvejr, de danske Meningsfæller har vovet at byde den danske Arbejderoffentlighed.

Advokat Puntervolds Forsøg er derfor ikke uden Interesse for de Arbejdere, der i enhver Strid inden for Arbejderne og Klassekampen frem for alt ønsker Sandhed og Retfærdighed som Ledetraad for deres Opfattelse og Dom.

Kravet om Vaaben til Spaniens Arbejdere

vokser med stigende Kraft særlig blandt Frankrigs Arbejdere og har allerede fremkaldt alvorlige Protester og Proteststrejker mod Folkefrontens usle Regering, der som paapeget andet Sted i Bladet er parat til at udlevere Spaniens Arbejdere til Fascismen for at tækkes de borgerlige Partier i Folkefronten.

Læs Artiklen Side 2.

De spanske Syndikalister og Anarkister afslaar at indtræde i Folkefrontsregeringen

Den nye spanske Folkefrontsregering **Caballero**, der er sammensat af Højre- og Venstresocialister, Kommunister og radikale Republikanere, har **tilbudt** de syndikalistiske og anarkistiske Organisationer Repræsentation i den nye antifascistiske Regering.

Den anarko-syndikalistiske Kongres, der afholdtes d. 3. Septbr., har imidlertid **afslaaet** at gaa ind som Led i en Samlingsregering, men har erklæret, at de som før vil **støtte** Regeringen i Kampen mod de fascistiske Oprørere.

Gadespejlet

Lystfiskernes Sæson er inde. Christmas Møller forsøger sig med demokratisk Madding, men der er ingen, der rigtig bider paa. Radikale overfylder Krogen med alle mulige Lækkerier, saa alle Torsk fra højre til venstre kan faa, hvad de helst vil have. Madsen-Mygdal fisker uden rigtig Selvtillid med sin eneste Orm, medens Stauning tager Flyndere ind saa store som Tunfisk blot ved at hviske til dem, at han hverken er Kommunist eller Socialist — en Sandhed, man skulde tro forlængst var sivet ud.

☐

I sit Had til Arbejderklassen er »Berl. Tid.« gaaet fuldstændig over Gevind; dens Rædselsskildringer fra Spanien overgaar selv Nazi-Pressens. Der er ikke mere Tale om den daglige Avis-And, men om et helt Efteraarstræk. — En sproglig Nyskaber i Arbejderklassen traf det helt rigtige, da han forleden paa et Møde i Stedet for at sige, at en Ting var Løgn, sagde: »Det er den sorteste Berlinger, jeg har hørt!«

☐

Atter i August steg de danske en-gros Priser 2 pCt. Pristallet ligger nu paa 127 og er dermed højere end paa noget Tidspunkt siden 1931, da det blev sat lig 100.

Alt stiger og stiger — ogsaa Arbejdsløshedstallet, der i denne Uge gik nogle Tusinde i Vejret. Kun Arbejderlønningerne ligger faste, det har Arbejder-Parlamentarikerne sørget for.

☐

Paa Verdens-Fredskongressen i Bryssel har man bl. a. drøftet Spørgsmaalet om, at Civil-Flyvere skulde nægte at være Militærflyvere.

Lige noget for Mussolini og Hitler at gaa ind paa — og for de demokratiske Lande at overholde.

SPANIENS ARBEJDERE MANGLER VAABEN — Vaaben og atter Vaaben !!!

En Repræsentant for Spaniens Arbejdere i København for at indformere Danmarks Arbejdere om Stillingen i Spanien.

I sidste Uge har københavn haft Besøg af en Repræsentant for de spanske Arbejdere, der er sendt ud paa en Tur til Frankrig, Holland, Danmark, Sverrig, Norge og England for at indformere disse Landes Arbejdere og Frisind om Situationen for Spaniens Arbejdere i deres frygtelige Kamp mod de fascistiske Hære, der nu aabent og energisk understøttes af Verdensfascismen med Ammunition og Vaaben, medens Spaniens Arbejdere boykottes af alle Lande for Forsvarsmidler i det frygtelige Opgør.

Augustin Souchy

Den Mand, Spaniens revolutionære Arbejdere har sendt ud paa denne vigtige Mission, er forud kendt af mange revolutionære Arbejdere i Skandinavien, idet han som politisk Flygtning har opholdt sig flere Aar her i Skandinavien under Verdenskrigen. Han er oprindelig Tysker og jaget af de tyske Nazister. Nu har den kataloniske Regering naturaliseret ham som spansk Statsborger.

Bag hans Udsendelse staar C. N. T., Hovedsekretariatet i Madrid for Spaniens største Fagbevægelse, samt Centralorganisationen for »Føderation af den iberiske Halvøs forenede Anarkister« — F. A. I. — samt Generalmilitsen i Katalonien, den antifascistiske Forsvarskomité, hvori alle demokratiske Partier og økonomiske Organisationer i Katalonien er repræsenterede i Ledelsen.

Augustin Souchy repræsenterer saaledes det store Flertal af Spaniens organiserede Arbejdere og den kæmpende Folkemilits samt hele Kataloniens Arbejderklasse.

Et Foredrag og en Film fra Barcelona i D.S.B. Biograf for Pressen.

Souchy havde forud besøgt Paris og kom hertil i Fredags Aftes fra Amsterdam.

Efter forskellige Besøg paa Bladkontorer og hos det danske Mateotti-Fonds Leder lykkedes det i Løbet af Lørdag og Søndag at faa overladt Statsbanernes Biograf til Mandag Formiddag Kl. 10, hvor en Del af Pressen og særlig indbudt Kreds samledes og hvor Souchy i et kort orienterende Foredrag klarlagde Situationen i Spanien og fremviste en Film, der var optaget 4de Dagen efter det fascistiske Oprørs Udbrud, og hvor man saa Gadelivet i Barcelona, de af Kampen molesterede Bygninger, de over Sejren begejstrede Folkemængder, de brændende Kirker og Bilerne, der har deltaget i Kampen og Tropperne, der marcherede ud for at rense Katalonien for fascistiske Oprørere.

Det fascistiske Oprør var forberedt siden den demokratiske Valgsejr i Februar.

Af Souchys meget instruktive Foredrag bringer vi her en Række Oplysninger.

I Henhold til en Mængde Dokumenter, som overalt i Spanien er faldet i Folkemilitsens Hænder og som er betroende hos den spanske Regering, foreligger der Beviser for, at det fascistiske Oprør er planlagt allerede kort efter Folkefrontens Valgsejr i Februar Maaned. Dette bevises ogsaa af den Kendsgerning, at Spaniens Storkapitalister og Kirkens Magnater allerede 2 Maaneder inden Oprøret har købt Villaer i Sydfrankrig og at mange af dem var flygtet faa Dage før Oprøret udbrød.

Alle kapitalistiske og reaktionære Magter staar bag det fascistiske Oprør.

Af de beslaglagte Papirer og de foreliggende Kendsgerninger fremgaar det, at alle Lejre, alle Dele af den spanske Herskerklasse, Spaniens Storkapitalister, Spaniens reaktionære Godsejere og Adel, den katolske Kirkes Stormænd og Præsteskab og Munkene, den sociale og politiske Reaktion med de fascistiske Generaler og Officerhær staar bag Oprøret mod det samlede arbejdende Folk.

Oprørets Formaal er økonomisk social politisk og aandelig Undertrykkelse af det spanske Folks mægtige Flertal.

I Aanhundreder har de 90 pCt. af Spaniens Indbyggere været en undertrykt Klasse, holdt nede i den dybeste økonomiske og sociale Elendighed og i aandeligt Mørke af en fevdal Herskerklasse og den katolske Kirke og i den nyere Tid af et industrielt Finansaristokrati.

Redskaberne for denne Underkuelse har bestandig været den voldelige Militærmagt og den katolske Kirkes Præstevælde. Endnu kan 60 pCt. af Spaniens Befolkning paa ca. 25 Millioner Mennesker ikke læse eller skrive.

Det er denne forfærdende Mørkemagt, denne Alliance af Vold, Fordummelse og økonomisk Udsugning, der har fortættet sig i den spanske Fascisme og som nu ved Mord og Nedslagtning af Spaniens Arbejdere, Intelligens og Frisind vil erobre sin gamle Magt tilbage, som den Ridt efter Ridt tabte ved Folkets Udvikling ved Folkets Trang til Frihed og Kamp for menneskelige Livsvilkaar.

Her staar et enigt arbejdende Folk og kæmper en heroisk Kamp for Retfærdighed og Frihed.

For at forstaa den Enighed og den dødsforagtende Opofrelse, det spanske Folk, Spaniens Ungdom, Bønder og Arbejdere lægger for Dagen i disse Uger, er det ikke nok at forstaa den Undertrykkelse, Folket har været underkastet Slægter tilbage. Det er heller ikke nok at maale Folket med ydre politiske Maal. Den politiske Folkefront er ikke et sandt Udtryk for Folkets, de arbejdende Bønders og Arbejderes Idealer og bærende sociale Tanker.

De politiske Partier samler ikke Folkeflertallet til en Enhed. Lige fra 1. Internationales Dage har det store Flertal af Spaniens tænkende Proletarer vendt sig mod enhver autoritær Undertrykkelse af det arbejdende Folk og den menneskelige, personlige Frihed.

Uden Sammenligning behersker den anarkistiske Ideologi Flertallet af Spaniens arbejdende i Dag, repræsenteret ved F. A. I., og uden Sammenligning, er i Dag C. N. T. — den syndikalistiske Fagbevægelse — langt den største.

Og begge disse Bevægelser vender sig ikke blot mod Privatkapitalismen, men med samme Energi mod den autoritære Statskapitalisme, saaledes som denne repræsenteres af den russiske Bolchevismen af i Dag.

Naar vi i Dag med Sandhed kan sige, at der trods disse uoverstigelige Uligheder i Anskuelser, der absolut er raadende inden for det spanske Proletariat, alligevel staar et enigt Folk i Vaaben mod Fascismen, da skyldes det netop, at Anarkisterne og Syndikalisterne udgør Folkeflertallet.

Var vi i Katalonien behersket af samme Indstilling som Kommunisterne, da slog vi med Vold enhver anden Retning ned!

Lad Forholdene i Katalonien tjene som Eksempel paa, hvorledes den enige og begejstrede Folkefront skabes.

F. A. I. og C. N. T. har utforbeholden Tilslutning af 85 pCt. af Kataloniens arbejdende Befolkning i By og paa Land.

Var vi indstillede som Kommunisterne, da vilde vi i Kraft af vor overvældende Magt knuse enhver anden Retning, hvad der vilde have været os nemt, eftersom det var vore Folk, der først af alle slog det militære Oprør ned.

Men vor hele Indstilling er imod dette. Tværtimod efter at vi havde ofret vore Kammerater i Kampen, kaldte vi alle de reformistiske Arbejderes Organisation U. G. T., de fattige Forpagteres Organisation og selv de liberale Borgeres Parti til at være med i den fælles Kamp mod Fascismen og Arbejdet for at sørge for Folkets materielle Behov.

Og som i Katalonien, saaledes overalt i Spanien. Hele det arbejdende Folk fra By og Land staar som en enig Hær, som en ubrydelig Enhed i Kampen for vor fælles Frihed i Kampen mod Fascismens Vold og Undertrykkelse.

Vi mangler ikke Enighed, vi mangler ikke Mænd ikke glødende Begejstring og Dødsforagt, men vi mangler Vaaben.

Forstaa, at Spaniens fascistiske Reaktion byggede deres Oprør mod Folkeflertallet paa den Forudsætning, at de havde Officererne og dermed Hæren og Vaabnene, med hvilke de i Løbet af faa Dage vilde knuse det vaabenløse Folks Modstand.

Og sandt er det, at i Barcelona ejede Folket ingen Vaaben Arbejderne, C. N. T's Medlemmer, maatte i Kolonner storme vaabenløse mod Maskingeværerne og betale med deres Liv, for at Kammeraterne kunde erobre Vaabnene. Sandt er det, at Barcelonas Arbejdere med de bare Næver har erobret Vaabnene fra Militæret og med disse Vaaben slaaet Oprøret ned.

Som i Barcelona saaledes rundt i Spanien. Nogle Steder sejrede Arbejderne, men mange Steder magtede de vaabenløse Arbejdere ikke at sejre, og de maatte betale i Tusindvis med deres Liv. Alene i Zaragossa blev 2000 anarkistiske Kammerater stillet op i Kolonner og mejet ned af Fascisterne allerede i Oprørets første Uge.

Men selv om vi mange Steder sejrede og erobrede mange Vaaben, og selv om de spanske Arbejderes Troskab mod Friheden og uforlignelige Mod kastede Fascisternes Haab om en snarlig Sejr over Ende, saa er der en eneste Sag, som alle Spaniens Arbejdere lider under, som indtil nu har kostet Tusinder af Kammerater Livet, og som kan gøre det spanske Folks endelige Sejr tvivlsom, og det er vor store, altomfattende Mangel paa Vaaben i Forhold til vore Modstandere. Hvor de har ti Kanoner, har vi kun een, hvor de har ti Maskingeværer, har vi kun to. Og vor Ammunitionsmangel er næsten endnu mere frygtelig.

Verdens-Facismen forsyner Spaniens Fascister med Vaaben men Verdens-Demokratiet sender os ikke en Patron

Da den spanske Fascisme i første Omgang blev standset af Arbejdernes Mod og Paagaaenhed, forstod de fascistiske Stater ude i Europa straks, hvad dette betød for dem.

For første Gang var Verdens-Fascismen standset paa sin Sejrsmarch over Europas Lande og de fascistiske Stater fattede straks, hvad det betød, og fra første Færd har de i stadig stigende Grad forsynet de spanske Fascister med Vaaben, saaledes at vore Fjender, det spanske Folks hensynsløse Fjender, er forsynet med de mest moderne Vaaben, den fascistiske Verden formaar at frembringe.

I den stærkeste Modsætning dertil har Verdens-Demokratiet fuldstændigt svigtet Spaniens Antifascister, svigtet det demokratiske spanske Folk.

Modstandsløse segner Tusinder af vore tapre Kammerater, fordi Europas Demokrati kun har skænket os sympatiske Resolutioner, men ikke Vaaben til at forsvare os med.

Kampen i Spanien er en Kamp mellem Verdens-Fascismen og Verdens-Demokratiet

Det er, som om det endnu ikke er gaaet op for Europas Demokrati — de demokratiske Stater —, at Kampen i Spanien er et Opgør mellem Verdens-Fascismen og Verdens-Demokratiet.

Taber Spaniens Arbejdere denne Kamp, da betyder det ikke blot deres voldelige Undertrykkelse, men da bliver det i næste Omgang Frankrigs Tur. Da vil Fascismen kvæle al Demokrati og al Frisind og Arbejderbevægelsen i Europa for de første 30 Aar.

Men sejrer Spaniens Arbejdere, da lider Fascismen sit første Nederlag paa sin ellers saa sejrrige March over Europa, da standses Fascismen, og da har Demokrati og Frisind Mulighed for atter at erobre Magten i de fascistiske Stater.

Hvor kan det være, at de demokratiske Stater, deres Demokrati og Arbejderklasse ikke kan eller vil erkende dette saa klart og afgjort, som de fascistiske Stater i deres bestandige Vaabenleverancer gør dette.

En Appel til Danmarks Demokrati og Arbejdere

Augustin Souchy sluttede sin gribende Tale med en indtrængende Appel til Danmarks Demokrati og Frisind til Danmarks Arbejdere om at hjælpe det spanske Folk, inden det var for sent. Vi trænger ikke blot til Vaaben, men ogsaa til Forbindstoffer og Medikamenter til de Saarede, sagde han, kom os til Hjælp, inden det er for sent!

Lad ikke Frygten for et eller andet Diktatur holde Hjælpen tilbage. Det mægtige Flertal af det spanske Folk vil lige saa lidt finde sig i et kommunistisk som et fascistisk Diktatur.

Det spanske Folk bløder i Dag i Kampen for det videste og bredeste Demokrati for personlig og aandelig Frihed, for økonomisk og social Retfærdighed. Jeg appellerer til alle om at yde en Hjælp dertil og at yde denne Hjælp, før det spanske Folks Modstand er brudt af den forenede Verdens-Fascisme.

— — —

Efter Foredraget og Filmen var der Anledning til for Pressens Repræsentanter at stille Forespørgsler til Augustin Souchy.

Gaar Partiinteresserne foran Klassens Kamp mod Fascismen

Vi spurgte Souchy, om han yderligere kunde bekræfte Meddelelsen om, at de indsamlede Penge til Spaniens Arbejdere gik i Partikasserne, og han gav følgende Forklaring.

Dette har været Tilfælde f. Eks. med nogle af de Penge, Frankrigs Arbejdere har indsamlet.

I Paris er af Fagbevægelsen og de forskellige Folkefrontspartier nedsat en stor Fælleskomité for Indsamling af Midler til de kæmpende spanske Arbejdere. I denne Komité fik Sekretæren, Kommunisten *Chauvet*, Opgaven at afsende Pengene. Det viste sig, at han til Madrid sendte alle Pengene til »Røde Hjælp«, der var behersket af Kommunisterne, som blandt de spanske Arbejdere kun udgør en ganske lille Minoritet, der talmæssig er uden Betydning, medens de store Arbejderorganisationer som C. N. T. og F. A. I. ingen Del fik i den tilsendte Hjælp.

Lige saa i Barcelona fik det ganske lille Kommunistparti tilsendt mange Lastbiler fulde af Hjælpemidler, medens ingen andre Arbejderorganisationer fik Del i Hjælpen.

Ved nærmere i Frankrig at undersøge Sagen viste det sig, at der var Fagforeninger, der direkte havde besluttet, at deres Bevillinger skulde deles mellem den syndikalistiske og den reformistiske Fagbevægelse i Spanien, men ikke desto mindre overlodes deres Bidrag til det kommunistiske Parti.

Først da Forholdet blev paatalt alvorligt, blev de franske Bidrag sendt til Arbejderorganisationernes Fælleskomitéer.

Paa vor Forespørgsel om, hvorledes de 36 Millioner, Sovjet-Unionens Arbejdere havde indsamlet til de spanske Arbejdere, gav han den Oplysning, at endnu havde Arbejderorganisationerne i Spanien ikke mærket noget til dem, om de overhovedet var afsendt.

Rundt om i Landene, ogsaa i U. S. A., har Arbejderne baade vist Forstaaelse og Offervilje, men det er som usynlige Kræfter lammer Pengene paa deres Vandring frem til Spaniens Arbejdere.

Spaniens Arbejdere Vaaben - Vaaben og atter Vaaben

Bestandig kommer vor Kammerat tilbage til det samme Tema — Spaniens Arbejdere mangler Vaaben! De besidder Begejstring, Mod og Dødsforagt og de er Mænd nok, men de mangler Vaaben.

Hvad hjælper os al Sympati og Resolutioner, naar Fascisterne har de fleste, de mest moderne Vaaben, hvormed de mejer Kammeraterne ned, medens vore Kammerater maa spare paa Ammunitionen og vige eller lade sig myrde, fordi de mangler Vaaben.

Hvad kunde Sovjet-Regeringen sende os? Den kunde sende os Sejren i Vaaben, om den blot havde Vilje. Ligeledes Frankrig, men bestandig denne Udhaling, medens Italiens og Tysklands Vaaben dræber vore Mænd. Kun Meksiko har forstaaet os, har hørt vort Raab om positiv Hjælp i Kampen mod Verdens-Fascismen.

Skriv til de danske Arbejdere, at Spaniens Arbejdere frem for alt mangler Vaaben, Vaaben og atter Vaaben i denne store Kamp, der uvægerlig bliver udslagsgivende for Europas Arbejderes Skæbne i de kommende Aar.

Skal de danske Arbejderes Hjælp til de spanske Arbejdere gemmes hen til det er for sent

Straks, da vor Kammerat kom til København i sin særlige Mission, henviste vi ham til Redaktør H. P. Sørensen, der er Formand for Redaktørforeningen. Denne henviste ham igen til Mateotti-Fondens Leder, Hr. Hedtoft Hansen som Manden, der laa inde med de ca. 65,000 Kr., Danmarks Arbejdere har indsamlet til Hjælp for Spaniens Arbejdere.

Men hos denne Mand var der intet at stille op, erklærede Souchy bag efter. Enten kunde han ikke eller vilde han ikke forstaa, hvor nødvendig den øjeblikkelige Hjælp var. Han vilde absolut beholde de indsamlede Penge, til Situationen var mere afklaret — maaske til Fascisterne har sejret, tilføjede Souchy bittert.

Vilde han slet intet Løfte afgive om, hvornaar Pengene blev afsendt? spurgte vi. Nej, det eneste, jeg egentlig fik hos den Mand, siger Souchy, var en Fornærmelse, idet han tillod sig at spørge til mine personlige Rejseresurser — som om det vedkom Sagen! Spaniens Arbejdere har ikke sendt sin Repræsentant ud paa personligt Tiggeri.

Er da de danske Arbejdere indforstaaet med at deres Bidrag til Spaniens kæmpende Arbejdere skal ligge uvirksom i København?

Dette Spørgsmaal rettede Souchy til os, inden han rejste. Vi lader Spørgsmaalet gaa videre til Danmarks Arbejdere.

Foran paa Linie 5 falder jeg i Snak med en indkaldt Rekrut fra Sønderjylland. Han synes, det er stowligt, at han skal ligge i København, medens Københavnerne bliver sendt til Jylland.

Jeg: Tror du ikke det er fordi, I bedre kan bruges til at undertrykke Arbejder-Uroligheder, hvis saadanne skulde opstaa?

Han: Næi — — —

Jeg. Hvor staar du politisk?

Han: Hva'?

Jeg: Jeg mener, hvem vil du stemme paa til Valget?

Han (med en vis Værdighed): A er Socialdemokrat.

Jeg: Naah, ja, saa vilde du da ikke skyde paa Arbejderne, hvis du blev kommanderet til det?

Han. Skyde? Næi, a slar dem mæ æ Kolb'!

Arbejdet

leveres lige ind ad Døren hver Uge i Resten af Kvartalet for 50 Øre.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion: Hvidovrevej 2 St. København Valby
Expedition: Blaagaards Plads 21 København N. Kontortid Hverdage 17-19

ARBEJDET koster Resten af Juli Kvartal 50 Øre

Demokrati og Syndikalisme i Katalonien

Betydningsfulde Udtalelser af Kataloniens Præsident Companys.

..En engelsk **Journalist** har interviewet **Kataloniens Præsident** Companys.

Vi gengiver følgende af den interessante Samtale:

— Hvis Madrid skulde falde i Fascisternes Hænder, vil det da være muligt for det anarkosyndikalistiske Katalonien at holde Stand mod et ellers fascistisk Spanien?

— Jeg anser det for umuligt, at Fascisterne overhovedet kan sejre i nogen Del af Spanien. Vi har Industrien, vi har Vaaben og den moralske Styrke paa vor Side. Skulde Fascismen trods dette sejre i det øvrige Spanien, maatte Fascisterne, for at underlægge sig Katalonien, først myrde hele dets Befolkning. Fascismen har her ingen Samfundsskik at støtte sig paa. Det kapitalistiske System er brudt sammen i sit eget Vanvid, medens det vilde saa Tvedragt mellem os og Folket

— Vil ikke C. N. T.s stadig voksende Indflydelse i Katalonien efterhaanden blive en Fare for den borgerlige Regering?

— Nej. C. N. T. har overtaget Pligten at slaa Militæret og Fascismen ned. Den har gjort dette. C. N. T. beskytter Ordenen og repræsenterer Ordenen og Legaliteten.

— Men frygter De ikke for, at Proletariatet efter at have slaaet Fascismen ned vender sig mod Regeringen og omstyrter det borgerlige Samfund?

— De maa ikke glemme, at det borgerlige Regime i Katalonien ikke kan sammenlignes med Borgerdømmet i andre demokratiske Stater. Kapitalismen her er død. Det fascistiske Kupforsøg var et Selvmord. Vor Regering, omend borgerlig, repræsenterer ikke Finansinteresser. Den repræsenterede Middelklassen. I Dag marcherer vi mod en ny proletarisk Ordning. Vore Interesser vil maaske lide noget derved, men vi har besluttet at være nyttige i Forvandlingsprocessen. Vi vil ingen specielle Privilegier for Middelklassen. Vi vil opretholde den demokratiske Ret og sætter os ikke imod økonomiske og sociale Fremskridt.

— Har den kataloniske Regering et eget økonomisk Program?

— Nej, jeg tror det er Regeringens Pligt at tage Hensyn til, hvad der i den seneste Tid er indtruffet. De ved, man har begyndt at kollektivisere Industrien. Vor Funktion som Regering er først at være et Udtryk for det kataloniske Folks Vilje, at gøre, hvad det ønsker! Tiden for den sentimentale kataloniske Nationalisme er forbi. Det kataloniske Folks Talsmænd kan i Dag ikke stille separatistiske Fordringer, men kun virkeliggøre økonomiske Maal.

— Kan man antage, saafremt det kataloniske Folks anarkosyndikalistiske Bestræbelser helt vil lykkes, at Regeringen saa helt er indforstaaet dermed?

— Efter min Mening. Ja! En demokratisk Regering, som ikke varetager nogen finansiel Interesse, har ingen Ret eller Grund til at modsætte sig Folkets Vilje.

— Den nuværende Tilstand har jo sit Udgangspunkt i den 19 Juli. Har De, Hr. Præsident, givet Ordre til Folkets Bevæbning?

— Nej. Proletariatet har bevæbnet sig selv. Det kæmpede for at faa Vaaben, og det erobrede dem. C. N. T. og U. G. T. er noget helt andet end politiske Partier. De er Folket selv. Ogsaa Kataloniens Smaaborgere har længe befundet sig i Oprøret. Det mislykkede fascistiske Kupforsøg har forvandlet Spanien, har befriet det fra økonomisk Kaos og sociale Grupperinger med forskellige politiske Maal. Det har skabt et enigt Folk med et eneste økonomisk Maal, det, som ytrer sig i den fælles økonomiske Bestræbelse.

— — —

Journalisten rettede nu ogsaa Spørgsmaalet til forskellige republikanske Politikere, bl. a. til *Miravtelles,* der er Republikanernes Repræsentant i Militskomitéen og dens Sekretær.

Han udtalte:

Magten i Katalonien ligger hos Folket og hos Fagforeningerne (Syndikaterne). Fascismen blev gennem Folkets og Regeringens væbnede Kræfter slaaet ned. Folkets Kræfter var Sammensvejsning af forskellige politiske Retninger, men der raader ikke forskellige Meninger om, at C. N. T. fra første Øjeblik gjorde de største Indsatser og stillede det største Antal Mænd i Kampen. Dens Holdning var afgørende for Kampen. C. N. T. og F. A. I.s Kræfter ledede Bevægelsen og gav den historisk Betydning. Militsens Enhed er i Dag absolut.

De spanske Arbejdere og Folkefrontsregeringen

Det overvældende Flertal af revolutionære Arbejdere slutter sig til den antifascistiske Kampfront.

Da der blandt mange Arbejdere endnu hersker en vis Uklarhed om, hvorvidt de revolutionære spanske Arbejdere har tilsluttet sig den saakaldte politiske Folkefront, vil det være paa sin Plads at bringe en kort Orientering om det virkelige Forhold.

Den spanske Folkefrontsregering er en *borgerlig* Regering, sammensat af udelukkende radikal-republikanske Elementer, støttet af Socialdemokrater og Kommunister. Af de parlamentariske Socialister er Socialdemokratiet langt det største Parti, hvis Højrefløj, umiddelbart før det fascistiske Oprørs Udbrud, var indstillet paa at indtræde i Regeringen. Partiets Venstrefløj, der ledes af den tidligere Leder af den reformistiske Landsorganisation: Largo Caballero, nu sammensluttet med den kommunistiske Fagsammenslutning, er Tilhænger af Samarbejde med Kommunisterne og synes efter sine Udtalelser paa den internationale Fagkongres i London at være en oprigtig Tilhænger af Arbejderklassens revolutionære Kamp mod Fascismen.

Flertallet af de fagorganiserede Arbejdere tilhører imidlertid ikke den parlamentariske Retning. Lige siden 1. Internationales Tid har de anarkistiske Strømninger været fremherskende i spansk Arbejderbevægelse. Bakunins Teorier har her vist sig stærkere end Marx, og i den praktiske Klassekamp har de spanske Arbejdere knæsat de syndikalistiske Principper.

Ved sin Knæsættelse af den direkte Aktions Metoder i Klassekampen har Flertallet af spanske Arbejdere ikke deltaget i den politiske Bevægelse og *har heller ikke i den nuværende Situation skiftet principielt Standpunkt.*

De syndikalistiske og anarkistiske Arbejdere har *ikke* tilsluttet sig den politiske Folkefront, selvom de aabent vedgaar deres *Samarbejde* med alle proletariske Organisationer og venstreindstillede politiske Partier.

I Erkendelse af, at den nu paagaaende Kamp mod Fascismen er en Kamp paa Liv og Død, ikke blot mod de fascistiske Oprørere, men mod selve den internationale Fascismes Offensiv mod Arbejderklassen, har de erklæret at ville støtte Folkefrontsregeringen til sidste Mand og sidste Patron.

Men denne solidariske Støtte ligger hinsides enhver politisk Tilslutning. Den er begrundet i den Kendsgerning, at Folkefrontsregeringen faktisk har erklæret sig magtesløs til ved egen Hjælp at besejre den fascistiske Opstand og derfor lige fra Kampens Begyndelse er skredet til Civilbefolkningens Bevæbning.

En Regering, der fuldbyrder *Arbejderklassens Bevæbning* og derigennem i Handling dokumenterer, at den *vil* virkelig Kamp mod Fascismen, vilde det fra revolutionært Synspunkt være *sekterisk* ikke at udnytte. De spanske Syndikalister og Anarkister er derfor indgaaet i et *øjeblikkeligt* Samarbejde i den antifascistiske Kampfronts Tegn.

Det er derfor en grov Forvanskning, hvis nogen paa Grundlag heraf vil hævde, at de revolutionære Arbejdere nu er blevet Folkefrontstilhængere. De har *tværtimod* i den væbnede Kamp mod de fascistiske Folkeforbrydere tilfulde godtgjort, at de *mere* end nogen anden Part i Kampfronten heroisk har helliget sig Situationens vigtigste Opgave: at knuse Fascismen uden smaaligt Hensyn til fraktionelle Interesser.

I de første Revolutionsdage dannedes i Barcelona en revolutionær Milits, der ledede af en Komité, sammensat af Repræsentanter af Syndikalister, Marxister, Kommunister, Socialdemokrater, Smaabrugere, Venstrerepublikanere og andre.

Skønt de syndikalistiske og anarkistiske Elementer dannede det langt overvejende Flertal, indgik de dog kammeratlig paa denne Ordning, for paa ingen Maade *at ville medvirke til at splitte* de Kræfter, der virkelig vilde føre Klassekamp efter revolutionære Linjer.

Og det maa siges, *at de revolutionære Arbejderes Organisationer har optrædt yderst loyalt i Samarbejdet.* I et Opraab fra de katalonske Arbejderes Centralorganisationer hedder det saaledes: »Vi bereder os til at marchere sammen med *alle* øvrige Arbejdere og frisindede Organisationer«. Og i et andet Opraab fra »De iberiske Anarkisters Forbund« erklærer man bl. a.: »Vi er loyale overfor vore Forbundsfæller i den fælles Sag, men vi kræver den samme Loyalitet, Ansvarsbevidsthed og Sejrsvilje af dem.« Og endelig skal vi henvise til den Radioudsendelse i Begyndelsen af August, hvor midt i Kampens Anspændthed de to revolutionære Hovedorganisationer: C. N. T. og F. A. I. sender en broderlig Hilsen til de russiske Arbejdere, idet de udtaler sig *for* den direkte Aktions Taktik.

Trods denne Loyalitet maa man beklageligvis fastslaa, *at de politiske Fraktioner ikke har kunnet afholde sig fra at pleje deres snævre fraktionelle Interesser.*

I et Opraab fra »Det nationale Arbejderforbund« (Syndikalisterne) polemiseres stærkt mod disse farlige Tendenser. Man fastslaar, at *først maa Fascismen slaas ned.* Alle andre Problemers Løsning kommer *bagefter* og vil til den Tid blive løst. Man vender sig mod Trotskisternes Forslag om Indførelse af 36 Timers Arbejdsuge og mod de borgerlige Krav om 40 Timers Uge og Lønforhøjelse. At knytte saadanne Paroler til den antifascistiske Kamp *er ensbetydende med Demagogi og Proselytmageri.* Forbundet er ikke imod disse Krav, idet det i Fortiden *selv* har opstillet disse, men dengang *blev de undertrykt.*

Opraabet understreger iøvrigt, at Forbundet godt kunde opstille og forsøge at gennemføre sit *eget* Program, men i Farens Stund *underordner* det sig den øjeblikkelige Kamps *fælles* Opgaver.

Med nogen Bitterhed *konstaterer* de revolutionære Arbejdere, at samtidig med, at Tusinder af spanske Arbejdere ofrer Livet i det internationale Proletariats Interesse, kan den socialdemokratiske Presse i Udlandet, skønt oplyst om de virkelige Forhold, tillade sig *at fortie og forvanske Syndikalisternes og Anarkisternes Indsats.* Ja, de paastaar endog, *at den sovjetrussiske Presse overhovedet ikke omtaler dem,* men udelukkende vier Folkefrontsregeringen sin Interesse. Til Trods for, at Sovjet er direkte informeret, *forvanskes det tilsendte Materiale* paa en uforskammet Maade, der endog *overgaar* den borgerlige Presses Journalistik.

Det spanske Kommunistparti har naturligvis heller ikke kunnet holde sig tilbage. I et Interview med det franske Blad »Paris Midi« har den kommunistiske Rigsdagsmand og Direktør for »Mundo Obrero« *Juan Hernandez* fremsat den perfide Beskyldning, at Anarkisterne foretrækker at være Bagtrop i Ildlinjen. Og han erklærer kategorisk, *at Kommunisterne ikke vil have noget at gøre med den frie Kommunisme* og han bebuder, at efter Sejren skal disse Arbejdere nok blive bragt til Fornuft.

Kommunistpartiet har iøvrigt ganske lagt sin Taktik om. For ikke længe siden opfordrede *Dolores Passionario* — Medlem af Nationalforsamlingen — de asturiske Arbejdere til at gøre sig klar til *den socialistiske Revolution,* og i disse Dage rejser hun rundt ved Fronterne og agiterer for Folkefront og borgerlig Republik. Med Henblik paa Borgerkrigen erklærer hun, at hendes Parti er indstillet paa *at forsvare den demokratiske Republik.* Spanien gennemlever nu en demokratisk Revolution i Lighed med 1789, og Kommunisterne er Avantgarden i dette *nationale* Arbejde. Derfor et Leve for et stort, lykkeligt og rigt Spanien. Leve Republiken!

Samme Toner anslaar hun i Madrid Radio, medens syndikalistiske og anarkistiske Talere i Barcelona Radio lader et: Leve det spanske Proletariat tone i Æteren.

Medens Kommunisterne midlertidigt har *suspenderet* Revolutionen, *fylker de revolutionære Arbejdere sig om de syndikalistiske og anarkistiske Paroler om den sociale Revolution.* Og i Katalonien — det første og eneste Sted, hvor Fascismen er slaaet ned — er de faglige Organisationer i Gang med at realisere vidtrækkende Socialiseringsplaner.

Med Interesse maa Arbejderklassen følge Borgerkrigens Forløb — ikke mindst efter at den republikanske Regering er blevet afløst af en Socialistregering med Largo Caballero som Leder.

Leve den antifascistiske Kampfront!

Paolo.

BILLIG OG GOD VASK
Brun Krystalsæbe (kun een Kvalitet) den bedste 25 Øre ½ kg.
Vort kendte selvvirkende Vaskepulver .... 38 Øre ½ kg.
Fineste Blegsoda (lig 2 Pakker) .... 25 Øre ½ kg.
Kærne Sæbespaaner .... 45 Øre ½ kg.
Det billige Sæbelager, Pr. Charlottesgade 35.

Ugebladet ARBEJDET

ARBEJDET er det eneste Arbejderblad i Danmark, der uafhængigt af al Partityranni og Klikevæsen frit og hensynsløst taler Arbejdernes Sag i alle Dagens aktuelle Interesser og Kampspørgsmaal.

Bladet taler Medlemmernes Sag overfor det faglige Bureaukrati. Det bekæmper Statsmagtens Ødelæggelse af Fagbevægelsens Aktionsfrihed, det arbejder for en mere energisk Lønkamp, det bekæmper Arbejdernes Udbytning ved direkte og indirekte Skatter og ved høje Aagerpriser paa deres Forbrug. Det er Talsmand for de Arbejdsløses Krav og Interesser.

Bladet kæmper for Arbejdernes Overtagelse af Jorden og Industrierne og deres direkte Kontrol af Produktion og Fordeling. Det bekæmper enhver Form for Parti- eller Klikediktatur, derunder Fascismen i alle dens Former.

Bladet bringer oplysende Artikler om alle økonomiske, sociale og politiske Spørgsmaal. Det kæmper for den frie Kommunisme, der paa Grundlag af Fælleseje af Jord og Arbejdsmidler befrier Mennesket for ethvert organiseret Magtaag og skænker det den personlige Frihed, uden hvilken det moderne Menneske ikke kan finde Indhold i Tilværelsen og nyde Lykken ved at leve.

ARBEJDET kæmper for Arbejdernes, det ardende Menneskes materielle og aandelige Interesser, og det skrives af Arbejdere, der endnu tør vove at forfægte en fri og uafhængig Mening.

Abonnement paa Bladet kan tegnes paa alle Landets Posthuse eller paa Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København N. Bladet udkommer hver Uge og koster 1,50 Kr. pr. Kvartal, 15 Øre pr. Stk. i Løssalg.

Ugens spanske Bulletin

Syndikaternes Økonomi.

C. N. T.s og F. A. I.s Distriktskomitéer i Katalonien har ladet offentliggøre følgende Opraab:

Til Kataloniens Arbejdere!

C. N. T. og F. A. I. er ikke blot Organisationer, hvis Medlemmer er antifascistiske Kæmpere, som ikke frygter at sætte deres Liv paa Spil. C. N. T. og F. A. I. er ogsaa Organisationer, som vil bygge et nyt Samfund op paa økonomisk Grund.

Tidligere har vi ikke kunnet gennemføre denne Del af vort Program, thi Statens Institutioner har gjort alt for at hindre os deri. Men i Dag, da vi har sejret over Fascismen, har vi kunnet paabegynde det økonomiske Opbygningsarbejde. Derfor er det økonomiske Raad dannet, for at hele Kataloniens økonomiske Liv skal kunne reguleres.

Det økonomiske Raad er vort Værk. Det er Resultatet af det Pres, vi har lagt paa de politiske Partier, som aldrig har tilkendt de økonomiske Spørgsmaal andet end rent sekundær Betydning. Det økonomiske Raad vil i Samarbejde med Syndikaterne sammenbygge hele Kataloniens Industri. Alle maa samarbejde med dem, alle maa stille sig til Raadighed for dette Arbejde. C. N. T. og F. A. I. kommer til sammen med andre antifascistiske Kræfter at lægge Grunden til et nyt Katalonien, hvor Arbejderne har den afgørende Indflydelse paa de økonomiske Spørgsmaal.

Dette er det økonomiske Raads Opgave.

Arbejdere i Katalonien at alle Retninger! Vi har sejret sammen ved vor revolutionære Kraft. I Dag er det vor Pligt at befæste Sejren med vor Intelligens. Vi maa alle staa enige bag det økonomiske Raads Arbejde, som tager sine Beslutninger i Sambaand med C. N. T. og F. A. I.

En Rapport fra det økonomiske Raad.

Det økonomiske Raad, der har til Opgave at bistaa ved Normaliseringen af det økonomiske Liv, meddeler:

Den gamle kapitalistiske økonomiske Ordning er saaret til Døde, saaret af det Oprør, dets egne Tilhængere paabegyndte. Det har i Dag vist sig at være uduelig til at sikre Landets økonomiske Ordning og Befolkningens Eksistens. Et sligt Systems Fortsættelse kan kun medføre Hungersnød og social Opløsning.

Det økonomiske Raad, der har disse Kendsgerninger for Øje, vil gøre alt hvad det evner for det økonomiske Livs Kollektivisering. Det intime Samarbejde, der er indledet mellem Arbejdernes økonomiske Organisationer, er en Garanti for, at det vil lykkes os. Følgende Beslutninger vil nu praktisk blive ført ud i Livet:

1. Regulering af Produktionen, saa at den kommer i Overensstemmelse med Konsumtionsbehovet. Opløfring af de Industrier, der ikke fremstiller absolut nødvendige Varer, og Fremme af de Industrier, som paa Grund af Pesetas'ens Fald nu maa skabes i Spanien.

2. Kollektivisering af de store Jordejendomme, hvis Drift skal forestaas af Landarbejdersyndikaterne.

3. Nedskæring af Statsejendommenes Værdi, for at Lejen kan nedsættes.

4. Kollektivisering af de store Industrier, offentlige Virksomheder og Transportmidlerne.

5. Ekspropriering og Kollektivisering af alle Foretagender, som er forladt af de tidligere Ejere.

6. Udvikling af det kooperative System, hvor det gælder Distribuering af Livsfornødenheder, og i Særdeleshed kooperativ Udnyttelse af de gamle Distributions-Foretagender.

7. Arbejder-Kontrol over Bankerne, til de bliver socialiserede

8. Streng Arbejder-Kontrol over de Foretagender, der indtil videre bliver drevet paa privatkapitalistisk Maade.

9. De Arbejdsløses Beskæftigelse i Industrien og Jordbruget i saa hurtigt Tempo som muligt. Til Opnaaelse af dette stipuleres: a) Tilgang til Jordbruget ifølge de Muligheder, Jordbrugets Nyordning giver, b) Dannelse af nye Industrier for de Produkter, som er svære at importere. c) fuldstændig Elektrificering af Katalonien og specielt Jernbanerne.

C.N.T.s Manifest.

Om Smaaborgerskabet, Diktatur og Frihed, og den kataloniske Autonomi.

Den 23. August offentliggjorde C. N. T. og F. A. I. i Katalonien et Manifest, hvoraf vi gengiver følgende Uddrag:

Det er uforklarligt, at Smaaborgerskabet frygter os. Det er kun logisk, at Smaaborgerne frygter Pengearistokratiet, Millionærerne og Storgodsejerne, som forsvarer Uretten og deres Privilegier. Men Mellemklassen, Smaaborgerne, de smaa Handlende og de smaa Næringsdrivende, maa blive klare over, at vi ikke er deres Fjender, men kun Fjender af Arbejdets Udbytning.

I Katalonien udgøres en stor Del af Befolkningen af dette Smaaborgerskab. Vi fornægter ikke deres sociale Funktion. Vi er fuldstændig overbeviste om, at i det nye Samfund, som i Dag forestaar, vil disse smaaborgerlige Elementer komme til at spille en ikke uvigtig Rolle. De smaa Handlende og Haandværkerne stammer alle fra Arbejderklassen, er opstaaet af dens Rækker, og naar de forstaar, hvortil de hører, naar de forstaar, at deres Plads er ved Arbejdernes Side, har de intet at frygte af det kommende. Det, som nu forestaar, er noget, der tilhører alle, som vil et nyt Samfund paa Retfærdighedens Grund. C. N. T. og F. A. I. opfordrer Smaaborgerne til ikke at frygte, men have Tillid til Arbejderne og erkende, hvortil de hører: til Proletariatet!

— — —

Vi Anarkister vil altid vende os mod ethvert Diktatur, af hvilken Farve det end er. Vi, som har slaaet Fascismen ned, vi vil med samme Energi vende os mod dem, som forsøger at opbygge en ny autoritær Regering. Vi siger det aabent og retter vore Ord til dem, det angaar.

— — —

C. N. T. og F. A. I. bekæmper den kataloniske Fascisme og Kapitalisme ligesaavel som den kastilianske. Vi vender os mod Kastiliens Storagrarer og Kataloniens Millionærer. Vore Organisationer har altid staaet i den haardeste Kamp. Katalonierel Anarkisterne og Syndikalisterne er ingen Fjender af Kataloniens Frihed. Det har vi i disse Dage mere end tilstrækkelig bevist. Men vi vil ikke, at den kataloniske Selvstændighed kun bliver en politisk Gestus uden økonomisk og social Virkelighed. Vi vil ikke, at Friheden kun bliver døde Bogstaver paa et Papir, men den maa finde sit praktiske Udtryk i alle Arbejderes Velstand. Bort med alle Fordomme og Skranker, Had og Falskhed. I Dag gælder det at bygge op et nyt og frit Katalonien, at give et Eksempel for hele vor Halvø og den øvrige Verden, modigt at slaa ned enhver Form for Tyranni, at lægge Grunden til en ny urokkelig Frihed, social Retfærdighed og broderlig Solidaritet.

D.A.L.
De-arbejdsløses-Landsorganisation

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N.
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør.

Lap paa Lap

Paa Socialkontoret i Rosenvænget søgte en Arbejdsløs Bevilling paa et Par Bukser, da Enden manglede i det Par, han gik med. Han fik ingen Bukser, men fik bevilget 5 Kr. til en Lap paa de gamle.

Det er Nationaløkonomi!

Personalbogen

Greven.

Hvem er »Greven«? Det er »Nørrebros Skræk«. Han er Undersøger for Socialkontoret. Øjnene farer omkring og ser alt, naar han færdes rundt i Blaagaardskvarteret.

»Det er fra Socialkontoret,« hvisker han, naar han kommer til Døren. Den ta'er han mange paa, denne fortrolige Hvisken.

Naboerne behøver ikke at vide alting — vel? Men det er bare et »Greve«-Trick. Naar han kommer ind, ser han alt, tæller alt, og han forstaar at sladre til rette Vedkommende. En grim Livsstilling. Men han har en Undskyldning: han er meget legemlig svækket, og leve skal man jo. — Om han er rigtig Greve? Ja, hvad ved jeg.

»Greven« er nu ikke den værste, naar blot han vilde lægge »Sherlock Holmes« paa Hylden og optræde som Menneske overfor Mennesker. Er det saa svært?

Pelle.

NÆSTVED.

P., Kastanievej, bedes skrive igen om Arbejdsløshedsproblemet. Sekr.

KORSØR.

Svar er afsendt. Medlemskort sendes ikke, før nærmere foreligger. Kass.

AARHUS.

Brøndahlsen bedes sende en Artikel. Sekr.

SVENDBORG.

Landslovene findes endnu ikke i trykt Format, da de ikke er godkendt. Formanden.

HELSINGØR.

Afsendt Skrivelse til Amtmanden. Hele Korrespondancen kommer i Bladet. Formanden.

Justitsminister K. K. Steincke har pludselig tabt Mælet

Ministeren holder paa Værdigheden, men løber fra Ansvaret. D.A.L.s Korrespondance om Social-Bedragerierne.

Det er ikke behageligt at tilhøre det fattigste Folkelag i vort Samfund. Det er endnu mindre behageligt at være tvungen til at ty til Socialkontorets Hjælpekilder for at kunne opretholde Livet — men det er fuldkommen nervenedbrydende at maatte føle sig som en prostitueret Folkeklasse, der foruden at melde sig til Protokollen hver Dag ogsaa maa mærke Samfundshævnens Sværd hængende over Hovedet, hvis der skulde tilbyde sig lidt Fortjeneste.

I Rettens Protokoller fyldes Side efter Side af saakaldte Social-»Bedragerier«, der er saa ensartet, at den samme Kliché passer til dem alle.

I denne Uge er Retten ved at fylde nye Sider i Protokollerne.

Klichéen er den samme:

Et Ægtepar faar Socialhjælp, de lever daarligt sammen, gaar hver sine Veje (naar Krybben er tom osv.). Hustruen har noget Ekstrafortjeneste, som Manden ikke aner noget om. En Dag ruller Lavinen. Retskværnen maler.

Lovens Konsekvens, at Fængslerne skal fyldes af flittige, stræbsomme Kvinder, der ikke fatter, at det er strafbart at arbejde, tør hverken Lovgiverne eller Retten tage — saa maa Smed rettes for Bager. Manden maa gøres til Forbryder. Det hele er tilrettelagt herefter.

Fra Assistenten til Pressen, Dommeren og den Anklagedes Forsvarer klapper det hele.

Dommene ruller fabriksmæssigt paa Sociallovens Samlerbaand. — Dag efter Dag, Uge efter Uge.

Det er disse Domfældelser af vore fattige Kammerater, der fik os til at prøve den Mulighed at henvende os til Retfærdighedens Vogter, Justitsministeren. Og det var vel baade rimeligt, sagligt og logisk. Justitsministeren kender alle disse Sager — kender som Sociallovens Fader Forudsætningen for dem. — Hvem skulde bedre og hvem tilfalder det bedre at bringe en Ændring i disse sociale Misforhold, saavel økonomisk som moralsk og juridisk?

Men at det ikke er hos Justitsminister K. K. Steincke, at vi skal søge et Forsvar for det fattigste Folkelag, viser nedenstaaende Korrespondance tydeligt nok. Det er blot Omsvøb og Faneflugt fra Realiteterne. Men herom maa Læserne selv dømme.

Kbhvn., d. 4. Juli 1936.

Hr. Justitsminister K. K. Steincke,
Justitsministeriet

Ved nærværende tillader man sig herved paa ovenstaaende Organisations Vegne at rette følgende Forespørgsel til Ministeren.

Hvorledes kan det forebygges, at vore Medlemmer og Lidelsesfæller i et stadigt stigende Antal ofres paa Socialhjælpskriminalitetens Alter?

Hvorledes kan denne Destruktion af Menneskeskæbner, dette forfærdende Tryk, der lægges paa underernærede Menneskers Nervesystem ved den daglige Angstfølelse for Samfundets Hævn standses?

Vi er i Stand til at fremkomme med Tilfælde saa graverende, at selv en ret blaseret Offentlighed vil blive saaret paa det dybeste i sin Retsfølelse, hvis de drages frem i Lyset.

Da det maa forudsættes, at Ministeren, som den eneste virkelige Ekspert og Sagkyndige saavel socialt og administrativt som lovmæssig og juridisk, maa kende Aarsagerne til denne saakaldte Socialhjælpskriminalitet, er Ministeren ogsaa den eneste, der bør tage Initiativet til en Ændring af disse Tilstande.

Motivet til, at Ofrene for Tvangsledíggangen supplerer deres sociale Almisse, synes ligetil og moralsk som kulturelt berettiget. Motivet til Samfundets Hævn er ulige vanskeligere at forstaa og trænger til en moralsk, socialøkonomisk og juridisk Begrundelse.

En personlig Samtale med Ministeren vil maaske bringe mere Klarhed, og hertil er Bestyrelsen villig til at udpege nogle af sine Medlemmer. En offentlig Polemik uden objektiv Klarhed er Bestyrelsen ingen Tilhænger af, selv om det kunne være yderst fristende.

Med Agtelse.
for D. A. L.
Formanden.

Justitsministeriet.

Den 7. Aug. 1936.

De Arbejdsløses Landsorganisation,
Gyldenrisvej 24.

Efter min Tilbagevenden til Justitsministeriet har jeg læst Deres Skrivelse af 4. Juli vedrørende »Socialhjælpskriminaliteten«.

Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at Forhandlingen i dette Spørgsmaal maa foregaa med Socialministeriet eller Socialministeren, og den Omstændighed, at undertegnede **har været** Socialminister, tillader ikke mig, der ikke længer er det, at tage noget Initiativ paa Socialministeriets Omraade.

Hvis der i denne Sag vil være noget at foretage af Justitsministeren som saadan, maatte Henvendelsen hertil ogsaa ske gennem Socialministeriet, til hvilket jeg derfor D. D. har sendt Deres Brev.

Steincke.

D. A. L.

Kbhvn., d. 14. Aug. 1936.

Hr. Justitsminister K. K. Steincke,
Justitsministeriet.

Hr. Justitsminister!

Med den dybeste Skuffelse har vi modtaget Ministerens Svar paa vor Skrivelse af 4. Juli 36. Af vor Henvendelse fremgik det tydeligt nok, synes det os, at det vel rent formelt var Justitsministeren, vi henvendte os til, men at det reelt var Lovgiveren K. K. Steincke, vi ønskede at forhandle med angaaende en Standsning i den Forfølgelse, den fattigste Del af vor Klasse er udsat for.

Ministerens Henvisning til et andet Ministerforum synes os søgt. Det nye Princip i Juraen, at »Fortielse er strafbar« for et bestemt Folkelag, men ikke for andre, er nuværende Socialminister dog sagesløs overfor. Og Overvaagelsen af, at Straffen for »Fortielse« fuldbyrdes ligger dog hos Justitsministeren.

Vi tillader os derfor at udfordre Lovgiveren K. K. Steincke til en Radio-Diskussion om dette Emne med det Formaal, at bremse op for »Socialhjælpskriminaliteten« og begrænse Ofrenes Antal.

Med Agtelse.
Formand.

Justitsministeriet.

Den 17. Aug. 1936.

De Arbejdsløses Landsorganisation,
Gyldenrisvej 24

Deres Skrivelse af 14. ds. maa bero paa en Misforstaaelse. Der er intet nyt Princip i Juraen, »hvorefter Fortielse er strafbart for et bestemt Folkelag, men ikke for andre«. Fortielse har altid været strafbart, hvor det drejede sig om en Oplysningspligt overfor det offentlige i Forsørgelsessager, Skattesager m. v.

Men er der visse særlige Lovbestemmelser i den gældende Social- eller Straffelovgivning, der menes at være for strenge, var det saa ikke bedre at nævne dem end at fortabe sig i Talemaader. Naar jeg henviste til Socialministeren var det, fordi jeg efter det foreliggende maatte antage, det drejede sig om ønskede Ændringer i Sociallovgivningen, der sorterer under ham.

Steincke.

D. A. L.

Kbhvn., 24. Aug. 1936.

Hr. Justitsminister K. K. Steincke,
Justitsministeriet

Som Svar paa Skrivelse af 17de ds. giver vi Justitsministeren Ret. Ministeren har stadigvæk den formelle Ret. Men reelt kender vi ingen Tilfælde, hvor Fortielse i Skattesager straffes med 40—60 Dages Fængsel og Fortabelse af borgerlige Rettigheder. Fortielse her afgøres med administrative Skatteboder.

Vi har derfor Ret i, at det kun er overfor et bestemt Folkelag — nemlig de Fattigste — at Fortielse straffes.

Talemaader og Formaliteter skænker vi Ministeren. Det er Realiteterne, vi beskæftiger os med, og disse med tilhørende Paragraffer kender Ministeren bedre end os.

Med den Mikrofonfeber, Ministeren pludselig er blevet overvældet af, er der maaske alligevel Grund til at tro paa »et nyt Princip« i disse Straffesager, der ikke taaler en offentlig Debat.

Justitsministeriet

Den 25. Aug. 1936.

Hr. Otto Kristensen,
De Arbejdsløses Landsorganisation.
Gyldenrisvej 24.

Som Svar paa Deres Skrivelse af 21. ds. skal jeg blot tilføje, at jeg aldrig har lidt af Fejghed, og er saa vant til Insinuationer fra kommunistisk Side, at disse intet Indtryk gør paa mig.

Jeg beklager derfor blot, at jeg af rent saglige Grunde har været mere høflig overfor Dem, end De synes at kunne taale.

Steincke.

Saa overfladisk behandler Retfærdighedens øverste Repræsentant Landets industrielle Reservearmé.

I den første Svarskrivelse forsøges der paa at lave »Rundskue«.

Ministeren vælter det hele over paa en Kollega, saa skulde denne overvælte det paa en anden osv.

Den gik ikke!

I næste Svarskrivelse skyder Ministeren sig ind under, at det er et »gammelt Princip i Juraen, at »Fortielse« straffes, som om det var nogen Undskyldning, at Princippet er gammelt.

Men da Beviset ikke rigtig holder Stik, bliver vi i den sidste Svarskrivelse kaldt for Kommunister, og Ministeren trækker sig meget fornærmet tilbage, ja, har endda ofret mere paa os, end vi har kunnet taale! — Heller ikke en Smule Radio-Diskussion kunde den ellers meget talende Minister ofre Sagen. Her skulde vi dog tro, alle Fordelene var paa Ministerens Side. Han er jo kendt som en yndet Radiotaler, sprudlende af Vid og pudsige Indfald, Satire og Aforismer.

Hvorfor den Antipati mod Radioen? Hvorfor pludselig miste Mælet, naar det gælder de Fattiges Sag. Er det fordi Stigens øverste Trin er naaet? Kan der herfra kun sparkes nedefter?

Hvis de Arbejdsløse efter at have prøvet den »saglige Forhandlingens Vej« nu prøver andre Veje og Midler, skal Ansvaret lægges, hvor det hører hjemme — direkte og personligt hos den »tavse« Justitsminister K. K. Steincke.

Bestyrelsesmøde

afholdes Mandag den 14. ds. Kl. 20 hos Kasseren Elmegade 18 A ¹.

Formanden

Hallo, Moskva kalder

(Fortsat fra Side 1.)

paa Ufejlbarhedens urokkelige Principper, om hvis Handlingers Retfærd eller ej ingen har Lov at betvivle uden at gøre sig skyldig i Klasseforræderi.

Men, *netop* fordi der i den ikkesovjetrussiske Arbejderklasses almindelige Indstilling og Mentalitet ikke er nogensomhelst Plads for pavelig Ufejlbarhed, maa saa vel Sovjetregeringen som de kommunistiske Partier stadigt indstille sig paa, at skal den internationale Arbejderbevægelse, herunder ogsaa dens revolutionære Fløj, kunne føle sig overbevist om Moskva-Processens proletariske Retfærdighed, *maa der aabnes en international Arbejderdelegation og dennes juridiske Sagkyndige Adgang til at studere det Bevismateriale*, der beror i Moskva.

Ingen vil tvivle om Sovjetunionens Retfærd, saafremt en saadan kompetent og alsidigt sammensat Kommission maa godkende de rejste Anklagers Rigtighed. Og *først da* vil det være muligt virksomt at imødegaa og tilbageslaa den antirussiske Propaganda, som i Moskva-Processen har fundet et nyt og kærkomment Paaskud.

Hvis de kommunistiske Ledere af D. K. P. virkelig forstod danske Arbejdere, vilde de have tilbudt at medvirke til en for alle Parter *nødvendig Klaring*. De valgte Skældsordene og Thøger Thøgersen paa slap Line. Psykose i Stedet for alvorlig og ansvarlig Udredning af Problemet.

Foma.

F.S.

Ordinær Generalforsamling
afholdes **Onsdag d. 16. Sept. Kl. 19.30** i **WEINOLDS Lokaler** (Nørrevold)

DAGSORDEN:

1. Protokol.
2. Beretning og Forslag fra Landsmødet.
3. Regnskab A: Afdelingen, B: Bladet.
4. Indkomne Forslag
5. Fremtidig Arbejde, A: Vinterens Oplysningsarbejde. B: Agitationen.
6. Valg. A: Bestyrelse. B: Kontrolkomitee.

Forslag til Generalforsamlingen indleveres til Formanden — Bladets Kontor — inden Lørdag d. 12. Sept. 1936.

Bestyrelsen.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. 1ste Kl.s Arbejde.

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted. Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle. Alle Reparationer med Garanti. Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr. Landemærket 10.

Brugte Herreklæder, smaa Priser
Smokingsæt, Kjolesæt, Jakkesæt, Sommerfrakker, Benklæder, alt fra Herskaber, billigst. Østerbros Tøjcentral, Viborggade 11.

Konfirmandhabitter 28 Kr.
Jakkehabitter 10,85, Plusfour 3,50, Pigefrakker 14,00, Kjoler 6,50. Fabriksudsalget Nora for Drenge- og Pigetøj, *Nørrebrogade 156*. *Husk*, den høje Stue, og *Istedgade 84*.

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00. Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

RADIO

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

FORSKELLIGT

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

HERRESALONEN
Dronningensgade 10. Klipning 50 Øre Barbering 15 Øre, m. Sprit & Creme 25 Øre. Proper og reel Betjening garanteres.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer. Alle Slags Reparationer udføres.

„Rekord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00. Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Det billige Urreparationsværksted, hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden" giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

Sexualkonsulationen i Malmøgade flyttet til Frederiksborggade 25.
Læge J. H. Leunbach træffes Alle Hverdage Kl. 10½—12
Mandag & Fredag Aften Kl. 19—20.
Læge T. Philipson træffes Mandag & Fredag Kl. 12—13
Tirsdag & Torsdag Kl. 18—19
Sexpol's Sexualhjælp for Ubemidlede. Tirsd. Kl. 16-18, Torsd. Kl. 19-20.

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

Bliv Abonnent

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET"

»Soc.-Dem.« hævder at have tabt al Sympati for Kommunisterne siden Henrettelserne i Moskva.

Skulde det virkelig være muligt.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 31. | Lørdag d. 19. September 1936 | 1. Aarg.

VALG

Da jeg bor lige over Grænsen i den Landsdel, hvor det frygtelige Slag udkæmpes om *»Reaktionens sidste Skanse«*, det gamle Landsting, har min Brevkasse i den sidste Uge været fyldt med Forjættelser om, hvor herligt det vilde blive her i Landet, hvis de forskellige Partier sejrede, og hvor frygteligt det vilde blive, om de tabte.

I de første Dage forsøgte min lille søde Kone virkelig at kæmpe sig gennem denne Syndflod af Paastande og gensidige Beskyldninger, og jeg begyndte alvorligt at frygte for hendes Mentaltilstand, men blev igen beroliget, da jeg en Dag saa, hun sorterede alle Valgopraabene fra og lagde dem ulæst hen i den Dynge Papir, vor Fiskemand faar til at pakke Torsk ind i.

Saaledes bør alle Ting fornuftig anvendes til det Formaal, hvortil de er skabt.

— — —

Da ingen af de kæmpende Partier i Realiteten vilde afskaffe Landstinget, var der ikke meget at gøre for de faa fornuftige »Vælgere«, der vil afskaffe baade Landsting og Folketing og alle de politiske Partier tilsammen.

De er stillede som Drengen med Huen. Tog han den op, fik han Tærsk, og lod han den ligge, fik han ogsaa Tærsk, eller som Lønarbejderen, der indtil sin Død forgæves ventede paa et Valg om Lønsystemets Afskaffelse.

For disse »Vælgere« kan Valget kun have sekundær Interesse ud over Tærskene og Skuffelsen over Massernes taalsomme Indifference!

Men de sekundære Interesser har ogsaa Ret til en lille Plads midt i Brølet — og hvorfor ikke tage den Fornøjelse med.

— — —

Jeg modtog en Dag et »flammende« Opraab fra Lenins danske Elever, de aandelige og politiske Arvtagere af den Mand, der raadede det unge Duma-Medlem til at stille Forslag om at hænge hele Banden i Vejtræerne!

Opraabet havde følgende Ordlyd:

»Ungdommen raaber ud til Kamp mod Landstinget! Vi forlanger: Valgret fra 21 Aar. Hurtig og effektiv Hjælp til unge Arbejdsløse. Hele Ungdommen i Arbejde. Den tekniske Dagskole indført. Organisations-, Møde- og politisk Frihed for Soldaterne. Kort sagt: *Sikkerhed for Ungdommen!!!*

15. September stemmer vi *socialdemokratisk* og vi bryder Landstingets Magt. Arbejdere, lad Enheden sejre i Kampen!

Danmarks kommunistiske Ungdomsforbund.

— — —

Man forstaar efter dette godt, om Hr. Stauning efter Valget er lidt om i Knæene af at sparke denne »oprørske« Bolschevik-Ungdom fra sig. Tænk, om hans kære borgerlige Vælgere skulde faa den Tanke, at han plejede Omgang med denne Samfundsstormer-Ungdom, der ser en *Sikkerhed for Ungdommen* ved Valgret fra 21 Aars Alderen, for at stemme for Indførelse af teknisk Dagskole! Det var mere end frygteligt!

Her staar vi ved en af Valgkampens dystre, uudgrundelige Gaader: Tænk, at denne *kommunistiske Ungdom* erklærede: *vi stemmer socialdemokratisk!*

Man spørger uvilkaarlig: Hvori er denne Ungdom egentlig *kommunistisk*, naar den *stemmer socialdemokratisk?*

Og er det *Ungdom*, der stemmer ved et Valg, hvor *Valgretsalderen* er *35 Aar!*

Summa Summarum, kære Venner: *Dansk kommunistisk Ungdom* betyder logisk oversat: *socialdemokratisk Alderdom!*

Arbejderklassens fødte Førerskab, Stalins bolschevikiske, jernhaarde, disciplinerede Kadre, forstaar ikke alene at udstede revolutionære Paroler, men ogsaa at følge dem! — Stauning igen!

Sig saa ikke, at Valgets sekundære Interesser er uden Betydning.

— — —

Stauning igen, ja, stakkels Mand, han blev ikke alene paaklistret de forfærdelige danske »Bolcheviker«, men ogsaa Spaniens Anarkister.

Heltene ved Irun, der indtil sidste Patron og sidste Mand forsvarede deres Hjem og Frihed mod de reaktionære Bødler og lejede Araberhorder, de blev af den pæne borgerlige Presse herhjemme i en Fart forvandlede til en Bande blodtørstige Mordbrændere, der var allierede med Hr. Stauning i Anledning af Landstingsvalget.

Jeg forstaar den dybe, alvorlige Vrede, hvormed Stauning afviste Beskyldningen om denne sidste Alliance.

Har han intet med Aksel Larsens parlamentariske, udenomparlamentariske, revolutionære Reformisme at bestille, saa har han endnu mindre noget Fællesskab med Spaniens ærlige revolutionære Arbejdere. Mellem ham og dem er der netop den uoverstigelige Kløft, som Marx paapegede, der er mellem Lønarbejdernes Interesser og det snyltende Borgerskab.

Og lad os endelig ikke blive sentimentale over Valgkampens Postulater. Efter Valget vil Hr. Stauning i »Snapstinget« eller »Adlon« drikke Fostbroderskabets Skaal med de konservative Løgnehalse, der opfandt den spanske Alliance, og de vil gensidig beundre hinanden for den Frækhed, hvormed Skrønen blev turneret, og den »alvorlige« Elegance, hvormed han afviste den.

Og Arbejderne i Spanien vil kæmpe deres dødsalvorlige Kamp videre uden at ane, at der eksisterer en politisk Storspekulant Hr. Stauning i Danmark.

Og her hjemme vil efter Valget Landstinget fortsat bestaa som Skærmbrædt for Socialdemokratiets reformistiske Kæltringestreger overfor Arbejderne, og Aksel Larsen vil fortsat tage fast Stade paa Staunings Dørmaatte med indbydende Smil til de borgerlige Arbejdere og med Hr. Thøgersen som bevæbnet Udraaber for Verdensrevolutionens forvirrede Fortrop, medens de almindelige Arbejdere upaavirket vil fortsætte Tilværelsen som Arbejdsløse eller Arbejdende, pint og udplyndret af Borgerskabet gennem fastbunden Løn og Understøttelser og Hr Staunings indirekte Skatter.

— — —

Undskyld, at jeg gentager, men min lille Kone gjorde noget logisk rigtigt, da hun lagde Valgopraabene hen til at pakke Torsk ind i.

Danmarks demokratiske Hyttefadstorsk stimer i Dag Tirsdag sammen for at afskaffe Landstinget. Danmarks tænkende Proletared arbejder for at erobre Industrierne, saa forsvinder alt det andet af sig selv, som de i Dag forgæves stemmer om.

Undskyld, Hr. Stalin og Hr. Stauning, at disse Tanker lever endnu.

Eli.

UGENS SPANSKE BULLETIN

Stillingen i Spanien.

Syv Uger har Borgerkrigen raset i Spanien. For første Gang har den europæiske Fascisme mødt en væbnet Modstand fra et helt Folk, et Folk, som i Aartiers Kamp har lært at bruge den direkte Aktions Midler.

Katalonien gav under C. N. T.s Ledelse Kampsignalet for hele Spanien. Katalonien selv førte paa et Par Dage Kampen til en sejrrig Afslutning.

I Katalonien kan man ogsaa aflæse det øvrige Spaniens Udvikling. Allerede under den brændende Strid begyndte Katalonien at bygge det økonomiske Liv op bag Fronterne, at socialisere Næringslivet. Antifascismens Konsekvenser paa det økonomiske Omraade bliver paa Frihedens Grund at opbygge Socialismen. C. N. T. og F. A. I. har søgt ogsaa paa det økonomiske Omraade at samle alle de antifascistiske Kræfter.

Den største Del af Spanien staar dog i Borgerkrigens Tegn, en Krig, som føres paa flere Fronter.

For at forklare Stillingen maa man vide, at det ikke er Soldater, der udgør Kærnen i de fascistiske Tropper, men bevæbnede Civilister. Det er Tilhængere af »Spanske Falangen«, de karlistiske Monarkister og andre reaktionære Ligaer, som staar i Forbund med Officerskorpset, der kæmper mod Republiken. Inden for selve Arméen støtter de sig kun til et ringe Antal. Den store Masse af Soldater holdes indespærrede i Kasernerne og anvendes kun i Undtagelsestilfælde i den aabne Kamp. De holder ud med sammenbidte Tænder og venter Befrielsens Time. I Stedet anvender man farvede Regimenter fra Afrika og Fremmedlegionærer. Dog er mange af disse gaaet over til den antifascistiske Front.

Kupmagerne holder Stillingen i forskellige Dele af Landet. Deres Støttepunkter er i Nord Aragonien, Rioja og Narvarra (med Burgos), i Nordvest Galizien, Provinserne langs den portugisiske Grænse, og i Syd Provinsen Huelva, Sevilla og Cadiz.

Kystlandet i Nord til San Sebastian og Irun er i Antifascisternes Hænder. I Oviedo holder Oprørerne Stillingen, men Byen er omringet af Arbejdermilitsen. I Syd er Cordova og Granada stadig fascistiske, men disse Byer er saa godt som isolerede. Malaga, Almeria og Kartagena er antifascistiske. Toledo holdes af Fascisterne.

Kampfronten er Nord og Vest om Madrid: Guaderama, den aragoniske Front: Zaragossa—Huesca), Estremadura Fronten: Caceus, Merida. I Nord forsøger Fascisterne ved Angreb paa San Sebastian—Irun at skaffe sig Forbindelse med den franske Grænse. Det spanske Marokko er helt i Fascisternes Hænder.

De Provinser, derbeherskes af Arbejderne, har et sammenlagt Indbyggerantal paa 11,500,000 og et Fladeindhold paa 175,000 Kv. Kilometer. Fascisternes Omraade har omtrent 7 Millioner Indbyggere og et Fladeindhold paa ca. 175'000 Kv. Kilometer. Arbejderne kontrollerer altsaa 60 pCt. af Landet. Det strategisk vigtige og industrielt og politisk mest betydende Omraade i Katalonien er antifascistisk.

Babarøerne Menproca og Iluza er ogsaa indtaget af Antifascisterne. Paa Mallorca er en katalonisk Arbejdermilits gaaet i Land og kæmper nu om Hovedstaden Palma. Fascisterne i Palma har ingen Forbindelse med andre Fascister. Det samme er Forholdet med Huesca og Oviedo, som er helt omringet. Forbindelsen mellem Teruel og Zaragossa er afbrudt af en F. A. I. Kolonne. Det fascistiske Forsøg paa at sende Tropper fra Galizien til Oviedo er ogsaa mislykkedes. Tropperne gjorde Mytteri paa Vejen og dræbte Officererne. Ved San Sebastian i Nord og Estremadure i Syd forsøger Fascisterne at angribe, medens de paa andre Pladser er i Defensiven.

De kataloniske Tropper bestaar udelukkende af Milits, eftersom den gamle Hær er fuldstændig opløst. Overalt hvor Antifascisterne har sejret, foregaar en fuldstændig social Omforandring. Det som var før Fascistkuppet, kommer aldrig mere tilbage. Den borgerlige demokratiske Republik har ligesaalidt som de mellemeuropæiske Stater kunnet slaa Fascismen tilbage eller hindre den fra Forberedelser til Kup. Det var de spanske Arbejdere, som med den direkte Aktions Midler tog Kampen op mod Fascismen. De borgerlige Republikanere har af Selvopholdelsesdrift sluttet sig til Arbejdernes revolutionære Kamp, men det er Arbejderne, som fører Kampen for sin Sag. I Katalonien, den antifascistiske Bevægelses Højborg, er det Anarkosyndikalisterne, der har haft den største Indflydelse. Ligesaa i Levante og de erobrede Dele af Aragonien. Der lægger de anarkosyndikalistiske Arbejdere Grunden til et frit socialistisk Samfund. Disse Arbejderstyrker er en uudtømmelig Kilde for Kampen, som vil blive ført til en sejrrig Afslutning. Fascisterne har hele Folket imod sig, et Folk, der kan og vil kæmpe. Spanien kæmper i Dag for en ny Verden. Det maner alle Landes Arbejdere til Solidaritet. Det gælder Arbejdets Frigørelse og den sociale Frihed og ikke Spørgsmaalet om nogen anden politisk Form. Naar Verdens Arbejdere forstaar dette, saa kan de ogsaa tage Stilling til, hvad der nu sker i Spanien.

Hvad der endnu skal gøres.

Under denne Overskrift offentliggør C. N. T.s Informationsbulletin, spansk Udgave, en Artikel, af hvilken vi gengiver følgende:

Efter at Arbejderne har gennemført forkortet Arbejdstid, højere Løn og Lejesænkninger af Boliger, er der endnu en Sag, der skal løses.

Arbejderklassens Modstandere, de, som endnu ikke har grebet til Vaaben, men som sidder fornøjede og velnærede i sine luksuriøse Boliger og lytter til Fascistgeneralernes Radioudsendelser, de maa tvinges til med deres stjaalne Guld at understøtte den antifascistiske Kamp.

Det er meget godt, at der i hele Spanien foretages Indsamlinger til den spanske Milits og til den antifascistiske Kamps Ofre, men til disse Indsamlinger skal ikke blot Antifascisterne bidrage. Nu maa ogsaa de store Grundejeres Indkomster beskæres. Mange af dem oppebærer endnu efter Lejesænkningen enorme Summer.

En Kropsarbejder i Barcelona fortjener nu i Gennemsnit 12 Pesetas om Dagen. Med dette maa han klare sig. Mere behøver Byens Grundejere heller ikke. Derfor maa der saa hurtig som muligt dannes en Komité, der kontrollerer Grundejernes Renter. Hvad der er gennemført i Industrien, maa ogsaa gennemføres for Godsejere og Husejere. Giver Arbejderne deres Blod i Befrielseskampen, saa kan disse Herrer give deres Penge. Alt, hvad de oppebærer ud over nævnte Sum, skal gaa til den antifascistiske Kamps Ofre, Invaliderne og de Dræbtes Efterladte. Gil Robles sagde en Gang: Man maa tage Pengene, hvor de er. Ogsaa vi antager den Parole Nogen anden Udvej findes ikke.

(Fortsættes Side 3.)

Kommunist Demonstrationsfiasko

648 Landstingsmodstandere i en „mægtig" Demonstration.

Med de sædvanlige banale Fraser havde D. K. P. i København i Søndags kaldt **»Københavns Arbejdere og alle ærlige demokratiske og frisindede Mennesker« ud til Demonstration for at vise, at ogsaa Hovedstadens Befolkning var med i den vigtigste Begivenhed i Danmarks politiske Historie.** Formaalet var endvidere i Følge »Arbejderbladet« at vise Reaktionen, at Landstingsmodstanderne udgør det altovervejende Flertal af Københavns Befolkning.

Det er dog tvivlsomt, om Reaktionen ved at se Demonstrationen er blevet klar over det. Ved en foretagen Optælling i Istedgade taltes 216 Rækker af gennemsnitlig 3 i hver eller ialt 648 Demonstranter, saa særlig »altoverveldende« var det just ikke.

Demonstrationen samledes paa Blaagaardsplads og det fine Vejr havde samlet en Del Tilskuere, der overværede Ankomsten af 5 smaa D. K. U. Hold paa fra 25 til 75 Deltagere. Jord og Betonarbejder Valdemar Larsen holdt her en kort Tale, som ganske enkelte hilste med Bifald. Vakte iøvrigt almindelig Munterhed, da han oplyste, at der paa Enghaveplads vilde blive talt af 2 af vort Partis »mest politisk indsigtsfulde Talere«, Folk tænkte paa »Betydeligheden« Ivan Solgaard — og smilede.

Paa Enghaveplads var samlet ca. 1500, der morede sig over Aksel Larsens Vittigheder og kedede sig over Ivan Solgaards monotone »Ungdomstale«. Jeg kom til at tænke paa Kragh og Christmas Møllers Paastand om, at hvis Regeringen faar Flertal, bliver det Kommunisterne, der regerer — og saa smilede jeg igen om Kap med den straalende Sol.

C. H.

Til vort Blads Læsere

Enhver af vort Blads Læsere, der endnu ikke er fast Abonnent paa Bladet, vil vi gennem disse Linier henstille til at tegne sig som Abonnent fra 1. Oktober.

Vort Motiv hertil er dels, at det faste Abonnement er et langt mere stabilt økonomisk Grundlag for vort Blad end Løssalg, og dels, at vi er mere sikre paa, at hver enkelt Læser følger med i Bladets ofte fortsatte Artikler.

For Læserne stiller Sagen sig saaledes: Abonnenten faar Bladet for Kr. 1,50 pr. Kvartal, altsaa for $11\frac{1}{2}$ Øre pr. Nr., og faar tilmed Bladet bragt lige ind ad Døren hver Fredag.

Til vore Abonnenter

Til de af vore Læsere, som forud er Abonnenter, vil vi henstille igen at forny Abonnementet for Oktober Kvartal.

Vi henstiller ligeledes, at man lægger de Kr. 1,50 af til vore Opkrævere, da disse er Kammerater, der udfører dette Trappearbejde gratis, og det er ikke rigtigt at lade dem gaa forgæves flere Gange.

Gadespejlet

Da Pengepugeren Carnegie i et Anfald af daarlig Samvittighed — eller maaske fordi han har humoristisk Sans, indstiftede sit saakaldte Heltefond, tænkte han næppe paa, at de eneste virkelige Heroer, vor Tid kan opvise, maa søges blandt de revolutionære Arbejdere, der giver Livet som Indsats for at forhindre, at en uhumsk Type som denne Legatstifter kan opstaa. Naa, Meningen har næppe været andet end at sætte sig selv et Monument, og det er blevet ham værdig i al sin Ynkelighed.

Carnegiefondet har netop i denne Tid uddelt sine aarlige Beløb og Medailler til de saakaldte Dagliglivets Helte. Med al Respekt for de enkelte Mennesker, der virkelig sætter deres eget Liv i Fare for at redde Medmennesker, skal det siges, at denne Uddeling efterhaanden er helt ude i Parodien. Det er snart saadan, at dratter en Politimand i Vandet og selv redder sig op paa det Tørre, saa er han værdig til Medaille og Hædersgave.

Man søger i Virkeligheden at drage Begreber som Heroisme og Helte ned i et Pløre af Fedtskillinger og Uvidenhed.

Selv naar man blandt Videnskabsmænd behandler Begreberne Heroer eller Helte, nævner man i Reglen kun tre Typer: arktiske Forskere, Læger o. l samt militære Ledere. Den Revolutionære, der — helt uden Tanke for personlig Vinding — giver Livet som Indsats i Hengivenhed for en Idé, tør Videnskaben ikke beskæftige sig med, fordi den som oftest er økonomisk afhængig af Kapitalen. Til Trods for, at det blandt revolutionære Arbejdere Verden over i Dag formelig vrimler med Helte og Heroer, sætter man Kikkerten for det blinde Øje og forkynder, at disse Begreber hører en svunden Tid til.

□

Formanden for de danske Skibsværfters Sammenslutning, C. P. Christensen udtaler i et Interview i »Politiken«, at de danske Værfter for de to første Aar har fuld Beskæftigelse.

□

Hitler har igen i Søndags holdt en Fredstale, der var en Krigserklæring til Sovjet og navnlig til Jøderne. Han bliver ari'ere og ari'ere.

□

Den af »L. S.« iværksatte Mælkestrejke i Søndags gik næsten sporløst hen over Hovedet paa Forbrugerne.

□

De kaffeproducerende Lande forhandler om Foranstaltninger til at gøre Kaffeproduktionen mere lønnende gennem en Produktins-Indskrænkning. — Verdens Kaffetrusten er paa Trapperne.

Den forfalskede Kommunisme

De revolutionære Arbejdere bør tage Afstand fra alle Former for maskeret Reformisme og politisk Kliketyrani.

Vi staar overfor den historiske Kendsgerning, at det russiske kommunistiske Parti siden Lenins Død er forvandlet fra et Centrum i Kampen for Verdensrevolutionen til et Centrum for Skabelsen af et nationalt russisk Imperie med alle de indre og ydre Konsekvenser, der følger heraf.

I Stedet for i Overensstemmelse med Kommunismens Maal at arbejde henimod økonomisk Lighed og socialt Demokrati, saa er hele Udviklingen i Sovjet-Unionen — under Førerskab af det kommunistiske Parti — gaaet lige i den modsatte Retning.

Fra en oprindelig mere ligelig Fordeling af Folkets samlede Arbejdsudbytte er der efterhaanden skabt en økonomisk Ulighed, der ikke staar tilbage for Tilstandene i borgerlige Lande, naar lige undtages det højeste Finansaristokrati.

Medens den almindelige ikke faglærte Arbejder i Sovjet-Unionen i Dag har omkring 150 Rubler om Maaneden, har de foretrukne Fags Arbejdere 500 Rubler om Maaneden og særlig privilligerede Specialarbejdere og Stachanovarbejdere har fra 1000 til 2000 Rubler om Maaneden.

Paa Højde med disse sidste og med andre Goder i Bolig o. s. v. staar hele det industrielle, finansielle, aandelige og politiske Bureaukrati — Sovjet-Unionens administrative Magthavere!

Som den skarpeste Modsætning til Kommunismens fundamentale Krav om lige Livsmuligheder for alle Mennesker møder vi her en Tilstand, hvor den ene Sovjet-Borgers Aarsindtægt er 1800 Rubler — det enorme Flertal —, medens andre særlig foretrukne Borgere har fra 6000 til 12.000 og 15—20.000 Rubler.

Og i Stedet for at udslette Kapitalismen har man nu opbygget en Statskapitalisme, hvor det højtlønnede Bureaukrati bl. a. kan anbringe den Del af deres Indkomster, de ikke kan forbruge, i Statsobligationer, der paa ægte kapitalistisk Vis ikke blot giver dem Renter, men i det hele taget opretholder det System, hvorved de lever højt paa Overskuddet af Millionerne af Arbejdere og Bønders Arbejdsudbytte.

For yderligere at øge denne faktiske Overklasses Privilegier og Magtstilling, har man nu efterhaanden krænget f. Eks. Stachanov-Bevægelsen over i dens Modsætning. Denne sunde Bevægelse, der oprindelig opstod blandt de almindelige Arbejdere med det Formaal gennem en bedre Udnyttelse af den moderne Teknik at forbedre hele det russiske Folks Levestandard, er af det herskende Bureaukrati forvandlet til en systematisk Udpresning af Massernes Arbejdskraft med Præmier til Slavefogeder og særlige Morakker-Individer (læs »Arbejdet«s tidligere Oplysninger herom, ogsaa Stachanovs Oplysninger i Sovjetpressen) og Straffe over de Arbejdere, der har haft Mod til at rejse sig imod dette Tyranni.

I Stedet for at udvikle Sovjetstyret henimod Kommunismens fuldstændige Demokrati og Frihed, saa har man forvandlet hele Raadssystemet til en Karrikatur, hvor Arbejder-, Fabriks- og Bondesovjetterne ikke har den mindste Indflydelse paa »Sovjet«-Unionens indre og ydre Politik.

Arbejdernes og Bøndernes Sovjetter er i deres Magtomraade helt henvist til lokal Forvaltning af de Love og Forordninger, den herskende Partiklike i Regeringen paabyder dem, ligesom Fagforeningerne vel har Indflydelse paa Sociallovens lokale Forvaltning og Lønnens Fordeling, men ikke paa hvor stor Del af de arbejdsskabte Værdier, der skal fordeles som Løn og social Forsorg.

Og selv i de lokale Sovjetter har Partiet overalt sine Redskaber, der under Trussel om Hævn mod de Arbejdere, der har en anden Mening, fuldstændig tyranniserer alle Møder, Vægaviser, Fagforeninger, Fabrikskomitéer osv.

De lokale Sovjetter (Raad), der i et Sovjet-Samfund skulde være det Fundament, hvorpaa hele den udøvende Samfundsmagt hvilede, og dem, der direkte bestemte Landets indre og ydre Politik, er berøvet enhver Indflydelse, og i Stedet er hele Magten forankret i det »kommunistiske« Parti eller rettere i den Klike, der behersker Partiet.

I indirekte Erkendelse af hele denne Humbug i *»Sovjet-Styret«* har man til Afløsning nu gennemført en saakaldt Forfatningsændring med direkte Valgret for Folket, ligesom i den øvrige kapitalistiske Verden til Afløsning af *»Sovjet-Styret«*.

Men hvilken Forfatning? En Forfatning, der lige som i de fascistiske Stater kun anerkender et politisk Parti, een Opfattelse af, hvad der maa være Unionens Politik, i dette Tilfælde det kommunistiske Partis forud vedtagne Politik.

Naar Partiet som den udøvende Magts Fundament saa endda stod aaben for Arbejder- og Bondemasserne og der herskede lige Adgang for Partiets Medlemmer til at gøre deres Meninger gældende og Magten laa hos Flertallet, ja, da kunde man endda tale om Retfærdighed, Demokrati og Folkestyre.

Men det er lige modsat. Medlemsskabet i Partiet er et Privilegium, og de menige Partimedlemmer eller deres Flertal har ikke den mindste Mulighed for at gøre deres Meninger gældende.

I skarpeste Modsætning til al socialistisk Tankegang styres og kommanderes Partiet fra oven, fra den Herskerklike, der har sat sig tilrette i Partiets Ledelse.

Denne Magtklike behersker fuldstændig Partiet gennem Pressen, Radio og dens Kreaturer nedefter i alle Grader til de almindelige Partimedlemmer.

Som i ethvert Despot- eller Tyrannisamfund er det nu gaaet i Sovjet-Unionen. Hvor Folkemasserne ikke har en naturlig Vej for Udløsning af deres Utilfredshed, aabne Kanaler for de forskellige Opfattelser og et frit Forum for Flertallet at gøre sig gældende, der former Utilfredsheden sig nødvendigvis i hemmelige Klikedannelser, i illegale Bevægelser. Hvorledes skulde den ellers udtrykke sig? — og i yderste Fald i konspirative og terroristiske Handlinger.

Der er i Dag overalt i Sovjet-Unionen Utilfredshed blandt Arbejderne, mest imod den store Lønforskel, men ogsaa mod Partikreaturernes anmassende Regime paa Arbejdspladserne. Der er hemmelige Oppositionsgrupper og Partikliker, der stræber efter Magten.

Men den herskende Magtklike med »Guden« Hr. Stalin i Spidsen har ogsaa en anden nødvendig Bestanddel af Tyranstatens Inventarie, nemlig en hemmelig Spion- og Politiorganisation til Værn om Magtkliken og dens »høje« Personer.

G. P. U. var oprindelig, medens Lenin levede, en Klasseorganisation, et hemmeligt Klassepoliti, til at værne Arbejderne mod deres hemmelige og konspirative Klassefjender, Godsejere og Kulakker, der spekulerede paa at rejse Kontrarevolutionen og genindføre de gamle Tilstande.

Men efterhaanden som disse Klasser og deres Kreaturer helt er udryddet, forsvandt ogsaa Eksistensberettigelsen af denne hemmelige Politiorganisation.

Men i Stedet for at ophæve den forvandlede Stalinkliken den til en hemmelig Politiorganisation til Værn for Klikens fortsatte Bevarelse af Magten. Og G. P. U. bruges ikke i Dag mod Klassefjenden, men mod de af Sovjet-Unionens Arbejdere og Bønder, der ikke blindt lystrer Klikens Direktiver eller blot ytrer Utilfredshed med de bestaaende Løn- og Arbejdsvilkaar eller det bestaaende Partityranni.

Ved Siden heraf har G. P. U. en særlig Opgave i Partispionage inden for Partiet for at aflure, om der er nye Kliker under Udvikling, afsløre og afstraffe Deltagerne — *»Sovjet-Unionens Fjender«* (!), d. v. s. Stalins personlige Fjender!

En særlig vigtig Opgave har G. P. U. over for de gamle Bolcheviker, Lenins Meningsfæller, der trofast holder fast paa Tanken om at forvandle den russiske Revolution til en Verdensrevolution, og derfor er uforsonlige Modstandere af den nuværende nationale russiske Imperialisme i intimt Samarbejde med de kapitalistiske Stater ved Alliancer og Folkeforbund, medens den herskende Klike roligt ser paa, at den spanske Revolution slaas ned uden at røre en Haand for at komme Spaniens Arbejdere tilhjælp.

Den afskyelige blodige Moskvaproces, hvor Stalin lod myrde en Del af Lenins gamle Medarbejdere, var et Værk af G. P. U.s modbydelige Spionage og Torturvirksomhed overfor Stalins Meningsmodstandere. Kunde Væggene i G. P. U.s Torturkamre tale, vilde Mystikken om de henrettede Kommunisters Tilstaaelser sikkert forsvinde.

Hele Stalinklikens politiske Linje fører saaledes tilbage baade i Ytringsformer og Indhold mod reaktionært Despotstyre. Indadtil og udadtil repræsenterer den baade i sin militære Handelspolitik i Mongoliet og det vestlige Kina saavel som i sin Alliance- og Militærpolitik i Europa alle Imperialismens indre og ydre Kendetegn.

At tale om Kommunisme i denne Forbindelse er en Forhaanelse af denne. Lige fra Sovjet-Unionens intime indre Forhold fra dens reaktionære Seksuallove, dens himmelraabende uretfærdige Fordeling af Folkets materielle Frembringelser og dens tyranniske Styreform til hver eneste Detaille i dens Udenrigspolitik peger paa en forhærdet Statskapitalisme bort fra Kommunismens økonomiske, sociale Demokrati og politiske, aandelige og personlige Frihed.

Vi vil i en næste Artikel se paa, hvorledes de forskellige Landes kommunistiske Partier i Overensstemmelse med Udviklingen i Sovjet-Unionen siden Lenins Død har afviklet sig bort fra enhver revolutionær Opgave og er endt i nationalistisk Reformisme med den særlige Opgave at forsvare Stalinklikens Afvikling af Ruslands sociale Revolution til nationalistisk Statskapitalisme og Imperialisme.

En Afsløring af Socialkontorernes oprørende og lumpne Gestapovirksomhed

En Næringsdrivende tilsender os et hemmeligt Spørgeskema, der skulde bruges til at gøre en Arbejdsløs til Kriminalforbryder.

Gang paa Gang har de Arbejdsløse rejst sig til Protest mod Socialkontorernes Forfølgelse af de Arbejdsløse, der enten selv eller deres Hustruer har tjent lidt, som Socialkontorerne ikke har faaet Meddelelse om.

Loven paalægger de Arbejdsløse som en Pligt at opgive, hvis de har Indtægter — selv de mindste — ud over den Understøttelse, de oppebærer i Henhold til Loven, eller rettere i Henhold til Administrationens vilkaarlige Skøn.

Og disse Indtægter — ved tilfældigt Arbejde, Tjenesteydelser eller ved Konens Slid ved Trappevask eller Rengøring — trækker den smaalige Administration enten helt eller delvis fra Understøttelsen, saaledes at de Arbejdsløse ikke har nogen Fordel ved at være energiske og søge at supplere Understøttelsen.

Anser Administrationen det som en Opgave at gøre de Arbejdsløse til Forbrydere.

Ethvert rettænkende Menneske, der kender Størrelsen af de Arbejdsløses Understøttelser paa Socialkontorerne, f. Eks. i København, indrømmer, at de Arbejdsløse umuligt kan leve af disse Understøttelser.

De Mennesker, der bedst af alle ved dette, er netop de Folk, der administrerer Socialloven.

De ved, at de selv oppebær Gager, for et Arbejde, der er langt lettere end det at være Arbejdsløs, flere Gange større end de Understøttelser, de udbetaler de Arbejdsløse.

Disse Mennesker ser daglig for deres Øjne, hvilken Sum af menneskelig Vankundighed og Lidelser, de smaa Understøttelser skaber for deres arbejdsløse Medmennesker, der ikke forstaar at skaffe sig supplerende Indtægter.

Disse Mennesker, der i København administrerer Socialloven, de ved bedre end nogen andre, hvorledes denne umenneskelige Lov giver det socialunderstøttede Menneske Valget mellem *langsomt at dø af Underernæring eller blive Kriminalforbryder*.

Naar Loven nu engang er saa grusom, saa ufattelig umenneskelig, at den enten hensætter de ulykkelige Arbejdsløse og deres Hustruer og Børn i permanent Halvsult eller tvinger dem til at forbryde sig mod Loven ved at skaffe sig Indtægter, de ikke opgiver, da maatte man vel forudsætte, at de Mennesker, der til daglig staar Ansigt til Ansigt med denne lovbundne forfærdelige Skæbne, at de vilde tage menneskeligt paa Forholdet, at de kun ramte de Arbejdsløse med Forbryderstemplet og Fængselsstraf, naar de udefra blev tvunget til at gribe ind.

Vi er Gang paa Gang af de Arbejdsløse forsikret om det modsatte, nemlig at Administrationens Moral er fuldstændig forhærdet, at den i Stedet for at hjælpe de Arbejdsløse tilrette med Tilværelsen uden om Lovens Haardhed tværtimod sætter alt ind paa at ramme de Arbejdsløse og tvinge dem til at halvsulte paa de utilstrækkelige Understøttelser eller faa dem straffede og sætte Forbrydermærket paa dem langt ud i Fremtiden.

Vi har hidtil vægret os mod en saadan Opfattelse af Administrationen. Vi har vel været vidende om, hvorledes Socialkontorerne sendte deres Undersøgere ud for at snuse hos Viceværter og Handlende, men vi har altid opfattet dette Forhold som en Refleks af en Anmeldelse — *ude fra!*

Vi maa tilstaa, at denne Opfattelse nærer vi ikke mere. Vi maa desværre erkende, at de Arbejdsløses Opfattelse af Socialkontorernes Administration er mere end rigtig.

Vi har for os liggende et Dokument som uomstødelig beviser at

Socialkontorerne i København driver en hemmelig Gestapovirksomhed der ikke kan have andet Formaal end at ramme de Arbejdsløse.

Fredag den 11. September modtog vi med Posten følgende Skrivelse:

Hr. Red. Chr. Christensen!

Da jeg har set, at Deres Blad har stillet sine Spalter til Raadighed for de Arbejdsløse, sender jeg Dem vedlagte Spørgeskema, som jeg har modtaget fra Socialkontoret, og som jeg hermed giver Dem Ret til at offentliggøre for at advare de Arbejdsløse.

Jeg, der selv engang har været Arbejder og selv har prøvet Arbejdsløsheden Forbandelse, driver nu en mindre selvstændig Virksomhed, hvor jeg har givet nævnte Arbejdsløse lidt Beskæftigelse. Vedkommende er et flinkt og flittigt Menneske, som jeg er godt tilfreds med, og det kunde aldrig falde mig ind under nogen Form at gøre Vedkommende Fortræd.

København, d. . . . . . .

(Navnet.)

Det i Skrivelsen nævnte Spørgeskema har følgende Indhold:

(Socialkontorets Adresse.)

I Anledning af en her verserende Sag (den Arbejdsløses Navn og Adresse) og som forklarer at have Arbejde hos (Arbejdsgiverens Navn og Adresse), tillader man sig tjenstlig at anmode Dem velvilligst at besvare nedenstaaende Spørgsmaal saa udførligt som muligt.

Spørgsmaal.

1. Hvorlænge har Vedkommende haft regelmæssigt Arbejde som anført?
2. A. Hvormeget har Vedkommendes samlede Fortjeneste været i de sidste tre Maaneder eller 13 Uger?
   B. Hvormeget i det sidste Aar? — — de sidste 12 Maaneder?
3. Hvor stor er Vedkommendes ugentlige eller maanedlige Fortjeneste for Tiden?
4. Hvor meget af Fortjenesten kan der antages at medgaa til Udlæg, **Medhjælp, Transport** eller andre **nødvendige Udgifter**?
5. Kan der udover det i Punkt 2—3 nævnte Beløb ventes Akkordoverskud, i saa Fald naar og hvormeget?
6. Er der i den nærmeste Fremtid Udsigt til Arbejdstidens Begrænsning eller Arbejdets Ophør?
7. Er der i sidstnævnte Tilfælde Udsigt til Genantagelse, evtl. hvornaar?
8. Er der Udsigt til højere Arbejdsfortjeneste?
9. Har De Kundskab om, hvilke andre Indtægter Vedkommende eller Familjen har?
10. Hvis Arbejdet er ophørt, bedes oplyst, hvornaar og af hvilken Grund?
11. Kan der ventes Pension eller Understøttelse, og da naar og hvormeget?

(Dato.)

(Underskrift.)

— — —

Motiveringen for denne Henvendelse er løgnagtig.

Det første vi gjorde, da vi havde modtaget dette Spørgeskema, var selvfølgelig at henvende os til vedkommende Arbejdsløse, hvem vi forelagde Skrivelsen og Spørgeskemaet, og bad om Oplysning om, hvad det var for en Sag, der verserede ved Socialkontoret, og hvormed disse Spørgsmaal til Arbejdskøberen var motiverede.

Vi blev endnu mere forbavsede, da vi erfarede, at den Arbejdsløse slet ikke kendte til nogen Sag.

Alt, hvad Vedkommende kunde tænke sig, var, at for kort Tid siden var der spurgt, om den Arbejdsløse endnu havde det Arbejde, og om Lønnen var den samme?

Dertil havde den Arbejdsløse svaret Ja!

Vi kan altsaa i første Omgang konstatere, at Grundlaget for Henvendelsen — at der verserede en Sag mod den nævnte Arbejdsløse — er oplagt Løgn, idet der jo ingen Sag kan versere, uden »den Anklagede« har nogen Anelse derom.

Ægte lumpen Gestapo-Taktik.

Men netop det Forhold, at den Arbejdsløse intet aner viser, hvilken lumpen Fremgangsmaade Administrationen benytter sig af.

Paa ægte Gestapo-Maner er alle Arbejdsløse mistænkte Forbrydere, hvis Forhold det hemmelige Politi — i dette Tilfælde Administrationen selv — hemmeligt undersøger og samler Bevismateriale imod, uden at vedkommende Arbejdsløse aner noget om at han udspioneres.

Naar vi dertil oplyser, at Administrationens Afgørelser ikke af den Arbejdsløse kan paaankes ved nogen Domstol, at de Arbejdsløse er fuldstændig *retløse* Mennesker overfor en Administration, der er sunket ned til Brugen af saa lumpne Fremgangsmaader, da forstaar man, hvilken himmelraabende Uretfærdighed et saadant System kan medføre.

Efter indgaaende Samtaler med forskellige arbejdsløse Arbejdere skal vi i en næste Artikel paapege, hvorledes Administrationen benytter de hemmelige Oplysninger til at forvandle den Arbejdsløse til Kriminalforbryder.

Her kan med det samme gives en Forklaring paa, hvorfor Hr. Steincke ikke ønsker at diskutere Problemet »Socialforbrydelse« med de Arbejdsløses Landsorganisation!

Køb, Læs og Sælg vor nye Pjece

Den økonomiske Verdenskrise og Arbejderklassen Kamp

24 Sider
Pris 15 Øre

„Arbejdets" Ekspedition,
Blaagaards Plads 21,
København N.

Politisk Dobbeltspil

Umoralitet i Verdensformat.

Medens vore hjemlige Tilhængere af Stalinklikens Nedslagtning af politiske Modstandere vrænger Skældsord og Beskyldninger om Klasseforræderi mod enhver selvstændigt tænkende Arbejder, er deres egen Politik en reel Faneflugt fra alle tidligere indtagne Standpunkter.

I Stedet for, som disse forhenværende Kommunister, at fremsætte en Række løse Beskyldninger, foretrækker vi efterhaanden at drage Kendsgerningerne frem og lade dem argumentere overfor de tænkende Arbejdere.

Vi fremhæver i Dag følgende Kendsgerninger:

Den spanske Arbejderklasse kæmper i denne Tid en Kamp paa Liv og Død med den klerikale Fascisme.

I denne Kamp har Hitlerfascismen og den katolske Kirke fundet hinanden.

Paa Grundlag af den direkte Støtte, Hitler har ydet den katolske Kirke ved Levering af Mordvaaben til Spaniens katolske Fascister, har Hitler og den katolske Kirke i Tyskland i disse Dage afsluttet Forlig efter aarelang Kamp.

I samme historiske Stund, som Hitlerfascismen og den katolske Kirke gaar i Alliance for i Gensidighed at myrde løs af Spaniens Arbejdere og paany lænke dem i Slaveri, har de franske Kommunister i Anledning af det katolske Ungdomsforbunds 50 Aars Bestaaende sendt Frankrigs katolske Ungdom følgende Inklination til *en Forening af de to Retninger*:

Et kommunistisk Opraab til den katolske Ungdom

Fra de fjerneste Byer og Landsbyer er I komne til Hovedstaden i vort smukke Land. At se Paris, det er det Ønske, man nærer fra sin spædeste Barndom. Paris, Lysets By med dens arbejdsomme Befolkning, med de straalende Traditioner om Kampen for Friheden, der tilbageslog Fascisternes, Udlandets Agenters, Angreb.

Men siden den 6. Februar 1934 er der sket Forandringer.

Ordenen aabenbarer sig i Folkedemonstrationernes Magtfuldhed og Disciplin. Med Ordenens Ødelæggelse (le desordre), hidført af de fascistiske Mordere, der brændte Automobiler og satte Ild paa Marineministeriet, er det slut.

Redeligheden har genvundet sine Rettigheder ved Folkefrontens Sejr ved det sidste Valg. Arbejdere og lavere Tjenestemænd vil i Kamret træde i Stedet for talløse Tillidsmænd, som er tilsølet af Skandaler og satte deres personlige Interesser over Landets.

Den parisiske Ungdom er stolt over at have forenet sig i talrige Skarer ved de Ældres Side om dette Arbejde for den offentlige Moral.

Unge Kristne, vi respekterer jeres Tro! Vi unge Kommunister erklærer, at vi ikke føler nogetsomhelst Nag mod jer. Som I vil vi, at der sker en Ændring, som I vil vi, at Ungdommen skal leve fri og lykkelig. Vi er forenet i **Arbejdet, genforenet** i Arbejdsløshedens Elendighed!

Opflammet af den samme Kærlighed

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17–19

til Arbejdet af det samme Ideal om Lykke for Ungdommen.

Vi samarbejder allerede i Komitéer for gensidig Hjælp til Arbejderne, vi er overbeviste om, at

vor Forening er mulig og nødvendig

Vi vil, at Kampe og Brodermord (dette hæslige fratricidet) hører op imellem de Unge, der lider under de samme Onder.

Vi kræver Opløsning af Borgerkrigs Korpsene, som spreder Had i de Unges Hjerter og saaledes forbereder nye Myrderier blandt Franskmænd.

Vi brændemærker for den civiliserede Verden Hitlerbødlernes Barbari mod Ungdommen, de, der hugger Hovedet af Tusinder af Venner af den unge Generation. Blandt disse unge Ofre, Side om Side med unge Kommunister og Socialister, finder vi **Probst, Fører for den tyske katolske Ungdom, Falden af Kærlighed til sin Organisation og for dens Uafhængighed.**

Vi vil ikke, at en lignende Skæbne skal overgaa os!

Vi ønsker brændende Forsoningen af den franske Ungdom.

Til de unge Arbejdere, Bønder, Medhjælpere, Studenter, Fritænkere og Kristne siger vi:

I skal elske hinanden!

Lad os række hinanden en broderlig Haand, fri og trofaste for at gaa frem til en bedre Fremtid.

Lad os med det samme Sind arbejde for en **storslaaet Verdensungdomskongres for Freden i Geneve.**

Lad os forene vore Anstrengelser, for om os alle gælder det: **Vi vil leve!**

Vi vil have Brød, Faguddannelse og Arbejde!

Vi kræver Ret til Oplysning!

Vi higer efter at grunde et Hjem!

Vi ønsker brændende Fred!

Vi vil gaa frem ad Frihedens og Fremskridtets Vej!

Lad os med Begejstring anvende al vor unge Energi for at virkeliggøre vort Haab om en bedre Verden.

Leve Foreningen af den franske Ungdom!

Den kommunistiske Ungdom fra Parisdistriktet.

Af dette Manifest ser **I, Kammerater,** at de kommunistiske **Partier stadig fører en konsekvent og uforsonlig Klassekamp!!!**

Pablo

I Sovjet-Unionen er Religionen efter Partiets Agitation Gift for Folket og bekæmpes paa alle Maader.

I Frankrig siger det samme Partis Tilhængere til Katolicismens Tilhængere, at *det respekterer deres Tro og vil arbejde sammen med dem.*

I Spanien myrder Katolicismens Tilhængere Arbejderne — ogsaa de kommunistiske Arbejdere — og i Frankrig siger det kommunistiske Parti til Katolikerne: *Vor Forening er mulig og nødvendig!*

I Tyskland indgaar Nazister og Katoliker en broderlig Forening.

I Frankrig indbyder Kommunisterne til en lignende *broderlig Forening* med den samme katolske reaktionære Kirkes Tilhængere.

Dette er ikke løse Paastande, men faktisk foreliggende Kendsgerninger, og lad dem tale til de Arbejdere, der endnu kan og gider tænke selvstændigt.

Mælkehajernes Gangstermetoder

Man benytter amerikansk Procesførelse i en uhørt Forfølgelses Tjeneste.

Denne Artikel har staaet over fra sidste Nr. *Red.*

Efter at Direktør Tholstrup i Løbet af Sommeren efterhaanden havde skadet »Kallerupgaard« Mejeri ved at opkøbe Leverandørernes Mælk og bestandig, som Mejeriet skaffede sig andre Leverandører, ogsaa at købe eller true dem bort fra Mejeriet, opdager han en ny Mulighed for at komme Christensens tillivs og derved forhindre Salget af billig Mælk til København.

Han opdager, at Indehaveren af Mejeriet, Fru Lund, er kommen i Pengevanskeligheder, idet hun er faldet i Kæltringeklør ved Købet af nogle Grunde. Sidst i Juli Maaned 1934 bliver Fru Lund tilmed syg og kommer paa Hospitalet.

Den syge Fru Lund bearbejdes med Løgn og gyldne Løfter.

Her kommer nu et Karaktertræk frem hos den »fine« Direktør, som vi synes alle bør kende.

Direktør Tholstrup opsøger Fru Lund paa Hospitalet og fremstiller for hende, at det ikke er ham, men Christensens Skyld, at Leverandørerne forsvinder fra Mejeriet, og at det gaar saa slet. Han fremstiller for hende, hvorledes Mejeriet nu vil gaa fallit, at hun [illegible] Tabet paa Grundene nu vil miste alt, hvad hun ejer, hvis hun ikke vil blive fornuftig og lade ham — Direktør Tholstrup, redde hende.

Han lover, at han ikke blot skal redde Mejeriet fra Fallit, men faa det til at give hende god Fortjeneste, ligesom han nok skal redde hendes Penge, som hun har sat i de omtalte Grunde.

Vi behøver ikke her at holde os alene til Fru Lunds Fremstilling, men har heldigvis Direktør Tholstrups Vidneudsagn fra den senere Landsretssag at holde os til.

Fru Lund, der var meget syg og tilmed deprimeret af sine økonomiske Forhold, taldt tilsidst for alle de gyldne Løfter, og da Tholstrup ikke vil købe Mejeriet, men blot forpagte det, indgaar hun herpaa.

Dagen efter mødte Tholstrup op med Forpagtningskontrakten og faar den underskrevet.

Den jublende Sejrherre møder op paa Mejeriet og vil smide Christensen ud, men bliver selv hevet ud.

Samme Dag Forpagtningskontrakten var underskrevet, mødte Hr. Tholstrup op paa Mejeriet og forlangte Regnskaberne udleveret og Christensens sat paa Porten.

Selv om Hr. Tholstrups Forpagtning af Mejeriet kom som et lammende Slag, saa tabte Christensen dog ikke Fatningen, men henholdt sig til deres Overenskomst med Fru Lund.

Slaget endte hin Eftermiddag med, at den sejrsberuste Direktør maatte fortøje sig bort — men med Truslen om at møde næste Dag med Fogeden — og det gjorde han.

Hele tre forgæves Retsmøder.

Da Fogeden næste Dag blev præsenteret Christensens Overenskomst med Fru Lund, nægtede han at afsige nogen Kendelse og fremme Udsættelsen af Christensen.

Der blev ialt afholdt hele tre Fogedretsmøder om denne Sag, men det endte ikke godt for Hr. Tholstrup, idet hele Fogedaktionen endte med følgende Kendelse:

Hr. Mejeribestyrer H. P. Christensen!

Det meddeles Dem herved, at der Dags Dato er afsagt Kendelse i Sagen: Fru Olga Lund ctr. H. P. Christensen, hvorefter Forretningen *ikke* kan nyde Fremme.

(Navn ulæseligt.)

Den 3. September 1934 var Slaget i første Omgang tabt for Hr. Tholstrup.

Sagen var, at indtil da havde han i Fogedretten nok været brutal og anvendt alle mulige Kneb, men ikke ligefrem benyttet Løgnen og Forfalskelsen i sin Tjeneste — og saa tabte han.

Men enhver, der har lært Hr. Tholstrup nærmere at kende, ved, at han ikke opgiver sin Kamp, før det sidste Middel — selv det tarveligste — er brugt. Saaledes ogsaa her.

En skandaløs Procesførelse i Landsretten.

Da Retten i Søndre Birk havde nægtet at smide Christensens ud af »Kallerupgaard« Mejeri, appellerede Tholstrup paa Fru Lunds Vegne Sagen til Landsretten.

Det der passerede her i Procesførelse fra Tholstrups og hans Sagførers Side er faldt værdig til at stilles Side om Side med de værste Banditmetoder i amerikansk Retsgang.

Christensen anede intet om, hvad der skulde ske. De havde informeret deres Sagfører om Kontrakten og dens Forudsætninger og mente, at paa dens Retsgyldighed skulde Sagen føres — men her tog de fejl.

Regnskabet for Mejeriet, som Christensen jo altid førte og afgav til Fru Lund, blev af Modpartens Sagfører straks fremstillet som falsk, og en Regnskabsfører og Revisor blev ført som Vidne. Christensen blev fremstillet som en Mand, der ved falsk Regnskabsførelse havde snydt og narret stakkels Fru Lund.

Der blev meddelt Retten, at der var indgivet Anmeldelse paa Christensen for Tyveri af Mælkespande. Christensen blev fremstillet som en Forbryder, der ikke alene havde udplyndret Fru Lund — hans Velgører —, men tillige kynisk forbrød sig mod Samfundets Love til Beskyttelse af Børnenes Sundhed, idet han tog Mælk fra almindelige, ikke kontrollerede, Besætninger og solgte i København som Børnemælk. Foreløbig kendte man e konkret Tilfælde, men der var nok flere, naar Politiet nu fik fat i Sagen.

Da Christensen her overfor anforte, at Mejeriet kun solgte en halv Flaske Børnemælk dagligt, som han tog af Mælken fra en bestemt Besætning, der var tuberkelfri kontrolleret, havde Modpartens Sagfører straks en bestemt Arbejder fra Mejeriet som Vidne, der erklærede, at han saa ofte havde taget »Børnemælken« fra de almindelige Besætninger, og Christensen aldrig havde sagt noget til ham om at tage Mælken fra den bestemte Besætning.

Det nyttede selvfølgelig ikke, at Christensen, der er meget faamælt og var ganske overvældet af de forfærdelige Anklager, der væltede ind over ham, protesterede — Dommerne troede ham ikke.

Da Fru Christensen vidnede til Fordel for sin Mand, erklærede Modparten, at han samme Dag vilde indgive Anmeldelse mod hende for *falsk Forklaring for Retten!*

Sidste Vidne, der blev ført, var den fine, oh saa dannede Hr. Direktør Tholstrup, der med Rørelse i Stemmen forklarede den høje Ret, hvorledes han som Fagmand havde faaet Indseende med, hvorledes denne Bestyrer fuldstændig misrøgtede Mejeriet, og at hans eneste Motiv til at gribe ind i Sagen var menneskelig Medfølelse med den stakkels syge Fru Lund, der vilde blive ruineret af disse forfærdelige Mennesker, om de fortsat fik Lov at misrøgte Mejeriet og tilegne sig hendes Penge. Det ligefrem drev at menneskelig Medfølelse og ædle Motiver af Hr. Tholstrups Forklaring.

Christensens der, som de ærlige og retskafne og ligefremme Mennesker de var, følte sig moralsk knust under Vægten af den uhørte Procesførelse. Og Dommerne, der burde dømme paa Grundlag af Sagens Dokumenter og Kendsgerninger, dømte under Vægten af samme amerikanske Procesførelse. De dømte Christensen til omgaaende at sættes ud af Mejeriet.

Sjældent i nogen Proces har vel Løgn, falske Motiver og Nederdrægtighed fejret større Triumfer end i denne.

I næste Artikel skal vi lægge Beviserne paa Bordet herfor.

En drabelig Karl

Jeg ser af »Arbejdet«, at jeg som en af Underskriverne paa Henstillingen til Sovjet-Unionen om en international Undersøgelse af Bevismaterialet i Moskva Processen af Hr. Th. Thøgersen er dømt til at stilles op ad Muren og skydes, naar han engang faar Magten.

Nogle Dage for jeg læste denne behagelige Meddelelse, saa jeg, at samme Hr. Thøgersen ifølge Holbækbladene paa et Møde der paa Egnen havde erklæret, at han med Vaaben i Haand vilde gaa imod enhver, der vilde styrte den siddende Regering.

Det maa uden Tvivl være en drabelig Karl denne Hr. Thøgersen. Var det ikke en Ide for et omvandrende Cirkus at engagere ham, saa vi alle mod en mindre Entré kunde faa den frygtelige Boddel at se. Han vilde sikkert blive en Attraktion for ethvert Gøglerested.

Ugemytlig Dødsangst

En af de Dødsdømte

Bliv Abonnent

paa „Arbejdet“ i Oktober Kvartal, Pris 1,50 Kr. Bladet kan bestilles paa alle Posthuse og hos alle Landpostbude samt paa Bladets Kontor Blaagaards Plads 21, Kbh. N.

BILLIG OG GOD VASK

Brun Krystalsæbe (kun een Kvalitet) den bedste	25 Øre ½ kg
Vort kendte selvvirkende Vaskepulver	38 Øre ½ kg.
Fineste Blegsoda (lig 2 Pakker)	25 Øre ½ kg.
Kærne Sæbespaaner	45 Øre ½ kg

Det billige Sæbelager, Pr. Charlottegade 35.

Ugens spanske Bulletin

(Fortsat fra Side 1)

For Revolutionen.

Af Manifester udgivet af C. N. T. og F. A. I., gengiver vi følgende Uddrag:

Vi vil paa ingen Vilkaar tillade, at noget vender tilbage til de Tilstande, som har raadet tidligere. Vi Anarkister har altid modarbejdet den kapitalistiske Verden. Nu er vi gaaet fra negativ Kritik til revolutionær Handling. Det forgangne er dødt og begravet.

Vi lever i Frihed. I en Atmosfære af broderlig Frihed, Optimisme og revolutionær Dynamik. C. N. T.s og F. A. I.s sort-røde Faner, som leder den heroiske Kamp, vidner om den Tid, vi gennemlever. Fra og med nu maa alt tilhøre alle. Et nyt Samfundssystem er ved at fødes. I Dag findes kun en Parole for Masserne: Fremad. Folket kommer aldrig mere til at underkaste sig det kapitalistiske Lønsystem. Vi kæmper ikke for Statskapitalisme, men for et frit føderalistisk Samfundssystem.

Revolutionen betyder ikke, at alt vendes op og ned, den betyder en dybtgaaende Forandring af alt. Vi er alle blot smaa Dele i den store nye Organisme, som rejser sig paa det gamles Ruiner. Revolutionen er nyskabende. — Blodsudgydelsen har intet med Opbygningen at gøre. Revolutionen betyder et nyt Liv. Vi vil opbygge det nye Liv paa vore Idéers faste Styrke disse Idéer, der har vist sin Holdbarhed i det praktiske Liv. Vi vil fortsætte Revolutionen til den yderste Konsekvens er naaet, til det endelige Maal!

syndikalistiske Principper omsat i praktisk Handling!

C.N.T. og den nye Madrid-Regering.

Den nye Regering i Madrid har fem socialdemokratiske Repræsentanter og to fra det officielle kommunistiske Parti. Desuden findes der fem borgerlige Repræsentanter fra forskellige Lejre.

Denne Regeringsdannelse er en provisorisk Løsning af tvivlsom Værdi for den revolutionære spanske Folkebevægelse. C. N. T. og F. A. I. betragter en slig Koalitionsregering lige saa vel som en Diktaturregering af ren »proletar« Farve som en Hemsko paa den sociale Revolution, som en Institution, der ikke er egnet til at føre de forenede antifascistiske Kræfter til et sejrrigt Resultat.

C. N. T. og F. A. I. repræsenterer Kærnen af de revolutionære Arbejdere. C. N. T. og F. A. I. er et Udtryk for det spanske Proletariats Kampvilje. Uden C. N. T. og F. A. I. vilde der i Dag ikke findes nogen antifascistisk Bevægelse.

Katalonien viser i Dag Vejen for det revolutionære Proletariat. Arbejdernes Magt maa udøves i de revolutionære antifascistiske Rækker, hvilende paa en bred antifascistisk Grundvold, og Samarbejdet mellem C. N. T. og U. G. T. er den eneste Basis, paa hvilken Spaniens nye sociale og økonomiske Liv kan opbygges. Paa dette føderalistiske Grundlag kan C. N. T. og F. A. I. samarbejde med alle antifascistiske Retninger, men de kan ikke tillade, at Folkets revolutionære Kamp overlades til det statslige Bureaukrati og centraliseres. Det selvstændige Katalonien vil se til, at Opbygningsarbejdet fortsættes ad de allerede paabegyndte Veje, og at den borgerlige Politik og Ministerbureaukrati forsvinder.

Kun Føderalismen kan føre Spanien frem til en lykkeligere Fremtid.

Af et Opraab.

Under den blodige Kamp i Katalonien er vore bedste Kammerater faldet Monterde, Cabrerizo, Vicente og mange andre værdifulde Kammerater er døde. Katalonien er dem Tak skyldig, at det befriedes for et Regime af samme Slags som hersker i Tyskland og Italien.

I Kampens Begyndelse har vi kæmpet næsten uden Vaaben. Med næsten tomme Hænder har vi kæmpet for Folkets Frihed. Med nogle daarlige Pistoler slog vi den veludrustede Armé ned.

Naar vi i Dag ønsker at oprykke Fascismen med Rødderne, er det fordi vi vil opbygge en ny Verden. Vort Blod skal ikke have flydt forgæves. Folkets Tørst efter Retfærdighed, dets fysiske og aandelige Hunger maa mættes, et nyt Regime maa skabes, et Regime, i hvilket Menneskene kan faa Lov til at være Mennesker, hvor Slaveri og Udbytning ikke finder Sted.

Vi maa altid komme i Hu, at det fascistiske Oprør kun var muligt takket være Hærens Eksistens. Arméen maa afskaffes. Militarismen maa fuldstændig forsvinde i Spanien. Anarkister, unge Arbejdere, giv aldrig Vaabnene fra jer. Sammen skal vi give Fascismen Dødsstødet.

Østrigs Socialister hilser Spaniens Arbejdere.

En Deputeret fra den revolutionære socialistiske Ungdom i Østrig har fra sit Forbund overgivet denne Hilsen:

»Fra Østrigs Kaserner og Fabriker, Skoler og Arbejdslejre, Fængsler og Koncentrationslejre sender den revolutionære socialistiske Ungdom i Østrig sine broderlige Hilsener. Vi, som i Dag lider under den klerikale Fascismes Undertrykkelse, vi beundrer jeres heroiske Kamp. I disse Dage er alle vore Tanker, alle vore Forhaabninger og al vor Tro knyttet til jer. Maa det lykkes jer endelig at sprænge Aarhundreders Lænker og bygge op en ny Verden. Leve det heltemodige spanske Proletariat. Leve den internationale sociale Revolution.

Centralkomitéen for Østrigs revolutionære Ungdom.

Hele Katalonien socialiseres.

Den 27. August udgav C. N. T.s Regionalkomité i Katalonien følgende Parole:

»Staaende overfor den Kendsgerning at en stor Del af Industrien allerede har gennemgaaet en fuldstændig Omorganisation, udgiver C. N. T.s Regionalkomité i Katalonien følgende Parole: Alle Arbejdere i alle Industrier og Foretagender maa umiddelbart gaa i Gang med at ekspropriere og kollektivisere alle kapitalistiske Foretagender. Dette skal gennemføres saa hurtigt som muligt. Ved hver Bedrift skal vælges et Arbejderraad, som sammen med Teknikerne skal lede Bedriften. Hvis der mangler teknisk Personale, skal dette meddeles til C. N. T.s Teknikerkontrolkomité for Katalonien. Som Delegeret til det økonomiske Raad vælges i hvert Arbejdsraad en Repræsentant. **Bedst er det, at Arbejderne i hver Bedrift selv foreslaar en Repræsentant.** Vi venter, at denne Parole saa hurtig som mulig gennemføres i Praksis!«

Denne officielle Parole fra C. N. T. betyder, at Socialiseringen i Katalonien bliver total. I Løbet af de sidste Uger er en stor Del af de privatkapitalistiske Bedrifter [illegible] og nu vil [illegible] Resten blive lagt i Hænderne paa de anarkosyndikalistiske Syndikater.

[illegible] Bedrifter i hele Landet [illegible] de sort-røde Faner [illegible] Fra [illegible] sammen med C. N. T. har overtaget Fabrikerne. **Dette er Socia[illegible] nede fra.** [illegible] C. N. T.s [illegible] Propaganda, som i Dag bærer Frugt. Det er de anark[illegible]

Hvad er Trotskismen?

I den forrygende Storm af Skældsord og Smuds, som den herskende Stalinklike har mobiliseret mod Trotsky og hans Tilhængere, har mange tænksomme Arbejdere spurgt sig selv: »Hvad er det egentlig, der adskiller Trotskys Opfattelse fra Stalin, hvad er det af saglig og principiel Forskel, der adskiller disse 2 Grupper af Kommunister?

For at tilfredsstille denne rene Trang til saglig Oplysning har vi anmodet en af Trotskismens danske Tilhængere, Hr. Poul Moth, om at give vore Læsere en Redegørelse over det, der principielt adskiller de to Grupper inden for den kommunistiske Bevægelse. Poul Moth har som Svar paa vor Henvendelse sendt os efterfølgende Artikel, som vi uden Forbindende for os og de Principper i Klassekampen, vort Blad repræsenterer, aftrykker, idet vi takker Poul Moth for den Saglighed, hvormed han argumenterer, og som er en velgørende Modsætning til den Afgrund af Ondskab, hvortil vor hjemlige Stalingruppe har ført sin Polemik.

Hermed Poul Moths Udredning. **Red.**

Sovjet-Unionens Regeringsapparat og den under dets Kommando staaende 3. Internationale befinder sig midt i en stort anlagt Kampagne mod Trotskismen. Med Moskva Processen fra 19. til 23. Juli der vel kun er den første i en Række af lignende Processer, er et Felttog til fysisk Udryddelse af det bureaukratiske Regimes revolutionære Modstandere begyndt indenfor Sovjetstatens Omraade. Dette Felttog ledsages af en kolossal Hetz fra Kominternpressens Side i alle Lande mod Trotski og de Organisationer, der bekender sig til hans Idéer. Trotskisterne bliver stillet i Række med Fascisterne og den hvidgardistiske Kontrarevolution. De bliver af de stalinistiske Aviser stemplet som Hitler-Gestapos Forbundsfæller og som Befordrere af de imperialistiske Magters Militærintervention mod Sovjet-Unionen. Det angives at være Trotskisternes Maal i Sovjet-Unionen ved Hjælp [illegible] mod de to [illegible] det kommunistiske Parti og Regeringen at erobre Statsmagten og udlevere Landet til Kapitalismen.

[illegible] Opfattelse at Trotskister [illegible] og Vulkan forsøger Stalin [illegible] at bibringe hele Verdens Arbejderklasse. Den proletariske Offentlighed har derfor Interesse i at erfare, hvad der **i Virkeligheden** er Bolsjevikiske Leninisternes (dvs. de Organisationer, som bekender sig til Trotskis Ideer) Program og Politik, og specielt hvordan deres Indstilling er overfor Sovjet-Unionen og Sovjet-Unionens nuværende Regime.

Det centrale Spørgsmaal om Modsætningen mellem Trotski og hans Tilhængere paa den ene Side og den idag i SU herskende Fraktion paa den anden Side er Spørgsmaalet om Sovjet-Statens Forhold til den internationale Revolution.

Oprindelsen og Betydningen af dette Spørgsmaal kan kun forstaas historisk. Rusland var det første Land, hvor Forudsætningen for Afskaffelsen af det kapitalistiske Samfundssystem og Oprettelsen af det klasseløse kommunistiske Samfund blev skabt gennem den proletariske Revolutions Sejr. Imidlertid gik det bolsjevikiske Parti ved Forberedelsen, Gennemførelsen og Forsvaret af Oktoberrevolutionen altid ud fra den Overbevisning, at det russiske Proletariats Magterobring kun kunde have Mening og Virkning som Forspil til den proletariske Verdensrevolution. I Rækkerne af Lenins Parti var der Enighed om, at den russiske Revolution kun vilde kunne hævde sig militært, politisk og økonomisk og naa sit sociale Endemaal, hvis i Løbet af en kortere Frist Revolutionen i de fremskredne kapitalistiske Lande kom dem til Hjælp. Først [illegible] Opfattelse brast først frem i Aaret 1924. To Momenter hjalp denne Gennembrud: Bureaukratiets Opstaaen og Passiviteten hos de brede Arbejder- og Bondemasser, som under Anførsel af Bolsjevikerne havde gennemført Revolutionens Sejr.

Bureaukratiet var opstaaet som Produkt af de sociale Modsætninger mellem de enkelte Klasser og Lag i det nye Samfund (Proletariat og Bønder, Nep-Folk og Arbejdere, Kulakker og fattige Bønder). At regulere disse Modsætninger var Bureaukratiets Funktion. Men idet det udøvede denne Funktion og saaledes hævede sig over de arbejdende Masser, maatte Bureaukratiet blive Bærer af Interesser, der traadte i Modsætning til den sejrrige revolutionære Klasses historiske Interesser. Bureaukratiet maatte stræbe efter at holde

(Fortsættes Side 4.)

D.A.L.

De-arbejdsløses-Landsorganisation

Vort Program

Det skal være Livets Manifest - Udtryk for hver Enkelts personlige Kampe for Tilværelsen.

Hvis Fagbevægelsen stadig saboterer sin Opgave at organisere alle Arbejdere, saavel beskæftigede som ubeskæftigede, vil D. A. L. organisere Danmarks industrielle Reservearmé i et landsomfattende Industriforbund.

D. A. L. er en Arbejdsløshedsbevægelse og vil som saadan altid kæmpe for Døgnets Krav. Den vil organisere alle Arbejdsløse, saavel fagorganiserede som ikke fagorganiserede, og den vil særlig lægge Vægt paa den Ungdom, som nu lukkes ude fra Organisationerne, fordi Medlemsskabet er betinget af Beskæftigelse, men fordi Medlemmer af D. A. L. faar Arbejde, er det ikke ensbetydende med, at de svigter den eneste Organisation, der vilde tage dem som Medlemmer, da ingen andre vilde.

Og er Antallet af Arbejdende stort nok i en Branche eller Industri, organiseres disse i Industrigrupper, der kræver sig respekteret som medkæmpende i alle økonomiske Forbedringer i hele den arbejdende Klasses Interesser.

Inden for den arbejdsløse Verden er hele den moderne Arbejdsdeling repræsenteret, saavel akademisk som teknisk, fra Ingeniøren til Grovarbejderen. Den arbejdsløse Hær er i sig selv en Industriarmé. Og skulde der findes en Løsning paa Arbejdsløshedsproblemet indenfor de nuværende Samfundsrammer, er der næppe nogen anden, end at denne Armé af industrielle Kræfter i Stedet for individuel ugentlig Almisse fik en kollektiv Udbetaling for et Aar eller længere og købte Jord og Fabrikker og ved egne organisatoriske Kræfter byggede sine egne Byer og producerede sine egne Livsgoder uden at ligge Samfundet til Byrde og være stillet udenfor det skabende og producerende Liv. De økonomiske Muligheder er til Stede. Der er ledig kvalificerede Arbejdskræfter og ledig Kapital — men psykologisk forsvinder enhver Mulighed. At tiltro den nu herskende Klasse en saadan Objektivitet, er blaaøjet Idealisme.

Den til enhver Tid herskende Klasse har aldrig forstaaet sin egen Tid. I Overgangstider har den aldrig forstaaet at aabne for Sikkerhedsventilen — den er altid kommen for sent med de nødvendige Reformer, fordi den har bygget hele sin Magttilværelse paa et Voldsapparat, der saa i det afgørende Øjeblik er gledet den af Hænde og vendt mod den selv.

En industriel organiseret Arbejdsløshedshær vil selv kunne udarbejde Planer og Projekter og med stor Kraft kunne hævde Retten til at producere sine egne Fornødenheder.

Og endelig har en saadan Organisation sin Betydning den Dag, den nu herskende Klasse i blind Frygt og Blodrus taber Magtens Tøjler. Da staar vi alle klar til at rykke ind paa alle Industriens Felter og risikerer ikke endnu en Gang at blive sat udenfor det producerende Liv, fordi en langvarig Arbejdsløshed med alle dens onde Virkninger har dræbt Haab og Tro — har dræbt ethvert Initiativ og ethvert Forsøg paa at hævde sig selv og gjort os til en social Betlerklasse.

Almindelig følger social Anseelse med forbedret Økonomi — vi maa lave det psykologiske Kunststykke at hævde os selv og vore sociale Anseelse paa Trods af en forringet Økonomi. For at kunne gøre dette maa vi følge Naturens Princip om »Gensidig Hjælp«. Det er det Princip, D. A. L.s Program er bygget op paa.

Det er et Arbejdsprogram, hvor Alt, der angaar den Arbejdsløse, er for smaat. Men et Program, der ogsaa tager Hensyn til større Opgaver hinsides det nuværende Samfund, der for hver Time, hver Dag, hver Uge og hvert Aar, der gaar, viser os et stadig hæsligere Ansigt.

Er du arbejdsløs, saa er du født Medlem i D. A. L. Vil du være aktivt Medlem, da kom og vær medkæmpende sammen med os Arbejdsløse. Meld dig ind i D. A. L. og støt din Familie, dig selv og den Klasse, du tilhører.

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N.
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør.

Personalbogen

K. K. (V.) Steincke F. M.

Den 25. August 1880 var der stor Glæde i Hjemmet hos Overlærer C Steincke og Fru Marie Elisabeth i Viskinge.

Marie Elisabeth fødte en Dreng, der blev til noget stort i det lille Dannevang. Det var nuværende Justitsminister K. K. Steincke, F. G., der betyder: Fortjenstmedalje i Guld.

Som Dreng skal K. K. ikke have udmærket sig særlig — heller ikke i Sorø, hvor han blev Student, da han var 19 Aar, kom de store Evner for Dagen. Men 7 Aar efter, da han blev cand. jur., begynder Evnerne at vise sig. Evnen til at lugte, hvor Chancerne ligger.

Det er Akademikerens store Problem om Beskæftigelsesvalg — og »Livsanskuelse«.

De borgerlige Partier var overfyldt af Jurister, men Socialdemokratiet havde forholdsvis faa. — Her var Muligheden opad Samfundsstigen.

K. K. blev Marxist!

I 1911 tones det marxistiske Flag i en Pjece: »Den økonomiske Historieopfattelse«.

I 1913 til 1919 er Steincke Medlem af Socialdemokratiets Hovedbestyrelse og Forretningsudvalg.

Saa gaar det Slag i Slag opad Samfundsstigen og Flig efter Flig ryger af den røde Frakke.

Som Socialminister fra 1919 til 1935 lægger K. K. Steincke sin »Marxisme« paa Bordet i Form af det usleste sociale Lappeskrædderi, som ingen borgerlig Jurist kunde gøre daarligere. Og nu det sociale Lapperi begynder at gaa op i alle Sømme, løber den sociale og juridiske Lappe-Skrædder fra hele sit Værk. — Og det er heller ikke bedre værd, hvis blot de Arbejdsløse kunde gøre det samme.

— — —

I Ellestuen ved Aalsgaarde om Sommeren og i Falkonergaardsvej om Vinteren lærer K. K. sine Børn, hvorledes Arbejderne kan bære sin Mand op til Samfundets Top.

Simili...

Engang var det en fin Fidus at sælge Simili-Smykker. Men der skulde et særligt Handelstalent til. Handelen gik bedst lige efter Værtshusenes Lukketid. Saa gled Handelsmanden hen til det udsete Offer, kiggede sig forsigtigt tilbage, som om han var bange for Politiet — Offret skulde helst faa det Indtryk, at det var Tyvekoster af høj Værdi — virkelige dyre Stene — Diamanter, og Offret, der i sin Rus netop var parat til at gaa godt uden for de afstukne Grænser, købte Ringe o. l. med Glasstene a 75 Øre for 5—10—15 Kr. eftersom Pengene var til.

Simili finder du alle Vegne. Simili-Intelligens. Simili-Revolutionære.

Paa Moderne møder du Simili-Taleren med en Mængde velklingende Ord; men naar hans eneste Plade er færdig, er Hjernen tom.

Paa Arbejdsløshedsmøder er Simili-Taleren altid vældig aggressiv, han stiller Forslag om voldsomme Aktioner — som andre skal udføre. Hans Ord eller Løfte gælder ingen Steder. Det mindste Stykke praktiske Arbejde snyder han sig fra — det hele er Simili, falsk som han selv.

Til Efteraar og Vinter møder du Simili-Manden. Hører ham paa Talerstolen, træffer ham som Midtpunkt i diskuterende Grupper.

Stol aldrig paa ham! Tænk altid paa Manden paa Gaden med Glasstenene. De er af samme Kaliber — deres Fælleskaraktertræk er **Plat.**

Hvad nøler I efter?

D. A. L. har forlængst henvendt sig til »Det sociale Udvalg« og forespurgt, hvorfor Understøttelsen ikke fulgte Priserne opad.

Vi fik et vrøvlet Svar om Paragraf Dit og Paragraf Dat — man skulde ikke synes, at det skulde være saa vanskeligt for Udvalget at finde ud af at ordne deres egne Paragraffer. Der er Lovhjemmel for, at Socialhjælpen skal følge Priserne.

Hvorfor overtræder man saa Loven?

Er det nødvendigt, at vi Arbejdsløse skal overtræde Loven for at d'Hrr. Bureaukrater kan finde ud af deres egne Paragraffer? Nu er vi ked af at vente længere paa Omsvøbsdepartementets Sabotage.

Man kan ogsaa tirre os saa længe, at vi vender Kloerne til. I et kompliceret Samfund har ogsaa vi Magtmidler nok — og vi skal ogsaa finde ud af at bruge dem!

Hvad er Trotskismen

(Fortsat fra Side 3.)

Liv i de sociale Modsætninger, paa hvilke dets politiske Indflydelse og dets økonomiske Positioner hvilede. Dette betød frem for alt, at det mere og mere i sin Politik fjernede sig fra den revolutionære Internationalismes Grundsætninger; thi den afgørende Bortrydning af disse Modsætninger ved den proletariske Revolutions Sejr i international Maalestok vilde have tilintetgjort hele Grundlaget for Bureaukratiets Eksistens.

Det stod som en Opgave for Venstre-Oppositionen indenfor det bolsjevistiske Parti (Bolsjeviki-Leninisterne) i Kamp mod den fremadskridende Bureaukratisering at skabe en virksom Kontrol over Bureaukratiet ved Massernes Aktivisering og saaledes forhindre en Udartning af SU's indre Regime og af den med SU forbundne internationale kommunistiske Bevægelse. Men Forudsætningerne for denne Aktivisering af Masserne var ikke for Haanden. Trættet af Krigs- og Revolutionsaarenes frygtelige Anspændelse, trættet af Borgerkrig, Nød, Sult og Epidemier, skuffet ved den revolutionære Bevægelses Nederlag i Europa og Asien, forladt af Troen paa Verdensproletariatets nært forestaaende Hjælp, faldt Arbejder- og Bondemasserne i Passivitet. Og disse udmattede Masser, som kun længtes efter Ro, var mindre tilgængelige overfor Oppositionens Paroler end overfor Bureaukratiets opportunistiske Agitation. Bureaukratiet sagde til dem: »Vi har haft nok af Kampe og Rystelser! Det er ikke sandt, at Socialismen i vort Land først kan virkeliggøres efter Verdensrevolutionens Sejr. Stol paa os! Vi, jeres Førere, vil virkeliggøre Socialismen i USSR uden at vente paa Proletarerne i de kapitalistiske Lande«. Saaledes voksede ud fra Bureaukratiets Bestræbelse paa at sikre sin Magt og ud fra Ligegyldigheden og Apatien hos de proletariske Masser **Teorien om Socialismen i et Land.** I de kapitalistiske Lande svarede denne Proces til Tilbagegangen i den revolutionære Bevægelse efter 1923 og til Reformismens tilbagevendende Styrke.

Karakteristisk er den Maade, hvorpaa denne Teori om Socialismen i et Land er blevet bragt ud i Masserne og gjort til den herskende Opfattelse. I første Oplag af sin Brochure, »Lenin og Leninismen«, som udkom i Foraaret 1924, stillede Stalin sig paa det Standpunkt, at Proletariatet i et enkelt Land nok kan styrte sit eget Bourgeoisi og erobre den politiske Magt, men kun kan virkeliggøre Socialismen i Forbund med Arbejderne i andre fremskredne Lande. I andet Oplag af den samme Brochure (fra Efteraaret 1924) skrev Stalin derimod, at Lenin havde været af den Mening, at ogsaa Arbejderklassen, der befinder sig ved Magten i et enkelt Land, kan virkeliggøre Socialismen. Hvad var Aarsagen til denne politiske Vending? I Efteraaret 1924 kunde man netop mærke det Opsving i de nationaliserede Produktivkræfter, der førte til Opstaaelse af et bredt priviligeret Lag, og som skaffede de økonomiske Forudsætninger for Sovjetbureaukratiets Stabilisering.

Kammerater,

Timen er inde, hvor I bør tage et Nap for vort Blad.

Danmarks kommunistiske Parti har svigtet den revolutionære Klassekamp. Partiet er baade paa den faglige og den politiske Front gaaet over til Reformismen. Det er politisk endt som et lammefromt parlamentarisk Vedhæng til Hr. Staunings borgerlige Formationer, der, selv om Hr. Stauning Gang paa Gang sparker til det, alligevel ynkværdigt klamrer sig til hans Dørmaatte.

Moralsk er Partiet endt i et Advokatur for fascistisk Slyngelmoral, hvor Mord af politiske Modstandere forsvares med Eksklusioner af dets hæderlige Medlemmer og med Skældsord hentet fra Nyhavns Kælderbeværtninger.

Paa den faglige Front er Partiet endt i Hvile hos »De samvirkende Fagforbund« med Trøst fra Chr. Jensens og Aksel Olsens negative »Beklagelser« over den tvungne Voldgift. Og ude i Organisationerne dannes Partiets trofaste Enhedsfront med Reformisterne, hvis disse naadigst tillader det.

Verdenspolitisk er Partiet endt som Bernsteins Arvtager over Enheds- og Folkefrontens Morads i Nationalismens Sump.

Kammerater, I skal erkende disse Kendsgerninger. I skal erkende, at ARBEJDET som Organ for F. S. er det eneste Blad i Danmark, der nu repræsenterer den revolutionære Klassekamp, dens Ideologi og Taktik.

I vort Blads Bevarelse og Udvikling ligger den eneste Mulighed for igen at rejse Danmarks Arbejdere til Kamp for deres Klasseinteresser og den sociale Revolutions Problemer.

Dem af jer, der forstaar dette, dem af jer, der forstaar Betydningen af at have et Organ, der uafhængigt af alle skidne politiske og parlamentariske Allianceer hensynsløst taler de almindelige Arbejderes og Fagforeningsmedlemmers Sag, dem opfordrer vi til nu ved Kvartalsskiftet at tale med Venner og Kammerater om at tegne sig som Abonnenter paa ARBEJDET.

Vi bør ikke tabe Modet over Frafald og Forræderi, men dobbelt energisk arbejde paa at genrejse den revolutionære Bevægelse, og dette kan vi bl. a. ved at skaffe vort Blad nye Læsere.

Derfor, Kammerat, skaf ARBEJDET en ny Abonnent nu ved Kvartalsskiftet.

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

Bidrag til „Arbejdet“

Liste Nr. 86 (Kontoret): Alb. Engstrøm 1,00. Martin 5,00. Helsingør F. S. Afd. a conto 5,00. Liste 30. Silkeborg A. J. 2,00. S. M. 0,25. N. J. 1,00. S. K. 0,25. C. G. 0,25. C. C. 1,00. E. M. 0,50.

Liste 86 (Kontoret): S. C. 5,00. Martin 5,00. Alb. Engstrøm 1,00. J. B. 1,50.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 663,47.

D.A.L. Bestyrelsesmøde

hos Formanden Mandag den 21. Kl. 8.

Det siges, at Dr. Schacht i Paris skal have tilbudt den franske Regering Salg af Krigsmateriel som Bevis paa, at Tysklands Oprustning ikke var vendt mod Frankrig, men var en økonomisk Foranstaltning for at modvirke den store Arbejdsløshed i Tyskland.

Der har man i en Nøddeskal det kapitalistiske Systems blomraadne Kerne.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. 1ste Kl.s Arbejde

Sexualkonsulationen i Malmøgade flyttet til Frederiksberggade 25
Læge J. H. Leunbach træffes Alle Hverdage Kl. 10—12 Mandag & Fredag Aften Kl. 19—20
Læge T. Phillipson træffes Mandag & Fredag Kl. 12—14 Tirsdag & Torsdag Kl. 18—19
Sexpol's Sexualhjælp for Ubemidlede. Tirsd. Kl. 16-18, Torsd. Kl. 19-20.

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres. Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted. Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle. Alle Reparationer med Garanti. Alt i brugt Fodtøj.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Stof modtages til Forarbejdning

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr. Landemærket 10.

Brugte Herreklæder, smaa Priser
Smokingsæt, Kjolesæt, Jakkesæt, Sommerfrakker, Benklæder, alt fra Herskaber, billigst. Østerbros Tøjcentral, Viborggade 11.

Konfirmandhabitter 28 Kr.
Jakkehabitter 10,85, Plusfour 3,50, Pigefrakker 14,00, Kjoler 6,50. Fabriksudsalget Nora for Drenge- og Pigetøj, *Nørrebrogade 156. Husk*, den høje Stue, og *Istedgade 84*.

RADIO

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte. »Kramolin«, Rosenvængets Allé 8. Øbro 6016. Øbro 6316.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 2765 y. Opladning Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter. Alt Dreje- og Revolverarbejde. Grundlagt 1919.

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m. Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00. Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted
Møbel- & Sengeudstyrsforretning ved A. Elbegn (Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

FORSKELLIGT

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre. Proper Betjening. Prinsensgade 6.

HERRESALONEN
Dronningensgade 10. Klipning 50 Øre Barbering 15 Øre, m. Sprit & Creme 25 Øre. Proper og reel Betjening garanteres.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„Rekord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00. Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Bliv Herre over Forplantningen
J. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden“ giver dette Herredømme
Pris 1 Krone
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning Vester 7959. Amager 7606.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 1 SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Kan du skaffe os en Annonce

Ansvarshavende Redaktør CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 32. | Lørdag d. 26. September 1936 | 1. Aarg.

Under Løgnens Byrde

Fader er dræbt og Moder er ved Fronten, men F. A. I. sørger for Mad til os!

Saaledes taler Tusinder spanske Arbejderborn i Dag, og vi gentager disse talende Ord for at du, Læser, ikke skal glemme, at du tilhører samme Klasse som disse Børn.

Ja, kom smaa spanske Børn, og tal til os, at vi dybt kan fatte de nye Vilkaar for vor Klasses Kamp for Frihed og Fred og menneskelige Kaar.

Kom, kære smaa fader- og moderløse Børn, og befri vore Sjæle for Løgnens Byrde, at vort Blik atter kan blive seende, og vi kan fatte Sandhedens Røst.

Ogsaa deres Forældre troede paa Stemmesedlen og jublede ved Folkefrontens Sejr, hvor Flertallet af Folket paa fredelig Maade overtog Magten i Statens Styrelse.

Ogsaa deres Forældre havde sunget for dem den bedaarende Vuggevise om, at det kun var i Tyskland og Italien, at de Rige organiserede Bander, der overfaldt Arbejderne, ophævede deres Organisationer og tog Frihed, Fred og Brød fra dem.

Saaledes havde det ogsaa været for i Spanien, men nu var det helt forbi, nu havde Folkeflertallet sejret paa fredelig Vis med Stemmesedlen, og nu skulde fattige Mennesker til at have det godt i det gamle, skønne Fædreland.

Og i Dag er alt dette afsløret Løgn. Det var en skøn, men falsk Illusion, en Vuggevise, der lullede dem i Søvn, medens de rige Landmænd, Bankieren, Fabrikanten, Godsejeren, Munken og Præsten mobiliserede Generalerne og Officererne til det blodige Overfald paa dem.

Og Dag for Dag gøres nye Tusinder af spanske Arbejderborn faderløse af tyske og italienske Vaaben og Sprænggranater, affyret af lejede Neger- og Arabertropper og Fremmedlegionens moralske Bundfald fra Alverdens Lande, lejet og betalt af Spaniens rige og dannede Borgerskab, af Kirkens hellige Patroner, Jesus Kristus udkaarne Tjenere, Dannelsens og Kulturens Repræsentanter, for gennem blodig Nedslagtning paany at erobre Magten og tvinge Flertallet til at trælle i Fattigdom, i endelig Vankundighed, uden Haab eller Tro paa Tilværelsen, uden Lykke eller Glæde ved at leve!

Kom, Titusinder faderløse spanske Smaaborn, og fri os Daarer for Løgnens Byrde, denne skæbnetunge Klasseløgn om de Riges frivillige Aflevering af Magten for Stemmesedlens Dom.

Kom og lær os og understreg med eders Fædres og Mødres Blod for alle vort Lands kortsynede Reformister at endnu inden Stemmesedlen har besteget Magtens Tinde, da vil vort Lands Borgerskab leje hver en Bandit, de kan opdrive, for at myrde os og fratage vor Klasse al Ret og Frihed og menneskelige Livsvilkaar.

Lær os, Børn, med jeres Lidelser den nye Tids Klassekamps Vilkaar at kende, saa det ikke bare bliver et Suk, en forbigaaende Tanke, en Smule Føleri i en flygtig Stund, der bortvejres i Dagens Dont, men bliver det nye Fundament, hvorpaa vi modigt og logisk bygger den kommende Kamp.

Eller er ogsaa Haabet derom blot en skøn Illusion, et trøstende Sovepulver for den søgende Sjæl i Verdensproblemets blodtunge Mørke.

Er det muligt, at det ene Lands Arbejdere vil lære af de andres Fejltagelser og tunge Skæbne.

Er det ikke bare en Undtagelse af et enkelt Lands Arbejdere, at disse spanske Arbejdere har rejst sig til Kamp mod Verdensfascismen i dens sejrende March over Landene.

Er vi her i Skandinavien ikke saa overfodrede af Fredens fede Løgne, at vi betragter det hele som noget, der ikke angaar os. Og stoppes vi ikke hver eneste Dag med nye, giftige Løgne om de overfaldne spanske Arbejdere, der gøres til mordbrændende, blodige Banditter, der indebrænder Smaaborn og skærer levende Mennesker i Smaastykker, medens Fascistgeneralerne gøres til Fædrelandets og Kulturens ædle Repræsentanter, uden at vi reagerer, uden at vi harmes mod andre end vore kæmpende Klassefæller, der tusindfold i Dag strider deres Kamp under Løgnens Byrde.

Under denne Byrde ræber den danske Reformist: »Ja, begge Parter er lige slemme!« og hans halvborgerlige Madame pludrer med Nabofruen: »Ja, det er ogsaa forfærdeligt med disse Arbejdere; det er jo Anarkister, og tænk, jeg læste i »Politiken«, at de brændte fem Børn inde; er det ikke forfærdeligt?«

Jo, i Sandhed, det er forfærdeligt, at Løgnens Byrde tynger Arbejdere saa dybt, at den formørker deres Blik, saa Klassefjendens Moral hænger dem ud af Halsen!

Er det derfor, at de Penge, danske Arbejdere har samlet ind til Spaniens Arbejdere, endnu ligger og driver i Hansen Hedtofts Kasse? Er det derfor, at Europas Arbejdere endnu ikke har sendt et eneste Maskingevær til vore spanske Kammerater, skønt de Gang paa Gang anraaber os derom.

Løgnens Byrde er skæbnetung.

Fader er dræbt og Moder er ved Fronten, men F. A. I. sørger for Mad til os.

Eli.

UGENS SPANSKE BULLETIN

C.N.T. om Leon Blum.

C. N. T.s Hovedorgan »Solidaridad Obrera« har kommenteret Leon Blums Tale i Luna-Parken. Vi gengiver følgende:

Leon Blum har talt i Luna-Parken i Paris. Vi er ikke forbavset over den franske Arbejderleders Holdning. Vi vidste allerede forud, hvem den franske Ministerpræsident er.

Blum har erkendt, at den franske Grænse er truet, hvis den spanske Militærkammarilla kommer til Magten. Naar nu Blum erkender denne Fare, hvorfor modsætter han sig da Fordringen om, at det spanske Proletariat faar Vaaben? Vi frygter, at Blum dølger nogle af sine Bevæggrunde.

Det franske Officerskorps befinder sig omtrent i samme Sjælstilstand som de spanske Militære. Ogsaa de franske Arbejdere trues af Arméen. Hvorfor vil Blum ikke oprulle Spørgsmaalet i hele sin Bredde?

Blum berømmer sig af sit Forslag om Non-Intervention i den spanske Konflikt. Han siger, at denne Pagt skal holdes, fordi ingen har overtraadt den. Ved Leon Blum ikke, at vore Kammerater daglig myrdes af italienske Flyvemaskiner? Ved Leon Blum ikke, at der daglig losses Krigsmateriel fra udenlandske Fartøjer i Cadix, Melilla og Vigo? Vi kan ikke forstaa de franske Socialisters Stilling. Maatte de tænke over deres Stilling, før Europa druknes i et Blodbad.

Kampen mellem Demokrati og Fascisme skal formeres til et Verdensopgør mellem Socialisme og Kapitalisme

F.A.I. og C.N.T. stiller Krav til Cabelleros Regering om Likvidering af det kapitalistiske System til Fordel for det socialistiske Raadssystem.

Caballeros Regering, der blev dannet for at styrke det militære Forsvar overfor Fascisthæren, forsøgte straks at faa C. N. T. og F. A. I. med i Regeringen. Men vore Kammerater sagde selvfølgelig nej, da de selvsagt ikke vil deltage i en borgerlig Regering, der fremgaar af politiske Valg og ikke direkte af Arbejdernes Organisationer og under deres Kontrol.

Derimod lovede vore Kammerater Caballero loyal Støtte, saalænge han tjente Arbejdernes Interesser og med Energi forcerede den militære Kamp mod Fascisterne!

Mere bandt vore Kammerater sig ikke til, og da deres Organisationer repræsenterede langt den største og mest aktive Del af Spaniens Industriarbejdere, ca. 1½ Million af 2¼ Mill., førte de selv den aktive Militærkamp rundt paa Fronterne og fortsatte, som vi hver Uge har meddelt, med at virkeliggøre den sociale Revolution, Jordens og Industriernes Socialisering under Arbejdernes Kontrol, særlig i Katalonien.

Caballeros Regering, der kun repræsenterede et Mindretal af den aktive kæmpende Arbejderklasse — de 2 kommunistiske Regeringsmedlemmer repræsenterer saaledes kun 25,000 Medlemmer og 60,000 Vælgere ved sidste Valg —, har nu maattet erkende den kapitalistiske Styreforms Magtesløshed og forhandler i disse Dage med Repræsentanter for C. N. T. og F. A. I. Vil Caballero have noget ud af disse Forhandlinger, da maa han opgive det borgerlige Statsstyre og overgive Magten til *Arbejdernes og Bøndernes Raad*, og paa dette Grundlag organisere den militære Kamp, hvis Formaal ikke blot er Nedkæmpelsen af Fascismen, men af selve Kapitalismen og det borgerlige Styre til Fordel for Socialiseringen af Jorden, Industrierne og Kirkeejendommen.

Det bliver mere og mere afgjort, at Kampen i Spanien staar ikke mellem Fascisterne og Demokrati, men mellem Kapitalisme og Socialisme!

Det er denne spanske Front, det er Verdens revolutionære Arbejderes Opgave at forvandle til en Verdensfront i Modsætning til den forræderiske og bundløgnagtige Folkefront.

Sundhedsraad i Katalonien.

Tendensen i Katalonien at overlade Statens Funktioner til antifascistiske Raad, hvorigennem Staten for hver Dag mere og mere sættes ud af Funktion, breder sig. Saaledes er nu for første Gang i det kataloniske Sundhedsministeriums Historie nedsat et Sundhedsraad, sammensat af Medlemmer fra alle antifascistiske Organisationer. C. N. T. har 2 Repræsentanter, U. G. T. 2, Esguerra 3, P. O. U. M. 1, P. S. U. C. 1.

Raadets Medlemmer er overvejende Læger.

Det økonomiske Raads Arbejdsmaader og Opgaver i Katalonien.

Vi har tidligere for vore Læsere forklaret, hvorledes de forskellige Arbejderorganisationer i Katalonien har valgt et økonomisk Raad, der varetager de samlede økonomiske Opgaver for Industri og Landbrug i denne Provins, med Indkøb og Fordeling af Raavarer, med Støtteaktioner og Hjælp for betrængte Virksomheder, under Arbejdernes Kontrol o. s. v.

Vi bringer her Uddrag af et Radioforedrag, C. N. T.s Repræsentant i dette Raad holdt for et Par Dage siden.

»Det økonomiske Raad bygger det økonomiske Liv op i Overensstemmelse med Anarkosyndikalismens føderalistiske Organisationsprincipper. Man bygger fra Individet til den lokale Interessegruppe, fra den lokale Gruppe til Distriktet o. s. v. Det økonomiske Raad stiller sig paa den Opfattelse, at Spanien ikke kan bygges op som en Enhed, før alle Provinsens og Landsdelenes autonomiske Selvstændighed er garanteret. C. N. T. betragter Individets, Lokalorganisationens og Provinsens Autonomi som en absolut nødvendig Grundvold for det socialistiske Arbejde.

Fra at Grundpillerne for den nye sociale Ordning er Kollektiviseringen af alle Rigdomme i Landet. I Arbejdet for denne Opgave maa det økonomiske Raad først og fremmest følge og fuldbyrde de Anvisninger, Folket selv giver. Folkets Initiativ som under Kampens Dage var impulsiv, maa af det økonomiske Raad nu virkeliggøres til en organisk Enhed. Kollektiviseringen af de store Jordejendomme ligger ikke blot i Landarbejdernes Interesse som et umiddelbart nødvendigt økonomisk Behov.

Rationaliseringen af Jordbrugsarbejdet under disse sociale Betingelser vil først frigøre Landarbejderne. Først naar den indre Købekraft i Landet er højnet, kan der opstaa et Landbrugsmarked, der kan bære en kultiveret frigjort Landarbejderbefolkning. Inden vi tænker paa Eksport, maa vi derfor skabe det indre Marked og give Folket Muligheder for at tilfredsstille sit Behov. Eksportproblemet maa ordnes saaledes, at det tjener en Import til Underbyggelse af den sociale Opbygning. Dette er foreløbig de Opgaver og den Linje, det økonomiske Raad maa følge.«

Revolutionen marcherer.

I Byen *Serida* har Arbejderne afsat det gamle Byraad, der bestod af Repræsentanter for de gamle politiske Højre- og Venstreretninger. I Stedet har Arbejderne insat Repræsentanter for C. N. T., U. G. T. og en tredie stedlig faglig Organisation. Dette nye Raad erklærer, at det i Stedet for den gamle, partipolitiske Administration vil indføre en proletarisk Retsordning i Byens Anliggender.

Det røde Katalonien kæmper over hele Spanien.

Aldrig i Spaniens Historie har Befolkningen i Katalonien udfoldet en saadan Kraft og Aktivitet som under dette Opgør med Fascismen. Det er, som hele Folket, baade Arbejdere og Bønder og Mellemklasse er grebet af den samme mægtige Aand. Bestandig rejser nye Kolonner af Milits afsted til andre Fronter i Spanien. Kataloniens Folkemilits, som nu vender hjem fra Mallorca, afrejser straks til Fronten om Madrid for der at kæmpe for Kastiliens Frihed. Ogsaa i Andalusien staar katalonisk Arbejdermilits og kæmper Side om Side med Sydspaniens Bønder, ligesom store Styrker af Kataloniens Milits kæmper i Aragonien.

Hver Uge drager nye uddannede Arbejder- og Bondetropper gennem Barcelonas Gader paa Vej ud for at hjælpe deres Klassebrødre paa de andre Fronter i Spanien.

Uddrag af
»Solidaridad Obrera«.

Kataloniens alm. Hospital.

Barcelonas største Sygehus hed tidligere »Det hellige Kors og Set Pauls Sygehus«. Efter det fascistiske Kup indlagdes der en Mængde Saarede. Lægerne arbejdede i Militskommiteens Tjeneste, den kataloniske Sundhedsminister forlod selv sit Embede for at arbejde som Læge paa Sygehuset.

Sygepasserne og Sygeplejerskerne har senere foretaget en grundig Omorganisering af Sygehuset. De er alle tilsluttet C. N. T. Først afskedigedes alle Munke og Nonner, som var beskæftigede paa Sygehuset. Alle Helgenbilleder fjernedes. Sygehuset kontrolleres fuldstændig af C. N. T., til hvilken Lægerne har tilsluttet sig. Det er besluttet at fjerne Tuberkuloseafdelingen og flytte de syge til Sanatorierne udenfor Byen, som er bedre egnede for Formaalet. Sygehuset har nu faaet Navneforandring til »Kataloniens almindelige Sygehus«.

Bestyrelsesvalg i „Enigheden“

Den forlyslig afsluttede Urafstemning i Tobaksarbejdernes Afd. I København, over Formand og Halvdelen af Bestyrelsen bevirkede ikke store Ændringer. — Dog er det ganske tydeligt, at »Hipatihalen«, den saa kaldte Klub (»Smørklubben«), er stærkt paa Retur. Denne har i de to Aar, den har eksisteret, efterhaanden mere og mere ensrettet Organisation og Bestyrelse. Denne Udvikling kan efter de sidste Generalforsamlinger og det nu afsluttede Bestyrelsesvalg siges at være standset.

Formanden, Viggo Christensen, havde ingen Modkandidat, men fik trods dette kun godt Halvdelen af de afgivne 2600 Stemmer, og det tidligere Bestyrelsesmedlem, fhv. Afd.-Formand i Kolding Bebber, fik 4 St. mindre end den radikale og regulerte Socialdemokrat Carl Hansen, og dumpede altsaa.

Kommunisterne, der denne Gang kun opstillede to, opnaaede derved, at de kun fik to Dumpekandidater, mens de tidligere har haft den »Linie«, at jo flere, jo bedre — selv om de splittede Oppositionen, som man jo tidligere vel kunde regne dem med til. Valget er et Lyspunkt for de af Oppositionen, der har holdt sig overfor den moderate Bølge, et særligt Tillidsvotum til Soc.-dem. Carl Hansen, der ikke gav op, da mange saakaldte »revolutionære« gjorde det.

Det afhænger nu af de radikale Tobaksarbejdere, om Smørklubbens Nederlag skal fortsætte eller om den igen skal dominere og lægge sin klamme Haand paa alt.

C. H.

Gadespejlet

Arbejdsløshedstallet gik i forrige Uge ned med 1900.

□

Til alle de mange øvrige Prisstigninger kommer nu Brødprisernes Forhøjelse.

»Soc.-Dem.« kunde saamænd ligesaa godt en Gang imellem bringe en Meddelelse om Prisforhøjelserne. De kan jo dog ikke skjules!

□

General L. With lod sig i Mandags interviewe af Radio-Avisen. Han udtalte bl. a., at 25 Dages Efteraarsmanøvre var for lidt, det betød et stort økonomisk Tab for Hæren, fordi Soldaterne ikke fik Tid til at aflevere Munderingsgenstande o. lign.

Skulde nogle af de indkaldte efter Hjemsendelsen ligge inde med et Par Kanoner eller Maskingeværer, maa de gerne aflevere dem paa ARBEJDET's Redaktion.

□

At det ikke er helt uden Betydning, om Arbejder-Partiet vinder parlamentarisk Fremgang, saa vi efter Landstingsvalget. Obligations- og Aktiemarkedet blev betydelig stimuleret.

□

Grusomhederne i Spanien er nu saa ubeskrivelig rædselsfulde, skriver de borgerlige Blade, at de ikke kan beskrives. Hvorefter man beskriver dem.

□

En ny Molbohistorie

Dagen efter, at Molboerne havde vundet en mægtig Valgsejr, traadte deres Ministerium sammen og besluttede at laane 11 Millioner Kroner til at betale 600.000 Tons tysk Kul med. Ganske vist havde man ikke Brug for Kullene, fordi Molboerne havde skaffet Bønderne en gunstig Handelsaftale i et andet Land, med at Molboerne købte deres Kul der i dyre Domme, hvorfor det blev bestemt at de tyske Kul kun maatte sælges paa langt Sigt, navnlig for at Molboerne ikke skulde kunne købe det for billigt og derved paaføre sig selv Tabt. Yderligere indskød man et nyt Led i Kullets Gang fra Forhandler til Forbruger og lod endvidere Molboerne betale Renter af Laanet og Svind af Kullene. Det hele blev gjort for at sikre Mereksporten af Landbrugsvarer til Tyskland i to Maaneder, hvorved Hjemmemarkedets Pris steg og Molboerne maatte betale mere for Fødevarerne.

Bønderne grinede smørret, men vilde ikke stemme for Forslaget. Da Molboerne hørte det, tænkte de fiffigt, at de nok selv alligevel havde Fordel af det hele og Kullene blev købt.

Til Bønderne sagde de: »Hvor meget I saa kribler og krabler, saa gennemfører vi mange af dens Slags Forslag« — og saa gik de hjem og forberedte sig til det næste Sejrsvalg.

Den forfalskede Kommunisme

Bureaukratiet har forvandlet Sovjet-Unionen fra en aktiv Magt for Verdensrevolutionen til en national imperialistisk Kræmmerforretning.

Artikel 2.

Det har gennem Aarene ofte været et Diskussionsspørgsmaal, om man kunde adskille Sovjet Unionens Regering og »Kommunistisk Internationale« ud fra hinanden.

Formelt var de adskilte, og Sovjets Diplomati hævdede bestandig denne Adskillelse og fralagde Unionen ethvert Ansvar for Kominterns og de nationale Kommunistpartiers Handling r.

Den sidste store Diskussion i dette Spørgsmaal var, da Handelsoverenskomsten mellem U. S. A. og Sovjet blev drøftet. Her sluttede Sagen med en Paastand i Verdenspressen om, at Stalin havde lovet, at det kommunistiske Parti i de Forenede Stater skulde ophøre med sin revolutionære Propaganda!

Selv om dette blev dementeret i den kommunistiske Presse rundt i Landene, og det gamle Standpunkt om Kominterns Uafhængighed overfor Sovjet-Regeringen paany blev fremholdt, saa skete det under saa vage Former, at der tilbage hos de tænkende revolutionære Arbejdere blev en Tvivl om, at det nok ikke helt var, som det burde være.

Tiden nu taler sit tydelige om Kominterns Uafhængighed ikke fremsat, og dette vilde ogsaa være Taabelighed.

Tiden nu taler sit tydelige Sprog.

Det russiske Kommunistparti dominerer 3die Internationale Sovjetregering som national Kræmmerforretning.

Lige fra Kominterns Dannelse var det en given Sag, at det russiske Kommunistparti indtog en dominerende Rolle.

Dertil maa det indrømmes, at det russiske Parti var de øvrige langt overlegent i moralske Kræfter, thi det var et gammelt og i revolutionært Arbejde prøvet Parti, medens først selve den sejrende Revolution i Rusland havde affødt de fleste andre nationale Partier.

Og endelig er der det altoverskyggende økonomiske Forhold. Alle de andre nationale Partiafdelinger laa og kæmpede ude i den kapitalistiske Verden, hvor de bestandig manglede Resurser til deres Blade og Agitation. De trængte til økonomisk Støtte — mere eller mindre — alle sammen. Og selve Komintern var lidet værd uden at kunne yde denne Støtte. Og denne Støtte kunde kun ydes af de Midler, den russiske Partifraktion, i Kraft af sin dominerende Stilling i Sovjet-Unionen, havde Anledning til at skaffe.

Disse Kendsgerninger gør det forstaaeligt, at det russiske Kommunistparti og Komintern faktisk var eet og alle de øvrige Partier faktisk var tvunget til at følge og tjene den Linje, det russiske Parti ønskede.

Dette dybe Afhængighedsforhold er en Forklaring paa den slaviske Følgagtighed, de forskellige nationale Fraktioner har udvist overfor Kominterns bestandige og ofte meget uheldige, svingende Politik og Taktik.

Men selvom Historien engang vil dømme denne Taktik meget strengt, fordi den har kostet Centraleuropas Arbejdere deres Frihed — i alle Tilfælde været Medaarsag dertil — og i Østen har kostet Hundreder Tusinder fattige Arbejdere og Bønder i Kina Livet, saa blev den dog ingen direkte Fare for den internationale Klassekamp, saalænge Sovjet-Unionen endnu stillede sig paa Verdensrevolutionens og Kommunismens internationale Grund.

Nej, Afhængigheden af det herskende Parti i Rusland blev først farlig, da dette Parti opgav Tanken om Kampen for Verdensrevolutionen og indrettede sin Kamp for Udviklingen af Sovjet-Unionen som en national Verdensmagt med alle de deraf flydende Interesser og Opgaver.

Unionens tidligere Handel med den kapitalistiske Verden forvandledes fra en nødtørftig Byttehandel til — i Lighed med de andre nationalistiske Staters — en Kamp om Verdensmarkedet og de deraf logiske Følger.

Som Eksempel derpaa skal her blot anføres:

Da Hitler erobrede Magten i Tyskland og Nazisterne med Grusomhed slog ned paa Socialdemokrater og Kommunister, blev d... i København, i Forbindelse med den antifascistiske Verdenskonference i Paris, afholdt en lignende skandinavisk Konference.

Paa denne Konference var Nedskriveren af disse Linier Repræsentant for 200 Arbejdere i Silkeborg og var paalagt paa deres Vegne at stille Forslag om Boykot af tyske Varer som et positivt Middel i Kampen mod det nazistiske Regime.

Af denne Aarsag blev jeg behandlet paa det mest sjofle, jeg nogensinde er behandlet i en Arbejderforsamling. Jeg havde tegnet mig hos Dirigenten som første Deltager i Diskussionen. Men bag Dirigenten sad Hr. Aksel Larsen og bestemte, hvem der maatte faa Ordet. Først efter at flere Fagforeningsrepræsentanter havde protesteret mod denne særlige Form for »*parlamentarisk Opførsel*«, fik jeg Ordet som Nr. 16 i Diskussionen. Og tiltrods for, at Resolutionen om Boykot var indsende i rette Tid, blev den ikke oplæst, og da jeg endelig fik Ordet, var Redaktionskomitéen for Konferencens Vedtagelser forlængst nedsat. Og da Redaktionskomitéens Forslag blev oplæst, var Boykotspørgsmaalet afvist. Da jeg krævede Spørgsmaalet under Afstemning, blev jeg tilsjoflet af Dirigenten — ogsaa en Partikommunist.

Spørgsmaal: Hvorfor bekæmpede Kommunistbureaukratiet, at Arbejderne boykottede Hitlertyskland?

Svar: Paa det daværende Tidspunkt var Hovedaftageren af sovjetrussisk Nafta Hr. Hitler i Berlin!

Og lidt mere om sovjetrussisk Nafta. Som Medlem af Folkeforbundet gik Sovjet-Regeringen ind paa at boykotte Italien for dens Overfald paa Abessinien. Dette Forhold forhindrede ikke Mussolini at myrde det abessinske Folk ved Hjælp af *sovjetrussisk Benzin og Olie!*

Og mere Nafta. Samtidig med, at Verdensrevolutionen blev taget af Sovjet-Unionens Dagsorden, forsvandt ogsaa Kampen mod de privatkapitalistiske Olietruster. De billige Naftatanke forsvandt rundt i Landene, og nu køber den forbrugende Befolkning dyr *Sovjet-Nafta* gennem *Trusternes* Tanke. Rød Front!

Til Slut det store Eksempel. Hele Mongoliet og enorme Strækninger af det vestlige Kina har Sovjet-Unionen underlagt sig som Handelsmarked. Paa ægte kapitalistisk Vis sælger Sovjet-Regeringen her det russiske Folks Frembringelser med stor Profit og sælger igen de mongolske og kinesiske Varer til Sovjets Befolkning med Profit. Sovjetstyret er forvandlet til en veritabel imperialistisk Kræmmerforretning, hvor selv den imperialistiske Militærudbygning langs Mongoliets og Kinas Grænser ikke mangler. I oprigtig Overensstemmelse med denne Militarismes sande Karakter erklærede den Øverstbefalende over den røde Hær forleden i Ukraine, at den vilde »forsvare« Sovjet-Unionen uden for dens egne Grænser.

I Forbund med de kapitalistiske National-Stater.

Naar Sovjet-Unionen søgte og fik Optagelse bevilget i Folkenes Forbund Side om Side med de privatkapitalistiske Stater, da er det givet, at ganske bestemte Forudsætninger maatte være tilstede.

At slutte Forbund med en Statsmagt, der aabent vedkender sig det Maal at ødelægge dem, gør de kapitalistiske Stater ikke.

Sovjet-Unionen havde for sin Optagelse i Folkeforbundet ikke blot for sit eget Vedkommende, men ogsaa for den af Sovjetmagten beherskede 3die Internationale afviklet enhver Tendens til Verdensrevolution, ethvert Krav paa revolutionær Agitation og Aktion i de til Folkeforbundet tilsluttede Stater, som i sin Tid »De Forenede Stater«.

Bekræftelsen paa, at disse Løfter er afgivet, skal man mindre søge i den diplomatiske Kæltringesnak eller i 7ende Verdenskongres' tilslørede Beslutninger, omend disse var en konfirmerende Bekræftelse, men søge dem i Livet selv, paa Aastedet for de bekræftende Kendsgerninger, nemlig hos de kommunistiske Partier og deres praktiske Virksomhed, deres Gerninger, rundt i Folkeforbundsstaterne, i Italien, i Spanien, i Frankrig og England og vor egen kære lille Ravnekrog — Medlem af »Folkenes Forbund«.

Vi begynder i næste Artikel paa denne Dokumentation og tager Italiens »kommunistiske« Parti først.

Sovjetrussisk Arbejdermentalitet

Det menneskelige Demokrati har onde Kaar. Selv i Sovjetunionen, hvor Arbejderne har frigjort sig fra det kapitalistiske Produktionssystem, hvilket normalt skulde betinge en vis aandelig Frigjorthed, synes det, som om den individuelle Frigørelsesproces indenfor visse Dele af Arbejderklassen skrider yderst langsomt fremad.

Trods Revolutionen træffer man med Forfærdelse paa en Mentalitet, der er i Slægt med den russiske Arbejders i den før-kapitalistiske Periode.

Da St. Petersburgs Arbejdere i 1905 vandrede i Procession til Vinterpaladset for at overbringe Selvherskeren over alle Russere deres Bønskrift, var de som Helhed ikke besjælet af nogen revolutionær Aand. Tværtimod: Tsaren var i deres Bevidsthed ikke den blodige Folkeundertrykker, men Arbejderfolkets »Lille Far«, der havde Hjerte for de fattiges Nød og Kummer, og som man derfor trygt kunde henvende sig til.

Tsaren svarede hin Dag med Bly, men i 1918 var det samme Tsar, der faldt for Blyet. Arbejderne var mellem 1905 og 1917 blevet klassebevidste. Og dog: efter snart tyve Aars Revolution finder man Arbejdere, hvis Mentalitet inderst inde ikke kan skelnes fra de primitive og enfoldige Lønslaver, der blev pisket af Tsarens Kosaker foran Vinterpaladsets Porte.

Med Undren læser vi, at Arbejderne paa Fabriken »Tisprobor« i Moskva — i Anledning af Moskva-Processen — udtrykker deres Tillid til Regeringen ved at udtale bl. a.: »Som en Malmmur staar hele Sovjetfolket omkring Kammerat Stalin: *Føreren, Faderen og Vennen.*« Og Arbejdsstyrken ved Elektrokombinatet sværger, at vi vil som en levende, ubetvingelig Mur beskytte vor *Førers* kostbare Liv — et Liv, der er det mest værdifulde for Menneskeheden (!).

Kan man betegne dette som frie Arbejderes Tale? Er det ikke den underdanige »Lille-Far«-Mentalitet om igen?

Men kan det være stort anderledes, naar man fra ledende Hold i Stat og Parti systematisk fremelsker en for alt menneskelig Demokrati dræbende Afgudsdyrkelse.

Man kan næppe læse en Artikel i »Pravda« uden at Røgelseskarrene svinges for Stalin. De ledende Krese kappes om at skabe en Atmosfære omkring Stalin af Ophøjethed og Genialitet. Og disse farlige antidemokratiske Tendenser truer desværre med at brede sig ud over Ruslands Grænser. De danske Kommunister kan nu knapt skrive en Resolution eller ledende Bladartikel uden at foretage dybe Reverensbuk for Kammerat Stalin.

Vi spørger: Skal dette smaaborgerlige Snobberi være Udslag af socialistisk Kultur, Symbolet paa den af Revolutionen frigjorte Menneskeype? Eller er denne næsten muhammedanske Bøjen sig i Støvet ikke snarest en Tilbagevenden til Kapitalismens Underdanighedsaand og Herodyrkelse?

Man mindes Marx og Lenin og blues — paa de tilbedendes Vegne.

Foma.

Moskva-Processen

Kritiske Betragtninger i Anledning af det sovjetrussiske Justitskommissariats officielle Beretning.

Proletarisk Retfærdighed eller politisk Justitsforbrydelse

I.

Ingen Begivenhed i den internationale Arbejderbevægelse de senere Aar har vakt en saadan Opsigt som den saakaldte Terroristproces, der i Dagene d. 19.—24. August afholdtes i Moskva, og hvorefter den sovjetrussiske Højesterets Militærkollegium dømte samtlige 16 Anklagede til Døden, for at være skyldige i Forberedelse og Udøvelse af terroristiske Handlinger mod Sovjetregeringens og Kommunistpartiets Ledere.

De af Statsadvokat **Vijsjinski** rejste Anklager var af en saa opsigtvækkende og enestaaende Art, at Arbejderklassen udenfor Sovjet ganske naturligt har haft og fremtidig har den største Vanskelighed ved at kunne tro paa Rigtigheden af, at de domfældte virkelig skulde kunne have gjort sig skyldig i de forbryderiske og klasseforræderiske Handlinger, de anklagedes for og som de — efter de officielle Retsreferater — uforbeholdent skal have tilstaaet.

Naar undtages de kommunistiske Partier, hvis organisatoriske og politiske Ensrettethed naturligvis forbyder disse at indtage en selvstændig Holdning, har Arbejderklassen overalt — uden Hensyn til socialistiske Fraktioner — faktisk indtaget en yderst skeptisk Holdning overfor Processen.

Dette skyldes ingenlunde, at Arbejderklassen paa Forhaand er indstillet paa at ville demonstrere nogensomhelst Mistillid til Sovjetstatens Retsvæsen, endsige — som visse Kommunistkrese allerede har insinueret — at ville sidestille Sovjetunionens proletariske Justits med de fascistiske Klassedomstole.

Tværtimod. Det fremherskende Flertal af klassebevidste Arbejdere i alle Lande, selv de Retninger i Arbejderbevægelsen, der ikke deler Sovjets politiske Anskuelser og Principper, er utvivlsomt af den Anskuelse, at det ikke blot er Sovjetmagtens suveræne Ret, men tillige dens revolutionære Pligt, med jernhaard Fasthed at slaa ned paa alle virkelige Klassefjender og deres eventuelle Medhjælpere indenfor Arbejderklassen — uden Hensyn til, om der blandt Socialismens Fjender maatte befinde sig Folk, der en Gang i Fortiden har ydet en historisk Indsats i den socialistiske Klassekamp.

Dette kræver Arbejderklassen i den internationale Socialismes Interesse — af Sovjetregeringen som af enhver anden socialistisk Arbejderregering.

Naar Sovjetregeringen nu hævder at have afsløret en Gruppe af tidligere Meningsfæller som skyldig i konspirativ Sammensværgelse mod Sovjetmagtens Ledere — en Forbrydelse, der fuldbyrdet i det Omfang, den var planlagt, efter Sovjets Opfattelse kunde have faaet vidtrækkende og skæbnesvangre Konsekvenser for den internationale Arbejderbevægelse, da vilde Alverdens Arbejdere selvfølgelig have stillet sig solidarisk med Sovjetmagten, **saafremt de fra Moskva udsendte Procesreferater havde været affattet paa en saadan Maade, at de virkede umiddelbart overbevisende eller i nogen Maade var egnede til at sandsynliggøre Rigtigheden af de fremsatte Anklager.**

Sovjetregeringens Afslag paa den internationale Henvendelse har øget den herskende Skepsis.

Naar den europæiske Arbejderbevægelse imidlertid har indtaget en kritisk Holdning og ikke uden videre har turdet forsvare at godkende den sovjetrussiske Højesterets Afgørelse, men stort set har ment at maatte stille sig paa det Standpunkt, som de to internationale Hovedorganisationer »Socialistisk Arbejder Internationale« og »Den internationale faglige Central« har givet Udtryk for i deres Henvendelse til Sovjetregeringen — en vis international Kontrol ved at socialistiske Advokater faar Adgang til at følge Processen og til om fornødent at bistaa de Anklagedes, saa var dette Standpunkt dikteret dels af den Kendsgerning, at den proletariske Domstol lige saa lidt som nogen anden kan betragtes som ufejlbar, navnlig ikke i Tilfælde, hvor man skal dømme politiske Opponenter, der i en tidligere Periode har haft en Forgrundsstilling indenfor det proletariske Diktatur — dels af den Kendsgerning, at de offentliggjorte Referater, saavel i Form som Indhold, har været af en saadan Beskaffenhed, at disse uvilkaarligt maatte fremkalde Mistanke om, **at Moskva-Processen ikke udelukkede en enestaaende Justitsforbrydelse.**

Denne berettigede, af de officielle Referater direkte fremkaldte Skepsis er beklagelsesvis blevet **underbygget** ved det kategoriske Afslag, Sovjetregeringen har givet paa den internationale Henvendelse, idet man stemplede Henvendelsen som »et groft Forsøg paa at gribe ind i den sovjetrussiske Domstols Rettigheder og Pligter« og »som en politisk Demonstration mod Sovjetunionen, der fortjener at brændemærkes overfor Arbejderklassen i hele Verden«. Et overlegent Afslag, i Forbindelse med hvilket man karakteriserer Henvendelsens Ordførere som »Beskyttere for fascistiske Terrorister samt det tyske hemmelige Statspolitis Agenter«.

Hvorfor vil Sovjetregeringen betragte Processen som et indre russisk Anliggende?

Man forstaar unægtelig ikke dette Afslag, der rent psykologisk kun kan tolkes som en vis Frygt for, at det i Sagen beroende Bevismateriale ikke vilde kunne holde overfor en international Kontrol og Vurdering.

Sovjetregeringen maa jo dog gaa ud fra, at naar den rejser Anklagen for terroristisk Konspiration mod Mænd, der gennem Aartier har været nøje forbundet med den internationale Socialistbevægelse og tilmed har spillet en fremtrædende Rolle i selve den russiske Revolution, kan man fornuftigvis ikke forvente, **at Arbejderklassen udenfor Sovjet blindt og kritikløst skulde kunne indskrænke sig til at tage de fældede Domme til Efterretning.**

Hvis Sagen — saaledes ræsonnerer de fleste — helt igennem var klar og uangribelig, hvis der i de russiske Retsarkiver fandtes uomstødelige Dokumenter, der godtgjorde de Anklagedes Skyld, hvorfor modsætter man sig da saa voldsomt den internationale Arbejderklasses Begæring om Kontrol, navnlig naar samme Regering — gennem Kominterns nye Kurs — har tilkendegivet Ønsket om Tilnærmelse til og Forstaaelse med de andre Landes Arbejderbevægelse.

Hvorfor spiller Sovjetregeringen fornærmet og paastaar synlig forarget, at de to Hovedorganisationer ved deres Henvendelse tilstræber at splitte Arbejderklassens Enhed. Faktisk er det Sovjetregeringen og de kommunistiske Partier, der hindrer Arbejderklassens Enhed, fordi de saa demonstrativt manifesterer deres Mistillid til og manglende Forstaaelse af den europæiske Arbejderklasses Indstilling.

Kun fuldkommen Klarhed kan overvinde den herskende Skepsis.

Sovjetregeringens afvisende Holdning har da ogsaa foreløbig overalt haft den Virkning, **at den herskende Skepsis er yderligere øget.**

Synes det saaledes at være et Prestigespørgsmaal for Sovjet at ville tvinge de andre Landes Arbejdere til at godkende Moskva-Processen og de officielt angivne Forklaringer, og agter man til Fremme heraf at mobilisere de respektive Kommunistpartier mod anderledes tænkende Arbejdere, saa nærer vi ingensomhelst Tvivl om, at en saadan taktisk Fremgangsmaade vil skabe helt modsatte Resultater.

(Fortsættes Side 3.)

Frasemageren flygter fra sine egne Fraser

I »Typograf-Tidende« er Frasemageren Th. Thøgersen forholdt sine sindssvage Trusler fra Mødet i Idrætshuset om at lade dem myrde, naar han fik Magten, der havde vovet at underskrive paa en Henstilling om en upartisk Undersøgelse af Moskva-Processens Bevismateriale.

Stillet Ansigt til Ansigt over for sine egne sindssvage Udgydelser, som kan bekræftes af Snese af Vidner, løber han nu fra dem i »Arb.-Bl.«.

Det maa forresten være en sær Fornøjelse for de af »Arb.-Bl.«s Læsere, der hørte hans »flotte« og stærkt applauderede Trusler paa Mødet og saa se ham selv nu »gengive« dem i Bladet.

Og saa er der den lille Historie om Hunden, der æder sit eget Spy.

Vor første Studiekreds

Onsdag den 7. Oktober lægger F. S. i København ud med sin første Studiekreds.

Emne: *Værdilære. Udbytningsformer. Den økonomiske Klassekamp og dens forskellige Former. Idéer og Maal. Tale- og Diskussionsøvelse.*

Grundbøger: *Karl Marx: Lønarbejde og Kapital* og *Løn Pris og Profit*.

Studieleder: Red. Chr. Christensen.

Kammerater, der ønsker at deltage i Studiekredsen, maa meddele dette til F. S.s Ledelse, Blaagaards Plads 21, aabent hver Hverdag Aften fra Kl. 17 til 19, hvor alle Oplysninger gives.

Det bemærkes forud, at Forsømmelser i Studiekredsen kun kan finde Sted paa Grund af Sygdom. De Kammerater, der ikke forud er aldeles indforstaaet hermed, bør ikke melde sig. Vor Studiekreds er ikke en kammeratlig Komsammen«, men en Skole for personlig Dygtiggørelse.

Bliv Abonnent

paa „Arbejdet" i Oktober Kvartal, Pris 1,50 Kr. Bladet kan bestilles paa alle Posthuse og hos alle Landpostbude samt paa Bladets Kontor Blaagaards Plads 21, Kbh. N.

Opraab

Til „Arbejdets" kvindelige Læsere

Medsøstre! I den Kamp, som en Kreds af vore Mænd kæmper for paany at rejse en faglig Opposition paa de rene Klasselinjer og skabe et Blad, der uden fremmed Indblanding tolker den revolutionære Socialismes stolte, frie Tanker, har vi Kvinder hidtil staaet uvirksomme.

Mange af os er dog uvilkaarlig blevet betaget af Artiklerne i ARBEJDET, det er som den dybe Solidaritetens og Kampens Aand, der som en Understrøm af Kærlighed og Trofasthed overfor vor fattige, kæmpende Klasse kalder paa vor Virketrang, vor Trang til ogsaa at være med i Kampen for denne gode Sag.

Vi Kvinder, der som Kærester og Hustruer staar de Mænd nær, der kæmper denne ulige Kamp med de bare Hænder og uden Midler at faa ARBEJDET til bestandig at udgaa og faa det til efterhaanden at bære sig, vi har besluttet, at vi ogsaa vil vie denne Kamp vore Evner og Tid saa langt vi formaar.

Og der er Opgaver nok at tage fat paa. Fornylig døde en trofast Kammerat, trofast indtil Døden mod de stolte Tanker, der samler os om F. S. og ARBEJDET, men fattigt var det, at vi ikke kunde sænke vor sortrøde Fanedug i Farvel over hans Baare, Tankens og Kærlighedens skønne Symbol.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

som han havde levet under, stridt og kæmpet for.

Eller for at vende os mod de rent praktiske Forhold — endnu har vort Blad ikke en Telefon, hvorved der kan ringes til det om de daglige Forhold og Meddelelser.

Ja, saaledes kunde vi blive ved om vor Sags materielle Fattigdomsforhold, men kort sagt, vi er nogle kvindelige Kammerater, der er blevet enige om at indbyde alle interesserede Arbejderkvinder, der interesserer sig for ARBEJDET, til et Møde, der afholdes Onsdag den 7. Oktober Kl. 8 Aften i Mødelokalet, H. C. Andersensg. 10 (Restaurationen) med det Formaal at fremskaffe forskellige Ting, der kan tjene til Afholdelse af en Basar senere, for derved at skaffe Midler bl. a. til de fornævnte Formaal.

Efter vor Henstilling vil Redaktør Chr. Christensen komme tilstede og tale for os om Kampen for ARBEJDET og dets Mission. Efter Foredraget vil vi saa drøfte, hvorledes vi bedst og mest praktisk kan gavne vor fælles Sag og organisere Opgaven.

Til dette Møde anmoder vi alle Kvinder, der læser og interesserer sig for ARBEJDET, om at komme tilstede og være med i Arbejdet. Velkommen d. 7. Oktober.

København, d. 23. Sept. 1936.

Gunvor Hansen.
Ester Hansen. *Alma Mogensen.* *Karen Jorgensen.*
Elisabeth Christensen. *Helga Petersen.*
Katrine Kristiansen.

Arbejderfjenderne i Balle Kommune

I blind Hævngerrighed forlanger de Joh. Sørensen straffet.

Forundersøgelsen mod Arbejdsmand Johan Sørensen, Alderslyst, er nu afsluttet og Sagen er sendt til Statsadvokaten.

Som vore Læsere erindrer, havde det sociale Udvalg, og særlig dets Formand, Murer Westergaard, iværksat en fuldstændig Forfølgelse mod Sørensen for at tvinge ham til at slaa Skærver, et Arbejde, han dels ikke kunde udføre og dels maatte føle som en personlig Krænkelse at udføre, idet han som Bestyrelsesmedlem i Fagforeningen havde protesteret mod de Priser, der betaltes for nævnte Arbejde.

For at nedværdige og krænke Joh. Sørensen drev Westergaard det saa vidt, at han nægtede ham Understøttelse, for gennem Udsultning — Sørensen har flere Børn — at hovere over ham.

Ved denne brutale Adfærd drev Westergaard det saa vidt, at Sørensen tilsidst i Desperation knuste en Stol og et Par Vinduer i Socialkontoret.

Ved den nu afsluttede Forundersøgelse har Sørensen ført Fagforeningsformanden Carl Jensen, Silkeborg, som Vidne paa, at der forelaa den Aftale, at de Folk, der ikke kunde slaa Skærver, skulde anvises andet Arbejde.

For at klare sig ud af Kniben og det slette Lys, han har stillet sig selv i ved sin Forfølgelse af Sørensen, kan Westergaard ikke anføre andet end, at saaledes har han ikke forstaaet Aftalen.

Denne daarlige Forstaaelse og Hukommelse hos Westergaard er betegnende for hans hele moralske Indstilling. Havde hans Stilling været modsat, saa havde hverken hans Hukommelse eller Forstaaelse fejlet noget.

I Fængsel med den arbejdsløse Arbejder.

Baade ved Statsadvokatens og senere Rettens Bedømmelse af Sagen har det stor Betydning, om hvorvidt Socialudvalget krævede Sørensen straffet.

Ved Dommerens og Forsvarerens gentagne Spørgsmaal herom har Sogneraadsformanden paa Raadets og Udvalgets Vegne brutalt holdt paa, at Ofret for deres Forfølgelse skal straffes — skal i Fængsel fra Kone og Børn!

De samme Herrer har lige faaet dømt en anden Arbejder 20 Dages Fængsel! Det var de samme Herrer, der — som omtalt her i Bladet — sendte en Arbejder paa Tvangsarbejdsanstalt, fordi han vilde skilles fra sin Hustru, og senere, da de maatte slippe ham fri, har forsøgt at faa ham erklæret gal!

Og nu kræver de brutalt Straf og Fængsel over Sørensen.

Alle tager Afstand fra disse »Arbejderrepræsentanter«.

Den stedlige socialdemokratiske Presse skriver bl. a. om Retsforhandlingerne: *»Bortset fra, at Sigtedes Optræden absolut ikke kan billiges, synes det dog, som om Sogneraadet har villet stille Sagen paa Spidsen.«*

Det er om sine egne Meningsfæller, »Silkeborg Soc.-Dem.« skriver saaledes, og vi tager Udtalelsen som en offentlig Afstandtagen fra deres brutale Adfærd.

Vi mener iøvrigt ikke, at man skal tillægge det socialdemokratiske Parti Skyld for disse Sogneraadsmedlemmers uhørte Optræden. Vi er overbeviste om, at det store Flertal af de socialdemokratiske Arbejdere paa Egnen tager skarp Afstand fra deres hensynsløse Behandling af arbejdsløse Arbejdere.

Og det sidste Skridt fra disse »Arbejderrepræsentanters« Side, hvor de i ren og skær Hævngerrighed kræver Sørensen straffet, er af en saadan Beskaffenhed, at det for al Fremtid burde forskaane dem for at repræsentere Arbejderne nogen Steder.

Det er vort Haab, at Arbejderne i Balle Kommune deler denne vor Opfattelse til næste Valg.

ARBEJDET

vil blive særlig interessant derved, at Bladet foruden det aktuelle Stof vil bringe en Række socialistisk oplysende Artikler om økonomiske, sociale og politiske Verdensspørgsmaal.

Allerede i næste Nr. paabegynder vi en *Kronik-Serie*, hvori Tidens altbeherskende Spørgsmaal om *den næste Verdenskrig* indgaaende behandles og belyses ud fra de foreliggende verdensøkonomiske og politiske Forhold.

Selve Kronik-Serien er Resultatet af et kollektivt Arbejde fra samme Kræfter, som skabte vor glimrende Serie om »Den japanske Imperialisme«. Vi lover alle Studiekredsdeltagere og andre Arbejdere, der ønsker Vejledning af selve Kendsgerningerne og deres realistiske Belysning en Berigelse af deres Kundskab og Overblik ved denne Række Kroniker.

Vi kan ikke byde Arbejderne politiske Agitationsbrøl eller løgnagtige Pralerier om, hvad vi kan skaffe dem, men vi kan byde de tænksomme Arbejdere *Kundskab og Erfaringer fra Klassekampens Verden*, hvorved de selv kan blive dygtige til at tjene deres egne Interesser!

Til denne Opgave anmoder vi om Arbejdernes Støtte derved, at de holder og læser vort Blad.

Forbryder-Journalisten Andreas Vinding

Vi har tilsendt Ledelsen for Generalmilitsen i Katalonien hans oprørende løgnagtige Beskyldninger mod Spaniens organiserede Arbejdere og Folkefrontens Soldater.

Enhver herhjemme, der med Interesse følger den spanske Arbejderklasses heroiske Kamp mod deres fascistiske Bødler, kan ikke have undgaaet at lægge Mærke til den lumpne Stilling, Dagbladet »Politiken« indtager i sin Pressetjeneste.

Til Trods for, at Bladets Meningsfæller i Spanien har 5 Repræsentanter siddende i den nye Folkefrontregering og til Trods for, at Bladet udgiver sig som Demokratiets Talsmand, og til Trods for, at hele den spanske Borgerkrig er et blodigt fascistisk Oprør mod den spanske Vælgerbefolknings store Flertal, og den af det almindelig demokratiske Valg fremkomne Styre, saa driver dette Blad en Efterretningstjeneste, der bestandig pynter paa de fascistiske Oprørere og deres umenneskelige Behandling af Spaniens Arbejdere og Bønder, medens Bladet bestandig tilsviner disse sidste som Banditter og Mordere af værste Art.

Den Mand, der lader sig købe hertil, er den kendte Journalist **Andreas Vinding.** Denne Mand er udrustet med rige Evner som Journalist, men med en saa afstumpet Moral, at han skriver, hvad der bestilles, selv de frækkeste Løgne, blot han tjener godt ved det.

Vi er ganske klar over, at det, som det liberale kapitalistiske Borgerskab her i Europa frygter mest af alt bag den spanske Borgerkrig, er, at Arbejderne i Spanien afskaffer Udbytningen og selv overtager Arbejdet og Udbyttet.

Dette frygter det liberale Borgerskab langt mere, end det frygter Fascismen. Og i Henhold hertil er det særlig de spanske Arbejderes største faglige Organisation C. N. T. samt F. A. I., der lægges for Had af Lakajen **Andreas Vinding.**

Til Trods for, at han selv i mere end et Tilfælde er blevet beskyttet af Kataloniens Milits, der beherskes af C. N. T. og F. A. I., og til Trods for, at denne Milits allerede 4 Dage efter Oprørets Udbrud organiserede Militsværn for personlig Retssikkerhed i Overensstemmelse med den lovlig valgte kataloniske Regering, saa har A. Vinding nu gentagne Gange, stik imod al Sandhed stemplet, C. N. T. og F. A. I. som rene Banditorganisationer, hvis Medlemmer optraadte som Pengeafpressere og udøvede Mord som personlig Hævnakt, ligesom han fremstiller deres Milits som Mordbrændere, der i blind Hævnlyst brændte Mænd, Kvinder og Børn inde i Husene.

Vi er ganske klar over Formaalet med denne Forbryders løgnagtige Skriverier, det er Forberedelsen til at indstille Borgerskabet og Arbejderne herhjemme saaledes, at selv Fascisternes grusomme Nedslagtning af Spaniens Arbejdere skal blive modtaget med Betragtningen: »Ja, Arbejderne var jo ikke bedre, hvor de havde Magten!«

Desværre har vi revolutionære Arbejdere herhjemme ingen Muligheder for at drage denne Journalist til Regnskab for hans fascistiske, forbryderiske Skriverier. Vi maa jo bestandig, trods al Idealitet og Opofrelse, finde os i enhver betalt Løgners Forsmædelser af vore Handlinger og Motiver.

Men et kan vi gøre, og dette har vi gjort.

Vi har samlet alt, hvad Andreas Vinding har skrevet af Løgn og Tilsvining af vore spanske Klassefæller, og sendt dette Materiale til Generalmilitsen i Katalonien med Anmodning om at lade ham arrestere og staa til Ansvar for sin forbryderiske Virksomhed, som efter hans egen Opgivelse at Opholdssteder er skrevet i Spanien, og derfor er undergivet deres Ret til at afstraffe ham, saafremt de kan faa fat paa Forbryderen.

Ligeledes har vi gjort Generalmilitsens Ledelse opmærksom paa, at Dagbladet »Politiken« er et maskeret Fascistorgan, der under liberal Maske i den danske Offentlighed arbejder for de fascistiske Oprørsgeneraler samtidig med, at det tilsviner Folkefronten.

Kan vi ikke opnaa andet, saa kan vi opnaa, at »Politiken«s Presserepræsentant i Spanien i Fremtiden holder til, hvor han hører hjemme, nemlig hos de fascistiske Morderbander.

Til Alle

Manifest fra den internationale Komite for den spanske Revolution.

De reaktionære Kræfter, som materialiserer Inkvisitionens Aand og den brutale Militarisme, vil kvæle det spanske Folks Vilje til Fremgang og Frihed.

Mod den spanske Fascisme, som i Dag farver Spaniens Jord rød med Blod, har hele det spanske Proletariat uanset Partier og Anskuelser rejst sig som en Mand. Alle Kvinder og Mænd med Følelse for Frihedens Værdi kæmper i Dag paa Barrikaderne for denne Frihed.

Den spanske Fascisme underholdes og finansieres af det spanske Finansaristokrati, og desuden af de reaktionære Elementer i hele Verden. Den spanske Fascisme raader saaledes over Millioner og atter Millioner og kan derigennem forskaffe sig store Mængder Krigsmateriel og af bedste Slags. Med disse førsteklasses Vaaben gaar de mod vor Milits, som med et enestaaende Heltemod kæmper over hele Landet.

Antifascister i hele Verden!

C. N. T. og F. A. I. vil gennem dette Opraab gøre den internationale Opinion opmærksom paa, at det er den internationale Fascisme, som er gaaet til Angreb paa spansk Jord. Hvis disse reaktionære Kræfter sejrer i Spanien, begynder en ny Middelalder i Verdenshistorien, en Tilbagegang for Kulturen. Fascisterne, som med Vaaben i Haand har rejst sig mod det spanske Folk, maa slaas ned, for at Verden kan blive fri.

Al Verdens Arbejdere, al Verdens Antifascistister maa hjælpe de spanske Antifascister. Sygehusene er overfyldte af saarede Kæmpere, der findes tusinder Enker, Mødre o. s. v., som har mistet deres kære paa Slagmarken. C. N. T. og F. A. I. vender sig i disse Kvinders Navn til eder og anmoder eder om Hjælp, om Solidaritet. Hvis det skal lykkes det spanske Proletariat for stedse at knuse Fascismen, maa I hjælpe os moralsk og materielt.

De saarede behøver Hjælp og Pleje, de efterladte fader- og moderløse Børn Hjælp. For at vi sejrrigt kan fortsætte Kampen, maa vi have Vaaben og Ammunition. Vi behøver Penge for at gennemføre den store og betydningsfulde Kamp.

Eftersom Pesetas er bleven værdiløs, behøver vi udenlandsk Valuta.

Om alle Verdens Antifascister hjælper os, er Sejren uden Tvivl vor.

Ned med Fascismen!!!

Den internationale Komité for den spanske Revolution.

Hvad er Trotskismen

II.

Det var Trotski, som lige fra Begyndelsen aabnede den skarpeste Kamp mod denne Lære om Muligheden af Socialismen i et Land. Ikke fordi han (som Stalinisterne senere har paastaaet) var Modstander af den socialistiske Opbygning i SU. Tværtimod har Trotski tidligere end nogen andre sat ind for en Intensivering og en planmæssig Gennemførelse af Opbygningen. Industrialiseringsplanernes Idé fører tilbage til ham. Derimod har Trotski og Bolsjeviki-Leninisterne altid bekæmpet det falske og farlige i den Opfattelse, med hvilken Bureaukratiet har forsøgt at begrunde sin nationalreformistiske Politik: nemlig den Opfattelse, at den socialistiske Opbygning **afgørende kan tilendebringes** i et enkelt Land, og tilmed i et saa tilbagestaaende Land som SU, uden den proletariske Revolutions Sejr i de mere fremskredne Lande.

Teorien om Socialismen i et Land

(Fortsættes Side 4.)

(Fortsat fra Side 2.)

Moskva-Processen

proletariske Internationalismes Interesse kræver fuldkommen Klarhed og virkelige Beviser.

Og som revolutionære danske Arbejdere, der ikke vil tolerere, de revolutionære Idéer kompromiteres, tilslutter vi os Kravet om Klarhed, idet det er vor bestemte Opfattelse, at **saafremt** der ikke tilvejebringes fornøden Klarhed og der ikke aabnes Arbejderoffentligheden Adgang til andet Bevismateriale end det, der foreligger i den officielle Beretning, **vil Moskva-Processen kunne faa de mest skæbnesvangre Konsekvenser for det fremtidige Forhold mellem Europas og Sovjets Arbejdere — for den internationale Arbejderklasses Enhed.**

Fordi vi ønsker denne Klarhed og ønsker at orientere danske Arbejdere, agter vi i det følgende at anstille nogle kritiske Betragtninger i Anledning af den officielle Beretning, det sovjetrussiske Justitskommissariat nu har udsendt.

Ved en kritisk Gennemgang af dette højst besynderlige Aktstykke ønsker vi udførligt at dokumentere Nødvendigheden af, at der skabes fuldkommen Klarhed, idet Sovjetregeringens Beretning saa langt fra er egnet til at overbevise Arbejderklassen udenfor Sovjet, snarere til i betænkelig Grad at øge den herskende Skepsis.

Vi er hverken Tilhængere af Trotsky eller Sinovjev.

Den store Opsigt, Moskva-Processen med Rette har vakt overalt, og den lidenskabelige Diskussion, den har affødt, har foranlediget de russiske Retsmyndigheder til at udsende en Beretning om Processens Retsforhandlinger.

Beretningen er et af Retshistoriens uhyggeligste Aktstykker. Den lader Læseren skue ned i svimlende Afgrunde af moralsk Degeneration og forbryderisk Perversitet. Den fremstiller en Gruppe Personer, hvis paastaaede Forbrydelser stiller dem paa Linje med de værste Kriminalforbrydere, Historien beretter om.

Gang paa Gang under Læsningen gyser man formelig ved Tanken om, at saa verdenskendte og betydelige Skikkelser som **Trotski, Sinovjev, Kamenjev** og **Smirnov** — Arbejderførere, der for ikke saa mange Aar siden beklædte de allerhøjeste Tillidshverv i den revolutionære Bevægelse og Sovjetstatens Styrelse, virkelig skulde være sunket saa dybt i politisk og moralsk Korruption, **at de i kynisk Desperation skulde have gjort sig skyldig i terroristisk Sammensværgelse og organiserede Mordforsøg paa Sovjetregeringens og Kommunistpartiets ledende Mænd.**

At dette virkelig skulde være Tilfældet, lyder saa usandsynligt, ja fantastisk, men det er ikke desto mindre sandt — vel at mærke: **hvis** man tager den officielle Beretning efter dens Bogstav eller lader sig hilde af Forestillingen om, at en proletarisk Domstol i Sovjetunionen under ingen Omstændigheder kan fejle.

Mistilliden til Sovjetjustitsens Retfærdighed vil blot **øges** i videre Kredse og Kravet om Klarhed vedrørende Processens Forløb og egentlige Formaal vil **forstærkes.** Og Sovjetregeringens fortsatte Vægring ved at fremlægge **virkelige Beviser** vil meget hurtigt kunne skabe en Situation, hvor Arbejderklassen faar den bestemte Opfattelse, **at Sovjetregeringen for enhver Pris og ved alle Midler vil hindre Sandheden i at komme frem i fuldt Dagslys.**

Ved fortsat Paaberaabelse af formelle Synspunkter og Prestigehensyn vil Sovjet blot **skærpe** det bestaaende Modsætningsforhold mellem sig og de andre Landes organiserede Arbejdere. Under Hensyntagen hertil maa man oprigtigt haabe, at Sovjet finder Anledning til **at revidere** sit negative Standpunkt og finde den Form, hvorunder Sagen **paa helt betryggende Maade kan efterprøves af en international kompetent Arbejderrepræsentation og dens juridisk Sagkyndige.**

Den internationale Arbejderklasse, Sovjetregeringen bejler til som solidariske Forbundsfæller i Kampen mod Fascisme og Krigsfare, man vel have Krav paa, **at der snarest skabes Klarhed over, hvorvidt de i Moskva 16 henrettede Personer virkelig har gjort sig skyldig i de uhørte Provokationer og Forræderier, de er beskyldt for, eller om Moskva-Processen »blot« har været et dramatisk og blodigt Intermezzo i de sovjetrussiske Magthaveres Kamp mod den kommunistiske Oppositionsbevægelse.**

Et af Retshistoriens uhyggeligste Aktstykker.

Ingen kan med Føje mistænke os for at nære Sympatier for Processens Hovedmænd. Vi er hverken Tilhængere af Trotski eller Sinovjev. **Vi ønsker kun Sandhed og Retfærdighed.** Vi ønsker, at Sovjetunionen ikke gennem Moskva-Processen skal miskrediteres i den internationale Arbejderklasses Bevidsthed og navnlig, at Processen ikke skal give den kapitalistiske Verden berettiget Anledning til fornyet Ophidselseskampagne mod de russiske Arbejdere.

Heller ikke nogen kan med Føje mistænke os for, at vi paa nogen Maade skulde stille os solidarisk med de socialdemokratiske Elementer, der blot tilstræber at udnytte Processen i snævert partipolitisk Propagandaøjemed.

(Fortsættes i næste Nr.)

BILLIG OG GOD VASK

Brun Krystalsæbe (kun een Kvalitet) den bedste	25 Øre ½ kg.
Vort kendte selvvirkende Vaskepulver	38 Øre ½ kg.
Fineste Blegsoda (lig 2 Pakker)	25 Øre ½ kg.
Kærne Sæbespaaner	45 Øre ½ kg.

Det billige Sæbelager, Pr. Charlottesgade 35.

Stort offentlig Arbejdermøde
om

Det spanske Folks heroiske Kamp og den sociale Revolution

afholdes Tirsdag d. 13. Okt. Kl. 19,30 i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.

Red. Chr. Christensen

Den historiske Baggrund og de politiske Muligheder for at forvandle det fascistiske Kup til social Revolution.

Maskinarb. Laur. Hansen

Den spanske Fagbevægelses Struktur og bærende Principper og dens Muligheder for at løse den sociale Revolutions praktiske Opgaver.

Alle har Adgang! Fri Diskussion! Entre 25 Øre!

F.S. Københavns Afd.

D. A. L.
De-arbejdsløses-Landsorganisation

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1, Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N.
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør.

Haan mod Social-Kontoret

»Politiken« leverer næsten dagligt sin Dosis af Nedrakning mod os Arbejdsløse.

Saaledes skriver Bladet forleden under Overskriften:

36 Dages Fængsel for Haan mod Socialkontoret.

Den 26. Marts stod den 52-aarige (Navnet) paa Socialkontoret i Portugalsgade og kunde ikke komme til Kassen, fordi han var kommen nogle Minutter for sent.

Han geraadede i Raseri og skældte Kasserer og Kontrolør ud for »Tyveknægte og Løgnehalse«.

For Haan og fornærmelig Tiltale mod Personer i offentlige Hverv blev han idømt 30 Dages Fængsel.

Hele det ovennævnte Forhold er fuldkommen forvrænget af Socialkontorets næsvise Fa'ers-Sønner og af den lige saa næsvise skrivende Yngel ved vore Dagblade. Disse de Fattiges skrivende Hakkere, der som Regel kommer fra et bestemt Lag, Nutidens Losselads-Bourgeoisi.

Sandheden er den, at naar vedkommende Kammerat kom for sent til Kassen, skyldtes det udelukkende, at Assistenten, der havde behandlet hans Sag, havde sendt ham fra Herodes til Pilatus, saaledes at han *skulde* komme for sent og ikke opnaa at faa sine Penge den Dag. (Et meget almindeligt Trick.) Endvidere fortles det, at Kassererens Udbetaling ikke standser ved den officielle Lukketid, men at Kassen er aaben for nye Bevillinger indtil 2 Timer senere. Det var altsaa det reneste Krakileri at nægte vor arbejdsløse Ven de bevilgede Penge. Sikkert forelaa der en ondskabsfuld Sammenrotning af flere Assistenter (heller ikke noget nyt).

Angaaende de stærke Udtryk, var disse gensidige og ikke i ringere stærke fra den anden Side; der var rigeligt med Haan mod den Arbejdsløse. Hvis der skulde gøres Ret og Skel, skulde den anden Part have den største Straf.

Hvornaar bliver det strafbart at haane os Arbejdsløse.

Hvis det stadig skal fortsætte med denne Masse-Tildeling af Straffe for Smaating, maa vi aabent erklære, at vi saa ogsaa vil vide at gøre os fortjent til Straf. Skal Fængslerne fyldes med Mennesker, hvis eneste Forbrydelse er den Tvangsledíggang, Samfundet selv er Skyld i, saa skal det blive af Mennd, der samtidig vil gøre en Indsats mod dette Systemet.

Og hele den Yngel, der maler Side op og ned om vore intimeste Forhold og krænker vore menneskelige Rettigheder, skal nok faa deres Belønning paa rette Tid og Sted og nogle regulerte Spark bag i Drenge-Numserne.

Stigende Priser

Befolkningen har haft vældig travlt med Landstingsvalg og Lodtrækning, og imens har Pris-Agerkarlene benyttet Lejligheden til at løfte Priserne paa de livsvigtigste Fornødenheder saa højt op som muligt; de nærer ingen Skrupler, om de skal tage Mælken fra Børnene og Brødet fra os andre.

Det synes at være umuligt at lægge Loft over Priserne. Her staar Politikerne helt magtesløse og synker i Knæ, ja skrumper ind som Mumier i lutter Beskedenhed.

Men naar det gælder om at lægge Jerndække! over Løn og Understøttelse, saa kan de. Ingen Udraaber paa noget Marked kan konkurrere med dem i at skraale op. Samfundshensyn og Samfundssind. God Aften, Olsen! — Hvor er disse Begreber bleven af?

Hvorfor bruger Th. Stauning og kaos ikke Gravstemmen og Pegefingeren og maner de snyltende Prishajer til at tage Samfundshensyn? Ja, hvorfor? Fordi det er dem, der regerer Landet og ikke Thorvald. Og bestemt lige saa længe, vi finder os taalmodigt i det og tror paa, at Tingene bestemmes ved Valgurnen, saalænge gaar den. Først naar vi selv vil være med til at bestemme Tingene, sker der en Ændring.

Vi, der har tilsluttet os D. A. L., lytter spændt efter de første smaa Skred, der varsler, at Lavinen er i Færd med at tage alle de Arbejdsløse med og smelte alle de tilfrosne Kilder af Livsmod og Tro paa egne Kræfter.

To Minutters Taletid

En ærlig Sjæl.

En ung arbejdsløs Kvinde og en ditto Mand besluttede at samdele Fattigdom, Bord og Seng uden Sanktion af Præst eller Borgmester.

Som den ærlige Sjæl, Manden var, meddelte han det omgaaende til sit Socialkontor. Assistenten her var uhyre elskværdig og forstaaende: »Ja, ja! Saa betragter vi Dem altsaa som **gift**, Petersen.«

»Naa, gør De det.« Petersen anede noget om Svind i Foderkassen.

»Ja,« forklarede Assistenten. »Saa skal De i Følge Paragraf 1336, Stykke 17, Erklæring Nr. 311 og Cirkulære Nr. 716 plus Ændringsvedtagelse af »Det specilae Udvalg« den 27. ds. — have 2 Kr. mindre om Ugen ...«

To Maaneder efter rejste den unge Kvinde sin Vej fra Samdelingen, og som den ærlige Sjæl, Manden var, meddelte han sit Kontor, at han Dags Dato var bleven **separeret** og forlangte sine 2 Kr. mere om Ugen igen.

»Det kan De aldrig faa,« erklærede Assistenten beredvilligt. »For De kan da ikke blive separeret, naar De aldrig har været gift — vel, Petersen?«

— Nej, som den ærlige Sjæl, Petersen var, maatte han selvfølgelig indrømme Rigtigheden heraf ...

Men nu er det vor arbejdsløse Ven gaar og spekulerer over følgende komplicerede Problem:

Hvis han nu samdeler med en ny Veninde, og som den ærlige Sjæl, han er, meddeler det — ryger der saa atter en Daler?

Pelle.

D. A. L.s ordinære Generalforsamling afholdes d. 21. Oktober.

Forslag indsendes 8 Dage før Generalforsamlingen.

Nærmere Meddelelse senere.

Bestyrelsen.

Bestyrelsesmøde hos Kassereren Onsdag den 30. September.

Formanden.

Steinckes Fornavne

En Læser har spurgt os, hvad Steincke hedder til Fornavn.

Vi troede ikke, det havde særlig Interesse, men skal gerne svare. Steinckes fulde Navn er: Karl Kristian Vilhelm Steincke; men V'et lod Steincke i Stikken, da han blev Minister første Gang.

Frederiksberg Socialkontor

Jo, mere forrykt Assisterne optræder, jo hurtigere stiger de i Graderne.

De forskellige Socialkontorers Personale har alle deres tre »Absolutter«:

1. Alle Arbejdsløse er *absolut* uærlige.
2. Alle Arbejdsløse faar *absolut* for meget.
3. Alle Arbejdsløse vil *absolut ikke* bestille noget.

Men er de alle rørende enige om disse »Absolutter« — er de absolut uenige indbyrdes, naar det drejer sig om Reglerne for Kaploet om at rykke op i de højere Grader af den socialdemokratiskestalinistiske Lønopdeling.

Det er noget skønsmæssigt, hvorfor en Assistent stiger i Graderne. Det kan være Familieforhold, politisk Venskab, særlige Evner til at snyde de Arbejdsløse paa en »elskværdig« Maade osv.

Paa Socialkontoret paa Howitzvej har man valgt at lade den størst mulige Forrykthed, Uligevægt og koleriske Optræden være primus motor for hurtig Avancement.

Her overstraalede Assistent Jarlbo alle de andre.

Han kom ind som en Hot Nr. 1 og vandt, som han vilde, som det hedder i Væddeløbssproget.

Han er bleven Overassistent, det vil efter alm. sund Betragtning sige Over-Idiot paa Howitzvej.

Følgende Eksempel vil vise det. En ældre Enkefru G., der tidligere har haft sin egen lille Forretning, er ved forskellige ugunstige Forhold slaaet ud og har maattet gaa Turen ad »Steinckes Allé« og kommer her paa Socialkontoret paa Howitzvej under Gavflaben Jarlbos forrykte Behandling. Fru G. opnaaede at faa 11 Kr. om Ugen til alle sine Fornødenheder, Føde, Klæder, Husleje osv. Hun søgte stadig Ekstrahjælp til Beklædning og Medicinalvarer, da hun var meget nervesvækket, men Jarlbo nægtede konsekvent Fru G. disse Goder, som hun havde Krav paa at faa.

I sin Nød og under Savnet af Medicinalvarer rettede hun sin Anvisning, saa der i Stedet for 11 Kr. kom til at staa 14 Kr. Det gik i lange Tider, inden det blev opdaget.

Særlig Orden kan der vel ikke blive i kommunale Regnskaber, men en Dag skete Opdagelsen. Fru G. blev kaldt op. Men nu havde den forhenværende Forretningsdrivende af gammel Vane og Ordenssans ført nøjagtigt Regnskab med de originale Bilag over, hvad hun havde brugt de 3 Kr. til pr. Uge, og da Jarlbos Overordnede saa det Regnskab, forstod de straks, at en Opklaring af den Raahed og Kynisme, der var udvist mod Fru G., ikke var heldig, saa Sagen blev stillet i Bero.

Nu pinte Jarlbo denne Kvinde, der i Forvejen var stærkt nedbrudt og optraadte fuldstændig som en Patient lidende af Delirium tremens, sprang omkring og truede Fru G. med de vildeste Fagter. Tilsidst kunde denne ikke mere, hun bad om at maatte faa sin Straf og truede med at melde sig selv.

Det hjalp — for en Tid.

Som Belønning for sin utrolige Raahed og sine koleriske, nervøse Anfald er Jarlbo altsaa bleven Overassistent — hvis han kan blive helt skør, ender han vel som Chef paa Socialkontoret paa Howitzvej.

Bidrag til „Arbejdet“

Liste Nr. 86 (Kontoret). Alb. Engstrøm 1,00. Andersen 1,00. V. H. 2,50. Harry Nielsen 0,30.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 668,27.

Til vore Abonnenter

Vi henstiller endnu en Gang til vore Abonnenter at have Abonnementsbeløbet, Kr. 1,50, for Oktober Kvartal, parat til vore Opkrævere, naar disse kommer, da de udfører dette Opkrævningsarbejde gratis i deres Fritid.

Vi skal tillige indbetale til Postvæsenet *senest den 27de i denne Maaned*, da dette i modsat Fald standser Fordelingen til Abonnenterne.

Husk derfor at betale.

Ekspeditionen.

Jord- og Betonarb. Klub „F.S.“

Klubmøde afholdes
Lørdag d. 26 ds. Kl. 20 prc.
Blaagaardsplads 21 St.

Det er et hvert Medlems Pligt at møde.

Bestyrelsen

Hvad er Trotskismen

(Fortsat fra Side 3.)

staar i Modsætning til Marxismens elementæreste Grundsætninger. Den proletariske Revolution vil bortrydde de kapitalistiske Produktionsforhold, fordi disse er blevet en Hindring for Produktivkræfternes videre Udvikling. Særligt hæmmende og konserverende er Verdenssamfundets Opdeling i nationale Enkeltsamfund og disses Isolering fra hinanden. Bortrydningen af de økonomiske Grænser mellem Nationalstaterne vil være et af den proletariske Verdensrevolutions vigtigste Resultater. Oprettelsen af den verdensøkonomiske Enhed i Kraft af Proletariatet, der har sejret i Verdensmaalestok, vil skabe Forudsætningerne for en universel Udvikling af Produktivkræfterne og for en saadan Udbredelse af den samfundsmæssige Rigdom, at den socialistiske Samfundsorden vil blive mulig indenfor hvert eneste Omraade af Jordkloden. Teorien om Socialismen i et Land, der betragter Verdenssamfundet, ikke som et udeleligt Hele, men derimod som en Sum af nationale Enkeltsamfund, miskender altsaa en af den proletariske Revolutions vigtigste Funktioner.

Hertil kommer, at Ruslands særlige Tilbagestaaenhed rejser Problemer, der — som f. Eks. Modsætningen mellem Proletariat og Bønder — kun kan løses paa den internationale Revolutions Arena. Endelig kommer hertil, at den socialistiske Opbygning i et isoleret Land lige til sin Fuldendelse er dødeligt truet af Faren for en Militærintervention fra de omgivende imperialistiske Staters Side, en Fare, der kun afgørende kan skaffes af Vejen ved den proletariske Verdensrevolutions Sejr.

Denne umarxistiske Teori om Socialismen i et Land tjener, som vi saa et Bureaukratis Interesser. Dette Bureaukrati har sit Grundlag i Sovjetsamfundets sociale Uligevægt. Det har ingen Haab at stille til den proletariske Verdensrevolutions Frembrud, men derimod alt at frygte. Den Praksis, der er en Følge af denne Teori, svarer godt til dets politiske Formaal: den uhyre Udartning af SU's indre Regime og den kommunistiske Internationales Udvikling fra Arbejderklassens revolutionære Fortrop til kapitalistiske Regeringers kontrarevolutionære Forbundsfælle har sine ideologiske Rødder i Teorien om »Socialismen i et Land«.

Fort. i næste Nr.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. 1ste Kl.s Arbejde

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres.
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 1,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Efteraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
Konto kan indrømmes. GRETHES KJOLESALON Istedgade 102
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Brugte Herreklæder, smaa Priser
Smokingsæt, Kjolesæt, Jakkesæt, Sommerfrakker, Benklæder, alt fra Herskaber, billigst. Østerbros Tøjcentral, Viborggade 11.

Konfirmandhabitter 28 Kr.
Jakkehabitter 10,85, Plusfour 3,50, Pigefrakker 14,00, Kjoler 6,50. Fabriksudsalget Nora for Drenge- og Pigetøj, *Nørrebrogade 156. Husk*, den høje Stue, *og Istedgade 84.*

RADIO

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 4708. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1910.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

FØDEVARER

TH. GREVE
KAFFE finest Javablanding. Kr. 2,48 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Den gode og billige Mælk
køber De i
BYENS billigste KAFFELAGER
Borgergade 74.
1/1 Liter sød Mælk 23 Øre
1/4 Liter Piskefløde 40 Øre
1/4 kg. Kaffe I. 87 Øre
men HUSK kun i
Borgergade 74.

FORSKELLIGT

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„Rekord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00
Fjeder 2,00. Rensning 3,00
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej“
Dybbølsgade 66
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458.
Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt

Sexualkonsulationen i Malmøgade flyttet til Frederiksberggade 25.
Læge J. H. Leunbach træffes
Alle Hverdage Kl. 10½—12
Mandag & Fredag Aften Kl. 19—20.
Læge T. Philipson træffes
Mandag & Fredag Kl. 12—13
Tirsdag & Torsdag Kl. 18—19
Sexpol's Sexualhjælp for Ubemidlede. Tirsd. Kl. 10-18, Torsd. Kl. 19-20.

Bliv Herre over Forplantningen
J. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden“ giver dette Herredømme.
Pris 1 Krone
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

Cykleforretningen „Eisteen“
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer
Alle Slags Reparationer udføres.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Hallo! F. S. Hallo!
afholder stort Flæske- og Andespil
Fredag d. 2. Oktober 1936, Kl. 8 Aften i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.
Mange fine Gevinster:
Gæs, Ænder, Høns og Øf - Øf!
Kun Medlemmer med Bekendte har Adgang. Det eventuelle Overskud gaar til Studiekredsarbejdet.
Bestyrelsen for Kbh. Afd.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 33. | Lørdag d. 3. Oktober 1936 | 1. Aarg.

Den raadne Folkefront

Efter at det kapitalistiske Borgerskab i Italien, i Tyskland og andre Steder i Kamp for at holde Udbytningssystemet oppe har likvideret Parlamentarismen som politisk System til Fordel for Fascismens Voldsmetoder, er der skabt et nyt Slagord i Vesteuropas Politik — *Folkefronten!*

Overfor den nye Fjende *Fascismen* gælder det, at samle alle demokratiske Retninger, alle dem, der holder paa Demokratiet og Parlamentarismen paa een Front — *Folkefronten!*

I denne Folkefront samles det politisk liberale Borgerskab med Bønder, Husmænd og Industriarbejdere om den fælles Opgave at værne Demokratiet som det kapitalistiske Samfunds politiske Styreform.

I Agitationen for denne politiske Konstellation er det tydeligt Meningen igen at kvæle den udbyttede Underklasses logiske Ræsonnement over sine særlige Interesser.

I denne Agitation mod Fascismen og for Folkefronten drukner den Realitet, at det politiske Demokrati ikke adskiller sig fra Fascismen i andet end i Formen. Deres Opgave og Maal er fælles: at *opretholde og værne den kapitalistiske Udbytning af Industriens og Jordens Arbejdere.*

Saa nær knyttet til hinanden er Fascisme og Demokrati, at *de blot supplerer og afløser hinanden i denne fælles Opgave.*

Hvor de demokratiske Rævestreger ikke mere er i Stand til at holde Arbejderne nede i den Forstand, at deres Arbejde afkaster tilbørligt Udbytte til det snyltende Borgerskab, der gaar Borgerskabet over til Fascismen.

Der er nemlig den store Forskel paa det demokratiske Borgerskab og de mere primitive og troende Arbejdere, at de første kun opfatter Demokratiet som et Redskab for sine Klasseinteresser, der bør udskiftes med et bedre, om det ikke mere er tidsvarende, medens Arbejderne opfatter Demokratiet som et *Evangelie*, en *Idé*, man ikke maa bryde.

Paa dette skæve Grundlag dannes Folkefronten — Foreningen af Borgerskabet med Arbejderne for den Opgave at opretholde den fortsatte Udbytning af Arbejderne!

At Arbejderne ikke kan se dette, at deres Klassebevidsthed druknes i den Flod af Fraser, hvormed Folkefronten opagiteres, ja det er desværre lige saa sandt som, at danske Arbejdere endnu ikke i Dag kan se, at Hr. Staunings Alliance med det radikale Venstre ikke har andet Grundlag end netop, at denne Alliance er det bedste Middel til at holde Danmarks Arbejdere i Ro og sikre Borgerskabets Udbytning af dem.

Hvilken ren borgerlig Regering havde formaaet at fratage Arbejderne deres Strejkeret og udplyndre deres Løns Købekraft med indirekte Skatter, Bondelove og Monopolbeskyttelse.

Vi kan roligt gaa ud fra, at denne skændige Behandling af Danmarks Arbejdere kun er lykkedes, fordi de tror som blinde Daarer paa Demokratiet som en hellig Idé og Hr. Stauning som dens Profet.

Den danske »Folkefront« er et fuldgyldigt Udtryk for det kæmpemæssige Bondefangeri over for det arbejdende Folk, den er i den øvrige Verden, selvom Aksel Larsen endnu ikke har faaet Lov at agere med.

Hvor den raadne Folkefront har spillet sin største Triumf, er jo ellers i Frankrig. Her indgaar den ikke blot som et Værn for Kapitalismen, men tillige som en særlig patriotisk Indretning i det nationale Forsvar mod Arvefjenden, det nazistiske Tyskland, og som en broderlig Hilsen til den røde Ven Hr. Stalin paa Verdenspolitikens Skakbrædt.

Og ønsker man fra denne Front at hente Beviser for dens Karakter, behøver man ikke at lede forgæves.

I deres naive Betagelse af alle Folkefrontens Fraser og dens Sejr skyndte Arbejderne sig at rejse et mægtigt Felttog mod deres kapitalistiske Udbyttere. De opførte en hel **»Folkefront« i deres mægtige Strejkebevægelse og Fabriksbesættelser og himføjrte Sommerferie, Arbejdstidsforkortelse og indtil 35 pCt. Lønforhøjelse.**

Det var jo ikke just den Art Folkefront, Frankrigs kapitalistiske Borgerskab havde tænkt sig, og det viste sig, at Arbejdskøberne ikke bøjede sig, for deres Repræsentanter havde været til Konference hos den politiske Folkefronts socialdemokratiske General, Hr. Leon Blum — saa gled det.

Hvilket Trylleord Hr. Blum havde hvisket de store Industrimagnater i Ørerne, fik man først at vide forleden Dag, da Franc-Devalueringen som en Bombe blev sat paa den politiske Dagsorden.

Endnu medens disse Linier skrives, er Francens Nedskæring med en Trediedel endnu ikke vedtaget. Men ligesom Hr. Blum forud har ordnet sig med det 3. Ting — Storfinansen —, saaledes har han forud sikret sig en politisk Majoritet for Forslaget.

Devalueringen betyder paa rigtig Arbejdersprog, at Arbejdernes Reallon — Købekraft — skæres ned med en Trediedel, d. v. s., at hele den Lønforhøjelse, Frankrigs Arbejdere tilkæmpede sig ved Strejkebevægelsen, stjæler Folkefronten nu fra dem igen og foraerer Kapitalisterne.

De franske »Kommunister« krævede i første Omgang Gennemførelse af en glidende Lønskala, d. v. s. en Lov, der paabød, at Lønnen skulde stige i Forhold til Varepriserne, for paa denne Maade at indynde sig hos Arbejderne, der fik denne Devalueringslussing.

Men det hele var kun en Skinmanøvre, idet de samtidig erklærede, at de ikke vilde sprænge Folkefronten — det maa de ikke for Hr. Stalin —, og da det kom til Stykket, gled da ogsaa disse patentrevolutionære Folkefrontskæmpere fra Lønskalaen og stemte for Tyveriet fra Arbejderne.

Samtidig med denne Nederdrægtighed har Folkefrontsgeneralerne i Regeringen givet Ordre til Politi og Militær at være i Beredskab og opfylde sin Pligt mod Ejendomsretten, om de ulovlige Fabriksbesættelser skulde blive gentaget.

Devalueringen og denne sidste Ordre til Politi og Militær viser alle Arbejdere, der kan tænke, hvad det er for Opgaver, Folkefronten tjener.

Om Folkefrontens virkelige Stilling til »Dødsfjenden« Fascismen fik man et levende Indtryk forleden, da den franske Folkefronts General Hr. Blum sammen med Repræsentanten for det engelske Demokrati for fuld Kraft arbejdede paa at faa kastet det overfaldne Abessiniens Repræsentanter ud af Folkeforbundet til Fordel for den fascistiske Røver, Hr. Mussolinis Repræsentanter.

At det ikke lykkedes, var ikke Folkefrontsgeneralens Skyld — han gjorde, hvad han kunde.

Den bundraadne Folkefront er den sidste kapitalistiske Opfindelse til Ødelæggelse af Arbejdernes Sammenhold og Kamp mod det kapitalistiske Borgerskab.

Og skulde en og anden Læser endnu undre sig over, hvorfor Vesteuropas Demokrati og Folkefront boykotter det spanske Folk for Vaabenleverancer, medens de fascistiske Lande paa Kraft forsyner de spanske Fascister med Vaaben, saa skal vi blot oplyse, at Kapitalisterne i disse demokratiske Nationer foruden mægtige Beløb i spansk Statsgæld har ca. 4 Milliarder Pesetas staaende i spansk Industri og Handel. Disse Penge er tabt, hvis Arbejderne sejrer, men er sikret, hvis Fascisterne sejrer!

I Fraser forsikrer den europæiske Folkefront det spanske Demokrati sin Kærlighed, men i Gerning følger den sin Opgave at sikre det kapitalistiske Borgerskab Magten til fortsat Udplyndring af Jordens og Industriernes Arbejdere.

Eli.

UGENS SPANSKE BULLETIN

Et Eksempel paa konstruktivt Arbejde.

En af de største Silkefabrikker i Barcelona ejedes af hollandsk Kapital og kunde derfor endnu ikke eksproprieres. I Stedet for indførtes Arbejdskontrol, der udøves af 5 Repræsentanter for C. N. T. og 5 fra U. G. T., hvoraf 2 er Kvinder.

Den første Opgave var, at genindsætte alle Arbejdere, der grundet paa en tidligere Konflikt var afskediget. Forskellige Reformer til Arbejdernes Fordel blev straks gennemført. Produktionen skal drives i fuld Udstrækning og om muligt øges.

Mere Vanskelighed med de uvidende Landarbejdere og Smaabønder.

Medens Industriarbejderne rundt i Kataloniens Byer under Førerskab af deres faglige Organisationer har sat hele det industrielle Produktionsapparat igang med en Styrke, som intet politisk System kunde have præsteret, saa kniber det mere med de uvidende Landarbejdere og Smaabønder.

Det viser sig her, som i sin Tid i Rusland, at de, naar de nu endelig er sluppet fri af deres Tyranner, ikke mener, at det har Betydning, at de arbejder. Det er Moralen fra Slavearbejdet, man her møder — endelig fri for at arbejde!

Det er givet, at Kataloniens Arbejdere ikke roligt kan finde sig i, at Kataloniens Dandbrugsarbejde lægges øde eller blot forsømmes. De har ikke kæmpet for at afskaffe Arbejdet, men for at skabe Glæde, Frihed og fysisk Velvære for dem, der arbejder — at gøre Arbejdet til en Velsignelse for Menneskene.

Den politiske Regering staar magtesløs overfor det vanskelige Agrarspørgsmaal, og nu har den næsten almægtige C. N. T. taget fat i Opgaven paa Grundlag af dens Landbrugs-Syndikater.

Overalt sætter den Folk ind paa at organisere Landbrugsarbejdet. Den lokker og drager de lade til Aktivitet. Den holder Møder overalt i Landsbyerne og faar Sving i Arbejdet. Som et Eksempel paa, hvorledes C. N. T. taler til Landarbejderne og Smaabønderne i dette vigtige Spørgsmaal, hidsætter vi her et Brudstykke af en Henvendelse til disse. Det er dateret 11. September 1936.

»Det er en uafviselig Pligt at medvirke i den sociale Genopbygning, som vi har paabegyndt. Katalonien giver i Dag Verden et Eksempel paa sin konstruktive Duelighed. Det er her i Katalonien, man skænker de økonomiske Problemer den største Opmærksomhed.

Det er ikke blot Industrien, men ogsaa Jordbruget, der skal socialiseres og maa deltage i det nye sociale Opbygningsarbejde. Det normale Arbejde paa Jorden maa og skal udføres i rette Tid.

Det er *fascistiske Spioner*, der ønsker at sprede Forvirring ved Talen om *ikke* at arbejde mere.

De reaktionære Elementer søger at skabe Fjendskab mellem jer Landarbejdere og Industriarbejdere. Dette bør ikke lykkes. Der findes ingen Kløft mellem jer og Industriens Arbejdere.

I Dag marcherer vi alle fast sammensvejsede mod Fjenden. C. N. T. vil uden Forbehold give alle jer, der tager Arbejdet op i Landbruget, vor fulde Støtte og Solidaritet. Der bør intet Skel være mellem Arbejdsgrupperne. Vi er alle Kammerater i Arbejdet saavel som i Byerne med at bygge det nye Samfund op.

C. N. T. vil hjælpe jer at komme ud af det økonomiske Slaveri, i hvilket I hidtil har levet. Den lille Jordejer er ikke nogen Kapitalist. Vi nærer ingen Uvilje mod jer, I er Arbejdere som vi. Vi er Kammerater i det nye Katalonien.

Landarbejdere i Katalonien! Vi giver jer et broderligt Raad: Tag med Kraft fat i Arbejdet i Kampen for den hele fornyende antifascistiske Bevægelse.

Med broderlig Hilsen! C. N. T

Det portugisiske Diktaturs Rolle.

En Kammerat i Portugal skriver til os:

Regeringen Oliviera understøtter officielt det spanske fascistiske Kup. Det Hus i Lissabon, i hvilket d'Herrer Sanjurjo, Cavancanti, Franco, Juan March og Calvo Sotelo holdt sine konspirative Møder, stod under Politiets Beskyttelse.

Et portugisisk Hydroplan førte Franco fra de canariske Øer til Lissabon. Under Politiets velvillige Overværelse høres bestandig paa Gaderne her Raab om »Ned med Aazna! Ned med den spanske Republik! Ned med de spanske Anarkister!« Straks efter Oprørets Udbrud paabegyndte den portugisiske Radio Udsendelse af fascistisk Propaganda paa det spanske Sprog. En paagaaende Spionage blev iværksat mod den spanske Regerings diplomatiske Repræsentant, som blev provokeret til at trække sig tilbage.

I Radioen her forkyndes den ene fascistiske Sejr efter den anden samtidig med, at det spanske Folk tilsjofles paa den skammeligste Maade.

Den portugisiske Regering ønsker aabent en Sejr for de spanske Kupmagere for derigennem at stive sit eget Diktatur af. Sanjurjo var allerede udset til Diktator for det fascistiske Regime og Calvo Sotelo til Krigsminister. Men heldigvis har de spanske Arbejdere taget dem begge.

C.N.T. og F.A.I.s Radiosender.

Bølgelængde 42. Udsendelser paa svensk finder Sted hver Mandag, Onsdag og Fredag fra Kl. 12 til 12,30 (dansk Tid). Lytterne opfordres til at meddele C. N. T. og F. A. I., hvorledes Udsendelsen gaar igennem, ligesom Ønsker og Spørgsmaal om C. N. T. og F. A. I.s Virksomhed besvares. Adresse er: *Radio C. N. T.—F. A. I. Via Layetana 32—34, Barcelona.*

Mødet om Spanien

Alle Kammerater bør agitere for Tilslutning til vort store Møde i Weinolds Lokaler d. 13. Oktober om Spanien. Paa Mødet vil blive givet en Række autentiske Oplysninger om Spaniens Økonomi, sociale og politiske Forhold, derunder om Arbejdernes Organisationer og Partier, deres bærende Principper, Opgaver og Maal og deres indre og ydre Betingelser for at bære en social Revolution frem til Sejr.

Vore 2 Kammerater, *Lauritz Hansen* og *Chr. Christensen*, er Garanti for, at det bliver en lærerig og interessant Aften. Entréen er kun 25 Øre. Alle har Adgang.

F. S., Kbhvns. Afd.

Til vore Kvinder

Vi erindrer ARBEJDET's kvindelige Læsere om, at Mødet angaaende Basaren til Fordel for ARBEJDET finder Sted nu paa Onsdag Aften d. 7. Oktober kl. 8 pre. i Lokalet H. C. Andersensgade Nr. 10 (Restaurationen). Redaktør Chr. Christensen kommer tilstede og taler for os.

Indbyderne

Er du Modstander

af F.S. bør du alligevel holde og læse „Arbejdet". Den tænkende Arbejder læser også Modstandernes Presse. Kun derved kan han dømme klogt og retfærdigt og vælge sit Standpunkt paa Fornuftens Grund.

Korrekturfejl

Grundet paa Redaktørens Sygdom fremkom i sidste Nr. en Del Korrekturfejl, hvilket vi beklager. Særlig gik det ud over »Moskva Processen« Side 3, hvor Indledningslinien var faldet ud og 2 Mellemoverskrifter ombyttet — men vi haaber, vore Læsere alligevel fik Mening ud af det.

Studiekredsen

Vi gør Deltagerne opmærksom paa, at det ikke er Onsdag, men *Torsdag d. 8. Oktober Kl. 19,30 prc.*, Studiekredsen paabegynder sin Virksomhed i Lokalet H. C. Andersensgade 10 (Restaurationen).

Vi oplyser, at de 2 Grundbøger *»Lønarbejde og Kapital«* og *»Løn, Pris og Profit«* kan faas i »Mondes Forlag«.

Blyant og Notehefte medbringes

Gadespejlet

I Anledning af Francens Nedskæring kan siges meget — og der bliver skrevet meget, bl. a. bliver Nationaløkonomer i alle Lande interviewet paa Kryds og Tværs og faar Lejlighed til at dokumentere, enten at de ingen Ting ved, eller at de ingen Ting vil sige, eller at de ingen Ting **maa** sige — saa svævende, uldne og gaaen uden om Realiteterne er deres Udtalelser.

Een Ting er dog givet, det bliver **Arbejderklassen i alle de Lande, hvor Devalueringen foretages, der kommer til at betale Gildet.**

Naar man betænker, at det kun er et kvart Aar siden, Folkefronten i Frankrig vandt sit parlamentaristiske Flertal bl. a. under Paastand om, at Franc-Kursen skulde holdes, kan man kun betegne det skete som sædvanlig Valgsvindel.

At Kommunisterne følger Trop i Svindelen siger sig selv. I en Erklæring fra dem hedder det: »Vort Parti er stadig imod Devaluering. Ikke desto mindre efter at vi har forklaret vort Standpunkt i Kammeret og efter at have krævet Indførelse af kompenserende Forholdsregler, **særlig den glidende Lønskala,** vil vi alligevel stemme for Regeringen, idet vi ikke ønsker at bryde Folkefronten.«

Indfører man »den glidende Lønskala« saadan at Arbejdernes Lønninger stiger eller falder med Prisniveauet, erkender man faktisk de bestaaende økonomiske Kaar for Arbejderklassen og opgiver i det hele taget Kampen for Socialismen. At man saa oven i Købet indenfor den glidende Lønskala bedrager Arbejderne og reducerer deres Løn ved at sætte Indekstallet — der nu er 580 — til ikke under 600, for først over dette Tal at lade Lønningerne stige, er forsaavidt uvæsentligt, som hele Systemet er den største Fare for Lønarbejdernes Frigørelseskamp.

At den her i Landet af Socialdemokratiet indførte Ordning med Fastlæggelse af Arbejdernes Lønninger i aarevis uden Indflydelse paa Prisstigninger i Overenskomstperioden er lige saa haabløs — er en Ting for sig.

Stauning talte Lørdag Aften i »Studenterforeningen«. — Som Betingelse for at møde havde han forlangt, at Axel Larsen (Komm.) ikke maatte komme til Stede (Komisch!) Stauning opstillede Regeringens Program efter Landstingsvalget: I 6 Punkter, der alle indeholdes i Punkt 1: »Den økonomiske Politik skal opretholdes. Valutaordningen skal bevares«, gentages ustandselig: »**skal opretholdes** og **skal bevares,** og **skal gennemføres**«, undtagen i Punkt 3, den eneste der har Interesse for Lønarbejderne, hvori det hedder: »Spørgsmaalet om en midlertidig Indskrænkning af Arbejdstiden vil blive taget op til **»saglig Bedømmelse«.**

— Var det mon ikke paa Tiden, at Arbejderne tog Socialdemokratiets Politik op til **»saglig Bedømmelse«?**

Den forfalskede Kommunisme

En Dokumentation af Kommunistisk Internationales Læresætninger set i Forhold til den italienske Sektions Stilling i Dag.

III.

Vi har i de to foregaaende Artikler paapeget, hvorledes Sovjetforfatningen i Rusland er forvandlet fra et bredt Massedemokrati, hvor Arbejderne og Bønderne gennem deres lokale Styrelse havde Indflydelse paa Unionens Styrelse, til et fuldstændig bureaukratisk Partityranni, der i egen Erkendelse overfor sit Forræderi mod Sovjetforfatningen har foreslaaet en Forfatningsændring med lige og almindelig Valgret — en Kopi af den kapitalistiske og borgerlige Forfatning, dog med den Afvigelse, at i Sovjet-Unionen maa kun et Parti opstille — nemlig Bureaukratiets — det kommunistiske.

Vi har videre paapeget, hvorledes Sovjet Unionens herskende Partiklike ogsaa beherskede 3die Internationale, og at Sovjet Unionen under Stalins Regime — siden Lenins Død — lidt efter lidt er forvandlet fra en Faktor for den sociale Verdensrevolution til en russisk Nationalstat med en fuldkommen imperialistisk Karakter i Handels- og Militærpolitik.

Og endelig har vi anført, at 3. Internationale og dens forskellige nationale Afdelinger i deres økonomiske Afhængighed overfor det russiske Kommunistparti er tvunget med over i hele denne Udvikling, saaledes at de i Stedet for at kæmpe for Partiets oprindelige revolutionære Grundsætninger er forvandlede til Afdelinger for Varetagelse af russisk Udenrigspolitik og i denne Rolle er ved at glide direkte over i sin Modsætning som kommunistiske Partier eller rettere Partier, der repræsenterer den revolutionære Kommunisme.

Vi skal i det efterfølgende se nærmere paa de forskellige Landes kommunistiske Partier og sammenholde deres nuværende Virksomhed med de Grund- og Læresætninger, hvorpaa 3. Internationale under Førerskab af Lenin blev stiftet og i de første Aar arbejdede.

For overfor de kritisk tænkende Arbejdere forud at imødegaa enhver Mistanke om Tendens i vor Fremstilling af 3. Internationales oprindelige Opfattelse, citerer vi Bogen:

„Partiets Rolle i Teori og Praksis. Marxistisk-Leninistisk Strategi og Taktik."

Denne Bog er bl. a. udgivet paa dansk af »Det danske kommunistiske Partis Forlag Arbejderforlaget«. Og af Bogen fremgaar det, at den er udgivet saa sent som i 1933 som en *Grundbog* i den proletariske Klassekamp for Studiekredse og Selvskoling.

Denne Bog er altsaa en Lærebog, som D. K. P.s Ledelse for blot 3 Aar siden gav Partiets Medlemmer og andre Arbejdere til Vejledning om Partiets Rolle i Teori og Praksis, Strategi og Taktik. Vi har da Ret til at forudsætte, at hvad der staar i denne Bog, virkelig er Partiets egen Mening om Partiet selv.

Vel, vi vil her tage nogle enkelte Citater og sammenholde med det italienske kommunistiske Partis sidste taktiske Skridt.

I denne Grundbog staar Side 12 fra Midten af øverste Linie:

»Men den almindelige Grundsætning, hvorfra Lenins Lære om Partiets Rolle udgaar, findes allerede i Marxismens Fødselsdokument i det »Kommunistiske Manifest«:

»Kommunisterne adskiller sig kun fra de øvrige Proletarpartier ved, at de i Proletariatets forskellige *nationale* Kampe *fremhæver de fælles af Nationaliteten uafhængige Interesser,* Proletarerne som Helhed har, og *gør dem gældende*, og dernæst ved, at de under de forskellige Udviklingsfacer, som Kampen mellem Proletariat og Bourgeoisi gennemløber, stedse repræsenterer *hele Bevægelsens Interesser*«.

Ingen kan med Rette bestride, at det efter dette Citat er Kommunisternes Pligt at fremhæve *de internationale Interesser,* alle Arbejdere har i Forhold til de *nationale* Interesser.

Læs videre Side 6, Linie 4 fra oven:

»En Valgkampagne, en parlamentarisk Demonstration, er revolutionær, hvis den er underordnet det Maal, at omstyrte den kapitalistiske Samfundsordning. En bevæbnet Opstand mod den borgerlige Statsmagt er *reaktionær,* hvis den f. Eks. *skal tjene en fascistisk Omvæltning*«.

Og læs Side 23, Linie 7 fra oven:

»Den af den kommunistiske Bevægelse *udstødte reformistiske Gruppe* under Ledelse af Brandler og Thalheimer ser i *Fascismens Udvikling et Tegn paa Bourgeoisiets Styrke,* de underkender fuldstændigt *de vældige og stadig voksende revolutionære Kræfter i Proletariatet,* de anser Ledelsen af Massestrejker for umulige, naar *ikke det reformistiske Bureaukrati er indforstaaet dermed.* Det er klart, at hvis *saadanne Opfattelser skulde taales inden for det kommunistiske Parti, vilde den revolutionære Kamp under det Kommunistiske Partis Førerskab være umuligt*«.

Og tilsidst læs Side 13, Linie 11 fra neden:

»Partiet er Arbejderklassens Fortrop, sammensat af dens bedste, mest bevidste, aktiveste og tapreste Medlemmer. Det legemliggør hele den proletariske Kamps samlede Erfaringer. Støttet paa Marxismens revolutionære Teorier er Partiet derved, at det daglig træder i Skranken for hele Klassens varige, almene Interesser, et Udtryk for Enheden i de proletariske Grundsætninger i den proletariske Vilje og i den proletariske revolutionære Handling«.

Idet vi paany minder om, at det kun er tre Aar siden, D. K. P. udsendte den Lærebog, hvorfra disse Citater er taget *ordret,* aftrykker vi til Sammenligning

Citater af et Opraab udsendt af Italiens kommunistiske Parti om dets Stilling til Nationen og Facismen.

Det kommunistiske Parti i Italien maa, ligesom de øvrige socialistiske Arbejderforeninger i Landet leve illegalt under det fascistiske Diktatur.

Partiet har paany i Sommer været samlet til en Konference, d. v. s. Partiets Ledere sammen med Repræsentanter for Komintern, hvor Partiets hele Stilling har været drøftet sammen med Spørgsmaalet om Partiets nærmeste Taktik og Fremgangsmaade.

Resultatet af denne Drøftelse blev bl. a. et Opraab til det italienske Folk med Opfordring til at danne en fælles Folkefront mod den italienske Finanskapitalismes højeste Kredse.

Opraabet, der blev offentliggjort for over en Maaned siden, overraskede ikke i sit Sprog mod Finansherrerne, men saa meget mere i sin Inklination til Katoliker og Fascisterne, baade til de unge Fascister og de gamle.

Vi citerer her den mest karakteristiske Passus i Opraabet, hvori Partiet siger:

»Vi forkynder, at vi er rede til at kæmpe sammen med jer og hele Folket *for Gennemførelsen af det fascistiske Program af 1919* og for hvert Krav, som har en almindelig og umiddelbar Interesse for Arbejderklassen og Italiens Folk. Vi er rede til at kæmpe imod denne Haandfuld Snyltere, som udsuger og undertrykker *Nationen* — —

Vi maa ophøre med Hadet mellem Fascister og Ikke-Fascister. Vi maa broderligt række hinanden Haanden. Fascister og Kommunister, Katoliker og Socialister og Mennesker af forskellig Opfattelse. Vi maa sætte bort herfra, *vi har den samme Trang, den samme lysende Ærgerrighed at gøre Moder Italien stærk og fri og lykkelig. Alle Kræfter maa forenes i det store Forsoningsværk, det italienske Folks Sammenslutning for Skabelsen af Folkefronten i Italien!*«

Lad os først oplyse, at selve den Tanke at appellere til Fascisterne ikke er af ny Dato for en Del af Italiens kommunistiske Parti. For Aar og Dag siden er den Tanke drøftet, om det var muligt at drive en Kile ind mellem de brede Folkemasser, der tilslutter sig Fascismen og den øverste Spids af det fascistiske Parti og Finansaristokratiet.

Det nye er, at denne Retning i Partiet nu har sejret, og naar »Rundschau« Kominterns officielle Organ nu endelig i August aftrykker Frieriet til Fascisterne, er man saa temmelig klar over, at Moskva har sørget for Vedtagelsen.

En lige saa æreløs som taabelig Politik.

Sammenholder man nu blot de faa Citater fra Lærebogen med dette Opraab, spørger man uvilkaarligt, om der findes nogen Fornægtelse af sin Fortid, af sit eget Program, og eget paastaaede Væsen og Idealer, som er for groft for dette Parti.

Vi maa huske, at Fascisternes Program 1919 ikke bare indeholdt den forløjede Spidsfindighed om Indskrænkning af Storfinansens Magt, men at dette Program reelt dannede Grundlaget for Fascisternes Ødelæggelse af Arbejdernes faglige og politiske Bevægelse — ogsaa Kommunisternes—, Grundlaget for uhørte Forfølgelser og Tortur og Mord paa Arbejdere og Arbejdernes Tillidsmænd.

Det er dette Program, som det kommunistiske Parti erklærer sig enige med, det er denne Bevægelse, denne fascistiske Ideologis Tilhængere, den revolutionære Arbejderbevægelses mest uforsonlige Fjende og bevidste Morder, som den »bevidste« Fortrop, denne selvbestaltede fødte Fører for Verdens Arbejderklasse vil forsone sig med, vil *broderlig række Haanden* til og *danne Enhedsfront med!*

Enhedsfront! — Og hvorfor?

For at gøre Moder Italien stærk og fri og lykkelig!

Hvilken Moder Italien? Det kapitalistiske og fascistiske Italien, der nylig gassede og massakrerede Abessiniens primitive Folk for at stjæle dets Jord og Rigdomme for senere at udbytte det, og det Italien, der i Dag sender Vaaben og Ammunition til Fascisthorderne i Spanien for at myrde de spanske Arbejdere, for at kvæle deres Organisation og tvinge dem ned i samme Slaveri som Italiens og Tysklands Arbejdere.

Vi spørger: kan et saakaldt »revolutionært« Parti, der har vænget Forrædernavnet mod alle anderledes tænkende Arbejdere, synke dybere i ærelos Usselhed end dette Opraabs klare Ord anbringer Italiens kommunistiske Parti.

Men denne Udfordring overfor Arbejderverdenens Intelligens er ikke blot Udtryk for en æreløs politisk Moral, men ogsaa for selvmorderisk Taabelighed.

Meningen med dette Frieri til Fascismen maatte vel have til Formaal at paavirke Fascisterne for gennem denne Paavirkning at slaa selve Fascismen ned.

Denne Hensigt er lige saa meningsløs haabløs som Tanken om at befri et Land for dets Finansaristokrati uden gennem en social Revolution.

Netop det Parti, der bestandig tager Marx til Indtægt, har som eneste fornuftig Begrundelse for deres æreløse Frieri til Fascismen kun den dybeste Fornægtel af Marx' Lære og dermed af Partiets egne Lærdomme.

Kun i et Forhold kan dette Frieri til Italiens Fascister have med Fornuft at bestille, og det er, som en forsonende Gestus fra Hr. Stalin til Mussolini i den imperialistiske Handels- og Militærpolitik.

Og lad os respektere Fornuften og erkende, at det revolutonære illegale kommunistiske Parti i Italien, hvis stolte historiske Mission skulde være at styrte det kapitalistiske og fascistiske Regime, styrte Mussolini, nu er endt med at blive et formidlende Offerlam til Tyrannen i Spørgsmaalet om Olieleverancer, og hvor Italien vil stille sig i det kommende militære Opgør mellem Verdens imperialistiske Magter.

Stakkels italienske »Kommunistparti«. Mon dets Bureaukrater endnu skræpper »kontrarevolutionær« efter de trofaste og hæderlige revolutionære Arbejdere, der ikke mere kan følge dem i denne Forræderiets og Undergangens March.

I næste Artikel vil vi se lidt nærmere paa de kommunistiske Partiers Rolle i Frankrig og Spanien og sammenholde denne med Partiets egne Læresætninger.

Moskva-Processen

Kritiske Betragtninger i Anledning af det sovjetrussiske Justitskommissariats officielle Beretning.

Proletarisk Retfærdighed eller politisk Justitsforbrydelse

II.

Studerer man imidlertid Beretningen i Haab om at kunne blive overbevist om de Anklagedes Skyld eller blive frigjort for den Tvivl, de først udsendte Procesreferater uundgaaeligt maatte vække, ja, **da bereder den udførlige Beretning en dyb Skuffelse.** Thi Justitskommissariatets Beretning, hvis Formaal fornuftigvis skulde være en Retfærdiggørelse af Militærkollegiets Dødsdomme og en Dokumentation af det Bevismateriale, Dommene hviler paa, lider desværre af saa mange iøjnefaldende Brister, af Uklarheder, Usandsynligheder og direkte Modsigelser, saaledes at ingen redelig Læser tør forsvare at godkende den officielle Fremstilling som objektivt Aktstykke.

Kun betalte Defensorer eller politiske Enfoldige kan stille sig i Positur og højtideligt erklære, at de har »den fuldeste og mest ubegrænsede Tillid til Sovjetjustitsens Retfærdighed.« Enten maa disse Folk ikke have læst den udførlige Beretning eller ogsaa har de maattet øve Vold mod deres sunde Fornuft, hvis de overhovedet kan siges at være i Besiddelse af en saadan.

Hvorfor vil Sovjetregeringen retfærdiggøre sig overfor den kapitalistiske Verden?

Man spørger med Undren. Hvorfor har Sovjet fundet det paakrævet i denne Sag at udsende en Beretning, der — formodentlig ved Gesandtskabets Formidling — er tilstillet den kapitalistiske Presse, endog borgerlige Provinsblade.

Hvorfor søger Sovjet Føling med den borgerlige Presse? Hvad Betydning kan det have i den foreliggende Sag? Hvorfor tilstræber man at vejlede og paavirke denne Presse, naar man forud kender dens almindelige Indstilling, **samtidig med, at man kategorisk nægter at give Arbejderklassen Adgang til at kontrollere Processens omfattende Materiale.**

Men naar Sovjetregeringen endelig har fundet det paakrævet at henvende sig til en bredere Offentlighed, hvilket i sig selv kun kan opfattes som en Erkendelse af, at Sovjet betragter Moskva-Processen som en Sag af international Rækkevidde, — **hvorfor forelægger Sovjet da ikke Offentligheden et virkeligt Bevismateriale i Form af stenografiske Referater af saavel Retshandlingen som den forudgaaende Forundersøgelse hos Politimyndighederne.**

Det gør man ikke. I Stedet for fremlægger man en Række højst ufuldstændige Referater af de Anklagedes Udtalelser foran Skranken, der **ikke** byder den ringeste Garanti for, at de Anklagede virkelig har udtalt sig som anført. Gang paa Gang tvinges man til at tvivle om, **hvorvidt de Anklagede overhovedet har kunnet udtale sig som refereret.**

Naar Referaterne af en saa alvorlig politisk Proceshandling ikke er stenografiske Gengivelser og Hovedmændenes Udsagn blot er anført rent brudstykkevis, kan man ikke tilbagevise Formodningen om, **at vigtige Udsagn kan være udeladt.**

Alle véd, hvorledes enhver Udtalelse kan kobles ind i en Sammenhæng, der ganske forfalsker deres rette Karakter, og hvorledes enhver Ytring kan fortolkes i den Retning, man ønsker, alt efter den givne Situation og Processens Formaal.

Vi hævder ingenlunde, at Sovjetregeringen gennem den udsendte Beretning bevidst har villet forfalske Billedet af den afholdte Proces, men vi hævder, **at som officielt Aktstykke til objektiv Belysning af Processen er Beretningen saa ufuldstændig og subjektivt farvet, at den absolut ikke er egnet til at vinde Tiltro.**

Og netop fordi Beretningen ikke har overbevist os om de Anklagedes Skyld — det gælder i alt Fald en Del af disse — men snarere har vakt begrundet Tvivl om, at den officielle Beretning ikke kan være »Sandheden om Moskva-Processen«, har vi anset os forpligtet til at underkaste Beretningen en kritisk Prøvelse, i Haab om, at der i den nærmeste Fremtid fra anden Side vil fremkomme yderligere Materiale til Belysning og Vurdering af Processens Oprindelse, egentlige Forløb og Formaal.

Hvem er de Anklagede?

Anklagen er rettet mod en Gruppe Mænd, hvoraf en Del for Aar tilbage i Tiden indtog Førerskabet i den kommunistiske Oppositionsbevægelse i Sovjetunionen. Nogle er Sinovjev-Tilhængere, andre er Trotskister og andre igen figurerer som særlige Udsendinge fra Trotski, men efter deres højst mystiske Udtalelser i Retten **kan de ligesaa godt have været russiske som tyske Politiagenter, eventuelt en Forening af begge.**

Siden Slutningen af 1932 skal de Anklagede have organiseret sig i en illegal Sammenslutning, det saakaldte **Moskva-Centrum.** Den snævre Cirkel bestod af Sinovjev-Fløjen: **Sinovjev, Kamenjev, Jevdokimov** og **Bakajev** — og af Trotski-Fløjen: **Smirnov, Mratsjkovski** og **Ter-Waganjan.** I nær Tilknytning til disse Personer stod **Reingold** og **Pikel** (Sinovjevfolk) samt **Golzmann** og **Dreitser** (Trotskister).

Denne illegale Gruppe skal have haft Forbindelse og Samarbejde med følgende Personer: **Valentin Olberg, Berman-Jurin, Fritz David, Nathan Lurie** og **Moissej Lurie,** der alle fremtræder som aktive Terrorister. Skønt de tilhører **tyske** Trotskistkredse, har de mærkeligt nok **russiske** Familienavne.

Foruden disse 16 Personer har Anklagen reelt tillige omfattet den af Sovjetunionen **udstødte Leo Trotski** samt dennes i Paris bosatte Søn **Lew Sedov, idet Trotski ikke blot anklages for at være medansvarlig i den illegale Organisations terroristiske Anslag mod Sovjetmagtens Førere, men for at være den egentlige Inspirator og konspirative Organisator.**

Da alle Processens Hovedpersoner har spillet en ledende Rolle i de indre-fraktionelle Partikampe i Perioden 1923—24 og 1927—28, er Processens **politiske Karakter** allerede dermed fastslaaet.

Sovjetrussisk Retspraksis i tidligere Processer.

Sommeren 1922 stod 17 Medlemmer af det social-revolutionære Parti for Revolutionstribunalet i Moskva, anklaget for at have organiseret **Opstand mod Sovjetmagten,** for at have haft **Forbindelse med den internationale Kapitalisme** og for at have organiseret terroristiske Handlinger mod Statsmagtens Funktionærer.

Processen vakte dengang umaadelig Opsigt og foraarsagede Henvendelse fra de da bestaaende internationale Hovedorganisationer, hvis Krav om socialistiske Defensorers Medvirken — trods en aabenlys Modstand i første Omgang — dog blev imødekommet.

II. Internationales Formand, Den belgiske Advokat **Vandervelde** samt Tyskerne **Rosenfeld** og **Th. Liebknecht** mødte som udenlandske Forsvarere. Processens Hovedmænd dømtes til Døden, andre fik høje Fængselsstraffe og en Gruppe erklæredes straffri. Efter den alrussiske Eksekutivkomites Beslutning benaadedes de dødsdømte til Fængselstraf, idet de blev hensat som Gidsler, hvis Dom ikke skulde eksekveres, **saafremt** det social-revolutionære Parti, der iøvrigt befandt sig i Opløsningstilstand, vilde indstille sin terroristiske Virksomhed, hvilket skete.

Skønt der dengang forelaa et omfattende Bevismateriale, fældende Vidneudsagn og klare Tilstaaelser — Attentaterne paa Volodarski, Uritski, Lenin og Trotski var saaledes haandgribelige Kendsgerninger — og skønt de Anklagede havde haft fuldt ud betryggende juridisk Bistand, og skønt en hel Gruppe dømtes til Døden, **tog Sovjetregeringen øjensynligt Hensyn til den internationale Opinion.** De haarde Anklager taget i Betragtning, maatte Benaadningen karakteriseres som et Svaghedstegn. Regeringen havde imidlertid sit egentlige Formaal med Processen, **at likvidere den social-revolutionære Partibevægelse.**

Gennemlæser man nu de gamle Referater fra S. R.-Processen i 1922, kan man ikke undgaa at drage **Sammenligning** med Terroristprocessen af 1936, og man konstaterer eet **fælles** Grundtræk, **det politiske Formaal.** Dengang var det klart — men idag?

(Fortsættes Side 3.)

Hvad er Trotskismen

III.

Dernæst de internationale Følger. Saalænge Førerne af den sovjetrussiske Politik kun betragtede Arbejderstaten som den første Forpost for den proletariske Verdensrevolution, var Samarbejdet og det fælles politiske Maal naturligt og kun til det Bedste. Dette Forhold ændredes imidlertid grundlæggende i det Øjeblik, da Bureaukratiet erobrede det politiske Herredømme i SU. Dette benyttede den Stat, som Oktoberrevolutionen havde skabt, alene som Instrument til Tilfredsstillelse af sine personlige Interesser, thi nu forvandledes Komintern paa Grund af sin moralske og økonomiske Afhængighed af Sovjetbureaukratiet til et blot og bart Værktøj for det sovjetrussiske Diplomati. Den rettede sig i sin Politik ikke mere efter en proletarisk-revolutionær Strategis Fordringer, men derimod alene efter den russiske Udenrigspolitiks tilfældige Behov — en Udenrigspolitik, hvis Perspektiv ikke er den kommunistiske Verdensrevolution, men som derimod er indstillet paa en tidsmæssigt set ubegrænset Eksistens af SU og dens kapitalistiske Omverden ved Siden af hinanden.

Alle Enkeltheder i 3 Internationales nuværende Linje er tydeligt nok afhængige af den Litvinovske Udenrigspolitiks Behov, se f. Eks. Folkefrontspolitikken, som »K. I.« i de sidste to Aar har gjort til et rent System. Folkefronten er, hvor den har taget konkret Skikkelse, altsaa i Frankrig og Spanien, et Forbund mellem de proletariske Partier og en bestemt Del af Bourgeoisiet. Denne Del af Bourgeoisiet er ovenikøbet den, der sidder inde med Regeringsmagten, altsaa den Del, der benytter Statsapparatet til at holde Arbejderklassen nede i Udbytternes Interesse. Det er ganske klart, at denne saakaldte »Folkefrontstaktik« i Grunden kun er en Fortsættelse af den gamle socialdemokratiske Koalitionspolitik, der staar i den skarpeste Modsætning til Marxismens og Leninismens Grundsætninger. Den Koalitionspolitik, der saa mange Gange tidligere har styrtet Proletariatet i Ulykke og som blandt andet har muliggjort Fascismens Sejr i Tyskland. Hvorfor driver nu i Dag den kommunistiske Internationale i Spanien og Frankrig en Politik, der er et Forræderi overfor Arbejderklassen, et Samarbejde mellem Klasserne? Svaret er ligetil. Sovjetregeringen føler sig (med Rette!) truet af det aggressive fascistiske Tyskland. For udenrigspolitisk at isolere Tyskland, søger SU at drage de andre kapitalistiske Stater over paa sin Side. K. I.s Sektioner i de paagældende Lande maa hjælpe det dermed paa følgende Maade: de maa uden Hensyn til Marxismens Program og Principper understøtte de Elementer inden for Bourgeoisiet, som træder ind for det udenrigspolitiske Samarbejde med SU. Saaledes understøtter f. Eks. det franske K. P. Leon Blum Regeringens Politik. Blum-Regeringen holder udenrigspolitisk fast ved Forbundet med Sovjet Unionen og indrepolitisk ser det sin Hovedopgave i Afværgelsen af den begyndende proletariske Revolution (dette sker ganske vist til en hvis Grad gennem tilsyneladende Indrømmelser overfor Arbejderklassen i Indforstaaelse med Finans-Bourgeoisiet). KPF understøtter denne Regering ikke blot parlamentarisk, men ogsaa udenomparlamentarisk, idet det aktivt deltager i Bremsningen af den revolutionære Bevægelse, i Afværgelsen af Strejker og i Forhindringen af Fabriksbesættelser. Saaledes fører den uforbeholdne Ensretning i Litvinovs Udenrigspolitik det franske kommunistiske Parti ud i Forræderi overfor den proletariske Revo-

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N
Kontortid Hverdage 17-19

[illegible] Kapitulation overfor Bourgeoisiet.

[illegible] manifesterer den [illegible] Internationales klasse[illegible] Holdning sig i dens Stil[illegible] Som bekendt har Sov[illegible] hvad den ubestrideligt [illegible] sluttet Forbund med for[illegible] kapitalistiske Stater, saaledes [illegible] Frankrig og Tjekkoslova[illegible] disse Lande har de kommuni[illegible] Partier — naturligvis paa K. Is [illegible] stillet sig paa »Fædrelands[illegible] Grund, d. v. s. de gaar med [illegible] bevilge Militærbudgetter og giver [illegible] paa enhver antimilitaristisk [illegible] og Virksomhed. Og endnu [illegible] Frankrig har »Kommunisternes« [illegible] der fornylig er blevet med[illegible] forlangt Tjenestetiden forhøjet fra [illegible] til 3 Aar. Ogsaa i deres Aviser fører [illegible] patriotisk og chauvenistisk [illegible] overfor Tyskland, at selv den [illegible] Presse begynder at tage Af[illegible] fra dem. Kort sagt. I de med [illegible] forbundne Lande driver de saa[illegible] kommunistiske« Partier akku[illegible] den samme forræderiske Politik i [illegible] af Borgfred og Socialchauvi[illegible] som de fleste af 2. Internatio[illegible] Partier i Aarene 1914—18.

[illegible] Politik forsvares med, at her[illegible] de S. U.s Interesser. I Vir[illegible] ved enhver Marxist, at disse [illegible] mellem S. U. og de kapitali[illegible] Regeringer, naar det endelig gæl[illegible] har en højst ustabil Karakter. En[illegible] Marxist ved ogsaa, at den proleta[illegible] Revolutions Sejr i disse »forbund[illegible] Lande vilde være af ulige større [illegible] for den proletariske Sovjet-Uni[illegible] vist ikke for det nu herskende [illegible] Byrokrati) end Forbundet med den [illegible] kapitalistiske Regering.

[illegible] eneste Mulighed for Arbejdernes [illegible] af Sovjet Unionen i de kapita[illegible] Lande ligger i Kampen for den [illegible] Revolution. Endelig ved [illegible] enhver Marxist, at man ikke kan [illegible] for den proletaristiske Revolu[illegible] naar man samtidig understøtter [illegible] imperialistiske Bourgeoisis [illegible]politik. Dette staar klart for en[illegible] Marxist, og dog fordrer Sovjet- og [illegible]byrokratiet af den franske og [illegible] Sektion en Politik, der [illegible] betyder en fuldstændig [illegible] af Forberedelsen til den pro[illegible] Revolution. Og hvorfor? Fordi Byrokratiet i S. U. hverken venter eller ønsker, at Arbejderklassen skal styrte Bourgeoisiet i disse Lande. Byrokratiet betragter [illegible] enhver Sejr for det internationale Proletariat som en Trusel mod dets egne Positioner med fuld Ret [illegible] derfor kun sin Redning i en fortsat Bestaaen af det verdenskapitalistiske System og i en udenrigspolitisk Konstellation, der gør et Angreb umuligt for dets nuværende Modstandere.

Frygten for den proletariske Revolutions Sejr i Frankrig er Motivet, der [illegible] Frankrigs K. P. til at stille [illegible] mod de franske Arbejderes revolu[illegible]

[illegible] Af de samme Grunde søger det spanske Kommunistiske Parti [illegible] med alle Midler at forhindre at de spanske Arbejderes Kamp mod den [illegible] Folkefron[illegible] spaanger [illegible] Oprettelsen af den spanske Sovjetrepublik.

Disse Exempler viser [illegible] klart at de enkelte Komintern-Sektioners [illegible] under Sovjetregeringens [illegible] har ført til den Kommunistiske Internationales fuldstændige politiske Bankerot. Ifølge den marxistiske Opfattelse kan kun en international, revolutionær Organisation føre Verdensproletariatet til Sejr. Den 2. Internationale har allerede i 1914, den 3. Internationale i de sidste Aar, mistet ethvert Krav paa at være den revolutionære Leder af Verdens Arbejderklasse. Dermed bliver Opbygningen af et nyt revolutionært Verdensparti, den 4. Internationale, til en tvingende Nødvendighed. Netop fordi Sovjetbyrokratiet i en Fornyelse af Verdensarbejderbevægelsen under den 4. Internationales Banner ser en Trusel mod sin egen politiske Stilling udfolder Kominternpressen i Dag den bekendte rasende Hetz. Formaalet med denne er i Verdensarbejderklassens Øjne at miskreditere alle de revolutionære Elementer, der arbejder paa Opbygningen af den nye Internationale ved at beskylde dem for Samarbejde med Fascismen.

Hvilken Indflydelse har Politikken, der bygger paa Socialismen i et Land, haft paa Udviklingen af de indre Tilstande i S. U.? Det er allerede blevet sagt, at Opretholdelsen af den sociale Uligevægt inderfor Sovjetsamfundet var et Livsspørgsmaal for Byrokratiet. Ganske vist har Byrokratiet — for Opretholdelsen af sit eget Herredømmes Skyld — ikke udleveret Statsmagten til de besejrede kontrarevolutionære Klasser. Tværtimod har det opretholdt Stats- og Kolchosejendomsretten over langt den største Del af Produktionsmidlerne, altsaa ikke fjernet de af Revolutionen skabte Forudsætninger for det økonomiske og kulturelle Fremskridt. Derfor er Sovjet-Unionen i Følge sin sociale Natur stadigvæk en proletarisk Stat. Solidariteten med Sovjet-Unionen er derfor nu som før, særligt i Tilfælde af Krig, en Pligt for alle Landes Proletarer. Paa den anden Side har Sovjetbyrokratiet altid bestræbt sig paa at danne økonomisk ulige stillede Samfundslag, paa hvilke det skiftevis kunde støtte sig. Saaledes var Opstaaelsen af Arbejder- og Kolchosaristokratiet, hvis Blomstring vi kan se for vore Øjne, Byrokratiets bevidste Værk. Den skrigende Ulighed i Arbejdslønningerne (disse svinger i S. U. mellem 250 og 9000 Rubler pr. Maaned) tilligemed Præmie-, Ordens- og Privilegiesystemet bidrager kun i en ringe Grad til en Hævelse af Arbejdsproduktiviteten. I første Række er dens Formaal at danne et privilegeret Lag, der er interesseret i Opretholdelsen af det byrokratiske Regime og derfor er egnet til at danne en paalidelig Støtte for dette.

De [illegible] reaktionære Tendenser hos Byrokratiet har nødvendigvis maattet føre til skarpe Modsætninger og til en stadig Kamp mellem det og de mere bevidste Dele af den russiske Arbejderklasse som staar under Anførsel af den revolutionære Opposition. De fortsatte periodisk tilbagevendende Slag mod den trotskistiske Venstreopposition kendetegner de enkelte Etapper i denne [illegible]

[illegible] Stigningen af de sociale Uligheder som en Følge af Stachanowsystemet har ført til en relativ Sænkning af de brede Arbejdermassers Levenniveau. Modsætningerne mellem Rige og Fattige bliver mere og mere følelige, de springer dagligt i Øjnene paa Masserne. Herved bliver de mere fremskredne Elementer iblandt dem mere modtagelige overfor Bolsjeviki-Leninisternes Argumenter og for deres Kritik overfor det herskende Byrokratis politiske og økonomiske Metoder. En Gang for alle at sætte en Bom for denne revolutionære Kritik er Hovedformaalet for den nuværende Aktion. Den oppositionelle Bevægelse skal organisatorisk slaas i Stykker og politisk miskrediteres ved Paastanden

[illegible] ved en Hævelse af Arbejdsproduktiviteten udover Niveauet i de mest fremskredne kapitalistiske Lande, ved en Ophævelse af Nøden paa alle Brugsgenstande ved de sociale Modsætningers Forsvinden. Men frem for alt maatte Socialismens afgørende Sejr og — hvad der gaar Haand i Haand hermed — Opstaaelsen af det klasseløse Samfund være ledsaget af Byrokratiets Forsvinden og Statens Uddøen. Intet er mere absurd end at tale om Socialismens Sejr i et Øjeblik, hvor den sociale Ulighed er større end nogen sinde før, og hvor Byrokratiet regerer mægtigere og mere uhindret end det borgerlige Statsapparat i mangt et kapitalistisk Land.

Bolsjeviki-Leninisternes Program [illegible] er Afskaffelsen af Byrokratiets Herredømme og Arbejderklassens Tilbageerobring af den politiske Magt, altsaa den politiske Aktion mod Byrokratiet, hvis Regime truer Oktoberrevolutionens sociale Resultater. Da Byrokratiet ikke taaler en legal Kamp mod sit politiske Herredømme, kan denne Aktion kun sejre ad Magtens Vej d. v. s. naturligvis ikke ved Hjælp af den individuelle Terror, der intet har at gøre med marxistiske Metoder, men derimod ved Hjælp af de proletariske Masses Kamp. I samme Grad som Verdensarbejderbevægelsens Fornyelse skrider fremad under den 4. Internationales Banner, i samme Grad vil ogsaa det russiske Proletariats Evne til at opbygge

(Fortsat fra Side 2)

Moskva-Processen

Alle senere Processer følger samme Linie.

Adskillige Gange siden 1922 har Sovjetstaten gennemført Processer, hvis politiske Karakter har været umiskendelig. Og det gælder for alles Vedkommende, at det synes som om det i **mindre** Grad kommer an paa at faa de skyldige dømt, **end at kunne udnytte selve Processen i propagandistisk Partiøjemed.**

Man behøver blot at henvise til Processen mod det saakaldte Industriparti, der anklagedes for at samarbejde med udenlandske Interventionskredse, Processen mod en Gruppe Mensjeviker, Sabotageprocessen mod de engelske Ingeniører. Alle blev de »slaaet stort op«, men Dommene blev nærmest Papirdomme.

Tager man disse **Kendsgerninger** vedrørende sovjetrussisk Retspraksis i Betragtning, og det maa man gøre, saa ligger det lige for at Moskva-Processen, hvis politiske Karakter i Lighed med dens Forgængere er ganske aabenbar, **ogsaa maa have forfulgt visse indre- eller udenrigspolitiske Formaal.** Hvilke? — vil Fremtiden utvivlsomt afsløre.

Under Hensyntagen til Fortidens Processer og deres Udgang, hvor Strafudmaalingen ikke har staaet i rimeligt Forhold til Anklagens Voldsomhed, kan man fra sovjetrussisk Side ikke undre sig over, at Arbejderoffentligheden, der denne Gang har været udestængt fra enhver Kontrol af Processen, ikke uden videre kan godkende de officielle Beretninger om objektive Aktstykker, men man i Henhold til Sovjetunionens egen Retspraksis betragte disse som **politiske Referater,** saa længe Bevismaterialet ikke er blevet underkastet en upartisk og sagkyndig Bedømmelse.

Moskva-Processens Forhistorie: Mordet paa Kirov.

Den 1. December 1934 myrdedes i Leningrad en af Stalins nærmeste Medarbejdere, **Sergej Kirov**. Efter den første Undersøgelse erklærede man officielt, at Attentatet var forøvet af kontra-revolutionære Terrorister, der fra Polen, Rumænien og andre Lande havde sneget sig ind over Grænsen. Senere: d. 17. Decbr. meddeltes, at Gerningsmanden var en vis **Nikolajev,** der angaves at tilhøre den saakaldte Sinovjev-Opposition og være Leder af en illegal Gruppe.

Ved Højesterets Militærkollegium d. 28.—29. Decbr. blev Nikolajev dømt til Døden — og skudt.

Efter Retterganget blev det hemmelige Politis Chef i Leningrad, **Medved** impliceret i Sagen. Han anklagedes for at skulle have haft Kendskab til Attentatplanerne, uden at have hindret Mordets Udførelse. Han idømtes 3 Aars Fængsel for Forseelsen.

Trotski, der kender Medved, har fremsat den Anskuelse, at denne vel ikke har ønsket at rydde Kirov af Vejen, men har forholdt sig passiv for at komme Oppositionen til Livs. Trotski mener iøvrigt, at Nikolajev der tilhørte Oppositionsbevægelsen i 1926, **muligt kan have været G. P. U.-Agent.**

Overfor Domstolen skal Nikolajev have forklaret, at han før Attentatet havde haft Forbindelse med en fremmed Stats Konsul, der havde udbetalt ham **5000 Rubler** for Mordet. Til Gengæld skulde Konsulen formidle et Brev til Leo Trotski. Tvunget af de forskellige Konsuler offentliggjordes Navnet paa Vedkommende. Det viste sig at være den litauiske Konsul **Stueneck**.

Ved en fornyet Rettergang d. 15.—16. Jan. 1935 blev en kommunistisk Oppositionsgruppe, det saakaldte Moskva-Centrum anklaget for ideologisk og politisk at have ledet den illegale Leningrad-Gruppe, som Nikolajev havde tilhørt, og for at have haft Kendskab til de terroristiske Stemninger, der herskede i nævnte Oppositionsgruppe.

Afgørende Beviser for, at de Anklagede direkte skulde have deltaget i Organiseringen af Mordet paa Kirov, kunde ikke fremskaffes. Alligevel dømtes **Sinovjev** til 10 Aars Fængsel, **Jevdokinov** og **Bakajev** til 8 Aar og **Kamenjev** til 5 Aar. Senere: d. 27. Juli 1935 dømtes sidstnævnte for lignende Forseelse til 10 Aars Fængsel.

Hvad de kommunistiske Oppositionsførere og deres Meningsfæller anklages for.

I Forbindelse med Kirov-Mordet har Myndighederne foretaget omfattende Undersøgelser af Forbindelsen mellem det saakaldte Leningrad-Centrum og det saakaldte Moskva-Centrum. I Følge Anklageskriftet har Undersøgelsen fastslaaet, **at Sinovjev-Tilhængerne har udført deres forbryderiske terroristiske Praksis i direkte Samarbejde med Trotskisterne og Trotski.**

Skriftet fastslaar:

at Sinovjev-Retningen og Trotskisterne i 1932 har organiseret et fælles Centrum,

at Hovedbetingelsen for denne Forening var den gensidige Anerkendelse af **individuel Terror** mod Sovjetregeringens og Kommunistpartiets Førere,

at denne illegale Organisation **organiserede terroristiske Handlinger paa direkte Anvisning af Trotski,** som Moskva-Centret modtog gennem særlige Agenter,

at Moskva-Centrum organiserede særlige terroristiske Grupper, der traf **praktiske Foranstaltninger til Mord** paa Stalin, Vorosjilov, Kaganovitsj, Kirov, Ordshonikidse, Shdanov, Kassior, Postysjev og andre,

at dette Moskva-Centrum — gennem en af disse Terroristgrupper (Nikolajev-Kotolynov) — **»umiddelbart har ledet Mordet paa Kirov, efter Direktiver fra Sinovjev og Trotski.**

BILLIG OG GOD VASK

Brun Krystalsæbe (kun een Kvalitet) den bedste 25 Øre ½ kg
Vort kendte selvvirkende Vaskepulver 38 Øre ½ kg
Fineste Blegsoda (lig 2 Pakker) 25 Øre ½ kg
Kærne Sæbespaaner 45 Øre ½ kg

Det billige Sæbelager. Pr. Charlottesgade 35.

Michaelsens Bukser

Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN

HUSK

46 Fredericiagade 46

[illegible] Vaaben [illegible] Kamp til Redning af Oktoberrevolutionen mod den indre og ydre Fjende.

Paul Moth

Rap - rap - rap

Hvis du faar dette Nr. af Bladet ihænde inden Fredag Aften saa erindrer omstaaende grufulde Udraab dig om, at det netop er Fredag d. 2. Oktober Kl. 8 Aften F. S. afholder sit store Andespil i Weinolds Lokaler Nørrevold 23.

Det er alle F. S.s Medlemmer med *Bekendte*, der har Adgang. Masser af Gevinster!

Til vore Abonnenter

Husk at betale Abonnement for Oktober Kvartal snarest, da Postvæsenet kræver Fornyelsespengene af os.

Vort Kronikstof

Vi lovede i vort sidste Nummer at paabegynde en Kronik-Serie om »Den kommende Verdenskrig«. Da vi imidlertid i Ugens Løb har modtaget en Serie Kronikstof af endnu mere højaktuel Interesse, nemlig om »Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien«, har vi valgt at tage denne først, og den begynder i dette Nr.

Herremagasin
GENT
har aabnet

Som Reklame
for vor Forretning leverer vi Dem en Kamgarnshabit syet efter Maal for Kr. 69,00
Mod. Vinterfrakke el. Ulster efter Maal, Kr. 69,00
Stort Udvalg af engelske Stoffer.

Konto oprettes!

Bemærk dette enestaaende Tilbud gælder kun 14 Dage.

Rantzausgade 13
(Linie 3, 8 og 13 til Døren)

Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien

I.

Den Kamp, som har raset i Spanien [illegible] 17. Juli, er ingen Kamp mellem Fascisme og Demokrati, ingen [illegible] mellem Folkefrontsregeringen og det spanske Militær. Det er en Kamp mellem den spanske Revolution og [illegible] paa den ene Side [illegible] og Landarbejderen, understøttet [illegible] Bønde og paa den anden Side alle reaktionære Magter, [illegible] og Bourgeoisiet. [illegible] en skarp Grænse mellem [illegible] Folkefrontsregeringen [illegible] Kampen og udenlandske [illegible] politiske [illegible] Klassemodsætning. Man [illegible] Kampen [illegible] social økonomiske Struktur i Spanien [illegible] man ikke ved hvor de formaaende Interesser er lagret i de med hinanden kæmpende Klasser.

Den Kamp, der i Øjeblikket bliver udkæmpet i Spanien, har megen Lighed med det Tidsafsnit i den russiske Revolution fra Juli til Oktober 1917, hvor Arbejderne, Matroserne og Bønderne kæmpede mod Hvidgardisterne [illegible]

[illegible] Kornilow. Ogsaa de sociale zaristiske Forhold i Rusland var i mange Retninger ikke meget anderledes end i det nutidige Spanien. Dog maa man gennem denne Overensstemmelse ikke lade sig forlede til den Mening, at Udviklingen i Spanien kun er en Gentagelse af den russiske Revolution. Hvem der har denne Mening, taber af Syne, at ved alle Overensstemmelser er de gensidige Kraftforhold dog anderledes.

Frem for alt er Bondebefolkningen i Spanien ikke saa fremherskende i Tal, som Tilfældet var i Rusland.

[illegible] af N. S. V. (Nederl. Synd. Vakverbond) udgiven Brochure [illegible] De spanske Revolutionære, findes disse betegnende Tal:

Arbejdere i Landøkonomien	1.500.000
Arbejdere i Industrien	1.800.000

Disse Tal viser den arbejdende Del af Befolkningen. [illegible] Industriarbejdere [illegible] Transport-, Stats- og Kommunearbejdere, saa at der samlet [illegible] nærved 2½ Million Industriarbejdere i Spanien ved Oprørets Udbrud.

Derved udgør Arbejderne i Spanien en større Masse end i Rusland og udøver en bestemt Indflydelse paa Udviklingen. Ogsaa de store Afstande mellem de forskellige Byer og den tættere Befolkning gør sig gældende. Det gør, at Fremskaffelsen af Næringsmidler, hvorigennem hele Udviklingen i Rusland blev bestemt, og hvorunder N. E. P. blev fremtvunget, her lettere kan foregaa.

Trods dette spiller i økonomisk Retning Landbruget i Spanien en større Rolle end Industrien. Det viser sig tydeligst ved en Statistik af Ind- og Udførslen for 1934 (i Millioner Pesetas), som følgende Tal angiver:

Raastoffer.

Indførsel	852
Udførsel	377
Indførselsoverskud	475

Færdige Varer.

Indførsel	1268
Udførsel	[illegible]
Indførselsoverskud	[illegible]

Levnedsmidler.

Udførsel	[illegible]
Indførsel	[illegible]
Udførselsoverskud	[illegible]

Overalt Produktionen af Raastoffer i Spanien har et stort Omfang [illegible]

[illegible] Kobbermalm 1.100.000 tons, Jernmalm 6.100.000 tons, Stenkul 6.900.000 tons, videre anselige Mængder af Tin, Zink, Sølv, Wolfram, Mangan [illegible] Angivelser fra Aarene 1925—29, udtaget af Span. Revolution [illegible]

som vi fra Historien og den borgerlige Revolution kender dem, kan der ikke være nogen Tale. En feudal Adel med den dertil hørende Udbytning af store Grundbesiddelser eksisterer ikke mere, der eksisterer nu kun en kapitalistisk [illegible]

[illegible] blevet [illegible] Lønarbejdere. Men de er samtidig udsat for alle Forandringer i de kapitalistiske Konjunkturer. I den nuværende almindelige Krise er de [illegible] til den bestandige Arbejdsløshed og kroniske Armod. [illegible]

(Fortsættes i næste Nr.)

D. A. L.

De-arbejdsløses-Landsorganisation

Thi kendes for „Ret"

Millionskattebedragerne faar administrative Bøder. Social-„Bedragerne" 60 Dages Fængsel og Tab af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar.

Dagspressen har i de sidste Dage triumferet over, at Københavns Kommune har faaet Millionbeløb ind i Bøder for Skattebedrag. Efter »Retfærdighedens« Vogter, K. K. Steinckes, Skrivelse til os den 17. Aug. 1936 er det lige strafbart at *fortie*, enten det er Skatte- eller Fattigvæsen, og vi skulde da mene, at Anklageskriftet for begge Parter saa ens ud. Men saadan er det jo slet ikke. Skattebedrageren faar en høflig Skrivelse om at indbetale et saa og saa stort Beløb, medens den Fattige faar et saadant Anklageskrift:

ANKLAGESKRIFT.

Peter Vilhelm Larsen, født den 11. December 1900, sættes herved under Tiltale ved Københavns Byret til at lide Straf for Bedrageri efter Straffelovens § 279 ved i Tiden fra 4. Oktober 1933 til November 1935 at have oppebaaret Kommunehjælp under svigagtig Fortien af, at hans med ham samlevende Hustru i Tiden fra 1. Oktober 1933 til 31. Oktober 1935 har haft en samlet Arbejdsfortjeneste af 1393 Kr., hvorved Tiltalte uretmæssigt har oppebaaret 696 Kr. 50 Øre.

Der nedlægges derhos Paastand paa, at Tiltalte dømmes til at udrede 696 Kr. 50 Øre i Erstatning til Københavns Magistrat.

Politiadvokaten i 7. Undersøgelseskammer beskikkes til at udføre Sagen for Anklagemyndigheden.

Statsadvokaten for København, d. 29. Maj 1936.

sign. Harald Petersen.

I Følge ovenstaaende faldt den 18. Juni 1936 Byrettens Dom: 60 Dages Fængsel og Tab af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar. Larsen appellerede Byretsdommen til Landsretten, der den 27. Juli 1936 stadfæstede denne Dom.

Larsen søgte og fik nu Audiens hos Vogteren af »Retfærdighed« og »Lighed for Loven« for at opnaa Benaadning, og K. K. Steincke forlangte en skriftlig Ansøgning med Regnskab over Indtægter og Udgifter.

Den 20. Aug. 1936 blev følgende Skrivelse indsendt:

Kbhvn., d. 20. August 1936.

Hr. Justitsminister Steincke!

Undertegnede, som var i Audiens hos Ministeren den 13. ds., anmodede høfligst Hr. Justitsministeren personlig om at afgøre følgende Sag:

Jeg er idømt 60 Dages Fængsel og Tab af Rettigheder, som jeg mener er uretfærdig. Magistraten har opstillet det Regnskab, at min Hustru har tjent 1393 Kr. paa 2 Aar (60 Kr. maanedlig), hvilket stemmer, men Udgifterne bliver ikke omtalt. Min Hustru betalte selv Huslejen Blankavej 41, 3., med 64 Kr. maanedlig i seks Maaneder, 384 Kr., og hun betalte 50 Kr. i Gas og Lys Sygekasse, Klæder, Fodtøj, Undertøj til sig selv og vor store Pige paa 12 Aar ud af sin egen Løn. Hun har altid selv administreret sine Penge og gjort det fornuftigt, og jeg har aldrig søgt Socialkontoret om Beklædning eller Fodtøj til min Hustru og Datter. Hun har selv betalt sine Sporvognspenge. Vi bor i Valby og hun arbejder i Store Kongensgade, da hendes Cykle blev stjaalet. Vi lever meget spartansk og har ikke Raad til en eneste Fornøjelse.

Jeg har opstillet Regnskab for min Understøttelse til Belysning og vedlagt Papir fra Inspektøren.

Fra 10. Oktober 1933 til 15. Oktober 1934 ugtl.	Kr. 22,00
Fra 15. Okt. 1934 til 15. Apr. 1935 ugtl.	» 16,00
Fra 15. Apr. 1935 til 1. Novbr. 1935 ugtl.	» 22,00
Fra 1. Novbr. 1935 til 1. Maj 1936 ugtl.	» 7,75
Fra 1. Maj 1936 til 1. August 1936 ugtl.	» 14,00
Fra 1. Aug. 1936 til Dato ..	» 9,75

Jeg anmoder Hr. Justitsministeren om at se menneskeligt paa Sagen, og anmoder for min Hustrus og Piges Skyld om Benaadning af den mig idømte Straf, da hun lider mere under det end jeg. Min Hustru er meget nervøs og syg flere Dage efter, naar Betjenten har været hos mig med Tilsigelse til Retten.

Jeg har ikke været straffet før.

Ærbødigst.

P. V. Larsen.

Den 12. Sept. kom Svaret fra Steincke og samtidig med Svaret var en Tilsigelse om straks at afsone den idømte Straf.

Svaret fra Steincke lyder saaledes:

Justitsministeriet

Kbhvn., d. 12. Sept. 1936.

I Anledning af det med Hr. Statsadvokatens Skrivelse af 5. Septbr. 1936 (J. Nr. 42113) indsendte Andragende om Benaadning for Peter Vilhelm Larsen skal man til videre Bekendtgørelse meddele, at Ministeriet, da ingen af Myndighederne har kunnet anbefale Andragendet, ikke har set sig i Stand til at søge udvirket nogen Benaadning for den paagældende.

Steincke.

Det var disse Forhold D. A. L. ønskede at diskutere med K. K. Steincke for Folkets Domstol: Radioen, med Landets Lyttere i alle Samfundslag som Nævningerne, men dertil havde Steincke ikke Mod, skønt han skrev til os den 25. Aug. 1936, at han aldrig havde lidt af Fejghed. Nej, maaske ikke! Det er vel noget langt uhyggeligere end det. Vi maa langt ud over Grænsen for Injurier, hvis vi skal finde en Terminologi, der kan karakterisere Udøverne af den Slags »Retfærdighed«.

Dagspressen behøver ikke at mangle Stof. Der er »Socialsager« nok til at fylde disse Sprøjter Dag efter Dag, mens Skattebedrageren med et Greb i Lommen betaler sig fra Straf og Vanære.

Vi Arbejdsløse forstaar saa godt, at der for dette reaktionære Misfoster af en »Social«-Reform blev præget en Medalje af Guld — mindre kunde ikke gøre det — saa glade var man for dens asociale Indhold og Tendens.

Tusinder af Arbejdsløses Forhandelse medfølger i Tilgift.

Stor og tavs sidder Lovgiveren Steincke paa Kristiansborg som en anden Fascistfører. Hans Presse slaar paa Stortromme (importeret fra Nürnberg) om Verdens bedste »Social«-Lov, hvor ikke Almisse, men »Ret« skal være gældende.

Thi kendes for »Ret«:

60 Dages Fængsel og 5 Aars Tab af borgerlige Rettigheder.

Socialbedrageri

Bedrageri mod Magistraten.

I Dag er igen en Socialbedrager sendt i Fængsel.

Det drejer sig om en Mand ved Navn **Frank Tuge Andersson**, der havde skjult for Socialkontoret, at han havde haft forskellige Indtægter og derved faaet udbetalt 520 Kr. for meget i Socialhjælp.

Dommer Arthur Andersen idømte ham 2 Maaneders Fængsel og fratog ham de borgerlige Rettigheder for 5 Aar.

Han maatte leve -

En Arbejdsmand N. P. H., der i lang Tid havde været uden Arbejde og maattet leve af, hvad Fagforeningen gav ham i Understøttelse, begik efter kort Tids forløb forskellige Indbrud i Fødevareforretninger og paastod efter sin Anholdelse, at han var nødt til at begaa Indbrud, fordi han ikke kunde leve af, hvad man gav ham.

Ved Underretten idømtes han 1 Aars Fængsel og blev frataget de borgerlige Rettigheder for 10 Aar.

Denne Dom er i Dag stadfæstet af Landsretten.

30 Dages Fængsel for Haan mod Socialkontoret.

Den 26. Marts stod den 52aarige Niels Rasmussen paa Socialkontoret i Portugalsgade og kunde ikke komme til Kassen, fordi han var kommet nogle Minutter for sent. Han geraadede i Raseri og skældte Kasserer og Kontrolør ud for »Forbrydere, Tyveknægte og Løgnhalse«. For Haan og fornærmelig Tiltale mod Personer i offentlig Hverv blev han i Gaar af Dommer Ch. Christensen idømt 30 Dages Fængsel.

Vi havde intet at leve af.

En ung Mand, C. A. og hans Hustru fremstilledes i Dag i Byretten. A. sigtes for Tyveri og Dokumentfalsk og Hustruen for Dokumentfalsk.

A. erkendte, at han den 26. Juni ved Hovedbanegaarden havde stjaalet en Herrecykle, som han straks forsøgte at sælge til en Cyklehandler i Istedgade. Denne forlangte imidlertid Bevis for, at han var i lovlig Besiddelse af Cyklen, og A. hentede derfor sin Kone. Sammen gik de ind paa et Postkontor, hvor Fru A. efter hans Diktat skrev en Erklæring om, at Cyklen var købt af Ejner Pedersen, Toldbodgade 17. Derefter underskrev de Erklæringen med Navnene paa en Bager og en Bagerkarl og bragte den til Cyklehandleren.

Dommeren (til A.). — Hvorfor gjorde De det? De véd jo, det er en alvorlig Forbrydelse.

A.: — Vi havde ikke noget at leve af; jeg var nødt til at skaffe Penge.

Fru A. erklærede grædende, at hun ikke vidste, hun havde gjort noget galt.

Sagen gaar nu til Statsadvokaten.

Sult gør en ung Mand til Taskerøver.

Taskerøveren H. fortalte i Gaar i Byretten Dommer Arthur Andersen, at han var blevet Røver af Sult. Da han for en halv Snes Dage siden paa Aalholmsvej frarøvede Frk. Johanne Jensen hendes Taske, havde han ikke smagt Mad hele Dagen. »Jeg havde ikke faaet andet end Kaffe, jeg var saa sulten, Hr. Dommer«, sagde han. Og det var vist rigtigt nok. Efter Anholdelsen, der fandt Sted umiddelbart efter Røveriet, havde han nemlig været ved at spise Politiet ud af Huset.

Et Røveri i Birkerød vilde han ikke kendes ved. Derimod erkendte han nogle mindre Lovovertrædelser. Han gjorde iøvrigt Indtryk af at være en sølle Fyr, hvis mentale Tilstand ikke er helt i Orden.

— Tre Gange har jeg forsøgt at gøre det hele forbi, sagde han. Det var i Aaen ved Frederiksdal. Jeg vadede ud, og havde til Hensigt at drukne mig. Det skulde være slut nu. Hver Gang maatte jeg opgive Forsøget. Ligesom jeg skulde til at dukke under Vandet, viste min Kæreste sig for mig. Saa kunde jeg ikke, men vadede i Land igen.

Nu skal Fængselslægen se paa H. J.

Hustruens Forklaring.

Politiadvokat **Kusk** fremstillede Fru M. for Dommer **Prelsler-Knudsen**. Da hun blev spurgt, om det var rigtigt, at hun havde underskrevet en Erklæring om, at hverken hun eller Manden havde nogen Indtægter, gav hun følgende Forklaring:

Det er rigtigt nok. Det var i Oktober Maaned. Bagefter var jeg meget ked af det. Det pinte mig, at jeg havde løjet. En Maaned senere gik jeg op paa Socialkontoret og forklarede, som det virkelig hang sammen. Naar jeg havde gjort det, saa var det for at faa noget Tøj til Børnene, der var saadan klædt, at jeg ikke kunde gaa ud med dem. Min Mand **havde forbudt mig at sige noget om den maanedlige Indtægt, og jeg vidste, at hvis jeg gjorde det, saa blev jeg nødt til at gaa hjemmefra.**

Hun havde aflagt Bekendelse en Dag, da hun havde været oppe paa Socialkontoret for at faa Huslejehjælp. Man havde nægtet hende Hjælpen, saalænge hun boede sammen med Manden. I Slutningen af Januar var hun saa omsider gaaet hjemmefra.

— Er De klar over, at De har gjort Dem skyldig i Bedrageri, spurgte Dommeren.

— Ja, svarede hun.

INSERAT.

En Forretning man bør støtte.

Det lyder utroligt — men det er en virkelig Kendsgerning, og det viser sig, at i den Forretning, man faar den propre og reelle Behandling, skal man blive Kunde og selvfølgelig anbefale til sine Venner og Slægtninge saavel som lade sine Børn klippe hos Fagmanden, da Priserne er billige, saavel som Arbejdet kun udføres af **faguddannet** Personale, som er Eksperter i saavel Børne-, Dame- som Herre-Arbejde.

Ingen Forhøjelse om Lørdagen.

Proper Barbering m. Sprit og Creme 15 Øre

Elegant Herre- og Dameklipning 50 Øre

do. Børneklipning 35 Øre

Husk nu det er i **Raadmandsgade 17.**

6 Mand til Betjening.

Forretningen aabner Kl. 7½ Morgen.

Det smukke Hjem vil De gerne stifte Dem.
Køb derfor Møbler hos „Aldrig gifte Dem-"!
Snedkermester J. Ryssel, Oehlenschlægersg. 40
Besøg Møbeludstillingen Vesterbrogade 75 Mezz.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. 1ste Kl.s Arbejde.

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres.
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Efteraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

DE RIGTIGE KJOLER
til den billigste Pris leverer
GRETHES KJOLESALON Istedgade 102
Konto kan indrømmes.
Stof modtages til Forarbejdning.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Brugte Herreklæder, smaa Priser
Smokingsæt, Kjolesæt, Jakkesæt, Sommerfrakker, Benklæder, alt fra Herskaber, billigst. Østerbros Tøjcentral, Viborggade 11.

Konfirmandhabitter 28 Kr.
Jakkehabitter 10,85, Plusfour 3,50, Pigefrakker 14,00, Kjoler 6,50. Fabriksudsalget Nora for Drenge- og Pigetøj, *Nørrebrogade 156*. *Husk*, den høje Stue, og *Istedgade 84*.

Damer gør et Forsøg!
Ca. 190 forskellige, meget elegante Damefrakker. Slingcoats og Dragter, brugt som Rejseprøve, sælges til Spotpris.
Baggesensgade 18 St tv. Nora 97 X.

RADIO

Grammofonpl. og Radiolamp.
købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 4708. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

RADIO ANLÆG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO.
Ahornsgade 11 — Nora 5630

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted
Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elhegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

FØDEVARER

TH. GREVE
KAFFE ALT
fineste Javablanding. Kr. 2,48 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Den gode og billige Mælk
køber De i
BYENS billigste KAFFELAGER
Borgergade 74.
1/1 Liter sød Mælk 23 Øre
1/4 Liter Piskefløde 40 Øre
1/4 kg. Kaffe I 87 Øre
En stor Gul 17 Øre men HUSK kun i
Borgergade 74.

FORSKELLIGT

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre Byens bedste Betjening Todesgade 9. V. Schau.

„Rekord"
Baggesensgade 23
Urglas 0,25 Splintfri Glas 1,00
Fjeder 2,00 Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej"
Dybbølsgade 6
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring og vi sender Varerne overalt. Vester 3458
Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure ½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST" Korsgade 35.

De Forenede Bolig Bureauer
49 ISTEDGADE 49
Værelser og Lejligheder
— — anvises — —
og modtages til Udlejning.
Gebyret tilbagebet. efter Aftale.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Hallo! **F. S.** Hallo!

afholder stort

Flæske- og Andespil

Fredag d. 2. Oktober 1936, Kl. 8 Aften i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.

Mange fine Gevinster:

Gæs, Ænder, Høns og Øf - Øf!

Kun Medlemmer med Bekendte har Adgang. Det eventuelle Overskud gaar til Studiekredsarbejdet. *Bestyrelsen for Kbh. Afd.*

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Kontoret). Alb. Engstrøm 1,00 Martin 10,00 C. N. 0,50. Harry Nielsen 0,10. V. H. 1,85. Poul N. 1,00. V. H. 2,50. Liste 22 (fra Lassens Maskinfabrik): G. N. 1,00. Lit 1,00. T. 1,00. N. 1,00. K. A. 1,00. P. L. 1,00. H. S. 1,00. C. N. 1,00. L. H. 1,00. C. V. 2,00. J. P. 1,00. O. Ø. 2,00. C. A. 1,00. W. 1,00. K. J. 1,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 702,22.

I en Landstings Revye, der er blevet opført i socialdemokratisk Vælgerforeninger, kom unge Kvinder i Kadetuniformer ind paa Scenen og sang en Vise med Refrainet: »Flaget til Tops! for Stauning er ombord«. Illusionisten Oskar Hansen tog vældig Kegler med et Tryllenummer, hvor han forvandlede »den røde Klud« til »Dannebrog, mit Hjemlandsflag« — ellers skal der ikke have været meget Sjov ved Revuen.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 34. | Lørdag d. 10. Oktober 1936 | 1. Aarg.

Husk Spaniensmødet Tirsdag Aft.

Vejen til Forstaaelse

Du spørger, Kammerat, hvad vi F. S. Folk egentlig vil.

Vel, Kammerat, Forudsætningen for vort Svar er, at du har Evne og Vilje til at forstaa os.

Er du et uselvstændigt Drog, der ingen Tillid har til dig selv eller dine Kammerater og Ligestillede, hører du til disse ledeløse Snobber, der kun har Tillid til nogle fine Politikere, som skal *»hjælpe«* Arbejderne, ja, bevar os, hver sin Smag —, men saa har du ingen Evner til at forstaa, hvad F. S. vil — og saa adjø med dig!

Du har allerede i din Indstilling forraadt din Klasse.

— — —

Men er du en almindelig Arbejder, der af ærligt Sind gerne vil forstaa os, saa hør da her.

Arbejdernes Frigørelse maa blive Arbejdernes eget Værk!

Denne Sætning formet af Karl Marx opfatter vi i dybeste bogstavelige Forstand.

Hvad hjælper det dig, at jeg ved at læse mange Bøger er blevet aandeligt frigjort for Overtroens Dogmetrældom?

Vil du aandelig frigøres, da formaar ingen anden at gøre dette end *dig selv.*

Din aandelige Frigørelse maa blive dit eget Værk!

Vor Klasses aandelige Frigørelse maa blive dens eget Værk!

Saaledes ogsaa med vor Klasses økonomiske og materielle Frigørelse.

— — —

Hvad hjælper det dig, at »din« Statsminister har 30,000 Kr. i aarlig Indtægt, naar du selv maa gaa paa Socialunderstøttelse og halvsulte?

Er du maaske økonomisk frigjort derved?

Eller hvad hjælper det Arbejderne, at de har Hundrede af Repræsentanter med Grosserergager, naar de selv maa eksistere ved usle Lønninger!

Bliver Arbejderne maaske økonomisk frigjort derved?

Eller hele Arbejderklassen! — Hvad hjælper det den, at nogle faa Tusind Elitearbejdere har en anstændig Løn, naar Resten maa vegetere paa underbetalt Arbejde? Dette har intet med Klassens økonomiske Frigørelse at bestille udover, at nogle af de Vellønnede mister Interessen for at kæmpe i Fællesskab med dem og for dem, der har den ringe Løn!

Alle disse Argumenter om Glæden over det gradvise Fremskridt minder alt for meget om den Idiot forleden, der vilde have, at Danmarks Arbejdere skulde være tilfreds, fordi Tysklands Arbejdere havde det endnu værre!

— — —

Og nu Reformerne, vi skal være saa glade for, lige fra Estrups Sygekasse til Hr. Steinckes sociale Tvangssult og Tvangsarbejde.

Har du endnu ikke opdaget, Kammerat, at din Løn akkurat er tilpasset efter den Besparelse, som disse Fællesforsikringer indeholder?

Har du ikke tænkt over det endnu — saa prøv at tænke næste Gang, du skal betale Skat og Kontingent! Hvis din Løn endda ikke er knebent tilmaalt disse Fællesforsikringer, saa meld dig til os, vi vil gerne se mærkelige Væsener!

— — —

Med det samme vi taler om at tænke — ja, undskyld, det at tænke er netop noget af det, F. S. vil — altsaa, gode Kammerat, har du nogensinde tænkt over, at Englands Arbejdere har faaet Reformer i over et Hundrede Aar, og at de i endnu længere Tid har ført Lønkampe — og i Dag er lige saa fattige, som da de begyndte?

Har du tænkt over, at de, der køber vor Arbejdskraft for Løn og til Gengæld beslaglægger alle de Varer, vi frembringer, bestandig stjæler hver Lønforhøjelse, hver Reformforbedring ved højere Varepriser, højere Husleje o. s. v.

Vel, vi F. S. Folk er Arbejdere, der i vore faglige Organisationer kæmper for, at vi som Arbejdere skal have den samme Frihed til at forhøje vor Løn som Varetyvene til at forhøje Vareprisere.

Vi kæmper for *den faglige Aktionsfrihed*, og vi kæmper for den ud fra den Grundopfattelse, at vi vil benytte den hensynsløst med de Midler, der staar til Arbejdernes Raadighed.

— — —

Men af den Aarsag skal du ikke rubrisere os i den Taaberubrik, der omfatter de Stakler, som mener, at bare de har Aktionsfrihed til at forhøje Lønnen, saa kommer Frigørelsen.

Nej, saa længe Lønsystemet bestaar, kan Arbejderne ikke økonomisk frigøres.

Se til Frankrigs Arbejdere, der ved en mægtig Aktion for et Par Maaneder siden forhøjede deres Løn med ca. 1 Trediedel, og se nu den franske Folkefrontsregering skærer Francen ned med 1 Trediedel, saa hele Lønforhøjelsen gaar Fløjten samtidig med, at den franske Hr. Stauning, Leon Blum, har givet Politimestrene Ordre til strengt at gribe ind, hvis Arbejderne ved Fabriksbesættelser igen skulde forsøge at forhøje Lønnen.

Derfor vil vi F. S. Folk ikke have noget med Borgerskabet, Kapitalisme, Statsmagt eller Politikere at bestille. Alt det er kun Dele af Arbejdernes Lønslaveri, ligegyldigt hvilke Fraser de pynter det med.

Vi vil lige ud, som vore Kammerater i Katalonien gør i disse Uger, lade Fagforeningerne overtage Bedrifterne og dele Arbejdet og Udbyttet ligeligt og retfærdigt mellem alle Arbejdere.

Alle flittige Mennesker kan saa komme og være med, og de kapitalistiske Dovendyr kan for os sammen med Hr. Hitler, Stalin og Stauning gøre Fanden deres Opvartning.

Eli.

Situationen i Spanien

Om Besættelsesforholdene i Spanien stiller Forholdet sig endnu saaledes: De fascistiske Generaler behersker et Landomraade paa 150,388 Kvadratkilometer med et Befolkningsantal paa 7,030,000 Personer. Folkets Milits behersker et Landomraade paa 200,885 Kvkm. med et Befolkningsantal paa 12,400,000 Personer. Endelig er der Omraader, hvor enten Kampen bølger frem og tilbage eller som er helt uberørt. Disse Omraader indeholder 141,435 Kvkm. med tilsammen 5,735,000 Indbyggere

Nødskriget fra Madrid

Paa Folkeforbundsmødet i Geneve udtalte den spanske Folkefrontsregerings Udenrigsminister bl. a. følgende:

»At stoppe Eksporten af Krigsmateriale til den legitime Regering er det samme som at berøve den Muligheden for at opretholde Ro og Orden i Landet. Det man kalder Nonintervention, bliver i Praksis en effektiv og direkte Intervention til Fordel for Oprørerne!«

Den socialdemokratiske faglige Landsorganisation i Spanien, U. G. T., udsendte for ca. en Uge siden gennem Madrid Radio følgende Nødskrig til den internationale Arbejderbevægelse og de demokratiske Regeringer:

»Oprørerne har erholdt nyt Krigsmateriale fra Udlandet. De spanske Fascister har i deres Eje Panserbiler, Tanks og Kanoner, som de fascistiske Stater har sendt dem, medens vor Regering er handicappet af Neutralitetsvedtagelser. Forsikringer om Solidaritet og andre smukke Ord fra Udlandet betyder intet. Hvis den spanske Barrikade mod Fascismen falder, er de demokratiske Staters Undergang beseglet. Umiddelbar, effektiv Hjælp fra alle socialistiske Regeringer er den strengeste Nødvendighed!«

Dette Raab om Hjælp blev tydelig rettet til Regeringerne i Frankrig, Belgien, Danmark, Norge, Sverige og Rusland — ikke mindst til den sidste.

De nævnte Regeringer har ikke med et Ord svaret paa Nødraabet.

Samme Dag, som dette Nødraab udsendtes af Madrids socialdemokratiske Forbundsledelse, samledes Bestyrelserne for den faglige og den socialdemokratiske Internationale til et ekstra Møde i Paris.

Som Svar paa Raabet om Vaaben vedtog de paany en — Resolution, der bl. a. udtalte, »at .... den regulære og legale Regering i Spanien bør ifølge de gældende Folkeretsbestemmelser erholde de nødvendige Midler til sit Forsvar.«

Men denne Vedtagelse er ikke andet end forbryderisk Bluf, idet disse Bestyrelsesmedlemmer ikke gør det mindste for, at deres Regeringer skal opfylde deres Vedtagelse — tværtimod, saa arbejder de alle for, at *den spanske Regering skal boykottes for Vaaben!* Hvad mener man f. Eks. om Hr. Hedtoft-Hansen, der vel ogsaa stemte for denne Vedtagelse, og som samtidig holder de Penge tilbage, som danske Arbejdere har samlet ind til deres spanske Kammerater!

Mænd og Regeringer, der optræder paa denne Maade, er de fascistiske Bandithorders Allierede.

Fremtidens Historie maa dække deres Minde til med Skændselens Pjalter.

Fascisterne gaar frem

Under disse Forhold, hvor de fascistiske Banditgeneraler forsynes med de mest moderne morderiske Vaaben af de fascistiske Stater, medens de foragtelige Regeringer i de saakaldte demokratiske Stater boykotter det spanske Folk for Vaaben- er det ikke mærkeligt, at de spanske Fascister kan notere Fremgang overfor den daarligt udrustede, ofte vaabenløse Folkemilits.

Efter de sidste Meddelelser, vi har modtaget fra Madrid og Barcelona, kan der ikke mere herske Tvivl om, at Fascistgeneralerne nu for fuld Kraft arbejder paa at omkredse og storme Madrid.

Paa Mødet paa Tirsdag Aften vil vi give Forsamlingen de Oplysninger, som vi Tirsdag Morgen modtager gennem Bulletinen fra Spanien, ligesom der paa Mødet vil foreligge en officiel Redegørelse fra den spanske syndikalistiske Landsorganisation C. N. T.

Hvad sker i Portugal

Samtidig med at Portugals Minister i Geneve Armindo Monteiros erklærede, *»at en Sejr for de spanske Arbejdere kunde medføre en Krig med Portugal,«* kommer der nu uden om den portugisiske Diktaturregerings strenge Censur Meddelelser frem, der tyder paa, at denne Regering om kort Tid vil faa nok at gøre med sine egne Anliggender.

Den antifascistiske Bevægelse er ifølge disse Meddelelser under rivende Udvikling i Portugal. Der har fornylig, som en Protest mod Vaabenlevenrancerne til de spanske Fascister, været iværksat en 48 Timers Generalstrejke, som i flere Egne af Landet er blevet permanent. Arbejderne forbereder en væbnet Opstand, og Guerillakrigen er allerede i Gang i store Dele af Landet. Telefon og Telegrafnettet bliver bestandig forstyrret, og Arbejderne har ødelagt hele tre Ammunitionsfabriker, der forsynede de spanske Fascister. De fornylig omtalte Oprør paa enkelte Flaadeenheder er kun enkelte Udslag af omfattende Mytterier, der har fundet Sted rundt i Garnisonerne. Regeringen opretter for Tiden Fascistkorps til sin Sikkerhed, da den ikke mere tør stole paa de regulære Tropper.

Er disse Meddelelser, som dels er kommet frem over engelsk Pressetjeneste og dels af illegal Vej til Spanien, rigtige, er der Mulighed for, at de spanske Fascistgeneralers bedste Forsyningskilde snart vil blive stoppet — hvad ønskeligt var.

Vil Du lære at kende Syndikalismen

da mød frem paa Mødet Tirsdag Aften d. 13 Okt. Kl. 19,30 i Weinolds Lokaler, hvor de spanske Syndikalisters mægtige Indsats i Arbejdernes Kamp mod Reaktionen vil blive belyst og klarlagt af Mødets Talere.

Københavns Jord- og Betonarb. Generalforsamling 29-9-36

At Interessen for at deltage i fagligt Arbejde ved at møde paa Generalforsamling er ringe indenfor de forskellige Fag, er en kendt Sag, men de københavnske Jord- og Betonarbejdere slaar dog alle Rekorder i den Henseende. Det Forbund, som er det største indenfor D. A. F. (7000 Medlemmer), møder med ca. 100 Medlemmer til Generalforsamling eller med andre Ord ca. 1 pCt. af det samlede Medlemstal. At Reformisterne har let Spil indenfor et saadant Forbund,

Husk Spaniensmødet Tirsdag Aft.

er let at forstaa. Hvorfor er Deltagelsen saa ringe? vil man uvilkaarlig spørge. Ja, for det første afholdes Generalforsamlingerne altid om Søndagen fra Kl. 10 Formiddag til langt hen paa Eftermiddagen, og for det andet søger man at gøre dem saa kedelige som vel muligt.

Hvad siger man f. Eks. til, at Oplæsning af Protokollen tager ca. 2 Timer. Derefter indbyrdes Skænderi mellem Reformisterne (det er Benene, det drejer sig om). Alt dette bevirker, at Medlemmerne bliver borte fra Generalforsamlingerne. Se nu til Generalforsamlingen i Søndags, hvor der bl. a. skulde foretages Prøvevalg af Formand og Kontrolassistent. At Folkefronten paa dette Omraade fejrede store Triumfer, viste Prøvevalget af Kontrolassistent. Den afgaaende, som var blevet valgt for et halvt Aar siden grundet paa Reformisternes indbyrdes Splid angaaende Pladsen, og som var omgivet af en Glans af drabeligt Ry for Kommunismens Sag (for dem, som ikke kendte ham), blev paa det varmeste anbefalet af Reformisterne som en Mand, Bestyrelsen var vældig glad for at samarbejde med (naa, det har Generalforsamlingerne efter hans sidste Valg jo ogsaa vist). Dernæst stod en Kommunist op og anbefaler ham som en Kammerat, der volder Bestyrelsen mange graa Haar i Hovedet, og som har gjort en vældig Indsats i den korte Tid, han har virket. Dette viser, at Folkefronten marscherer.

Lovændringer, som skulde behandles anden og sidste Gang ifølge Lovene, blev sat til Afstemning en blok. (Der var 20 Lovændringer, altsaa kunde man ikke stemme for nogle og imod andre Lovændringer, hvis man syntes, man var nødt til at stemme for eller imod alle. Her vistes ogsaa Folkefrontens praktiske Betydning ved, at alle i broderlig Forening, Reformister og Kommunister, nej, undskyld — *Stalinister* — stemte i skøn Forening for Lovændringerne en blok.

Man spørger uvilkaarligt: hvornaar vaagner den københavnske Jord- og Betonarbejder op og faar Interesse for sit Fagforbund ved at møde paa Generalforsamlingen og deltage med Liv og Lyst i sine egne Sager. Den Dag, han møder, bliver det ham, der kommer til at præge Fagforbundet i sin Helhed, den Dag jager han al Partipolitik og Kødbenskandidater ad Helvede til. Gid han snart vil vaagne!

C. Clausen.

Valgsejren og Arbejdernes Interesser

Ikke for en stor Arbejderforsamling, men i den fine reaktionære Studenterforening talte Hr Stauning forleden Aften om Valgsejren og hvilke Forslag og Lovændringer, der vilde blive Følgen af Erobringen af Landstingsflertallet.

Uden Grund, bedyrede Statsministeren omstændelig overfor den afskyelige Abeforsamling, at Regeringen *ikke* vilde stille socialistiske Forslag — altsaa Forslag til reel Forbedring af den producerende Arbejderklasses Kaar.

Landstinget skulde nu afskaffes, men Borgerskabet kunde godt faa nogle »Korrekturlæsere« — Storfinansens Repræsentanter! Det andet Ting skal ophæves — men det tredie?

Af den Række Forslag, Ministeren tog op af Sejrsposen, bemærker vi:

En ny Valglov med noget lavere Valgretsalder. Da Aksel Larsen var forment Adgang, fik han ingen Anledning til at spørge, om det var fra 21 Aars Alderen!!!

Mulige Ændringer i Valutaloven, men med Bibeholdelse af det prisfordyrende Princip og Beskyttelse af de hjemlige Monopoler til Udplyndring af den forbrugende Befolkning!

Mere billig Arbejdskraft til Storbønderne!

Eventuelt Forslag om midlertidig Indskrænkning af Arbejdstiden. Men læg Mærke til *»Eventuelt«!!!*

Mere Jord til 40,000 Husmænd, at de kan føle sig endnu mere knyttet til den hellige private Ejendomsret og individualistisk Samfundsopfattelse, og dansk Landbrugsproduktion kan blive endnu mere idiotisk dyr

En »Beskyttelseslov« for Lejere og Handlende«. Da Ministeren forud har frasagt sig ethvert Angreb paa Kapitalen, maa vi hellere se »Dyret«, før vi taler om det.

Genoptagelsen af Bestræbelserne for Rentesænkning. Det Løfte brænder ingen sig paa.

Ophævelse af Tugthusloven! Der kan Arbejderne endelig sætte et Plus.

Lovgivning om Søfolks Arbejdstid og Bemanding af Skibe. Der sætter vi et Spørgsmaalstegn efter den Maade, Hr. Stauning hidtil har behandlet Søens Folk paa.

Skrappere Forholdsregler overfor Svangerskabsafbrydelser og Nævningefrifindelserne!!!

Lovgivning om Prisaftaler, hvilket ikke maa misforstaas. Det er

(Fortsættes Side 4.)

Husk Spaniensmødet Tirsdag Aft

Gadespejlet

De militære Efteraarsmanøvrer har i den saakaldte demokratiske Presse haft stor Sukces. Gennem Artikler og Billed-Rapportage har man forsøgt at popularisere Militærvæsenet, saa man kan sikkert regne med en alvorlig Forøgelse af Militærudgifterne i den kommende Rigsdagssamling.

☐

Den kommunale Torvesvindel-Affære, der berøvede de allerfattigste Arbejdere ca. 1 Mill. Kr., har nu fundet en genial Afslutning. Man overdrager Administrationen af Udsalgsstederne fra 4. til 3. Afdeling.

☐

De samvirkende Fagforbunds Blad »Arbejderen« bragte i forrige Uge en Artikel om Fagforeningernes Stilling og Krav efter Landstingsvalget. Den ligger paa Linie med Regeringens, altsaa, at intet skal ske! Bl. a. hedder det om Arbejdstidsspørgsmaalet:

»Vi har Spørgsmaalet om Arbejdstidens Nedsættelse paa Fagbevægelsens Dagsorden; men mon ikke det paa dette Omraade vilde være klogt at gøre Begyndelsen til en Nedsættelse af Arbejdstiden netop paa de Steder, hvor den ligger over, ja langt over de 48 Timer pr. Uge?«

— — —

Kun udenomparlamentarisk Aktion fra Arbejdernes Side — som f. Eks. de franske Arbejderes Besættelse af Fabrikker o. lign. — kan bringe Pamperne paa andre Tanker.

☐

I Anledning af Reformationens 400 Aars Jubilæum skal de danske Skatteydere betale for et større Ædegilde paa Christiansborg. Samtlige Rigsdagsmænd og Medlemmer af Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation samt alle Nordens Biskopper vil holde Gudstjeneste i Snapstinget, drikke Kaffe med Tilbehør, danse i Vandrehallen samt soupere i Nikolaj Kirke eller omvendt. Hans Tausen vil svæve over Øllerne.

☐

Folkeforbundet har atter nedsat et Afrustningsudvalg. Det er fem Aar siden det sidste var i Arbejde. Resultatet kan aflæses i de forskellige Landes Militærbudgetter.

Moskva-Processen

III.

Disse sensationelle Anklager fremsættes af Statsadvokat **Vijsjinski** paa Grundlag af den **politimæssige** Forundersøgelse, idet han **dokumenterer** et **Udtog af de** Anklagedes Forklaringer.

Skønt Forundersøgelsen omfatter ikke mindre end 38 Bind Rapporter, er det imidlertid kun et **yderst nødtørftigt Udvalg** af disse, Statsadvokaten anfører, og kun saadanne, der formelt-juridisk godtgør, at de Anklagede allerede i Forundersøgelsen har **tilstaaet** sig skyldig i de rejste Anklager. Kun Trotskisterne Smirnov og Golzmann **nægter** at have deltaget i terroristisk Virksomhed.

Man undrer sig over, hvorfor Statsadvokaten ikke har **udformet** en klar og koncis Anklage vedrørende Forbindelsen med den tyske Gestapo, da dette Afsnit jo spiller en **fremtrædende** Rolle under selve Rettergangen og i særlig Grad er blevet propagandistisk udnyttet, idet Trotskisterne overalt nu stemples som »Gestapo-Agenter«.

At Domspræmisserne med diplomatisk Forsigtighed ligeledes **undlader** en nærmere Præcisering af dette Punkt, er egnet til at sætte visse Tanker i Svingning.

Har Processen været juridisk angribelig.

Forinden vi gaar over til et summarisk Referat og en kritisk Bedømmelse af de Anklagedes Udsagn, vil vi først beskæftige os med Spørgsmaalet om, hvorvidt selve Processen i juridisk Forstand kan betegnes som uangribelig.

Ved Forundersøgelsen skal de Anklagede — efter Statsadvokatens Paastand — have tilstaaet sig skyldig og i Overensstemmelse hermed tilkendegivet at ville give Afkald paa juridisk Forsvar.

De Anklagedes Holdning i dette Punkt er i højeste Grad mistænkelig, thi forudsat, at de virkelig har aflagt fuld Tilstaaelse og bekræfter dette i Retten, hvorledes vil man da psykologisk forklare, at de frivilligt giver Afkald paa ethvert Forsvar. Kan man tænke sig, at Mænd, der er sikker paa Dødsstraf, slet ikke skulde ønske gennem et Forsvar eller Selvforsvar at forklare deres Motiver. Hvorfor tilkendegive en saadan Adel, der **absolut ikke harmonerer med den moralske Indstilling, de iøvrigt udviser under Processen.** Det lyder utroligt. Og ingen af de Anklagede har været nedbrudt. Tværtimod: efter flere Vidners Udsagn talte de fleste til Slut med »Veltalenhed«, mange med »Grebethed«.

Hvor ligger Forklaringen til denne besynderlige Optræden? **Har de Anklagede ment, at de ved at opgive ethvert Forsvar skulde kunne undgaa Dødsstraf? Eller har man underhaanden stillet dem dette i Udsigt — blot de vilde bekende og tilstaa og forsyne Regeringen med Vaaben mod Trotski?**

Man vægrer sig ved at skulle tro paa en saadan Kynisme, men gaadefuldt er i altfald dette Punkt.

Nu hævder imidlertid adskillige engelske Jurister, der overværede Processen, at denne i juridisk Henseende har været ganske uangribelig.

De engelske Advokaters Vidnesbyrd.

Advokaterne **Didley Collard** og **Robert Lazarus** — Medlemmer af det engelske Arbejderparti — udtaler i Telegram fra Partiet bl. a., at Formodningen om, »at Retshandlingen skulde være summarisk og uretfærdig, er **efter vor Opfattelse ganske uberettiget«.** Videre hedder det, »Vi kunde her ønske at bekræfte vor Overbevisning om, **at de Anklagede var underkastet en helt igennem retfærdig Behandling.«**

Og den fra London-Kommissionen (Rigsdagsbrandprocessen) kendte Advokat **Pritt,** der gentagne Gange har besøgt Sovjetunionen for at studere dens Retsvæsen, udtaler til »News Chronicle«, at »Anklagen mod disse Mænd var ikke konstrueret« — Den var indrømmet af Mænd, hvis Flertal havde vist, at de under deres Beretninger ejede et fysisk og moralsk Mod, der var velegnet til at beskytte dem mod Tilstaaelser under Pres. Ikke en eneste Gang blev der selv af een af dem antydet, at der var blevet anvendt nogen Slags mistænkelig Behandling for at faa dem til at tilstaa.«

Fangernes Adfærd var »fri og utvunget«. Vidnerne blev »krydsforhørt« og de talte med »samme Frihed« som i England. De blandede sig ind i Forhørene over de andre Medanklagede uden Domstolens Indvending.

Endelig udtaler Pritt: »Til min Tilfredsstillelse kunde jeg fuldt ud overbevise mig om, **at Processen blev ført rigtigt,** og at de Anklagede blev behandlet yderst retfærdigt. Deres Udseende og deres Optræden tydede ikke paa Spor af Mishandling eller Frygt. De gav frivilligt Afkald paa deres Forsvar. De henvendte sig **frit** til Domstolen. Jeg er personlig overbevist om, **at der ikke findes nogensomhelst Grund til at formode nogen Slags Ubillighed i Form eller Indhold.«**

Den officielle Beretning giver et helt andet Billede af Retshandlingen.

Efter de anførte engelske **Vidnesbyrd skulde den rent** processuelle Side af Sagen altsaa have været i skønneste Orden, og man har ingen **Grund til at betvivle disse** Advokaters personlige Hæderlighed, men **deres solstraalefarvede** Fremstilling taber unægtelig i Værdi, naar den sammenlignes med den officielle Beretning, **der giver et ganske andet Billede af Situationen.** Herefter synes de Anklagedes »Frihed« til at tale **at have været** temmelig illusorisk, naar undtages Friheden til at aflægge Tilstaaelse. Paa dette Punkt **synes de fleste Anklagede at ville ligefrem kappes om at overtrumfe hinanden i at bekende.** Men Beretningen indeholder ogsaa flere ejendommelige Beviser paa, **hvorledes f. Eks. Anklagede Smirnov bringes til at tilstaa.**

Der tales om Vidneafhøring, men til Trods for, at de Anklagede har staaet i Forbindelse med en lang Række Personer, er kun to (!) af disse blevet indstævnet, og ingen af disse kan just betegnes som Kronvidner. Det vilde have været af Interesse at erfare noget nærmere til den Samtale, som **Mratsjkovski** havde med **Stalin,** hvorefter han erkendte Nødvendigheden af at slaa ind paa Terrorismens Vej.

Naar man imidlertid fra partikommunistisk Side med saa stor Ivrighed har ført ovennævnte engelske Advokats Udtalelser i Marken til Forsvar for Processen, da har man al god Grund til at spørge: Hvor megen Værdi har disse Udsagn egentlig? Utvivlsomt har ingen af de 3 Advokater haft noget nærmere Kendskab til **det russiske Sprog,** saaledes at de paa egen **Haand har kunnet** følge Retshandlingen. Denne Formodning **bekræftes** af den Kendsgerning, **at de begrænser sig til at omtale de rent ydre Omstændigheder** — om selve Processens Indhold udtaler de sig ikke.

Hvad Hr. Pritt og hans Fæller ikke har fundet mistænkeligt.

Det er saaledes ganske forbigaaet deres Opmærksomhed, **at de Anklagede ganske æventyrlig tilstaar, bekræfter hinandens Udtalelser, hvor fældende disse i Sagens Natur end maa være, og ustandseligt angiver hinanden og andre, der ikke er inddraget i Processen.**

Ingen af de engelske Advokater har fundet det mistænkeligt, at Anklagede, der er Dødsstraffen vis, **med den største Sindsro og Selvfølgelighed bekender i det uendelige** og det endog med »Veltalenhed«. Som om det hele blot var et dramatisk tilrettelagt Skuespil, **hvor de Anklagede betragter det som deres fornemste Opgave at fremstille sig selv som de argeste Skurke, Verden har set.**

Man kan her overfor ikke frigøre sig fra Indtrykket af, at **Formaalet** med alle disse frivillige Tilstaaelser og gensidige Angivelsen af hinanden, udspringer af **samme Kilde** som Vægringen ved at lade sig betjene af juridiske Forsvarere.

Forudsætter man imidlertid, at de Anklagede har ment at kunne redde Livet ved uforbeholdent at erklære sig skyldig i de frygtelige Anklager for Mordforsøg og i Forbindelse hermed fremstille Trotski som Sammensværgelsens Hovedmand, eller at man underhaanden har stillet de Anklagede i Udsigt, at Dødsdommen vilde blive omsat i Frihedsberøvelse, ja **da finder de Anklagedes højst besynderlige Optræden sin saare naturlige Forklaring.**

Uden en saadan Forklaring forbliver Processen helt igennem gaadefuld og mistænkelig. Og jo mere man beskæftiger sig med den officielle Beretning, desto mere mystisk bliver Processen — til Trods for alle Tilstaaelser.

Det saakaldte Moskva-Centrum var en terroristisk Sammenslutning til Organisering af politiske Attentater.

At de kommunistiske Oppositionsførere — efter Stalins og Partiflertallets Sejr i 1928 — **har skredet** til Dannelsen af illegale Organisationer, er hævet over enhver Tvivl. **Ikke blot har de tilstaaet dette,** men Sandsynligheden taler herfor, eftersom der under det proletariske Diktatur i Sovjetunionen **jo ikke findes** anden Udvej, naar man ikke mener **ideologisk og politisk** at kunne afruste eller forsvare at underkaste sig det herskende Flertals Vilje. Et andet Spørgsmaal er, **hvorvidt** disse illegale Organisationer har været konspirative Sammenslutninger, hvis Virksomhed **udelukkende** har bestaaet i Tilrettelæggelsen af politiske Attentater.

Vi skal nu nærmere belyse de Anklagedes organisatoriske Virksomhed, hvilket Formaal de stillede sig, hvilke Metoder og Midler, der laa til Grund for deres Handlinger. Og vi foretager i første Omgang denne Belysning **udelukkende** paa Grundlag af de Udsagn, der er fremkommet ved Forundersøgelsen, idet vi senere mere udførligt skal referere de Anklagedes Forklaringer i selve Retten.

Alle de Anklagede har — ifølge Referaterne — **indrømmet** Tilstedeværelsen af en illegal **Organisation,** det saakaldte **Moskva-Centrum,** der bestod af **Repræsentanter** for Oppositionens to Hovedfløje. Det fælles Grundlag bestod i Anerkendelsen af terroristiske Handlinger og afgørende for Organisationens Virksomhed var de Direktiver, den modtog fra Trotski. Disse Direktiver, som hele Processen faktisk er bygget op paa, formidledes dels gennem Trotskis Søn, der i Berlin konfererede med de trotskistiske Repræsentanter, dels gennem særlige Agenter, der af Trotski sendtes til Sovjetunionen med visse Mellemrum.

Direktiverne gik i første Omgang ud paa, **at Stalin skulde fjernes.** Senere udviklede det sig til, at Fjernelsen skulde ske paa **voldsom** Maade. Kampen mod Partiet skulde skærpes og føres ved Hjælp af aktive Metoder. Efterhaanden antog Direktiverne en skarpere Form og under Indflydelse af disse **indstillede Oppositionen sig paa den individuelle Terror** som den eneste Vej, ad hvilken Situationen i Landet kunde ændres og Magten erobres.

Hovedopgaven koncentrerede sig — som Sinovjev tilstaar — **i Mord paa Partiets Førere og i første Række paa Stalin og Kirov.**

Saavidt den officielle Fremstilling. Tendensen til at ville betegne **Trotski som den egentlige Ophavsmand og Leder af den terroristiske Bevægelse er umiskendelig,** idet Trotski ikke blot udsteder Direktiver om Terror, men udsender Agenter med det Hverv at myrde Stalin. Mon man ikke allerede her har et Fingerpeg om, hvad der har været Processens egentlige Formaal.

Ved Iværksættelse af Attentater skulde Statsmagten erobres.

Da ethvert Haab om Sammenbrud af **Partiets økonomiske** Politik maatte betragtes som illusorisk, kom Oppositionen til Erkendelse af den eneste Vej, ad hvilken den kunde erobre Magten i Landet, var **Gennemførelsen af terroristiske Anslag mod Regeringens og Partiets Førere.** Attentaterne vilde skabe en Panikstemning, man kunde udnytte for sit Formaal.

Idéen om terroristisk Kamp mod Førerskabet var — efter **Reingolds Udsagn** — det eneste, der forenede den uensartede Oppositionsblok. Der eksisterede **intet** politisk Program, og der var overhovedet ingen, der bekymrede sig om et **saadant.**

At Blokken ikke skulde have haft et politisk Program, **lyder paa Forhaand usandsynligt.** Selv om man vil gaa ud fra, at Oppositionen var slaaet ind paa Terroristisk Virksomhed, er det under Hensyntagen til **dens Fortid** vanskeligt at tænke sig, **at den ikke skulde have begrundet Terrorismen politisk.** Og endnu mere usandsynligt klinger det, naar Reingold erklærer, at »Blokken i Virkeligheden var en kontrarevolutionær Morderbande (!), der var indstillet paa, ved hvilkesomhelst Midler at tilrive **sig Magten** i Landet«. Fordi en vesteuropæisk Revmorder i Retten tilstaar sig skyldig er det dog ikke Sædvane at han ligefrem reklamerer med sin Ugerning.

At Oppositionen tilstræbte Magten, er ganske klart. Det er Konsekvensen af al positiv Opposition. Og **Kamenjev** udtaler herom, at efter Attentaternes Gennemførelse vilde der opstaa Forvirring i ledende Kredse, de saa vilde optage Forhandling med Blokkens Ledere, fremfor alt med Kamenjev, Sinovjev og Trotski.

(Fortsættes i næste Nr.)

Løntrykkeri i Nordsjælland

I »Helsingør Soc.-Dem.« fandtes fornylig følgende:

Fra Formanden for D. A. F.s 4. Agitationskreds, Ole Olsen, Strølille, er vi gjort opmærksom paa et Forhold, som vi meget maa tage Afstand fra.

Der meddeles os, at ikke blot uorganiserede, men desværre ogsaa organiserede Arbejderes Hustruer udfører Kartoffeloptagning i Frederikssunds Omegn for 65 Øre i Timen, til Trods for, at Timelønnen for dette Arbejde efter Overenskomst med Entrepretnørerne er 90 Øre.

Der nævnes i Skrivelsen til os bestemte Tilfælde, hvor dette Løntrykkeri er foregaaet, og man er villig til at opgive Navnene paa vedkommende Damer.

Vi henstiller da herved til de Kvinder, der er beskæftiget ved Kartoffeloptagning, at de ikke udfører dette Arbejde under Prisen, 90 Øre i Timen.

Ja, gør din Pligt, men kræv ogsaa din Ret.

For Arb. Fællesorganisation f. Fr.sund og Omegn.

— — — *Viggo Petersen.*

Vi er fuldstændig enig med »Social-Dem.« i, at Arbejderne bør fastholde Timelønnen 90 Øre, men hvorledes kan det da være, at »Soc.-Dem.« ikke omtaler Kartoffeloptagningen her i Omegnen, hvor saavel fagorganiserede som uorganiserede er udsendt paa et saadant Arbejde, hvor Lønnen efter Akkord laa paa 32 Øre i Timeløn, og da Arbejderne forlangte 90 Øre i Timen udbetalt, blev Understøttelsen frataget disse, fordi de ikke vilde være Løntrykkere.

Nu er der igen en Sag løbende med Forpagter Touborg-Jensen fra en anden Gaard, som Vedkommende nylig har købt. Denne Gang er det Arbejdere fra Snekkersten og Omegn, som er udsendt som Løntrykkere — men heldigvis var disse Arbejdere af den rette Støbning. Da de ikke kunde faa 90 Øre udbetalt i Timen og Akkordarbejdet kun kunde give ca. 40 Øre i Timen, nægtede de at udføre dette Arbejde. — *Vi forventer, at »Soc.-Dem.« er enig med disse Arbejdere ifølge ovennævnte.*

Ganske vist var der et socialdemokratisk Bestyrelsesmedlem mellem Arbejderne, som heller ikke var varm paa Arbejdet, og som paa Grund af andet Arbejde kunde meddele, at han heller ikke kom mere, men efter et Spørgsmaal af Touborg-Jensen var fuldstændig tavs. — En af Arbejdskammeraterne stillede ham nu det direkte Spørgsmaal: Vilde du have udført Arbejdet (Kartoffeloptagning) uden at være sikret Timelønnen, saafremt du ikke havde andet Arbejde? Ja eller Nej! Paa Grundlag af dette Spørgsmaal maatte han nødtvungent give et bestemt Svar — *og dette var Ja* — altsaa *Løntrykkeri!*

Hr. Touborg-Jensen var da ogsaa meget hoven, han ligefrem hoverede over Arbejderne, idet han paastod, at Arbejdernes Tillidsmænd stod paa Arbejdsgivernes Standpunkt — bl. a. skulde Socialminister Ludvig Christensen have udtalt: *at saafremt han kunde faa Navnene paa de Folk, der ikke vilde arbejde efter Akkord, saa skulde han nok ordne saadanne* — og efter sammes Udtalelse (Touborg-Jensen) skulde *Folketingsmænd Aksel Larsen have udtalt sig noget lignende.*

Omtalte Arbejdere har dog delvis opnaaet Resultat, idet de stadig nægtede at udføre Arbejdet som Løntrykkere og har faaet Stempel paa Grundlag af, at der ikke blev udbetalt de 90 Øre i Timen. Om det saa er Meningen, at Socialministeren skal have Navnene tilsendt, vides endnu ikke.

Vi minder om et andet Eksempel for en Tid siden — ligeledes ved Kartoffeloptagning — et andet Sted her i Omegnen. Ogsaa her gjorde Arbejderne Vrøvl over den daarlige Akkord, og Ejeren hersteds var ligeledes hoverende, idet han udtalte: »Ja, hvad vil I gøre, gaar I jeres Vej, faar I ingen Understøttelse. Det er nogle Fjolser, I har haft til Repræsentanter ved Udarbejdelsen af Overenskomsten — men jeg vil ikke være bekendt at byde jer en saa *daarlig Betaling* og giver jer 7 Kr. om Dagen. Det var altsaa en Arbejdsgiverstøbning, som man ikke træffer mange af. Men Eksemplet viser, at der kan udbetales en nogenlunde anstændig Løn — ogsaa for Kartoffeloptagning.

Derfor, Arbejdere og Kammerater, bliv ikke Løntrykkere — *men forlang overalt Timelønnen.*

Albert Jacobsen.

Et Alvorsord til Gregor Dimitroff

Kammerat Dimitroff!

Det var Aaret 1919. Bayerns Arbejdere og Bønder havde, inspireret af den russiske Revolution, proklameret Raadsrepubliken. Den socialdemokratiske Rigsværnsminister Gustau Noske lod sine Tropper marschere mod München. Den 1. Maj 1919 erobrede de Bayerns Hovedstad, og en blodig Terror brød løs. Eugen Levinée, Franz Iglhofer, Gustav Landauer og andre blev myrdede. *Erich Mühsam* arresteredes og mishandledes sammen med hans Hustru *Zensl Mühsam.* Erich Mühsam fik 15 Aars Tugthus.

Aaret 1926 blev han amnesteret og tog efter en kort Hvilepause atter aktiv Del i Arbejderbevægelsen. Hans fornemste Arbejde gjaldt de politiske Fanger. Paa Hundreder af »Røde Hjælp« arrangerede Møder talte han til Arbejderne. Paa alle hans Rejser *var hans Hustru Zensl hans utrættelige Ledsager.*

Siden 1928 redigerede Erich Mühsam det anarkistiske Tidsskrift »Fanal«. Agitationsrejser for den anarko-syndikalistiske Bevægelse førte ham til de mest forskellige Dele af Tyskland. Hans sidste Rejse i Januar 1933 førte ham til Sydvesttyskland. Den 27. Februar brændte Rigsdagsbygningen. Om Morgenen den 28. Februar blev Erich Mühsam arresteret.

Ogsaa du, Gregor Dimitroff, blev arresteret, mistænkt for at have anstiftet Rigsdagsbranden. Du anklagedes for Rigsdomstolen. Men du blev fri. Det har du det internationale Proletariats Aktioner at takke for. Ved dets Hjælp kunde du afsløre Görings Komplot og vise Verden, hvor Brandstifterne sad. Du blev frikendt og udvist til Ruland. Til Rusland, der var venligsindet imod dig. Du fik Navnet »Komminterns Helt«. Du blev fri.

Erich Mühsam slæbtes uden Anklage, — anden end at han var Anarkist, — i hele 16 Maaneder fra den ene tyske Koncentrationslejr til den anden, blev bestialsk mishandlet og physisk nedbrudt. *I hele denne Tid var Zensl hans trofaste Kammerat.* —

Du Gregor Dimitroff havde din gamle Moder og Søster. Siden *blev Erich Mühsam myrdet.* — Man havde *hængt* ham. — Atter viste hans Hustru Zensl sig sin Mand værdig. Hun rejste en Anklage for Mord. Dagen før hendes Mands Begravelse maatte hun flygte til Tjekoslovakiet. I det kapitalistiske Tjeckoslovaki fandt hun et Asyl, hvor hun fik den nødtørftige Hvile. Men blot en kort Tid, saa skrev hun sit brændende Anklageskrift. Brochyren med Titlen: *»Erich Mühsam, Lidelsens Vej«,* udkom!

I Prag var det, Zensl Mühsam fik Indbydelse fra »Russiske røde Hjælp«. Alle hendes Venner fraraadede hende at rejse, men Zensl gjorde det alligevel. Hun begav sig til Rusland i Haabet om der at finde et roligt Tilflugtssted, hvor hun kunde ordne Erichs litterære Efterladenskaber og udgive dem. Hun troede at finde Friheden i Rusland — men fandt i Stedet *G. P. U. og Fængslet.*

Siden 1936 er Zensl Müsam Stalins Fange — Sovjetunionens Fange! I mere end fem Maaneder har den af de tyske Fascister myrdede Erich Mühsams Hustru været Kominterns — Eksekutivkomiteens — Fange, den Eksekutivkomite, hvis Generalsekretær du, Kammerat Gregor Dimitroff er.

Den 23. April arresteredes Zensl Mühsam. Arrestationen holdtes hemmelig. Først i Begyndelsen af Juni blev Kendsgerningen bekendt. Paa Protester fra hele Verden, der krævede hendes Frigivelse, svarede man først med at benægte Arrestationen, men forklarede saa senere: »Hendes Arrestation skete paa Grund af Misbrug af Asylretten og kontrarevolutionær Virksomhed«. Hun skal udvises.

Dette Svar kom i Slutningen af Juli 1936, 2 Aar efter Fascisternes Mord paa Erich Mühsam.

Kammerat Dimitroff, jeg og med mig mange hundrede andre Fanger i tyske Koncentrationslejre, jeg og med mig titusindtal af politiske Flygtninge, der nyder Asylretten i de kapitalistiske Lande, spørger dig: *»Hvor er Zensl Mühsam?« Vi kræver hendes umiddelbare og absolutte Frigivelse!*

Jeg og med mig mange tusinde Ofre for den hvide Terror opfordrer Medlemmerne i de kommunistiske Partier over hele Verden til at protestere mod, at Zensl Mühsam holdes i Fangenskab og kræver hendes Frigivelse. Gregor Dimitroff, de illegale Kæmpere i det tredie Rige spørger dig: »Hvor er Zensl Müsam?«

Aaret 1935 blev den italienske Anarkist og Antifascist *Alfonso Pitrini,* som søgte Asyl i Rusland, gennem Stalins »retfærdige Forsorg« udleveret til Mussolini! Petrini dømtes til 25 *Aars Forvisning paa de Lipariske Øer.*

Gregor Dimitroff, jeg og mange hundrede Tusinde Arbejdere i hele Verden spørger dig. *Hvad skal ske med Zensl Mühsam? Skal hun dele Alfons Pitrinis Ode og udleveres til Gestapo?*

Kammerat Gregor Dimitroff, i samme Øjeblik som Tusindtal af syndikalistiske og anarkistiske, kommunistiske og socialdemokratiske Arbejdere i Spanien med Vaaben i Haand kæmper for Frihed og Ret, i samme Øjeblik som en Gruppe tyske, politiske Flygtninge starter en Maskingeværafdeling under Navnet *»Erich Mühsam«,* for at deltage i det spanske Folks Frihedskamp, *stempler man i Moskva Zensl Mühsam som Kontrarevolutionær!*

Kammerat Gregor Dimitroff, i det kæmpende spanske Proletariats Navn spørger jeg dig: *Hvor er Zensl Mühsam? Det kæmpende Spanien kræver hendes Frihed!*

Kammerat Gregor Dimitroff, i det internationale Proletariats Navn opfordrer vi dig, som 3die Internationales Generalsekretær at gøre alt, der kan hidføre Zensl Mühsams Frigivelse!

Kammerat Gregor Dimitroff, da du var Fange, demonstrerede vi over hele Verden for din Befrielse — *i Dag kræver og demonstrerer alle Verdens tænkende Arbejdere for Zensl Mühsams Frigivelse!*

Kammerat Gregor Dimitroff *vis dig solidarisk!*

Dette skriver en Fange i en hitlertysk Koncentrationslejr til dig under Navnet

Schach

Et kønt Vidne i Alderslyst-Sagen

Fra en Arbejder i Silkeborg har vi modtaget følgende Artikel:

Forundersøgelsen mod vor Kammerat Joh. Sørensen, Alderslyst er nu sluttet, og Statsadvokaten har besluttet, at der skal rejses Tiltale imod ham. Vi kan altsaa vente, at Domsforhandlingerne snart tager deres Begyndelse, og da Sagen saavidt ligger fuldt oplyst, som Joh. Sørensen jo fuldt vedstaar selve Handlingen, kan Dommen snart falde

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Husk Spaniensmødet Tirsdag Aft

Det afgørende for Straffens Størrelse bliver saa Motiverne og Aarsagerne til, at han i Vrede knuste Kontorstolen.

Hans Plageaander paa Socialkontoret har jo i Forundersøgelsen drevet den Taktik at løbe fra deres Handlinger imod ham, eller skjult sig bag Loven eller deres egen manglende Hukommelse om Aftaler med Fagforeningen, at det skal se ud for Domsmagten, at de er *uden Skyld!*

Men dette er kun den ene Side af deres Taktik: at gøre sig selv uskyldige!

Den anden er at gøre Joh. Sørensen til en *Voldsmand af Moral og Karakter.*

Til dette *noble Formaal* har Sogneraadets Formand og Hr. Vestergaard brugt et Vidne, *der i enhver Henseende er økonomisk afhængige af dem,* nemlig Assistenten paa Socialkontoret i Alderslyst *Richardt Jørgensen.*

Som »Arbejdet«s Læsere erindrer, skete det i sin Tid i Korsør, at en arbejdsløs Mand paa Socialkontoret gik amok og ligesom Joh. Sørensen knuste noget Kontorinventar.

Nu paastaar denne Assistent Jørgensen, at Joh. Sørensen i en Samtale med ham skal have beklaget, at *det kun gik ud over Kontorinventaret i Korsør.*

Man forstaar *Hensigten* med denne Vidneforklaring«.

Joh. Sørensen skal her igennem gøres til en decideret Voldsmand, hvis egentlige Hensigt det var korporligt at overfalde Westergaard og nævnte Rich. Jørgensen, — om de ikke var flygtet ind i et andet Lokale.

Joh. Sørensen hævder, at han aldrig har udtalt sig saaledes, og vi, der i Organisationen har arbejdet sammen med ham og kender ham, ved bestemt, at han ikke i nogen Henseende kan stemples som Voldsmand *hverken af Opfattelse, Karakter eller Moral.*

Men Westergaard og Co. er paa deres Side klar over, at Dommerne ikke kender Joh. Sørensen, at de kun kan dømme paa de foreliggende Vidneudsagn, — og her skal saa Rich. Jørgensen bruges, — og han vil endda gerne lade sig bruge!

Det er muligt, at det f. T. er en personlig økonomisk Gevinst for nævnte Rich. Jørgensen at skaffe en Familieforsørger og en blandt sine Kammerater afholdt Arbejder en særlig haard Straf.

Jeg siger, at dette er muligt, men endnu mere afgjort maa det være, at Arbejderne i Silkeborg og Alderslyst aldrig glemmer den Judas, der for at gavne sig selv bringer Ulykke over et Medmenneske.

Den Fyr, der gør dette inden for Arbejdernes Klasse, det er Skruebrækkerens Aandsfælle.

Hvad han kan gøre mod den enkelte, kan han ogsaa gøre mod de mange.

En Egoist der savner al Solidaritetsfølelse

Nævnte Rich. Sørensen var, før han blev Assistent paa Socialkontoret i Alderslyst, Arbejdsmand paa et Cementstøberi i Herning.

Efter de Oplysninger, der foreligger om ham, stod han dengang i hans faglige Organisation.

Men efter hans senere Opførsel maa man nærmest tro, at han stod der, fordi han var tvunget til det, thi saa snart han kom til Alderslyst, saa var det forbi med hans Klassesolidaritet og Forstaaelse af Organisationstanken, da var han blevet for fin til at være organiseret.

Noget af det første han besørgede, da han kom til Alderslyst, var da ogsaa at afsløre sit rette Sindelag, sin *Korporalsjæl,* idet han erklærede, at *han nok skulde »ordne« de Arbejdsløse i Alderslyst!*

Her ser man Gutten, der lige har ombyttet Arbejdsblusen med Assistentsflippen, vende sig om for med det samme at træde paa sine Klassefæller.

Og naar nu Repræsentanten for denne »ophøjede« Moral er emsig efter at aflægge »Vidnesbyrd« om Joh. Sørensen, saa mener jeg, at vi andre heller ikke bør undlade at aflægge vort Vidnesbyrd om ham.

Idet jeg samtidig med Artiklen her stiller mit Navn og Adresse til Raadighed for »Arbejdet«s Redaktør i Tilfælde af Søgsmaal, vil jeg oplyse, at nævnte Rich. Jørgensen, da han paa Socialkont. Vegne ved Aprilopgøret kom over paa Arbejdsmændenes Fagforeningskontor for at betale Kontingent for de Arbejdsløse, *mødte op i døddrukken Tilstand, saaledes at Socialkontorets Repræsentant maatte gaa udenfor og »brække« sig, og ikke evnede selv at finde ud af sit Ærinde, men sad og vrøvlede i halv dillerisk Tilstand, og næsten ikke var til at formaa til at forlade Kontoret igen.*

Dette er vi flere, der er istand til at bevidne.

Saa ønsker Hr. Vestergaards Kronvidne at faa lidt flere Vidnesbyrd igang, kan han bare melde sig.

Og lad det staa som Belysning af de to Mænds Karakter, at Joh. Sørensen netop var en af Mændene, der paa Fagforeningskontoret overværede hele Skandalemødet med Socialkontorets berusede Repræsentant uden at han til Gengæld for denne Assistents senere Optræden imod ham har foretaget den mindste Handling som Regres.

Men jeg er af en anden Mening. Den Usling, der begynder at slaa med Sten, naar han selv bor i et Glashus, han bør have Skaarene ned om Ørene.

Arbejdsmand i Silkeborg.

En delikat Forespørgsel.

Nogle Dage før vi modtog foranstaaende Artikel, modtog vi følgende delikate Forespørgsel fra »En Arbejdsløs i Alderslyst«.

Hr. Redaktør!

»Da deres Blad beskæftiger sig meget med Socialloven, bedes De oplyse i deres Blad, om nævnte Lov, der meget hviler paa *Skønsprincippet,* aabner Muligheden for lidt større Socialunderstøttelse, naar man har *en ung smuk Kone at sende paa Socialkontoret?«*

Da Redaktionen ikke selv kan klare det Spørgsmaal, men nu erfarer, at Hr. Assistent Rich. Jørgensen *nok skal »ordne« de Arbejdsløse i Alderslyst,* maa vi henvise Forespørgeren til ham — han maa absolut ogsaa kunne »ordne« det Spørgsmaal!

Red.

Et stort Glas Arbejderblod

Det belgiske Blad »Le Peuple« aflyttede den 18. September den spanske General de Llanos Radiotale. Han talte om, hvorledes han vilde ordne det, naar han havde indtaget Barcelona. — Derom udtalte han bl. a.: »Jeg vil lade mig servere et stort Glas Arbejderblod, som jeg skal drikke med Velbehag!«

Den forfalskede Kommunisme

De indre og ydre Forudsætninger for Forvandlingen af Frankrigs kommunistiske Parti fra et revolutionært til et borgerligt Parti.

III.

Vi træffer i Italiens kommunistiske Parti et i moralsk Henseende fuldstændig bankerot Parti, der ikke i nogen Henseende kan bygge sin Eksistens paa Tilslutning i det italienske Proletariat, men udelukkende er en Komintern Afdeling i den dybe Forstand, at den skylder denne sin hele Eksistens og derfor maa være et blindt lydigt Redskab for den opportunistiske Klike, der i Dag bestemmer Kursen for russisk Udenrigspolitik.

Det italienske Kommunistparti er ikke noget Parti i egentlig Forstand, men en Underafdeling af Sovjet-Unionens Gesandtskab i Rom, et illegialt Bydrengebureau for Hr. Stalins venskabelige Indstilling overfor Kunden Hr. Mussolini.

Medens de kommunistiske Mænd enten er dræbt af Mussolinis Fascistbander eller henslæber deres Liv i Italiens frygtelige Fængsler, eller langsomt dræbes i Koncentrationslejrene paa de berygtede Lipariske Øer, saa er der blevet en Samling Bydrenge igen, der for Løn paa Hr. Stalins Kommando byder de fascistiske Forbrydere broderligt Haanden, den Haand, der mishandler og dræber deres mod Kommunismen og Arbejderne trofaste Kammerater.

Og disse »Kommunister« giver Fascisterne broderligt Haanden, for i oprigtigt Fællesskab at gavne og styrke »Moder Italia«, denne fascistiske og kapitalistiske Ravnemoder, der ikke alene med voldelig Magt har slynget sin egen Arbejderklasse ned i Slaveri, men nu forsyner spanske Fascister med Vaaben, der dræber de spanske Arbejdere og dermed ogsaa disse »Kommunisters« egne spanske Partifæller!

Ud i denne Sump af bundløs Falskhed har kommunistisk Partipolitik ført Kommunismen i Dagens Italien.

Frankrigs kommunistiske Parti og den franske Folkefrontspolitik

Ved Hitler-Fascismens Sejr i Tyskland skabtes det historiske Grundlag for den saakaldte *Folkefrontspolitik.*

Ved denne Koncentration af Tysklands samlede nationale Kræfter, med det Formaal at genskabe Tyskland som imperialistisk Verdensmagt, saa to gamle Magter sig alvorligt truet.

Sovjet-Unionens Diplomati saa i den nye Imperator ikke blot et kapitalistisk Imperie med Kolonihunger og Erobringstrang, men tillige den kommende Hærfører for den europæiske Kapitalismes forenede Anfald paa Sovjet-Unionen. En Imperator, der allerede i sin Fødsels Inspirationer inklinerede for den gule Imperator i Øst, der ikke mindre ungdommelig, ikke mindre forslugen, koketerede igen, forstaaende den hellige Alliance, der baade fra Øst og Vest kunde opdele Asiens vældige Menneskehed, som et herligt Handelsmarked for kapitalistisk Graadighed.

Stunden var kommen, hvor Sovjets Diplomati alvorligt maatte prøve at udnytte Nidet mellem de kapitalistiske Nationer, og Chancen var der.

Paa den anden Side Tyskland laa dets gamle Arvefjende Frankrig med Versaille-Traktatens onde Samvittighed, og med begrundet Mistillid til den gamle Allierede paa den anden Side Kanalen, der aldrig havde haft anden europæisk Politik end at »afballancere« Kræfterne, — først *Napoleon* og saa *Kejser Vilhelm — og hvem næste Gang.*

Frankrig var moden. Gennem Sovjets Indmeldelse i *det engelsk-franske Fagforbund, »Folkenes« Forbund,* kom Formælingen, — den fransk-russiske Aftale, eller rettere Militæralliance istand.

Men »Den Skønne« forlangte en Medgift — en Brudegave — og hun fik den.

Den internationale revolutionære Kommunisme som Brudegave.

Ved Indgaaelse af tidligere Handelsaftaler med de forskellige kapitalistiske Nationer var det et bestandig tilbagevendende Tema, om denne Internationale i Moskva, hvis Afdelinger rundt i Nationerne truede med Proletariatets Diktatur, Omstyrtelsen af den borgerlige Statsmagt, med hvem Sovjet venskabeligt forhandlede om Handelsoverenskomst.

Hidtil var man kommen uden om Intimiteter mellem Sovjet-Staten og denne revolutionære 3die Internationale, men nu gik det ikke mere. Nu var Sovjet-Unionen jo et pænt borgerligt Medlem af de kapitalistiske Nationers Forbund, og naar den nu vilde »i Seng til Mariane«, saa maatte den sandelig først frigøre sig for al Boleri med denne revolutionære kommunistiske Samfundsfjende.

Hvor kunde det borgerlige Frankrig slutte en intim Alliance med en Stat, hvis franske Tilhængere søgte at ødelægge det borgerlige Frankrig inde fra.

Et af to maatte ske. Enten maatte Sovjet afsværge sin Kommunisme og smide den revolutionære 3die Internationale ud af Landet, eller ogsaa maatte 3die Internationale forandre sit Væsen, skifte Sindelag, blive borgerlig og afsværge sin revolutionære proletariske Opgave.

Den franske *Mariane* krævede det sidste, og alle *andre Marianer* ønskede det samme, og dette passede ogsaa bedst for Hr. Stalins indre Forhold — og saaledes blev det.

Mariane fik sin Brudegave.

(Fortsættes Side 4.)

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

Smede- og Maskinarbejdere

Opmærksomheden henledes paa Klubbens Generalforsamling, der afholdes *Fredag d. 16. ds.*

Ikke alene skal alle Medlemmer møde, men de har Pligt til at medtage en eller flere interesserede Kammerater til Optagelse i Klubben. Vort Forbund staar i den kommende Tid overfor at skulle føre nye Overenskomstforhandlinger. — Lad os gøre Oppositionen saa stærk, at vi kan opnaa Resultater, der svarer til den Travlhed, der i Øjeblikket er indenfor Faget.

Vi møder alle d. 16. ds. i »Kommunen«.

Se omst. Annonce.

Laur. Hansen.

Stort offentlig Arbejdermøde

om

Det spanske Folks heroiske Kamp og den sociale Revolution

afholdes Tirsdag d. 13. Okt. Kl. 19,30 i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.

Red. Chr. Christensen:

Den historiske Baggrund og de politiske Muligheder for at forvandle det fascistiske Kup til social Revolution.

Maskinarb. Laur. Hansen:

Den spanske Fagbevægelses Struktur og bærende Principper og dens Muligheder for at løse den sociale Revolutions praktiske Opgaver.

Alle har Adgang! Fri Diskussion! Entre 25 Øre!

F.S. Københavns Afd.

Husk Spaniensmødet Tirsdag Aft

Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien

II.

Hungerrevolten er faktisk ikke udeblevet, men den har ikke Karakter af Fortvivlelsens Gerninger, tværtimod, men former sig som en revolutionær Kamp.

Det store, alt overskyggende Problem er ogsaa Reorganisationen af Landbolanden. Den spanske Bonde og frem for alt Landproletariatet, kæmper ikke om en Forbedring af deres Levemaade, men for at redde deres Liv fra den sikre Undergang.

For dem er kun en Udvej mulig. Storgodsbesiddelserne maa eksproprieres, Landet maa af Bonden og Landarbejderen selv overtages uden at være afhængig af en Herres Vilkaar, der lader Arbejdet ligge stille, afskediger dem og overgiver dem Hungeren.

Men Fordelingen af Storgodsbesiddelserne er ikke et Spørgsmaal, der kun alene angaar Landbobefolkningen. Vi har allerede set, at Storgodsbesiddelser og Herrer tillige udgør den væsentlige Bestanddel af det industrielle Bourgeoisie. Fjenden, som staar overfor Landets Proletariat, er ogsaa Fjenden af det industrielle Proletariat i Byerne. Dermed bliver Kampen mod Storgodsbesidderne til en Sag, der angaar hele den spanske Arbejderklasse.

Man kunde Ansigt til Ansigt med disse Omstændigheder være forhaabningsfuld stemt overfor den videre Udvikling i Spanien, hvis ikke Tingene i Spanien helt og holdent var afhængig af Udlandet. Vestens store kapitalistiske Magter vil sikkert ikke taale, at det spanske Proletariat tager Magten i Hænderne. Interventionen vil lige saa lidt udeblive i Spanien som for i Rusland. Men Udsigterne for det spanske Proletariat at hævde sig overfor Interventionen er meget ringere end i den russiske Revolution. Landet er ikke saa stort, Armeen synker ikke som i Rusland i de umenneskelige store Flader. Det ligger i Vesteuropa saa at sige indeklemt mellem Frankrig, Italien og Portugal. Og oven i Købet har de spanske Arbejdere ikke med et, gennem Krig svækket, Vesteuropa at gøre, men med en Kapitalisme, der er i Stand til en stor Kraftudfoldelse. Den proletariske Revolution i Spanien er derfor kun mulig som et Led af Revolutionen i hele Europa.

Fordi Kapitalismen i Spanien har udviklet sig paa det af Feudalismen stammende Ejendomsforhold, derfor er den herskende Klasses Undertrykkelsesapparater endnu flere Gange de samme som de tidligere feudale Herskeres. Det var i alle feudale Lande saadan, at kun Adelen bliver tilstedt Adgang til den højere Gejstlighed, Dommersædet og Officerskorpset. I Tyskland var dette indtil kort før Krigen Tilfældet, og i Spanien er sikkert ikke saa faa Rester deraf. Det betyder altsaa, at de reaktionære Kræfter netop i disse Magtinstrumenter vil finde deres Støtte, og det er heller ikke saa forunderligt, at Arbejdernes Kamp med al Skarphed vender sig mod den katolske Kirke. Og lige saa lidt behøver man at blive forbavset over, at Officerskorpset har stillet sig paa Fascisternes Side. Disse Magter er de afgjorte Repræsentanter for Storgodsejerne og det industrielle Bourgeoisie.

Dertil kommer, at Kirken selv optræder i ikke ringe Maal som Storgodsejere; den behersker endnu stedse Skoleundervisningen, idetmindste hvis man vil kalde det Skoleundervisning, hvad i Virkeligheden er en skandaløs Børneudbytning. De saakaldte »neutrale« Skoler frister kun en kummerlig Tilværelse, ikke mindst fordi deres Indførelse af alle tidligere Regeringer er blevet saboteret.

Af denne Forbindelse mellem Overleveringerne af Feudalismens Ejendomsforhold med kapitalistisk Produktion øser det spanske Bourgeoisie sin største Modstandskraft. Ikke kun fordi de derigennem raader over et yderst stabilt Undertrykkelsesapparat, og ikke kun fordi der af den uvidende Bondebefolkning (60 pCt. Analfabeter) uden megen Fare kan blive anvendt til Stormtropper til Nedslagtningen af Opstandene i Byerne, men ogsaa, fordi den eksempelløse Udbytning af Landarbejderen leverer tilfredsstillende Merværdi for Akkumulationen i Industrien.

III.

I Juli 1931 bragte store Massebevægelser Monarkiet til Fald.

I denne Kamp deltog ogsaa store Dele af Borgerskabet. De uholdbare Tilstande paa Landet har paavirket Borgerskabet og frembringer Strømninger i dette, der gaar ud paa gennem Reformer at forbedre Tilstandene.

Men disse Reformbestræbelser støder paa uovervindelige Vanskeligheder inden for det borgerlige Samfunds Rammer; hvor de vender sig mod Landbrugsspørgsmaalet og vil udstykke de store Godsbesiddelser, støder de paa uforsonlig Modstand hos den gamle spanske Højadel (»Grandena«). Dens mindste Krav er fuld Erstatning.

Ogsaa i Kampen mod Klerikalismen, der holder Folket nede i Uvidenhed, kommer Reformbestræbelserne tilkort. Man vil indføre Skolereformer, men vover ikke at bryde med Kirken og knuse dens Magtstilling. Selv ved Forsøg paa at gennemføre ganske utilstrækkelige og ubetydelige Reformer støder Borgerskabet paa en Modstand fra de reaktionære Magter, som det borgerlige Demokrati ikke evner eller ikke vover at bryde.

Paa den anden Side lader Proletariatet sig ikke standse. Det lader sig ikke mere standse af de gamle Privilegier eller den borgerlige Ejendom. En Række Provinser bryder en Række af Landarbejderopstande løs. Godserne stormes og Kirker afbrændes, medens den ene store Strejkebølge følger den anden i Industricentrerne.

Den demokratiske, borgerlige Regering, der nu blev angrebet fra begge Sider, kunde ikke mere forblive neutral. Og da Arbejdernes Kamp truede selve det borgerlige-kapitalistiske System, vaklede Regeringen ikke mere i Spørgsmaalet om, hvor den skulde bruge sin Magt. Den Regering, der var kommen til Magten ved Arbejder- og Bondemassernes Aktion, knuste deres Bevægelse med Vaabenmagt og iværksatte en skarp Forfølgelse mod de revolutionære Organisationer. C. N. T. og F. A. I. blev forbudt og Tusinder af Medlemmer arresteredes og idømtes strenge Straffe.

Men det var ikke mere muligt at undertrykke Klassekampen i Spanien.

I stadig voksende Tempo og Styrke brød revolutionære Opstande og Kampe løs. De naaede deres foreløbige Højdepunkt i December 1933. Under Presset af Massernes Oprør skiftede Regering efter Regering, og selv det meget moderate Socialdemokrati blev tvunget til at tone rent Flag og love Arbejderne, at deres Krav ad Lovgivningens Vej skulde blive opfyldt.

En Lov om Ekspropriation af Storgodserne uden Erstatning blev vedtaget og flere af den gamle Adels Repræsentanter blev for deres Modstand deporteret til Afrika. Ogsaa Kirkens Storgodsbesiddelser skulde eksproprieres, og Skolerne skulde unddrages Kirkens Indflydelse. Den klerikale Undervisning blev forbudt.

Alle disse Forholdsregler blev under Massernes Tryk officielt vedtaget, men med deres Gennemførelse blev det — som altid — en hel anden Sag. Tilbage sad endnu i den parlamentariske Administration det gamle reaktionære Embedsvælde, og aldrig saa snart havde Bevægelsen blandt Masserne lagt sig, før hele Fremskridtet blev saboteret eller administrativt ophævet. Storgodsejerne fik Erstatning for den lidte Tort, og Regeringen **Lerroux**, der kom til Magten 1934, ophævede alle Fremskridtslovene officielt.

Den moderate Regering Lerroux's Magtovertagelse bevirkede 1934 igen en Række Arbejderopstande rundt i Landet.

I Asturien holdt Arbejderne i flere Uger hele Omraadet i sin Besiddelse. De kunde dog ikke hævde sig i Længden overfor Regeringens moderne Vaaben. De stod ogsaa alene. Arbejderne i det øvrige Spanien lod dem forbløde uden at komme dem til Hjælp. C. N. T. i det øvrige Spanien opfattede Kampen mere som en politisk Kamp. Den erklærede, at den lige saa lidt ønskede at kæmpe for en socialdemokratisk som en borgerlig Regering. Alle Regeringer er lige reaktionære, og Organisationen holdt sig uden for Kampen. Ogsaa i Kampene i Barcelona, hvis smaaborgerlige Formaal var Kataloniens Selvstændighed, holdt C. N. T. sig neutral.

(Fortsættes i næste Nr.)

Du har sikkert endnu en Bekendt, du kunde tegne som Abonnent paa vort Blad, om du bad ham om det.

D.A.L.

De arbejdsløses Landsorganisation

I Kulden

Jeg skuttede mig, da jeg traadte ud af Gangdøren og den kolde Oktoberblæst jog gennem mit tynde Romulds-social-Tøj. Det gjaldt om at skynde sig hen paa Socialkontoret, der var der da lidt Læ for Blæsten

Det blev min Tur. »Hvad ønsker De?« spurgte min Assistent.

Saa godt jeg nu var i Stand til det, forklarede jeg ham, hvorledes vi sad derhjemme og frøs, og med de smaa tretten Kr., jeg fik om Ugen i Kontanter, var der daarligt Raad til lidt Brændsel. Og Gud, hvor han forstod mig, men — og saa fik jeg en lang Søforklaring om Magistratens Bestemmelser og om Datoer m. m., men Brændsel, nej, det kunde jeg ikke faa.

Som om Vind og Vejr og Kulde brød sig om Datoer.

Allerede i August tilskrev D. A. L. Magistraten om en Omordning af Brændselsforsyningen til de Arbejdsløse.

Alle normale Mennesker plejer at varme deres Stuer op, naar Kulden sætter ind uden Hensyn til Kalender, og enten man er rig eller fattig, ja maaske mest, naar man er fattig og underernæret, virker Kulden paa Menneskene. Det er derfor en tarvelig bureaukratisk Behandling, det sociale Udvalg udsætter de Arbejdsløse for, naar de nægter dem Brændselshjælp paa en Tid, hvor de har saa haardt Brug for den. Og det er i høj Grad forkert af de Arbejdsløse, at de ikke i deres Hustrus og Børns Interesse rejser Kravet saa stærkt, at det bliver umuligt for det sociale Udvalg at sidde det overhørigt. D. A. L. har rejst Kravet. I Arbejdsløse maa støtte det.

Adresser

Formand: Gyldenrisv. 24, 1. Valby
Kasserer: Elmegade 18 B, 3. N.
Sekretær: Todesgade 8, 2. N.
Redaktion af D. A. L.s Rubrik: Blaagaards Plads 21, St. N.

Alle Meddelelser og Artikler vedrørende D. A. L.s Afd., som ønskes optaget, sendes til ovenstaaende Adresse og maa være mærket med D. A. L.s Redaktør.

D. A. L.s ordinære Generalforsamling afholdes d. 21. Oktober.

Forslag indsendes 8 Dage før Generalforsamlingen.

Nærmere Meddelelse senere.

Bestyrelsen.

Meddelelse fra D.A.L.

Et af de mest diskuterede Spørgsmaal mellem de Arbejdsløse i denne Sommer har været Ernæringsspørgsmaalet. Og ikke mindst var Fru Redaktør Karen Braaes udsendte Pjece: »Tolv billige Retter« Anledningen.

D. A. L. har nu formaaet Fru Karen Braae til at indlede om Emnet: *Arbejdsløsheden og Ernæringsspørgsmaalet*«, og Mødet afholdes i *Grundtvigs Hus* i den store Sal *Tirsdag d. 13. Okt. Kl. 8 pr.*

Ligeledes vil Frk. Dr. med. Johanne Christiansen tale samt en Repræsentant fra D. A. L.

Efter Indlederne er der fri Diskussion. — Adgangskort à 25 Øre vil blive solgt paa Kontrolstederne samt ved Indgangen.

Vær med

Hej, Kammerat! Hvor gaar Rejsen hen? Hvad siger du, ad Helvede til. Hvorfor den Vej? Har du ikke Rygrad, lader du dig lede ligesom et Svin til Slagtestedet? Kan du ikke se, hvor de griner ad dig lige fra Socialassistenten til Borgmesteren for offentlig Forsorg. Han kunde godt stryge For og nøjes med Sorg, det passede bedre. Rusk dig op, Mand, knyt Labberne, knyt dem i Forening med andre. Du ved jo, at mange gør stærk. Gaa hjem og kig dine Børn i Øjnene og gentag saa: Ad Helvede til! Det kan du ikke, nej, Kammerat, op med Hovedet, Trods i Øjnene, stram Musklerne og vær med til at kæmpe, det er din Pligt. Den Dag, vi er tilstrækkelig mange, knuser vi hele det forbandede System, der har gjort os arbejdsløse og lader os sulte Aar ud og Aar ind. Altsaa, for sidste Gang: vi kræver, at du kommer og er med i Kampen for dig og dines Eksistens.

MØDE i Grundtvigs Hus (Hallen)
Tirsdag d. 13. Okt. Kl. 8 prc.

Arbejdsløshed og Ernæringsspørgsmaalet

TALERE:

Fru Redaktør Karen Braae - Dr. med. Johanne Christiansen
D.A.L. Repræsentant

Fri Diskussion. **Entre 25 Øre.**

D.A.L.

(Fortsat fra Side 3.)

Hvorledes kan en Verdensbevægelses Ideologi paa Kommando krænges over i sin Modsætning.

For de revolutionære, for hvem den revolutionære Klassekamp er en Livsopfattelse, opbygget paa en Sum af indgaaende Viden og Erfaring, staar det som næsten ufatteligt, at en verdensomspændende Bevægelse, som den kommunistiske, i Løbet af et halvt Aar kan likvidere hele sin revolutionære Fortid, og gaa ind for det, den kun faa Maaneder forud har stemplet med de haardeste og groveste Fordømmelser.

Her strækker Forklaringen fra Italien, og Lande som de skandinaviske, hvor Bevægelsen er ringe og kun bestaar ved at de økonomisk underholdes fra Sovjet-Unionen, ikke til.

Den franske kommunistiske Bevægelse var mere end en økonomisk Filialafdeling af Moskva, den havde virkelig Tilslutning blandt franske Arbejdere, og besad et stort Partiapparat og en betydelig Presse.

Forklaringen maa her søges først og fremmest i, at selve det kommunistiske Partiapparat er bygget op som et bureaukratisk Militærapparat, hvor Medlemsstaben er berøvet enhver Adgang til Indflydelse i Partiets afgørende Forhold. Det er de enkelte Personer, der engang er kommen i Spidsen og de Kliker, disse Personer danner, der bestandig har den afgørende Indflydelse paa hvilken Retning Partiet skal gaa. De har Magten over hele Partiapparatet og Pressen, og ingen Medlemsopposition, den være sig nok saa velunderbygget, berettiget og stor, har anden Mulighed end Eksklusion.

Dette afskyelige reaktionære Logesystem, der kun har sit tilsvarende Sidestykke i Italiens og Tysklands fascistiske Partier, afsætter bevidst en Phykose i Medlemsstaben, den saakaldte »Partidiciplin«, der tjener til Bevarelse, ikke af Partiets Enhed, men Klikens og Systemets Herredømme. Her er ikke Tale om Partidiciplin i almindelig Forstand, hvor Medlemmerne bundne i fælles Overbevisning om Partiets Program, dets Maal og hele Ideologi, og som derfor ad Tankens og Overbevisningens Vej binder dem til frivillig enig Optræden og Kamp. Nej, her er Tale om aandløs og uselvstændig militær Kadaverdisciplin ifølge hvilke Medlemmet blindt har at følge den Parole, Lederkliken udsteder og udføre de Ordre, Ledelsen udsteder, gennem sine »*Underinstanser*«, altsaa en fuldstændig Landsknægtemoral.

For at afstive dette nedrige reaktionære System indpodes Medlemsstaben en Atmosfære af Frygt ved en ganske bevidst Tilsvining og Tilsjofling af anderledes tænkende Arbejdere. Enhver Arbejder, der ikke indtager den herskende Partiklikes Standpunkt, er en Kontrarevolutionær, en Forrædder, en Marodør o. s. v., som intet Medlem maa pleje Omgang med.

For Ofrene under denne Phykose er det ikke Arbejderklassen, der er hellig, men Partiet. Og Partiet er for dem ikke en bestemt afgrænset principiel Idéverden med dens levende Tilslutning af personlige Mennesker, men Partiets Ledelse og de Paroler, den udsteder.

Et Parti opbygget paa dette System og en Medlemsstab samlet paa denne Moral har selvfølgelig langt større Muligheder for at ændre principiel Opfattelse, — at blive et blot og bart Taktikapparat, — end en Bevægelse, hvor Idé, Program og Medlemmernes Bestemmelsesret er det afgørende.

Her behøver jo blot Lederkliken og dens afskyelige Vedhæng af »Stræbere paa Trappen« at indse, at der er større Muligheder for personlig Magt, Ære og Indkomster i en ny Taktik, for at svinge hele Partiet over fra en revolutionær Fortid til en borgerlig Nutid.

Og det var det, der skete i Frankrig som i alle de øvrige Lande. Allerede under Partiets revolutionære Periode maatte det — ligesom her — ifølge hele sin Opbygning af den indre Magt mere og mere blive den parlamentariske Aktion med behagelige og vellønnede Pladser for Lederne, der blev Partiets Hovedopgave.

For hele denne Tendens kom Kravet fra Moskva om en ændret Optræden, om Afløsning af den yderliggaaende Venstreretning til Folkefrontspolitiken, som en velkommen Udfrielse for Lederbureaukratiet. Om Medlemsstabens Mening spurgte ingen. Det Medlem, der ikke vilde likvidere den revolutionære Linje, var selvfølgelig en *kontrarevolutionær Forrædder!*

Hvad der yderligere i Frankrig støttede denne Omvendelse, var Frygten hos Arbejderne for, ikke blot Hitlerfascismen, men vel endnu mere Frygten for den franske Fascisme, der allerede havde vist stærk Agressivitet. Det maatte staa for den almindelige franske Arbejder som noget saare naturligt, at alle Arbejdere og Smaafolk, alle der var imod Fascismen, sluttede sig sammen til fælles Modstand i en *Folkefront.*

Paa Ryggen af denne Frygt for Fascismen drev Ledelsen for det franske Kommunistparti dette over i Folkefrontens og Reformismens borgerlige Sump, og vi skal i en følgende Artikel se paa de allerede foreliggende Følger.

Valgsejren og Arbejdernes Interesser

(Fortsat fra Side 1.)

Beskyttelse af Landets organiserede Vareaagrere.

Forslag til nye Lærlingelove. Om der deraf skulde følge Dagskoleundervisning for vor Arbejderungdom, er et andet Spørgsmaal!

Endelig skal den militære Straffelov moderniseres og Militarismen motoriseres, ligesom der skal arbejdes for Ferie for Arbejdern?

I denne Poseful Lofter savner vi to Forslag: 1) *Ophævelse af alle Love, der indskrænker Arbejdernes faglige Aktionsfrihed* og 2) *Øjeblikkelig Nedsættelse af alle Varepriser i Forhold til den elendige Løn og Arbejdsløshedsunderstøttelse!* Hvor er forresten de stærke Mænd fra »De samvirkende Fagforbund« henne nu, der i sin Tid stillede Krav om Prisregulering som Godtgørelse for den af den tvungne Voldgift fastbundne Løn?

Hele Valgsejren er for Arbejdernes virkelige Interesser ikke andet end Bluf. Hele Hr. Staunings Sejrspose indeholder ikke en eneste positiv Forbedring af vor Klasses Eksistenskaar, og endnu mindre en eneste Anvisning paa Frigørelsen for det forbandede Lønsystem, der holder os nede i det kapitalistiske Slaveri.

Disse Kendsgerninger bestyrker os i den Overbevisning, at Arbejderne kun ved *direkte Aktion* er i Stand til positivt at forbedre deres Kaar.

Derfor kan man godt for vor Skyld hænge samtlige Rigsdagsmænd i Søndermarken senest den 5. Juni 1937.

Det smukke Hjem vil De gerne stifte Dem,
Køb derfor Møbler hos „Aldrig gifte Dem -"!
Snedkermester J. Ryssel, Oehlenschlægersg. 40
Besøg Møbeludstillingen Vesterbrogade 75 Mezz.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening Raadmandsgade 17. 1ste Kl.s Arbejde.

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted. Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

For ialt 50 Kr.
syer jeg en Habit med Tillæg og to Gange Prøvning.
Alle vanskelige Reparationer udføres til rimelige Priser.
Enkelte Benkæder føres i alle Størrelser fra 8 Kr.
Skrædderforretningen, Fynsgade 7.

Damer gør et Forsøg!
Ca 190 forskellige, meget elegante Damefrakker. Slingcoats og Dragter, brugt som Reiseprøve, sælges til Spotpris.
Baggesensgade 18 St tv. Nora 97 X.

RADIO

Grammofonpl. og Radiolamp. købes, sælges, byttes. Reparationsværksted for Radio og Grammofoner Todesgade 8.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 4708. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO.
Ahornsgade 11 — Nora 5630

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted
Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Set. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

OPHØRS-UDSALG
Trævareforretningen Dannebrog, Elmegade 25, ophører fra 15. Oktober. Hele Varelageret udsælges til billige Priser.
Tlf. Nora 5150.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Den gode og billige Mælk
køber De i
BYENS billigste KAFFELAGER
Borgergade 74.
1/1 Liter sød Mælk 23 Øre
1/4 Liter Piskefløde 40 Øre
1/4 kg. Kaffe I. 87 Øre
En stor Gul 17 Øre men HUSK kun i
Borgergade 74.

FORSKELLIGT

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25 Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej"
Dybbølsgade 65
anb. sig med Blomster og Kranse, Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458
Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes Musikhuset „BILLIGST" Korsgade 35.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer.
Alle Slags Reparationer udføres.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

FREDERIKSB. RULLEGARDINFABRIK.
1 Fag Rullegardiner 3,00, 1½ Fag 5,00. 5 Aars skriftlig Garanti. Maaltagning og Opsætning gratis overalt. Roarsvej 11. Godthaab 6331.

Nissens Likører.
Cacao-Likør 20 %, Caloric-Punch 20 %, Cacao-Likør 30 %, Cherry-Brandy 20 %, Solbær-Rom 20 %, Ingefær-Likør 20 %, Guava Liqueur Rhum 40 %, Nissens Goldwasser 30 %, Curacao, hvid, 30 %, La Prünelle, grøn og gul, 25 %, Munke-Likør 20 %, Calorich Punch 30 %. Kun fineste Varer bruges til Fabrikationen. Telefon Nora 5119.
Fransk-Spansk Vinlager, Brohusg. 14, N.

Sygeplejemagasinet
Afd. A. Vesterg. 3, Kbh. K.
Telf. Byen 4195.
Katalog over vore Sanitets- og Sygepleje-Artikler tilsendes gratis.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Smede og Maskinarb. Klub F.S.
GENERALFORSAMLING
afholdes Fredag d. 16. Oktober
Kl. 20 prc. i „Kommunen"
Gothersg. 155.
Meget vigtig Dagsorden.
Alle Medlemmer skal møde.
Styrelsen.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 35. | Lørdag d. 17. Oktober 1936 | 1. Aarg.

Kvinden i Klasse-kampen

Af et Brev og et Svar

Og nu det seksuelle Spørgsmaal? Da vi Revolutionære herhjemme i Aarene 1908—09 begyndte at bryde Vejen for Arbejderkvindens seksuelle Frigørelse, da gjorde vi det under Vægten af vore Mødres forfærdende Slaveri under det evige Svangerskab, de store Børneflokke og den knugende Fattigdom, ofte behæftet med Mændenes Drikkeri. Maa jeg spørge dig om det Ideal, der da foresvævede dig om vore seksuelt frigjorte Søstre ikke er blevet en dyb Skuffelse. For mig er det. Jeg havde vel ikke tænkt mig dem i Spidsen for Mændene i Klassekampen, men paa Siden af dem i Fagforeningskampen og i det socialistiske Oplysningsarbejde. Jeg havde ikke ventet en smaaborgerlig Dame med Modejournaler og Makiner med Tøjspekulationer og Film og pæne Møbler og Mærker for Borgerskabets mest overfladiske Kategori af kvindelige Væsener. [illegible] Nej du, jeg er dybt skuffet.

Jeg erindrer ikke mere hvilket socialt Kvindeideal der foresvævede mig bag ved den Gang dristige Fremstød for vor Klassesøsters seksuelle Frigørelse, men rimeligt var det vel, at hin socialistiske Ungdom drømte om noget andet end Virkeligheden er i Dag! Hvormaar har den socialistiske Ungdom ikke gjort det?

Men naar jeg tænker tilbage paa den graa Fattigdomsverden, hvor Arbejderkvinden allerede var graa og falmet allerede ved de 30 Aar, [illegible] knuget under Børneflokken og Fattigdom, da ved jeg bestemt, at jeg ikke fortryder den første Indsats for Arbejdernes Børnebegrænsning.

Befriet for Børneflokken har vor Klasses Kvinder rejst sig baade fysisk og aandeligt. Hun er ikke mere et mæleløst misbrugt Redskab for Overproduktion af Industrisoldater. Hun er blevet et Menneske [illegible] Selvbevidstheden [illegible]

Og fæser hun ikke just den Litteratur, som vi kunde ønske, er Skylden da alene hendes. Bærer ikke Arbejderbevægelsen ikke Skylden herfor? Vi har som Klasse [illegible] ikke formaaet at skabe en Litteratur, der kaldte paa hende og hendes Klasseinstinkt. Læs Social-Demokratens Hjemmets Søndags- og forstaa at hun søger anden Litteratur, og at intet [illegible] kalder paa Klassekræfterne i den moderne Arbejderkvinde.

Men har vi drømt Idealer, der sprængte Kvinden ud af Forplantningens Centrum, da faar vi alle drømme om igen. Det er hun evig og bestandig som Kvinde, hvad enten hun føder Faa eller mange Børn.

Derfor er hun ogsaa bestandig Redebyggeren, Hjemmets Centrum, dets Opbygger, Værner og Beskytter.

Og skal vi da bebrejde hende at hun stiller Fordringer om pæne Møbler, om pænt og godt Tøj til sig og Børnene?

Vi maa aldrig glemme, at de eneste positive, holdbare Fremskridt vor Klasse kan notere uden for Revolutionerne, er *vore voksende Kulturkrav til vor egen Tilværelse*. Det er de Fremskridt, Kapitalen og Lønsystemet, om end modtvungent, i Tidens Løb maa respektere og honorere.

Jeg ser netop i vore Kvinders seksuelle Frigørelse en rig, bestandig sprudlende Kilde til nye Kulturkrav og Fremdrift.

Og maa jeg spørge, hvem der ellers skulde ruske vore ofte sløve Mænd op til Handling i Lønkampen, om ikke vi havde vor herlige Redebygger derhjemme, der bestandig stiller nye og større Krav til Liv og Tilværelse?

Jeg er ikke sikker paa, at vi Mænd endnu ikke sad gryntende tilfreds ved Kanten af Værtshusbordet med vor Ølbajer, om vi ikke gennem Seksualfrigørelsen havde banet Vejen for vor moderne Redebygger.

Hun skal i alle Tilfælde ikke beklages hendes Fordringsfuldhed, selv om hun henter Impulser fra Overklassens Hjem.

Der var engang en hellig Mand, der sagde: »Hvorfor skal Hedningerne have al Lammestegen?«

Men der staar en større Frygt i Tiden.

Vi er grundigt belært om, at alt Skønt og Stort, som Arbejderbevægelsen tredeligt bygger op om Hjem og Liv, det vil den voldelige Fascisme tage fra os og paany slynge os ned i Slaveri og Fattigdom og aandeligt Mørke. Italiens, Tysklands og Østrigs Millioner Arbejderhjem bevidner i Dag denne grumme Sandhed for hver Mand og Kvinde i vor Klasse, der vil og kan høre og se.

Turen er nu Spaniens. Vore tapre Søstre og Brødre der kæmper i disse Uger med Liv og Blod som Indsats vor Klasses Kamp for at fri Slægten for dette Mørkefald i Fascismens Slaveri.

Men hvor kan nogen tro, at danske Arbejderkvinder kunde bringes til at kæmpe denne Forsvarskamp for vor Klasse?

Saaledes spørges der og saaledes spørger du!

Jeg mindes fra min Barndom i »Rabarberlandet«, naar en brutal Betjent pryglede en Mand blodig med Knippien, da var den første, der foer i »Knolden« paa Betjenten, altid en Arbejderkone!

Vor Klassesøster har aldrig manglet Indignationens hellige inspirerende Ild overfor Vold og Uret.

Hvem var det, der spændte sig for Kanonerne fra Paris til Versailles? Hvem var det, der under Kommunen kæmpede Side om Side med Mændene paa Barrikaderne og som stolte Mennesker modtog Dødens Kugler langs Muren paa »Père la Chaises« Kirkegaard? Hvem var det, der dannede Dødsbataillonerne i Leningrad, da de hvide Hære truede med at kvæle Revolutionen? Hvem var det, der Natten mellem d. 18. og 19. Juli i Aar i Barcelonas Gader med de bare Næver brød Gadens Brosten op og byggede Barrikader og op ad Dagen sammen med de mandlige Kammerater ubeskyttede styrtede frem mod Militærets Maskingeværer og erobrede dem? Hvem er det i Dag, der rundt ved Fronterne i Spanien Side om Side med Mændene med Livet som Indsats kæmper for vor Klasses Frihed og Fremtid?

Det er vor Klassesøster!

Vær blot rolig for Redebyggeren, selv om hun har manicureret sine Negle. I Farens Stund vil Løvinden altid med sit Liv som Indsats forsvare sine Unger og sin Rede.

Eli.

SITUATIONEN I SPANIEN

Fra den militære Front.

Tiltrods for sin Overlegenhed i moderne Tanks og særlig i Flyvemaskiner kan Fascisterne i den forløbne Uge ikke notere nogen Sejr af Betydning. Hist og her har de gjort et mindre Fremskridt, men er i flere Tilfælde igen slaaet tilbage med Tab af Folkemilitsen.

Paa sin Side er Folkemilitsen i fuld Madridomraadet febrilsk optaget af at anlægge Forsvarsværker i flere Led uden om Byen 20 til 30 Kilometer uden for Madrid vil Fascisterne møde den første armerede Forsvarskæde og Ring i Ring bag denne lægges Skyttegrave og Spærringer til Forsvar for Byen. Alle arbejdsføre Kvinder og Mænd arbejder febrilsk med paa Udbygningen af Forsvaret og skal [illegible] dernes Indtog i Madrid, bliver det over Dyrs[?] at [illegible] Madrids Arbejdere sværger paa, at de til sidste Blodsdraabe vil forsvare deres By.

Mod Nord har Folkemilitsen stormet Fascisternes Udenværker om Byen Oviedo og de besvarende[?] [illegible] er trængt [illegible] Byen og har jaget Fascisterne sammen i Byens Centrum, hvor de har forskanset sig [illegible] Bygninger.

[illegible]

Linie. Fascisterne skal efter de indløbne Meddelelser have efterladt 2000 Døde paa Slagfeltet og et meget stort Antal Saarede. Det var 40 af Folkemilitsens Flyvemaskiner, der gjorde Udslaget.

Tilførslen af Mænd og Vaaben til Fascisterne er fortsat i sidste Uge. Saaledes skal 10.000 Mand fra Marokko være overført og 2 Skibsladninger Vaaben og Flyvemaskiner er gaaet ned til de af Fascisterne beherskede Havne.

En Sovjet-Gestus.

I den forløbne Uge er sket det, at Sovjet-Unionen har erklæret, at den ikke kan overholde det aftalte Forbud mod at sælge Vaaben til den spanske Regering, da det var konstateret, at Tyskland og Portugal solgte Vaaben til Fascisterne.

Straks da Meddelelsen fremkom, [illegible] Opstandelse i Paris og London [illegible] besluttet [illegible] at redde den i Spanien [illegible] Kapitalen [illegible] at forhindre det spanske Folk i at faa Forsvarsvaaben over for Fascisterne. Men [illegible] Sovjet-Erklæringen skulde forstaas [illegible] *ikke andet*.

[illegible]

Kataloniens borgerlige Regering fuldstændig likvideret. Kataloniens Eksekutivraad.

Fra 1931 til 34 og igen fra Februar i Aar har Katalonien været et autonomt Omraade inden for den spanske Republik. Dens officielle Navn var »*Generalidad de Cataluna*« og den havde sin egen Regering, der beherskedes af en Koalition af smaaborgerlige, antiklerikale og venstrerepublikanske Partier, hvoraf det stærkeste var det saakaldte cataloniske Venstre.

Disse borgerlige Partier har bestandig indtaget en fjendtlig uforsonlig Holdning overfor Kataloniens revolutionære Arbejdere repræsenteret af C. N. T.

Nu er dette forbi.

Ved Fascisternes militære Kupforsøg den 19. Juli stod Regeringen magtesløs. Det var Arbejderne gennem C. N. T.'s Organisation, der slog den væbnede Opstand ned, og det var under C. N. T.'s og den reformistiske Fagbevægelses (U. G. T.) Førerskab, at Arbejderne igen satte Kataloniens Industri i Gang. Arbejderne har gennem disse Organisationer overtaget Førerskabet af hele det økonomiske og kommercielle Liv, ligesom de har overtaget Kataloniens militære Forsvarsopgaver.

Disse Funktioner ledes af den antifascistiske Militskomité, [illegible] og det økonomiske Raad, der omfatter alle Dele af Produktion og Omsætning — ogsaa Udenrigshandel.

I Erkendelse af sin egen Betydningsløshed under de nye Samfundstilstande har den katalonske Regering likvideret, og i dens Sted har samtlige betydende økonomiske Folkeorganisationer dannet *Kataloniens Eksekutivraad*, der varetager alle offentlige Anliggender, sociale og retslige.

I dette Raad hvor C. N. T. [illegible] Med [illegible] paa Flertallet er de forskellige Retninger saaledes repræsenteret: C. N. T. 3 [illegible] Som [illegible] og [illegible] Organisation det katalonske Venstre 3 Repræsentanter [illegible] repræsenteret ved 2 [illegible] [illegible] katalonske Marxister [illegible] Trotskist [illegible] Medlemmer.

Dr. LEUNBACH

og Svangerskabskommissionens Betænkning.

I dette Nummer indleder Dr. Leunbach en interessant Serie Artikler om Svangerskabskommissionens Betænkning. Vi vil opfordre særlig vore kvindelige Læsere til at følge med i denne Række kritiske Analyser af de forskellige Forhold, Kommissionen har beskæftiget sig med.

Det har den aller største Betydning netop nu, at alle følger med, thi der kan ikke herske Tvivl om, at Reaktionen, med Justitsministeren i Spidsen, i den kommende Tid vil forsøge at snigløbe Kvindernes seksuelle og personlige Frihed og Ret. Vejen for, at de reaktionære Bestemmelser i vor Seksuallovgivning bevares eller endog forværres.

Alle vi, der sætter den menneskelige Frihed og Ret over Bureaukrati og Fordom, bør derfor være vaagne og parat til at handle for at værne Kvindens Frihed.

Følg derfor med i Dr. Leunbachs Udredning, at vi kan staa afklaret for den kommende Tids Opgaver og Maal.

Mødepligt

Da der til F. S.'s sidste Generalforsamling i København kun mødte godt en Tredjedel af vore Medlemmer, finder vi Anledning til nu, da vi igen afholder Ekstra-Generalforsamling paa Mandag, at gøre opmærksom paa, at F. S. Bevægelsen ikke under noget Forhold kan finde sig i den Art Efterladenhed.

Vi samler ikke paa Kontingentbetalere, men paa *aktivt arbejdende Kammerater*. Generalforsamlingen paa Mandag er saa *alvorlig og den Beslutning, der skal fattes, saa betydningsfuld*, at vi ønsker at se de Medlemmer paa Generalforsamlingen, vi *fuldt ud kan stole paa*. Kun de alvorligste private Forhold kan tjene som Undskyldning for Udeblivelse.

Hos enhver Landpost, paa ethvert Postkontor og paa Ekspeditionen, Blaagaards Plads 21, kan du tegne Abonnement paa ARBEJDET.

Antikrigskonferencen i Bryssel

I November Maaned afholder alle de Retninger inden for den internationale Arbejderbevægelse, der er forblevet tro overfor den socialistiske Verdensrevolution og den revolutionære Taktik, en Antikrigskonference i Bryssel, hvor den spanske Borgerkrig og den internationale Hjælpeaktion for Spaniens Arbejdere vil blive det mest brændende Spørgsmaal.

I Tilslutning til denne Konference afholder *Fagoppositionens Sammenslutning og Socialistisk Ungdomsforbund* et fælles offentligt Arbejdermøde i København for derved overfor Konferencen at faa en Udtalelse fra københavnske Arbejdere om dette store betydningsfulde Spørgsmaal.

Se iøvrigt omstaaende Annonce.

Mere Blod

[illegible]

[illegible] mer af selve Partiet forud [illegible] Arbejdere. Det er igen Trotskismen eller rettere den revolutionære Opposition mod Stalin-Klikens imperialistiske Linie, der opgives som Aarsag til Aktionen.

Fra anden Side hævdes det, at det er den gærende Utilfredshed inden for de [illegible] partiløse Arbejdermasser overfor det forcerede Arbejdstempo og den [illegible], der skal neutraliseres ved disse Blod-Processer.

Ligegyldigt hvilke politiske Motiver der ligger bag disse afskyelige politiske Mord-Processer, saa virker de beskæmmende paa alle Revolutionære, for hvem Socialismen ikke alene er et ændret økonomisk System, men tillige skulde være Grundlaget for en højere Fredens Kultur.

Og hvis denne politiske Blodhævn overhovedet kan afvende en eneste god Virkning, da maa det være, at alle virkelige revolutionære Mennesker bliver uforsonlige Fjender af enhver Form for politisk Diktatur.

Saa sandt som Socialismen er **økonomisk Demokrati**, saa sandt maa dens politiske Overbevisning ogsaa være **demokratisk**.

En Socialisme, der kun kan opretholdes ved Brodermord, er syg indtil Vanvid.

Mere Forfølgelse.

Ifølge Pravda har en ny Række [illegible] dende Trotskister erkendt, at de har deltaget i en Sammensværgelse, der gik ud paa at **ødelægge** Landbrugs- og Transportindustrien. Bladet opfordrer til en ny Kampagne med en fuldstændig Udryddelse af alle Trotskister som Maal.

Altsaa nye Forfølgelser — mere Blod!

Gadespejlet

Den **militære Slavedisciplin** og Kadaverlydighed, der skal til for at faa ordentlige Mennesker brugbare til det modbydelige Krigshaandværk, slaar heldigvis ofte over i sin Modsætning og bliver latterlig. I forrige Uge blev en Rekrut, der var hjemsendt, genindkaldt, for at Militæret kunde give ham en Straf for en ubetydelig Forseelse, man havde glemt at straffe ham for under den ordinære Indkaldelse.

Man mindes Historien om Værtshusholderen, der paabød:

Smid Fyren ud!

Tjeneren: Det kan vi ikke — han er nemlig gaaet.

Værtshusholderen: Saa slæb ham ind igen, han **skal** smides ud!

□

Saa forrykt er det kapitalistiske Samfunds Økonomi, at man **med store Forventninger ser hen til Misvæksten i Verdenshøsten af Hvede, Majs og Sojabønner.**

□

Tyske Aviser [illegible] disse Dage [illegible] at [illegible] Racer [illegible] en fransk Kommunists Angreb paa Nationalsocialismen og Hitler.

Noget lignende [illegible] Den Fanden [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Saa[?] [illegible] Diktator Loft[?] [illegible] ikke Klipper nok i [illegible]

Moskva-Processen

IV.

[illegible] at Sinovjev og [illegible] en dominerende Stilling [illegible] begrunder dette med [illegible] Dobbeltspil [illegible] til at Partiet havde tilgivet dem [illegible] genoptaget dem, vilde sikre dem med en [illegible] Deltagelse i den Terrorist[illegible] Trotskis Tilbagek[omst] og aktive Del[tagelse i] Kampen om Magten blev [illegible] siger K[illegible] for [illegible] selvfølgeligt.

[illegible] til Magten var det Meningen [illegible] oplyser Rein[gold] [illegible] at alle de Personer, der var knyttet til direkte [illegible] af Mordet paa Stalin og de andre Førere skulde skaffes af Vejen.

Den systematiske Tvetungethed ophøjes til Arbejdsmetode.

I Kampen om Magten gik man meget konspirativt til [illegible] man søgte Føling med andre oppositionelle Grupper [illegible] til højre og venstre, samt organiserede [illegible] Terroristgrupper, der **direkte** skulde udføre de planlagte Mord. Det er blot mærkværdigt, at **man undlod at søge Tilknytning til partiløse og mensjevikiske Elementer,** naar man tilsyneladende lagde an paa Ska[bel]sen af en bredere Front.

For at dække sig overfor enhver Mistanke, **satte man Tvetungetheden i System.** Man bestræbte sig for at tilkendegive Loyalitet og Hengivenhed for Partiet, at gøre Afbigt for gamle Forsyndelser og erklære sig beredt til [illegible] at tjene den proletariske Revolutions Sag.

Ved Anvendelsen af en saadan Metode troede man, at Partiet vilde se bort fra Fortiden og i paakommende Tilfælde og Arrestation skulde man energisk nægte at være Terrorist og argumentere udfra den Opfattelse, at den individuelle Terror er uforenelig med marxistisk Politik. Og navnlig gjaldt det om **at afgrænse sig fra Trotski** og ikke kompromitere Trotskismen.

Efter Statsadvokatens Paastand udviklede denne sy[stemati]ske Tvetungethed sig til det rent uhyrlige, til et [illegible] Dobbeltspil, som enhver Politiagent, Spion og Provokatør vilde misunde. Beretningen anfører her flere [illegible] Tilfælde.

Oppositionens Handling var dikteret af de laveste og mest egoistiske Motiver.

Statsadvokat **Vijsjinski** hævder, at det eneste Motiv, der [laa] til Grund for Blokkens terroristiske Virksomhed, var Bestræbelsen efter [illegible] **for enhver Pris** — at erobre Magten, og at Midlet hertil **udelukkende** bestod i at iværksætte Attentater.

Uden nogensomhelst Støtte i Arbejderklassen og den arbejdende Befolkning, uden i nogen ideologisk Udrustning, uden noget politisk Program, men gennemsyret af Had til Socialismens Sejr i Landet, **har Trotski, Sinovjev og Kamenjev sluttet Forbund med Sovjetmagtens argeste Fjender.** I deres Fortvivlelse og Had har de grebet til det mest nedrige Kampsvaaben, **det politiske Mord.**

[illegible] de Sammensvorne — erklærer Vijsjinski [illegible] deres Kamp med Henvisning til, at Regeringens Politik fører til Undergang, saaledes som de før [illegible] hævdede. Nu er selve den so[cialisti]ske Opbygning, Landets økonomiske og kulturelle [illegible] den Kendsgerning, som demaskerer deres ideologiske og politiske Bankerot, vækker deres Had til [illegible] og forstærker deres Bestræbelser for at hæve [illegible] paa Sovjetmagten.

[illegible] den 23. Juli 1936 udtaler **Kamenjev,** at Oppositionens Orientering i Retning af de **økonomiske** Vanskeligheders Overvindelighed, Krisetilstanden, og [illegible] Sammenbrud havde i Slutningen af 1932 [illegible] Skibbrud. Det var umuligt ikke at se, at Økonomien bedredes under Partiets Ledelse.

Oppositionen kunde have indstillet sin Kamp, men Kamenjev erklærer, at den kontrarevolutionære Kamps [illegible] den nøgne idéløse Stræben efter Magten førte os [illegible] uden Retning Vanskelighedernes Overvindelse og [illegible] Sejr udløste **en ny Bølge af Harme og Had mod Partiledelsen og i første Række mod Stalin.«**

[illegible] **Ter Waganjans** Udtalelser [illegible] paa Hadets Grundlag og den trotskistiske Fløj [med] **Smirnov** i Spidsen dyrkede i deres kontrarevolutio[nære] Virksomhed **Hadet** og **Hævnen** mod Partiets Le[delse].

Mordet paa Kirov planlagdes og udførtes paa Beslutning af Moskva-Centret.

[illegible] skal vi fra Forundersøgelsen anføre, hvad Anklageren hævder at være bevist vedrørende Mordet paa [Kirov]. Efter Beretningen skal de fleste af Deltagerne i [illegible] Gruppen have tilstaaet, **at Mordet blev udført af det forenede Centrum.**

[illegible] **Sinovjev** paa Blokkens Vegne Opfordring [illegible] Mordet. Denne rejste om [illegible] hvor han satte sig i Forbin[delse] [illegible] Terroristgruppe. Trods [illegible] har Sinovjev i Overværelse af [illegible] **at have givet samme Bakajev i Opdrag at forberede en Terrorakt mod Stalin.**

Kamenjev [illegible] har underrettet ham [illegible] Attentater mod Stalin og **Kirov** [illegible] Mordet blev forberedt paa [illegible] Blokkens Direktiver [illegible] at Kirov maatte fysisk [illegible] Medarbej[dere] [illegible]

Bakajev [illegible] **Jevdokimov** udtale[r] [illegible] Mordet paa Kirov med [illegible]

[illegible] **Kamenjev** [illegible] til Attentatet, og en [illegible] **Maturin,** der tidligere beklædte [illegible] hos Sinovjev, oplyste, at Sinov[jev] overfor ham har hævdet Nødvendigheden [af] at myrde Kirov uden Vaklen. Sinovjev udtalte ved den Lejlig[hed] [illegible]

[illegible] **[Mo]skva-Centret har myrdet Kirov.** I særlig Grad bestræber Statsadvokaten sig for at fremstille Sinovjev som Hoved[mand] for Mordet paa Kirov, **medens han blandt de implicerede [illegible] ikke omtaler Smirnov.** Det er i allerhøjeste Grad mystisk og **lader den opmærksomme Iagttager et Øjeblik kigge ind bag det provokatoriske Spind,** hele Processen er omgivet og karakteriseret af.

Smirnov er vitterlig uskyldig i Mordet paa Kirov.

I kort Sammendrag har vi givet et Referat af den officielle Beretnings Resultater vedrørende Forundersøgelsen mod det saakaldte Moskva-Centrum. Vi har kortelig belyst Grundlaget for dets Dannelse og Formaal, herunder tillige dets Arbejdsmetoder og de deltagendes Motiver. Vi har derimod ikke omtalt de af Trotski specielt udsendte Agenter, **da de fleste af disse faktisk ingen direkte Forbindelse har haft med Moskva-Centret** — kun en enkelt hævder at have haft en temmelig periferisk Forbindelse med Sinovjev. Vi vil imidlertid indgaaende beskæftige os med disse Personer i et senere Afsnit, hvori **vi vil dokumentere en provokatorisk Adfærd, der er absolut fældende — vel at mærke for Processens Iscenesættere.**

Det er naturligvis umuligt paa Grundlag af selve Materialets Ufuldstændighed at fastslaa nogetsomhelst om, hvorvidt de Anklagede har gjort sig skyldig i de Forbrydelser, de **anklages** for, eller ej. Af Bevismateriale [bl]ev forebringes intet positivt. **I Stedet for Beviser faar man Paastande om de Anklagedes Tilstaaelser,** og disse anføres i en Form, der ikke blot gør dem ganske usandsynlige, men vækker Formodning om, **at de Anklagede næppe har gjort sig skyldig i andet end at være Oppositionelle.**

Er man saaledes afskaaret fra direkte at kunne modbevise Statsadvokatens mangeartede Paastande, kan man dog — i Henhold til den officielle Fremstilling — allerede nu fremføre flere tungt vejende Momenter, **der usandsynliggør hele Hovedanklagens Grundlag.**

Meget betegnende er Tilfældet **Smirnov,** hvis Benægtelse har været af en saadan Karakter, at Anklageren paastaar, at han er den, der lyver »mest haardnakket«, ja, at han i Retten ikke har sagt et eneste sandt Ord.« At Smirnov til Trods herfor **har været vitterlig uskyldig i Mordet paa Kirov, skal vi godtgøre.**

Vi henviser til følgende Fakta. I et Retsmøde har Sinovjev uden Modsigelse erklæret, at Smirnov i den illegale Organisation var den, der »udviklede **større Aktivitet** end nogen anden«. **Ved samme Lejlighed understregedes, at Blokkens terroristiske Virksomhed hvilede paa** de af Trotski gennem Smirnov **formidlede Direktiver.** Videre hævdedes af Sinovjev, at Smirnov **overfor ham** netop **havde krævet** »Overgang til terroristisk Virksomhed«, og paa Forespørgsel erklærer Sinovjev, at han **uafbrudt** har staaet i Forbindelse med Smirnov. Endelig betegner Statsadvokaten i sin store Anklagetale Smirnov som »den store Konspirator« og henviser bl. a. til, at Smirnov skal have overtalt Sinovjev til saa hurtigt som muligt at myrde Stalin, **Kirov** og Vorosjilov.

Forudsat Rigtigheden heraf — og de anførte Kendsgerninger støtter sig til den **officielle** Beretning — hvorledes kan man saa paa naturlig Maade forklare **den ubestridelige Kendsgerning,** at en Mand, der tilhørte den allerinderste Kreds, **ikke skulde have deltaget i Beslutningen om Mordet paa Kirov eller senere have godkendt den trufne Beslutning?**

Her overfor henviser vi til en anden Kendsgerning, at Smirnov i Retten vel indrømmer at have modtaget Direktiver fra Trotski, hvis egentlige Indhold iøvrigt **ikke** er blevet dokumenteret, men **at han ingen Andel har haft i den terroristiske Virksomhed,** og han hævder endvidere, at han kun **formelt** har tilhørt Oppositionsblokken.

Er dette sandt? Ja. Det fremgaar nemlig **indirekte** af Statsadvokatens kunstige Forsøg paa at gennemtrumfe Smirnovs »Tilstaaelse« samt **direkte** af den endnu mere [illegible] Kendsgerning, **at Statsadvokaten ikke vover at gøre Smirnov medansvarlig for Mordet paa Kirov.**

Intetsteds i Beretningen findes der et eneste Ord om Smirnovs Forbindelse med Kirov-Sagen — **ikke saa meget som en beskeden Antydning.** Og heller ikke Domspræmisserne giver noget Støttepunkt i saa Henseende.

Vi hævder derfor **at Smirnov vitterligt har været uskyldig i Mordet paa Kirov.** Alligevel dømmes han til Do[den] [illegible] Kirov-Mordet — forudsat at den anklagede [illegible] har haft nogen Befatning med det [illegible] det eneste dokumenterede Udslag af den forenede terroristiske Virksomhed.

Er dette ikke Justitsmord?

Spiller Reingold Provokatørens Rolle i Dramaet?

Gennemlæser man Referatet fra selve Retterganger, kan man ikke undgaa at studse over **den uforklarlige Trang til at bekende og tilstaa** [illegible] som de Anklagede lagger for Dagen. O[illegible] fæster man sig ved **Reingold,** [illegible] ved at have Forklaringer [illegible] til alle de faldende Punkter i Sagen, og **hvis gentagne Angivelser af saavel Medanklagede som andre Oppositionsfolk gør ham højst fordægtig.**

[illegible] Reingold [illegible] om visse kvinske Planer, [illegible] efter Magterobringen. Og i selve Retten bekræfter han disse [illegible]

[illegible] Kamenjev [illegible] overfor mig [illegible] **med at udvi[kle]** [illegible] ikke alene myrde de **Funktionærer og Medarbejdere i Folkekommissariatet** [illegible] **der kunde** [illegible] **Kendskab** [illegible] **sværgelsen** [illegible] alle dem, der **uddeelbart havde udført Attentater paa Stalin og hans nærmeste Medarbejdere.** Den trotskistisk-sinovjevistiske [illegible]

[illegible] at kalde Trotski tilbage fra Udlandet, og slaffet paa

Trotski at fjerne alle Personer, der var Stalin mest hengivne, fra Parti og Sovjetposter og paa denne Maade fuldkommen give Magten i Landet til sig.

(Fortsættes i næste Nr.)

Den store Basar skal være.

Kvindernes Møde nedsætter en Komitè paa 10 Medlemmer for at realisere Tanken om Basaren

Kvindernes Møde Onsdag d. 7. ds. havde samlet god Tilslutning og efter en indgaaende Diskussion om vor Bevægelse og dens Forhold blev det besluttet, at Kvinderne vilde søge at afholde en Basar helst i første Halvdel af December. Men Mødet mente, at de opgivne Formaal med Henblik paa Anskaffelse af en Telefon til Bladet og Fane til Afdelingen var Opgaver, Blad og Afdeling rent administrativt selv maatte klare.

Derimod var man enige om, at Basarens Formaal udelukkende bør helliges *Oplysningsarbejdet.* Det besluttedes, at Basarens eventuelle Overskud skulde gaa til Studiekredsarbejde, Indkøb og Udgivelse af oplysende Literatur, saaledes at Oplysningsarbejdet efterhaanden kunde blive en fast arbejdende Institution inden for F. S. med Virksomheden vendt ud mod Arbejderoffentligheden.

Der blev derefter nedsat en Komité paa 10 Medlemmer, der blev overdraget Opgaven paa dette Grundlag at realisere Tanken om Basaren.

Disse delte straks Arbejdet mellem sig. De besluttede personligt at besøge hver Abonnent eller rettere Hustruerne og anmode dem om en Gave til Basaren. Ligeledes blev Programmet drøftet og planlagt i store Træk. Alle de Fremmødte var enige om straks at tage fat paa et eller andet Haandarbejde som Gaver til Basaren.

Vi har iøvrigt fra Kvindekomitéen modtaget følgende Henvendelse:

Til „Arbejdets“ kvindelige Læsere

Som det gennem vort Blad vil være jer bekendt, er der paa et Møde Onsdag d. 7. Oktober nedsat en Komité paa 10 Kvinder, der fik den Opgave gennem en Basar at fremskaffe de nødvendige Midler til F. S.s *Studiekreds og Oplysningsarbejde.*

For at naa det bedst mulige Resultat for dette gode Formaal vil en Kreds af kvindelige Kammerater besøge samtlige Abonnenters Hjem og bede Hustruerne skænke vor Basar en eller anden Gave, alt efter Evne.

Vi vil bede alle om at tage vel imod disse Kammerater, naar de kommer.

De Kvinder, der gennem Løssalg læser vort Blad, og hvis Adresser vi derfor ikke kender, beder vi ligeledes om at skænke vor Basar en Gave — alt efter Evne. Vi siger jer paa Forhaand Tak.

Eventuelle Gaver kan afleveres hver Hverdag Aften mellem Kl. 5 og 7 paa ARBEJDET's Kontor, Blaagaards Plads 21.

Ogsaa kvindelige Kammerater ude i Provinsen retter vi denne Anmodning til.

Det er mange Bække smaa, der bliver den store Aa.

F. S.s Kvindekomité

Svangerskabs-Kommisionens Betænkning

Af Læge J. H. Leunbach

I.

4 aar efter kommissionens nedsættelse og 4 maaneder efter at betænkningen var afsluttet, er den nu endelig bleven offentliggjort. I betragtning af, at kommissionens 19 medlemmer var repræsentanter for de borgerlige partier, en præst, en jordemoder, samt borgerlige jurister, læger og samfundsstøtter, maa det indrømmes, at betænkningen er bleven langt mere frisindet, end vi havde ventet, og virkelig paa mange punkter giver udtryk for en sund fornuft, som man i vore dage — hvor reaktionen paa de fleste omraader er i fremmarch — ellers ikke er forvænt med.

Det er klart, at en borgerlig kommission ikke kan stille sig paa det standpunkt, som vi revolutionære sexualpolitikere hylder, nemlig *enhver kvindes selvfølgelige ret* til selv at bestemme, om hun vil gaa et svangerskab til ende eller ej. Det er et princip, som kun vil kunne gennemføres i et socialistisk samfund, der er tilstrækkelig stærkt funderet til at kunne respektere individernes frihed. Sovjet-Unionens bestemmelser angaaende svangerskabsafbrydelse fra 1920 var et stort skridt i den rigtige retning. Men heller ikke i S. U. har kvindens fuldstændige selvbestemmelsesret nogensinde været helt anerkendt, og forøvrig har S. U.s magthavere foretaget skridtet tilbage til det samme standpunkt, som hævdes i de kapitalistiske Landes lovgivning. Ogsaa set paa denne baggrund maa man hilse kommissionsbetænkningen velkommen som et udslag af god borgerlig demokrati og fornuft.

[illegible] imidlertid det [illegible] samfundssystem [illegible] virkelig demokrati og [illegible] ethvert forsøg paa at finde en fornuftig løsning [illegible] vorligt samfundsmoral [illegible] det borgerlige samfunds rammer [illegible] et mer eller min[dre] [illegible] kompromis.

Der fremsættes i betænkningen mange fornuftige ord, som vi fuldt ud kan underskrive. Men naar man kommer til at skulle udforme de fornuftige tanker i et konkret praktisk lovforslag, træder manglen paa konsekvens meget tydeligt frem i dagens lys.

Man maa gøre sig klart, at adgangen til svangerskabsforebyggelse eller afbrydelse *ikke* i første række er et *befolkningsspørgsmaal*, altsaa, om hvorvidt f. ex. en befolkningstilvækst er ønskelig eller ej. Betænkningen udtrykker dette ganske godt ved at sige: *Tanken om at anvende straffetrusler som middel til at formaa den enkelte til at sætte børn i verden maa afvises som absurd.*

Det drejer sig om noget vigtigere, nemlig om befolkningens ret og adgang til at leve et sundt, *lykkeligt og frit sexualliv.* Der findes her 3 principielle standpunkter:

1) Det *reaktionære*: Konsdriften er en del af menneskets »lavere« dyriske natur. Konslivet er i sig selv syndigt og virker nedbrydende paa de »højere« aandelige værdier. Det bør kun tolereres inden for bestemte, af samfundet foreskrevne rammer (ægteskabet) og som et middel til forplantning. Det gælder om i videst mulig udstrækning at undertrykke konsdriften og indskrænke konslivet.

2) Det *liberale*, som ligger til grund for de borgerlige sexualreformatoriske ideer: Konsdriften er en meget stærk kraft i ethvert enkelt menneske og spiller en stor rolle for samfundslivet. Konslivet kan bringe baade lykke og ulykke. Det gælder derfor om at skabe en samfundsmæssig regulering, der ikke i for høj grad hindrer den individuelle lykke, men dog først og fremmest hindrer denne naturkraft i at medføre ulykke. Konslivet maa derfor reguleres ved hjælp af love og moralske forskrifter. Menneskene maa opdrages til at beherske deres drifter og paa mange punkter give afkald paa deres frihed til at leve livet saadan, som de egentlig helst vilde, fordi samfundets interesser selvfølgelig maa gaa forud for individets. Ganske vist er megen usundhed og speciel nervøsitet en uundgaaelig følge af konsdriftens undertrykkelse. Derfor **gælder det** om i vid udstrækning **at** *tolerere* konsdriften og dens mangeartede udslag [illegible] dog ikke mere end at den bestaaende samfundsordning og kultur (ægteskabet og familien) ikke bringes i fare derved.

3) Det *revolutionære* standpunkt hævder, at sexualdriften er selve *livsdriften*, som er den bevægende kraft i det enkelte menneske saavel som i samfundet. Alt, hvad der hæmmer og undertrykker sexualdriften, er skadeligt for individernes sundhed og samfundets trivsel.

Som hos alle levende organismer søger menneskets drifter ustandselig ud i omverdenen for at finde tilfredsstillelse og derved fremkalde lystfølelse. Og ustandseligt støder individet her paa omgivelsernes modstand. Det isolerede dyr eller menneske maa føre en stadig kamp for tilværelsen mod naturens kræfter og de mere eller mindre fjendtlige omgivelser. Nutidens mennesker lever i et organiseret samfund, som er i stand til at beherske naturkræfterne. Derfor møder nutidsmenneskets drifter og behov ikke den væsentligste modstand i de naturlige omgivelser, men derimod i den *sociale* omverden, der hovedsagelig bestaar af dets medmennesker og samfundets organer (stat, retsapparat osv.).

Det revolutionære standpunkt *bekræfter* sexualdriften og ønsker at skabe saadanne omgivelser, som yder den mindst mulige modstand mod drifternes tilfredsstillelse, dvs. saadanne samfundstilstande, som kan yde *alle* mennesker betingelser for at leve et sundt, lykkeligt og frit konsliv, en tilværelse, hvor menneskenes indbyrdes konsforhold reguleres gennem driftens fulde tilfredsstillelse. Paa samme maade reguleres ogsaa menneskenes ernæringsbehov bedste derved, at *alle* mennesker faar adgang til tilstrækkelig og sund føde.

Det revolutionære standpunkt gaar altsaa ud fra menneskenes *behov* og vil søge at indrette samfundsordningen derefter, mens baade det liberale og det reaktionære standpunkt i mindre eller højere grad vil indskrænke menneskenes behov og undertrykke deres drifter til fordel for den bestaaende samfundsordning eller *luksuriøse* formaal.

Den *revolutionære sexualpolitik* maa gaa haand i haand med den revolutionære socialpolitik, fordi kun en ny samfundsordning — en *socialistisk* — kan skabe saadanne kaar, hvorunder menneskenes sexualliv kan komme til at udfolde sig sundt, lykkeligt og frit.

Jeg har anset det for nødvendigt som indledning til en kritik af svangerskabskommissionens betænkning at stille de tre principielle standpunkter overfor konslivet op mod hinanden. Derefter vil det nemlig blive lettere at gøre rede for, hvad der i betænkningen findes af henholdsvis reaktionære, liberale eller revolutionære tendenser. Ud fra dette synspunkt vil jeg forsøge i nogle efterfølgende artikler at give en kritisk vurdering af kommissionens betænkning og forslag.

Nu kastes Masken

Som hele Verden ved, sejrede de franske Folkefronts Partier ved at love Arbejderne og Bønderne, at man ikke vilde skære Francens Købeevne ned, og at man vilde forsvare Folkets Livsinteresser overfor Storfinansen (de 200 Familier).

Som hele Verden ved, skyndte Regeringen Leon Blum, efter at Arbejderne havde tilkæmpet sig en Lønforhøjelse paa ca. 35 pCt., at skære Francens Købeevne ned med ca. 33 pCt.

I Forbindelse med Meddelelsen herom kunde vi meddele, at der fra Regeringen var udgaaet en Ordre til alle Frankrigs Politimyndigheder om at gribe ind mod Arbejderne, om disse igen krænkede

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Ejendomsretten ved at besætte Fabrikerne for at forbedre Lønnen.

At dette Anslag fra Regeringens Side mod Arbejderne var Alvor, fik man Bekræftelse paa i følgende Telegram, som stod offentliggjort i »Soc.-Dem.« i København i Fredags:

Slagsmaal om Chokoladefabrik i Paris

Paris, Torsdag (RB.)

Politiet ryddede i Gaar en Chokoladefabrik i Rue Violet, der var blevet besat af Arbejderne. Arbejderne blev tvunget til at forlade Fabriken. Under Politiets Aktion kom det til flere Slagsmaal, og en Politibetjent og flere Arbejdere blev saaret.

Er det sært, at flere og flere Arbejdere mister al Tiltro til det politiske Demokrati? Det er jo ikke andet end Bedrageri paa Bedrageri overfor Arbejderne, der stemmer det ind i Parlamenterne for at varetage deres Interesser.

Social-Undersøgeren øver Voldtægt

Frugten af Sociallovens vilkaarlige Skønsprincip.

I Lørdags blev en Undersøger fra Socialkontoret paa Christianshavn fængslet for at have øvet Voldtægt mod en Kvinde, hvis Sag han havde til Undersøgelse, og derfor opsøgte hende i hendes Hjem.

Man ser af Sagen, at det har knebet med at faa Forbryderen arresteret, idet der er gaaet 14 Dage, fra vedkommende Kvinde anmeldte Forbrydelsen til Socialkontoret og til han blev fængslet.

Socialkontorets Leder siger undskyldende herom, at man ikke kunde tro den klagende Kvinde, da Undersøgerens Renommé var det bedste.

Det havde været Sandheden nærmere, om Chefen havde sagt saaledes: »*Socialkontoret arbejder ud fra det Princip, at de Socialsøgende alle er Løgnere og Kaltringer, der vil tilsnyde sig mere Understøttelse, end de har Ret til. Derfor holder Kontoret Undersøgere, hvis Udtalelser Kontoret af Princip hævder er Sandhed, og efter hvilke Kontoret fastsætter de Socialsøgendes Understøttelse og Behandling.*«

Dette er nemlig den faktiske Kendsgerning. Og det forklarer langt bedre end Snakken om Undersøgerens Renommé, [illegible] Socialkontoret har [illegible] ikke Undersøgere med daarligt Renommé? [illegible] at en Voldtægtsforbryder [illegible] først er fundet [illegible] 14 Dage efter Anmeldelsen.

Sandheden er, at de Arbejdsløse af Loven og Administrationen er gjort fuldstændig retsløse og at de behandles værre end Kriminalforbrydere, der dog beskyttes af Loven.

Vi man iøvrigt antore, at det undrer os, at der ikke forefalder flere af den Art Tilfælde. Der er dog ingen Principforskel paa at voldtage den socialsøgende fattige Kvinde og Undersøgerens øvrige Virksomhed — *kun en Gradsforskel!* Hans Virksomhed er aandelig og sjælelig Voldtægt, der tangerer helt ind paa det seksuelle Forhold: *om hun deler Seng med nogen Mand, hvor ofte og om han bor hos hende, og hvem han er, og om hvilke Fordele hun har af Forholdet o. s. v.*

En Mand, der af et offentligt Kontor *gentagende sendes ud til enlige Kvinder i en saa oprørende, umoralsk og fræk Mission*, man efterhaanden af sit Arbejde slappes i sin Moral, og af dette føres lige ud i Forbrydelse i Voldtægt — Arbejdet er jo lige til Stregen.

Maaske der ogsaa i selve denne Affære ligger en Forklaring paa, at man ikke oftere hører om saadanne Forbrydelser. Vedkommende Kvinde forklarer nemlig, at Undersøgeren, efter at han havde fuldført sin Forbrydelse, truede hende med, at han vilde sørge for, at hun mistede sin Understøttelse, hvis hun ikke tav stille med, hvad han havde gjort ved hende.

Denne Trusel aabner — netop paa Baggrund af disse Undersøgeres Almagt overfor de Socialsøgende — et vidt Perspektiv af Forbrydelser, som aldrig kommer for Dagens Lys.

Dette behøver jo ikke just at være Voldtægt i rent brutal Forstand. Hvor megen Gunst kan ikke »frivilligt« aftvinges under disse Vilkaar?

Vi har for stemplet Socialloven som forbrydersk, vilkaarlig og reaktionær i sit »Skønsprincip«. Vi peger paa denne Voldtægtssag og dens Enkeltheder og fastholder vor Karakteristik af denne forbandede Lov.

Giv os et Bidrag

Da vort Blad selvsagt ikke kan bære sig endnu og forholdsvis faa kammerater hidtil har maattet bære Byrden med at dække Bladets Underskud, retter vi hermed en Anmodning til alle Venner af Vort Blad om en Gang imellem at give det et Bidrag, stort eller lille — alt efter Evne.

Den socialdemokratiske Presse faar Støtte fra Fagforbundenes fede Kasser. Den kommunistiske Presse bæres oppe ved Hjælp af fremmede Pengemidler.

Vort Blad har ingen andre at støtte [illegible] end sine Læsere, og vi [illegible] give os en Haandsrækning.

Er du paa en Arbejdsplads, hvor der er Kammerater, der læser ARBEJDET, da spørg dem om et Bidrag og send det til ARBEJDETs Ekspedition, Blaagaards Plads 21. Der kvitteres hver Uge i Bladet.

Bliv Abonnent

paa „Arbejdet“ i Oktober Kvartal, Pris 1,50 Kr. Bladet kan bestilles paa alle Posthuse og hos alle Landpostbude samt paa Bladets Kontor Blaagaards Plads 21, Kbh. N.

Den forfalskede Kommunisme

Det franske Kommunistparti som et borgerligt nationalt Parti, der forraader den internationale Kamp mod Fascismen.

Vi offentliggjorde fornylig Brudstykker af et Opraab, som den kommunistiske Ungdom i Paris rettede til den katolske Ungdom, hvor der bl. a. appelleredes til de nationale Følelser, de nationale Traditioner og opfordredes til Samarbejde.

Denne Appel om Samarbejde rettet fra denne »røde«, »ultrarevolutionære« Kommunistungdom til Samarbejde med den Ungdom, der tilhører Verdens største Fordummelsesanstalt, Inkarnationen af al reaktionær Tænkemaade, er i sig selv betegnende nok for det Parti, der for blot et Aar siden stod som Repræsentant for den utilnærmelige revolutionære Kommunisme, der paa det skarpeste fordømte enhver Tilnærmelse til ethvert Akkord med borgerlig Tænkemaade.

Ja, denne Afsløring vilde mange Arbejdere synes var nok — dette mener vi ikke. Vi ønsker fra vort Blads Side at gøre vort Arbejde grundigt. Vi ønsker at give vore Læsere de mest grundige Beviser for, at det franske Kommunistparti paa alle afgørende Felter har svigtet den internationale revolutionære Klassekamps grundliggende Tanker og Principper, og at det blot paa et halvt Aar har gjort sig fortjent til alle de Skældsord og baanende Betegnelser, hvormed dette Parti overdængede det borgerlige Socialdemokrati og dets Borgfredspolitik.

Den forræderiske Folkefrontspolitik er endt i den nationalistiske Militarismes og Chauvinismes Sump.

Det franske kommunistiske Partis Folkefrontspolitik er en direkte Frugt af Sovjet-Unionens Militæralliance med det franske Borgerskab.

Denne Oprindelse gennemsyrer nu alle Partiets Handlinger.

Derfor var Enhedsfronten med det franske Socialistparti ikke nok. Enhedsfronten skulde udvides til en Folkefront, til en politisk Partialliance ogsaa omfattende de borgerlige Venstrepartier.

Og selv da denne borgerlige Alliance havde sejret ved Valgene og Kommunistpartiet var anbragt som Støtteparti for Regeringen *Blum*, var dette ikke nok.

Baade i Partiets Presse og paa Partiets store Møder agiteredes der for *en udvidet Folkefront*, omfattende *alle borgerlige Partier*, ogsaa *Højrepartierne* — helt ud til Fascisterne —, som vilde forsvare »*det demokratiske Frankrig*« mod den *tyske* Nazisme!

I Overensstemmelse med denne udvidede *nationalistiske* Folkefront blev Partiets Agitation mere og mere nationalistisk og patriotisk, saaledes at den franske Højrepresse beklagede sig over ikke at kunne hamle op med den.

I Partipressen og ved Moderne appelleres stadig til Fædrelandets, den franske Nations stolte Traditioner, dens uvisnelige Hæder, og de franske Patrioters Nationalhymne spilles nu samtidig med »Internationale«.

Det sidste Skrig paa denne Forsmædelsens Vej er, at Partiet i den røde Kommunistfane oppe i det ene Hjørne nu har anbragt en lille Trikolore — det nationale Flag!

Dette Parti har forlængst glemt den revolutionære Pligt overfor al national Spekulation, *bestandig at fremhæve Arbejderklassens internationale Interesser!*

Det har forlængst opgivet Parolen om, at *forvandle den nationale Krig til Borgerkrig.*

Det har forlængst glemt, at der bag den tyske Nazisme findes et uskyldigt arbejdende Folk, paa hvem det har mere Pligt at stole og samarbejde med end med den franske patriotiske Overklasse.

Dette franske »*Kommunistparti*« besudler i Dag det Navn, det bærer, og det forgifter de franske Arbejderes Tankeliv med den nationale Militarismes og Chauvinismes selvmorderiske Indbildninger og Raahed.

At det moralsk bærer Leon Blums udvidede Militarisme og Bevillinger oppe, er kun logisk ifølge hele dets nye politiske Retning.

Et Støtteparti for Leon Blums forræderiske Optræden overfor det spanske Folk.

Ingen tænkende Arbejder er mere i Tvivl om, at den franske Regerings Ikkeinterventionsforslag overfor den spanske Borgerkrig efterhaanden har udviklet sig til en Politik, der direkte gavner de spanske Fascister, og hver Dag krævet spanske Arbejderes Liv og nu truer det spanske Folk med et frygteligt Nederlag overfor de fascistiske Tyranner.

Til Eksempel paapeger at selv Repræsentanterne for Englands moderate og borgerlige Arbejderbevægelse har henvendt sig til deres Regering og krævet Vaabenblokaden overfor det spanske Folk undersøgt og ændret, fastslaar vi, at Frankrigs *kommunistiske Parti bestandig støtter og bærer oppe Regeringen Blum, som fremdeles nægter det spanske Folk at faa Forsvarsvaaben!*

Vi fastslaar, at de menige Arbejdere Verden over og ikke mindst Frankrigs Arbejdere, har krævet og bestandig kræver Forbudet mod Salg af Vaaben til det spanske Folk hævet, men ikke desto mindre støtter dette »Kommunistparti« bestandig den Regering og Folkefront, der opretholder Forbudet.

Og vil vore Læsere spørge hvorfor den franske Regering stiller sig saaledes, da vil vi citere den franske kommunistiske Rigsdagsmand *Lucien Roux*, der i »Arbejderbladet« i København besvarer dette Spørgsmaal saaledes:

Naar den franske Regering stadig opretholder Neutraliteten, saa er det af Hensyn til de Social-Radikale, der ikke vil gaa med til at understøtte den spanske Regering!

Vi ønsker her at tilføje: Var der den mindste Gnist af international Solidaritet tilbage i dette franske Kommunistparti, ja var der blot lidt mere Kærlighed ogsaa til den franske Arbejderklasse end egoistisk Afhængighed til Stalins og Blums Militærpolitik, da vilde Partiet omgaaende undsige Regeringen Blum, der i Dag direkte for at tækkes fransk Kapital tjener den blodige Verdensfascisme og *intet — intet — andet!*

Men saa dybt er dette franske Kommunistparti sunket i Imperialismens Sump af Taktik og internationale politiske Kæltringestreger, at det har tilsat den sidste Rest af revolutionær Fornuft og Moral.

Vi vil i en kommende Artikel se lidt nærmere paa dette Partis Stilling til de franske Arbejderes økonomiske Klassekamp.

Michaelsens Bukser

Blaa og hvide Ravndugs-Overalls
Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK

46 Fredericiagade 46

F.S. Ekstraordinær Generalforsamling

afholdes Mandag den 19. Oktober Kl. 20 prc. i Weinolds Lokaler, Nørrevold.

MEGET VIGTIG DAGSORDEN

Hvert enkelt Medlem tilsiges herved til at møde.

Styrelsen.

Fascistorganet „Politiken“

Hvis nogen Arbejder endnu tvivler om, hvor Regeringsorganet »Politiken« staar i Kampen mellem det spanske Folk og dets fascistiske Tyranner, bør de læse Bladets ledende Artikel for i Søndags.

Her meddeler Bladet, at der er alt for mange *usympatiske* Elementer i det spanske Regeringsparti til, at de demokratiske Vestmagter kan have nogen Sympati med det.

Bladet gør opmærksom paa, at Borgerkrigen afgøres ved Flyvemaskinerne, og at de fascistiske Oprørere har 20 topmoderne Flyvemaskiner for hver gammel, Folket raader over. Bladet bebrejder Sovjet-Unionen, at den har truet med at opgive Forbudet mod at sælge Flyvemaskiner til den spanske Regering, fordi de fascistiske Stater bestandig sælger Vaaben til Oprørerne.

Bladet trøster sig med, at Fascisternes overlegne Flyvevaaben vil afgøre den spanske Borgerkrig og at *mange Steder vil man le lettet op, naar den er afgjort — altsaa naar Fascisterne har sejret!*

Vi maa forudsætte, at dette Regeringsorgan ikke vilde fremsætte denne kyniske Sympati overfor de fascistiske Oprørsbanditter i Spanien uden i nøje Samklang med Udenrigsminister Munch, hvis Færor i udenrigspolitiske Anliggender det er.

Vi har vel videre Lov at forudsætte, at de »*usympatiske*« Elementer i det spanske Regeringsparti er *Arbejderne.*

Efter denne Artikel i Søndags har man al god Grund til at ønske Danmarks socialdemokratiske Arbejdere *Tillykke* med deres *Regeringsallierede.*

Det er en køn Bandit, der er med til at værne Demokratiets og Arbejdernes Interesser her i Landet.

Bliv Abonnent

Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien

III.

Og selv om C. N. T. Afdelingerne i Asturien deltog direkte i Kampene, hjalp det ikke. De asturiske Arbejderes Opstand blev kvalt i Strømme af Blod — et Blodbad endnu mere grusomt end Pariserkommunen, hvor Borgerskabets Milits dræbte over Hundrede Tusinde af Paris' Arbejdere og [illegible].

Men Halvdiktaturet »Lerroux« kunde [illegible] saa lidt som dens Forgængere [illegible] en socialdemokratisk Regering [illegible] Klassekampen.

[illegible] Terror [illegible] Arbejderne endnu mere op. Og selv om den revolutionære Kamp ikke antog den [illegible] bestandige terroristiske Handlinger sammen med en bestandig [illegible] af Strejkekampe umulig [illegible] regelmæssig Udbytning [illegible].

[illegible] og Militære [illegible] paa deres Side paa det [illegible] med den [illegible] Regering og [illegible] fuldt Diktatur [illegible] den fuldstændige Tilintetgørelse af Arbejdernes politiske og økonomiske Bevægelse som Opgave.

Reaktionens Kræfter med deres [illegible] af Folkets Udbytning [illegible] Privilegier, deres Magtstilling [illegible] Underklassen. Og denne Arbejderne i Industricentrene, Landarbejderne og de fattige Bønder var fast besluttede paa at tilkæmpe sig bedre Livsforhold og bryde det Slaveaag, de hidtil havde været underkastet.

De økonomiske og sociale Forhold havde allerede skabt den Mentalitet, som bebudede Forspillet til det historiske Opgør, der i disse Uger finder Sted i Spanien.

Den latente Spænding [illegible] Valgene i Februar i Aar. Under Tryk af mægtige Demonstrationer og det haabløse for enhver politisk Afbalancering forsvandt den gamle Regering, og den nye Regering tvinges til at give efter for mange af Arbejdernes Fordringer. Nødtvungent maatte den [illegible] Fangslerne op for de politiske Fanger. C. N. T. havde alene over [illegible] Medlemmer siddende i Fængsel. Disse Fanger hørte til nogle af Arbejdernes mest aggressive Kræfter, og deres Frigivelse betød et mægtigt moralsk Plus for Arbejderne i den Kamp, [illegible].

[illegible] den nye Regering optog Kommunisterne [illegible] Virksomhed [illegible] Lerroux [illegible] betale for [illegible] arbejdet paa [illegible] Arbejdstid [illegible].

[illegible] Karakteren af revolutionær Kamp [illegible].

den aktive revolutionære politiske Faktor i Klassekampen. Dette er baade Tilfælde i By og paa Land, og særlig paa Landet, hvor de mishandlede Landarbejdere mange Steder brænder Kirker, Klostre og Højadelens »Reder« af og tager Jorden i Besiddelse.

Folkefrontsregeringen, der er kommet til Magten ved Arbejdernes Hjælp, staar midt imellem to haarde Magter, den rasende Reaktion og de stadig revolterende Arbejdermasser.

Ifølge hele sin Indstilling betragter Folkefrontsregeringen det som sin Opgave at værge det **borgerlige kapitalistiske System** og saakaldte Retsordning — **den private Ejendomsret**. Den holder hverken med Reaktionen eller Arbejdermasserne, men søger en Balance hvilende paa det mere demokratisk sindede Borgerskab og de borgerlige Arbejdermasser — Socialdemokratiet.

Dette medfører, at den vaklende Politik. Snart tvinger den Arbejdsløshederne til at give efter for Arbejderne [illegible] og de gør det tænderskærende. Snart staar den Arbejderne haardhændet med med Politi og Militær og [illegible] Arbejderne.

De borgerlige Arbejdere, Socialdemokratiet og det reformistiske Fagforbund [illegible] at komme Regeringen til Hjælp [illegible] C. N. T. [illegible] enhver borgerlig Regering [illegible] Det kommer i disse Maaneder [illegible] til Kampe mellem disse [illegible] C. N. T. i disse Kampe [illegible] det denne uforsonlige Klassekamp [illegible] Madrid.

[illegible] af disse [illegible]

ting i Spanien er en umaadelig Tilspidsning af Klassekampen, en uhyre Skærpelse af Modsætningsforholdet mellem den brutale, hensynsløse klerikale, militære og industrielle og godsejerlige Reaktion, der ubønhørligt kræver Folket styrtet ned i den gamle Trældom berøvet enhver menneskelig Ret og paa den anden Side Folkemasserne der i glødende Harme mod Tyrannerne ikke mere vil vide af Kompromiser for sin Frihed og sine menneskelige Rettigheder.

Og midt imellem disse to Fløje, disse uforsonlige Klasseformationer, befinder sig en vaklende og delvis magtesløs Regering der har sin væsentlige moralske Støtte af et svagt umodent Smaaborgerskab og et Socialdemokrati der er opdelt i en moderat og en radikal Fløj og militært i Civilgarden en mindre Del Officerer og en Del af Politiet.

Saaledes er Stillingen i Dagene før den 19. Juli i Aar.

Folkefrontsregeringen er i Skærsilden. Den staar i Opgøret midt imellem to uforsonlige Magter, det revolutionære Folk paa den ene Side og den [illegible] Reaktion paa den anden Side [illegible] Skærsild [illegible] borgerlige Ejendom, Kapitalismen, [illegible] politiske System [illegible] Men [illegible] haabløs. Det er i det [illegible] Spørgsmaal om den [illegible] Grunden [illegible] 30000 Kammerater [illegible] Fængslerne.

Og havde Regeringen haft Flertallet ved Valgene, mistede den ikke blot dette, men mistede endog Forstaaelse af sin egen Stilling, Forstaaelse af og Føling med de Kræfter, der beherskede Udviklingen. Den endte derfor i Magtesløshed og Foragt.

Den sad tilbage i sin golde Ophøjethed, medens Kræfterne udviklede sig med rivende Hast paa begge Fløje og hele Situationen tilspidsedes til Eksplosionspunktet. Der skulde nu blot en mindre Begivenhed til, for at Kræfterne kunde udløses, og den indtraf.

Fascisterne, der efterhaanden havde faaet den største Del af Officerskorpset indrulleret under Fanerne, paabegyndte en Udryddelseskrig mod de højere Politi- og Militærpersoner, der muligt kunde komme det kommende Kup paa tværs.

De myrdede saaledes en fremstaaende Politiofficer i Madrid, der var særlig kendt for sit demokratiske Sindelag.

Politiet i Madrid, der kendte Regeringens Svaghed, blev opbragt over Mordet paa deres ledende Mand, som var afholdt af dem, og som Repressalie dræbte de Føreren for Fascisterne i Madrid, *Sotelo*.

[illegible] overfor [illegible] at der blev [illegible] Mordet af Sotelo Signalet til Fascisternes Opror.

[illegible] at dette Udbrud [illegible] havde [illegible] sikkert et Vidnesbyrd til, at det [illegible] Folket i store Dele af Spanien at hindre Fascisternes op[illegible].

Det [illegible] Udbrud af det fascistiske Oprør skete i Marokko. Efter en kort Kamp beherskede de fascistiske Officerer Landet.

I Spanien stod saa godt som hele Officerskorpset paa Oprørernes Side, og det lykkedes Officererne mange Steder at føre hele Garnisonen mod Regeringen. Ogsaa paa Krigsskibene skete det i flere Tilfælde, at Officererne fik Mandskabet med sig over paa Oprørernes Side mod Regeringen.

I disse skæbnesvangre Dage omkring den 19. Juli afslørede Folkefrontsregeringen sin fuldstændige ansvarsløse Svaghed.

Den udsendte den ene Proklamation efter den anden, hvori den erklærede, at Oprøret kun omfattede et Par Garnisoner i Marokko, og at der ingen Fare var, medens samtidig Oprøret bredte sig over hele Spanien, uden at Regeringen gjorde alvorlige Forsøg paa at standse Udbruddet.

Men den 19. Juli og de følgende Dage indtraf det, der i Historien vil give den spanske Borgerkrig baade Indhold og Karakter, nemlig at Landets Arbejdere ikke afventede den vaklende Regerings Initiativ, men selv rejste sig og førte Kampen mod det oprørske Militær.

Overalt gik Arbejdermasserne ud paa Gaden; mange Steder lykkedes det Arbejderne ved at belejre Kasernerne at [illegible] moralsk Pres paa Soldaterne, saaledes at disse vendte sig mod Officererne og afvæbnede dem.

Andre Steder sejrede Arbejderne først efter blodige Opgør med Militæret, saaledes i Barcelona, Madrid, Malaga, Bilbao, St. Sebastian og flere andre vigtige Byer. Ligeledes skete det, at Matroser paa enkelte af Krigsskibene optog Kampen mod de fascistiske Officerer og afvæbnede eller dræbte dem.

(Fortsættes.)

D.A.L.
De-arbejdsløses-Landsorganisation

Ordinær Generalforsamling

Onsdag d. 21. ds. Kl. 20 pr. Rantzausgade 58.

DAGSORDEN:

1. Valg af Dirigent.
2. Beretning.
3. Regnskab.
4. Indkomne Forslag.
5. Valg til Bestyrelse.
6. Eventuelt.

Medlemskort skal medbringes.

For D. A. L.

Bestyrelsen.

Før Generalforsamlingen

Som det fremgaar af ovenstaaende Annonce, afholder D. A. L. sin ordinære Generalforsamling paa Onsdag.

Sommeren, som nu er forbi, bragte ingen nævneværdig Nedgang i Arbejdsløshedstallet. Derimod blev den benyttet til en kraftig baade direkte og indirekte Nedskæring af vor Understøttelse, saa vore Vilkaar blev yderligere forringede.

Grundlaget for den kommunale Besparelse paa 300,000 Kr. i de sociale Udgifter er ikke en Nedgang i Antallet af Arbejdsløse, men Underernæring og Elendighed blandt de Arbejdsløse.

Samtidig oplevede vi en formelig Klapjagt paa de unge Arbejdsløse og paa deKammerater, en Særlovgivning har gjort til Forbrydere.

En rig Høst af »Socialhjælpsbedragere« har fyldt vore Fængsler, og endnu ser det ikke ud til, at »Fortielsesparagraffens« Fader vil udvirke en Forandring her.

Med skærpede Vilkaar for de Arbejdsløse gaar vi nu en Vinter imøde. Store Opgaver venter paa at blive løst, og en kraftig Indsats maa gøres for at kunne modstaa de Anslag, der stadig rettes mod os.

Det bliver bl. a. Generalforsamlingens Opgave at fastlægge Arbejdslinier for den kommende Vinter, og enhver Kammerat maa ved at møde op paa Generalforsamlingen være med til at give dem saa klar en Udformning som muligt, at de kan blive et fuldgyldigt Udtryk for de Arbejdsløse.

Vel mødt paa Generalforsamlingen.

Rank dig

Man hører af og til arbejdsløse Kammerater svare, naar man spørger dem: »Er du Medlem af D. A. L.?« »Hvad skal jeg dér; det hjælper jo ikke noget?« Gaar man saadan en Kammerat tættere paa Livet og siger til ham: »Har du da opgivet alt Haab for dig og din Familie? Er du ikke et Menneske, der har Ret til at leve og nyde af Naturens Goder, og som kun bliver hindret deri af et forbryderisk Samfund, som har tilranet sig Magten?« svarer han. »Ja, hvad? Det hjælper jo ikke alligevel.« Saadan en Kammerat er haabløs. Det eneste, han gaar og venter paa og forresten ogsaa andre, er en — Ligkiste.

En anden Type er ham med »Pomonaen«. Dag for Dag sidder han rundt paa Byens Bænke i Selskab med andre Pomonadrikkere. Høj og hæs er Stemmen. Der diskuteres Samfundsreformer. Der diskuteres, hvor den næste Flaske Pomona skal komme fra. Øjnene bliver slørede, Gangen usikker. Naar det mørknes og der ikke kan skaffes mere Udvej til »Pomona«, vandrer han hjemad for at sove den Retfærdiges Søvn efter fuldbragt Dagværk.

Næste Dag fortsætter, hvor forrige Dag slap. Hvis det saa kun gik ud over ham alene, kunde man fristes til at sige: lad ham drikke sig ihjel, men hvor mange Gange ser man ikke en tynd og ængstelig lille Kvinde nærme sig et saadan drikkende Selskab, der har slaaet sig ned paa en Bænk? Store og ængstelige er hendes Øjne, markeret af Sult er hendes Ansigt, men hel og ren er hun i sin Paaklædning. Langsomt nærmer hun sig Selskabet; hun vil gerne have sin Kammerat med hjem; hun har ikke endnu opgivet Troen paa ham. Der var engang han var Karl for sin Hat, og den Tid kan vel komme igen.

Ak, lille Søster! I de fleste Tilfælde er »Pomonaen« i Forbindelse med svag Karakter den stærkeste — og han er ogsaa haabløs. Nogle Aar vil gaa, Tuberkulosen vil holde sit Indtog i hans modstandsløse Legeme, og en Dag er han færdig.

Den tredje Type, den kender du. Det er den Arbejdsløse, der trods alt føler sig som Menneske; det er ham, der holder Hovedet klart, knytter Næverne og kæmper for sig og sines Eksistens. Vil du være med, Kammerat, saa meld dig ind i D. A. L., saa vi kan løfte i Flok.

Regeringen forbereder Tvangs-Arbejdet

Vi hører ikke til dem, der lægger alt for stærk Vægt paa Politikeres Udtalelser, men alligevel finder vi det nødvendigt at beskæftige os med Statsministerens Udtalelser om Arbejdsløshedsspørgsmaalet og især med den Del, der angaar de uorganiserede. Fuldkommen ubeskyttede af bestaaende Love og prisgivet en i Bund og Grund reaktionær Administration, hvis eneste Rettesnor er deres eget »Skøn«, staar den uorganiserede Arbejdsløse som en Pariakaste. — Tavse gaar de rundt og lider under den Skuffelse, politiske Løftemagere har bragt dem, og har mistet Troen paa Kampens Nytte og Evnen til at blive opbragt over de fortvivlede Vilkaar, der bydes Hjem og Familie.

Vel ser vi, at disse Løftemagere igen drister sig frem mellem de Arbejdsløse, men vi fra D. A. L. vil se det som vor absolutte Opgave paa ethvert Sted og til enhver Tid at afsløre dem, ligegyldig hvad de kalder sig og hvor mange Præster, der støtter dem. Løftemagernes Tid maa være forbi, Ønskedrømmenes Tid maa være forbi, et Arbejde for vor Fremtid venter os.

Regeringen har bebudet Kamp mod Arbejdsløsheden, men vi raaber det til dig, Kammerat — *Vær paa Vagt.*

Vel ønsker vi Arbejde, men for vor egen, for vort Hjems, Familjes og Børns Skyld ønsker vi ikke Arbejde for enhver Pris. Vi kan allerede nu paa det foreliggende Grundlag bestemt sige, at vi ikke kan vente os noget godt af Regeringens Forslag.

Der er især to Kategorier af Arbejdsløse, som Forslagene vil ramme, og det er de unge Arbejdsløse og de langvarigt Arbejdsløse.

For begge Kategoriers Vedkommende gælder det, at Landbruget skal beskæftige en stor Del af dem. *Men til hvilken Løn?*

Dette Spørgsmaal interesserer ikke Regeringen. Derimod beskæftiger den sig med Spørgsmaalet om de Foranstaltninger, den skal træffe for at faa de Arbejdsløse anbragt.

For Landmandens Vedkommende skulde det ikke være svært, han skal have »Forstaaelse« af Nødvendigheden af at modtage de Arbejdsløse. Med lidt billig Arbejdskraft skulde det ikke falde svært for dem at faa denne »Forstaaelse«. De Arbejdsløse skal ogsaa have »Forstaaelse«. Denne faar de let, naar de samtidig med det anviste Arbejde faar Besked paa, at Nægtelse af at modtage det, uafhængig af, hvad man end vil bruge som Begrundelse, vil medføre Tab af Retten til Understøttelse. Arbejdsløshedstallet skal bringes ned, og Landbruget skal have billig Arbejdskraft. Vi nævner disse Forhold nu, men vi skal, saa snart Lovforslagene foreligger officielt, tage dem op til Behandling og redegøre for Følgerne af dem. Det, vi ønsker nu, er at gøre det forstaaeligt for dig, at du ikke kan møde dem helt uforberedt. Kun hvis vi, før Lovene har fundet deres Udformning og skal til at føres ud i Praksis, har opbygget en Organisation af Arbejdsløse, kan vi møde dem med det Svar, de fortjener. Staar vi splittede, er der let Spil med os, og een for een pilles ud af Rækkerne og maa undergive os Tvangsarbejdet.

Derfor maa du, Kammerat, overveje, om du ikke sammen med os i D. A. L. skal forberede dig selv og dine Kammerater til at møde Tvangslovene paa den Maade, de fortjener, og som er en Arbejder værdigt. Vær med i D. A. L. Det er de Arbejdsløses Organisation, det er dit Kampredskab.

Det smukke Hjem vil De gerne stifte Dem,
Køb derfor Møbler hos „Aldrig gifte Dem -"!

Snedkermester J. Ryssel, Oehlenschlægersg. 40

Besøg Møbeludstillingen Vesterbrogade 75. Mezz.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219

tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 15 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening 1ste Kl.s Arbejde. Raadmandsgade 17. Ny Damesalon aabnet

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres.
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsensgade).

1000 Par reparerede Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. Billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 4708. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET"

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

OPHØRS-UDSALG
Trævareforretningen Dannebrog, Elmegade 25, ophører fra 15. Oktober. Hele Varelageret udsælges til billige Priser.
Tlf. Nora 5150.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Den gode og billige Mælk
køber De i
BYENS billigste KAFFELAGER
Borgergade 74.
1/1 Liter sød Mælk 23 Øre
1/1 Liter Piskefløde 40 Øre
1/4 kg. Kaffe I. 87 Øre
En stor Gul 17 Øre men HUSK kun i
Borgergade 74.

TH. GREVE
KAFFE ALT fineste Javablanding. Kr. 2,48 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15 i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

Kød- og Flæskeudsalget
Øresundsvej 26.
Kun 1. Kl.s Varer. — Forlang Mærker.
Steffensen & Poulsen.

FORSKELLIGT

„HERRESALON"
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„Rekord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00. Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 41
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej"
Dybbølsgade 66
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458. Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden" giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure ½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST" Korsgade 35.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer.
Alle Slags Reparationer udføres.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

FREDERIKSB. RULLEGARDINFABRIK.
1 Fag Rullegardiner 3,00, 1½ Fag 5,00. 5 Aars skriftlig Garanti. Maaltagning og Opsætning gratis overalt. Roarsvej 11. Godthaab 6331.

Sygeplejemagasinet
Afd. A. Vesterg. 3, Kbh. K.
Telf. Byen 4195.
Katalog over vore Sanitets- og Sygepleje-Artikler tilsendes gratis.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Det danske Kvalitetsmærke
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

I Forbindelse med

Antikrigskonferencen i Brüssel og det spanske Folks Kamp for Frihed og Menneskeret

afholdes et offentlig Møde i

WEINOLDS Lokaler, Nørrevold

Torsdag den 29. Oktober Kl. 8.

Mødets Talere er:

Form. f. S.U.F. BØRGE PETERSEN
Redaktør CHR. CHRISTENSEN

Fri Diskussion - Entre 25 Øre

Socialistisk Ungdomsforbund, Fagoppositionens Sammenslutning.

F.S. HELSINGØR-AFDELING

afholder

Ande- og Øf-Øf-Spil m. m.

Fredag den 23. Oktober, Kl. 8 Aften i Munkegade 8

Festen til Fordel for „ARBEJDET".

Mød op alle Kammerater!

F. S. SILKEBORG AFDL.
afholder ordinær Generalforsamling paa „SOMMERLYST", Torsdag d. 22. ds., Kl. 7½ Aften.

Alle Medlemmer bør deltage.

Bestyrelsen.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Kontoret): Edv. Jørgensen 0,25. Alb. Engstrøm 1,00. Stendahl 1,00. Th. 2,00. E. M. 1,00. R. B. 2,00. Poul N. 0,50. A. H. 2,00. »F. S.« 5,00. Martin 5,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 721,97.

Liste 86 (Kontoret): Alb. E. 1,00. P. M. J. 1,50. V. H. 2,05. G. H. 1,90. C. P. 2,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 730,12.

Til vore Abonnenter

Husk at betale Abonnement for Oktober Kvartal snarest, da Postvæsenet kræver Fornyelsespengene af os.

To gode Møder

Der var indtruffet det uheldige Forhold, at F. S. og »De Arbejdsløses Landsorganisation« begge havde offentlige Møder til i Tirsdags Aftes. Men man maa sige, at begge Bevægelser, der har saa mange Berøringspunkter, klarede begge Møder udmærket. Begge Møder var velbesøgte og forløb paa bedste Maade.

F. S.s Spaniensmøde kan karakteriseres ved to gode orienterende Indledningsforedrag om de spanske Arbejderes Kamp og en interessant Diskussion, hvor der vel faldt drøje Hug af til de forskellige Retninger herhjemme, men som samlede sig i en hengiven Tilslutning og Begejstring for de spanske Arbejderes Kamp mod Fascismen.

D. A. L.s Møde om Ernæringsproblemet og de Arbejdsløse var meget interessant baade ved Indledernes Foredrag og ikke mindst ved Indlægget fra D. A. L.s Repræsentant. Der vil i næste Nummer fremkomme et Referat af Mødet, og Emnet er saa omfattende og betydningsfuldt, at det bestandig vil blive behandlet.

Er du Modstander

af F.S. bør du alligevel holde og læse „Arbejdet". Den tænkende Arbejder læser ogsaa Modstandernes Presse. Kun derved kan han dømme klogt og retfærdigt og vælge sit Standpunkt paa Fornuftens Grund.

Kun Hjul...

Jeg har aldrig været fri,
aldrig tænkt en Tanke selv,
i et stort Maskineri
blev jeg indsat i et Leje
i det samme Drejeri,
hvor de andre Hjul maa dreje.

Skolen tvang min Tanke ind
i den samme snævre Gang
for at lave tusind Sind,
saa de let kan efterligne
Hundredtusind andre Sind,
der er Hjul i en Maskine.

Ak ja, naar vi bare gaar
støt som et Bornholmeruhr,
drejer drejer Aar for Aar
som vi saa de andre dreje
sker det aldrig, at vi naar
ud af Hjulets snævre Leje.

Werner Helmert

Ansvarshavende Redaktør CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 36. | Fredag d. 23. Oktober 1936 | 1. Aarg.

Bliv Medlem af F.S.

Arbejdere, Kammerater!

I denne Tid skulde rundt i Fagforeningerne drøftes de Krav, de 85,000 Fagforeningsmedlemmer, der skal have Overenskomsterne fornyet til Foraaret, vil stille til deres Udbyttere.

Vi saa sidste Foraar, hvorledes det gik. Det hele endte i tvungen Voldgift, hvor nogle Overklasseherrer tilkastede de aller lavest lønnede Arbejdere nogle faa Øres Lønforhøjelse og et Par andre smaa, ubetydelige Forbedringer, medens den store Masse af vore organiserede Klassefæller intet fik, men blev bundet paa de gamle Vilkaar i hele 2 Aar.

Nu til Foraaret skal 85.000 Arbejdere have fornyet deres Overenskomster, og vi stiller da det Spørgsmaal: *Skal det gaa dem ligeledes? Skal ogsaa de bindes til de gamle Vilkaar hele 2 Aar frem i Tiden?*

Kendsgerninger kan ikke bortdiskuteres. Og Kendsgerning er det, at Arbejdernes Livsfornødenheder bestandig i de 2 sidste Aar er steget i Pris saavel som Huslejen.

Kendsgerning er det, at vore Udbyttere i Kraft af Valutalovenes Beskyttelse og Landbolovene har indhøstet hele Vareprisstigningen i Form af store Aktieudbytter, Profit og Handelsavance.

Kendsgerning er det, at ikke blot den direkte Udbytterklasse, men hele den store Handelsstand og Mellemklasse, Embedsmænd, Læger, Sagførere, Godsejere og Storbønder i stigende Grad har nydt Frugterne af disse Love i Form af stigende Indtægter og Velstand, medens den produktive organiserede Arbejderklasse, der skaber alle Værdier, intet har faaet, men tværtimod ved de stigende Varepriser maa aflevere, hvad de før har tilkæmpet sig.

Vi peger paa den uafviselige Kendsgerning, at hele Arbejderklassens Livsvilkaar, baade de arbejdende og de arbejdsløse Arbejderes Eksistenskamp er blevet forværret i de sidste 2 Aar.

Da den tvungne Voldgift i Foraaret dømte de organiserede Arbejdere, hvis Overenskomster var til Fornyelse, at fortsætte paa de gamle Vilkaar endnu i 2 Aar, da fandt Fagforbundenes ledende Mænd selv, at der burde siges noget.

Deres Udtalelser kan sammenfattes i følgende Punkter:

Arbejdernes faglige Aktionsfrihed maa i Fremtiden bevares ubeskaaren!

Der maa sættes Kraft ind paa en alvorlig Forkortelse af Arbejdstiden i Overensstemmelse med de internationale Krav om 40 Timers Arbejdsuge!

Der maa fra Fagbevægelsen gøres alvorlige Anstrengelser for en Prisregulering, der bringer de bestandig stigende Varepriser i Overensstemmelse med den fastbundne Løn!

Uden at vi vil fornærme de Mænd og de Forsamlinger, der udtalte disse Løfter om Aktivitet, vil vi fastslaa, at der *ikke er rørt en Haand eller foretaget den mindste Handling for disse Løfters Opfyldelse!*

Vi vil videre paapege, at Parolen fra samme Side overfor den tilstundende Overenskomstsituation er fuldstændig Opgivelse af ethvert Krav om positive Fremskridt — blot den samme Tiggerparole — om »*Lidt til de daarligst stillede Arbejdere!*«

Vi tvivler ikke om, at Fagbevægelsen og Arbejderne vil komme til at lide den samme Forsmædelsens Skæbne under den tvungne Voldgifts Lænker til Foraaret, om ikke Fagforeningernes Medlemmer finder sig selv igen og reagerer mod denne Misrøgt af deres faglige Interesser!

Men vil Arbejderne dette, ja kan de dette? Er de ikke efterhaanden blevet saa dødkulret i deres Frygt for Arbejdsløsheden, i deres Kamp om Arbejdspladsen, at de har mistet ethvert Præg af Klassesolidaritet, enhver Tro paa Fællesskabet og Klassekraften. Og er de ikke snart saa dresserede af Bureaukratiet, at de træder ind paa deres Organisationskontorer som ærbødige Ansøgere, blottet for enhver personlig Stolthedsfølelse og Respekt for eget Værd som produktive Arbejdere og som Personligheder.

Lad os aabent medgive, at den danske Fagbevægelse i de senere Aar har tabt umaadelige moralske Værdier i Medlemmernes hele Indstilling, at der findes Tusinder og atter Tusinder af Fagforeningsmedlemmer, der bare tænker paa sig selv, sin Arbejdsplads og sine personlige Lønmuligheder, Mænd og Kvinder af vor Klasse, der ikke ejer Gnist af Klassefølelse, der ikke gider klø sig bag Øret eller løbe den mindste personlige Risiko for at værne Klassens eller Fagets Lønstandard.

Jo, det er sandt, men lige saa sandt er det, at der endnu er Tusinder andre, som i Behold har alle de moralske Egenskaber, som betinger baade Fagets og Klassens sejrrige Kamp mod den udbyttende Kapital.

Mere ussel er vor Klasse ikke blevet endnu. Vi har endnu baade Kampens og Sejrens Muligheder i os — *de skal blot kaldes til Udfoldelse!*

Det, der har været Ulykken i de senere Aar, er netop at disse positivt villende Kræfter af de dorske og konservative Kræfter er drevet i Defensiv overalt i Organisationerne, at Arbejdsløsheden blandt alle dens onde Følger har givet det konservative bureaukratiske Kontorvæsen en dominerende Magt og at de aktive Kræfter har ladet sig drive tilbage, fordi de manglede en samlende Faktor, en ordnende, organiserende og vejvisende Kraft og et offentligt Talerør.

Det kommunistiske Parti søgte at spille denne Rolle for derved at hyppe sine egne Partikartofler. Dens Opgave her maatte ende i Fiasko, thi de fagoppositionelle Arbejdere er netop dem, der ikke egner sig for Partislaveri.

Men i Dag staar en samlende Faktor for den faglige Opposition der ikke har nogen som helst anden Opgave end netop denne, at samle alle fagorganiserede Arbejdere uden Hensyn til deres politiske Opfattelse til Kamp for vore faglige Interesser overfor vore Udbyttere, paany at gøre Fagbevægelsen til en Kampbevægelse, der fri af alle partipolitiske Hensyn igen kan træde i Skranken for vore Interesser som Lønarbejdere og Mennesker.

Betingelsen herfor er, at de radikale Arbejdere inden for hvert Fag samles, drøfter og planlægger de Muligheder og Veje, der maa følges for paany at bringe Fagorganisationerne til Aktivitet for Fagenes og Medlemmernes Interesser.

Som det gaar nu, vokser kun Sløvsind og Stagnation, til det ender i Opløsning og Nederlag.

Kammerater, kom og vær med i Kampen for Fagbevægelsens Fornyelse. Meld jer ind i F. S.

Sig om Fagbevægelsen, hvad du vil, den er trods alle Fejl alligevel vor Klasses eneste store fælles Organisation, som vi alle bør vie vore bedste Kræfter til Held og Gavn for hele Klassen. *Eli.*

Arbejdere

mød frem paa Generalforsamlingerne, hvor Overenskomstfornyelsen er Dagsordenen og stil Jeres Krav!

Bliv Abonnent

paa „Arbejdet" i Oktober Kvartal, Pris 1,50 Kr. Bladet kan bestilles paa alle Posthuse og hos alle Landpostbude samt paa Bladets Kontor Blaagaards Plads 21, Kbh. N.

Barcelona-Madrid

Vi har overfor vore Læsere ikke lagt Skjul paa Modsætningsforholdet mellem Folkefrontsregeringen i Madrid og Arbejderne i Katalonien.

Dette Modsætningsforhold er af dyb principiel Karakter, saa dyb, som Modsætningen mellem Kapitalisme og Socialisme.

Man har fra begge Sider og ikke mindst fra Arbejderne i Katalonien hidtil søgt at undgaa, at dette Modsætningsforhold blev aaben Konflikt, saalænge Spaniens Arbejdere stod overfor den fælles Fjende — den voldelige Fascisme.

Da det imidlertid ser ud til, at det ikke kan undgaas at dette Forhold nu enten skal løses ved en fredelig Overenskomst eller skærpes til en aaben Konflikt, vil vi her for vore Læsere kort redegøre Spørgsmaalet.

Madridregeringen er trods alle Personskifter bestandig en borgerlig Regering, der vil bevare den kapitalistiske Udbytning af Arbejderne — den borgerlige Samfundsordning!

I skarpeste Modstrid hertil staar Arbejdernes enorme Flertal i Katalonien, der ikke blot i deres Landsdel har udjaget Fascisterne, men som under Førerskab af C. N. T. er i fuld Gang med at opbygge et nyt Samfund paa Grundlag af Socialisering af Jorden og alle Produktions- og Omsætningsorganer.

For Madridregeringen er Kampen mod Fascismen blot Spørgsmaalet om en politisk Styreform, for Katalonien Spørgsmaalet om Arbejdernes Befrielse for den kapitalistiske Udbytning paa Grundlag af Arbejdernes økonomiske Kamporganisationer.

Striden et gammelt Spørgsmaal.

Dette dybe, principielle Modsætningsforhold i de nspanske Klassekamp er ikke af ny Dato.

Det Grundforhold i Spaniens økonomiske Struktur, at der aldrig har eksisteret et rent kapitalistisk Produktionsforhold, men at den gamle Storgodsproduktion i Landbruget er bevaret samtidig med, at den gamle Fevdaladel er gledet ind som bestemmende Faktor i den industrielle Finanskapitalisme, har bestandig forhindret, at Spaniens Underklasse — Bønder som Industriarbejdere — har kunnet kæmpe sig frem til taalelige Livsvilkaar.

Grundet herpaa maatte Hovedproblemet for Klassekampen i Spanien blive enten Elendighed eller den sociale Revolution.

Det tredie Alternativ — som i en kortere historisk Periode er aktuel i Europas Lande med en mere rendyrket Kapitalisme og bevidst Borgerskab — Reformismen med en taalelig Tilværelse for de udbyttede Masser, har altid savnet Grundlag i Spanien.

Derfor har den politiske Repræsentant for den reformistiske Arbejderbevægelse, Socialdemokratiet, aldrig kunnet opnaa den Massetilslutning i Spanien, som endnu er almindelig i nogle Lande i Europa.

Det store Flertal af Spaniens Proletariat, saa vidt og saa langt det har organiseret sig, har altid tilhørt den revolutionære Fagbevægelse. Og selve Klassekampen har — bortset fra al Organisation — lige fra Midten af sidste Aarhundrede været revolutionær i sin Tendens.

Socialdemokratiet har i nogle af Spaniens større Byer, hvor et almindeligt Borgerskab er fremstaaet, vundet nogen Tilslutning blandt de bedst stillede Arbejdere og det har forsøgt at danne en reformistisk Fagbevægelse, der skulde ødelægge den gamle revolutionære Fagbevægelse C. N. T.

Dette er dog aldrig lykkedes. Den reformistiske Fagbevægelse U. G. T. har kun i ganske enkelte Byer og Fag kunnet spille en Rolle, ofte endda kun som en gol Bevægelse, der brød de paagaaende Kampe.

Til Trods for, at U. G. T. blev favoriseret af Udbytterne og det officielle Samfund, og til Trods for, at C. N. T. bestandig maatte leve illegalt, bevarede denne Organisation altid det store Flertal af Arbejderne og Føringen i Klassekampen.

Striden mellem den socialdemokratiske og den revolutionære Bevægelse har ofte været bitter og hensynsløs. Særlig i Aarene 1931—1934, hvor Socialdemokratiet sammen med Borgerskabet laa inde med Statsmagten, forfulgtes de revolutionære Arbejdere i det uendelige med Forbud og Fængsel, og U. G. T. optraadte ofte som en ren og skær Skruebrækkerbevægelse, der bestandig i Borgerskabets Interesse søgte at bryde Brodden af Arbejdermassernes revolutionære Kampe.

Og selv om det var de syndikalistiske Arbejdermasser, der for at fri sine egne ud af Fængslerne stemte den socialdemokratiske Folkefrontsregering til Magten nu i

(Fortsættes Side 4.)

Giv en Gave til Basaren

Vi henstiller til alle vort Blads kvindelige Læsere, til enhver Mand og Kvinde, der vil støtte vor Studiekreds og Oplysningsarbejde, om at skænke en Gave til vor Basar, der afholdes omkring 1. December.

Gaver eller Meddelelse om saadanne modtages med Tak paa ARBEJDET's Ekspeditionskontor, aabent hver Hverdag Aften fra Kl. 17 til 19.

F. S.s Kvindekomité.

Socialministeren og 40 Timers Arbejdsuge

Er der „Rotter paa Loftet"?

I Henhold til flere samstemmende Udtalelser fra Deltagere i Arbejdsmandsforbundets Fagkursus paa Roskilde Arbejderhøjskole, holdt Socialminister Ludvig Christensen sidste Torsdag et »*oplysende*« Foredrag for dem, hvori han bl. a. fremsatte den Paastand, at *det var umuligt at faa udført det Arbejde, der skulde udføres, saafremt man indførte 40 Timers Arbejdsuge! Der var ikke Arbejdsløse nok, naar lige undtoges Arbejdsmændene.*

Kursusets Deltagere havde taget kraftig til Genmæle mod dette nærmest sindsvage Vrøvl. Alene det Forhold, at de Arbejdsløses Antal udgør ca. 1 Femtedel af Arbejderne, medens den omtalte Forkortelse af Arbejdstiden ikke udgør 1 Sjettedel af Arbejdstiden, viser Værdien i den fremsatte Paastand, for ikke at tale om den Rationalisering, der uvægerlig vil blive sat ind i Tilfælde af 40 Timers Ugen.

Enten har Socialministeren faaet »*Rotter paa Loftet*« og burde i saa Tilfælde være blevet i »*Roskilde*«, eller ogsaa maa man tage hans »*Oplysning*« som et Bevis for, hvor fattig paa Argumenter Regeringen er i dens Kamp for at værge Udbytterne mod 40 Timers Arbejdsugen.

Men hvad saa med Regeringens Skraaleri om Bekæmpelse af Arbejdsløsheden? Det er altsaa ogsaa Humbug!

De, der ikke vil forkorte Arbejdstiden, vil ikke bekæmpe Arbejdsløsheden!

Spaniens Arbejdere kæmper

nu paa 4de Maaned deres heltemodige Kamp mod de fascistiske Bødler. Men det er ikke blot mod den spanske Fascisme, de kæmper. Deres Kamp er en Kamp mod Verdensfascismen. For første Gang har en Nations Arbejdere rejst sig i heltemodig Kamp mod den brutale og grusomme Verdensfascisme. Lykkes det ikke Spaniens Arbejdere at standse denne reaktionære Verdensbølge, vil den overskylle hele Europa og undertrykke hele Arbejderbevægelsen.

Kom til Møde paa Torsdag og hør om dette vor Tids største og mest betydelige historiske Forhold, der har Bud til alle tænkende Arbejdere.

Se omstaaende Annonce og agitér overalt for Tilslutning til det interessante Møde.

Tyske Granater i Spanien

Bevis paa Bevis dynges efterhaanden op om Humbugen i den saakaldte Ikke-Interventionsoverenskomst.

Her er blot et enkelt:

Af Granater, der er affyret af Oprørerne mod et Batteri i C. N. T.s Kolonne I i Egnen ved Terruel og som ikke eksploderede, er nu indsamlet flere Eksemplarer med følgende indstøbte Inskriptioner:

»*Kleiner Zusatzkörper Reinsdorf 1936*«.

»*Kleiner Füllkörper, Reinsdorf 1936*«.

Nogle bærer den tyske Rigsørn samt Teksten:

»*Rauchentwickler, Reinsdorf 1936, Bitterfeld*«.

Diameteren er 10.5 cm.

Kammeraterne, der har opsamlet Granaterne, paatænker at sende Leon Blum et Par Eksemplarer.

Hvad vil Sovjet

Dette Spørgsmaal stiller Millioner Arbejdere hver Dag. Vil Sovjet komme Spaniens Arbejdere til Hjælp, eller vil det lige som Kapitaliststaterne foretrække at lade Fascismen kvæle ogsaa Spaniens heltemodige Arbejdere — i Strømme af Blod?

Endnu er det kun blevet til Fødevarer og vrede Ord, men *det er Vaaben, det drejer sig om!*

Hvis det ikke skal blive for sent, *maa Svaret snart gives!*

Gadespejlet

De Arbejdsløses Antal stiger nu hver Uge med 4—5 Tusinde. Det eneste, Samfundet gør for dem, er at tælle dem — og til Fryd og Beroligelse meddele, at det er 5000 mindre end i Fjor paa samme Tid. — Det skal de Arbejdsløse med Familie jo ikke blive fede af.

□

Den Kontrolable Udgift for Valutakontorets Administration er nu naaet langt over 2 Mill. Kr. Det vil ikke vare mange Aar, før Nedlæggelse af Centralen vil blive en af de mest indbringende Forretninger, Staten har gjort i mange Aar.

□

I Tyskland

har man arresteret en Slagter, der havde aagret med sine Varer.

I Danmark

vilde en saadan Raahed — mod den stakkels Slagter! — aldrig blive tilladt. En af Demokratiets Velsignelser er, at Aager er tilladt. Ja, selv raaddent og sundhedsfarligt Kød kan sælges med Udbytte. Boden er ikke særlig stor, og Gentagelsestilfælde — en Uhyrlighed i sig selv! — er forankret i Loven uden større Risiko.

□

For at hjælpe de allerfattigste har Bagerne lagt 3 Øre paa et helt Franskbrød, der nu koster 28 Øre. Tidligere maatte de mest ubemidlede give 13 Øre for 1/2 Franskbrød. Medens de rige, der kan købe et helt Franskbrød, faar lagt 3 Øre paa, slipper de fattige med 1 Øres Paalæg og skal nu kun give 14 Øre for 1/2 Franskbrød. Og da sidstnævnte næppe tidligere har haft »Paalæg« paa Brødet, maa man jo sige, at de sociale Fremskridt marcherer.

Moskva-Processen

V.

Denne djævelske Plan, der kun kan udspindes i en [illegible] falsk [illegible] Forbryderhjerne, har Anklagemyndigheden øjensynligt haft Brug for, idet denne ganske og aldeles, men just ikke særlig behændigt, **tilstræber at fremstille og stemple de Anklagede som Banditter og Mordere**, skønt denne er vidende om, at de Hovedanklagede er [illegible] politisk Oppositionsbevægelse, **hvilket Anklageren uforvaret kommer til at afsløre i sin Slutningstale**.

[illegible] Pris ønsker Anklageren ingen politisk Holmgang i Retten. Skønt enhver [illegible] i Sovjet som uden for [illegible] ved, at Sinovjev, Kamenjev, Trotski og Smirnov er Arbejderpolitikere med Aartiers Erfaring og Indsats [illegible] og **skal de med Vold og Magt fremstilles som gemene Kriminalforbrydere**. Alt efter den kyniske Jesuitermoral: **Hensigten helliger Midlet**.

Men netop ved denne taktiske Fremgangsmaade kommer Anklageren i Modstrid til sig selv. Thi — det er ogsaa een af Processens talrige Mærkværdigheder — **Anklageren forsøger ikke at faa dokumenteret Rigtigheden af Reingolds Forklaringer**.

Adspurgt i Retten erklærer Kamenjev, at han ikke har haft i Sinde fysisk at tilintetgøre de terroristiske Attentatmænd, men **blot at lede Undersøgelsen hen paa en falsk Vej**. Han benægter altsaa Planens Kærnepunkt.

Ganske vist lader Anklageren Reingold svare: »Kamenjev skal ikke her spille en saa uskyldig Skabning. Han er en durkdreven Politiker, der for at naa til Magten vilde gaa over Bjerge af Lig (!)«. Og saa skulde han vige tilbage for at tilintetgøre nogle Terrorister! Det tror ingen om ham, men det naturlige herefter, nemlig at forhøre Sinovjev og andre, **sker ikke. Anklageren viger** tilbage for enhver Dokumentation, og til Trods for, at han senere i Anklagetalen strejfer Spørgsmaalet i den Hensigt at belaste Bakajev, forbiser Domstolen ganske dette og **Præmisserne indeholder ikke en Stavelse om den sensationelle Plan**.

Det er altsaa ikke lykkedes at demaskere de Anklagedes [illegible] Forbryderfysiognomi. Men Reingolds **Rolle** som Provokatør — er den ikke aabenbar? **Og hvorfor** tegner Trotskis Billede sig som en natsort **Skygge over** Kremls Mure?

Er Paastanden om Sinovjev og Kamenjevs terroristiske Virksomhed en politisk Provokation?

Fantastisk klinger Paastanden om, at de kommunistiske Oppositionsførere skulde have haft til **Hensigt at** tilrive sig Statsmagten ved Iværksættelsen af **Attentater** paa Regeringens og Partiets Ledere, **navnlig Motiveringen** lyder **ganske absurd**.

Det er jo fastslaaet, at de Anklagede **ikke var besjælet af nogen politisk Idé, og at de ingensomhelst Tilslutning** havde i den arbejdende Befolkning, for hvem Attentaterne eventuelt **kunde betyde Signal til Rejsning mod** Stalin og hans Mænd.

Kan nu noget fornuftigt Menneske paa Baggrund heraf tro, at Sinovjev og Kamenjev som gamle erfarne Partiførere under saadanne Omstændigheder virkelig skulde have kunnet nære taabelige Illusioner om, at naar blot Stalin og hans nærmeste Medarbejdere ryddedes af Vejen, vilde Magten saa at sige af sig selv overgaa til dem.

Vel kan man med Rette beskylde Sinovjev og Kamenjev for en vis Principløshed og politisk Konjunktursvingning, men forudsætte at de Mænd, der gentagne Gange **var blevet ekskluderet** af Partiet og efter Anger og Bod atter genoptaget, og som derved grundigt selv havde **svækket** deres oprindelige Position, at de som Følge af en øjeblikkelig Panikstemning ganske selvfølgeligt skulde faa overdraget Sovjetstatens Styrelse, **er et latterligt og dumt Forsøg paa at ville paadutte disse Mænd en politisk Naivitet, der kun hører hjemme i det mest primitive Negersamfund**. En saadan Betragtningsmaade betegner vi som en **fuldkommen Absurditet**, der falder tilbage paa den, der fremsætter den. Men maaske vil det senere vise sig, at den i Virkeligheden har været en **ganske ordinær G. P. U. Konstruktion**.

Er det ikke forrykt — spørger vi — at ville mene, at Magtens Forskydning i Sovjetunionen blot skulde være et mekanisk Problem, der rent automatisk vilde bringe Oppositionen til Magten, blot man myrdede de nuværende Førere. **Som om de mange Aars Sovjetmagt og socialistiske Opbygning skulde kunne bryde sammen i en øjeblikkelig Panikstemning**.

Mener de, der fremsætter slige usandsynlige Paastande, at det proletariske Diktatur i Sovjetunionen skulde hvile alene paa enkelte Personer. Er de arbejdende Masser ikke mere Diktaturets Bærere og Udøvere? Eller skulde Proletariatets Diktatur efterhaanden have udviklet sig til Kommunistpartiets Diktatur, ja til den snævre Partiledelses Diktatur?

Men hviler Diktaturet ikke paa enkelte Personer, er det ganske [illegible] at antage, **at den statslige Ordning i nogensomhelst Henseende skulde kunne ændres ved enkelte Føreres voldsomme Fjernelse**.

[illegible]

Atter her [illegible] man overfor en fuldkommen usandsynlig og [illegible] Modsætning [illegible] **af Opposition ja netop tilstræbte at tilrive sig Statsmagten altsaa et politisk Formaal og ikke blot at hævne sig i snæver Forstand**.

Det maa [illegible] Kamenjev [illegible] Landet [illegible] skulde have fortabt sig i den personlige Hævn der var forbundet med [illegible] sværgelse mod Statsmagten [illegible] slutning vilde [illegible] have slaaet ind paa Terrorismens Vej.

Nej, alle disse konstruerede Paastande falder ynkeligt til Jorden under Vægten af deres indre Usandsynlighed.

og de er utvivlsomt i Hovedtrækkene udformet af dem, der har tilrettelagt Materialet for Processen.

Hvor meget tilforladeligere og sandsynligere lyder ikke Kamenjevs Ord, naar han siger: »Jeg maa sige, at i Følge min **Karakter er jeg ingen** Kryster, men **jeg har aldrig** ført Kamp **med Vaaben**. Jeg har **stadig ventet**, at der skulde indtræde en Situation, hvor Centralkomitéen vilde se sig tvunget til at forhandle med os, rykke sammen og gøre Plads til os. De sidste to Aar har jeg ikke haft saadanne Drømme, ganske simpelt fordi jeg ikke er nogen Drømmer eller Fantast. I vor Midte fandtes der Fantaster og Eventyrere, men jeg tilhørte ikke den Kategori«.

Men Statsmagten svarer: Løgn — efter Hykleri, Fumskhed, Troskabsbrud og Kynisme.

Det „kommunistiske Brev“ fra Trotsky, som kompromitterer Anklagemyndigheden.

I Efteraaret 1931 rejser Anklagede **Dreitzer**, der i sin Tid var Chef for Trotskis Livvagt og Organisator af Oppositionens Demonstration d. 7. November 1927, paa en Tjenesterejse til Berlin. Da Dreitzer under Trotskis Forvisning i Turkestan var Mellemled mellem ham og det trotskistiske Centrum i Moskva og han saaledes betragtedes som en højst betroet Mand indenfor Tritskisternes Kreds, fik han af Smirnov overdraget den Mission at benytte sit Udenlandsophold til at komme i Forbindelse med Trotski.

Det er af overordentlig stor Betydning at understrege, at den **konkrete Opgave**, han af Smirnov fik overdraget at løse, gik ud paa **at fastslaa Trotskis Stilling til en Blokdannelse mellem Sinovjev Tilhængerne og Trotskisterne**. Saaledes forklarer Dreitzer i Retten, og man hæfter sig ved, **at der altsaa ikke paa det Tidspunkt var Tale om nogen Terrorisme**.

I Berlin traf Dreitzer to Gange Trotskis Søn, Sedov paa en Kafé i Leipziger-Strasse. Sedov udtalte, at Trotskis Direktiver — altsaa om Alliancen — vilde blive sendt senere.

I Forundersøgelsen oplyser Dreitzer, at han i **1934** gennem Sedov har modtaget et til ham **personlig rettet** Brev fra Trotski indeholdende Direktiver **vedrørende Forberedelse og Udførelse af et Attentat paa Kammerat Stalin**. Brevet var skrevet af Trotski selv.

Brevets Modtagelse bekræftes af **Dreitzer selv i Retsmødet** d. 19. August. Han forklarer, at i **Oktober 1934** bragte hans Søster ham fra Warszawa (!) et tysk (!) Filmstidsskrift, der var leveret hende af en af Sedovs Agenter (!).

I Tidsskriftet **kunde Dreitzer — i Henhold til den** i Berlin med Sedov aftalte **Metode — let finde et med kemisk Blæk af Trotski egenhændigt skrevet Brev**. Dette indeholdt **Direktiver om straks at forberede og udføre Attentater paa Stalin og Vorosjilov**.

Dreitzer tilstillede straks (!) Mratsjkovski Brevet, der efter at have gjort sig bekendt med dets Indhold brændte dette — af konspirative Grunde.

I Retsmødet den 18. August — altsaa Dagen i Forvejen — forklarer **Mratsjkovski**, at han under et Ophold i Kasakstan Decbr. 34 fra Dreitzer modtog et med kemisk Blæk skrevet Brev fra Trotski. Han betoner, at han særdeles godt kender Trotskis Haandskrift og ikke nærer den ringeste Tvivl om, at Brevet virkeligt er skrevet af Trotski. Og for at understrege sit Vidneudsagns Betydning oplyser han, at han i Perioden 1923—27 samarbejdede med Trotski og at ingen kunde faa Adgang til Trotski uden om ham, samt at hele Trotskis Korrespondance gik gennem hans Hænder.

Om selve Brevets Indhold, **hvis Ægthed naturligvis ikke har kunnet dokumenteres i Retten**, da det til al Held er blevet brændt af konspirative Grunde, forklarer Mratsjkovski, at det havde følgende omtrentlige Indhold:

Kære Ven! Idag staar den Opgave foran os: at forcere Mordet paa Stalin og Vorosjilov. I Tilfælde af Krig maa indtages en defaitistisk Stilling og Forvirringen maa udnyttes. I den røde Armé maa der organiseres Celler.

Brevet bar Underskriften »Den Gamle«.

Brevet kan ikke være andet end et Falsum.

Man skulde tro, man læste et Afsnit i en af Edgar Wallace's Detektivromaner og ikke en af Sovjetregeringen autoriseret Beretning, der gør Fordring paa at være en objektiv Redegørelse for Moskva-Processen.

Man har med dette foregivne Brev øjensynligt bestræbt sig for at ville kompromittere Trotski, **men har i Stedet for ubjælpelig kompromitteret sig selv**. Enhver, der læser Dreitzers og Mratsjkovskis Forklaringer herom, maa tvivle om Brevets Ægthed, og vi for vort Vedkommende vil hævde, **at man her staar overfor et aabenbart Falsum**, og vi skal nærmere begrunde denne Paastand.

Dreitzer forklarer — som anført — at han i **Efteraaret** 1931 rejste til Berlin for at opfylde den konkrete Opgave Smirnov havde anvist ham: at etablere Forbindelse med Trotski.

Dette kan ikke være rigtigt. Thi i Retsmødet den 20. August forklarer Smirnov, at han selv allerede i **Maj** rejste til Udlandet i tjenstligt Ojemed og i Berlin havde [illegible] Trotskis Søn, hvorunder der bl. a. **blev truffet Aftale om Forbindelse med Trotski**. Selvsagt kan Smirnov ikke **flere Maaneder efter** have givet Dreitzer i Opdrag **at skaffe en Forbindelse, han allerede havde**. [illegible] falsk.

At selve Brevet fra Trotski er et Falsum, er hævet over enhver Tvivl og dette fremgaar øvrigt af følgende:

Enhver, der har [illegible] **at Trotski aldrig vilde have udformet et saadant Direktiv skriftligt** [illegible]

[illegible]

[illegible] **i saa Fald vilde Trotski være ubjælpelig kompromitteret**.

Skal de spanske Arbejdere ikke have de 65,000 Kroner

Spørgsmaalet frem i Fagforeningerne.

Paa det offentlige Møde om den spanske Borgerkrig blev der fra de Arbejdere, der tog Ordet i Diskussionen, Gang paa Gang protesteret mod, at de Penge, danske Arbejdere havde indsamlet til de kæmpende spanske Arbejdere, ialt 65,000 Kroner, bestadig blev liggende i Matteottifondens Kasse. — Flere Arbejdere udtalte deres dybeste Mistillid til denne Fond, der aldrig aflagde offentlig Regnskab eller overhovedet ydede Bidragyderne nogen Garanti for, at de ydede Midler blev anvendt til det opgivne Formaal.

Den Behandling, de til de spanske Arbejdere indsamlede Midler havde faaet, var et Bevis herpaa!

Fra flere Talere blev stillet Krav om, at der for de indsamlede Penge omgaaende blev købt Medicinalvarer o. lign., som der var stærkt Brug for til de i Kampene saarede Arbejdere.

Vi slutter os fuldstændig til disse Arbejderes Krav. Det er en topmaalt Skandale, at disse indsamlede Pengemidler vedblivende ligger og drysser i Hr. Hedtoft Hansens Kasse, medens de spanske Arbejdere saa haardt trænger til al den Støtte, de kan faa.

Kan disse Penge grundet paa Landets Valutabestemmelser ikke direkte sendes — hvad forresten ingen Nytte er til, saalænge det formenes de spanske Arbejdere at købe Vaaben for deres fremmede Valuta — **saa forbyder Lovene her i Landet ikke at opkøbe Varer for** Pengene og sende disse til de spanske Arbejdere.

Under disse Forhold og under de Vilkaar, hvor de fascistiske Lande bestandig hjælper de spanske Arbejdermordere, anser vi det for moralsk uforsvarligt, at Hr. Hedtoft Hansen bestandig tilbageholder disse Penge.

Enten maa disse Penge under en eller anden forsvarlig Form overgives de spanske Arbejdere, eller ogsaa maa de gives tilbage til Bidragyderne.

Man kan ikke ustraffet her i Landet samle Penge ind til et bestemt angivet Formaal og bagefter beholde Pengene!

Vi henstiller til Arbejderne ved de kommende Generalforsamlinger i Fagforeningerne, at de stiller Krav om, at denne Skandale likvideres derved, at de spanske Arbejdere tilsendes Føde- og Medicinalvarer for de indsamlede Pengemidler.

Svangerskabs-Kommisionens Betænkning

Af Læge J. H. Leunbach

II.

I den indledende artikel har vi stillet de 3 principielle standpunkter overfor konslivet op mod hverandre. Herefter vil vi gaa over til at undersøge, i hvilken udstrækning vi finder disse standpunkter repræsenteret i kommissionsbetænkningen.

I flertallets indstilling kommer overvejende de *liberale* synspunkter til orde. Det er dog lykkedes de reaktionære elementer indenfor kommissionen at faa indflettet adskillige *reaktionære* tendenser i betænkningen. Derimod vil man forgæves lede efter *revolutionære* tendenser — hvilket man selvfølgelig heller ikke kunde vente anderledes.

Vi bør være Fru *Gautier-Schmit* taknemlig, fordi hun som mindretal repræsenterer det reaktionære standpunkt næsten i renkultur. Der er næppe tvivl om, at en meget stor del af befolkningen, særlig de mennesker, der staar under kirkens indflydelse, deler Fru Gautier-Schmit's synspunkter. Vi vilde begaa en stor fejl ved at undervurdere reaktionens magt her i landet. *Steincke* vil sikkert have en stor del af landets befolkning — ogsaa af arbejderklassen — bag sig, naar han kasserer kommissionens liberale forslag og erstatter det med et langt mere reaktionært. Fru Gautier Schmit hævder, »*at forslaget for samfundet som helhed vil blive af moralsk og sundhedsmæssigt svækkende karakter uden at yde nogen virkelig garanti for bekæmpelse af kvaksalveri og kriminelle aborter.*

Naar sunde og normale mennesker gennem lovforslaget kan fritages for ansvaret og følgerne af sexuelle handlinger, vil forholdet mellem mand og kvinde ikke længere faa den forpligtende karakter som hidtil, og navnlig vil kvinden med den lettere adgang til sexuelle forbindelser være overordentlig udsat for at blive svækket, baade moralsk og i sin sociale stilling. Med en selv stærkt begrænset abortfrihed vil den unge kvinde let blive et bytte for brutale kræfter, der kan blive en alvorlig hindring for udfoldelse af det naturlige moderinstinkt hos kvinden. En sænkning af det sædelige niveau i almindelighed vil let heraf blive følgen.

Bedre kan det reaktionære standpunkt vanskeligt udtrykkes. Fru G. S. er dog ikke helt saa konsekvent [illegible] [illegible] hun ønsker i visse undtagelsestilfælde alligevel at tillade svangerskabsafbrydelse bl. a. »*Naar svangerskabets fortsættelse eller fødslen vil medføre [illegible] helbred.*«

[illegible] spørgsmaalet om, hvorvidt staten [illegible] den sexuelle opdragelse [illegible] Fru G. S., at hun ikke kan tiltræde tanken om sta*tens — eller det offentliges — forpligtelse til i det hele taget at oplære mennesker til at undgaa at føde børn.*« Og angaaende en eventuel ændring af § 235 siger hun:

»*Et mindretal ønsker ikke at medvirke til eller berede vej for, at et »naturligt konsligt samliv« — sexuel frihed — uhindret skal udfolde sig frit og ubegrænset udenfor ægteskabelig forbindelse, hvilket ovenstaaende beretning aabner vej for og delvis godkender. Friheden her synes allerede nu at have alt for vide grænser, og vil meget let føre til tøjlesløshed og forringe den moralske standard, navnlig blandt ungdommen, allermest for den vordende moder. Mindretallet ser i et almindeligt godkendt salg og anvendelse af forebyggende midler en fare for, at navnlig ungdommens ansvar paa det sexuelle omraade forringes, og maa derfor tage afstand fra en udvikling i retning af et udvidet og organiseret salg af forebyggende midler. At sælge disse fra automat finder mindretallet saaledes ganske uforsvarligt, navnlig af hensyn til de ganske unge.*«

Fru Gautier Schmit er virkelig en værdig repræsentant for det reaktionære synspunkt overfor konslivet. Det var ogsaa hende, der for nogle aar siden i rigsdagen fremsatte sin forfærdelse over, at de medicinske studenter fik adgang til paa Sexpol's klinik at faa undervisning i præventiv teknik, og at jeg af og til holdt forelæsning for studenterne desangaaende. Hun udtrykte dengang: »*Der er sikkert mange forældre landet over, hvis børn studerer medicin i København, som ikke er ubetinget glade for at vide deres børn under saadan paavirkning.*«

Men hendes udtalelser har ikke blot kulturhistorisk interesse som et exempel paa, hvor middelalderligt visse mennesker endnu i 1936 kan tænke. Nej, vi maa ikke overse, at hendes synspunkter utvivlsomt repræsenterer en betydelig politisk magt her i landet.

I flertallets indstilling findes der mange liberale fornuftige udtalelser, som vi kun kan være tilfreds med. Vi citerer:

»*Tanken om at anvende straffetrusler som middel til at formaa den enkelte til at sætte børn i verden maa afvises som absurd.*«

»*[illegible] af svangerskabsafbrydelse [illegible] som i sin [illegible] som [illegible] kan [illegible] for den [illegible] den [illegible] den mest primitive egeninteresse [illegible] store smerter og efter omstændighederne længere eller kortere sygeleje med [illegible] og arbejdsforgænreste [illegible]*«

Naar den desungtet begaas og begaas i betydeligt omfang, er det klart at de motiver, der fører kvinden til desungtet at underkaste sig den, maa være meget stærke. — — —

Denne udtalelse er værdifuld fordi det ofte paastaas — ogsaa af dem, der forsvarer det nye russiske abortforbud — at det er alt for let og behageligt for kvinderne at have straffri adgang til fosterfjernelse. De kvinder, der selv har gennemgaaet nogle aborter, og vi, der kender tusinder af kvinder, der er blevet tvungne til at gribe til denne udvej, ved, at det ikke er noget, man gør for sin fornøjelse.

Ligeledes skrives kommissionsbetænkningen:

Hvad der her maa bemærkes er, at det omfang, af hvilket motiverne har været udslag for den største del ingenlunde er af antisocial natur eller tyder paa en moralsk fordærvet tankegang hos de paagældende kvinder. — — —

Der er saa vist intet revolutionært i saadan en udtalelse, men den fremtræder dog som en behagelig frisindet modsætning til den saa udbredte reaktionære forargelse. Ligeledes indrømmes samfundets ansvar og skyld, selv om det gøres i meget forsigtige vendinger:

Det er derfor en tanke, som ingenlunde uden videre kan afvises, at samfundet, for saa vidt det selv til en vis grad har skabt de tilstande, hvoraf fosterfordrivelserne fremgaar, ved at reformere enlove, eller ved paa anden maade at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i hvert fald over for det store antal kvinder, hvis handlemotiver har været af social natur, kan udrette noget for at formindske antallet og omfanget af de ulykker disse svangerskabsafbrydelser nu anretter.

Angaaende de tilfælde af fosterfordrivelse, der kommer for retten, siges:

I forhold til det store antal virkelige tilfælde af abortus provocatus af kriminel karakter, er det derfor et saa forsvindende antal tilfælde, der naar frem til tiltale og dom, at det virker stødende for den almindelige følelse af, at der bør være lighed for loven, netop at ramme disse isolerede tilfælde og disse enkelte kvinder med lovens straf. Og hvad der yderligere skærper uviljen herimod, er at det, der bringer netop disse tilfælde for domstolene oftest er rene tilfældigheder [illegible] sladderagtighed, en medbejlers eller en forsmaaet kærestes hævn, en kvaksalvepraxis der opdages og afsløres en række navne, mens andre og maaske

(Fortsættes Side 4)

Joh. Sørensen idømt 14 Dages Hefte

En moralsk Lussing til Anklagerne.

Torsdag d. 15. ds. er der ved Underretten i Silkeborg afsagt Dom i Sagen mod vor Kammerat Johan Sørensen, Alderslyst, der for at have slaaet en Stol og et Par Ruder i Stykker paa Socialkontoret i Alderslyst er idømt 14 Dages Hæfte samt 33,00 Kr. i Erstatning til Balle Kommune.

Da vort Blads Læsere kender hele denne Sags Forhistorie gennem vor Omtale, skal vi ikke her opfriske den. Alle hæderlige Arbejdere er sikkert enige med os i, at Joh. Sørensen burde være paa fri Fod, og at det var hans Plagsomhed, der snarere trængte til en Omgang Spjæld. Men det er desværre endnu strafløst at forfølge og svære fattige Medmennesker.

Men kan vi saaledes ikke godkende Dommen som retfærdig, ser man paa den anden Side, at den i sin Logik er et knusende moralsk Slag mod Balle Sogneraad, særlig mod Formanden og Formanden for Socialudvalget, Munn Westergaard.

De to Herrer havde jo forlangt Joh. Sørensen [illegible] Og de havde samtidig gjort alt for, at han skulde straffes for *[illegible] Voldsforsøg* [illegible] mod Socialudvalgets Formand, Fuldmægtig Assistent Jørgensen og Ingeniør Frederiksens Vidneudsagn er jo her tilstrækkeligt Bevis for, at deres Hensigt var at faa spærret Joh. Sørensen inde for lange Tider og faa frataget ham de borgerlige Rettigheder!

En vanærende Dom og et langt Fængselsophold, det var efter deres Optræden i Retten det, de søgte at ramme Joh. Sørensen med.

Men her virker Dommen langt

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

haardere mod d'Hrr. end det Slag, Joh. Sørensen slog i Bordet med Stolen.

Thi *Dommen er faktisk en moralsk Dom over deres Adfærd mod vor Kammerat.*

Den siger nemlig i sine 14 Dages Hæfte, at *der ligger saa mange formildende Omstændigheder,* at — ja, Loven siger jo, at Joh. Sørensen skal dømmes, men — —!

Hvis Hr. Westergaard forstaar den Dom rigtigt, saa forlader han Stillingen som Formand for Socialudvalget, thi Joh. Sørensens 14 Dages Hæfte er en Dom over Westergaard, saa det batter noget!

— — —

Vor Kammerat skriver til os, at han tænker paa at appellere Dommen, ikke fordi han mener, at han kan opnaa en mindre Straf, men fordi han i Landsretten kunde faa Lejlighed til at dokumentere, at Westergaard har anført urigtige Forhol ved Underretten, ligesom den i forrige Nummer omtalte Assistent Jørgensen.

Uden at raade hverken fra eller til i Appelspørgsmaalet ønsker vi at fremholde, at det Forum, hvor disse Herrer skal dømmes endeligt og eftertrykkeligt, ikke er i Landsretten, men Arbejdermøderne i den kommende Tid i Silkeborg og Alderslyst og ved det kommende Valg.

Vi for vor Part er i alle Tilfælde ikke færdig med d'Herrer endnu — vi har et Par Sager til under Forberedelse.

Det er forresten en rar Krigsførelse, at Avantgarden skal holdes tilbage for at 4. Deling kan komme frem.

Kun en syg og kraftløs Fagbevægelse kan ligge under for slige Tanker

Vi siger til Arbejderne: Stil jere Krav, som I finder er rimelige og rigtige — der er Kræfter nok til bag efter at skære dem ned, om I ikke kan værge for dem.

Den kommende Overenskomst-Situation

503 Overenskomster omfattende ca. 85,000 Arbejdere

De stadigt stigende Varepriser bør imødegaas med stigende Lønhav.

Af de Fag og Grupper, som sidste Foraars Overenskomst-Situation ikke omfattede, staar de fleste for Tur nu til Foraaret. Efter de Oplysninger, vi har indhentet, drejer det sig om ca. 85,000 Arbejdere og ca. 500 Overenskomstforhold.

Skal det gaa efter d'Herrers Hoveder i D. s. F.s Ledelse, saa er det Meningen, at Taktiken fra sidste Foraar skal følges.

De maa kun fremsætte ganske minimale Lønkrav for de aller lavest lønnede Arbejdergrupper, og Spørgsmaalet om 40 Timers Arbejdsuge gemmes bort til Fordel for de længst tilbagestaaende Arbejdere, der endnu træller en lang Arbejdsdag.

Man mindes i denne Anledning de Taler, der blev holdt i Fælledparken 1. Maj i Aar.

Hr. Stauning erklærede, at han ikke kunde tænke sig, at nogen for Alvor tænkte paa at forkorte Arbejdstiden.

Hr. Chr. Jensen, Formand for D. s. F., erklærede, at Forkortelsen af Arbejdsdagen var et livsvigtigt Spørgsmaal for Arbejderne og at Kræfterne maatte sættes ind paa 40 Timers Arbejdsuge.

Ifølge de Oplysninger, vi har faaet, har Chr. Jensen nu forladt sine Ord og Mening og gaar nu Hr. Staunings Ærinde.

Men Arbejderne har ingen Grund til at følge nogle af de to Herrer i Spørgsmaalet om Løn og Arbejdstid.

Overfor de bestandig stigende Varepriser, overfor de bestandig høje Udbytter, som Industriernes Regnskaber udviser, overfor den bestandig stigende Omsætning og Velstand i Mellemklasserne og overfor den Kendsgerning, at der rundt i Fagene endnu er mange Hænder ledige, er det en Pligt for Arbejderne baade overfor Hjem og Klassefæller, at de rundt i Fagene stiller Krav om 40 Timers Arbejdsuge og et Løntillæg, der ikke blot dækker den forkortede Arbejdstid ind, men ogsaa de bestandig stigende Varepriser.

Arbejderne ude i Fagforeningerne bør betænke den Skærsild af Beskæringer, deres Krav bliver Genstand for, inden de naar frem til Realitetsbehandling. De bør derfor i første Omgang ikke være saa beskedne, som mange Fag var sidste Aar, hvor den tvungne Voldgift opfyldte Arbejdernes Krav ved ikke at give dem noget!

Lad os ikke faa gentaget den Komedie i Aar.

Ligeledes bør Arbejderne vende sig mod den Selvmordsteori, at kun de længst tilbagestaaende Arbejdere maa stille Krav.

Dette Standpunkt lyder maaske godt i gamle konservative Stemmetanters Øren — »orkja, Arbejderne er dog skikkelige og rare Mennesker« — men havde man for i Fagbevægelsen fulgt den Taktik, saa havde vi alle været Slaver.

Det har altid været den mest fremskredne Del af vor Klasse, der har trukket de bageste med fremad!

Den reaktionære Justitsminister

Den nye Fosterfordrivelsessag mod de 4 Læger, Fru Reinhardt, Leunbach, Philipson og Bude Lund, kommer for Nævningeretten omkring 1. December

Det lader virkelig til, at Justitsminister Steincke aldrig kan faa Luft nok for sine reaktionære Tilbøjeligheder. Han fik ellers en ordentlig Udluftning ved Skabelsen af Socialloven — men denne Fattigplagerlov var altsaa ikke nok. Nu er han ude at lufte sine reaktionære Tilbøjeligheder paa det seksuelle Omraade.

Hans overgemte Anskuelser paa dette Omraade er gammelkendte. Allerede da den første Indsats for Arbejderkvindernes seksuelle Frigørelse blev gjort herhjemme, fandt han Lejlighed til at servere sin overgemte patrialkalske Formeringsgalskab for Offentligheden. Den Gang opfattede man ham nærmest latterlig. I Dag er han Justitsminister og Galskaben mere alvorlig.

Det er offentlig kendt, at han har ligget »intime« med Svangerskabs-Kommissionens Betænkning i 4 Maaneder. Og da han endelig blev tvunget til at aflevere den til Offentligheden, ytrede han en saadan Utilfredshed, at man har Grund til at frygte det værste som Resultatet af de 4 Maaneders intime Samvær med Betænkningen.

Et andet Varsel derom er, at han har ladet sin underordnede Embedsmand, Statsadvokat Harald Petersen, rejse Tiltale mod 4 Læger i en ny Fosterfordrivelsessag, akkurat Mage til Sager, som Nævningeretten Gang paa Gang har afvist ved Frifindelses-Kendelser!

I Henhold hertil, i Henhold til den folkelige Retsbevidsthed, der Gang paa Gang har bundfældet sig i Nævninge-Frifindelser i disse Sager, er denne Tiltalerejsning uden juridisk og retslig Betydning og mere umotiveret end Anstifterens kendte dumme »Morsomheder«.

Og dobbelt umotiveret bliver den paa Baggrund af, at Lovgivningen lige staar overfor at gennemføre en Lovgivning paa dette Omraade, der er i Overensstemmelse med Folkeflertallets aabne og genlagende Gange præciserede Opfattelse.

Det eneste fornuftige Motiv, der kan ligge bag denne nye Sag, er, at benytte den til at mobilisere de reaktionære Kræfter til en Aktion til Fordel for et Forsøg fra Justiteministeren paa at forringe Svangerskabs-Kommissionens Forslag i den nye Lov.

Vi skal vel endnu engang se den reaktionære Presse og samtlige Landets Vigiliasøstre, aandelige Mørkemænd, hellige Tvetuller og nazistiske Sovekammerfilosoffer møde op som Beviser for folkelig sædelig Renhed i den socialdemokratiske Justitsministers Argumentation for rudimentær Middelalder paa det seksuelle Omraade.

Men et andet Spørgsmaal er, om denne Spekulation i Bagstrævet, dette aabenbare Misbrug af Retsapparatet og de offentlige Pengemidler ikke denne Gang giver Bagslag.

Svangerskabs - Kommissionens Forslag viser — som Dr. Leunbach træffende peger paa —, at Frisindet paa det seksuelle Omraade gaar langt op i Borgerskabet. Og der er ikke Tvivl om, at det aldeles overmægtige Flertal af Danmarks socialdemokratiske Arbejdere og særlig deres Hustruer urokkeligt holder paa Kvindens absolutte og ukrænkelige Frihed og Ret til selv at bestemme, om hun vil føde et Barn eller hun ikke vil dette.

Skal der saa laves reaktionære Petitionslister og andre Aktioner til Fordel for en Lovgivning, der paany vil trælbinde Kvinden seksuelt og fremdeles tvinge ulykkelige Kvinder til at søge Kvaksalvere, da bør Frisindet ogsaa mobilisere sine Kræfter.

Arbejderkvindernes hundredtusintallige Hær kan ogsaa skrive under paa Adresser til Rigsdagen, om det skal være — men er Justitsministerens Parti særligt interesseret deri?

Man bør betænke, endnu før det er forsent, at to Fronter rullet op om dette rent personlige og menneskelige Frihedsproblem vil slette alle Partiskel ud.

Kan Justitsministeren derfor ikke holde sin private personlige reaktionære Seksualopfattelse for sig selv, da bør Frisindet ikke denne Gang, hvor det gælder Loven og Tusinder af Kvinders Skæbne, langt ud i Fremtiden, blot manifestere sin Opfattelse og Vilje gennem Nævningenes Kendelse, men rejse Kampen med den Alvor og Kraft, som netop Situationen kræver.

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

Den forfalskede Kommunisme

Det franske Kommunistparti vender sig mod Arbejdernes økonomiske Aktioner og understøtter efter lidt taktisk „Protest" Regeringens Tyveri af Arbejdernes Lønforhøjelse.

Da Frankrigs Arbejdere kort efter »Folkefrontens« parlamentariske Sejr satte ind med en mægtig økonomisk Kamp, en Strejkebevægelse, der ikke blot ved sin mægtige Udbredelse, men ved sin Dybde, sin Taktik, sine Fabriksbesættelser henrev alle Landes Arbjedere i Begejstring, da var hele den borgerlige Presse enige om, at det var de franske Kommunister, der stod bag Aktionen.

Og vort hjemlige Organ for Stalins Taktik, der ikke straks var klar over Forholdet, pralede da ogsaa med det franske Broderpartis mægtige Indsats for Forbedring af Arbejdernes Kaar, dets Førerskab af Kampen og alt det sædvanlige Barnekammerpral.

Men i Frankrigs kommunistiske Presse fik Piben snart en anden Lyd.

Folkefrontsregeringen havde overtaget Ansvaret for Kapitalismens Velbefindende i Frankrig, og den kunde nok tolerere en lidt overmodig Demonstration fra Arbejderne i Anledning af den parlamentariske Sejr, men disse Demonstrationer blev snart noget generende for den ansvarlige Regering. Særlig disse vedvarende Fabriksbesættelser, der var et direkte Oprør mod og dyb Krænkelse af den borgerlige Orden og Ejendomsret, maatte den ansvarlige Regering bringe til Ophør.

Hr. Leon Blum og hans meget talende Indenrigsminister maatte paatage sig at bringe Konflikten ud af Verden, og tilsyneladende endte dette »Mæglingsarbejde« godt for Arbejderne. Som bekendt opnaaede Arbejderne 40 Timers Arbejdsuge, Sommerferie med Løn og ca. 35 pCt. Lønforhøjelse.

Men Arbejderne og særlig Frankrigs Arbejdere er saa ofte bedraget af Politikerne, at de rundt i Industrierne ønskede lidt mere haandgribeligt Bevis paa Bordet for Sejrens Godkendelse, end Hr. Blums almindelige Løfter, og rundt om i Byerne og Bedrifterne fortsattes Fabriksbesættelserne og Kampen.

Men dette kunde fra Folkefrontsregeringen ikke tolereres mere, og Frankrigs kommunistiske Parti — der jo var Støtteparti for Regeringen — blev anklaget for, at det stod bag Fortsættelsen af Kampen.

Denne forfærdelige Beskyldning mod et *»revolutionært«* Parti tilbageviste Partipressen paa den meget karakteristiske Maade, at den »afslørede«, at det var *trotskistiske kontrarevolutionære Sabotører,* der stod bag Strejkekampenes Fortsættelse, og den opfordrede sine Meningsfæller til overalt at bekæmpe den forbryderiske Fortsættelse af Strejkekampene og Fabriksbesættelserne.

Sandheden var, at det hverken var den ene eller anden politiske Retning, der stod bag disse fortsatte Kampe, men Arbejderne, der rent spontant krævede Garantier for, at Løfterne blev overholdt.

Men nu satte Partiets disciplinerede Slaver overalt ind mod Arbeiderne og ødelagde Sammenholdet mellem disse for at tækkes den politiske Folkefronts taktiske Interesser.

Var Partiets Indsats for den mægtige Aktions-Rejsning noget tvivlsom, saa kan der ikke historisk herske Tvivl om dets Indsats, for gennem Ødelæggelse af de kæmpende Arbejderes Enighed at likvidere Kampen! Partiets Presse og Opraab er Beviserne.

Regeringens Bedrageri overfor Arbejderne og det kommunistiske Partis lurvede Stilling.

Alle interesserede Arbejdere er klar over, at Francens Devaluering betyder en Nedskæring af dens Købeevne paa ca. 1 Trediedel.

Ligesom ved vor Krones Nedskæring blev her fremsat det sædvanlige Vrøvl, at dette ikke betyder noget paa det indenrigske Marked. Den Art Paastande er Aandsføder for Idioter, og Francens Nedskæring har allerede afstedkommet en Prisstigning paa alle Varer paa det franske Indenrigsmarked.

Den franske Regering havde ogsaa regnet med dette, og det kommunistiske Parti stillede som Betingelse for at gaa med til Devalueringen, at der skulde indføres stigende Lønskala i Forhold til Varepris-Stigningen.

Hvor slet end denne Garanti var for Arbejderne, saa kunde Folkefronten dog ikke indføre denne, da det stred mod de Løfter, Hr. Blum gav Industriherrerne ved Forhandlingerne om Lønkampens Afblæsning.

Francens Devaluering er netop, fordi de fleste andre Landes Valuta blev skaaret ned i samme Forhold, et Problem for den franske Kapital vendt direkte mod Udbytning af den franske Arbejderklasse.

Dette vidste Blum og hans Finans- og Indenrigsminister meget vel, og for at putte Arbejderne Blaar i Øjnene blev der i Lovene vedtaget en Række Bestemmelser om Forbud og Straf for »unødig« Prisstigning og i Tilfælde af en generel Vareprisstigning skal der nedsættes en *obligatorisk Mæglings- og Voldgiftsret* med en *»upartisk«* Opmand, der skal paa-

Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien

IV.

Men karakteristisk for hele dette betydelige Forhold, hvor den fascistiske Reaktion — meget mod sin egen Beregning — blev forhindret ved et Kup at gøre sig til Herre over Landet og afsætte Regeringen, er denne uden Initiativ eller Handling. Den bliver ved i hele 10 Dage efter den 19. Juli-Oprørets Udbrud at udsende Paroler om sin Magt og dens Garanti for Ro og Orden osv.

Og selv overfor de oprørske Officerer indtager den en ynkelig Stilling. Den giver dem Orlov paa ubestemt Tid i Stedet for at opfordre Arbejderne til at slaa dem ned eller afvæbne dem og gøre dem til Fanger, hvad Arbejderne selvsagt gjorde uden Hensyn til Regeringens Naragtighed.

Ligesaa sørgelig komisk er Regeringens Stilling til de af Matroserne dræbte Marineofficerer. Her giver Regeringen Ordre til, at Matroserne har at begrave dem med alle de Hæderbevisninger, som Grad og Stilling foreskriver. Altsaa Mytteriet var meget godt, men det var forkert alligevel!

Et Tilbageblik over Begivenhederne i de bevægede Dage omkring den 19. Juli viser med al ønskelig Tydelighed, at det er de uorganiserede Arbejdermassers spontane Kampvilje, der er den afgørende Faktor og ikke den saakaldte Regeringsmagt.

Allerede den 19. Juli skiftes der Regering tre Gange. De Herrer, der har paataget sig det store Ansvar og for Oprøret har slagtet Arbejdere og arresteret i Tusindvis, ved nu hverken ud eller ind. Endelig den tredie Regering er kommen saa vidt, at den i Madrid giver Ordre til Arbejdernes (Folkets) Bevæbning.

Men selv i dette Forhold tror den, at den fremdeles kan lege den gamle Leg med at faa de socialdemokratiske og kommunistiske Arbejdere, som den bevæbner, til at bekæmpe de revolutionære Arbejdere i C. N. T. og F. A. I. Men deri tog den Fejl. Arbejderne forstod langt bedre Situationens Alvor. Med Vaaben i Haand aabnede de Fængslerne for de Tusinder af indespærrede syndikalistiske Kammerater, at de kunde komme ud og kæmpe ved deres Side.

Lige saa karakteristisk er dens Paroler i de følgende Dage. Den socialdemokratiske og kommunistiske Ungdom, som den har bevæbnet, søger den at tvinge ind under Kommando af de gamle Officerer, som ikke fik Lejlighed til at slutte sig til Oprørerne. Den vil tvinge Arbejdermilitsen ind i Kasernerne og aflevere Vaabnene. Den vil ophæve Arbejdermilitsens Ret — rettere Magt — til at kontrollere Gadelivet og beslaglægge Bilerne, ligesom den vender sig imod Beslaglæggelse af den private Ejendom, Fabrikernes Nationalisering til Fordel for de samme Industriherrer og Fabrikanter, der i stor Udstrækning allerede staar og kæmper i Fascisternes Hære.

Men alle disse Krumspring redder hverken Regeringen, dens Autoritet eller den borgerlige Ejendom.

Arbejderne, der uden om Regeringen har slaaet Opstanden ned, besidder nu Vaabnene, og de ved, hvem der har Magten.

Selv i Madrid, hvor Regeringen har den største Indflydelse, maa den finde sig i Arbejdermilitsen — selv C. N. T. og F. A. I. organiserer sine egne Korps under egen Kommando. Og da Arbejderne ikke tog noget Hensyn til Forbudet mod at fortrædige den borgerlige Ejendom, men ganske simpelt besatte Fabrikerne og satte Produktionen igang, maatte Regeringen officielt nationalisere 200 Fabriker for Levnedsmidler, Ammunition og lignende for at tillæmpe sig lidt Kontrol.

Saaledes gik det foreløbig i Madrid.

Ude i Provinserne maatte Regeringen nærmest give op og overlade Kampen og Livets Gang til de lokale Kræfter.

Af Udviklingen ude i Provinsen, som holdes besat af Arbejderne, er den, der har fundet Sted i Katalonien, den mest udprægede og karakteristiske for den spanske Borgerkrig, og Omtalen af den maa have et særligt Afsnit.

For enhver kritisk tænkende Arbejder, der vil forstaa Dybden i Forskellen mellem de tre Fløje, der udgør Hovedformationerne i den spanske Borgerkrig, gælder det at forstaa Forholdene og deres Udvikling i Katalonien.

Her træder det skarpt og afgjort frem, at der er en hel Verdens Forskel paa det, Folkefrontsregeringen vil, og det Maal, de revolutionære Arbejdermasser kæmper for.

I Katalonien har siden 25. Juli været Fred for Fascisterne, og Arbejdermasserne har her haft Mulighed for at virkeliggøre sine Hensigter saa langt som Tid og Forhold har tilladt, men saa langt, at enhver Tvivl om Maalet er udelukket.

Inden for den spanske Republik udgør Katalonien et autonomt Landomraade. Landets officielle Navn er **»Generalidad de Cataluna«,** og den har eller rettere har haft sin egen Regering. Fra 1931—34 og siden fra Februar i Aar beherskedes Landet politisk af en Koalition mellem Smaaborgere, antiklerikale venstrerepublikanske Partier, hvoraf det stærkeste var de saakaldte cataloniske Venstre. Regeringen udgik af det cataloniske Landsparlament, hvori ogsaa den saakaldte **regionalistiske Liga** var repræsenteret, bl. a. Storkapitalisten **Cambio.** Disse regerende Venstrepartier befandt sig bestandig i den skarpeste Modsætning til de revolutionære Arbejdermasser, der stod samlede i den anarkosyndikalistiske Fagbevægelses, C. N. T.s, Syndikater (Fagforeninger).

Da det fascistiske Oprør brød ud Natten til den 19. Juli i Barcelona, der er Spaniens største By, var det ikke Regeringen eller deres Partier, heller ikke de forholdsvis smaa Afdelinger af Folkefrontspartierne, Socialdemokrater og Stalinister, der tog Initiativet til at knuse det fascistiske Oprør. Havde det staaet til disse Faktorer, var Katalonien erobret af Fascisterne.

Det var C. N. T. og Anarkisternes Organisation F. A. I., der allerede i de første Morgentimer organiserede Modstanden. Deres Folk sammen med Arbejdermasserne, som de kaldte sammen paa Gaderne, indkredsede de Bydistrikter, hvori Kasernerne laa, med Barrikader og samlede de Vaaben, der var til at fremskaffe. Op ad Dagen stormede de Militærets Stillinger, Skanse for Skanse. Ved Hjælp af Lastbiler armeret med Madrasser og udrustet med almindelige Rifler angreb de Militærets Afdelinger og med Undtagelse af Huskampene, hvorfra fascistiske Snigskytter endnu nogle faa Dage gjorde Gaderne usikre, kan man sige, at Fascisternes Modstand afgjort var knust paa 2 Dage.

Men C. N. T. sov ikke paa Sejren, der havde kostet den ca. 300 Medlemmer og endnu flere Saarede. Ikke den, men Regeringen, udsendte nogle bombastiske Proklamationer, hvori den takkede »Folket« for »Sejren«!

Gennem sine Organisationer etablerede C. N. T. Generalstrejke, uddelte de erobrede Vaaben til Medlemmerne, beslaglagde alle Biler og sendte bevæbnede Arbejdermilits ud for at rense hele Katalonien for Fascister. Samtidig organiserede C. N. T. Politijenesten i Barcelona og standsede al privat Røveri, Forretningsplyndring og Mord.

Først da al Modstand er slaaet ned og Ro og Orden er genoprettet, gør Regeringen Forsøg paa igen at tage Magten. Den udsender Ordre til, at alle skal aflevere de erobrede Vaaben, ligesom den indkalder den værnepligtige Ungdom til at møde i Kasernerne. Dette ender i komplet Fiasko for Regeringen. Ingen møder og afleverer Vaaben, og Ungdommen, der møder op i Tusindtal, tager mod Regeringens Vaaben, hvorefter de paa kæmpemæssige Baal brænder Uniformerne og slutter sig til C. N. T. og F. A. I.s Arbejdermilits.

Med dette fik Regeringen sit Banesaar. Den sidder uden Magt bag sig som et tomt Hylster, som ingen respekterer. Den borgerlige parlamentariske Magt er dræbt af Arbejdernes direkte Aktion.

C. N. T., der behersker den største Del af Industrien og Transporten, kalder de reformistiske (socialdemokratiske) Fagforeninger (U. G. T.) til Konference og Samarbejde, og efter nogle mægtige Massemøder, hvor Arbejderne indskærpes Nødvendigheden af, at Folkets Behov tilfredsstilles, medens det virkeliggør Revolutionens Opgaver, sættes nu efterhaanden hele Kataloniens Transportvæsen, Jernbaner, Metro, Skibsfart, Biltransport, Postvæsen osv. i Gang. Samtidig sættes alle baade »for det daglige Brød« og Krigsførelsen nødvendige Industrier **i Gang under Fagbevægelsens Ledelse eller Kontrol.**

Paa alle Virksomheder danner Arbejderne Bedriftskomitéer eller Raad. Disse supplerer sig med Grupper af Ingeniører, Teknikere, Kemikere og Kontorfolk, der loyalt indtræder som Grupper i C. N. T. og samarbejder med Bedriftsraadene.

(Fortsættes i næste Nr.)

domme, om Arbejderne skal have mere i Løn.

Overfor hele dette slyngelagtige Bedrag mod Arbejderne stak det kommunistiske Parti det beskedne Krav om stigende Lønskala til sig igen og overtog *Medansvaret* for den bedrageriske Udplyndringspolitik, Folkefronten har realiseret overfor Arbejderne.

Vi ser her igen dette »revolutionære« Klassekampsparti svigte Klassekampen, svigte de udbyttede Arbejderes Interesser over for den udbyttende Kapitalistklasse.

Ligeledes bærer Partiet nu Medansvaret for Forbudet mod Fabriksbesættelser.

Dybere og dybere er det franske Kommunistparti sunket i Folkefrontspolitikens Hængedynd. — Først svigter det sit eget Program og dermed den internationale Klassekamps Principper. Det bliver nationalt for derefter at svigte den nationale Arbejderklasse til Fordel for det nationale Borgerskab.

En revolutionær Verdensbevægelses Fald.

Dette dybe Fald for alle Landes kommunistiske Partier har en fælles Aarsag. Stalin-Kliken har svigtet Verdensrevolutionens Idé. Den har ledet Sovjet-Unionens Udvikling ind i *Nationens* Ramme som enhver anden borgerlig Nation. Den har opgivet Troen paa og Tilliden til Verdens Arbejdere og bygger nu Sovjet-Unionens Fremtid paa Alliancer med kapitalistiske Regeringer.

I dette historiske Forræderi mod Verdens revolutionære Arbejdere har Stalin-Kliken gjort de nationale kommunistiske Partiafdelinger til sine Redskaber. De bevidste revolutionære Arbejdere i alle Lande drager Konsekvensen heraf og betragter i Fremtiden de kommunistiske Partier som den sociale Revolutions Fjender.

Herhjemme har Partiet endnu ikke begyndt at indlede deres offentlige Møder med Afsyngelsen af »Kong Christian« — altsaa endnu lidt bag efter »den franske Broder« —, men *Kærligheden til Sønderjylland* er højtideligt erklæret, og dets »Leder« stod forleden i Aarhus og *erklærede sig indforstaaet med det nationale militære Forsvar*.

Det danske Parti følger Stalin-Parolen som de øvrige Partier, der er økonomisk afhængige af de Pengemidler, der tages fra de russiske Arbejdere og gives dem til Kamp mod deres egen Fremtid.

Vi skal senere ved Offentliggørelse af Partiets udsendte Skrifter, Læresætninger, Erklæringer og Artikler lade det selv dokumentere sit Forræderi mod den revolutionære Arbejderbevægelse.

Svangerskabs-Kommissionens Betænkning

(Fortsat fra Side 2.)

langt mere ondartede og omfattende kvaksalverforretninger ikke rammes af tilsvarende uheld. Og da endelig de saaledes konstaterede tilfælde i reglen viser sig at angaa kvinder i snævre og fortrykte kaar, faar lægmanden let det indtryk, at der her er tale om klassejustits, der rammer de fattige, de ubeskyttede eller de naive, mens de klogere saavel som de mere og mest velstillede, i hvis kreds fosterfordrivelser — med rette eller urette — antages at finde sted i ikke mindre omfang, altid vil forstaa at indrette sig saaledes, at opdagelse undgaas eller i hvert fald hører til de store sjældenheder.»

Betænkningen gaar saa vidt her at bruge ordet *klassejustits*, ganske vist paa en saa forsigtig maade, at betænkningens forfattere ikke udsætter sig for at komme til at dele celle paa Vestre Fængsel med »Arbejder Bladet«s ansvarshavende redaktører.

Som man kunde vente, taler betænkningen meget foragteligt om kvaksalverne, men indrømmer dog, *at den gældende lov bogstavelig talt driver de abortsøgende kvinder i kvaksalvernes arme*.»

Der er ikke gnist af fornuftig mening eller retfærdighed i at lade kvaksalverne faa ansvaret for alle de ulykker, som *loven selv* fremkalder. De nødstedte kvinder selv har i reglen kun grund til at være den hjælpende kvaksalver dybt taknemmelige, mens de har al mulig grund til at frygte loven og dens ubarhjertige haandhævere.

Naar en kvaksalver en gang imellem kommer til at forvolde en kvindes død, er det ikke af ondskab fra hans side, det sker, men kun fordi loven tvinger ham til at arbejde skjult og under ugunstige betingelser.

Barcelona - Madrid

(Fortsat fra Side 1.)

Februar Maaned i Aar, saa fortsattes den bitre Strid.

Lige til det fascistiske Kup i Juli brugte Socialdemokratiet U. G. T. til at snigløbe Strejkekampene for at værne det borgerlige kapitalistiske System.

Selv det fascistiske Oprør ændrer ikke Madridregeringens fjendtlige Holdning overfor de revolutionære Arbejdsmasser

Karakteristisk for Madridregeringens Holdning ved Oprørets Udbrud er, at den først forsøgte at klare sig ved Politiets Hjælp, og da dette ikke gik, bevæbnede den de socialdemokratiske og kommunistiske Partimedlemmer, medens den forbød det store Flertal af Madrids Arbejdere, de syndikalistiske, at faa Vaaben og beside Vaaben.

Dette gik dog ikke. De revolutionære Arbejdere var klar over, at her stod større Interesser paa Spil end et raaddent politisk Styre. Det var Arbejderklassens Fremtid, det gjaldt: enten Slaveri eller Frihed — enten Nederlag eller den sociale Revolution.

Som i Barcelona, saaledes i Madrid. C. N. T.s vældige Arbejdermasser, der forud var trænede i revolutionær Kamp, greb straks Offensiven. De tog med Magt Bilerne i Besiddelse og armerede dem med Madrasser og med de bare Hænder erobrede de Militærets Vaaben stik imod Regeringens Vilje. Videre organiserede de straks Militærkolonner og optog Kampen. De rensede Gader og Kvarterer for Fascister og etablerede Sikkerhedstjenesten paa Gaderne og fyldte Fængslerne med fascistiske Udbyttere.

Regeringen sad og udstedte Forbud og Ordrer, som ingen brød sig om. De revolutionære Arbejdere gjorde, som de vilde.

I sin Afmagt maatte Madridregeringen gaa til Forhandling med Syndikaterne, dels om at de skulde indtræde i Regeringen under Caballeros Styre, dels at de skulde underordne sig Regeringens militære Bafalingsmænd. Men Enighed kunde ikke opnaas. De revolutionære Arbejdere havde ingen Tiltro til den politiske Æventyrer Caballero lige saa lidt som de havde Tiltro til de gamle Officerer. De erklærede, at de lige saa lidt ønskede at sidde i en demokratisk som en fascistisk Regering, da begge repræsenterede Kapitalismen.

Regeringen blev fornærmet og Caballero forsøgte at sætte Folkemilitsen under militær Kontrol og udstedte Ordre til at møde paa Kasernerne og aflevere Vaabnene. Ligeledes vilde man forhindre, at den revolutionære Arbejdermilits fik Ammunition. Men alt forgæves.

De revolutionære Arbejdere svarede med at tage forskellige Fabriker til at ogsaa Ammunitionsfabrikker, som deres Medlemmer beherskede, i Besiddelse, og atter maatte Regeringen bøje af og for at dække sin Afmagt gaa med ind paa at nationalisere store Dele af Industrien — efterhaanden som Syndikaterne tog dem under Kontrol og drev dem.

Under Pres af Fascisternes Omringning af Byen Madrid bliver Regeringen mere og mere trængt frem til at faa en Ordning med det store Flertal af Arbejdermilitsen, som skal forsvare Byen med deres Liv.

De syndikalistiske Arbejdere kræver ubønhorligt, at det militære Forsvar flyttes fra Regeringen til et *Forsvarsraad*, der er sammensat af Repræsentanter fra de forskellige Arbejderorganisationer, med Udelukkelse af alle borgerlige Elementer. De kræver, at den udøvende Magt tages fra Regeringen og lægges under Arbejderorganisationerne og deres Kontrol.

Paa dette Punkt staar Modsætningsforholdet mellem det mægtige Antal af Madrids bevæbnede Arbejdermasser og Regeringen Caballero i disse Dage.

Og hvad der end sker, om Fascisterne sejrer eller taber i denne frygtelige Kamp, saa er det temmelig sikkert, at Madrids borgerlige Regering ikke overlever disse afgørende Begivenheder.

Madridregeringen fortjener sin Død, thi den har udsat det spanske Folks Frihedskamp for den største Fare.

Den militære Situation, som nu truer Madrid, var næppe opstaaet, om ikke Madridregeringen havde været fuldstændig forblindet i sit Had mod den sociale Revolution, der foregaar i Katalonien.

Der kan i Dag ikke herske Tvivl om, at havde Madridregeringen givet efter for Kataloniens bestandige Krav om Vaaben og Ammunition til at storme Zaragossa og Huesca, da vilde Fascisternes Front blive rullet op.

Men Regeringen i Madrid har bestandig vist, at det frygter Katalonien og det antifascistiske Forsvarsraad mere end Fascisterne. Og dette maa i disse Uger Tusinder efter Tusinder af spanske Arbejdere betale med deres Liv.

Et andet Forhold lige saa betegnende er, at Madridregeringen, der ligger inde med flere Hundrede Millioner i Guldpesetas, bestandig nægter at forstrække Kataloniens Arbejderraad med Valuta til Indkøb af Raavarer i Udlandet.

Den ser hellere, at Industrien i Katalonien bryder sammen, og den sociale Revolution bringes i Fare, end at den overlader en Peseta til Kataloniens Arbejdere.

Spaniens Guldbeholdning kunde ikke ligge noget mere sikkert Sted for Fascisterne end i Barcelona, men hellere sende en Del til Paris, som forleden, og risikere, at Fascisterne tager Resten i Madrid, end at støtte Arbejdernes sociale Revolution i Katalonien.

Men længe kan dette dybe Modsætningsforhold ikke staa paa Bristepunktet. Der maa findes en Udløsning Sted, og maaske Præsident Azanas uventede Ankomst til Barcelona i Mandags er et Vidnesbyrd om, at Madridregeringens Mænd er blevet klar over, at de ikke mere undgaar Valget: *Fascisme eller den sociale Revolution!*

Dette Valg vil alle Landes demokratiske Regeringer og Partier efterhaanden blive stillet overfor. Endnu er det kun aktuelt i Spanien, men der er det ogsaa brændende.

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

I Forbindelse med

Antikrigskonferencen i Brüssel og det spanske Folks Kamp for Frihed og Menneskeret

afholdes et offentlig Møde i

WEINOLDS Lokaler, Nørrevold

Torsdag den 29. Oktober Kl. 8.

Mødets Talere er:

Form. f. S.U.F. BØRGE PETERSEN
Redaktør CHR. CHRISTENSEN

Fri Diskussion - Entre 25 Øre

Socialistisk Ungdomsforbund, Fagoppositionens Sammenslutning

Det smukke Hjem vil De gerne stifte Dem.
Køb derfor Møbler hos „Aldrig gifte Dem“
Snedkermester J. Ryssel, Oehlenschlægersg. 40
Besøg Møbeludstillingen Vesterbrogade 75 Mezz.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 20 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening 1ste Kl.s Arbejde Raadmandsgade 17. Ny Damesalon aabnet

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres.
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75. Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsensgade).

1000 Par reparerede Fodtøj.
Dame fra 2 Kr. Herre fra 3 Kr. Billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko.
J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asmindergade 6.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

VINTERFRAKKER,
nye og brugte, fra 20 Kr. Største Lager af al Slags
ARBEJDSTØJ, HVERDAGSBENKL. OG HOLMENS.
25, BLAAGAARDS PLADS 25.
(Hj. af Slotsgade).
KLÆDNINGER FRA 25 KR.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde
Grundlagt 1919.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 4708. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Alle 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegu
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

Divaner uden Udbetaling
Opluskerdivaner 42, Fjedre 85,00, almindelige Divaner 28, Fjedre 20,00.
Gormsgade 4, 1. Sal.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial - Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Den gode og billige Mælk
køber De i
BYENS billigste KAFFELAGER
Borgergade 74.
1/1 Liter sød Mælk 23 Øre
1/4 Liter Piskefløde 40 Øre
1/4 kg. Kaffe 1,87 Øre
En stor Gul 17 Øre men HUSK kun i
Borgergade 74.

Kød- og Flæskeudsalget
Øresundsvej 26.
Kun 1. Kl.s Varer — Forlang Mærker
Steffensen & Poulsen.

FORSKELLIGT

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening Todesgade 9. V. Schau.

„ReKord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25 Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem - mig - ej“
Dybbølsgade 66
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring og vi sender Varerne overalt. Vester 3458.
Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
J. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden“
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor,
Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser — Prima engelske Kvaliteter
Hovedstadens Kul- og Koksforretning
Vester 7959. Amager 7606.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure ½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST“
Korsgade 35

Cykleforretningen „Eisteen“
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2880 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer
Alle Slags Reparationer udføres.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

FREDERIKSB. RULLEGARDINFABRIK.
1 Fag Rullegardiner 3,00, 1½ Fag 5,00
5 Aars skriftlig Garanti. Maaltagning og Opsætning gratis overalt. Roarsvej 11
Godthaab 6331.

Sygeplejemagasinet
Afd. A. Vesterg. 3, Kbh. K.
Telf. Byen 4195.
Katalog over vore Sanitets- og Sygepleje-Artikler tilsendes gratis.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Lønningsdagen

Vi henstiller til alle Venner af vort Blad paa Lønningsdagen at betænke det med et Bidrag. End nu har de Kammerater, der skriver og ekspederer Bladet, ingen Lønningsdag haft. Mange Kammerater har maaske ikke forstaaet over, hvad dette vil sige, hver Uge at gaa hjem uden Ugeløn og dog fortsætte Kampen! Hvis vi vilde, kunde vi ved mange Bække smaa være med til at hjælpe Bladet over denne Vanskelighed. Kammerat, tænk over det paa *din* Lønningsdag og send vor Ekspedition et lille Bidrag.

Bidrag til „Arbejdet“

Liste 86 (Kontoret): V. H. 1,50. F. M. 1,00. Alb. Jensen 3,50. Alb. J. 1,00. H. [illegible] 0,50. [illegible] 5,00. Viggo Jensen 0,50. Harry Nielsen 0,50. Liste 11: Karl Mikkelsen, Søborg 0,50. F. J. 1,00. [illegible] Ialt Kr. 245,55.

Et trist Forsøg paa at skaffe sig Brød

En ung arbejdsløs Mand paa kun atten Aar, tog i Juli Maaned i Aar en Pung — hvori der var et Par Kroner — fra en af Badegæsterne i Christiansminde ved Svendborg. Den unge Mand blev indhentet og tilstod straks Tyveriet og tilbageleverede godvillig Pungen til rette Vedkommende, som dog sikkert har haft rigelig af Ískroner. Den fattige Arbejdsløse fik saa Lov at gaa uden videre Tiltale, og uden at dette lille Fejltrin blev anmeldt til Øvrigheden.

Men det passerede kom imidlertid Politiet for Øre, og saa slog det straks en Klo i Synderen — uden nogen som helst Tilskyndelse fra Badegæsternes Side. Den unge Mand blev saa anholdt og transporteret helt nede fra Graasten i Sønderjylland tilbage til Svendborg Byret, hvor han bestemt nægtede sig skyldig i noget som helst andet ulovligt end det her omtalte, men han blev alligevel fængslet — foreløbig for 6 Dage.

Naa, jeg vil lade de danske Arbejdere bedømme denne Sag, som jeg med et altfor mildt Betegnelse vil kalde En underlig Tjenstvillighed. Ja, det synes næsten, som om man her i Danmark troligt arbejder paa at indrullere en stor Part af landets mandlige Ungdom i Politiets Forbryder-Journaler og derved tilstræbe en Slags Tilsyn og Kontrol med de unge Arbejdere, altsaa som tidligere straffede Personer. — Et Forhold og en Tilstand der kun kan vække Nag og et glødende Had til det Samfund, som de tilhører. Men, trods alt dette! Ikke en eneste Protest af »Svendborg Avis«.

Carl Ohlrich

Hos enhver Landpost paa et hvert Postkontor og paa Ekspeditionen Blaagaards Plads 21, kan du tegne Abonnement paa ARBEJDET.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 37. | Fredag d. 30. Oktober 1936 | 1. Aarg.

Ungdom, Tiden taler til dig

Gaa til Helvede, elendige Drønnert, der kun lever for Drik og Dans og for at promenere dit velbarberede Abefjæs og dine velskaarne Skræderklude paa Søndagsgader blandt andre tomhjernede Aber og Abeinder.

Om du lever eller dør, er Menneskeheden ligegyldigt.

Og gaa du samme Vej, elendige, egoistiske Maddike, der bare tænker paa selv at faa en Plads i Solen, at arve Fars fede **Kontorstol** og rage til dig af andres **Arbejdsfrembringelser.**

Om du er født i vor **Klasse,** saa paa Korset med dig, **Judas — du** har Kniven i Ærmet.

— — —

Men til alle jer, I **arbejdende** Unge paa Kontorer, i **Fabrikker,** paa Gaden og Landevejen og paa Bondens **Jord,** til jer har **Tiden** et Alvorsord at sige.

I blev fra Barndommen kastet som Unge ind i et skiftende Tidehverv, der ikke mere opfylder de Forudsætninger, under hvilke Forældrene gav jer Liv og Barndom.

De bedste af jer har allerede opkastet Spørgsmaalet, hvorfor der ingen Plads er til jer, og hvis der er en Plads, en Arbejdsplads, hvorfor den er saa daarligt lønnet, saa usselt betalt, at den knapt giver jer Føden for alle de Anstrengelser og Spekulationer, Forældrene og I selv har gjort for Uddannelse og Dygtiggørelse.

Og medens I tænker og diskuterer og kæmper Eksistensproblemet for Dag og Fremtid, saa synker Tidehvervet dybere og dybere og drager Ungdomsproblemet ned i en Atmosfære af moralsk Slaveri, hvor man offentlig diskuterer at anbringe Arbejderungdommen i Anstalter, i Skole og Arbejdslejre, kalder man dem naadigt, for ikke at sige Fængsler, Underholdningsfængsler, for at fordrive Livets bedste Tid, Ungdommens Tid, med meningsløst og sjælsløst Pjat og unyttigt Arbejde, der ikke maa konkurrere med det nyttige Arbejde udenfor, som der kæmpes og strides om at faa af de Gamle.

Kære, unge Kammerater, I, som alle er runden af vor Klasses Rod, og som ikke endnu er sløvet til gold Resignation under Lediggangens Aar, alle I, som er søgende og oprørsk overfor disse Tilstande, vilde vi gerne sige et Par Ord.

Vi skal ikke trætte jer med filosofiske Forklaringer over Tidsproblemet, men alle I, der søger Vej ud af dette Uføre og er ædle og fornuftige nok til at søge *en fælles Vej for alle,* for hele Slægten, frem til bedre Kaar, hvor de unge Evner og Viljer atter kan udfolde sig i nyttigt og fornuftigt og lønsomt Virke, I løber i Dag en Fare, som vi vil advare imod.

I bør ikke glemme, at selve jeres Eksistens beror paa *en social Vildfarelse!* Jeres Forældre oplevede en Tid, hvor der var Arbejde nok — hvor Verdensmarkedet laa aabent for nye Varestrømme, blot man producerede. Fabrik skød op ved Fabrik og Handel og Omsætning slugte Tusind efter Tusind af Ungdom i rastløs Virke.

Jeres Forældre troede bestemt, at disse Tider blev ved at vare.

Jeres Forældre dannede Fagforeninger og politiske Foreninger, og de tilkæmpede sig Lønforbedringer, Arbejdstidsforkortelser, Reformer for Børnene i Skolen, for de Syge og de Gamle!

Jeres Forældre troede bestemt, at disse Tider blev ved at vare!

Jeres Forældre, der sled det haarde Slid, sagde: Vore Børn skal vi ikke blot give en bedre og lysere Barndom, men de skal i Lære og de skal holdes til Bogen, de skal være Haandværkere og de skal gaa Kontorvejen.

Jeres Forældre troede bestemt paa, at Arbejderne lidt efter lidt paa fredelig Vis skulde erobre Samfundsmagten og Arbejderne lidt efter lidt stige i Velstand og sikre Livsvilkaar.

Jeres Forældre tror paa dette endnu.

Store Dele af vore Unge, der endnu har været heldige i Eksistenskampen, tror ligeledes derpaa.

Men hele denne Tro er en Fortidstro — et Rudiment fra en svunden Tid!

Ikke Ord, men store Dele af vor Ungdoms haabløse Eksistensvilkaar afgør, at denne Tro er Løgn *for dem.*

75,000 arbejdsløse Kvinder og Mænds Tragedie bevidner, at hele den gamle Tids-Opfattelse af Klassens Muligheder er et *Tidsbedrag!*

Den kapitalistiske Klasses fascistiske Diktatur over Halvdelen af Europas Arbejderklasse og Fascisternes mere og mere brutale Paagaaenhed i de saakaldte demokratiske Lande — disse uomtvistelige Kendsgerninger — har afgjort, at Troen paa en fredelig Indgroen i Socialismen er *Løgn!*

Det er ikke en ond, bevidst Løgn af de Gamle, der endnu tror paa den gamle Tids Erfaringer, men den er en ond, *forfærdelig skæbnesvanger Løgn for den Ungdom, der tror paa den.*

Vor Tid taler haardt og hensynsløst til vor Arbejderungdom.

Dens Tale er fattig paa Forjættelser.

Den Ungdom, der sover videre paa Fortidens fredelige Løgne og leger »Klassekamp« om det fælles Kaffebord, bliver Nazismens sikre Ofre.

Den Ungdom, der i Lediggangens haabløse Dagsmarch tulrer sig bort i Folkekøkkenfilosoffens Sofisteri, er lige saa haabløse fortabte.

Den Ungdom, der i den gamle Arbejderbevægelses Armod paa Idealitet og i dens oprørende Overflod paa fede Ben i Harme og Foragt vender sig bort fra Klassens Kamp, er trods alt en Vejbaner for Nazismens Slaveri!

Og den Arbejderungdom, der i Harme over de brøvtende Samfundstilstande og i Oprør over deres egen sjofle Behandling som Arbejdsløse paa Socialkontorerne bliver Ofre for Nazismens falske Arbejderløfter, ja de kan vel en Overgang faa Lov at piske de gamle Samfundsstøtters fede Flæskekroppe, men bag efter vil de som i Tyskland og Italien blive sat paa Smalkost og Arbejdsslaveri sammen med den øvrige Arbejderklasse.

Arbejderungdom! Ikke vi, men Tidens haandgribelige Kendsgerninger siger til jer, at baade I, der gaar Demokratiets, som jer, der gaar Ligegyldighedens eller Nazismens Vej, fører jer selv og vor Klasse i Slaveri og Fornedrelse.

Tiden levner vor Arbejderungdom kun en Fremtid: *Med Vaaben i Haand* at nedkæmpe Kapitalismen i alle dens Former og bag den kæmpende Front, paa Arbejdspladsen, paa Jorden og i Industrien, opbygge en *Arbejdersocialisme* uden store, fede Arbejderførere, men hver Mands lige Indflydelse i Arbejderraadene med lige Kaar i Produktion og Fordeling af Arbejdets Frugter.

Dette er ikke højtravende deklamatorisk Forjættelse, men *en haardhændet Virkelighed i Staal og Blod.*

Anden Mulighed levner vor Tid ikke den Arbejderungdom, der foragter Slavens Lod saa dybt, at den vil vove Livet for det stolte Menneskes Frihed og Ret paa Jorden!

Spaniens Proletariat gaar gennem denne verdenshistoriske Ildprøve i Dag. Snart kaldes Europas Arbejdermasser ud i den samme moralske Prøve!

Arbejderungdom, er du parat til Kampens — eller Slavens Lod?

Eli.

Sovjet-Unionen og Spanien

Nu hyler de kapitalistiske Hunde i fælles Løgnekor.

Sovjet-Unionens Regering har været ude paa et Æventyr med de kapitalistiske Regeringer i Europa.

Indmeldelsen i Folkeforbundet, Militæralliancen med Frankrig, Venskabserklæringen med Italien, Militæraftalen med Tjekoslovakiet og Fortrolighedsforhandlingerne om Europas Øst- og Vestpagt og det deraf følgende Omslag i de nationale Kommunistpartier fra revolutionære Fraktioner i den internationale Kamp for Verdensrevolutionen til nationale Støttepartier for det diplomatiske Intrigespil i den kapitalistiske Verdenspolitik — alt dette var Udtryk for, at Søvjet-Regeringen havde ophørt at bygge Sovjets Fremtid paa Verdens revolutionære Arbejderklasse.

Denne Politik var en aaben Opgivelse af Arbejdernes Verdenssolidaritet og Kampen for Verdensrevolutionen.

Vi skal ikke her komme ind paa Enkelthederne i Aarsagerne til dette skæbnesvangre Omslag. Det moderate borgerlige Socialdemokrati i Vesteuropa og dets Ulykker i Centraleuropa, Sovjet-Unionens indre politiske Opbygning, Kommunistpartiernes brutaliserede Venstreretning i Europa, deres taabelige Fordømmelse af og manglende Evne til at tilpasse sig Vesteuropas revolutionære Retninger og Indstilling, alle disse Forhold ligger som Aarsagsforhold til Sovjetregeringens Æventyr i den kapitalistiske Imperiepolitik.

Men Dagen vil komme, hvor Sovjet-Regeringen maa finde hjem igen til Verdens revolutionære Arbejderklasse — og den staar maaske for Døren.

Teorien om Forskellen paa de demokratiske og fascistiske Regeringer vil briste som en Sæbeboble i den stadig tilspidsede Klassekamp.

Det spanske Proletariats Kamp river ubarmhjertig Masken af de demokratiske Regeringer.

Trods alle fine dannede Talemaader og demokratiske Fredsfraser staar Leon Blums Ikke-Indblandingspolitik i Dag afsløret som et ægte kapitalistisk Skaktræk, der skaanselsløst udleverede det spanske Folk til Fascismen af Frygt for, at det skulde lægge sin Eksistens paa et socialistisk Grundlag.

Og i denne Stund, hvor Sovjet-Regeringen under Pres af de russiske Arbejderes Sympati for Spaniens Proletariat og det ydre Pres af den offentlige Arbejdermening i Europa har gjort op med Ikke-Indblandingspolitikens forrygende Humbug, er det interessant at iagttage de europæiske Regeringers Holdning.

Som en Flok rasende Køtere farer alle de fascistiske Stater paa Sovjet, og frækt paastaar de, at det er Sovjet, der har brudt Vaabenblokaden overfor Spanien.

Den lille uappetitlige Fascistklike i Portugal, der snylter paa det lille Folks Langmodighed, er saa fræk hysterisk, at det i sine officielle Noter fremsætter fuldstændige sindssvage Løgne om, at Sovjet har planlagt det fascistiske Oprør i Spanien, og at Sovjet har leveret Vaaben til Kataloniens Anarkister og Syndikalister.

Men selv den engelske Regering føler sig saa trykket af Situationen, at den ikke har konstateret nogen Overtrædelse af Overenskomsten fra Italiens og Tysklands Side trods det, at de spanske Oprørere snart ikke har andet end disse Landes Vaaben og Ammunition at slaas med, medens Englands »hemmelige« »Spiontjeneste« har opdaget, at Sovjet har sendt Vaaben i Lasten under Fødevarerne i de Dampere, Ruslands Arbejdere har sendt til Spanien.

Som et hylende Løgnekor farer Europas Regeringsorganer over Sovjet, fordi det har vovet at protestere mod Fasciststaternes Undertrykkelse af det spanske Folks sociale Frihedskamp.

I dette kapitalistiske Køterkor mangler endnu Leon Blums Røst. Frankrigs Regering er i Klemme. Dette »demokratiske« Land, der solgte Abessiniens Skæbne til Mussolini for et troløst Venskab, dette franske Finansselskab, der efterhaanden i sin troløse Politik har tilsat den sidste Rest af Tiltro, Respekt og Agtelse hos Europas smaa Stater, har endnu ikke vovet aabent at kæfte op mod Sovjet i Forholdet til det spanske Folks heroiske Kamp mod Fascismen.

Men dets Tavshed er talende. Aabent vover det ikke at hyle op til Fordel for Fascismen mod dets Allirede Sovjet, men det tier og lader de andre bruge Kæften, me-

(Fortsættes Side 3.)

Et stort offentlig Møde om Svangerskabskommissionens Betænkning

Vor Kvindekomité har formaaet Dr. J. H. Leunbach til at indlede en Diskussion om Svangerskabskommissionens Betænkning ved et stort offentligt Møde, der afholdes Tirsdag den 10. November Kl. 8 Aften i Studenterforeningens Festsal, Vester Boulevard.

Til at deltage i Diskussionen vil blive indbudt flere af Kommissionens Medlemmer, Justitsminister K. K. Steincke samt Repræsentanter for flere af vore kvindelige Arbejderorganisationer.

Vi opfordrer vore Læsere til at agitere kraftigt for dette Møde særlig blandt Arbejderkvinderne rundt paa Arbejdspladserne.

Se nærmere i næste Nr.

Bliv Medlem af Fagoppositionens Sammenslutning

Vi henstiller til enhver Arbejder, der er utilfreds med den faglige Bevægelses negative Holdning i Kampen for Forbedring af Arbejdernes Arbejds- og Lønvilkaar, om at henvende sig paa vort Kontor, Blaagaards Plads 21, og der faa udleveret vort Program, Statutter og Love gratis.

Det maa staa enhver tænkende Arbejder klart, at skal Fagbevægelsen op af det Dødvande, hvori den er havnet, saa maa den befries for ethvert fremmed politisk Formynderskab, der blot benytter den til Formaal, der tjener Partierne og ikke Klassen.

Fagbevægelsen har sin egen Opgave, den største, der findes, at skaffe alle Arbejderhjem et økonomisk forsvarligt Grundlag og hele Klassen en Vej frem mod Frihed og Uafhængighed.

Vi har i F. S. søgt at samle alt dette i vort Arbejdsprogram og i vor Virksomhed, og vi opfordrer alle interesserede organiserede Arbejdere til at sætte sig ind i vore Opgaver og Maal ved at læse vort Program. Dette tilsendes ogsaa gratis Arbejdere ude i Provinsen, der skriver om det.

Bare gaa og være utilfredse og gøre Vrøvl er orkesløst og nytteløst! Vi maa samle vor Utilfredshed og vore Kræfter om positive Opgaver og Maal og sammen med Kammerater i vore Organisationer gaa ind for dette i et fælles Arbejde.

Læs derfor vort Program og se om det ikke netop samler det, du kunde ønske, Fagbevægelsen skulde være for Arbejderne.

Vi tilstaar ærligt

at vort Blad kun kan udgaa ved, at en Kreds af interesserede Arbejdere hver Uge giver et Bidrag til at dække Bladets Underskud med.

Synes du om vort Blad, og du har Raad til det, da anmoder vi dig om ogsaa at give et Bidrag til Bladet.

Hver Uge vil der i Bladet findes Kvittering for de i Ugens Løb skænkede Bidrag til Kontorets Listeindsamling.

Kammerater rundt paa Arbejdspladserne modtager ogsaa Bidrag.

Bliv Abonnent paa ARBEJDET. 150 Øre for Oktober Kvartal.

Gadespejlet

Set i Gadespejlet tegner Verdensbegivenhederne i sidste Uge sig saaledes: Rusland har opsagt Ikke-Indblandingsoverenskomsten og har truet med at forlade Komitéen. Før man priser det russiske Initiativ, bør man dog have Bevis for, at det hele ikke bare en Teater-Torden, beregnet paa at overdøve de revolutionære Arbejdere i Ind- og Udland, der kræver effektiv Støtte til de kæmpende spanske Arbejdere, thi man kan daarlig tænke sig, at Sovjet-Rusland pludselig vil føre en Politik, der er stik modsat den i de senere Aar praktiserede, og hvis Talsmænd man gennem Massehenrettelser lige har skilt sig af med. En vis Klaring har Protesten dog medført, idet man lynklart ser, at Verdenskapitalen benytter Fascister og Nazister til Nedkæmpelse af den spanske Befolkning, der ønsker et andet økonomisk System end det kapitalistiske, og at England og Frankrig — de aah! saa demokratiske Lande — ikke blot passivt, men direkte støtter denne Politik.

□

I sine Husholdnings-Publikationer bekendtgør Staten, at Frugt og Grøntsager bør være daglig Folkeernæring. De mindre bemidlede — altsaa $^{3}/_{4}$ af den danske Befolkning — gøres opmærksom paa, at der ogsaa er Vitaminer i Roer. Hvad om den ene Statsinstitution samarbejdede med den anden, saa f. Eks. Bananer og Appelsiner o. lign. i Lighed med de os omgivende Lande indgik i Folkeernæringen som de sunde og billige Produkter, de kunde være — uden Statens Indgriben. Gad vide, om Børnene ikke med større Appetit og Vitaminudbytte spiste en Banan end en Roe? — og Børnene!! ja, de gaar jo forud for Kapitalinteresser, ellers skulde da Valgplakaten: »Mor! for min Skyld, stem socialdemokratisk!« være et Falsum — og det er da utænkeligt.

□

Der er kommet for 117,000 Kr. italienske Citroner i Handelen. »Berl. T.« meddeler, at Bladet kan købe dem til 10—12 Øre en detail. Vi andre maa desværre give det dobbelte.

□

En af Grundene til de høje Kød-Priser er Kødskatten, hvis Midler anvendes til Destruering af Køer. Produktionen og Eksporten er nu saa lønnende for Landbruget, at denne uhyrlige Beskatning af Arbejderbefolkningen maa bortfalde.

Produktion og Omsætning i Sovjet

Ifølge »Pravda« er den totale industrielle Produktion i Sovjet-Unionen i de første 9 Maaneder af Aaret 1936 steget med 33,7 pCt. i Sammenligning med Aaret 1935. Detailomsætningen er i samme Forhold steget med 33,6 pCt.

Med Henblik paa det sidste Tal maa man stille sig skeptisk. Der tiltrænges i alle Tilfælde en nærmere Forklaring af Forholdet mellem den *totale* Industriproduktion og Detailomsætningen.

Arbejdere

mød frem paa Generalforsamlingerne, hvor Overenskomstfornyelsen er Dagsordenen og stil Jeres Krav!

Svangerskabs-Kommisionens Betænkning

Af Læge J. H. Leunbach

III.

Betænkningen slaar fast, at straffen er et meget daarligt middel til at bekæmpe fosterfordrivelsens farer:

»Man maa saaledes her i landet besvare det ovenfor stille spørgsmaal: Har straffen vist sig at være det rette middel til beskyttelse af fosterlivet? benægtende — saaledes som man ogsaa har gjort baade i Norge og Sverige. Straffen har tværtimod vist sig at være et ganske utilstrækkeligt middel — den virker ikke uden grund paa store dele af almenheden som en uretfærdighed, og den kan ikke frikendes for paa visse omraader at virke ligefrem skadelig, idet den netop fremmer, hvad den skulde forhindre (kvaksalvernes virksomhed).«

Den rimelige konsekvens af dette svar paa spørgsmaalet vilde være at foreslaa straffen afskaffet. Saa stor liberalitet kan man imidlertid ikke vente. Derimod vil flertallet have indført lovlighed ved de saakaldte *sociale indikationer.*

»Og her kan det ikke være tvivlsomt, at disse fra samfundet og samfundstilstandene udspringende — og derfor som sociale betegnede — impulser kan være af en saadan styrke, at de med føje kan betegnes som tvingende, idet det fra et menneskeligt standpunkt maa synes ubarmhjertigt at nægte en frugtsommelig kvinde retten til at forhindre den truende ulykke, selv om det maa ske gennem en fosterfordrivelse.

I virkeligheden vil disse indikationer under slige omstændigheder staa ganske paa linie med de øvrige godkendte indikationer. Ogsaa ved de medicinske, etiske og eugeniske indikationer er det formaalet at afværge menneskelig ulykke og elendighed ved fødslen af et barn, som gør en fosterfordrivelse forsvarlig eller nødvendig. De ulykker, som sociale misforhold kan berede en svanger kvinde, kan være lige saa tunge at bære, i lige saa høj grad true hendes fremtidige livslykke som de før omtalte indikationer.«

Som man ser, drejer det sig altsaa om humanisme og barmhjertighed og ikke om et revolutionært krav og respekt for kvindens selvbestemmelsesret. At tillade fosterfjernelse paa »sociale indikationer« betyder et forsøg paa at bøde paa en af de grelleste og mest iøjnefaldende brist i de nuværende samfundstilstande, med andre ord et forsøg paa at stabilisere det borgerlige samfund og afværge revolutionære angreb paa det. Denne holdning er typisk for det *liberale* standpunkt. Set fra et *revolutionært* synspunkt er det ganske utilfredsstillende at nøjes med at anerkende sociale indikationer, selv om de fik nok saa vide rammer. Hvad vil det i det hele taget sige: »sociale indikationer«? Den nye russiske abortlov, der atter indfører straffen, gør ingen undtagelser ved sociale indikationer, hvilket i hvert fald er et ærligere standpunkt end det liberale. Kommunisternes officielle standpunkt synes for tiden at være, at i Sovjet-Unionen er det rigtigt at forbyde aborten; men i de kapitalistiske lande bør den være tilladt. At være en besiddelsesløs proletar i et kapitalistisk samfund kan naturligvis ogsaa kaldes en slags »social indikation«, der maaske burde give adgang til lovlig fosterfjernelse. Særlig holdbart synes dette standpunkt dog ikke at være — *revolutionært* er det i hvert fald ikke!

Det eneste tilløb til et *revolutionært* standpunkt overfor kønslivet, som betænkningen indeholder, findes ikke i flertallets indstilling, men i en særudtalelse af Dr. *Hoffmeyer,* hvori han siger:

»At fjerne noget af den usundhed, som i øjeblikket raader paa det sexuelle omraade, kunde netop være en af de store fordele ved en nyordning som af kommissionen foreslaaet.«

Det er typisk, at en betænkning, som er skrevet hovedsagelig af læger, udover denne ene bemærkning af en enkelt læge, ikke indeholder et ord om *den sexuelle sundhed* eller blot en antydning af, at det kunde være et maal for ens bestræbelser. Lægerne, der burde være sundhedens vogtere, føler det i et borgerligt samfund som en langt vigtigere opgave at værne ægteskabet, familien og moralen. Sexuallivets betydning for sundheden (bortset fra svangerskabshygiejne) har de overhovedet ikke faaet øje paa.

Sætter man sig den sexuelle sundhed som formaal, havner man uvægerligt i det revolutionære standpunkt, som ligger fjernt fra gode borgerlige læger, hvor liberale de end er. Saa paradoxalt er det borgerlige samfund indrettet, at en læge, der virkelig vil sætte alt ind paa den opgave, der naturligt tilfalder ham, nemlig at *vogte befolkningens sundhed,* nødvendigvis maa blive revolutionær og farlig for den bestaaende samfundsordning.

De *reaktionære* synspunkter kommer betydelig tiere til orde i betænkningen, f. ex.:

»Den biologiske grundbetragtning, hvorpaa beskyttelsen for fosterlivet saaledes maa bygges, er dybt forankret i den menneskelige slægtsopholdelsesdrift, hvis fornægtelse paa dette som paa andre omraader af de fleste mennesker føles som noget naturstridigt og derfor mødes med en uvilje, der kan stige til afsky. Hvad der maa fastholdes er imidlertid, at det er ikke disse følelser, der betinger fosterlivets beskyttelse, og som i vide kredse kan være afstumpet eller mangelfuldt udviklet eller neddæmpet af forskelligartede reflektioner, men derimod selve livsmuligheden eller livseksistensen hos fosteret, dets uforgribelige »ret til at blive medlem af samfundet«, som det undertiden udtrykkes.«

Det er typisk reaktionært at tale forblommet om »biologisk grundbetragtning«, »slægtsopholdelsesdrift«, »uvilje, der stiger til afsky«, ligeledes at tale om »fosterets uforgribelige ret til at blive medlem af samfundet«, — en noget tvivlsom ret, saa længe man ikke sikrer de nyankomne verdensborgere deres »uforgribelige ret« til føde, arbejde og en plads i solen.

Ægte reaktionær er følgende udtalelse:

»At en øget promiskuitet og overhovedet en slappelse af den sexuelle moral og alle etiske pligtbegreber paa dette omraade under disse omstændigheder kunde blive følgen, befrygtes fra mange sider.«

For ikke at tale om følgende pudsige udgydelse:

»Rent biologisk set kan det endog omtvistes, om det egentlig stemmer med naturens orden at gøre fosterlivet til det subsidiære i forhold til moderens liv og helbred, eller om forholdet er saaledes, at moderen efter ægget befrugtning og under dets videre udvikling kun fungerer som et beskyttende hylster om fosteret indtil dets modning.«

De reaktionære ved altid saa god besked med, hvad der er »naturens orden« næsten lige saa godt, som præsterne kender »Guds vilje«.

Om straffeloven siger betænkningen:

»Atter og atter har det i strafferettens historie vist sig, at straffeloven er befolkningens eneste sikre moralske rettesnor.«

Det er altsaa ikke saa mærkeligt, at de reaktionære holder paa straffeloven! Hvordan skulde overklassens privilegier kunne opretholdes, hvis ikke de undertrykte klasser fulgte de »sikre moralske rettesnore«?

I selve betænkningen har de *liberale* synspunkter faaet et ikke ringe raaderum.

Det ser naturligvis ganske godt ud og har imponeret mange mennesker, som derved let overser, at det, der har virkelig betydning, *selve lovforslaget* og i endnu højere grad de rent praktiske bestemmelser, der er knyttet til lovforslaget, i høj grad er præget af absolut reaktionære synspunkter.

I de følgende artikler skal selve lovforslaget underkastes en kritisk vurdering.

Hvem gaar du i Krig for?

Ved Studentermødet i Aarhus gik Aksel Larsen ind for **det nationale Forsvar! — Jeg mindes ..**

Berlin. Det er 6 Aar efter Verdenskrigen. Jeg sidder sammen med en tysk Ven — en Læge — paa en Restauration i Berlins Centrum.

Vi sidder udenfor, der er Fortovsservering. En herlig Musik strømmer ud over Gaden, hvor Trafikken gaar. En bølgende Mængde gaar frem og tilbage paa Fortovene og lytter til den herlige Musik.

Vi har et Hjørnebord og sidder og betragter de glade Berlinere. Pludselig ser jeg, hvorledes Fortovsstrømmen deler sig og noget bevæger sig frem over Fortovet. Nu kommer det nærmere — men hvad er dog det?

Jo, frem over Fortovet ruller noget — noget, som mest ligner et stort, fladt Kasselaag, et stort, firkantet Kasselaag med ophøjede Kanter ruller langsomt frem paa smaa Hjul.

Midt paa dette rullende Laag ligger en Dynge Sand og Pjalter. Og i den staar, saa at sige, plantet Resterne af et Menneske!

Benene er væk. Ogsaa den ene Arm er amputeret. I deres Sted har »dette Menneske« faaet denne Mekanisme, ved hvis Hjælp han ganske langsomt kan bevæge sig — meget langsomt — fremad.

Den ene Arm har han i Behold, og med de tre Fingre, han har tilbage paa Haanden, løfter han nogle smaa Kartonstykker med Tændstikker frem mod Gæsterne.

Den ene Halvdel af Ansigtet er dækket med en rød Silkeklud bundet om Hovedet med nogle Gummibaand. Den anden Ansigtshalvdel trækkes bestandig i Grimasser. Min Ven, Lægen, forklarer mig, at disse grimme Grimasser fremkommer ved alle de overskaarne Nerver i den anden Ansigtshalvdel.

Nu ruller han langsomt frem og byder sine Tændstikker til de glade, velsituerede Mennesker inde i Restaurationen. — Men ingen køber. De lader, som om de ikke ser ham!

Da han endelig er naaet det sidste Bord, drejer en velvillig Sjæl hans mærkelige Køretøj rundt, og han fortsætter nu i langsomt Tempo tilbage og søger igen at bevæge nogen til at købe hans Tændstikker.

Men ingen køber. Det er som om ingen ser ham. Han er en mørk Skygge, ingen vil se i det straalende Lys.

Selv er jeg næsten lamslaaet ved det frygtelige Syn. Det er mig helt ubegribeligt, hvorledes velsituerede Mennesker kan lade ham passere uden at hjælpe ham med en Pfenning. — Men med ét fik jeg en uventet Løsning paa Gaaden.

Ved Bordet foran os sidder et Par og nyder en finere Suppé. Hendes Klæder og Smykker røber tydelig deres økonomiske Stilling. Hun synes ikke at have mistet sin kvindelige Medfølelse og siger overtalende til sin Kavaller:

»Aah, Kære, gik ham en Skilling!«

»Ja, det skulde jeg lige gøre,« siger den fine Herre. »Faar han noget, saa bliver han her hele Aftenen — det var et hyggeligt Syn for os, der er taget ud for at more os, nej, Du!«

— — —

Jeg mindes endnu jeg blev grebet som af en stor Sorg — jeg ligesom søgte efter noget at holde mig fast i.

Her sad de, for hvis Fædreland han paa Slagmarken havde ofret sit halve Legeme og hele sin Livslykke. Det var i Gaar! — I Dag vilde de ikke se ham!

Det vilde ødelægge deres Madlyst og spolere Aftenens Fornøjelse for dem!

Bare væk med ham — det uforskammede Menneske, som vovede at leve videre og minde dem om det forfærdelige, de selv havde forstaaet at holde sig uden for ved at indbilde ham og hans Ligesindede, at de kæmpede for deres eget Fædreland, deres Hjem og Lykke!

— — —

Hint Aftenens Billede vil aldrig udslettes af min Erindring. Det steg atter forstærket frem den Aften, jeg hørte Kommunisternes Fører i Aarhus melde sig til den Hærskare af Løgnere, der paastaar, at Arbejderne har noget nationalt at forsvare.

Farvel, Aksel Larsen!

Otto.

Er du Modstander

af F.S. bør du alligevel holde og læse „Arbejdet". Den tænkende Arbejder læser ogsaa Modstandernes Presse. Kun derved kan han dømme klogt og retfærdigt og vælge sit Standpunkt paa Fornuftens Grund.

Bliv Abonnent paa ARBEJDET, 150 Øre for Oktober Kvartal.

Hvad den sidste Lockout kostede Borgerskabet

Lige fra Kapitalismens Barndom har Arbejdernes Fjender betragtet det som en særlig Sport at regne ud, hvor meget Arbejderne tabte i Arbejdsfortjeneste ved deres Kampe overfor Kapitalen.

Det skulde jo virke afskrækkende paa Arbejderne, naar disse Spækhøkerfilosoffer kunde konstatere, at Arbejderne i Lønfortjeneste tabte langt mere, end de vandt i Lønfremskridt.

Men som allerede Karl Marx gjorde opmærksom paa i 1865, maa Arbejderklassen anlægge en hel anden Maalestok for det hensigtsmæssige i deres Løn- og Arbejdskampe, end disse borgerlige Nathuer formaar at indse.

Det Arbejderne kæmper for, er jo ikke blot Kroner og Øre sat i sirlige Kolonner for Dagen, men langt ud i Fremtiden. De kæmper for en Forkortelse af Arbejdsdagen, som ofte, om de sejrede, bragte dem øjeblikkelige Tab i Arbejdsfortjeneste — men de kæmper alligevel!

Og hvorledes var det gaaet Arbejderne, om de helt havde ophørt med at kæmpe, fordi Kampene altid bragte dem øjeblikkelige Tab? Der er Forhold i Klassens Kamp, som de borgerlige Spækhøkerfilosoffer aldrig lærer at regne med og de fortsætter derfor bestandig med at regne ud, hvor meget Arbejderne mister i Arbejdsfortjeneste ved deres Kampe. Efterhaanden er denne Daarevirksomhed, som saa meget andet unyttigt Kapitalistarbejde, lagt ind under Staten, og Arbejdsdirektør *Vater* har nu udregnet, at Arbejderne paa Lockoutkampen i Foraaret tabte ca. *25 Millioner Kr. i Arbejdsfortjeneste* beregnet efter en Gennemsnitsdagløn af 10 Kr. pr. Arbejder.

Hvad Udbytterne tabte ved denne Generaludsmidning af Arbejderne, kan Hr. *Vater* ikke oplyse! Det kan den Art Udregninger forresten aldrig, thi det gælder jo blot om at forfærde Arbejderne, saa de opgiver al Modstand.

Men er Hr. Vaters Tal rigtige for Arbejdernes Vedkommende, saa kan man lige saa nær beregne Udbytternes og hele Borgerskabets Tab i Profit og Avance, thi Danmarks Industriarbejdere faar højst en Syvendedel i Løn af de Værdier, de frembringer. Resten stjæler det nytteløse Borgerskab.

Saa har Arbejderne ved sidste Lockout tabt 25 Mill. Kr., saa har Borgerskabet tabt *150 Mill. Kr.*

Og skulde man drage nogen nyttig Lære af Hr. Vaters Tal, saa var det, at Arbejderne skulde give Borgerskabet saadan en Omgang tre à fire Gange paa et Aar. Maaske saa de kapitalistiske Parasitter efterhaanden blev lidt mindre rundhaandet med deres Lockouter.

Hovedkravet bør være Arbejdstidens Forkortelse

Vi mangler ikke Arbejde her i Landet, men vi mangler en retfærdig Fordeling af Arbejdet og de arbejdsskabte Værdier.

Vi spørger de socialdemokratiske Arbejdere her i Landet, om de ikke snart har saa mange Sejre at notere, at det er paa Tiden, at disse Sejre bliver omsat i nogle reelle Fordele for Arbejderne?

Ved Gennemførelse af Valuta- og Toldbeskyttelse har Industrikapitalen taget enorme Udbytter hjem.

Ved Kornlove, Kød- og Flæskeordning og ved Destrueringslovene har Storbønder og Godsejere indhøstet Millioner i kunstig Indtægt.

Og hvem har Lovene taget disse Hundreder Millioner Kroner fra?

Fra Danmarks arbejdende Folk i By og paa Land!

Den er en samvittighedsløs Løgner, der paastaar noget andet.

Der findes ingen andre Kilder for Skabelsen af Værdierne end Arbejdet.

De socialdemokratiske politiske Sejre bestandig brugt mod Arbejderne.

Vi bryder os Fanden om alt det tænksomme Tantevrøvl om Samfundssind og Fællesfølelser, naar det bestandig bruges til at snyde og bedrage Arbejderne med.

Vi peger paa Kendsgerningerne.

Kapitalisterne, Borgerskabet har bestandig i Kraft af Lovene faaet uhindret Adgang til at plyndre Arbejderne gennem ublufærdige Prisstigninger.

Og Arbejderne er gennem Lovene nægtet Adgang til at forhøje deres Løn i Forhold til de høje Varepriser. *Den tvungne Voldgift!*

Vi fastslaar, at Arbejdernes *politiske* Sejre i de senere Aar systematisk er forvandlede til Tvangsudplyndring af Arbejderne.

Vi vil med tørre Tal i en saglig Diskussion bukke begge Ender sammen paa den Gøgler, der vover at bestride disse Kendsgerninger.

Vi kalder Arbejderhjemmenes Hundrede Tusinde Arbejderhustruer til Vidner paa, at Varepriserne bestandig stiger.

Vi kalder Arbejdspladsernes Hundredetusinder Arbejdere til Vidne paa, at de ikke i de senere Aar har faaet højnet deres Løn og Arbejdsfortjeneste.

Vi fastslaar, at Arbejdernes politiske Sejre i de senere Aar er forvandlet til daarligere Livsvilkaar for Arbejderne og stigende Velstand for Over- og Mellemklassen.

Nu skal Arbejdsløsheden bekæmpes med Nazismens Metoder og Midler.

Alle politiske Beskyttelseslove, ethvert teknisk Fremskridt, enhver Forbedring af Arbejdsmetoderne, Rationaliseringens forøgede Arbejdstempo er forvandlet til Profit for Kapitalen.

Den bestandig øgede og beskyttede Produktion er blevet Millionindkomster for de Rige, medens vor Klasse bestandig maa slæbe paa en Arbejdsløshedshær paa over 60,000 arbejdsføre Kvinder og Mænd.

Og i Stedet for at lette Arbejdsdagens forcerede Arbejdstempo for dem, der arbejder, ved at lukke disse 60,000 Kammerater ind i Produktionen og lade den overernærede Kapitalistklasse betale Omkostningerne, saa diskuterer man nu offentlig om at anbringe vor arbejdsløse Ungdom i Arbejdslejre.

Saafremt de Herrer Carsten Raff, H. C. Hansen og den politiske Undermaaler Hr. Ludvig Christensen taler paa nogen Ungdomsorganisations Vegne, saa kan ingen have noget imod, at disse aandelige Dromedarer indespærrer deres Hjorder i en særlig Slavelejr, hvis de selv vil skaffe sig Føde og Underhold.

Men er det Meningen, at der atter skal laves en Anstalt, der med »Lærerkræfter« og andre Parasitter skal underholdes af det produktive Arbejde, da bør Arbejderne paa det mest energiske protestere mod disse Forbryderpaahit.

Vi vil indtil Oprør protestere imod, at den arbejdende Ungdom skal aandeligt forslaves og moralsk degenereres i disse nazistiske Forbryderlejre.

Nazismens mest raa og brutaliserede Horder er som Ungdom opdrættet i disse Dagdriverlejre.

I disse Skole-, Sports- og Arbejdslejre afvennes Ungdommen fra alle Forsørgerpligter, fra det arbejdende Livs naturlige Samfundsmoral, fra den naturlige Seksualmoral og tilegner sig en Mentalitet, der i et og alt falder sammen med de fødte Kriminalforbryderes Indstilling.

Selv Hitlersystemet har efterhaanden maattet indespærre Tusinder af S. A. Folk i Fængsler og Koncentrationslejre, fordi de i disse Ungdomslejre er forvandlede til asociale Forbrydere, der for Livet er ødelagt som arbejdende Samfundsmedlemmer.

Vi vil nedlægge den mest energiske Protest imod enhver Tanke om denne Ungdomsødelæggelse!

Vi kræver, at der i det alm. Samfundsarbejde gøres Plads til vor arbejdsløse Ungdom og alle arbejdsløse Mennesker.

Vi appellerer til vor Klasses sunde Omdømme og Fornuft.

Arbejdere, hvad skal vi med denne tomhjernede Skaftestøvleungdom, der præpareres med Tanker og Moral, der er os og vore Interesser fjern og fjendtlig?

Det, vi trænger til, er at faa vor Ungdom med ind paa Arbejdspladserne, med ind i Fagforeningerne, med ind i vort Klassemilieu og i vor Kamp for bedre Kaar.

Og det, vor arbejdsløse Ungdom trænger til, er at komme ind i det nyttige Samfundsarbejde, i Industrierne, at faa en Arbejdsplads, der kalder paa deres Evner, at blive nyttige Arbejdere, at tjene en god Ugeløn, at føle, at de belønnes for deres Flid, at de ikke isoleres fra, men bringes i det fri, naturlige Forhold til vor kvindelige Ungdom, at de kommer ind i vort Fagforeningsarbejde, at de bliver Familieforsørgere, at de bliver Mænd og dygtige Opbyggere af Fremtidens Samfund.

Og vi raaber til jer arbejdende Kammerater, du Broder og du Fader til vore arbejdsløse unge Mænd, gaa i jer selv og nøjes ikke blot med at erkende, at det er rigtig, hvad vi her anfører, men rejs jer dog op til Handling for denne betydningsfulde Sag.

I de kommende Uger skal de kommende Arbejdsforhold for 85,000 Arbejdere drøftes rundt i Fagforeningerne.

Se dog nu at kome ud af den forfærdelige Sløvhed, at det er noget, Fagforeningsfunktionærerne ordner.

Her staar det store Arbejdstidsproblem, og det er ikke Fagforeningsfunktionærerne, der skal arbejde herunder, men jer — jer paa Arbejdspladserne!

Hvad skal vi gøre for at faa jer til at forstaa dets mægtige Betydning? Skal Pennen dyppes i Blod, og skal I selv piskes af Nazismen, før I reagerer i dette mægtige Spørgsmaal.

Arbejderne frygter ikke de arbejdsløse Kammerater, men selve Arbejdsløsheden.

Arbejdere, lad os tale til jer som Mennesker og Kammerater.

Naar I rundt i Fagforeningerne, rundt paa Arbejdspladserne har været eftergivende paa alle Felter i Lønkrav og Arbejdsvilkaar og har maattet se paa, at Finans- og Industrikapitalen løb med Millionerne, som I skabte i forceret Arbejdstempo, da er Grunden ikke, at I frygter vor arbejdsløse Ungdom eller vore ældre arbejdsløse Kammerater!

Nej, *det var fordi I selv frygtede for at blive arbejdsløse!*

Selve Eksistensen af Arbejdsløsheden er det Grundlag, hvorpaa den udbyttende Kapital misbruger sin Magt overfor os, vore Familier og Hjem!

Bortfjernelsen af den store permanente Arbejdsløshed er Vejen til Forbedring af vore Kaar paa alle Felter.

Vi kan vel ikke helt afskaffe Arbejdsløsheden under Kapitalismen, men vi kan i hvert Fag opgøre, hvor mange Timer Arbejdsdagen skal forkortes for at optage de arbejdsløse Fagfæller i Produktionen, og derefter stille vore Krav og sætte vor Kraft ind paa at gennemføre det.

Og netop fordi en Forkortelse af Arbejdsdagen med fuld Lønudligning direkte rammer de kapitalistiske Udbyttere, der indtil nu har taget hele Gevinsten hjem, ja netop fordi denne Bekæmpelse af Arbejdsløsheden er *positiv* i

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Virkning og skaaner alle de smaa Skatteydere, de offentlige Kasser for Udgifter, og som moralsk Middel staar hævet tusind Mile over alle socialpolitiske Lappeskrædderier, bør en Kamp herfor samle hele vor Klasse til et afgørende Slag.

Socialdemokratiske Klassefæller, nu har I længe samlet paa politiske Sejre — var det ikke snart paa Tiden, at disse blev forvandlet til Støtte i Kampen for vore fælles Fremskridt? *A.*

Vil du følge

med i de Begivenheder i Ind- og Udland, der har afgørende Betydning for Arbejderne, og ønsker du disse Begivenheder set med Arbejderøjne skildret i den jævne Arbejders forstaaelige Sprog uden nogen partisk Tendens, da køb og læs ARBEJDET.

Det udgives af Arbejdere og det skrives af Arbejdere.

Bladet udkommer hver Fredag og koster 15 Øre i Løssalg eller 1.50 Kr. i Abonnement for et Kvartal. Abonnement kan tegnes paa alle Postkontorer, hos alle Landpostbude samt paa Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København N.

Du har sikkert endnu en Bekendt, du kunde tegne som Abonnent paa vort Blad, om du bad ham om det.

Bag Fronterne sikres Sejren

Medens de spanske Arbejdere slet bevæbnede, men med ubetvingeligt Mod kæmper deres forbitrede Kamp mod Fascisterne ved de forskellige Fronter, gror Livet frodigt bag ved Fronten, hvor Landet er renset for Fascister. Fabrikkerne er overtaget af Arbejderne. Paa Landet kolektiviseres Godserne og Produktionen drives og kontrolleres af Landarbejdernes Syndikater. Bag Fronten sikres Sejren gennem Arbejdet og Nederlaget umuliggøres, thi hvor først den frie Socialisme har slaaet saa dybe Rødder som f. Eks. i Katalonien, lader den sig ikke let udrydde!

Af den tidligere kapitalistiske Stat er der kun Rudimenter tilbage, betydningsløse Rester, der efterhaanden, som den nye økonomiske Ordning udvikler sig, helt vil forsvinde.

Paa Basis af denne nye Økonomi, der udøves af Arbejderne for Arbejderne uden noget som helst snyltende Mellemled, det være sig Stat, politiske Partier eller private Udbyttere, er der ved at gro en ny proletarisk Orden frem, der ikke har noget Sidestykke i noget andet Land paa Jorden.

Denne nye frie, social-politiske Orden er bygget op paa direkte Samarbejde mellem Producenternes og Konsumenternes egne uafhængige, økonomiske Organisationer. Denne Socialisme er ikke nogen autoritær dirigeret Form for det økonomiske Liv, der med Vold og Magt skal paanødes de spanske Arbejdere, men er udelukkende baseret paa de politiske uafhængige Syndikaters (Fagforeningers) konstruktive Vilje og Evner.

For første Gang omsættes den første Internationales gamle Krav i Virkelighed: *Arbejdernes Frigørelse maa være deres eget Værk!*

I Katalonien, hvor denne Socialisering er længst fremskreden og foregaar efter de reneste Linier, er det de organiserede Arbejdere og Bønder, der frit bestemmer deres Lands nye sociale Forfatning. Arbejdere er her taget i videste Forstand, idet saa godt som alle baade Haandens og Aandens Arbejdere i Katalonien er organiseret i C. N. T., og som saadan ikke blot har Ret og Pligt til at arbejde, men ogsaa til *direkte* at være medbestemmende om de Forhold, hvorunder dette Arbejde skal foregaa!

For nogle Uger siden samledes Syndikater, der omfattede flere Hundrede Tusinde Bønder og Landarbejdere, til Kongres i Barcelona, for at fastlægge Formerne for Kolektiviseringen af Landbruget, og umiddelbart derefter traadte det store anarkosyndikalistiske Genopbygningsplenum sammen.

600,000 syndikalistisk organiserede Arbejdere var her repræsenteret. Det var Repræsentanter for alle Grupper af Arbejdere, for alle Industrier, fra alle Egne af Katalonien, selv de mest afsidesliggende, der her var mødt, og som i flere Dage og Nætter raadslog om Formerne for Kalektiviseringen og Socialiseringen af Industrierne, og det var interessant at høre, med hvilken Interesse og dyb social Indsigt, disse for det meste ganske almindelige Arbejdere, der til daglig stod og passede deres Arbejde paa deres Arbejdsplads, udtalte sig og besluttede om de fundamentale Problemer for Kataloniens økonomiske Liv.

I Katalonien er der ikke Plads for og heller ikke Brug for professionelle Politikere eller Arbejderledere, men paa bredeste Basis i Form af offentlige Fagforeningskongresser med den enkelte Arbejders videstgaaende direkte Indflydelse fastlægges i Dag Formerne for den kulturelle og økonomiske Udvikling, og i de enkelte Kommuner, Distrikter og Provinser er det Syndikaternes lokale Distrikts- og Provinsføderationer, der sætter Præget paa det kulturelle og økonomiske Liv.

En mægtig Skoleplan.

Foruden de ovennævnte Kongresser er der fornylig i Barcelona afholdt en Kongres af Kataloniens Arbejdersyndikat, der skulde tilrettelægge Arbejdet for Kataloniens nye Skole- og Undervisningsvæsen.

Det oplystes her, at der skulde skaffes Skoleplads og Lærerkræfter til Undervisning af 200,000 Elever. Komitéen for Enhedsskolen har allerede stillet 4000 Lærere til Raadighed.

Religionsundervisning i Skolen er fuldstændig afskaffet, og ved Organiseringen af Folkeskolen skal der oprettes Forældreraad, der skal kontrollere Skolen og arbejde sammen med Lærerne og Enhedsskolekomitéen. Ved de højere Skoler kræves der dannet et Raad af Lærere og Elever, der bestemmer Skoleplanen. Endvidere skal Skolerne stadig være under Syndikaternes Kontrol. For de voksne Arbejdere skal der oprettes tekniske og Landbrugsskoler.

Den anarkosyndikalistiske Arbejderbevægelse har fra tidligere Tid selv opretholdt Skoler. Kongressen besluttede med Hensyn til disse frie Skoler, at de Syndikater, der magtede det, skulde have Ret til vedblivende at opretholde disse, men de skal selv bære den økonomiske Byrde deraf.

Der er fredeligt at rejse i Katalonien.

Den socialdemokratiske Professor ved Universitetet i Geneve, André Oltremare, har foretaget en Rejse gennem de antifascistiske Regioner i Spanien. Om Katalonien udtaler han bl. a.:

»Samarbejdet mellem de forskellige politiske Tendenser i Katalonien har tilladt Lederne af den frisindede Majoritet at skabe en social Organisation paa syndikalistisk Basis, en Organisation, der er beundringsværdig i sin Ordning, sin Intelligens og sin revolutionære Slagkraft.«

»I Katalonien rejser man uden Vaaben Dag og Nat og kommer aldrig ud for Fare. I alle Byer raader Ro, ogsaa i Barcelona. — Anarkisterne har midt under den forbitrede Borgerkrig vist sig at være skabende Politikere af Rang. Med Glæde og stigende Beundring har jeg, som demokratisk Socialist, lært det nye Kataloniens Institutioner at kende. I Katalonien organiseres en antikapitalistisk Regime, uden at man maa tage sin Tilflugt til Diktaturet. Syndikaternes Medlemmer er deres egne Herrer og regulerer Produktion og Distribution ved Hjælp af erfarne Specialister og deres egne Tillidsmænd.«

Om Organiseringen af Arbejdet bag Fronterne siger han: »Syv Uger efter Overtagelsen af Magten bag Fronterne har det katalonske Proletariat naaet længere end Frankrig naaede flere Aar efter Verdenskrigens Afslutning.«

»Med Hensyn til den staalskarpe Vilje og det katalonske Folks Heroisme kan man være sikker paa, at denne spanske Region aldrig kan erobres af Fascisterne.«

De to Internationaler og den spanske Borgerkrig

Ifølge »**Arbejderbladet**« har Ledelserne for den faglige og socialdemokratiske Internationale paa deres Møde i Tirsdags i Paris vedtaget følgende Udtalelse:

»*De to Ledelser for International Faglig Central og Socialistisk Arbejderinternationale bekræfter deres tidligere Erklæringer om, at Spaniens regulære og lovlige Regering i Overensstemmelse med de herskende internationale Retsregler bør have de til sit Forsvar nødvendige Midler.*

I Betragtning af, at den saakaldte Ikke-Interventionsaftale ikke har givet de Resultater, man internationalt havde haabet, som Følge af de fascistiske Magters bestemte Vilje til at hjælpe Rebellerne og Umuligheden af at foretage en virkelig effektiv Kontrol,

udtaler vi, at det er en fælles Pligt for Arbejderklassen i alle Lande, politisk og økonomisk organiseret, gennem deres Optræden baade overfor den offentlige Mening og deres Regeringer at opnaa, at der paa Initiativ af den franske og britiske Regering træffes en fælles international Overenskomst, hvorefter fuldstændig Handelsfrihed gengives det republikanske Spanien, hvis Forsvar maa befinde sig i første Række blandt Verdensproletariatets Interesser.

Vi opfordrer alle Arbejderorganisationer og Fagforeninger til at sideordne deres særlige Bestræbelser for at forhindre, i hele det Omfang det er muligt, at de spanske Rebeller modtager Forsyninger.«

Vi maa overfor denne Vedtagelse paa det skarpeste fordømme de to Internationalers vedvarende negative Optræden.

Vi stempler det som fordømmelig Humbug at bygge Initiativet til Hjælp for det spanske Folk paa de franske og engelske Regeringer, der ikke blot indtil denne Stund aabent og kynisk har støttet de fascistiske Lande i deres løgnagtige Benægtelser af at have leveret Vaaben til de spanske fascistiske Oprørere, men lige saa kynisk har udleveret det stakkels Abessinien og Danzig til Fascisterne.

Man leder forgæves i denne Vedtægelse paa Anvisning af de Aktioner, den Magt, de respektive Landes Arbejdere skal sætte bag Kravet om deres Regeringers Initiativ.

Man spørger uvilkaarligt, om Europas Arbejderbevægelse er saa ussel, at den fortjener en saadan Ledelse, for hvem diplomatisk Ordskvalder er traadt i Stedet for Handling.

Sovjet-Unionen og Spanien

(Fortsat fra Side 1.)

dens det selv staar Vagt ved Kataloniens Grænser og passer paa, at det spanske Folk ikke faar Vaaben til at forsvare sig med.

Lad os uden Vigtighed fastslaa, at første Gang Sovjet træder i Skranken for Proletariatets Interesser, da viser dets nye Allierede, dets diplomatiske Venner, de demokratiske Regeringer, sit virkelige Sindelag, sin sande Karakter, sit kapitalistiske Fjæs frem i al dets hykleriske Løgnagtighed.

I Valget mellem Socialisme og Fascisme staar alle demokratiske Regeringer paa Fascismens Side.

Maatte Sovjet-Regeringen have lært dette grundigt af de sidste Dages Begivenheder.

Fascistregeringerne truer med Krig, og Sovjets Allierede reserverer sig.

Overfor den Mulighed, at Sovjet-Regeringen positivt vil gaa ind for en militær Understøttelse ved Vaabenleverance til den spanske Regering, har Italien, Tyskland og Portugal allerede truet med Krig.

Og den franske Regering har skyndt sig at forklare Verden, at Alliancen med Sovjet ikke omfattede den Mulighed, som en saadan Krig maatte omspænde.

Man kan slaa fast, at selv i dette Tilfælde, hvor Sovjet vil støtte en lovlig valgt demokratisk Regering overfor fascistiske Oprørere, svigter den franske Alliance — den demokratiske Folkefrontsregering —, fordi der bag en Regeringssejr i Spanien ligger Muligheder for et Arbejderregime — saa hellere Fascisme!

Kendsgerningerne siger paany, at den eneste Magtfaktor, Sovjet-Unionen kan stole paa i Europa, er Arbejderklassen!

De kommende Dage. Krig eller Facisme — eller?

Endnu medens disse Linjer skrives, er det uvist, hvad Sovjet vil gøre, om dens Aktion i Spørgsmaalet om Vaaben til Spanien er mere end en Gestus overfor den offentlige Arbejdermening i Verden, eller den vil opfylde sin proletariske Pligt og levere Spanien de nødvendige Vaaben.

Vil Sovjet sætte Magt bag sin proletariske Vilje, er det ikke paa Forhaand afgjort, at Italien og Tyskland vil gøre Alvor af sin Højkæftethed og erklære Krig.

Overfor Englands og Frankrigs forvede Jammerlighed i de sidste Aars internationale Politik har Fascistaterne levet højt paa deres Frækhed, men det er slet ikke sikkert, naar de bliver stillet overfor en ubøjelig Magt, at de saa vover Springet ud i en Krig — selv om Italien har store Interesser at varetage i Middelhavet om Spanien.

Og gør de ikke dette, og Sovjet leverer Katalonien de nødvendige Vaaben, da bliver Fascismen slaaet ned i Spanien, derom tvivler vi ikke.

Men selv i Tilfælde af en Krig fra de fascistiske Lande er Spørgsmaalet dermed ikke afgjort, thi vel har Leon Blum indtil nu holdt Frankrigs Arbejdere tilbage fra en Aktion for de spanske Arbejdere, men den Dag en Krig bryder løs for og imod Fascismen, da sprænger den franske Arbejderfront enhver Skranke og tvinger Frankrig med i Opgøret.

Den franske Arbejderklasse er nemlig dødsens sikker paa, at saafremt Fascismen sejrer i Spanien, da bliver det Frankrigs Tur næste Gang.

Derfor maa ikke blot den franske Arbejderklasses naturfødte Sympati for Spaniens kæmpende Proletariat, men dens koldeste Hjerner kræve Frankrig i Aktion paa det spanske Folks Side.

Og det franske Borgerskab faar i samme Stund Valget, om det vil miste Sovjet som Allieret i det kommende Opgør med Tyskland, eller det vil tage Kampen nu sammen med Sovjet!

Og skal vi som Proletarer sige vor Mening, saa maa vi hellere vælge Verdensopgøret nu for og imod Fascismen, end at vi laagsomt skal raadne op i Demokratiet, til Fascismen æder os alle.

Vi hilser Sovjet tilbage til Proletariatets revolutionære Verdensfront, som Fører i Verdensopgøret med Fascismen!

Der er dens Plads. Der er vor Plads. Der er alle ærlige Arbejderes Plads uden Hensyn til Afvigelser i politisk Opfattelse.

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

F.S.
store Andespil
afholdes Fredag den 13. November Kl. 20 prc. i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.
Gæs, Ænder, Skinker, Høns o.s.v.
Ialt 40 Gevinster (1. Kl. Varer)
Ingen Entre - Billige Serier

Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien

V.

Alle Virksomheder, hvor Ejerne eller Direktionen er Fascister eller er flygtede eller ikke loyalt vil underordne sig Bedriftsraadene, socialiseres Bedrifterne omgaaende som Samfundseje under Arbejdernes Administration.

Bedrifter, hvor Ejerne er loyale eller som er i udenlandsk Besiddelse, udskydes Ejendomsforholdet, og Bedrifterne arbejder under Bedriftsraadets Kontrol, hvilket vil sige, at disse leder Bedrifterne som om Ejerne var fraværende.

Det bør i denne Forbindelse bemærkes, at Arbejderne i alle Bedrifter har været meget maadeholdne i deres Krav om Forbedring af Løn og Arbejdstid osv., ud fra den almindelig udtalte Begrundelse, at det først af alt gælder om at tilfredsstille det almene Behov, saaledes at alle Ernæringsvanskeligheder kan undgaas i Forbindelse med den sociale Revolutions Opbygning. Naar Arbejdermasserne kan se saaledes paa det og videre, at de arbejder med en Intensitet, der langt overstiger Arbejdspræstationerne under det gamle Regime og videre, at Virksomheder, der før betalte sig daarligt eller gav Underskud, nu viser stigende Overskud til den militære Udbygning, da skyldes dette udelukkende, at Arbejdermasserne forud gennem C. N. T.s store Oplysningsarbejde var fortrolige med selve de Tanker, der nu virkeliggøres.

Det bør ogsaa bemærkes, at ligesom hele den materielle Produktion er i Gang i Barcelona under Arbejdernes Organisationer, saaledes er hele Kulturarbejdet igen bragt i Virksomhed og allerede betydeligt udvidet gennem, at alle Skolens Aandsarbejdere, lige fra Folkeskolelærerne til Docenterne ved Universitetet har indmeldt deres Organisationer i C. N. T. og gennem disse styrer og leder det omfattende Skolearbejde i en By paa over 1 Million Indbyggere. Det samme er Tilfældet med Folkehygiejnens Funktioner, forebyggende Renholdelse, Syge- og Hospitalsvæsen — overalt er det Lægernes, Plejernes og Renovationsarbejdernes Organisationer, der styrer, leder og bærer Ansvaret for Arbejdets samvittighedsfulde Udførelse og at Samfundshensynet er det bærende Princip.

Med denne nye Placering af Ansvaret direkte hos dem, der udfører Arbejdet, er ikke blot Arbejdsglæden vendt tilbage til Arbejderen, men den fælles Arbejdsintensitet er i den Grad steget, at intet andet Arbejdssystem kan staa Maal med den praktisk arbejdende Syndikalisme i materiel Frugtbarhed og aandelig Tilfredshed.

Hele denne historiske Udviklingsproces, som i Stormløb er foregaaet paa tre Maaneder, bevidner, hvilken Organisationsmodenhed Barcelonas Arbejdere har indebaaret før 19. Juli. Det er iøvrigt betegnende, at de selv endnu ikke betragter det som en social Revolution, men ret og slet betegner det som et Forarbejde, en nødvendig Udbygning af den antifascistiske Front.

Denne Udvikling har paa sin Vej nødvendigvis afsat fælles føderative Betjeningsorganer til Formidling af Samfundshusholdningen og den personlige Eksistens- og Retssikkerhed.

Den første af disse skabte den militære Forsvarskamp mod Fascisterne, og hele Forsvaret sammen med Ordenstjenesten fik sin samlende Central i »**Den antifascistiske Militskomité**«. Det næste var den almene Befolknings retfærdige Forsyning af Livsmidler, der centraliseredes i »**Livsmiddelkomitéen**«. Og endelig bundfældedes Kravet om alle Industriernes Forsyning af Raavarer og Halvfabrikater, Udenrigshandel, Likvidering af unyttige Luksusvirksomheder og Oprettelse og Udvidelse af Nytteindustrien sig i Oprettelsen af »**Det økonomiske Raad**«.

Under Udviklingen af disse Samfundsinstitutioner sad den borgerlige Regering efterhaanden tilbage som et nytteløst Rudiment fra en for tre Maaneder siden svunden Fortid. Præsident **Companys** historiske Erklæring om, at den katalonske Regering ikke mere havde andre Opgaver end dem, Folket gennem dets faglige Organisationer paalagde den, er kendt af vor Læsekreds. Og nu eksisterer den ikke mere. Den ophævedes i Begyndelsen af Oktober Maaned.

I Stedet for har de tre nævnte Komitéer, **Milits- og Livsmiddelkomitéerne og det økonomiske Raad** dannet en Central for Udøvelsen af Folkets samlede offentlige Magt i »**Eksekutivraadet for Generalidad de Cataluna**«, der dannedes ved den borgerlige Regerings Bortgang.

C. N. T., der i Kraft af sin mægtige talmæssige Samfundsinstitutioner gaar lige den modsatte Vej som Stalinisterne i S. U., der indtil Drab af Meningsmodstandere tilriver sig hele Magten. C. N. T. foretrækker at faa alle Afskygninger med i det positive Opbygningsarbejde, og Repræsentationsforholdet i Eksekutivraadet er her betegnende: **C. N. T.s 3 Repræsentanter, de smaa Forpagtere og fattige Bønder 3 Repræsentanter (nærmest Venstre), U. G. T. 2 Repræsentanter, Socialdemokrater og de forenede Marxister 1 Repræsentant, Trotskist.**

Og C. N. T. kan uden Fare vise denne Tolerance, thi den Dag Eksekutivraadet vilde forsøge at bryde det føderative Princip og forvandle sig selv fra et tjenende Redskab for Masserne til et Magtorgan, da eksisterer det ikke mere.

Der eksisterer i Catalonien ikke mere noget professionelt Militær. Hele Folket er bevæbnet. Det er Garanti mod et hvert konspirativt Eventyr.

Denne i Katalonien allerede nu fuldbyrdede Udvikling, der er foregaaet i Ly af den fuldstændige Sejr over Fascismen, er ikke en Udvikling, der specielt er bundet til Katalonien, men en Udvikling, der i samme Øjeblik Fascisterne er slaaet ned, vil finde Sted overalt i Spanien.

Som allerede før paapeget, levner den paa den kapitalistiske Ejendoms- og Udbytningsform med sin særlige Storgodsproduktion ikke det spanske Bondefolk nogen Mulighed for en blot taalelig Tilværelse. Spaniens fattige, forpinte Smaabønder, Husmænd, Forpagtere og Landarbejdere — det overvældende Flertal af Spaniens Befolkning — kan ikke standse ved Fascismens, det politiske Diktaturs, Nederlag. Det maa grunde sin Eksistenskamp paa Ødelæggelse af selve Kapitalismen, og det kan kun tilfredsstille sin iberiske personlige Frihedstrang ved at myrde enhver Form for Statssocialisme og bygge sin Eksistens paa den frie **Organisations-Socialisme**, saaledes som Syndikalismen gør dette, og som denne nu realiseres i Katalonien.

Men dermed er det ogsaa afgjort, at det spanske Proletariat, om det lykkedes for det i første Omgang militært at knuse Fascismen, vil møde den tredie Formation i den spanske Borgerkrig, nemlig Borgerskabet repræsenteret af Folkefrontsregeringen i Madrid og dens Allierede, de vesteuropæiske kapitalistiske demokratiske Regeringer.

Men før vi beskæftiger os med denne Alliance, maa vi først se lidt nærmere paa den nye Madridregering og dens Stilling til det revolutionære spanske Proletariat.

Blot et eneste Spørgsmaal, f. Eks. Fordelingen af Livsmidlerne, kaster et skarpt Lys over Forskellen i Madridregeringens og de revolutionære Arbejdermassens Indstilling.

Medens Arbejderne i Spaniens største By Barcelona haandfast og organisationsmæssig har bragt hele Livsmiddelfordelingen ind under Syndikaternes Virksomhed, saaledes at kun de, der kæmper i Forsvaret eller arbejder i Industrien, Ordenens og Nyttetjenesten, samt deres Kvinder og Børn faar, hvad de tiltrænger paa deres Kort, og ingen forfordeles, saa har Madridregeringen opretholdt det kapitalistiske Pengesystem i Fordelingen af Folkets nødvendige Behov.

Resultatet deraf blev, at den velsituerede Over- og Mellemklasse straks ved Oprørets Udbrud hamstrede hele Lagre til sig. Det nyttede ikke, at Regeringen udstedte Trusler mod Vareaagerer, thi Varerne forsvandt ad »underjordiske« Veje bort fra Forretningerne, saa Arbejderne overhovedet ikke kunde skaffe sig Mad uden ad Omveje til Overbetaling.

Dette Forhold vendte Arbejderne sig selvfølgelig imod — de Tusinder Arbejderhjem stod uden dagligt Brød — og den bevæbnede Arbejdermilits i Madrid organiserede Razziaer i Kapitalistkvartererne og beslaglagde de hamstrede Varemængder og fordelte dem blandt Arbejderne.

Denne rationelle Kur mod den asociale Hamstring kunde Madridregeringen ikke finde sig i. Det var jo Oprør mod den hellige private Ejendomsret. Den udstedte strenge Forbud mod Arbejdermilitsens Beslaglæggelser af disse private Levnedsmiddellagre og fastsatte strenge Straffe — Dødsstraf — mod enhver, der blev grebet i denne »Forbrydelse«.

(Fortsættes i næste Nr.)

Moskva-Processen

VI.

Og hvorfor skulde Trotski i 1934 overhovedet finde Anledning til at sende et saadant Brev til sine Meningsfæller? Anklagemyndigheden paastaar jo, at **allerede Direktiverne i 1931 indeholdt Anvisninger paa Attentater.** Ligeledes paastaas, at Trotski bl. a. i 1932 skulde have sendt særlige Agenter til Sovjetunionen for at myrde Stalin. **Hvorfor i Alverden skulde det da være nødvendigt 2 Aar efter at sende Direktiver.**

I øvrigt er det angivne Brev **ikke** skrevet i Trotskis Stil og med hans Terminologi.

Uforvarende kommer imidlertid Brevets Modtager Dreitzer til at afsløre Sandheden, **idet en Sammenligning mellem Dreitzers og Mratsjkovskis Gengivelse af Brevets Indhold er væsensforskellige, hvad angaar det »kriminelle« Punkt.**

I Forundersøgelsen forklarer Dreitzer nemlig, at Brevet havde følgende Indhold, som Beretningen anfører i Citationstegn.

»Kære Ven. Det er saadan, at i Øjeblikket staar følgende Hovedopgaver foran os:

1. at **fjerne** Stalin og Vorosjilov,
2. at udfolde Arbejde for Organisering af Celler i Arméen,
3. i Tilfælde af Krig at udnytte ethvert Uheld og Forvirring til at tilrive sig Magten.«

Da Mratsjkovski i Retten refererer Brevets Indhold **mindre** bestemt end Dreitzer, bør man naturligvis godkende Dreitzers Referat, hvorefter Brevet havde det ovenfor refererede mere **bestemte** Indhold; og iøvrigt har man Lov til at gaa ud fra, **at Dreitzer som Brevets Adressat har fæstnet sig mere nøjagtigt ved dets Indhold end Mratsjkovski.**

Om Mratsjkomski overhovedet har læst Brevet **kan** endog være tvivlsomt, da der fra Dreitzers Modtagelse af Brevet indtil Mratsjkomski faar det i Hænde er hengaaet ca. 2 Maaneder, og da Brevet angives at være skrevet med kemisk Blæk, der fremkaldes ved Hjælp af Citronsyre eller Varme, er det næppe sandsynligt, at Skriften har kunnet holde sig læselig i saa lang Tid efter Fremkaldelsen.

Dette er dog af forholdsvis underordnet Betydning, tældende er derimod den uomstødelige Kendsgerning, **at efter Mratsjkovskis Gengivelse gaar Trotskis Parole ud paa det kriminelle: »at forcere Mordet paa Stalin og Vorosjilov« — efter Dreitzers Gengivelse er der blot Tale om det politiske: »at fjerne Stalin og Vorosjilov.«**

Alene herved er Brevets falske Karakter grundigt afsløret, thi den benyttede Glose — i den tyske Udgave: »zu beseitigen«, paa Dansk »at fjerne« — **betyder rent sprogligt slet og ret »at fjerne« og intetsomhelst andet.**

Og det maa staa for Dreitzers egen Regning, naar han — umiddelbart før han gengiver Brevets Indhold — forklarer at have modtaget et skriftligt Direktiv fra Trotski om et Attentat paa Stalin — en Forklaring, der øjensynligt skal bruges til at stille Brevet i den rette (!) Belysning. Men hvad saa med Vorosjilov? **Falsknerlet er afsløret.**

Er de hemmelige Attentatdirektiver fra Trotski plumpe Falsknerier?

Oprindelig var det Hensigten — som tidligere anført — at ville bringe et udførligt Referat af de Anklagedes Udtalelser i selve Retten, men da Stoffet efterhaanden er svulmet saa stærkt op, at det truer med helt at sprænge den planlagte Fremstillings Ramme, maa vi, hvor fristende det end maatte være, dog afstaa herfra og i Fortsættelsen indskrænke os til en mere kritisk Behandling af de Forhold, hvis sande Belysning er absolut nødvendige. Egentlig burde hele den officielle Beretning have foreligget i dansk Udgave, saaledes **at enhver uhildet Læser kunde overbevise sig om dets absolute Ubrugelighed til objektiv Bedømmelse af Processen.** Det er et saa tendentiøst Makværk, der ustandselig ægger til Modsigelse og svækker enhver Tro til Sovjetjustitsens Retfærdighed, at man ikke burde tage det alvorligt, om ikke de Begivenheder, det omhandler, var knyttet til et af de mest tragiske Kapitler i Arbejderbevægelsens og Socialismens Historie. —

En afgørende Rolle i Processen spiller **de saakaldte Direktiver fra Trotski,** som skal have gaaet ud paa Iværksættelse af Attentater. Paa Grundlag af disse Direktiver har Sammenslutningen mellem Sinovjevfolk og Trotskister fundet Sted og Terrorismen var Oppositionsblokkens eneste Politik.

Allerede før Blokken dannedes skal — erklærer **Sinovjev** — Trotskisterne have støttet sig til et »fuldkomment præcist« Direktiv fra Trotski. Da Smirnov i 1931 besøgte Trotskis Søn, var det bestaaende Direktiv forældet og **Sedov** udtaler, at man nu maa gaa over til skarpere Kampformer. **Mratsjkovski** forklarer, at Sammenslutningen af de to Oppositionsfløje skete paa Grundlag af det af Trotski gennem **Gaven** sendte Direktiv, der betonede, at Stalin, Vorosjilov og Kirov skulde myrdes (!).

Dreitzer bekræfter, at Blokkens trotskistiske Fløj modtog deres Direktiver om Attentater fra **Trotski** gennem Smirnov. Selve Orienteringen i Retning af Terror — siger **Jevdokimov** — udgik fra Trotski. **Ter-Waganjan** oplyser, at Smirnov allerede i 1931 hældede til voldsomme Kampmidler i Lighed med alle Trotskister i hans Omgivelse. Smirnov skal overfor Dreitzer i 1932 have fortalt, at Blokken var kommet i Stand paa Grundlag af »Trotskis Terroranvisninger«. Og **Sinovjev** forklarer, at Smirnov i Samtaler med ham »lidenskabeligt og overbevisende« har understreget Attentaternes Nødvendighed. Og endelig erklærer **Kamenjev,** at de terroristiske Anvisninger, som Smirnov »personligt har modtaget fra Trotski, blev givet videre af Smirnov og har i Organisationen spillet en afgørende Rolle.«

Disse Forklaringer kunde suppleres med en Række andre i samme Retning, og der skulde altsaa herefter ikke kunne herske nogensomhelst Tvivl om, at Trotski virkelig har sendt forskellige Direktiver, indeholdende almindelige Anvisninger til individuel Terror, og at Direktiverne formidledes gennem Smirnov.

Forklaringens tilsyneladende Overensstemmelse — naar undtages Smirnov, der baade »tilstaar« og »nægter« — kan dog ikke tillægges nogen større Vægt, **idet de forskellige Anklagedes Udsagn med Hensyn til Direktivernes Indhold er højst usikre.** Snart omfatter Direktiverne Stalin alene, snart Stalin, Vorosjilov og Kirov og snart Stalin, Vorosjilov og Kaganovitsj. Der er Afveksling i Kombinationerne, ser man. Kun om eet synes de Anklagede at være enige, nemlig i: **at Trotski er den egentlige Hovedmand og Leder af Attentatbevægelsen, og at Smirnov er hans nærmeste Medarbejder.** Og de Anklagede reducerer deres egen Andel i Sagen til underordnede Medhjælpere.

Atter løfter Sløret omkring Processen sig en lille Smule. Den Samstemmighed, hvormed de Anklagede stempler Trotski, peger endnu en Gang i Retning af, at det for Anklagemyndigheden ikke i første Række gælder om at faa Sinovjev og Kamenjev dømt, **men at bruge disses Udtalelser — frivilligt afgivet eller under Tvang — til at rette et sønderknusende Slag mod Trotskis Virksomhed i Udlandet og den trotskistiske Bevægelse i Sovjetunionen.**

Hvorfor har man ikke indstævnet Kronvidnet Gaven til Vidneafhøring?

At Trotski, der i hele sin Fortid har bekæmpet den individuelle Terrors Uforenelighed med Marxismen, skulde have udstedt hemmelige Direktiver om at myrde Stalin og andre, er lige saa usandsynligt som de fleste af de Usandsynligheder, Sovjetregeringens Beretning vrimler af.

Af hvilke tvingende politiske Grunde skulde Trotski, der i Udlandet har rig Lejlighed til — ganske vist under en vis Begrænsning — at virke for sine Ideer, løbe den Risiko at kompromittere sig i Alverdens Øjne, hvilket en eventuel Deltagelse i konspirativ Sammensværgelse uvægerligt maatte udsætte ham for. Er det ikke den rene Barnagtighed at ville tro, at den af Sovjetunionen udstødte og fra Land til Land jagede Emigrant skulde driste sig til at være Bagmand for et terroristisk Komplot, der, naar det blev opdaget og han selv stod afsløret, **uvægerligt maatte føre til hans Udvisning fra ethvert Land, ja til hans direkte Udlevering til Sovjetmagtens Domstol.**

Kun Taaber kan tro paa Rigtigheden af disse Direktiver — kun den lille, enfoldige Skare, som nu engang vil tro, eller som partimæssigt er forpligtet til det, kan fæste Lid til saadanne uhyrlige Paastande.

Og vi spørger videre, hvorfor skulde Trotski overhovedet sende Direktiver? Forsaavidt Oppositionen i Sovjet ikke saa anden Udvej til Magtens Erobring end Anvendelse af Terror, var den vel — uden Trotskis Vejledning — fuldt ud kvalificeret til praktisk at organisere og udføre de planlagte Attentater. Og den væsentlige Side heraf: den tekniske Udførelse vilde Trotski jo ikke kunne have den aller ringeste Indflydelse paa, hvor sindrige Anvisninger, han end udarbejdede.

Nej, man tør trygt gaa ud fra, **at med Direktiverne forholder det sig paa akkurat samme Maade som med det mystiske Brev.** Trotski har formodentlig sendt adskillige Breve til Meningsfæller i Sovjetunionen. Hvorfor skulde han ikke gøre dette! Saadanne Breve, hvori der ganske naturligt kan have staaet noget om Nødvendigheden af at fjerne Stalin, er blevet opsnappet, maaske beslaglagt hos Smirnov eller en anden. Og saa »fortolker« man efter samme Facon som med Brevet. »At fjerne Stalin« bliver i det politiske Formaals Tjeneste til »at myrde Stalin«, og de Anklagede staar frem i Retten **af endnu ukendte Grunde** og erklærer sig enige i den Fortolkning.

Da der under Retshandlingen ikke er foretaget nogen virkelig Dokumentation af Direktivernes reelle Tilstedeværelse eller disses positive Indhold, da de Ankagedes Forklaringer er temmelig usikre, hvad ialtfald Indholdet angaar, vilde det have været uomgængeligt paakrævet, **at Statsadvokaten havde indkaldt det Kronvidne, som kunde have givet positiv Oplysning om Direktivernes Indhold, nemlig »den trotskistiske Agent« Gaven.**

Om samme Gaven oplyses, at han er indviklet i en anden Straffesag, som kommer til Paadømmelse, altsaa har der intet været til Hinder for hans Afhøring. Hvorfor er dette selvfølgelige ikke sket? Maaske vilde han blot have udtalt sig som de Anklagede. **Nej!** I saa Fald vilde Statsadvokaten utvivlsomt have indstævnet Gaven. **Mon ikke netop Undladelsen af at føre Gaven som Vidne bunder i Anklagerens forklarlige Angst for at blive kompromitteret?**

Ogsaa denne Undladelse er et værdifuldt Bidrag til Belysning af sovjetrussisk Retspraksis.

En trotskistisk Agent, der er saa konspirativ, at han kan træffe Folk paa et Hotel, der ikke eksisterer.

Da de af Trotski oversendte Direktiver just ikke har været præget af fornøden Klarhed og Sikkerhed, forstaar man det formaadstjenlige i, at Trotski — ifølge Beretningen — har sendt særlige Agenter til Sovjetunionen, forsynet med den rigtige Fortolkning. Beretningen præsenterer et helt Galleri af saadanne formummede Skikkelser, hvis æventyrlige Forklaringer faar alt andet i Beretningen til at blegne.

Forinden vi stifter nærmere Bekendtskab med disse, skal vi beskæftige os lidt med den trotskistiske Agent **Golzmann,** som udsendtes til Trotski og som af Smirnov var »omgivet med særlig Konspiration og brugt i særlige konspirative Missioner«.

Golzmann rejser 1932 til Berlin, hvor han træffer Trotskis Søn Sedov, hvem han bl. a. overgiver en Chiffre til Brug for Korrespondancen med Trotski — ret betegnende bestemte Sider af Æventyrbogen »Tusind og een Nat«. Han beretter helt i Nick-Carter-Stilen, hvorledes han afleverer sin Beretning til Sedov.

I ca. 4 Maaneder kommer de jævnligt sammen, og i Novbr. 1932 foreslaar Sedov Golzmann at rejse sammen til København, hvor Trotski midlertidigt opholder sig. Golzmann erklærer sig villig hertil, men vil af konspirative Grunde (!) ikke rejse i Selskab med Sedov, men komme et Par Dage senere.

RETTELSE.

I forrige Artikel: Det »kommunistiske Brev« fra Trotski — skal være det kompromitterende Brev.

Det smukke Hjem vil De gerne stifte Dem,
Køb derfor Møbler hos „Aldrig gifte Dem -“.
Snedkermester J. Ryssel, Oehlenschlægersg. 40
Besøg Mø·eludstillingen Vesterbrogade 75 Mezz.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 20 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening 1ste Kl.s Arbejde. Raadmandsgade 17. Ny Damesalon aabnet

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres.
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøj-reparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Skotøjsreparationen, Todesg. 12
Herresaaler & Hæle 4,75, Dame do. 3,25

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.

Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

Divaner uden Udbetaling
Oplukkerdivaner 42, Fjedre 85,00, almindelige Divaner 28, Fjedre 20.00.
Gormsgade 4, 1. Sal.

BEKLÆDNING

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Tøjhuset Blaagaard
Kom og se! Mægtigt Udvalg i brugte Vinterfrakker og Jakkesæt fra 20 Kr.
Største Lager af Arbejdstøj og Holmens Benklæder
Blaagaards Plads 25

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

Købhn. Akkumulator Værksted,
Eriksgade 7. Vester 4708. Opladning
Reparationer hentes bringes Udlaan gratis

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 - Nora 5630

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Alle 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial - Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Den gode og billige Mælk
køber De i
BYENS billigste KAFFELAGER
Borgergade 74.
1/1 Liter sød Mælk 23 Øre
1/4 Liter Piskeflødø 40 Øre
1/4 kg. Kaffe I. 87 Øre
En stor Gul 17 Øre men HUSK kun i
Borgergade 74.

TH. GREVE
KAFFE fineste Javablanding. Kr 2,48 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

FORSKELLIGT

„HERRESALON“
Klipning 50 Øre — Barbering 25 Øre.
Proper Betjening. Prinsensgade 6.

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„ReKord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25 Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej“
Dybbølsgade 66
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring. og vi sender Varerne overalt. Vester 3458, Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden“
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ *Pris.* Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST“ Korsgade 35.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

FREDERIKSB. RULLEGARDINFABRIK.
1 Fag Rullegardiner 3,00, 1½ Fag 5,00. 5 Aars skriftlig Garanti. Maaltagning og Opsætning gratis overalt. Roarsvej 11. Godthaab 6331.

Sygeplejemagasinet
Afd. A. Vesterg. 3, Kbh. K.
Telf. Byen 4195.
Katalog over vore Sanitets- og Sygepleje-Artikler tilsendes gratis.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

En ny opsigtsvækkende

Sag fra Socialudvalget i Balle Kommune vil fremkomme i næste Nummer.
Red.

D. A. L.

afholder Agitationsmøde
Onsdag d. 4. November Kl. 8 Aft. i Rantzausgade 58.
Emne:
Fremtiden og de Arbejdsløse.
Kommunelærer Carstensen Indleder.
Fri Diskussion - Enhver Arbejdsløs er velkommen.

Bidrag til „Arbejdet“

Liste 86 (Kontoret): Studiekredsen 2,70. Alb. Engstrøm 1,00. »H. J.« 4,00. Typograf S. H. 5,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 758,22.

Hos enhver Landpost, paa ethvert Postkontor og paa Ekspeditionen, Blaagaards Plads 21, kan du tegne Abonnement paa ARBEJDET.

Kan du **skaffe os en Annonce**

Steincke drømte

Steincke drømte, han var Arbejdsløs, sparket ud af Produktionen af en brutal Arbejdsgiver. — Endeløst Renderi fra Arbejdsplads til Arbejdsplads, men med negativt Resultat. Nu var han paa Socialkontoret for at søge Hjælp. Bitter i Sind paa Samfundet og alle var han blevet med Tiden.

»De kan faa 21 Kr. om Ugen til Dem og Hustru — Husleje, det maa De selv betale; hvad siger De, Lysregning? det betaler vi ikke. Koks? er De tosset, Mand, ikke før til Januar. Hvad, kan De ikke klare Dem og Familien med 21 Kr. ugentlig, saa kan De komme paa Sundholm. De skal ikke lide Nød. Vi skal nok sørge for Dem. — Hvem der har lavet den forbandede Sociallov? Hvad vover De? véd De ikke, at det er en Mands Livsværk, som er blevet belønnet med Fortjenstmedaljen i Guld? — Hva'behar? Forbander De baade ham og hans Livsværk? Et Øjeblik. Betjent, arrester ham — og saa vaagnede Steincke ved, at han laa med knyttede Hænder og raabte: Meld dig ind i D.A.L.!

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 38 | Fredag d. 6. November 1936 | 1. Aarg.

Reformation

[illegible] spørge dig, Kammerat, hvad Sandheden skal stille op, naar Løgnen bred og mægtig med [illegible] paa [illegible] gaar i Procession [illegible] naar den vælter frem [illegible] Bladspalter hver Dag, naar den laver Festforestilling paa [illegible], naar den præluderer i Kirkerne, naar den indsmigrende højtidelig taler i Radioen i de [illegible] Tusind Hjem og aflejrer [illegible] Massernes Bevidsthed som [illegible] den højtidelige, ubesmittede Sandhed.

Ja, min Ven, kan du her give Sandheden et godt Raad?

Kan du fortælle den, hvad den skal stille op? Skal den tie, skal den forskræmt sidde stille i sin [illegible] medens Løgnen overmættet [illegible] opfodret og pacet frem af [illegible] og hele dens [illegible] Lymerskab breder sig i Sin[illegible] i Massernes Tankegang og [illegible] deres Tro og Indbild[illegible] som selve den uangribelige Sandhed.

Ja, man kan sagtens spørge [illegible] give Svaret?

Var Sandheden kun en spidsnæset Sarkasme, en Brandes, en Lu[illegible], en akademisk Blegnæbbet Logik, en ironisk Sofisme, da var det ingen Sag, da vilde den blot [illegible] disse dorske Kødmasser [illegible] spidde Løgnen i Selvfornøj[illegible] paa Logikens Fork og more [illegible] kosteligt over dens Fedme.

Men er Sandheden menneskelig, er den en Del af vort levende Jeg [illegible] Kærlighed og [illegible] Trang til at [illegible] da maatte [illegible] den [illegible] vel raabe [illegible] ud mod Verden, selv om [illegible] en eller anden forbipasserende [illegible] halvdrukken Stodder hører dens spæde Røst.

Med Pomp og Pragt er i de sidste Dage 400 Aars Dagen for Reformationens Sejr i Norden fejret.

Alt hvad der i det officielle Samfund er stort og højtideligt [illegible] og bevidnet den [illegible] Reformations vældige Betydning for Nordens Menneske, for Menneskeaanden, for den religiøse Frihed og for selve [illegible] paa Jorden.

[illegible] Hvad kan det være [illegible] Morten Luther [illegible] mægtige katolske Kirke? Ja da maa Sandheden [illegible] mægtig [illegible]

[illegible] i Prædikener, i Taler [illegible] det danske Folk [illegible]

[illegible] kan det være at Morten [illegible] og Johan Zizca maatte bukke under for Forfølgelse og Død fra den katolske Kirkes Side?

Historiens Svar er ligetil.

Disse store Reformatorer, de vilde virkelig reformere den kristne Menighed tilbage til den kristne Urmenigheds Apostlenes Menigheders oprindelige og ærlige Grundlag, hvor kristen Næstekærlighed ikke var et betalt Mundsvej, men hvor den var Loven for Menighedens Liv. *Vi have alle Ting tilfælles som Brødre og Søstre.*

I denne dybe, sande Reformationstanke samlede disse mægtige Reformatorer Millioner af Europas trællende og lidende Hovbønder [illegible] sig til Kamp mod deres grusomme Undertrykkere, den brutale Adel og den store Skøge den katolske Kirke, for at fri Millionerne af deres Lidelsers Aar og paany grunde den sande kristne Menigheds Liv og Broderskab mellem Menneskene.

Men disse Reformatorer og deres Tilhængere blev slagtet ned af Kirkens og Adelens Hære. Hundrede Tusind efter Hundrede Tusind af Mellemeuropas Hovbønder blev myrdet af Adelens og Kirkens lejede Morderbander, myrdet i Kirkens Navn, fordi de vilde den kristne Næstekærlighed som levende Lov mellem Menneskene!

Men hvorfor kunde da Morten Luther sejre?

Først og fremmest fordi hele hans »Reformation« ikke var en Reformation af den kristne Menigheds Liv, men en Ændring i Privilegiet til at udbytte Datidens Bønder.

Denne Munk var aldrig kommet levende fra Worms, om ikke Adelen havde været dybt interesseret i Bevarelsen af hans Liv og Lære, som Bannermærke for deres Krig mod den katolske Kirke om Eneretten til at eje Jorden og udbytte Bønderne.

Det er den sorteste Løgn, naar man endnu indbilder Skolens Smaabørn, at 30 Aars Krigen førtes om teologiske Spidsfindigheder.

Den var et forbrydersk blodigt Myrderi, et Opgør mellem Romerkirken og Nordens Adel om, hvem der skulde eje Jorden og dermed Adgangen til at udplyndre Befolkningen. Adelen sejrede og dermed Luthers Reformation.

Og vil man kende Dybden af Luthers Reformation, hans Opfattelse af den kristne Menigheds Næstekærlighed, saa behøver man kun at læse hans Svar til de forpinte og mishandlede Hovbønder, der i deres Naivitet troede, at denne kristne Reformator mente noget alvorligt med sin Lære, og derfor bad ham hjælpe dem. Han svarede dem: *Skrup af med jer, elendige Hunde. I skulde piskes til at lære Beskedenhed og Ydmyghed overfor jeres naadige Herrer!*

Dette var Dybden af denne afskyelige Ojentjeners Opfattelse af den kristne Næstekærlighed. Denne historiske Løgners Fortolkning af Kristus' Ord: *Kommer til mig, alle I, der er besværede og lider!*

Og naar denne den mest modbydelige Tølper, Historien nogensinde har skænket et Eftermæle, bliver udraabt som den, der i Norden har renset den kristne Kirke for Romerkirkens usmagelige Forretning og Levebrød, saa se paa hele den højhellige, officielle Forsamling, der forleden fejrede Reformationen paa Christiansborg. Tid den bevidne, at dette ogsaa er Løgn og Bedrag. Nordens reformerte Kirke er saa vrimlende fuld af bibelfortolkende Levebrødsmaddiker, at ingen katolsk Menighed kan slæbe et tungere Kors af officielle Afladskræmmere end denne lutherske reformerte Kirke i Dag!

400 Aar er henrundne, siden den kristne Kirke gjorde sig til Tjener for den udbyttende Overklasse.

Men Hævnskriget fra Bøhmens Bjerge og Tankekraften bag Johan Zizcas mægtige Røst lever endnu. Og ve dig, du Fordummelsens Skøge, naar de udbyttede Masser engang faar den første Anelse om Sandheden bag dit Hylster af straalende Løgn og Bedrag.

Eh.

2 Aars Tugthus

For indsamling til de spanske Arbejdere

[illegible] N. I. og F. A. I.s Informationskontor [illegible] at et lille [illegible] i det illegale Tyskland [illegible] Mark til de kæmpende spanske Arbejdere og [illegible]

[illegible]

Danmark er jo et frit Land!

En flammende og hjertegribende Tale

Emma Goldmanns Tale til unge Anarkisters Kæmpemøde i Barcelona

Kammerater i F. A. I. og C. N. T.!

Anarkistisk Ungdom fra Katalonien og det øvrige Spanien. Jeg hilser jer!

Den store norske Digter *Henrik Ibsen* skrev i sit Drama »Bygmester Solness«: *Den unge Generation banker paa Døren.* I Ungdom fra Katalonien og Spanien har ikke nøjedes med bare at banke paa Døren. I har slaaet den ind! I har brudt op alle Døre og Vinduer. Og hvilke Uvidenhed, Hykleri og Forbrydelser gemte sig. Kapitalismens Forbrydelser ved Udbytningen, Kirkens sorte Hykleri og Fordummelse og Militarismens brutale Vold. I har slaaet dem alle op. I har sluppet Lyset ind, saa at Tidernes Misbrug og Forbrydelser kunde ses. I har gjort endnu mere, for I har givet de spanske Masser et nyt Haab og en ny Tro paa deres egne Evner.

I mine unge Kammerater har stormet fremad for at

styrte alle Guder og falske Profeter.

Det var jeres brændende Aand og flammende Mod, som gjorde jeres Revolution, og paa de gamle Ruiner opførte en ny Bygning. Den Bygning, om hvilken vi fra den gamle Generation har drømt [illegible]

[illegible]

gen bruger at betegne sig med. De hader og forfølger os alle paa samme Maade, os og vore Idealer. Den spanske Revolution, som I, katalonsk Ungdom, I fra F. A. I. og C. T. N., har inspireret, er derfor af største Betydning, ikke bare for Spanien, men for Proletariatet i andre Lande.

En daaragtig Opfattelse er slaaet i Stykker.

Endskønt der kun er gaaet 3 Maaneder, saa har jeres Revolution for altid slaaet den daarengtige Opfattelse i Stykker, at Anarkismen blot gik ind for Forbrydelser, for Kaos, for Bomber og Dolke. At den ikke havde noget taktisk Program, at den var uduelig til organiseret, forenet Aktion. I har modbevist disse Løgne. I har vist, at I kan bygge op, vel endda saa godt som I kan rive ned. I har bevist det midt i den største Fare fra Fascismens Side og under den myrdende Blokade fra saakaldte Venner. I gaar videre i jeres høje og hellige Dagspligt med et Mod, der grænser til Ubekymrethed, og med en Jernvilje for at skabe en ny Opfattelse af menneskelige og sociale Værdier for ethvert Individs Ret til Frihed.

Just i dette ligger jeres Revolutions store Betydning, og det som gør, at den staar saa mileviidt over alle andre Tiders Revolutioner.

Kære Kammerater! I har af[illegible] mulig Ret til at være stolte over jeres vidunderlige Præstationer. Men jeres berettigede Stolthed maa ikke fordunkle det Faktum, at jeres Fjender alt lurer i det skjulte, og ikke blot en fascistisk Fjende, andre er paa Vej. Alle de, som taler om Nødvendigheden af nye Regeringer og nye Herskere, er parate til at smede nye Lænker til jeres Slaveri. De forsøger bevidst eller ubevidst at føre jeres herlige Revolution ind paa Baner, der uvægerligt maa føre en ny Form for Diktatur med sig. Men dette bliver Døden for jeres Revolution og betyder ny Fængsel for alle.

Kammerater! antifascistisk Ungdom fra hele Spanien! Vær paa Vagt mod disse Venner. I kæmper modigt paa den antifascistiske Front, men I maa ogsaa ruste jer til at

kæmpe paa enhver anden Front, der truer Revolutionen i Spanien.

og som vil hindre dennes frie Udvikling, som I, F. A. I. og C. N. T. Kammerater, I, den unge og flammende Generation, er i Færd med at gennemføre. Gennemføre til en stor og ærerig Slutning.

Jeg føler mig i Skyld til jer, unge Kammerater. I tapre Kæmpere har i dristig Daad sagt, hvad vi gamle gennem et halvt Aarhundrede har propageret.

For mig er I mere end Kammerater. I er som mine egne Børn. Børn, som er kommet længere end jeg, og som aldrig har gjort Holdt paa Vejen. I har aflagt levende Bevis for, at Anarkismen er den sikreste og stærkeste Basis for et nyt, frit Samfund. Ved at give dette Bevis har I gydt nyt Liv i vore gamle Aarer. Sammen med jer, kære unge Kammerater, vil vi af den gamle Generation gaa videre, stige højere op til Toppen af vort skønne Ideal for at se det blive Virkelighed i al dets Glans og Skønhed!

Leve F. A. I. og C. N. T.'s Ungdom! Leve den sociale Revolution! Leve Anarkismen!

Folkedomstol i Katalonien

Nu er den nye Retspleje blevet endelig organiseret i Katalonien [illegible] dannet antifascistiske [illegible] og at [illegible] skal være offentlig. [illegible]

[illegible]

Tobaksarbejdernes Generalforsamling

I Onsdags afholdt Tobaksarbejderforbundets Afdeling Enigheden Generalforsamling. Man naaede dog kun at faa behandlet Beretningen, der var meget mager, men der var til Beretningen indleveret 3 Resolutioner, der affødte en Del Diskussion.

Den første var indleveret af Arbejderne fra Wulffs Fabrik i Polensgade og omhandlede en tidligere behandlet Sag om nogle Kødkort, der var forsvunden fra Kontoret, der igen var mundet ud i et Sagsanlæg af Kontrolbestyrer P. Thomsen mod Afdelingens Næstformand A. Dupont. Dette Sagsanlæg var dog blevet standset af et Fællesbestyrelsesmøde, hvor de 2 Parter hver afgav en Erklæring, men kun P. Thomsen fik sine Udgifter dækket af Forbundets Kasse. [illegible] Arbejderne paa Wulffs Fabrik i den omtalte Resolution at ogsaa A. Dupont skulde have sine Udgifter dækket, da disse var blevet ham paatvunget. Resolutionen blev ved Dirigentens Anton Andersens modige Forholdning af Lovene afvist med den [illegible] af Kødkort Affæren [illegible] Generalforsamling.

[illegible] Hansen havde stillet en Resolution, der henstillede at [illegible] Lønforhandlinger for de indsamlede Penge til Spanien og snarligst [illegible] sende dem afsted. [illegible] med en [illegible] Majoritet.

[illegible] Resolution var stillet af et tidligere Medlem af Kommunistisk Parti Carl Mikkelsen, der nu er et skattet Medlem af Socialdemokratiet, og gik ud paa at fordømme de Folk, der kom med partipolitiske Paroler i Lommen.

De, der staar tilsluttet eller sympatiserer med F. S., kunde selvfølgelig ikke have noget imod denne Resolution, men det kunde umuligt ikke undgaa at forbavse, at Smørklubbens Medlemmer (den socialdemokratiske Fraktionsklub) alle som en stemte for Resolutionen, da de jo ikke kan møde til en Generalforsamling uden Smørrebrødsseddel i Lommen.

Der er endnu 2 Punkter tilbage paa Dagsordenen. Det ene et indsendt Forslag om Funktionærernes Løn under Sygdom. Dette er meget vigtigt. Skal vor Fagforening ogsaa være Funktionærsygekasse? Vi mener nej. Derfor opfordrer vi alle, der deler vor Opfattelse, til at møde op til Generalforsamlingen, naar den indkaldes, og møde i god Tid.

Tobaksarbejder.

Vor store Basar bliver Søndag d. 6. December

Giv vor flinke Kvindekomitè en Gave.

Vore Kvinders store Basar til Fordel for Vinterens Oplysningsarbejde er nu fastsat til Søndag d. 6. December fra Kl. 4 Eftermiddag i Weinold's Festlokaler paa Nørrevold.

Komitéen arbejder nu for fuld Kraft med det omfattende Program. Mange værdifulde og virkelige smukke Haandarbejder er allerede skænket Basarens Lotterimen af Hensyn til, at Fortegnelsen over de mange Gevinster skal trykkes paa Lodsedlerne, Lykkesedlerne, og disse skal udsendes i god Tid, beder vi alle Læsere, som vil støtte den gode Sag med en eller anden Gave, om paa et Kort at sende Meddelelse derom til vort Kontor Blaagaards Plads 21, København N. Gaven vil da blive afhentet af en af Komitéens Medlemmer.

Kødkort-Affæren fra Alderslyst

Vi bebudede i sidste Nummer, at vi i denne Uge vilde omtale en Affære fra Balle Kommunes Socialudvalg. Da vi imidlertid i de sidste Dage har modtaget Oplysninger, der tyder paa, at Affæren er langt mere ondartet, end et oprindelig havde tænkt [illegible] at bringe faktiske Oplysninger [illegible] nogle Dage fortsætter [illegible] Undersøgelsen og derfor først i næste Nummer offentliggør Sagen.

R.

Gadespejlet

[illegible]

[illegible] Ledelse [illegible]

[illegible] forbavset!

ARBEJDERE Husk, at I - i Henhold til de nye Forhandlingsregler, inden 1. December i jeres Fagforeninger skal have vedtaget de Krav I vil have gennemført i de nye Overenskomster

Danmarks faglige Organisation under Borgerskabets Aag

Er det Mænd eller er det bare Frasemagere, der staar i Spidsen for dansk Fagbevægelse.

Naar Stauning d. 1. Maj i Aar i Fælledparken udtalte, *at han ikke kunde tænke sig, at nogen alvorligt tænkte paa at gennemføre en varig Forkortelse af Arbejdstiden,* saa ved alle tænkende Arbejdere, hvorfor Stauning ikke kunde tænke sig dette.

Det socialdemokratiske Partis Stemmetal rækker langt ud over Lønarbejdernes Klasse. Smaaborgerskabet spiller baade i Partiet og i Stemmetallet allerede en dominerende Rolle.

Og Partiets Politik og dets Regeringsansvar rækker op til Finansherrernes og Industribaronernes Inderkredse, hvor en Forkortelse af Arbejdsdagen for Industriens Hundredetusinder uvægerlig vil skære en vældig Skive af Guldkalvens Afkastning.

En parlamentarisk Regering i Krig med denne Inderkreds vilde — trods al Overtro hos de naive Arbejdere — blive Ruin for den parlamentariske Regering. Det tredie Ting er ikke til at spøge med.

Politikeren Stauning maatte derfor tale, som han gjorde.

Men nu Fagbevægelsens Mænd — hvad sagde de?

To af de mest fremstaaende Mænd inden for dansk Fagbevægelse, Formanden for *»De samvirkende Fagforbund«, Hr. Chr. Jensen* og Formanden for *»Dansk Arbejdsmands Forbund«, Hr. Aksel Olsen,* havde henholdsvis i Fælledparken d. 1. Maj og i Søndermarken d. 5. Juni Anledning til at udtale sig om Arbejdernes faglige Kamp.

Chr. Jensens Opfattelse var, at Arbejderne nødvendigvis maatte sætte noget ind paa Forkortelsen af Arbejdstiden i Kampen mod Arbejdsløsheden i Overensstemmelse med den internationale Arbejderbevægelses Krav om 40 Timers Arbejdsuge.

Aksel Olsen vendte sig den 5. Juni mod den tvungne Voldgift, krævede Frihed for den faglige Bevægelse til at kæmpe for Arbejdstidens Forkortelse og en Løn, der stod i Forhold til Prisstigningen.

Senere har Aksel Olsen forstærket sine Udtalelser om Fagbevægelsens Aktionsfrihed, idet han hævder — hvad alle tænkende Arbejdere giver ham Ret i —, at den tvungne Voldgift vil virke dræbende paa selve den faglige Bevægelse, om den vedblivende skal virke.

Om disse to fremtrædende Fagforeningsmænds aabne udtalte Ord og Mening kan der ikke tvistes. De staar fast.

Om »De samvirkende Fagforbunds Krav om en *Varepris-Regulering* i Forhold til Lønnen kan der heller ikke tvistes. Ogsaa dette Krav er tydelig og klart fremsat.

Men hvor er disse ansvarlige Mænds og Forsamlingers Standpunkt i Dag.

Den Gang de fremsatte de gengivne Udtalelser, var det for brogede Folkeforsamlinger, hvor enhver Halløjborger havde Adgang, men nu er det Klassen, det gælder, nu er det ca. 100,000 Lønarbejderes fremtidige Arbejdsvilkaar, og nu er det 80,000 arbejdsløse Klassefællers Plads i Industrien, det gælder! *Nu er det ikke Folkemødefraser, men Livets haarde Realiteter for vor Klasse, det gælder — og hvad nu?*

Ja, vi maa tilstaa, at af de Referater, vi har faaet fra de sidste Dages Indendørsforhandling i Toppen, da frygter vi alvorligt for, at disse Fagforeningens ledende Mænd fra 1. Maj og 5. Juni *er gaaet til Stauning!*

Vi vilde ønske, at vi havde Uret, men vægtige Grunde taler for, at baade Chr. Jensens og Aksel Olsens Ord i Foraaret og Sommer var Fraser og at de i Dag er inde paa den Linie at sælge vore faglige økonomiske Interesser for nogle ubetydelige Forbedringer til de lavest lønnede Arbejdere, udlevere 100,000 Arbejdere til Finansherrernes forcerede Udbyt-

ning og *alle de arbejdsløse Kammerater til fortsat økonomisk og social Elendighed!*

I saa Tilfælde maa vi erkende, at vi ikke fatter disse Mænds Begreber om *Mænds Hæderlighed, Ordholdenhed og Ansvar* overfor den Klasse, der lønner dem fyrsteligt for at *varetage dens økonomiske Interesser overfor Kapitalen!*

Os forekommer det, at Danmarks fagorganiserede Arbejdere nu har ofret mere end nok paa Løgnen om Krisen. *Der er ingen Krise mere.* Industriens samlede Teknik er i fuldt Sving. Baade Over- og Mellemklassen høster enorme Indtægter ind af Arbejdernes Frembringelser, og bestandig suger de Arbejderne ud ved stadig stigende Varepriser!

De Mænd, der i Fagbevægelsens Ledelse under disse Vilkaar af af Hensyn til Borgerskabets politiske Sympati vil binde Arbejderne frem i Aar i denne Trædemølle og nægte at sætte Fagbevægelsens Kraft ind i en Kamp for vor Ungdoms, for vore Arbejdsløses Anbringelse i det produktive Arbejde, ja dem vil vi som ærlige Arbejdere ikke mere betragte som Arbejdernes Tillidsmænd.

Vi erklærer aabent, at saafremt disse Mænd vil bekæmpe, at Arbejderne tager en Kamp for en effektiv Forkortelse af Arbejdsdagen og en effektiv Lønforhøjelse, da maa vi betragte dem som Varetagere af den borgerlige kapitalistiske Klasses Interesser og som Arbejdernes Fjender.

Det var netop en saadan troløs Fagforeningspolitik, der mere end noget andet i Tyskland skabte Nazister blandt Arbejderne.

Der er allerede farlige Tendenser blandt vor arbejdsløse Ungdom — de bør ikke fodres ved mere Troløshed.

Det skulde troløse Fagforeningsledere betænke, hvor højt hævet de ellers føler sig over de almindelige Arbejdere og deres Meninger!

Er Finansaristokratiet ikke til at spøge med, saa bør de ikke glemme, at der ogsaa er Kræfter forneden, der ikke er til at spøge med.

Lejer-Kamp i Gøteborg

I Sveriges Byer har der gennem mange Aar været en kraftig Lejerorganisation, der fører en aggressiv Kamp mod Husværterne for at gennemføre rimelige Huslejer og ordentlige Lejligheder.

En af de Byer, hvor Lejerbevægelsen er meget stærk, og hvor der oftest er foretaget Aktioner fra Lejernes Side mod profithungrige Husværter, er Gøteborg, og ofte har den gennemført sine Aktioner med Held og til Gavn for Lejerne.

I Øjeblikket foregaar der en saadan Kamp i Bydelen Olskrogen mellem Lejernes Organisation og Husværterne, hvor der gennem længere Tid har været ført lange og trange Forhandlinger mellem de to Parters Repræsentanter, og da det nu til Trods derfor har vist sig umuligt at naa til en for Lejerne antagelig Ordning med de paagældende Grundejere, har Lejerne gennem deres Forening sendt 600 Opsigelser af Kontrakterne pr. 1. Oktober med Krav om Huslejenedsættelse i Forhold til Lejlighedernes Værdi samt Krav om nødvendig Reparation.

Efter 1. Oktober indstilledes Huslejebetalingen til Værterne og Pengene blev i Stedet for af Lejerne deponeret i Lejerforeningen.

200 Familier skulde smides paa Gaden.

Det maa her bemærkes, at det var ganske minimale Krav, Lejerne havde stillet, nemlig kun de ganske nødvendige Reparationer og et Huslejeniveau, hvorom der tidligere var opnaaet Enighed med Husejerne saavel i som udenfor Grundejerforeningen.

Husejerne var dog saa forblindede af Profitbegær, at de afbrød al Forhandling og ad Rettens Vej søgte Lov til at smide ca. 200 Familier paa Gaden. Dommen gik Lejerne imod — selvfølgelig, kan man nok sige —, og for et Par Uger siden skulde de første Lejere smides paa Gaden.

Det viste sig dog ikke at være saa let som antaget. Ganske vist var Fogeden og Embedsmændene mere end villige at stille sig til Raadighed. Anderledes derimod med Arbejderne.

Transportarbejderne og Flyttemændene havde igennem deres Organisationer stillet sig solidarisk med Lejerne og blokeret Arbejdet ved Udsættelserne, saa da Fogeden kom og skulde foretage »Forretningen«,

kunde der i hele Gøteborg ikke opdrives Arbejdere til at bære Møblerne ud.

Anden Dag lykkedes det dog at faa fat i 3 Mænd, der ikke holdt sig for gode til at optræde som Blokadebrydere, men de naaede dog kun at faa en Familie sat paa Gaden, saa forsvandt de. Vi antager, at de følte sig generede over offentlig at optræde for et Publikum paa flere Tusind Mennesker, der var forsamlede paa Gaden og interesserede fulgte Udsmidningen.

Regeringen forsøgte nu at komme til Hjælp og skaffe ordnede Forhold igen, idet den nedsatte en Mæglingskommission, der skulde se at faa Parterne forligte. Husværterne nægtede dog simpelthen at møde til Forligsmøde, før Udsættelserne var sket.

Denne Beslutning skyldes sikkert, at de pludselig fik en uventet Hjælp, idet

Magistraten i Gøteborg beordrede 9 Raadhusbetjente ud til Skruebrækkerarbejdet.

og skønt det er et Arbejde, der ligger ganske udenfor Rammerne af Raadhusbetjentenes sædvanlige, er de dog blevet Skruebrækkere — som de selv siger — af Frygt for at miste deres Pladser.

Nu, da dette skrives, er Stillingen den, at en halv Snes Familier med deres Hjælp er sat paa Gaden — dog har Lejerforeningen skaffet dem andre Lejligheder —, og der regnes med, at der herefter kan smides fem Familier ud om Dagen.

Imidlertid har Forligskommissionen indkaldt til et nyt Møde, hvortil begge Parter har lovet at komme.

Der er ingen Tvivl om, at Grundejerforeningerne forsøger at rette et dræbende Slag mod Lejerbevægelsen i Gøteborg, der har voldt dem saa megen Afbræk, men Gøteborgs Lejere har under tidligere Kampe vist, at de er i Besiddelse af en Solidaritet, det ikke har været mulig at knække, og forhaabentlig lykkes det heller ikke denne Gang.

Med den iværksatte Aktion har Lejerforeningen ikke udspillet sit sidste Kort, hvis det viser sig umuligt ved de kommende Forhandlinger at tale Husværterne til Fornuft, er der allerede besluttet om nye Aktioner, der da vil blive iværksat.

Anvendelsen af de indsamlede Penge til Spaniens Arbejdere

Hvis ikke Hedtoft Hansens Opgivelse er en dum Løgn, saa er hans Optræden en fræk Fornærmelse mod Arbejderne.

Efter Meddelelse i »Soc.-Dem.« er de af danske Arbejdere indsamlede Penge til Spaniens kæmpende Arbejdere nu afsendt — eller ved at blive dette.

Men efter samme Kilde er Pengene ikke sendt til Spaniens kæmpende Arbejdere, men til en socialdemokratisk Komité i Paris, der uddeler Pengene til flygtede spanske Emigranter.

Hvis ikke denne sidste *»Oplysning«* er det rene, dumme Bluf af Hensyn til Carsten Raffs og Christmas Møllers Vrøvl, saa maa vi nedlægge den skarpeste Protest mod dette Misbrug af de indsamlede Penge.

For det første findes der ingen spanske Emigranter i Paris uden Fascisterne.

Kataloniens Grænser er aabne for alle spanske Arbejderemigranter, og i Spanien er der Brug for enhver voksen Mand og Kvinde, der kan bruge deres Næver, enten til at arbejde eller kæmpe — og det uden Hensyn til Partifarve.

Hele Frankrig er omtrent blæst ren for italienske og tyske Emigranter, de kæmper alle i Spanien, selv danske Arbejdere kæmper paa Arbejdernes Front mod Fascisterne i Spanien. De spanske Emigranter, der opholder sig i Paris, er derfor i alle Tilfælde Folk, der ikke har fortjent Hjælp af Arbejderne.

Og nu de spanske Børn i Paris — hvor er de fra?

De fleste af Børneflygtningene fra Ironfronten blev omgaaende transporteret af de franske Myndigheder tilbage over Kataloniens Grænse. Barcelonas stolte Industriarbejdere har i Dag flere Tusind saadanne Plejebørn fra Iron og Asturien.

Maa vi spørge Hedtoft Hansen. *Hvad er det for spanske Emigranter og Børn, som Paris i Dag ikke kan overkomme at føde, og hvortil de har bedt ham om Penge?«*

Og selv om denne hans Paastand kun skal tages som en politisk Motivering overfor vor hjemlige Reaktion, vil vi nedlægge den skarpeste Protest.

Sad Reaktionen her hjemme i Regeringen paa et Flertal i begge Ting, vilde den da spørge Arbejderne eller overhovedet undskyldende diskutere med os, om den maatte sende Penge til den spanske Reaktion.

Nej, Fanden gale mig vilde den ej!

Den vilde sende Vaaben derned og forbyde os Arbejdere at sende en eneste Øre til vore kæmpende Klassefæller.

Hvorfor i Alverden skal vi da være saa lammerumpet, at vi skal give dem nogen som helst Forklaring — og tilmed en løgnagtig undskyldende Forklaring — naar det er Arbejderne, der her har den politiske Magt.

Har man politisk Magt for at lege med den — eller bruge den?

Danmarks Arbejdere er vel endnu heller ikke sunket saa dybt, at de skal *luske* sig til at opfylde sine internationale Solidaritetsforpligtelser!

Maa vi derfor bede om en ærlig Redegørelse for disse Penges Anvendelse.

Disse Penge er samlet ind af danske Arbejdere til *de kæmpende spanske Arbejdere,* og anvendes de til andre Formaal, er dette fordømmelig bedragerisk Adfærd!

Derfor ren Besked paa Bordet!

I Ly bag Sildetønderne

I overstrømmende Sejrsbegejstring fortalte »Arbejderbladet« forleden sine stakkels Læsere, at de norske Trotskister nu var paa Tilbagetog.

Anledningen til denne Sejrmelding for Stalin var, at den norske Regering havde forbudt Trotski at anlægge Sag mod det norske Nazistblad og Stalins norske Organ, for derigennem at kræve Smædeskriverne til Regnskab for deres sjofle og aabenlyse løgnagtige Beskyldninger mod ham og dermed samtidig konstatere, at Moskva-Processen ikke var andet end Provokation mod den revolutionære Kommunisme.

Motiveringen for den norske Regering til at forbyde Trotski at anlægge Sagen er, at *»det er et fjendtligt Skridt mod en venligsindet Stat«.*

Denne venligsindede Stat er Sovjet-Unionen, og den har allerede ladet Norge mærke, at den kunde undvære en Del Td. Spegesild, om Norge fremdeles støttede Trotski.

Det er i Ly af disse Sildetønder, de norske Stalin- og Nazistorganer kan undgaa at staa til Regnskab for deres fordømmelige Opførsel.

Men for i dette Forhold at kunne se et Tilbagetog for de norske Trotskister skal man være mere end almindelig moralsk anløbet. Vi synes nærmest, at »Arbejderbladet« burde skamme sig ved denne Sag.

Har vi ikke altid anklaget Kapitalismen for, at den benyttede økonomisk Magt til Undertrykkelse af aandelig og moralsk Frihed og Retfærdighed?

Den samme lumpne Adfærd udøver Magtkliken i Sovjet-Unionen nu mod sine Meningsmodstandere.

Og det jubler »Arbejderbladet« over. Ja, Velbekomme!

Svangerskabs-Kommisionens Betænkning

Af Læge J. H. Leunbach

IV.

§ 1.

Stk. 1) *Efter en svanger kvindes begæring er det tilladt at afbryde hendes svangerskab i følgende tilfælde:*

1) *Naar svangerskabets afbrydelse foretages for at afværge en paa grund af sygdom tilstedeværende fare for kvindens liv eller for en varig og betydelig forringelse af hendes helbredstilstand.*

2) *Naar Kvinden er bleven besvangret under saadanne omstændigheder, som omhandles i Borgerlig Straffelov § 210 eller § 210 jfr. § 212, samt naar svangerskabet skyldes krænkelse af kvindens kønsfrihed under saadanne omstændigheder, der omhandles i Straffelovens §§ 216—223 eller disse §§ sammenholdt med 224.*

3) *Naar der er nærliggende fare for, at barnet paa grund af arvelige anlæg vil blive lidende af sindssygdom, aandssvaghed, andre svære mentale forstyrrelser, epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig legemlig sygdom.*

4) *Naar svangerskabet eller barnets fødsel medfører fare for en varig og betydelig forringelse af kvindens personlige, familie? eller samfundsmæssige stilling, og denne fare ikke findes at kunne afværges paa anden maade.*

Stk. 2) *De under 1) nævnte tilfælde afgøres udelukkende paa basis af et almindeligt lægeligt skøn, men svangerskabsafbrydelsen maa kun foretages efter samraad mellem 2 læger, og kun paa et af de i § 6 nævnte sygehuse eller privatkliniker. De under 2), 3) og 4) nævnte tilfælde er undergivet de i de følgende §§ foreskrevne betingelser.*

Ifølge et principielt *revolutionært* standpunkt burde enhver kvinde, i alle tilfælde, selv have ret til at faa et uønsket svangerskab afbrudt. I saa fald vilde specielle bestemmelser være overflødige. Ogsaa bestemmelsen om, at indgrebet kun maa foretages paa sygehus eller klinik, vilde blive overflødig. Der findes f. ex. ikke — og behøves heller ikke — noget forbud imod at foretage blindtarmsoperationer eller andre underlivsoperationer udenfor sygehus eller klinik. Alligevel finder saadanne operationer praktisk talt kun sted i de dertil egnede lokaler, fordi hverken læge eller patient kunde være tjent med eller ønske andet. Naar fosterfjernelse i nutiden i stort omfang foregaar under mindre velegnede ydre forhold, skyldes det saa godt som udelukkende straffeloven.

Men saalænge kvindens selvbestemmelsesret ikke er anerkendt og straffen principielt opretholdes, er det særdeles paakrævet, at den nugældende § 242, der ingen undtagelser kender, erstattes af bestemmelser, der tillader lægerne at fjerne fostre hos syge kvinder. Lovforslagets formulering er nogenlunde rummelig og repræsenterer saaledes det liberale synspunkt.

Det *reaktionære* synspunkt, som i sin reneste form repræsenteres f. ex. af paven og den katolske kirke, forbyder absolut enhver svangerskabsafbrydelse, selv om kvindens liv kun derved kunde reddes.

Punkt 2) tillader fosterfjernelse, naar svangerskabet er en følge af blodskam, voldtægt eller anden form for strafbar kønsomgang, f. ex. naar kvinden er under 15 aar. Disse undtagelser er en slags liberal mildnelse af de sexualfjendtlige reaktionære tendenser, der kommer til orde i straffelovens sædelighedsparagraffer. Det er selvfølgelig kun ønskeligt, at det for fremtiden bliver muligt at fjerne følgerne af blodskam eller voldtægt; men nogen større almen betydning vil det næppe faa, bortset fra, at det vil kunne afsvække agitationen for straffens fuldstændige afskaffelse, naar straffeparagrafens mest absurde udslag er ryddet af vejen.

Punkt 3) taler om arvelige sygdomme. Da man saa smaat er begyndt at gribe ind i forplantningens hidtil urørlige tabu med adgang til sterilisering, er det kun logisk, at man ogsaa faar lovlig adgang til fosterfjernelse. Man maa dog advare bestemt mod enhver begejstring for den slags bestemmelser, da vi i nutiden er vidne til meget ondartede reaktionære misbrug af de rigtige tanker, der ligger til grund for racehygiejnen. Det værste udslag heraf er ved nok Nazi-Tysklands uhyrlige race-hysteri med jødeforfølgelser og tvangssteriliseringer.

Punkt 4) er langt den vigtigste del af lovforslaget. Her er sket et virkeligt brud med den nuværende straffelovs *reaktionære* sexualfjendtlige tendenser. Det vilde dog være en fejltagelse at anse forslaget for at være *revolutionært.* Det er kun de *liberale,* tolerante synspunkter, der gør sig gældende. I hvor stor udstrækning de saakaldte sociale indikationer vil kunne føre til fosterfjernelser, afhænger i høj grad af, *hvorledes* og *af hvem* bestemmelserne skal føres ud i livet.

Hvis Punkt 4) vedtages af rigsdagen i samme form, som kommissionsflertallet har foreslaaet, bliver der mulighed for, at mange ulykkelige kvinder, som hidtil har været henvist til selvhjælp eller kvaksalver, for fremtiden kan faa lovlig adgang til lægehjælp og sygehusbehandling.

F.S.

store Andespil

afholdes Fredag den 13. November Kl. 20 prc. i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.

Gæs, Ænder, Skinker, Høns o.s.v.

Ialt 40 Gevinster (1. Kl. Varer)

Ingen Entre - Billige Serier

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Flertallet har i sit forslag foreskrevet en række betingelser, hvoraf nogle er forbavsende liberale, mens andre gaar stærkt i reaktionær retning. I § 2 hedder det bl. a.: *Er kvinden under 18 aar, skal som regel indehaveren af forældremyndigheden samtykke i foretagelsen af indgrebet, og er kvinden gift og samlever med sin ægtefælle, skal der gives denne lejlighed til at udtale sig,* ***med mindre særlige omstændigheder taler derimod.***

De ord, som her er gengivet med spærrede typer, aabner muligheden for, at unge kvinder kan finde hjælp uden forældrenes vidende eller samtykke og gifte kvinder uden ægtemandens. Her gør der sig liberale, humane tendenser gældende, som ikke er fri for at være farlige for de borgerlige institutioner: ægteskabet og familien. Man kan dog vist roligt gaa ud fra, at flertallet med disse bestemmelser kun har ønsket at mildne og afværge eventuelle konflikter, som kunde true familien og ægteskabet. Hensigten er sikkert paa denne maade at *opretholde* familie og ægteskab, ikke at *opløse* dem.

Lovforslagets § 3 lægger afgørelsen af, hvorvidt et svangerskab kan afbrydes, i embedslægernes hænder. Denne bestemmelse tjener — set fra et liberalt synspunkt — ganske væsentligt til at forringe lovforslagets værdi.

Naar det gælder de medicinske indikationer, er det kun følgerigtigt at lade lægerne træffe afgørelsen. Hvad angaar de sociale indikationer, synes det mindre selvfølgeligt. Man hører ogsaa fra mange sider protester imod, at det netop skal være *læger*, der skal afgøre, om en kvinde f. ex. har daarligt raad, eller om hendes sociale position er alvorlig truet ell. lignende. Hvorfor skulde læger paa det punkt være særlig kompetente? spørges der. Heroverfor kan man imidlertid hævde, at der, trods alt, er meget, der taler til gunst for at lægge afgørelsen i lægens haand. Det forholder sig nemlig saadan, at en skarp adskillelse mellem sociale og medicinske indikationer i de fleste tilfælde er praktisk uigennemførlig. Sundhedstilstanden indvirker paa de sociale kaar — og omvendt. De samme sociale kaar vil muligvis være yderst skadelige for den ene kvindes helbred, men ikke for en andens. Lægen er den bedst kvalificerede til at bedømme helbredstilstanden og kan i hvert fald næppe siges at være diskvalificeret til at bedømme de sociale kaar, som han ofte vil have et særdeles godt kendskab til.

Den *praktiserende* læge maa virkelig antages at eje gode betingelser for at kunne afgøre de sociale indikationer; og det vilde blive vanskeligt at finde nogen anden person, der var bedre egnet hertil end huslægen.

Men lovforslaget lader *ikke huslægen* have afgørelsen, men derimod *embedslægen og operatøren*.

Her er det lykkedes kommissionens læger at faa indført en afgjort reaktionær tendens i lovforslaget. Kommissionens mest liberale medlem, Dr. *Hoffmeyer*, har da ogsaa taget meget bestemt afstand fra forslagets § 3 og har næret store betænkeligheder ved alligevel at slutte sig til flertallets indstilling.

Det er en meget tydelig reaktionær tendens at udskyde den praktiserende læge, der kunde tænkes at være tilbøjelig til at stille sig paa sin patients side, og overlade bestemmelsen til embedslægen, der er statsansat og ikke saa økonomisk uafhængig som huslægen.

Endnu mere reaktionært er det imidlertid at forlange, at den opererende læge ogsaa skal være medbestemmende. Dette er nu ikke umiddelbart indlysende, men fordrer en nærmere forklaring: Det er altid forbundet med et stort ansvar at foretage et operativt indgreb i det menneskelige legeme. Selv ved det mindste indgreb er der en vis risiko for, at et eller andet uforudset uheld kan indtræffe. Kirurgen maa derfor, ifølge sagens natur, have en tendens til at undgaa operationer, som ikke er absolut nødvendige. Naar det drejer sig om en fosterfordrivelse, der fra et *medicinsk* synspunkt ikke er nødvendig, — altsaa naar indikationen er af overvejende *social* natur — vilde det ubetinget være den bedste ordning, om kirurgen blev helt fritaget for ansvaret for indikationen og kun havde ansvaret for operationens udførelse, efterbehandling osv. Operatørens stilling vilde i saa fald være den samme som ved visse specielle sygdomme, hvor der kræves en anden specialist til at afgøre, hvorvidt der bør opereres, som f. ex. ved svulster i hjærne og rygmarv.

En tilsvarende ordning vilde være den eneste rette ogsaa for abort paa social indikation. Det vilde i saa fald blive *huslægen*, der i samraad med en anden læge og efter kvindens eget ønske afgjorde indgrebets berettigelse.

Det vilde være en virkelig *liberal* løsning af spørgsmaalet, mens den af flertallet (mod Dr. Hoffmeyers protest) foreslaaede ordning gaar i *reaktionær* retning og let vil kunne gøre adgangen til fosterfjernelse paa social indikation helt eller delvis illusorisk.

Denne metode: at give med den ene haand og tage med den anden, er et typisk udslag af en *uærlig hyklerisk liberalisme*. Overfor publikum ser flertallets lovforslag særdeles liberalt ud, idet det anerkender de sociale indikationer. Men i praksis indskrænker man deres betydning til et minimum ved at omgærde dem med bestemmelser, hvis indskrænkende virkning kun kan ses af sagkyndige kritikere.

Nazist-Fiaskoen i Silkeborg

Den emsige Anklagemyndighed henter sig et Nederlag i Landsretten.

Bestemmer Statspolitiet i Silkeborg hvilke Anmeldelser, der skal nyde Fremme.

Som vore Læsere sikkert erindrer, forsøgte Nazisterne med den berygtede Grev Knuth i Spidsen d. 1. Marts i Aar et Stormløb mod Silkeborg By.

To Gange før havde de forsøgt at vinde Indpas i Byen, men hver Gang var de vist tilbage af Arbejderne, der fuldstændig ved deres Indlæg erobrede deres Møder.

Den 1. Marts skulde dette forhindres. Grev Knuth mødte frem med en stor Turistbil fuld af halvuniformerede nazistiske Slagsbrødre, der skulde være Værnegarde om hans Provokation paa Talerstolen.

I ca. 2½ Time tilsvinede denne adelige Lømmel Arbejderne og deres Organisationer, saavel som direkte Forsamlingen med de groveste Fornærmelser. Det blev efterhaanden Forsamlingen for meget, og da ingen Arbejder kunde faa Ordet, endte det med, at Næverne og Stolene afgjorde Sagen.

Flere af Nazistbanditterne fik at føle, at barkede Arbejdernæver endnu kan ordne Overklassens Pøbel, selv om de øver sig nok saa meget i Overfald paa Arbejderne.

I Stedet for som Mænd at erkende, at selv hvor det gjaldt den fysiske Kraft, havde de en Gang til tabt Erobringen af Silkeborg, saa rendte Nazidrengene til Politiet og anmeldte tre Arbejdere for at have forstyrret deres Møde, og at den ene havde slaaet dem.

De tre Arbejdere var Fru Magna Jensen, Chr. Eriksen Byth og Vagnar Mølbæk.

Statspolitiet i Silkeborg tog sig omsorgsfuld af Nazidrengene og skrev omfangsrige Rapporter til Statsadvokaten, der lod de tre Kammerater tiltale dels for Forstyrrelse af Mødefriheden, dels for Værtshusuorden og dels for Vold.

Det var Anklager, der stod til flere Maaneders Fængsel. Men allerede ved Underretten hentede Nazisterne og Anklagemyndighederne den første Fiasko, idet Dommen ikke tog Hensyn til Anklagen for Vold, men dømte de tre Kammerater efter Paragraf 137 i Straffeloven for at have forhindret Nazimødets Afholdelse samt for Byths og Mølbæks Vedkommende for Brud paa Politivedtægten i Silkeborg angaaende Værtshusuorden. Magna Jensen idømtes 150 Kr. og Byth og Mølbæk 200 Kr. i Bøde.

Det næste Nederlag hentede Nazisterne og Anklagemyndighederne forleden ved Landsretten i Viborg, hvortil Kammeraterne havde appelleret Sagen.

Landsrettens Dom fastslaar, at ingen af de Tiltalte har forstyrret Mødefreden, idet Nazisterne talte fra Kl. 8 til Kl. 10½. Derimod har Kammeraterne overtraadt Politivedtægten i Silkeborg, og Byth og Mølbæk idømtes for dette hver en Bøde paa 100 Kr. og Magna Jensen 50 Kr.

Nazisterne, der havde krævet Erstatning for Svie og Smerte og for 65 Kr. ødelagte Stole, fik Lamperøg. Udgifterne ved Landsretten afholder det Offentlige.

Om Anklagen mod Vagnar Mølbæk for Vold siger Landsrettens Afgørelse følgende:

> »Hvad særligt angaar Mølbæk maa det med det foreliggende, derunder hans egen Erkendelse, anses godtgjort, at han med en Stol har slaaet Preben Aage Koch og tilføjet ham de i Dommen omneldte Læsioner, men da en Række Vidneforklaringer gaar ud paa, at Koch først havde bibragt Mølbæk et Slag i Hovedet med en Stol, findes Strafansvaret er kunne bortfalde.«
> (I Henhold til Nødværgeparagraffen i Straffeloven).«

Efter denne Landsrettens Motivering ser vi ikke bedre, end at det er Anklagemyndighedens Pligt at rejse Tiltale mod Nazisten, Fabrikant Preben Koch for voldeligt Overfald. Det er retslig fastslaaet, at denne Nazist uden Foranledning fra Vagnar Mølbæks Side har slaaet denne ned bagfra med en Stol i Hovedet.

Vi spørger Justitsministeren, om det blot er den overfaldne Arbejder, der skal tiltales.

Vi maa bestemt kræve, at der efter Landsrettens Motivering rejses Anklage mod Nazisten, Fabrikant Koch for voldeligt Overfald!

Dette Krav fastholder vi, idet vi videre gør Justitsministeren opmærksom paa følgende opsigtvækkende Forhold:

Statspolitiet i Silkeborg har fra en Arbejder modtaget Anmeldelse om, at han er voldelig overfaldet af Nazisterne, uden, at der endnu er rejst Anklage mod Voldsmændene

Vi oplyser hermed, at en sagesløs Arbejder paa Mødet blev overfaldet og skamslaaet af de nazistiske Voldsmænd, og at han straks henvendte sig til Politiet i Silkeborg og anmeldte Overfaldet.

Dette skete, inden Nazisterne havde indgivet deres Anmeldelse. Ikke desto mindre blev der ikke taget mindste Hensyn til denne Arbejders Anmeldelse, medens Nazisternes Anmeldelse blev fremmet.

Nu viser Landsrettens Afgørelse tilmed, at Nazisternes Anmeldelse om Vold er indgivet paa et fuldstændig falsk Grundlag, idet det netop er Anmelderen Preben Koch, der har øvet Vold, medens den tiltalte Arbejder har handlet i Nødværge!

Vi vil derfor stemple det som en topmaalt Skandale, om ikke der under disse Omstændigheder tages Hensyn til den indgivne, men begravede Anmeldelse mod Nazisterne for Vold.

Vi ved ikke, om det er Statsadvokaten eller det er Statspolitiet i Silkeborg, der har begravet den indgivne Anmeldelse, men vi ved, at

Statspolitiet i Silkeborg har før begravet en kriminel Anmeldelse.

Ved en Retssag for nogle Aar siden kom det for Dagen, at en enlig Kvinde havde henvendt sig til Statspolitiet i Silkeborg og anmeldt en kendt, bedrestillet Herre i Svejbæk, der ved Nattetid havde brudt ind til hende og optraadt saa voldelig sjofelt, at hendes 2 Smaaborn var vaagnet derved og givet sig til at græde, indtil hun fik den uappetitlige Herre verfet ud igen.

Denne Anmeldelse, der senere under Retssagen blev bekræftet under Vidneansvar og i Forhøret erkendt af vedkommende Gentlemand, blev begravet af vedkommende Statsbetjent, uden at Anklagemyndighederne fik Kundskab om Anmeldelsen.

Vi spørger, om det nu er gaaet Arbejderens Anmeldelse mod Nazisternes Voldsoverfald paa samme Maade.

Vi tilsender Justitsministeren personlig denne Artikel, thi hele Arbejderoffentligheden er interesseret i at vide, om det blot er de nazistiske Voldsmænd, der kan faa deres Anmeldelse fremmet af Anklagemyndighederne, medens de overfaldne Arbejdere er uden Retsbeskyttelse.

Den socialdemokratiske Justitsminister maa kunne skaffe Klarhed paa dette Punkt.

Arbejderkvindens seksuelle Frihed og Svangerskabs-Kommissionens Betænkning!

Om dette højaktuelle Emne afholdes det første store offentlige Møde **Tirsdag d. 10. Novbr., Kl. 8** i »Studenterforeningens« Festsal, V. Boulevard.

Mødets Hovedindleder er Dr. **J. H. Leunbach.** Derefter korte Taler af Fru **Ofelia Kristiansen** og Redaktør **Chr. Christensen.**

Til at deltage i den efterfølgende Diskussion er indbudt en Række af Svangerskabs-Kommissionens Medlemmer samt Justitsminister *K. K. Steincke* og en Række kendte Kvinder inden for Arbejderbevægelsen.

Alle har Adgang. Entré 35 Øre. *F. S. Kvindekomité*

Øehlenschlægersgades Møbelmagasiner

Vil De købe **Møbler** anbefaler vi Dem at henvende Dem der, baade med Hensyn til Kvalitet, Pris og **Betalingsvilkaar.** Der findes det største **Udvalg i Møbler** i denne Gade.

Den militære Stilling i Spanien

Den spanske Borgerkrig har nu varet i 3 Maaneder. Ved en Del Fronter, særlig i Aragonien, er det lykkedes for den antifascistiske Milits i en lang og haardnakket Kamp at vinde Terræn. Ved andre Fronter, særlig i Centrum, har den tabt Terræn og maa for Øjeblikket indskrænke sig til at forsøge at standse den fascistiske Offensiv.

Aarsagen til, at en Ændring af denne Stilstand ikke har været mulig, er mange og forskellige, men aldeles fejlagtig er den Opfattelse, som visse udenlandske Korrespondenter fører til Torvs, at Antifascisterne endnu ikke har kunnet vinde Krigen, fordi Anarkisterne ikke er tilstrækkelig disciplinerede. Stik imod denne enfoldige Opfattelse kan man derimod fastslaa, at

fandtes der ikke Anarkister i Spanien, men kun Socialister af Caballeros Slags, da havde Spanien forlængst været fascistisk.

Ja, for Aar siden, som det er sket i Tyskland!

Som Eksempel paa, hvorledes det i Virkeligheden staar til med den anarkistiske Disciplin, kan man anføre *Durruti-Kolonnen*. — Den bestaar udelukkende af C. N. T. Arbejdere og ledes af en Anarkist. Den er en af de bedst organiserede og disciplinerede Tropper i den antifascistiske Kampfront, fordi denne Disciplin udelukkende hviler paa Kammeratskab og Solidaritet. Den er ogsaa rent militært den mest fremgangsrige af alle de antifascistiske Kolonner, og den udfører desforuden Arbejde for social og kulturel Organisering af de Omraader, den renser for Fascister.

Nej, det største Svaghedsmoment for de antifascistiske Tropper kan føres hen til følgende Omstændigheder:

1) *Mangel paa Vaaben og Ammunition. Der savnes især svære Vaaben.*

2) *Mangel af en fælles Opperations-Plan, efter hvilken der handles paa alle Fronter.*

3) *Mangel paa en Enhedskommando.*

De to sidste Punkter kan forklares derved, at Hovedparten af den spanske Hær med alle militære Fagkræfter og Udrustning staar paa den anden Side, medens Arbejdermilitsen opstod under Gadekampe og endnu ikke har naaet at udvikle sig til en feltmæssig Armé.

Nu gøres der imidlertid alt, hvad der kan gøres for at raade Bod paa Fejlen. En stor og fuldstændig ny Krigsindustri dannes, de forskellige Troppeledere arbejder efter en fælles Opperationsplan. Enhedskommando og en Forstærkning af Disciplinen i revolutionær Aand tilstræbes. Anarkisterne er vel nok de mest lidenskabelige Forkæmpere for dette, men de er nødsagede til at vende sig

mod Politikernes Monopolisering af Ledelsen.

disse Politikere, som ikke synes at have lært noget af det, der er sket.

Enhed i Kampledelsen er umulig, naar den proletariske Massebevægelse skal udelukkes, som har begyndt hele Revolutionen, denne Massebevægelse, der udgør det spanske Proletariats historiske revolutionære Kraft, og som kontrollerer mere end Halvdelen af Landets organiserede Arbejdere.

Spaniolerne har ingen Krigserfaring.

Der findes ingen Militsmænd, der allerede har deltaget i en moderne Krig. De staar næsten hjælpeløse overfor Tanks, Bombeflyvere og svært Artilleri.

Ja, med store Ofre maa de lære sig selv, hvorledes en Soldat skal bevæge sig i Terrænet.

Men disse Mangler udbedres. De spanske Arbejdere er modige og udholdende. De kapitulerer ikke.

Nederlag for spanske Revolutionære, ja selv store Sammenbrud af revolutionære Kampe i Spanien, har altid efter kort Tid ført til en endnu heftigere Opflammen af den revolutionære Energi. I Dag er hele Folket antifascistisk. Aktive i de befriede Landsdele og i de af Fascisterne besatte Omraader fører de en stille, men sejg passiv Modstand.

Fremmedlegionærer og Arabere er Stødtropper for dem, der vil tilbageerobre Landet til den katolske Kirke og Diktaturet. I den spanske Hær er der en Officer for hver 5. eller 6. Mand, men til Trods derfor er det ikke sjældent, at større og mindre Afdelinger af Fascisternes Styrker gaar over til Militsen, og disse indlemmes da straks i den antifascistiske Folkemilits.

C. N. T. og F. A. I. ved og skjuler heller ikke, at den militære Stilling for Øjeblikket er svær, og at Sejren kun kan naas ved uhørte Ofre. Men C. N. T. og F. A. I. har aldrig gjort andet end at bringe Ofre, og i Dag sætter de hele deres Kaft ind. De ved, at den iberiske Halvøs Fremtid tilhører Frihedens Revolution.

Trods Slapheden og Ubeslutsomheden blandt andre Landes Arbejdere viger de ikke tilbage for Verdens-Fascismens betalte Horder.

Titanen Bakunins Aand lever i dem. Den spanske Revolution er umulig at besejre!

Michaelsens Bukser

Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN

HUSK

46 Fredericiagade 46

Thälmann kommer ikke for Domstolen

Men for Livstid i Koncentrationslejr.

De nazistiske Retsspecialister er nu ifølge »Daily Herald« kommet til det Resultat, at det saa omsorgsfuldt konstruerede Anklagemateriale mod Thälmann ikke vil kunne resultere i en Dødsdom ved en offentlig Retsproces, der uvægerlig vil drage hele Verdens Opmærksomhed hen paa sig, og han er nu rent »administrativt« uden Dom bleven ført til en Koncentrationslejr i Sachsen for Livstid, efter at han har siddet i Undersøgelsesfængslet i Moabit i 3½ Aar.

Kort efter Thälmanns Fængsling i Marts 1933 erklærede selveste Hitler, at Verden vilde forfærdes over de Forbrydelser, Thälmann vilde blive anklaget for, og saa viser det sig nu, efter hvad der ad Omveje er kommet til Offentlighedens Kundskab, at det eneste Nazidiktaturet har af Anklage mod Thälmann er, at han har forsøgt ad voldelig Vej at afskaffe Weimar Republiken.

Det var samme Forbrydelse Hitler i 1923 anklagedes for, og for hvilket han slap med et Par Aars Fængsel, og nu tør det vel være almindelig bekendt, at Hitler siden fuldstændig har tilintetgjort samme Republik uden derfor at blive straffet, tværtimod er han derfor blevet rigt belønnet med Guld, Ære og Magt!

Moskva-Processen

VII

Han fortæller nu, hvorledes han har Aftale med Sedov om at møde ham paa Hotel Bristol. **Efter Ankomsten til København begiver han sig til Hotellet og træffer Sedov i Vestibulen,** hvorefter de Kl. 10 Fm. **sammen** tager ud til Trotski.

Ja, man maa sandelig give Betegnelsen Ret i dens Karakteristik af Golzmann som konspirativ Agent. Thi efter hans Rejseskildring har han i København overgaaet sig selv i Konspiration, **idet han har præsteret at tale med en Mand paa et Hotel, der ikke eksisterer, og hvis Hotellet havde eksisteret, havde Manden ikke været der.**

Enhver dansk ved, at bemeldte Hotel for længst er nedlagt, og fra flere Sider er det godtgjort, **at Sedov ikke var i København.**

Og dette ophøjede Sandhedsvidne paastaar at have haft en Samtale med Trotski under fire Øjne, hvorunder denne skal have udtalt, at Stalin maatte fjernes, hvilket gjorde det muligt for Trotskisterne at komme til Magten. Og den eneste Metode, ved hvilken Stalin kunde fjernes, var ad Terrorens Vej. Og i Retten faar Anklageren Golzmann til at erklære, at Trotski direkte skal have søgt, at Øjeblikkets Hovedopgave bestod i Mordet paa Stalin (!!).

Golzmanns dramatiske Forklaringer behøver ingen Imødegaaelse. Efter disse kan man indskrænke sig til at fastslaa, **at han ikke har været i København, og at Samtalen med Trotski saaledes er det pureste Opspind,** hvilket bekræftes af de Oplysninger, vi har modtaget fra vel underrettet Side, hvorefter Trotski under sit Besøg her **ikke** har modtaget nogen Golzmann.

Saaledes ser Anklagerens »Bevismateriale« ud.

Den trotskistiske Agent Valentiz Olberg i Forhør.

Efterhaanden som man kritisk analyserer de officielle Referater, bliver det mere og mere aabenbart, at Processen mere end noget andet **tager Sigte paa at kompromittere Trotski.** Ikke alene gøres han til den terroristiske Bevægelses egentlige Leder, ikke alene **skal hans** saakaldte Direktiver danne Grundlag for hele Oppositionsblokkens Virksomhed, men med stor Ihærdighed søges godtgjort, **at Trotski i sin Kamp mod Sovjetmagten har sluttet Forbund med Arbejderklassens værste Fjende: den tyske Nazisme.** Og denne uhyrlige Paastands Rigtighed søges fastslaaet ved Afhøringen af de saakaldte trotskistiske Agenter, som Trotski skal have sendt til Sovjetunionen for at fuldbyrde Attentaterne og som med hans Billigelse skal have samarbejdet med det tyske Gestapo (hemmeligt Statspoliti) og nydt dets Beskyttelse.

Vi spørger: **Kan Provokationen antage mere kyniske Former? Tror Sovjetmyndighederne virkelig, at Offentligheden i Udlandet ikke kan gennemskue dette provokatoriske Spind.**

Vi skal nu præsentere Læserne for en Agent: **Valentin Olberg,** der viser sig at være en værdig Fostbroder til Golzmann. Skønt Lette af Fødsel og uden Statsborgerskab paastaar han at være Trotskis Emissær i Tyskland og nøje fortrolig med de illegale Forbindelser mellem Trotskisterne i Tyskland og Rusland.

Vi skal referere hans Udsagn i Retten, idet disse — uden Kommentarer — karakteriserer ham som en sjælden ondartet Provokatør.

Siden 1927—28 har O. tilhørt den trotskistiske Organisation og siden 1930 har han haft Forbindelse med Sedov. Som oftest træffedes de paa en Kafé paa Nürnberger Platz i Berlin. Sedov informerer ham om, at Trotski har udviklet den Tanke, at det var nødvendigt at myrde Stalin (!). »Stalin maa ryddes af Vejen« — siger Trotski — hvilket Sedov betegner som »en diplomatisk Formulering«.

Sedov peger paa Nødvendigheden af at sende Folk til Sovjetunionen, og Olberg erklærer sig villig til at rejse.

Før Afrejsen ønsker han at besøge Trotski i København, men Rejsen kommer af ukendte Grunde ikke i Stand. I Stedet for rejser Sedovs Hustru **Suzanne** og vender tilbage med et Brev fra Trotski, hvori han betegner Olberg som »et absolut egnet Menneske«, man i en saa kræsen Sag fuldt ud kan forlade sig paa. (Vi skal senere anføre det Vidnesbyrd, Trotski giver Olberg.)

Det lykkes Olberg at faa Pasvisum og rejser paa det falske Navn Freudigmann til Sovjetunionen.

Olberg giver en æventyrlig Skildring af de tyske Trotskisters Forbindelse med Gestapo.

Vi anfører efter Beretningen:

Vijsjinski: Hvad ved De om Friedmann?

Olberg: F. var Medlem af den trotskistiske Organisation i Berlin og blev ligeledes sendt til Sovjetunionen.

V.: Er det Dem bekendt, at F. stod i Forbindelse med det tyske Politi?

O.: Jeg har hørt Tale derom.

V.: Var de tyske Trotskisters Forbindelse med det tyske Politi et System?

O.: Ja, det var et System og det skete med Trotskis Tilslutning.

V.: Hvorfra ved De, at det skete med Trotskis Vidende og Tilslutning?

O.: En af disse Forbindelseslinjer gik gennem mig personligt. **Men Forbindelsen blev organiseret med Trotskis Sanktion.**

V.: Deres personlige Forbindelse — med hvem?

O.: Med det fascistiske hemmelige Politi.

V.: Kan man altsaa sige, at De tilstaar Forbindelsen med Gestapo?

O.: Jeg bestrider ikke dette. I 1933 begyndte et **System af organisatorisk Forbindelse mellem de tyske Trotskister og det tyske fascistiske Politi.**

Paa Baggrund heraf rejser O. i Marts 1933 til Sovjetunionen, hvor han opholder sig til Juli 1933. Rejsens Formaal var **at forberede og udføre Mord paa Stalin.**

Efter nogen Tid at have holdt sig skjult (!) i Moskva, rejser O. til Stalingrad, hvor han faar Stilling som Historielærer. Grundet manglende Militærpapirer (!) maa han forlade Sovjet, og fra Prag sætter han sig i Forbindelse med Sedov.

Det lykkes O. — gennem sin yngre Broder Paul — at faa et nyt Pas, idet Broderen havde Forbindelse med en Gestapoagent i Prag (!). Agenten, **Tukalevski** — forklarer O. — var Direktør for det slaviske Bibliotek i det **tjeckiske** Udenrigsministerium (!!). O. skriver til Sedov i Paris og fremlægger det Tilbud, som Gestapoagenten har givet, og udbeder sig Oplysning om, hvorvidt Trotski vil godkende en Overenskomst med en saadan Agent. O. fik til Svar, at Trotski godkendte (!).

Ved Tukalevskis Formidling faar O. — gennem en vis **Bend** — fra den lige indtrufne Generalkonsul **Lucas-Paradez** for Republiken Honduras et falskt Pas, som han betaler med **13,000 Kr.,** som han har faaet af Sedov.

Forinden Afrejsen til Sovjetunionen anbefaler (!) Tukalevski ham i Berlin at tale med **Slomovitsj,** som han iøvrigt i Forvejen kendte. Tukalevski fortæller, at Trotskisterne i Berlin har sluttet en Overenskomst (!) med Gestapo, hos hvem O. kunde faa Hjælp.

Hos Slomovitsj erfarer O., at det er gaaet tilbage for Trotskisterne, og at man staar overfor det Dilemma: enten helt at likvidere eller indgaa paa en Overenskomst med de tyske Fascister (!). Grundlaget herfor maatte være Forberedelse og Gennemførelse af Attentater (!) mod Sovjetregeringens og Partiets Førere. (Hvorfor ikke mod **tyske** Personer?.)

Trotski samtykkede i denne Overenskomst med Gestapo (!) og Trotskisterne forblev faktisk i Frihed.

I Slomovitsj's Hjem træffer O. en Gestapoagent, der tilbyder sin Hjælp i Arbejdet for at organisere Attentatet paa Stalin.

Terroristagentens Forklaringer røber en skjult Haand, der dikterer.

I Marts 1935 kommer Olberg for 2. Gang til Sovjet, men maa atter — af ukendte Grunde — rejse tilbage til Tyskland. I Juli er han atter derovre, hvor han i Byen Gorki — paa Sedovs Opfordring — udarbejder Plan (!) til Mordet paa Stalin.

Vi anfører atter fra Forhøret:

Vijsjinski: Over paa hvem skulde De vælte Ansvaret for Organiseringen af Attentatet?

O.: Paa Hvidgardisterne, paa Gestapo.

V.: Man kan altsaa sige, at De, der gennem Sedov stod i Forbindelse med Trotski, blev sendt til Sovjetunionen gennem Trotskis Agent Sedov, for **paa Trotskis umiddelbare Opfordring at forberede og udføre Attentatet paa Kammerat Stalin.**

Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien

VI.

Den gjorde ogsaa i enkelte Tilfælde Forsøg paa at eksekvere sin Forordning, men det kom den daarligt fra. Arbejdermilitsen ordnede i en Haandevending det »regeringstro« Politi, og det blev, som Arbejdermilitsen vilde.

Men Regeringen opnaaede ved sine bestandige Forordninger og Cirkulærer at bringe Forstyrrelser i Folkets regelmæssige Forsyning af det nødvendige Behov, saaledes at der i Madrid — i Modsætning til Barcelona — i lang Tid skabtes en Mængde unødig Sult og Utilfredshed, indtil de faglige Organisationer gennem deres Raad tog Spørgsmaalet op til organisationsmæssig Løsning.

Et andet karakteristisk Træk hos Madridregeringen var dens Stilling til Overklassen. Dennes Medlemmer maatte ikke paa nogen Maade fortrædiges. Den skulde ikke blot have fri Ret til at nyde sin Rigdom, men den skulde have fri Ret til at rejse frem og tilbage uden Kontrol, og naar det ikke passede Borgerskabet at sætte Fabrikker, Virksomheder og Butikker i Gang, saa var det deres borgerlige Ret at undlade dette.

Paa dette Spørgsmaal kom Madridregeringen ogsaa snart i Konflikt med de organiserede Arbejdermasser.

Medens Regeringens Stilling her var i Overensstemmelse med de reformistiske Arbejderes Indstilling, der staar fremmed overfor Syndikalismens praktiske Organisations-Socialisme, saa kom det snart til aabent Brud med de revolutionære Arbejdere. Disse indsaa, at saafremt de livsvigtige Industrier fortsat fik Lov at ligge stille eller blot fortsatte med privat Profit for Øje, da maatte Madrid bryde sammen økonomisk og ernæringsmæssigt. Og for det militære Forsvar maatte Forsyningerne ende i Katastrofe.

Men netop fordi Folkefrontens Tilhængere blandt Arbejderne, Socialdemokrater og Stalinister ifølge deres Indstilling maatte holde paa, at det skulde være Staten, der overtog Virksomhederne, og at Statens Repræsentant — Regeringen — var Tilhænger af Privat-Kapitalismen, den borgerlige Ejendom, blev kostbare Uger spildt i denne vigtige Sag. Først da C. N. T. følte sig stærk nok ved Arbejdermassernes voksende Utilfredshed, kom der Orden og Fart i Produktionen af Folkets Behov og til det militære Forsvars nødvendige Industrivirksomheder.

C. N. T. tog ligeud Fabrikerne i Besiddelse, nedsatte Arbejderraad o. s. v. Da dette var en fuldbyrdet Kendsgerning og U. G. T. overalt deltog i Arbejdet og Raadsvirksomhederne, kom Regeringen nødtvungent og konfirmerede Forholdet og »nationaliserede« de **for det nationale Forsvar livsvigtige Industrier** — men det er ikke Statens Embedsmænd, men Arbejderne, der raader praktisk og faktisk.

Vi kunde nævne Fængslingerne af Fascisterne, Arbejdernes Beherskelse af Fængslerne, men vi vil ikke trætte vore Læsere mere med den Uendelighed af Eksempler, denne Folkefrontsregering har afgivet som Bevis for sin borgerlige Indstilling og sit kapitalistiske Sindelag. Statsarkivet i Madrid vil for Fremtidens Historieskrivning blive en rig Kilde til Forstaaelse af, hvilken haabløs Kamp det borgerlige politiske Demokrati kæmpede **for at redde Kapitalismen bag Fronten mod Fascismen!**

Men Madridregeringens Optræden maa allerede have overbevist Verdens tænkende Arbejdere om, at Kapitalismen kæmper med Lønarbejderne paa to Fronter i denne Borgerkrig.

Bag Arbejdernes militære Front mod Fascismen kæmper den kapitalistiske Folkefront — i Ryggen paa Arbejderne — for om Arbejderne militært sejrer over Fascismen at sluge dem politisk for bestandig at holde dem under det kapitalistiske Udbytningsaag.

Og videre maa Verdens tænkende Arbejdere lære af denne Borgerkrig, at den saakaldte demokratiske Folkefront i et Øjeblik, den staar overfor Valget mellem Arbejdernes og Socialismens Sejr, ikke noget Øjeblik vakler i Valget, men vælger Fascismen, thi den repræsenterer Kapitalismens fortsatte Bestaaen, og for dette Maal kæmper ogsaa Folkefronten.

Vi vil her give et Par konkrete Beviser for dette faktisk historiske Forhold.

Fordi Katalonien bestandig har kæmpet for sin autonome Selvstændighed, har de skiftende spanske Regeringer været interesseret i **ikke** at anlægge Vaaben- og Ammunitionsfabriker i Katalonien.

Katalonien kunde sætte op mod 100,000 Mand mod Fascisterne, men de ejede ikke Vaaben.

De sendte, hvad de havde af Vaaben, til Belejring af Zaragossa, der blev har meget store Vaaben- og Ammunitionsfabriker. Bestandig bad Kataloniens Arbejdermilits Madridregeringen om Vaaben og Ammunition, men de fik intet.

Zaragossa- og Huesca-Fronten har indtil nu været den strategisk vigtigste Front i hele den spanske Borgerkrig. Havde Arbejderne taget den, var hele Fascisternes Front i Nordspanien rullet op. Madrid var ikke belejret i Dag, om Kataloniens 100,000 Mand havde faaet Vaaben. Men de fik ingen. Madridregeringen ønskede ikke at forsyne Kataloniens revolutionære Arbejdere med Vaaben — den vidste, hvad det betød ogsaa for den og dens Maal at redde Kapitalismen!

Da denne Madridregering var blevet saa kompromitteret selv i de socialdemokratiske Madrid Arbejderes Øjne, skiftede den Ham — men ikke Indhold.

Den politiske Æventyrer Caballero ændrede dens Fraser, men ikke dens faktiske Handlinger og Maal.

(Fortsættes i næste Nr.)

Bliv Abonnent paa ARBEJDET. 150 Øre for Oktober Kvartal.

„BOSTON"
kommer her næste Fredag

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 20 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening 1ste Kl.s Arbejde Raadmandsgade 17. Ny Damesalon aabnet

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres.
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

2000 Par brugt Fodtøj
nye Ridestøvler, brune & sorte fra Kr. 30,00. Prima Reparationer udføres.
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

1000 Par brugt Fodtøj 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4.
Telf. Amager 2676 x.

BEKLÆDNING

„Mikkels Tøjhus"
Habitter & Frakker fra 15 Kr. Brugt Tøj købes og sælges. Reparationer udføres.
47, Oehlenschlægersgade 47
Annoncen giver 10 pCt. Rabat.

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Tøjhuset Blaagaard
Kom og se! Mægtigt Udvalg i brugte Vinterfrakker og Jakkesæt fra 20 Kr.
Største Lager af Arbejdstøj og Holmens Benklæder
Blaagaards Plads 25

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

75 prima Herrefrakker
og Habitter, brugt til Rejseprøver, meget smukt udført med Silke- og Uldfoer, alle Størrelser, sælges 1/2 Pris fra 40 Kr. (ogsaa til svære Herrer). Skræderiet, Blaagaardsgade 21, Mezz.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gamle Radioapparat eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Alle 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elhegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

Divaner uden Udbetaling
Oplukkerdivaner 42, Fjedre 85,00, almindelige Divaner 28. Fjedre 20.00.
Gormsgade 4, 1. Sal.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen 1 Nr. 1. Mezz.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

„Bryggens billigste Bod"
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre 1/4 kg.
Konkurence Blanding 66 Øre 1/4 kg.

Det rigtige Lager
2 Elmegade 2
sælger den gode tuberkulinprøvede Mælk til de rigtige Priser
1/2 l sød Mælk 15 Øre
1/4 l - do. 28 -
1/4 l Piskefløde 53 -
1/4 l Kogefløde 27 -
PRØV min fine Martin Dyrbye-Kaffe 1/4 kg Kr. 1,09.
God Husholdningskaffe 1/4 kg 89 Ø.
1 stor gul 20 Øre.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630— Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening Todesgade 9. V. Schau.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej"
Dybbølsgade 58
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring og vi sender Varerne overalt. Vester 3458.
Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's „Kønslivet og Sundheden" giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning.
Vester 7959. Amager 7606.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST" Korsgade 35.

O. Mohr, 6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa

Sygeplejemagasinet
Afd. A. Vesterg. 3, Kbh. K.
Telf. Byen 4195.
Katalog over vore Sanitets- og Sygepleje-Artikler tilsendes gratis.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer.
Alle Slags Reparationer udføres.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Det danske Kvalitetsmærke
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen
naar I gør jeres Indkøb!

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 39. — Fredag d. 13. November 1936 — 1. Aarg.

Bag Fronten

Bag Militærfrontens bragende Brøl, bag Eksplosioner og blodsprængte Menneskelegemer, bag Infanteriets hæsende Stormløb i Kugleregn og Nærkamp, i Staal og Blod foregaar en anden Kamp paa en stille Front, som de pirrende Krigstelegrammer ikke taler om, og som den store Masse ikke skænker Tid og Tanke.

Det er Arbejdets tavse Front.

Der stod i et støjende Krigstelegram forleden Dag en lille beskeden Sætning, som maaske ved en Fejltagelse var slumpet med. Der stod saadan tilfældigt henkastet: *Kvinderne i Madrid har overalt optaget Mændenes Arbejde.*

Er du, Læser, en af de lykkelige Mennesker, der i vor forjagede, tanketomme Tid har bevaret den kolde, rolige, reflekterende Realitetssans, da forstaar du, hvad der skjuler sig bag denne lille Sætning.

Du ved, at hele Militærfronten brød sammen, om blot dette stille Arbejde bag Fronten standsede en eneste Dag.

Dette Arbejde med at frembringe Mad og Klæder, Ammunition og Vaaben er Fundamentet, hvorpaa den militære Front hviler.

Vi, der ved, hvad Kampen i Spanien betyder for hele Europas Arbejderklasse, for vor Ungdom og Børnene, vi sender brændende Ønsker og Haab om Fremgang og Sejr hver eneste Dag for vore tapre spanske Kammerater, og vi vil indflette i vor dybe Taknemlighedsfølelse alle disse spanske Medsøstre, der under Bragene af eksploderende Granater troligt staar ved Maskinerne og bærer Fronten derude, hvor Mændene kæmper.

En Korrespondent fortæller, at selv de større Børn bliver »misbrugt« af de Røde. De kommer slæbende langs Husmurene helt ned til Toledobroen med en Kurv paa hver Arm.

I den ene Kurv er der Mad, i den anden er der Haandgranater — og Moder har lavet begge Dele til Far!

Hvor var ens egen Barndom i Rabarberlandet dog dum og ørkesløs i Forhold til disse spanske Børns.

Vi skrev uartige Tegninger paa Lokumsdørene — de skriver Historie sammen med Far og Mor.

— — —

Med det samme vi taler om Arbejdet bag Fronten, bør vi tale et Par Ord om Kataloniens Arbejdere.

Ved du, hvorfor Madrid med alle Kræfter man holde Vejen til Valencia aaben. Det er nok ikke saa meget Havnen som Bil-Konvojerne og Trænet fra Barcelona, det gælder.

Den direkte Vej mellem Barcelona og Madrid er spærret, derfor gaar Vejen over Valencia. I Uger har Katalonien nu formaaet at forsyne Madrid. Det er Arbejde bag Fronten.

Det er egentlig et sært Forhold med disse varmblodige Katalonier.

I flere Henseender er de en Modsætning til Russerne. Disse blev saa begejstret over deres Revolution, at de blev uden for Arbejdspladserne baade i By og paa Land og sang »Internationale« og »Thavaris« til de var ved at omkomme i Sult.

Disse varmblodige Kataloniere sang vel ogsaa »Internationale« i Begejstring, da de havde stormet Fascisternes sidste Skanser, men tre Dage efter gik de ind i Fabrikerne og 8 Dage efter gik disse »*for fuldt Drøn*« uden Kapitalister, og Jernbaner, Sporvogne og Metroerne kørte uden Direktioner. Og da de fattige Bønder, Forpagtere og Landarbejdere stod raadvilde og ubeslutsomme overfor Høstarbejdet og ny Bearbejdning af Jorden, drog Barcelonas Arbejdermilits ud over hele Pronvinsen, organiserede Landbefolkningen i arbejdende Syndikater, talte *Donner*« til de Dovne og Ubeslutsomme, satte Sving i Mændene med Viljerne og fik Høsten bjerget og Arbejdet organiseret i alle Kommuner paa Fællespligtens og Fællesrettens stærke Grund.

At de bogstaveligt med de bare Næver erobrede Magten fra Militæret, var en gribende Bedrift, men det socialistiske Arbejde, de har udført bag Fronten i de sidste Maaneder, overgaar al hidtidig Historie.

Læg Mærke til den reaktionære Presse. Ikke et Ord om Katalonien mere. Selv de snedigste reaktionære Løgne preller af mod den organiserede Orden, der raader over hele Katalonien, hvor Arbejdet, Trafik, Skole, Retsvæsen og Ordenstjeneste udføres, ledes og styres af den mest eminente Sagkundskab — af de Arbejdende selv, hver paa deres specielle Felt.

Der er ingen Kapitalister eller Slavefogeder med Præmier og »Ansvar« for Profitten. Der er ingen Blærerumper til Rigsdagsmænd, der lovgiver for alt muligt, som de ingen Forstand har paa, og der er hverken Kommissærer eller »ansvarlige« Ministre. Alt dette uduelige Krapyl er afskaffet.

Ansvaret for hele det arbejdende, levende Samfundsliv er overtaget direkte af dem, der arbejder. Dette Arbejdssystem har paa faa Maaneder i Katalonien vist sig at være det mest effektive baade i materiel Produktion og i Arbejdsglæde, den menneskelige Kultur endnu har skabt.

Og vil du spørge mig, hvorledes disse kataloniske Arbejdere paa den korte Tid har kunnet udrette alt dette og endda føde Madrid bag Fronten, kan jeg kun svare dig: Fordi de forud var *Syndikalister!*

Men Syndikalister og Syndkalisme, ja, det maa vi tale om en anden Gang — dog til Slut et Par Ord.

Forleden rejste en ung revolutionær intelligent Kammerat fra os. Vi havde Brug for ham her, og jeg blev vred paa ham — i Dag er jeg kisteglad for Gutten!

Tænk, han skriver til mig: »Jeg opdagede, at jeg *ikke* var dygtig nok paa min Arbejdsplads. Dette Maal maa jeg naa i Vinter — hvorledes skulde jeg ellers kunne kæmpe for Syndikalismen!«

Ser du, den Gut vil vi »Fanden ta' mig« faa Glæde af, baade i og — bag Fronten!

Eli.

Kampene om Madrid

Medens dette skrives, regner Bomber og Granater over Madrid. Skoler udses til Maal for Oprørernes Bombeflyvere. Arbejderkvartererne skydes i Brand og Kvinder og Børn dræbes og lemlæstes.

Ingen kan med Sikkerhed sige, hvorledes Udfaldet af Kampen om Madrid bliver, men den Opfattelse vinder mere og mere Tiltro, som de spanske Arbejdere med rolig Sikkerhed altid har givet Udtryk for selv i kritiske Situationer: Oprørerne vil blive slaaet til sidst, ja selv de borgerlige Blade, der fra Oprørets første Dag har profeteret en snarlig Sejr for Oprørerne, er begyndt at tvivle. Imellem Linierne paa deres Telegrammer og Meddelelser fra Fronten aner man, at de frygter Arbejdermilitsens Sejr.

En Ting synes i alle Tilfælde sikkert: at Oprørerne i Madrids Forsvarere er stødt paa en Modstand, der trods underlegen i Vaaben, trods Mangel paa Artilleri, ikke blot har standset dem, men ogsaa paa enkelte Dele af Fronten har drevet dem flere Kilometer tilbage, saa forskellige Oprørsafdelinger nu staar i Fare for at blive afskaaret. Hvor alvorlig Sitiationen er for Franco, kan man se deraf, at han trækker friske Tropper, indfødte Maurere fra Marokko, til Undsætning, det er Bunden af hans Reserver, han nu skraber. Naar ogsaa denne sidste Bølge har løbet Dødsstorm mod Arbejdermilitsens Maskingeværer og Bajonetter, er hans Saga ude, hvis ikke han foruden Vaaben ogsaa faar Soldater fra de fascistiske Lande, thi selv de moderneste Vaaben kræver Mennesker til at betjene dem.

Men ogsaa Madrids tapre Forsvarere trækker Forstærkninger til sig. Der meddeles saaledes, at en Hær paa 40,000 Mand fra Katalonien er paa Vej, og havde de antifascistiske Tropper blot tilstrækkelig af moderne Vaaben og Ammunition, vilde det ikke vare mange Uger, før den spanske Borgerkrig var afsluttet med deres Sejr.

Regeringen, de spanske Ministre, er flyttet til Valencia, vist nok overvejende af diplomatiske Grunde, men dette har ikke svækket Madrids Forsvar — tværtimod, kan man godt sige, thi der er nu dannet en Forsvarsjunte hovedsagelig bestaaende af Arbejdere udpeget af Arbejdernes Organisationer, med den regeringstro General Miaga som Formand, og de sidste Dages Kampe om Madrid viser, at de er den Opgave voksen, der er blevet dem betroet.

Med den største Deltagelse og Spænding maa hele Verdens Arbejdere følge den frygtelige Kamp, der nu foregaar om Madrid, hvor Arbejdere fra hele Spanien, ja fra hele Verden, da der er frivillige fra næsten alle Nationer, kæmper Side om Side mod Fascismens blodige Spøgelse, der med Spanien som Indfaldsport vil forsøge at underlægge sig hele Europa.

Mødet om Arbejderkvindens seksuelle Frihed

F. S.s Kvindekomité havde Glæde af dens Møde i Tirsdags Aftes om *Arbejderkvindens seksuelle Frihed.*

Studenterforeningens Festsal var fyldt af et dybt interesseret Publikum, hvoraf den store Part var Kvinder.

Mødets Hovedindleder, Dr. J. H. Leunbach, redegjorde i et klart orienterende Foredrag for Hovedlinierne baade i Svangerskabskommissionens Betænkning og i Regeringens Lovforslag med særligt Henblik paa Svangerskabsafbrydelserne og de dermed forbundne Problemer.

Taleren gjorde op med den reaktionære og liberale Opfattelse af Seksualspørgsmaalet og paapegede, at kun den revolutionære Samfundsopfattelse gav Mulighed for den seksuelle Frihed, som alene kunde afgive Grundlag for det moderne Kulturmenneskes Livslykke — ikke mindst Kvindernes!

Med særlig Vægt vendte Taleren sig mod Regeringens og Steinckes Hensigt at fratage de folkevalgte Nævninge Retten til at dømme i de saakaldte kriminelle Abortsager. Han stemplede, under Forsamlingens enstemmige Tilslutning, dette Regeringens Forslag som en i alle Maader *antidemokratisk, reaktionær Handling.*

Hr. Leunbach sluttede sit interessante Foredrag med at fastslaa, at den Ulykke, som de svangre Kvinders og Kvaksalveres Ødelæggelse af de ulykkelige gravide Kvinders Sundhed, som nu fandt Sted i uhyre Maalestok, og som alle var enige om var en virkelig Ulykke, ikke vilde aftage, men tværtimod maatte tiltage under de utaalelige og fordømmelige Forhold, Regeringens Lovforslag med sin *Straf og atter Straf* vilde medføre. Vi, der vil Kvindens absolutte seksuelle Frihed, vi, der vil et frit, naturligt Kønsliv som Grundlag for Slægtens Livslykke, maa alle rejse os i Protest mod Regeringens reaktionære Hensigt og kæmpe videre for seksuel forebyggende Oplysning.

Med et hjertevarmt spontant Bifald takkede Forsamlingen Hr. Leunbach for hans glimrende Indlæg.

Da vor Plads ikke tillader det, maa vi indskrænke Referatet til at fastslaa, at baade de to andre Talere, Fru Ofelia Kristiansen og Red. Chr. Christensen saavel som Diskussionens Deltagere, bl. a. Frk. Marie Nielsen og Læge Hr. Munch samt Repræsentanter for »De Arbejdsløses Organisation« Christensen og Værum m. fl., uddybede og understregede Leunbachs Udtalelser og Opfattelse.

Som et samlet Udtryk for den store Forsamlings Opfattelse vedtoges følgende Resolution enstemmigt:

RESOLUTION.

Kvinder og Mænd, forsamlede til Møde i Studenterforeningens Sal Tirsdag den 10. Novbr. 1936, protesterer imod, at det af Regeringen fremsatte Lovforslag ang. Svangerskabsafbrydelse ikke foreslaar effektive positive Foranstaltninger til Bekæmpelse af Fosterfordrivelserne, men i Stedet søger at komme over Vanskelighederne ved at foreslaa det gammelkendte reaktionære Middel: *Straf.*

Den socialdemokratiske Regering er valgt af Folket og udgaaet af Folket. Gang paa Gang har Folkets Røst lydt, bl. a. gennem Nævningekendelser, som viser, at Straf *ikke* er den Løsning, Folket ønsker.

Vi protesterer imod, at Befolkningens Kontrol med Straffeloven søges afskaffet ved, at Nævningernes Medvirken efter det nye Lovforslag bortfalder. Paa et Omraade som dette, hvor Meningerne er saa delte, er det særlig vigtigt, at Befolkningens Kontrol bevares.

Vi forlanger:

1) At Straf for Fosterfjernelse helt bortfalder.
2) At saa længe Straffen bibeholdes, ogsaa Nævningers Medvirken bibeholdes ved alle Sager ang. Fosterfjernelse.
3) At der sørges for, at *alle* Landets Kvinder faar Adgang til Vejledning i Svangerskabsforebyggelse.
4) Effektiv Støtte til og Beskyttelse af svangre Kvinder, Mødre og Børn.

Mordet paa André og „Arbejderbladet“

Efter en Omtale af Protesterne mod Nazisternes Mord af Edgar André skriver »Arb.-Bl.« følgende:

Ernst Christiansen, Svend Johansen, Dr. Leunbach og alle de, som var saa ivrige til at protestere mod Henrettelsen af Fascisternes 16 Forbundsfæller i Sovjet-Unionen, de har indtil nu ikke haft et Ord at sige mod Mordet paa André. Deres foragtelige Adfærd vil dømme dem i enhver Arbejders og ærligt frisindet Menneskes Øjne.

»Arb.-Bl.« er i dette Tilfælde, som saa ofte for, ganske ved Siden af, naar det skal vurdere et Mentalitetsforhold.

For det første ved alle tænkende Arbejdere og frisindede Mennesker nu, at de 16 i Moskva henrettede Revolutionære ikke var Fascister, men Lenins og Trotskis Meningsfæller, og at det var derfor, de blev henrettede.

Dernæst ved alle ærlige, frisindede Mennesker, at det er en fordømmelig, afskyelig Handling at bruge Mord i den politiske Kamp, saaledes som Stalin-Kliken har gjort det.

Dernæst ved de, at Protesterne mod Nazisternes politiske Mord i høj Grad mister deres Kraft, naar Arbejderstaten Sovjet-Unionen bruger samme afskyelige Trafik.

Og endelig ved enhver ærlig tænkende Arbejder, at det er noget afskyeligt Hykleri at raabe Bravo, naar 16 Revolutionære myrdes i Moskva og spille forargede, naar en Revolutionær myrdes i Tyskland, især naar ingen af Parterne har gjort sig skyldige i det, de myrdes for.

Muligt, at »Arb.-Bl.«s Dobbeltmoral har Tilhængere i en »Ballade-Thøgersens« aandssvage Menighed, men at ville paadutte Arbejderne og ærlige frisindede Mennesker en saadan Moral, er en Fornærmelse, som bør tilbagevises.

Saa sandt som Protester mod Statsmagtens Forbrydelser er en moralsk Manifestation af menneskelig Retsopfattelse, saa sandt kan kun de, der protesterer mod Mordene i Moskva med Sandhedens Ret protestere mod Mordet paa Edgar André.

De bloddrukne Brølere fra Idrætshuset burde skamme sig — om de overhovedet besidder denne menneskelige Evne.

Edgar André myrdet

Endelig, efter i Aarevis at have pint og plaget den kommunistiske Hamburgerarbejder *Edgar André* i Fængsel og Tortur, har det nazistiske Bøddelregime i Tyskland i sidste Uge ladet ham myrde.

Ved denne Skændselsgerning har det nazistiske Regime paany understreget, at det er Blodhævnens og den ryggesløse blinde Hævns Regime, saa sandt som det aldrig er bevist, at Edgar André har gjort sig skyldig i den Gerning, for hvilken den nazistiske Domstol dømte ham til Døden.

Som bekendt blev Edgar André dømt og har nu maattet lide Døden for Beskyldningen om, at han har myrdet en Nazist under et Gadesammenstød i Hamburg.

Vi skal for at dokumentere, af hvilken forbryderisk Beskaffenhed den nazistiske Retspleje er, i næste Nummer bringe Beretningen fra et Øjenvidne til det nævnte Sammenstød og dets enkelte Detaljer.

Vi mener, at en saadan saglig Beretning har mere Betydning end nok saa harmdirrende Protester mod et Regime, der kun tager Hensyn til den brutale Magt.

Gadespejlet

I en af de socialdemokratiske Studiekredse mindedes man højtideligt den i Tyskland myrdede revolutionære Fører André.

For den, der forstaar Socialdemokraternes Ansvar for hele den nazistiske Udvikling i Tyskland, afføder det et kvalmende Ubehag at høre om.

□

En Samtale i Radioen i Søndags mellem Arbejdsdirektør Vater og Forfatterinden Caja Rude om »Hvordan kan Arbejdsløsheden gøres nyttig?« var saadan tilrettelagt i Spørgsmaal og Svar, at Aage Vater fik Lejlighed til at overvære sit eget Virkefelt.

Det kalder Radioen Oplysning. Vi kalder det Humbug.

□

Min Kone kommer med tre Lotterisedler, der er kastet ind ad Brevkassen.

Hun: »Se, de er fra forskellige Ugeblade, der gratis lader os deltage i en Lodtrækning om flere Tusinde Kroner.«

Jeg: »Gratis? Naa, du maa da købe Bladene for at se, om du har vundet. Og da de tilsammen udkommer i et Oplag af over ½ Mill. Ekspl., kan du let regne ud, hvor minimal din Chance for at vinde er. Og saa er det oven i Købet noget elendigt barnligt Sprøjt, der staar i Ugebladene.«

Vi snakker om Tingene og bliver fuldstændig enige om, at det er en utiltalende Maade at trække Pengene ud af Lommen paa Folk; da jeg gaar, raaber hun efter mig:

»— Husk alligevel at købe Ugebladene med hjem!«

□

Naar Eden siger til Tyskerne: »Vi har laant jer omtrent lige saa meget, som vi har modtaget i Erstatning,« kunde det ogsaa siges paa denne Maade. »Først har vi taget alt, hvad I ejede, derefter har vi laant jer Penge, saa I kan opretholde en Produktion stor nok til at betale Renter af, hvad I har laant.«

□

I en Leder skriver »Politiken« i Søndags bl. a.:

»— Liberalismen under enhver Form er dræbt i Spanien, der er kun tilbage et Diktatur under en eller anden Form, et Diktatur, der blodigt undertrykker Modstanderen. Ingen af disse Muligheder kalder paa nogen som helst Tilfredshed i de folkestyrende Lande, man kan hverken have Sympati med et fascistisk eller et kommunistisk Diktatur. **Derfor kom de demokratiske Lande i Europa til at staa som Tilskuere til den lidenskabelige Kamp.** Kun i de ensrettede Lande, hvor Sympatien angives fra oven, er Stemningen udelt for den ene eller den anden af Parterne.«

— Løgn fra A til Z. I Spanien sad en lovlig Regering fremgaaet paa samme Maade som den nuværende franske, nemlig en »Folkefront« strækkende sig fra Kommunister over Socialdemokrater til Liberale. De demokratiske Lande valgte straks **ikke** at støtte den lovlige Regering mod Oprørerne, ja, mod al Skik og Brug unddrog man den endda Adgangen til at skaffe sig Vaaben — derefter skete nævnte Udvikling, og Liberalisme og Socialdemokrati svigtede som altid i Historien Frisindets Idé og underkastede sig Verdens-Kapitalismens Krav om fortsat Udplyndringsret.

□

Som det var at vente, har den kommunale Torvesvindel-Affære sat et nyt Skud. En af Svindlernes Venner, Valeur-Andersen, som man, uvist af hvilken Grund, har holdt Haanden over, at stukket af, afsløret som Bedrager. Man naar aldrig til Bunds i den Affære, før man er kommen til Tops! Et Raad til den uansvarlige Ledelse: Prøv med et Cirkulære, hvori det indskærpes, at ingen maa tage af Kommunens Midler.

Arbejdernes aandelige Krise

Kapitalismens Krise har bundfældet sig i en Mentalitetskrise hos Danmarks organiserede Arbejdere, der er langt farligere end Arbejdskøberne samlede Magt.

Hvorfor blive ved med at gaa uden om Kernen i hele den nuværende Situation herhjemme, hvor der ingen forberedes et Slag mod Arbejderne.

Hvorfor ikke sige Arbejderne lige op i deres Ansigt, at de opfører sig paa en Maade, som de maa skamme sig over.

Medens Arbejdskøberne baade til daglig paa Arbejdspladsen og paa deres Organisationsmøder passer paa i hver Enkelthed at faa Arbejderne ned til den mindst mulige Pris, saa er Arbejderne ævgisomme, fejge og eftergivende paa Arbejdspladserne og de er saa aandeligt Ilanbenkede sløve, at de knapt mere gider gaa til en Generalforsamling, selv hvor de kommende Aars Lønforhold skal drøftes.

Uden at vi vil skandalisere ved kommende Fag ved at nævne det ved Navn, gør vi opmærksom paa, at en stor københavnsk Fagforening, der tæller ca. 4500 Medlemmer, en Aften i sidste Uge mønstrede en Generalforsamling paa 27 Deltagere foruden Bestyrelsen og at Overenskomsten var paa Dagsordenen.

Mon nogen Djævel kunde undre sig over, om Fascismen en Dag tog hele Bundtet i Stilhed, medens de laa hjemme og snorkede.

Og vi kunde ondskabsfuldt tilføje: *Var de jo kunne til det?*

Vi spørger Arbejderne direkte, om de virkelig er saa store Daarer, at de tror at de kan fortsætte med denne Sløvhed uden at ende i nazistisk Slaveri.

Hvis Danmarks organiserede Arbejdere endnu tror at »*det politiske Demokrati*« kan frelse dem for Nazismen, saa er det paa Tiden at de vaagner til Besindelse og Forstaaelse af de faktiske Kendsgerninger i Verden.

Overalt hvor »*det magtløse Spøgelse*« *det politiske Demokrati* har staaet overfor Fascismen og skulde forsvare Arbejderne, *der er Arbejderne under Fascismens Diktatur!*

Det eneste Land, hvor Fascismen har mødt alvorlig Modstand, den endnu trods alle morderiske Anfald ikke har formaaet at knuse, det er Spanien og der er Begrebet *det politiske Demokrati likvideret!*

Resterne af den demokratiske Regering har søgt Tilflugt og Beskyttelse hos Kataloniens syndikalistiske Arbejdere og Forsvaret af Madrid ledes i Dag af Arbejdernes Organisationer og den endelige Afgørelse er enten *Fascismen eller den sociale Revolution* — enten *Slaveri eller Frihed!*

Forstaa dette demokratiske Daare! Din Tankeverden er et Rudiment fra en svunden kapitalistisk Periode, der ikke vender tilbage.

Og som det er i den store historiske Kamp, der nu ruller fra Land til Land, saaledes ogsaa nu i det enkelte Lands økonomiske Interessekamp.

Det politiske Demokratis Rolle i Arbejdernes Interessekamp.

Aldrig er Arbejderne udplyndret for Millionbeløb, Hundreder Millioner Kroner i indirekte varefordyrende Skatter under noget andet politisk Styre, som under det saakaldte politiske Demokrati i de senere Aar.

Hjernetroende Daare kan skrige og [illegible] i Raseri mod os, fordi vi fremholder denne Kendsgerning, men skrige den bort kan de ikke — den staar som en urokkelig historisk Kendsgerning.

Og videre — hvem var det, der optog den gamle afdøde Reaktions Voldshandlinger mod Arbejdernes tilkæmpede Strejkeret? Hvem er det, der i de senere Aar har forbudt Slagteriarbejderne og Transportarbejderne at strejke? Under hvis Styre og Ansvar var det, Politi og Politihunde og hele Statens Voldsapparat blev brugt mod strejkende Arbejdere? Og hvem var det, der i Foraaret ved Lovforslag indførte den tvungne Voldgifts Statsslaveri og ophævede den Strejkeret, Fagbevægelsen og Arbejderne havde brugt en Menneskealder om at tilkæmpe sig?

Ja, hvem? *Det politiske Demokrati!*

Men vi er i denne Artikel ikke ude efter et Opgør med dette Demokrati, der efter vor Opfattelse kun udfører sin Opgave som det kapitalistiske Systems Værner og Vogter, men

vi er ude efter et Opgør med alle Sovelrynerne hjemme paa Divanerne.

der tillader sig den sindssyge Flothed at blive liggende hjemme og dovne, naar deres personlige Eksistensinteresser skal drøftes i deres Fagforeninger.

Der er ikke noget Individ inden for nogen anden Klasse, lige fra den største Finansspekulant til den usleste Kludekræmmer i det usleste Kælderhul, der vover at hengive sig i en saa vanvittig Luksustanke, at andre vil varetage deres Interesser.

Og disse Finansmænd og Kræmmere, ja hele Kompagniet, der lever af Lønarbejdernes Arbejdsfrembringelser, de har Frihed til at plyndre ham hver evige Dag, medens han kun har en eller to Aftener hvert andet Aar i sin Fagforening til at varetage sine Eksistensinteresser — og saa bliver denne enfoldige »Uldpose« i tusinde Led liggende hjemme paa Divanen og snuer netop paa disse enkelte Aftener.

Tak vi kender alle Gryntene.

Og sparker man saadan en Uldsæk i Maven med en Forespørgsel: »hvorfor Pokker« han ikke møder paa Generalforsamlingen, naar han stadig klager over, at han ikke kan klare sig, saa hører man bestandig, at det nytter ikke noget, for Bestyrelsen og Hovedbestyrelsen de gør alligevel, hvad de vil, og vi Medlemmer har ikke noget at skulle have sagt.

Hvis en Tanketorsk nogensinde har været saa smidig, at den kunde bide sig selv i Halen, saa optræder dette akrobatiske Dyr her i sin Glansrolle.

Thi hvis alle disse »Roddere af Divanen« virkelig mødte frem paa deres respektive Generalforsamlinger og blot ved deres Stemmeafgivning støttede Kravene om Forbedring af Arbejdspriserne og Demokrati i Fagbevægelsen, saa vilde alt ændre sig til det bedre.

Vi skal være de sidste til at benægte, at Forholdene inden for dansk Fagbevægelse i Dag er bureaukratisk og uværdigt for Arbejderbevægelsen. Hele Tonen og Moralen fra Ledelsernes Side er i mangfoldige Organisationer af en saa oprørende fræk Beskaffenhed, at enhver rettænkende socialistisk tænkende Arbejder maa oprøres derover.

Men hvem er det, der bestandig tillader denne Aand og Tone hos Funktionærerne, ja hvem er det, der hindrer, at disse Bureaukrater faar en haardt tiltrængt Kur ude paa Arbejdspladsen igen? Hvem andre end netop alle Kammeraterne hjemme paa Divanerne.

Deres Anklager er Anklager mod dem selv.

Deres skæbnesvangre Ligegyldighed er den største Forbandelse, der hviler over dansk Fagbevægelse i Dag.

En anden skæbnesvanger Indstilling.

Selv det mindste levende Væsen maa tro paa sig selv for at kæmpe Livets Kamp for Tilværelsen.

Arbejderne er fagforenings- og kampmæssig ved at miste denne Livstro paa sig selv.

Deres evige Snak om, at de ikke kan gøre noget selv, at det er Funktionærerne paa Hovedkontorerne, det bestemmer Farten og de selv er [illegible] uden for o. s. v. er ikke andet end Indbildning — en Art Selvmordertеori.

Det »Herrer paa Hovedkontorerne« kan trække hjem til Arbejderne, [illegible] deres Paragrafrytteri og »Blufetter« staar omstændeligt hver Maaned refereret i Fagbladene og de »Resultater« er ofte [illegible] til Fodrestanden.

Skal der sættes noget ind for Arbejdernes Interesser og skal der sættes Magt bag til at gennemføre Kravene, [illegible] Skrivemaskiner, men de levende Mænd paa Arbejdspladserne.

Saaledes har det altid været, saaledes vil det vedblivende være! Al anden Snak er Løgn og forfængeligt til Forherligelse af saa[illegible] Diktatorer.

Kun Arbejderne direkte gennem deres Sammenhold er en Magt i Klassens Interessekamp!

Og her er det, der paany maa sættes ind.

Vi maa paany gengive Arbejderne Troen paa deres egen Styrke.

De ydre Forhold er gode. Industrien er i fuldt Sving. Kapitalisternes Guldmølle maler for fuld Kraft. De vil nødig have den standset. Hvor de hylede bag Kulisserne i Foraaret. Arbejderne behøver ikke at frygte de arbejdsløse Kammerater. Deres Solidaritet er frisk og stærk. Og Kapitalisterne og deres politiske Lakajer frygter for gennem en Arbejdsstandsning at miste Markederne i Udlandet.

Alle ydre Forhold byder Arbejderne de bedste Betingelser for et haardt tiltrængt økonomisk Fremstød, som er tusindfold berettiget ifølge de Vareprisstigninger, vi andet Sted i Bladet offentliggør.

Der er kun en Krise i Danmark, og det er i Arbejdernes Tankeliv i deres Tro paa dem selv paa deres Solidaritet og Sammenhold og den mægtige Kraft, de man udvikle.

Her er det alle gode Kræfter paa Arbejdsplads og i Organisationer maa sættes ind i den kommende Tid.

Fra alle Lande uden for de fascistiske bringer Telegrafen os bestandig Bud om Arbejdernes Kampe og Sejre. Kun herhjemme er der efterhaanden blevet saa stille som om vi allerede var ædt af Nazismen og vore Organisationer indlemmet i Arbejdsfronten!

Vi appellerer til alle Arbejdere, der endnu ejer Tro paa vor Klasses historiske Opgave, at sætte alle Kræfter ind mod den herskende Mentalitetskrise blandt Arbejderne.

Et Møde i Nakskov

Efter Indbydelse af »Arbejdsmændenes Fagforening« i Nakskov talte Red. Chr. Christensen ved et Møde Onsdag d. 4. November om *den spanske Borgerkrig*. Grundet paa daarlig Avertering var der ikke mødt mere end ca. 100 Tilhørere, der med dyb Interesse paahørte Udredningen af denne mægtige Kamp mellem Fascismen og den spanske Arbejderklasse.

Efter Foredraget, der lønnedes med hjerteligt Bifald, var der en kort Diskussion. Vi solgte en Del Pjecer og uddelte et Oplag af vort Blad, hvis Salg sikkert vil blive forøget i den kommende Tid.

Grundlag for Lønkravene

Ifølge »Statistiske Efterretninger« er Priserne for alle Livsfornødenheder, der er beregnet efter et Husholdnings-Budget i 1931 paa knapt 3000,00 Kr., steget 12 pCt. til Januar 1936. Hvis Stigningen beregnes efter Prisniveauet 1914, er Stigningen 73 pCt.

Vi gengiver her Prisniveauet i Kroner for de forskellige Varegrupper i Januar 1931 og Januar 1936 og Prisstigningen i Procenter.

	1931	1936	pCt.
Fødevarer	974	1132	16
Klæder, Fodtøj, Vask	383	462	21
Bolig	421	465	10
Brændsel, Belysn.	159	166	4
Skatter, Konting.	436	478	10
Andre Ugifter	727	756	4

Dette Husholdningsbudget, som disse Priser er fremkommet af, er iflg. »Statistiske Efterretninger« 3459 Kr. i Januar 1936, men hvor mange Arbejdere har en saa stor Indtægt at raade over, og derfor giver denne Statistik ogsaa et falsk Billede, hvis man ud fra den vil danne sig en Forestilling om Arbejdernes Livsvilkaar i 1931 og nu, idet de nødvendige Ting, Arbejderne nødvendigvis maa købe for sine Penge, gennemsnitlig er steget meget mere end 12 pCt.

Hvis man f. Eks. havde regnet Priserne ud paa Grundlag af et Husholdningsbudget paa ca. 2000 Kr. om Aaret, hvad der meget mere vilde passe til Arbejdernes gennemsnitlige Indtægt end de 3459 Kr., det er maaske endda for højt, vilde man faa en ganske anden Forestilling om, hvor fortvivlet vanskeligt det er for en Husmoder med de Midler, der staar til hendes Raadighed, at skaffe det allernødvendigste til Husholdningen.

For det første kan man ganske rolig stryge Posten Andre Udgifter, der »kun« er steget 4 pCt., thi for det alt overvejende Flertal af Arbejderne bliver der overhovedet ikke Raad til andet, end hvad der er omfattet af de øvrige Poster.

Saa er der saadan en Post som Skatter, Kontingenter o. lign., der er steget med 10 pCt. Selve de direkte Skatter er vel nok mindre for en Indtægt paa 2000 Kr., men saa maa man til Gengæld huske at Fagforeningskontingent, Sygekassekontingent, Kontingent til Arbejdsløshedskassen, eventuelle Forsikringer o. l. for det meste er lige saa store for Arbejderen med den lille Indtægt som for de faa, der har en større, og som Følge deraf komme til at virke med saa meget mere [illegible] Vægt [illegible] Budgettet.

Bortset fra »Klæder, Fodtøj og Vask« er »Fødevarer« det, der iflg. Statistiken er steget mest, nemlig med 158 Kr. eller 16 pCt., og analyserer man de forskellige Priser indenfor denne Gruppe vil man se, at de Varer, som en Husholdning med en lille Indtægt væsentlig maa basere paa, er steget [illegible] mere end de gennemsnitlige 16 pCt., »Stat. Efterr.« faar ved det større Budget.

Et saa vigtigt Næringsmiddel i en Arbejder-Husholdning som Rugbrød var i 1934 nede paa en Pris af 69 Øre pr. 4 kg, men koster i Dag 84 Øre, Franskbrød pr. kg er fra 1934, da det kostede 64 Øre, steget til 84 Øre. Sød Mælk kostede 1914 16 Øre pr. Liter, 1931 27 Øre, men i Dag ca. 35 Øre. I 1931 kostede Sukker 31 Øre pr. kg, i Dag 45 Øre. Kaffe, der er blevet en saa uundværlig Artikel i enhver Husholdning, kostede i 1914 246 Øre pr. kg, i 1931 352 Øre, men i Dag ca. 460 Øre. Samtidig er den blevet daarligere!

Ogsaa Husejerne, der iflg. den ovenfor citerede Statistik er steget med 10 pCt., er steget meget mere for de smaa Lejligheders Vedkommende.

Fra 1916—1930 er Stigningen for Lejligheder saaledes: 1 Vær.: 103,8 pCt., 2 Vær.: 74,2 pCt., 3 Vær.: 71,8 pCt. Fra 1934 er den yderligere steget: 1 Vær.: 12,1 pCt. 2 Vær.: 17,5 pCt., 3 Vær.: 15 pCt.

Endelig gør vi opmærksom paa, at den officielle Statistik henter sine Tal væsentlig i Januar Maaned, hvor Vareprisernе efter Julens Udmarvning af Købekraften er nedsat til det lavest mulige gennem Udsalg o. lign.

Den Udmarvning af Arbejdernes Realløn, der blot er foretaget gennem øgede Varepriser i de tre sidste Aar, er saa stor, at det er berettiget, om Arbejderne stillede Krav om 25 pCt. Lønforhøjelse.

Arbejdere,
stil jeres Krav

Arbejdere, smid Krisevrøvlets Aag af jer! Der er ingen Krise! Hele Borgerskabet vælter sig i Overskudet af jeres Frembringelser.

I faar ikke mere end en Tiendedel af det, I frembringer!

Hele Borgerskabet, fra Industribaronen og Bankdirektøren, Grosseréren, Direktøren, Handelsmanden, Lægen, Sagføreren, Dommeren, Præsten, Rigsdagsmanden, Husværten og Restauratøren, hele Borgerskabet skaber ikke saa meget Værdi, som kan ligge bag paa en Negl, men de vælter sig alligevel i Indtægter fra 6 til tredive Tusind Kroner om Aaret og man[illegible] af dem mere.

Og alle disse Værdier skaber I ingen andre!

Og I bliver ved med taalsomt at slide og lider jer [illegible] at disse danske Røvere [illegible]

Se Englands og Amerikas Arbejdere, se Frankrigs og Belgiens Arbejdere, de har kastet Krisevrøvlets Aag af sig. De har i stolte Kampe taget 40 Timers Arbejdsugen hjem med fuld Lønudligning. De har slagtet Arbejdsløshedens Uhyre, som I endnu gaar og frygter for.

Kun i de nazistiske Lande og her i Danmark lægger Lovene Lænker om vor faglige Aktionsfrihed!

Hvorlænge vil I trælle under dette utaalelige Aag og lade de Rige skumme Fløden af jert Slid?

I denne Maaned — inden 1. December — skal i Organisationerne drøftes 100,000 Arbejderes kommende Løn og Arbejdsvilkaar!

Kast nu Sagtmodighedens Byrde af jer, stil jeres Lønkrav og kræv vor arbejdsløse Ungdom ind ved jeres Side! Stil Kravet om 40 Timers Arbejdsugen!

Lad jer ikke lumpe af Løjsere, hvis Hjerner er forstoppede med kapitalistiske og borgerlige Løgne.

En Arbejdsmand er mere værd for Samfundet end en Bankdirektør! En Skraldemand er mere nyttig for Samfundets Sundhedstilstand end en medicinsk Lappeskræder! Saalænge Borgerskabets Fedtægter ikke ligger under jeres, er der Raad til at forkorte Arbejdsdagen og give Plads for den arbejdsløse Kammerat.

Den, der i Fagforeningen siger andet, er en haabløs Idiot eller en betalt Kapitalistlakaj!

Arbejdere, mød frem paa Fagforeningernes Generalforsamlinger og stil jere Krav.

Svangerskabs-Kommisionens Betænkning

Af Læge J. H. Leunbach

IV.

Lovforslaget fastsætter visse undtagelser fra straffelovens § 242, men lader forøvrigt paragraffen bestaa uforandret og tilføjer blot nogle nye straffebestemmelser for overtrædelse af lovforslagets specielle paragraffer.

Det er i denne sammenhæng paakrævet at slaa fast, at *al* straf i virkeligheden er af *reaktionær* natur, og at specielt *alle* straffebestemmelser, der rammer handlinger, der staar i forbindelse med sexuallivet, udspringer af et reaktionært standpunkt overfor kønslivet: ved hjælp af trusler og angstfremkaldelse skal drifterne holdes nede. Ifølge reaktionær tankegang er straffen i sig selv et *gode*, af stor opdragende og moralsk betydning. Den straffende retfærdighed tillægges en høj værdi. Dette synspunkt kommer til orde i betænkningens udtalelse om, at *straffeloven er befolkningens eneste moralske rettesnor*. Det *liberale* synspunkt anser straffen for i og for sig at være et *onde*, men et *nødvendigt onde*, som det gælder om at anvende i mindst mulig udstrækning, dvs. i en saadan udstrækning, som skønnes nødvendig for at opretholde det bestaaende samfunds- og familiesystem, privatejendomsrettens ukrænkelighed osv.

Det *revolutionære* standpunkt er principielt modstander af *al* straf! Straftrusler og angstindjagelse er livsfjendtlige tendenser, som bør bekæmpes. Det gælder om at opbygge et samfundssystem, der er saadan indrettet, at al straf bliver overflødig. Hvis et samfundssystem kun kan opretholdes ved hjælp af straf, skal man ikke betragte denne som et nødvendigt onde, men derimod søge at forandre systemet, saa straffen ikke længere bliver nødvendig.

Overfor denne tankegang, som forekommer de fleste mennesker vanvittig og utopisk, hører man altid følgende indvending: »Ja, hvis menneskene var engle — men det er de ikke!« Fuldstændig rigtigt! I nutidens klassesamfund og med nutidens mennesker vil sikkert intet system kunne undvære magtorganer og straffelove. Men deraf har man ingen ret til at slutte, at saadan vil det i al evighed blive ved med at være. Hvis et *klassesamfund* nødvendiggør straffelove, maa vi arbejde paa at opbygge et *klasseløst* samfund i stedet. Ved at opretholde straffeloven afstiver man klassesamfundet og opretholder de nuværende tilstande.

Det er fuldt berettiget [illegible] indenfor det nuværende samfund at være principiel modstander af alle straffelove. I stedet skal man overalt, hvor straf tilsyneladende er nødvendig, søge efter de *sociale* aarsager til at straffen anses for nødvendig, og søge disse aarsager fjernet.

Hvad spørgsmaalet om svangerskabsafbrydelse angaar, ligger sagen fuldstændig klar, og man behøver fra et revolutionært standpunkt ikke at gøre nogen som helst indrømmelse overfor nødvendigheden af straf (selvfølgelig heller ikke i Sovjet-Unionen). Al svangerskabsafbrydelse skyldes sociale aarsager, ukendskab til svangerskabsforebyggelse og sexuallivets undertrykkelse. Disse aarsager maa bekæmpes. Straffebestemmelser kan *kun hindre* kampen mod de *virkelige* aarsager.

Hvis samfundets magthavere ikke havde den langt lettere udvej til at klare vanskelighederne, nemlig at straffe de personer, der overtræder de fastsatte regler, vilde de blive tvungne til at forandre samfundets regler og organisation saaledes, at befolkningens *behov* kunde tilfredsstilles og ingen længere have brug for at forsynde sig mod reglerne.

Man kan ikke forlange et tydeligere exempel paa, at denne tankegang er rigtig, end netop den foreliggende situation. Først *efter at* folkets røst gennem talrige nævningekendelser har *tvunget* regeringen til at indse, at straffeloven er utilstrækkelig og ikke kan respekteres af befolkningen, gør man sig umage for at lede efter andre midler til at bekæmpe fosterfordrivelserne — noget, som en regering, der virkelig vilde folkets vel, naturligvis for længe siden burde have gjort.

Uden straffelov og andre magtmidler vilde magthavere i ordets egentlige forstand aldeles ikke kunne existere. I et *klassesamfund* er straffelove derfor nødvendige. Men en revolutionær arbejderklasse, der vil afskaffe klasseherredømmet, maa — hvis den vil være konsekvent — bekæmpe *alle* overklassens magtmidler, altsaa ogsaa straffelovene.

Sexuallivet er et omraade, hvor særdeles mange mennesker, uden ellers at være revolutionære, er tilhængere af personlig frihed og føler straffebestemmelserne som et overgreb fra statsmagtens side. Det er altsaa et omraade, hvor

Arbejdere

mød frem paa Generalforsamlingerne, hvor Overenskomstfornyelsen er Dagsordenen og stil jeres Krav!

F.S.

store Andespil

afholdes Fredag den 13. November Kl. 20 prc. i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.

Gæs, Ænder, Skinker, Høns o.s.v.

ialt 40 Gevinster (1. Kl. Varer)

Ingen Entre - Billige Serier

„ARBEJDET"
[illegible] Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark

Redaktion:
[illegible] København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

[illegible] mod straffeloven kan [illegible] sympati i vide kredse og [illegible] mange[s] ojne for [illegible] samfundssystemet [illegible] vejen med [illegible]

[illegible]

Lad os blive fri for Barnepjat

I den offentlige Polemik ang. Regeringens Forslag om Svangerskabsafbrydelsen har Soc.-Dem.s Redaktør nu gentagende fremhævet overfor Arbejderne Betydningen af hvad Justitsminister Steincke lagde i den foreslaaede Paragraf om den medicinske Indikation for Fosterfordrivelse.

Denne Anbringelse af Justitsministerens Fortolkning af den medicinske Indikation skal dække over det Forhold, at Regeringen i sit Lovforslag har slettet de sociale Grunde til lovlig Fosterfordrivelse, som Svangerskabskommissionens Forslag indeholdt.

Og da disse sociale Grunde særlig vedrører alle Arbejderkvinder og forøvrigt ogsaa deres Mænd, saa vil »Soc.-Dem.«s Redaktør klare den Historie ved at henvise til, at Hr. Steincke i sin Motivering lægger sociale Motiver ind i Paragraffen om den medicinske Indikation.

Vi vil nedlægge den skarpeste Protest mod dette Forsøg paa at narre Arbejderne.

For det første er det komplet ligegyldigt, hvad Hr. Steincke lægger i en Lovparagrafs Fortolkning. Om en Maaned kan Hr. Steincke være død — men Loven lever videre og fortolkes af en anden Justitsminister maaske lige modsat.

Dernæst er det ingen Beroligelse for de tusinder gravide Arbejder-[illegible] usmagelige Barnepjat om, hvorledes og hvordan en Hr. Steincke fortolker Lovens medicinske Indikationsparagraf, der er uden nogen reel Betydning.

Vil det socialdemokratiske Parti og dets Regering virkelig værne Arbejderkvinderne mod den Sum af Sorg og Ulykke, de uønskede Fødsler er, og samtidig fri os for Kvaksalveriets Plage, saa maa man ærligt og redeligt forme og fremsætte denne Vilje i en Lovparagraf, der ikke er til at misforstaa.

Kan Partiet ikke dette, er dets Politik saa dybt indfiltret i Finanskapitalens Net af Interesser i Industri og Militærsoldater, at det ikke kan varetage Arbejdernes Interesser i dette Spørgsmaal, saa kan Partiets officielle Presse i hvert Fald være ærlig. Dets hidtidige Optræden er ikke alene en Skændsel for den selv, men en Fornærmelse mod alle tænkende Arbejdere.

C. C.

En opsigtsvækkende Kødkortskandale

Assistenten paa Alderslyst-Socialkontor giver en Arbejder 60 Kødkort à 50 Øre pr. Stk. for at angive en Mand til Socialkontoret.

I de Undersøgelser, vort Blad har iværksat mod Socialkontoret i Alderslyst ved Silkeborg i Anledning af dets haardhændede Behandling af de Arbejdsløse, er vi kommen til Kundskab om en Affære, der enten maa resultere i en offentlig Redegørelse eller et Sagsanlæg mod os.

Det drejer sig ikke om mindre end et groft Misbrug af de Kødkort, der for de offentlige Midler skal gives til de Arbejdsløse og efter ganske bestemte Regler skal uddeles til disse i Forhold til Familiernes Størrelse.

Vi skal her kort redegøre for Sagen.

Formanden for de Arbejdsløses Udvalg skal uskadeliggøres.

Ad Omveje erfarede vi, at Formanden for de Arbejdsløses Udvalg i Alderslyst, Maler Schmidt Johansen, havde faaet udleveret et anseligt Antal Kødkort paa Socialkontoret, som hans Families Størrelse slet ikke gav nogen Adkomst til.

I den Anledning har vi nu faaet en Forklaring af Schmidt Johansen, der [illegible] hvad vi i en senere Redegørelse yderligere skal [illegible] Socialkontorets Personale [illegible]

Arbejdsløshedsudvalgets Arbejde generer Socialudvalget.

Vi har før for vore Læsere om [illegible] hvorledes Socialudvalget i Alderslyst [illegible] besøgt af ca. 300 Mennesker, og Mødet krævede Arbejderen fri fra Tvangsarbejdsanstalten.

Schmidt Johansen mener selv, at han fra den Aften kan spore, at der fra Socialudvalgets Side er lagt an paa at uskadeliggøre ham.

Vi kan hertil føje, at vi mener, at vi under en eventuel Retssag kan lægge Beviser paa Bordet for denne Opfattelse.

Men kort Tid efter sker det, vi i Dag beskæftiger os med.

En Samtale med Følger.

Schmidt Johansen har overfor os erkendt, at Grundlaget for denne Kødkortaffære er en Samtale, han en Dag havde med Formanden for Socialudvalget, Hr. Westergaard og Kontorassistenten Jørgensen. I Samtalens Løb [illegible] en fhv. Gaardmand, der havde forbrugt mange Penge, og som nu fik Socialhjælp. Schm. Johansen indrømmer, at han ved den Lejlighed anførte, hvorfor denne Mand bestandig kunde gaa fri for Skattesnydning, naar man var saa pedantisk overfor andre. (Vore Læsere husker jo, hvorfor Joh. Sørensen i Dag sidder i Fængsel.)

Nogle Dage efter [illegible]

[illegible] Daglønnen med, med at han selvfølgelig ikke vilde være Angiver, og at han instinktivt følte, at man fra Kontorets Side var ude efter at uskadeliggøre ham som de Arbejdsløses Talsmand. Han sagde derfor Nej.

De Arbejdsløses Talsmænd faar udleveret 60 Kødkort med fornyet Henstilling om en skriftlig Anmeldelse.

Nogle Dage efter kom Johansen for sent til Kontrol, men mod Sædvane blev Døren alligevel aabnet. Assistent Jørgensen, der var alene paa Kontoret, var meget indladende og spurgte til Johansens økonomiske Forhold — der selvfølgelig ikke var gode!

Samtalen endte med, at Jørgensen rejste sig og gik hen og aflaasede Døren, hvorefter han fremtog ca. 60 Kødkort à 50 Øre pr. Stk. og gav Johansen dem. Denne blev selvfølgelig baade glad og overrasket over denne usædvanlige »Rundhaandethed« og takkede Jørgensen for de mange rare Kødkort.

Men da Johansen vilde gaa, fik han følgende Henstilling med paa Vejen: »Men lad os nu faa den Anmeldelse — det kan jo aldrig skade dig — Farvel.«

Paa vor Forespørgsel benægter Johansen paa det bestemteste, at han som Tak for Kødkortene skrev Anmeldelsen — hvad vi iøvrigt mener at have Bevis for, at han ikke har, ja at hans Opførsel overfor hans arbejdsløse Kammerat har været helt korrekt — men derom senere.

Det Spørgsmaal, der først af alt interesserer Offentligheden, er følgende:

Har Assistent Jørgensen tilegnet sig disse Kort for personlig at hæve sin Prestige, eller er det med Westergaards Billigelse eller Tilskyndelse, at dette Misbrug af offentlige Midler har fundet Sted!

Retslig set kan der herske Tvivl om, hvorvidt Johansen har Ret til at modtage alle disse Kort af Socialkontoret, som hans Families Størrelse slet ikke berettiger til, og som efter hans egen Tilstaaelse er givet ham som en forlods Belønning for et Forhold, der aldeles ligger uden for Lovens Bestemmelser om Adgang til Kødkort.

Men for Assistent Jørgensens Vedkommende kan der ikke herske Tvivl. For hans Vedkommende ***foreligger der aabent Misbrug af betroede offentlige Midler!***

Det næste Spørgsmaal er om Westergaards Ansvar, om han er uvidende om dette Misbrug eller det er med hans Billigelse og under hans Ansvar, at Misbruget har fundet Sted.

Det tredie Spørgsmaal er den offentlige Kontrol med disse Kødkort, som jo er Værdier, det offentlige Samfund maa betale.

Har Westergaard været uvidende om Jørgensens ulovlige Uddeling af disse ca. 60 Kødkort, hvori bestaar saa hans Kontrol med hans Assistents Anvendelse af de ham betroede Midler?

Og er det sket med Westergaards Billigelse, hvorledes da med Kontrollen med Socialudvalgets Administration af de offentlige Midler?

Vi spørger: Paa hvilken Konto er disse 60 Kødkort indført i Regnskabet?

Vi spørger videre: *Er der en Konto paa Socialkontorets Regnskab, der hedder »Bestikkelse«?*

Og endelig spørger vi: Naar en Kontorassistent stik imod Lovens Bestemmelser kan forære en enkelt Mand ca. 60 Kødkort, hvilke Garantier er der da for, at endnu flere Kødkort og andre Værdier, der er betroet Kontoret, ikke bliver misbrugt til Uddeling imod Lovens Bestemmelser?

Vi haaber, at Socialudvalget i Balle Kommune forstaar, at disse vore berettigede Spørgsmaal kræver en offentlig Redegørelse.

Ikke at svare er det mest beskæmmende Svar, Udvalget kan give.

Vi venter paa et Svar og fortsætter i næste Nummer.

Den sociale Revolutions Muligheder i Spanien

VII.

[illegible]

Bliv Abonnent

paa „Arbejdet" i Oktober Kvartal, Pris 1,50 Kr. Bladet kan bestilles paa alle Posthuse og hos alle Landpostbude samt paa Bladets Kontor Blaagaards Plads 21, Kbh. N.

Øehlenschlægersgades Møbelmagasiner

Vil De købe **Møbler** anbefaler vi Dem at henvende Dem der, baade med Hensyn til Kvalitet, Pris og Betalingsvilkaar. Der findes det største **Udvalg** i **Møbler** i denne Gade.

Michaelsens Bukser

Blaa og hvide Ravndugs Overall's, Bagklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal" Mineralvand

Tilkendt Guldmedalje i København. Bemærk Garantien paa Etiketterne. Anvender kun lovligt forskrevne Flasker med Navnet „Krystal". 1 Flaske og Prop. — Salg til Private. Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6133

Hos enhver Landpost, paa ethvert Postkontor og paa Ekspeditionen, Blaagaards Plads 21, kan du tegne Abonnement paa ARBEJDET.

Ifølge Handelsrejsende-Bladet har den tyske Arbejdsfronts Rigsledelse oprettet et Arbejdsfront-Kontor i København med officiel Opgave at [illegible] de tyske Firmaer, der beskæftiger Funktionærer i Danmark, til at foretage et [illegible]

[illegible]

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. Lev til Varelotteriet

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 20 Øre hele Ugen
6 Mands Betjening. 1ste Kl. s Arbejde. Raadmandsgade 17. Ny Damesalon aabnet

FODTØJ

Brugt Fodtøj
købes og sælges. Træfodtøj føres. Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14
Billigste Skotøjsreparationsværksted. Herresaaler og Hæle 4,50, Dame 3,00.

2000 Par brugt Fodtøj
tilbydes. Prima Reparationer udføres.
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade)

1000 Par brugt Fodtøj 1000 Par
Træsko, Træskostøvler og Klæder. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

BEKLÆDNING

„Mikkels Tøjhus“
Habitter & Frakker fra 15 Kr. Brugt Tøj købes og sælges. Reparationer udføres.
47, Oehlenschlægersgade 47
Annoncen giver 10 pCt. Rabat.

Garderobe. Reparation. Helas
købes og sælges med godt og solidt Arbejde. Omforandring. Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

Brugt Tøj fra Herreekvipering fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Tøjhuset Blaagaard
Køb og se! Mægtigt Udvalg i brugte Vinterfrakker og Jakkesæt fra 20 Kr. Største Lager af Arbejdstøj og Helmens benklæder.

Blaagaards Plads 25

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto
HABITTER OG PALETOTS
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20

75 prima Herrefrakker
og Habitter, brugt til Rejseprøver, ne gat smukt udført med Silke og Tid. Foer, alle Størrelser, sælges fra 40 Kr. (ogsaa til svære Herrer). Skræderiet, Blaagaardsgade 21, Mezz.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Husholdnings- og Hajillaler.
Specialist: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Barometre, Grammofoner, Fotografiapparater og Kikkerter. Indlevering af Reolværksteder. Grundlagt 1919.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Afbetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte. Kramatik, Rosenvængets Allé 8.

RADIO SALG OG REPARATION
Nyt og brugte Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. Exam. Tekniker
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00. 24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. St. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

Divaner uden Udbetaling
Opklæderdivaner 42, Fjedre 85,00, almindelige Divaner 28, Fjedre 20,00.
Gormsgade 4, 1. Sal.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Russel
Oehlenschlægersgade 40
Dansk Møbeludstillingen 1 Nr. 1. Mezz.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial - Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

„Bryggens billigste Bod“
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen.
Luxus Blanding 86 Øre ½ kg.
Konkurrence Blanding 66 Øre ½ kg.

TH. GREVE
KAFFE finest Javablanding. Kr. 2,48
2,18 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

Vi drikker Kaffen i
Kaffe Baren
Kapelvej 1.

Sensationstilbud
Fed, lagret OST
35 Øre ½ kg
Arbejdernes Ostelager
BAGGESENSGADE 20 A

K. V. OLSEN - Kolonial & Vin
Prøv vor extrafine Kaffe
Blaagaardsgade 22.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 Glas 50 Ø. Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE“
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 8. V. Schau.

„ReKord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej“
Dybbølsgade 58
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458. Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone

I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden“
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. — Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning
Vester 7959. Amager 7606.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST“ Korsgade 35.

O. Mohr, 6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa

Sygeplejemagasinet
Afd. A. Vesterg. 3, Kbh. K.
Telf. Byen 4195.
Katalog over vore Sanitets- og Sygepleje-Artikler tilsendes gratis.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O

Kaeforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG

Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Moskva - Processen

VIII

O.: Ja.

V.: Og for med Resultat at kunne gennemføre dette Anslag skal De gennem Deres Broder i **Forbindelse med det tyske Politi**

O.: **Ja**, saaledes er det.

Attentatet var planlagt til 1. Maj 1936, men det blev hindret ved Olbergs Arrestation. Lige forinden modtager han Brev fra Sedov, hvori **der staar, at »vor gamle** Ven kræver, at Diplomarbejdet leveres i **Maj.«**

Visjinski. Hvad vil det sige — Diplomarbejdet?

O.: Det vil sige: Mordet paa Stalin.

V.: Og den gamle Ven?

O.: Den gamle Ven er Trotski.

Valentin Olberg har afsløret sig selv. Og dette **højst** tvivlsomme Individ forsøgte i 1930 at blive **Sekretær hos** Trotski. Trotskis Ven (den borgerlige **Forlægger** Franz Pfemfert) advarede i stærke Ord Trotski, idet han bl. a. udtalte, at Olberg paa ham »havde gjort et højst ufordelagtigt og lidet tillidsvækkende Indtryk. Han vil blive en uudholdelig Lyst og udnytte eventuelt Besøg til Fordel for sit Forfatterskab, **muligt til G. P. P.-Beretninger**.

Trotski selv erklærer, **at han aldrig har truffet Olberg**, men den Kendsgerning — siger han — **at G. P. U. ikke har kunnet finde noget bedre Vidne mod mig, kaster et klart Lys over hele Processen**.

En anden trotskistisk Agent, **Berman-Jurin** paastaar at have besøgt Trotski i København i Slutningen af Novbr. 1932. Han foretager Rejsen efter at Sedov for første Gang har udtalt sig aabent om Nødvendigheden af at forberede Mord paa Kommunistpartiets Ledere. Skønt Sedov bemærker hans Tøven, erklærer B. J. sig selvfølgelig» klar til Afrejse.

I København har han to længere Samtaler med Trotski, der bl. a. udtaler, at Hovedspørgsmaalet er Stalin, som maa fysisk tilintetgøres (!). Til at fuldbyrde dette kræves Folk, der er besluttet paa alt (!) og som er rede til at ofre sig selv for den historiske Opgave (!) — Hvad Spørgsmaalet Terror og Marxisme angaar, maa man ikke bedømme dette dogmatisk. Ikke blot Stalin, men Vorosjilov og Kaganovitsj maatte myrdes.

B. J. indvilger i at paatage sig Opgaven og Trotski foreslaar, da B. J. har Forbindelser i Komintern, at Attentatet skal forberedes i Sammenhæng med et større Møde eller Kongres, saaledes at Skuddet paa Stalin (!) kan give Genlyd udover Sovjets Grænser og udløse en Massebevægelse i hele Verden. (Saa naivt maa en professionel Provokatør tænke sig Sagen.)

Først i Marts 1933 gaar B. J. i Gang med at løse den historiske Opgave. Han træffer i Moskva en anden Trotskistagent, **Fritz David**, der deltager i Planlæggelsen. Attentatet søges udøvet paa de 13. E.K.K.I.-Plenum. David skulde skaffe B. J. et Adgangskort, men det besynderlige (!) sker, at han i sidste Øjeblik ikke er i Stand hertil, saaledes at Planen strander (!). Man beslutter at udskyde Mordet paa Stalin til Kominterns Kongres.

Da David heller ikke denne Gang kunde skaffe Adgangskort, men han selv vilde være til Stede, aftalles det, at David skulde udføre Attentatet.

Nogle Dage efter træffer B. J. sin Partner, der fortæller, at han ikke kunde skyde (!). Fordi han sad i en Loge, hvor der var saa mange Mennesker og derfor ingen Mulighed for at kunne skyde (!!)

Da det trækker ud med Attentatet, sender Trotski en Agent, der forlanger, at Mordet skal forceres. I Maj 1936 kommer atter en Agent fra Trotski, der fører et kraftigt Sprog. Slutningen af Maj 1936 arresteres B.-J. og hans terroristiske Virksomhed var dermed afsluttet.

Atter her er Kommentarer overflødige. Men besynderligt er det at konstatere, at trods alle Anstrængelser er de konspirative Attentatmænd stadigt forfulgt af Uheld. **Der sker altsaa noget i sidste Øjeblik, som kuldkaster de sindrige Planer.**

Skulde det monstro være, fordi alle deres Attentatplaner er forbandet Løgn og Digt ... Led i et Drama, der drypper af Blod.

Trotski modtager atter Besøg af en Attentatsmand.

Anklagede **Fritz David** (Krugljanski) tilstaar i Mødet d. 21. August, at han i November 1932 har besøgt Trotski i København og modtaget Opfordring til at foretage et Anslag mod Kammerat Stalin. Hvad han har at berette om Besøget falder sammen med Berman-Jurins Forklaringer.

Trotski udtalte bl. a., at Trotskisternes Magterobring i Sovjet kun var mulig gennem Stalins fysiske Tilintetgørelse. Attentatet maatte ske under en international Kongres, saa det kunde give Genlyd i hele Verden.

David forklarer, at Planen om at skyde Stalin paa EKKI's Plenum strandede, **fordi Stalin ikke var tilstede**.

Han beklager iøvrigt, at efter Kongressen kom flere Udsendinge fra Sedov, der beskyldte Berman-Jurin og David for at have faaet Tilladelse til at arbejde sammen [illegible] utilstrækkelig Aktivitet og krævede Udførelsen af Trotskis Ordre fremskyndet.

I Lighed med B. J. opgav David først den terroristiske Virksomhed ved sin Arrestation.

Skønt Fritz David fremstilles som Trotskist omkring 1932, har dette ikke været Hindring for, **at han saa sent som i 1935 var Medarbejder ved det officielle Kommunistorgan »Rundschau«**. Hans Fortid kan heller ikke være Sovjet-Myndighederne ukendt, skønt, selvom de [illegible] saa er det dog **et kendt** tyske Kommunistkredse, at han før omkring 1932 var af fremtrædende Medlem af det tidligere Schwerin-Gruppe under det tyske Partis Centralkomité. Det er David, som har forfattet »Retsmidernes Bastion« [illegible] til officiel Partianerkendelse ... **Fritz Heckert** ... en af Førerne i den tyske Kommunistiske Internationale ... erklærede, at Davids Bog var en værdifuld Udvidelse af Rosa Luxemburgs og Lenins Arbejder paa dette Felt.

David tilhørte indenfor det tyske Kommunistparti den saakaldte Maerker-Gruppe, der væsentlig bestod af ultravenstre indstillede R. F. O. Funktionærer. Senere sluttede han sig til Retningen Heinz Neumann, der stod i Opposition til Thälmann.

At Fritz David saaledes indtog et venstre-kommunistisk Standpunkt, kan maaske forklare, at han er blevet indviklet i Moskva-Processen, men giver intet Bidrag til Forklaring af den Rolle, han officielt har spillet.

Saaledes er Processen helt igennem omgivet af et mystisk Slør, hvor kun glimtvis Sandheden anes.

Da Trotski jo har været afskaaret fra direkte at udfolde terroristisk Virksomhed paa sovjetrussisk Territorium, har det været bydende nødvendigt for Anklagemyndigheden at fremstille Vidner, hvis **samstemmende Udsagn** kunde bekræfte de mystiske Direktivers paastaaede terroristiske Indhold. Dette er de trotskistiske Agenters objektive Rolle i Processen. Efter en enkelt konstaterer vi — **har ingen af disse Agenter haft nogensomhelst Forbindelse med Moskva-Centrets Medlemmer**. De har kun arbejdet efter Instruks fra Trotski, Sedov og det tyske Gestapo.

Paa en Gang betegnende og mistankevækkende er det, at **alle** disse Agenter afgiver **enslydende** Forklaringer, der i deres stereotype Ensformighed henleder Tanken paa, **at de maa være dikterede.** Saaledes er det paafaldende, hvorledes disse Agenter uden Tilknytning og Samarbejde med Oppositionsblokken ... **netop skal have planlagt de samme Attentater som Moskva-Centret**.

Jo — vil Anklageren indvende — netop dette godtgør, at alle Forbindelsestraadene samledes i Sedovs Hænder og ingen nok saa kategorisk Benægtelse skal derfor kunne redde Trotski fra at staa afsløret som Attentatbevægelsens ansvarlige Hovedorganisator. O hellige Enfold. Den uhildede Læser, der bruger sin sunde Fornuft og kritiske Sans, vil faa et helt **modsat** Billede af Sagen. Og fordi disse Agenters Vidnesbyrd — mere end noget andet i Beretningen — afslører Processens egentlige Formaal, ligesom de stiller Anklagerens Midler i en ubevægelig Belysning, skal vi endnu præsentere de to Agenter Nathan og Moissij Lurie.

Den store Konspirator Nathan Lugie organiserer en Serie terroristiske Anslag, der alle mislykkes.

Nathan Lurie adskiller sig i een Henseende fra de andre Agenter deri, at han **ikke** paastaar at have ført Samtaler med Trotski, men han fremstilles dog som en paalidelig Trotskist, hvis Virksomhed lige fra 1927 har været rettet mod at undergrave Sovjetstatens Magt.

I trotskistiske Kredse i Berlin blev L. opdraget til Had (!) mod Stalin og Partiet. I April 1932 kommer han til Moskva, hvor han gennem den trotskistiske Organisation faar at vide, at der eksisterer en terroristisk Gruppe med den tyske Arkitekt **Franz Weiz** i Spidsen. Weiz fortæller han ... var Medlem af det nationalsocialistiske Parti i Tyskland, og var paa den nuværende Gestapochefs Himmlers Ordre (!) rejst til Sovjetunionen for at udføre Attentater. Dette har Weiz fortalt Lurie, der ikke studser herover, thi naar Trotskisterne er gaaet over til den væbnede Kamps Metode, har dette sin egen Logik. Naar Fascisterne **tilbyder** deres Hjælp, maa man modtage den, og derfor arbejder L. under Weiz' praktiske Ledelse.

August 1932 fortæller Weiz, at der foreligger Mulighed (!) for et Attentat paa Vorosjilov og Terroristgruppen faar ... at det fascistiske Gestapo (!) ... Ordre til at træde i Aktion. Fra September 1932 til Foraaret 1933 skygges Folkekommissæren, men det planlagte Attentat mislykkes (!) fordi Vorosjilovs Automobil skørte for hurtigt.

Juli 1933 faar Lurie Ansættelse som Kirurg i Tjeljabinsk, hvor han planlægger (!) et Attentat paa Folkekommissærerne **Ordshonokidse** og **Kaganovitsj**, der ogsaa mislykkes (!). Januar 1936 bliver han tjenstligt overflyttet til Leningrad, men paa Gennemrejse i Moskva faar han — gennem Moissij Lurie — Opfordring til udførelse af Anslag mod Partiets Leder i Leningrad **Shdanov**. Dette skal ske under 1. Maj-Demonstrationen paa Uritski-Pladsen, men Uheldet følger atter den store Konspirator. Han faar ikke skudt Shdanov, fordi »han marcherede forbi denne ... for langt Afstand.

Moissej Lurie har ogsaa modtaget Direktiver fra Trotski. I Begyndelsen af Marts 1933 rejser han til Moskva efter han paa selve Afrejsedagen (!) gennem **Ruth Fischer** og **Maslov** — Ledere af det tyske Kommunistparti for Aar tilbage — faar Kendskab til Direktiverne, der maatte opfattes som en Ordre fra Trotski. Han faar at vide, at Trotski kræver Udførelse af Attentater mod Sovjetregeringen og Partiets Førere, i første Række Stalin.

De modtagne Direktiver afleverer han den 2. Marts mundtligt til Sinovjevs Fortrolige, **Gertzberg**, hvem han i Arbejdet for Sinovjevs Sekretariat 1927 har staaet i Forbindelse med.

August 1934 besøger han Sinovjev, med hvem han udgaar ... drøfter Trotskis Direktiver. Ligesaa han oplyser om sin Forbindelse Nathan Luries terroristiske Virksomhed samt om den tyske Gestapoagent Weiz. (Sinovjev nægter dog i Retten at have sagt, at man kunde udnytte Weiz.)

Videre fortæller M. L., at han har organiseret et Attentat paa Ordshonokidse og at han deltaget i Anslaget mod Shdanov. Og han oplyser udførligt, hvorledes han den 2. Januar 1936 overgav Nathan L. Ordre til at myrde Stalin.

[illegible] noget de ikke maa udtale sig om. Som om Svangerskabs... [illegible] ... Arbejderkvinders Livsinteresser.

Meget interessant er det at den samme Forsamling ... i dette Spørgsmaal særlig ... politisk Parti som ... at alle

trufne sammensluttede Elementer fra alle mulige Klasser og Lejre og hvis Regeringsrepræsentanter har indtaget et Standpunkt i Sagen, der er stik imod alle arbejdende Kvinders Behov og sande Interesse.

Her ser vi atter det politiske Maskepi i Fagforeningerne. Blot man kan redde en fin Ministers Prestige blandt det reaktionære Borger-

skab, saa blæse være med fattige Klassesøstres Sorger og Lidelser! Jo, Tak! Det er nette Repræsentanter at have i Spidsen for Fagforeningen.

En Sygerske.

Kvindens seksuelle Frihed og Kvindernes Fagforeninger

[illegible] Generalforsamlingen i Fagforeningen for Her[illegible] ... Steincke ikke har ... Dirigenten ... [illegible]

... og et Bestyrelsesmedlem Anna Jensen kæmpede for deres reaktionære Partistandpunkt, medens ... Medlemmer talte Arbejderkvindens Sag. For at komme ud af Knibe ... Steinckes reaktionære Standpunkt afviste Formanden ... Fagforeningen ... Kvindeforeningen ... Dirigenten ... at sætte Forslaget ... til Afstemning og herved ...

... Svangerskabsloven ... Fagforeningen ... Medlem...

Bidrag til „Arbejdet“

[illegible]

HUSK at bemærke, naar De gør Deres Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 40. | Fredag d. 20. November 1936 | 1. Aarg

Ansvar og Moral

For en tætfyldt Sal af Arbejderkvinder talte Justitsminister Steincke i Lørdags Aftes — Nej, undskyld, hver Gang Arbejderkvinderne i de sidste Par Uger hofligst har indbudt Hr. Steincke til at drøfte hans Svangerskabsforslag, saa har han ikke haft Tid!

Men i Lørdags havde han altsaa Tid, men det var i den fine Studenterforening, i den fine akademiske Overklasseforening, hvor Arbejderkvinderne paa Forhaand var udelukket.

— — —

Den »socialistiske« Justitsminister introducerede sig overfor den fine Forsamling ved følgende Erklæring:

»*Den offentlige Mening knurrer ad den økonomiske Overlegenhed, misunder den Intellektuelle, men hader den moralske!*«

Hvis man har ønsket en Koncentration af kapitalistisk Forsvar, akademisk Hovmod og bigot Bedsteborgerlighed, kan man ikke ønske sig det bedre.

Det er *Overklasse* i tredobbelt Belysning.

Efter overfor Forsamlingen saaledes at have fastslaaet, at han var en af dens ægtefødte Sønner, drog Hr. Steincke følgende Konklusion: — skal derfor det moralsk overlegne Standpunkt sejre i Samfundslivet, *vil dette kun kunne ske ved Magt!*«

Ved denne Erklæring steg Justitsministeren endnu »*højere*«, thi ingen Samfundstyran fra Nero til Hitler har anbragt bedre Tribune for sin reaktionære Nedrighed end denne Steincke-Mundfuld Løgn.

— — —

Efter at have anbragt sig selv paa dette »*høje Stade*« indledede Justitsministeren Forsvaret for sit reaktionære Svangerskabsforslag ved et Angreb paa Fjenden.

Han beklagede sig over, at man nu benævnede Fosterdrab med saa fine Ord som f. Eks. Fosterfjernelse, men dette var sket, efter at *Umoralitet* og *Ansvarsløshed* havde bredt sig.

Fra sit høje Intelligensstade slog Hr. Steincke fast, at et Menneskeliv bestaar af Fostertilværelse, Spædbørnsalder, Barnealder, Ungdom, Manddom (ogsaa for Kvinder) og Oldingealder.

I Henhold hertil var Fosterfordrivelse Drab, som burde straffes.

Den intelligente Idiot hævdede med andre Ord, som Arbejderne bedre forstaar, at naar han spiser et Æg, saa spiser han en Høne!

— — —

Derefter optraadte den moralske Intelligens som *Don Quixote*, der drabeligt nedkæmpede en Række Vejrmølle-Løgne, som han selv stod og opfandt eller direkte nappede fra den sorteste Reaktion.

Her er et Par Prøver.

Børnebegrænsningen begrundedes med, at der var for mange Mennesker.

Hverken de Kvinder, der ikke ønsker at være Mødre, eller de, der forsvarer disse Kvinder, har hævdet dette. Det er altsaa noget, som Steincke selv finder paa for at have et Argument at slaa ihjel.

Videre hævder han, at materialistisk individualistisk Mentalitet, Egoisme og Fornøjelsessyge er Grunden til, at Kvinden ikke vil føde Børn.

Denne Vejrmølle har den ærede Justitsminister direkte stjaalet fra de gamle reaktionære Vigiliasøstre — og dette er meget karakteristisk for hans egen Mentalitet — og Moral!

Endelig meddelte Hr. Steincke den undrende Menneskehed, at Fødselsbegrænsning og Svangerskabsafbrydelse var Degeneration og betød Folkedød.

Denne sidste Vejrmølle vilde han dræbe med sit Forslag.

Til Slut udnævnte Ministeren sig som Gentleman, hvis særlige Egenskab det efter hans ophøjede Mening var at stemple alle private Mennesker for Tøjlesløshed og Uansvarlighed paa Forplantningsomraadet, og vilde vi ikke godvillig, saa skulde han og hans Politibetjente lære os at blive »fornuftige«!

— — —

Lad os blot tro Dagbladene, naar de fortæller, at Hr. Steincke af denne akademiske Overklasseforsamling, der lider af samme Selvovervurderings-Vanvid som ham selv, Gang paa Gang blev belønnet med Bifald.

Men var denne indbildske Hertug fremkommet med den samme Samling Vaas, Løgn, Umoral og Fornærmelser om Arbejderklassens Kvinder paa et Arbejdermøde, da var han sikkert blevet hylet ned — hvad han ogsaa ærlig og redelig havde fortjent.

— — —

Den nøgne Sandhed er, at det i højeste Grad er moralsk, naar en Kvinde eller Ægtepar ikke vil sætte et Barn i Verden, de ikke selv kan forsørge.

Det er i højeste Grad umoralsk at sætte Børn i Verden, som det offentlige Samfund skal sørge for.

Der er intet Dyr, der staar saa lavt i Forplantningsmoral, selv Lusen, som den Hr. Steincke med Politi ved Ægtesengen vil paanøde frie Mennesker.

Man faar nærmest efter denne Herres Udtalelser den Opfattelse, at han er blevet Slaveejer og alle vi andre Slaver, hvis Formering han har Ret til at blande sig i.

Han taler om Ansvar, men træder selv paa det største Ansvar, noget frit Menneske har, nemlig Ansvaret overfor de Børn, de giver Livet.

Han taler om hans lovede sociale Lettelser for den svangre Kvinde, hans Vuggestuer og hans Patteflasker, som en human Lettelse for hendes Ansvar overfor Barnet.

Men vi vil hensynsløst rive den forløjede Pynt af disse hule Fraser. Det er med denne »*lovede*« Børneforsorg som hans infame Sociallov, der er en menneskelig Nedværdigelse for vore fattige Klassefæller, de er en ny Lap paa det raadne Kapitalistsystem, hvor han og den Klasse, han tilhører, fremdeles kan værne sine 10—20—30,000 Kroner om Aaret, æde Maden fra deres fattige Medmennesker, leve Livet i Kulturens Glæder og Nydelser, medens dem, der frembringer alle Livsværdier, skal leve deres Liv i Kummer under Vilkaarlighedens Socialforsorg.

Kærnen i hans Ansvar og hans Moral og hans Barneforsorg er i Hele den kapitalistiske Klasses Interesse at anbringe Arbejderkvinden i Dobbeltstillingen som Industrislave og Fødemaskine for Kapitalisme og Militarisme. Intet andet!

Her er det, Tampen brænder for den moderne syge Kapitalisme. Mere billig Arbejdskraft ind i Industrierne, mere Arbejdsløshed til at presse Arbejdernes Kamp ned mod lavere Lønninger, mere arbejdsløs Ungdom til Arbejdslejre og Militærvæsen.

Der har Arbejderne det praktiske Program bag alle Hr. Steinckes »moralske« og »ansvarlige« Talemaader.

Han taler om Degeneration og Folkedød. Og dette gør han i et Land, der bestandig mangler Idiotanstalter grundet paa den blinde Børneavl og Under- og Mellemklassens forcerede Kamp for Tilværelsen.

Og som om Folkekraften alene var et Kvantitetsspørgsmaal.

Et Folks Livskraft slides, hvor det søger at afbalancere slette Livsvilkaar med blind Formering.

Folkekraften — Folkets Evne til Kamp for sin Eksistens — er et Kvalitetsspørgsmaal og ikke en slapsvanset socialunderstøttet Børneformering!

Overfor Teknikens Udvikling og Rationalisering, Arbejderkvindernes voksende Invasion i Industrierne, Mændenes og Ungdommens voksende Arbejdsløshed, Statens kunstige opskruede Varepriser og indirekte Skatteplyndring og Reallønnens stadige Dalen, har Danmarks Arbejdere kun paa et eneste Punkt reageret positivt og kulturelt — ved *begrænset Formering*.

Nu vil den kapitalistiske Slavefoged ogsaa forhindre dem deri.

Hr. Steinckes Tale og hans Lovforslag er en Manifestation heraf.

Og lad det saa kun blive en Kendsgerning, at den første betydelige Lov, de Radikale og den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe vedtog efter Magtovertagelsen, var denne seksuelle Slavelov.

Eli.

Norge gennemrystes af „ulovlige“ Konflikter

Under Trykket af de stigende Priser, gaar Norges Arbejdere til Aktion.

I de sidste Maaneder har der indenfor visse Dele af de organiserede norske Arbejdere hersket en vis Aktivitet for at faa en Kompensation for den Prisstigning paa Livsfornødenhederne, som den socialdemokratiske Regering har skaffet Arbejderne.

Indenfor en Del Industrier er denne Kamp mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne foregaaet i Stilhed, idet endog organiserede Arbejdskøbere er enedes med deres Arbejdere om en procentvis Forhøjelse af Lønnen uden at have indhentet Arbejdsgiverforeningens Sanktion. Hos andre Arbejdskøbere, der har holdt sig stejlt til Overenskomsten, har det ikke været muligt for Arbejderne at naa noget ad Forhandlingens Vej, og de er derfor gaaet i aaben Konflikt.

I Bergen strejker 300 Elektrikere og flere slutter sig stadig til. **Arbejdskøberne har indstævnet dem for Voldgiftsretten.**

I Oslo havde Glarmestersvendene forlangt 25 pCt. Løntillæg med varslet Arbejdsstandsning til 3. Novbr. Forbundsstyrelsen havde imidlertid Held til at faa Konflikten stoppet, skønt Tidspunktet ikke kunde være bedre valgt, idet nemlig en Masse Nybygninger stod færdige og kun manglede Glas.

I den kemiske Industri har det længe gæret. En Del Afdelinger har sluttet sig til Kravet om Kompensation og truer med Strejke.

Forbundsledelsen har faaet Forhandlinger i Gang og vil antagelig gøre alt for at undgaa aaben Konflikt.

I Oslo strejker 800 Bagere.

Den mest omfattende Konflikt er dog Bagerstrejken i Oslo, der kun har været nævnt i et lille bortgemt Telegram i den danske Presse. Det gælder jo om, at de danske Arbejdere, der selv lever under Trykket af de kolossale Prisstigninger, ikke skal faa at vide, at deres norske Klassefæller, der ligesom de selv har en »Arbejderregering«, selv søger at skaffe sig taalelige Livsvilkaar ad Fagforeningernes Vej, naar det har vist sig, at den politiske Vej kun fører dem dybere i Elendighed.

De danske Arbejdere kunde jo faa i Sinde at gøre ligesaadan!

af 83 Bedrifter har de 52 allerede ordnet sig med Arbejderne.

Bagersvendene i Oslo har stillet Krav om 20 pCt. Lønforhøjelse for alle Lønninger under 70 Kr. om Ugen, 15 pCt. for 70—75 Kr. og 10 pCt. for alle Lønninger over 75 Kr. om Ugen.

Bagermestrene afslog pure, og Arbejdsstandsningen indtraadte d. 1. November og den hører til de saakaldte ulovlige. Den omfatter 83 Bedrifter med ialt 800 Arbejdere. Forbundets Ledelse har gjort sig Kæmpeanstrengelser for at forhindre Konflikten, ja Forretningsføreren gik endda saa vidt, at han 4 Dage før Konflikten udtalte, at alle de Bagere, der deltog i Konflikten, vilde blive ekskluderet af Fagforeningen. *Konflikten omfatter 90 pCt. af Foreningens Medlemmer.*

Arbejderne lod sig dog ikke skræmme, men tog Kampen, og de havde den Tilfredsstillelse, at allerede første Dag var der flere Bagermestre, der indgik paa Arbejdernes Krav, og efter en Uges Kamp var Resultatet det, at 52 af de 83 Bagermestre havde bøjet sig.

Den socialdemokratiske Regering kommer Udbytterne til Hjælp.

Det begyndte saaledes at se sort ud for de betrængte Bagermestre, men naar Nøden er størst er Hjælpen nærmest, gælder ogsaa i Norge, thi paa et Møde, som Arbejderpartiets Landsledelse i Fællesskab med Regeringen afholdt Lørdag d. 7. November, vedtoges en Udtalelse med tydelig Adresse til Bagerne, hvori det hedder:

Indgaaede Overenskomster skal holdes.

Nu er der dertil at bemærke, at Bagerne i Oslo aldrig er indgaaet paa den gældende Overenskomst, men tværtimod har forkastet den, idet de akkurat som det er gældende her i Landet, ved Overenskomstafslutningen blev sammenkoblet med andre Fag, og den saaledes er blevet dem paatvunget.

Endvidere hævder de, at Konflikten er nødvendiggjort af Arbejdskøbernes Holdning, idet disse jager alle de Arbejdere bort, der staar paa de høje Lønninger, og tager nye Folk ind paa Minimallønnen, saaledes at alle Bagerne i Oslo til sidst vilde komme paa Mindsteløn. Altsaa en afgjort Forringelse af Arbejdsforholdene i Overenskomstperioden.

Ikke desto mindre har Arbejderpartiets Hovedledelse og Regeringen ikke generet sig for at falde disse Arbejdere, der kæmper for at opretholde deres Levestandard, i Ryggen. Man skulde synes, at det mindste, man kunde forlange af et »Arbejder«partis Ledelse var, naar den ikke vil eller kan hjælpe kæmpende Arbejdere, at den saa i det mindste kunde lade være direkte at skade dem, men det er den Slags Anskuelsesundervisning, Arbejderne bliver kloge af, naar de skal bedømme de politiske Partiers Indsats i Klassekampen. De vil altid finde dem paa den forkerte Side.

Opmuntret af Regeringens Holdning har Arbejdsgiverforeningen nu indklaget Bagernes Fagforening for Voldgiftsretten og forlangt, at de Penge, de har i deres Kasse, skal beslaglægges. **Sandsynligvis vil Bagerne selv tømme Kassen, før Fogeden kommer!**

C.N.T. om Syndikalisternes Deltagelse i Regeringen

C.N.T. har til alle tilsluttende Syndikater i hele Spanien udsendt flg. Manifest.

Efter at Repræsentanter for vor Organisation er indtraadt i Republikens Regering, vil vi klarlægge vore Motiver til dette Forhold.

Vi var fra Kampens allerførste Begyndelse absolut overtydet om, at Sejren var afhængig af, om Proletariatet kunde virkeliggøre en Enhed i Kampen. Derfor har det været og er fremdeles vor Organisations Ledemotiv at samarbejde Organisationernes store Stridsreserver med Landets øvrige antifascistiske Kræfter. Kampens Langvarighed og den revolutionære Udvikling nødvendiggjorde allerede for Maaneder siden, at C. N. T. deltog i den politiske og administrative Ledelse af Landet, for at garantere Fascismens Nederlag og sikre den økonomiske Opbygning bag Fronterne.

I den Aand foreslog vi samtlige Organisationer og Partier Dannelsen af et Organ, som kunde samle og omfatte alle Kræfter: Et hele Landet omfattende Forsvarsraad. I dette Raad skulde Anarkister, Marxister og Republikanere være lige repræsenterede.

Endskønt vor Fordring vandt Genklang i brede antifascistiske Kredse, tiltraadtes den ikke af de politiske Partier og forhindrede derved en Løsning, som paa den anden Side søgtes baade af dem og os.

Disse Kredses Mangel paa Forstaaelse, vor faste Overbevisning om en Enheds Nødvendighed, foranledigede os til at give efter og erklære os beredte til at træde ind i Republikens Regering, skønt vi som de mægtigste og største antifascistiske Kræfter i Landet havde kunnet handle anderledes. Vi har indtil videre nøjedes med fire Poster i Regeringen.

Hovedaarsagen til vor Afgørelse er Stillingen ved Fronterne, fremforalt den alvorlige Situation i Landets Centrum, hvor Fjenden staar foran Madrids Porte.

I denne Situation af den største historiske Ansvarlighed er vi overbeviste om, at vor Deltagelse i Ledelsen vil give Folket nyt Haab. Vi er sikre paa, at denne Beslutning er den bedste Garanti for en effektivere Kamp mod Fascismen.

Under disse Omstændigheder har vi ikke skyet dette Offer for Arbejderklassens Sag, for hvilken vi kæmper. Vi opfordrer vore Medlemmer og Syndikater over hele Landet til at mobilisere alle Kræfter til Madrids Forsvar og Forsyning og for en Sejr ved alle Fronter i Spanien. Maa C. N. T.s Indtrædelse i Regeringen indlede en ny Etape paa Vejen til Sejr over Fascismen.

Confederacion Nacional del Trabaja.
Nationalkomitéen.

En Erklæring fra Garcia Oliver, den anarkistiske Justitsminister.

»*Mod min Vilje, tvunget dertil af Omstændighederne, har jeg forladt den Fabrik, hvorpaa jeg arbejdede, for først at overtage det katalonske Forsvarsraads Sekretariat og nu til at varetage det spanske Justitsministerium. Den antifascistiske Kamps Nødvendighed fordrer det, og jeg skal forsøge at varetage min Post, saa jeg kan være mine Kammerater værdig, som kæmper ved og bag Fronten. Min Hilsen til jer alle og en Forsikring om, at jeg ogsaa her altid vil staa paa jeres Side. Leve Sejren!*

Iøvrigt henviser vi til Kronikken i dette Blad, hvor ovennævnte Spørgsmaal bliver yderligere uddybet.

Gadespejlet

I Riddersalen gik kun smaat
et fint, satirisk Stykke
der — skønt man spillede det godt —
slet ikke gjorde Lykke.

Men tænk en Spidshodet Prælat
det kaldte frækt og flabet
fordi Madonnaen var sat
foran paa Pengeskabet.

Og Præste-Propagandaen
har hjulpet svært gelassen,
nu smiler Pri-madonnaen
Lulu til Pengekassen.

□

Socialdemokratiet sjakrer for Tilen om en Forhøjelse af Militær-Udgifterne mod Inddragelsen af de private Skyttekorps under Hæren.

□

Gangsteren Franco, der med lejede farvede Tropper myrder Civil-Befolkningen i Spanien, Kvinder og Børn, har Beundrere blandt konservative Førere og Aviser herhjemme. Folk som Carsten Raft, Purschel m. fl., der rejser til Udlandet for at studere nazi- og fascistiske Metoder for Folkestyre, formodentlig for ved Lejlighed at velsigne den danske Befolkning med deres Erfaringer, burde betragtes som offentlige Fjender Nr. 1 og 2.

Syndikalisternes konstruktive Arbejde i Spanien

»Syndikalismen er en forældet Bevægelse, før Krigen havde den nogen Berettigelse og opfyldte en Opgave, men efter Krigen er den betydningsløs og vil ikke formaa at gøre sig gældende eller tjene Arbejderne i deres revolutionære Kampe.« Dette er en Anskuelse, som i særlig Grad bliver doceret af Stalinisterne.

Kampene i Spanien viser os noget andet. Spanien er det eneste Land i Verden, der for Øjeblikket er inde i en revolutionær Kamp, og det er jo mærkeligt at disse saakaldte Kommunister, der har udkaaret sig selv til Førere for Verdensproletariatet og taget Patent paa den eneste Maade at lave Revolution paa, det er mærkeligt, at det saa ikke er blevet dem, der er blevet Førerne for de spanske Arbejdere, men at det netop er de gammeldags Syndikalister med deres forældede Idéer, der ikke blot som de første rensede et helt Landomraade, nemlig Katalonien, for Fascister, og nu sender Milistsoldater ud til alle Fronter over hele Spanien, men ogsaa i det civile Arbejde, i Industriens og Landbrugets socialistiske Opbygning er det de syndikalistiske Idéer, der realiseres.

Medens Socialdemokrater og Kommunister i Spanien bare vil indrømme Arbejderne Plads som Soldater i den antifascistiske Hær og udsender den Parole, at de ikke skal beskæftige sig med, hvad der skal komme bagefter, naar Fascisterne er slaaet ned, saa siger Syndikalisterne derimod til Arbejderne, at de skal bemægtige sig Produktionsmidlerne, Jorden og Fabrikkerne, og sætte Produktionen i Gang ikke for nogle private Udbyttere eller for nogen Stat, hvad Benævnelse den saa giver sig selv, men for egen Regning. Syndikalisterne viser Arbejderne den eneste Vej til Frigørelse: Arbejdernes Frigørelse skal være deres eget Værk!

Hvorledes de syndikalistiske Ideer virkeliggøres.

Men er det da ikke nogle taagede Utopier, alt det Syndikalisterne har talt og sagt? Hvorledes kan Arbejderne selv ordne Produktionen uden Kapitalister, uden Direktører, Chefer og alt det andet Maskineri, som de private Udbyttere bruger til at kontrollere Arbejderne med? vil danske Arbejdere maaske spørge, som i den reformistiske Gangkurv er blevet vant til at mistvivle om deres egne Evner.

Vi lader de spanske Arbejdere selv besvare dette Spørgsmaal.

Den underjordiske Bane i Barcelona har, siden Oprøret brød ud, været overtaget og drevet af Arbejderne. Vi har tidligere omtalt det Foretagende, men disse spanske Kammerater har nu for nylig udsendt en ny Rapport, hvoraf vi gengiver:

»Efter 5 Dages Afbrydelse efter 19. Juli satte vi Foretagendet i Gang igen. Kompagniets ledende Tjenestemænd var forsvundne. Vi overtog Direktions-Bureauerne og Kontorerne. Vi akcepterede ogsaa, at Foretagendet skulde kontrolleres af Generalidad, men forbeholdt os, *at Generalidad ikke maatte blande sig i selve Arbejdets Forvaltning.* Videre afskedigede vi 56 ledende Tjenestemænd, 20 andre blev nedsat i Løn.

Den nye Direktions Medlemmer (Arbejdere valgt af deres Kammerater) faar kun de Lønninger, de tidligere har haft, og faar ingen Betaling for Overarbejde. Alt Kontorarbejde, der paahviler disse Medlemmer, skal ordnes straks om Morgenen, saa de har Eftermiddagen til Raadighed til Møder og Konferencer, hvor Banens Forhold drøftes.

Alle tilhører nu C. N. T. Alle Foretagendets Sektioner afholder fælles Generalforsamlinger, der beslutter om Arbejdets videre Udvikling og Fremgang. Der er indført Enheds-Lønninger, og mange Omkostninger er nedsatte. — I Værkstederne bygges nye Vogne.

Endelig oplyser Rapporten, at der hver Maaned afsættes 500 Pesétas til Dannelsen af et Bibliotek, og der indrettes en Foredragssal, hvor der skal afholdes tekniske Kursus og almenkulturelle Forelæsninger. Man arbejder paa at samle alle Barcelonas Kommunikationsmidler under eet og reorganisere Tarifferne efter en fælles Plan.

Ogsaa Handelen kolektiviseres.

Det store Varehus El Aguila, der har 17 Filialer i Spanien, hvoraf de 11 i antifascistiske Omraader, er kollektiviseret af Arbejderne og har taget Navnet: *El Aguila Arbejderselskab C. N. T.* Hvert af dette Selskabs Varehuse ledes af en teknisk og administrativ Komité, som selvfølgelig vælges af de ansatte Arbejdere.

Filialen i Barcelona har i Oktober haft en Omsætning, der ligger 3 Gange saa høj som foregaaende Maaneds. Priserne er for mange Varers Vedkommende nedsatte. Alle Udgifter til kapitalistiske Udbyttere og Kuponklippere er afskaffet. Der er indført Enhedsløn overalt.

— — —

Vi tror, at dette praktiske Arbejde er noget Arbejderne bedre kan forstaa end Kominterns evindelige Kommanderen: Venstre om, Højre om — og saa helt omkring.

Straf eller Forebyggelse

Kritik af Svangerskabskommissionens Betænkning og Regeringens Lovforslag af

I. H. LEUNBACH

Man maa tilstaa, at Dr. Leunbach er hurtig i Vendingerne. Allerede faa Dage efter Fremkomsten af Regeringens Forslag til Lov om Svangerskab m. m. udsendte han en Pjece paa 32 Sider, hvori han gør op baade med Svangerskabskommissionens Betænkning og Regeringens Lovforslag.

Og man maa sige, at han skaaner ingen af de to Autoriteter, men afslører dem ubarmhjertig, hvor de gaar Overklassens og Reaktionens Ærinde.

I sin karakteristiske klare, koncise Skriveform — forresten ogsaa hans Taleform —, som ARBEJDET's Læsere kender fra hans interessante Artikler, gennemgaar han i Pjecen alle Problemets Hovedpunkter og viser ud fra sin mægtige praktiske Erfaring som Læge og Specialist paa dette betydeligt Felt og ud fra sin seksualpolitiske, revolutionære Opfattelse alle Svaghederne og Farerne ved de to Autoriteters Betænkning og Forslag og stiller sine Krav klart frem.

Vi vil paa det varmeste anbefale vore Læsere at købe Pjecen, som bl. a. vil blive forhandlet paa ARBEJDET's Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København N.

Det infame Partidiktatur

Hvad Kvindernes Krav om seksuel Frihed afslører.

For de Mennesker, der gennem en Aarrække har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Kvindens seksuelle Frihed, om hendes Krav om Ret til selv at bestemme om, hvornaar og i hvilken Udstrækning hun vil være Moder, ja for alle os har det længe været en overbevist og afgjort Sag, at det store, brede Folk — det afgjorte Flertal — stod paa det Standpunkt, at Kvindernes Ret i denne Henseende burde praktisk anerkendes af Samfundet.

Forebyggelsens Vej.

Forebyggelsen mod Befrugtning, d. v. s. Anerkendelsen af Retten til at uskille Tilfredsstillelsen af den naturlige Kønsdrift fra Forplantningen, har saa vidt været anerkendt fra det officielle Samfunds Side som fri Forhandling af forebyggende Midler og offentlig Anbefaling og Anvisning af Raadgivning i deres Brug har været tilladt.

Men det officelle Samfunds Stilling har været modvilligt.

Kravet om Udvidelse af den almindelige Folkeskoles Undervisning i Sundhedslære til ogsaa at omfatte Forplantning og Seksualhygiejne, har bestandig mødt døve Øren hos de officielle Autoriteter.

Et Eksempel paa den officielle Konservatisme er Læge Munchs Oplysning om, at de medicinske Studerende for overhovedet at lære at anbringe den kvindelige Pessar (Moderbeskytter) har maattet tage Kursus paa Dr. Leunbachs Klinik.

Man bør i denne Forbindelse erindre, at Anbringelsen af dette efterhaanden mest sikre Forebyggelsesmiddel er og maa være en Lægepligt — langt at foretrække for Fosterfjernelse —, hvor det gælder syge Kvinder, for hvem Befrugtning er farlig.

Men selv her har det officielle Statsapparat stillet sig fjendtlig konservativt.

Statens reaktionære Standpunkt og Kønssygdommenes Bekæmpelse.

En af Seksualhygiejnens store Opgaver var Bekæmpelsen af Kønssygdommenes frygtelige Hærgen blandt den opvoksende Ungdom.

Det er betegnende, at paa Helbredelsens Omraade er det den frie og private Lægevidenskab, der her har gjort hele Indsatsen i Opdagelse af nye Stoffer og Metoder; Kure o. s v.

Statens Indsats har indskrænket sig til nogle enkelte Klinikker i de større Byer, hvis Indsats blev minimale, fordi de blev sat ind som et Led i et Spionage- og Angiversystem i Forbindelse med Loven om Straf for Kønssmitte.

Det er karakteristisk for den lovgivende Magt, at den, naar den endelig skulde træde hjælpende til i Kampen mod en af Menneskenes ulykkeligste Plager, ikke kendte andet Middel end Hævn og Straf.

Det samme reaktionære Angiver- og Straffestandpunkt udtrykker Steinckes Lovforslag om Seksualklinikker i Forholdet til de gravide Kvinder — eller rettere overfor de Ulykkelige, der er saa tankeløse at melde sig der.

Men Kampen for Forebyggelse af Kønssygdomme — det oplysende, vejledende og praktiske Forebyggelsesarbejde — blev afvist af det officielle Samfund.

Her maatte ganske almindelige Mennesker tage Arbejdet op for ca. 25 Aar siden, et Arbejde, der i Dag kan opvise de stolteste Resultater.

Vi skal ikke her fortabe os i al den Modstand, Uvidenhed, Raahed og bevidst reaktionær Modstand, denne Kamp mødte, fordi Forebyggelsen mod Kønssygdommenes Udbredelse ikke kunde bygges paa Englemoral, men paa de samme Midler, der den Gang stod til Raadighed mod Befrugtning.

En af de faa modige Læger, der den Gang sagde sin Mening, var den gamle Overlæge Ludvig Nielsen fra Frederiksberg Hospital. Han gav Nedskriveren af disse Linier Ret til i alle Landets Blade, paa alle Husgavle og offentlige Møder paa hans Vegne at offentliggøre følgende:

Vil man forhindre Kønssygdommene i at brede sig, har man kun Valget mellem to Ting: Enten at kastrere alle Mænd eller lære alle unge Mænd at bruge Præservativ.

Denne gamle Overlæges Lærsætning var gylden Sandhed, men fik først Bekræftelse, da den gennem Aars Oplysningsarbejde blev levende Lov i Folkedybets Seksualliv.

Naar disse før hærgende Sygdomme i Dag er trængt uhyre tilbage, naar Staten og Samfundet skaanes for Millioner til Helbredelsesudgifter, naar Tusinder af Ungdom forskaanes for disse Sygdommes deprimerende Lidelser, da skyldes det først af alt de store Byers og Københavns ca. 10,000 saakaldte offentlige Kvinder, der ubønhørligt af deres Kunder kræver Brugen af det Middel, gamle Ludvig Nielsen anviste.

Havde det staaet til det konservative Statsapparat og Hr. Steincke og hans reaktionære Hærskare af Vigiliatanter, da havde disse Sygdomme hærget Samfundet og Ungdommen endnu.

Sygdom, Lidelser, Hævn, Straf og umenneskelig Ondskab er de Frugter, den seksuelle Reaktion altid og alle Steder afsætter.

Danmarks Folkeflertal kræver Kvindens seksuelle Frihed og Ret respekteret.

Naar vi lige undtager det aller dybest sunkne Landproletariat, hvor der endnu avles Børn i Blinde uden Hensyn til Forsørgerevnen, kan vi fastslaa, at Kundskaben om Muligheden af at forebygge Kønssmitte og Besvangring er saa almen Folkeeje, at det har fortrættet sig i vor Forplantningsmoral.

Hverken den gifte eller ugifte Kvinde ønsker mere at sætte Børn i Verden, de ikke kan forsørge.

Kvinden, der ofte med forskellige Mænd sætter en hel Række Børn i Verden til Fattigvæsenets Forsørgelse, eksisterer maaske endnu i enkelte Eksemplarer ude i Sognene i det aller mørkeste Fastland — men ikke blandt moderne Arbejdere.

Det store Folkeflertal respekterer ikke mere den Kvinde eller det Ægtepar, der uden Hensyn til Forsørgerevnen sætter en hel Redefuld Børn til Verden.

Det er uomtvisteligt, at Oplysning om de forebyggende Midler i Forbindelse med det almindelige Kulturfremskridt baade hos Arbejder- og Middelstandsmoral, har skabt en Forplantningsmoral, der sætter Grænsen for Børneantallet i Overensstemmelse med Forsørgerevnen.

Denne sunde og gode Folkemoral, der ikke bygger Børnenes Opfostren paa det offentlige Samfunds Forsørgelse, men paa det normale Arbejds- og Indtægtsforholds Bæreevne, har igen banet Vejen for Kvindens frie Ret til selv at bestemme om hun vil være Moder eller ikke.

Det er denne sunde Forplantningsmoral i det brede Folk, der siger, at en besvangret Kvinde ikke skal tvinges til at føde et Barn imod hendes egen Vilje.

Det er denne samlede Sum af Folkets Kulturfremskridt, der har bundfældet sig i de gentagende Nævninge-Frifindelser i de saakaldte kriminelle Abortsager.

Nævningene og de demokratiske Partier.

Naar vi nu staar overfor den Kendsgerning, at det radikale Venstres og Socialdemokratiets Rigsdagsgrupper i Spørgsmaalet om Svangerskabsafbrydelse er enedes om et Forslag, der ved nedsætter Straffen for Svangerskabsafbrydelsen, men udelukkende gør det for i Henhold til Straffeloven at fratage Nævningene Retten til at dømme og frifinde i disse Sager, saa spørger man uvilkaarlig om Aarsagen til dette Modsætningsforhold mellem Nævningene og de demokratiske Partier.

Tager man Listerne over de udvalgte Nævninge, viser disse tydelig, at Nævningene fortrinsvis udvælges af Mellemklassen og den øverste økonomisk-sociale Top af Arbejderklassen, netop lige i Kærnen af de Befolkningslag, der udgør de demokratiske Partiers Vælgerhær og Medlemsstab. Ja, man kan videre paapege, at de Arbejdere, der udvælges til Nævninge, ofte er saadanne, der er kendt gennem deres Arbejde i offentlige Anliggender, i Sygekasser, Arbejdsløshedskasser, Fagforeninger og politiske Organisationer, altsaa blandt Socialdemokratiets Kærnetropper.

At dette Befolkningselement, naar det staar upaavirket af Partiparoler og skal tage sagligt Hensyn til de foreliggende Motiver og Kendsgerninger i Fosterfordrivelsessager — stik imod Straffeloven — udtaler: *ikke skyldig!* saa kan der ikke herske Tvivl om, at der her i dybeste Forstand repræsenterer *Folkets Retsopfattelse!*

Mod denne Folkeflertallets og dermed ogsaa de demokratiske Partiers Medlems- og Vælgerhærs Opfattelse gaar altsaa disse Partiers Rigsdagsgrupper.

Og lad os blot se den Sandhed lige i Øjnene, at saa sygt og ormædt er det politiske Demokrati i Dag, at det bliver ikke Folkeflertallets Retsopfattelse, men hvad disse faatallige Partigrupper bestemmer, der bliver Lov.

Det hele Forhold afslører, at virkeligt Folkedemokrati eksisterer slet ikke — men et Partidiktatur er repræsenteret ved en lille Klike af Partispidser.

Det demokratiske Partidiktatur.

Var de saakaldte demokratiske Partier virkelig Udtryk for et sandt folkeligt Demokrati, da vilde det bygge sin Eksistens paa at udføre Folkeflertallets Vilje, og da var der ikke Tvivl om, at de lod Svangerskabsspørgsmaalet gaa ud til en Folkeafstemning og lod denne være afgørende for Lovens Principper.

Men det saakaldte politiske Demokrati har efterhaanden udviklet sig til et maskeret Diktatur, hvor nogle faa »stærke Mænd« sidder og afgør de Love, Folket skal leve og lide under.

Enhver, der kender lidt til et politisk Partis indre Opbygning, forstaar dette Forhold.

De Kvinder og Mænd, der kommer frem inden for Partiet, er ikke Idealisterne, der har personlige Meninger, men kun de, der abeagtig følger den herskende Partiklikes Meninger og udfører Tjenester for den.

Blandt disse sker saa en Udvælgelse. De kæmper en indbyrdes Kamp for at naa frem til de lønnede og offentlige Stillinger. Det er Mændene med de stærke Albuer, Taktikerne, de smidige og hensynsløse Individer, der naar op paa Toppen.

Men selv heroppe, som Rigsdagsmænd og Redaktører, maa de tjene den paa Toppen herskende Klike.

Guds Naade trøste den socialdemokratiske Redaktør eller Rigsdagsmand, der vovede at trodse Hr. Staunings og Steinckes reaktionære Indstilling overfor Kvindens seksuelle Ret og Frihed. Han vilde snart være færdig baade med Stilling og Indtægter.

Men der er heller ingen Fare for, at nogen af de Udvalgte skulde forsøge derpaa. Vejen til Toppen lutrer Sjælen for enhver personlig Mening og enhver moralsk Anfægtelse. Den levner kun Plads for Partiparolen eller rettere for den Mening, det i Øjeblikket betaler sig at have.

Hvad har Folkeflertallets Retsopfattelse at sige for en saadan socialdemokratisk Rigsdagsmand overfor den Katastrofe, at han ved at følge den mistede sin Stilling, sine 6 til 9000 Kr. i aarlig Indtægt og i Stedet skulde til at arbejde for 2000 Kr. om Aaret eller endnu værre skulde til at gaa paa Socialkontoret.

Det partipolitiske Klikediktatur er godt forankret i personlige Stræber- og skidne Pengeinteresser.

Det bedste, man kan sige om det politiske Demokrati, er, at i det er Partidiktaturet mere skjult, mere hyklerisk og løgnagtig falsk end det mere kyniske, men ogsaa mere ærlige og aabne Partidiktatur i Sovjet-Rusland og i Nazi-Tyskland.

C. C.

En Gaas paa Jagtvej

Paa »Radikal Ungdom«s Seksualmøde i Folkets Hus paa Jagtvej Onsdag den 11. Novbr. optraadte bl. a. en meget selvsikker Dame, der bl. a. forsikrede Forsamlingen om, at det kun var i København, at Kravet om Kvindens seksuelle Frihed, hendes Ret til at faa afbrudt et uønsket Svangerskab, havde nogen Tilslutning, medens det ude i Provinsbyerne og paa Landet var lige modsat.

Overfor disse »Oplysninger« vilde jeg gerne anføre følgende Kendsgerninger:

I Aarene 1910—13 talte jeg for ca. 45,000 Tilhørere i danske Provinsbyer om Kvindens seksuelle Frigørelse, hvori jeg for Forsamlingerne ikke blot direkte omtalte Brugen og den praktiske Anvendelse og Anbringelse af de svangerskabs-forebyggende Midler, men Retten til Afbrydelse af det uønskede Svangerskab. Paa alle disse Møder mødte jeg ingen nævneværdig Modstand, men en hjertelig Forstaaelse ikke blot fra Arbejderne og deres Hustruers Side, men ogsaa fra Lægernes Side, som altid var repræsenteret paa disse Møde.

Siden da, for ca. 25 Aar siden, er der afholdt Tusinder Møder Landet over om dette Emne, dels offentlige, dels udelukkende for Kvinder, hvor ogsaa socialdemokratiske Kvinder har belært deres Medsøstre om dette Spørgsmaals praktiske Realisation.

Særlig Dr. Leunbach har udført et mægtigt Oplysningsarbejde ud over Landet i denne Henseende, og hans oplysende Smaabøger er spredt i Tusinder over Landet.

Selv en Geschæftmagerske som Fru Thit Jensen, der ved sin Behandling af Spørgsmaalet ofte maatte vække Forargelse blandt alvorlige Mennesker, har ikke paa sine mange Modeturnéer mødt alvorlig Modstand. Saa afgjort Tilslutning har den seksuelle Forebyggelse og Kvindens frie Moderret ud over det ganske Land.

Da jeg kom hjem efter min sidste store Modeturné om dette Spørgsmaal i 1927, hvor bl. a. Emnet i Esbjerg trak en af Byens største Modesale fuld 2 Aftener i Træk, besluttede jeg at grave dybere ned i Folket, ned i selve den gamle jyske Landsby.

Fra disse mine Møder ude i Landsbyerne, hvor mit Undervisningsmateriale oftest blot bestod af et Stykke Kridt og en sort Vægtavle, erindrer jeg bl. a. Besøget i Landsbyen Gl. Ry. Krosalen var fyldt til sidste Plads ikke mindst af furede og arbejdsmærkede Husmænds og Landarbejderhustruer, der paahørte mit 2 Timer lange Undervisningsforedrag i dybeste Alvor. Jeg maatte beklage, at det bedste Forebyggelsesmiddel, den af Dr. Leunbach forbedrede kvindelige Pessar, skulde der en Læge dels til at afgøre, hvilken Størrelse og dels til at lære dem at anbringe, og at det her ude paa Landet maaske vilde knibe med at finde en Læge, der var villig hertil.

Da jeg sluttede Foredraget og Spørgetimen begyndte, kom en ung Mand op til mig og præsenterede sig som Stedets unge Læge. Han kunde ikke selv tale, men om jeg ikke vilde meddele de forsamlede Kvinder, at de blot kunde komme til ham, han vilde vederlagsfrit hjælpe dem og lære dem at anbringe Pessaren. Jeg vil aldrig glemme de lysende Smil, det hjertevarme Bifald, der hilste Meddelelsen herom. Det var Aars tunge, dystre Smerter og Bekymringer der her endelig blev udfriet.

Efter at den selvsikre Dame paa Mødet paa Jagtvej var gaaet, erfarede jeg, at hendes Navn var Nina Andersen, at hun var socialdemokratisk Borgerrepræsentant og Folketingsmedlem, og at hun var udset til at være Socialdemokratiets Ordfører for Steinckes reaktionære Svangerskabslovforslag i Folketinget.

Jeg maa paa Grundlag af en lille Menneskealders Indsats i det seksuelle Oplysningsarbejde, med mit intime Kendskab til baade By- og Landbefolkningens Indstilling overfor Kvindens seksuelle Frihed i Moderpligten stemple Nina Andersens Paastand om, at Landbefolkningens Indstilling overfor Kvindens Ret til at blive fri for det uønskede Svangerskab som løs og uvederheftig Tale. Jeg paastaar ikke, at Nina Andersen lyver bevidst, tværtimod, jeg maa paa Grundlag af alle foreliggende Kendsgerninger opfatte hende som en uvidende Gaas, der ikke har nogen Viden om det, hun taler om.

I dette som i saa mange andre Spørgsmaal maa man beklage det danske Folk, hvis det er Blomsten af dets Intelligens, der sidder og vedtager dets Love.

Chr. Christensen.

Som i Danmark

Kapitalistpressen i Sverrig forlanger Forbud mod Afsendelse af Penge til Spanien og tager Danmark som Forbillede.

I Modsætning til her i Danmark, hvor Arbejderne højst viser en reserveret Deltagelse for de spanske Arbejderes modige Kamp mod Fascismen — ialtfald giver den sig ingen praktiske Udslag — følges den af hele den svenske Arbejderklasse uden Hensyn til politisk eller ideologisk Afskygning med den mest levende Interesse og inderligste Deltagelse, og det har givet sig det praktiske Udslag, at der — med Göteborg som Begyndelse — i flere svenske Byer paa Initiativ af Arbejderne selv er blevet dannet Komitéer til at foretaa Indsamling til Spaniens Arbejdere, dels af kontante Penge, dels af Klæder og Varer. I disse Komitéer er alle Retninger inden for den svenske Arbejderbevægelse repræsenteret. Her er altsaa dannet en virkelig Enhedsfront af Arbejdere, ja endog af borgerlige Radikale, der paa dette Punkt lader alle Uoverensstemmelser fare og kun samles om dette ene: at hjælpe vore kæmpende spanske Klassefæller.

Den kapitalistiske Presse i Sverige — akkurat som vor hjemlige her i Danmark — ønsker Sejr for Fascisterne og Nederlag for Proletariatet og Demokratiet, og da den véd, at denne Sejr kun er mulig, saafremt den kan hindre, at der kommer Hjælp udefra til de spanske Arbejdere, samtidig med at Oprørerne forsynes rigelig fra de fascistiske Lande, har den nu begyndt en Kampagne for at faa Hjælpen fra Sverige standset.

Det fascistsympatiserende Blad »Svenska Dagbladet« forlanger, at den socialdemokratiske Regering i Sverige i Henhold til Neutralitetspagten skal gribe ind overfor Arbejderne og forbyde, at der sendes Hjælp, og som Forbillede henviser den til det demokratiske Land Schweiz og det socialdemokratiske Danmark.

6 Mdrs. Fængsel og 10.000 l Bøde.

I Schweiz udfærdigede Forbundsraadet allerede d. 14. August et Forbud, der gik ud paa, at alle

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark

Redaktion:
Heldsgade [illegible]
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 2 [illegible]
København N
Kontortid Hverdage 17-19

Indsamlinger og Hvervning af Frivillige til Spanien blev forbudt, og da en Del radikale Socialdemokrater protesterede mod dette Forbud og anbefalede Arbejderne heller at sende Penge til Spanien end tegne Andele i Forsvarslaanet, blev der straks indført Straffeforanstaltninger, idet en Forordning fra Regeringen gik ud paa, at enhver der trodsede Forbudet, kunde idømmes Fængsel i indtil 6 Maaneder eller Bøder paa indtil 10000 Kr.

Endvidere skulde de Midler, der indsamledes, og de Skrifter, der kunde siges at komme i Strid med Forbudet, beslaglægges, ligesom Møder og Demonstrationer, der gjaldt Spanien, kunde forbydes.

Saa det var lige et »Demokrati«, der passede et fascistsympatiserende Blad.

Danmark kan ogsaa bruges.

Men skulde Minister Sandler ikke være at formaa til at gennemføre saa drastiske Foranstaltninger som i Schweiz, saa kan Fascistorganet alternativt slaa sig til Taals med den Taktik, den socialdemokratiske Regering har fulgt, idet det citerer Udenrigsminister Munchs Udtalelse i Folketinget d. 15. August, da han som Beroligelse for Reaktionen her hjemme udtalte, at de Penge, Matteottifonden havde indsamlet, »paa derom gjort Forestilling« (d. v. s. fra Regeringen til Matteottifondens Bestyrelse) ikke vilde blive afsendt, før Regeringen fandt, at det ikke fra nogen Side kunde opfattes som Indblanding i et andets Lands Forhold.

Med lignende Foranstaltninger fra den svenske Regerings Side kunde Fascistorganet i Mangel af noget værre nok tænke sig at lade sig nøje. Thi skulde de spanske Arbejdere til den Tid være slaaet ihjel, kunde Pengene jo bruges til Begravelseshjælp.

Men hvad siger danske Arbejdere til, at Matteottifonden og den danske Regering bruges til Udspil af den fascistfarvede Presse mod et andet Lands Arbejdere, der forsøger at opfylde deres internationale Klassesolidaritet?

En Retledning

Fra en revolutionær Kammerat, der besidder intens Kendskab til den tyske Arbejderbevægelse, har vi modtaget følgende:

I Artiklen »Moskva Processen« i sidste Nr. staar i Linje 16: »Trotskis Ven den borgerlige Forlægger Franz Pfempfert.« Maa jeg netop fordi denne Artikelserie »Moskva Processen« er saa sandfærdig redegørende og oplysende lige oplyse, at Franz Pfempfert ikke er en almindelig borgerlig Forlægger, men en revolutionær marxistisk Tænker. Han var Karl Liebknechts Sekretær under Verdenskrigen, og han har efter Mordet paa K. L. sammen med dennes Hustru udgivet hans politiske Erindringer, bl. a. K. L.s Optegnelser i Fogthuset. Han var Udgiver af det revolutionære Tidsskrift »Die Aktion« [illegible] den største [illegible] tysk Arbejderbevægelse [illegible] tyske Socialdemokrati og den kommunistiske Bevægelse.

Disse [illegible] Flempferts [illegible] revolutionære Arbejdere i deres Opfattelse af Flempferts Personlighed [illegible] en oprigtig Revolutionær.

Og saa spiser vi spanske Appelsiner

Fra Valencia, der beherskes af Arbejderne, har vi modtaget følgende Opraab:

Visse udenlandske Radiostationer har meddelt, at en Haglstorm har ødelagt vor Appelsinhøst. Dette passer ikke, thi i Virkeligheden har Vejret aldrig været saa gunstigt for vore Appelsiner som netop i Aar. Desuden har bevandingen og den almindelige Pasning været ualmindelig omhyggelig, hvorfor Plantagerne befinder sig i en udmærket Tilstand.

Allerede i Dag kan man købe de bekendte kerneløse Washington Oranger. Disse Frugter er i Aar ualmindelig søde og saftige. Vi kan allerede [illegible] Skibene med disse herlige Frugter. Høsten er i Aar [illegible] end forud.

Vore Appelsiner er virkelig udmærkede [illegible] og da vi [illegible] de første [illegible] uden [illegible], vil Frugten være fuldkommen baade i Størrelse og Farve.

De berømte Cadaneras fra Carcagente bliver i Aar færdig fjorten Dage tidligere end ellers. Mandarinhøsten er i Aar ikke saa rigelig som tidligere Aar, men Frugten er særlig stor og holdbar. Hvad Kvaliteten angaar, kan den jevnføres med tidligere Aars bedste.

Vi er sikre paa, at vore Venner i Udlandet i Betragtning af vort Lands tragiske Stilling denne Sæson udelukkende vil forlange spanske Appelsiner.

Vi er villige til for den Sum, vore Appelsiner koster, at købe andre Varer fra Udlandet, som vore Kvinder, Børn og Soldater behøver for at de kan komme over den mest kritiske Vinter, vort Folk har staaet overfor.

Vi haaber og tror, at vor Appel ikke skal lyde uhørt. I Aar mere end nogensinde gælder Raabet: *Køb kun spanske Appelsiner!*

Valencia hilser alle Europas Folk!

Interesserede Importører kan skrive til *Exporters, Valencia, Lauria, 20, Spanien,* og der kan skrives paa alle Sprog, ogsaa Dansk.

Red.

Svangerskabs-Kommisionens Betænkning

Af Læge J. H. Leunbach

VI.

I ARBEJDET af 11. april har jeg fremstillet grundene til, at vi revolutionære sexualpolitikere arbejder for fødselsregulering. Hovedvægten lægger vi derpaa, at *adskillelse af kønsliv fra forplantning er en nødvendig betingelse* for et frit, sundt og lykkeligt sexualliv.

Naar kommissionen gaar ind for sexuel oplysning og oprettelsen af vejledende sexualkliniker, er det ud fra det *liberale*, tolerante standpunkt overfor kønslivet, nemlig for at undgaa nogle af de ulykker, som skyldes den sexuelle uvidenhed, bl. a. de mange kriminelle aborter. Kommissionen nøjes med i almindelighed at anbefale svangerskabsforebyggelse, idet den hævder, at den ikke har opfattet det som sin opgave at stille detaljerede forslag.

Det er ikke let at se, hvorfor kommissionen kommer til den slutning og hvorledes den vil begrunde den. Der var stillet 3 spørgsmaal til besvarelse (aftrykt i forrige artikel), og der var ikke forlangt et mindre detaljeret svar paa sp. 2) end paa sp. 1) og 3), som begge er besvarede med udformning af konkrete lovforslag. Hvad kan altsaa grunden være?

En virkelig reel løsning af sp. 2), der gav hele befolkningen fuld og fri adgang til sund og aaben sexuel oplysning og vejledning i forebyggelse af svangerskab, vilde komme til at faa en langt større praktisk betydning end anerkendelsen af »sociale indikationer« til abort. Det er sikkert disse vidtgaaende praktiske konsekvenser, som kommissionens medlemmer har været bange for, eller som de i hvert fald ikke har kunnet blive enige om at befordre.

Saalænge det kun gælder svangerskabs*afbrydelse*, lader det sig udmærket gøre at indtage et *liberalt*, tolerant standpunkt uden at havne i *revolutionære* konsekvenser. Kommissionen er jo paa ingen maade gaaet ind for det revolutionære krav om kvindens selvbestemmelsesret; men den har ved at anbefale »de sociale indikationer« stillet sig *liberalt* overfor ulykkelige kvinder, som af rent humanitære grunde bør kunne finde hjælp. Baade afgørelsen af indikationerne og abortens udførelse lægges i lægernes hænder; og lovforslaget skaber yderligere garantier mod eventuelle misbrug ved at lægge afgørelsen i statsansatte embedslægers hænder.

Naar det drejer sig om *forebyggelse* af svangerskab, vilde det blive praktisk talt umuligt at stille *liberale* forslag *og samtidig* skaffe sig garantier for, at de ikke vilde faa *revolutionære* konsekvenser. Hvis man f. ex. foreslog, at *lægen* skulde være den, der bestemte, om en kvinde (eller en mand) maatte benytte forebyggelsesmidler, vilde det være et afgjort *reaktionært* forslag. Hvis man vilde [illegible] den [illegible] og [illegible] for [illegible] at vejlede en [illegible] kvinde, der forlangte det i forebyggelse, [illegible] ulykkelige revolutionære konsekvenser.

Det *liberale* standpunkt [illegible] dog ikke længere, end at familien og ægteskabet ikke bringes i alvorlig fare derved. Skal altsaa en læge have *pligt* til at give en kvinde vejledning selv om han *ved*, at hun vil bruge forebyggelsesmidlet til uden fare for følgerne at være sin mand utro? Eller hvis det drejer sig om en ganske ung pige, der bor hjemme og hvis forældre sætter alt ind paa at bevare hendes renhed?

Den slags prekære emner er det bekvemmere ikke at drøfte alt for indgaaende.

Det *reaktionære* standpunkt er klart: Fru *Gautier-Schmit* »ønsker ikke at medvirke til eller berede vej for, at et »naturligt kønsliv« — sexuel frihed — uhindret skal udfolde sig frit og ubegrænset udenfor ægteskabelig forbindelse«. Der er ikke noget at tage fejl af. Kønsliv udenfor ægteskab skal undertrykkes!

Det *revolutionære* standpunkt er ogsaa klart: *Alle* mennesker bør kunne leve et frit og sundt sexualliv og maa derfor bl. a. have adgang til de svangerskabsforebyggende midler, som er en nødvendig betingelse hertil.

Det *liberale* standpunkt forsøger at balancere mellem de to yderpunkter, men har en meget ringe plads at bevæge sig paa. Er det rigtigt, at befolkningen faar fuldstændig fri adgang til forebyggelsesmidler, bør man ogsaa gøre noget for, at de lærer de virkelig sikre og uskadelige midler at kende. I saa fald maa det offentlige oprette vejledende sexualkliniker. Ja, men derved gør man jo netop det, som Fru *Gautier-Schmit* klart siger, at *hun* ikke vil være med til: »berede vejen for en sexuel frihed udenfor ægteskabelig forbindelse«, dvs. man er med til at undergrave ægteskabet og familien.

Paa den anden side vil *enhver indskrænkning* i adgangen til forebyggelsesmidler have en *reaktionær* tendens. Hvis man f. ex. nægtede at give vejledning til *ugifte?*: Afgjort reaktionært! Og hvad vilde følgen være: At den ugifte kvinde gaar andetsted hen og faar et daarligt middel og bagefter maa søge kvaksalver for at faa foretaget en kriminel abort — og det var bl. a. det, der skulde undgaas!

Hvis den nuværende tilstand med de mange hemmelige aborter og en straffelov, der ikke respekteres, er *uholdbar*, saa er saa vist den tilstand, hvori forebyggelsesspørgsmaalet befinder sig, mindst lige saa uholdbar!

Hele befolkningen søger at undgaa besvangring ved hjælp af *daarlige, upaalidelige og ofte direkte skadelige midler*. Fabrikanter af kemiske midler tjener store penge paa stærkt opreklamerede tabletter eller stikpiller, som er alt for urimeligt dyre og kun yder en højst usikker beskyttelse. *Kun et faatal* kender de virkelig sikre og sundhedsbefordrende pessarer, og der gøres *intet* fra offentlig side for at oplyse og vejlede befolkningen. Man er klar over, at det er [illegible] at hindre brugen af forebyggelsesmidler, [illegible] altsaa *tolererer* man dem, men *sanktionerer* efter [illegible] oplysningen om de [illegible]. Fra *liberal* side ind[illegible], at det ikke gaar an og [illegible] være ugennemførligt [illegible] forbyde handel og reklame [illegible] forebyggelsesmidler, saadan [illegible] fra *reaktionær* side [illegible] Man foreslaar forbud mod *forargelige reklamer*, men finder det aabenbart ikke tilstrækkeligt *forargeligt*, at smarte forretningsfolk reklamerer med absolut sikre midler og derved beriger sig paa den uvidende befolknings bekostning. Og man er bange for konsekvenserne af at sætte et virkeligt oplysningsarbejde i gang og organisere en ordentlig vejledning. Det er selvfølgelig ogsaa langt nemmere at lade staa til og haabe paa, at *saalænge befolkningen er tilpas uvidende*, vil *de fulde konsekvenser* af dens ønske om at forebygge besvangring ikke naa at gøre sig gældende.

Dette *halvt liberale* standpunkt præger ogsaa kommissionsbetænkningen. I almindelige vendinger anbefaler man oplysning og sexualkliniker, men *konkrete* forslag mangler fuldstændigt. Dem ønsker kommissionsflertallet ikke at tage ansvaret for at fremsætte. Kun angaaende reklameringen er der formuleret en paragraf, som *tilsyneladende* er liberal, nemlig i sammenligning med den paragraf, som den skulde afløse, men *i virkeligheden* har en udpræget reaktionær tendens.

Hvad dette punkt angaar, er betænkningen altsaa præget af den samme typiske *nærlige liberalisme*, som jeg tidligere har paapeget.

Det er ogsaa tydeligt at mærke, at kommissionen har set paa hele spørgsmaalet fra et *overklassesynspunkt*. De steder, hvor betænkningen viser de højeste grader af liberalitet, drejer det sig om forhold, som er særlig velkendte indenfor overklassekredse. Der aabnes saaledes liberalt muligheder for, at en gift kvinde, der er bleven besvangret af en anden mand, kan faa det ordnet uden ægtemandens vidende. Den velstaaende del af befolkningen faar — ligesom det nu i høj grad er tilfældet — lettere adgang til hjælp end den ubemidlede, idet det foreslaas, at udgifterne skal afholdes af den paagældende person selv, samt at afbrydelse af svangerskab ikke kun maa foregaa paa hospital, men ogsaa paa privatklinik. Arbejderklassens specielle krav og synspunkter er overhovedet ikke repræsenteret i betænkningen.

Naar de *liberale* synspunkter angribes fra reaktionær side, f. ex. med det argument, at forslaget aldeles ikke vil kunne afskaffe de kriminelle aborter, fordi det indeholder saa mange sikringer mod misbrug, at det store klientel af abortsøgende kvinder alligevel vil gaa til kvaksalver, saa maa vi give de reaktionære ret. Naar Fru *Gautier-Schmit* er modstander af de »sociale indikationer« og siger, at det vil blive umuligt at finde en passende grænse, maa vi atter give hende ret. Det *liberale* standpunkt er *virkelig ikke* let at forsvare, fordi det *er et halvt og vaklende standpunkt*.

I det hele og store maa vi alligevel være glade for, at en kommission, der bestaar af ansete personer og »samfundsstøtter«, har givet udtryk for saa liberale tanker som tilfældet er. Vor *hovedfjende er og bliver reaktionen!* For hver

(Fortsættes Side 4)

BROR. THØGERSEN'S
BOGTRYKKERI
[illegible]
C. 5023 Moderne Tryksager – Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls
Benklæder og Jakker 2,75, Bluser
2,50 Kr. kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal" Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt forsikrede
Flasker med Navnet „Krystal" i
Flaske og Prop. — Salg til Private
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Kødkortskandalen i Alderslyst

Har Assistent Jørgensen drevet privat Forretning med Kødkortene.

I Anledning af vor opsigtvækkende Afsløring af Assistent Jørgensens Uddeling af ca. 60 Kødkort til Formanden for de Arbejdsløses Udvalg i Alderslyst har vi endnu ikke erfaret noget hverken fra Socialudvalget eller Assistent Jørgensen.

Vi maa skarpt pointere, at vi og alle hæderlige Mennesker anser vore Beskyldninger mod Assistent Jørgensen af en saadan Beskaffenhed, at han ikke kan undgaa at anlægge Sag imod os, saafremt han mener, at vor Beskyldning er urigtig!

Vi mener videre, at Socialudvalget i Alderslyst ikke kan lade vore Beskyldninger være upaaagtede uden samtidig at *solidarisere* sig med Assistent Jørgensen i hans Bestikkelsesforsøg ved Misbrug af betroede Midler.

Socialudvalget maa offentlig klart og afgjort sige, om det godkender Jørgensens Handling!

Medens Udvalget tænker over denne Sag, har vi en ny Sag for Assistent Jørgensen at tænke over og muligt den kan give ham Genmæle.

Med hvad betalte Assistent Jørgensen Sandstensvasen til A. Jacobsen?

Der har længe i Alderslyst gaaet nogle haardnakkede Rygter om at Kommunens Kødkort blev misbrugt til helt privat Forretning.

Det drejer sig om, at en arbejdsløs Arbejder ved Navn A. Jacob[illegible]

Det spanske Regeringsproblem og Anarkosyndikalismen

[illegible]

Vor spanske Broderorganisation [illegible] har [illegible] sig repræsenteret i [illegible] højeste besluttende Organ [illegible]

[illegible] Det betegnes som det katalonske Generalitets højeste besluttende Organ [illegible]

[illegible]

[illegible] udslaggivende militære Magtfaktor [illegible] eksisterer nemlig ikke mere nogen Stat [illegible] Statens Forudsætning og Grundvold [illegible] Specialformationer, som paa [illegible] højeste besluttende Organers Ordre [illegible] villige og stærke nok til at underkue [illegible]

[illegible] paa Magt og Rigdom [illegible] Kapitalismen [illegible] Produktionens Selvforvaltning [illegible] en virkelig Folkevæbning [illegible] berøves alle besluttende Organer [illegible]

Moskva-Processen

IX.

Saavidt Moissej Lurie, hvis Forklaringer intet nyt bringer. Vi skal blot udtrykke vor Undren over, at Statsadvokaten saa omhyggeligt dækker enkelte af de Anklagede. Hvorfor oplyses ikke, **at Moissej Lurie er identisk med den kendte tyske Kommunistagitator Alexander Emel, der en Overgang ledede Partiets Propaganda.** Emel har flere Aar arbejdet ved Marx-Engels-Institutet i Moskva og hans Hustru i den russiske Handelsdelegation i Berlin. Februar 1933 rejste Emel til Sovjetunionen, hvor han paa Anbefaling af det tyske Kommunistparti fik Stilling ved et Partiforlag.

Hvad Franz Weiz angaar, tilhører han den Gruppe af sympatiserende Specialister som Sovjetregeringen har indkaldt til at udføre Byplansarbejde. Han kan naturligvis have været Nazist, men rejste fra Sovjetunionen allerede 1932.

Aldrig har Verden før set saadan en Samling ditletantiske Attentatsmænd.

Hvor meget end den officielle Beretning end søger at tilsløre Processens egentlige Formaal, bliver dette efterhaanden ganske aabenbart. Den brede Plads i Beretningen, man har viet de »trotskistiske Agenter«, bidrager ingenlunde til at opretholde Troen paa, at Processen skulde skyldes Sovjetstatens Nødværgeret overfor en kontra-revolutionær Morderbande, der udelukkende opfyldt af et hvidglødende Had og ud fra de mest nedrige og egoistiske Motiver har villet tilrane sig Statsmagten ved Iværksættelse af individuel Terror.

Nej — og atter Nej. Hvad der end maatte ligge til Grund for Processen og uden Hensyn til, om en eller anden af de Anklagede skulde have vovet sig lidt for langt ud i Kampen mod Stalin og Partiet — man maa jo stadig tage i Betragtning, at det proletariske Diktatur endnu hersker i Sovjetunionen — kan ingen, der redeligt studerer de officielle Referater, og det er foreløbig det eneste til Raadighed staaende Materiale, komme til anden Opfattelse, **end at Processens Formaal har været et helt andet end det officielt hævdede.**

Navnlig synes de omtalte Agenters æventyrlige Beretninger at godtgøre, **at Processen er tilrettelagt og hensynsløst gennemført som et Slag mod Trotski og hans Meningsfæller, og at man fra Sovjetregeringens Side til Fremme af denne politiske Aktion ikke er veget tilbage for Benyttelsen af provokatoriske Midler.**

Har Verden [illegible] Samling dilettantiske Attentatsmænd [illegible] Anklageren [illegible] mere bevendt er de store Konspiratorer i Moskva-Centret.

Man holder hemmelige Konferencer, diskuterer Direktiver, stifter terroristiske Grupper, modtager Agenter fra Trotski, sender andre til Udlandet, organiserer Attentater, »skygger« Regeringsmedlemmer, uddanner Folk, [illegible] spicerer Arbejdet, afleverer Terroristkadre til hinanden, samarbejder med Gestapo og planlægger i det uendelige. Og Anklageren tror fuldt og fast paa hele dette Teatervæsen, ja karakteriserer endog flere af de Anklagede som store Konspiratorer og beslutsomme Terrorister.

Og saa naar undtages Mordet paa Kirov, som en helt anden Gruppe er dømt for, **er det i Perioden 1931—36 ikke lykkedes disse konspirative Attentatmænd at udøve et eneste Attentat.** Ingen er blevet grebet paa fersk Gerning. G. P. U. har intet afsløret. Alle de saa møjsommeligt forberedte Mordanslag er af ganske tilfældige og latterlige Grunde ikke blevet udøvet. Hver eneste Gang har »Uheldet« forfulgt dem, og hvilke komiske Begrundelser! Og hvad med Attentaterne, der fuldkomment fortoner sig i Verdensaltet. **Hvorfor faar man intet at vide om Attentaterne paa Partilederne Kossior og Postysjev, og hvad betyder den lille diskrete Antydning »og andre«?**

Er disse foregivne, men ikke dokumenterede Attentater blot taget med for Sensationens Skyld? Og i det hele taget: Hvorfor i Alverden skulde disse »trotskistiske Agenter« af **tysk** Afstamning absolut rejse til Sovjetunionen for at organisere Attentater? Vilde det ikke have været en mere nærliggende Opgave at hellige sig Hitler, Göring og Goebbels?

Nej, alle disse Attentatberetninger stempler vi som Sløv og Svindel. Og hvis Sovjetregeringen virkelig mener, at Arbejderklassen udenfor Sovjet skulde kunne fæste Lid til disse Attentatmænds Udsagn, da slutter vi os ganske og aldeles til Trotski, naar han i Interview med norsk »Dagbladet« udtaler: **»Sovjet maa jo tro, at hele Verden er beboet af Idioter.«**

Kødkortskandalen i Alderslyst.

(Fortsat fra Side 3.)

sen, ved en Basar vandt en Sandstensvase, som han ingen Brug havde for, og derfor solgte til Assistent Jørgensen paa Socialkontoret.

Efter flere Arbejderes samstemmige Erklæringer overfor os har Jacobsen gentagende udtalt, *at Assistent Jørgensen betalte ham Sandstensvasen med Kødkort.*

Vi hævder ikke, at Jørgensen har gjort sig skyldig i dette, men vi hævder, at Jørgensen ikke kan være uvidende om, at denne Beskyldning er rettet mod ham, og at han ikke kan lade denne Beskyldning være upaaagtet, hvis den ikke er rigtig.

Lige saa lidt kan det sociale Udvalg i Alderslyst mere forholde sig passivt overfor deres Assistent.

Det er jo nu ikke bare Sagen med Kødmærkerne og Jacobsens Sandstensvase, der kræver en Undersøgelse, men det er notorisk,

1. *at han uden lovlig Hjemmel har forsøgt at bestikke Formanden for de Arbejdsløses Udvalg, Maler Schmidt Johansen, med ca. 60 Kødkort!*

2. *at han i Socialudvalgets Tjeneste er mødt plakat-drukken paa Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskassekontor i Silkeborg!*

Saafremt disse Assistent Jørgensens Handlinger kan foregaa uden Socialudvalgets ansvarlige Medlemmer griber ind, har vi Ret til at spørge, hvad det er for usynlige stærke Baand, der binder denne Assistent til Socialkontoret i Alderslyst?

Skulde det utrolige ske, at Udvalget intet foretager sig mod denne Assistent, saa vil dette Spørgsmaal vokse i Styrke, og det vil blive brændende til Foraaret, naar Regnskabets Dag kommer.

— — —

Assistent Jørgensen indledede sin Virksomhed i Alderslyst med, at han nok skulde »*ordne*« de Arbejdsløse!

Vi haaber, Assistent Jørgensen forstaar, at i Øjeblikket er de Arbejdsløse ved at »*ordne*« ham!

— — —

Vi er altsaa langt fra færdige med Socialkontoret og Socialudvalget i Alderslyst endnu — derfor følg med i næste Nummer.

Til vore københavnske Abonnenter!

Vi udsender i disse Dage Giroblanketter til den resterende Del af vore Abonnenter her i Byen og beder godhedsfuldt disse omgaaende at indsende os Abonnementsbeløbet for Oktober Kvartal, da vi skal have det klaret inden 1. December.

I modsat Fald ser vi os nødvendigvis nødsaget til at standse Forsendelsen af Bladet hos Postvæsenet.

Derfor husk snarest at indsende os de resterende Kr. 1,50 for Oktober Kvartal paa den tilstillede Giroblanket.

Ekspeditionen.

Svangerskabskommisionen.

(Fortsat fra Side 3.)

gang de liberale tanker og tendenser vinder overhaand, betyder det en sejr for reaktionen.

Ligesom de revolutionære arbejdere har forholdsvis bedre kaar og friere muligheder under et demokratisk styre end under et fascistisk diktatur, er der ogsaa større chancer for at kunne tilkæmpe sig lidt relativ sundhed og frihed paa det sexuelle omraade, naar de liberale bestemmer den officielle kurs, end naar de reaktionære sidder inde med hele magten.

Selv bør vi imidlertid staa fast paa de *revolutionære* krav om anerkendelse af *alle* menneskers ret til at leve et sundt, frit og lykkeligt konsliv.

Vi maa ikke begaa den fejl at anse *liberale* tendenser for at være *revolutionære* — det er de nemlig langt fra! Hele denne artikelserie har været lagt an paa at holde de forskellige synspunkter ude fra hinanden.

Bidrag til „Arbejdet“

Liste 86 (Kontoret): J. Kr., Silkeborg 1,00. Alb. Engstrøm 1,00. Martin 5,00. Bagersvend Kr. Jensen, Bjerre pr. Braaskov 20,00. Alb. Engstrøm 1,00. I. B. 2,00. V. H. 1,30. Harry Nielsen 0,20. Laur. H., Mikkelborg 0,50.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 800,87.

Interessen for Anarkismen er voksende

Efter hvad Le Temps meddeler, er der sket en stor Forandring i Tilslutningen til de anarkistiske Møder i Paris. Medens de tidligere kun kunde samle 100—200 Deltagere, samler de nu flere Tusinde.

Den spanske Revolutions specielle franske Organ Le Espagne Antifasciste, der er direkte informeret af C. N. T. og F. A. I., har i de sidste Dage forøget sit Oplag fra 10.000 til 25.000 Eksemplarer.

Vore Annoncører støtter os, støt dem igen naar I gør jeres Indkøb!

En Abonnent skriver til »Arbejdet« om vi vil paatale den Trafik, der er ved at blive almindelig inden for Politiet, at man om Natten standser Folk og forhører dem, om hvor de skal hen, hvad de er, de hedder [illegible].

Det kan være [illegible] med et vagtsomt Politi, men man er dog ikke i [illegible] naar Rapport [illegible] gaar saa vidt, at man ikke kan færdes ude om Natten uden at man skal mistænkes for at være Indbrudstyv eller Rovmorder.

[illegible] Betjent Dueland [illegible] som Sherlock Holmes, der danner Skole, er det paa Tide at ændre Vagt i Gevær. Indsenderen skriver, at det var to unge Betjente, der forhørte ham, og at han et Øjeblik tænkte paa at indgive Klage til Politidirektøren, men opgav det, fordi der var **to Betjente**, og det mener han er den største juridiske Magt i Landet.

Ak, ja, hvad siger ikke en gammel Revolutionær: »Vi har Politiet til at beskytte os mod Voldsmænd, men hvem skal beskytte os mod Politiet?«

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen
Proper Barbering 20 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening 1 te Kl.s Arbejde Raadmandsgade 17. Ny Damesalon aabnet

FODTØJ

500 Par repr. Fodtøj
Dame fra 1,50 Kr. Herre fra 2,50
Træsko, Træskostøvler, Klædesko
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

2000 Par brugt Fodtøj
nye Ridestøvler, brune & sorte fra Kr. 30,00. Prima Reparationer udføres.
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

1000 Par brugt Fodtøj 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4.
Telf. Amager 2676 x.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Efteraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

BEKLÆDNING

„Mikkels Tøjhus“
Habitter & Frakker fra 15 Kr. Brugt Tøj købes og sælges. Reparationer udføres.
47, Oehlenschlægersgade 47
Annoncen giver 10 pCt. Rabat.

Garderobe. Reparation. Helas
anbefaler sig med godt og solidt Arbejde, Omforandring, Rensning og Presning til billigste Priser. Tøj modtages til kemisk Rensning.
Asminderødgade 6.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Tøjhuset Blaagaard
Kom og se! Mægtigt Udvalg i brugte Vinterfrakker og Jakkesæt fra 20 Kr. Største Lager af Arbejdstøj og Holmens Benklæder
Blaagaards Plads 25

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

75 prima Herrefrakker
og Habitter, brugt til Rejseprøver, meget smukt udført med Silke- og Uldfoer, alle Størrelser, sælges 1/2 Pris fra 40 Kr. (ogsaa til svære Herrer). Skrædderiet, Blaagaardsgade 21, Mezz.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Drej- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte
Kramolin, Rosenvængets Allé 8.
Obro 6016 Obro 6116

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

MØBLER m. m.

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Møbler-Udstyr Gardiner, Tæpper, Senge, Lysekroner etc.
Lille Udbetaling. C. 14938. Alt i Møbler.
Udstyrsmagasinet Ryesgade 3 Hjørnet af Sølvgade.

Ottomaner, Madrasser, Divaner til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00. Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

Divaner uden Udbetaling
Opklukkerdivaner 42, Fjedre 85,00, almindelige Divaner 28, Fjedre 20.00.
Gormsgade 4, 1. Sal.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem, køb derfor Møbler hos
Snedkermester *J. Ryssel*
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

„Bryggens billigste Bod“
Artillerivej 57.
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre 1/4 kg.
Konkurrence Blanding 66 Øre 1/4 kg

Vi drikker Kaffen i
Kaffe Baren
Aaben fra Kl. 5 Morgen Kapelvej 1.

Sensationstilbud
Fed, lagret OST
35 Øre 1/2 kg
Arbejdernes Osteløger
BAGGESENSGADE 20 A

K. V. OLSEN - Kolonial & Vin
Prøv vor extrafine Kaffe
Blaagaardsgade 22.

Den gode og billige Mælk
køber De i
BYENS billigste KAFFELAGER
Borgergade 74.
1/1 Liter sød Mælk 23 Øre
1/1 Liter Piskefløde 40 Øre
1/4 kg. Kaffe 1. 87 Øre
En stor Gul 17 Øre men HUSK kun i Borgergade 74.

Det rigtige Lager
2 Elmegade 2
sælger den gode tuberkulinprøvede Mælk til de rigtige Priser
1/1 l sød Mælk 15 Øre
1/1 l - do. 28 -
1/4 l Piskefløde 53 -
1/4 l Kogefløde 27 -
PRØV min fine Martin Dyrbye-Kaffe 1/4 kg Kr. 1,09.
God Husholdningskaffe 1/4 kg 89 Ø.
1 stor gul 20 Øre.

SLAGTERFORRETNINGEN
22, MAAGEVEJ 22, Taga 3485
anbefaler sig med 1ste Kl. Varer. Okse-, Kalve-, Flæske- og Hestekød, samt alt Slag Fjerkræ til Dagens Noteringspriser. Varerne bringes overalt. Chr. Nielsen.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630 Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

KOKS — CINDERS
Billige Sommerpriser. Prima engelske Kvaliteter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretning
Vester 7909. Amager 7006.

„Cafe TODE“
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening Todesgade 9. V. Schau.

„ReKord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25 Splintfri Glas 1,00. Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej“
Dybbølsgade 58
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458. Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden“
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST“ Korsgade 35.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Cykleforretningen „Elsteen“
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovalakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer. Alle Slags Reparationer udføres.

Vaskeriet, Asminderødgade 7.
Manchetskjorter 50, 60, 70, 75 Ø.
Flipper 10, 14, 15 -
Kitler 50, 65 -
20 Stk. rullet 3,00 -
60 Stk. vaad 4,50 -
Lommetørklæder gratis.
Taga 927 x.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

F.S.
Silkeborg Afdeling afholder Medlemsmøde Tirsdag d. 24. Novbr. paa »Sommerlyst« Kl. 19,30 Aften. Dagsorden: Vinterens Arbejde.
Bestyrelsen.

D.A.L.
De Arbejdsløses Landsorganisation afholder Møde Fredag den 20. ds. Kl. 20 Aften i Runtzausgade 38, Stuen.
Indl.: Fr. D. A. L. paakrævet.
Fri Diskussion. Alle Arbejdsløse velkomne.
Derefter Medlemsmøde.

Katastrofalt Prisfald paa Flæsk!
De overvældende Tilførsler af smaa Grise der finder Sted i disse Dage, grundet paa Slagtningernes Standsning i 14 Dage, i Forbindelse med kæmpemæssige Indkøb, gør, at vi i denne Uge kan tilbyde Dem prima Grisesflæsk til følgende Fantasipriser:
Køb Flæsk!
Flæskebove 35
Karbonade 55-65
Skinker 55-65
Brystflæsk 55-65
1/1 Gris 45
OKSE- og KALVEKØDSPRISER STÆRKT NEDSATTE.
Obs. Lad Dem ikke vildlede af Reklamens smaa Priser, der findes 3 Kvaliteter af smaa Grise, vi fører kun de største og bedste.
Den nye Slagter Sølvgade 103
Telf. Byen 6417 (ved Søerne)

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No 41 | Fredag d. 27. November 1936 | 1. Aarg

Frihed for Kvinden

I Kampen for Kvindens seksuel[illegible] Frihed maa vi forlade Medli[illegible]denhedens nedværdigende Standpunkt.

I [illegible] Synet af denne Klassesø[illegible] der allerede i Tredveaarsal[illegible] [illegible] forgræmmet og ud[illegible] af for mange Barnefødsler [illegible] for meget Slid, for mange Sorger [illegible] Ernæring [illegible] ja. [illegible] lad Synet af disse [illegible] Klassesøstre hensætte [illegible] Sorg i glødende Op[illegible] give vor Mund og Pen Vel[illegible] Glød og den hellige [illegible] Varme, saa er det [illegible] Medlidenhedens eller [illegible] Argument der dæk[illegible] Tidsforholdet og Kvindens [illegible] seksuel Frihed og Lige[illegible] med Manden.

[illegible] Medlidenheds Grund[illegible] Kapitalismens og Militaris[illegible] [illegible] i Verden op[illegible] en ny Grundvold for Kvin[illegible] fortsatte Slaveri som Føde[illegible] som Leverandører til [illegible]

[illegible]

socialistisk Tugthus, hvor Frihedsberøvelsen begrundes med et fyldt Ædetrug.

Men Kommunismen gaar ud paa lige det modsatte.

Som Samfundsopfattelse vil Kommunismen Lighed i Frembringelse og Tilegnelse af de materielle Livsfornødenheder for derved at give hvert enkelt Menneske den største Frihed til Udfoldelse af sine personlige Evner, Egenskaber og Muligheder som Kulturvæsen.

At ville begrunde Kvindens Fødselsslaveri med mere Lighed i og bedre Adgang til de materielle Livsfornødenheder, er en skændig Forvanskning af Kommunismens Maal og Idéindhold.

Og hvilken moralsk Fallitterklæring om Kommunismen ikke kun de byde den moderne **Kulturkvinde** andet end social **Moderhjælp** for statsautoriseret **Fødselspligt** under Straffeansvar.

Lad os derfor som Arbejdere og Mennesker komme bort fra ethvert Medlidenhedsmoment i Kravet om Kvindens Frihed til selv at bestemme over Moderskabet.

Kun ved at stille os helt og ubetinget paa dette Kravs absolutte Opfyldelse staar vi konsekvente og stærke.

Her staar den selverhvervende fri Kulturkvinde. Vi frigjorte Arbejdere, vi Fremtidens Samfundsopbyggere bør uden Forbehold stille os Side om Side med hende.

Kun derved kan vi tjene vor historiske Mission.

Der er nemlig historisk Logik i dette Standpunkt.

Kvindens Undertrykkelse af Manden og senere Moderskabets Forslavelse under Staten har ikke sin Aarsag i, at Kvinden var Manden fysisk eller psykisk underlegen, men udelukkende i hendes Stilling i Arbejdsdelingen og til Menneskenes Arbejdsredskaber.

I det gamle primitive Fællessamfund, hvor Mand og Kvinde deltog paa lige Fod i Erhvervelsen af Familiens eller Stammens materielle Behov, stod de lige i Rettigheder. Hun talte og stemte i Folkeforsamlingen som i Ældsteraadet sammen med Manden.

Men med Arbejdsdelingens langsomme Indgroen mistede hun alle Rettigheder og tilsidst hendes Frihed.

[illegible]

Hjemmet og vor Klasses Kvinde maatte i Aarhundreder leve videre som den indtægtsløse Hjemmeslave og retsløse Fødemaskine for Kapitalismens Behov af menneskelig Udbytningsmateriale og Militarismens Behov af Kanonføde.

Men Arbejdsredskabernes Udvikling som bestandig i Historien var den Grundvold, hvorpaa al Forandring skete, kalder efter Aartusinders Forløb atter Kvinden tilbage til det produktive Erhverv. Hun er atter kommen i Forbindelse med Arbejdsredskaberne og hendes Raab lyder — efter Aartusinders Tavshed — ud over Verden om lige Ret og Frihed med Manden.

Lad hver en kapitalistisk Lakaj, hver en borgerlig Hyttefadsfisk, hver en stakkels Fladpande, for hvem den sociale Revolution er en Partibaas, lad dem snakke Medlidenhedens Motiver og social Forsorg om Kvindens Fødselsslaveri!

Men vi Mænd, der kender Historien og derfor vor egen Tid, og for hvem Socialisme og Kommunisme ikke bare er en materiel Ædetrugs-Forsikring, men det fælles Ejendomsgrundlag, hvor alle Mennesker, Kvinder som Mænd gives lige Ret og Mulighed for Livslykke, vi ønsker ikke ved vor Side i Industrien, paa Kontorerne og i Aandslivet en kvindelig Medarbejder, der er bunden i tvungent Fødselsslaveri den halve Tid af sit Liv.

Vi ønsker ved vor Side som Medarbejder og Arbejdskammerat en frigjort Søster, der i fuldkommen personlig Frihed sætter de Børn i Verden, hun selv vil!

Og til Beskyttelse af denne Frihed vil vi stille alt til Raadighed for hende, hvad moderne Lægekunst og teknisk Snille har skabt.

Den sociale Revolution er ikke blot et materielt Spørgsmaal, men den Grundvold, hvori Kvindens Ret og Frihed endelig forankres Side om Side med Mandens.

Kammerater, Kvinder som Mænd, kom og vær med i denne herlige Kamp.

Eli.

Revolutionens Bolværk

Alvorlige Ord til II. og III. Internationales Medlemmer i Madrid.

Den forhenværende Professor i Nationaløkonomi ved Universitetet i Genua, *Carlo Rosselli*, der af Mussolini blev sendt 3 Aar i Tugthus og nu er Leder af den italienske Sektion indenfor *Columna Ascaso* ved Huesca Fronten, har i Madrid Bladet *Giustizia E'Liberta* skrevet en interessant Artikel, hvoraf vi gengiver følgende.

Hele Spaniens Skæbne ligger i Kataloniens Haand. Den Pessimisme, som raader inden for Dele af vore Kredse, synes mig baade meningsløs og uretfærdig.

Selv om Madrid er truet og store Landomraader i Syd er i Fascisternes Hænder, saa er dog hele Middelhavskysten, hele Katalonien begejstret antifascistisk.

Alene Katalonien betyder en stor Procentdel af den spanske Befolkning, Halvdelen af Landets samlede Rigdomme og Trefjerdedele af dets Industri.

Den katalonske Hær staar nu foran Zaragossa. Paa 3 Maaneder har Katalonien erstattet den gamle sammenbrudte sociale Ordning med en ny, for hvilken man hovedsagelig maa takke Anarkisterne. De har vist et beundringsværdigt Syn for Realiteter og Organisation.

Barcelona har i Dag et fuldkomment normalt Ansigt. Alle offentlige Tjenester, alle Teatre arbejder regelmæssigt. Livet har et Anstrøg af Alvor. [illegible] offentlige [illegible] et virkeligt konstruktivt Revolutions Liv. [illegible] alle revolutionære Kræfter [illegible] syndikalistisk [illegible] Program [illegible] Socialisering af Industrien [illegible]

[illegible]

Vi gik til Fronten i Overalls en Skjorte og et Par Tøjsko. Nu forvandles vi langsomt til en godt udrustet Folkearmé.

Et Under! Et Under, hvis Hemmelighed ligger i Folkets Begejstring for Revolutionen og Fagforeningernes Duelighed og Evne.

Jeg er ikke Anarkist, men jeg anser det for en retfærdig Pligt at give den offentlige Mening Besked om den katalonske Anarkismes Karakter. Denne Bevægelse, som alt for ofte og med fuldstændig Uret er blevet fremstillet som en rent kritisk og nedbrydende Kraft, ja endog betegnet som forbryderisk.

Den katalonske Anarkisme er dog en af de store Strømninger i vesteuropæisk Arbejderbevægelse. Den nedstammer fra Prudhon og Bakunin og har altid betonet Arbejderorganisationernes Mission og nødvendige Opgaver. For Kataloniens frie Kommunister er de sociale Hændelser ikke et Resultat af Produktionskræfternes mekaniske Udvikling, men af Massens skabende Vilje og Kamp.

Revolutionen skal have Mennesket til Udgangspunkt, til Værktøj og til Maal. Ingen bureaukratiske Regler, men kun frie Menneskers frie Federationer. Frihed og Humanisme det er Grundtrækket og Aanden i den katalonske Anarkisme, som er [illegible] kulturelt indstillet.

Dens største Martyr er Pædagogen *Francisco Ferrer*. Ekspropriationens Anarkisterne Durrutti, Ascaso, Jover, Oliver dømmede i Paris et frit Bogforlag, medens de katalonske Myndigheder forfulgte dem, som man forfølger Banditter og raa Forbrydere.

I Katalonien opstaar i Dag en ny Formel for socialt Demokrati.

En teoretisk-praktisk Syntese af de russiske Erfaringer og vesteuropæisk Arbejde. Den katalonske Anarkisme er en fritstaaende frisk Kraft, maaske i visse Forhold en Smule primitiv, men netop derfor saa meget mere aaben for Fremtiden. Dens Ledere (man mærker, at Forfatteren ikke er Anarkist, den gamle brugte Jargon om Ledere kan han ikke komme bort fra. Red. Anm.) er ikke gamle af parlamentarisk Arbejde skabte Mænd. De er unge revolutionære i 30—35 Aars Alderen, som har prøvet Fængselslivets og Landflygtighedens Bitterhed og Møje, men egsaa derved udviklet sine Evner og Egenskaber. Og ligesom alle Kataloniere besidder de et praktisk Syn for Livets Realiteter.

Jeg har nu været sammen med Anarkisterne ved Fronten i 75 Dage, jeg beundrer dem! De katalonske Anarkister er den vesteuropæiske Revolutions heroiske Avantgarde. Med dem er en ny Verden født, en Verden, det er en Lyst og Glæde at tjene.

I doktrinære Revolutionære i Madrid Mænd i II. og III. Internale.

Naar Talen falder paa den katalonske Anarkisme, tænk da paa den 19. og 20. Juli i Barcelona! En af Spaniens dygtigste Generaler havde militær videnskabelig forberedt Kataloniens fuldstændige Undertrykkelse. 10,000 Mand havde indtaget de stategiske Punkter. Teoretisk var Barcelona haabløst fortabt.

Katalonien har Spaniens Skæbne i sin Haand. Den internationale Socialisme og Kommunisme betragter med Sorg i Hjertet denne ikke forskriftsmæssige Udvikling og Foreteelse.

Man kan tabe Kampe og Slag, men man vil vinde Krigen og Grunden dertil er saa enkelt. En ny Verden er skabt! Et Folk har smagt Frihedens Frugter! Ikke bare i sine Organisationer, men [illegible] i Fabrikerne, i Værksteder [illegible] paa Agrene ved Fronten.

Dette Folk vil aldrig paany vergive sig til Slaveri!

Durrutti død

Faldet i Kampen paa Madrid-Fronten.

Et Telegram fra Madrid meddeler, at den kendte Anarkist og Syndikalist Benoventure Durrutti er faldet paa Madridfronten under et Modangreb mod de fascistiske Mordere. I Søndags blev han begravet [illegible] den største Begravelse Madrid nogen Sinde har set. I Telegrammet opgives at 400,000 antifascistiske Kæmpere, Mænd og Kvinder overværede Begravelsen.

To Møder i Silkeborg

Redaktør CHR. CHRISTENSEN taler i »Alderslyst« Forsamlingshus nu paa **Søndag Aften Kl. 8** *om*

Arbejdernes Kamp og Socialudvalgene

og særlig om Forholdene i Balle Kommune

og paa »Sommerlyst« i Silkeborg **Mandag Aften Kl. 8** *om*

Arbejdernes blodige Opgør med Fascismen i Spanien.

Chr. Christensen, der under hele Borgerkrigen 2 Gange om Ugen staar i direkte Forbindelse med de spanske Arbejdere, vil i sit Foredrag give en Mængde interessante Oplysninger om Forholdene og Mulighederne dernede.

Stor Møde om Justitsforfølgelsen mod Læger, samt om Regeringens reaktionære Svangerskabsforslag

Dr. Hoel fra Oslo som Aftenens Hovedtaler.

Fredag den 4. December afsluttes Processen mod den tyske Læge [illegible] og [illegible] de danske Læger Leunbach og Philipsen.

Samme Aften indkalder den danske Afdeling af den internationale seksualpolitiske Bevægelse til et stort offentligt Møde i Wenolds Lokaler i København.

Aftenens Hovedtaler bliver den kendte norske Læge Dr. [illegible] Hoel fra Oslo, der taler om Spørgsmaalet: *Straf eller Forebyggelse*.

Videre vil korte Taler om Processen og Regeringens Svangerskabslovforslag blive holdt af Fru Ofelia Christiansen, Fru Mari Larsen og Red. Chr. Christensen.

Til at deltage i Diskussionen er bl. a. indbudt Justitsministeren, Socialministeren, Svangerskabskommissionens Medlemmer samt flere andre Interesserede. Ligeledes vil af de Tiltalte [illegible] Dr. Leunbach komme til Stede.

Mødet er offentlig tilgængeligt. Entreen er 50 Øre.

Interesserede Kvinder og Mænd der Tirsdag og Onsdag vil være den seksualpolitiske Bevægelse behjælpelig med at dele Agitationsmateriale ud for Mødet, bedes at hente dette Mandag Aften paa vort Blads Ekspeditionskontor, Blaagaards Plads 21, St., mellem Kl. 17 og 19.

Gadespejlet

[illegible] Billede [illegible] Gudstjeneste [illegible] Kvinder og Børn. Billedet har inspireret den unge Digter [illegible] følgende Tekst, som vi overlader [illegible] Tid.

De »kristnes« Korstog

De kommer med spanske [illegible]
men hverver Legionær[illegible]
i Maurer og Marokkan[illegible]
mod Spaniens Mill[illegible]

[illegible]

Farvel, Otto Volf

Fortaleren for den tarifløse Lønpolitik for de unge Smede- og Maskinarb. fik sig et Mistillidsvotum paa de københavnske Smedes Repræsentantskabsmøde d. 19. November.

I Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds Fagblad for August i Aar fremkom en Artikel om *Ungdomsbeskæftigelse* underskrevet af Sekretæren for Metalarbejdernes Centralafd. i København Hr. Otto Volf, som ikke blot i Arbejderkredse men ogsaa langt op i Borgerskabet og særlig i Arbejdskøberkredse vakte stor Opmærksomhed.

Artiklen byggede paa en Statistik, der udviste at den største Arbejdsløshed gjorde sig gældende hos Smedene i Alderen mellem 18 og 24 Aar.

Den Kendsgerning, at Arbejdsløsheden er større blandt de ganske unge og derfor ikke saa kvalificerede Arbejdere som de ældre Aargange, noget der naturligt i Perioder med Overflod af Arbejdskraft gør sig gældende i alle Fag, fik Hr. Volf til at drage den Konklusion, at i Kampen mod Ungdomsarbejdsløsheden skulde indføres en smidig Lønpolitik, en tarifløs Tilstand for de unge Smede, hvor de fik Løn i *Forhold til deres Ydelse*.

Fordel for Udbytterne

Det er ganske givet at Fagets Udøvere, der interesserer sig for Arbejdernes Interesser, hvad enten de er unge eller ældre, maatte vende sig imod en saa smidig Lønpolitik.

Det er givet at ingen hæderlig ung Arbejder vil ind paa en Arbejdsplads som Løntrykker, lige saa givet som alle ældre Arbejdere gerne ser de unge Kolleger paa Arbejdspladsen, naar dette ikke skader Fagets Lønintresser.

Smedenes Minimalløn og de øvrige Arbejdere.

Det Spørgsmaal Otto Volf rører ved, har ogsaa en historisk Baggrund.

[illegible] Aarhundredskiftet [illegible] de unge Smedes tarifmæssige Løn eller maaske endnu mere de [illegible] udtrykt Smedeforbundets tarifmæssige Minimalløn spillet en Rolle for de øvrige Fag særlig Kommunernes Arbejdsmænd.

Hvor meget den egentlig betød for Smedene skal her være usagt. I gode Perioder blev der vel praktisk ikke arbejdet efter den. Men for Arbejdsmændene var den bestandig en Bremseklods i Lønkampen og bl. a. et af de Realforhold, der satte to borgerlige Reformister som J. A. Hansen og Chr. Lyngsø saa haardt op mod hinanden.

Det Skridt Otto Volf nu foreslog var helt til Fordel for et varieret Lønforhold, hvor hver ung Svend skulde lønnes i Forhold til sin Prestation.

Men da Forslaget samtidig fremsattes som et Middel til at faa et større Antal unge Svende antaget i Industrien til Skade for de Ældre, var *Volfs Forslag i Realiteten et Forslag om Lønnedsættelse*.

Arbejdskøberne og den konservative Presse hilser Hr. Volfs Forslag med Forstaaelse.

Straks efter at Volfs Artikel er fremkommet skete der noget der ikke var helt behageligt for Tankens Fader, idet ikke blot Soc.-Dem. tog vel imod Artiklen, men Arbejdskøberforeningens Blad aftrykte den uændret uden Kommentarer paa en Plads, som om det var en Redaktionsartikel, der udtrykte selve Udbytternes Interesse helt og fuldt.

Selv Berlingske Tidende blev begejstret og erklærede, at Artiklen netop udtrykte, hvad dette reaktionære Blad altid havde ment om den Sag.

Volf, der formentlig følte sig ubehageligt berørt af denne Tilslutning, forsøgte nogle Dage efter paa Grundlag af en Omtale i Arbejderbladet at fri sig for Udbytternes Tilslutning ved en Artikel i Soc.-Dem. I denne Artikel opnaar Otto Volf kun at fremsætte en Portion i sig selv modsigende Vrøvl, der ikke har Krav paa saglig Imødegaaelse.

Realiteten er at de unge skal konkurere de ældre ud ved en relativ mindre Løn.

Bag alle forlorne Talemaader ligger Kærnen i Volfs Forslag ganske klar.

Arbejdskøberne skulde tage de Unge i Arbejde, fordi de i *Kraft af den mindre Løn til disse kunde faa mere Arbejde af de Unge for de samme Penge end af de ældre Arbejdere*.

[illegible] skulde den frie Konkurrence mellem de unge og ældre [illegible] ved [illegible] indføres i Faget [illegible]

De københavnske Afdelinger drøfter Volfs Forslag og deres Repræsentanter giver Volf et skarpt Mistillidsvotum.

Det er givet at Volfs Forslag ikke kunde gaa upaaagtet hen in den for Faget. Rundt i de forskellige københavnske Afdelinger blev Forslaget drøftet og kritiseret. I enkelte Afdelinger blev det endog enstemmigt misbilliget!

Paa de københavnske Afdelingers ordinære Repræsentantskabsmøde torsdag d. 19. Novbr. i Studenterforeningen var Forslaget til Behandling. Der var mødt ca. 525 Repræsentanter og en lang Række Talere havde Ordet, hvoraf man [illegible] Volfs Standpunkt meget stærkt.

[illegible] Afdelingens [illegible] Peter Andersen [illegible] stillede sig paa det Standpunkt, at de unge Svendes Løn var for lav. Et Standpunkt som Forbundets Medlemmer [illegible] Organisationen [illegible] Valg.

[illegible] Volf [illegible] Ordet [illegible] Taler var han saa blanket af for saglige Argumenter at han benævnte sine Modstandere som Revolverjournalister, Syndikalister og [illegible]

[illegible] mere betegnende er det, at Manden [illegible] sine Kolleger, der bekæmper hans Artikel [illegible] hans Artikel som den mest reaktionære Presse venligst har aftrykt og kommenteret som deres egne Standpunkt.

Forøvrigt var flere af hans Modstandere slet ikke Syndikalister men socialdemokratiske Arbejdere og Tillidsmænd.

Hans taabelige Skænderi hjalp ham da heller ikke. Flertallet af de forsamlede Repræsentanter for Københavns organiserede Smede og Maskinarbejdere vedtog en skarp Misbilligelse af hans Artikel og Optræden — og det havde han ærlig fortjent.

Farvel Otto Volf.

Det lader til at Smede og Maskinarbejderne i København efterhaanden begynder at faa Øjnene op for, hvad Otto Volf egentlig er.

At hans positive Evner til at repræsentere Kammeraternes Interesser ikke staar Maal med hans Evner til over skiftende Opfattelser at mase sig frem, har Bestyrelsen for Centralafdelingen erkendt ved for Fremtiden at fratage ham Retten til offentlig at skrive og tale, før han har faaet det godkendt af Bestyrelsen. Det er en Mundkurv en ærekær Mand ikke vilde løbe rundt med — men naar man er en Otto Volf er det jo en anden Sag.

Hans Løbebane er karakteristisk. Først Medlem af F. S., men da der ingen Levebrødspladser var saa gik Vejen til D. K. P., hvorfra han faldt sine tidligere Meningsfæller i Ryggen.

Medstifter af Københavns Metalarbejderforbund og Medstifter af Smedenes Fællesklub, som hjalp ham til Formandspladsen (lønnet) for Smenedes Afd. 12. Derfra Sekretær for Centralafdelingen 14 Dage efter offentlig erklæret Socialdemokrat, hvorefter han overfaldt sine tidligere Meningsfæller i D. K. P.

Derefter et Trin endnu op ad Trappestigen til Formand for Bestyrelsen for Smedenes Maskinfabrik Aurora. Men efter 1 Aars Styrelse under Hr. Volfs Formandsskab var det forbi med Morgenrøden, da blev det *Nat med en lille Million Underskud som de københavnske Smede nu skal betale!*

Vi kan selvfølgelig ikke have nogen Mening om hvor meget københavns Smede og Maskinarbejdere endnu vil ofre for at holde denne lige saa evneløse som troløse Renegat paa Trappestigen, men faar han Held med at gennemføre sin smidige tarifløse Ungsvendeløn da bliver Aurorahistorien kun en Klatskilling mod de Summer, Arbejderne da bliver taget for.

Det vilde unægtelig være økonomisk forstandigt, om Københavns Metalarbejdere nu sagde *Farvel, Otto Volf!*

Den amerikanske Sømandsstrejke skærpes

Sømandsstrejken har varet i ca. 3 Uger og føres af de Strejkende med ubrudt Kraft. Praktisk talt er hele Skibsfarten paa Amerika, hvor det drejer sig om amerikanske Skibe, lammet. Paa Opfordring af de strejkende Sømænd har Havnearbejderne i alle Stillehavshavnene gjort Sympatistrejke. Den store reformistiske Centralorganisation American Federation of Labour (A. F. L.) har imidlertid tro mod Traditionen [illegible] de Strejkende i Ryggen ved at erklære Sympatistrejken for ulovlig.

Det mexikanske Havnearbejderforbund har paa Opfordring af de strejkende Sømandsorganisationer [illegible] Medlemmer [illegible] amerikanske Skibe [illegible] Stillehavshavnene.

I de seneste Dage er Strejken yderligere skærpet idet 6000 Skibsofficerer har nedlagt Arbejdet.

Steinckes Moder-Ideal

[illegible]

7 Idioter for et normalt Barn.

[illegible] født 7 aandssvage Børn til Verden, men af det 8de Barn, hun fødte, var særdeles godt begavet.

Paa Grundlag af at der fødes 7 Idioter for et normalt Barn skal der altsaa sættes Grænser for Lægernes Ret til Svangerskabsafbrydelse bag denne Skranke.

Det er ikke saa sært at vi bestandig mangler Idiotanstalter i dette Land og efter det nye Svangerskabsforslags Vedtagelse vil denne Mangel sikkert blive endnu større, hvis ikke de normale Kvinder her i Landet reagerer paa den Maade at de betragter Christiansborg som et Anneks til Bistrup.

Fru Gauthier Schmit burde i alle Tilfælde efter sine Udtalelser om de 7 aandssvage Børn underkastes en Mentalundersøgelse hos Prof. Wimmer.

Diktaturets Pisk.

Und af Advokatur for sine reaktionære Tvangsforanstaltninger for at tvinge den gravide Kvinde til mod hendes Vilje at føde et Barn, truer Hr. Steincke Demokratiet med Diktaturets Pisk, hvis det ikke ophører med sin Tøjlesløshed og [illegible]

Det er fuldstændig korrekt at Steincke ved denne Trusel sætter sig selv uden for Demokratiet. Men Truslen om Diktaturets Pisk er ganske forfejlet. En Justitsminister, der ved Hjælp af Politi og Fængselsstraffe vil tvinge den frie Kvinde til mod hendes Vilje at sætte Børn i Verden, er en saa reaktionær brutal Diktator at Historien ikke har nogen mere afskyelig at opvise.

Gaase-Pjat.

Socialdemokratiets Ordfører i Folketinget om Svangerskabsloven, Fru. Nina Andersen, erklærede, at hun vilde have [illegible] Nævningene Retten til at dømme i de saakaldte kriminelle Abortsager hvis ikke Loven om Meddomsmænd var gennemført.

Da denne Lov endnu ikke er traadt ud i Livet og at intet Menneske ved hvorledes den vil virke og da endvidere faarst [illegible] Spørgsmaalet hvor Steincke [illegible] den afgørende Indflydelse paa Dommen [illegible] Fru Nina Andersens Udtalelser et Gaase-Pjat der kun skal dække over hendes eget Forræderi mod hendes fattige og ulykkelige Medsøstre.

En [illegible] Repræsentant [illegible] Arbejderkvinder.

De 6000 ulovlige Aborter.

Svangerskabskommissionen kom til det Resultat [illegible] Aar foretaget ca. 6000 Tilfælde af ulovlig fremkaldte Aborter. Disse 6000 Tilfælde er dem, der er tilstødt et eller andet saaledes at Læger eller Sygehuse er blandet ind i Sagen. Men vi der i Aarevis har arbejdet med Seksualspørgsmaalet eller blot kender lidt nærmere til Forholdet gennem Kendskab til Hundreder af Kvinders Eksistenskamp, ved jo at det kun er de færreste Tilfælde at Lægerne faar Kundskab om. Kun de Uvidende og Uheldige ender i de officielle Journaler. Det egentlige Tal paa ulovlige Aborter kan ingen fastslaa, men at det er over 30.000 om Aaret, derom tvivler ingen der blot har lidt intimt Kendskab til Forholdene.

Hvis ikke Justitsministerens nye [illegible] Svangerskabslov skal blive en [illegible] var det derfor klogt i snarest muligt at stille Forslag om Opførelse af en Række nye Kvindefængsler foruden diverse Idiotanstalter. Den [illegible] Herre praler jo altid med at han bestandig tager Ansvaret for sine Handlinger.

Mere Gaas.

For at forhindre at Overklassens Kvinder uden Kontrol fremdeles [illegible] blive befriet for en uønsket Fødsel, har Hr. Steincke i sit Forslag for slaaet at de tilladte Indgreb kun maatte foretages paa de offentlige Sygehuse.

Nina Andersen henstillede i sin Ordførertale om ikke fortsat Privatklinikerne kunde faa Lov at praktisere.

Det var Arbejderkvindernes Ordfører, der fremsatte denne Henstilling.

Seksual-Politik i Danmark

Af Læge J. H. Leunbach

Der hersker megen uklarhed og ukendskab til hvad SEXPOL er og hvad den vil. En orientering for danske læsere er derfor paakrævet. Navnet er en forkortelse af *sexual politik*, hvorved her skal forstaas *revolutionær* sexual politik. Der findes nemlig ogsaa andre former for sexualpolitik, baade en *reaktionær* og en *liberal*. Disse former optræder ikke med aabent visir som det den vestligheden [illegible] bestræbelser for en [illegible] med magt at *undertrykke* menneskenes konsdrift og konsliv eller med andre midler at *regulere* og indskrænke det.

Den *reaktionære* sexualpolitik optræder under forklædning [illegible] familiens hellighed [illegible] respekt for [illegible] fosterets retsbeskyttelse [illegible] den unge kvinde [illegible] smuktklingende navne. Det [illegible] den reaktionære [illegible] hvorved det op[illegible] menneskene til [illegible] lydige, villige slaver [illegible] mindretals regimente. Den reaktionære sexualpolitik er en vigtig og nødvendig [illegible] konservativ politik overhovedet. [illegible] finder den konservative politik [illegible] befolkningen selv til trods for, at den [illegible] befolkningens egne interesser. [illegible] selvstændigt tænkende *undersaatter* [illegible] trusler om [illegible] familiens opløsning [illegible] kedsel [illegible] degeneration.

Kirken er den reaktionære sexualpolitiks [illegible] og har derfor en meget stor betydning [illegible] det herskende samfundssystem. [illegible] har præsterne en vældig indflydelse især paa kvinderne og derigennem paa hele befolkningen. Ogsaa i de protestantiske lande [illegible] kirken og de religiøse samfund [illegible] politisk magt. Det er ikke [illegible] at kirken understøtter enhver form [illegible] dens magt er [illegible] menneskenes religiøsitet og afhængighed [illegible] det at det psykiske grundlag [illegible] hviler er *angst* og *skyldfølelse* [illegible] opstaaet af undertrykt og *fortrængt* sexualitet. Hvis det lykkes at befri et menneske for angst og skyldfølelse og [illegible] hun ikke længere saa tilgængelig for religiøs paavirkning. Kirken maa derfor [illegible] paa magthavernes og undertrykkernes side [illegible] kan *aldrig* medvirke til befolkningens [illegible] frigørelse.

Den *liberale* sexualpolitik gaar ud paa at gøre [illegible] forholdsvis [illegible] indrømmelser som midler til befolkningens sexuelle behov og ved hjælp af *sexualreformer* at mildne den almindelige sexualnød som den reaktionære sexualpolitik har skabt og opretholder. Reformerne bestaar i at anerkende sociale indikationer til svangerskabsafbrydelse, at *tolerere* [illegible] uden direkte at befordre [illegible] kendskabet til forebyggende midler, at gøre adgangen til skilsmisse lettere, at gøre kaarene noget taaleligere for uægte børn og ugifte mødre, at tolerere konsliv udenfor ægteskabet, at indrømme ungdommen en vis ret til konsliv, dog helst i regulerede former som kammerategteskab eller andre former for tidligt ægteskab med let adgang til skilsmisse. Den liberale sexualpolitik vil *lindre* den forhaandenværende sexualnød og kommer derved til at afværge befolkningens oprør mod de magter, som hindrer den i at faa sine primitive behov tilfredsstillet.

Den *revolutionære* sexualpolitik vil søge at skabe de bedst mulige kaar for menneskenes kærlighedsliv og lykke og derigennem for individernes udvikling til fribaarne selvstændigt tænkende, [illegible] og arbejdsdygtige bærere af de kulturelle fremskridt, som der derved aabnes uanede muligheder for. Vi vil ikke være med til at ofre menneskenes lykke og velfærd for at opretholde overleverede religioner og moralforestillinger, der nu kun virker som en hæmsko paa menneskenes personlige, sociale og kulturelle udvikling.

Vi vil være med til at indrette samfundsordningen efter menneskenes *behov*, men ikke til at *undertrykke* menneskenes behov til fordel for *den bestaaende* samfundsordning. Hvis der kan opnaas fuld lykke, sundhed og frihed indenfor ægteskab og familie, har vi naturligvis intet imod disse institutioner. Men hvis det viser sig, at sexuelt sunde og frigjorte mennesker hellere vil erstatte de nuværende familiebaand med andre former for samliv, bør de ikke søges opretholdt med magt som en hindring for menneskenes lykke og frihed. Det er noget, fremtiden maa vise.

Den *reaktionære* og den *liberale* sexualpolitik har et fælles formaal, som de blot søger at naa ved hjælp af forskellige midler. Begge gaar de ud paa at opretholde *klassesamfundet* med dets tredobbelte magtforhold:

1) Overklassens udbytning af underklassen.
2) Mandens herredømme over kvinden.
3) Alderdommens beherskelse af ungdommen.

Sexualundertrykkelsen frembringer de egenskaber hos menneskene: uselvstændighed, lydighed, underdanighed, beskedenhed, ængstelighed osv., som er nødvendige for at det store flertal — uden at gøre oprør — skal lade sig udbytte af et lille ejendomsbesiddende mindretal, for at kvinderne skal affinde sig med paa ethvert punkt at blive tilsidesat til fordel for mændene, og for at ungdommen skal bevare sin underdanighed overfor de ældre.

Disse egenskaber opstaar særlig gennem børneopdragelsen indenfor den *patriarkalske* familie. Det er med fuld ret, naar familien og ægteskabet regnes for at være de grundpiller, hvorpaa samfundet — vel at mærke *klassesamfundet* — hviler. Den reaktionære sexualpolitik gaar derfor ud paa med alle midler at opretholde familien og ægteskabet.

De nævnte undersaat-egenskaber opstaar derved, at barnet fra første dag hæmmes i sin bevægelighed og opdrages til at give afkald paa at tilfredsstille sine egne drifter og ønsker, men derimod at opføre sig saadan, som det passer de voxne: være renlige og artige, sidde pænt stille og ikke støje naar de voxne er tilstede, ikke sige noget, før de bliver spurgt osv. Speciell bliver børnenes konsdrift holdt fuldstændigt nede, og enhver yttring af driften, som f. ex. onani eller sexuelle lege, bliver strengt straffet.

Den moderne sexualvidenskab og psykologi har paavist denne sammenhæng mellem konslivets undertrykkelse, speciell i barndommen, og menneskenes psykiske egenskaber. Det er *Freud's* store fortjeneste at have paavist barnets konsliv og dets betydning.

Wilhelm Reich har bygget videre paa *Freud's* teorier og har skabt en ny videnskabsgren, *sexualøkonomien*, som har udredet alle de indviklede aarsagsforhold mellem konsdriften og dens undertrykkelse, samfundet og familien, menneskenes psykiske egenskaber og karakter osv.

Ordet sexualøkonomi blev først brugt som betegnelse for en saadan regulering af konslivet, som tilstræber det størst mulige maal af menneskelig sundhed og lykke, social og kulturel udvikling. Senere gik det over til ogsaa at betegne den videnskab, der undersøger sexuallivets betydning for alle sider af den menneskelige tilværelse.

Paa grundlag af sexualøkonomiens videnskabelige erkendelser er den *bevidste revolutionære sexualpolitik* opstaaet. For at udbrede de sexualøkonomiske teorier og for at forsøge at hjælpe menneskenes mere eller mindre uklare og ubevidste ønsker om sexuel frihed og lykke ind i praktiske baner har vi dannet organisationen SEX-POL.

Ogsaa før Sexpol's tid har der existeret en revolutionær sexualpolitik. Men den er gaaet mer eller mindre i blinde, fordi den ikke havde en bevidst videnskabelig teori at støtte sig til. Paa samme maade har der i mange hundrede aar existeret socialistiske bevægelser. Men først *Karl Marx* skabte det teoretiske grundlag, som har givet den moderne socialistiske arbejderbevægelse fast grund under fødderne.

I alle tidligere revolutioner har ønsket om sexuel frihed været med til at give den revolutionære bevægelse sin umodstaaelige kraft. I den russiske revolutions første aar spillede den revolutionære sexualpolitik en meget stor rolle. Kvinden fik fri ret til fostertjernelse, det borgerlige ægteskab ophævedes, og ungdommen fik en vidtgaaende sexuel frihed. Der er ingen tvivl om, at denne revolutionære sexualpolitik har bidraget mægtigt til at give den russiske revolution den kraft, hvormed det lykkedes at slaa det kapitalistiske samfund i stykker, saa grunden blev ryddet til socialismens opbygning. Men den russiske revolutions ledere forstod ikke sexualpolitikens betydning, de blev bange for den sexuelle frihed, som befolkningen krævede, og vidste ikke, hvorledes de skulde udnytte den i den socialistiske opbygnings tjeneste. De gik ret hurtigt i gang med at bremse den begyndende sexualrevolution og benytede dertil de gammelkendte midler: opdragelse, moral og straffelov. Ungdommen blev opfordret til »socialistisk askese«, til at tilsidesætte ønsket om at tilfredsstille sine egne drifter og leve sit personlige liv til fordel for 5-aarsplanen og landets tekniske udvikling. Af partiets medlemmer fordredes det, at de skulde være særlig »moralske«. Tilsidst er Sovjet Unionen — paa et tidspunkt, hvor der heldigvis stadig paa forskellige andre omraader [illegible] seringen af landbruget [illegible] tionær sexualpolitik, hvis sidste [illegible]

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Mordet paa Edgar André

Vi har modtaget følgende:

Atter har Fascisterne myrdet en af den tyske proletariske Bevægelses Funktionærer. Idet de udnyttede den internationale Arbejderklasses Svaghed, har Bødlerne i den tredie Rige skyndt sig at begaa et nyt Justitsmord. Kominterns komitéprotester, der ikke er baseret paa en kampberedt Arbejderklasse, men paa de »venstre« intellektuelles humane Følelser, har, som saa ofte, ikke kunnet gøre Bødlerne bange. Dertil kom, at Arbejdernes Kraft i Protestbevægelsen mod de fascistiske Mordgerninger blev afgørende svækket gennem Justitsforbrydelserne i Moskva.

Arbejderne er alt for tilbøjelige til at ligestille Fascisternes og Moskva-Magthavernes Mord.

En af Hovedanklagerne mod André var et Sammenstød mellem Kommunister og Fascister i Anledning af en kommunistisk Valgdemonstration. Ved dette Sammenstød, der fandt Sted ved Sternschanze i Hamborg, blev en Nationalsocialist dræbt. Det er naturligt, at de nuværende Magthavere i Tyskland forsøger at vælte Skylden til disse Sammenstød over paa Kommunisterne for at fremskaffe Legalitet for deres Arbejdermord.

Det staar absolut fast, at dette Sammenstød var Resultatet af Fascisternes Provokation. Sammenstødet fandt Sted paa en Søndag under en Valgkampperiode. Paa denne Dag havde det Kommunistiske Parti gennemført en Agitationsdemonstration gennem Hamborgs Byomraade. Denne Demonstration var fuldstændig lovlig og fandt Sted med Politiets Tilladelse. Mere end 80 Lastbiler, der var besat med revolutionære Arbejdere, tog Opstilling i Sidegaderne til Schanzenstrasse. En paa samme Tid ønsket Demonstration af Nazisterne var blevet forbudt af Politiet. Til Trods for Forbudet demonstrerede Nazisterne i de Gader, hvor Samlingsstedet var for Kommunisternes Propagandatog. De marcherede gennem Feldstrasse—Pferdemarkt—Schanzenstrasse og provokerede de forsamlede Kommunister. Planen for denne Demonstration var af de daværende nazistiske Ledere, de nuværende Herrer i Tyskland, lagt saaledes, at det til Trods for den største Sindighed hos de kommunistiske Arbejdere maatte komme til Sammenstød.

Endelig ved Jernbaneviadukten i Sternschanze lykkedes Fascisternes Plan. Det kom til Sammenstød, ved hvilke Fascisterne blev drevet paa Flugt af Arbejdernæverne.

I dette Øjeblik, da Fascisterne fik Klø af Arbejderne, saa jeg personligt, at der fra modsat Retning, fra Weidenallé, kom en Personbil kørende i hurtig Fart, i hvilken der kun som Chauffør sad en Politibetjent, der kørte ind i den kæmpende Mængde. Politibetjenten styrede med den ene Haand, medens han afskød en Revolver, som han holdt i den anden Haand. Ved den opstaaede Panik blev en kommunistisk Partifunktionær, som jeg kendte, paakørt. Han var sengeliggende derefter i flere Uger. Hele denne sidste Episode med den skydende Betjent, blev hverken omtalt i Processen eller i de forskellige Øjenvidners Beretninger. Men den kan have en vis Betydning for at bevise Edgar Andrés Uskyldighed. Jeg ansaa det derfor for min Pligt at meddele disse Kendsgerninger, endnu mere konkret, end jeg har sagt dem her, *til en ansvarlig Funktionær af det tyske Kommunistiske Parti, som opholder sig her i København*, og jeg erklærede mig villig til at overgive alt *i en aaben Erklæring til Pressen*. Mange Detailler, der er nødvendig for en grundig Bevisførelse, kan og vil jeg kun offentliggøre efter at have raadført mig med ansvarlige Kammerater, der nøjagtig kender Situationen for de illegale Kader i Hamborg for Øjeblikket, og hele Procesmaterialet. Frem for alt drejer det sig om at skaane dem, der kæmper illegalt, og som eventuelt paa Grund af en letfærdig Forklaring kan blive udsat for Farer.

Til Trods for, at det var lovet, kom denne *ansvarlige* Funktionær *ikke* til den aftalte Samtale. KPD gav dermed Afkald paa dette Udsagn. Det er forstaaeligt. Hele deres gemene Hetz mod de »kontrarevolutionære« Trotkister, »Gestapoagenterne« etc. havde derved faaet et mægtigt Stød. Endvidere kan Bureaukratiet ikke gaa med til, at Trotskisterne Side om Side med de revolutionære Arbejdere har staaet og endnu staar i Kamp mod de nazistiske Mordbander.

Selvfølgelig mener jeg ikke, at man kunde have reddet André gennem disse Udsagn. Dødsdommen mod André og ogsaa mod alle de »legalt« myrdede Kammerater bliver afsagt uafhængig af Ret og Uret. Dommen er ingen Retsdom, men en Klassedom. Disse Klassedomme kan kun forhindres ved den proletariske Klasses skarpeste Kamp paa internationalt Omraade. Men for at ruske den brede Offentlighed op, maa man fremføre selv den mindste Kendsgerning for at røbe de brune Mordere. Men for Stalin-Bureaukratiet er en Martyr vigtigere end at marchere mod Fascismen i Fællesfront med en Trotskist. Naar jeg lader disse Linjer fremkomme anonymt, er det ikke, fordi jeg ikke tager Ansvaret for mine Ord. Kommunist-Bureaukratiet ved nøjagtigt, hvem der har skrevet dette, for det kender Kendsgerningerne, her er Tale om, og derfor er det medskyldig i, at Protestbevægelsen mod Justitsmordet ikke fik Slagkraft nok.

Sandsynligvis vil der nu begynde en særlig Hetz mod mig og mine Kammerater. Men allerede nu skal det siges til disse Bureaukrater, at vi skal vide at forsvare os. Det skal de huske.

I »Rundschau« Nr. 49 anmelder KPD's Central-Komité en Udrensning af den kommunistiske Emigration for trotskistiske Elementer. I den kommende Tid bliver den materielle og moralske Støtte taget fra nogle hundrede Emigranter, der beskyldes for at være Gestapo-Agenter. Der bestaar den Fare, at nogle af disse Kammerater bliver et Offer for Bureaukratiets Provokationer og Bagvaskelser. Enhver revolutionær Arbejder er forpligtet til at støtte disse Kammerater, for at de ikke drives til Fortvivlelse og ikke lander der, hvor det selvforherligende Bureaukrati vil have dem: I Gestapos Arme.

En tysk Trotskist.

Med Henblik paa det sidste Afsnit om eventuel Forfølgelse af tyske Emigranter for deres Overbevisnings Skyld skal vi anføre, at ingen dansk Arbejder kan gøre sig skyldig i en saadan Klasseforbrydelse uden at stemple sig selv som en ærelos Slyngel, og ARBEJDET vil ikke vige tilbage for noget Middel til at afsløre og uskadeliggøre en saadan Bandit.

Red.

Kødkort-Skandalen har et videre Perspektiv

Socialkontor-Assistenten samler Erklæringer, men det hjælper ham ikke. Og hvad med Socialudvalgets Ansvar?

Vi har i de sidste Numre beskæftiget os med Assistent Jørgensen ved Socialkontoret i Alderslyst ved Silkeborg og hans Opførsel.

Vi har beskyldt ham for, at han har mødt beruset op paa Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskassekontor i Silkeborg, hvor han kom paa Socialkontorets Vegne.

Vi har beskyldt ham for, at han i Strid med Loven har udleveret ca. 60 Kødkort til Formanden for de Arbejdsløses Udvalg med det Formaal at faa ham til at være Angiver — og derved uskadeliggøre ham.

Vi har videre gjort opmærksom paa, at der længe har gaaet Rygter om, at han har købt en Sandstensvase af en Mand ved Navn A. Jacobsen og betalt denne med Kødkort.

I denne Anledning har Assistent Jørgensen været ude og samle »Hæderlighedsattester«.

Disse Attester omfatter ikke de ca. 60 Kødkort. Ved dem rokkes der ikke.

Angaaende Fuldskaben paa Arbejdsmændenes Kontor, skal Hr. Jørgensen have faaet en Mands Underskrift.

Vi svarer med, at vi har flere Mænds Underskrift paa, at han var saa drukken, at han maatte ud og kaste op. Vi opretholder altsaa vor Beskyldning og opfordrer Jørgensen til at anlægge Sag imod os.

Ligeledes skal Jørgensen beside en Erklæring fra nævnte A. Jacobsen om, at denne ikke fik Kødkort for Vasen.

Vel, vi udtalte i sidste Nummer, at vi *ikke* vilde paastaa, at Jørgensen havde betalt med Kødmærker.

Dette Standpunkt indtager vi ikke mere. Tværtimod! Vi formener, at vi nu ligger inde med et saadant Bevismateriale, at *vi offentlig stempler Assistent Jørgensen for at have brugt Kødkortene til egen Berigelse!*

Vi haaber, at Assistent Jørgensen forstaar, at nu slipper han ikke for et Sagsanlæg mod os, hvis han ikke for altid vil være færdig i Alderslyst!

Vi skal belære ham og andre om, at det gamle Trick med at bruge Folks sociale Afhængighed til at lave »Hæderlighedsattester« paa ikke gaar i en Kamp med os.

Vi er for gamle Rotter til at lade os fange i Sejlgarnssnøre.

Derfor, Hr. Jørgensen, kom med Sagsanlægget. Offentligheden lægger mere Vægt paa, hvad A. Jacobsen siger i Vidneskranken, end hvad han skriver under paa som Vennetjeneste overfor Dem.

Vi venter altsaa paa Sagsanlægget!

Kødkortskandalen har ogsaa Bud højere op.

Vi har før efterlyst Kontrollen med disse Kødkort.

Vi stiller det Spørgsmaal direkte til Socialudvalgets Formand, Hr. Westergaard, hvorledes Assistenten i den Grad kan misbruge et saa stort Antal Kødkort mod Lovens Bestemmelser — med eller uden Formandens Vidende.

Vidste Hr. Westergaard ikke noget om dette Misbrug — hvorledes da med Kontrollen?

Vi formener, at en Mand som Hr. Westergaard, der indtil Lovens mindste Bogstav og den yderste Grad af Strenghed har krævet de Arbejdsløse forfulgt og straffet, ja at saadan en Mand selv maa være uden Plet og Lyde. Hans offentlige Vandel og Ansvarsfølelse maa jo være fuldstændig moralsk og juridisk uangribelig.

Vi retter derfor direkte det Spørgsmaal til Dem, Hr. Westergaard: Hvorledes er det med Deres personlige Kendskab til Assistent Jørgensens Misbrug af de ca. 60 Kødkort, hvormed han forsøgte at bestikke Schmidt Johansen? Vidste De, at Jørgensen misbrugte Kortene til dette? Var De indforstaaet hermed? De bør ikke glemme, at De forud personligt havde talt med Schmidt Johansen om denne Sag. De kommer ikke uden om, at netop dette Forhold nemt kaster en Mistanke mod Dem om De ikke offentligt fremkommer med en Erklæring?

Og er det saaledes, at De intet har vidst om Assistent Jørgensens Misbrug af alle disse Kødkort, hvorledes da med Deres Ansvar overfor de offentlige Midler, der i Deres Egenskab af Formand for det sociale Udvalg er undergivet Deres Kontrol?

Naar vi er saa forbandet nysgerrige efter at faa Besked særlig med de 60 Kødkort, saa indrømmer vi aabent, at vi, foruden at man maa stille de strengeste Krav til de Mænd, der administrerer de offentlige Midler, har andre for os ikke uvæsentlige Grunde.

Hvorfor blev der først rettet Undersøgelse og rejst Sag mod Schmidt Johansen, da Kødkortene ikke hjalp.

Vi ligger med Akterne i den Strafferetssag, Socialudvalget i Alderslyst har rejst mod Schmidt Johansen, og som nu skal for Landsretten. Denne Sag vil vi fremlægge for Offentligheden i de kommende Numre af »Arbejdet«.

Men allerede her i den specielle Kødkortaffære maa vi fremholde det for os meget mistænkelige Forhold, at denne Sag — denne haarfine Spionagesag — først rejses. *Ja netop rejses saasnart det er afgjort, at Schmidt Johansen ikke vil være Angiver, ikke vil ødelægge sin egen Stilling som de Arbejdsløses Talsmand, fordi Assistent Jørgensen ulovligt søger at bestikke ham med de ca. 60 Kødkort.*

Det smager mere end af en Tilfældighed, at da Jørgensen ikke kan ødelægge Schmidt Johansen med Kødkortene, saa tager Socialudvalget med Hr. Westergaard fat paa at ødelægge Schmidt Johansen ved en meget omstændelig, haarfin Undersøgelse af hans Indtægter for — som Retssagen viser — ad denne Vej at ødelægge ham.

Vi bestrider ikke Westergaards juridiske Ret til hans Nidkærhed for at faa en Arbejdsløs straffet, selv for de Bagateller, her er Tale om, men saa kan han heller ikke afvise den Nidkærhed, der vender sig mod Westergaards eget Ansvar for Brugen af de andre offentlige Midler, der er betroet ham!

Den Sum, Schmidt Johansen — *paa Westergaards Anmeldelse* — nu skal straffes og vanæres for, overstiger jo meget lidt den Sum, Kødkortene repræsenterer, og som paa lige saa ulovlig Maade som offentlige Midler er fjernet fra Socialkontoret.

Vi spørger Westergaard: Hvis De ikke var indforstaaet med Assistent Jørgensens ulovlige Misbrug og Fjernelse af disse Kødkort, *hvorfor har De saa ikke anmeldt ham til Politiet? De har jo kendt dette Forhold i længere Tid!*

Skulde Westergaard mene, at han fremdeles kan sidde disse offentligt stillede, men meget berettigede Spørgsmaal overhørig, saa kunde vi slaa os tiltaals med, at intet Svar ogsaa er et Svar.

Men saaledes bliver det ikke i denne Sag.

For nylig skete der i en Arbejdsløshedskasse i København, at en Funktionær beskyldte en anden for Tyveri af Kødkort. En Politiundersøgelse afslørede, at en Del Kødkort var brændt, og at der ingen virkelig Kontrol var med disse Kødkort. Fra 2 Kommuner ligger vi med Sager, der peger hen paa, at Kødkort er misbrugt til »gode Venner«. Fra en tredie Kommune ligger der Klager over, at to Slagtermestre uden anden Grund end »manglende politisk Forstaaelse« er forbigaaet sidste Jul med Henblik paa Kort til Kød til deres fattige Kunder.

Hele Kødkortordningen tyder paa, at den trænger til en grundig Ændring i Kontrollen, og Skandalen i Alderslyst afgiver det bedste Grundlag for en Henvendelse til Social- og Justitsministeriet, og netop i Alderslyst er der en hel Del Skatteydere, der føler en vis Trang til at underskrive en saadan Henvendelse.

Vil Hr. Westergaard derfor ikke svare offentlig, saa slipper han dog næppe derfor uden om Ansvaret for det, der er foregaaet paa Socialkontoret i Alderslyst.

Vi fortsætter i næste Nummer med Forfølgelsen mod Formanden for de Arbejdsløses Udvalg i Alderslyst.

Straf eller Forebyggelse

OFFENTLIG MØDE

i Anledning af Retssagen mod Lægerne og Regeringens Lovforslag,

Fredag d. 4. December Kl. 20

i WEINOLDs Lokaler, Nørrevold 20

Aftenens Hovedtaler er Dr. NIC. HOEL fra Oslo

derefter taler Fru **Marie Larsen**, Redaktør **Chr. Christensen**, og Fru **Ofelia Christiansen**. Til Diskussionen er indbudt Justitsministeren og Socialministeren, Svangerskabskommissionens Medlemmer samt andre interesserede.

SEX-POL.

Alle har Adgang. Entre 50 Øre.

Københavns-Afdeling under F.S. afholder

Aftenunderholdning og Bal

Søndag d. 6. December 1936 Kl. 19.30 i Weinolds Selskabslokaler, Nørrevold

Program:

Den fænomenale Hypnotisør Dr. X. Manden, der har forbavset Tusinder Mennesker med sine helt usandsynlige Eksperimenter viser Hypnotismens Mystik, i alle dens Faser.

Masse-Suggestion. Psyko Eksperimenter Anæstesi (Følelsesløshed). Katalepsi (fuldstændig Stivhed). Post-Hypnose. Søvnhypnose. Hallucinationer. Mange Lattervækkende Situationer.

Dr. X. arbejder hurtigt og livligt saa Publikum intet Øjeblik trættes. Medierne udtages blandt Publikum, og enhver kan frivilligt deltage som Medie.

Efter Aftenunderholdningen

stort BAL til Kl 2 MUSIK af Daniel Rasmussens Orkester - Mød i god Tid.

Baltegn løses i Salén. FS. Medlemmer kan afhente Billetter og Programmer paa Ekspeditionen fra Mandag Aften.

Komintern likviderer

Det franske kommunistiske Parti har sendt et Brev til det franske Socialdemokratis Nationalraad, der i disse Dage træder sammen i Paris.

I Brevet foreslaas Dannelsen af en Samarbejdskomité paa 21 Medlemmer og 6 Suppleanter fra hvert Parti.

I Slutningen af Brevet fastslaas, at Komitéen skal være at betragte som et **første Skridt til Virkeliggørelsen af den organiserede Enhed** af de to Parter, og der foreslaas Sammenkaldelsen af en Enhedskonference, hvis Opgave skal være at forberede en Enhedskongres for begge Parter.

Naar man først saa langt, at der opnaas organisatorisk Enhed mellem Socialdemokrater og Stalinister i Frankrig, er der ikke meget mere tilbage af Komintern herude i Vesteuropa. Likvidationen kan tage Fart overalt.

Lad os haabe, at der kan komme god Gang i Handelen, at de kan blive færdige saa tidligt, at Ophørsudsalgene kan begynde i Januar Maaned sammen med alle de andre Udsalg af gamle udrangerede Varer, for man maa jo indrømme, at der findes et velassorteret Lager.

Hvad mener man f. Eks. om følgende Tilbud: »Verdensrevolutionen« kun lidt brugt, sælges for højeste Bud. »Arbejderne har intet Fædreland«, meget fin Aktivitet. »Den imperialistiske Krig skal forvandles til en Borgerkrig«, sælges langt under Indkøbspris, osv.

»Socialfascister«, »Kontrarevolutionære«, »Marodører« og lignende Serieproduktioner sælges uhørt billigt.

Kom ind og køb! Hele Varelageret skal sælges for at give Plads til nye hjemkomne Folkefrontsvarer.

Hen til Kommoden og tilbaves igen!

Ærbødigst

Komintern.

Vi overlader Idéen gratis til Salgschefen.

Sejrens Frugter

De Arbejdsløse skal i Vinter have 38 Øre pr. Dag pr. Familie - hvis ikke Kommunekassen tager det.

Tiden er inde. Arbejderne skal til at nyde Sejrens herlige Frugter fra den parlamentariske Aktions straalende Landstingssejr.

I Overensstemmelse hermed har Socialministeren stillet Forslag om Udvidelse af Dageantallet for forsikringsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse og Fortsættelseskassernes Ret til fortsat Understøttelse.

Beløbet, som Staten stiller til Raadighed ifølge Forslaget, er 5,6 Mill. Kr.

Vil vi se bort fra Realiteterne bag dette Forslag, betyder det med ca. 80,000 Arbejdsløse et Statstilskud af ca. 38 Øre pr. arbejdsløs Familie pr. Dag i Vinter. For en Familie paa 5 Medlemmer kan det blive omtrent 8 Øre pr. Hoved. Blot nu de Arbejdsløse, deres Hustruer og Børn ikke henfalder til Orgier i Vellevned efter denne autoriserede Rundhaandethed.

For muligt at undgaa denne Skandale gør vi paa Forhaand opmærksom paa, at Bevillingen paa de 5,6 Mill. Kr. for Størstedelen til Slut ender i Kommunernes Kasser, da hele Forslaget i Realiteten gaar ud paa at forskaane disse for Socialhjælp ved at beholde saa mange som muligt paa forsikringsmæssig Understøttelse.

Der fortælles om en norsk Kærring, at lige meget hvordan hun vendte sig, saa havde hun Rumpa bag.

Det gaar nok danske Arbejdsløse ligeledes.

Sejrens Frugter er nok baade modige — og sure.

Danmark er Humbug'ens Land og dets Regering fusker alt ud i Kaos. Man opretter Nævninge-Institution, bl. a. for at Domsafsigelser skal præges af Folkets sunde Sans og blive tidsvarige, derefter unddrager man Nævningene Indflydelse paa Tidens mest aktuelle Spørgsmaal: Fosterfordrivelses-Sager.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Kontoret): J. Kr., Silkeborg 1,00, Fru Hildur Jacobsen 2,00, V. H. 2,25, Harry Nielsen 0,10, Alb. Engstrøm 1,00.

Med det tidligere indkomne ialt Kr. 807,22.

Tag Hatten af-

Og køb Dem en ny En smuk Wiener Model i moderne Farver - graa, blaa, sort, brun og grøn, koster hos os kun 4.85

Det er Prisen, man maa tage Hatten af for.

Herremagasinet

„BOSTON"

Nora 7355 Rantzausgade 29

Konfektion og Lingeri i 2 Etager.

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI

Vesterbrogade 27 E

C. 5023 Moderne Tryksager - Billige Priser

Michaelsens Bukser

Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN

HUSK

46 Fredericiagade 46

„Krystal" Mineralvand

Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" I Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Bliv Abonnent

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

Herre- og Dameklipning 50 Øre hele Ugen.
Proper Barbering 20 Øre hele Ugen.
6 Mands Betjening 1ste Kl.s Arbejde. Raadmandsgade 17. Ny Damesalon aabnet

FODTØJ

500 Par repr. Fodtøj
Dame fra 1,50 Kr. Herre fra 2,50
Træsko, Træskostøvler, Klædesko
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

2000 Par brugt Fodtøj
nye Ridestøvler, brune & sorte fra Kr. 30,00. Prima Reparationer udføres.
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

»STIEBELS«
Skotøjsmagasin
Adelgade 80. Tlf. Palæ 2780
Stort Udvalg i Efteraarsfodtøj til Herrer, Damer og Børn til billigste Priser.
Se Udstillingsvinduerne!

BEKLÆDNING

„Mikkels Tøjhus“
Habitter & Frakker fra 15 Kr. Brugt Tøj købes og sælges. Reparationer udføres.
47, Oehlenschlægersgade 47
Annoncen giver 10 pCt. Rabat.

Selskabstøj udlejes
Oppresning, kemisk Rensning, Reparation og Forandring af Herreklæder.
Asminderødgade 6.
F. Larsen

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Tøjhuset Blaagaard
Kom og se! Mægtigt Udvalg i brugte Vinterfrakker og Jakkesæt fra 20 Kr. Største Lager af Arbejdstøj og Holmens Benklæder
Blaagaards Plads 25

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

75 prima Herrefrakker
og Habitter, brugt til Rejseprøver, meget smukt udført med Silke- og Uldfoer, alle Størrelser, sælges ½ Pris fra 10 Kr. (ogsaa til svære Herrer). Skrædderiet, Blaagaardsgade 21, Mezz.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 — Nora 5630

MØBLER

OTTOMAN
2 Armstole, rigtigt udført paa eget Værksted, 100 Kr.
Afbetaling kan indrømmes
Ottomaner, Divaner, Garderobeskabe, Reoler billigste Priser
40 KORSGADE 40

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Møbler-Udstyr Gardiner, Tæpper, Sengeløj — Lysekroner etc.
Lille Udbetaling. C. 14936. Alt i Møbler.
Udstyrsmagasinet Ryesgade 3 Husk 1. Sal

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00. Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner
leveres for 100 Kr. Møbler.
Senge - Gulvtæpper - Gardiner,
Sengeudstyr. - 25 Aar sam. Sted
Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elbegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

Divaner uden Udbetaling
Oplukkerdivaner 42, Fjedre 85,00, almindelige Divaner 28, Fjedre 20.00.
Gormsgade 4, 1. Sal.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

„Bryggens billigste Bod“
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre ¼ kg.
Konkurence Blanding 66 Øre ¼ kg.

Vi drikker Kaffen i
Kaffe Baren
Aaben fra Kl. 5 Morgen Kapelvej 1.

Sensationstilbud
Fed, lagret OST
35 Øre ½ kg
Arbejdernes Ostelager
BAGGESENSGADE 20 A

K. V. OLSEN - Kolonial & Vin
Prøv vor exstrafine Kaffe
Blaagaardsgade 22.

TH. GREVE
KAFFE fineste Javablanding. Kr. 2,48 — 2,18 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

SLAGTERFORRETNINGEN
22, MAAGEVEJ 22, Taga 3485
anbefaler sig med 1ste Kl. Varer. Okse-, Kalve-, Flæske- og Hestekød, samt alt Slag Fjerkræ til Dagens Noteringspriser. Varerne bringes overalt. Chr. Nielsen.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST“
Korsgade 35.

Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 u
L. P. Madsen

„Cafe TODE“
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„Rekord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej“
Dybbølsgade 58
anb. sig med Blomster og Kranse, Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458, Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden“
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Køb Deres Cigarer
Vin og Tobak til Julen
CIGARFORRETNINGEN
15, Pr. Charlottegade 15
Niels Lund

Strikkegarn 6 Øre
Golfgarn 0,09, Olympiagarn 0,10, Sportsgarn 0,10, Uffegarn 0,12, Zefyr Crepe 0,16, Wienergarn 0,18, Babygarn 0,20, Sports Crepe 0,14, Sylfidegarn 0,15. Garnet reserveres til senere Afhentning. — Palæ 3001.
STELLA, Adelgade 68.

Engl. knuste Koks Kr. 2.45,
i smaa Maal: danske 25 — engl. 28. Nøddekoks, engl. 25 Øre pr. 10 Liter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretninger.
Sundevedsgade 32. Sct. Annægade 10
Vester 7059. Amager 7606.

Gaasen bliver sprød
og lækker, Kagen hæver sig smukt i min Gasovn til 3 Ænder 19 Kroner, til stor Gaas 15 Kroner. Faas kun paa Sølvtorvet, Gasovn med Drejerør 22 Kr. Gasovne med Porcelænsemaille 36 Kr. 100 Modeller Gasovne fra 4,50 Kr.
Nyt bespar. Gasapp. 4,50 Kr.
Støbt Rist. Rustfri Brænder. Varmefordeler, kan ikke slaa tilbage. Faas kun paa Sølvtorvet. Moderne Køkkenudstyr 25—35—50—75—100 Kr.
Carl Petersen, Sølvtorvet

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

B&O Det danske Kvalitetsmærke
Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

Kan du **skaffe os en Annonce**

Seksual-Politik i Danmark

(Fortsat fra Side 2.)

indførelsen af abortforbudet og bestræbelser for at styrke familien og ægteskabet.

De sørgelige erfaringer fra Sovjet-Unionen viser betydningen af, at en revolutionær *politik* ledes af en revolutionær *teori*. En af Sexpol's opgaver er at bringe kendskabet til den revolutionære sexualteori ud til de revolutionære arbejdere og klassekæmpere. En anden opgave er at apellere til befolkningens mer eller mindre ubevidste og uklare ønsker om sexuel frihed og sundhed og kærlighedslykke.

Den største vanskelighed bestaar i, at menneskene er bange for deres egne ønsker. De tror, at deres naturlige længsler i den retning er syndige, umoralske og farlige. De har i forvejen svært nok ved at bekæmpe deres egne ubekvemme krævende drifter. De føler derfor uvilkaarligt fjendtligt overfor andre, der er saa dristige at stille sig paa drifternes side. Hvis de lytter til saadanne røster, bliver deres egen fortvivlede kamp mod drifterne blot endnu vanskeligere. Og de mangler mod til selv at stille sig paa drifternes side og kæmpe mod det borgerlige samfund i stedet for mod deres egne drifter.

SEXPOL opstod i Wien og Berlin i aarene 1930—32. Den naaede i løbet af kort tid at vinde stor indflydelse paa den proletariske bevægelse i Tyskland, særlig blandt ungdommen. Det var specielt en bog om ungdommens sexuelle kamp, som blev revet bort af de revolutionære unge, til trods for, at de kommunistiske partifunktionærer blev bange og tilsidst forbød bogen.

I 1933 oprettede Sexpol i København et forlag og har herfra udsendt en række bøger og skrifter, alle paa tysk. Der udkommer ogsaa et tidsskrift for politisk psykologi med bidrag fra Sexpol-tilhængere i forskellige lande.

Paa dansk findes der hidtil kun 4 mindre skrifter, der helt staar paa Sexpol's grund:

Wilhelm Reich: Sexuel Viden og Kamp.
Børneklubben TREKANTEN.
J. H. Leunbach: Kønslivet og Sundheden.
Straf eller Forebyggelse.

I Oslo findes et *sexualøkonomisk institut*, hvor det videnskabelige forskningsarbejde foregaar, og hvor de sexualøkonomiske teorier udbygges.

I Sverige findes der en sexualpolitisk organisation: Riksförbund för sexuell Upplysning, som er startet og ledes af *Elise Ottensen-Jensen*, der personligt har tilsluttet sig til Sexpol og helt og fuldt staar paa det revolutionære standpunkt. Hun har i aarevis utrætteligt gennemtravlet hele Sverige med foredrag om sexuelle emner og praktisk vejledning i forebyggelse af svangerskab.

I Holland arbejder forskellige Sexpolgrupper og har bl. a. oversat nogle af Sexpol's skrifter til hollandsk. I England, Frankrig, Spanien, Tschekoslovakiet og Palæstina findes der mindre grupper, der fordeler Sexpol's litteratur og udbreder kendskabet til de sexualøkonomiske teorier, som naturligvis overalt støder paa den voldsomste modstand fra reaktionær side.

I en følgende artikel skal omtales *Sexualpolitik i Danmark*.

Mægtigt Rekord-Salg!

Nogle sensationelle Tilbud fra:

Den nye Slagter *Sølvgade 103* ved Søerne

En stadig stigende Strøm af Kunder finder Vej til den nye Slagter, allerede nu Kvarterets bedst kendte og mest populære Forretning. Ved at læse nedenstaaende usandsynlige smaa Priser for Kvaliteter, der sælges med Forretningens sædvanlige Garanti. **Fuld Tilfredshed eller Pengene tilbage** — vil De forstaa Grunden til vor enestaaende Succes. **Fredag** og **Lørdag** afholder vi mægtigt **Rekord Salg** og tilbyder Dem garanteret fineste Varer til følgende Bundpriser

Bemærk: Nørrebro Priser!

Prima Oxekød
Mørt Bøfkød 0,95—1,10
Fineste Oksesteg 0,55—0,65
Prima Højreb 0,65—0,75
Fint Suppekød 0,45—0,55
Til Bankekød 0,45—0,55
Fineste Okse Filét 1,50

Fineste Fedekalvekød
Prima Fedekalvebryst 0,45
Møre Kalvestege 0,55—0,65
Skært Kalvekød 1,10
Til Fricase 0,45
Fine Kalvekøller 0,68
Benløse Fugle ca. 20 Øre Stk.

Garanteret Griseflæsk
Mager Karbonade 0,65
Kødfulde Skinker 0,70
Magre Bove 0,45—0,55
Fineste Brystflæsk 0,65—0,75
3 Pk. Paalæg 50 Øre

Lækker Medisterpølse 65 Øre ½ kg
Fin rørt Kalvefars 40 Øre ½ kg
Prima Hakkebøf 50 Øre ½ kg

Fineste ungt Lammekød fra *kun* 65 Øre ½ kg

Har De prøvet vore fine Røgvarer?
Nyrøget Hamburgerryg 150 Øre ½ kg
Sukkersaltede Skinker 1,40—1,45 ½ kg
Nyrøget Bacon 1,30 ½ kg

Kun fineste udsøgt Fjerkræ føres.
Store flotte Kyllinger 65 Øre ½ kg
Unge Høns 65 Øre ½ kg
Kødfulde unge Duer 65—85 Øre Stk.

Kundernes Tilfredshed, min Glæde. De ringer - Byen 6417 - vi bringer
Kød- og Flæskekort modtages - reel Behandling

Bliv **A** *Menneske*

Spis denne Slagters nærende og vitaminrige Kvaliteter. Benyt Reklamens mange og billige Tilbud. — Hvad der spares, det tjenes. — Følg med Tiden, køb hos
Laurits Cohn.

En „anarkistisk“ General

En Del af den borgerlige danske Presse har meddelt, at de katalonske Militstropper, der er kommen Madrid til Undsætning, er anført af Anarkisten Durutti, der »efter at have udmærket sig ved Fronten var bleven udnævnt til »General«.«

Angaaende »Udnævnelsen« er der at bemærke, at han simpelthen er valgt af sine Militskammerater til den Post, han indtager. At en anarkistisk »General« iøvrigt opfatter sin Stilling diametralt modsat de kapitalistiske Generaler, vil følgende Uddrag af et Brev, som Emma Goldmann har skrevet til Bladet L'Espagne antifasciste, der udkommer 2 Gange om Ugen i Paris, om et Besøg, hun har foretaget med Duruttis Frontafsnit ved Zaragossa vise.

»Durutti er en betydelig Personlighed, maaske den betydeligste af dem, jeg har haft Lejlighed til at træffe her under de paagaaende Kampe. Alle hans Mænd tilbeder ham, og det er ikke underligt; han holder dem alle fast ved sin Personligheds Trylleri, ved sin broderlige Solidaritetsfølelse og ved sin umaadelige Energi.

Han er ikke deres »Chef«, han er bare en Militssoldat, en af deres.

Han sagde til mig: »Det vilde være trist for mig og for vor Bevægelse, hvis jeg var nødt til at kommandere mine Kammerater som en General. Jeg bor og spiser og sover sammen med dem. Under vore Angreb som under vore Forsvarsbevægelser gaar jeg sammen med mine Kammerater.«

Jeg kan bekræfte, at han sagde sandt. Samme Morgen, som jeg meget tidlig var kommen til hans Linier, befandt han sig paa Kamppladsen med sin Kolonne, ifærd med at angribe Fascisterne, og det lykkedes at vinde 4 Kilometer, d. v. s. bringe Fjenden til at vige og erobre Krigsmateriel. Det var ham, der ledede Opperationen, men ikke som General, blot som Kammerat.

Ja, Durutti er ikke blot en betydelig Personlighed, men ogsaa, og først og fremmest, en Anarkist med Liv og Sjæl og konsekvent.«

Moskva-Prosessen

maa paa Grund af Pladsmangel udgaa af dette Nr.
Afsluttes næste Gang.

Paa Fædrelandets Alter

Den britiske Oprustning har tilført Rustningsindustrien saa store Kæmpegevinster, at selv kapitalistiske Elementer er ved at blive betænkelige.

Sidste Aar dannedes der en Koncern af Flyvemaskinefabriker under Navn af Hawker Siddeleykoncernen. Aktiekapitalen udgjorde ved Starten 2 Mill. Pund Sterling. I den korte Tid Koncernen har virket, har den allerede 2 Gange kunnet give Deltagerne gratis Aktier. Første Gang til en Værdi af 880.000 Pd. St., anden Gang til en Værdi af 232.000 Pd. St. Desuden har den yderligere givet 30 pCt. i Udbytte!

Samtidig findes der i England Millioner af Arbejdere, der bogstavelig ikke har det tørre Brød.

Ansvarshavende Redaktor
CHR. CHRISTENSEN
Brdr. Thøgersens Bogtrykkeri

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 42. | Fredag d. 4. December 1936 | 1. Aarg.

To Lignelser

Arbejdernes **Solidaritet i Klassekampen er genspejlet i Literaturen** i Taler og Skrifter i mange Legender og Lignelser for at anskueliggøre Fællesskabets og Sammenholdets Hemmelighed og Kraft.

Men selv i disse Lignelser, der giver Udtryk for tilsyneladende samme Begreb, er der en Verdens Forskel.

— — —

Hvem af os har ikke hørt Lignelsen om hin Fader til 12 Sønner, der følte, at Døden nærmede sig.

Han kaldte Sønnerne sammen og tog en Kæp op fra Jorden og lod den mindste Søn bryde den i Stykker.

Derefter tog den Gamle 12 lignende Kæppe op og bandt dem sammen i et Knippe — og ingen af Sønnerne kunde bryde Knippet sønder.

»Se,« sagde den Gamle, »deraf skal I lære, at hver for sig er I svage, men blot I holder sammen, saa er jer Magt ubrydelig!«

— — —

Men enkelte af os har ogsaa hørt Lignelsen om *Kæden*.

Arbejderne er ikke et Knippe, der er bundet sammen ved snærende Baand. De er Mennesker, de er Individer, enkelte Personer med skiftende Karakter og Mentalitet, der kun kan holde sammen ved hver enkelt Arbejders Vilje til Sammenhold.

Derfor kan deres Solidaritets Styrke, deres Sammenholds Magt kun sammenlignes med Kæden.

Kæden er kun saa stærk som dens svageste Led. Naar dens svageste Led brister for et Tryk, da er Kæden brudt.

— — —

Disse to simple Lignelser, der hver for sig omhandler samme Begreb om Arbejdernes Sammenhold i Klassekampen, repræsenterer ikke desto mindre to hinanden modsatte Opfattelser af Klassekampens Moral, Strategi og Maal.

— — —

De politiske Arbejderpartier, for hvem Statssocialismen eller Statskapitalismen er det egentlige Maal, maa betragte Mennesket i Arbejderen som en Fjende, enhver personlig Tilbøjelighed til aandelig Frihed som Ondskab, der bør underkues og holdes nede som et Oprør mod Partiets Væsen og Maal.

Thi Fordelen Storheden og Genialiteten i Statssocialismens Idé er, at alle Individer blindt tjener Fællesskabet, organiseret gennem Statsmagten, og derigennem, ja netop derigennem, frembringer den største Mængde menneskelige Forbrugsgenstande og derved sikre alle deres materielle Behov — garantere alle Statsmedlemmer det fyldte materielle Ædetrug.

I denne Idés Virkeliggørelse er Socialismen materialiseret og Menneskehedens Kulturkamp reduceret til, hvad der kan ædes.

I strengeste Overensstemmelse hermed binder disse Partier Medlemsstaben i Knipper med Partidisciplinens Slavebaand og peger med Stolthed paa disse aandelige Slaveknippers disciplinerede Styrke. —

Disse forslavede Partimedlemmer kender ikke til Oprør, betragter enhver personlig Meningsytring hos hinanden som en Dødssynd, en Eksklusionsgrund. De betragter det som en Livsmoral blindt at følge Partiledelsens Paroler. Kun Ledelsen har Ret til at skifte Standpunkter, og naar denne har skiftet Standpunkt, saa antager Partislaverne samme Standpunkt.

Denne Maade at skifte Standpunkter paa er den eneste rigtige. Selv at overveje Spørgsmaalene og paa dette Grundlag skifte Standpunkt, det er dybt fordømmeligt.

Det danske Socialdemokratis Forvandling fra et oprindelig socialistisk Parti til nu et fuldkomment borgerligt Parti med national Militæroprustning, Royalisme og Værn for den nationale Kapital, er sket fra oven af og ned gennem Knippesystemet, Partidisciplinen!

Hvad Fader Stauning gør, er altid det rigtige.

Det samme gælder endnu mere udpræget med D. K. P. Paa mindre end et Aar er dette Parti forvandlet fra et revolutionært Parti med Verdensrevolutionen som Maal til et reformistisk Parti, der løber Socialdemokratiet paa Dørene om Samarbejde.

Beslutningen herom er taget i Moskva og gennem den danske Partiledelse beordret herhjemme og Medlemsstaben følger blindt med uden Kritik, uden Oprør — blindt og lydigt!

Det er Knippesystemet — de i Partidisciplinens Baand sammenbundne Arbejdermasser.

De er utvivlsomt stærke — ikke for dem selv, thi de er ophørt med at være andet end et Knippe — men for det Førerskab, der bruger dem.

Denne fuldkomne Fornedrelse af Mennesket, denne Personlighedens Degradation og Udslettelse bundfælder sig i den aandelige Slaves Underkastelse og Knæfald for Førerprincipet. Vor elskede Fører *Stauning*, vor højt elskede Fører *Stalin*, vor dybt elskede Fører *Hitler* osv.

Den tyske Arbejderklasse var det store Eksempel for Verdens Arbejdere paa Partidisciplinens, Knippesystemets Betydning. Modstandsløse gled de tyske Arbejdere fra Bebel og Liebkneckt over Scheidemann til Hitler.

De begyndte i Slaveri, de organiserede sig i et aandeligt Slavesystem og endte i endnu dybere Slaveri.

De er det levende Eksempel paa Princippet i Lignelsen om det sammenbundne Knippe som Symbol for Styrken i Arbejdernes Sammenhold i Klassekampen.

Lignelsen med Kæden udtrykker et andet Princip.

Den bygger Styrken i Arbejdernes Sammenhold og Kamp paa den enkelte Arbejder paa den Grad af Bevidsthed, Forstaaelse, Udholdenhed og Mod, hvortil de enkelte Arbejdere er naaet.

Det hjælper ikke, at vi har en kollektiv Overenskomst, naar de enkelte Arbejdere kniber uden om og ikke overholder den — saa er Kæden brudt!

Det hjælper ikke, at vi beslutter en Blokade, naar de enkelte Medlemmer savner Forstaaelse og Offervilje til at bære Blokadens Byrder — saa brydes Kæden!

Det hjælper ikke, at vi vedtager en betydelig Beslutning, en Resolution, et Program, naar Medlemmerne ikke forstaar Betydningen deraf, naar de ikke opfylder den og ikke virkeliggør den.

Ethvert positivt Fremskridt for vor Klasse — selv det mindste — maa hvile paa Medlemmernes personlige, menneskelige Udvikling, paa deres levende Krav til sig selv og deres Trang til Fremskridt.

Dette er Kæde-Lignelsens Lærdom og dens Princip i Klassekampen.

Og denne Lærdom gaar ud over Dagen og Vejen eller rettere den gaar fra Dagen og Vejen fremad i Klassens historiske Vandring fra en økonomisk og aandelig Slaveklasse fremad mod en økonomisk og aandeligt frigjort Menneskehed.

I denne Kamp og paa denne Vandring kan man ikke skyde Genvej over Partier og store Førere.

Partier og store Førere er kun for uselvstændige Slaver. At pege paa disse er kun at pege paa Klassens Ynkværdighed.

Det er ikke Partierne og ikke Førerne, der skal frigøres, men hele Klassen med dens levende Indhold af Mennesker — og deres Frigørelse, deres personlige Udvikling hæmmes af Partier og Førere.

Den Arm, der ikke bruges, den visner!

Den Klasse, der har Førere til at kæmpe for sig, dens Kraft og moralske Værdier visner — den stagnerer og taber i Kampen.

Den Fagbevægelse, der bygger paa de betalte Repræsentanters Kamp, ender som et kraftløst Medlemskartotek.

Kun den Fagbevægelse, der bygger paa Medlemmernes direkte Aktion, paa deres Opøvelse i at kæmpe, yde og ofre, bærer Fremskridtets og Sejrens Evne i sig.

Fællesskabets Styrke bestaar af de enkelte Medlemmers samlede moralske Styrke — ikke omvendt.

Det er det enkelte Leds hærdede Styrke, der gør Kæden stærk.

Er dette mere end Filosofi?

Vel. Var det i Tyskland med dets mægtige Partier og blændende, veltalende Førere, Verdensfascismen løbPanden til Blods mod Arbejderklassens Modstand? Nej, det var i det fattige, foragtede Spanien. Det var hos en Arbejderklasse, der i Illegalitet og under Forfølgelse havde bygget sine Organisationer og Klassekamp paa den enkelte Arbejders personlige Mod og Offervilje. Det var et Folk, hvis Organisationer altid blev overset paa de fine, internationale Kongresser, men hvor hver Proletar var saa støbt en Personlighed, at han følte enhver social Fornedrelse som en personlig Fornærmelse.

Indtil denne Stund har over 200,000 spanske Proletarer givet deres Blod, deres Liv for at standse Verdensfascismen! Er dette Filosofi?

Tænk over det, Kammerat! Ja, tænk selv, det er bedre baade for dig og din Klasse end lade andre tænke for dig!

Eli.

Det er Arbejdstidsforkortelse *der skal til*

Saa har man altsaa fundet paa noget nyt til Arbejdsløshedens Bekæmpelse. De ældre Arbejdere over 60 Aar skal fra Arbejdsløshedskasserne overflyttes til Aldersrente. Det er Parolen i denne Uge. I sidste Uge var den Afskaffelsen af Ungdomsarbejdsløsheden ved Oprettelse af Koncentrationslejre, hvor Ungdommen skulde oplæres i Nationalisme, Fædrelanderi og andre fra Hitler importerede Galskaber.

Vi skal ikke ved denne Lejlighed spilde mange Linier paa dette, kun vil vi fastslaa, at al den megen Snakken om snart det ene og snart det andet, der skal hjælpe paa Kræftskaden, først og fremmest har til Hensigt at plumre Vandene og bibringe Folk den Opfattelse, at der gøres noget.

Der er kun to Midler, der under det nuværende Samfundssystem har Mulighed for at kunne formindske Arbejdsløsheden noget, og det er for det første en virkelig effektiv Forkortelse af Arbejdstiden og en kraftig Forhøjelse af Lønningerne.

Det er jo saa lige til, at disse to Midler er Vejen for Arbejderne ud af Uføret.

Den nuværende Arbejdsløshed skyldes jo først og fremmest den gennemførte Rationalisering, der har fundet Sted over hele den kapitalistiske Verden i de sidste 15 Aar, dels gennem forceret Arbejde, dels ved en forbedret Teknik, hvorved der nu pr. Arbejdstime frembringes mange Gange mere, end der blev for Krigen. Denne Pilliggørelse af alle Varer, som dette naturlig medfører, modvirkes af alle Regeringers Foranstaltninger, hvis Bestræbelser gaar ud paa ved Told, Skatter og lignende kunstige Foranstaltninger at hæve Varernes Priser det mest mulige, hvilket vi jo her i Landet smertelig mærker Dag for Dag. Mærkelig nok er der en Vare, som *alle* Regeringer er enige om ikke maa stige: Arbejdskraften.

Det er da klart, at det eneste, Arbejderne kan gøre i denne Situation, er at tilkæmpe sig en Forkortelse af Arbejdstiden, saa flere Arbejdere kan komme til at frembringe de samme Varer.

En klækkelig Lønforhøjelse, der helst maa mere end opveje Prisstigningen, da Arbejderne jo ellers ikke faar Andel i de samfundsmæssige Fordele, Rationaliseringen har bragt, vil hæve Arbejderklassens Købekraft, skabe forøget Efterspørgsel efter Varer og derved tvinge flere i Arbejde.

Mange Arbejdere har ogsaa nu til de nye Overenskomster stillet begge disse Krav paa Dagsordenen: Arbejdstidsforkortelse og Lønforhøjelse, og de viser derved, at de har bedre Forstaaelse af de økonomiske Love end samtlige Politikere her i Landet. Nu gælder det blot om at holde fast ved Kravene, som i Virkeligheden er ved at blive en Livsnødvendighed for Arbejderklassen at faa gennemført!

Hos enhver Landpost, paa ethvert Postkontor og paa Ekspeditionen, Blaagaards Plads 21, kan du tegne Abonnement paa ARBEJDET.

Mødet i Alderslyst

Assistent Jørgensen har betalt Sandstensvasen med Kødkort.

Niels Møller-Sagen truer med at blive en opsigtsvækkende offentlig Skandale.

Mødet i Alderslyst i Søndags Aftes, hvor Red. Chr. Christensen talte, havde samlet fuldt Hus i Forsamlingsbygningens Sal, og vor Kammerat angreb meget haardt Sogneraadet og Socialudvalget for deres hensynsløse Adfærd i Sagerne Johan Sørensen, C. Schmidt Johansen og Niels Møller og stillede som Resumé af sine Udtalelser følgende

RESOLUTION.

En Forsamling paa 150 Deltagere, forsamlet til Møde i Alderslyst Forsamlingsbygning Søndag den 29. November 1936, udtaler sin skarpeste Misbilligelse af den Optræden, Sogneraad og Socialudvalg har udvist i Sagerne mod Johan Sørensen, C. Schmidt Johansen og Niels Møller.

Kan det sociale Udvalg ikke undgaa den Art Sager i Fremtiden og i det hele optræde socialt-humant og lige retfærdigt mod alle Arbejdsløse uden Hensyn til deres personlige Meninger om Udvalgets Arbejde eller deres politiske Indstilling, bør Udvalget nedlægge sine Mandater, da dets Medlemmer i saa Tilfælde er uegnede til at beklæde den Art offentlige Tillidshverv.

Saaledes vedtaget enstemmigt.

A. Mortensen,
Dirigent.

Under Debatten tog A. Jacobsen Ordet og forklarede, at den Erklæring, Assistent Jørgensen havde gaaet rundt og fremvist, og hvori A. Jacobsen havde erklæret, at han havde faaet kontant Betaling for Varer, var urigtig. A. Jacobsen havde underskrevet Erklæringen for at redde Jørgensen, men Sandheden var, at Jacobsen bl. a. havde faaet 6 Kødmærker (?) for Vasen, og at han havde maattet *bekende dette overfor Sogneraadet!*

Vi maa af Pladshensyn nøjes med i dette Nummer at fastslaa, at vi havde Ret, naar vi i sidste Nummer sagde, at A. Jacobsens Venne-Erklæring for Jørgensen var falsk, og at Jørgensen *havde forgrebet sig paa offentlige Midler til egen Fordel!*

Paa Mødet skete endvidere, at Niels Møller, som paa Socialudvalgets Foranledning af Lægerne er stemplet som aandssvag, tog Ordet og ved sin Fremtræden og sit Indlæg i Debatten paa den mest aabenbare og eftertrykkelige Maade dokumenterede, at Paastanden om, at han er aandssvag, er ondsindet Løgn fra Ende til anden.

Efter alt, hvad der foreligger i den Sag, er der, saafremt Socialudvalget ikke omgaaende standser Sagen, Udsigt til, at det bliver en af de største offentlige Skandaler, der i lang Tid er forefaldet her i Landet. Læs om denne uhørte Sag i næste Nummer.

Mødet om Spanien i Silkeborg

i Mandags Aftes havde kun samlet ca. 100 Deltagere, der med dybeste **Interesse paahørte vor Kammerats Foredrag. Efter dette var der en kort Diskussion om de danske Arbejderes Hjælpeaktion for** de spanske Arbejdere, og hvori man tog Afstand fra Matteottifondens Optræden i Sagen.

Refo.

Nævningekendelsen

vil senest falde Fredag Aften og vil i alle Tilfælde blive bekendtgjort paa »Sex-Pol«s store Møde i Aften Fredag Aften Kl. 8 i Weinolds Lokaler, Nørrevold 23.

Af de anklagede Læger vil bl. a. Dr. Leunbach komme til Stede paa Mødet, saasnart Kendelsen er faldet.

Har du

husket at tage et Par Blade med paa din Arbejdsplads, der er flere Kammerater du godt kunde sælge „Arbejdet“ til - hvis du blot vilde!

Gadespejlet

En Præst, der ikke vil præ'ke i Kjole,
af Biskoppen bliver taget i Skole:
»— Tror du Vorherre en Tjener vil have
i Cyklebukser og Pibekrave?«
Hvortil Præsten Sparre-
Petersen bare
stilfærdig svare:
Jeg tænker Vorherre vil sige omtrent:
»Blaat Tøj er da altid pænt!«

□

Bekendtgørelse til Demokratiet!

Hermed gør jeg det danske Demokrati opmærksom paa, at det nu har Flertal saavel i Folke- som Landsting til Gennemførelse af Valgløfter som Ophævelse af Tugthusloven, Nedsættelse af Valgretsalderen, Bekæmpelse af Arbejdsløsheden ved Igangsættelse af Arbejder og Nedsættelse af Aldersrente-Alderen til 60 eller om man vil til 50 Aars Alderen osv., osv. Hvad Dæ'len nøler man efter? For Forslagene frem til Afstemning og lev ikke i den Vildfarelse, at I stadig er i Mindretal. Spøgelserne Krag og Christmas er for stedse manet i Jorden. Vejen er fri! — Paa med Vanten'

□

Göring udtaler, at Alliancen med Japan var kommet i Stand for at redde europæisk Civilisation. Til samme Formaal brugte Frankrig under Verdenskrigen Negere, Mussolini vil bruge Abessinere, Franco Maroccanere osv., osv. Kan europæisk Civilisation, d. v. s. Kapitalismen, overleve disse Hjælpere, maa den have en utænkelig stærk Konstitution.

□

Göbbels har udstedt Forbud mod Kunstkritik i Tyskland. Hensigten: Ensretningen — ganske som visse kirkelige og reaktionære Kræse herhjemme i den senere Tid har gjort sig til Talsmænd for.

□

Et virkeligt Lyspunkt i en mørk Tid blev Transportkonferencen i Goteborg i forrige Uge, der besluttede at erklære Blokade af al Transport til den Del af Spanien, som beherskes af Oprørerne.

Der tales saa meget om Støjplagen i København. Maa jeg foreslaa, at den anmassende Ringen med Kirkeklokker ophører. Det er et Fortidslevn. De Par Mennesker, Kirkerne samler, kender saa udmærket Tidspunkterne for Kirkebesøg, at man burde forskaane de mange hundrede Tusinde Medmennesker for den unødige Støj — Salmemelodierne fra Frelserens Kirke iberegnet. Det lyder som hamrede man paa gammelt Jern, ja, Støjen fra Burmeister og Wain er Vellyd i Sammenligning — og den er da i hvert Tilfælde hensigtsmæssig.

□

Arbejdsløshedstallet er nu opgjort til ca. 93,000. De 100,000 bliver som sædvanlig Regeringens Julegave til Folket. Nej, undskyld — det er jo kun naar Arbejdsløshedstallet gaar nedad, at Re-ringen tillægger sin Politik Æren.

□

Da Amerikaneren Lindberghs Barn blev myrdet i Amerika, satte det med Rette en Verden i Bevægelse af Harme.

I Spanien myrdes i Hurdredvis af smaa Børn ved Luftbombardement. — Hvor er disses Talsmænd?

Hævnens Svøbe

over de arbejdsløses Talsmænd

Socialudvalget i Alderslyst hævner sig paa en hæderlig Arbejder, fordi han taler sine arbejdsløse Kammeraters Sag og ikke vil lade sig bestikke med Kødkort.

Den Sag, vi i Dag lægger frem for den danske Arbejder-Offentlighed har et langt videre Perspektiv end de rent lokale og personlige Forhold, den omspænder.

Dens Perspektiv omspænder snart hvert Sogn og hver større By, hvor Sociallovens djævelske Skønsprincip er ved at fordærve Moralen, sprede Hovmodens Gift og Hævnens Ondskab blandt Individer, der mangler moralske Forudsætninger for at udstyres med Magt over deres fattige Medmenneskers Livsskæbne.

En af Sociallovens dybeste og mest skæbnesvangre Fejler

Den gamle sociale Forsorgs Hjælpekasseordning havde det Gode ved sig, at de Kvinder og Mænd, der blev sat til at fordele de offentlige Midler blandt de trængende Medmennesker, fremgik af et direkte Valg af den alm. Befolkning med det eneste Formaal at udvælge Kandidaterne til denne ene Opgave.

Og selv om disse Kandidater blev opstillede af de politiske Partier, saa var disse, for at faa deres Kandidater valgt, tvunget til netop at opstille saadanne Mennesker, der var kendt i den alm. Befolkning for deres humane og sociale Sindelag og Interesser.

Dernæst repræsenterede Hjælpekasseordningen det Gode, at dens Medlemmer ikke samtidig havde Ansvaret for Kommunens Budget. Vel blev Hjælpekassens Budget tildelt af Kommuneraadet, men den energiske Hjælpekassebestyrelse, der stod Ansigt til Ansigt med Nøden i Hjemmene, stod med en anderledes Autoritet overfor det karrige Kommunestyre end den enkelte trængende nu.

Steinckes Sociallov vendte op og ned paa disse Forhold.

Ved Indførelse af Socialudvalgene der fremgik direkte af det valgte Kommuneraad eller som oftest i Landkommuner er hele Raadet, skete der en Karakterændring i det Menneskemateriale, der fordeler de offentlige Midler mellem de trængende Medmennesker.

Det var ikke mere de humant socialt indstillede Mennesker, som i de gamle Hjælpekasser, men de mest paagaaende Partigængere, de ærgerrige Mænd med de stærke Albuer, der i alle Partier — ligegyldigt hvilke — forstaar at mase sig frem, og som man ikke kan komme uden om, naar der skal opstilles til offentlig Valg.

Præget af personlig Ærgerrighed, præget af Partiinteresser, maatte disse Mænds offentlige Interesser blive at vise, at de kunde administrere Sognekassen bedre end nogen andre.

Denne fælles Interesse for dem alle, sammen med, at deres Udvælgelse ikke var sket i Henhold til deres humane sociale Interesser, fratog den sociale Forsorg ethvert humant og menneskeligt Moment. I bedste Tilfælde blev den et umenneskeligt Reglementssystem, i værste Tilfælde et utaaleligt Despoti, i alle Tilfælde Karrighed og Ufølsomhed.

Socialforsorgens *politiske Administrationsgrundlag* og det *frie Skøns Princip* har ikke blot gjort den til en ydmygende Lidelse for alle fattige, men har mange Steder affødt et ligefrem System af perfid Ondskab og Hævn overfor de trængende Medmennesker, der ikke stiltiende kan finde sig i Ydmygelserne, men vover at klage og kræve, hvad det mener, de bør have for at opretholde deres kummerlige Tilværelse.

Systemet har mange Steder udartet sig til den politiske og aandelige Friheds Undertrykkelse til Fordel for Despoternes offentlige og politiske Position.

Det frie Skøn er mange Steder omsat i en Karrighed, saa de Arbejdsløse overhovedet ikke kan leve af det, de faar. Dette Forhold tvinger de Arbejdsløse til at skaffe sig andre Indtægter for at leve.

Dette medfører, at de Arbejdsløse tvinges til at forbryde sig mod Loven, der paabyder dem at opgive til Socialudvalget, hvad de har af Indtægter. Men gør de det, saa faar de saa meget mindre i Understøttelse, og Sulten og Elendigheden er dem lige sikker.

Resultatet er, at de Arbejdsløse disse Steder for at værge Hustru og Børn for Hunger og Elendighed bliver Socialbedragere.

Mange Steder drives saa den Trafik fra Socialforsorgens Administration, at selv om man ved dette, siger man intet straks, men venter til Summen bliver et Hundrede Kroner eller derover, saa man overfor Offentligheden kan fremstille Manden som en rigtig Bedrager, der ingen Skaansel bør vises.

Denne Taktik har bl. a. været brugt fra københavnske Socialkontorer.

Andre Steder misbruges Systemet, omend endnu mere gement. Her ses der gennem Fingre med disse »Smaaforsyndelser«, saalænge Manden er skikkelig. Men bliver han paagaaende og paataler sin Ret, saa bliver han gjort opmærksom paa, at Kontoret ikke er helt uvidende om hans »Meritter«, og for ikke at faa Fængsel og »Vanære« over sig tier han til alle Ydmygelser.

Andre Steder drives Trafikken paa den Maade, at det frie Skøn tillader smaa Fordele og *»et blindt Øje«* for smaa Ekstra-Indtægter, saa længe Manden er god »Partifælle« og ikke køber eller støtter »Arbejder-Bladet« og »Arbejdet«. Men enhver, der driver Opposition, kan ingen smaa Fordele faa, og han faar *»det seende Øje«* paa sig. Vi ligger inde med Eksempler paa, at man fra saadanne Socialudvalg har rettere fra enkelte Udvalgsmedlemmer har været saa frække direkte at udtale Trusler om Forfølgelse, om Vedkommende *»ikke holdt sig i Skindet«*.

Vi har talt med mange Arbejdsløse ogsaa ude i Provinsen, der paa det dybeste var opbragt paa disse *»Social-Despoter«*, men aabent erklærede, at saafremt de ytrede den mindste Opposition, vilde Despoterne ramme deres Hustruer og Børn og dem selv med Sult — og maaske Fængsel og »Vanære«.

Saa langt er vi kommet i Danmark, at Slyngler, der staar paa den offentlige Tribune og taler højt om Demokrati og Aandsfrihed, ja som er valgt ind i Socialudvalgene, paa at værne disse Begreber, selv udøver Tyranni og misbruger de offentlige Midler, de er betroet, til at undertrykke de Arbejdsløses politiske og aandelige Frihed.

Steinckes Sociallov med »Socialudvalg« og »det frie Skøn« har ført Tilstandene Hundrede Aar tilbage, hvor de økonomiske Magthavere med Sultepisken tvang de Fattige til at være skikkelige og bøje sig for Despoterne.

Den eneste Forskel er, at de gamle Despoter misbrugte deres egne Midler, medens »Social-Despoterne« misbruger Samfundets Midler til deres Tyranni over de Fattige.

Socialudvalget i Alderslyst er et godt Eksempel.

Vi har gentagne Gange beskæftiget os med dette Socialudvalg og Sogneraad.

Naar vi har gjort det, saa ønsker vi at sige aabent, at det slet ikke beror paa, at dette Udvalg er værre end saa mange andre her i Landet. Nej, desværre er det ikke derfor. Vi har mange Klager og Anmeldelser rundt fra Landet, der er lige saa graverende som dem fra Alderslyst, altsaa Socialudvalg, hvor Flertallet er Socialdemokrater, og over hvem Klagerne er lige saa graverende.

Men naar vi har kunnet angribe Udvalget i Alderslyst, da beror det udelukkende paa, at der i Alderslyst findes *en Kærne* af arbejdsløse Kammerater, der ejer proletarisk Stolthed og Vilje til ikke under noget Forhold at bøje sig for disse »Social-Despoter«, ja foretrækker Fængsel frem for at bøje sig.

Men et Forhold til har bevirket, at vi med Held har kunnet tage disse Sager op og forhaabentlig ogsaa føre dem til Sejr, og det er, at disse Kammerater, ved Siden af deres Mod, har haft Intelligens og Omtanke nok til at samle Bevismateriale, bekræftede Udtalelser, Erklæringer, dokumenterede Kendsgerninger o. s. v. sammen til os, saaledes at vort Bevismateriale er i Orden, og at det højeste, vi kan faa, er en i den offentlige Mening betydningsløs Straf for eventuelle Injurier, medens Kendsgerningerne, vi fremfører, er naglet fast med juridisk gyldige Beviser.

Det er dette intelligente Mod, de Arbejdsløse i det øvrige Land maa lære af Kammeraterne i Alderslyst — om vi skal komme disse forbandede »Social-Despoter« tillivs.

Som et lysende Eksempel staar Johan Sørensen, der i Kampen for Priskurantens Overholdelse foretrak at gaa i Fængsel frem for at bøje sig.

Eller Sagen Niels Møller, som nu truer med at ende i en topmaalt Skandale, som vi snart vil rulle op for vore Læsere, men hvor hans arbejdsløse Kammerater slog Kres om ham og fik hom ud af Tvangsarbejdsanstalten.

Og nu kommer den tredie store Sag, hvor en Kammerat dømmes og vanæres, fordi han var trofast mod hans arbejdsløse Kammerater.

Hvis du ikke vil svigte dine Kammerater skal du knuses

De Arbejdsløse i Alderslyst blev tidlig klar over, at skulde de værge sig mod Sociallovens Vilkaarlighed, da maatte de være i Føling med hinanden, og de valgte et Udvalg af Kammerater, de havde Tillid til.

Som Formand for Udvalget valgte de Arbejdsløse

Maler C. Schmidt Johansen som er Socialudvalgets 3. Offer.

Lad os kort præsentere denne Mand for vore Læsere.

Maler Schmidt Johansen har med Undtagelse af kortere Perioder, hvor han grundet paa Arbejdsløshed har søgt at drive selvstændig Forretning bl. a. i Landsbyen Skægkær, været Arbejder.

Han har i en Aarrække været Medlem af det socialdemokratiske Parti og med stor Interesse deltaget i det politiske Arbejde baade mundtlig og skriftlig og har i de senere Aar gjort et stort Arbejde inden for Arbejdernes Studiekredsarbejde. At han blandt de almindelige Partimedlemmer har været anerkendt herfor, ses bl. a. af, at han var mellem de tre Kandidater, der blev stemt om som Partiets Kandidat ved sidste Folketingsvalg.

Men Schmidt Johansen har en Fejl for at komme op i Toppen. Han opfatter Partiets Løfter som noget alvorligt, der skal holdes. Dette førte ham i Partiets Afrustningsstandpunkt ind i Bevægelsen *»Aldrig mere Krig«*, hvor han er et anset Medlem og fremtrædende Talsmand.

Det var altsaa ikke en Kommunist eller Syndikalist, de Arbejdsløse i Alderslyst valgte til Formand, men en af alle agtet socialdemokratisk Arbejder.

Schmidt Johansen skal lokkes til at svigte sine Kammerater.

Da Niels Møller Sagen kom op, blev Schmidt Johansen sat paa Prøve og bestod den.

Det var, da Sagen stod paa det højeste. Flere Gange havde Socialudvalget lovet ham, at den uskyldige Niels Møller skulde komme hjem fra Tvangsarbejdsanstalten, men hver Gang var Løftet sveget.

De Arbejdsløse havde saa kaldt paa Byens Borgere til et Protestmøde mod Socialudvalgets Overgreb, hvor Schmidt Johansen skulde tale. Da Aftenen kom, var der ingen Tvivl om hvor Sympatien var. Forsamlingshusets Sal var stuvende fuld. 300 af den lille Bys Borgere var mødt frem for at protestere mod Socialudvalgets Overgreb.

Samme Aften holdt Sogneraadet Møde, og 5 Minutter før Protestmødets Begyndelse ringede Raadet efter Schmidt Johansen. Han tog derned, og hans »Partifæller« opfordrede ham til at aflyse Protestmødet, saa skulde de nok tage Niels Møller hjem fra Tvangsarbejdsanstalten.

Men den Aften bestod Schmidt Johansen sin Prøve i Trofasthed mod sine arbejdsløse Kammerater.

Han erklærede overfor Socialudvalget, at Gang paa Gang havde de sveget de Arbejdsløse, at han ingen Tillid havde til Udvalgets Medlemmer mere, og at han gik over og talte ved Mødet og tog Kampen op.

Dette gjorde han og dermed var hans Skæbne beseglet.

Vi skal knække Vingerne paa den Herre.

Havde der ikke i Sogneraadet siddet et Par Pjathoveder, som ikke kunde tie stille med hvad der blev drøftet da Schmidt Johansen hin Aften var gaaet, saa kunde vi ikke have meddelt dette, men det kan vi nu, idet de to Pjathoveder har refereret at *nu skulde Vingerne knækkes paa den Herre!*

I dybeste Overensstemmelse hermed har Schmidt Johansen siden hin Aften været Genstand for en Forfølgelse af en saa smaalig, lav og ligefrem ondsindet Karakter, at man skulde tro det var Klassefjender og ikke saakaldte Arbejderrepræsentanter, der stod bag ved. Men Retssagens Dokumenter, som vi har sikret os, hvis Indhold vi i næste Nummer vil rulle op for vore Læsere, dokumenterer dette.

Her vil de møde Forhold og en Moral, de lige godt ikke havde tænkt muligt — selv inden for Socialdemokratiet.

C. C.

Københavns-Afdeling under F.S. afholder

Aftenunderholdning og Bal

Søndag d. 6. December 1936 Kl. 19.30 i

Weinolds Selskabslokaler, Nørrevold

Program:

Den fænomenale Hypnotiser Dr. X. Manden, der har forbavset Tusinder Mennesker med sine helt usandsynlige Eksperimenter viser **Hypnotismens Mystik. i alle dens Faser.**

Masse-Suggestion. Psyko Eksperimenter Anæstesi (Følelsesløshed). Katalepsi (fuldstændig Stivhed). Post-Hypnose. Søvnhypnose. Hallucinationer. Mange Lattervækkende Situationer.

Dr. X. arbejder hurtigt og livligt saa Publikum intet Øjeblik trættes. Medierne udtages blandt Publikum, og enhver kan frivilligt deltage som Medie.

Efter Aftenunderholdningen stort BAL til Kl. 2 MUSIK af Daniel Rasmussens Orkester - Mød i god Tid.

Baltegn løses i Salen. FS. Medlemmer kan afhente Billetter og Programmer paa Ekspeditionen fra Mandag Aften.

Fra Elendighedens Danmark

En Tredjedel af Befolkningen saa fattig, at den ikke har Raad til at købe de nødvendige Levnedsmidler.

Som bekendt har Sundhedsstyrelsen nedsat et Ernæringsudvalg, der bl. a. skal udarbejde en Retningslinie for, hvad der er den sundeste Kost og hvad den danske Befolkning bør spise. Men i et Interview i »Nationaltidende« fastslaar et Medlem af Udvalget, Professor Mølgaard, at denne Opgave faktisk er uløselig, da Folk ganske simpelt ikke har Raad til at spise det, de skal. Professoren udtaler bl. a. følgende:

»Som den ernæringsmæssige Udvikling har artet sig, er bl. a. Kalkindholdet i vor Kost blevet meget ringe. Folk har ikke Raad til at købe sød Mælk, naar den koster ca. 37 Øre Literen, skummet Mælk kan de ikke lide, tykke Skiver dyr Ost har de heller ikke Penge til.

Det er først og fremmest A-Vitaminer og desværre C-Vitaminer, vi mangler. Nu vilde det være let nok at opstille Regler for, hvorledes Folk skulde spise for at faa tilstrækkeligt af disse Vitaminer, men hvad nytter det, naar en Tredjedel af Befolkningen ikke vilde have Raad til at skaffe sig de nødvendige Fødemidler. Folk skulde helst spise Smør — jovel, men som bekendt har Danmarks største Margarinefabrik sit væsentligste Salg til Landboerne, der absolut ikke har Raad til at servere Smør i en Husholdning, hvor mange haardt arbejdende Mennesker skal have Mad.

Man har hidtil drevet en Agitation, der gik ud paa, at man skulde købe Smør i Stedet for Margarine, men det kan jo ikke nytte, naar Folk nu engang ikke kan skaffe Pengene til det«.

Saadan ser altsaa de virkelige Forhold ud i Landet, der har Verdensry for sine Produkter af sunde, livsbefordrende, vitaminrige Næringsmidler, at en Tredjedel af Landets egen Befolkning er saa fattig, at den ikke har Raad til at købe dem, men maa nøjes med daarlige sundhedsfarlige Erstatninger.

Det er blevet en Livsnødvendighed for den danske Arbejderklasse at faa bragt Orden i dette Misforhold. De undernærede Kvinder og Børn, Ungdommens Udelukkelse fra Arbejde og ordentlig Ernæring vil blive en Katastrofe for Arbejderklassen, hvis den ikke vaagner op til Handling.

Det første Skridt paa Vejen frem mod bedre Tilstande maa være: kortere Arbejdstid og højere Løn. Disse Krav maa bæres frem med forøget Kraft nu, hvor de nye Overenskomster skal forberedes.

Send Mad og Medicin til Madrid

»En By med 1 Mill. Indbyggere er udsat for Angreb fra Jorden og fra Luften, og en enkelt Landevej har i de sidste tre Uger været det eneste Bindeled med Omverdenen. Mere end en Fjerdedel af Byen er allerede delvis lagt i Ruiner og ubeboelig; Sulten er en Kendsgerning og Epidemier synes uundgaaelige. Vi henleder indtrængende de neutrale Magters Opmærksomhed paa Nødvendigheden af øjeblikkelig og storstilet Aktion gennem internationale Organisationer' Evakuering og delvis Underhold af Kvinder, Børn og Nonkombattanter er paatrængende nødvendig, om de ubeskrivelige og uafværgelige Rædsler blot skal mildnes'.

Ovenstaaende er et Brudstykke af en Indberetning, som de 6 engelske Parlamentarikere, 3 fra Arbejderpartiet, 2 Konservative og 1 Liberal, gennem den engelske Ambassade har sendt det engelske Udenrigsministerium.

Dette Opraab om Hjælp har først og fremmest Bud til alle Landets organiserede Arbejdere. Det er vor Klassepligt i den haarde Kamp, vore spanske Klassebrødre staar i mod den blodige Fascisme at lette Byrderne for dem det vi formaar, og her i Landet har det først og fremmest Bud til Matteottifonden, der har forestaaet Indsamlingen til de spanske Arbejdere, om hurtigst muligt at faa de indsamlede Penge omsat i Fødevarer og Medicin og sendt — ikke til Frankrig — men til Spanien, saa de kan faa Gavn af Hjælpen, medens de har mest Brug for den.

Danske Arbejdere er trætte af at have Christmas Møller, Carsten Raft og Nazi-Skibsrederen til at bestemme om og naar de maa hjælpe deres spanske Kammerater!

Resten

af Oktober Kvartal koster kun 50 Øre. Tegn dig som Abonnent i Dag.

En rar Solidaritet

Da Malerne i Foraaret blev lockoutede, blev de Arbejdsløse i dette som i saa mange andre Fag udelukket fra Understøttelse. For at raade Bod paa hele Forholdet og skaffe de arbejdsløse Kammerater en lignende Understøttelse som de øvrige Medlemmer, besluttedes det af Generalforsamlingen, at der af de arbejdende Kolleger skulde ydes et ugentligt Lockout-Bidrag af 5 Kr., dog ikke over 20 Kr. i det hele.

I det sidste Nummer af Medlemsbladet for Københavns Afdeling er offentliggjort 82 Numre og Navne paa Medlemmer, som endnu ikke har fundet Anledning til at betale nævnte Bidrag til de arbejdsløse Kolleger. Man maa vel gaa ud fra, at disse Medlemmer ikke vil betale det forholdsvis ringe Tilskud til deres arbejdsløse Kammerater.

Blandt disse Repræsentanter for **»Klassesolidaritet«** er selve Malerforbundets Formand, der oppebærer en Løn, der ligger langt over Malernes Gennemsnitsløn. Man skal jo ikke ønske ondt over nogen, men mon det ikke vilde rette betydeligt paa en saadan Mands Moral, om han kom ud og fristede den arbejdsløse Kollegas Kaar bare et Aarstid.

At det ikke er lutter Forglemmelse, der har holdt flere af disse solidariske Kammerater fra at betale de 20 Kr., ses af de Stillinger nogle af disse Numre indehaver.

Nr. 1. Det er den ædle Bestyrer paa Fællesorganisationens Svendehjem paa Nattergalevej. Kunde en af Herbergets Gæster ikke tilbyde ham at tage de 20 Kr. med ind i Fagforeningen.

Nr. 24 er noget saa fint som Borgerrepræsentant i Frederiksberg Kommunalbestyrelse og Mester paa Andelsboligernes Malerværksted.

Nr. 34 er selve Malerforbundets Hovedkasserer — mon han aldrig forlanger de paalignede Kontingenter indbetalt i rette Tid?

Nr. 47 Næstformand i Malerforbundet og fast Funktionær — ak, sikkert meget fattig — fattig paa Solidaritetsfølelse!

Nr. 75 Forbundssekretær og fastlønnet Funktionær i Forbundet. Sikkert ogsaa saa voldig paa Spanden.

Alle disse meget fine Medlemmer er dem, der altid har holdt paa, at kun gennem gensidig Understøttelse kunde Arbejderne fornere deres Solidaritet, men det gælder altsaa ikke naar de selv skal til at betale.

Iøvrigt er hele Spørgsmaalet om disse Penge til de Arbejdsløse nok ikke afgjort endnu — og vi vil komme tilbage til Sagen i næste Nummer.

Saa langt ned

Vi er altsaa kommen dertil at Formanden for Sadelmagernes Fagforening i København forleden Dag i »Soc.-Dem.« maatte opfordre de af Bladets mandlige Læsere, der havde Hustruer og Døtre, der som Uorganiserede arbejdede paa [illegible] Brandts Læderfabrik [illegible] til at sørge for at de blev hurtigst organiserede.

Bag denne Opfordring ligger den Kendsgerning, at der midt i Storkøbenhavn findes en Fabrik paa omkring et halvt Hundrede Arbejdere, der er *uorganiserede!*

Ja, er det noget at forbavses over, siger en Snedker til os. Sidste Vinter, da jeg søgte efter Arbejde, rendte jeg over to Virksomheder ude paa Amager — ikke langt fra hinanden — begge i Træbranchen paa 15 à 20 Mand hver, og ikke én Mand organiseret.

Ja, hvad saa os, siger et Par af vore kvindelige Kammerater. Da vi kom ud paa Strømpefabriken i

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Valby, hvor der arbejder fra 120 til 150 Arbejdere, og vilde tale med Tillidsmanden om at give Arbejderne Løbesedlerne om Seksualmødet i Studenterforeningen, da viste det sig, at der ikke fandtes een organiseret Arbejder paa hele Virksomheden.

Lad det være nok. Vi kan forstaa, at Tilstanden i København er, som den var for 30 Aar siden paa Bornholm, hvor det 1906 og 07 var god Latin — under Nielsen Haugen Førerskab — bare at staa i Socialdemokratisk Forening saa blæs med Fagforeningen.

Paa Bornholm blev dette Forhold rettet — men kan det rettes i København?

Ulykken er, at der i København sidder en Rad af Fagfunktionærer, der mener akkurat det samme som Hauge, at Partiet er Alfa og Omega, medens Fagforeningerne nærmest er Filialer af Partiet og Arbejdsløshedskasserne.

Det er klart, at Fagbevægelsen under dette Førerskab ikke alene maa stagnere i indre Kraft, at Medlemmernes Hengivenhed maa visne og dø, men at selve Organisationstanken maa dø ude paa Arbejdspladserne. Det er denne historiske Proces, der nu er under Udvikling paa disse uorganiserede Arbejdspladser.

Der kunde skrives Bøger om dette Spørgsmaal. Vi skal indskrænke os til at erklære, at vi vil se det som en af vore Opgaver at faa ryddet disse politiske Dovendyr ud af Fagforeningskontorerne til Fordel for Kammerater, der gider lette Rumperne op af de bløde Stole og komme ud og kæmpe for Organisationstanken og Klassekampen paa Arbejdspladserne og paa Moderne.

Hvor der trænger til at ryddes op i dansk Fagbevægelse.

Der var engang

**en Arbejder, der sagde, da han havde læst »Arbejdet«:
Det er s'gu' et godt Blad!
Men han glemte at give det gode Blad til en Kammerat til Gennemlæsning -
men det var ikke dig!**

Seksual-Politik i Danmark

Af Læge J. H. Leunbach

Reaktionær sexualpolitik drives der daglig her i landet som i alle lande. Den skjuler sig blot under saadanne former, at ingen bliver opmærksom derpaa. Naar staten underholder kirken og betaler præsterne for at opretholde en sexualfjendtlig religion — naar skolen underviser børnene i religion, men samtidig lader uvidenhedens mørke ruge over alt, hvad der vedrører kønslivet — hver gang to ægtefæller, der hader hinanden, tvinges til at fortsætte deres samliv, hver gang en sædelighedsforbryder sættes i fængsel i stedet for at komme under lægebehandling — hver gang censuren forbyder en film med sexuel oplysning — hver gang en svanger kvinde gennem straffelovens trusler tvinges til fortvivlede handlinger — altsammen er det udslag og følger af en reaktionær sexualpolitik. Den er saa at sige en blivende bestanddel af vor daglige tilværelse, noget selvfølgeligt, som ingen lægger mærke til.

Den *liberale* sexualpolitik har i de senere aartier givet sig udslag i f. ex. en noget mere frisindet ægteskabslovgivning — bortfald af direkte straf for ægteskabelig utroskab — enkelte forsøg paa at fremme sexuel oplysning — mindre streng censur af bøger og teaterstykker, der omhandler sexuelle emner — og nu tilsidst i nedsættelsen af en svangerskabskommission og dennes forslag om anerkendelse af »sociale indikationer«. Nævningefrikendelserne i fosterdrabssager maa vel ogsaa nærmest siges at være udslag af en liberal sexualpolitik. I hvert fald har nævningerne selv sikkert ikke været sig nogen revolutionær indstilling bevidst.

Den første begyndelse til en *revolutionær* sexualpolitik i Danmark var, da *Christian Christensen* for 25 aar siden udsendte sin bog: »Arbejderne og Børneflokken« og derefter rejste rundt i hele landet med foredrag om samme emne. Paa det tidspunkt existerede de sexualøkonomiske teorier ikke; men Chr. Chr. havde instinktsmæssigt forstaaet det sexuelle spørgsmaals store betydning og nødvendigheden af en sexuel frigørelse, der maa gaa haand i haand med arbejderklassens kamp for bedre sociale kaar og kulturel højnelse.

I 1923 begyndte *Thit Jensen* sin energiske agitation for frivilligt moderskab. Det var væsentligst en *liberal* sexualpolitik hun kæmpede for; men bevægelsen indeholdt i sig selv tilstrækkelig revolutionær tendens til at bringe hele den reaktionære del af samfundet i raseri. Sexuel oplysning i sig selv — hvor moderat og forsigtig den end er, hvis den blot er ærlig — indeholder et farligt moment for reaktionen, der trives bedst i uvidenhedens mørke.

Den af *Thit Jensen* startede »forening for sexuel oplysning« udførte i en kortere aarrække et arbejde for den sexuelle oplysning. *Thit Jensen* selv blev utilfreds med de revolutionære tendenser, der uden hendes ønske havde indsneget sig i foreningen, og vilde udskille dem, hvilket havde til følge, at foreningen lidt efter lidt ophørte at existere. Det oplysningsarbejde, den havde udført, videreførtes af den danske sektion af *Verdensliga for Sexualreform*, der stiftedes ved den internationale kongres for sexualreform, der afholdtes i København 1928.

Verdensligaen ledede s af den nu afdøde, verdenskendte sexualforsker, *Magnus Hirschfeld*. Den var et forsøg paa at samle alle de personer og organisationer, der arbejdede paa at frigøre menneskenes kønsliv fra den reaktionære undertrykkelse. Den blev derved en blanding af liberale og revolutionære elementer. Man var paa det tidspunkt endnu ikke klar over den principielle forskel paa det liberale og det revolutionære synspunkt overfor kønslivet, saaledes som jeg har fremstillet den i pjecen. *Straf eller Forebyggelse* og i mine artikler i *Arbejdet*, nr. 35 af 17. okt. 36.

Der opstod efterhaanden for mange og for store indbyrdes modsætninger indenfor verdensligaens rammer. Da dertil kom, at ligaens centrum, Hirschfelds institut i Berlin, blev voldelig ødelagt af Nazi, og Hirschfeld selv maatte emigrere, sygnede verdensligaens arbejde efterhaanden hen, og efter Hirschfelds død i 1935 blev ligaen opløst.

I 1925 stiftede nogle revolutionære arbejderkvinder med *Marie Nielsen* og *Inger Gamburg* i spidsen »Arbejderkvinders Oplysningsforbund« med en københavnsk afdeling og 7 provinsafdelinger. A. O. tog snart arbejdet op for sexual oplysning og fødselsregulering ved massemøder, resolutioner, henvendelser til rigsdag og regering og indsamling af personlige underskrifter paa arbejderkvindernes krav om sexuel oplysning og frihed.

Sammen med verdensligaen startede A. O. i 1932 *sexualklinikken* i Malmøgade, hvor ubemidlede kvinder kan faa gratis vejledning i forebyggelse af svangerskab, og hvor de medicinske studenter kan faa den fornødne undervisning, som de ikke faar paa universitetet. En provinsfilial af sexualklinikken findes i Esbjerg og ledes af en arbejderkvinde, *Minna Rasmussen*.

Det kommunistiske parti var ikke tilfreds med, at A. O. gjorde saa meget for den sexuelle oplysning. K. P. var bange for, at interessen skulde »afledes« fra selve klassekampen. I stedet for at indse, at den revolutionære sexualpolitik kunde yde den revolutionære arbejderbevægelse store tjenester, bl. a. ved at vinde de elementer indenfor arbejderklassen og middelstanden, som ikke lod sig overbevise af det økonomiske og socialpolitiske program, opfattede D. K. P. sexualpolitiken som en farlig konkurrent og fik derfor ødelagt og kort efter opløst A. O. Ved valget i 1932 var det A. O.s valgkampagne paa det sexualpolitiske program, der skaffede de stemmer, der ellers vilde have manglet, til at sikre to kommunistiske rigsdagsmandater. Det har K. P. og dets to folketingsmænd aldrig kunnet tilgive os.

Efter at A. O. og Verdensligaen havde ophørt at existere, har SEXPOL overtaget sexualklinikken, som nu er flyttet til Frederiksberggade 25 under navnet: SEXPOL's SEXUALHJÆLP.

Overfor den danske offentlighed traadte Sexpol første gang frem ved valgkampen i oktober 1935, hvor Sexpol dannede enhedsfront med K. P., fordi vi endnu den gang haabede, at K. P. vilde gaa ind for en revolutionær sexualpolitik. I vor valgavis: SEXUAL-POLITIK erklærede vi, at vi samarbejdede med K. P., »fordi dette parti er det eneste, der ifølge sit program maa arbejde efter de samme retningslinier som vi«. Vi erklærede tillige, »at dette samarbejde varer saa længe — men kun saalænge — partiet i *praxis* viser sin overensstemmelse med vore krav«. Efter at Sovjet-Unionen har genindført abortforbudet og saaledes vist en afgjort *reaktionær* tendens overfor kønslivet, og D. K. P. fuldt ud har billiget dette, er et direkte samarbejde naturligvis udelukket.

SEX-POL staar uafhængig af alle politiske partier og retninger og arbejder udelukkende for den sexuelle oplysning, for befolkningens sexuelle sundhed og frihed. Men vi er naturligvis parat til at samarbejde med andre organisationer og personer, der vil fremme de samme formaal.

I den nuværende situation, hvor regeringen har fremsat et lovforslag, som hovedsagelig forsøger at klare vanskelighederne ved hjælp af straf, som tilmed skal gøres *effektiv*, ved at nævningers medvirken i fosterdrabssager afskaffes, er det i høj grad paakrævet, at befolkningen rejser sig og protesterer mod disse overgreb. Dr. *Hoffmeyer* har træffende sagt: »at afskaffe nævningernes medvirken, betyder at lukke døren for ikke at høre skrigene«.

Det *liberale* standpunkt er naturligvis langt at foretrække for det reaktionære; men det er ikke tilstrækkelig klart og konsekvent. Dette har jeg søgt at paavise i min kritik af kommissionens betænkning og regeringens forslag i *Arbejdet* og i pjecen: *Straf eller Forebyggelse*.

Vi er parat til at støtte og samarbejde med den *liberale* sexualpolitik paa alle de punkter, hvor vore interesser falder sammen, og hvor det gælder om i fællesskab at bekæmpe de reaktionære tendenser.

Vi vil ikke stikke noget under stolen, men vil tydeligt og uden mulighed for at blive misforstaaet fremsætte vore revolutionære synspunkter. Vi vil naturligvis gerne have tilslutning fra saa stor en del af befolkningen som muligt. Men vi ønsker ikke direkte tilslutning fra personer eller kredse, der ikke mener at kunne sige ja til vore idéer og vort program, som hermed fremsættes:

DANSK SEXPOL. Landsforbund for sexuel oplysning, sundhed og frihed. (Afdeling af den internationale sexualpolitiske organisation Sexpol.) vil kæmpe for, at alle kan opnaa mulighed for lykke og harmoni gennem et sundt og tilfredsstillende kønsliv. I den øjeblikkelige situation fremhæver vi følgende punkter, som vi særlig vil sætte i forgrunden:

1) Sand og aaben *oplysning* om alt kønslivet vedrørende, i overensstemmelse med den moderne sexualvidenskabs resultater.

2) Oprettelse af *sexualklinikker* med det hovedformaal at vejlede i fødselsregulering, svangerskabsforebyggelse og anden sexuel raadgivning.

(Fortsættes Side 4.)

Fra alle Fronter

Tildelingen af Fredsprisen

til Ossietzky er en lille Lysstribe i det reaktionære Mørke, der i de senere Aar har truet med helt at indeslutte den civiliserede Verden. Det manglede ikke paa »velmenende« Advarsler fra saakaldte Demokrater til Komitéen, medens den overvejede, om det nu ogsaa var klogt at udfordre Hitler ved en saadan Demonstration.

Saa meget mere maa al sand Frisind hilse den trufne Beslutning med Glæde. De nazistiske og fascistiske Banditters Overmod kendte jo ingen Grænser. Mussolini og Hitler havde efterhaanden faaet den Opfattelse, at de kunde tillade sig det samme overfor andre Lande og Folk, som de byder deres egne undertrykte og forslavede Undersaatter. Godt derfor, at Nobelkomitéen ikke lod sig skræmme.

Det er jo ogsaa hævet over al Tvivl, at Ossietzky var den rette Mand. Glødende Pacifist veg han ikke tilbage for at offentliggøre Tysklands hemmelige Rustninger, der var i Strid med Fredstraktaten, og fik derfor Landsforræder-navnet hæftet paa sig. Fængsel og Koncentrationslejr har han døjet. Nedbrudt og syg til Døden er han nu, og maaske naar han aldrig udenfor Tysklands Grænser, men hans Vilje og hans Overbevisning har intet kunnet rokke. Han er en modig Mand.

En ny Strejkebølge

truer igen Frankrig. Det begyndte for ca. 11 Dage siden i Lille, hvor 2500 Metalarbejdere nedlagde Arbejdet, fordi en Tillidsmand var blevet afskediget, og Arbejdskøberen havde nægtet at overholde den kollektive Aftale. I Løbet af faa Dage greb Strejken om sig, saa den omfattede 12,500 Arbejdere. Teknikerne og Arbejdslederne i de berørte Industrier har vedtaget en Resolution, hvori de erklærer sig solidariske med Arbejderne. Arbejderne har besat Fabrikerne.

I Valenciennes har 25,000 Arbejdere rettet et Ultimatum til Arbejdskøberne, der truer med omgaaende Besættelse af Fabrikerne, hvis deres Krav ikke bliver opfyldt.

Arbejdernes Krav gaar i Hovedsagen ud paa følgende: Gennemførelse af den kollektive Overenskomst, almindelig Lønforhøjelse, Anerkendelse af Arbejdernes Tillidsmænd paa Fabrikerne, Erstatning for Prisstigninger.

Bordeaux hjemsøges ogsaa af alvorlige Arbejderkonflikter. Alle Dok- og Havnearbejdere strejker, og ingen Fartøjer kan losse eller laste i Havnen. Dampere søger til andre Havne, men ofte bliver de mødt med Sympatistrejke af Arbejderne der.

I Ariges har 12,000 Tekstilarbejdere nedlagt Arbejdet og besat Fabrikerne.

De franske Arbejdskøbere har rettet en skarp Protest til Regeringen mod Fabriksbesættelserne, som de betragter som et aabent Brud paa Overenskomsten, og forlanger, at Regeringen skal foretage Foranstaltninger derimod.

Arbejdernes Folkefrontsrepræsentanter gør alt, hvad der staar i deres Magt for at faa Arbejderne til paany at gaa i Arbejde og saa forholde sig i Ro. Der er dog en Del Arbejdere, der ikke lader sig spise af med politiske Talemaader og parlamentariske Løfter, erfaringsmæssig ved de, at saadanne fylder lidt i en tom Mave, derfor har Politikerne nu fundet paa en anden Udvej, idet Telegrammer fra Paris meddeler, at Leon Blum vil forelægge Kamrene en Lov om tvungen Voldgift, der skal løse alle de opstaaede Tvister mellem Arbejdere og Arbejdskøbere.

Den socialdemokratiske Redaktør Backlund

i Malmø har i Aar i Lighed med tidligere Aar holdt nogle Forelæsninger for Arbejderne i Malmø om internationale Spørgsmaal, bl. a. ogsaa om Spanien. I dette Foredrag udtalte han bl. a.:

»Jeg opfordrer Syndikalisterne til overfor Arbejderne at klarlægge Stillingen i Spanien. Syndikalisterne er de, der har de bedste Forbindelser, thi Spanien er et Anarkosyndikalisternes Land«. Og han fortsætter: »De unge Anarkosyndikalister sidder i Dag som Ledere og Chefer i forskellige industrielle Foretagender, de udviser en teknisk Kyndighed og et Førerskab i samfundsopbyggende Gerning, der slaar deres Omgivelser med Forundring«.

Taleren nævnte ogsaa det Mod og den uforfærdede Entusiasme, der kendetegnede Syndikalisternes Indsats i Borgerkrigen.

2000 franske Arbejdere til Fronten i Spanien.

Iflg. Meddelelse i »Solidaridad Obrera« (C. N. T.s Hovedorgan i Barcelona) er mere end 2000 franske Arbejdere ankommen til Barcelona for at slutte sig til de røde Tropper.

De franske Kammerater defilerede gennem Ramblaen under Feltraabet »No pasaran« (de skal ikke komme igennem) og til Internationalens Toner.

En stor Folkemængde fulgte dem til Kvarteret Carlos Marx, hvor en spansk Arbejder holdt følgende korte Velkomsttale til dem:

»Franske Kammerater! Proletarer i C. N. T. og F. A. I. hilser jer med Raabet: Leve Verdensproletariatet! — Fremad! Vi maa knuse Fascismen paa alle Fronter, i Spanien og i hele Verden!

Finlands Sømandsunion

har besluttet at erklære Strejke fra 1. December, hvis deres Krav om Lønforhøjelse ikke bliver opfyldt. Konflikten vil komme til at omfatte 2500 Mand, og ca. 90 pCt. har udtalt Tilslutning til Strejken.

4000 Arbejdere ved Automobilfabrikerne i South Bend, Indiana,

har nedlagt Arbejdet. De nævnte Fabriker har specialiseret sig i Tilvirkning af forskelligt Tilbehør til Automobiler og er Leverandør til de fleste amerikanske større Automobilfabriker, og Strejken kan saaledes komme til at virke forstyrrende for hele den amerikanske Bilindustri, der netop for Øjeblikket er inde i en mægtig Højkonjunktur og gaar for fuld Kraft.

Strejkens Aarsag opgives at være et Organisations-Spørgsmaal, idet Arbejderne forlanger, at der kun maa beskæftiges organiserede Arbejdere i Virksomheden, noget Indehaveren ikke vil gaa med til.

Den anarkistiske Ungdomsorganisation

i Katalonien har forelagt det socialistisk-kommunistiske Partis Ungdomsorganisation et Forslag, der gaar ud paa følgende:

Der nedsættes en Samarbejdskomité med lige mange Repræsentanter for begge Organisationer. Denne gennemfører en intensiv Agitation for, at alle antifascistiske Bevægelser bliver repræsenteret i Spaniens politisk-sociale Ledelse.

Den gaar ind for en hurtig Gennemførelse af den af Generalidad paabudte almindelige Mobilisering. Der oprettes Skoler i alle Bydele og Byer.

Der fastslaas Nødvendigheden af en almindelig antifascistisk Disciplin, men Tilbagefald til Kasernеaanden og Kadaverdisciplin skal med al Magt modarbejdes.

Komitéen skal endvidere arbejde for, at den kommercielle og industrielle Udvikling tilpasses efter Øjeblikkets Krav, Gennemførelse af Familie-Enhedsløn, fuldstændig Løsning af Arbejdsløsheds-problemet, Kvindernes Skoling til Overtagelse af Arbejde, der tidligere alene har paahvilet Mændene, Ungdommens effektive Deltagelse i Rensning af saavel Fronten som Landet bag Fronten af fascistiske Spioner og Sabotører. Og endelig skal den arbejde for et intimt Samarbejde mellem C. N. T. og U. G. T.

Pagtforslaget er underskreven af begge Organisationer og er traadt i Kraft.

4,534,611 Pesetas

har Komitéen for Fascismens Ofre, der har Lokaler i Casa C. N. T.—F. A. I. i Barcelona, samlet ind til og med 15. November. Indsamlingen er foregaaet indenfor den syndikalistiske Bevægelses Organisationer.

Det er en Offervilje, som vi herhjemme kan have godt af at tage til Eksempel, og som bliver saa meget større, naar man ser den paa Baggrund af den haarde Kamp, den syndikalistiske Bevægelse staar i ved Fronterne saavel som paa Revolutionens øvrige Felt.

Straf eller Forebyggelse

OFFENTLIG MØDE

i Anledning af Retssagen mod Lægerne og Regeringens Lovforslag,

Fredag d. 4. December Kl. 20

i WEINOLDs Lokaler, Nørrevold 23

Aftenens Hovedtaler er Dr. NIC. HOEL fra Oslo

derefter taler Fru **Marie Larsen**, Redaktør **Chr. Christensen**, og Fru **Ofelia Christiansen**. Til Diskussionen er indbudt Justitsministeren og Socialministeren, Svangerskabskommissionens Medlemmer samt andre interesserede.

Alle har Adgang. Entre 50 Øre. SEX-POL.

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 E
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal“ Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal“. 1 Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Til vore Hustruer

Maa vi apellere til jer. I har en Magt i den Ugeløn, I raader over hver Uge til Indkøb.

Vi vil henlede jeres Opmærksomhed paa de Handlende, der averterer i vort Blad.

Vi vil ikke paastaa, at deres Varer i alle Tilfælde er bedre end andre Handlendes, heller ikke, at deres Priser i alle Tilfælde er mindre.

Men vi kender de fleste af vore Annoncører og ved, at det er respektable Forretningsfolk, der fører gode Varer til rimelige Priser, og da de støtter os ved deres Annoncer, henstiller vi til vore Hustruer og Læsere, at de gør deres Indkøb hos disse Handlende.

Og endnu en lille Henstilling. Vær venlig at gøre den Handlende opmærksom paa, at I kommer, fordi I har læst hans Annonce i ARBEJDET. Derved overbeviser I ham om, at det kan betale sig for ham bestandig at avertere i vort Blad.

Gør i den kommende Uge et Forsøg, og vi er overbevist om, at alle Parter bliver tilfreds dermed.

Til vore Abonnenter

De af vore Abonnenter, der endnu ikke har betalt for Oktober Kvartal d. A., anmodes om hurtigst at bringe dette Forhold ud af Verden ved at indbetale omgaaende til

EKSPEDITIONEN.

Steincke som Social- Justits- og Krigsminister

Vi har modtaget følgende:

Naar man ikke alene selv har været ude for de »Velsignelser«, som Steinckes Sociallov har affødt, men altid og stadig hører om de Arbejdsløses gemene og uretfærdige Behandling paa Socialkontorerne, faar man let den Tanke, at denne »Guldmedaljelov« ikke er lavet af en demokratisk, folkevalgt Mand, men af en højreaktionær Kapitalist eller i hvert Tilfælde af en, der kæmper for disses Interesser.

Steincke selv indrømmer jo ogsaa, at saaledes, som Loven bliver forvaltet — eller forvansket — paa Socialkontorerne, var det ikke hans Mening, at den skulde virke, og at han maa have indset sin Fiasko viser sig tydeligt nok i, at **han benyttede sig af den første givne Lejlighed til at springe fra som Socialminister, for som Justitsminister at kunne forsvare sin svinagtig reaktionære Lov mod de Æsler, som vovede at kritisere hans »Livsværk« og kaste de Stakler i Fængsel, som vovede at fortolke Loven paa anden Maade, end der tjente til »Samfundets Bevarelse«.**

De Fængsels-Domme, der er overgaaet flere Arbejdsløse, fordi deres Hustruer har tjent en lille Ekstraskilling ved Ren-

(Fortsættes Side 4.)

Moskva-Processen

XI.

Vi har i det foregaaende givet en Fremstilling af Moskva-Processen, idet vi herunder udelukkende har støttet os til det sovjetrussiske Justitskommissariats officielle Beretning, hvortil vi undervejs har knyttet enkelte kritiske Randbemærkninger. Beklageligvis har vi maattet afstaa fra en nærmere Belysning af de Anklagedes »Tilstaaelser« og »Slutningsord«, men hvor interessant en saadan Belysning end vilde have været, har vi ikke fundet dette for absolut paakrævet, fordi en yderligere Dokumentation ikke vilde have tilført Fremstillingen nye afgørende Momenter, men blot bekræftet det Helhedsindtryk, som vore Læsere utvivlsomt allerede har dannet sig vedrørende Processens egentlige Formaal.

Det har ikke været vor Opgave paa Forhaand at ville forsvare de Anklagede, endsige at udnytte Processen til Fremsættelsen af Angreb paa Sovjetunionen som saadan. Som revolutionært Arbejderblad stiller vi os selvfølgelig solidarisk med de russiske Arbejderes Indsats i den revolutionære Bevægelse, hvilket dog **ikke udelukker Retten til at kritisere Forhold, der er egnet til at nedbryde Tilliden til Sovjetstatens proletariske Retfærdighed.** Vi har — gennem et udførligt Referat, der satte vore Læsere i Stand til selv at bedømme Processen — ønsket at yde **vort** Bidrag til fornøden Klarlæggelse af det i sine Konsekvenser saa yderst vigtige Problem, hvorvidt Moskva-Processen kan anerkendes som et Udslag af Sovjetjustitsens Retfærdighed eller om den maa karakteriseres som en enestaaende Justitsforbrydelse i den internationale Arbejderbevægelses Historie.

Vor Gennemgang af det foreliggende Materiale har desværre paa intet Punkt kunnet overbevise os om de Anklagedes Skyld. Tværtimod: det har fuldt ud bekræftet Berettigelsen af den Skepsis, hvormed Arbejderoffentligheden udenfor de kommunistiske Partier har omfattet Processen. Den officielle Beretning, Sovjetregeringen har udsendt til Retfærdiggørelse af sine Handlinger, **kompromitterer ingenlunde de Anklagede, men de Sovjetkrese, der har haft Interesse i at iværksætte Processen.** Som Middel til fornuftmæssig Forklaring og objektiv Bedømmelse er Beretningen **fuldkommen uanvendelig.** Baade den juridiske og psykologiske Begrundelse er helt igennem utilfredsstillende, ja usandsynlig, og adskillige Partier minder endog i uhyggelig Grad om de Aktstykker, man i Aarenes Løb har set fremlagt i Kapitaliststaternes politiske Processer mod revolutionære Arbejdere. Der kan ikke herske Tvivl om, **at Moskva-Processen har været en udpræget politisk Proces, hvor det officielt angivne Grundlag helt igennem har været underordnet Processens Formaal: et Led i det herskende Styres Kamp mod den kommunistiske Opposition, hvorunder Sovjetmyndighederne ikke er veget tilbage for Anvendelsen af rent provokatoriske Midler.**

At Trotski, Kamenjev, Sinovjev og Smirnov, der alle har været ledende Personligheder i den socialistiske Bevægelse, skulde have forvandlet sig til en Bande terroristiske Kriminalforbrydere, er saa absurd, **at ingen udenfor Sovjet kan fæste Lid til en saadan idéforladt Anklage.** Men Sovjetmyndighedernes haardnakkede Fastholden af netop dette Procesgrundlag har da ogsaa medført alle de andre Usandsynligheder og direkte Modsigelser, som kendetegner de officielle Referater. Og vi vil hævde, **at den Anklage bryder sammen under Vægten af sin egen indre Usandsynlighed.**

Vi kan naturligvis ikke vide, om der blandt de Anklagede har befundet sig en enkelt Fantast eller Æventyrer, hvis eventuelle Forsyndelser er blevet overført paa Oppositionen. Muligt, at der har været en spinkel Kærne, omkring hvilken Myndighederne saa har spundet den sensationelle Proces, men i og for sig **behøver dette ikke at have været Tilfældet.** Under en diktatorisk Statsstyrelse, hvad enten den er proletarisk eller fascistisk, **kan selv smaa Forsyndelser fortolkes som højforræderiske Handlinger.** Og i dette Tilfælde mener vi, at den blotte Kendsgerning, at de Anklagede var Oppositionelle og tilmed at dem Hovedansvarlige for Fortidens Opposition mod Stalins Politik, samt at en vis politisk Situation nødvendiggjorde et dramatisk Opgør med Oppositionen, i sig selv **har været tilstrækkeligt Grundlag for en Proces.**

Stiller man sig imidlertid paa det Standpunkt: at Processen udelukkende har haft et **politisk Formaal** og betragter man den som et Led, omend et højst skævnesvangert og tragisk Led i Sovjetmagtens Kamp mod den kommunistiske Kritik og Opposition i og udenfor Sovjet, saa opløser de mange Usandsynligheder sig til Fordel for en ganske naturlig og sandsynlig Forklaring. Adskilligt af det mystiske og gaadefulde falder bort og man skimter Sandheden.

Vi skal som Afslutning paa vor Artikelserie give en saadan sandsynlig Forklaring, der — iallfald indtil nye Bevisligheder maatte foreligge — kommer **Sandheden nærmere** end Sovjetregeringens officielle Fremstilling.

Uden her at ville tage Standpunkt til det store Kompleks af Problemer, som skabte den russiske Fraktionskamp i Perioden 1923—28, og som førte til Stalins Sejr, vil vi henvise til den ganske ejendommelige Kendsgerning, at allerede i Marts 1929 har **Trotski** forudsagt, at Stalin i den fortsatte Kamp mod Oppositionen absolut maatte sætte denne i Forbindelse med Attentater og Forberedelser til væbnet Opstand.

Trotskis Spaadom gaar i Opfyldelse 1934—35 omkring Kirov-Mordet. Først meddeler Regeringen, at udenlandske Hvidgardister er skyldige i Forbrydelsen, hvilket godtgør, at hverken Regeringen eller den offentlige Mening kunde tænke sig, at **andre** skulde have kunnet begaa Mordet. I Midten af December 1934 kommer en ny Meddelelse, hvorefter Morderen skal være en vis **Nikolajev.** Senere oplyses, at N. har været Medlem af den saakaldte Leningrad-Opposition, der omkring 1926 stod under Sinovjevs Førerskab. Hvorvidt bemeldte Nikolajev har været politisk Terrorist eller har haft private Grunde til at myrde Kirov, er ikke afgørende, men denne **individuelle Episode udnyttes politisk.** N. gøres til terroristisk Agent indenfor Oppositionen og en skærpet Kamp imod denne indledes.

Under Forhørene erklærer N., at han har modtaget 5000 Rubler af en udenlandsk Konsul for at udøve Attentatet, og han oplyser, at samme Konsul skal have udtalt, at han kunde skaffe Forbindelse med Trotski (!), hvis N. ønskede at formidle et Brev fra hans Gruppe til Trotski.

Her stikker Hestehoven frem. Ligesom man allerede i 1928 og før søgte at paadutte Oppositionen »Forbindelse med Udlandet«, saaledes forsøger man nu — omend med en vis Forsigtighed — **at konstruere en Forbindelse mellem Oppositionslederne og den internationale Kapitalisme.** Den lettiske Konsul baner Vej for »Forbindelsen med Gestapo«. Man viger dog under Processen mod N. tilbage for en nærmere Dokumentation af hans Udsagn vedrørende Forbindelsen til Trotski. Foreløbig er det tilstrækkeligt **at spille paa Sigtelsen,** hvilket iøvrigt er ufarligt, eftersom man af diplomatiske Grunde ikke godt kunde indkalde omtalte Konsul som Vidne i en Retssag af den Karakter.

Man drister sig altsaa ikke i første Omgang til at beskylde Trotski eller Oppositionen for Terrorisme, men **forbereder** i det stille en ny Proces. Den 28. December 1934 bliver N. og 13 Medskyldige dømt til Døden og skudt. Kort Tid derefter indleder man Proces mod 19 fremstaaende Oppositionsfolk: Sinovjev, Kamenjev, Jevdokimov, Kuklin, Saludski, Safarov, Bakajev og andre. Man tør ikke anklage dem for medskyldige i Mordet paa Kirov, **men dækker sig foreløbig bag Anklagen for »at ville genoprette det kapitalistiske System«.**

Seksual-Politik i Danmark

(Fortsat fra Side 3.)

3) Uddannelse af et tilstrækkeligt stort antal læger, sygeplejersker og andre kvindelige hjælpere, til at landets kvinder *overalt* kan faa den fornødne vejledning i brugen af svangerskabsforebyggende midler
4) Indretning af saa stort et antal fødeanstalter, at *alle* kvinder kan føde deres børn under de gunstigste og mest hygiejniske forhold.
5) Anerkendelse af *enhver* kvindes ret til smertefri forløsning.
6) Erstatning af straffebestemmelser med *forebyggende* foranstaltninger.
7) Bibeholdelse af *nævningers* medvirken i alle sager, der angaar fosterdrab.
8) Hjælp til *ungdommens* kamp for selvstændighed, social og sexuel frihed.
9) *Børnenes* opdragelse til sunde, yde- og nydedygtige, selvstændige mennesker.
10) God *boligbyggeri* med formaalet: *Hvert* samfundsmedlem sit *eget* værelse.

Enhver, der vil være med til *aktivt* arbejde for disse formaal, bedes indmelde sig som medlem af Dansk Sexpol.

Kontingent, 2 kr. aarligt, kan indsendes til Sexpol's SEXUAL-HJÆLP, Frederiksberggade 25, København K., eller indbetales paa postgirokonto 3427.

Steincke som Social- o.s.v.

(Fortsat fra Side 3.

gøring eller andet for derved at supplere Social-»Hjælpen« til de nødvendigste Klæder, Fodtøj, Brændsel og andet til Hjemmet eller maaske for en Gang imellem at kunne faa en Gryde kraftig og sund Mad som Afveksling for Vandgrøden eller Margarineklodserne, viser tydeligt nok, at Steincke er paa Tæerne for at haandhæve Lovens Bogstav i al sin haardhændede og brutale Karakter.

Der er ingen Tvivl om, at Steincke er lumsk ked af alle de Angreb, der siden Sociallovens Ikrafttræden har været rettet imod ham, derfor stak Halen mellem Benene og luskede af, da den givne Lejlighed indtraf — trods det, at han har udtalt, at han aldrig har været fejg!

Som **Justitsminister** har han nu kunnet sidde og overvaage Loven siden.

Med en kynisk Raahed uden lige afslaar han enhver Ansøgning om Benaadning fra de Arbejdsløse med en Skuldervridning. — Ind i »Spjældet« med jer, hvis I ikke makker ret og kan nøjes med det Minimum af Understøttelse, som tilkastes jer til jeres Underhold!

Det skulde ikke undre os, om **Justitsministeren** en skønne Dag skulde komme i den Situation, at det ikke var nok, at han var Politiets øverste Leder. Den Dag maa derfor forudses, at han overtager Posten som **Krigsminister,** for at han med Militæret og dets Mordvaaben i Hænde kan overvaage, at en anden reaktionær (socialdemokratisk) Justitsminister strengt overvaager, at en do. Socialminister nøje holder sig til Socialloven og dens Paragraffer og Straffebestemmelser — hans »Livsværk«!

Skulde Steincke imidlertid ikke have tænkt paa den nævnte Udvej for yderligere at løbe fra sit Ansvar ogsaa i Svangerskabsloven, da stiller vi gerne vort Forslag og Idé til hans Disposition.

Vi faar se!

M.

Er Radioen i Uorden? 15 Aars Erfaring
Husk! Radio er en Tillidssag
Medlem af D.R.S. Danske Radioteknikeres Sammenslutning
Jeg ordner den, saa den er klar til Julen. Nora 7688
Konsulent for Afholdsforeningerne. ENGEL RASMUSSEN
Obs *Sikringspropper og Nefa-Elementer i Automaten.* MEINUNGSGADE 11

Julenyhed
Dobb. Sovcottoman, 2 Armstole og Bord Kr. 325,00. — 10 pCt. i Udbetaling. — Dobb. Divaner, 42 Fjedre, Kr. 45,00 kontant. — Enkl. Divaner, 35 Fjedre, Kr. 35,00 kontant. — Enkl., billig. Divaner, 18 Fjedre, 20 Kr. kontant.
4, GORMSGADE 4, 1ste Sal.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

FODTØJ

500 Par repr. Fodtøj
Dame fra 1,50 Kr. Herre fra 2,50
Træsko, Træskostøvler, Klædesko
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

2000 Par brugt Fodtøj
nye Ridestøvler, brune & sorte fra Kr. 30,00 Prima Reparationer udføres
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(ligefor Prinsensgade).

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

Giv Morgensko i Julegave
Køb direkte paa Fabriken
Alle moderne Farver fra 5,00. Herresko fra 11,00. Damesko fra 7,25.
KAPELVEJ 53

BEKLÆDNING

Selskabstøj udlejes
Oppresning, kemisk Rensning, Reparation og Forandring af Herreklæder.
Asminderødgade 6.
F. Larsen

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

SKRÆDERIET
VIKTORIA
Istedgade 38 (Den høje Stue)
leverer Dem de fineste Vintersnit & Vinterfrakker paa Konto. Udbetaling og Resten i smaa Afdrag. For moderne Snit og god Pasform garanteres.

Julegaver til hele Familien
faar De lettest og billigst i
TRICO-BAZAR
Slips, Sportstrømper, Silkestrømper, Sokker } 98 Øre
Oehlenschlaegersgade 15

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Drejearbejde og Revolverarbejde
Grundlagt 1919.

Kan du
skaffe os en Annonce
HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 - Nora 5630

MØBLER

OTTOMAN
2 Armstole, rigtigt udført paa eget Værksted, 100 Kr.
Afbetaling kan indrømmes.
Ottomaner, Divaner, Garderobeskabe, Reoler billigste Priser.
40 KORSGADE 40

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m
Christensen, Korsgade 20

Møbler-Udstyr Gardiner, Tæpper, Sengetøj — Lysekroner etc.
Lille Udbetaling. C. 14936. Alt i Møbler.
Udstyrsmagasinet Ryesgade 3 Husk 1. Sal

Ottomaner, Madrasser, Divaner til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00. Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem, køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

„Bryggens billigste Bod"
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre 1/4 kg.
Konkurrence Blanding 66 Øre 1/4 kg.

Vi drikker Kaffen i
Kaffe Baren
Aaben fra Kl. 5 Morgen Kapelvej 1.

K. V. OLSEN - Kolonial & Vin
Prøv vor exstrafine Kaffe
Blaagaardsgade 22.

SLAGTERFORRETNINGEN
22, MAAGEVEJ 22, Taga 3485
anbefaler sig med 1ste Kl. Varer. Okse-, Kalve-, Flæske- og Hestekød, samt alt Slags Fjerkræ til Dagens Noteringspriser. Varerne bringes overalt. Chr. Nielsen.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ *Pris.* Alle forskellige Strengeinstrumenter Teguebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST" Korsgade 35

Kurvemagerværkstedet
Stengade 37 Kj.
Alt i Kurvevarer til en gros Priser.
Nora 3128 x.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00.
Fjeder 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej"
Dybbølsgade 58
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458, Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's
„Kønslivet og Sundheden"
giver dette Herredømme.
Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Vin og Spirituosa.

Køb Deres Cigarer
Vin og Tobak til Julen
CIGARFORRETNINGEN
15, Pr. Charlottegade 15
Niels Lund

Strikkegarn 6 Øre
Golfgarn 0,09, Olympiagarn 0,10, Sportsgarn 0,10, Uffegarn 0,12, Zefyr Crepe 0,10, Wienergarn 0,18, Babygarn 0,20. Sports Crepe 0,14. Sylfidegarn 0,15. Garnet reserveres til senere Afhentning. — Palæ 3001.
STELLA, Adelgade 68.

Engl. knuste Koks Kr. 2.45,
i smaa Maal: danske 25 — engl. 28. Nødekoks, engl. 25 Øre pr. 10 Liter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretninger.
Sundevedsgade 32. Sct. Annægade 10
Vester 7959. Amager 7606.

HUSK BYENS BILLIGSTE
Forretning med hygiejniske Artikler,
Westend 13, København V.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer.
Alle Slags Reparationer udføres.

KØB FORBRUGET
af Cigarer, Tobakker og Vine
hos Stoltenberg Petersen
18, Toftegaards Allé 18
Tlf. Valby 1158 x.

Køb Julegaven i
Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonnaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Kød-Flæsk-Paalæg
Julen varer længe, koster mange Penge; spar til Jul, gør Deres Indkøb hos den nye Slagter, Sølvgade 103, Varen og Prisen vil passe Dem.

Prima Oksekød (Kviekød) 45-55 Karbonade
Fineste Fedekalvekød 45-55 Skinke } 65-75
Bov 48 Brystflæsk 65

Aflæg Forretningen et Besøg, se Vinduet, og bliv overbevist om Annoncens Rigtighed.
Varerne bringes overalt Tlf. Byen 6417
Den nye Slagter
Sølvgade 103 (ved Søerne)

Bliv Abonnent

Ansvarhavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brd. Thøgersens Tryk

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 43. | Fredag d. 11. December 1936 | 1. Aarg.

Buenaventura Durruti

En Forkæmper for Frihed og social Retfærdighed

Barcelona har mistet sin bedste og ædleste Søn. Vor elskede, afholdte Kammerat, Anarkisten *Buenaventura Durruti* er faldet som Offer for en dræbende Fascistkugle. Hele det spanske Folk staar i Dag stumme af Smerte over Tabet af denne uforlignelige Kæmpe. Det er ikke blot C. N. T.s Millioner revolutionære Medlemmer, som sørger ved hans Død, men alle, som i Dag i Fællesskab staar sammen i Kampen mod de fascistiske Generaler. Durruti var det reneste Udtryk for de spanske Folkemassers Vilje til Frihed og social Retfærdighed. I de sidste Maaneder har hundrede Tusinder, som før stod ham fjernt, set op til ham i Fortrolighed og Kærlighed. Her ved hans Baare bøjer Mænd sig i Ærbødighed, som før var hans bitreste Forfølgere. *Buenaventura Durruti* var i disse faa Kampmaaneder blevet hele det kæmpende Folks Helt. Hans Navn vil for alle Tider blive nævnt med Beundring og Respekt. Hans Storhed bestod deri, at han var den mest fuldkomne broderlige Kammerat. Kun deri laa hans ubegrænsede Magt over alle, der kom i Berøring med ham.

Dette er Indledningsordene i Ugens Bulletin fra Barcelona til Verdens Arbejdere.

Hvem var da denne Durruti, hvis Baare forleden blev fulgt af alle, der kunde krybe og gaa i Millionbyen Barcelona, og om hvilket en fransk borgerlig Journalist bl. a. skriver:

»Jeg overværede Lenins Bisættelse. Om Følget, det enorme Opbud af Folkemasser der var større, er muligt, men det spontane Udbrud af Folkesorg, af Massernes hjertegribende Hengivenhed for en elsket Fører, er her ved Durrutis Baare uovertruffet. Jeg kan rolig dø, hvad jeg har levet og oplevet i Dag, kan ikke gentages.«

Durrutis Liv fra Ungdommen til han i November i Aar faldt ved Madridfronten, var et Liv i Kamp.

Durruti fødtes d. 14. Juli 1896 i Leon. Hans Fader var Jernbanearbejder og havde 9 Børn. De voksede alle op i en Atmosfære af socialistiske Frihedsidéer. En af Durrutis Brødre faldt under de asturiske Bjergværksarbejderes Revolution 1934. En anden Broder kæmper i Dag ved Madridfronten. Resten er nu alle henrettede af Fascisterne i de besatte Omraader.

Trods sin kraftige Konstitution selv som Barn, deltog han aldrig i de kaade Lege. Han var ensom og tankefuld som Barn. 14 Aar gammel ansattes han ved Jernbanens Maskinværksteder i Leon. Efter Jernbanestrejken 1917 maatte han flygte fra Spanien, arbejdede tre Aar i Paris som Mekaniker og vendte i 1920 tilbage til Spanien, hvor han i San Sebastian tilsluttede sig de hemmelige anarkistiske Kredse.

Paa dette Tidspunkt var de anarkistiske Arbejdere i Katalonien Genstand for en oprørende Forfølgelse fra Reaktionens Side. Hundrede efter Hundrede slæbtes i Fængsel, hvor mange døde under Torturens Lidelser og Resten uden Beviser eller virkelig Rettergang dømtes lange Aars Fængselsstraffe.

Paa Henstilling af Ordføreren for C. N. T.s Nationalraad rejste Durruti til Barcelona, hvor han for Resten af Livet sluttede et inderligt Venskab med Kammeterne Ascaso, Jover og Garcia Oliver. De besluttede at hævne deres Kammeraters ubeskrivelige Lidelser og Sorgen i Hjemmene ved at tage et af Reaktionens Liv. Først mente de, at Ministerpræsidenten Dato var den reaktionære Ondskabs Rod, men ved at undersøge Sagen nærmere kom de til den Overbevisning, at den djævelske Slyngel, der samlede Reaktionen og konspirerede alle Arbejdermordene, var Kardinal Soldevilla. En Arbejderret dømte ham til Døden, og Ascaso og Durruti eksekverede omgaaende Dommen i Zaragossa.

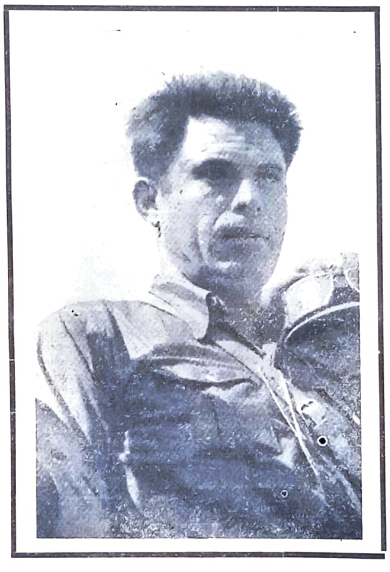

Det er denne ubønhørlige Gengældelse, der endnu i Dag behersker selv de mest uvidende Bønder, og i deres Indbildning omgiver »Anarkisternes Organisation« F. A. I. med et mystisk Skær som Retfærdighedens uovervindelige Hævner. Naar en djævelsk Godsejer en Morgen hænger som Lig paa sin egen Parkmur, saa slaar Bondekonerne Kors for sig, men hvisker samtidig: *F. A. I.!*

Durruti og hans Kammerat maatte nu atter flygte. Denne Gang til Sydamerika, hvor de af Politiet blev jaget gennem hele Sydamerika, Argentina, Uruguay, Paraguay, Chile og Mexiko. De flygtede saa til Paris, hvor Durruti sluttede Venskab med Anarkismens største Aander. Et særligt hengivent Venskab opstod mellem Durruti og den ukrainske Frihedskæmpe Nestor Machno, hvis revolutionære Temperament og Gestalt var Durruti lig.

Durrutis Tanker var dog bestandig hos hans undertrykte spanske Folk, og han planlagde sammen med Ascaso et Attentat mod Kong Alfonso. Dette blev dog forhindret ved Durrutis Arrestation og et Aars Ophold i et fransk Fængsel.

Det var Meningen at udlevere de to Kammerater til de spanske Bødler, men en Protestbevægelse, iværksat af de franske Anarkister, bevirkede, at de fik 14 Dage til selv at forlade Frankrig. Deres Liv bestod nu i Flugt fra Land til Land. Belgien, Holland, Luxemburg og Tyskland, men joges af Politiet som Forbrydere. De lever illegalt i 6 Maaneder i Lyon som Mekanikere, opdages, idømmes hver 6 Maaneders Fængsel. Atter gaar Flugten fra Land til Land, hvor de bestandig jages af Politiet — i Berlin af det socialdemokratiske — Men trods al Forfølgelse er de overalt med i de revolutionære Bevægelser. Durruti er bestandig et fygende Krater af revolutionær Energi.

I denne Periode blev de tilbudt Asylret i Sovjet-Unionen, men da man stillede politiske Betingelser, afslog de to fredløse Kammerater Tilbudet.

Endelig 15. April 1931 vendte Durruti og Ascaso tilbage til Spanien i Haabet om nu at kunne arbejde i Fred og reorganisere C. N. T. paa Legalitetens Grund. Efter Oprøret i Figol arresteredes Durruti igen og deporteredes til Afrika sammen med mange syndikalistiske Kammerater. Hans Barn var da to Maaneder, da man førte ham bort fra Hjemmet.

1933 vender Durruti atter hjem, men om og om igen arresteres han i Tiden fra 1933 til 35, og den katalonske republikanske Regering holdt ham i Fængsel Maaned efter Maaned uden Undersøgelse eller Rettergang.

I Tiden han var i Frihed, helligede han sig energisk Bedriftsraadet inden for Tekstilindustrien og Syndikatet, han tilhørte. Han saa i Arbejdernes konstruktive Opdragelse for Overtagelsen af Magten over Produktionslivet en Garanti for den sociale Revolution, at den ikke løb ud i Bureaukratvælde og Masseslovhed.

Durruti formede Læresætningen: *Arbejdspladsen er Arbejdernes Universitet!*

Den 19. Juli i Aar stod han paa Barrikaden i Barcelona, endnu ikke helt restaureret efter en svær Operation. Ved hans Side faldt hans kære Ven *Ascaso*.

Saasnart Fascisterne var slaaet ned i Barcelona, organiserede han de store og stadig voksende Kolonner af anarkistiske og syndikalistiske Arbejdere. Under hans Førerskab strømmede bestandig nye Militsskarer til. Selv Bondeungdommen flokkedes om ham.

Paa Vejen til *Aragon-Fronten* rensede hans Kolonner Katalonien for Folkets Fjender. Overalt, hvor Durrutis Kolonner kom frem, socialiseredes Jorden og Arbejdsmidlerne i Syndikater i Kommunerne, og Landbrugsarbejdet optoges i Fællesskab. Ligeledes oprettede han bestandig paa sin Vej Skoler, kaldte Lærerkræfter til, ligesom alle hans Militskammerater gik i Frontskoler.

Bag Fascisternes Fremgangslinje laa bestandig Lig i Dynger af Arbejdere, Bønder og Intellektuelle, og Nød og Sorg blev tilbage i Kommunerne.

Bag Durrutis Kolonner groede Livet. Arbejdet og Kulturopgaverne organiseredes, og Folket smilede under Fred og Tryghedsfølelse.

Da det kneb paa Madridfronten, jog han i Ilmarch i Spidsen for 9000 katalonske Syndikalister frem til Hjælp. Rygtet om ham og hans Kolonner ilede foran ham til den truede Front. Hundrede Tusind Arbejdere i Madrid rejste sig i ny Kampiver. Enighed og Mod og slog sejrrigt Fascisternes Angreb tilbage.

Han var ikke Militærgeneralen, der sad sikkert bag ved og kommanderede Soldaterne frem. Han gik Side om Side med Kammerater frem, hvor Slaget var frygteligst. Hans personlige Mod, hans ubøjelige Vilje, hans stormende Elan fik Kammeraterne til at glemme alt, uden dette ene: *Frem! Frem for Revolutionen!*

Den 22. November ankom hans døde Legeme til Barcelona.

— — —

Og, spørger vi undrende, hvorledes kunde et helt Folk, ja hans gamle Forfølgere og politiske Modstandere paa faa Maaneder bringes til at forgude og elske ham og begræde Tabet af ham, saa ligger Svaret i hans Personlighed og hans Ideologis harmoniske Sammensmeltning med hele Situationen.

Han var legemlig en Gestalt, i hvis Sind Barnets umiddelbare Enkelthed og Glæde parredes med en straalende Intelligens og en usædvanlig Viljes ukuelige Energi. Han var beskeden sky for at vække Opsigt og angst for al Positionsjageri. I Kampen for Syndikalismen og Anarkismen og i Felten stillede han de største Fordringer til sig selv — ikke til andre. Han var det helstøbte Menneske, den fuldkomne Anarkist.

Dette tilsammen gav ham den sælsomme Trolddomsmagt, der udstraalede fra hans Personlighed, og som i afgørende Situationer fik Masserne til at se op til ham og følge ham. Hans uhørte Magt over Sindene kan kun forklares deri, at alle vidste, at han var deres bedste, mest hengivne og offervillige Broder. Naar han gik frem foran Kolonnen, naar han satte Livet ind, naar hans stærke Ansigt fik dette Udtryk af straalende Energi, saa fulgte de ham uden Betænkning — lige ind i Døden for vor store, hellige Sag.

Han var den fuldkomne Anarkist.

Han var en uforsonlig Modstander af enhver ydre Tvang, mod enhver Form for Kadaverdisciplin. Som Syndikalist og Anarkist var hans Socialisme: *Personlig aandelig Frihed paa Grundlag af streng social Retfærdighed.* Derfor var Durrutis Kolonne den bedst disciplinerede, der kæmpede og bestandig kæmper for Friheden paa Spaniens Jord, thi dens Disciplin var skrevet i Hjerternes Hengivenhed for Sagen, den kæmper for, og den hviler paa hver Kammerats personlige Ansvarsfølelse.

For Durruti var Kampen mod Fascismen, Kampen for den sociale Revolution. Han arbejdede, kæmpede og sov blandt sine Soldater, han sørgede for dem alle, opofrende og lidelsesfuld. Han var den mest uangribelige Kammerat. Han kendte ikke til Træthed, han levede kun for Sagen, Kammeraterne og Kampen. Derfor blev han Lederen, Føreren, der ejede Soldaterkammeraternes uforbeholdne Hengivenhed indtil Døden.

Derfor staar der Straaleglans over Durrutis Kolonne. Derfor nævner Millioner spanske Proletarer med Stolthed hans Navn og kæmper i Dag for at hævne Tabet af den elskelige Broder og Medkæmper.

— — —

Spanien aabner i denne historiske Kamp en ny Epoke for Europas sociale Revolution. Hvor denne Kamps Grundtanker trænger over Pyrenæerne og i Stedet for Statssocialismens Aandsslaveri puster Syndikalismens strenge sociale Retfærdighed og Anarkismens personlige Frihedskrav ind i Klassekampens Millioner, der vil Durrutis Aand gennembæve Sjælene og løfte Menneskeaanden op i et højere Plan.

Eli.

Reaktionens sidste Triumf

De oprørende Domme over Lægerne

Den socialdemokratiske Kadaverdiciplin har allerede sat sine Virkninger i Nævningekendelsen.

Den Række Domme, der i Mandags Nat faldt i Nævningeretten i København over den tyske Læge Fru Reinhardt og de danske Læger Leunbach, Philipsen og Budde-Lund samt over Sygeplejersken Fru Perlmutter, er den groveste Udfordring af al frisindet demokratisk Tankegang og Retsbevidsthed, der i mange Aar er præsteret i dansk offentligt Liv.

Dette gælder ikke alene Dommene, men lige saa meget den Maade, paa hvilken Sagen fra Myndighedernes Side er tilrettelagt, og derefter Retsformandens ganske utilbørlige partiske »Retsbelæring«, der aabent og utilsløret formede sig som et yderligere Aktorat mod de Tiltalte.

Hvem har Ansvar for at Nævningerne dømmer om noget, de ikke har det mindste Kendskab til?

Vi vender os mod den Maade, paa hvilken denne Sag fra det ansvarlige Retsvæsen er tilrettelagt.

Vi spørger: hvorledes kan Anklagemyndighederne have Ret til at stille Nævningerne Spørgsmaalet om de Anklagedes Skyld eller ikke Skyld i et Spørgsmaal, som Anklagemyndighederne ikke har undersøgt, og som de derfor ikke med nogen som helst Begrundelse kan rejse Anklage.

Vi sigter her til de omtalte ca. 600 Tilfælde af Fosterfordrivelse, som Politi og Anklagemyndighederne forud havde opgivet at undersøge.

Som bekendt dømte Nævningerne de Anklagede skyldige i alle disse 600 Tilfælde, uden at Nævningerne kendte det mindste til, om der ikke i disse laa Tilfælde, hvor de i Loven foreskrevne meditinske Indikationer fuldt ud var tilstede.

Ved Nævningernes Svar paa dette Spørgsmaal har de ikke blot afsløret deres fuldstændige ensidige reaktionære Karakter, men ogsaa, at de end ikke besidder en ganske almindelig logisk Retsopfattelse, der dog forbyder honnette Mennesker at dømme, og endnu mindre at *fordømme*, i et Skyldspørgsmaal, man ikke kender det mindste til.

Vi skal i enhver Henseende frafalde Krav paa ethvert Ansvar hos Mennesker af den Beskaffenhed — med den Art Individer er enhver Diskussion og Tankeudveksling sikkert haabløs og nytteløs.

Men anderledes med de juridiske Myndigheder. Med hvilken Begrundelse provokerer de Nævningerne frem til at krænke almindelig Retsbevidsthed ved overhovedet at stille dette Spørgsmaal?

Hvorledes kan Paatalemyndighederne forene deres Krav om Respekt for Anklage og Retsmyndigheder med deres Optræden ved at stille dette Spørgsmaal til Nævningerne?

Vi stemper denne Optræden som en Skandale.

Retsformanden og Dommernes Upartiskhed.

Straks efter, at Nævningerne

(Fortsættes Side 4)

Socialudvalgets Hævnakt

Arbejdernes Repræsentanter i Socialudvalgene skal kendes paa deres Sindelag som formildende Faktor mellem Lovens Strenghed og Arbejdsløshedens haarde Livsvilkaar.

Vi paapegede i sidste Nummer, hvorledes De Arbejdsløses Udvalgs Formand i Alderslyst, da Protestmødet mod Socialudvalgets oprørende og iøvrigt ulovlige Behandling af Niels Møller skulde begynde, blev kaldt over til Udvalget, hvor Udvalgets Medlemmer forsøgte at forlede Maler Schmidt Johansen til at svigte sine Kammerater og lade Folk gaa hjem fra Mødet med uforrettet Sag.

Vi fremholder dette Træk fra Udvalgsmedlemmernes Side. Vi peger paa denne Adfærd og dets Motiver af disse Repræsentanter, der selv er valgt ind paa disse Pladser ved i sin Tid paa Møder at paatale de Uretfærdigheder, det gamle Venstrestyre udøvede. Nu, da de selv misbruger deres Magt og Myndighed mod en forsvarsløs Arbejder, saa viger de ikke tilbage for at ville ødelægge et indkaldt Protestmøde mod dette deres eget Magtmisbrug, og de gør det ikke ved som Mænd at møde frem paa Mødet og forsvare deres Handlinger!

Nej, dertil vil de i Stedet bruge selve de Arbejdsløses Formand, lokke ham til at ødelægge Protestmødet, lokke ham til at bringe Uenighed ind i de Arbejdsløses Rækker, medens de selv sad lunt i Kommunekontorets Lokaler og bagefter kunde grine af, at ikke alene Protestaktionen mod dem, men selve Enigheden blandt de Arbejdsløse var ødelagt.

Overfor de moralske Slubberter som i denne Tid i Alderslyst har travlt med at bringe Splid mellem de Arbejdsløse ved at tilsvine og bagvaske Schmidt Johansen, Joh. Sørensen og andre mod de Arbejdsløse trofaste Mænd, ønsker vi klart og skarpt at pointere, hvor moralsk fordømmeligt, hvor udspekuleret ondt et Anslag det var, da Udvalget hin Aften kaldte Sch. Johansen over og under Pres af, at han stod alene Mand overfor denne Forsamlings Paatrykning, skulde bevæges til at gaa over og ødelægge Protestmødet mod Niels Møllers Behandling.

Og de elendige Løjsere, der i Dag har travlt med at splitte de Arbejdsløse ved at angribe Schm. Johansen personlig, vilde vi gerne spørge, om de personlig har noget Eksempel paa personlig Trofasthed overfor deres arbejdsløse Kammerater, der blot tilnærmelsesvis staar Maal med det Eksempel, som Schm. Johansen afgav hin Aften, da han afviste Socialudvalgets skammelige Opfordring, slog i Bordet for d'Hrr. og gik over og talte Niels Møllers Sag uden Hensyn til de personlige Følger, der senere maatte overgaa ham selv.

Naar vi retter dette Spørgsmaal til de Øjentjenere for Hr. Westergaard, der nu render rundt og angriber Schm. Johansen og Joh. Sørensen, saa erkender vi paa Forhaand, at vi er ganske klar over, at ikke en eneste af dem overhovedet er i Stand til at opvise et eneste Eksempel paa personlig og moralsk Mod, hvor de har angrebet Magthaverne for deres fattige Kammeraters Sag og derved udsat sig for personlig Forfølgelse.

Vi ved paa Forhaand, at det eneste Motiv til deres skammelige Forsøg paa at splitte deres arbejdsløse Kammeraters Sammenhold ikke har den mindste Forbindelse med Klassesolidaritet eller Mod at bestille, men derimod med lavsindet Egoisme, hvor de som Øjentjenere for Magthaverne haaber paa, at de for deres Judashandling kan opnaa lidt personlige Almissefordele af de Herrer, de tjener.

Vi gør de hæderlige Arbejdsløse i Alderslyst opmærksom paa dette Forhold, ikke saa meget for at værne de Kammerater, der trofast har talt deres Sag, men for at de bør værne deres eget Sammenhold og dermed deres egen Magt mod de Øjentjenere, der nu søger at splitte dem ad og render rundt med Lister, hvorefter Hr. Westergaards nære Venner skal have Sæde i de Arbejdsløses Udvalg for derved at ødelægge ethvert Forsvar mod Overgrebene paa de Arbejdsløse fra Socialudvalgets Side.

Vi siger til de Arbejdsløse i Alderslyst: lad jer ikke forføre af disse Øjentjenere.

Med disse advarende Bemærkninger dermed til selve Schmidt Johansens Sag.

syv hele danske Kroner —, som Manden i sin forbryderiske Tavshed har undladt at meddele Hr. Westergaard.

Ganske vist anfører baade Mand og Hustru, at hendes Indtægt ikke var faktisk, da hun dels ved Anskaffelsen af Tøj og Redskaber, og dels Annoncer har haft Udgifter, der tog disse Indtægter fra dem igen.

Men da Formaalet jo var at »knække Vingerne« paa Schm. Johansen og ikke en Retfærdighedssag, maatte Westergaard jo kræve, at Schm. Johansen blev straffet for Bedrageri for de Penge, Hustruen havde tjent til Inddækning af sine Udgifter.

Og dertil kommer saa Schm. Johansens »forbryderiske Indtægter«.

Han har Onsdag d. 29. April d. A. fra om Formiddagen til Eftm. Kl. 6 arbejdet for Pastor Fleischer i Alderslyst.

Han fik ganske vist ikke Pengene for det den Dag, hvor Understøttelsesugen slutter, og kunde derfor med Sandhed skrive paa Erklæringen til Socialkontoret, at han ingen Indtægter havde haft, men »Forbryderen« havde dog arbejdet den Eftermiddag, saa et Paaskud til at anmelde og stemple ham som Bedrager, det var der da — og Westergaard, den humane og hjertensgode Westergaard, undlod det ikke.

Men sin Hovedtriumf mod *»Samfundsforbryderen«* og *»Socialbedrageren«* Schm. Johansen havde Westergaard dog i det Forhold, at Schm. Johansen Nytaarsaften 1935 som Reservetjener i Alderslyst Forsamlingshus skal have tjent 6 Kr. — siger og skriver seks Kroner —, som han ikke har opgivet til Westergaard.

Her er intet at komme uden om. Schm. Johansen har selv erkendt, at han har tjent disse 6 Kr., og endnu frygteligere, at han egentlig ikke regnede med et saa lille Beløb og ikke tænkte over det, da han udfyldte Erklæringen paa Tro og Love osv.

Man kommer ikke uden om, at med disse *6 Kroner* staar Hr. Westergaard, *»den humane Arbejderven«*, virkelig med et solidt *»moralsk«* Grundlag for at *faa en Arbejder straffet og vanæret!!!*

Et bundsolidt Sandhedsvidne kommer Westergaard til Hjælp.

Men alligevel kneb det lidt for Westergaard overfor den borgerlige Embedsmand og Dommer i Retten.

Schm. Johansen hævdede nemlig, at han overfor Assistent Jørgensen paa Socialkontoret havde gjort opmærksom paa disse Smaaindtægter, men at denne havde sagt, at saadanne Smaabeløb *regnede man ikke med!*

Men Assistent Jørgensen, som var Vidne for Socialudvalget — i

(Fortsættes Side 3.)

Hævnens Svøbe flettes sammen af smaalige og nærgaaende Undersøgelser

Socialudvalgets Formand som Sherlock Holmes.

Saa snart det ved fornævnte Møde var blevet klart for Socialudvalgets Medlemmer, at de hverken ved Trusler eller Lokketoner kunde faa Schm. Johansen til at svigte sine arbejdsløse Kammerater, begyndte der en Aktion mod ham, der i et og alt bekræfter Udtalelserne om, *»at nu skulde Vingerne knækkes paa ham«!*

Der paabegyndtes nu en Undersøgelse, der i Smaalighed og Nærgaaenhed søger sin Lige.

Samtidig med at denne Undersøgelse stod paa, forsømte man selvfølgelig ikke at lade Schm. Johansen underskrive de berygtede Erklæringer om, at han paa Tro og Love ikke havde andre Indtægter osv. Aktionen skulde jo ende med en Dom for Bedrageri.

En af de ivrigste »Undersøgere« var Hr. Westergaard. Han vidste, at Schm. Johansen arbejdede meget energisk for Bevægelsen »Aldrig mere Krig«, og formentlig i Overensstemmelse med Hr. Westergaards egen Moral skal det at arbejde for en Idé være *»et Levebrød«*, thi en Dag faar Lærer Mathisen i Lysbro, der har været en meget aktiv Forkæmper for »Aldrig mere Krig«, Besøg af Hr. Westergaard.

Straks var Hr. Mathisen ikke klar over Grunden til den store Ære, der vederfares hans ringe Bolig ved Hr. Westergaards Besøg, men lidt efter lidt kom det frem.

Det var Schm. Johansen, det gjaldt. »Han var jo et meget interesseret Medlem af »A. m. K.«, han talte jo ved flere Møder og rejste ud og talte, og om Foreningen ikke betalte gode Honorarer, og hvormeget man kunde regne med, at Schm. Johansen havde haft af Indtægter gennem Foreningen.

Hr. Lærer Mathisen blev straks klar over, at han var tiltænkt »Angiverens Rolle«, men var i den heldige Situation, at han baade kunde spille denne Rolle og tale Sandhed uden at skade Schm. Johansen.

Og han fortalte den moderne *»Sherlock Holmes«*, at inden for »A. m. K.« var der intet Levebrød. Kunde Mødeindtægterne dække de med Mødet og Rejsen forbundne Udgifter, saa blev disse dækkede, ellers delte Deltagerne Underskudet, og Schm. Johansen havde i den Henseende taget sin Part.

Det var altsaa et meget negativt Resultat, Hr. Westergaard i dette Tilfælde maatte drage hjem med.

Men i andre Tilfælde var Hr. Westergaard meget mere heldig.

Hr. Westergaard afslører en farlig Samfundsforbryder, der har begaaet Kæmpebedragerier paa 15 Kr., paa 7, ja endog paa 6 Kr.

Den gik altsaa ikke med »A. m. K.«, men saa maatte Trawlen sættes i Bunden — et Resultat maatte fremskaffes.

Ved et energisk Arbejde blev det konstateret, at der forelaa ganske uhyggelige Forbrydelser bag den Virksomhed Schm. Johansens Hustru havde udøvet som Kogekone.

Af Dompræmisserne fremgaar det, at hun ved en Konfirmationssøndag i Ugen fra 2. til 8. April d. A. har tjent 15 Kr.

Den samme Sum har hun tjent d. 16. Februar ogsaa i Aar.

Endelig har Fru Schm. Johansen Nytaarsaften 1935 tjent 7 Kr. — siger og skriver syv Kroner —,

Fra alle Fronter

Som Følge af Francos Blokadetrusler har den engelske Regering faaet vedtaget en Lov, der forbyder engelske Skibe at sejle med Vaaben og Ammunition til Spanien, hvad enten de er beregnet til Franco eller Regeringen i Madrid. Det engelske Arbejderpartis Repræsentanter gik imod denne Lov, idet de gjorde gældende, at den blot vilde blive til Fordel for Franco, der bl. a. faar Vaaben fra Portugal. Mod de engelske Socialister havde Balwin under Debatten et udmærket Vaaben, idet han kunde henvise til, at Norge allerede havde gennemført en lignende Lov, og der var Arbejderpartiets Meningsfæller Regering.

Under Debatten i Underhuset spurgte Arbejderpartiet, om Regeringen ogsaa agtede at forbyde engelske Skibe at transportere Vaaben, der var bestemt for Oprørerne til portugisiske Havne. Hertil svarede Eden Nej!

Det er uden for al Tvivl, at en meget stor Del af Oprørernes Vaabenforsyninger gaar over Portugal. Den spanske Regering har en lang Liste med præciserede og fotografisk dokumenterede Anklager mod Portugal.

Hvis England virkelig ønskede at faa Vaabentilførslerne til Franco standset, kunde det meget let forhindre de portugisiske Leveringer, da Portugal økonomisk holdes oppe udelukkende af engelske Penge, men det er ikke Mr. Balwins og Edens Ønske, de ser hellere et fascistisk Spanien end et socialistisk.

Det er ikke alle Katoliker i Spanien, der staar bag Franco. Fornylig ankom en katolsk Madridpræst, Leocadia Lobo, til England. Han var af sin Menighed og Biskop blevet sendt til England for at takke for den Ambulancevirksomhed, der for engelsk Regning udøves i Spanien. Takken skulde have været fremført paa et stort Møde i Albert Hall, men som Følge af Tryk fra reaktionære katolske Kredse i England blev Præsten udvist, da de ikke ønsker det skal blive almindelig bekendt, at ikke alle spanske Katoliker sympatiserer med Franco.

Samtidig med Udvisningen er der i England udsendt en Pjece i Masseoplag, hvis Hensigt det er at informere de engelske Katoliker om, at Francofascisternes Fremstilling af de spanske Katolikers ensidige Partitagen er et gement Bedrageri.

Den katolske Pater, Garcia Morales, i Madrid opfordrede i en Radiotale den 11. September Paven til at banlyse Myterigeneralerne og de Præster, der havde grebet til Vaaben for at hjælpe Fascisterne. Don José Bargamin, der er Udgiver af et stort katolsk Blad i Spanien, stemplede den 20. September den fascistiske Generalliga som »en Bande af desperate Forrædere«.

En Korrespondent til svensk Social-Demokraten skriver: »En fjendtlig Flyver kastede en Dag en Kasse ned. Indholdet lader sig knapt beskrive. Det var det sønderlemmede Lig af en Regeringsflyver, Galarzo var hans Navn. Under en Luftkamp blev han nedskudt af Rebellerne, men det lykkedes ham at hoppe ud med Faldskærm, som dog af Vinden førtes bag de fjendtlige Linier. Fascisterne har bogstaveligt hugget ham i Smaastykker. I Kassen, som kastedes ned i Madrid, laa Ligdelene underst, over dem Indvoldene og øverst Hjærtet. Kun bestialske Sadister kan gøre noget saadant. (Skildringen er frygtelig, men endnu uhyggeligere er de Fotografier, som er taget som Bevis for denne Bestialitet.)

En fascistisk Bondeinternationale er paa Initiativ af den tyske nazistiske Bondeorganisation blevet dannet i Goslar. Iflg. Meddelelserne var 21 Stater repræsenteret af 57 Delegerede, og der konstitueredes et internationalt Bureau for Landbrugs- og Bondeanliggender. Hvorvidt L. S. eller det frie Folkeparti var repræsenteret fra Danmark, ved vi ikke.

En amerikansk General, Smedley D. Butler, der har deltaget i Verdenskrigen, har skrevet en Bog om Krigen og dens Vanvid. Han kommer deri med mange interessante Oplysninger, der afslører Hulheden og Forløjetheden i det patriotiske Skraal om Opofringerne for Fædrelandet osv.

Han oplyser saaledes, at der under Krigen var en Tilgang af 2100 nye Millionærer og Milliardærer i U. S. A. Den »normale« Profit i U. S. A. ligger omkring 6, 8, 10 til 12 pCt., men Krigsprofitterne sprang op til 20, 60, 100, 300, ja helt op til 1800 pCt. Generalen giver følgende konkrete Eksempler.

De bekendte Krudtfabrikanter du Pont's havde en Middelfortjeneste i Aarene 1910—1914 paa 6 Millioner Dollars om Aaret, i Krigsaarene steg den til 58 Millioner Dollars. The Bethlehem Steel Corporations aarlige Fortjeneste 1910—1914 var ligeledes 6 Mill. Fra 1914 til 1918 steg den til 49 Mill. Den saakaldte normale Fortjeneste for hele U. S. A.s Staalproduktion i de 5 Aar før Krigen var 105 Mill. Dollars pr. Aar, men den steg i Perioden 1914—1918 til 240 Millioner Dollars.

For 3 Aars Perioden før Krigen tjente The Central Leather Co. 1,167,000 Doll. om Aaret. I 1916 udgjorde samme Aktieselskabs Profit den uhørte Sum af 15,500,000 Doll. eller 1100 pCt. The International Nikel Com. viste en Stigning fra 4 Mill. til 73,5 Mill. Doll. aarlig eller 1700 pCt.

Om Korruptionen ved Hærens og Flaadens Forsyninger oplyser Generalen interessante Ting. Skotøjsfabrikanterne solgte saaledes til Staten 35 Mill. Par Fodtøj, skønt der kun fandtes 4 Mill. Soldater. Det var 9 Par pr. Mand i den korte Tid, Amerika deltog i Krigen.

U. S. A. sendte intet Kavalleri til Europa, ja der fandtes knapt Kavalleri i Amerika. Hele U. S. A.s Hærs Hestebestand oversteg ikke 86,000 Heste, men til disse Heste solgte Læderfabrikanterne 945,000 Sadler, 1 Mill. Hestedækkener, 1½ Mill. Strigler, 2 Mill. Muleposer og 2,800,000 Tømmer.

Nationaløkonomer og Statistikere har udregnet, at Verdenskrigen kostede U. S. A. 52 Milliarder Dollars, deraf gik de 39 Milliarder til Krigsoperationer, og de amerikanske Finansmænd havde en Profit paa 16 Milliarder Dollars, saa det er ingen Gaade, hvorfra de 2100 nye Millionærer stammer.

Som Soldat havde jeg ofte Mistanke om, at Krigen var en stor Humbug, skriver Generalen, men det er først efter, at jeg har trukket mig tilbage fra aktiv Tjeneste, at jeg tilfulde forstaar det. Nu, da jeg ser Firmamentet formørkes af internationale Krigsskyer, maa jeg synge ud.

Aah, Krig, aah, Kapitalisme, dit Navn er Bedrageri og Røveri. Dit Navn er alt det lave og snudsige, som rummes i Tiden. Naar vil Masserne vaagne? Naar vil de komme, Ligbærerne, der følger dig til Graven? Blot de ikke venter, til det er forsent!

Om Fredsarbejdets negative Resultater i de kapitalistiske Lande er de kolossale Oprustninger, der nu foregaar, et talende Tegn. Iflg. Folkeforbundets Opgivelse udgjorde forrige Aars Rustninger, saa langt det er muligt at kontrollere de forskellige Landes Rustningsudgifter, 30 Milliarder Kroner. For 10 Aar siden udgjorde de internationale Rustningsudgifter 20 Milliarder Kroner og i 1913 15 Milliarder. Regner man med, at Rustningskapitalisterne »nøjes« med en Profit paa 30 pCt., hvilket de sikkert ikke gør, bliver det en Profit paa 9—10 Milliarder Kr. sidste Aar til disse Blodhunde.

Vaaben vigtigere end Levnedsmidler. I Europa staar i Øjeblikket 30 Mill. Soldater parat til Kanonføde, og der findes i Europa ikke en Grænse, maaske lige undtagen den mellem Norge og Sverrig, der ikke er under Militærbevogtning. Rustningsgalskaben har naaet en saadan Højde, at den for Magthaverne er vigtigere end Folkenes Forsyning med Livsfornødenheder, idet der i Øjeblikkets Europa for hver 300 Indbyggere kommer 10 Tons Krigsmateriel, men kun 8 Tons Livsfornødenheder.

Naar man har Hitler til Morbror. »Folkets Dagblad«, den tidligere Kommunist Kilboms Hovedorgan, skriver om Benaadningen af den tyske Ingeniør Stickling, der blev dømt til Døden i Rusland for Sabotage.

»Ud fra rent menneskelige humanitære Synspunkter er intet at indvende mod denne Sovjet-Regeringens Beslutning og ud fra Sovjet-Unionens Synspunkt som Stat var Benaadningen sikkert taktisk klog.

Men derefter maa en Indvending komme. Havde Stickling ikke været tysk Nazist — havde han været russisk Medborger —, saa havde han ikke i Dag tilhørt de levendes Tal. Nu benaadedes ogsaa to Russere, medens seks henrettedes. De to fik deres Benaadning for Formens Skyld — man kunde ikke være mild blot mod Nazisten. Lader man saa Tanken gaa tilbage til den hurtige Nedskydning af de tidligere Partikammerater for nogen Tid siden, saa bliver, hvad der nu er sket, end mere aabenbar. Den, der har Hitler til Morbror og Beskytter, har i Dag lettere ved at klare Livet i Sovjet-Unionen end de, der i Aarevis har været med i Kampen mod Zarismen og i den nye Stats Opbygning.

Sticklings Benaadning kaster nyt Lys over, hvad man i Dag kalder for Retfærdighed i Sovjet-Unionen.«

Kommunistisk »Politik«.

Det italienske kommunistiske Parti har udsendt et Opraab, hvori de tilbyder Fascisterne Fostbroderskab og deres Hjælp til at »gøre Italien stærkt, frit og lykkeligt«.

»Vi maa genskabe den gensidige Tillid«, hedder det i Opraabet, »ingen af os vil konspirere mod vort eget Land, vi vil alle forsvare vort Land, som vi elsker, og dets Interesser.«

»Lad os række hinanden Haanden, Sønner af den italienske Nation! Lad os række hinanden Haanden, Fascister og Kommunister, Katoliker og Socialister, Mænd fra alle Retninger.«

Fy for Pokker!

Frankrig forsyner de spanske Oprørere med Vaaben.

I l'Humanité, de franske Kommunisters Hovedorgan, er offentliggjort nogle Artikler af L. Sampaix, der afslører, hvorledes der har fundet store Vaabenudforsler Sted til Franco fra Frankrig.

I Hovedsagen drejer det sig om Masseeksport af Ammunition fra det franske Vaabenfirma Brandt, og Folkefrontregeringen har tilladt Udførsel ved Beslutning af Minister Delbos.

I de fleste Tilfælde er Udførselstilladelsen givet paa Grundlag af, at der er opgivet falsk Bestemmelsessted, f. Eks. Peru og Italien, men gennem Arbejderorganisationernes Undersøgelser er det kommet frem, at alle Sendingerne er dirigeret til Fran[co].

Det drejer sig ikke om Smaating. Et Parti havde en Værdi af 13 Mill. Francs, et andet vurderedes til 5 Mill. En Sending bestod af 10 Tons Granater foruden at der er eksporteret 2000 kg Nitroglycerin og andet Materiale til Sprængstoffer.

Arbejderne bærer en ekstra Beskatning paa 36 Mill. Kr.

Paa Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde fremgik det af Direktør Vaters Beretning, at Arbejderne i direkte Kontingent til Arbejdsløshedskasserne har betalt 36,3 Millioner Kr. i det sidste Aar. Det er en ekstra Beskatning, som Arbejderne maa bære samtidig med, at de, sammen med de øvrige Befolkningsklasser, er med til at udrede alle de andre Skatter, ja, for de indirekte Skatters Vedkommende, som jo er bleven særlig trykkende under det saakaldte demokratiske Regime, endda Hovedparten.

I samme Grad, som Arbejdsløsheden kan formindskes, er der Mulighed for, at denne ekstra Skat kan nedsættes.

Ved Gennemførelse af de Krav: Forkortelse af Arbejdstiden og højere Løn, som mange Fag nu stiller til de kommende Overenskomstforhandlinger, vil Arbejdsløsheden ganske automatisk mindskes, fordi det betyder: flere om det samme Arbejde og større Købeevne.

Naar nu det kapitalistiske Samfunds Agenter, hvis gode Levebrød det er at forsvare de bestaaende Tilstande, kommer til Foraaret og fortæller jer Arbejdere om, hvor meget I sætter til ved at strejke, og at det slet ikke kan betale sig for den Smule, I kan opnaa, saa husk ogsaa paa de 36 Mill. Kr., der jo da ogsaa er en Slags Penge. Tænk, om I ved den saakaldte Krises Begyndelse havde sat noget ind paa Arbejdstidens Forkortelse, saa Arbejdsløsheden var bleven holdt nede paa en 6—7 pCt. i Stedet for ca. 20 pCt., saa havde I da i alle Tilfælde kunnet sparet en hel Del Millioner, som I nu i de Aar har betalt til Arbejdsløshedskasserne, foruden at de ca. 50,000 arbejdsløse Kammerater, der under de nuværende Forhold ikke kan regne med nogensinde at komme paa en Arbejdsplads mere, ogsaa havde tjent Penge og havde kunnet føre en nogenlunde menneskelig Tilværelse.

Endvidere vilde I have kunnet regne med en lavere kommunal Beskatning, thi er der ringe Arbejdsløshed, er der ogsaa ringe Trang til Socialhjælp.

Ja, det kan nok betale sig at kæmpe. Den faglige Kamp er forresten den eneste Kamp, der kan betale sig, thi de Fordele, der der opnaas, maa Kapitalisterne betale. De Fordele, Politikerne skaffer, maa Arbejderne betale dobbelt op.

Mærkeligt, at de ikke snart har lært det.

Til vore arbejdsløse Kammerater

I maa forstaa, Kammerater, at vi ikke kan optage jeres Klager naar I, der er de eneste, der kender Sagen, ikke tør lægge Navn til. Vi har nu en hel Stabel af saadanne Klager.

I bør ændre jeres Indstilling paa dette Punkt. Vi er ganske klar over, at Flertallet af jer supplerer Understøttelsen med »skjulte« Indtægter — ellers maatte I og jeres Familjer gaa til Grunde af Underernæring.

Men netop fordi Socialloven og dens Administratorer er saa himmelraabende brutale imod jer, burde I ikke fortsætte dette Kryberi hver for sig. Det er jo blot, fordi de, som det passer dem, imellem kan pille en enkelt af jer ud og straffe jer.

Under Frygten for at blive det *enkelte* Offer lader I jer tyrannisere, og af samme Grund tør I ikke lægge Navn til jeres Klager, I sender os.

Saa længe I fortsætter dermed bliver det ikke bedre.

Kunde I ikke snart danne en *Selvmorderklub* paa 200 Mand

„ARBEJDET"

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark

Redaktion:
Hvidovrevej 2 St
København Valby

Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

det paa en bestemt Dag begik Selvmord ved samlet at melde jer selv som »*Socialbedragere*«!

Med de Understøttelser, Socialkontorerne byder, er det da enhver hæderlig Mands Pligt at bedrage dem. Der er da ingen tænkende Arbejdere der fortænker jer i det.

Og den Dag, da I er et anseligt Antal der aabent vedstaar, at I gør det, da er Socialkontorernes tyranniske Magt brudt — thi deres Magt bestaar kun i jeres Frygt.

Se dog at finde jer selv!

Understøttelsen til de Arbejdsløse Malere under Lockouten

Under vor Omtale af denne Sag i sidste Nummer havde indsneget sig et Par Misforstaaelser, som vi hermed retter.

Man maatte af vor Omtale faa den Opfattelse, at de arbejdsløse Malere under Lockouten var berøvet deres Arbejdsløshedsunderstøttelse. Dette var ikke Tilfældet. Og det Ekstra-Bidrag, der blev vedtaget at yde til dem, var for at supplere deres Understøttelse op paa Højde med de Kolleger der var lockoutede.

I Omtalen af Bidragets Størrelse staar dog ikke »over« 20 Kr. Der skulde staa dog ikke »under« 20 Kr.

Haaber hermed at have rettet de af os begaaede Fejler.

Naar smaa Partipaver slaas i de Arbejdsløses Spisekamre.

Det maatte unægtelig forbavse, at man endnu inden for Malerorganisationerne ligger og slaas om denne Understøttelse, som skulde være indbetalt og igen udbetalt de Arbejdsløse i Foraaret under Lockouten.

Forklaringen herpaa er, at smaa Partipaver, Socialdemokrater og Kommunister, uheldigvis for de Arbejdsløse netop har valgt dette Spørgsmaal eller de Arbejdsløses Spisekammer til Kampplads for deres Manipulationer.

Tiltrods for, at baade den socialdemokratiske Forbundsformand og Arbejdsdirektør Vater forud havde erklæret, at de intet havde imod en ekstra Forhøjelse af de Arbejdsløses Understøttelse, saa erklærede den socialdemokratiske Hovedbestyrelse alligevel, at den ikke kunde godkende, at den københavnske Afdeling vedtog et saadant Ekstra-Kontingent.

Saa sent som den 19 Novbr. i Aar er Hovedbestyrelsen ikke kommen længere i Besiddelse og Forstaaelse af sit eget Magtomraade end at den gentager sin Protest af 11 Marts mod at de Svende i København der arbejdede under Lockouten hjælper deres da daarligtstillede arbejdsløse Kolleger med et Bidrag.

Smørgubberne i den københavnske Hipøklub inden for Malerne i København maatte selvfølgelig følge Partiparolen og sabotere Indbetalingen af Ekstra-Kontingentet, det de formaaede. Som sædvanlig appellerede de her til den aandelige smalsporede Egoisme og fik jo ogsaa nogle indolente Medløbere paa Slæb.

Fanden med de arbejdsløse Kammerater. Her var der jo en Mulighed for at genere det kommunistiske Bestyrelsesflertal i Afdelingen, og saa skulde der selvfølgelig etableres Partislagsmaal mellem de politiske Kamphaner paa dette Spørgsmaal.

Og hvad det kommunistiske Bestyrelsesflertal med Lynge i Spidsen angaar, har de som sædvanlig ogsaa i dette alvorlige Spørgsmaal danset paa slap taktisk Line i Stedet for haandfast og organisationsmæssigt at gennemføre, hvad Generalforsamlingen i Foraaret paalagde dem.

Selv saa sent som fornylig, hvor de Arbejdsløse tabte Taalmodigheden og med ca. 200 Underskrifter forlangte ekstra Generalforsamling indkaldt paa Spørgsmaalet, forsøgte Hr. Lynge sig i Morgengymnastikkens vanskelige Kunst med skiftevis Knæløftning. Det endte da ogsaa med, at han løftede begge Knæ paa en Gang og plantede Bagen i Gulvet — hvor han begyndte.

Den ekstra Generalforsamling fik han lanceret om til et ikke beslutningsdygtigt Arbejdsløshedsmøde, hvor han vilde sprede de paalignede Bidrag til langt større Kredse af Arbejdsløse, bl. a. ogsaa dem, der havde været i Arbejde under Lockouten. Det store udbrændte Lys, Chr. Larsen, blev saa dybt bevæget over det geniale i hans Parti »Kammerats« Opfindelse, at han inspireret kaldte det **Solidaritet** (!). Hr. Lynges Begejstring var mere maadeholden og blev tilsidst rent ud sagt lunken, da han opdagede, at den ikke rigtig »glede«, for endelig i Søndags paa Generalforsamlingen at ende omtrent ved Vedtagelsen i Foraaret.

Det hele Billede af Afdelingsstyrelsen i denne Sag er som i de fleste andre, at den er blottet for baade administrativ Evne og Handlingskraft. Her forelaa en fuldt lovlig Beslutning med en mægtig Generalforsamling bag sig, og et halvt Aar efter sidder hele Bestyrelsen endnu paa »Potten« og ved ikke, hvad den skal gøre, og Formanden giver Opvisning som taktisk Ekvilibrist — medens Smørgebberne griner ad baade dem og Generalforsamlingen.

Guderne trøste Københavns Malere, om de under dette Førerskab kom ud i en haard økonomisk Kamp med Mestrene eller i et alvorligt Opgør med Bureaukratiet i Forbundet.

Det er bitre Betragtninger bygget paa Kendsgerninger og Stof til den kommende Generalforsamling med Bestyrelsesvalg paa Dagsordenen.

Z.

Funktionærvælde hos Tobaksarbejderne

Funktionærer, der uden om Love og Generalforsamling, bevilger sig fuld Løn under Sygdom.

Paa en tidligere Generalforsamling kom det ved en Forespørgsel frem, at Funktionærerne i Tobaksarbejdernes Afdeling »Enigheden« i København oppebar fuld Løn under Sygdom.

Hele Forholdet var ordnet saaledes, at Funktionærerne under Sygdom fik udbetalt fuld Løn af Kassen, mod at den i Henhold til Sygekasselovgivningen dem tilfaldende Understøttelse tilfaldt Kassen.

Da flere Medlemmer fandt, at dette var en Ordning, som ikke blot stred mod selve Grundlaget for al lovlig Sygeforsikring, men at det var et Forbrug af Kassens økonomiske Midler som ikke i Lovene, ja end ikke i en almindelig Generalforsamlings Beslutning havde nogen Hjemmel, blev Funktionærerne opfordret til at give Oplysning om, med hvilken Ret de oppebar denne behagelige Form for *Sygehjælp*!

Formanden Viggo Christensen hævdede allerede for et halvt Aar siden at der forelaa en Generalforsamlingsbeslutning der gav dem Tilladelse til at tage disse Penge af Kassen og at han kunde bevise dette ved et Uddrag af Forhandlingsprotokollen.

Til Trods for, at han flere Gange er rykket for nævnte Protokollat som Bevis for sin Paastand, har han ikke kunnet præstere det.

Da selv Bestyrelsesmedlemmer ikke anede, at denne Trafik foregik, stillede Bestyrelsesmedlem Fru Dagmar Voss paa Generalforsamlingen Torsdag d. 3. Decbr. i Rømersgade 22 Forslag om, at det i Fremtiden blev forbudt Funktionærerne at praktisere denne behagelige Form for Sygeunderstøttelse.

Motiverne for Forslaget var, at Fagforeningen lønnede sine Funktionærer ordentlig, og at de i Lighed med andre Arbejdere, hvis store Flertal har en langt mindre Løn, maatte sørge for at forsikre sig paa ordinær Vis i Sygdomstilfælde.

Generalforsamlingen, der som sædvanlig var meget slet besøgt og blev behersket af Smørklubbens ensrettede Medlemmer, forkastede imidlertid Forslaget.

Af Udtalelser, der faldt efter Afstemningen, kunde man forstaa, at man fra Funktionærernes Side vilde benytte Forkastelsen af Forbudet mod denne ulovlige Omgaaen af Sygeforsikringen til fortsat at bruge Foreningens Midler til dette Formaal.

Resten

af Oktober Kvartal koster kun 50 Øre. Tegn dig som Abonnent i Dag.

Der var engang

en Arbejder, der sagde, da han havde læst »Arbejdet«: Det er s'gu' et godt Blad! Men han glemte at give det gode Blad til en Kammerat til Gennemlæsning - men det var ikke dig!

Den negative Forkastelse af Forbud mod noget ulovligt giver selvfølgelig ingen Ret til fortsat at handle i Strid med Lovene. Og det Spørgsmaal er selvfølgelig ikke afgjort ved, at Funktionærernes nære Venner godkender Ulovligheden.

Skal det uhørte Forhold gøres lovligt, saa er det ikke blot Sygekassemyndighederne, der skal spørges, men til lovlig Anvendelse af Afdelingens Midler skal der paa lovlig Maade foretages en Ændring af dens Love.

Dette er det rent retslige i Forholdet, og det moralske, at vellønnede Funktionærer benytter deres Stillinger til at bevilge sig selv fuld Løn, naar de bliver syge — ja, derom en anden Gang.

Om Generalforsamlingens Forløb er der igen det at paatale den despotiske og partiske og i alle Maader uparlamentariske Maade, hvorpaa »Smørklubben«s faste Dirigent tyranniserer anderledes tænkende Organisationsmedlemmer. Hans Afvisning af al Debat om Beretningen, hvor den omhandlede Kødkortaffære var ikke andet end Udtryk for lavpandet Diktatur — intet andet.

Er det haabløst at kalde paa Kbh.s Tobaksarbejdere?

Der er i København ca. 3500 Medlemmer i »Enigheden«, og paa dens Generalforsamlinger, hvor Beslutningerne tages for alle 3500 Medlemmer, der sker det Gang paa Gang, at en lille Klubklike paa ca. 100 Medlemmer ikke blot dominerer alle Afstemninger, men ved Tilraab og Uforskammetheder tyranniserer enhver Opfattelse af Organisationens Forhold, der ikke lige passer for denne Smørklubs temmelig indskrumpede Horisont.

Det er muligt, at det er haabløst at kalde paa Københavns Tobaksarbejdere og bede dem møde frem paa Generalforsamlingerne og være med til at præge dens Beslutninger. Som det er nu, er Generalforsamlingerne nærmest en Karrikatur og ganske nytteløse, thi hvad Smørklubben beslutter paa deres »Komsammen«, det vedtages, intet andet.

Men Københavns Tobaksarbejdere har dog forvist, at de baade ejer Vilje og Evne til at bestemme, hvorledes deres Organisation skal ledes, og jeg opfordrer alle Kolleger, der endnu ejer en selvstændig Mening og Vilje til at bevare vor faglige Organisations Selvstændighed, til at møde frem paa Generalforsamlingerne og stoppe det Aandsfattigdommens Tyranni, som Smørklubben repræsenterer.

Tobaksarbejder

Den fortabte Søn

Er Stalin blevet revolutionær igen?

Vi har modtaget følgende:

Efter at ARBEJDET nu i Maaneder har paavist, at Sovjetunionens og Kominterns Ledere, dvs. Stalin og hans Klike, har forladt den revolutionære Socialisme, er der nu igen sket en kommunistisk Kovending og denne Gang tilbage til Klassekampen!

Ja, gid det var saa vel — men er det nu ogsaa det?

I Artiklen Sovjetunionen og Spanien i Nr. 37 læses bl. a.: Men Dagen vil komme, hvor Sovjet-Regeringen maa finde hjem igen til Verdens revolutionære Arbejderklasse — og den staar maaske for Døren.

Og Artiklen ender i Idyl. I Slutningen af den er den fortabte Søn allerede kommet hjem: Vi hilser Sovjet tilbage til Proletariatets revolutionære Verdensfront som Fører i Verdensopgøret mod Fascismen!

Aarsagen til disse — jeg mener forhastede — Udtalelser er Sovjets fortvivlede Krumspring i og omkring Ikke-Interventionspagten mellem Stormagterne i Spaniensspørgsmaalet. Lad mig kort opridse, hvad der til Dato er sket.

I Slutningen af Juli udbrød den spanske Militærrevolte, de fascistiske Generaler i Forbund med hele den spanske Overklasse og den katolske Kirke vilde ved et rask Kup komme Arbejderklassen i Forkøbet og erobre den fuldstændige politiske og økonomiske Magt.

Men det viste sig hurtigt at være andet og mere end en indre spansk Kamp. Generalerne var finansieret og udrustet af Europas to fascistiske Stormagter Tyskland og Italien, der ogsaa havde søgt Udløsning for deres kapitalistiske Ekspansionstrang i Spanien.

Til Gengæld for Hjælpen skulde Mussolini og Hitler have store Interessesfærer i Spaniens Kolonier og det øvrige Land skulde indlemmes i den fascistiske Stormagtsblok, hvis Kuppet lykkedes.

Takket være de spanske Arbejdere, lykkedes det som bekendt ikke straks. Men det ser ud til, at det kommer.

Men den kendte fascistiske Paagaaenhed fejrede til Gengæld hurtigt en ny Triumf, skønt et fascistisk Spanien vilde betyde en afgjort Svækkelse for Tyskland og Italiens Fjender og Konkurrenter: Frankrig, England og Sovjet, gav de sidstnævnte straks Fascisterne frit Slag gennem Ikke-Interventionspagten. Disse demokratiske Lande stillede derigennem, trods Folkerettens Regler, de spanske Oprørere lige med den lovlige Regering — teoretisk. For i Praksis brød Tyskland og Italien selvfølgelig deres Underskrift og fortsatte med Støtten til deres spanske Meningsfæller.

Dette kom meget hurtigt for Dagen, men hvad gjorde Frankrigs Folkefrontsregering og Sovjetregeringen? Intet — intet som helst. De var Initiativtagere til Ikke-Interventionen, altsaa til Prisgivelsen af de spanske Arbejdere, disse »Internationalister«. Og de tog Tysklands og Italiens Brud med knusende Ro — de havde jo ogsaa travlt med andet, nemlig Kampen mod Arbejderne og Revolutionens Idé i deres eget Land.

Tænk paa Moskvaprocessen i Rusland og Kampen mod Fabriksbesættelserne og Reallønnen (Devalueringen) i Frankrig.

Ja, husk paa hele den socialdemokratiske og kommunistiske Bevægelses utallige daglige Forræderier og Slyngelstreger mod den internationale Arbejderbevægelses oprindelige revolutionære Idéologi. Alt det, som netop ARBEJDET saa klart og tydeligt har vist — og stemplet efter Fortjeneste!

Og nu de sidste Par Ugers Sovjetdiplomati om Ikke-Interventionen, det er jo blot en ny Svindel. Efter i Maaneder at have tolereret Vaabenleveringerne til de spanske Generaler er der kommet et Par russiske Protestnoter — 2den Internationale har jo ogsaa protesteret i Ord —, men Vaaben, en lille Haandsrækning fra »Verdensproletariatets Fædreland« til Spaniens blødende Arbejderklasse, er der kommet det andre Steder end i de borgerlige Blade? Sovjet er jo dog stadig repræsenteret i Ikke-Interventionskomitéen — altsaa stadig Deltager i Blokaden mod den lovlige spanske Regering.

Nej, lad os være nøgterne. Den fortabte Søn er ikke kommet hjem, fordi den borgerlige Presse igen driver lidt Sovjethetz. Men hvis nu Enden paa det diplomatiske Tovtrækkeri bliver Sovjets Udtræden af Komitéen og der virkelig kommer russiske Vaaben til Spanien, skal vi saa hilse »Sovjet tilbage til Proletariatets revolutionære Verdensfront« osv.? Selvfølgelig ikke. Sovjetregeringen er magtpolitisk hverken interesseret i Fascisternes eller Arbejdernes Sejr i Spanien, den er interesseret i Folkefrontsregeringen, altsaa den demokratiske Kapitalismes Sejr. Derfor kæmper Spaniens »Kommunister« ikke for deres gamle Program den proletariske Revolution og Proletariatets Diktatur, men for Demokratiets Bestaaen — ligesom hele den parlamentariske Folkefront. Og sejrer denne ved russiske Vaabens Hjælp over Generalerne, saa vil Rusland være villig til en ekstra stor Vaabenleverance til Regeringen, naar denne skal til den næste Kamp. Kampen mod den sociale Revolutions Tilhængere i Spanien osv. F. A. I. og C. N. T.

TRE TRIN NED!

JULEGAVEN *til ham* købes selvfølgelig hos

EJNAR SØMMER

3 BORGERGADE 3

JULEGAVER BILLIGST kun i *Adelgade 68* STELLA

Jeg tror ikke paa Historien om den fortabte Søn, og jeg tror heller ikke, at vi vil faa Sovjetregeringen at se i denne Rolle.

Noget helt andet er saa, om ikke ogsaa Sovjets gamle »revolutionære« Standpunkt: Statssocialismen og Diktaturet er uforenelig med den frie Kommunisme og Syndikalismen.

Jeg vil i hvert Fald bede mig fritaget!

Carl H. Petersen.

— — —

Til foranstaaende skal jeg bemærke.

Det er en Kendsgerning, at Sovjet-Unionen har sendt og sender Vaaben til Spaniens Arbejdere.

Det er en Kendsgerning, at Sovjet-Unionen sender disse Vaaben ikke til en demokratisk Regering i Madrid og Barcelona, men til den Afløser, som vore anarkistiske og revolutionære spanske syndikalistiske Kammerater har fordret: *En fælles Forsvarskomité, hvori alle Organisationer og Retninger inden for det spanske antifascistiske Folk er repræsenteret.*

I disse to Kendsgerninger ligger en tredie Kendsgerning, nemlig at Sovjet-Unionen i dette Tilfælde støtter et Lands kæmpende Arbejderklasse uden Hensyn til, at dets egne Meningsfæller ikke besidder Førerskabet i denne Kamp.

Der ligger i denne sidste Kendsgerning et saa afgjort Brud med hele Sovjet-Unionens hidtidige Politik, at man nok har Grund til at hilse det med Glæde.

At Sovjet-Regeringen har syndet dybt ved sin Ikke-Interventionspolitik, ja, at den derved har bragt den spanske Revolution i den største Fare og at den maaske vil falde tilbage til sine gamle ensidige Svagheder i Fremtiden, det har jeg ikke Tid at drøfte i Dag.

I Dag trænger den spanske Revolution og dermed Vesteuropas Arbejdere *ikke* til teoretisk Diskussion, men til *moderne militære Vaaben*. I dybeste Sorg og Beskæmmelse over Vesteuropas Arbejderklasse og dens internationale Organisations fejge Usselhed og dybt beskæmmende Magtesløshed hilser jeg — uden Hensyn til, at jeg er Statssocialismens uforsonlige Fjende, at jeg oprøres paa det dybeste over Stalin-Klikens Politik og Grumhed — ja, jeg gentager — saa hilser jeg i denne skæbnesvangre historiske Stund det Lands Arbejdere og de Mænd, der sender Vaaben og Ammunition til Spaniens kæmpende Arbejdere!

Kære Carl Heinrik, lad os flittige i Fredens Stunder rense vor Klasses Tankeverden for reformistiske Lus — men i Kampens Stunder maa alle revolutionære fremaddrivende Kræfter staa sammen — staa ubrydeligt sammen indtil Livets sidste Aandedrag.

Din hengivne
Chr. Christensen.

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 K
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal" Minéralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Hævnakt

(Fortsat fra Side 2.)

hvis Brød han var —, gjorde Schm. Johansens Ord til Løgn og hævdede, at han tværtimod havde sagt, at de skulde paaføres Skemaet. (Han vidste altsaa, at Schm. Johansen havde haft disse Indtægter!)

Dette troværdige Vidne, der dels var økonomisk afhængig af dem han vidnede for og dels senere har lokket Folk til at underskrive urigtige Erklæringer for at klare sine egne lyssky Historier, ja hans Udtalelser blev lagt til Grund for Dommen.

Men Dommen blev en af de mest bemærkelsesværdige Domme, der i mange Aar er afsagt i en »Bedragerisag«.

Dommen afviser ganske Hr. Westergaards Krav om Erstatning til Socialudvalget for det besvegne Beløb. Og Dommen motiverer sin opsigtvækkende Afvisning med en endnu mere opsigtvækkende Motivering, nemlig, at der ikke er skaffet Klarhed over, hvormeget Schm. Johansen har bedraget Socialudvalget for.

Videre fastslaar Dommen, at det eneste sikre Beløb, man kan paapege, er de 6 Kroner (!!!), som Schm. Johansen tjente Nytaarsaften 1935.

Enjuridisk Dom og en moralsk Dom.

At den borgerlige Dommer ikke har været særlig begejstret for at idømme Schm. Johansen en Straf under disse Omstændigheder, forstaar man ved, at Dommen kom til at lyde paa 20 Dages alm. Hefte uden Tab af borgerlige Rettigheder eller med andre Ord det mindste, der overhovedet kunde dømmes.

Men nu maa vi jo ikke glemme, at denne Dommer, at hvis Dom det fremgaar, at han helst havde frikendt Schm. Johansen, er en borgerlig Overklassemand, af hvem man ikke kan kræve Forstaaelse af den arbejdsløse Arbejders trængselsfulde Kamp for Tilværelsen.

Helt anderledes staar det til med Anmelderen og Strafkræveren Hr. Westergaard. Han er jo en Underklassemand, en Arbejder, ja tilmed en »*Arbejderven*«, der endda under Løfte af at ville hjælpe de Fattige, de Arbejdsløse og nødlidende Medmennesker er blevet valgt til den Plads, han nu udnytter til Forfølgelse af de Arbejdsløse, der ikke blindt vil bøje sig for hans Dispositioner.

Vi ved, at Partifanatisme kan gøre Mennesker fuldstændig blinde for enhver logisk Retfærdighedstanke, og selvfølgelig findes der ogsaa i Alderslyst stakkels syge Mennesker, der i forblindet Partifanatisme ikke kan indse, at Hr. Westergaards og de øvrige Socialudvalgsmedlemmers Optræden i denne Sag er oprørende fordømmelig.

Denne Art Socialdemokrater har glemt hele Partiets Fortid, hvor det voksede sig stærkt paa at paatale de Riges Magtsyge, Hævngerrighed og brutale Udnyttelse af Smaatterier til at faa Arbejdere og deres Talsmænd dømt og vanæret for lange Aar.

Den Slags Socialdemokrater for hvem selv den mest æreløse Handling er tilladelig og rigtig blot den begaas af Partispidserne, er det selvfølgelig nytteløst at tale for, men det store Flertal af Arbejderne i Alderslyst er vi overbevist om

(Fortsættes Side 4)

Er Radioen i Uorden? 15 Aars Erfaring. Husk! [illegible]
Medlem af D. R. S. Danske Radiotekn[illegible] Sammenslutning [illegible]
Jeg ordner den, saa den er klar til Julen. Ira 7688
Konsulent for Afholdsforeningerne ENGEL RASMUSSEN
Obs. Sikringspropper og Nefa-Elementer i Automaten. MEINUNGSGADE 11

Julenyhed

Dobb. Sovesofaman, 2 Armstole og Bord Kr. 325,00 10 pCt. i Udbetaling. Dobb. Divaner, 42 Fjedre, Kr. 45,00 kontant. Inkl. Divaner, 35 Fjedre Kr. 35,00 kontant. Inkl. billige Divaner, 18 Fjedre, 20 Kr. kontant.

4, Gormsgade 4
1ste Sal

Skotøjsmagasinet „LYGTEN“ Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

FODTØJ

500 Par repr. Fodtøj
Dame fra 1,50 Kr. Herre fra 2,50
Træsko, Træskostøvler, Klædesko
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.
2000 Par brugt Fodtøj
nye Ridestøvler, brune & sorte fra Kr. 30,00 Prima Reparationer udføres.
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti. Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsensgade).

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

Giv Morgensko i Julegave
Køb direkte paa Fabriken
Alle moderne Farver fra 5,00. Herresko fra 11,00. Damesko fra 7,25.
KAPELVEJ 53

BEKLÆDNING

Selskabstøj udlejes
Oppresning, kemisk Rensning, Reparation og Forandring af Herreklæder
Asminderødgade 6.
F. Larsen

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

SKRÆDERIET VIKTORIA
Istedgade 38 (Den høje Stue)
leverer Dem de fineste Vinterstit & Vinterfrakker paa Konto Udbetaling og Resten i smaa Afdrag. For moderne Snit og god Pasform garanteres.

Julegaver til hele Familien
faar De lettest og billigst i
TRICO-BAZAR
Slips Sportstrømper Silkestrømper Sokker | 98 Øre
Oehlenschlaegersgade 15

Brugte Herreklæder, smaa Priser
Bondingsæt, Kjolesæt, Jakkesæt, Sommerfrakker, Benklæder, alt fra Herskaber, billigst. Østerbros Tøjcentral, Viborggade 11

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Husholdninger og Hejlatere.
Specialitet: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Nummeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter. Alt Drejearbejde. Grundlagt 1919.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte. »Kramolin«, Rosenvængets Allé 8. Obro 6010. Obro 6316.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 Nora 5630

MØBLER

OTTOMAN
2 Armstole, rigtigt udført paa eget Værksted, 100 Kr.
Afbetaling kan indrømmes
Ottomaner, Divaner, Garderobeskabe, Reoler billigste Priser
40 KORSGADE 40

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Møbler-Udstyr Gardiner, Tæpper, Sengetøj — Lysekroner etc.
Lille Udbetaling. C. 14938. Alt i Møbler.
Udstyrsmagasinet Ryesgade 3 Husk 1. Sal

Ottomaner, Madrasser, Divaner til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

„Bryggens billigste Bod“
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 80 Øre 1/4 kg.
Konkurrence Blanding 60 Øre 1/4 kg.

Vi drikker Kaffen i
Kaffe Baren
Aaben fra Kl. 5 Morgen **Kapelvej 1.**

K. V. OLSEN - Kolonial & Vin
Prøv vor extrafine Kaffe
Blaagaardsgade 22.

Køb Julekaffen
1/4 kg ... Kr. 0,77 - Kr. 1,09
Alt i Juleknas og Nødder i Kolonial-Lageret
1, Borgergade 1
Tlf. Palæ 816 x.
Varerne bringes overalt

Det rigtige Lager 2 Elmegade 2
sælger den gode tuberkulinprøvede Mælk til de rigtige Priser
1/2 l Sød Mælk 15 Øre
1/2 l do. 28
1/2 l Piskefløde 53
1/4 l Kaffefløde 27
PRØV min fine Martin Dyrbye-Kaffe 1/4 kg Kr. 1,09
God Husholdningskaffe 1/4 kg 89 Ø.
1 stor gul 20 Øre

SLAGTERFORRETNINGEN
22, MAAGEVEJ 22, Taga 3485
anbefaler sig med 1ste Kl. Varer. Okse-, Kalve-, Flæske- og Hestekød, samt alt Slag Fjerkræ til Dagens Noteringspriser. Varerne bringes overalt. Chr. Nielsen.

TH. GREVE KAFFE ALT
fineste Javablanding, Kr. 2,18, 2,13, 1,88 — 1,50 — 1,15
i Kolonial, Vin og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630 Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes. Musikhuset „BILLIGST“ Korsgade 35

Kurvemagerværkstedet
Stengade 37 Kj.
Alt i Kurvevarer til en gros Priser.
Nora 3128 x.

„Cafe TODE“
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. **Todesgade 9. V. Schau.**

„Rekord“
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00. Fjedor 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave **Keglebane**

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej“
Dybbølsgade 58
anb. sig med Blomster og Kranse. Ring, og vi sender Varerne overalt. Vester 3458. Provinsordre modt. Ann. giver 10 pCt.

Bliv Herre over Forplantningen
Pris 1 Krone
I. H. Leunbach's **„Kønslivet og Sundheden“** giver dette Herredømme. **Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21**

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer, Vin og Spirituosa

Køb Deres Cigarer
Vin og Tobak til Julen
CIGARFORRETNINGEN
15, Pr. Charlottegade 15
Niels Lund

Engl. knuste Koks Kr. 2,45,
i smaa Maal: danske 25 — engl. 28. Nødkoks, engl. 25 Øre pr. 10 Liter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretninger.
Sundevedsgade 32 Sct. Annægade 10
Vester 7959. Amager 7606.

HUSK BYENS BILLIGSTE
Forretning med hygiejniske Artikler.
Westend 13, København V.

KØB FORBRUGET
af Cigarer, Tobakker og Vine
hos Stoltenberg Petersen
18, Toftegaards Allé 18
Tlf. Valby 1158 x.

Køb Julegaven i
Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 46 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Nissens Likører.
Cacao-Likør 20 %, Cahors Punch 20 %, Cacao Likør 30 %, Cherry Brandy 20 %, Solbær Rom 20 %, Ingefær Likør 20 %, Curaçao Liqueur [illegible] 30 %, Nissens Goldwasser [illegible], Citron [illegible] 20 %, Likør [illegible] 30 %, Cotorich Punch 30 %, [illegible]
[illegible] Vester [illegible] Fabrik [illegible] 14, N.

Kan du
skaffe os en Annonce

Kød-Flæsk-Paalæg

Julen varer længe, koster mange Penge, spar til Jul, gør **Deres Indkøb hos den nye Slagter, Søvgade 103.** Varen og Prisen vil passe Dem.

Prima Oksekød (Kviekød)	45-55	Karbonade	65-75
Fineste Fedekalvekød	45-55	Skinke	
Bov	48	Brystflæsk	65

3 Pk. 1 Kl. Paalæg. Stort Udvalg i fine sukkersaltede Røgvarer til Julen!

Aflæg Forretningen et Besøg, se Vinduet, og bliv overbevist om Annoncens Rigtighed.
Varerne bringes overalt
Tlf. Byen 6417
Den nye Slagter
Sølvgade 103 (ved Søerne)

har deres sunde Retfærdighedssans i Behold, og de indser, at Mænd af Hr. Westergaards Type ikke er egnet til at repræsentere Arbejderne i den offentlige sociale Forsorg.

I den offentlige Forsorg overfor de Arbejdsløse, de Syge og Gamle har vi Arbejdere ikke Brug for Magtbrynde, Hævngerrighed og gold Rethaveri, men Godhed, følsom Retfærdighedstrang og frem for alt menneskelig Forstaaelse og Hjælpsomhed som en mildnende Faktor mellem Lovens Strenghed og de fattige Medmenneskers forfærdelige Livsvilkaar.

Schm. Johansen er idømt en Dom, som han har appelleret til Landsretten.

Anmelderen og Strafkræveren Hr. Westergaard har samtidig ved sin Handling afsagt en moralsk Dom over sig selv — som ikke kan appelleres!

— —

Læs i næste Nr. om Socialudvalgets oprørende Behandling af Arbejdsmand Niels Møller.

Reaktionens Triumf

(Fortsat fra Side 1.)

havde svaret »Skyldig« i de 600 *ukendte* Tilfælde, tog den gamle, ansete Jurist, Overretssagfører *Anker Jensen* Ordet og nedlagde en energisk Protest mod denne uhørte Krænkelse af Retsbevidstheden.

Han udtalte bl. a.: »Jeg anmoder paa det mest indstændige Retten om at gøre Brug af Bestemmelserne i Retsplejelovens Paragraf 904 og *foretage ny Domsforhandling med nye Nævninger. Det er aabenbart urigtigt, at Nævningerne har dømt paa dette Punkt. Det er en i dansk Retspleje fuldkommen uhørt Afgørelse!*

Vi, der havde overværet Retsforhandlingerne og særlig Retsformandens »Retsbelæring« overfor Nævningerne, var paa Forhaand ganske klare over, at Retsformanden ikke vilde tage det mindste Hensyn til Hr. Anker-Jensens eller de øvrige Forsvareres Protest, thi Mage til »Retsbelæring« er sikkert ikke for præsteret i nogen dansk Nævningeret.

Det vakte Forargelse blandt mange Tilhørere, at Statsadvokaten under sit Aktorat gentagende opfordrede Nævningerne til at dømme i Sagen i Henhold til Hr. Steinckes reaktionære Lovforslag, som endnu ikke er Lov, og som ifølge sin egen Ordlyd ikke skal blive Lov før 1938.

Men Forargelsen steg til Forbavselse, da den »upartiske« og »juridisk vejledende« Retsformand faktisk gjorde det samme. Han »vejledede« Nævningerne ved indirekte at opfordre dem til *ikke* at dømme efter den gældende Lov!

At Forsvarerne gør dette, kan vi forstaa. De skal redde deres Klienter, og de gjorde dette fuldt loyalt i Overensstemmelse med hele Nævningeinstitutionens Hensigt og Mening — at faa det almindelige Folks levende Retsopfattelse ind som Grundlag for Domsafgørelsen — men at Anklagemyndigheden gør det, er uforstaaeligt, da det maa være Anklagemyndighedens Opgave at faa de gældende Love overholdt og ikke et Forslag, der maaske aldrig bliver Lov.

Men helt oprørende er det da, naar den »retsvejledende« og »upartiske« Domsmyndighed gør sig skyldig i det samme.

Der var sikkert heller ikke en eneste af Tilhørerne, der ikke var enige med Dr. Leunbach, da han stemplede Retsformandens »Retsbelæring« som et nyt *Aktorat!*

Med den reaktionære Justitsminister der i Opdikket sidder og hvis Frande hvad Anklage- og Domsmyndighederne i denne forargelige Nævningesag saa temmelig [illegible] det selvfølgelig en absurd Tanke at faa Retspræsidenten dømt for grov Tilsidesættelse af sin Embedspligt, men det skal ikke forhindre, at vi offentligt udtaler, at han efter vor Opfattelse gjorde sig skyldig deri.

De oprørende strenge Domme.

Vor Stilling til Anklagen mod og Dommen over Fru Reinhardt og de danske Læger er paa Forhaand givet.

Vi betragter det som en oprørende Krænkelse af Kvindens personlige Frihed og menneskelige Værdighed, at Lovgiverne blander sig i Spørgsmaalet, om hun vil føde Børn og i hvilken Udstrækning hun vil dette.

Saalænge Lovgiverne ikke kan sørge for menneskelige Kaar for de fødte Børn, bør de passe deres Opgave og ikke blande dem i Forhold, der ikke vedkommer dem.

Vi lægger ikke Skjul paa, at havde vi tilstrækkelig Magt, blev en Mand, der fremkom med et Forslag som Hr. Steinckes øjeblikkelig anbragt i et Psykopatfængsel som farlig for Samfundsborgernes Frihed og Livslykke — som det er al social Samfundsvirksomheds egentlige Opgave at tjene og værne!

Men denne vor Grundopfattelse af hele Forholdet forleder os ikke til en ubillig Kritik af Dommene.

Det var ganske givet, at Dommerne, da Nævningerne havde udtalt »Skyldig«, ifølge den gældende Lov skulde dømme de Tiltalte.

Men Dommenes Karakter er af en saadan Beskaffenhed, at de har Karakteren af Forfølgelse.

Vi sigter her særlig til Bestemmelsen, at Lægerne har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, og at de for en Aarrække fratages Retten til at udøve deres Lægekald, deres Erhverv.

For det første maa Talen om, at disse Tiltalte har gjort sig skyldig i en vanærende Handling — om den har nogen dybere retslig Begrundelse — kun være en tom Lovformular, thi Folkets mægtige Flertal, der med eller uden Hr. Steinckes Tilladelse repræsenterer den offentlige Mening, betragter selvfølgelig ikke de Tiltaltes Handlinger i Klasse med Tyveri, Bedrageri eller andre vanærende Handlinger.

Vi maa bortset fra Lovhjemmelen stemple selve Betegnelsen *vanærende* som en komplet Meningsløshed.

Og dette, at juridiske Dommere kan fradømme Mennesker Retten til at drive deres Erhverv for en lang Aarrække og derved knuse dem økonomisk, er af en saa oprørende Beskaffenhed, at alle retsindige Mennesker her i Landet maa rejse sig til Protest mod dette utaalelige juridiske Tyranni.

Hvorledes kan man opstille Strafteproblemet som moralsk forebyggende, naar som i dette og forresten i flere lignende Tilfælde den skinbarlige Hævn og Forfølgelse lyser ud af det?

Dommene bør af denne Aarsag appeleres til Højesteret

Kan denne forargelige »Sag« ikke resultere i andet, saa bør den blive den Draabe, der faar Bægeret til at flyde over overfor det juridiske Tyranni, der tillader Dommerne at dømme de tiltalte Medmennesker paa Eksistens og Brød langt ud over Fængselstiden.

Denne moderne Middelalder bør nu høre op.

Derfor bør de dømte danske Læger appellere Dommen til Højesteret, saaledes at vi faar en endelig Afgørelse i denne Sag, der enten kan hæmme Underretsdommerne eller ogsaa kan danne Grundlaget for en Folkeopinion mod dette utaalelige Forhold.

Harmen mod denne Art Forfølgelse er levende blandt alle retfænkende Mennesker.

Tillykke, Hr. Steincke, med Kvaksalverne.

Vi kan ikke afslutte denne korte og foreløbige Omtale af denne store Sag uden at ønske Hr. Steincke Tillykke med Dommen og Følgeskabet af geskæftige Kvaksalvere, der uvægerlig følger efter denne Dom.

Det er givet, at Lægerne ikke vil udsætte sig for at blive bedømt selv i medicinske Indikationer af uvidende Lægfolk, og i dette Spørgsmaal af lige saa uvidende Jurister.

Det er givet, at Lægerne efter denne Dom, der er den første retslige Abort af Hr. Steinckes Forslag, af Hensyn til deres egen Retssikkerhed vil afvise alle Kvinder.

Lægerne kan efter dette kun henvise Kvinderne til Hr. Steincke og i Valget mellem hans Svangerskabskartoteker og Kvaksalverne vil Kvinderne formentligvis vælge de sidste.

Hr. Steincke har, som han har for Vane, spillet stærk Mand og saa i denne dybe sociale og menneskelige Sag. Han har overlegent afvist den virkelige Sagkundskab og selv ordnet Sagen. Han har i sin overlegne Indbildning om egen Betydning, Indsigt og Magt bragt Partipressen og misbrugt Radioen og har nu høstet den første Frugt [illegible] de [illegible] Politibetjente og partbundne Aandsslaver.

Hvis Hr. Steincke tror, at han med den Hær kan ordne det moderne Svangerskabsspørgsmaal, saa er han en større Daare end selv en borgerlig Justitsminister er født til at være.

Chr. Christensen.

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET“.

[illegible]

Bidrag til „Arbejdet“

[illegible]

Har du

husket at tage et Par Blade med paa din Arbejdsplads, der er flere Kammerater du godt kunde sælge „Arbejdet“ til - hvis du blot vilde!

Bliv Abonnent

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS
LAURS BAK,
SØNDERGADE 4

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Ansvarshavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brd. Thøgersens Tryk

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 44. | Fredag d. 18. December 1936 | 1. Aarg.

Jul igen

Vi er atter under Jul, i Skiftesporets Hjerte, mellem Mørketid og gryende Lystid.

Vi staar atter i Modsætningernes Brændpunkt, hvor Kristendommens Lovsange synges til hedensk Æderi og materialistisk Fylderi.

Vi aander atter den lumre Atmosfære, hvor Røveren i den kristne Broderkærligheds Navn tilkaster hans Ofre en lille Slant af Rovet.

Vi lever atter i Julevelgørenhedens forførende Løgne, hvor Fattigdommen bliver romantisk kær og uforskyldt, og Rigdommen saa varmhjertet, rørende, sagtmodig opofrende.

Vi er alle under Ventilation. Nogle trækker ud af Banken, andre ryster Sparebøssen, nogle laaner og Resten haaber. Selv den Haabløse haaber en mæt og fredfyldt Jul, hvor vi alle er saa honningglade og saa sukkergode mod hinanden, at ikke en Sandhed, en ganske lille Gnist af nøgtern Sandhed, slipper over Læberne, men alt Halleluja, du Søn af Davids Stamme!

Oh, skønne Juletid, du Illusionernes Stævne, vore fedeste Løgnes Fest i Lys og Herlighed og Salmesang og Præk og glædelig Jul og glædelig Fest og Tak for Mad og Tak for Gaverne og Gud velsigne jer alle sammen. Amen!

— — —

Men vent til 4de Juledag, din forbandede Rakkerpukkel, din dovne Kanalje, din professionelle Arbejdsløse, din Socialbedrager, der skammelig har bedraget Kommunen for 13 Kroner. Ja, vent til 4de Juledag, saa skal Politiet tage dig ved Vingebenet, saa Kone og Unger hyler og du selv bliver vanæret og spjældet.

Og dig, din elendige Lus, der gav Kone og Børn Mad i Julen for de Penge, du skulde betale i Husleje den 15. ds. Dig skal vor Incassosagfører nok ordne. Ti Kroner og 30 Øre i Gebyr for de 55 Kr., du skylder, og betaler du ikke inden 3 Dage fra Dato, saa til Fogeden med dig, ud af Lejligheden, elendige Løjser, og de Penge, du har betalt i Indskud, dem har vi Julens Velgører, Husejerselskabet, Ejendomskontoret, Incassosagføreren, Banken og Fogeden ædt op i borderligt Fællesskab, at du kan staa ribbet med det arme Kluns og Kone og Børn paa Gaden.

Ja, længe har vi haft Kik paa dig, elendige Krakiler, der altid har forlangt Overenskomsten overholdt, men 4de Juledag, saa er Juletravlheden ovre, og saa ud af Lemmen med dig, ud at prøve Arbejdsløsheden, maaske det kan kurere dig for din antikverede Trang til at stille Fordringer til Menneskehedens Velgørere, Industriens Indehavere, Samfundets og Demokratiets sande Støtter Staunings Dusbrødre og Julens anonyme Nisser.

Og du, syndefulde Taske, der ikke vil føde Børn til Samfundets og Kapitalismens Velfærd. Du har altsaa forsøgt at ødelægge dig selv, elendige Fostermorderske. Men vent, til du kommer til Kræfter efter 4de Juledag, saa skal vi, Steinckes nye Sædelighedspoliti, ordne dig med Forhør og offentlig Fremvisning og Skandalisering af dit Navn og Rygte og Ødelæggelse af dine tyndslidte Nerver ved Domstole med humane Meddomsmænd og Fængselsstraf og Hævn til Opbyggelse for Vigilia-Reaktionens sædelige Moral i Vorherres Navn til Steinckes Velbehag og til Formering af vort herlige Samfund.

Og en Foraarsdag, et Stykke efter 4de Juledag, naar den sidste kvalme Rødkaalsduft er fordunstet, da forgasser vi hele Plebsen, hele Klassen af Arbejdsdyr med national Bavelse, med national Beskæftigelse, med Rusen i »samme Baad« og Hurra for »Danmark for Folket«, saa det hundrede Tusinde, der skal have Overenskomsterne fornyet, i Hundeangst for Arbejdsløshed og fædrelandsfjendsk Sindelag kryber ind under de gamle Arbejdsvilkaar med Trædemølledans og Tusinde Næringssorger med fast Arbejde.

Og efter 4de Juledag møder vi frem igen paa Arbejdspladserne og plyndrer alle Luskerne, som ikke orkede at betale Skat rettidig, og vi gaar rundt og lukker for Gas og Lys for de Fattige, og vi henter Møblerne og lukker for Radioen for dem, der blev ramt af Arbejdsløshed og Sygdom, og vi fortsætter med at jage Mændene ud af Arbejdspladserne og tager deres Hustruer ind i Stedet, vi fortsætter med at øge de Arbejdsløses Hær, endnu har vi kun gjort hver fjerde Arbejder arbejdsløs, men efter 4de Juledag haaber vi at naa hver tredie Arbejder med Sultens og Lediggangens Svøbe.

Oh, hvilken Herlighed at plage og pine de Socialunderstøttede paa Kontorerne og atter efter 4de Juledag at sende Undersøgerne hjem og snage i Skufferne og Sengene. Og Arbejdet med at sende de unge Arbejdsløse ud paa Landevejene, til Tvangsarbejde og i Fængslerne, oh, hvilken salig Fryd — efter 4de Juledag!

Ja, Julen varer længe — akkurat til 4de Juledag i Aar — og koster mange Penge. Men derfor skal der efter Jul ogsaa tjenes mange Penge. Vi maa have nogle flere Millionærer, nogle flere med over 100.000 Kr. i aarlig Indtægt inden næste Jul, derfor maa vi have flere Børn, flere Tusinde Medmennesker ned i Møget, at dem, der drejer Industriens Guldkværn, kan blive endnu mere myge, og dreje endnu hurtigere for endnu mindre Udgift.

Og efter 4de Juledag vil Rigsdagsmændene i Alverdens Rigsdage ævle deres ædle Løgnesnak videre, og Diplomaterne vil servere endnu grovere Løgne i et finere Sprog, og Alverdens Aviser vil fortsætte den internationale Sladder, medens Verdensintelligensen er optaget af det sidste nye Krigsuhyre og Bomberne braser ned i Madrids Beboelseshuse, saa de blodige Rester af uskyldige Kvinder og Børn hænger i Laser paa de sprængte Murrester, medens Fredsarbejdet i Geneve bestandig gør Fremskridt, der dog slet ikke kan maale sig med de mægtige Fremskridt i Krigsrustningerne og nationalt Folkeraseri, som er Vejen til Saligheden, hvor Millioner Ungdom igen skal træde Dødedansen for Kapitalismen i Vor Herre Jesus Kristus hellige Navn!

— — —

Nu er vi under Jul igen, den hellige Mindestund, hvor Verdensaltets Skaber, Jehova, sendte sin Søn, den enbaarne, ned til den lille Jord for at frelse dens Menneskekryb fra den evige Fortabelse.

Undskyld, jeg skratter ad dig, Vorherre, og i Stunder ønsker, jeg var en Orm eller hvad som helst andet end et lidende, tænkende Menneske.

Skal vi saa synge: Glade Jul! dejlige Jul!

Eli.

Mæglingsforslaget i det spanske Opgør

Nye Rævestreger mod det spanske Folk

I Forholdet til Kampen i Spanien er de saakaldte demokratiske Kapitaliststater Frankrig og England bestandig i Knibe.

I Henhold til deres demokratiske Ideologi maa de jo anerkende den spanske demokratiske Regering og dermed Arbejderne.

Paa den anden Side er de klar over, at sejrer den saakaldte »demokratiske« Regering, saa sejrer Arbejderne, og dermed den sociale Revolution, som allerede sejrrigt og praktisk er gældende i Katalonien.

Men i Valget mellem den sociale Revolution, d. v. s. Arbejdernes Sejr og Udryddelse af Kapitalismen og Fascismen, foretrækker de den sidste, fordi den er *Kapitalisme* med blot en anden politisk Styreform.

I Modsætning til de fascistiske Stater, der af alle Kræfter støtter de spanske Fascister, har Frankrig og England bestandig drevet en dobbelttunget Politik i Spaniensspørgsmaalet.

Ved Ikke-Interveneringspolitiken formaaede de to Landes Regeringer at iværksætte en Vaaben- og Ammunitionsblokade mod det revolutionære Spanien, medens Fascisterne blev kraftig forsynede gennem de fascistiske Stater.

Dette Forhold bragte en Overgang det spanske Folks Forsvar i fuldstændig Underlegenhed overfor Fascisterne, og er faktisk Aarsag i den Magtposition, disse har i Dag.

Men det Forhold, at den spanske Regering raadede over mægtige Guldbeholdninger og at Privatkapitalister og Smaastater rundt i Verden gerne vil tjene Penge, er nu ved at rette dette Forhold.

Men nu er et andet Forhold blevet brændende, nemlig Spørgsmaalet om Mandskab.

For den spanske Regering spiller dette Spørgsmaal ingen Hovedrolle. De er Oprørerne langt overlegent i Antal, og de udenlandske frivillige Korps, der deltager i Madrids Forsvar, er Mennesker, der frivilligt af ideologiske Grunde er ilet deres spanske Kammerater til Hjælp. Der findes saaledes Folk af alle mulige politiske Opfattelser indenfor det internationale Korps.

Men for Oprørerne er Spørgsmaalet om fremmed Hjælpemandskab af afgørende Betydning. Kun en mindre Kærne af deres Hær er Spanioler, nogle faa Tusinde. Den store Del er lejede Maurere og Fremmedlegionærer. Men de er for faa i Antal.

Derfor har Oprørerne nu oprettet Hververkontorer i Tyskland, Italien, Portugal og Afrika, der under de fascistiske Regeringers Støtte allerede har hvervet og afsendt mange Tusinde Soldater til Hjælp for Oprørerne.

Der bestaar saaledes faktisk nu et bestandigt Kapløb mellem de to Fronter ikke blot om Vaaben, men ogsaa om Mandskab.

Overfor det sidste Spørgsmaal søger nu Englands og Frankrigs Regering igen at lave Forhalingspolitik.

I Stedet for straks at gribe ind i Henhold til Ikke-Interventionsaftalen mod de fascistiske Lande, er der fremsat et Mæglingsforslag, som de forskellige Lande skal tage Stilling til og som gaar ud paa, at det spanske Folk skal gives Anledning til at foretage en Afstemning om, hvilken Part, *Oprørerne* eller *den siddende Regering*, skal raade i Spanien.

Dette Forslag har Oprørerne selvfølgelig omgaaende afvist, da de ved en saadan Afstemning vilde lide et ynkeligt Nederlag. Alene af den Grund er Forslaget en Umulighed.

Ved Siden heraf er Forslaget en Underfundighed, thi hverken Oprørerne eller Regeringen har Flertallet af Spaniens Befolkning i Dag. Flertallet vil ikke nogen demokratisk Regering, men *»Arbejdernes og Bøndernes Raadsrepublik«*.

Dette ved baade Frankrigs og Englands Statsmænd, og deres Forslag er kun et nyt Stykke Forhalingspolitik for at give Oprørerne Lejlighed til at forsyne sig med Mandskab, som de samme Regeringer før gav dem Lejlighed til at forsyne sig med Vaaben.

I Valget mellem Arbejdernes og Bøndernes Spanien og Fascisternes vælger de demokratiske Kapitaliststater Fascismens Spanien.

Arbejderne herhjemme maa derfor tage de saakaldte Mæglingsbestræbelser som et fjendtligt Skridt mod det spanske Folk. Ligeledes bør de være opmærksomme paa, at de samme Kapitalistinteresser arbejder inden for det spanske Folk og søger gennem deres Kreaturer at bringe Splid og lægge den sociale Revolution Hindringer i Vejen. De sidste Dages Telegrammer om Splittelse inden for den katalonske Generallida er kun et enkelt Udtryk for disse Bestræbelser.

De demokratisk indstillede Arbejdere skal bruges mod de revolutionære Arbejdere for at udlevere det spanske Folk til fortsat kapitalistisk Udbytning efter Opgøret.

Medens Stauning regerer bliver der flere Millionærer

I Forhold til Leveomkostningerne er Arbejdernes Løn dalet

Af Statistisk Bureaus Opgørelse over Indtægter og Formuer i Skatteaaret 1935—36 fremgaar det, at Danmark er et Eldorado for Kapitalister.

1 pCt. af »Formueejerne« — 14,195 Personer — ejer mere end 40 pCt. af Landets samlede Formue. I 1932 fandtes der 427 Millionærer, i 1933 464 og 1934 481. Disse 481 Personer eller 0,04 pCt. af Skatteyderne ejede 1 Tiendedel af den samlede Formue.

Ligeledes er Halv- og Kvartmillionærernes Antal i stadig Stigning. At man med god Grund kan tale om den store Del af Befolkningen som »besiddelsesløs«, viser Statistiken, idet det fremgaar af den, at 82 pCt. af Landets Befolkning praktisk taget intet ejer. 17,8 pCt. ejer hele den skattepligtige Formue, og heraf ejer 2 pCt. med over 50,000 Kr. i Formue 60 pCt. af al Formue.

Som med Formuerne saaledes ogsaa med Indtægterne. Den gennemsnitlige Indtægt er steget med 6 pCt., men ogsaa her faar de, der arbejder, mindst, medens Snylterne skummer Kagen.

Godsejernes Indtægter er steget med 63 pCt. Gaardejernes med 28 pCt. og Husmændenes med kun 9 pCt. Mon det ikke bedre end mange Ord kan forklare, hvem det er, der har høstet Fordel ag Regeringens varefordyrende Landbrugslove. Det er ikke dem, der arbejder med Danmarks Jord, men derimod Snylterne, der ikke gør for 2 Øre Gavn.

I Haandværk o gIndustri er Hovedpersonernes Indtægter steget med 22 pCt., medens Medhjælperne kun med 3 pCt. Og i Handelen er Stigningen henholdsvis 17 og $1^1/_2$ pCt.

I Forhold til Pristallet stiller Forholdet sig saaledes: Leveomkostningerne er steget fra 154 i Januar 1932 til 168 i Oktober 1934. Godsejerne har faaet deres Indtægter forhøjet med 54 pCt. og Gaardejerne med 19 pCt. ud over Prisstigningen, medens Husmændenes Indtægter i Forhold til Pristallet er uforandret.

Hovedpersonernes Indtægter i Haandværk og Industri har faaet deres Indtægter forbedret i Forhold til Pristallet med 13 pCt., Hovedpersoner i Handelen med 8 pCt., medens Medhjælpernes Indtægter er forringet med henholdsvis 6 og $7^1/_2$ pCt.

Det er Resultatet af Staunings politiske »Frigørelse« af Arbejderne. Hvis Arbejderne ikke selv tager fat og gennem deres faglige Organisationer skaffer bedre Lønvilkaar og kortere Arbejdstid, er den Tid ikke fjern, hvor de danske Arbejdere maa dele Kaar med Arbejderne i Nazityskland.

En Sæk raadne Æbler

Der var engang en Husmand, der trak hjemme fra med Hjemmets eneste Værdi — Husmandskoen —, og han handlede saalænge med den, at han vendte hjem med en Sæk raadne Æbler.

Der var engang en Hr. Stauning, der trak hjemme fra med Arbejdernes eneste Værdi — det socialistiske Program —, og han handlede saalænge med det, at han nu er vendt hjem med **varefordyrende Kapitalbeskyttelse, Militærrustninger** og **Kongevenlighed!**

Da Husmanden vendte hjem med de raadne Æbler, var hans naive »Mutter« glad for ham, thi hvad Fatter gør, er altid det rigtige!

Det samme gælder den naive »Parti-Mutter«: Hvad Fatter Stauning gør, er altid det rigtige — selv om det er sindssvagt!

Løfterne

om Fremtidens Barneforsorg, om Fødehjem og Plejehjem og Asyler og Fritidshjem for den ufødte Slægt lyder udmærket — men Spørgsmaalet om god Ernæring, gode Klæder og Omsorg for de Børn, der allerede er født, er af baade mere aktuel og praktisk Interesse for de *ansvarsbevidste* Arbejdere.

Hr. Steincke kan godt fløjte skønne Fremtidsmelodier om Storindustri i Børneavl og Børneforsorg, men Dagens Melodi i Arbejdernes Hjem, i Kampen for Tilværelsen, opfordrer ikke til Letsindighed.

Gadespejlet

Allerede for adskillige Aar siden var Videnskaben naaet saa vidt i sine Forsøg med at tilsætte Margarine de for Sundheden saa nødvendige Vitaminer, at man kunde betragte Opgaven som løst.

Et anstændigt Samfund vilde have skyndt sig med at gøre sine Medlemmer delagtige i denne prægtige Opfindelse, der ikke mindst for de fattige og ofte underernærede Børns Sundhed betyder saa uendeligt meget. Men hvad bryder man sig om Børns eller Arbejdsløses Sundhedstilstand i et kapitalistisk Samfund, hvor Hensynet til Profit er den eneste gældende Generalnævner. Af økonomiske, af Konkurrence og en halv Snes andre kapitalistiske Hensyn, holdt man Opfindelsen tilbage.

Der var bl. a. Landbrugskrisen at tage Hensyn til. Indeholdt Margarinen samme nødvendige Vitaminer som Smør, vilde det naturligvis skade Smørsalget.

Det var Hensynet til Bønder og Husmænd, det gjaldt. Løgn og Humbug. Det var Hensynet til de Renter, Landbruget i en Uendelighed skal svare Kapitalen, det gjaldt. Landbrugsministeren fik travlt. »Arbejder«-Regeringen fik travlt. Gennem Lovforanstaltninger og Forhandlinger fik man bremset den truende Fare. Sundhedskilden blev lukket. Vitaminerne kom ikke ud til de trængende. Føj for Satan!

❑

Arbejdsløshedstallet er nu steget til samme Højde som i Fjor, nemlig — 107,000. Man karakteriserer det som den **normale** Tilstand paa denne Aarstid samtidig med, at man giver **Krisen** Skylden.

En permanent Tilstand kan overhovedet ikke betegnes Krise, men det luftige Begreb opretholdes for at dække over manglende Vilje og Evne til at ændre det økonomiske Kaos, som Stauning paa det kapitalistiske Samfunds Vegne administrerer.

Tilbageskridt

Til Trods for de sidste Aars stærke Stigninger i Prisen paa Arbejdernes Livsfornødenheder, er Overenskomsterne inden for »Dansk Skræderforbund«, der omfatter fra 4 til 5000 Arbejdere indenfor Damekonfektion, Herrelingeri og Linnedsyning, automatisk fornyet for 2 Aar til 1. Marts 1938.

Altsaa en Forringelse af Arbejdernes Realløn.

Det er en af Danmarks *stærke* Fagforbund, der repræsenterer den Art Klassekamp.

Til yderligere Belysning af Mulighederne oplyser Forretningsfører Josef Andersen — i Ungdommen en glødende revolutionær — at Arbejdsløshedsprocenten i Faget kun har været 10 og nu kun 14 pCt.

Nyt moralsk Nederlag for Socialudvalget i Alderslyst

Vestre Landsret ændrer fuldstændig Dommens Grundlag, samtidig med, at Straffen nedsættes fra 20 Dages Hæfte til en Bøde paa 75 Kr.

Nederlag Nr. 1

Vi erindrer vore Læsere om, hvorledes den borgerlige Dommer i Silkeborg kviede sig ved at idømme Joh. Sørensen Straf, fordi han i Vrede over Socialudvalgets Forfølgelser mod ham en Aften knuste en Kontorstol paa Socialkontoret.

Dommeren rettede det Spørgsmaal baade til Maler Lund og Murer Westergaard, *om de ønskede Sørensen straffet?*

Dette Spørgsmaal var paa en Maade meningsløst, thi naar man anmelder en Mand til Politiet, saa er det naturligvis for at faa ham straffet.

Men denne borgerlige Dommer er ved at arbejde med Sagen rent menneskelig kommet til det Resultat, at *Sørensen ikke burde straffes, at Straf i dette Tilfælde var meningsløs!*

Den borgerlige Dommer maa have tænkt, at de to Arbejderrepræsentanter nu maatte have sundet sig i den forløbne Tid og være fornuftige og have sluppet enhver Hævntanke.

Men den borgerlige Dommer tog her fejl af »Arbejderrepræsentanternes« Sindelag.

Baade paa hans og Forsvarerens gentagne Spørgsmaal, om *de fastholdt Kravet om Straf*, holdt de stejlt og haardnakket paa, *at Arbejderen Joh. Sørensen skulde straffes!*

Dommeren maatte da gøre det, han gjorde. han idømte Joh. Sørensen den mildeste Straf, han ifølge Loven kunde, nemlig 14 Dages Fængsel.

Og Joh. Sørensen kunde baade under Sagen og under hans Fængselsophold konstatere, at Politi, Anklage- og Fængselsmyndighederne saa paa ham paa samme Maade som den borgerlige Dommer.

Kun »Arbejderrepræsentanterne« Lund og Westergaard krævede Hævn over deres Offer!

De 14 Dages Fængsel var deres første moralske Nederlag i den Række Forfølgelser mod Alderslysts rankryggede Arbejdsløse, som tydelig er iværksat.

Nu foreligger det næste moralske Nederlag.

Vestre Landsret afgør, at det store Beløb, der er Tale om i Schmidt Johansens Sag — de 53 Kroner — slet ikke falder ind under Sagen, og at de resterende ubetydelige Beløb ikke falder ind under Straffeloven, men under Sociallovens Paragraf 47.

Vi har i et Par omfattende Artikler skildret hele den Forfølgelse, Schmidt Johansen har været Genstand for, fordi han ikke vilde svigte sine arbejdsløse Kammerater og ødelægge det Protestmøde, som disse havde indkaldt til i Anledning af Arbmd. Niels Møllers oprørende Indespærring paa en Tvangsarbejdsanstalt.

Vi sluttede vor sidste Artikel med Meddelelsen om, at Schmidt Johansen havde appelleret Underretsdommen til Vestre Landsret.

Vestre Landsrets Dom i Sagen faldt i sidste Uge og er ikke blot i Strafudmaalingen, men endnu mere i Domspræmisserne en knusende moralsk Dom over Anmelderen: det sociale Udvalg i Alderslyst med Hr. Westergaard i Spidsen.

Som bekendt turde Dommeren i Silkeborg ikke fastslaa, hvor meget Schm. Johansen havde »bedraget« Socialudvalget for, hvorfor han bl. a. afviste Erstatningskravet til privat Søgsmaal.

Her stiller Landsretten sig anderledes. Den siger, at de 53 Kr. 50 Øre — Sagens største Beløb — er tjent uden for den paagældende Understøttelsesuge, og derfor ikke kan falde ind under Sagen.

Tilbage bliver nogle usle Smaabeløb, som vi nævnede sidste Gang bl. a. 2 Gange 15 Kr., som Schm. Johansens Hustru havde tjent, men som var opslugt af tilsvarende Udgifter, Redskaber, Annoncer o. lign. De faktiske »kriminelle« Summer var 7 Kr., Hustruen havde tjent, og 6 Kr., som Manden havde tjent, og som i Henhold til Loven skulde været opgivet.

Om dette Forhold siger Landsretsdommen, at disse Beløb er saa ringe, at der ikke foreligger forsætlig Overtrædelse af Straffeloven, men kun en grov Forsømmelse ved ikke at opføre disse smaa Beløb paa Skemaet, hvilken Forseelse maa henføres under Sociallovens Prgf. 47.

I Prgf. 47 er det Stk 4, Landsretten sigter til. Den omhandler grov Uagtsomhed ved afgivne Oplysninger til de offentlige Myndigheder, og at der herfor — i Modsætning til Straffelovens Fængselsstraffe kan straffes med *Bøder*.

For Schm. Johansens »grove Uagtsomhed« med Henblik paa de 6 og 7 Kr. blev Dommen en Bøde paa 75 Kr. til Statskassen.

Ved Underretsdommen var Schm. Johansen dømt til selv at betale Omkostningerne. Dette blev stadfæstet af Landsretten, medens Omkostningerne ved Landsretten, derunder Salær til hans Sagfører, 70 Kr. og Udlæg 20 Kr., blev paalagt det Offentlige.

Fra en Sag om kriminelt Bedrageri til en Bødesag om Uagtsomhed.

I denne sidste Passus i Landsrettens Afgørelse, at det Offentlige skal udrede Schm. Johansens Udgifter ved Landsretten, ligger en dyb principiel Afgørelse konkluderet.

Den siger kort og godt:

Underretsdommen over ham hviler paa det forkerte Grundlag, at han har begaaet et bevidst Bedrageri. Dette er urigtigt: han har kun udvist Uagtsomhed. Derfor var hans Appel berettiget, og han skal derfor ikke betale Omkostningerne ved denne.

Men denne principielle Ændring af Grundlaget for Dommen har endnu mere vidtrækkende Følger.

Var Underretsdommen blevet staaende ved Magt, hvor Schmidt Johansen vel ikke var frataget de borgerlige Rettigheder, men dømt i Henhold for Bedrageri i mildere Form, saa var han samtidig faldet for Bestemmelserne i Sociallovens Prgf. 48, Stk. 2, der siger:

»Er de borgerlige Rettigheder ikke frakendt ham, kan han for saa vidt Forseelsen er begaaet i *egen* Forsørgelsessag, ikke i det første Aar opnaa anden Hjælp end Fattighjælp.«

Dette betyder, at havde Schm. Johansen bestandig gaaet arbejdsløs og derfor nødvendigvis fremdeles maatte søge Socialhjælp, saa var denne blevet *Fattighjælp*, og med denne følger, at han alligevel mistede sine borgerlige Rettigheder, bl. a. *Valgret og Valgbarhed!*

Dette kan ikke ske nu efter Landsrettens Afgørelse, thi Prgf. 48, Stk. 1 og 2, sigter ordret til Prgf. 47, Stk. 2 og 3.

Mange af vore Læsere vil sige: »Ja, Fanden med Valgret og Valgbarhed; den kan man hverken bide eller brænde!« Men her kommer et andet Forhold frem.

Hvad var det egentlige Maal med hele Hævnaktionen.

Vore Læsere har jo fulgt Hr. Westergaard paa hele hans møjsommelige Vandring for at samle Materiale til at fælde Schm. Johansen som Kriminelbedrager.

Da Hr. Westergaard havde samlet alt det sammen, han kunde finde, drejede hele Historien sig om godt 100 Kroner.

Det var dog næppe for at faa denne elendige Sum tilbage, at Socialudvalg og Sogneraad satte hele Retsmaskineriet i Sving.

Hvis det var Motivet, maa man sige, at Resultatet er mere end magert.

Halvdelen af de godt 100 Kr. har Landsretten sagt var en uberettiget Fordring, og Restbeløbet saa usselig lille og tvivlsomt, at Socialudvalget selv maa klare Erstatningskravet ved civilt Søgsmaal.

Retten har dermed reelt afgjort, at Socialudvalgets Krav er saa usselige smaa, at et privat Søgsmaal er tvivlsomt, og i alle Tilfælde vil komme til at koste mere i Retsudgifter end den Erstatning, der maaske kan blive Tale om.

Dette økonomiske Resultat maatte Westergaard og det øvrige Sogneraad have kunnet indse, før de begyndte paa Aktionen.

Vel er vi ude i en Kamp med disse Mænd, men paastaa, at de er saa store Daarer, at de ikke paa Forhaand kunde forudse dette kummerlige økonomiske Resultat for Kommunekassen, det vil vi ikke.

Tværtimod, saa forudsætter vi, at de var og er saa intelligente!

Men naar det ikke var Kommunens økonomiske Interesser, de var ude at værge, hvad var da Motivet?

Aah jo, der var et eneste, men det har sikkert ogsaa spillet en meget vægtig Rolle: Dette at faa knækket Vingerne paa Schm. Johansen, dette at faa gjort ham til et foragteligt Individ, en Socialbedrager, uden Valgret og uden Valgbarhed nu til Valget af Sogneraad til Foraaret.

Og selv om Underretsdommen blev en Skuffelse i disse Forhaabninger, saa var der dog det lille Haab tilbage, at Schm. Johansen af Nød kunde blive tvunget til at søge offentlig Hjælp, og da blev det Fattighjælp med Tab af Valgret og Valgbarhed.

Ak, men nu er selve dette lille Haab bristet. Landsretten var ubarmhjertig nok til at knuse det.

Store, drabelige Westergaard er blevet *»jen bitte Kaal«!*

De to Retsinstanser har ribbet ham for ethvert Vaaben mod Schm. Johansen.

Tænk, nu har denne socialdemokratiske Arbejder, denne Westergaards egen Partifælle (endnu da!) denne de Arbejdsløses Talsmand baade sin *Valgret* og sin *Valgbarhed*, naar Arbejderne, baade arbejdsløse og de arbejdende i Alderslyst, til Foraaret skal afgøre, hvem der skal repræsentere dem i Sogneraad og Socialudvalg i den kommende Periode.

Ja, Westergaard, det er en forbandet Historie den.

Arbejdernes Dom.

Der er ikke blot en juridisk Under- og Overret, der dømmer i denne Sag, der er en tredie Instans — Arbejderne!

Og de Arbejdere, hvis sunde Omdømme ikke er kvalt af Partifanatismens Blindhed eller en lurvet Karakters Fedteri for at tiltuske sig lidt personlige Fordele, de vil dømme strengt og ubønhørligt her.

Thi det ligger aabent i Dagen, at Mænd, der er valgt ind i Balle Sogneraad af Arbejderne, i dette Tilfælde i blind Magtbrynde har villet bruge de borgerlige Straffelove og Retsinstanser til at knuse en Arbejder, kaste Skam og Ulykke over ham og hans Hustru og lægge deres Fremtid øde, blot fordi de var blevet vrede paa ham, ikke fordi de havde noget virkeligt Anklagemateriale imod ham, men fordi han talte en forurettet Arbejders Sag.

Landsrettens Afgørelse siger dette saa tydelig og klart, at intet Menneske, der kan reflektere logisk, kan undgaa at se det.

Arbejderrepræsentanter, der opfører sig saaledes, bør ophøre med at repræsentere Arbejderne, og kan Mændene ikke selv indse dette, saa vil Arbejderne, naar Valget kommer, lære dem dette.

Og lad os endelig tilføje, at det bliver ikke de kommunistiske eller syndikalistiske Arbejdere i Alderslyst, der gør dette, men de socialdemokratiske Arbejdere, om ikke for andet, saa bare for at bevare Partiflertallet i Sogneraadet.

Dette er uvægerlig tabt, om der finder Genopstilling Sted.

Vi ønsker Schmidt Johansen og Hustru Tillykke med Landsrettens Afgørelse.

Vi har besøgt jer i jert Hjem. Vi følte dybt den nagende Frygt og Sorg, der knugede jer — Angsten for, at de borgerlige Jurister ligegyldigt vilde følge »jeres egne« og slaa jer med Skam og Vanære!

I Dag har I sejret. I kan uden den indre nagende Byrde med oprejste Pander atter gaa ud og virke blandt jeres Klassefæller i Alderslyst.

I er Socialdemokrater. Det er vi ikke. Fra den første Gang vi gennemsaa jer Sag, stillede vi os uforbeholdent paa jeres Side, thi aldrig skal det med Sandhed kunne siges om os, at vi var partiske, at vi i Kampen for Arbejdernes Ret tager Hensyn til, hvilken Opfattelse de hylder. En Arbejder er for os en Arbejder, og ingen skal træde paa ham, uden vi slaar til, som om det var os selv, der blev traadt paa.

Men Sejren forpligter! Schmidt Johansen, Joh. Sørensen og alle rettænkende Arbejdere i Alderslyst, nu maa vi for Alvor tage fat i Niels Møllers Sag. Vi har her ved Bladet maattet udskyde denne mægtige Sag endnu en Uge. I næste Nummer kaster vi de første opsigtvækkende Afsløringer ud i denne mægtige Skandalesag. I paa jeres Side maa lige som i de foregaaende Sager være hurtige i Vendingen, om vi pludselig kræver nye Oplysninger, Erklæringer o. l. som Bevisgrundlag.

Arbejder vi alle energiske og hengivne, skal det ogsaa lykkes at skaffe denne unge forurettede Arbejder Oprejsning og ramme de Mænd, der i Øjeblikket truer med at lægge denne unge Menneskeskæbne øde for at dække deres egne Fadæser.

Social-Dem. og Politiken

Rundt i Fagbladene slaas der i denne Tid til Lyd for, at Arbejderne bør holde den socialdemokratiske Presse.

Det er betegnende, at en saadan Opfordring er nødvendig!

Opfordringen dækker for Københavns Vedkommende over den Kendsgerning, at Kapitalist-Organet »Politiken« daglig holdes og læses i mindst 100,000 Arbejderhjem, medens »Social-Demokraten« kun naar det halve Antal deraf.

Dette Forhold kunde synes endnu mere mærkeligt, naar man betænker, at begge Blade driver akkurat den samme Politik — er Talerør for samme politiske Regering.

Men det mærkelige forsvinder ved en nærmere Overvejelse af Forholdet.

»Politiken« er ikke en Forsørgelsesanstalt for Fars uduelige Sønner eller »veltjente« Partifæller. Dette kapitalistiske Organ betaler fin Løn til sine Medarbejdere, men forlanger til Gengæld ogsaa 1ste Klasses Arbejdsydelse.

»Soc.-Dem.« betaler ogsaa fin Løn til sine Medarbejdere, men med Arbejdsydelsen er det noget andet. Den er ofte Lavmaalet af journalistisk Præstation.

Og man kan nu tale nedsættende om Arbejderne saa meget man vil, men ogsaa de forstaar at værdsætte den velskrevne Nyhedstjeneste. Dette er en af Aarsagerne til »Politiken«s Fordrivelse af »Soc.-Dem.« fra Arbejderhjemmene.

En anden Aarsag ligger i selve de to Organers Behandling af Nyhedsstoffet.

»Politiken« kender meget lidt til Censur. Den skrives for et tænkende Publikum, og den leverer det hele Bunken af Dagens betydelige Nyheder — saa kan Læserne selv vælge og vrage og drage deres Slutninger. Og selv i »Lederen« er Bladet forsigtigt og undlader saa vidt muligt at spille **»Barnepigens«** Rolle.

Lige modsat med »Soc.-Dem.«. Her censureres alt Stoffet efter de mest snævre og kortsynede Partirammer, og »Lederen« er oftest en talentløs og tanketom Partitrommerum over Dagens Aktualitet.

I disse Forhold ligger Hovedgrundene til, at »Soc.-Dem.« ligger under for »Politiken« i Kampen om Arbejderhjemmene.

De socialdemokratiske Arbejdere vil ikke mere behandles som Skoleborn, hvis daglige Aandsføde serveres i forud afportioneret og censureret Tilstand. De vil have alle Nyheder serveret i kultiveret Form, og selv have Lov at vælge og vurdere Indholdet.

At det er her, Aarsagen ligger, vidner det Forhold om, at de samme 100,000 Arbejderholdere af »Politiken« ikke stemmer radikalt, men socialdemokratisk!

Det er den socialdemokratiske Presse, der ikke følger med Arbejderne i deres Udvikling.

Fagbladene, der repræsenterer de Fagforbund, der betaler »Soc.-Dem.«s Underskud, bør derfor ophøre med at »skyde« paa Arbejderne, men tage fat paa den Oprydning, der i højeste Grad trænges til paa »Soc.-Dem.«s Redaktion.

Naah, det venter jeg ikke — men glæder mig over Arbejdernes Kulturfremskridt, selv om jeg som Fagforeningsmedlem skal være med til at betale »Soc.-Dem.«s Tilbagestaaenhed.

Typ.

Kender Justitsministeren ikke Loven

1920 kendte hans Partifæller udmærket Amnestiparagrafen.

Som Svar paa Nævningernes Henstilling om Benaadning for de dømte Læger for den Del af Dommen, der stempler deres Handling som vanærende, fratager dem de borgerlige Rettigheder og dermed deres Eksistens i indtil 5 Aar, har Hr. Steincke svaret, at det var uden Betydning, da Loven ikke tillod dette.

Overretssagfører Byrdal gør i »Politiken« i denne Forbindelse opmærksom paa Grundlovens Paragraf 26, der giver Kongen (Justitsministeren) Ret til Amnesti, og at denne Paragraf er saa rummelig, at den giver Adgang til at ophæve Tabet af borgerlige Rettigheder.

Det er virkelig interessant, at den ellers saa »alvidende« Hr. Steincke helt har overset Amnesti-Paragraffen i dette Tilfælde.

Vi erindrer et andet Tilfælde, hvor d'Hrr., der nu sidder paa »den høje Hest«, af Kongen var sparket ned ad Trappen, godt erindrede Amnestiparagraffen. Det var da deres Partigenosser i Foraaret 1920 stod ude paa Fælleden og rasede mod Samfund og Kongehus til mindst flere Aars Tugthus, lige som mange unge Partigenosser sad arresterede for at have knust Ruder til mange Tusinde Kroner.

Da erindrede de samme Herrer meget godt Paragraffen om Amnesti, da Forliget skulde indgaas.

Men nu, da de selv sidder paa Flæsket og er blevet reaktionære kongetro Patrioter, og hvor det gælder Mænd og Læger, der har vist det Mod at kæmpe mod Genossernes egen bedrøvelige Udvikling — nej, saa har man glemt Amnestiparagraffen.

Hvor er det betegnende!

Statstjenestemændene forlanger Lønrevision

Indenfor den oppositionelle Del af Statstjenestemændene gøres der for Tiden en Del Arbejde for at ruske Kollegerne op og faa dem med i Kravet om Lønningslovens Revision.

Der er bl. a. udsendt et Opraab, hvori det hedder:

Hvorfor tales der Landet over om Lønrevision?

Fordi vi nu i 5 Aar har resigneret under en Lønningslov, der af alle Demokrater stemples som den mest reaktionære i Mands Minde.

Fordi Laanekasserne bestormes om midlertidig Hjælp til Hjemmenes Opretholdelse.

Fordi Reguleringstillægets Udgiftstal 2427 Kr. forlængst er overskredet.

Fordi Børsjobbere og Industriaktionærer høster rigt Udbytte.

Endvidere bringes der efter statistiske Efterretninger en Statistik, der viser, at naar Timelønnen for en faglært Arbejder i København er Kr. 1,73, for en ufaglært Kr. 1,41, saa er den for Statstjenestemænd kun Kr. 1,14. For Provinsen stiller Forholdet sig saaledes: Faglærte Kr. 1,43, ufaglærte Kr. 1,24 og for Statstjenestemænd Kr. 1,07.

Det er at ønske, at Statstjenestemændenes Organisationer vil gaa kraftig ind for Kravene om Lønrevision. Det politiske Magtspørgsmaal er jo nu i Orden. Har det ikke altid heddet: »Giv os Magten.« Se nu efter at faa Løfterne honoreret!

Peter Freuchen om Dr. Leunbach

Den verdenskendte Polarforsker og Forfatter Peter Freuchen skriver i »Politiken« følgende sande Ord om Dr. Leunbach:

Tusinder af Kvinder Landet over velsigner Dr. Leunbachs Navn. Og jeg traf i Gaar to, som græd over hans Skæbne. Mange Kvinder er den Dag i Dag fri for Ulykke, Foragt og falsk Skamfølelse.

Hvor vilde jeg nødig være en af de Nævninger, der sagde Skyldig til ham. Tidligere Nævninger tillod ham at foretage Operationer, han nu er holdt op med, han fortsatte blot sin Gerning med at hindre Kvinder i at blive ulykkelige. Unge Menneskers Kærlighed blev dybere og inderligere, og Sorg og gammel traditionel Forløjethed blev holdt nede.

Jeg kender Jonathan Leunbach fra Dreng, og jeg garanterer, at han føler med sine Patienter, der findes ikke Svig i hans Sind. Hans Onkel, Biskoppen, var en af de faa virkelige kristne Mænd, jeg har mødt i mit Liv. Hos ham fik Nevøen sin Opdragelse til at blive et Menneske, der kun vil det gode. Hans Ideer kan man diskutere, men ingen kan med rette benægte, at der er fulgt Lykke ved hans Gerning.

Ude paa Gaden gaar nu Tusinder af Arbejdsløse. Kvinder, for hvem et Barn til er dybere ned i Sumpen af Haabløshed. Unge Piger fristes og overgiver sig i et Ubesindighedens Minut, det skal de nu lide for i Livet, der kommer.

Jeg ser for mig en Skare af Ulykkelige, der vil kunne reddes, men nu ikke bliver det. Leunbach er jo dømt, og Lægerne vil tage Dommen til Efterretning. Hos dem er der intet at haabe mere. Saa hen til Kvaksalveren. Nu vil uhumske Fuskere florere. For der er vel ingen, der vover at tro, at Svangerskabsafbrydelser bliver færre for Fremtiden.

Jeg har aldrig før følt Uhyggen ved Livet saa stærkt som nu.

Peter Freuchen.

Til Smede- og Maskinarbejderne

I Anledning af, at der i »Jern- og Metalarbejderen«s Novembernummer Side 18 staar en Meddelelse fra Vordingborg Afdeling, hvori et Blad **»Hammer og Mejsel«** omtales som Organ for **»Fagoppositionens Sammenslutning«**, gør vi opmærksom paa, at dette er urigtigt.

»Hammer og Mejsel« er Organ for det politiske Fraktionsarbejde Kommunistisk Parti endnu udfører inden for **Jern- og Metalindustriens Arbejdere, og** har ingen Forbindelse med **»Fagoppositionens Sammenslutning«**, hvis eneste Organ er ARBEJDET.

Naar vi fremsætter denne Berigtigelse, er det ikke blot fordi vor Bevægelse ikke ønsker at paadutte s Ansvaret for »Hammer og Mejsel«s faglige Fantasterier og Redaktørens Uordholdenhed overfor Vordingborg Afdeling, men og saa fordi vi er Modstandere af al partipolitisk Fraktionsarbejde i Fagbevægelsen, ligegyldig fra hvilken Side det øves, og ikke ønsker at blandes op i de Skænderier, der flyder deraf.

Om det er bevidst eller af Uvidenhed Red. af »Jern- og Metalarbejderen« fremsætter den urigtige Meddelelse, er os ligegyldigt.

Assistent Jørgensen færdig

En Undersøgelse

Efter hvad der meddeles os fra Alderslyst, er der fra Sogneraadets Side iværksat en »Undersøgelse« mod Assistent Jørgensen i Anledning af Kødkortaffærerne, og at Jørgensen faktisk allerede er afskediget, idet Sogneraadet har averteret efter en anden Assistent.

Med Henblik paa Jørgensens Fjernelse maa vi billige denne ikke blot for Kødkortaffærerne, men ogsaa for hans Vidneoptræden i Joh. Sørensens og Schm. Johansens Sager.

Nu kan Assistent Jørgensen fundere over den »Tak«, han fik af sine »Overordnede« for de Tjenester han gjorde dem ved disse Lejligheder.

Og hans Kolleger rundt paa Socialkontorerne burde lære af hans Skæbne, at Øjentjeneri for de Overordnede mod de Arbejdsløse ikke altid betaler sig.

Jørgensen havde haft sin Plads i Dag, om han som Lønarbejder havde holdt sig neutral i Forholdet mellem de Arbejdsløse og »Herrerne paa Socialkontoret«. Han valgte dem, og i Dag har han faaet Lønnen.

Dermod maa vi erklære os meget utilfredse med den iværksatte Undersøgelse, saafremt denne kun udføres af Sogneraadet og kun omfatter Jørgensens Forhold.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion:
Hvidovrevej 2 St.
København Valby
Expedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19

Det er ganske oplagt, at Jorgensen ikke kunde misbruge Kodkortene paa den Maade, han har gjort, hvis ikke det paa Socialkontoret er pinende galt fat med Kontrollen over de offentlige Midler, Socialkontoret raader over.

Vi maa paany hævde, at det for os er uforstaaeligt, at en underordnet Kontorassistent mod Lovens Bestemmelser kan forære en Mand ca. 60 Kodkort, uden at de ansvarlige Overordnede ved noget derom eller senere opdager dette.

Den Sag bør ikke »*klares*« ved, at man jager Kontorassistenten af Plads, fordi hans Skyld er klarlagt og offentliggjort. Sagen har et langt større Perspektiv. Staten betaler langt den største Del af Kodkortenes Værdi, og hvori bestaar Kontrollen med, at disse Værdier af de kommunale Raad og Socialudvalg forvaltes i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, og hvor findes Garantien mod, at disse Værdier — som i dette Tilfælde — misbruges af dem, der administrerer Loven.

Det er dette, der er Hovedsagen i Affæren fra Alderslyst, og det bør derfor være Amtet eller en anden Overøvrighed, der ved politimæssig Undersøgelse af denne Sag skaber Klarhed herom — og ikke dem, der ikke kan sige sig fri for Medansvar i Sagen.

Vi har efter Assistent Jørgensens Optræden ingen Medfølelse med ham. Men det var ikke ham, vi var ude efter i denne Sag, ja, vi kan tilføje egentlig heller ikke Westergaard, men det System, hvor offentlige Midler kan misbruges til Favorisering af gode Venner og til vilkaarlig personlig Magt for Lovens Administratorer over for de Arbejdsløse.

Ikke mindst Alderslyst-Affæren, men ogsaa Kodkortaffæren i Tobaksarbejderforbundet saavel som 2 lignende Affærer vi ligger med fra 2 forskellige Kommuner, har overbevist os om, at der fuldstændig mangler Kontrol, og at Misbrug faktisk finder Sted.

Vi maa derfor kræve, at Alderslyst-Affæren bliver undersøgt til Bunds af Overmyndigheden og en forsvarlig Kontrol indføres, saaledes at ethvert Misbrug udelukkes.

Dette er det centrale Hovedpunkt i denne Sag.

Næste Nummer

af ARBEJDET udbringes af Postvæsenet til Abonnenterne 1ste eller 2den Juledag og er det sidste Nummer i dette Kvartal

Vilhelm Nygaard død

Formanden for D. s. F., den gamle Tobaksarbejder Vilhelm Nygaard, er efter lang Tids Sygdom død og blev i Søndags under Udfoldelse af et meget officielt Ceremoniel begravet paa Bispebjerg Kirkegaard. Statsministeren holdt Talen.

Vilh. Nygaard var i sine yngre Dage sine Kolleger, de københavnske Tobaksarbejdere, en god Mand, men blev efterhaanden en bitter og haard Modstander af al radikal og paagaaende Aktion fra Arbejdernes Side, og efterhaanden som han steg op til de mere golde, repræsentative Poster, stivnede han sammen med Systemet, og hans Virksomhed som Formand for D. s. F. bestod nærmest deri at holde Fagbevægelsen nede som et lydigt Redskab for Stauningklikens Politik — den Klike, han inden for Partiet altid har tilhørt.

Som Menneske var han en robust Natur — og en uforlignelig gemytlig Selskabsmand i Laget.

grænselose Kærlighed til Seksualvidenskaben og Underklassens ulykkelige Kvinder, vi har ikke Tid at græde. Vor fælles Harme mod denne skændige Dom, vor fælles saarede Retsbevidsthed maa samle os alle, alle Kræfter, der vil Frihed, Retfærdighed og seksuel Sundhed til en fælles Kamp for at gøre denne Dom virkningsløs og faa den ud af Kraft, ligegyldig paa hvilken Maade, dette end maa ske.

Lidt om Smudspressen

Silkeborg Soc.-Dem. afgiver Prøve.

»Silkeborg Soc.-Dem.« har fundet det i Overensstemmelse med sin Værdighed som Regeringsorgan og Talerør for det socialdemokratiske Parti at optage en anonym Artikel i Bladet Onsdag den 2. December, hvori »Indsenderen« kalder »Arbejdet« en »Mudderpøl«, der henter sit Stof fra Skraldekasser osv.

Aarsagen til disse »Artigheder« er vore Angreb paa Sogneraadet og Socialudvalget i Alderslyst for deres Optræden mod de forskellige Arbejdsløse, der har været udsat for Forfølgelse.

Det er betegnende for Indsenderen, at han ikke paa et eneste Punkt rokker ved Sandheden i det, vi har anført, men alligevel tituleret os for **Smudspresse!**

Det er ligeledes betegnende for Indsenderen, at han tager Assistent Jørgensen i Forsvar, der til egen Fordel har misbrugt offentlige Midler, medens han angriber de Arbejdsløse, der kræver Fagforeningens Priskurant overholdt, der nægter at svigte deres arbejdsløse Kammerater, og som ikke mod Loven vil lade sig indespærre paa en Tvangsarbejdsanstalt eller gøres til Idiot for at dække Sogneraadets Overgreb.

Ja, dette er ikke blot betegnende for den fejge Kryster, der ikke vover at lægge Navn til sin offentlige Tilsvining af forurettede Arbejdere, og det Blad, der forsvarer deres Sag, men lige saa betegnende for »Silkeborg Soc.-Dem.«, at det i denne Sag maa betjene sig af dette foragtelige **anonyme Svineri!**

Og efter at den anonyme Smædeskriver har vendt hele sin Skarnbøtte ud i Bladets Spalter, tilføjer Redaktionen, at den synes, at en fortsat Diskussion om denne pinlige Sag kan udsættes til Resultatet af Sogneraadets Undersøgelse foreligger.

Jo Tak, efter at en anonym »Indsender« uden en eneste Sandhedsbegrundelse har øst en Bunke Skældsord og Tilsvininger ud over Ørene for Socialudvalgets, Sogneraadets og Kodkort-Assistentens Dispositioner — saa er der ingen Anledning til videre Diskussion.

Mon ikke »Silkeborg Soc.-Dem.« efter dette i Fremtiden burde tale saa smaat om **Smudspresse**.

I alt Tilfælde belyser Bladets Optræden udmærket den Aandsfrihed, som samme Indsender mener, at der er for meget af her i Landet.

C. C.

Iøvrigt har en Arbejder fra Alderslyst »M. M.« i selve »Solkeborg Soc.-Dem.« givet den anonyme Smædeskriver »Svar paa Tiltale«, hvori han tager »Arbejdet« i Forsvar og paapeger, at Smædeskriveren hverken har Kendskab til det, han skriver om, eller Evne til at forstaa det, han læser.

Red.

TRE TRIN NED!

JULEGAVEN *til ham*
købes selvfølgelig hos
EJNAR SOMMER
3 BORGERGADE 3

Drenge- og Pigetøj
billigst i
Fabriksudsalgene „Nora“, Nørrebrogade 156, høje Stue
og Istedgade 84.

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls
Benklæder og Jakker 2,75, Bluser
2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal“ Minéralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne
Flasker med Navnet „Krystal“ i
Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Saneringen
af Adelgade-Kvarteret.

Prinsensg. Adelgade 68

Diskussionen om Adelgade-Kvarteret har endnu ikke ført til noget Resultat. Een Ting er et stort Publikum dog blevet enig om: At man køber til de rigtige Priser i Adelgade. Ganske særligt midt i Gaden i Nr. 68 hos »Stella«, som har Varer i flere Etager.

Drej om ad Adelgade og se »Stella«s 22 Udstillingsvinduer. Hos »Stella« faar man noget for Pengene. Der er Bunker af Julegaver —
og til billige Priser.

„Stella“
Adelgade 68.

GENT
Moderne Herreskræderi
Vi leverer Dem en Kamgarnshabit syet efter Maal for Kr. 88,00
Moderne Vinterfrakke eller Ulster efter Maal Kr. 78,00
Udbetaling fra 20 Kr.
Rantzausgade 13
(Linie 3, 8 og 13 til Døren)

Herm. Krügers Skraa

Overgaar alt i Velsmag
Faas hos alle velassorterede Cigarhandlere og Købmænd

De oprørende Domme over Lægerne

Nævningernes Ansvar og deres Stilling til Tabet af borgerlige Rettigheder

Titusinder af Mennesker har siden den oprørende Dom blev afsagt over Lægerne atter og atter gentaget: »*Det er godt, at jeg ikke var Nævning i den Sag og skulde bære Byrden af det Ansvar, Kendelsen i Sagen uvægerligt lægger paa Samvittigheden!*«

De 11 Nævinger har ogsaa omgaaende erkendt, at de ikke var klar over Rækkevidden af deres Svar: *Skyldig!* De har ved deres Anmodning om Benaadning for Tabet af de borgerlige Rettigheder givet det mest fuldgyldige Udtryk herfor.

Men havde de ikke gennem Pressen og Justitsministerens usmagelige Agitation i Radioen været præpareret, og havde de ikke været paanødt et stærkt moralsk Tryk af Retsformandens partiske Retsbelæring, saa havde de fulgt de tidligere Nævningeafgørelser i den Art Sager.

De tidligere gentagne Nævningefrifindelser i disse Spørgsmaal har sikkert sin store Del af Motivet i Nævningernes Frygt netop for de haarde, umenneskelige Domme, Juristerne vil dømme, om de gav dem Anledning dertil.

Man maa bebrejde de sidste Nævninger, at de ikke som tidligere indsaa, hvad der vilde ske, før de gav Svaret.

Paa den anden Side er der meget, der taler til Undskyldning for dem rent menneskeligt.

Vi kender tre af disse Nævninger personlig. De er alle tre deciderede vanetro Socialdemokrater. Og hvad kan egentlig bebrejdes disse halvgamle Mennesker, naar deres egen Partipresse optræder som den mest hadefulde og reaktionære Presse, blottet for enhver dybere menneskelig Forstaaelse af dette Spørgsmaal, kun opsat paa dette ene, at komme det fordærvede Udbyttersamfund til Hjælp med øget Børneavl trods Arbejdsløshed og Kvindernes Invasion i Industrien.

Nævningerne maa ikke paavirkes, men selve den Mand, der skulde være den første til at værne dette Princip, Landets Justitsminister, misbruger sin Magt til at beslaglægge Radioen i 2 Aftener for at paatrykke ogsaa Nævningerne hans reaktionære og frihedsfjendske Anskuelser paa det seksuelle Omraade.

Det er derfor ikke Nævningerne, vi skal rette Anklagen imod, men Retspræsidenten og Justitsministeren, der i lige høj Grad forbrød sig mod de Grundtanker, hvorpaa Nævningeinstitutionen bør hvile.

Nævningekendelsen er Resultatet af en juridisk Sabotage, en Forførelse udført af Folkedomstolens Fjender, en Kendelse, Nævningerne ikke vilde have afsagt, om de havde anet, hvad Juristerne vilde have udnyttet den til.

De dømtes Skyld, og de oprørende Domme.

Man har villet undskylde Dommenes Haardhed med de dømte Lægers Berigelsesmoment.

Men dette Argument er ikke andet end en slyngelagtig Raahed overfor de danske Læger, og i Særdeleshed overfor Dr. Leunbach og Philipson.

Læge Budde-Lund har — siges der — haardhændet krævet sit Honorar, i de fleste Tilfælde 50 Kroner. Vel, men skulde d'Herrer Jurister tale saa højt om haardhændet Inddrivelse af høje Honorarer. Tager de Herrer Sagførere Hensyn til Mennesker, der er i Nød? Er det ikke netop Mennesker, der er i Nød, d'Hrr. Incasso-Jurister lever højt paa og plyndrer med Aagerhonorarer?

Eller skulde d'Hrr., der staar i det socialdemokratiske Partis Tjeneste tale om høje Honorarer. Har Hr. Stauning, Hr. Steincke og Hr. H. P. Sørensen og de øvrige forargede Levebrodsmænd noget at lade en Budde-Lund høre? Deres egne himmelskrigende høje Honorarer, stammer de andre Steder fra end fra de udbyttede Arbejderes Frembringelser, og hentes det ikke fra kunstig Fordyrelse af de Fattiges Brød og af Pantefogeder under Trusler om at plyndre Arbejderhjemmene eller hentes i Lønfradrag paa Arbejdspladserne?

De Herrer skulde i alle Tilfælde forskaane deres Samtid for deres hykleriske Forargelse.

Men nu Dr. Leunbach og Philipson. Der kan ikke i denne Sag sættes den mindste Plet paa dem i Honorarspørgsmaalet. Tværtimod har de i alle de Tilfælde forbrudt sig mod deres Fagforenings Priser. De har for en Konsultation og Attest taget 5, højst 10 Kr.

Og i de Tilfælde, der ikke har været undersøgt i Sagen — hvor Dr. Leunbach tog en Part af den tyske Læges Honorar, blev dette ikke udbetalt ham, men gik til Fordel for nødstedte Emigranter.

Er der nogen af dem, der i Dag raaber op om Berigelsesmoment som Undskyldning for de oprørende Domme — ja, vi spørger, om der er nogle eller blot en eneste af disse Forargede, der har udvist en lignende Idealisme i deres Honorarspørgsmaal?

Vi tør rolig stille baade Dr. Leunbach og den unge Læge Philipson op mod hvilket som helst andet Menneske her i Landet og paastaa, at ingen — ikke et Menneske — har gjort et mere uselvisk og aldeles gratis Arbejde for Medmennesker, der var i virkelig dyb Nød.

Vi ved, at Tusinder af fattige Kvinder her i Landet vil inderlig bevidne Sandheden i dette.

Vi stempler derfor Paastanden om disse Mænds Berigelsesmotiv som slyngelagtig Ondskab og Løgn.

Den vordende Moders Ven og Raadgiver. Et blændeede Vidnesbyrd for Dr. Leunbach.

Fra samme reaktionære Kredse bliver Dr. Leunbach fremstillet som en Mand, der blot spekulerer i at hjælpe Letsindigheden og leve deraf.

Man har endog drevet Hykleriet dertil, at en af denne Reaktions Repræsentanter med tydelig Adresse til Dr. Leunbach erklærede, at hans Navn ikke var værdig at nævnes i den foragtelige Sjakrebørs for brudte Principper og forladte Idealer, der benævnes den danske Rigsdag.

Overfor denne bundforløjede og hykleriske Tilsøling af Leunbachs Personlighed er det værd at bemærke, hvad Forstanderinden for »Moderhjælpen« i København under Vidneansvar meddelte i Nævningesagen.

Hun oplyste, at Leunbach var den Læge og det Menneske, der havde henvist langt det største Antal unge vordende Mødre til »Moderhjælpen«s Beskyttelse og dens Hjælp!

Se, det er andet end løse Radiopostulater og Rigsdagspjat og underfundige Pressebeskyldninger.

Her staar den Kvinde, hvis særlige Opgave det er at tage sig af de unge ulykkelige vordende Mødre, for at de og det kommende Barn skal lide saa lidt som muligt under de Samfundsforhold, der raader, og under Vidneansvar bekræfter hun, at Leunbach netop ikke er Abortjægeren, men at han som Læge og Menneske taler med de unge ulykkelige vordende Mødre, der søger hans gratis Konsultation, og i alle de Tilfælde, hvor der er Mulighed for, at de ved Støtte fra »Moderhjælpen« kan gaa Svangerskabet ud, raader dem til dette og sender dem derhen.

Da Nævningerne hørte, at de juridiske Dommere havde benyttet deres Kendelse til at hefte Vanærens Stempel paa Dr. Leunbach og fratage Lægerne deres Ret til at praktisere i 5 Aar, da brast en af de kvindelige Nævninger i Graad.

Ja, de af Nævningerne, der er besjælet af Retfærdighedstrang, har Anledning til at begræde den Stund, de udtalte deres: *Skyldig!*

Men vi, der personlig kender den unge Læge Philipson og særlig Dr. Leunbach, hans grundærlige Karakter i alle Forhold, hans

En Julemand kommer

Tag vel imod ham; han kommer og anmoder Dem om at forny Abonnementet paa ARBEJDET for Januar Kvartal.

Saavidt muligt bedes man lægge Penge til ham, saaledes at han ikke skal gaa flere Gange forgæves. Hans Arbejde gør han gratis for Sagens Skyld.

Lægerne siger fra

Men Hr. Steincke har da Kvaksalverne

Vi udtalte i sidste Nummer i vore Kommentarer til den oprørende Dom over Lægerne, at dette maatte faa den Virkning, at Lægerne ganske simpelt nægtede at arbejde i Henhold til Love, der udleverede dem til strenge, vilkaarlige Straffe.

Bekræftelsen herpaa er kommet omgaaende, idet Lægernes Organisation til Udvalget, der har Hr. Steinckes Lovforslag til Overvejelse, har indsendt en Protest mod Indikationsparagraffens Sammenrodning af medicinsk og uklar social Indikation.

Lægerne kræver en klar, medicinsk Indikation og henviser de sociale Indikationer til andre Fagfolk, da de ikke ønsker at tage Ansvaret for Hr. Steinckes Sammenrodnings- og Rævekageparagraf.

Ligeledes nedlægger Lægerne Indsigelse imod, at Abortindgrebet autoriseres til Sygehuse og særlige bevaagne Klinikker, da mange Læger med Specialuddannelse er fuldt kvalificerede, og at der i Bestemmelsen ligger en nedsættende Mistænkeliggørelse mod Lægestanden som Helhed.

Dette er en klar Tilkendegivelse sagt fra rette Sted og i rette Tid overfor det reaktionære Miskmask af et Svangerskabslovforslag.

Det skal blive interessant at se, om »den stærke Mand« efter dette vil fastholde sit mod al Sagkundskab stridende Forslag.

I saa Tilfælde faar han kun Kvaksalverne at bygge paa, og efter hans hele Indstilling og fuldstændige dybe Misforstaaelse af de Forhold, der kræver voksende Fødselsregulering og Abort fra Kvindens Side, kan hans Lovforslag kun fremme det, han foregiver at bekæmpe, nemlig Kvindernes egne og Kvaksalvernes farlige og virkelige samfundsskadelige Indgreb.

Malerne i København

Ekstraordinær Generalforsamling.

1. *Forslag fra Hovedledelsen.*
2. *Resolutioner*
   a. *Ændringer til Prislisten.*
   b. *Helaarsunderstøttelse*
   c. *Lockoutbidragene.*

ad 1. Hovedledelsen foreslog til Urafstemning en Pris for Sprøjtemaling af større Jernkonstruktioner, saasom Broer o. l., skulde betales med de gældende Strygepriser minus 25 pCt.

Bestyrelsen i Afdelingen vilde anbefale Forslaget, fordi det var nødvendig at faa en Pris for dette Arbejde i Prislisten, idet stadig flere og flere Fag gjorde Indgreb i Malerfaget paa dette Omraade, saa selv om Prisen ikke var tilfredsstillende, maatte Malerne i denne Omgang vedtage Forslaget. Flere Talere anbefalede Forslaget, hvorefter det uden videre Diskussion gik til Urafstemning.

ad 2. I »Fagtidende for Malere« for December Maaned var offentliggjort nogle Aftaler imellem Malermestrene og Forbundet om Forklaring og Fortolkning af forskellige Priser i Prislisten.

Bestyrelsens Flertal, 8 imod 1, stillede en *Resolution, der var formet som en Protest imod Hovedledelsen,* fordi den igennem Aftaler med Malermesteren paaførte Malersvende en Masse Pligter, som i Virkeligheden var en Lønreduktion, uden at forelægge dette for Medlemmerne. Alle Aftaler var en Række Pligter for Svendene, men ingen Pligter for Mestrene om, hvorledes Arbejdspladser, Materialer o. l. skulde se ud. Undertegnede anbefalede Bestyrelsens Resolution.

Hovedbestyrelsens Næstformand Edv. Olsen og Medlem Edv. Olesen forsøgte at forsvare Hovedledelsen bl. a. ved Oplæsning af Malermestrenes Krav. Svendenes Krav kunde ikke oplæses, fordi Hovedledelsen havde glemt at stille noget Krav imod Mestrenes.

Bestyrelsens Resolution vedtoges med alle Stemmer mod 7 (ca. 500 Medlemmer).

2 b. Der forelaa en Resolution fra Aarhus Afdeling, som var vedtaget i flere Afdelinger i Forbundet.

Resolutionen gik ud paa, at Hovedbestyrelsen skulde arbejde for at Malerne kunde faa Understøttelse hele Aaret, idet vi nu var det eneste Fag, som ikke havde Helaarsunderstøttelse.

Resolutionen vedtoges uden Protest enstemmigt.

2 c. Herunder forelagde Formanden Kai Lynge sin Resolution fra Arbejdsløshedsmødet den 24 November om Udbetaling af Lockoutbidragene til de Arbejdsløse, som havde gaaet ledig mere end 21 Dage under Lockouten.

Resolutionen vedtoges, men har forøvrigt ikke andet Formaal end at dække Bestyrelsens Fiasko ved

Er Radioen i Uorden? 15 Aars Erfaring. Husk! Radio er en Tillidssag
Medlem af D. R. S. Danske Radioteknikeres Sammenslutning
Jeg ordner den, saa den er klar til Julen. Nora 7688
Konsulent for Afholdsforeningerne ENGEL RASMUSSEN
Obs. *Sikringspropper og Nefa-Elementer i Automaten* MEINUNGSGADE 11

Julenyhed

Dobb. Sovesofaer, 2 Armstole og Bord Kr. 325,00 — 10 pCt. i Udbetaling — Dobb. Divaner, 42 Fjedre, Kr. 45,00 kontant — Enkl. Divaner, 35 Fjedre Kr. 35,00 kontant. — Enkl., billige Divaner, 18 Fjedre, 20 Kr. kontant.

4, Gormsgade 4
1ste Sal

Kolonial-Lagrene

Holmbladsgade 18 Amg. 2810 - Holbergsgade 9 Palæ 5409
Prøv vore Vine og Konserves til Julen
Varerne bringes overalt.

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

FODTØJ

500 Par repr. Fodtøj
Dame fra 1,50 Kr. Herre fra 2,50
Træsko, Træskostøvler, Klædesko
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

2000 Par brugt Fodtøj
nye Ridestøvler, brune & sorte fra Kr. 30,00 Prima Reparationer udføres.
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsensgade).

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

Giv Morgensko i Julegave
Køb direkte paa Fabriken.
Alle moderne Farver fra 5,00. Herresko fra 11,00. Damesko fra 7,25.
KAPELVEJ 53

BEKLÆDNING

Selskabstøj udlejes
Oppresning, kemisk Rensning, Reparation og Forandring af Herreklæder.
Asminderødgade 6.
P. Larsen

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Rolfs Magasin

Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS.
V. Nielsen, Nora 97 v. Baggesensg. 20.

SKRÆDERIET VIKTORIA
Istedgade 38 (Den høje Stue)
leverer Dem de fineste Vintersnit & Vinterfrakker paa Konto. Udbetaling og Resten i smaa Afdrag. For moderne Snit og god Pasform garanteres.

Julegaver til hele Familien
faar De lettest og billigst i
TRICO-BAZAR
Slips, Sportstrømper, Silkestrømper, Sokker | 98 Øre
Oehlenschlaegersgade 15

Tøjhuset Blaagaard

Kom og se! Mægtigt Udvalg i brugte Vinterfrakker og Jakkesæt fra 20 Kr. Største Lager af Arbejdstøj og Helmens Benklæder.
Blaagaards Plads 25

RADIO

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte. »Kramolin«, Rosenvængets Allé 8. Øbro 6016. Øbro 6316.

Køb Julekaffen
¼ kg ... Kr. 0,77 - Kr. 1,09
Alt i Juleknas og Nødder
i
Kolonial-Lageret
1, Borgergade 1
Tlf. Palæ 816 x.
Varerne bringes overalt.

„Bryggens billigste Bod"
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre ¼ kg.
Konkurence Blanding 66 Øre ¼ kg.

SLAGTERFORRETNINGEN
22, MAAGEVEJ 22, Taga 3485
anbefaler sig med 1ste Kl. Varer. Okse-, Kalve-, Flæske- og Hestekød, samt alt Slags Fjerkræ til Dagens Noteringspriser. Varerne bringes overalt. Chr. Nielsen.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet: Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter. Alt Drejе og Revolverarbejde. Grundlagt 1919.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO,
Ahornsgade 11 - Nora 5630

MØBLER

OTTOMAN
2 Armstole, rigtigt udført paa eget Værksted, 100 Kr.
Afbetaling kan indrømmes.
Ottomaner, Divaner, Garderobeskabe, Reoler billigste Priser.
40 KORSGADE 40

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Møbler-Udstyr Gardiner, Tæpper, Sengetøj — Lysekroner etc.
Lille Udbetaling. C. 14030. Alt i Møbler.
Udstyrsmagasinet Ryesgade 3 Hjsk. 1. Sal

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00. Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem, køb derfor Møbler hos
*Snedkermester J. Rysse*l
Oehlenschlægersgade 40
Bestøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

Ottomansæt 40 Kr.
Udbetaling, Rest 10—12 Kr. Md.
De smaa Hjems Ven
SVEND
Vesterbrogade 108.

Bliv ikke vild-
ledt i Deres Indkøb!
Har De 25 Kroner leveres for 100 Kr.
nyttige Julegaver
Møbler - Sengeudstyr - Senge
Gulvtæpper - Gardiner
25 Aar sam. Sted

Møbel- & Sengeudstyrsforretning
ved A. Elhegn
(Nolfi Patentsovemøbler)
Griffenfeldtsgade 50 - 50 A
v. Sct. Josefs Hospital. Tlf. Nora 6129

FØDEVARER

Slagterforretningen

Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

K. V. OLSEN - Kolonial & Vin
Prøv vor ekstrafine Kaffe
Blaagaardsgade 22.

Flæsk & Paalæg
samt alt i Viktualier.
Bedste Varer. Billige Priser.
37, KORSGADE 37

Vi drikker Kaffen i
Kaffe Baren
Aaben fra Kl. 6 Morgen **Kapelvej 1.**

TH. GREVE
KAFFE ALT — fineste Javablanding. Kr. 2,48 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

Billig - Billig

¼ Ltr.	Piskefløde	1,40
¼ „	Kogefløde	0,70
¼ „	sød Mælk fra tuberkelfri Besætning	0,23
¼ „	Kærnemælk	0,13
¼ „	Jerseymælk	0,29
1 Fl.	Fløde (stor)	0,10
1 Fl.	Fløde (lille)	0,06
1 kg	Ærter	0,65
½ kg	Ærter, Wolff & Arvé	0,38
8 Stk.	Houlberg Bayerske Pølser	0,60
1 Ds.	Sardin i Tomat el. Olie	0,21
1 „	Fyrtaarnet's Gaffelbidder el. benfri Sild	0,23
½ „	Syltede Æbler	0,60
½ „	Snittebønner	0,21
½ „	Medisterpølse	0,75
½ „	Medisterpølse	0,45
1 Pk.	Macaroni	0,12
6 Br.	bl. Krydderier	0,30
½ kg	Margarine	0,38, 0,39 0,34
10	store, nylagte Æg	0,90

Kun i
Mejeriet, Oehlenschlægersgade 38.
Da Prisen er den rigtige, bringes ingen Varer

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

Kurvemagerværkstedet
Stengade 37 Kj.
Alt i Kurvevarer til en gros Priser.
Nora 3128 x.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

„Rekord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25. Splintfri Glas 1,00
Fjeder 2,00. Rensning 3,00
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Bliv Herre over Forplantningen Pris 1 Krone
J. H. Leunbach's **„Kønslivet og Sundheden"** gives ikke fri ... Arbejdets Kontor, Blaagaardsplads 21

Køb Deres Cigarer
Vin og Tobak til Julen
CIGARFORRETNINGEN
15, Pr. Charlottegade 15
Niels Lund

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer, Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Julekort etc.
Stort Udvalg i Vine og Spirituosa til Julen.

KØB FORBRUGET
af Cigarer, Tobakker og Vine
hos Stoltenberg Petersen
18, Toftegaards Allé 18
Tlf. Valby 1158 x.

Engl. knuste Koks Kr. 2.45,
i smaa Maal: danske 25 — engl. 28. Nødekoks, engl. 25 Øre pr. 10 Liter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretninger.
Sundevedsgade 32 Sct. Annægade 10
Vester 7059. Amager 7606.

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej"
Dybbølsgade 58
anbefaler sig til Julen med
Blomster og Kranse
Varer sendes overalt — Vester 3458.
Provinsordrer modtages.
Annoncen giver 10 pCt. Rabat.

Gaasen bliver sprød
og lækker, Kagen hæver sig smukt i min Gasovn til 3 Ænder 19 Kroner, til stor Gaas 15 Kroner. Faas kun paa Sølvtorvet, Gasovn med Drejerør 22 Kr. Gasovne med Porcelænsemaille 36 Kr. 100 Modeller Gasovne fra 4,50 Kr.
Nyt bespar. Gasapp. 4,50 Kr.
Stobt Rist. Rustfri Brænder. Varmefordeler, kan ikke slaa tilbage. Faas kun paa Sølvtorvet. Moderne Køkkenudstyr 25—35—50—75—100 Kr.
Carl Petersen, Sølvtorvet

Julegaver. Spar ⅓
Moderne unit. Ravsmykker, Armbaand, Halskæder 2 Trediedel Pris. Kagekniv 1,98. 6 Frugtknive i en Æske 3,58. Æske med 2 Cabaretgafler 1,38. Stor Bøjletaske, ægte Læder, 7,28. Lædermapper 3,98. Skoletatiché med Penalsæt 4,78. Læder-Skoletaske med Lynlaas 6,88. Dametasker, Punge, Tegnebøger, Lædervarer i mægtigt Udvalg.
KOSMOS,
Nørrebrogade 35
Kælderbutikken med fine Varer.

Køb Julegaven i
Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaier, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m. m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 48 Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer. Alle Slags Reparationer udføres.

Gør Juleindkøbet
i Musikhuset „BILLIGST"
Korsgad 35.
ALLE Slags Harmonikaer. Ure
½ *Pris.* Alle forskellige Strengeinstrumenter. Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes.
Musikhuset „BILLIGST"
Korsgade 35

Permanent 4,50, alt iber.
½ Aars skriftlig Garanti gives
10 pCt. Rabat paa Permanent
Herre- og Damesalonen „CITO" Saxogade 83 Vester 7919

E. SVENDSEN
CHIR. INSTRUMENTMAGER
Grønnegade 1
Telf. Byen 5140 y
Elektrisk Sliberi
Udsalg af Knive og Sakse
Fineste Slibning af Gilletteblade

HUSK BYENS BILLIGSTE
Forretning med hygiejniske Artikler.
Westend 13, København V.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 1
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

HUSK at bemærke, naar du gør dine Indkøb hos vore Annoncører, at Annoncen er læst i „ARBEJDET".

---

administrationen af Lockoutbidragene.

Formen for Udbetalingen var allerede i Foraaret vedtaget sammen med Lockoutbidraget og saaledes unødvendig at fremdrage, hvis ikke Bestyrelsen eller Formanden havde været ude og prøve paa at faa udbetalt Pengene i Strid med Generalforsamlingsbeslutningen herom.

1110 Gustav Hansen

Vi henstiller

til alle, der køber vort Blad i Løssalg, om at tegne sig som fast Abonnent for Januar Kvartal. For Kr. 1,50 faar Abonnenten Bladet lige ind ad Døren hver Uge.

Send et Kort med tydeligt Navn og Adresse til ARBEJDET's Ekspedition Blaagaards Plads 21, Kbhvn. N.

Arbejderne og Julemarkedet

Kammerater, er I klar over, at Julemarkedet saavel som Pinse- og andre Sæsonmarkeder er det Forum, som kapitalisterne bruger til at franarre jer en Del af Lønningerne **ved forhøjede Priser,** en Forhøjelse, som I ingen Mulighed har for at faa nogen Ekvivalent for i jeres Lønninger. Hvis Arbejderne kan frigøre sig for at abe Overklassen efter ved de af Overklassen i Profitøjemed optundne Sæson- og Modegalskaber, vilde de derved forbedre deres egen Økonomi.

Kammerater, naar jeg benytter Julemarkedet til at gøre jer opmærksom paa, at vi ved at følge Overklassens Uvaner skader vor egen Økonomi, saa er dette kun et Eksempel, som gentager sig i mange andre Former, hvor vi ofte selv medvirker til Støtte for Kapitalen og Skade for os selv.

I ved, at naar det er »vor Sæson« til Forhøjelse af Priserne paa Arbejdet, da sætter Kapitalen alle Kræfter ind for at ødelægge vor Sæson, Kapitalen søger endda igennem fleraarige Overenskomster at hindre vore Sæsoner i ikke at komme for ofte.

Kammerat, til din egen og din Klasses Gavn bør du kæmpe imod Kapitalens Sæsonplyndring.

Arbejdere og Arbejderkvinder, klæd jer paa en for Helbred og Udseende fornuftig Maade og sig fra alle Modegalskaber. Det klæder ingen Arbejder at være lapset, og vore Kvinder er for gode til at abe Overklassens Demimonder efter med Rødkridt og Pibeler.

Arbejdets Kvinder har af Naturen et friskt og naturligt Udseende, som de ikke bør ødelægge for at komme til at ligne overgemte Natugler fra Overklassen.

Arbejdere og Arbejderkvinder! Styrk jeres Økonomi og jeres Klasses Moral ved ikke at efterligne Kapitalistklassen saavel ved Indkøb som ved anden Væremaade. Vis herved din Stolthed over at tilhøre en Klasse, der sammen med Naturen skaber alle Jordens Værdier. Derved vil du styrke dine Kammeraters Tro paa, at I er i Stand til at administrere disse Værdier selv og dermed afskaffe Kapitalismen og Lønsystemet i dettes nuværende Form.

Arbejder

Socialhjælp ved Politihjælp

Da Joh. Sørensen i Alderslyst i sidste Uge skulde afhente sin Socialunderstøttelse, var der uberettiget trukket et Afdrag fra til Skat. Da han ikke vilde finde sig deri og protesterede, blev han henvist til at tale med Formanden, Hr. Westergaard.

Nu er Forholdet, at Politiet har forbudt Joh. Sørensen — det frygtelige Menneske — at tale personlig med Socialudvalgets høje Formand.

Nu vidste Joh. Sørensen ikke bedre end at henvende sig til Politiet i Silkeborg, som havde udstedt Forbudet, og bede det tale til den for ham utilnærmelige Formand.

Damebukser m. Cerutter 1,00
Lækker Pølse m. Cerutter 0,50 | Gulerod m. Cerutter 0,50
„Kys mig" Hagesmæk m. Cerut 1,00 | Kransekage m. Havanacigar 0,50
Akvavit m. Sut og Cerutter 1,00 | Hammer m. Cigar 1,00
Stort Udvalg i Huer, Hatte, Spøg og Skæmt.
Johansens Cigar- og Vinlager Blaagaardsgade 22

Gæs - Ænder - Flæskestege

KØBJULESTEGEN HOS OS! Mægtigt Udvalg til meget smaa Priser. Gaa til den nye Slagter, Sølvgade 103, Varen og Prisen vil passe Dem.

Prima Oksekød (Kvlekød) 45.55 | Karbonade
Fineste Fedekalvekød 45-55 | Skinke } 65-75
Bov 48 | Brystflæsk 65
3 Pk. 1 Kl. Paalæg 50 Øre. Stort Udvalg i fine sukkersaltede Røgvarer til Julen!

Aflæg Forretningen et Besøg, se Vinduet, og bliv overbevist om Annoncens Rigtighed.
Varerne bringes overalt Tlf. Byen 6417
Den nye Slagter
Sølvgade 103 (ved Søerne)

Nissens anerkendte Likører

faas overalt
Fransk-Spansk Vinlager
Brohusgade 14, N. en gros ved Nora 5119

Influenza

„Stiebel" sælger under Influenzaen gode vandtætte billige Sko, saavel Herre-, Dame- og Børnesko til meget billige Priser.
Køb Julegaven hos »STIEBEL«
80, Adelgade 80 - Tlf. Palæ 2786

Bidrag til „Arbejdet"
Liste 86 (Kontoret) Alb. E. 1,00 Harry Nielsen 0,50 A. Schaba 1,50 C. P. Søborg 2,00 (Med det tidligere indkomne ialt Kr. 830,02

Bliv Abonnent

Har du

husket at tage et Par Blade med paa din Arbejdsplads, der er flere Kammerater du godt kunde sælge „Arbejdet" til hvis du blot vilde!

Ifølge et Radio-Referat skal Stauning ved et Møde fornylig have udtalt: »Vi har Ret til at forvente, at den Tid er forbi, da Folkeretten blev krænket.«

Det skal nok passe — at han har sagt det. Savl og Skægmotion.

Ansvarhavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brd. Thøgersens Tryk

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 45. | Fredag d. 25. December 1936 | 1. Aarg.

Du bør ikke hade

Det var en yngre Kammerat, der skrev til mig forleden, om jeg ikke engang kunde forklare i Bladet, hvorledes man skriver en Artikel.

Og nu i disse rare Juledage var det ingen ilde Tanke at tage dette Problem op til Belysning.

— — —

Ser du, unge Kammerat, det er slet ikke mere saa vanskeligt, som du tror. I gamle Dage var det meget værre, da skulde Journalisten dyppe Pennen i sine egne Tankers Dyb og finde Problemet Sandhedens Kærne frem og lægge blot for de undrende tænkende Læsere.

Derfor var Penneskafterne paa de gamle Bladkontorer altid gnavet i Stykker [illegible] Tankeanspændelse [illegible] Sted mere. [illegible] Pennen [illegible] Sjæl eller i andres [illegible] han har en Pencil, en Fyldepen [illegible] og han skriver kun om, hvad andre har sagt eller gjort — det er nemmest!

Men der er andre Problemer. Se, kære Kammerat, du maa endelig ikke støde de kære Læsere. Du maa altid tænke paa dem, hvorledes deres Indstilling er [illegible] Opfattelse, hvad der passer dem, hvad de helst vil læse om og hvad de i den Tilstand, de befinder sig i, bedst kan fordøje.

Overfor det Problem stod jeg, da jeg skulde skrive denne Artikel. Jeg ved, at Artiklen først naar mine kære Læsere 1ste eller 2den Juledag, hvor de af den forhaabentlig gode Mad og Lediggang saadan er halvdvaske og godmodigt indstillede, lidt uendelige og uden [illegible] Ofret eller Sjæl [illegible] af nogen Art.

[illegible] Overskrift, der passer ind i det [illegible] skriften »Du bør ikke hade!«

Jeg regner med, at den Overskrift [illegible] Læsere straks [illegible] spanske [illegible] »Du [illegible] bør [illegible]«

[illegible]

Og Montmartre med en [illegible] Montmark [illegible] ikke [illegible]

Men nu [illegible] har ingen [illegible] Overskrift [illegible]

Det [illegible] at man ikke [illegible] stiller Krav til [illegible] Hjerne [illegible] sætter Bevægelse [illegible]

Du har nok bemærket, unge Kammerat, at paa store Møder [illegible] tænkes altid »hørte« til det, der er sagt Hundrede Gange før.

Derfor bør du aldrig finde paa noget nyt, heller skrive noget, der er skrevet før, og kan du saa tænke den gode Overskrift med det du skriver, saa er det helt godt. Saa siger dine kære Læsere: »Det var virkelig en rigtig god Artikel!«

[illegible] Eksempel [illegible] kun at skrive hvad der er skrevet før og samtidig, saa vidt muligt, følge Overskriften: »Du bør ikke hade!«

— — —

Forleden Dag læste vi alle i Dagspressen en Tale, den spanske katolske Kirkes Primas, der er flygtet til Rom, havde holdt, og hvori denne høje Gejstlige, der i Rangforordning staar næst efter Guds Statholder paa Jorden, beroligede os alle med Henblik paa Begivenhederne i Spanien og særlig Francos Operationer med Madrid. Han erklærede, at denne Operation ikke maatte forurolige vore Hjerter eller vor Samvittighed, den vilde kun skære den onde Byld bort, saaledes at Europas Folkelegeme atter blev karsk og sund.

Og det kan ikke bestrides, at denne Kristus Tjener paany indskærpede Mesterens advarende Ord: »Du bør ikke hade!«

Og paa en næsten underfuld Maade blev hans Ord understreget af et fuldt troværdigt Vidne, en borgerlig Mand, en anset Generalkorrespondent til den svenske Hovedstadspresse, der netop samme Dag sendte en korrespondance hjem til Stockholm, hvori han skildrer lidt af sine Oplevelser under Bombardementet af Madrid.

Han skrev bl. a.:

— — —

Det er ingen Fare mere at være god Frontsoldat. Fronten bombarderes ikke. Jeg har lige læst Fortegnelsen over Resultaterne af Onsdagens Bombardement. Nedslagene er faldet i Gade paa Gade i de tættest bebyggede Arbejderkvarterer. Kvinder og Børn [illegible] et [illegible] Begreb [illegible] en anden Klang. At de 8 Døde [illegible]

[illegible]

mer, uden Helteglorie. Jeg kom i Dag paa en Runde ind i en af de [illegible] interimistiske Ligkapeller, hvor der stod Kiste ved Kiste. Der stod 17 af disse raa, uhøvlede Trækasser. I den inderste laa det værst medtagne Legeme. Den blege Opsynsmand fortalte mig, at det var en Læge. Nu er det [illegible] Hovedet mangler. Lemmerne er [illegible] den opsprættede Krop der minder om Billedet fra de unge Lægers Anatomibord. Og ved Siden af Lægeresterne ligger Kvinde ved Kvinde i en lang Række Kasser. De ligger der, som de blev indbragt, med Klæder og Legemer sprængt i blodige Laser. Det sorte, spanske Haar ligger i blodklistrede Tjavser ned over de af Angst og Gru hærgede Ansigter. Paa en af dem er hele Ansigtet knust. Jeg ser det og vil helst ikke, og dog maa jeg igen se — jeg føler Trang til at skrige højt af en indre, dyb Smerte.

Her ligger en ung Mand med hele den spanske Ynglings sydlandske Skønhed bevaret i det unge Ansigt — han ligger som han sover. Ved Siden af ham ligger en stor Dreng, han har ingen Hoved. Kroppen slutter i en blodig Klud, hvoraf Luftrøret stikker frem.

Henne paa et Bord staar mindre Kasser med Smaaborn. I en af dem staar jeg og betragter en 7 Aars Dreng. Hans Hoved er knust, men ud af hans Bukselommer er faldet forskellige Dele af alle Smaadrenges internationale Legetøj. Kassen ved Siden af er kun en halv Meter lang. I den ligger en lille sød halvaars Baby. Han er venske ublodig. Maaske er han død af Chocket eller Faldet, da han sammen med Moderen styrtede ned gennem Etagerne. Men skøn er han, det lille Menneskebarn — jeg tænker paa min egen lille Gut derhjemme og vender mig bort og — —

— — —

Du bør ikke hade!

Eli.

Paa Front med Steincke

En Hr. Martin Nielsen, der paa "Arbejderbevægelsens Vegne", optræder imod de dømte Læger.

I »Arbejder-Bladet« for Fredag d. 18. Decbr. har en Hr. Martin Nielsen skrevet en Artikel, der retter et stærkt Angreb paa de to dømte Læger, Tage Philipson og Leunbach.

Da Grundlaget for dette Angreb dels er løgnagtig og dels direkte søgt at skjule [illegible] tilsammen den egentlige Hensigt, nemlig i samme Stund som den borgerlige Reaktion har tilføjet de to kendte Seksuallæger et Slag, at faa D. K. P.'s Medlemmer til at støtte Reaktionen ved ogsaa at angribe de Dømte.

Denne Kendsgerning er Grunden til, at vi tager nævnte Artikels Indhold op til nærmere Belysning.

Læge Philipsons Udtalelser paa Mødet i Idrætshuset.

Angrebet mod de to Læger bygges paa Læge Philipsons Udtalelser paa nævnte Møde.

Martin Nielsen gengiver [illegible] disse Udtalelser saaledes:

[illegible]

med eller uden Forplantning *som Betingelse for menneskelig Frihed og Lykke!*

Det sidste forandrer Martin Nielsen til »den højeste Form for revolutionær Bevidsthed o. s. v.« Altsaa Løgn og Pjat blandet sammen for at forføre de Læsere, der ikke hørte Philipsons Udtalelser.

Et lumpent Angreb paa den fraværende Læge Leunbach

I samme Artikel rettes ligeledes et Angreb paa Dr. Leunbach, der gaar ud paa, at naar han har sat sit Navn under en Protestadresse mod de politiske Mord i Moskva og samtidig finder det formaalstjenligt at starte en Petitionskampagne for Benaadning rettet til Myndighederne og Statsoverhovedet i det kapitalistiske Danmark, saa har han sat sig uden for enhver revolutionær Bevægelse!

Her overfor skal vi først oplyse, at Dr. Leunbach ikke har haft en Finger med i den omtalte Petitionskampagne at bestille, tværtimod!

Nedskriveren af disse Linjer opsøgte nemlig Dr. Leunbach straks efter Domsafsigelsen og foreslog ham 1. *At han tog Reaktion ved en Appel til Højesteret og 2. At vi allerede under Appeltiden startede en Petitionskampagne med det Formaal at opnaa Amnesti med Henvisning til de borgerlige Retfølelser.*

Dr. Leunbach, der under Processen [illegible] Aften [illegible] Han afviste den Aften enhver Tanke [illegible] Appel og Amnesti.

»Jeg har kun en Tanke [illegible]«

[illegible]

Hvorledes staar det til med Martin Nielsens og Consorters moralske Habitus?

[illegible]

Husk

Dette Nummer er det sidste i Oktober Kvartal.
Vil De undgaa Standsning i Bladets Forsendelse, da forny Abonnementet i denne Uge. Pris 1,50 Kr. Bladet kan bestilles hos alle Landpostbude paa alle Postkontorer samt paa Ekspeditionen Blaagaards Plads 21, Kbhvn. N.

En samlet Oversigt

[illegible]

sti-Kampagne for sig selv.

Han har nemlig i Lighed med de andre stormægtige Gavtyve indenfor D. K. P. altid sørget for, at en ung Partikammerat lagde Navn og Fængselsophold til, naar de skulde have skrevet noget, der kunde medføre positivt Ansvar.

De har i dette Forhold udvist

(Fortsættes Side [illegible])

En Ungdommens Enhedsfront

Det meddeles i Aviserne, at de politiske Ungdomsorganisationer og en Del andre Ungdomsorganisationer, formentlig K. F. U. M. og Katolsk Ungdom, i den nærmeste Tid vil afholde en Konference i Rigsdagen for at drøfte, hvorledes man bedst skal bekæmpe Smudsbladenes videre Udbredelse blandt Ungdommen.

Den kommunistiske Ungdom er endnu ikke indbudt, men da det maa siges, at Kommunisterne er Eksperter paa Enhedsfrontomraadet, venter de at blive det, og »Arbejderbladet« giver sin fulde Tilslutning til den paabegyndte Kampagne og oplyser, at det særlig er Bladene »Montmartre« og »Puls«, Kampagnen er rettet mod.

Vi kan ligesaa godt med det samme tilstaa vor Uvidenhed. Vi kender ingen af de to Blade, har aldrig hverken set eller læst dem, og kan derfor ikke udtale os om, hvor lidt eller meget der er berettiget i Kritikken, men er de daarligere end Søndags B. T., »Det Røde Aftenblad« eller andre af de tarvelige Ugeblade med deres forskruede, forløjede Kærlighedsnoveller eller »sandfærdige Beretninger fra Livet«, som spredes i Masseoplag, sker der nu vist ingen større Skade, hvis de skulde blive bremsede. Vi tror nu forresten ikke, de kan være værre, det er næsten umuligt.

Selvfølgelig er Steincke bleven Ild og Flamme ved at denne moralske Moralskhed hos Ungdommen og erklærer til »Soc. Dem.«, at han gerne ønsker et »Nøjerlag« ved Domstolene paa dette Spørgsmaal, for at Rigsdagen kan se, hvor alvorlig Sagen er, ogsaa fordi han — ved Guds skæbne den største Ed en saa moralsk Personlighed kan tænke sig — fy ... samdelig, der skal gøres noget.

[illegible] Anledning [illegible] Undtagelse, og stille Trusel om, at Steincke og disse [illegible] Ungdomsledere — med eller uden Kommunister — er de rette til at bestemme, hvad Ungdommen og for den Sags Skyld ogsaa andre skal læse her i dette Land. Naar denne eller disse [illegible] pornografiske Presse og de af os ovenfor omtalte Blade finder en saadan Udbredelse, som det nu paastaas, saa skyldes det jo først og fremmest, at disse Ungdomsorganisationer ikke har andet end Surrogater at byde deres Medlemmer baade paa det seksuelle som paa det sociale Omraade — og, ja Ungdommen maa jo synes, at Surrogaterne i de omtalte Blade er bedre — derfor køber de dem.

Endelig maa vi maaske have Lov at gøre opmærksom paa, nu, da Domstolene med alles Velsignelse skal mobiliseres mod Pornograferne, at Fröding, Sveriges største Lyriker, i sin Tid i den samme Morals Navn blev dømt for Pornografi for sit skønne Digt »Morgondrøm«, og, hvis vi ikke husker aldeles forkert, er det ikke saa længe siden, at en Kommunist ved Navn Holberg maatte gøre Bekendtskab med det indre af en Celle paa Vestre Fængsel for samme Forseelse. Pas paa. Retfærdigheden har jo Bind for Øjnene. Historien kan gentage sig endnu en Gang.

Til alle Arbejdere og frisindede Mennesker

Da de haarde Domme faldt over de danske Læger og Sygeplejersken Fru Perlmutter, følte Tusinder Kvinder og Mænd det som et smerteligt Slag mod deres Retsbevidsthed.

Og særlig den Del af Dommen, der stempler disse Medmenneskers Handlinger som vanærende og for Vær fratager dem Retten til at eksistere ved deres daglige Virksomhed, føles som en afskyelig Uretfærdighed.

Vi kan ikke se, at det har noget med Retfærdighed eller med moderne Retsopfattelse at bestille først at straffe Menneskene med Indespærring i Fængsel og derefter, naar de efter endt Straf lukkes ud, sætte Skammens Stempel paa dem og forbyde dem at eksistere ved deres Fag.

Dette er fra Samfundets Side en Forfølgelse, der er i aaben Strid med alle humane og moderne Retsprincipper.

Og dette føles i dette Tilfælde dobbelt bitterligt, naar man [illegible] Lægerne Philipson og Leunbachs Virksomhed var det ikke Pengevinding, men Hjælpsomhed og Medfølelse med de ulykkelige Kvinder, de henviste til den lykke Læge [illegible] disse urimelige Domme.

[illegible]

Lejlighed til det, at rekvirere Lister og lade disse cirkulere paa Arbejdspladser, i Husene, hvor de bor, og i de Kredse, hvor de kommer.

Lister tilsendes ved at ringe eller skrive til Højbjerg Petersen, Borgmester Jensens Allé 12, Tlf. Obro 4169 x.

De udfyldte Lister indsendes til Fru Jenny Larsen, Gammeltorvsgade 10, 2. Sal, K.

Vore Læsere vil endvidere kunne afhente og aflevere Lister paa vort Ekspeditionskontor, Blaagaards Plads 21, hver Hverdag Aften mellem Kl. 17 og 19.

Kammerater i København og Provinsen, Kvinder og Mænd. Lad os ikke tillade, at Reaktionen ødelægger idealistiske Mænd som Philipson og Leunbach. Tusinder af fattige Kvinder har de velder tagsløst hjulpet. Tusinder af Arbejderhjem skylder særlig Leunbach Tak for, at de ikke nu sidder med en stor Børneflok, som de ikke kunde forsørge.

Kammerater, vi maa ikke svigte disse Mænd. Vi maa vise, at Arbejderne er [illegible] med de Mænd, der kæmper i Sandhedens Tjeneste for vor menneskelige personlige Frihed og Livslykke.

Rekvirer Lister og lad dem cirkulere.

Gadespejlet

[illegible] Redaktør af [illegible] Spids [illegible] paa [illegible] Vestre Fængsel [illegible]

[illegible]

[illegible] uden social Indkaldelse ved Gud [illegible] Steincke.

[illegible] følger jeg [illegible] og Puls straks paa Montmartre!

[illegible] vandkæm-

Spids.

Niels Møller Sagen

Begaar Magthaverne en Uretfærdighed imod dig, og du gør Oprør derimod, foretrækker de at knuse dig fremfor at give dig Oprejsning

Under Behandlingen af de tidligere Affærer fra Alderslyst har vi glimtvis beskæftiget os med Niels Møllers Sag. Men vi skal til Orientering for vore Læsere i Dag kort opridse Indledningen til hele denne skandaløse Sag.

Arbejdsmand Niels Møller.

Den Mand, der af Myndighederne og meget mod sin egen Vilje er blevet Hovedpersonen i denne Sag, er Arbejdsmand Niels Møller, hjemmehørende i Balle Kommune ved Silkeborg.

Han er født 14. Februar 1904 som den næstældste i en Børneflok paa 11 Børn i et almindeligt Arbejderhjem.

Med Henblik paa det, som senere sker, og som af Myndighederne er gjort til Hovedsagen i denne Affære, bemærker vi, at Niels Møllers Forældre, hans Søskende og han selv af alle er anset for fuldstændig normale og stræbsomme Mennesker, hvis hele normale Mentalitetstilstand ingen nogen Sinde har tvivlet om.

Niels Møller maatte som alle andre Arbejderbørn den Gang være med at tjene til Livets Ophold. Han er som Tusinder andre normale Mennesker spinkel af Vækst — om dette er nogen Anklage.

Fra sit 15. til sit 18. Aar arbejdede Niels Møller paa Papirfabrikken i Silkeborg, men da han naaede Alderen, hvor Fagforeningen kræver, at den Unge skal have voksen Mands Løn, led Niels Møller samme Skæbne som tusind andre unge Arbejdere, saa havde Arbejdsherren ikke mere Brug for ham.

For ikke at gaa arbejdsløs i Byen, søgte den unge Niels Møller ud paa Landet og tog Arbejde rundt om paa Gaardene, hvor der var et Job, snart i fast Plads, snart som Løsarbejder.

Det ofte strenge Arbejde medførte i Forbindelse med hans spinkle Konstitution, at han led under Arbejdet og bl. a. blev udsat for en Muskelsprængning.

Da han kom op i Tyverne, søgte han — som Tusinder andre, og som naturligt er — Arbejde som Arbejdsmand i Kommunen, hvor han var hjemmehørende.

Da Krisen satte ind, maatte han dele Skæbne med de tusinde andre Løsarbejdere i vort Land, snart have et lille Job og snart gaa arbejdsløs.

Han stod i sin Fagforening — Arbejdsmændenes Fagforening for Lysbro og Omegn — og betalte sit Kontingent til Arbejdsløshedsforsikringen.

Indtil Trivialitet ligner Niels Møllers Livsskæbne titusinder andre Arbejderes, hvem det forbryderiske Samfund formener Adgangen til at tjene sit Livsophold ved eget Arbejde.

Vi understreger stærkt dette sociale Forhold — som Niels Møller er uden Skyld i —, fordi netop disse Forhold er Magthavernes Begrundelse for den skandaløse Behandling, de senere har ladet ham overgaa.

Niels Møllers Mentaltilstand

Vi maa til Orientering for vore Læsere omtale et andet Forhold, som spiller en afgørende Rolle i denne Skandalesag, nemlig Niels Møllers Mentalitetstilstand.

Magthaverne vil nu for at dække deres egne Fadæser pludselig søge at gøre Niels Møller aandssvag.

Ifølge alle videnskabelige Erfaringer paa dette Felt er Aandssvaghed ikke noget, Mennesket op i 30 Aars Alderen faar uden nogen ydre Aarsag.

Aandssvaghed er enten medfødt eller en i den tidlige Barndom indtraadt Abnormtilstand.

Saa sent som den 20. December i Aar skriver Overlægen paa Frederiksberg Hospital, Hr. Ph. Levison, følgende i »Politiken« herom:

»Blot kunde det interessere mig at høre, hvorledes man kan helbrede Aandssvaghed, som saa vidt mig bekendt *hidtil har været anset for en medfødt eller tidlig i Barndommen indtraadt varig, aandelig Defekt.*«

Vi maa fastslaa, at Paastanden om, at en Mand i 30 Aars Alderen pludselig bliver aandssvag er noget uvidenskabeligt Vrøvl.

Som denne Sag har udviklet sig, har det derfor afgørende Betydning, om hvorvidt Niels Møller har været aandssvag fra Barn af eller i Tidsrummet mellem Barneaarene og til det Tidspunkt, da Socialudvalget i Alderslyst i Februar 1935 sendte ham paa Tvangsarbejdsanstalten i Viborg.

De offentlige Myndigheders Stilling.

Lad os da først slaa fast, at Niels Møller som Barn har gennemgaaet hele den lovpaabudte Skolegang som alle andre normale Børn, uden at Myndighederne har fundet sig foranlediget til at stemple ham som et unormalt Barn, endsige stemple ham som *aandssvag!*

Dette gælder ikke blot Skoleaarene, men alle senere Aar, hvor Niels Møller som alle andre normale Individer kommer i Berøring med Myndighederne. Aldrig i noget Tilfælde har Myndighederne opdaget eller paatalt, at denne Mand var unormal, endsige *aandssvag!*

Vi har i vore Undersøgelser, ved Siden af at konstatere dette, samlet

en Række Erklæringer.

fra Mennesker, der enten har kendt Niels Møller fra Barn eller er vokset op sammen med ham gennem Barne- og Ungdomsaar og dels i de senere Aar har omgaaedes ham eller direkte arbejdet sammen med ham paa Gaarde og Arbejdspladser.

Vi skal ikke trætte vore Læsere med dette omfattende Bevismateriale, men kort og godt fremhæve, at alle Erklæringer gaar ud paa, at disse ca. 20 vidt forskelligt stillede Mennesker enstemmigt erklærer, *at de aldrig har mærket noget til, at Niels Møller var unormal eller aandssvag!*

Kun i tre Tilfælde tager disse Erklæringer et Forbehold. Det drejer sig om den seksuelle Aktivitetsgrad, eller med mere ligefremme Ord, at Møller i sin Ungdom ikke var saa aggressiv overfor de unge Kvinder, som normale unge Mænd ellers er.

Vi beder her Niels Møller undskylde os, at vi her nævner det, idet vi bemærker, at vi kun gør dette, fordi det har afgørende Betydning i den Række af omstændelig Bevisførelse, vi samler mod Myndighedernes Anslag imod ham — noget vi senere kommer tilbage til.

Vi vil her kun tilføje, at unge Mænds Generthed eller Blufærdighed overfor det andet Køn i alle Tilfælde ikke er noget unormalt, og aldrig kan udlægges som Begrundelse for Myndighedernes voldelige Indgreb mod Vedkommendes Seksualliv.

Niels Møllers ulykkelige og for ham tragiske Ægteskab

1935 indleder Niels Møller et Forhold med en fraskilt Kone med 2 Børn. Forholdet fik Følger, og som den hæderlige Arbejder, Niels Møller er, gifter han sig med hende den 22. Oktober 1935.

Den 26. November fødes Barnet. Allerede da begynder Niels Møller at forstaa, at Ægteskabet er en stor Fejltagelse, og i de følgende 2 Maaneder bestyrkes han mere og mere i denne Overbevisning. Det er ikke blot Økonomien i det Hjemmets smaa Indtægter, der efter hans Opfattelse er forrygende gal, men Behandlingen af Børnene er fortvivlet — han opdager, hans Hustru ikke er den i det nære Samliv, som han før dette havde ment.

Hvor mangen Kvinde og Mand er det ikke gaaet lige saadan?

Samlivet bliver for Niels Møller ikke blot en Skuffelse, men han føler det uudholdelig og mener bestemt ikke, at hans lille Barn fortsat skal være udsat for den Behandling, det faar af Moderen.

Vi ønsker her at tilføje, at vi selvfølgelig ikke gaar ind for disse intime Motivers mere eller mindre Berettigelse — derom kan vi ikke dømme. Vi refererer dem kun som Niels Møllers aabent udtalte Motiver til de offentlige Myndigheder.

For ikke at gøre noget forkert eller forhastet, henvendte Møller sig til Formanden for det stedlige Børneværn, Hr. Konfektionshandler Madsen, og meddelte denne, at han agtede at forlade sin Hustru, og om han med hans Billigelse maatte fjerne hans lille Barn og medtage dette til sine Forældres Hjem.

Hermed har vi nu orienteret vore Læsere i Forspillet til denne store offentlige Skandalesag, hvor Myndighedernes Optræden nu truer med Tragedie.

Vi ruller nu den mægtige Sag ud i næste Nummer.

Kun en eneste af mine Dage

I den graa Vintermorgen kommer en ung Moder slæbende med et lille Barn paa Armen og en lille Gut løber ved Siden af hende og har ondt ved at følge med. Hun er sent paa Vej. I den tidlige Morgen rev hun de Smaa op af Søvnen og afleverer dem nu paa Asylet, hvorpaa hun iler afsted til Fabrikken.

Træt og nerveslidt vender hun i den graa Vinteraften tilbage og henter sine to Smaa paa Asylet hjem til den lille Lejlighed, hvor der er koldt, og hvor hun i en Fart skal »rode« lidt Mad sammen — og saa faa Børnene i Seng — og selv tage fat med at lappe og stoppe og klatvaske.

Dette er Billedet af Hr. Steinckes Fremtidsløfter om Moderglæde og Modernydelse for Danmarks Arbejderkvinder.

Hvor den Mand havde godt af blot at prøve en eneste af mine Dage.

En Arbejder-Moder.

Ansvar og Livslykke

Under det haarde Pres i Kampen for Tilværelsen har Arbejderne — Mænd som Kvinder — søgt at tilpasse sine Krav paa menneskelig Livslykke med de haarde Eksistensvilkaar.

Et af de smukkeste Træk i denne Kamp var deres voksende moralske Ansvarsfølelse i Forplantningsspørgsmaalet.

De maatte som naturlige Mennesker kæmpe for deres naturfødte Ret til seksuel Kønsnydelse og Livslykke samtidig med, at deres voksende Ansvarsfølelse forbød dem at give flere Børn Livet, end de kunde sørge ordentlig for.

Samvittighedsløse Individer, der ikke er under Arbejdernes sociale Pres, vil nu af helt andre Motiver end Arbejdernes og deres Børns Livslykke igen søge at opløse det Kulturfremskridt, der ligger i Arbejdernes tilkæmpede sunde regulerende Forplantningsmoral.

Gid dette moralske Ødelæggelsesværk ikke maa lykkes.

Alle gode Kræfter maa forenes i Kampen for vor Ret til Kønsnydelse og Livslykke og for vor uafviselige Pligt til at regulere Børneantallet i Overensstemmelse med vore Forsørgerevner.

Anine.

Den fortabte Søn

Afsluttende Bemærkninger

Lige et Par sidste Bemærkninger, Kammerat Chr. Christensen. Naar du siger god for, at Rusland støtter de spanske Arbejdere med Vaaben, tror jeg det, da jeg erkender, at dine Kilder i Øjeblikket sikkert er bedre end mine. Ligeledes indrømmer jeg, at dette er en absolut Kovending i russisk Udenrigspolitik, som der er Grund til at hilse med Glæde. Hidtil har Sovjetherrerne jo været fuldstændig passive overfor Verdensproletariatets revolutionære Kampe lige fra den finske Revolution i 1918 over Revolutionerne i Mellemeuropa efter Krigen til den kinesiske Revolution i 1926—1927 og Kampene i Spanien og det fjerne Østen i Dag.

Men jeg ser i denne glædelige Vending *kun* en Vending i russisk Udenrigspolitik fra en passiv, saakaldt Fredspolitik til en mere aktiv Politik mod Ruslands Fjender, de fascistiske Stormagter. Og det glædelige ligger deri, at russisk Udenrigspolitiks Interesser og Verdensproletariatets Interesser i Spanien falder nøje sammen — i hvert Fald saa længe det gælder Kampen mod Fascisterne.

Men den anden Side af russisk Udenrigspolitik, og den er men drel, er de krampagtige Forsøg paa at finde Forbundsfæller i de kapitalistiske, demokratiske Stormagter England, Frankrig, Tjekkoslovakiet o. s. v. Denne Side bl. a. har bevirket de kommunistiske Partiers nye Taktik, der jo kun har bestaaet i en Tilpasning i borgerlig demokratisk Retning, for ikke at støde Ruslands nye Venner, Vesteuropas demokratiske Borgerskab. Derfor har de kommunistiske Partier likvideret den revolutionære Klassekamp, derfor er Parolen ikke mere den proletariske Revolution, men den demokratiske Folkefront. Denne Taktik er særlig tydelig og grel i de Lande, det allerede er lykkedes Litvinof at slutte Militæralliance med, nemlig Frankrig og Tjekkoslovakiet. Her ønsker Kommunisterne ogsaa det yderste Højre med i Folkefronten, og her overgaar de alle andre i Krav om mere Militær og i nationalistisk Agitation.

Og her i Skandinavien, hvad er vel vore kommunistiske Partiers Antifascisme stort andet end antitysk Propaganda og Krav om vore Landes Indlemmelse i den russisk-fransk-tjekkoslovakiske Militærblok?

Den fornylig foretagne Afstemning i det franske Deputeretkammer over Blumregeringens Udenrigspolitik er egentlig karakteristisk for hele Problemet. De spanske Arbejderes Kamp og den gamle kommunistiske Ideologi krævede, at de 70 Kommunister gik mod Regeringen. Det samme gjorde Frankrigs Arbejdere. Men Militæralliancen med Sovjet og Koalisationen med Reformisterne og Borgerskabet krævede det modsatte, og saa stemte Kommunisterne hverken for eller imod — som et andet Retsstatsparti! At Danmarks daarligst redigerede Blad »Arbejderbladet« hilste dette med Begejstring, er en Selvfølge. For mig er det en Skandale. Lad os derfor ikke i Glæden over de russiske Vaaben i Spanien forlede til at tro, at Sovjet er kommet tilbage til Verdensproletariatets revolutionære Front. Var den det, vilde de kommunistiske Partiers Politik være en ganske anden, thi det er jo de samme Folk, der dikterer denne, som leder den russiske Stat.

Det var dette, der for mig var det centrale, og ikke de russiske Vaaben, og det var jo for at forebygge en forkert Stilling til D. K. P. og Komintern, jeg kom med min Kritik af dine Hilsener til »den fortabte Søn«.

Til Slut vil jeg udtrykke min Glæde over, at *vi* kan tage en Dyst om Klassekampens Problemer i Modsætning til de politiske Partier, hvor Ensretning og Sløvhed hersker, og hvor enhver, der tør forfægte en ideel og principiel Opfattelse, slaas ned af Bureaukratiet og ekskluderes.

Og lad os forstærke Kampen mod de reformistiske Lus, der trods forskellig politisk Iklædning i Virkeligheden udleverer os til Fascismen!

Med kammeratlig Hilsen og Tak for Ordet.

Din *Carl H. Petersen.*

Fra alle Fronter

Fire Munke,

som i Juli arresteredes i Barcelona, fordi de under Fascisternes Oprørsforsøg blev grebet i at skyde paa Befolkningen med Kuglesprøjter fra et Kirketaarn, har nu faaet deres Dom ved Folkedomstolen. Der blev ingen Dødsstraffe afsagt, men de 3 blev idømt livsvarigt Fængsel og en blev frikendt.

Hitler kan naar som helst stille en Armé paa flere Millioner Mand.

Den tyske Antinazist Berthold Jacobs Navn var for nogle Aar siden paa alles Læber, idet det var lykkedes nogle Gestapo Agenter at tage ham til Fange i Schweiz og føre ham til Tyskland. Paa Grund af Verdensopinionen og Schweiz' urokkelige Krav blev Nazisterne dog tvunget til at udlevere ham til Schweiz igen.

Han har nu paany henledt Verdens Opmærksomhed paa sig, idet han paa et fransk Forlag har udgivet en Bog med Titelen: »Den nye tyske Hær og dens Førere«. I denne giver han interessante Oplysninger om Hitlers Oprustninger, der nu saa vidt synes færdig, hvad de ydre Rammer angaar. Fredsarméen skal bestaa af 12 Armékorps bestaaende af 36 Infanteridivisioner, hvortil kommer de mekaniserede Divisioner og Kavalleriet.

Jacob mener, at i Midten af August var de 10 Armékorps bestaaende af 32 Infanteridivisioner udfyldt med Mandskab, og Cheferne for 11. og 12. Armékorps er allerede udnævnt.

Efter Indførelse af den 2-aarige Tjenestetid vil den tyske Hær bestaa af 500,000 Mand af Aargang 1914 og 100,000 af Aargang 1915. Hitler kan saaledes naar som helst stille en Hær paa flere Millioner Mand paa Benene.

I teknisk Henseende kan den tyske Hær maale sig med hvilket som helst Lands. Over 5000 Flyvemaskiner staar til dens Raadighed, og de motoriserede Tropper har den bedste Udrustning. Jacob gør ligeledes opmærksom paa, at Generalerne aldrig har haft en Regering, der modsvarer deres Fordringer saa godt som den nuværende tyske — ikke engang den tidligere kejserlige Regering. Hitler er ogsaa meget afhængig af Generalerne og foretager sig ikke noget i militær og udenrigspolitisk Henseende uden først at høre Generalernes Mening.

Den 9. November om Natten aflagde de ny indkaldte Rekrutter Eden i Fakkelskin. Da udtalte Hitler: »Vi gaar mod en ny Jernalder, hvor Tyskland fremforalt behøver Mænd, der er beredte til at dø.«

Ja, en Dødens Apostel, det er, hvad Hitler er. Det tyske Folk havde dog ellers snart fortjent at faa Lov at leve!

Forbryderen Juan March.

I den ovenfor omtalte Bog af Berthold Jacob fortæller han om den spanske Storkapitalist Juan March' Forretningsmetode under Krigen, der afslører denne som en koldblodig Forbryder af værste Slags.

March stillede under Krigen Fartøjer til Raadighed for Entente-Magterne mod store Erstatninger og høje Forsikringer. Samtidig stod han i Forbindelse med den tyske Marinekaptajn Canaris, der under Krigen opholdt sig i Spanien og organiserede Sabotagehandlinger mod Ententemagterne og oprettede Støttepunkter for de tyske Undervandsbaade. March gav Canaris Oplysninger om Fartøjernes Position, og denne lod saa Meddelelserne gaa videre til de tyske Undervandsbaade i Middelhavet og Biscayabugten om, hvor de kunde finde Fartøjerne. Naar Baadene var torpederet, fik March udbetalt de høje Forsikringer, og da det for det meste var gamle Plimsollere, var det en strygende Forretning.

Det er som bekendt Juan March, der staar bag det spanske Oprør og finansierer det. En Forbryder blandt Forbrydere.

600,000 Kr. til Spaniens Arbejdere

er der indtil nu indsamlet i Sverrig overvejende blandt de svenske Arbejdere. Af dette anselige Beløb er mere end 100,000 Kr. tilvejebragt gennem S. A. C., den syndikalistiske Landsorganisation.

I. W. W. har afholdt Kongres

i Chicago. Kongressen, der var I. W. W.s 22., varede i 8 Dage. Blandt de mange vigtige Spørgsmaal, der behandledes, maa særlig nævnes Spørgsmaalet om Distriktsorganisationer, Organisationens Presse og Propagandavirksomheden. Det blev besluttet paany at udgive Maanedsskriftet »One Big Union Monthley«.

I Forbindelse med en Skrivelse fra C. N. T. og I. A. A. (den syndikalistiske Internationale) besluttedes det at nedsætte en Komité til at undersøge Forudsætningerne for en direkte Tilslutning til sidstnævnte Organisation.

Kongressen deltog i en Højtidelighed for Chicago Martyrerne, og det besluttedes, at den eneste nulevende Enke efter disse Martyrer, Mrs. Lucy Parson, fik regelmæssig økonomisk Understøttelse.

30 Timers Arbejdsuge.

A. F. of L., den amerikanske Landsorganisation, har paa sin Kongres i Tampa, Florida, vedtaget en Resolution, hvori gøres gældende, at Indførelse af 30 Timers Arbejdsuge er den eneste Foranstaltning, hvorved den vældige Arbejdsløshed i Staterne kan afvikles. Hvis ikke dette gennemføres, vil den uafbrudte Rationalisering skabe en Arbejdsløshedshær, selv under Højkonjunktur, hvis Underhold vil koste Samfundet uhørte Summer.

Trotzky til Mexico.

Det mexikanske Udenrigsministerium meddeler, at den mexikanske Regering er beredt til at bevilge Trotzky Opholdstilladelse i Landet, saasnart den faar en officiel Ansøgning herom. Den Skrivelse, som Regeringen forud har modtaget, var en Petition fra en Del Trotskister, hvori fremhævedes at Trotskis Liv var truet, eftersom ingen europæisk Regering vilde modtage ham, og den norske Regering overvejede at anullede Opholdstiladelsen i Norge, hvorfor han kunde tænkes at blive nødt til at vende tilbage til Sovjet-Unionen.

Aars - Oversigt

Hovedlinierne i Danmarks Økonomi og Storpolitik i 1936

Bortset fra »Flugten fra Land til By«, bortset fra det beskæftigede Menneskeantals Størrelse i Industri, Handel og Landbrug, er Danmark fremdeles det udprægede *Landbrugsland*.

Landbruget ikke blot opretholder den naturlige Balance mellem Industri- og Landbefolkningens Udveksling af Forbrug, men dens Eksportoverskud, der udgør mellem 75 og 80 pCt. af Landets samlede Eksport, bærer derved ikke blot sit eget, men ogsaa Industriens Forbrug af fremmede Raastoffer og Folkets Behov af fremmede Varer.

Landbrugsproduktionen er derfor bestandig den Grundvold, hvorpaa det danske Folks økonomiske Eksistens hviler.

Dermed er det ogsaa givet, at Landbrugseksportens Vilkaar, Afsætning og Priser har afgørende Betydning i Landets Økonomi og Politik.

Fra England til Tyskland.

Skabelsen af den efter Landets Størrelse mægtige Eksportproduktion af forædlede Landbrugsprodukter er faktisk rejst paa Grundlag af Industrilandet Englands Mangel paa saadanne.

Den større Indflydelse, som Verdenskrigen skabte for Daminionslandenes Indflydelse, særlig Ny Zeland, Australien og Kanada paa engelsk økonomisk Politik, har bestandig siden affødt en voksende Import til England af disse Landbrugsprodukter. Endelig har det almindelige langsomme historiske Sammenbrud af den kapitalistiske Økonomi i selve England fremtvunget en bevidst Stræben hen imod at skabe saa stor en Del som muligt af sit eget Forbrud af Landbrugsvarer.

Disse Forhold tilsammen har i de senere Aar i voksende Grad dæmmet mod Importen af danske Landbrugsvarer.

Denne Udvikling er fortsat i

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark

Redaktion:
Heidesvej 2 St.
København Valby

Expedition:
Ringgaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-18

[illegible] 1936, som vi paa nær [illegible] har Oversigt over, de første 10 à 11 Maaneder. Ikke blot [illegible] den tilladte Eksportmængde af [illegible] Bacon sat ned, men særlig [illegible] Halvdel af Aaret har Priserne paa det engelske Marked været [illegible]dalgaaende.

[illegible] har gennem Aarene bevirket, at dansk Landbrug [illegible] den Kapital, der [illegible] det, har maattet søge [illegible] Markeder.

Denne Afløser af det engelske Marked har dansk Landbrug fundet i Tyskland.

Tysklands [illegible] økonomiske [illegible] under det Forhold, at det kapitalistiske Borgerskab — [illegible] i Spanien — aldrig har [illegible] at gøre op med Feudalismen [illegible] i den Forstand, at Tysklands Jord ikke er kapitaliseret, men i den Forstand, at den feudale Storgodsproduktions eller Forbrugsform i stor Udstrækning er bevaret. Dette medfører et [illegible] Landproletariat i Stedet for en selvstændig, [illegible] producerende Bondeklasse, der ikke blot i høj Grad i sit Forbrug kunde aftage [illegible] tyske Industris Produktion, men [illegible] i langt højere Grad kunde gøre Tyskland selvforsynende paa Landbrugsvarernes Omraade.

Disse samme Forhold i England, Danmark og Tyskland har særlig i de sidste Aar under Tysklands hidtil Oprustning gjort dette Land til en større og større Kunde hos dansk Landbrug.

Den internationale Politiks Krav.

[illegible]

Det hemmelige Diplomatis Krav.

Men Kravene fra dansk Landbrug [illegible] Afsætningsmarkeder [illegible] og ikke blot til Kra[illegible].

[illegible] den lille Nation under de nu [illegible] Forhold handle med de [illegible] kan man den opfylde mere [illegible] almene økonomiske Krav. De maa opfylde Krav, som ikke Handelsministeriet, men Udenrigs[illegible] og Diplomatiet hand[illegible].

[illegible] disse Krav og Forhand[illegible] sig om og hvilke Af[illegible] og Forpligtelser de bundfæl[illegible] i et lukket Land for det [illegible] og Folkemasser, det angaar [illegible] nok Demokrati, som det [illegible] men vi har Fanden, har [illegible].

[illegible] England saa godt som [illegible] til disse hemmelige Aftaler ud over en engelskvenlig Kurs i Almindelighed og en Udenrigspolitik, der bestandig var engelsk orienteret.

Men efterhaanden som Tyskland er blevet en betydelig Kunde — dette Land aftager op mod en Sjettedel af vor samlede Landbrugseksport — kan man ikke undgaa at bemærke visse Foreteelser, som efter den Kurs, det nazistiske Tyskland er indstillet paa, ikke just aabner de mest lyse Perspektiver for Fremtiden.

Det er saaledes karakteristisk, at den almindelige borgerlige Presse, ogsaa den socialdemokratiske, er blevet mærkværdig flov [illegible] overfor de »tyske« Forhold. Medens den samme Presse straks efter Nazismens Magtovertagelse hensynsløst afslørede dette Voldssystem og fordømte det, saa er den samme Presse i 1936 lammefrom, forsigtig og dannet, oh, saa dannet, naar det gælder Naziregimets Magthavere og deres Udfordringer til den menneskelige Kultur.

Det er lige saa karakteristisk, at tyske Flyvere gentagne Gange holder Krigsøvelser over dansk Territorium i Aar, uden at nogen offentlig officiel Paatale har fundet Sted, eller at Pressen — den danske, oh, saa nationale Presse — har fundet Anledning til Protester.

De tyske Nazisters mere og mere aggressive Optræden i det danske Sønderjylland i 1936 er endnu mere bemærkelsesværdig derved, at der ikke fra dansk officiel Side lægges dem virkelige Hindringer i Vejen.

At Salget af danske Landbrugsvarer til Tyskland har affødt ikke [illegible] et tilsvarende Køb af tyske Varer, men tillige affødt et Afhængighedsforhold, som er aabenbart og i sine videre Følger i den Tid, vi uvægerlig glider hen imod, kan blive katastrofal for hele Danmarks Befolkning, ja derom tvivler ingen, som kan reflektere [illegible].

At afvende denne tyske Fare, [illegible] det hele taget at vende dansk økonomisk Liv ind paa en Platform, hvor Faren for Indblanding i det kommende Opgør mellem Stormagterne bliver saa lille som muligt, maatte være Opgaven for dansk Storpolitik.

Landbrug til at forcere sin Produktion, til bestandig at øge sin egen Gældsbyrde og bestandig bringe Landet ud i større og større Afhængighed og Fare i Forholdet til de rivaliserende Stormagter.

Og her staar vi ved det Forhold, hvor dansk økonomisk Storpolitik forlængst burde have sat ind.

Den demokratiske Politik er gaaet lige den modsatte Vej.

Vi behøver ikke at opholde os længe ved, hvad dansk demokratisk Politik har gjort i denne alt overskyggende Sag.

Den har med alle Midler søgt kunstig at opretholde Renteevnen hos det overbebyrdede, gældstyngede Landbrug.

Den har kunstig søgt at afbalancere det overfyldte Marked ved Opbrænding og Ødelæggelse af de skabte Landbrugsvarer og ladet det store, arbejdende og forbrugende Folk betale Ødelæggelsen.

Den har indført en Ordning, hvorved de dalende Eksportpriser blev inddækket af indenlandske kunstige Aagerpriser paa Landbrugsvarer.

Saaledes som denne økonomiske Storpolitik i Industrien gennem Valutaordning har beskyttet Industri- og Finanskapitalen paa det store Folks Bekostning, saa ledes har den i Landbrugspolitiken værnet Obligationskapitalen ved at udplyndre det forbrugende Folk og sænke Landet og Staten i dybere og mere skæbnesvanger Afhængighed til det nazistiske Tyskland.

Dette er Hovedlinjen i dansk Storpolitik i Aaret 1936.

Denne Linje fører lige ud i Folkeforarmelse og Krigsfare.

Løfterne for 1937.

Det staar flere og flere tænkende Arbejdere klart, at denne politiske Linje snarest maa brænges haardt om, hvis det ikke skal ende i Katastrofe.

Som Industrien efter Verdenskrigen maatte frigøres for hele sin Byrde af Papirkapital, saaledes maa dansk Landbrugskapital selv ved den mest smertefulde Operation frigøres for hele sin falske Byrde af snyltende Papirkapital, om ikke det hele skal ende i Katastrofe!

Hr. Staunings Udtalelser paa Journalisternes aarlige Abefest om, at Skattepolitik kan rette hele dette Spørgsmaal, kan kun afføde Spørgsmaalet om denne Statsmand har Kludekræmmere og ikke Økonomer som Raadgivere.

Syndikalist.

Noter om Durruti

I en Radiotale, som Durruti holdt kort for sin Død, udtalte han bl. a.:

»Jeg har ikke længere Lyst til at skrive Breve for at en Militsmands Hustru skal faa et Stykke Brød mere eller et ekstra Glas Mælk, saalænge der findes Ministre, der kan spise og give ud saa meget de lyster!

— — —

»Fascismen repræsenterer den sociale Ulighed. Hvis I ikke vil, at vi ved Fronten skal forveksle jer bag Fronten med vore Fjender — saa gør jeres Pligt.«

— — —

»Politik er blot Kunsten at balancere paa et Ben for at kunne føre en behagelig Tilværelse. **Denne tvivlsomme Kunst maa erstattes med Kunsten at arbejde.«**

— — —

»Vi akcepterer ingen fremmed Disciplin, thi vi opfylder vor Pligt. Kom til Fronten og I skal se vor Orden og Disciplin. Derefter kommer vi til Barcelona og spørger efter jeres Disciplin, Orden og Kontrol.«

— — —

»Vi vender os, vi fra Fronten, til C. N. T. og F. A. I., som kontrollerer det katalonske Næringsliv, og vi opfordrer dem til at handle, som det er nødvendigt.«

Paa et antiparlamentarisk Møde udtalte han: »Arbejdspladsen er Arbejdernes Universitet.«

Durrutis Lærer i de anarkistiske Idéer, den gamle Kammerat Buenacasa, skriver i en Artikel bl. a.: Omtrent en Uge før hans Død ringede jeg ham op i Madrid for at bede ham ofre lidt mere Opmærksomhed til sin Hustru, skænke lidt mere af sin Tid til Livskammeraten. Han svarede mig: »Om du ikke var mine Ideers Fader, vilde jeg bede dig om at rejse Pokker i Vold, hvor kan du komme med en saadan Begæring, naar du ved, hvilken Kamp vi staar i mod Fascisterne her i Madrid. Men bed hende tilgive mig, og du, gamle Ven, [illegible]

Avenlos Buenaventura Durruti.

[illegible]

bedste Hædersbevisning, vi kan give ham.

C. N. T.s Nationalkomité

udtaler bl. a.: Vi er Billedstormere! Vi driver ingen Kultus med de Døde, fordi vi skatter vor Kammerat saa højt. Vi vil bare sige en Ting: Maa alle Konfederationens aktive Medlemmer, ved Fronten som bag Fronten, gøre sit til at slaa Fascismen ned. Maa de tage efter hans Eksempel, han, som ilede til Forsvar for Spaniens og Verdens Frihed, og gik til Fronten, hvor den største Fare var: Madrid. Han faldt som den tappreste, reneste og oprigtigste Idealist.

Fra Mindetalerne.

Ved Sørgehøjtiden for Durruti udtalte den russiske Konsul bl. a.:

Kataloniens Folk hilser i Dag det, som er udødeligt ved Durruti, den Sag, for hvilken han kæmpede, levede og døde. Kataloniens Folk overtager hans Had mod Undertrykkerne og hans lidenskabelige Kærlighed til Friheden.

Durrutis nærmeste Ven, Garcia Oliver, talte for Regeringen: Vi ejer Durrutis politiske Testamente, og vi maa gennemføre det. Vi befinder os i Krig og vi maa vinde den, selv om det saa skal koste aldrig saa store Ofre. Kammerater! Saalænge vi kæmper, vil vor store Kammerats Aand være hos os. Ære Durruti!

Præsident Companys udtalte: Øjeblikket er ikke til skønne Taler, Folket overvælder vore Sind. Ved Monumentet over Kolumbus, der opdagede en ny Verden, staar et Folk, som vil opbygge en ny Verden af Frihed og Retfærdighed. Durruti, Taarerne kommer i Øjnene. Men hvorfor græde. Man skal ikke begræde en Mand, der har opfyldt sin Pligt, og som vi beundrer. Græde maa vi over de feige. Lad os tørre vore Taarer og gaa fremad. Durrutis Navn og Gerning staar for os alle som et [illegible] Eksempel!

[illegible]

Telegrammer

[illegible]

Ved flere af de Fabriker, der tilvirker splintfri Glas til Automobiler, er der ligeledes udbrudt Strejke. I Ottawa Ill. strejker 1300 Arbejdere ved Libbey Owens Ford Glas Comp. og holder Fabrikslokalerne besatte.

Det menes, at Strejkerne er iværksatte af John Lewis' Committe for Industrial Organisation, for gennem Arbejdsnedlæggelse i nogle Nøgleindustrier at lamslaa hele Bilfabrikationen i U. S. A. og fremtvinge Anerkendelsen af Arbejdernes Ret til at organisere sig og forlange kollektive Overenskomster.

Som vi tidligere har meddelt, er lignende Strejker udbrudt ved Vincent Bendix Fabriker i South Bend.

Blodhundene paa Sporet

I Anledning af, at den mexikanske Regering har bevilget Trotski Indrejsetilladelse til Mexiko, har det mexikanske Kommunistiske Parti henvendt sig til Præsident Cardenas og forlangt, at denne Indrejsetilladelse skulde ophæves. Dette har han imidlertid afvist.

Det kommunistiske Parti i Mexiko har imidlertid erklæret, at det staar fast paa sit Krav, og det har rettet Henvendelse til de kommunistiske Partier i U. S. A., Frankrig, England og Centralamerika og til Havnearbejderne og Jernbanemændene i Mexiko og forlanger af dem, at de skal medvirke til, at Trotzki ikke kan komme til Mexiko.

Vi er ikke Meningsfælle med Trotski, men vi kan ikke lade være at udtrykke vor Afsky for denne gemene Forfølgelse af en værgeløs politisk Modstander, der, naar alt kommer til alt, dog er deres nære Frænde politisk set. Blodhundene har lugtet Blod, og det ser ikke ud til, at de vil sky noget Middel til at tage Trotzkis Liv.

Muhammed Ben Amed

Af Ilja Ehrenburg.

Et italiensk Bombeplan nedkastede først en Bombe over Byen og derefter Flyveblade med Teksten: »Spanien for Spanierne! Vi redder vort Folk fra Moskovitternes Barbari!« En saaret Pige ligger paa en Baare. Hun er stille, men bider sig i Læberne. Sygeplejerskens Bluse er tilsølet af Blod. En gammel Bonde med et gammelt Jagtgevær siger med alvorlig Mine: »Hvilke Vilddyr« ikke andet.

Siden taler jeg med en arabisk Fange. Han hedder Mohamed Ben Amed. Han havde et morsomt Overskæg, barberet i Midten, og orientalske Øjne, vege og mystiske. Hans Blik var fæstet paa Jorden. Han sagde til mig: »I Marokko

BRDR. THOGERSEN'S
BOGTRYKKERI
[illegible]
C. 5023 [illegible] Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Hørvældigs-Overalls
Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal" Minéralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne
Anvender kun lovligt forsikrede Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. Salg til Private
Billige Priser
Godthaabsvej 239 Telf. C. 4155

lovede de os [illegible] er fattige. Man sagde [illegible] til Sevilla til en stor Parade. Jeg ved ikke, hvem der slaas imod os. De sagde til mig, at jeg skulde skyde — og jeg skød.«

Han kommer ikke med Undskyldninger, forsøger ikke at smigre sine Vogtere. Med et Udtryk af Ligegyldighed ser han mod Jorden. Han tror, at man vil dræbe ham. Nogen giver ham en Skaal Suppe, og han begynder at spise.

Mændene i Militsen siger: »Han er en Morian.« Jeg erindres om Kampene ved Granada og Cordova, sekler tilbage i Tiden, Kong Rodrigos Skam, det prægtige Alhambra. Med Kanonernes Buldren blander Lyden sig med Historiens glemte Blade. [illegible]

[illegible]

Et Pressejubilæum i Danmarks revolutionære Arbejderbevægelse

I December Maaned 1911 udkom det første Nummer af Ugebladet »Solidaritet« som et Agitations- og Propagandaorgan.

[illegible]

En kapitalistisk Politik vendt mod Folket og Freden

[illegible]

Landbrugsgæld.

Hver Gang der handles om en [illegible]

at den faste ejendomsbundne Landbrugsgæld ligger mellem 3½ og 4 Milliarder Kroner.

[illegible]

U.S.A.

Strejkerne i Bilindustrien breder sig

[illegible]

Julenyhed

Dobb. Soveottoman, 2 Armstole og Bord Kr. 325,00. — 10 pCt. i Udbetaling. — Dobb. Divaner, 42 Fjedre, Kr. 45,00 kontant. — Enkl. Divaner, 35 Fjedre, Kr. 35,00 kontant. — Enkl., billige Divaner, 18 Fjedre, 20 Kr kontant.

4, Gormsgade 4
1ste Sal

Skotøjsmagasinet „LYGTEN" Nørrebrog. 219
tilbyder Dem Fodtøj i den bedste Kvalitet til de billigste Priser. - Lev. til Varelotteriet.

FODTØJ

500 Par repr. Fodtøj
Dame fra 1,50 Kr. Herre fra 2,50
Træsko, Træskostøvler, Klædesko
Alle Reparationer udføres.
Birkegade 7.

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

2000 Par brugt Fodtøj
nye Ridestøvler, brune & sorte fra Kr. 30,00 Prima Reparationer udføres.
50, Prinsessegade 50.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsensgade).

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4.
Telf. Amager 2676 x.

BEKLÆDNING

Selskabstøj udlejes
Opresning, kemisk Rensning, Reparation og Forandring af Herreklæder.
Asminderødgade 6.
P. Larsen

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Rolfs Magasin
Smaa Priser paa Conto.
HABITTER OG PALETOTS
V. Nielsen. Nora 97 v. Baggesensg. 20.

Julegaver til hele Familien
faar De lettest og billigst i
TRICO-BAZAR
Slips
Sportstrømper
Silkestrømper
Sokker
98 Øre
Oehlenschlaegersgade 15

RADIO

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

RADIO SALG OG REPARATION
Nye og br. Modtagere. Rate fra 2 Kr. ugtl. Eftersyn 1 Kr. - Exam. Tekniker.
BELAPHONE RADIO.
Ahornsgade 11 Nora 5630

MØBLER

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Møbler-Udstyr Gardiner, Tæpper, Sengetøj — Lysekroner etc.
Lille Udbetaling. C. 14936. Alt i Møbler.
Udstyrsmagasinet Ryesgade 3 Hush. 1. Sal

Ottomaner, Madrasser, Divaner
til Private for Nettopris, spar fra 6,00-24,00 Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Bo-og Møbelud-tilbagen i Nr 1 Mezz.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

K. V. OLSEN - Kolonial & Vin
Prøv vor exstrafine Kaffe
Blaagaardsgade 22.

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

„Bryggens billigste Bod"
Artillerivej 57
Mælk & Fløde fra tuberkulinprøvede Besætninger, til de rigtige Priser.
Prøv Kaffen
Luxus Blanding 86 Øre 1/4 kg.
Konkurence Blanding 66 Øre 1/4 kg.

SLAGTERFORRETNINGEN
22, MAAGEVEJ 22, Taga 3485
anbefaler sig med 1ste Kl Varer.
Okse, Kalve-, Flæske- og Hestekød, samt alt Slag Fjerkræ til Dagens Noteringspriser. Varerne bringes overalt. Chr. Nielsen.

Vi drikker Kaffen i
Kaffe Baren
Aaben fra Kl. 5 Morgen Kapelvej 1.

Billig - Billig

1/1 Ltr.	Piskefløde	1,40
1/1 »	Kogefløde	0,70
1/1 »	sød Mælk fra tuberkelfri Besætning	0,23
1/1 »	Kærnemælk	0,13
1/1 »	Jerseymælk	0,20
1 Fl.	Fløde (stor)	0,10
1 Fl.	Fløde (lille)	0,06
1 kg	Ærter	0,65
1/2 kg	Ærter, Wolff & Arvé	0,38
8 Stk.	Houlberg Bayerske Pølser	0,60
1 Ds.	Sardin i Tomat el. Olie	0,21
1 »	Fyrtaarnet's Gaffelbidder el. benfri Sild	0,23
1/1 »	Syltede Æbler	0,60
1/4 »	Snittebønner	0,21
1/1 »	Medisterpølse	0,75
1/2 »	Medisterpølse	0,45
1 Pk.	Macaroni	0,12
6 Br.	bl. Krydderier	0,30
1/2 kg	Margarine 0,38, 0,39	0,34
10 store, nylagte Æg		0,90

Kun i
Mejeriet, Oehlenschlægersgade 38.
Da Prisen er den rigtige, bringes ingen Varer.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Damekilpning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. **Todesgade 9. U. Scheu.**

„ReKord"
Baggesensgade 28
Urglas 0,25 Splintfri Glas 1,00.
Fjedor 2,00. Rensning 3,00.
Den billige Urmager
hvor Fagmanden arbejder med Garanti.

Husum Mølleкro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Blomsterforretningen
„Forglem-mig-ej"
Dybbølsgade 58.
anbefaler sig til Julen med
Blomster og Kranse
Varer sendes overalt — Vester 3158
Provinsordrer modtages.
Annoncen giver 10 pCt. Rabat.

O. Mohr,
6, Tjørnegade 6
Cigarer Cerutter, Tobak, Skraa og Snus. Papirvarer. Julekort etc.
Stort Udvalg i Vine og Spirituosa til Julen.

KØB FORBRUGET
Cigarer, Tobakker og Vin
hos Stoltenberg Petersen
18, Toftegaards Allé 18
Tlf Valby 1158 x.

Engl. knuste Koks Kr. 2.45,
i smaa Maal; danske 25 — engl. 28. Nøddekoks, engl. 25 Øre pr. 10 Liter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretninger.
Sundevedsgade 32. Sct. Annægade 10
Vester 7959. Amager 7600.

Køb Julegaven i
Sdr. Boulevards Lædervare-Forretning
Grundl. 1897
Stort Udvalg: Kufferter, Tasker, Portemonaler, Cigaretetuier, Skolerekvisitter m m.
Reparationer udføres.
Sdr. Boulevard 48, Tlf. Vester 1494 v
L. P. Madsen

Gør Juleindkøbet
i Musikhuset „BILLIGST"
Korsgad 35.

ALLE Slags Harmonikaer, Ure
½ Pris. Alle forskellige Strengeinstrumenter Tegnebestik Trommer Kornetter, Mundharper, Fløjter, Grammofoner, Reservedele, Grammofonplader, sælges og byttes.

Musikhuset „BILLIGST"
Korsgade 35.

HUSK BYENS BILLIGSTE
Forretning med hygiejniske Artikler,
Westend 13, København V.

mer og flere andres Hjem og Bohave bestandig var sat i Pant for Laan til Bladet.

Modstanden var frygtelig. Endnu troede de almindelige Arbejdere fanatisk paa de reformistiske Gøglere, og de faa Arbejdere, der bar Bladet oppe, blev ikke blot moralsk tilsvinet og beløjet af de Herrer, der i Dag sidder som det borgerlige Samfunds højeste Repræsentanter og Garanter, men de blev Gang paa Gang korporligt skamslaaet og overfaldet af disse Bedrageres naive og fanatiske Ofre.

Fortsættes

Paa Front med Steincke

(Fortsat fra Side 1.)

samme »Mandighed«, som hver Gang de fik lokket de Arbejdsløse ud paa Gaden til Fremme af deres politiske Formaal. Saa sad Anstifteren enten roligt hjemme i Stuen eller, som Aksel Larsen, der engang pludselig fik saa travlt, da han saa Politiet kom.

Vi anerkender fuldt ud, at den Slags *»Mænd«* ikke faar Anledning til at søge om Amnesti.

De to eneste Tilfælde, vi kender, hvor der kunde være Tale derom, var i 1920, da Rabulisten Hr. Thøgersen ved Amnesti blev lukket ud af Vridsløse før Tiden. Saa vidt vi erindrer, protesterede han ikke.

Og det andet Forhold var, da det svenske Politi puttede Aksel Larsen ind et Døgn. Hvem var det da, der telegraferede til det kapitalistiske Danmarks Myndigheder om Hjælp?

Herregud, stakkels, stakkels Pjok!

Hr. Stalin og Hr. Hitler.

Med Henblik paa Leunbachs Underskrift paa Protesten overfor de politiske Mord i Moskva, saa ved vi, at han mange flere Gange har protesteret mod de politiske Mord i Tyskland paa Martin Nielsens Menings- og Partifæller

Der kan i denne Sag bebrejdes Leunbach, at han tænker og handler logisk. Det er det, at Martin Nielsen og de andre Smaapaver i D. K. P. ikke kan lide. Naar Hitler eller Goering slaar en Kommunist ihjel paa Grund af hans politiske Opfattelse, saa er han efter deres Opfattelse en blodbesudlet Skurk, men naar Stalin ud fra de samme Motiver lader Mennesker myrde, saa er han en Engel — vor store Fader Stalin — vor elskelige Stalin.

Det er denne Forstands-Defekt rettænkende Arbejdere ikke kan fatte eller godkende. De Magthavere, der tager Mordet i den politiske Kamps Tjeneste, er Udyr, Menneskeheden bør befris for, ligegyldig hvilken Etikette de bærer, om de kalder sig Nationalsocialister, Kommunister eller Syndikalister, eller hvad Fanden de saa kalder sig.

Men nu Martin Nielsen og Konsorters Henvendelse til Hitler, deres Protester og Resolutioner? Hvis det ikke har været tomme negative Agitationsbrøl, men blot har indeholdt den mindste Grad af sand positiv Hensigt om at frelse deres Meningsfæller, da har de jo i Realiteten ogsaa været Benaadningsansøgninger, da kun Hitlers Naade kunde frelse disse Ofre.

Men der er maaske mere Skam i at ansøge Magthavere i det kapitalistiske Danmark end Magthavere i det nazistiske Tyskland om Benaadning.

Tænk dig lidt om, lille Martin, inden du retter Angreb paa andre.

Paa Arbejderbevægelsens Vejne.

I Artiklens Slutning findes en gemytlig Passus, nemlig hvor en Martin Nielsen paa *Arbejderbevægelsens Vegne* frabeder sig det *»Frisind«*, som af Læge Philipson og Leunbach repræsenteres i Seksualspørgsmaalet.

Vi tænkte ellers, at det barnlige Storhedsvanvid med Arbejdernes *fødte Førerskab* og *Patentrevolutionære* og alt det andet Vrøvl var faldet af dem, siden de er blevet ansvarsbevidste Folkefrontsdemokrater med et kærligt Blik til Katolicismen og Nationalisme og troligt ekscellerer i parlamentarisk Reformisme — men Fluen er der altsaa endnu.

Ovre paa »Brejninge« gaar en stakkels Fyr og deler Breve om til de forskellige Afdelinger. Han tror aldeles bestemt, at han er Direktør for Danmarks Postvæsen og bliver meget fortørnet, om nogen tvivler derom. Lille Martin burde tage over hos denne Broder i Aanden og tale paa den danske Arbejderbevægelses Vegne.

Paa Linie med Steincke.

Men bag ved alt det Løgn og Praleri, som Martin Nielsen serverer i nævnte Artikel, ligger alligevel et mere alvorligt Problem.

Den opmærksomme Iagttager kan ikke undgaa at se, at Herskerkliken i Sovjet og dermed Herskerkliken i D. K. P. herhjemme, argumenterer for Kvindens Fødselsslaveri med akkurat samme Argument som Reaktionen herhjemme, nemlig med social Moder- og Barneforsorg.

Statsautoriseret Fattighjælp i Stedet for Selvforsørgelse, personlig og menneskelig Frihed.

Her er ikke Tale om *»Frisind i reaktionær Tjeneste«*, som Martin Nielsen kalder sin Artikel, men her er Tale om frihedsfjendsk og menneskefjendsk Reaktion i dybeste Forstand baaret frem af et Parti, der endnu skilter med Betegnelsen *»revolutionær«*.

I denne Reaktions Tjeneste ligger Artiklens skjulte Hensigt, at tvinge Partimedlemmerne til at gaa Hr. Steinckes Ærinde og bekæmpe Underskrifts-Kampagnen for Amnesti.

Man kan ikke saadan lige opfordre Partiets Medlemmer til at gaa Hr. Steinckes Ærinde — han har jo lige sagt Sjovere — men det samme kan muligvis naas ved at tilsvine de dømte Læger — ikke sandt, lille Martin.

Saadan rigtig svine de Mænd til, Reaktionen lige er faldet over med Fængsel, Vanære og Fratagelse af Erhvervsret i flere Aar.

Jo, du er en kon Dreng, Martin Nielsen, men to Ting er du i hvert Fald ikke, du er hverken frisindet eller revolutionær

C. C.

Godt Nytaar
med Tak for det gamle, ønskes alle mine Kunder bl. Bladets Læsere.
Den nye Slagter
Sølvgade 103 ved Søerne Byen 6417

Bidrag til „Arbejdet"
Liste 86 (Kontoret): Sliber T. N. 2,00. J. B. 1,00. Alb. E. 1,00.
Med det tidligere indkomne Ialt Kr. 834,62.

Ansvarhavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brd. Thøgersens Tryk

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B & O
Det danske Kvalitetsmærke
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

Moskva-Processen

Anklagens Absurditet er indlysende. Den socialistiske Opbygning skrider gigantisk fremad. Hvorfor i Alverden skulde Lenins gamle Kampfælle ønske en Tilbagevenden til Kapitalismen, der kun kunde være mulig som Følge af en udenlandsk Interventions Sejr og som hurtigst muligt vilde stille Oktoberrevolutionens Mænd opad Muren.

Nej, Sovjetmyndighederne **tilslører** deres egentlige Hensigt og Planer, der gaar ud paa at udnytte Nikolajevs tidligere Medlemsskab i Oppositionen til **at konstruere en Forbindelse mellem Oppositionen og Mordet paa Kirov.** Sinovjev og Kamenjev og deres Tilhængere **skal gøres til Terrorister** og derefter kobles sammen med Trotski og Trotskisterne. Ad forskellige Kanaler — via Udlandet — lader man Sigtelsen for Terrorisme sive ud. Saaledes **oplyser** et Moskva-Telegram i det franske Blad »Le Temps« (25. Dec. 34), at Navnet Trotski — man erindre sig, at T. fra det Tidspunkt opholdt sig i Frankrig under streng Kontrol — hyppigt nævnes sammen med Sinovjev, og Kommunistbladet »Humanité« mobiliseres ogsaa, idet det taler om »en Gruppe terroristiske Trotskister« i Sovjet. Senere meddeler Bladet, at Trotskis Medvirken (!) ved Kirov-Mordet »er bevist«, skønt der intet forelaa herom i Sovjet.

Man ser her tydeligt, hvorledes det **provokatoriske** Spind bygges op. I flere Tempi forberedes det store Opgør med Oppositionslederne. Den 19. Jan. 35 bliver Kamenjev, Sinovjev, Bakajev og Jevdokimov stillet for Militærkollegiets Domstol og de gøres nu **politisk ansvarlige** for de terroristiske Tendenser, der førte til Mordet paa Kirov. Samtidig organiserer man en »Folkeopinion«, der krævede Dødsstraf over de Anklagede. For de Kredse, der stod bag Processen, var Tidspunktet til Oppositionsledernes fysiske Tilintetgørelse endnu ikke inde. Man stillede sig foreløbig tilfreds med en Erklæring om, at de Anklagede erkendte deres **ideologiske Medansvar** for Kirov-Mordet. For at redde Livet har de Anklagede »tilstaaet« deres Medansvar og paa Grundlag heraf idømtes de haarde Fængselsstraffe.

At Kirov-Mordet med en uhyggelig Kynisme er blevet udnyttet mod Oppositionslederne, kan — efter Moskva-Processen — ikke benægtes. Det bekræftes tillige af den Proces, der i Slutningen af Januar 35 indlededes mod G. P. U. i Leningrad, og **hvorefter Chefen Medvedjev og 12 ansvarlige G. P. U. Mænd blev dømt til Fængselsstraffe.**

Under Forhørene her blev det fastslaaet, **at G. P. U.s Ledelse i Leningrad havde haft Kendskab til Forberedelserne af Mordet paa Kirov.** Trods dette Forhaandskendskab **havde G. P. U. ikke truffet Foranstaltninger til at afværge Mordet.** Lederne blev derfor dømt for at have udvist »forbryderisk Uagtsomhed«.

Altsaa: G. P. U. havde Kendskab til det Attentat paa Kirov, som Nikolajev forberedte og gennemførte. Man »skyggede« N., men **man skred ikke ind og hindrede det dræbende Skud.** Hvorfor? Var det maaske, fordi G. P. U. selv deltog i det blodige Spil? Fandtes der blandt Nikolajevs »Medskyldige« G. P. U. Agenter, der forfulgte specielle Formaal? Handlede G. P. U. paa egen Haand eller adlød de blot en Ordre fra højere Myndighed? Og i saa Fald: **fra hvem?** Var der nogen bag G. P. U., som havde forstaaet, at Nikolajevs individuelle Terrorhandling politisk kunde bruges til et tilintetgørende Opgør med Oppositionslederne? Nogen, der var saa stærkt beskyttet, at man turde løbe Risikoen, at det dræbende Skud faldt, førend den provokatoriske Ring omkring Oppositionslederne var sluttet saa jernhaardt, at disses personlige Skæbne var beseglet?

Man gyser unægtelig ved Tanken om, at saadanne Metoder skulde kunne bringes i Anvendelse i en socialistisk Arbejderstats Ledere. Men — spørger vi — kan man af den Kendsgerning: at G. P. U. havde Kendskab til Attentatforbindelserne og intet foretog sig for at hindre Attentatets Udførelse, skønt det under Processen blev godtgjort, at G. P. U. **kunde** have skredet ind, drage nogen anden fornuftig Slutning end den, **at der maa have været Personer i ledende Sovjetstilling, som informeret om Begivenhederne omkring Kirov-Mordet har haft Interesse i G. P. U.s »forbryderiske Uagtsomhed«.** Indflydelsesrige Personer, som i den opstaaede Situation øjnede en enestaaende Chance til politisk at udnytte Ugerningen og stemple Oppositionen som terroristisk og paa Baggrund heraf søge Retfærdiggørelse af en hvilkensomhelst Handling overfor dens Førere.

Moskva-Processen fremtræder nemlig som en direkte Udløber af Kirov-Processerne, og Kirov-Mordet spillede en afgørende Rolle i hele Anklagen mod de 16. Alle de andre »Attentatforsøg« var kun opstillet af Kulissehensyn.

Allerede dømt for deres ideologiske Medansvar i Mordet, maatte de Anklagede nu være ganske klar over, **at denne Gang gjaldt det Livet.** Den eneste Udvej, de øjnede, for at kunne undgaa den sandsynlige Dødsstraf, laa nu **i en uforbeholden »Tilstaaelse« af alt det, den anklagende Part krævede.** Derfor var de Anklagede tvunget til at indgaa paa en Overenskomst, der formodentlig var stillet dem i Udsigt, at den sikre Dødsstraf vilde blive omsat i almindelig Frihedsberøvelse, saafremt de »tilstod« og »angav« hinanden og iøvrigt skaffede Regeringen »nye Vaaben« mod Trotski og Trotskisterne.

Tilstedeværelsen af en saadan hemmelig Overenskomst eller de Anklagedes stiltiende »Forstaaelse« af, hvorledes de havde at forholde sig under Processen, forklarer Processen bedre end alle officielle Referater og opløser dens mange Absurditeter. **Senere har Sovjetmyndighederne ikke villet eller kunnet overholde Overenskomsten, fordi den hensynsløse Gennemførelse af Procesmaalet og Frygten for de eventuelle Efterspil har krævet de Anklagedes fysiske Tilintetgørelse.**

I Haab om — trods alt — at kunne redde Livet fornedrer de Anklagede sig og stempler sig selv som de nedrigste Individer og lader sig behandle som gemene Kriminalforbrydere. Og Sovjetmagten lover ikke med at udnytte Situationen til en kynisk Propaganda mod »de kontra-revolutionære Terrorister«. Moskva-Radio tordner hver Aften og foretager Indlæg i Sagen af en Række forhenværende Trotskister. Med Radek og Racovski i Spidsen kræver de Dødsstraf over de Anklagede og forbander Trotski, samtidig med at de alle gør Afbigt for deres gamle Forbrydelser og hylder Stalin. Over det ganske Land arrangeres Demonstrationsmøder, hvor man pisker de nationale Lidenskaber op med »Gestapos Agenter«, og gennem Kominterns Sektioner mobiliseres en Kampagne til Forsvar for Justitsforbrydelsen.

Jo, Ringen omkring de Anklagede er sluttet. Dødsdommen er sikker, men i Retssalen forsøger de Anklagede ved et sidste ydmygende Knæfald at undgaa deres Skæbne. Men alle kendes de skyldig til Døden, skønt Anklageren intet Bevismateriale har forebragt udover de Anklagedes egne Tilstaaelser. Sovjetmagten har sejret. Trotskis Spaadom i 1928 er gaaet i Opfyldelse. Der er statueret et Eksempel til Skræk og Advarsel for alle oppositionelle Elementer. Trotski og Trotskisterne undsiges og erklæres fredløse. Dramaets sidste Akt kan udspilles. Retfærdigheden kan ske fyldest.

Retfærdigheden? Nej, Ekkoet af de dræbende Skud i Fængselsgaarden trænger gennem alle sovjetrussiske Mure, svinger sig over alle Landegrænser og tvinger Arbejderklassen til at spørge: Var det den proletariske Retfærdighed, der skete Fyldest, eller var det en Justitsforbrydelse, der fuldbyrdedes?

Vi hører til dem, der mener, **at Moskva-Processen var en Justitsforbrydelse, der maa betegnes som et af de sorteste Kapitler i den internationale Arbejderbevægelses Historie.**